REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

REFORMATOR

Bijgeschriften van de RV-BIJBEL

Zoals de oude bijbel bijgeschriften had, in de vorm van apocriefen en deuterocanonieke boeken, zo heeft de nieuwe bijbel, de RV-Bijbel, de Rodenberg Versie, ook bijgeschriften.

Dezen zijn opgetekend in dit boek. Reformator is een aankondiger van de nieuwe bijbel, van de RV-Bijbel. Dit is het tweede grote boek, na de RV-Bijbel zelf.

Het werk is net zoals de RV-Bijbel in het Rodenbergs-Nederlands geschreven, wat dus soms een afwijkende spelling of grammatica kan hebben, als één van de Nederduitse streektalen.

Het is de Nederduits gereformeerde vaktaal vanaf de zeventiger jaren.

De Reformator, de bijgeschriften van de RV-Bijbel, is de klassieke leidraad bij de nieuwe bijbel, die het dichtst bij de grondslag ligt van het ontstaan van de nieuwe bijbel.

In dat opzicht is het ook van grote en unieke historische waarde voor iedereen die studie maakt van de nieuwe bijbel.

Indeling Reformator :

REFORMATOR
BIJGESCHRIFTEN VAN DE RV-BIJBEL

1. PELGRIM..6
2. PNIËLIETEN...46
3. HERMIETEN...106
4. II HERMIETEN...163
5. REFORMATOREN..231
6. MARTELAREN...288
7. II MARTELAREN..303
8. III MARTELAREN...342
9. IV MARTELAREN...384
10. JABBOKIETEN..420
11. GETSEMANIETEN...467
12. ISMAELIETEN..542
13. PREDIKERS..717
14. BEGIJNEN..719
15. MONNIKEN..723
16. KLAAGLIED...729
17. HOOGLIEDEREN..731
18. LOFLIED...732
19. WILDERNISSEN...732
20. LAZARUS...736
21. SLOT...739

De Reformatorische Leerregels...740

Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)
1970-2026

1.

De wederopvoeding

1. Overmoedig geluk is vals geluk ten koste van de ander, wat vaak ontstaat in een onverschilligheid tot de ander, het te kort doen van de ander. Het werkt samen met geesten van eigenbelang, zelfoverschatting, overmoedige zelf-overtuiging, overmatige zelfverzekerdheid, en is zo een onderdeel van de laodiceaanse kerk.

2. Daarom moeten wij op de hoorn blazen en waarschuwen, opdat wij niet op de stoel van Eli zitten, van de tuchteloosheid. De stoel van Eli staat overigens vooraan in de Laodiceaanse kerk, als de troon van de laodiceaanse afgod.

3. De mens is diep gevallen in inhoudsloze naamslavernij, naamverering, en hierin blijven zij onveranderd.

4. De mens moet geestelijk heropgevoed worden.

5. Ze hadden het Woord des Heeren te beknopt gemaakt, te kortaf.

6. Blaast op de bazuin, gij wachters op de muren, opdat gij geen bloed aan uw handen heeft door uw onverschilligheid.

7. We leven in duistere tijden waarin de afgod geen wapen ongeroerd laat in de strijd. Zijn wapen is verleiding en misleiding, zelfs tot in het diepste van het huis van God, waarin hij zichzelf heeft opgesteld.

8. Diepe afgoderij is in het huis des Heeren. Men heeft van het geloof een product gemaakt wat verkocht moet worden, en daarom heeft men haast, is men overmoedig, en ziet men dingen over het hoofd. Zo wordt het gif opgediend aan het volk, opdat de afgoden blijven regeren.

9. Als je ontwaakt, dan zie je dat je alleen bent, dat de discipelen slapen. Het is iets waarmee je moet leren leven. Ze zullen maar moeizaam ontwaken, of helemaal niet meer.

10. In veel gevallen is het dan tijd om het stof van je voeten af te vegen en verder te trekken, maar blaast de bazuin. Als de ene stad je niet aanneemt, dan ga je tot de volgende stad.

11. Roept, oh volk, want dat is het enige teken dat gij een geroepene bent. Wees een roepende in de woestijn. Ga over de rivier, en ga tot de verloren schapen, want de vetgemeste schapen in de kerken en de steden zullen niet luisteren. Zij slachten en worden geslacht. Zij leven door het mes en sterven door het mes.

12. Wees bereid een eenling te zijn en alles op te geven. Ook in het slapen van de discipelen ligt een grote beproeving. Je kan niets met je meenemen. Alles is geheel tussen God en jou. Steun alleen op God, en worstel met God op Pniël opdat gij geen valse goden aanneemt in uw hart. God heeft de verbrokenen en de twijfelaars lief, die alles hebben

achtergelaten voor het visnet der soberen.

13. Velen hebben het werk verzaakt en hebben koude harten, hete hoofden ook, en zijn zo lauw geworden in Laodicea.

14. Het is geen gave, maar een voorbeeld, wat in uw binnenste zich moet voltrekken. Het is geen naam maar een allerheiligst principe. Het zijn geen letters, maar geestelijkheden en geheimenissen.

15. Het zijn waarheden, maar deze waarheden moeten op waarde geschat worden en mogen niet op zichzelf blijven staan.

16. Wij moeten eerlijk zijn tegenover het volk, anders zullen wij bloed aan onze handen hebben als we een gemakkelijk geloof prediken.

17. De reformatie is nog niet voldaan.

18. Er staan valse afgoden aan de toppen van het volk, en zij verslinden de massa's. Het zijn bloeddorstige beesten.

19. En dit is het oordeel, dat de mensen de duisternis liever hebben gehad dan het licht.

20. Daarom moeten we ook niet bij de mensen zijn, maar bij God.

21. De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.

2.

De zondeval

1. Men hoort over het algemeen niet spreken over een kennis van zijn gevallen staat. Men is niet ontdekt aan de bron der verdorvenheid.

2. Het gaat niet zomaar om de naam, om de letter, maar om de betekenis ervan. Dan zal dus alle overmatige afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.

3. Het kennen van de zondeval is de sleutel tot het geheimenis.

4. De reformatoren stelden dat buiten de kennis van de eerste Adam men niet kan komen tot de kennis van de tweede Adam. In Adam is het dus verborgen, en zo ook in Eva.

5. Zij laten de diepte zien van de val die tot het geheimenis reikt. Dat gaat niet om de letter of de naam. Het zijn voorstellingen, voorbeelden. Het is geen letterlijke waarheid, maar een geestelijke waarde, en dat is een groot verschil.

6. Nooit mogen we woorden en voorstellingen gaan verabsoluteren.

7. Zonder de kennis van Adam, komen we nergens in de theologie, en komen we nergens in het leven. Maar dat is iets voor de enkelingen.

8. De sleutel van Adam is de sleutel tot de uittocht uit de hoerenstad. Hierin wordt het geheimenis onthuld.

9. De reformatoren waarschuwden tegen naamgodsdienst, broodgodsdienst, tegen hen die de naam hebben te leven, maar toch dood zijn.

10. Het gaat vaak achter bedekkingen van veel geleerde woorden verborgen.

11. Daarom stellen de reformatoren dat de mens zijn vijandschap onder ogen moet komen. Er is geen ware prediking buiten de Adam prediking om. Dat gebeurt alleen in de kerk van de stad van verderf. Het zijn vraatzuchtige afgodsbeelden, verslaafd aan de drugs en de alcohol.

12. Oh, wij bidden om de hogere zichten en inzichten, om aan de zinkende kerk van Laodicea te ontkomen. Het schip is alreeds zinkende.

13. Dat we ons weer de zondeval herinneren en de ellende die het met zich mee bracht, en dat we weer het belang gaan inzien van het lijden om ons hiervan los te maken en ons er tegen te beschermen, en vanwege plaatsvervangend lijden, wat een belangrijk kenmerk is van de empathie.

14. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis.

15. Het vlees maakt een heleboel schijn-overwinningen, maar het zal plotsklaps instorten, want het heeft geen fundament.

16. In een droom zag ik dat de mensen draagtronen droegen met daarop grote monsterlijke beren, die ze vreesden en vereerden. Deze beren deden zich voor als God, en stonden voor verschillende soorten dwaalleer.

17. De borsten van God de Moeder zullen het vlees vernietigen. De melk des Heeren zal de waarheid namelijk openbaren, en ook de dwaalleer ontmaskeren.

18. De Vreze des Heeren doet de afgoden ontmaskerd worden. De afgoden zijn zeer gehaaid en zitten diep in het kerkelijke wezen. Denk dus niet dat u er al bent, want dan bent u vatbaar voor dwaalleer. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle.

19. De borsten van de Moeder God zullen overwinnen, want het zaad van de vrouw zou overwinnen.

20. Ewa zegt het heel treffend, in de nieuwe bijbel : ‘Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind.’

21. Hoe komt men tot de moederborst ? Werktuigen is er heel duidelijk over. Het gaat door ijzeren leerregels waaraan de mens onderworpen is, oftewel strenge voorwaardes.

22. De reformatoren stelden dat omdat het volk zo halsstarrig is dat ze totaal ontembaar zijn is het noodzakelijk dat er een strenge leerdiscipline over hen gesteld is.

23. Werktuigen laat zien dat we alleen door nederigheid kunnen komen tot de moederborst van de volharding, en dat die volharding alleen kan ontstaan in verbrokenheid.

24. In de nieuwe bijbel wordt veel over het visnet gesproken als gelijkenis van het lijden. De catechismus spoort ons aan om het visnet te ontvangen om het vlees te laten sterven.

25. We zien om ons heen hoe dit veraardst is, en dat de ware betekenis van het visnet verloren is gegaan. De mens leeft nu van de dood, in de dode kerken van de hoer.

26. Och, en hierom klagen wij. Klaag en zucht over de zonde, zodat u ook het teken van God ontvangt, waar Ezechiel het over heeft, opdat u niet samen met de wereld veroordeeld zal worden. Vlucht weg uit de hoerenstad zolang u nog kan.

3.

Het pad van Jakob

1. De mens is slechts geroepen als hij zichzelf roept. De mens moet zichzelf wakker roepen. Het is als een echo. God wil geen dode poppen zoals in de hoerenkerken.

2. Er is een Laodiceaanse dwaling van gemakszucht, ook dat alles genade zou zijn.

3. Het vlees heeft een schijnoverwinning behaald, wat we om ons heen zien, maar omdat er een gebrek aan fundament is dus zal het dus weer gaan instorten.

4. Laten we opgaan naar de ware overwinning. De reformatoren gaven aan dat er niet zomaar een uitverkiezing is in Abraham, maar in Jakob. We moeten dus tot Pniël gaan om met God, met de theologie, te worstelen, en niet zomaar opgeven.

5. We moeten opgaan tot Bethel, tot de Jakobsladder die ten hemel reikt.

6. Zo zal het Woord ons dieper leiden, en kunnen wij toch zeggen : ‘Halleluja, U heeft ons het Woord gegeven. Uw oordelen zijn goed en waarachtig. Wij aanvaarden Uw tucht en danken daar voor.’

7. Wij zijn maar een zandkorrel op de aardbodem. Wat stellen wij voor ? En toch heeft de Heere aan ons het Woord van de hemel gegeven. Nu moeten wij het nog ontvangen. Daar kan een grote hiaat tussen zitten. Alleen de overwinnaars zullen het ontvangen. Er is een groot verschil tussen horen en luisteren. Overwinnen betekent overwonnen worden door God, zoals Jakob op Pniël, en zoals Jeremia in de Benjamin poort.

8. Laten we er een moment bij stilstaan dat de reformatoren in de uittocht ook op het pad van Jakob wezen als het pad tot de uitverkiezing, en ze predikten dat het niet zomaar bij Abraham bleef.

9. Wij moeten volharden op dit smalle pad, te worstelen met de kerkleer en de theologie, zoals de pelgrims dit deden.

10. Wij moeten worstelen met de goden van kerk en staat, en wij moeten door God overwonnen worden in dit proces, want God zal ons zeer zeker tegemoet komen als wij alles toetsen en beproeven, als wij alles in de Vreze des Heeren onderzoeken.

11. Dit houdt geen vleselijke vreze in, geen Vreze des Kerks. Onze geloofs-belijdenis houdt ons voor dat we gewillig moeten zijn ons af te scheiden en alle boze banden te breken die ons tegenhouden. Wij moeten met lege handen tot de Heere gaan. Wij kunnen niemand uit het moeras helpen door er zelf in te springen.

12. Wij hebben een nieuwe gids des Heeren ontvangen, alreeds geopenbaard in de oude bijbel. Er zijn hemelse boeken geschonken en ons gegeven, en nu moeten wij ze nog ontvangen en ze toepassen in ons hart en leven.

De kerk ingenomen door de sluwe listen van de misleider

13. We moeten bedenken dat we niet zomaar uit een boekje werken, maar dat we met persoonlijke, unieke situaties te maken hebben.

14. Wij moeten zorgen dat we niet te dramatisch doen, en ook niet te lichtvaardig. Wij moeten in de wegen des Heeren wandelen.

15. De prediking in de Laodiceaanse kerken is te eenzijdig en lijdt daarom schipbreuk.

16. Och, mensen, wij moeten de zonde wederstaan. Alleen dan pas zal de zonde van ons vlieden.

17. Aan de overwinnaars zou de witte steen geschonken worden.

18. De kerk wilde als een Martha zijn, bedrijvig in het vlees, en handel drijvend. Nu moet de mens weer terugkomen tot de nederige houding van Maria die naar de Heere luisterde.

19. Maria had het beste deel verkozen. Daarom werd haar ook de witte steen geschonken.

20. Ja, de kerk heeft snelle paarden verkozen, en kwam zo in ballingschap tot het hart van het boek des doods. Och, mensen, ontwaakt toch. Mensen zijn maar mensen, en kerken zijn maar kerken, maar gij moet bij de Heere wezen. Daarom blazen wij op de bazuin.

21. De mens heeft het Woord dood gemaakt, door menselijke overleveringen en tradities van het vlees. Is er nog hoop ? Jazeker. Ga tot Pniël en worstel met de moderne afgoden van de mens, en ook de afgoden van het verleden waar men nog niet mee heeft afgerekend.

22. We zijn er nog niet in de reformatie, maar de witte steen is al in zicht, en het is een heerlijk zicht. Het Woord zweeft als een hemelse ibis met wijdgespreide vleugelen over de zee, klaar om de overwinnaars op te nemen. Het zijn zij die hebben doorgezet in hun studie, die niet ergens hun handeltje hebben opgezet. Ook voor u ligt het pad naar de hemel, als u durft verder te trekken, en daarvoor moet gij alles achterlaten, alles

willen opgeven voor de Heere. Maar het zal niet opwegen tegen de heerlijkheid van het koninkrijk des hemels wat u dan geopenbaard zal worden.

23. Boeken zouden geopend worden, hemelse boeken, en zegels zouden verbroken worden, opdat de kennis vermeerderd zou worden. Ja, de aarde zou vol worden van de hemelse kennis.

4.

Pniël

1. Och, voedt uw kinderen toch op in de wegen des Heeren, in het geopenbaarde Woord, in plaats van in het Laodiceaanse boek des doods. De witte steen, het verborgen Woord, is juist ook voor de kinderen, en gij moet zelf ook als kinderen worden, want alleen aan hen is het geopenbaard, en alleen aan hen is het koninkrijk des hemelen geschonken.

2. Het Woord des Heeren is tot u gekomen, en heeft u niet vergeten. Ook u bent heel dicht bij die witte steen gekomen die van de hemel is gegeven voor de overwinnaars. De zonde staat maar heel lichtelijk in de weg. Wederstaat hem, en hij zal van u vlieden. De Heere zij met u. God's genade, liefde en vrede zij met u allen.

3. Het is een overweldigende gebeurtenis als wij tot de witte steen komen. Het is het moment waarop God ons overwint. Het leiden, de weg wijzen, is in het Aramees ook wel het planten van zaad tijdens het ploegen. Tot de witte steen, de volle openbaring van het Woord, kom je dus niet zomaar, maar moet je eerst hard voor aan jezelf sterven.

4. Toen de wereldschepen in het eeuwig evangelie aankwamen in ondieper water in de bloemenzee, toen versierden de overwinnaars elkaar met verhalen.

5. Eerst moet het zaadje sterven, en dan groeit er een paradijselijke boom aan waterstromen, vol met stoffen die het denken kunnen reformeren.

6. Allereerst zal de Heere ons laten zien hoe diep de zondeval is gegaan en hoe diep en groot de ellende daarvan is. Als eerst zullen we door de geestelijke waarheid overtuigt worden van zonde, oordeel en gerechtigheid.

7. Adam is de sleutel tot de tweede Adam. Eerst moeten we de doodskennis ontvangen.

8. Deze prediking moet centraal staan voordat andere dingen kunnen gebeuren. Jakob is de sleutel tot Abraham, stelden de reformatoren, de sleutel tot de uitverkiezing. Dat is Pniël dus.

9. De Waarheid is de stevige, de dwingende, zegt het Aramees, het firmament, de hemel, als een moeder die haar kind vormt in de baarmoeder.

10. De discipelen moesten uitzien naar het volle geopenbaarde hemelse Woord, waar Johannes over schreef op Patmos.

11. De kerk van Laodicea is een luie en lauwe kerk. Die kerk is gemakszuchtig,

dus zij hoeven niet meer als zaad in de grond te sterven.

12. Zij maken de weg breed en kort, en komen zo tot een schijnhemel. Zij willen de kennis niet, niet meer woorden, want dan moeten ze ervoor werken, en ze zijn lui. Het zijn hedonisten, bourgondiërs, tafelschuimers die het er van nemen.

13. Ontwaakt, broeders en zusters in Laodicea. Het was nog niet het volledige. Het was slechts de eerste stap in het heilsplan van God. Nu moeten we naar de volgende. Wij prediken daarom uit de oude en nieuwe bijbel. Daartoe zijn wij geroepen. Dat is bijbels.

14. Een groot hemels werk staat te wachten, en dat is niet slechts een werk, maar meer nog een hemelse gewoonte die de mens zich moet aanleren, om zo deel te hebben aan de hemelse natuur.

15. Daartoe nodig ik u uit vandaag. Neem het Woord op en ga ermee tot de Heere, en laat de Heere het uitleggen en u het verborgen Woord openbaren, als u daarvoor klaar bent. Velen zijn nog niet klaar, maar de Heere zal het telkens weer aanbieden. De Heere wil blijven spreken. De Heere heeft ons nog veel te zeggen.

16. Wie de Heere verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren op arendsvleugelen, zegt Jesaja.

17. Uw jeugd vernieuwt als van een arend, zegt de Psalmist.

18. De reformatoren gaven al aan dat het volk des Heeren was omringd door doodsvijanden. Ze spraken dat de jeugd is blootgesteld aan veel verleiding en dat velen ten prooi vallen aan ongodsdienstigheid. En het is waar : Er is veel wereldgezindheid onder de jeugd, juist omdat ze het juiste onderwijs niet krijgen, en zo dwalen ze af, worden ze dwaallichtjes. Ze vallen ten prooi aan de wereld of aan de new age, of ze vallen ten prooi aan de Laodiceaanse kerk van de schijn-godsdienst.

19. De pelgrims vochten vurig tegen de Laodiceaanse leer, en stelden de prediking over de doodstaat in Adam centraal, als sleutel tot de tweede Adam.

20. Ook in Laodicea, stelt de nieuwe bijbel, is er een overblijfsel, en ook zij zullen de adelaarsvleugelen ontvangen, om zo te komen tot de hemelse uitzichten, zegt Kamba.

21. We moeten ook weten dat we gezaaid moeten worden, wat de Aramese betekenis is van het geleid worden.

22. De reformatoren stelden dat genade geen erfgoed was, en ook niet iets grijpbaars is. Het ligt alleen besloten in God.

23. Wij moeten daarbij dus opmerken dat de genade dus juist werkt in de mate waarin wij het godskarakter in ons eigen leven hebben toegepast, zoals de genade in het Grieks ook gewoon de beloning betekent, en zo is het ook eerlijk. Het is loon naar werken, en dan is het een hemels loon, geen aards loon.

24. En het is hemels werk, en geen vleselijk werk. Laten we daar heel duidelijk over zijn. Het is een samenwerking tussen God en mens, waarin de mens volledig aan zichzelf is gestorven, en God dus zijn hogere natuur is. Dat gaat dus niet om onze persoonlijke eigenschappen. Het gaat niet zomaar om karakter, maar om God's karakter. Ons eigen karakter moet sterven aan het hemelse.

25. Het is dus een voorbeeld en geen letterlijke genade of gave. Niets wordt ons zomaar in de schoot geworpen. Wat we zaaien zullen we oogsten. Je kunt niet op de akker van het vleselijke zaaien en denken het geestelijke te oogsten.

26. We mogen de genade dus niet misbruiken en verkeerd voorstellen. In het Aramees is genade gewoon een school. Het is een studie plan. Hierin worden we overigens wel verlost van de scholen van het vlees, maar daar moeten we wel voor strijden. We moeten deelnemen in de geestelijke oorlog.

27. Waar komt de genade op aan ? God moet wassen, en de mens moet minder worden.

5.

De hemelse ijver

1. Onze vleselijke werken en onze ethische emoties leiden ons nergens als het niet onderworpen en gezuiverd is door het Woord Gods.

2. Oh, hoe ethisch en moraliserend is het vlees vaak voor God, God de les willen leren, en zo God voor de voeten lopen, want zij vergeten dat de oordelen des Heeren goed en waarachtig zijn en de tucht nodig ter afsterving van het vlees, zoals onze catechismus stelt.

3. Zij moeten weer onder ogen komen hoe groot de zonde is, en hoe groot het oordeel, dat God de zonde wel moet straffen. Allereerst moet de mens klagen over de zonde. Dat is het eerste wat nodig is. Dat vinden we ook heel duidelijk terug in Ezechiel. Dat is een hemels vereiste om binnen te komen, want zij die niet zuchten en klagen om de zonde die mochten niet opgenomen worden. De wachters des Heeren moesten hen overslaan. Er moest bloed van de vijand zijn aan de ingang van de tenten.

4. Buli zegt in de nieuwe bijbel : 'En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.'

5. Zij die de zonde niet wederstaan zullen de dood vinden door de zonde. Laat dat duidelijk zijn. Medelijden met de zonde vormt een strik.

6. Wij moeten niet zo ethisch worden dat we onze visnetten neerleggen in onze strijd tegen de zonde en de leugen. Onze dogmatiek heeft genoeg ethiek in zich, en dat moeten we niet overdrijven. De dogmatiek, de hemelse leer en kennis, stuurt de ethiek, en zal de lagere ethiek van het vlees, het overmatig

klagen over oordeel en tucht, doen afsterven. ‘Het oordeel des Heeren is ons genoeg.’

7. Ethiek is zeer belangrijk, zeer hooggeplaatst in het Woord des Heeren, maar zodra zij op de stoel van Eli gaat zitten is zij vals. Zij moet zich aan de Heere onderwerpen, aan de eeuwige kennis, die met een rede de tuchtroede draagt.

8. De reformatoren stelden dat reine spraak begint met het klagen en kermen over de zonde. Het is een roepen uit de diepte, met geween en gesmeek. De mens is zo afgedwaald en loopt hooghartig rond en spreekt bazerig. Dat is iets van de Laodiceaanse dwaalkerk. Ze zijn als dronken poppen.

9. De mens moet zich oefenen in het onderwerpelijke. Daar is het om te doen, want dat kent de Laodiceaanse mens niet. De Laodiceaanse mens heeft niet geleerd zich te buigen. Deze oefening bestaat uit het haten van de zonde en er van vlieden, stellen de reformatoren. Dan hebben we een voorwerp nodig, een voorbeeld.

10. De reformatoren wezen op de bijen als hemelse beelden van ‘geen rust nemen tot de arbeid is vervuld’. Ze zijn een beeld van de hemelse ijver.

11. De hemelse ijver wordt ook in onze catechismus genoemd. Het is van belang, want zonder ijver is de kennis dood. Zonder ijver is er geen kennis. En onze waakzaamheid kan alleen volgroeien in ijver. Werk aan de winkel dus. We kennen de weg. Laat het niet in het vlees gebeuren, maar laat het van boven komen. Wees daarom leeg van jezelf, een kanaal, en dat kan alleen als u verbroken bent, want dan pas kan het leeg stromen. Vandaar dat het zo belangrijk is tot Pniël te gaan en u laten tuchtigen in het gevecht. Op Pniël werd de kruik van Jakob gebroken, en kon hij leegstromen, om zo gevuld te worden met de levens-stromen van de hemel.

12. Daarom zegt Deuteronomium : Want des Heeren deel is het volk van God, Jacob is het snoer van God’s erfdeel.

13. Niet zomaar genade, niet zomaar werken, maar worstelen en sterven aan jezelf. Genade is een veel rijker woord in het Aramees dan de westerse talen het overbrengen in hun bedriegelijke oppervlakkigheid. Vandaar dat we moeten leren van de hemelse bijen. Zij werken met de bloemen. Die waren eerst zaadjes die in de grond zijn gestorven.

14. Niet zomaar lompe, westerse genade dus. Het ligt veel genuanceerder. Kent u het gedicht ? Genade treedt op waar de wet overmatig wordt. Ook het omgekeerde is waar, dat de wet optreedt waar de genade overmatig wordt, waar het afdwaalt. Eerst zien we hiervan de boze vormen, de hyperwet in strijd met de hypergenade, maar ze wijzen terug op diepere waarheden. Daarom zien we nog zoveel hypergenade en hyper-wettelijkheid om ons heen, omdat de wereld nog balans moet vinden, en onderwezen moet worden.

15. De mens is nu nog diep in Laodiceaanse ballingschap. Maar het

Woord des Heeren beloofd verlossing uit die ballingschap. Laten we dat verwachten en op deze belofte staan.

16. De farao van Laodicea wil het volk niet laten gaan, en daarom moeten de plagen komen, en het volk moet daarom de oordelen en de tuchtigingen des Heeren aanvaarden. Zonder oordeel en tucht, geen uittocht. Zonder Leviticus geen exodus, zeiden de pelgrims.

17. Daarom stelden de reformatoren dat de mens tot de spiegel van zondenkennis moest gaan om te kunnen ontkomen. Die spiegel wordt de mens voorgehouden, maar kijkt de mens wel ? Zo niet, dan blijft men in bedriegelijk waangeloof. Het huidige theologische mechanisme klopt niet, maar men wil dit niet zien. Dat is een Laodiceaanse eigenschap van de oude natuur die eraf moet. Men is op snelle paarden gegaan, tot snelle zelfovertuiging en zelf-overschatting.

18. Men moet tot het punt komen dat men van de zonde walgt. Men moet zich ervoor schamen. Men moet ook voornamelijk kennis krijgen van de verborgen zonden. Ook moet de mens kennis krijgen van het oordeel, zoals de catechismus stelt. De mens moet de grootte kennen van de straf op de zonden. Het mag niet alleen maar blijven bij zondenkennis. En door gebrek aan kennis over deze dingen, gebrek aan degelijk onderwijs hierover, is het volk ten gronde gegaan.

19. Ja, de mens is in Laodiceaanse ballingschap. Maar de Heere belooft bevrijding, en toont de paden die de mens moet gaan om hieruit te komen. Jakob zal wederkomen. Er is een overblijfsel in Laodicea.

20. Paulus wees op het ‘Ik, ellendig mens.’ De leer der ellende vooraf moet gaan aan die der verlossing, stelden de reformatoren.

21. De pelgrims spraken dat we tot de wortel des vlezes moeten gaan om het uit te rukken. Vleselijke mensen echter zullen dan vermaak zoeken in weer een andere zonde.

22. Het vlees is zeer sluw, niet voor een gat te vangen. Zo is dat ook met het kerkelijk vlees. Ze zijn volleerd in het schuiven en omwisselen. Velen willen de oude predikanten niet horen, en willen niet dat de oude Adam sterft. Het zijn dartele en pronkende wereldskinderen. Ze willen het er nog van nemen.

23. De reformatoren wezen op de noodzaak van de wederbaring, die er voor een ieder is die verslagen is van ziel en beeft voor het hemels Woord. Deze wederbaring verbreekt het stenen hart, en leidt in tot de overtuiging en kennis van de ellende en gescheidenheid van God.

24. Zonder strijd is er geen loon, stelden de reformatoren. Het zaad moet in de aarde sterven. Er is een tijd voor alle dingen.

6.

De schipbreuk van de mens

1. Och, weent en klaagt, en wordt ontdekt aan uw verloren en verdoemde staat door uw zonde, en de verloren en verdoemde staat van de wereld door de zonde, en ga de diepte van de zondeval ontdekken, want de mens heeft de snelle paarden verkozen, snelle wedergeboortes, door een leugenachtige Laodiceaanse afgod, vanwege gebrek aan kennis.

2. Och, blaast toch op de bazuin. Het volk is diep verloren, en heeft van Laodicea genomen. Och, weent en klaagt toch, zoals Ezechiel ons opdraagt, weest ten diepste bedroefd over de zonde, want de zonde heeft de mensheid bedrogen.

3. Men laat de wedergeboorte te snel gaan, trapt de zwangere vrouwen in de buik, en zo is het een miskraam. Men is verdwaasd door de moderne afgoden. Laodicea is snelle zelfbevrediging.

4. Daarom moet de mens de doodstaat en de verdoemde staat onder ogen komen, want dat heeft de zonde gedaan. Dat heeft overigens niks te maken met een eeuwige verdoemenis, maar de mensheid is onder een vloek, en is slapende.

5. De snelle afgod is het snelle paard van het vlees. Och, weest toch op uw hoede, volk, want deze geesten zijn sluw, en volleerd in het bedriegen en misleiden.

6. Er zijn een heleboel schijn-wedergeboortes, Laodiceaanse wedergeboortes, Laodiceaanse baringen. Wij mogen daar niet over oordelen, alleen God. De mens moet beginnen met het ‘ik, ellendig mens’ van Paulus, en ‘wetende niets te weten’ zoals Socrates. Daar begint het bij. Wees in alles de minste, en dan zal God je kunnen gebruiken, en dan is het hemelse woord ook niet tegen te houden. Aai het vlees niet, praat het vlees niet goed, maar doodt het vlees. Dat kan alleen in een worsteling, in een gevecht, met het vlees. Het vlees valt niet zomaar dood. Het kost je alles.

7. De mens moet weer beseffen hoe klein hij is, en hoe groot God is. De mens mag hierin niet sjoemelen, geen water bij de melk doen, zoals de nieuwe bijbel het stelt.

8. Altijd is God groter, stelt onze catechismus. God is dat wat verder is gegaan dan de dood, door de dood heen is gegaan tot de overkant, en weer terug is gekomen. God heeft ons niet aan ons lot overgelaten, want wij zijn immers God’s kinderen.

9. Het zaad moet meervoudig sterven, het vlees moet meervoudig sterven. Het gaat niet zomaar om berouw en bekering, maar om de diepte van de zonde te kennen, de diepte van de val, want de heiligmaking kan heel sluw en selectief zijn in het sjoemelen en dingen overslaan. De mens moet de grootte van de zonde kennen. De grootste ellende is dat de mens zijn ellende niet kent. De mens is diep in Laodiceaanse ballingschap, en wordt telkens vervolgd door de Laodiceaanse inquisitie wanneer hij probeert te ontsnappen.

10. Pas wanneer wij aan de diepte van de zondeval en de ellende zijn ontdekt, dan gaan wij dorsten naar God en het uitroepen tot God, en laten we goed beseffen, stelden de reformatoren, dat God de de eeuwige kennis is die we nodig hebben. Die eeuwige kennis is zo diep gegaan, nog wel dieper dan de zondeval ooit is gegaan.

11. De kennisleer van de reformatoren wordt over het algemeen door Laodicea omzeild, omdat Laodicea's grootste vijand de hemelse kennis is. Het gaat in Laodicea niet om kennis, maar om het vleselijke genot van de onwetendheid. En die is onnozel zoals we weten.

12. Het is van belang dat de mens luistert naar wat de reformatoren en pelgrims hebben gezegd, want nu eert de mens zijn geestelijke vaderen en moeders niet. En door het overboord gooien van de voorgeslachtelijke kennis die God heeft geschonken heeft de mens schipbreuk geleden, en zo is het volk ten gronde gegaan.

13. Ja, het zaad moet meervoudig sterven. Men moet volleerd worden in de zondenkennis, en de doodskennis.

14. Wij hebben de oude en de nieuwe bijbel als onze twee vleugelen om tot de wildernis te gaan. Halleluja.

15. De hermieten waarschuwden tegen de godsdienst van de wereld.

16. Het zaad moet veelvuldig sterven, veelvuldig verliezen. Vanuit die leegte, vanuit die dood, komt het nieuwe leven opzetten, wanneer dit door en door is gebeurd.

7.

De rivieren van de zondekennis

1. De zondekennis in Laodicea is beknopt, kortaf, de zonde goedpratend, en zo ook de doodskennis.

2. Het is een zombie kerk geworden.

3. Men moet weten wat zonde is en wat geen zonde is, want vaak zijn de dingen omgedraaid. Er is veel valse zondekennis. Men kan alleen door God overtuigd worden van zonde. De wereld overtuigt ook van zonde, maar die noemt het goede slecht en het slechte goed. Dat is een valse overtuiging van zonde.

4. Als je niet leeft zoals de Laodiceaanse kerk leeft, dan wordt dat hoogmoed genoemd. Je mag er ook niet tegen strijden, want dan heb je hoogmoedswaanzin. Zo zijn er veel meer dingen. Laodicea heeft zijn eigen vleselijke apotheek. Zo houdt Laodicea zichzelf in stand, en is hierin een volleerde leugenaar.

5. Laodiceanen zijn geen strijders, maar strelers. We moeten strijden tegen de zonde opdat de zonde weggaat. Dat gaat niet vanzelf. We moeten ook geen compromissen sluiten met de zonde, want dan worden we eigendom van de zonde. Dan worden we gebaard door de zonde. Dan worden we kinderen der zonde. Door te strelen bereik je niets. Strijd om in te gaan.

6. Wedersta de zonde en hij zal van u vlieden. Dat is geen opzegversje. Dat is niet zomaar een zondaarsgebedje. Nee, dat kan een hele oorlog zijn, en daarin moet de mens de zonde, de ellende, de dood en het oordeel geheel voor leren kennen, anders heeft de mens geen basis.

7. De mens moet eerst de vijand leren kennen alvorens die te kunnen verslaan. Zo niet, dan gaat de mens die oorlog niet winnen. De vijand is te gewiekst in misleiding, en maakt gebruik van onwil en onwetendheid. Ja, de mens heeft de zonde en de vijand ernstig onderschat. Nu is de mens in Laodiceaanse ballingschap en slavernij.

8. Educatie is het wapen tegen de zonde, en het hemels onderwijs komt veelvuldig gestorven zaad. Paulus zei : 'Ik sterf elke dag.' Laten we dat niet van elkaar loskoppelen. Er is geen hemels onderwijs zonder het visnet. Het visnet is een veelgebruikt zinnebeeld in de nieuwe bijbel, maar het werd ook in de oude bijbel gebruikt. We moeten het water in om ons oude leven achter te laten.

9. De Laodiceaanse deftigheid en beleefdheid tot de zonde is door en door verdwaasd. Als dronken staan ze daar.

10. De wederkomst des Heeren is de wederkomst van het Woord. Die moet dan nog wel uitgewerkt worden in de harten door de prediking. Wij moeten hiervoor over de rivieren van de zondekennis heengaan. De mens moet dieper gaan dan de zondeval ooit gegaan is. Dat is de wederkomst. In feite betekent dat dat de mens zelf maar eens moet wederkomen tot God en niet alles op God moet projecteren. God is allang wedergekomen, maar de mens nog niet. De mens heeft de wederkomst des Heeren niet herkend. De Heere kwam als een dief in de nacht. De mens heeft het niet eens gemerkt, en leeft rustig door alsof er niets gebeurd is.

11. De leugen komt niet zomaar om te stelen, te bedriegen en te moorden, maar om te programmeren. Ze bedekken de zonden onder hun dure en luxe kleding, in plaats van de zonde te ontdekken en te ontmaskeren en uit hun midden weg te doen. Ze willen niet horen over de zonde. De prediking van de zondenkennis noemen zij zonde. Het staat hen in de weg, het is hen een steen des aanstoots.

12. Ze zoeken mensen te winnen in plaats van God te winnen. Ze denken nog in grote aantallen, in kerkstatistieken, wat ze als een graadmeter zien van hoe dicht iemand bij God leeft. Ze laten zichzelf graag zien als supersterren, gaan graag op de foto, en dat pronkt dan op de covers van hun glossy magazines, waar de schaapjes vervolgens peperdure prijzen voor moeten betalen.

13. Ze fokken en slachten de schapen. Het zijn geen herders, maar huurlingen. Toen Paulus tot de Galaten predikte, geliefden, toen ging hij geen moment met vlees en bloed te rade. Hij waarschuwde tegen valse broeders die waren ingeslopen, wolven die na zijn heengaan de kerken zouden verscheuren, die mensen zagen als economische schema's. Krankzinnige financiële spelletjes zouden er met

mensen gespeeld worden. Nee, het volle Woord des Heeren was nog niet gekomen. De geestelijke waarheid zou komen die de mens zou leiden tot de volle waarheid, want toendertijd konden ze het nog niet dragen.

14. Ze waren er nog niet, zijn niet de berg opgegaan, maar maakten een gouden kalf, geheel tegen de waarschuwingen in, want er was gesproken dat ze de sleutel van de kennis, van de gnosis in het Grieks, de yadt in het Aramees, hadden achtergehouden.

15. Ze hadden liever het gouden kalf van de gemakszucht. Lekker makkelijk is de norm in Laodicea. Lekker beleefd, deftig en ijdel praten, hoogdravende woorden gebruiken. Men praat tegenwoordig alles weg, en alles schoon. Men dekt de rommel af, en het blijft maar ophopen, en dan is er op een gegeven moment geen weg terug meer. Ze zijn als honden of varkens die naar hun braaksel zijn teruggekeerd, naar hun uitwerpselen. Dat is wat Laodicea is, en de geschiedenis blijft zich wel herhalen.

16. De mens moet sterven aan de Laodiceaanse geboden van het vlees. Dat wil niet zeggen dat er geen hemelse geboden zijn. Integendeel. Er zijn lagere geboden en hogere geboden stelt onze catechismus.

17. Laodiceanen maken zich soms ook wijs dat er helemaal geen geboden meer zijn. Maar dat is niet zo.

8.

De mens als blinde demiurg

1. Paulus sprak tot de Galaten dat het niet om de geboden ging die ze nu hadden, maar om de belofte, oftewel iets wat nog komen moest. De huidige geboden deugden niet. Er mankeerde nog heel wat aan. Maar de mensen waren nog niet klaar. De mens was nog maar halverwege die tijd. De volle waarheid was nog niet gekomen, maar dat willen ze u wel laten geloven.

2. Snelle wedergeboortes, snelle wederkomsten, want het geld moet binnenstromen. Het is een marktdrang, in plaats van een waarheidsdrang. De waarheid verkoopt namelijk niet goed, en al helemaal niet de volle waarheid. Het is voor de enkeling, voor het overblijfsel.

3. Uiteindelijk is het een woord en een principe, maar de westerse mens heeft het in zijn dwaasheid verletterlijkt, en heeft het te menselijk gemaakt in zijn onwetendheid en eigen menselijkheid. Het is mensenwerk. Men heeft God in de doos proberen te vangen als een wild konijn, maar God is veel groter. God is altijd groter.

4. We leven in het tijdperk van de Laodiceaanse onderdrukking, want de zondenkennis en de kennis van de doodstaat van de mens zijn nu eenmaal niet geliefd in Laodicea.

5. Doem is gewoon een Egyptisch en

Israelitisch woord voor bloed en besnijdenis. Het verdoemd zijn betekent gewoon dat je vlees besneden is. Ook de oude profeten waren verdoemden. Zij waren de kinderen van de verdoemenis, de kinderen der verdoemden, oftewel de kinderen van de besnijdenis van het vlees, van het visnet.

6. Dat is ook de worsteling op Pniël, opdat God zich niet hecht aan de zondaar, en de mens zich niet hecht aan de afgod.

7. De Vreze des Heeren leidt tot het begrijpen van de geboden, als een onderwijzer.

8. De demiurg is een onderontwikkelde, gehandicapte god die een schaduw van de eeuwige kennis is. De demiurg, een mongool, staat tussen de mens en de eeuwige kennis in, maar is deel van het ontwakings-proces. De mens moet hier dus doorheen, anders zou de mens nooit ontwaken.

9. Velen zijn slachtoffer van gedwongen geloofsbelijdenis. Velen zijn slachtoffer van religieuze dwangverpleging. De mens krijgt het godsyndroom, godsdienstwaan. Dit is een ernstige ziekte. De mens kan het niet laten om voor God te spelen. Van alles gaat er fout, maar de mens stoort zich er niet aan. Hij is immers God, en het probleem is toch altijd de ander.

10. De mens is zo zelf als een blinde demiurg geworden. De blinde demiurg lacht en liegt, want alleen lachen en liegen kunnen hem besparen voor het lijden. Daarom zal de lachende blinde demiurg ook altijd het probleem ontkennen.

11. Het was zoals in het paradijs : De slang wees op de verboden vrucht, en zei dat de mens zo als god kon worden. De mens deed het, en kwam onder de geloofsbelijdenis. De mens was nu God. Dit neemt niet weg dat er een ware oproep voor de mens is, en wat zelfs een noodzaak is, om deel te hebben aan de goddelijke natuur, maar dit kan alleen maar plaatsvinden in de school. De mens moet terug naar school.

12. Dit is het stalkerige, opdringerige geschreeuw van de leugen die de hele wereld in z'n macht houdt. Op elke hoek van de straat kom je dit wel tegen. Het is een erfenis die nog op vertaling wacht. Het moet een plaatsje krijgen. De gedwongen belijdenis zonder welke je vroeger niet kon leven is de verabsolutering van een deelwaarde.

13. De goddelijke natuur is niet te vinden in een mens, maar in een principe.

14. Daarna wordt het principe en het geheimenis geheel uitgelegd, en wordt erop gewezen hoe het al in Israel en Egypte werd gebruikt en een heel andere betekenis had. Zowel in het Grieks als het Aramees was het een voorstelling van de baarmoeder, en op andere momenten moest de sobere de baarmoeder in of uit.

15. Vandaar dus dat het Eeuwig Evangelie, zoals beloofd in het boek Openbaring, de verschillende uithoeken liet zien, de verschillende vormen en etappes. Omdat het volk hierover

onwetend is is er nog zoveel religieuze oorlog.

16. Het is hetzelfde als de oorlog over de wedergeboorte, de rechtvaardigmaking en het genade aanbod, wanneer, hoe en in welke volgorde, enzovoorts enzovoorts. Zo is er dus ook een oorlog over de sobere.

17. Hier was de mens vroeger nog niet klaar voor. Of de mens er nu klaar voor is is de vraag. Het is voor de enkeling die serieus met theologie en dogmatiek bezig is, en los wil komen van de gevestigde Laodiceaanse theologie.

18. De kerk behoort het Woord van God te dragen, maar als de kennis en de geboden er niet zijn, en het principe van het alles loslaten om het aan de armen te geven, oftewel het gezaaid worden op de akker van de armen, zoals de reformatoren het stelden dat de ware offerande tot de armen is, dan komt de kerk nergens en is de kerk niets.

19. De kerk is de baarmoeder van God in het Aramees, de Moeder Kerk, de donkere bruid. De bruidegom is blank, zoals het Hooglied stelt.

20. De beelden die de mens heeft gemaakt van God zijn door en door doortrapt. De godsdienst der mensen is ellendig. Het schiet tekort.

21. We moeten de zwarte moeder aarde in, om tot het geheimenis te komen, en dan gaan we ook zien dat het niet zomaar om de naam gaat, om de letter, maar om de betekenis ervan.

22. Dan zal dus alle afgoderij van het vlees ook afsterven, want die maakt er voortdurende vleselijke afbeeldingen van om die in zijn begeertes door te laten werken.

23. Ook Ra moest deze diepte leren kennen in de Egyptologie. God is het leven, de moeder, en die is donker omdat wij buiten de zondekennis en de doodskennis om, buiten het kennen van de grootte en de diepte van de zondeval, haar niet kunnen leren kennen. De kerk is het lichaam van God, maar dat is slechts een potentie, want de laodiceaanse kerk is het lichaam des doods en geen ware kerk.

24. Er zal niets van het vlees overblijven, en daartoe moet de Adamologie ten volle gepredikt worden.

25. God heeft dus geen kinderen, en God heeft kinderen. Wen er maar aan, en sla elkaar de hersenpannen er niet meer over in, maar leer wanneer deze stellingen waar zijn en wanneer niet, wanneer het in werking treedt en wanneer het ophoudt te werken. Leer de theologische wiskunde.

9.

De vrouwengeleerdheid

1. Zolang het niet de donkere moederbruid is of de donkere amazone van Woord en Kennis, dan is het zeer zeker God niet, maar een zoon, of een verdoemde, want de zoon daalde ook neder ter helle om onder de wachters gesteld te worden. De zoon moest het zelfs verliezen van de aardse machten.

2. Het Woord wijst op de kennis, en de geboden, en het gezaaid worden. De zoon is de verdoemde.

3. De zoon en de verdoemde zijn zeker geen God. Er is een hogere en lagere, een geestelijke en een vleselijke, want veel wat er vandaag de dag wordt gepredikt, wie ze waren en wat ze deden, was Laodiceaans.

4. Ze zijn niet zomaar God en de mens al helemaal niet, want de vleselijke mens zoekt naar wegen zichzelf te vergoddelijken en dat gaat heel sluw, via het zijn van het lichaam.

5. Daarom moest het neutraal gemaakt worden. Wij moeten daar heel voorzichtig mee zijn, en net als bij het gekibbel over het moment van rechtvaardigmaking en wedergeboorte zeggen : 'Neem hiervoor niet de snelle paarden. Het is beter te twijfelen dan met valse zekerheden rond te lopen.'

6. Ik kan niet genoeg benadrukken hoe belangrijk de Vreze des Heeren is over deze dingen en het toetsen, zodat het afgodsbeeld in de harten zal instorten en God ontmoet zal worden zoals God werkelijk is.

7. Het is een beetje spelen in de zandbak in de Laodiceaanse kerk. Ze raken in paniek als ze bepaalde namen uit het boekje niet horen. Daar worden ze achterdochtig van. Het zijn naamchristenen, lippenchristenen.

8. De 'grotere werken' waar Johannes het over heeft betekent ook het onder ogen komen van de grootte van de zonde, waar beide catechismussen het over hebben, en het onder ogen komen van de grootte van het oordeel. Dat zijn uiteindelijk de grotere werken, en zo kan het vlees dan ook uiteindelijk na een lang gevecht waarin geen stappen zijn overgeslagen daadwerkelijk sterven. Dat is het werk van de Adamologen.

9. De mensen kibbelen en vechten over het hoe, wat, en wanneer van de rechtvaardigmaking, de vergeving van zonden en het genade aanbod, terwijl de dogmatiek van de Nederduits Gereformeerde kerk het vraagstuk bespreekt of en wanneer Jezus God is en wanneer niet, en of en wanneer God kinderen heeft en wanneer niet.

10. Feit is dat de mens zonder de Adamologie niet tot het geheimenis kan komen. De mens moet de donkere bruid leren kennen. De donkere bruid laat zien : 'Je moet de zonde, de vijand, leren kennen, anders kom je nergens.' Dan gaat het niet alleen om de zonde van de man, van Adam, maar ook om de zonde van de vrouw, van Eva, oftewel de Evalogie. Hij moet de verleiding van de vrouw, van Eva onder ogen komen, hoe ze dat doet, dus niet alleen de zonde op zich kennen, maar hoe het gekomen is.

11. De vrouw der zonde, de vrouw des doods, maakt misbruik van de onwetendheid van de man. Alleen door de kennis kon de mens aan de zonde en de vrouw der zonde ontsnappen, en zo aan de dood. Dat is allereerst de kennis van zonden.

12. De lagere Eva boodt haar eigen

zondige kennis aan, de kennis van goed en kwaad, haar kennis van wedergeboorte, rechtvaardigmaking en het genade aanbod, van de vergeving der zonden. Het was een lust voor de ogen van de man. Zo trok ze hem in het verderf, want de man wilde niet wachten op de Heere. De man wilde niet toetsen en onderzoeken. Dat was hem teveel werk. De lagere Eva trok hem naar een groter paradijs, maar het was een valstrik. Hij werd verkocht onder de zonde.

13. Velen zinken ergens halverwege op de rivier van de zondenkennis, omdat ze het opgeven, en weer grijpen naar de gemakkelijke genade, gemakkelijke rechtvaardigmaking en de gemakkelijke wedergeboorte, de verboden vrucht door de vrouw der zonden aangeboden, door de lagere Eva. Ze grijpen overmatig naar allerlei laodicaanse geestelijkheid die hier niet over spreekt. Er wordt heel wat overgeslagen.

14. De mens moet de donkere bruid leren kennen. Het Hooglied spreekt erover. De mens kan niet zomaar overwinnen en tot de witte steen gaan. Eerst moet de mens tot de zwarte steen gaan, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dat is de steen van de honger, van het niet voortijdig grijpen, in het boek II Duizen.

15. De mens moest eerst de onderwereld in, de aarde in, om zo tot wedergeboorte te komen, om los te komen van alle valse kennis. Hier spreekt het boek II Kamba over. Dat kan als de mens tot de zondenkennis, de kennis van de doodsstaat en de verdoemelijkheidskennis komt, waarvan de zwarte steen een beeld is. De witte steen is niks zonder de zwarte steen. Eerst moet de mens aan zijn verlorenheid ontdekt worden, de grote verliezer zijn, net zoals de reformatoren, de pelgrims en de oude profeten.

16. Eerst moet het zaad sterven in de zondenkennis en de ellendekennis, en het zaad wat stierf, oftewel de mens die alles verkoopt om het aan de armen te geven die is op de weg tot de kennis.

17. Als je je leven wil behouden zul je het verliezen, en als je het wil verliezen om de wil des Heeren, dan zul je het behouden. Dat gaat over het oude leven wat we moeten loslaten, en wat we voor vuilnis moeten rekenen, al die eigengerechtige theologie ook en al die vleselijke dogmatiek waar van alles aan mankeert en van alles aan rammelt. We moeten het opgeven.

18. Laat de mens maar eens tot de Evalogie gaan, en leren hoe de zonde de mensen verleidt. Er gebeurt niks snel snel. Men is overmoedig geweest met het geheimenis. Men heeft van de verboden vrucht gegeten, in de valstrik gevallen van de vrouw des doods.

19. Men moet het godsdienstige en geestelijke vlees in zichzelf doden. Het doden van het vlees is dus meervuldig.

20. Als u een nieuw mens wil worden, dan moet zowel het wereldse vlees als het geestelijke, religieuze vlees gedood worden. Dat gaat in stappen, en daarom hebben wij ook onze catechismus en de nieuwe bijbel. De mens moet hiervoor zijn vleselijke rang en status afleggen,

zoals Ezau en Ismael dat moesten toen ze de woestijn ingingen.

21. De minste zijn, de ander hoger achten dan jezelf, en zo het vlees overwinnen en ‘meer zijn dan degene die in de wereld woont’, boven alle overheid en macht. Dat kan alleen als je aan de wijnstok verbonden blijft, en die groeit boven alles uit, maar dat begint in het wortelen, onder alles gaan, de zondeval ten diepste kennen, en nog dieper gaan, anders kan de zonde nooit overwonnen worden. We moeten naar de wortel reiken en dieper dan dat gaan. Zo niet, dan zal de zonde ons blijven bedriegen.

22. Wij moeten de donkere bruid door en door leren kennen. Zij is de hemelse zondenkennis. Zomaar dingen geloven is van het vlees. Geloof had vroeger een veel diepere betekenis. Je moet niet zomaar alles geloven. Er is zoveel verdeeldheid tussen mensen en het zijn maar mensen. Vandaar dat zondenkennis zo belangrijk is, de kennis dat de mens verleugend is. Kennen wij de diepte wel van de leugen ?

23. Het geloof wijst op het vasthouden van principes. Laat je niet bedriegen door het woordje ‘geloof’, maar ga kijken wat het betekent, wat er allemaal bij komt kijken om te geloven. De mens moet weer komen tot de geloofskennis, voordat de mens zegt : ‘Ik geloof.’ Wat geloof je eigenlijk ? Wat is geloven eigenlijk ? Ga tot de bron.

24. Pas op, oh geliefden, voor de vele vleselijke baarmoeders om u heen, die u vleselijk leven willen geven, uw oude natuur willen brengen tot opgeblazenheid. Het overmoedig en vleselijk geloof komt voort vanuit overmoedig zelfgeloof. Vertrouw jezelf niet zomaar en alles wat rondspookt in je hoofd, al die gedachten, al die emoties en gevoelens, al die theologieën, want de zonde is een gewiekste misleider.

25. Alles moet getoetst worden, ook het geloof. En de Heere beloont de toetsers, de verbrokenen en verslagenen van hart, en komt hen tegemoet. Al onze vleselijke werken en wetten en al ons vleselijk geloof is waardeloos voor God, maar de Heere bemint een verbrijzeld hart dat in de Vreze des Heeren leeft.

26. In de Vreze des Heeren neem je niet zomaar een geloof aan, vertrouw je niet zomaar, maar toets je, en bewerk je je behoudenis in Vreze en beven, en kom je allereerst onder ogen dat je vleselijke en oude mens verdoemelijk is. Zo kan het nieuwe leven ontstaan. Zoals de nieuwe bijbel stelt is de schepping nog niet geweest. De mens is nog maar een feutus, en is in de feutale nachtmerries.

27. Prik er doorheen. Prik ook door jezelf heen, want daar begint het allemaal, in het vlees. Daar is het misgegaan. Het is een vuile bron die weer gedoofd moet worden. Dat kan niet zonder zelfkennis en zondenkennis. Je moet de diepte van die bron kennen en nog dieper gaan.

10.

Het dogma van Adam

1. Er is veel ingebeeld geloof in Laodicea, ingebeelde genade, en een ingebeelde hemel. Prik er doorheen. Ga dieper. Wie gelooft en gedoopt zal zijn betekent dat je nog zoveel kan geloven, maar als het zaad niet gestorven is, dan is het waardeloos en kan er geen nieuw leven komen. Dat zaad sterft niet zomaar, maar moet de diepte van de grond in. Dan gaat het om het wortelen voordat het nieuw leven kan geven, voordat het kan groeien, bladeren kan krijgen, bloesem, bloemen en vruchten.

2. Het gaat niet om je eigen wil, of om de wil van de mensen om je heen. Mensen willen van alles. Het gaat om de wil van de Heere, die de kennis is. Dan kom je bij de kennisleer van de reformatoren. God is niet zomaar God, maar het is de hemelse en eeuwige kennis die dieper is gegaan dan wie dan ook, en boven alles is uitgestegen, meer dan degene die in de wereld is, boven alle overheid en macht.

3. Laat al die mensen toch. Kijk eens naar al hun verdeelde kerken. Waarom zou je mensen volgen ? Het vlees is bedriegelijk. De werken van de mens stellen niets voor bij God. De mens is maar een zucht. De mens moet zijn verdoemelijke staat onder ogen komen, en de oude natuur, de vleselijke natuur, afleggen als een kleed, en zo de diepte ingaan. Laat alles achter om de Heere te volgen.

4. Vanuit het sterven van het zaad komt de mens tot de hemelse kennis en de hemelse geboden, waardoor de mens daar ook in kan wandelen.

5. Er zijn hemelse geboden waar de aardse geboden uiteindelijk niet tegenop kunnen. Dat is niet zomaar een gebod, maar kennis. Het gebod is dan vervuld geworden door de kennis.

6. De Laodiceaanse kerken hebben het wilde konijn wat ze in de doos hebben gestopt tot God gemaakt, en die beslist over alles.

7. De mens moet uit Laodicea gaan. Er is iets goed mis in Laodicea en in het eigen vlees. De zaadkorrel moet veelvuldig sterven en eerst de diepte ingaan.

8. Het is een eigenaardig wezen, is het niet ? Het kerkelijk wezen van Laodicea, die alles beter weet en alles betutteld. En dat zit ook in het eigen vlees wat eraf moet. Dieper gaan dan Adam. Dieper gaan dan Eva, tot de donkere bruid. Er is geen witte steen zonder de zwarte steen.

9. Och, geliefden, vertrouw toch niet op het tijdelijke, want het is van het vlees. Ga het smalle pad, de langere en diepere weg, en kom uw verdoemelijkheid onder ogen, opdat het kan sterven en u tot nieuw leven kunt komen.

10. Ga door de enge poort en laat het schijngeloof en de schijnwedergeboorte achter u, want die zijn overmoedig en maar tijdelijk. Die kunnen niet staan voor het aangezicht des Heeren.

11. Laat de werken van het vlees toch

achter u, ook de werken van schijnreligie, van vleselijke godsdienst. Het dogma van Adam, de zondenkennis, dat is wat de mens in al zijn dogmatiek over het hoofd heeft gezien en heeft verwaarloosd.

12. De mens heeft in zijn vleselijkheid en zelfoverschatting een toren gebouwd tot de hemel, maar die zal in de zondvloed ten onder gaan. Die zondvloed zal ditmaal komen in het hart.

13. De mens moet loskomen van de Laodiceaanse goedgelovigheid om ingeleid te worden tot de Adamologie. Het vlees blaast zich op met allerlei hoge woorden, maar het zijn maar woorden. Het moet afsterven aan het Woord des Heeren.

14. Als mensen zeggen te geloven, dan zegt dat helemaal niets, want ze geloven in hun eigen gedachtes, en dat moet getoetst worden aan de Kennis des Heeren, aan de dieptes des Heeren, opdat al het geloofsvlees zal afsterven. Het geloofsvlees is niet objectief, maar subjectief, en moet afsterven. De mens moet de geloofskennis ontdekken en dat kan alleen als hij ontdekt is aan de zondenkennis. Zonder de donkere bruid komt men nergens.

15. De kennis des Heeren is niet Laodiceaans, maar diep. Deze komt niet tot snelle conclusies voor een markt, om de portemonnee te spekken. Ze hebben het huis des Heeren tot een hoerenhol gemaakt.

16. Dus wat daar vooraan staat te pronken in de Laodiceaanse kerken, wat het ook mag wezen, is hoogstens vlees, en dat moet eraf. Dat wil Laodicea niet, want het verkoopt te goed. Toch zal er een overblijfsel zijn in Laodicea. Toch zal er een uittocht zijn uit Laodicea, mijn geliefde broeder of zuster.

17. Als je geheel wil loskomen van de oude natuur, dan moet je tot de dieptes gaan van de put van Adam om het te leren kennen, tot de bodem ervan. De zondenkennis gaat tot de bodem, en dieper. Anders kan het nooit wegstromen, nooit leeg worden om gevuld te worden door de Heere.

18. De catechismus stelt dat we de grootte van de zonden moeten kennen, dus met zomaar het zondaarsgebed kom je er niet. Maar Laodicea strijdt tegen de Adamologie, want die wil niet dat de zonden ontmaskert worden, en dat de leugens aan de kaak gesteld worden die iedereen blind houden. Het verkoopt te goed voor Laodicea. Geld is nooit een goede leermeester geweest. Ze hebben van God’s huis een markt gemaakt.

11.

De sluwe listen van de lagere Eva

1. Laodicea gaat altijd over dezelfde brede wegen en in dezelfde cirkels, maar deze cirkels moeten sterven aan de hogere cirkels des Heeren. Je moet kunnen ademen. Ze hebben de cirkeltjes te nauw gemaakt. Het gaat altijd over hetzelfde. Zo prevelen ze hun Laodiceaanse formules. Het is koopwaar geworden. Het is een markt en ze staan onder marktdruk. Ze zijn eigendom geworden van iets anders.

2. Het woord van Laodicea heeft geen betekenis meer. Het is oppervlakkig. Het is geroofd. Het is een trofee. Ze weten niet wat het is. Dat willen ze ook niet weten. Ze willen alleen weten wat zij ervan hebben gemaakt, en de verkoopcijfers. Ze zijn uit op winst, niet op waarde.

3. Laodiceanen worden al gauw nerveus en achterdochtig als je niet vaak genoeg hun termen gebruikt. Dat zien ze als graadmeter van hoe dicht je bij God leeft. Maar de Heere wil niet dat wij God's naam ijdel gebruiken. We worden niet heiliger door telkens bepaalde termen te zeggen. Dan ben je een naamchristen.

4. De mens moet leren lezen en leren begrijpen, en niet er iets heel anders van maken en snelle conclusies trekken zoals in Laodicea, want dan misbruik je de naam van God, en dan laster je God, want dan heb je de naam van God lopen gebruiken voor je eigen theologieën.

5. De mens heeft een gesneden beeld gemaakt, een afgod. Ze hebben hun eigen geboden gemaakt, en God's naam ijdel gebruikt, lichtzinnig, om het in hun begeertes door te drijven. Het is allemaal ver weg van de ware betekenis ervan. Hen van het smalle pad wezen op de geboden, de kennis en de zaadkorrel als de weg ten eeuwig leven.

6. De Laodiceanen blijven in dezelfde cirkeltjes draaien en weten niet wat het betekent. Geloven betekent gehoorzamen, en dat willen ze niet. Het is allemaal afstandelijk.

7. 'Wat noemt gij mij Heere, maar doet niet wat ik zeg ?' Ze luisteren niet zoals Maria, maar rennen rond als Martha. Ze weten immers alles al. Dit zijn geen verbrokenen en verbrijzelden van hart. Ze kennen de diepte van Adam's put niet, en de sluwe listen van de lagere Eva. Ze zijn Laodiceaans. Ze breken alle geboden van God door die zogenaamde genade en gebruiken de naam van God in ijdelheid.

8. Maar zelfs dat proberen ze theologisch goed te praten met een hele omhaal van woorden. Dure, kostbare woorden worden gebruikt. Ze zijn zeer belangrijk. Ze leven immers in Laodicea en zijn nog niet aan hun zonden en leugens ontdekt.

9. De Laodiceanen prevelen een heleboel formules op, die ze geheel uit het verband hebben gehaald en misbruikt om het in hun eigen begeertes door te voeren.

10. 'Zoals wij het zeggen is het waar,' zegt Laodicea dan. Ja, dat denk je zolang je Adam en Eva niet kent in de zondeval. Ze besparen henzelf die moeite.

11. De reformatoren waarschuwden tegen voorwerpelijkheid, oppervlakkigheid en wereldsgezindheid. Zij stelden de onderwerpelijkheid voorop.

12. Er was veruitwendiging aan het plaatsvinden, wat allemaal kenmerken zijn van de Laodiceaanse kerk. God als voorwerp en niet meer als onderwerp. Er was een geest van holheid binnengeslopen.

13. Er werd een te grote nadruk op de genade gelegd, en de kerk was aards. Er werden allerlei stappen overgeslagen.

14. Het gaat er niet alleen om om los te komen van de lauwheid van Laodicea, maar ook van het extremisme van Laodicea.

15. Eerst moet je de diepte ingaan, dingen onder ogen komen, de omvang van de zondeval en het zondeprobleem ontmoeten en ervaren, zodat je niet meer terug in slaap valt, en niet alles schoonpraten met luilekkerland theologie. Vele Laodiceanen hebben zijn hierin volleerd.

16. Vraag toch naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin, predikte Jeremia.

17. Was de mens er toen al ? Neen. Zowel wederkering als reformatie moesten voortgezet worden.

18. Als de mens de eerste Adam niet kent, is er geen weg tot de tweede Adam. Als er geen Jeremia in het leven van pniëlieten is, vergeet het dan ook maar.

19. Weer gaat dit niet om de namen, geen namengodsdienst, maar om de principes en voorschriften waar het voor staat, om de inzettingen des Heeren, maar de Laodiceaan wil dat ontwijken, wil daar omheen cirkelen, raakt het niet aan.

20. En zo hangt de Heere alleen aan de galg. De mens wil het leven behouden, en haalt daarom de afgod erbij, zo snel als hij kan, en huppelt overal snel doorheen, door Getsemané en Golgotha. Het is immers al volbracht, maar de mens moet zelf het water in en de diepte van de zondeval onder ogen komen, anders heeft het allemaal weinig zin.

21. Volleerd in de luilekkerland theologie zijn de Laodiceanen. Het gaat hen om het product, en dat staat onder marktdruk, en daarom wordt er gesneden in de waarheid. De waarheid wordt huichelachtend omgewisseld. De mens kent zijn afgoden niet.

22. De mens is tot luilekkerlandse voorwerpelijkheid gekomen, omdat men de onderwerpelijkheid heeft verworpen. God is een voorwerp geworden, een product. Ze kennen het niet. Het gaat om de uiterlijke vormen.

23. Maar laten wij hierin door de Heere onderwezen worden. Er was een terechte angst voor opleidingen, want ook de opleidingen waren ingenomen.

12.

De valse profetes van Thyatira

1. De wedergeboorte gaat door de bekering en het geestelijke leven. Er zal een scheiding zijn tussen kaf en koren, stelden de reformatoren.

2. De reformatoren wezen op het gevaar van de kerk van Laodicea en de kerk van Thyatira. Laodicea noemen zij de lauwe kerk, en Thyatira noemen ze de kerk met een zwakte voor verleiding.

3. Geliefden, als we het hele stuk over Thyatira lezen in Openbaring, dan zien wij dat het vraatzuchtigen waren, tafelschuimers. Zij lieten zich verleiden tot hoererij en het eten van vlees voor de afgoden.

4. In het Aramees staat er dierenoffers, slachtoffers, en een feest dat zulke dierenoffers vereist. Het mag duidelijk zijn dat elk vlees een dierenoffer is, tot de god van de buik voornamelijk. Daarom kreeg Noach te horen dat hij niets mocht eten wat een ziel had, wat leven had, want dan zou het moord zijn.

5. Telkens weer waar in de oude bijbel daadwerkelijk vlees of vis wordt gegeten gaat het om zinnebeelden in de grondtekst. Daarom eten vele Israelieten die de grondtalen machtig zijn geen vlees. De theologie van Thyatira probeert het eten van vlees goed te praten.

6. Thyatira was verleid door een valse profetes die deze dingen leerde, en waar veel kerken vandaag de dag nog niet mee hebben afgerekend. Thyatira betekent ‘geur van ellende’ in het Grieks.

7. In het Aramees is het afgodenoffer of feest van het afgodenoffer ook verbonden aan het Pascha offer en waarmee de Thyatiranen afgoderij en hoererij pleegden onder leiding van de valse profetes. Zij gebruikten het om hun zonden ermee te bedekken, maar Spreuken zegt : Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze belijdt en nalaat, die vindt ontferming.

8. De Thyatiraanse theologie was vervaardigd om de mens af te houden van de Adamologie. Hierom moet de mens strijd voeren.

9. De mens was diep in de Thyatiraanse ballingschap gekomen door de theologie van de valse profetes. Deze werkte zowel door Rome heen als door de reformatie. Het was de kerk van vraatzucht. Ze aten dierenoffers, oftewel vlees.

10. Het is van belang de Thyatiraanse kerk achter ons te laten.

11. Nu, de Evalogie is belangrijk, want de kerk van Thyatira was verleid en misleid door een valse profetes, zoals Adam was verleid door Eva. De mens moet de vrouwelijke verleidingskunsten doorzien en kennen, om veilig te blijven in deze duistere wereld. Telkens weer verleid Eva Adam met de verboden vrucht, en zij heeft haar kerk gebouwd. Deze vrouwelijke geesten martelen de mens die niet aan haar toegeeft.

12. De valse profetes van Thyatira had het allemaal te simpel gemaakt, net zoals Kakia deed in de Griekse mythologie, en zo werd er met de afgoden gehoereerd en at men de dierenoffers. Men misbruikte het geestelijke voor eigen gewin.

13. Thyatira blijft ergens steken op het pad, en richt daar haar markt van bedrog op. Zij gaat hiervoor op de stoel van Mozes zitten, net zoals de farizeeërs. Ze leren de mensen vele geboden, maar niet de waren. Als je onder het recht van Thyatira komt dan zul je ook misbruikt worden. We

spreken dan over de inquisitie van Thyatira. De valse profetes van Thyatira is de vervolger van de heiligen, de doodsvijand.

14. U zult misschien denken : ‘Waarom moet dat nu, al die verschillende kerken, en al die verschillende opvattingen ? Waarom kunnen wij God niet zien ?’

15. Neen. Wij kunnen God niet zomaar zien. Dan zouden we verteerd worden. Wij mogen alleen de achterzijde van God zien, en al die kerken dienen tot voorhangsels, maar zijn niet het eigenlijke. Het is voor onze eigen bescherming. Wij moeten een tocht maken door de kerkgeschiedenis om God daadwerkelijk te ontmoeten, maar dat gaat niet zonder een strijd tegen de wereldgeesten. De onthulling gaat maar heel langzaam, want meer kan een mens niet aan.

16. Alles is ‘uit de Heere, door de Heere, en tot de Heere’. God is de verborgen geschiedenis en de verborgen toekomst. Dat kan de mens nog niet aan, en daarom bestaan de zonden, de leugens en de verschillende opvattingen als een voorhangsel. Het is ook aangesteld als de tucht voor de mens. De wachter des Heeren versperd het pad tot de boom des levens, want de mens is er nog niet klaar voor, en zou het misbruiken, er teveel van nemen. Daarom moet de mens het pad leren en dat begint bij de Adamologie, de volle omvang van de zondeval te leren kennen, en de volle omvang van God’s oordeel hierover.

17. De sabbath herinnert ons eraan dat eerst het vlees tot rust moet komen voordat het werk des Heeren kan geschieden. Dat is een zinnebeeld. Je kan letterlijk de sabbath houden, maar als je niet begrijpt dat je vanuit de sabbath dient te leven, namelijk het uitdoven van de vleselijke werken, dan heb je er niks aan. Dan zijn het gewoon de putten van de Danaïden, als je het vlees een dag rust geeft en dan de rest van de week gewoon weer door het vlees leeft. Het gaat om een sterven aan de sabbath. Het hebreeuwse woord ‘sabat’ betekent niet zomaar rust, maar achterlaten, vernietigen, verwijderen, afscheiden, uitroeien. Dat is wat er met het vlees moet gebeuren en de vleselijke werken. Ze moeten afgelegd worden. Het is dus een dag van grote worsteling, van geestelijk werk. Het is een principe.

18. Nu was daar nog een geest van hoererij in de gemeente van Thyatira. Dit was ook een geestelijke hoererij : Het Woord van God werd nog steeds verkocht. Zelfs vandaag de dag wordt het Woord van God nog steeds verkocht, wat de zonde van simonie is, en waardoor ten minste 10% van het product vals is. Dat heeft de mens ervan gemaakt. Om niet hebt gij het ontvangen, geeft het om niet. Omdat de gemeente nog veelal vlees eet en het Woord des Heeren verkoopt, en dus nog steeds van Thyatira is, is haar dogmatiek ook nog veelal verloederd.

19. Een overmoedige, ondoordachte theologie maakt dat mensen er langsheen schieten. Een theologie zonder diepgaande Adamologie komt nergens, komt niet van de grond.

13.

De duistere raadselen der profeten

1. De reformatie van Johannes Hus die leefde van eind jaren 1300 tot begin jaren 1400 was in de lijn van de Franciscaanse reformatie in de jaren 1200, en daarvoor was er de Gregoriaanse reformatie in de jaren 1000 en 1100. De Gregoriaanse reformatie streed ook al tegen de simonie, net zoals Hus en Luther dit deden, tegen de geesteshandel. De Gregoriaanse reformatie was een vrijmaking van de wereldlijke macht van de koning, de strijd tussen de wereldse koning en de geestelijke koning. Het was een onafhankelijkheids-strijd die de geestelijken voerden. Onze kroon is niet werelds maar geestelijk. Laten wij geen schatten op aarde zoeken.

2. Ezau legde zijn eerstgeboorte-recht en sociale status af voor het rode, wat heenwijst op het bloed van Christus, oftewel de dood van het ego, wat ook de betekenis van het woord ‘Yeshua’ is in de Israelitische talen, het sterven aan het vlees op het strijdveld, de strijd in de geestelijke gewesten. God zou uit Teman komen, zei Habakuk, oftewel het wijsheidsvolk van Ezau, wat er op wijst dat er grote verborgen geheimenissen liggen in het verhaal van Ezau. Zowel de grondwoorden als de nieuwe bijbel laten zien dat er een lagere en een hogere Ezau is.

3. Uiteindelijk leidt het lijden om de wil van God tot de rode kroon van gerechtigheid, Deze kroon is het Woord van God wat in het hoofd van de mens komt, en is geen aardse kroon, en geen aardse macht, maar de kroon die men ontvangt als men het vlees heeft verslagen. Men heerst over de zonde, in plaats van andersom.

4. De rode kroon is de baarmoeder van het verstand, van het hoofd, als de schorpioenenkroon. In het Aramees heeft de kroon ook met belasting te maken. Wij moeten de vergankelijke kroon inruilen voor de onvergankelijke kroon. Dat gaat niet buiten de Adamologie om. Daarom noemt de nieuwe bijbel de rode kroon ook de kroon van de klaagliederen. Wij moeten diep zuchten en klagen over de zonde.

5. IV Werktuigen zegt : In de woestijn groeit niet veel, maar wat er groeit is als het druppelen van de hemel. We hebben niet veel nodig. Als we teveel nemen groeien we vast, zoals dat in de stad gebeurt. Vandaar dat de onderdrukking door Saul ons tot de woestijn trekt, en dit is voor onze bescherming en ons behoud.

6. Adam is het wortelwoord van Edom, wat soortgelijke betekenissen heeft, en in de Septuagint was Eden genaamd Edem, en in de Ethiopische bijbel wordt het gewoon Edom genoemd, wat het volk van Ezau is. In de grote Edomitische reformatie werd benadrukt dat Ezau leidt tot de donkere moeder, wat ook terugkomt in de nieuwe bijbel. Jeremia trad al op tegen het volk Israel omdat het volk te patriarchisch was geworden. Ook de psalmist sprak in de grondwoorden van de Psalmen over God als een moeder.

7. De donkere bruid is een beeld van de zondekennis, van het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval van de eerste Adam. En er was ook een val van Ezau, en dit allemaal om terug te leiden tot de donkere moeder en de eerste liefde, de donkere bruid, om zo ontdekt te worden aan de grootte van de zonde en de ellende, waar beide catechismussen op wijzen.

8. En hoe groot is de leugen ? Daar moet de mens aan ontdekt worden, want nu pronkt de mens nog in de kerk als Laodicea, denkende alles wel te weten, wat hoort en wat niet hoort. De Laodiceaanse mens heeft alles al in kannen en kruiken, en ze volgen de leer van de Nikolaïeten, die (offer)vlees aten en de genade gebruikten als excuus om te kunnen zondigen, zondigden opdat de genade zou toenemen. Ze hadden een afschuwelijke afgod gemaakt die hen zou beschermen op de dag des oordeels.

9. De Nikolaïeten blijven hun kerken bouwen als schuilplaatsen tegen het hemelse oordeel, het ‘heuvelen bedek mij, en bergen val op mij.’ Zij strijden schaamteloos tegen de Adamologie en Ezaulogie, en bedrijven ijverig hun simonie. Ze hebben als de Efeziërs hun eerste liefde verzaakt, en lezen hun moderne bijbels waarin alle grondwoorden en hun betekenissen zijn weggewassen.

10. Daarom moest de Gregoriaanse reformatie wel komen, en nog steeds. daarom moest Ezau wel strijden voor de rode kroon, wat een kroon van het minderen is, een spotkroon, de anti-kroon.

11. Ezau hechtte ook geen waarde aan aards eerstgeboorterecht en sociale status, en koos voor het Woord gedoopt in oorlogsbloed.

12. We moeten zicht krijgen op de betekenis van Ezau, zoals we zicht moeten krijgen op de betekenis van Adam : In Ezau werden alle volkeren geoordeeld. Adam ging over de diepte leren kennen van de zondeval, en Ezau ging over het leren kennen van de grootte van het oordeel wat daarover moet komen.

13. Jesaja zegt : Wie is het, die van Edom komt, in helrode klederen van Bosra, die daar praalt in zijn gewaad, fier voortschrijdt in zijn grote kracht? Ik ben het, die in gerechtigheid spreek, machtig om te verlossen. Ik heb de pers alleen getreden en van de volken was niemand bij Mij, Ik trad hen in mijn toorn en vertrad hen in mijn grimmigheid.

14. De Adamologie is dus de zondekennis en de Ezaulogie is de oordeelskennis. Zoals er een gemeente te Babylon was was er ook een gemeente te Edom, een overblijfsel in Edom, waar Amos 9:12 over spreekt. Edom behoort ook tot Israel, als een verloren stam.

15. De zonde moet geheel veroordeeld zijn, en dat kan niet door de Nikolaïtische theologie die al deze stappen overslaat. Het oordeel moet geheel gekend zijn, de mens moet Ezau kennen, anders is de theologie waardeloos en slechts een drogbeeld.

16. De reformatoren wezen op de zielsontdekking, want als dat zou ontbreken, dan zou het volk sterk staan in eigen kracht. Zij wezen op het pad van de zelfbeproeving. Het hart zou geheel ontbloot moeten worden voor het aangezicht des Heeren, en de mens zou door bange zielsberoeringen heenmoeten en vele vertwijfelingen, opdat de mens niet door de lusten der wereld meegezogen zouden worden.

17. Bent u al op zoek naar de kroon der gerechtigheid, de kroon van het Woord des Heeren, wat u alleen kunt vinden als u al uw wereldse en vleselijke kronen aflegt ? De krans der gerechtigheid waar Paulus het over heeft is als de spotkroon, als de kroon der dwazen, want dat is wat het geestelijke visnet is voor de wereld. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Snakt u ernaar om begrepen te worden, om aandacht te krijgen ? Dat is de ware weg niet. Wij dienen te hongeren naar gerechtigheid, niet naar eigen gewin of aanzien. De profeten spraken de mensen niet naar de mond, maar spraken dikwijls in duistere raadselen.

14.

Kanaan, de hogere kerk

1. Veel konden ze niet beginnen tegen de machten der aarde, werden telkens weer onder de aarde geschoven, maar het zaad moest sterven.

2. Uiteindelijk is er een weg, dwars door de zee heen. Dat is wanneer het zaad sterft. Er is geen andere weg. Deze weg zullen we moeten zoeken. Dat gaat vanzelf als we aan onszelf sterven. Het is immers niet onze eigen kracht, niet onze eigen vindingrijkheid. We moeten loskomen van zelfoverschatting.

3. ‘Saul, Saul, waarom vervolgd gij mij ?’ kreeg Paulus te horen toen hij op weg was naar Damascus. Zo kwam er een keer in zijn lot, in het leven van Saul. Hij ging dingen met andere ogen bekijken. Hij keek niet meer met aardse ogen, maar met hemelse ogen.

4. Voordat de Gregoriaanse reformatie kwam opzetten was er de Benedictijnse reformatie, de monastische reformatie, die zijn oorsprong had in de woestijnvaderen.

5. De Benedictijnse Kerk groeide op naast de Katholieke kerk. Het was hierin vaak : kerk tegen klooster. De Benedictijnse Kerk werkte namelijk vanuit het klooster en de natuur, en streden tegen het insluipende materialisme in de kerk, en was zo het beginsel van de latere reformaties. Er werd een nadruk gelegd op de soberheid, op ‘bid en werk’, en op het verbod op vlees eten. Het is dus ook de bron geweest van de Franciscaanse reformatie. Ook zijn de Kantiaanse reformatie en de Hegeliaanse reformatie hieruit voortgekomen die meer de nadruk legden op de pneumatologie, de geestelijkheidskunde.

6. Onze catechismus stelt ook dat theologie en filosofie bij elkaar horen, als in theo-filosofie. Predikanten die

niet theo-filosofisch zijn opgeleid en Laodiceaans zijn in hun dogma houden het volk door hun prediking in slaap.

7. De mens is hiermee vastgelopen, en er moet nog een uittocht zijn. Die uittocht is theo-filosofisch.

8. Hegel waarschuwde tegen deze Laodiceaanse tendens. Hij stelde dat deze kerk is opgegaan in kunstmatigheid en algemeenheid, en zichzelf daarin verloren heeft, en zo tot een gebiedende macht is geworden, een dictator.

9. Het genot zorgt ervoor dat de individualiteit uitgeschakeld wordt, en gaat dan compenseren. Het is een Laodiceaans schakelsysteem.

10. Spreuken zegt : De vreze des Heren is het begin der kennis; de dwazen verachten wijsheid en tucht. Hoor, mijn zoon, de tucht van uw vader en verwerp de onderwijzing van uw moeder niet; want zij zijn een liefelijke krans voor uw hoofd, een keten voor uw hals.

11. De nekketen kan ook een halssnoer zijn, de anaq in het Hebreeuws, de hamnika in het Aramees. De anaq komt van het Egyptische ‘ankh’, het kruis met de cirkel erop als een lus, een wurgtouw voor het vlees, wat dan wordt tot een halssnoer. Het halssnoer bevat dus de onderwijzingen, de leerstellingen, die de mens nodig heeft, en zo wordt de mens ook geleid, voortgetrokken door de hemel. Het is een beeld van de opname van de mens. In onze catechismus is dat een teken van de blijvende besnijdenis, tot volkomen maken van de vreze des Heeren.

12. Kanaan is de hogere kerk, het beloofde land, waardoor de mens loskomt van de lagere kerk, de Laodiceaanse kerk.

13. Zo zal het wurgtouw tot lieflijk halssnoer worden, op het smalle pad.

15.

Sterven aan de vleselijke geboden

1. God is een wrekende God. God moet de zonde wel straffen, want de zonde gaat uit om te doden. ‘De zonde is een vijand die gedood moet worden, of de zonde zal u doden.’

2. De reformatoren waarschuwden voor toenemende wereldgelijkvormigheid. Ze stelden dat de zonde tot religie was geworden.

3. Men wil zich graag een troon plaatsen boven de ander, boven de theologie van de ander en boven de kerk van de ander. Men wil graag een troon plaatsen boven God.

4. Ik had een droom dat er een herdershond op me af kwam rennen, en ook een heel groot roofdier, veel groter en langwerpiger dan een leeuw, met een in verhouding klein hoofd, rond, kortharig. Hij brulde harder dan een leeuw, veel woester nog, en joeg kerkelijke geesten weg die aan me aan het knagen waren. Ook de herdershond was mij ten hulp gekomen. Het is een

zware strijd tegen Laodicea. Ze hebben offerzucht, en het is altijd weer de ander die geofferd moet worden. Zij hebben immers alles bij het rechte eind en staan wit en smetteloos voor God. Dat ze elkaar tegenspreken en onderling ook met elkaar in gevecht zijn schijnt hen nimmer te storen. Het ‘ik’ zit immers op de troon.

5. De genade is daar waar de mens wordt geconfronteerd met valse oordelen en valse geboden, daar waar de mens overgeoordeeld is, maar daar waar de mens tot overgenade komt, waar genade een valse toon krijgt, daar wordt de mens weer geconfronteerd met geboden en oordeel, en vooral met kennis. Aan twee kanten kan de mens er vanaf vallen.

6. De mens moet vluchten van de gorgoonse kerk en tot de wildernis gaan. De mens moet loskomen van zijn gorgonen achternaam, de valse identiteit die hij in de stad heeft gekregen.

7. Er is een grote strijd tussen ‘geloof’ en ‘genade’ in de kerk. Wat was er eerst ? Genade of geloof ? Maar hier gaat een strijd aan vooraf, namelijk tussen gnosis (kennis, Grieks) en buhhan (toetsing, Aramees). Teveel de nadruk leggen op genade of geloof doet de mens indutten.

8. De nieuwe bijbel catechismus maakt duidelijk dat ook het toetsen getoetst moet worden, want de mens houdt er valse, overmoedige toetsmethodes op na vanwege marktdruk.

9. Vandaar de belangrijke stelling : ‘ken en test.’ De mens is namelijk in gevaarlijke draaikolken terechtgekomen van kennisloze en toetsloze genade en geloof. De Aramese betekenis van die woorden liggen veel dieper.

10. Er is geen kennis zonder agnosis en diagnosis, m.a.w. het begint bij twijfel en zelfdiscipline, om zo niet tot voorbarige conclusies te komen.

11. De Laodiceaanse kerken zijn gorgoonse kerken. De gorgonen zijn plaaggeesten die mensen tot het uiterste drijven, tot de dood, tot zelfmoord, tot krankzinnigheid, en daarom moet de reformatie verder en moet er een uittocht plaatsvinden.

12. Wij moeten onder ogen komen dat God de schepping heeft verlaten, maar sporen heeft achtergelaten opdat wij zouden volgen. God doet niet vrolijk mee met onze zonden, en komt niet getrouw op onze feesten, maar heeft zich afgezonderd, opdat wij ons ook eens zullen afzonderen.

13. God houdt zich daarom stil voor een reden, opdat wij ook eens tot die eeuwige stilte zullen komen.

14. Het Aramees laat een veel ruimer en eerlijker beeld zien van de genade, die hemelse studie gradatie is, dus de mens kon niet op zijn lauweren gaan rusten.

15. Er is de hogere genade en de lagere genade, de geestelijke genade en de vleselijke genade, en genade kan al heel snel bedriegelijk worden.

16. Vandaar dat de mens de genadologie moet kennen.

17. De reformatoren stelden dat de zonde als een dief is in de spelonk van de huichelarij. In die spelonk verbergt de zonde zich dus. In het probleem van de zonde moeten we het zaad verwachten, stellen de reformatoren. Dit gaat over het sterven aan het zelf, en ook aan de vleselijke geboden van het zelf.

16.

Door de smalle poort

1. De reformatoren wezen erop dat er hypocrieten waren die zich hooghartig op naakte, uitwendige tekenen belusten. Zij hebben niet de inzettingen van God op het oog maar de verdorven goddeloosheid.

2. Uitwendige tekenen zijn ijdel en nutteloos. De reformatoren noemden het ondankbaarheid. Het is de tirannie van de zonde.

3. De reformatoren wezen op het belang van scholing, in de theologie, maar ook al heeft de mens werk te doen, de mens besteed zijn vrije tijd liever aan andere dingen gewoonlijks, en de theologie en godgeleerdheid, het kennen van God, neemt bij veel mensen het niveau van een bijzaak aan. De mens weet dingen niet op waarde te schatten. De mens heeft de eerste liefde verzaakt.

4. Als je je dan afvraagt waarom er in God's schepping zoveel mensen zijn met een gorgoonse houding, dan wijzen de reformatoren erop dat er maar heel weinigen zijn uitverkoren. Eigenlijk is dit ook heel Darwinistisch, want Darwin stelt dat de natuur zich ook gedraagt, dat er maar een hele kleine groep is die zich uiteindelijk handhaaft, en de rest valt weg.

5. Alleen het weinige overwint dus. We hebben dus gezien dat het woord genade doorvertaald moet worden, en zo ook de uitverkiezing, zodat het een stuk eerlijker wordt. Wat deze woorden ten diepste inhouden is dat uiteindelijk God beslist of het waarde heeft of niet en of het waar is of niet, en niet de de mens.

6. De mens kan God niet duiden, en daarom beslist uiteindelijk God alles.

7. De mens moet kappen met het spelen van God. De mens is een dwaas, ook in het geestelijke en in de theologie.

8. De leer van de reformatoren is een gedicht, een psalm, een allegorie, veelal verkeerd begrepen, maar in de evolutie van de theologie komt het tot zijn waarde. Het weinige zal overwinnen, zoals de catechismus dat ook stelt.

9. Dat is dus een beeld van het sobere die door de smalle poort kan gaan. Het zijn zinnebeelden. Lichtzinnigheid hierover is niet de bedoeling, maar ook niet extremistisch en overdramatisch.

10. Wat de woorden van de reformatoren in diepte willen zeggen is dat het niet om de vleselijke werken gaat, dat we daarmee niets bereiken, maar er zijn dus wel hogere, geestelijke werken. De reformatoren noemden de drijfveer van de vleselijke werken

bijgelovigheid. De reformatoren stelden dat het vlees altijd naar buiten is gericht, op het uitwendige, en het geestelijke op het inwendige. Het vlees is gericht op het vele, de grootse vertoningen en de praal, wereldse eer en wereldse waardigheid. Het zijn allemaal ingevingen van de afgod. Het is de schijn van ijver om een naam te maken.

11. De reformatoren stellen dat het een strijd is tussen de hemelse roeping en de uitwendige schijn. De reformatoren stellen dat er een strijd nodig is om geestelijk te kunnen leven, en dat gaat niet zonder het zelf, het ego, geweld aan te doen. Dit geweld ontstaat in het verzaken van het zelf, en zonder dit geweld kan men niet gehoorzaam zijn tot het geestelijke.

12. De reformatoren stellen dat dit een strijd is tegen dartelheid, ongebondenheid.

13. Wij hebben niets zomaar gemeen met volgelingen van Jezus laat Calvijn zien, want er zijn vele overspelers die van Jezus graag hun hoerenwaard zouden willen maken, en vele dieven die hem als hun heler willen maken, en allerlei boze en ongeschikte mensen zouden hem wel tot hun beschermheer willen stellen, stelt Calvijn.

14. De kerk is tot een rovershol gemaakt, net zoals de Galaatse kerk. Verdraagzaamheid is dan een geestelijke vrucht die moet rijpen, langzaam te zijn tot gramschap. Het is zo belangrijk, ook als wij als Jeremia in de toorn des Heeren apart zijn gezet. Matigheid en mildheid is van groot belang, stellen de reformatoren. Laten we goed beseffen dat het oordeel bij onszelf begint, en dat het oordeel de openbaring van de raad des Heeren is, oftewel de exegese. Telkens weer moeten wij leren remmen, en dat kan door in de diepte te gaan van het Woord, en niet aan de oppervlakte te blijven. Gebrek aan studie vormt een strik. Stilstand is fataal, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt.

15. Daarom zegt Calvijn dat het goed is weer tot de slaapkamer terug te keren, en goed te doen in het verborgene, want God is ook in het verborgene. Zo moeten wij met matige kost tevreden zijn, stelt Calvijn, wetende dat onze vijanden overdaad en praal zijn.

17.

Van Eden tot Pniël

1. We kennen de weg : Niet zomaar van de vrucht plukken, niet van de verboden vrucht nemen, of voortijdig van de boom des levens. De Galaatse slang is in de tuin, zoekende wie hij zal verslinden. Wij moeten tot Pniël gaan, en niet in de tuin blijven om daar te consumeren. Wij moeten niet zomaar vertrouwen, maar toetsen. Wij moeten de wildernis in, de Jabbok over. Wij moeten geen torens van Babel bouwen, maar gaan tot de hemelse ladder die van boven komt.

2. De reformatoren stellen dat er een strijd is tussen de levende stem van God en de ijdele en dode welsprekendheid van de mens.

3. Calvijn spreekt over de Thessalonicenzen als de tegengestelden van de Galaten. Zij zijn niet opgeblazen als de Galaten die de schijn willen opwekken van het ‘genoemd zijn’. Calvijn stelt dat de Thessalonicenzen het getuigenis van de uitverkorenheid hebben. Zij weten dus de weg, zij kennen de uitverkiezing, hoe dat in zijn werk gaat.

4. Calvijn stelt dat de afgod niet ophoudt met arbeiden om gekijf, geschil of haat te bewerken tussen het volk en de herder, en hij stelt daarbij dat we dagelijks zien om wat voor kleine en nietige zaak de gemeente tegen haar herders verbolgen is, in zijn commentaar op 1 Thessalonicenzen 5.

5. Calvijn stelt dan dat hoe ongeleerder de mensen zijn, des te meer opgeblazen en hooghartig ze zijn. Juist de hemelse kennis legt het menselijke vlees aan banden, en maakt ingetogen. Hij noemt de ongeleerdheid lichtvaardigheid en de misbruik van het geestelijke. Zij gaan geheel op in hun beuzelingen. Hij noemt het uiterst zorgelijke eigenzinnigheid, en hij prijst de matigheid aan als het medicijn. De matigheid is het daadwerkelijke luisteren naar God. Hij ontmaskerd de ongeleerdheid ook als haastigheid. De haastigheid in het vlees is tegelijkertijd ook traag om het goede te doen.

6. De ongeleerdheid strijdt altijd weer tegen de geleerdheid, zoals het vleselijke strijdt tegen het geestelijke. Calvijn stelt dat het eeuwig leven het kennen van de waarachtige God is. Daarin ligt dus ook het geheim van de uitverkiezing. Er is een lagere uitverkiezing, een verzinsel van de mensen, en de hogere uitverkiezing, die van de hemelse kennis, wat alleen in de godgeleerdheid begrepen kan worden. Ongeleerden hebben de wetenschap van de uitverkiezing altijd misbruikt, en velen zijn slachtoffer daaraan gevallen. Het is ook niet meer dan logisch dan dat het vlees dat zou doen, en dat het vlees een eigen kerk zou hebben, en eigen God zou spelen. Dat is immers de aard van het vlees. Dat kan gebeuren als geleerdheid ontbreekt. Waar kennis ontbreekt, verwilderd het volk, waarbij de nieuwe bijbel dan nog toevoegt : ‘en speelt het volk voor leider.’

7. Calvijn stelt dat de volmaking van het geloof een hele zware zaak is, waarin men onder ogen moet komen hoe groot hun zwakheid is, en hoe zwaar de aanvallen van de misleider zijn. Als de grootheid van God ons dan niet tegemoetkomt komen we nergens. Calvijn stelt dat het niet makkelijker is dan een toren uit water te maken.

8. De verdorven mens, stelt Calvijn, zal de enige, ware religie zichzelf toeeigenen, en gebruiken zo God’s naam ijdel. Zo toont de verdorven mens zichzelf als God. Calvijn stelt dat ook gewoon de naam van Christus wordt gebruikt, en dat ze hiermee schuilen in de spelonk van allerlei bijgeloof. Het zegt dus helemaal niks als een mens beweert Jezus te volgen, want dat beweert de verdorven mens dus ook. Calvijn noemt het een verderfelijke pest, want er rezen vele secten op, en hij stelde dat het koren des Heeren zo door het zaad van dit onkruid bijna werd verstikt en bedorven. De kerk des

Heeren is in de greep van een wurgslang door deze verdrukkingen en vervolgingen. Daarom riep Paulus de Thessalonicenzen op tot lijdzaamheid. Ook moesten de Thessalonicenzen strijden met geestelijke wapenen, opdat ze niet zouden verdrinken in de vloed van goddeloosheid.

9. Pas op voor de dode orthodoxie die niet groeit. Pas op voor het conservatisme, zij die de traditie boven God hebben geplaatst.

10. Calvijn concludeerd dat de belijdenis van geloof bedrog is waar de liefde zich niet bewijst en waar er geen goed geweten is. Hij noemt hen fabelmeesters die lichtvaardig de dingen die zij niet weten bevestigen. Hij stelt dat ze de slaven van de misleider zijn en met enge duisternissen gebonden. Ze zijn vreemd van zowel geboden als evangelie, stelt Calvijn.

11. Laodicea wil de mens doen geloven dat het ligt in de naam van Jezus, maar die naam zegt op zich helemaal niks, want zelfs het grootste gespuis gebruikt die naam. De wereld is ondergedompeld in Jezus-afgoderij en heeft de principes uit het oog verloren waarvoor het oorspronkelijk stond. De wereld is verdwaasd. Calvijn probeert er weer richting aan te geven door de prediking van het hemelse touw, de hemelse gebondenheid, zoals Paulus dit ook deed.

12. Het probleem was dat er teveel kerkelijke formules werden gemaakt buiten de principes om, terwijl die formules alleen maar allegorisch waren en in een groter geheel moesten passen. Ook Calvijn zelf was onderhevig aan de tijdgeest, terwijl hij er tegen waarschuwde. Zo legde Calvijn samen met Luther het beginsel voor de reformatie, maar nu moest het nog opgroeien en uitbloeien. Er moest nog bloesem komen. Daarom moet men zich ook niet geheel blindstaren op de letterlijke Calvijn, maar om het principe wat het draagt in de diepte. Zalig is de mens die onderwezen is in de diepere calvinologie, en ook de valkuilen heeft leren ontdekken van het geheel.

13. Calvijn noemt dat de wijsheden der mensen dwaas zijn en ijdel. Hij noemt dat de Raad des Heeren verborgen is, en ondoorzoekelijk.

14. Er staan een heleboel vijanden op de loer, valse geesten, en daarom is onderwijs hierin zeer nodig, anders ontstaan er grote brokken.

15. Calvijn stelt dat alle verstand der mensen onderworpen is aan de verborgen raad des Heeren, en wij worden door verwondering van de ongemeten en onbegrijpelijke wijsheid des Heeren weerhouden, zoals onze catechismus ook stelt dat de kinderlijke verwondering één van de sterkste wapenen tegen het vlees en het ego is. Dit is zeer zeker geen lichtvaardige verwondering, maar een diepgaande verwondering in het leerproces.

16. De leer van de uitverkiezing van Calvijn is zowel beroemd als berucht. Het heeft velen versierd met verslagenheid.

17. Het is een samenwerking tussen God en mens, maar Calvijn’s ijzeren

wet zal er telkens zijn om het vleselijke en bedriegelijke tegen te houden. Het is een filter die gegeven was, maar die aan het begin van de reformatie te extremistisch was in plaats van exegetisch.

18. Het is een ernstige dwaling aan het begin van de reformatie geweest, en nu nog steeds onder vele gereformeerden en christenen dat de oude bijbel afgesloten zou zijn, wat een laodiceaanse leugen is waar destijds nog niet volledig mee afgerekend was en wat maar bleef voortwoekeren.

19. De oude bijbel sprak dat toendertijd de discipelen voor een heleboel dingen nog niet klaar waren. Later zou het heilige geestelijke komen om hen te leiden tot de volle waarheid, oftewel de witte keursteen, de nieuwe bijbel, oftewel het boek des levens wat geopend en ontzegeld zou worden. Daar moest men zich naar uitstrekken, niet zomaar naar de dode letter, maar naar de levende letter, door de exegese en de overwinning hierin.

20. Dat heeft vele eeuwen geduurd, vele tijdperken, dus om zomaar de oude bijbel als het volkomen Woord des Heeren te beschouwen is zwaar onbijbels, en gaat ook tegen de stellingen in het boek Openbaring in hierover. Dat is weer zeer Laodiceaans, en hoererij. Het is groot bedrog. De eerste kerk geloofde niet dat het al af was.

18.

De oproep tot langdurig toetsen

1. De reformatie moet voortgaan en men moet bijbels gereformeerd zijn.

2. Calvijn stelde dat Efeze, waar Timotheüs verbleef, een vermaarde en rijke koopstad was, en dat er een overmatige zorg heerste over uiterlijkheden en versieringen. Paulus wilde daarom dat haar versiering gematigd zou zijn met zedigheid en hemelse schaamte. De hemelse schaamte is de ware schoonheid van de mens die alles ingetogen en gematigd houdt als een goed wapen tegen de zonde en de hoogmoed die op de loer ligt. Eergierigheid is ook een soort van hoogmoed, en zeker ook ijdelheid.

3. In de theologie van Calvijn was schaamte en matigheid de keursteen tot het gebruik van uiterlijkheden en versieringen. Zo werd de mens beschermt tegen dartelheid. De hemelse schaamte was in Calvijn’s theologie de eigen en eeuwige versiering, en dat ze tevergeefs zouden proberen te verontschuldigen alles wat hiermee in strijd was.

4. Als we de bronnen van de pelgrims bespreken, dan ontkomen we niet aan de verborgenheidsleer van de hermieten, want zo leefde de mens vanuit dat wat er daadwerkelijk gaande was, vanuit de verborgenheden der dingen, en niet vanuit oppervlakkigheden en uiterlijkheden.

5. De sleutel hiertoe is de ‘ernstige vreze des Heeren’ en de mate van

onderwijs die hiertoe nodig is. De bewonderingsleer of verwonderingsleer is ook een basis in het werk van de hermieten.

6. De psalmist bewondert niet het redeloze, maar de rede, de kennis. De psalmist gaat zichzelf niet te buiten aan loze ervaringen. Het is de ervaring van studie, van het leren kennen van de hogere natuur, door bewondering.

7. God is de ondoorgrondelijke en de verborgene. God houdt zich verborgen, opdat de mens ook leert tot het verborgene te gaan, want daarin ligt de weg der behoudenis, en daarin moet je eerst alles verliezen en jezelf verdoemd weten, oftewel je vlees, je oude mens, zodat het eraf kan.

8. De mens moet in de verborgenheid van God onderwezen zijn, en zo tot verwondering komen, opdat het vlees geen voordeel op de mens behaalt. De hermieten wijzen hiervoor op de ootmoed waardoor de mens zich voor God opent in gebed.

9. Dat kan een mens niet uit zichzelf, maar heeft hiervoor de stromen van boven nodig.

10. Zo moet de mens onderwezen zijn in de verborgenheid van het smalle pad, zodat God veilig met de mens kan communiceren, door de verborgenheden, en dat de mens langs de voorhangsel-theologie mag gaan.

11. De pniëlieten riepen op tot langdurig beproeven, langdurig toetsen, opdat lichtvaardigheid geen ingang vindt.

12. Het gaat de mist in als de ogen van de ongelovigen worden gevoed door allerlei schouwspelen van uiterlijkheden, stelden de reformatoren.

13. De pniëlieten hadden een gevaarlijke tendens in de gemeente ontdekt, namelijk die van de zwijgzaamheid, de verbanning en verdrukking van de waarheid. De pniëlieten spraken over de ongeschikten in de kerk die voortkwamen vanuit lichtvaardigheid en halfgebakken beproefdheid, die zichzelf met andermans veren versierden om zo lof af te dwingen.

19.

De valse stilte van het gebrekkig toetsen

1. Calvijn spreekt in zijn commentaar op 1 Timotheüs 4 over de opkomende beuzelingen die de gehele godzaligheid stellen tot uitwendige oefeningen en tucht die de geestelijke godsdienst verduisteren. Het is gedeformeerde theologie, en daarom moet de dubbeltheologie wel komen, want die verklaart de bijbel, alle paraplu termen waarachter mensen zich verstoppen, allerlei krachtwoorden en krachtnamen waar ze de betekenis niet van weten, maar wat ze als drugs gebruiken. De mens is zwaar aan de vocabulaire drugs, en Calvijn waarschuwde voor de vleselijke welsprekendheid die glad is als een aal, als bedriegelijke wijn. Het bedekt de zonde en komt zo tot een valse, ingebeelde hemel.

2. Zo werd de sobere kennis verduisterd door middelmatige dingen, stelt Calvijn, zodat ze vrijelijk de geboden van God zouden mogen overtreden. Zo werden die omgeruild en kwamen er nieuwe wetten opzetten.

3. Calvijn stelde dat de misleider niet zou rusten om het zuivere zaad met onkruid te verstikken. Hij stelt dat het gebruik van alle gaven van God onrein is, tenzij het gepaard gaat met de ware kennis en vanuit God als bron. In principe wijst hij daarbij op het hemelse touw, wat dus een bindend touw is.

4. De mens moet minder worden, ook de religieuze mens. De mens staat nog veel te hoog, en wordt daarom misleid door de geesten in de lucht. De lucht is zwanger van de zonde.

5. Calvijn stelde dat de oordelen des Heeren zijn gerechtvaardigd, uitnemend en geheel volmaakt, en dat het lof is gegeven, in zijn ‘lof der oordelen’ leer, die hij predikt in zijn commentaar op Timotheüs.

6. De mens dient getreden te worden als druiven door de voeten des Heeren.

7. Wij mogen niet zomaar onze mond openen, wij mogen niet zomaar zingen. De Heere veracht de overmoedigen en lichtvaardigen. Wij moeten met een verbroken hart komen tot de voeten des Heeren.

8. Wie heeft u misleid ? Er is geen andere weg. De weg van het visnet gaat diep, totdat wij onze visnetten opnemen en de Heere volgen, jacht makende op de zonde, want de zonde is uitgezonden om ons te doden. De zonde staat aan de deur, loerende op u. ‘De zonde ligt als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, maar gij moet erover heersen.’

9. Huilt om uw zonde en uw vlees, en kom de grootte ervan onder ogen, en de grootte van het oordeel, om u te onderwerpen aan het oordeel des Heeren, aan de tucht, want zij is goed en waarachtig, tot uw geestelijke opvoeding aangesteld.

10. Oh, brengt haar toch lof, en wees als een verdoemeling voor de Heere, en geen verwaande en verblinde Laodiceaan.

11. Alleen zo zult u winnen, en de witte keursteen bemachtigen, zoals Jakob op Pniël.

12. De pniëlieten stellen dat zij die met zonde en gewetenloosheid zijn gebrandmerkt altijd zullen vluchten tot de vrijsteden van de nabootsing, en zij hebben ook God en kerk nagebootst. Wees daarom op uw hoede, dat gij niet één met hen bent. Zondert u af.

13. Zij verzinnen daar, in de Laodiceaanse vrijsteden van de nabootsing scherpzinnige beuzelingen, stellen de pniëlieten. Zij strijden niet meer met het vlees. Ze hebben de moed opgegeven, en hebben genoegen genomen met de nabootsingen. Wij moeten het vleselijke verslinden, opdat het niet ons zal verslinden. De zonde is onze vijand. Het zwijn valt de dorpen aan in de nacht.

14. Alles wat niet makkelijk tot de lof

van de algemene mens komt wordt stilzwijgend weggeschoven. De zonde zwijgt wanneer die behoort te spreken. Altijd weer. De wereld wordt verstikt in een vleselijke stilzwijgendheid. Men houdt de waarheid achter, en predikt de leugen.

15. Daarom ziet Paulus het als zijn taak om Timotheüs goed op te voeden en hem voor deze dingen te besparen. Daarom zei Paulus ook : Oefen uzelf. Hij stond voor de geestelijke opvoeding van Timotheüs, daar waar vele jeugd van het pad des Heeren afdwaalden. Timotheüs was een beeld van de volharding. Paulus gaf hem ook aan dat de lichamelijke opvoeding weinig nut heeft. Calvijn stelt dat de wereld God altijd weer wil dienen met uitwendige oefeningen, wat hij een dodelijk gedichtsel noemt. Calvijn stelt dat de gehele wereld is bevangen met de overgrote verwondering over de ijdele schijn van de lichamelijke oefeningen.

16. Calvijn stelt dat de gaven geoefend moeten worden, want als het begraven wordt in luiheid is het niets anders dan roof. Dit heeft ook weer met de vleselijke stilzwijgendheid der zonde te maken, het doodzwijgen van de geestelijke gaven. Het zijn doodsvijanden uitgezonden tot de kerk.

17. Het is allemaal tot koopwaar geworden, zoals Calvijn ook stelde dat monniken en nonnen hun prevelingen en kermingen verkochten.

18. De diepere dichterlijkheid en proza ging verloren. Geestelijke literatuur werd meer en meer koopwaar.

19. De gruwelijkheden hebben de jeugd opgehitst en rebels gemaakt, spraken de pniëlieten. Er moet daarom veel rechtgezet worden. Er moet iets veranderen. De oude orde moet breken. Het kan zo niet langer. Het Woord des Heeren is tot koopwaar geworden. De marktkerk heeft de normen verlaagd voor betere verkoopcijfers. Door deze kier zijn de gruwelen binnengedrongen. Niemand kan het Woord des Heeren tegenhouden of temmen. God moet er wel wat aan doen. Het kan zo niet langer. Wereld en kerk zijn geworden tot gruwel, en hierin moeten kind en dier opgroeien. Dan moeten wij als kerkouders onze verantwoordelijkheden op ons nemen.

20. De pniëlieten voegden zich bij de uittocht uit Laodicea. Men pleegt hoererij in het huis des Heeren.

21. De pniëlieten predikten dat de zonde gehaat moest worden. De wereld is belust op bloed door de zonde. Daarom ben ik altijd heel voorzichtig geweest in mijn prediking over het bloed. Vaak hult deze bloedlust zich in religieuze gewaden, in theologische taal, en die kan uitwijden over van alles, maar is in wezen heel kortaf. De Heere klaagt over deze dingen, dat ze de mug uitspuwen en de kameel doorzwelgen. De balk zien ze niet en de splinter willen ze eruit hebben.

22. Wie heeft er nog oog voor de Heere ? Het is beter vandaag de dag gekrookt riet te zijn. Laten we delen in het lijden van de Heere. De mens moet het boetekleed weer aantrekken. Waakt en bidt, maar bovenal : luistert en toets, want de dagen zijn kwaad.

23. De zonde hitst het volk op tot leven door de krachten van het vlees, spierkracht, de krachten van de buik en van het kwaad. Dit is een boze kracht die tot het verderf leidt.

20.

De bittere melk des Heeren

1. Ewa zegt : ‘Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.’ Wanneer gaan wij inzien dat het lijden er is om ons te corrigeren en ons in de juiste richting te leiden. Het lijden des Heeren is onze gids. Dat lijden moeten wij ons eigen maken. Wij moeten hiertoe de pinnen door ons vlees aanvaarden, anders zouden we van het rechte pad afdwalen en gegrepen worden door de stad. Dan zouden we een kroon en een troon krijgen, en zouden we de mammon moeten dienen en vereren. Laten we ons daarom verheugen in ons lijden, want zo zijn wij in verbintenis met de Heere.

2. De mens heeft een wedergeboorte nodig, een wederopvoeding, en een wederbekrachtiging, vanuit de gesel des Heeren, waarin zich het Woord bevindt. De gesel brengt het Woord tot ons in die zin. De gesel predikt het Woord, en doet ons horen, luisteren en gehoorzamen.

3. Het is een bittere melk die het kind versterkt. Dat gaat niet buiten de hemelse zwakheid en de hemelse dood om, maar verdiept deze juist. God’s wegen zijn hierin ondoorgrondelijk.

4. We mogen de diepste duisternis niet negeren en ontwijken maar haar onderzoeken, want hierin ligt het geheim van God’s hemelse kracht. We kunnen geen stappen overslaan hierin.

5. Het is een opname door het lijden. Als wij delen in het lijden en sterven van de Heere, dan zullen wij ook delen in de kracht des Heeren. Dit is uiteindelijk een dieper lijden en sterven waarin we los komen van de verletterlijkingen. In de gesel ligt het Woord verborgen, het verborgen manna van de witte keursteen, wat bestemd is voor de overwinnaars die het letterlijke hebben overwonnen.

6. Wij lijden, opdat wij God’s dienstknecht mogen zijn, zegt Beloch. De gesel heeft ons oude leven afgebroken, en ons nieuwe leven opgericht.

7. Velen hebben bloedangsten, angsten voor dood, lijden, vervolgingen en noem maar op, als ze aan het smalle pad en de enge poort denken, en zoeken daarom hun toevlucht op de brede weg, maar geliefden : God is goed en barmhartig. God’s oordelen zijn rechtmatig en goed. Ze zijn niet ondermatig, niet overmatig, maar rechtmatig en waarachtig. Ze zijn uitnemend en geheel volmaakt, en zij zijn lof gegeven, stelde Calvijn in zijn ‘leer der oordelen’. Zij verdienen lof. Zij zijn niet zomaar bot en bruut, maar teder en bezonnen, gericht, en de mens kan dat inderdaad niet overzien, en zijn vlees begrijpt het verkeerd. God’s wegen zijn ondoorgrondelijk, en wie zijn wij om God te berechten en te

veroordelen ? Weten wij het beter dan God ?

8. Maar ik zal u een geheimenis vertellen, geliefde broeder of zuster, want het Woord zegt in Beloch in de Jachtspsalm van Buli : ‘Het is niet mijn pijn, maar mijn werk.’ Wij zijn bovenal werkers des Heeren. Laten wij nooit afdwalen van het werk. Als wij lijden, laten wij dan lijden in en voor het werk des Heeren, en niet voor de wereld en de afgoden.

9. Het is geen lijden, broeder of zuster, het is werk. Het is geen strijden. Het is werk. Alleen in het werk des Heeren is het geheiligd. Wij mogen gaan zien wat het daadwerkelijk is, opdat wij de ziel niet al teveel verzwaren. Het werk des Heeren is bitter en zoet.

10. God de moeder leeft in ons, en wij leven als door een spiegel, in een wildernis vol spiegels, waarin wij nog steeds verdwaald zijn, want wij kennen het hogere zelf van God niet of nauwelijks. Daartoe moeten wij nog ontwaken.

11. De pelgrims zeiden dat we niet hoefden te twijfelen aan het bestaan van God, maar wel aan het bestaan van mensen. Bestaat de mens wel, of zijn dit slechts spiegelingen ? Er is het verschil tussen het gekende zelf van God en het vreemde zelf van God, als een hemelse gespletenheid eigenlijk. Die gespletenheid is er in ieder mens, niemand uitgezonderd.

12. De man is een onderdeel van de moeder, het luisterende deel, het deel wat bekend is, terwijl de vrouw het ongekende is, het vreemde. De bruid is donker en de bruidegom is blank in het Hooglied. Het zijn slechts beelden. De bruidegom moet de staat van gevallenheid, ellende en oordeel onder ogen komen, de duisternis, waarvan zijn donkere bruid een beeld is, van die ontwaking, dus niet in de zin dat zij zelf slecht is, maar zij laat het zien, en onderwijst hem hierin, en leert hem de nederigheid.

13. De hermieten wezen op de bekering, de gehoorzaamheid en het sterven van het zaad. Alleen in die kracht kunnen wij werken. Dat is precies waar de baarmoeder voor staat, de chasma.

14. Onze catechismus wijst erop hoe belangrijk het is om de grootte te kennen van God’s oordeel. Ook moeten we de grootte kennen van de zonde en de ellende, en de doodstaat waarin de mens zich verkeerd, anders komen we onherroepelijk terecht in de verstrikkingen van Laodicea.

15. Onder het oordeel des Heeren worden wij getuchtigd en opgevoed, op de juiste paden geleid, en daarom is dit oordeel lof gegeven en verdiend het lof. Het oordeel is niet ondermatig of bovenmatig.

16. Dat is niet zomaar het pad van het volk Israel, maar het pad van Ismael die ieder mens als zijn vijand had, als beeld van het toetsen in de Vreze des Heeren. Ismael vreesde de mens niet, maar alleen de Heere.

17. Wij dienen net als de Heere een steen des aanstoots te zijn, omdat wij de

waarheid prediken, en niet op de stoel van Eli gaan zitten om de lof van het volk te ontvangen.

18. Zij die op de stoel van Eli zitten en hun kinderen niet tuchtigen en hun kinderen naar de mond praten, die hebben hun loon al. Die worden volop vereerd door het grote volk.

19. Ze hebben misschien grote wijsheid gebracht, maar een stuk van de tucht en het oordeel weggelaten, en daarom zit er een lek in het schip en moet de mens verder.

20. Een klein beetje zuurdeeg maakt het gehele deeg zuur. Veelal werden zij zo groot door de markt. Het verkoopt goed en zo is het simonie, tovenarij. Ze zwelgen en vleien met de grote namen. Och, rent toch tot de wildernis om naar de verloren schapen te gaan zolang gij nog kunt. Laat u niet op een voetstuk zetten. Ren voor uw leven. Neem niet de kronen en tronen aan van de stad, want zij zullen u gevangen zetten, en u tot een slaaf van hun mammon maken en tot hun mores, zegt Zeeën.

21. Hun spieren zijn volgepompt met uitwerpselen om vrouw en kind te onderdrukken, en andere rassen, want zij zijn het superras. Zijn we dan het gevaar van de nephilim vergeten ? Dit geheimenis is nog steeds onder de mensen. Wij leven weer in de dagen van Noach. Men eet, drinkt en huwt, en stoort zich nergens aan. Men is Laodiceaans. Keer toch terug tot de lof der zondvloed die nodig is, de lof van het oordeel.

22. Calvijn stelt dat het pad voor de vleselijken is gelegen in twee dingen : eer en gemak, maar dat voor Paulus om twee tegengestelden gaat, namelijk arbeid en oneer. Oneer bevestigt de arbeid des Heeren. Hij verstaat hieronder allerlei ongerief en zwarigheid : armoede, kou, naaktheid honger, ballingschap, berovingen, gevangenissen, slagen en andere vervolgingen. In de verdrukkingen hebben wij hoop op de levende God, stelt Calvijn. Alle dingen zijn zo tot gewin gerekend.

PNIËLIETEN

1.

Het Jeremiaanse pad

1. We gaan door verdrukkingen heen opdat het zaad wat we in goede aarde hebben gezaaid zal sterven. Zo zullen wij een oogst hebben. Daarom moeten wij leren volharden. Wij moeten leren in de duisternis te wandelen zonder licht, zegt Jesaja.

2. In Getsemané moeten wij ons aan het lijden des Heeren ontdekken, die benauwd was ten dode, die vreesde ten dode, die bedroefd was ten dode, en die verlamming werkte door totdat hij niet meer sprak. De verbrokenheid moet doorwerken tot hemelse stomheid, opdat ons vlees niet meer zal spreken.

3. Om het zaad te laten sterven moeten

wij dieper de aarde in, dieper de verborgenheid in, voor een verborgen omgang des Heeren, niet voor het oog van de mensen, niet voor eer en aanzien, niet voor de verkoop, want dan zouden wij ons loon al hebben, en dit is aards loon.

4. De kerk is door en door Laodiceaans geworden. Ook Getsemané wordt verkocht, en het is een heel kortaf en selectief Getsemané geworden. Men gaat gewoon op het gouden stokje zitten in het gouden kooitje, als een vogeltje, en dan denkt men dat het klaar is, maar het is niet klaar.

5. Het is een rovershol geworden, een hoerenhol.

6. We moeten terug tot de benauwdheid des Heeren die we hebben achtergelaten in de hof van Getsemané. Wij komen niet tot het paradijs dan door de dieptes van de hof van Getsemané. Getsemané is het voorportaal, en het paradijs ligt in de dieptes van Golgotha. Nog steeds is dit Getsemané.

7. Golgotha is het diepere Getsemané waar het vlees uiteindelijk afsterft. Wij moeten toetsen ten dode toe, en hierin verlamd zijn om maar iets voortijdig te zeggen of te doen. Het moet komen vanuit het gestorven zaad. We moeten te benauwd en verlamd zijn, te gammel, te fragiel, om nog de werken van het vlees te doen.

8. Dat is het lijden des Heeren in de hof van Getsemané. Ook Paulus werd hiermee geslagen bij Damascus, en ook Jakob werd hiermee geslagen op Pniël. Wij komen niet zomaar tot de witte keursteen. Het is de vreze des Heeren ten dodens toe, om alles te toetsen. Zo kan het goede uiteindelijk behouden worden.

9. Jeremia vervloekte zijn geboortedag en de baarmoeder die hem voortbracht. Hij vervloekte ook de man die zijn vader de blijde boodschap bracht.

10. Jeremia had willen sterven in de baarmoeder. Hij wilde dieper de dood in, dieper Golgotha in, opdat hij niet in het vlees zou leven, onderhevig aan vleselijke bloedlijnen. Hij was in gevecht met de moeder aller vleselijkheden, en daarom kwam hij tot Getsemané. Hij voelde zich verraden door het leven.

11. Benut de tijd van uw jeugd goed. Wordt niet voortijdig oud. Wees vruchtbaar in het werk des Heeren. Werk zolang het dag is, want als het nacht is kan niemand werken. Begraaf uw talenten niet.

12. Kom tot de Heere als een kind, en worstel zoals Jakob op Pniël. Geef je niet zomaar over aan dingen die oud klinken. Alles moet getoetst worden. Velen hebben een ouderdoms-fetisch die hun geestelijk leven in de weg staat. Het is van het vlees en sleept je naar de dood. Vecht daarom voor je leven. Weiger net als Jeremia op te groeien in het vlees. Zoek de dood van het zaad in de baarmoeder. Ga terug naar waar je stappen hebt overgeslagen, waar je vlees niet diep genoeg is afgestorven. Wordt hervormd door de vernieuwing van je denken.

13. Wij moeten de grootte van het

vlees, van zonde en ellende, onder ogen komen, en het zien te ontvluchten, op het Jeremiaanse pad. Wij moeten de noodzaak van het sterven in de baarmoeder onder ogen komen, en ons er naar uitstrekken.

2.

Van Eva tot Rebekkah

1. De bloedbanden van het vlees knellen en benauwen, want het wil niet loslaten, en het is wellustig in al zijn wegen, dus daarom hebben we die dood aan het voorgeslachtelijke vlees zo hard nodig.

2. Hevig pronkt zij en betuttelt zij. Laat de doden de doden begraven. Wij hebben hier op deze aarde niets te zoeken. Wij moeten boven zijn.

3. Soms moet je tegen de ouderlijke geesten zeggen : 'Ik ben je hondje niet,' en soms is het maar beter om te zwijgen. Het kan een hele benauwende strijd zijn als je als bezit wordt gezien, als een monument, en als voetveeg.

4. Vaak ben je in de aardse families niets dan aas, en wordt je als kind aan het front gezet, als levend schild om de familie elite te beschermen. Zo ben je dat ook als burger : De oude mannen voeren oorlog, en de kinderen moeten er voor sterven. Het zijn allemaal gevolgen van de ouderdoms-cultussen. De trots en hoogmoed, de eigengerechtigheid ook, is dan tot een hoogtepunt gekomen, en dan roept Jeremia zijn vervloekingen weer uit.

5. Geef niet toe aan het vlees. Ga het gehele pad van Getsemané. Wees geen slapende discipel. Laodicea slaapt en geeuwt.

6. Wij willen tot Bethlehem gaan, tot nieuwe geboorte, ver weg van de stad, want daar was toch geen plaats voor ons. We zijn diep in de wildernis, diep in Getsemané, voor die nieuwe geboorte. Die komt samen met een nieuw afsterven, in Golgotha. Bethlehem staat niet los van Golgotha, en ook niet los van Getsemané. Er is geen nieuwe geboorte zonder Getsemané en Golgotha.

7. Stel je voor dat Jozef en Maria niet arm naar de wereld zouden zijn geweest, en dat ze aangenomen waren in de stad, in de herberg. Dan was die nieuwe geboorte er nooit gekomen. Neen. Ze moesten buiten de stad zijn. Laten we daarom het nut van de verworpenheid zien, het nut van Golgotha en Getsemané, om zo tot de Bethlehemse wildernissen te komen, bij de verloren schapen en varkens.

8. Die geboorte vindt alleen plaats in de diepere exegese van Getsemané. Bethlehem ligt in de diepte van Getsemané, waar na Golgotha het zaad is gestorven, en wortel schiet. Dan ineens is de spruit er.

9. We mogen stellen dat het tijd en moeite kost in het leerproces om leren richting te houden en niet terecht te komen in de valstrikken in de uittocht.

10. Calvijn stelt in zijn commentaar op 1 Timotheüs 5 dat dartele tongen

bedwongen moeten worden met soberheid. Hij wijst erop dat een gebrek aan overdenking tot lichtvaardig vooroordeel leidt. Er moet gebeden worden om het leren van gematigdheid, opdat het geen vleselijke gematigdheid zal zijn.

11. Laten wij oppassen met oeverloos lofprijzen, zoals veel in de vrije gemeentes gebeurt, die zo vrij zijn dat het zelfs vrijheid geeft aan het vlees. Laten we oppassen en maat houden met enige vorm van lofprijs, want het mag niet de studie des Heeren tegenhouden.

12. Ook moeten we ervoor zorgen dat we niet afdwalen tot vleselijke studie, en daarom moeten we ons op boven richten, maar laten we beseffen dat de Heere kennis is, en dat het zaad moet sterven, twee dingen die Jezus predikte.

13. Teveel lofprijzen kan ook ruimte geven aan het vlees. De ware lofprijs is de gehoorzaamheid in het werk des Heeren. Het vele zingen kan het heilige geestelijke doven, wat men ook leerde in het methodisme. Het heeft allemaal te maken met het in bedwang houden van de tong.

14. Men moet zich niet overgeven aan lichtzinnige liederlijkheid. Men moet leren als Maria aan de voeten van de Heere te zitten, en niet zomaar rond te rennen als een zingende, lofprijzende Martha. Velen vinden Maria te saai. Het vlot niet, en verkoopt niet goed. Maar in de ogen des Heeren had Maria het beste deel gekozen.

15. Daarom roept Calvijn met Paulus op tot soberheid en de verachting van de rijkdom.

16. Er is laag, vleselijk geloof, dat blind is, en het hogere geloof. Een mens kan teveel kennen, dat door zijn kennis er geen ruimte meer is voor de vreemde kennis des Heeren. Dat teveel kennen is dan aardse, vleselijke kennis, die het heilige geestelijke en de werkingen van het hemelse woord tegenhoudt.

17. Men moet zich niet zomaar aan het heilige geestelijke wagen, maar aan de pneumatologie. Er zijn namelijk veel dwaalwegen in het geestelijke, als de wetenschap van het geestelijke ontbreekt.

18. Da Costa stelde dat wij wedergeboren dienen te worden in het zaad van de mannin. Da Costa noemde haar de moeder van alle levenden. Ook in de nieuwe bijbel wordt dit onderscheid getoond tussen de lagere Eva en de hogere Eva.

19. Da Costa stelt dat alles in de oude bijbel verbonden is aan Golgotha.

20. Na de bespreking van Heva (Hebreeuws voor Eva) bespreekt Da Costa Rebekkah en wijst daarbij op Genesis 24:60 : ‘En zij zegenden Rebecka en zeiden tot haar : O, onze zuster, word gij tot duizende miljoenen, en uw zaad bezitte de poort zijner haters.’ Zo werd Rebekkah tot Izaak geleid, als de donkere bruid, als de vrouw van wie het zaad de vijand zou verslaan. We zien dat dit zaad van Eva ging tot Rebekka. Izaak had haar meegenomen naar de tent van Sara en nam Rebekka als zijn vrouw, om zo over de dood van zijn moeder heen te

komen.

21. Da Costa stelde dat op een Bethel altijd een Pniël volgt.

22. Da Costa wees op Hosea 12 waarin staat dat Jakob Jehova door wening en smeking overmocht, door een hoge mate van droefheid van de ziel. Wij moeten doorworstelen totdat de dageraad opkomt. Da Costa stelde dat Jakob niet opgaf in zijn worsteling met God, en dat de geweldigen het koninkrijk der hemelen met geweld nemen.

23. We moeten door en door toetsen, en ook het toetsen toetsen. Calvijn stelde dat de misleider met vele middelen bewapend is, dus wij mogen niet traag zijn.

24. Da Costa stelde dat we kruipend en armoedig doorgang zouden vinden in Pniël.

25. Wij komen niet zomaar tot de witte keursteen. We moeten de wachter van de witte keursteen verslaan, een vuurspuwende slang, en voordat we daar komen hebben we met een heleboel vuurspuwende slangen te maken die allemaal meekwamen met de reveil.

26. De verboden boom is de boom van het vlees, het strijden tegen vlees en bloed, wat altijd de gemakkelijkste weg is, ook het eten van vlees.

27. Laodicea verkocht kaf als koren en de zaden werden vervalst. Ze verdoven zich zo voor het geroep der armen. Gierigheid is de wortel van al het kwaad.

28. Het calvinisme heeft waarde omdat Calvijn zichzelf regelmatig tegenspreekt.

29. Er zitten goede stukken tussen en minder goede stukken. Er is vleselijk en geestelijk calvinisme. Calvijn is te groot om zomaar weg te werpen.

3.

De geopende bron

1. Zo spreekt de Heere : Ik provoceer. De Heere Jezus is een archetype, door onnozele mensen geheel uit het verband gerukt, en doorgegeven aan hun onnozele kinderen, die het groot maakten voor een markt. Te groot. Want het pretendeerde over Mij te heersen. Keer terug van uw afgodsbeelden. Bekeer u. Ben ik het niet die de ware betekenissen geef aan hen die Mij liefhebben ?

2. Maar gij hebt een gruwel gebouwd. Bent u niet bereid om omwegen te maken, om hemelse verhalen te zien omtrend de objecten die gij kortaf hebt gemaakt en hebt verafgood ? Bent u niet bereid de tweede mijl te gaan om Mij waarlijk te leren kennen ?

3. Mensen hebben in hun onnozelheid Mij verkeerd voorgesteld. Maar Ik heb een bron geopend. Ik provoceer. Ik kom tegen al uw afgodsbeelden vandaag, dus laat af, laat hen los, en laat Mij u meenemen.

4. Toets alle dingen, en ga weer slapen, want het is nog geen dag. Gij zult dieper de dood inmoeten aan het oude vlees om waarlijk tot leven te komen.

5. Gij zult dieper de duisternis inmoeten om tot het waarlijke licht te komen.

6. Oh, kom toch, Mijn volk, en laat u niet meer bedriegen door de snelle afgodsbeelden.

7. Is de oude bijbel dan niet vol met gelijkenissen ? Zie, gij hebt ze materieel gemaakt, en materialistisch, als een allesverwoestend monster.

8, Gij hebt een monsterlijk gedrocht van Mij gemaakt, en daarom zitten uw psychiatrische klinieken vol met gevoelige mensen en kinderen die hieronder bezweken zijn. Ik ben met hen, en Ik ben met U.

9. Ik ben een barmhartige God. Ik ben de hemelse kennis van het verleden en de toekomst. Ik ben de vreemdeling die gij niet kent, maar beweert te kennen. Kom daarom terug, vandaag, en laat uw afgoden voor wat ze zijn. Kom tot de hogere verhalen en laat Mij u meenemen.

10. Ga de hemelse omweg. Cirkel om de taart heen in plaats van telkens toe te happen. Taartenhappers noem ik u. Vraatzuchtigen, tafelschuimers. Kom terug en neem uw kinderen mee.

11. Gij zijt op een rampzalige dwaalweg gekomen. Dit volk dwaalt. Dit volk heeft geen inzicht. Maar zie, Ik heb de hemelen geopend. Ik ga u onderwijzen. Hoort daarom naar Mijn stem, de kennis die spreekt. Toets alles. Bewaar Mijn geboden. Blijf op het rechte pad, wat alleen kan ontstaan als de zaadkorrel sterft. Bent u dan boven Mij gesteld ? Wie heeft u boven Mij gesteld en boven uw broeder of zuster ? Wie ? Zeg het Mij, en kom met bewijzen. Gij zult tot het diepste beproefd worden in uw beweringen.

12. Vandaag heb ik een bron geopend, spreekt de Heere. Wijs Mij daarom niet af. De voorgeslachten hebben gezondigd. Ween hierover en kom tot de verhalen die om de verhalen liggen.

13. Gij zijt dan dichtbij de witte keursteen gekomen. Laat u keuren, en leer te keuren, oh volk. Neem niet meer de snelle afgoden tot u. Breid uw studie uit. Ik provoceer. Breid uw onderzoek uit, en uw zelf-onderzoek.

14. God denkt niet zoals de vleselijke mens. De vleselijke mens heeft van God een sadistisch monster gemaakt, maar God is altijd groter dan die denkbeelden die vele gevoelige mensen en kinderen in de psychiatrische klinieken hebben gedreven als voer voor de knettergekke farmaceutische industrie die gedreven wordt door de marktdrang boven al het andere. Dan is God niet meer eindeloze liefde en eindeloze barmhartigheid ineens. Dan laat God haar achterkant zien. Ook als God denkt aan tandartsen die zijn volk hebben gemarteld met gedwongen giftige bot-implantaten, dan is God ineens geen eindeloze liefde en barmhartigheid meer.

15. Maar hoe kan dat dan ? God’s liefde wordt altijd ingetoomd door God’s haat

tegen het kwaad. En God's haat tegen het kwaad wordt altijd ingetoomd door God's oneindige liefde, maar er zijn momenten waarop God's liefde niet meer eindeloos is. Dat is een groot geheimenis, maar zo begrijpelijk. God heeft verschillende zijden. Het hangt heel erg van de mens af welke zijde God zal zien.

16. God's toorn rust op de industrieën die een markt hebben gemaakt van de zonde. Die toorn is eindeloos, maar is toch ingetoomd door God's liefde en barmhartigheid. Het is een hemelse paradox, een hemelse kunst met contrasten en grenzen. Er zijn ook grenzen aan God's eindeloosheid. De eindeloosheid wordt namelijk richting gegeven, en is dus niet onvoorwaardelijk. God's eindeloosheid is niet roekeloos en bandeloos. Daarom is God's liefde ook niet oeverloos, maar onderworpen aan God's hemelse orde, die geopenbaard is en wordt in de hemelse kennis en wijsheid die eeuwig is. Hierin heeft de mens veel te leren, en ook veel af te leren.

17. Ik wil u uitnodigen om die God te leren kennen, om al uw theologieën af te leggen voor de hemelpoort om leeg binnen te kunnen gaan, als tot een school, zoals ik ook eens moest, en wat het geheimenis van de opname is, die allang is geweest. Het is een heilsfeit, maar nu moet het nog een persoonlijk ervaringsfeit voor u worden. Ik wil u hartelijk uitnodigen. Eeuwig en eindeloos zijn relatieve termen. Zo was dat al in de oude talen, maar in het westen zijn ze onnozel. Daarom moet er wat onderwijs komen.

18. Het heeft richting, het houdt koers, het is niet oeverloos. Het schept land, het eerbiedigt land, en is dus niet allesverwoestend. God toornt voor eeuwig op de zonde, maar ook God's toorn heeft richting en houdt koers, en is daarom eindig in zijn eindeloosheid, begrenst in haar grenzeloosheid.

19. Dat is de hemelse tegenstelling. De mens moet volkomen afsterven aan het vlees. Het moet een volkomen, eeuwige en eindeloze dood zijn voor het vlees.

20. We hebben nu de oude bijbel en de nieuwe bijbel, twee vleugels op ons pad. Zo kunnen we verder, wat we de dubbel-theologie noemen. God komt vanuit het verleden en vanuit de toekomst, sluit het vlees geheel in, om geboorte te geven aan de nieuwe mens.

21. Ga tot de verhalen rondom de verhalen. Kom tot nuance en context. U bent zowel uitverkoren als verworpen. De uitverkorene is het goede in u, en de verworpene is het slechte in u. Dat zijn slechts zinnebeelden. Ook kijkt God naar het hart. Wat voor de mens slecht is kan misschien goed zijn voor God, en omgekeerd. De mens is grillig en verward, onnozel in zijn oordeel. God is dat niet. De verworpenheid is niet negatief. De verworpenheid is een verlorenheid die juist speciale aandacht van God vereist, want God is altijd weer op zoek naar het verloren schaap, het verloren kalf en het verloren varken.

22. In die zin wordt de verworpenheid tot uitverkorenheid. De Israelieten en christenen waren uitverkoren juist omdat ze het koppigste volk waren. Zij waren de moeilijk opvoedbaren die

speciale aandacht van God nodig hadden. Dat is wat uitverkorenheid betekent. Dat is iets voor de verlorenen, de verworpenen. Dat is iets voor hen met grote mankementen, hen die moeite hebben mee te komen.

23. Er mag daarom ook getwijfeld worden aan menselijk geredeneer over hemel en hel, over verkiezing en verworpenheid. Uiteindelijk is de mens maar een zucht. Dit leven gaat niet om of over mensen, maar over hogere systemen. Mensen liggen totaal niet op de kaart.

24. Daarom stelden de pelgrims ook dat aan het bestaan van God niet getwijfeld hoeft te worden, maar wel aan het bestaan van de mens.

25. De mens zelf zal het niet overleven. Dat daar een nieuwe mens is is duidelijk, maar dat is niet zomaar menselijk. Het is ook niet zomaar Jezus of christelijk, want we zagen dat het wortelwoord van Jezus de chasma is, oftewel de oneindig diepe afgrond van het moederlijk wezen, de baarmoeder. In het Hebreeuws en Aramees heeft het dezelfde betekenis verbonden aan het sterven van het zaad, of een mens op het strijdveld, stervende aan het zelf. We moeten het dus niet te menselijk maken. Daarboven gaat het om systemen, en de mens is maar een zinnebeeld. Uiteindelijk zijn wij krachten tussen archetypes in die nog hun plaats moeten vinden, en daar moeten oplossen in iets veel groters dan zomaar een mens.

4.

Het gevecht met het zwijn van het ik

1. De mens, hemel en hel, God, zijn allemaal zinnebeelden van veel diepere processen. De mens moet hierin zichzelf verliezen, want nu is de mens losbandig, ongeletterd, en het brengt de mens telkens weer in grote problemen.

2. De mens moet onderworpen worden aan de hogere educatie, ingeleid worden tot de hogere filosofie en theologie die staat te dringen in dit tijdperk. Dan komen we terug op het grote ‘niet ik, maar chasma, de hemelse baarmoeder, de paradijselijke afgrond van de schepping’.

3. Dat is een groot gevecht tegen een zwijn, het ik. Dat is ook een strijd tegen de theologie van het ik, want het ik heeft een eigen god gemaakt, wars van alle kennis. Het ik heeft een eigen beknopte, kortaffe kennis, en onderwijst die ook in het vlees aan anderen, en dringt die kennis ook op, want het ik wil heersen. Die strijd is er ook in de Galatenbrief.

4. Het is een mens moeilijk uit te leggen dat hij zelf niet meer zal bestaan in het koninkrijk der hemelen. Van de zee van het zelf zal maar een druppel overblijven, waarin God alles is in allen. Alleen een parallel-zelf zal dus nog overblijven, maar vrijwel niets van het bestaan van het aardse zelf. De nieuwe mens moet opstaan, die niet valt te vergelijken met de oude mens. De zee van het zelf van de mens zal dus gereduceerd moeten worden tot een

druppel, en daar zal de schepping mee verder gaan. Dat is het hemelse werk, als de hemelse wolken tot de aarde gaan komen. Die staan te dringen. De mens zal in een nieuwe hemelse grammatica gaan komen. Daarin zal het ego opgelost worden. De mens moet overgaan tot de parallelle wereld. Dat moet wel, want nu leeft de mens in een afgedwaalde wereld, afgedwaald van het paradijs.

5. Galaten is daarom een belangrijk strijdveld en jachtsveld, want Paulus had hier te strijden met het stijfkoppige zelf van de Galaten, een zwijn van het oervlees. Paulus was gezonden door de chasma, de baarmoeder, niet door een mens of iets menselijks, niet door of vanuit het zelf, maar het was iets wat was gestorven op het strijdveld als zaad, en wat wortel had geschoten en was opgegroeid, om zo de Galaten te waarschuwen en te overwinnen. Die strijd is er voor ieder mens. Niemand zal die strijd zomaar winnen dan door het sterven van het zaad van het zelf. De Galatenbrief staat voor de overwinning over het zelf, zowel het individuele zelf, als het collectieve zelf, het 'wij'.

6. Het gaat niet om deze of die mens, maar om wat tussen die mensen is, als de kracht Gods die door alles heengaat. Hieraan moet de mens en al het menselijke, het vleselijke, afsterven, en tot zelfverloochening komen, en dan blijft er van de hele zee van het ik nog maar één druppel over, die de parel in God's hand is, en dat is niet meer je eigen ik, maar de kracht Gods, de nieuwe mens, en dat is een zinnebeeld die alleen duidelijk krijgt in de hogere taal, in de hemelse taal dus en de hemelse grammatica. Zo gaat de mens dan zichzelf verliezend over tot de parallelle wereld en zal er nog maar bar weinig van de mens overblijven.

7. De mens bestaat toch vrijwel niet, want wat we hier op aarde zien is grotendeels illusie. Ook van de zee der aarde en aardse realiteiten, die vaak schijnrealiteiten zijn, zal er maar een druppel overblijven, als een parel in God's hand. U bestaat dus grotendeels niet, spreekt de nieuwe bijbel. Het meeste is gewoon verzonnen en gezichtsbedrog, maar er zit een kern van waarheid in, en hier mogen we mee werken, zolang het zaad maar sterft, zolang u uzelf maar verloochend, en u op de dingen van boven richt. Dan zal alles opgelost worden.

8. Paulus had dus op het jachtveld een strijd met de Galaatse zwijnen, en was in die strijd aan zichzelf gestorven, en chasma, de hemelse baarmoeder, leefde in hem. Hij wees op het zoonschap, tot de hemelse baarmoeder.

9. De doodstaat van de mens moet onder ogen gekomen worden, zoals ook de Galaten hun doodsstaat onder ogen moesten komen, want zij waren als de Laodiceanen.

10. Onze lof tot de oordelen moet volkomen zijn, opdat het vonnis over de doodstaat kan komen.

11. Het is een farizeese geest die eigen wetten maakt, ook die van genade. We staan oog in oog met deze farizeeën, en dan moeten we ons onderwerpen aan de oordelen.

12. God's oordelen zijn goed en waarachtig, en daardoor zal uiteindelijk het vlees opgelost worden, als een voorhangsel weggeschoven worden. Ons eigen lijden is het wapen, zoals de speer van Orion beschreven wordt in het boek Stranden.

13. Vaak wordt dit onderschat en wil de mens zo snel mogelijk van het lijden af, maar laten wij van geen bevrijding willen weten, opdat we aan iets hogers deel zullen hebben.

14. Laten we niet tot allerlei gezondheids-drogredenen gaan en drogredenen van levensgeluk, want dat kunnen we alleen vinden in het visnet. We moeten hiertoe loskomen van een heleboel valse gezondheid en vals levensgeluk.

15. Laten we daarom de diepere weg gaan. Er is geen heil in aards geluk, en dan heb je je loon al, en dat is slechts tijdelijk en bedriegelijk. Moeten visnetvolgelingen dan zo gelukkig zijn ? Onze wereld is niet van deze wereld.

16. Soberheid en gematigdheid leidt veel verder. Wij moeten kennis laten rijpen, en dat heeft genoeg aan zijn eigen zoet.

17. Als onze zintuigen overbelast raken met allerlei heerlijkheid en geluk, dan sterven zij, dan worden zij uitgedoofd.

18. Laten we niet moe worden goed te doen. Het is een langdurig proces wat diep gaat, maar zo kan het volkomen gebeuren. Uiteindelijk is dit de weg tot het dragen van vrucht. Laten we verbonden blijven aan de wijnstok. De ranken die geen vrucht dragen zullen vanzelf weg worden gekapt.

5.

De tocht naar het beloofde land

1. Calvijn stelde dat Jezus de discipelen terugriep tot de last die hij ze oplegde en de overdenking, om zo hun taak te volbrengen. Hierin moesten ze geduldig zijn en niet haastig. Ze waren te gulzig en haastig hierin, want ze wilden het heilige geestelijke forceren, en ook de geestelijke gaven, stelt Calvijn. Ze waren geroepen op de rechte weg te gaan en strijd te voeren, niet te rusten. Ze mochten geestelijke kracht niet ontijdig najagen. Calvijn stelt dat er geen overwinning is zonder strijd, en geen vrucht zonder arbeid. Hij wijst op 2 Timotheüs 2:6 : 'De landman moet eerst arbeiden, voordat hij van de vrucht genieten mag.'

2. God heeft dit volk verlaten en overgeleverd aan hun zonden en leugens, maar door de tranen over de afwezigheid van God zal God zeker terugkomen tot een ieder met een verbroken ziel en verslagen hart die open staat voor de hemel.

3. God is nabij de verbrokenen van hart die wenen en beven voor het hemels woord. Moeten we dan in angst en droefheid leven ? Ja, want dit zijn gevaarlijke tijden. Laat het alarm in je niet gedoofd worden. Maar de Heere zal

die angst wel richten, dat het een waakangst is, oftewel een oplettendheid, een gevoeligheid. Het is de vreze des Heeren, niet de vreze der wereld. In de vreze des Heeren zijn wij in de Heere geborgen. Geeft lof aan die hemelse vreze, want zij is u een leidsraad en een schild.

4. Vandaag de dag leven we als in de dagen van Noach. De mensen spotten met de Heere, met het evangelie en met de kerk, en weet u wat nu zo naar is ? Ze hebben vaak nog gelijk ook, want de kerk is verder van de Heere afgedwaald dan ooit tevoren, en predikt een hele andere Heere, en een ander evangelie, net zoals de Galaten vroeger. De oude profeten zouden ook spotten met hoe de kerk vandaag de dag is, want ze is een aanfluiting, een karikatuur. En als Jezus nu zou wederkomen, dan zou hij komen met de gesel om door de kerken heen te gaan en hun tafels van hoererij en roverij omver trappen. Zo erg is het.

5. De Thessalonicenzen zijn nu in de wolk der getuigen, en zij hebben een speciale taak in het heilsplan, namelijk om hen die wenen en kermen om de zonde en de afwezigheid van God een zegel te geven, zoals in Ezechiël 9, en hen op te nemen tot de hemelse woningen, en tot de hemelse opvangcentra. Zo kan de mens loskomen van die verschrikkelijke Galaatse en Laodiceaanse zwijnen. De Thessalonicenzen prediken geen goedkoop evangelie. Neen. De landman moet eerst arbeiden alvorens er een oogst is.

6. Zal God het geloof nog vinden als God wederkeert tot de aarde ? Neen. Er is nu vals geloof. Dat is iets massaals. Het ware evangelie wordt bijna niet gepredikt. Het is een verloren druppel in de oceaan. Het is de laatste parel. Verkoop alles daarvoor. Laat alles daarvoor achter. Overdrijf ik nu niet een beetje ? Neen. Ik voel de toorn des Heeren over deze wereld, dag en nacht. Het komt als golven over de aarde. Wij moeten door het oog van de naald. Dat kan alleen als je alles opgeeft en jezelf volledig verliest. Anders is er geen hoop meer voor deze wereld.

7. Er zal maar een heel klein overblijfsel zijn. Velen zijn geroepen, maar slechts weinigen zullen binnengaan. Geef de moed niet op. Laat deze boodschap diep tot u doordringen, en strijdt om in te gaan. Bewerk uw behoudenis in vrezen en beven, want het volk zoals het nu is zit tot zijn nek in het vlees. Daar mag ik als predikant zijnde niet over liegen. Ik mag u niet naar de mond praten. Ik moet prediken zoals de hemel wil dat ik predik, en deze dingen zijn belangrijk te noemen.

8. Er is een pad. Er is een uittocht. Daarin moet de mens leren minderen, leren leven met de kleinste hoeveelheden, en zo gaan tot het beloofde land, en dat is een strijd tegen vleselijke eenheden. Dat is een strijd tegen het ‘ik’ wat op de troon zit in deze wereld, een zeer onrechtvaardige en huichelachtige meester.

9. Ik mag u geen goedkoop evangelie prediken, geen snel evangelie. Vandaar dit onderwijs. God zaait in de harten van de mens, en het zaad zal niet ledig wederkeren. Ik mag ook geen valse vrede en valse heerlijkheden prediken.

De mens heeft zichzelf gruwelijke, bedriegelijke en ijdele afgodsbeelden verkozen. Dat is vandaag de dag tot een toppunt gekomen. Het schreeuwt tot de hemel.

10. Ik mag ook niet zomaar troosten terwijl er niks te troosten valt. De mens moet wakkergeschud worden. De mens moet gewaarschuwd worden. Het is oorlog in de geestelijke gewesten. Doet de wapenrusting aan en houdt stand in deze boze dagen. Het zijn dagen van groot bedrog. De mens is te groot geworden. Het is buigen of breken. Wij zijn nu in het tijdperk van ‘Mijn God, Mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ Dat bad de psalmist, dat bad Ezau, dat bad Jeremia, en ook Jezus.

11. Alles begint met de duistere nacht op Pniël. Hier hebben we niks meer, ook al denken we soms nog dingen te hebben. Hier moet alles afgelegd worden, en moeten we benauwd zijn ten dodens toe, en toetsen ten dodens toe, opdat het vlees sterft. Dit boek wordt verder niet verkocht, dus we prediken ook niet voor het geld. We prediken het om de Heere en om de Heere alleen.

12. Het is een enge wereld geworden. We zijn op het smalle, kronkelige, lange pad, en we moeten ook door een enge poort. We mogen het niet te gezellig maken, want dan valt er hier en daar eentje in slaap.

13. Er is een weg, er is een pad, en het hemels touw wat ons binnen zal leiden ligt voor ons klaar. Telkens weer vallen de koorddansers naar links of rechts, totdat we gaan beseffen dat we gebonden moeten worden door de hemelse touwen.

14. Smytegelt riep op om de dag der kleine dingen niet te verachten. God is juist gekomen voor de kleinen. De nieuwe bijbel zegt dat er een weg tot het kleine is waar alle betekenissen veranderen, in Behemma. We moeten oog hebben voor het kleine, anders zal ons schip zinken door een klein lek, zegt II Duizen.

15. God strekt zich uit tot het kleine, stelt Smytegelt, en zo en niet anders zullen ze het koninkrijk der hemelen vinden. Hij stelt dat er bij de kleinen meer ijver en tederheid is, en dat de sterken vele smoesjes hebben. Hij stelt dat we alleen sterk moeten zijn in de liefde. De liefde is sterker dan de dood. Ook moeten wij sterk zijn in het bidden, oftewel het luisteren. Ook moeten we sterk zijn in de volharding in de lijdzaamheid.

16. De Efeziërs vereerden de Amazones, sinds de nederzetting van Efeze was gesticht door amazones. Ook stelden zij God voor als een amazone, zoals Paulus dit ook deed in de grondteksten. In het westen zijn vaak de oorspronkelijke betekenissen weggekapt om zo de schijn te wekken dat de brieven van Paulus de westerse theologie ondersteunen die ze nodig hebben voor hun markt. Het was juist Paulus die daar tegen waarschuwde.

17. In de westerse vertalingen hebben vrouwen vaak een ondergeschikte rol in de theologie van Paulus, terwijl in de grondteksten Paulus onderscheid maakt tussen vleselijke vrouwen en geestelijke vrouwen, en de mens onderworpen

moet zijn aan de deugd, de geestelijke oefening en opvoeding, Areta.

18. De pniëliet moest kiezen tussen Areta, geestelijke opvoeding, en Kakia, ijdele wereldsgezindheid. De oorspronkelijke brieven van Paulus waren Aramees-Egyptisch, sinds Aramees de taal van Jezus was. Het heeft zijn bronnen in Afrika, waar deze verhalen vandaan komen.

19. Uiteindelijk werd het volk toch gegrepen door de patriarchische theologie en werd matriarchische theologie stapsgewijs uitgebant. De patriarchie is op zich geen probleem, maar zij moet ondergeschikt zijn aan de geestelijke matriarchie, niet op een aardse manier, en niet aan aardse vrouwen, maar aan de hemelse vrouwelijke zinnebeelden die de mens tot wedergeboorte leiden.

20. Paulus had zijn gehele theologie matriarchisch gemaakt, maar wel zo dat de mens door onderwerping aan de geestelijke moeder los zou kunnen komen van de vleselijke vrouw en de vleselijke moeder. In het westen heeft men deze teksten verloederd en verkeerd voorgesteld.

21. Paulus was gnostisch-matriarchisch, maar ze maakten een karikatuur van hem. Ook was Paulus een volgeling van Areta, zoals de pniëlieten, en was diep onderwezen in zowel Griekse als Egyptische filosofie.

22. De grenzen van de geboden zijn liefde. Wie de liefde heeft bewaart de geboden. De geboden worden in liefde bewaart en bewaakt. De liefde zuivert de geboden en de geboden zuiveren de liefde.

23. Omdat de liefde een offer is vluchten velen daarvan tot ijdele welsprekendheid, want dat verkoopt immers goed. Ze rennen weg van het lijden. Ze willen vrij zijn opdat ze kunnen doen wat ze willen.

24. Ze hebben heerszucht, geen kenniszucht. Ze willen de woorden die ze prediken niet leren kennen. Het gaat hen om de vormen, opdat ze het kunnen verkopen. Ze hebben de woorden gekidnapped en uit hun verband gerukt.

25. Het is niet zo dat de liefde in de plaats is gekomen van de geboden, maar de liefde is wel de bron van de geboden, en de liefde wandelt in de geboden. De liefde bewaart de geboden. De geboden en zo ook de liefde kunnen alleen in kennis gericht worden.

26. Dat wat je om je heen ziet is het ware leven niet.
Mensen leven van de dood.
Het is allemaal tijdelijk, en het is bedrog.

27. Het heeft niks met God en de hemel te maken.
God heeft zich allang teruggetrokken van de mensheid.
Het leidt allemaal z’n eigen leven.
Het is allemaal wildgroei.
God heeft wel een spoor achtergelaten, maar er zijn maar bar weinig die het spoor volgen.

28. De dood heerst hier op aarde.
Dat zie je overal om je heen,
en de mensen willen het niet weten,

willen het niet horen,
ze willen doorslapen,
Ze zijn al dood.

29. Deze aarde is tegen alle leven.
Als ze maar iets van leven zien maken ze het dood.
En daar verdienen ze dik aan.
Zo verdienen ze geld aan de dood.
De één zijn dood is de ander zijn brood.
Maar weet dan wel dat je ook al dood bent als je je aan die onzin leent.

30. In liefde weer mens worden.
In liefde weer tot leven komen,
tot ware leven dit keer.
Dat is wat ik je toewens.
Op dat pad is God nog te vinden.

6.

Het verborgen Woord

1. De verwoester komt om te stelen, en daarvoor komt hij op onbevoegd terrein, zoals allerlei gestoorde dwangmedici, tandartsen, psychiaters, dit doen bij de mens, en dan gaat op een gegeven moment het alarm aan, de toorn van God, om haar kinderen te beschermen.

2. De pniëlieten stelden dat de kerk in een grote crisis terecht was gekomen, en dat dat niet meer ontkend kon worden, en dat secularisatie één van de grote boosdoeners was hiervan.

3. De kerk heeft rustig meegewerkt met de psychiatrie om ‘geloofs-ervaring’ te demoniseren, en daar horen ook de gaven van het heilige geestelijke bij. Dat mag niet. Die mensen worden vervolgd.

4. Als de zonde professioneel wordt is dat de ergste graad van zonde, zo erg, dat de mens dan zelf tot zonde wordt.

5. Verder noemen de pniëlieten de ontpersoonlijking die plaatsvindt in de technocratie dat mensen tot een object worden en een nummer. Daarom mag het geestelijke en het medische ook nooit verkocht worden. Maar dat doen ze. Het is de industrie van het vlees. We leven in een ziekelijke dwangcultuur, waar we nog voor moeten betalen ook.

6. Daarom is de kerk in crisis, want zij verkopen het woord van God. Zij zijn dus als dieven tot het woord van God gekomen, en nu is het alarm aan gegaan. Dat alarm kan niet meer gedoofd worden. Ze zijn op onbevoegd terrein gekomen. Dit had nooit mogen gebeuren. Ze hebben het Woord aangeraakt met vuile vingers. Ze stonden niet heilig voor God.

7. De pniëlieten riepen op tot herbronning en verdieping.

8. Het pad is smal, voor de soberen, de stillen, de eenvoudigen. Dat is het pad van het gekrookte riet. Het kaf groeit op met het koren.

9. De bevindelijke gereformeerden werden zwaar vervolgd vanwege hun geloofs-ervaringen, en de gedeformeerde kerk had een inquisitie opgesteld, met ‘huurmoordenaars’, opdat zij niet ver zouden komen in de woestijn.

10. De woestijn zou hun graf worden. Maar we mogen de schepping en herschepping niet onderschatten. God gaf het woord, als een brug vanuit de hemel. Zo mogen oude bijbel en nieuwe bijbel samenkomen. Zo zal er vanuit de nieuwe bijbel nieuw zicht zijn op de oude bijbel, en kunnen we verder. Velen zijn vastgelopen, velen zien het niet meer zitten. Nu is er een weg.

11. Wat geweldig, geliefden, dat we in zulke tijden mogen leven, anders zou er geen hoop meer voor ons zijn. De kerk was er bijna geheel onder. Maar dat houdt voor ons ook in dat we strijd moeten voeren, dat we moeten zaaien, opdat er een oogst is. Het heilsfeit van de nieuwe bijbel is niet genoeg, want het moet ook een persoonlijk ervaringsfeit worden.

12. Het vlees speelt voor God, maar komt nooit ver, want het moet rekenschap afleggen ten jongste dage, voor het aangezicht des Heeren. Het is beter gekrookt riet te zijn in die dagen. Vernederd u voor de Heere.

13. Smytegelt stelde dat het in het oordeel het dragelijker zou zijn voor Tyrus en Sidon dan de modernen in de zogeheten genade tijd die ogen hadden maar niet zagen, en harten maar niet verstonden.

14. Het modernisme heeft niets meer met God of gebod te maken, maar heeft zichzelf tot wet gesteld. De natuur is zo onder beton gegaan. Ze noemen zich geestelijk, maar zijn dit helemaal niet.
Ze hebben het geestelijke beroofd en geroofd, en daarom is het alarm aangegaan. Ze zijn onbevoegden op verboden terrein.

15. Smytegelt stelde dat de overleveringen der vaderen ijdel zijn, met al hun ceremoniën en eigengerechtige oudheden, maar dat de opperste Wijsheid uit het boek Spreuken haar stem zal verheffen. Het alarm is aangegaan, geliefden. Hoort u het alarm ? Leeft u ernaar ? De eigen gerechtigheid komt te kort, stelt Smytegelt. Het witte paard zal komen. En dat is een verwijzing naar de nieuwe bijbel, in het boek Openbaring, naar de witte keursteen, het verborgen woord, wat weggelegd is voor de overwinnaars. Strijd om in te gaan.

16. Smytegelt stelde dat de overwinning het meest ligt in het lijden en verdragen. De lammetjes overwinnen door hun lijden de leeuwen, en door hun verdraagzaamheid overwinnen de duifjes arenden, stelt Smytegelt. Hij had de wens dat de Heere hem en allen zou overwinnen.

17. Calvijn stelde dat de evangelist de mens inleidde tot de eeuwige binnenste heiligdommen van God opdat de mens zou weten dat daar het verborgen woord van God was voordat het zich naar buiten toe ging openbaren in de schepping. Augustinus stelde al dat deze bron geen begin heeft. Zo zijn wij levend gemaakt door het eeuwige Woord, stelt Calvijn.

18. De herder heeft wapenen die niet van deze wereld zijn. Ook is er geen overwinning zonder innerlijke strijd, stelt Calvijn. Juist in het diepere lijden is er grote vrees en ook grote woede, grote klacht, terwijl hen die alleen aan

de oppervlakte lijden gemak hebben.

19. Er is een groot herderslijden in grote eenzaamheid. Dit alles om het verloren schaap te vinden. Nooit komen wij tot de verloren schapen als wij niet in grote eenzaamheid en afzondering zijn gegaan en hebben gevochten tegen de grotere beesten op plaatsen waar niemand durft te komen.

20. Dit houdt ook in zonder antwoord te leven, want soms zijn er onbekende redenen voor ons lijden, stelt Calvijn. Wij mogen niet komen tot overmoedige antwoorden die we zelf in elkaar hebben gezet om aan het zwaardere lijden tegemoet te komen, voortijds. We moeten de langere weg nemen, ‘van geen bevrijding willen weten, opdat we deel zullen hebben aan een hogere opstanding,’ zoals Hebreeën het stelt, en waarvan de nieuwe bijbel stelt dat de hogere opstanding een ontwaken is tot de Vreze des Heeren, als een diepere dood tot het vlees.

21. De herder dient te leren onderscheid te maken tussen de schapen en de wilde beesten, en dient ook te beproeven of hij de wilde beesten kan temmen, stelt Calvijn in zijn commentaar op het Johannes evangelie.

22. In het Aramees, de taal van Jezus, betekent genade, tebuta, toewijding en tucht, zorgvuldigheid. Wij zijn niet gered door westerse, luie genade, maar door de zorgvuldigheid van God die onze eigen zorgvuldigheid dus tegemoetkomt. We kunnen het niet projecteren op iemand anders. Het westerse, moderne christendom is een projectie-cultus, die totaal ongeletterd is naar de oude talen toe. De westerse taal geeft bij hen de doorslag. Zo zijn ze geprogrammeerd als honden. En zo bewaken ze hun schijn-theologie. Het is een zoet vergif.

23. Deze dingen moeten gezegd worden deze tijden. Zowel in het Grieks als in het Aramees had genade de karakteristiek van het genuanceerd zijn, een betekenis die in het westen verloren is gegaan.

24. Hier moest de mens liefdevol in onderwezen worden door de herder, maar men verachtte de herderlijke roeping en werd huurling, econoom, om winst te maken met het leed van de schapen. Men was helemaal niet de opvolger van Petrus. Ze maakten God’s huis tot een rovershol.

25. Daarom zal er een diepere opstanding moeten komen door een diepere dood, waar de nieuwe bijbel over spreekt, tot de wederopstanding van de Vreze des Heeren. Die was op alle fronten afgezwakt, zodat de beproeving niet volkomen was. Gemak kwam in de plaats van zorgvuldigheid en volbrenging.

26. We hebben te maken met een heleboel hinderpalen op dit pad, stelt Calvijn. Het is moeilijk de mens onder het juk van God te houden, want velen zijn zwak, of lichtzinnig, loszinnig, of traag en lui, of hard en onleerzaam, stelt hij. Ook noemt hij de ondankbaarheid van de mensen als grote hinderpaal. Alleen door zelfverloochening en volkomen toewijding kunnen deze hinderpalen overwonnen worden, stelt Calvijn. Dat is ook precies wat genade

betekent in het Aramees.

7.

Over het bedrog van de dochters der mensen

1. Het vlees heeft vele wegen die tot verderf leiden en die moeten allemaal afsterven. Als je om je heenkijkt dan zie je die oude mens, in al zijn wegen, in al zijn bedriegelijkheden, sluwheden en slimheden. Het moet allemaal afsterven. Richt jezelf naar binnen. Daar moet het gebeuren. Aan het duistere ijs geen einde, zegt de nieuwe bijbel, maar het wonder geschiedt binnenin. Je kunt het buiten niet veranderen. Je moet naar binnen gaan.

2. Calvijn noemt het vlees zorgeloos en zinneloos. Calvijn stelt dat de vleselijke mens wordt gedreven door gevoelsoordeel en veroorloofd zichzelf daarom teveel. Ze hebben een zelfgehechtheid waardoor er geen plaats meer is voor God en God’s Woord.

3. In het westen betekenen geloof, vergeving en genade iets heel anders dan in de oude bijbelse talen. In het westen, door de oppervlakkige taal, is het ontdaan van zijn diepte, van zijn bouwstoffen, en wordt de westerse mens die ervoor valt in principe gewoon vetgemest door geloof, vergeving en genade, als vee voor de slager.

4. De mens moet stoppen met gevoels-vergeving en gevoels-oordeel en terugkeren tot de principes des Heeren, die zorgvuldig is, en die de enige is die kan vergeven en oordelen. Het is niet de taak van de mens, alleen als een geestelijke gave, die ontwikkelt is in zachtmoedigheid en leerzaamheid.

5. Zij die een herderlijke roeping hebben ontvangen daartoe ook de gaven, stelt Calvijn in zijn commentaar op Johannes 20, opdat zij hun werk kunnen volbrengen.

6. Dit houdt ook in dat de mens een beter zicht moet krijgen op de verdoemelingen-theologie. In de oudheid, bij de oude vaderen, ging het vaak om ‘een verdoemeling te zijn voor God’, in de zin dat je doorhebt dat het vlees de aarde heeft ingenomen, en dat je tot de kennis van de grootte daarvan, van de doodstaat en de verdoemelijke staat van de mens moet ontwaken om vervolgens ook ‘uit’ die staat kunt ontwaken. Men moet dus een beter inzicht krijgen in waar Ezau voor stond.

7. Calvijn stelde in zijn commentaar op Johannes 18 dat Yeshua moest lijden onder de hoogmoed der mensen die minachting had voortgebracht vanwege een gebrek aan leerzaamheid, waarin zij zichzelf van alles aanmatigden. Hij stelt dat de waarheid wordt gezien als iets normaals, alsof het gewoon voor het oprapen ligt, terwijl God getuigt dat het het menselijk begrip ver te boven gaat.

8. Als Calvijn de voornaamste stukken van de theologie opsomt, dan staan bij hem de vervloeking van het menselijk geslacht en de verdorven natuur voorop. Daarna komt de doding van het vlees. Wij kunnen het zwijn van de zonde

alleen lokaliseren en zien rennen wanneer wij de volle grootte van de zonde onder ogen zijn gekomen en de gevolgen ervan. Pas dan kan het zwijn waarlijk gedood worden. Mensen met hun kerken en theologieën proberen dit vaak te omzeilen, omdat ze geen confrontatie aanwillen met dit beest.

9. De mens moet de grootte van het zwijn onder ogen komen en wat het zwijn heeft aangericht, en zo het zwijn des vlezes doden.

10. Calvijn legt uit dat de mens de verborgen wijsheid van God afmeet aan zijn eigen gedachten, en dat het daarom niet werkt en ze achterblijven.

11. De toorn van God matigt zich altijd weer, stelt Calvijn, want er zijn veel meer hemelse factoren. Zo is het van belang dat wij niet afdoen aan de toorn van God, en dat wij die toorn tot de zonde ook in onszelf dragen, niet onderschatten, want dan zouden wij ten prooi vallen aan onverschilligheid, maar we mogen niet boven de toorn van God uitstijgen in haar gematigdheid, want zij laat telkens de touwen vieren, anders zouden wij in overmoed terechtkomen.

12. Als voorbeeld daarvan noemt Calvijn de dwaze ijver van Petrus die Yeshua verdedigde met het mes, terwijl Yeshua moest lijden, want de toorn des Heeren matigt zichzelf altijd door de lijdzaamheid. De lof der mensen is niet de goedkeuring des Heeren, stelt Calvijn. Onze ijver moet dus gematigd worden, stelt hij. Wij mogen niet ijverig zijn waar de hemel al gestopt is.

13. Wij moeten met bezonnenheid de paden des Heeren begaan. Wij moeten niet voor de Heere uitlopen of te traag worden. Daarom moeten we het hemelse geestelijke ontvangen en de hemelse gebondenheden, het hemelse touw, opdat wij niet afwijken.

14. Yeshua deed niets zonder dat hij het eerst de Heere zag doen. Daarvan is het hemelse touw een beeld. Het is de hemelse gehoorzaamheid die alleen in leerzaamheid verborgen is. Het ligt op de bodem van de hemelse geboden.

15. De dartelheid van het vlees hunkert ernaar om meer te durven dan God beveelt, stelt Calvijn in zijn commentaar op Johannes 18. Het hunkert ernaar om meer te geloven dan God zegt of heeft gezegd, ook over de hel. Dat is het dartele, onverschillige vlees, die van God een monsterlijke en achterlijke sadist heeft gemaakt. Alsof de hel die ze zelf gemaakt hebben het beste is waar de eeuwig creatieve God van hemel en aarde mee aan kan komen. Neen. Het is boerenbedrog.

16. Het zijn de nakers, de vrouwen van de nephilim, die met zulke dingen kwamen om hun schermen op te richten, van het marktinstituut, een fokkerij. Zij verdienden klinkende munt met het vlees. Het zijn de ‘dochters der mensen’, zoals de lagere Eva eens Adam verleidde.

17. De wolven waren te sterk en waren de noodzaak van het sterven aan hetzelf. Yeshua gaf zich vrijwillig over aan de verrader en de vijanden, stelde Calvijn. Hij stelde dat het geen vergissing was van onnadenkendheid. Ook de schapen zouden verscheurd

worden, want de zaadkorrel moest sterven. Zo moest ook Hosea zich vrijwillig overgeven aan de hoer, aan de twistzieke vrouw. God's wegen zijn ondoorgrondelijk.

18. Zo werd het vlees uiteindelijk door de dood overwonnen. Dit is waar elke vleselijke dartelheid aan probeert te ontkomen.

19. Calvijn stelde dat Yeshua driemaal bad om de dood te ontgaan, wat niets had te maken met ongehoorzaamheid, maar hij moest met de bezwaren worstelen, om zo te overwinnen. Yeshua was dan wel een leraar, stelde Calvijn, maar hij gebruikte ook de zogeheten 'verborgen openbaring', omdat zijn koninkrijk niet van de aarde is, maar van de hemelen. Deels in de verborgen openbaring moeten wij dus geestelijke kinderen voortbrengen. Immers, zo stelt Calvijn, is het de hemelse kennis die de oorzaak is dat de mens van de overige wereld wordt afgescheiden.

20. We moeten het verleden als een visnet beschouwen en erdoor leren communiceren met God als door een orakel. Ook moeten we veel dit visnet in de hand van God leggen, opdat de Heere het zal zuiveren. Het is geen lijden, maar werk, zoals het ook geen strijden, maar werk is, zoals de nieuwe bijbel verklaart.

21. Dat is de route van de hemelse bij die van bloem tot bloem gaat om daar nectar uit te halen. Zo kan alles naar de bijenkorf gebracht worden om tot honing te worden, om gezuiverd te worden. Puur natuur.

22. Laten we beseffen hoe groot het misbruik van de naam des Heeren vandaag de dag is, dat wanneer de mens geconfronteerd wordt met het lijdenwerk en het strijdenswerk, en de daarbij horende hemelse kennis, dan probeert de mens dat vaak liever af te wimpelen door 'Jezus' te zeggen, want dan voelt de mens zich ineens tien keer heiliger en is alles al volbracht.

23. Zo wordt Jezus als een stopwoord gebruikt om de kennis achter te houden. De mens roept liever tien keer Jezus dan terug te gaan naar school. De naam Jezus zegt op zich niets, omdat het slechts een voorbeeld is, en velen er niet mee door de poort komen, maar Jezus wijst op het Woord, de hemelse kennis, de geboden en het sterven van de zaadkorrel, oftewel zoals in de leer van Calvijn het doden van het vlees, wat voor Calvijn hoge theologische prioriteit had, en waar hij vaak over predikte. Vaak predikte Calvijn over de werken van het vlees, de aard van het vlees, opdat het vlees ook daadwerkelijk gedood kon worden.

8.

De ernst en de dreiging van het Woord

1. De pelgrims gaven aan dat hoe meer iemand onder de invloed was van de misleider, hoe minder die persoon zich daar van bewust was, hetzelfde als dat bij kleine dronkenschap de dronkaard weet dat hij dronken is, maar bij grote dronkenschap weet hij dat niet. Zo is de kerk dus in grote mate dronken, en weet zij dat niet van haarzelf.

2. Als wij hier om des Heeren wil om lijden in ons werk voor de Heere, als geroepenen, dan mogen we ook weten dat we hiervoor zijn toegerust om deze last te dragen, stelden de bethelieten.

3. God zal zijn schapen niet laten dolen tussen de wolven zonder dat de Heere toont hun herder te zijn, stelden de bethelieten.

4. De voornaamste stukken van de theologie zijn de vervloeking van het menselijke geslacht, de verdorven natuur en het doden van het vlees. God's werken zijn ondoorgrondelijk, maar wijzen dan toch op deze drie eerste grondbeginselen, waardoor we kunnen zien hoe de eeuwige verkiezing van God werkt.

5. Het uitverkorene is het weinige, het mindere, het sobere in ons, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt. Wat we om ons heen zien zijn zinnebeelden.

6. We mogen eraan denken dat de witte keursteen ook niet zonder vervolging bereikt kan worden. Wee u wanneer een ieder wel over u spreekt. Zo zal eerst alles afbuigen en afgebroken worden voordat wij tot haar bron komen. Wij moeten hiervoor tegen de stroom inzwemmen als bewijs dat wij niet dood als de massa's zijn.

7. De mens in deze tijd is ernstig van de bron afgeweken. Er zou maar een klein overblijfsel zijn. Velen waren geroepen, maar weinigen zouden binnengaan, wat in de nieuwe bijbel catechismus ook verder wordt uitgelegd, want dit gaat over een principe dat alleen het weinige, het minderen, tot die hemelse kracht kan komen, en dat we het vele moeten achterlaten.

8. God wil dat wij met lege handen komen. Wij mogen niet vooringenomen zijn.

9. Daar zal een dubbel bijbel theologie zijn, met onderwijs en exegese van zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel. Dit werd al in het boek Openbaring aangekondigd als de witte steen, het verborgen woord, wat is weggelegd voor de overwinnaars, hen die de grootte van de zonde onder ogen zijn gekomen om zo het zwijn van de zonde te kunnen doden.

10. Zij die geen goed besef hebben van de gelijkenis van de balk en de splinter zullen nooit met de overwinnaars zijn. Zij hebben hun broeders en zusters gedood in plaats van het zwijn van de zelfzucht. Geen mensenmoordenaar heeft eeuwig leven in zich. Dat zijn principes. Daar hoeven we niet overdramatisch en psychopathisch over te doen, maar het heeft genoeg aan zijn eigen psalmdichterlijke drama, en daar moet het bij blijven. Dat mag ook niet onderschat worden. We mogen de ernst en de dreiging daarvan niet onderschatten. Het hoort bij het leven, en het hoort bij het Woord des Heeren.

11. Toendertijd was het volk daar nog niet klaar voor, wat Jezus ook uitsprak. Ze konden het nog niet dragen. Daarom kondigde het boek Openbaring voor de toekomst de witte steen, het verborgen manna, aan, waarin nieuwe namen zouden worden besproken.

12. Calvijn stelt dat de gerustheid

bedwongen moet worden, als die buiten de perken wil gaan, en de ledigheid van alles moet ontdekt worden. Al het geloof moet neergeworpen worden en vernietigd, en er zal een klein overblijfsel zijn waarvan later nieuwe scheuten zullen uitbotten, stelt Calvijn. Grotendeels is het geloof der mensen vals voor God, bedrieglijk. Eerst moet de verbrokenheid ingegaan worden. Op harde grond kan niets groeien. Grotendeels is het geloof der mensen een valse noot van het vlees, wat toch nog uitvluchten probeert te vinden.

13. Daarom moet de mens het geloof teruggeven aan God, zaaien in de aarde, opdat de zaadkorrel sterft.

14. Laten wij bedenken dat van Yeshua een gruwelijke afgod is gemaakt in het westen, geheel buiten de perken, en die zo een valse gerustheid bracht tot de mensen. Dat alle kerken elkaar de hersenen inslaan over hun Yeshua-afgod schijnt niet velen te storen in hun heilloze weg, want ze gaan er rustig mee door.

15. Iedereen maakt een eigen Yeshua-afgod, en deze afgoden zijn in oorlog met elkaar om de eer. Maar laten wij strijden voor de principes des Heeren, en niet voor namen in de stad.

16. Het gaat niet zomaar om het ‘wie’, maar om het ‘wat’. Deze wereld komt uit een diep, duister gat van vele persoonlijkheids-cultussen. Het vlees is geheel vetgemest, en ligt klaar voor de slacht. De zwijnen komen al bijna niet meer vooruit. Alles is vastgelopen en dichtgegroeid. En nog klaagt de mens niet om de zonde, maar om het oordeel. De mens strijdt niet tegen de zonde, maar tegen God en de schepping.

17. De droefheid die gedragen wordt ter wille van het Woord zal echter vrucht dragen. Vruchtbaarheid in het kruis groeit tezamen op met vruchteloosheid in wereldse, vergankelijke ijdelheden. Het kaf groeit op met het koren. Het is de mest die nodig is opdat alles zal groeien. Zo zal ook de woestijn bloeien.

18. Calvijn vergelijkt het met de droefheid van een barende vrouw, in zijn bespreking van Johannes 16, en zo wordt zij beloond door het dragen van vrucht. Calvijn spreekt dat die zwangere vrouwen nodig zijn om uit de kerker van het vlees te kunnen komen. Dat zijn de natuurvrouwen, als beeld van de barende kerk. De wederbaring heeft een grote plaats in de wildernis theologie.

19. De mens zat nog diep in de kerker van het vlees, en daarom moesten de natuurvrouwen komen voor de hemelse wederbaringen, en de mens moest gaan van wederbaring tot wederbaring, van reformatie tot reformatie.

20. We moeten geen genotzoekers worden, want het tast de kennis aan, de hersenen aan, en laat de mens leven door roekeloze en tomeloze emoties. We moeten heel voorzichtig zijn met verwijzingen naar blijdschap, want het kunnen sluwe vijanden zijn, vooral als het ‘voortdurend groeit’ totdat de mens in heerlijkheid is opgenomen. Is dit de weg tot de opname ? Nee, ook niet na de verslagenheid. De mens moet het hemelse touw ontvangen.

21. De mens moet worstelen, en God zal de mens niet overmatig verwennen. God is niet de romanticus zoals in de immergroeiende blijdschap tot volkomen blijdschap. Er liggen teveel gevaren op de loer, er zijn teveel kapers op de kust. De nieuwe bijbel noemt de ware opstanding een diepere dood, en de vreze des Heeren. Aan dit touw wordt de mens opgenomen, tot wurging van de oude mens.

22. De mensheid is verkocht onder de overmatige blijdschap en de leer van de immergroeiende blijdschap.

23. De pniëlieten wezen erop dat het oordeel pas begint met het aanwijzen van de zonde. De mens is tot gevoelsoordeel gekomen, wat een emotie van het vlees is.

24. In de wildernis theologie is de lof van het vlees een gevaarlijkere en ergere vijand dan het vlees op zich. Deze lof uit zich ook in de 'rechtvaardiging van het vlees' waardoor het geestelijke en sobere veroordeeld en gedemoniseerd wordt, en zo is het tot één van de grootste doodsvijanden van hen die zich volhardend op het smalle pad begeven. De vijand bedriegt dus niet slechts de mensen, maar ze eisen ook nog eens de lof bij God op voor hun wandaden.

9.

De mens is dood in haar zonde

1. Het vlees kan uiteindelijk het vlees niet vertrouwen. Er zal altijd vijandschap zijn tussen vlees en vlees. De zonde zal de zonde neerhalen. Van een daadwerkelijke relatie tussen vlees en vlees kon dan ook niet gesproken worden. Ze zullen altijd elkaars vijanden zijn, en op elkaars dood uitzijn, om daardoor winst te behalen.

2. De nieuwe bijbel spreekt over een massale uitstorting van de varkensgeest die in zijn vraatzucht het gehele vlees ten gronde zal richten, als de vrucht van het vlees, de dood.

3. Calvijn stelt in zijn commentaar op Johannes 15 dat het vlees dat wat boven de natuur is niet begrijpt, en dat het vlees daarom God haat zonder oorzaak, wat nog wel onredelijker is. Hun hart is vergiftigd door boosheid, stelt hij. Deze boosheid is van generatie tot generatie doorgegeven.

4. We moeten opmerkzaam zijn in de beschouwing van de hemelse werken, stelt Calvijn. Hij stelt dat zij die de hemelse gaven willen verduisteren of met minachting voorbijgaan kwaadwillig en ondankbaar zijn tot God.

5. Calvijn ziet het allemaal met lede ogen aan. Hij acht het zeer typisch en vreemd dat de wereld in haar woede raast tegen haar eigen behoudenis, tegen de leer daarvan, en door haar blinde onkunde stort zij haarzelf in het verderf.

6. Er moest nog een reformatie komen binnen de reformatie.

7. Ik had een droom dat ik in een stad was met wat mensen in een gebouw, en er was daar een slang die daar gehouden werd, maar die slang kon gewoon in en uit zijn terrarium.

8. De slang gedroeg zich vriendelijk en zachtaardig, maar er was die dreigende sfeer. Er was geen duidelijkheid over wie nu precies de eigenaar was.

9. De mensen die bij me waren in het gebouw waren er ook allemaal heel onverschillig over, en hadden zachtaardige, vriendelijke, ietwat verwarde karakters, ook zeer besluiteloos, en ik moest toen de slang in twee doorzichtige plastic zakken doen.

10. De ene was gesloten, en de tweede had een hele kleine kier. Verder mocht ik niks doen, en verder durfde ik ook niets te doen. De slang werd verschrikkelijk aggressief, en ik twijfelde eraan of ik wel het goede had gedaan, maar ik kon niet anders.

11. Ik durfde ook de zakken niet meer open te maken. De besluiteloze mensen zeiden verder ook niets. Er zou een wachter komen die verder zou afhandelen met de slang, maar ik was hier klaar nu, en ik moest naar het bos rennen en net zolang doorrennen totdat ik in een natuurstad zou zijn gekomen.

12. Ik voelde de woede van de slang, als een hete adem in mijn nek, en mij werd geopenbaard dat die mensen die daar in die kamer waren met mij allemaal vormen waren van de slang. Die mensen deden dus verder niets. Het was puur die slang zelf.

13. Dit zijn dingen die moeten gebeuren. Ik ben in alles voornamelijk exorcist en demonoloog, wat zelfs mijn predikantschap voorop staat. Ik zou ook geen predikant kunnen zijn als ik niet allereerst een exorcist en demonoloog zou zijn, want dat zou dan te gevaarlijk zijn.

14. Een predikant zonder degelijke onderscheiding is een prooi voor de markt. Mijn demonologenschap heeft mij dan ook gedwongen om me te laten specialiseren als taalkundige, anders zou ik ook pootje zijn gelicht in de bedriegelijkheden van het moderne westen.

15. Al met al zou de wachter komen, en die zou het verder afhandelen. Zonder het getuigenis van een goed geweten zijn we nergens. Ook Jezus begon geen vreemdsoortige theologische wiskunde van geloof, genade en uitverkiezing toen hem werd gevraagd hoe men behouden kon worden. Hij richtte zijn vinger toen op de geboden, het sterven van de zaadkorrel, en de hemelse kennis. Alle andere vormen zijn slechts allegorieën met een diepere betekenis die in dat verband ingepast dienen te worden, maar ze mogen er niet zomaar uitgehaald worden, want dan gaat het een eigen leven leiden, zoals de slang die ik zag in de droom.

16. De pelgrims stelden dat het onmogelijk was dat het evangelie gepredikt wordt zonder dat de wereld begint te razen. De pelgrims stelden dat het onmogelijk is dat leraren met de vreze des Heeren in zich aan de haat van de wereld ontkomen.

17. Voordat ik de droom over de slang kreeg had ik een droom waarin ik een valse hemel zag die ze hadden gebouwd, met valse engelen, en er werd

valse hemelse muziek gespeeld, een soort variatie op Bach's 'Air' van Orkestsuite nr. 3 in D groot, en de valse engel van het morgenrood kwam met een eigen deuntje, maar het was allemaal de dood.

18. We moeten niet vergeten dat de verwoester vaak niet komt als een brullende leeuw, maar als een engel des lichts, maar als dan een valse engel des lichts door de hemelse prediking wordt ontmaskerd, dan kan die soms wel worden als een brullende leeuw, zoals in de droom over de slang.

19. Ze hebben een godsdienst gemaakt waarin de geboden 'kunstmatig' zijn geworden. Het zijn dode geboden geworden, sinds er geen levende omgang meer is tussen God en mens.

20. Zij dienen en aanbidden 'awale', de misdadige in het Aramees, ook wel awalla, en die is dronken in de 'immergroeiende blijdschap'. Het is een theologische dronkenschap die uitgebant dient te worden, die ontwend dient te worden, afgeleerd.

21. Zomaar met de persoon of naam van Jezus kom je dus niet binnen, maar door de 'leer' van Jezus, de principes waarvoor hij stond. Yeshua is een werkwoord, een principe, in de oude Israelitische talen, wat al overvloedig werd gebruikt in het Oude Testament. Het is daarom de grootst mogelijke onzin om zomaar te zeggen dat de Joden Yeshua hebben verworpen, want het is iets van hun eigen taal. Ze hebben slechts de afgod die ze ervan hebben gemaakt verworpen. Zij kennen de taal. De westersen kennen die taal niet en hebben het verletterlijkt en gemonopoliseerd, voor veel geld, dat kan ik u vertellen. En het is bloedgeld. Het westen is de Judas geweest tot de Yeshua van de oude talen. Het is een verschrikkelijk beest wat zou opkomen, om zijn wereldrijk te vestigen, maar het zal ten onder gaan door haar eigen vraatzucht.

22. Zelfs het goede willen in de mens is door en door verdorven. De mens is door en door vleselijk, zelfs in zijn goede wil en hart. Het is misschien goed, maar niet het beste. Het is niet zuiver.

23. Daarom streden de pelgrims tegen de romantische en romantiserende verhouding tussen de genade van God en de menselijke wil.

24. Calvijn toont aan dat het van veel diepere bronnen moet komen. Er ligt dus in de mens een diepere, paradijselijke mens verborgen, waar Nietzsche het ook over heeft, en wat hij de hogere mens noemt. Waar Calvijn zegt : 'de mens is dood,' zegt Nietzsche er nog bij : 'God is ook dood.' Het begrip God is namelijk ook verschrikkelijk bezoedeld door de mens. Daarom wijzen zowel Calvijn als Nietzsche een diepere weg.

25. Calvijn stelt hierbij dat de wil van God verstaan moet worden, en dat is dan de wil van de hemelse kennis in de leer van Calvijn. Wij moeten dus niet alleen bidden : 'Niet mijn wil maar Uw wil geschiede,' maar ook 'Leer mij Uw wil te verstaan.'

10.

Naar binnen gaan en de dingen van boven zoeken

1. Er moet een deel zijn in de mens die zich aan de zondekennis onderwerpt, en een ander deel moet zelf deel zijn van de goddelijke natuur, en dan gaat het niet om zomaar wat goede werken te doen. Maar het is juist de goddelijke natuur die zich verlaagd en zich onderwerpt aan de zondekennis. Zo legt de goddelijke natuur dus het God zijn af om zich te onderwerpen aan God, en daarom ontkomen we ook niet aan de wildernis theologie.

2. God is de hemelse kennis, die zich ook weer in vlagen personificeert, als archetype, en dan ook weer wordt tot zuiver principe, als in golfbewegingen, en de mens moet die hemelse natuur leren kennen en er leren in mee te gaan en er onderdeel van te zijn. Dat zien we ook terug in het Yeshua principe, wat een belangrijk principe is. Nooit kun je stellen dat Yeshua zomaar God is, maar er moet een gevoeligheid komen tot de hemelse golfbewegingen hierin. De mens mag hier niet eenzijdig in zijn. Vandaar dat de nieuwe bijbel in die zin ook spreekt over de 'Orionse hersenspinsels'. Dat zijn hemelse hersenspinsels die de golfbewegingen van de hemelse zeeën kennen en uitvoeren. Dit is dus Hegeliaans ingewikkeld. Daartoe moet de mens tot de hemelse leerschool komen. Er zijn dus hemelse tegenstellingen die de mens moet leren kennen en toepassen.

3. Alleen de mens die in God is kan dit door zich heen laten stromen, en alleen als de mens deel heeft aan de goddelijke natuur, met deze goddelijke natuur kruist, dan kan de mens dit door zich heen laten stromen, en zelf ook deel hebben aan de stromen, en deel zijn van de stromen, zolang de mens zich er ook aan kan onderwerpen en de goddelijke gedaante kan afleggen om volledig mens te worden, wat juist ook weer een kenmerk is van de goddelijke natuur, en wat te maken heeft met de herder die de kudde achterlaat om het verloren schaap te zoeken.

4. De vrucht van de zonde, van het vlees, is deels de glorie en lof van het vlees, de rechtvaardiging van het vlees, en deels de dood. De vrucht van de zonde is dus deels de leugen.

5. Wij moeten klaar komen met deze theologische stukken en ons niet laten verleiden om zomaar vuist op vuist gevechten met mensen of systemen op zich te hebben.

6. We kunnen stellen dat omdat God de hemelse kennis is, God ook het hemelse en goede geweten is, de 'weter', en dat de mens daar deel aan heeft. Er is een hogere mens en een lagere mens, maar dat er kruizingen zijn met de goddelijke natuur is onderdeel van de hogere mens, en behoort tot het mens zijn. Mens en God zijn archetypes die ergens voor staan. De mens is onderdeel van de goddelijke natuur die zich onderworpen heeft aan God, aan de hogere natuur, wat ook weer een bewijs van de goddelijke natuur van de hogere mens is. De goddelijke natuur die zichzelf niet aflegt en zich niet onderwerpt aan de hogere natuur is vals.

7. Calvijn wijst op de spiegel die in dit alles is. Deze spiegel is dus ook een middelaar, en er zijn ook valse spiegelingen, zoals hen die de genade niet aannemen, en wegwerpen wat zij in handen hadden. Dit zijn allemaal archetypes die in de mens gebouwd zijn. De spiegelingen hebben veel vervormingen, omdat de mens klaar moet komen met deze theologische stukken.

8. De lagere mens maakt altijd afgoden buiten de hogere mens om, en laat deze afgoden de hogere mens bestrijden. Calvijn vermaant hierin tot vreze, opdat het vlees zich niet zal verheffen en ons niet zal ontwortelen. De vreze is dus een basisdeel van het goede geweten.

9. In de leer van Calvijn is de ontvangen genade niet iets passiefs, maar men moet met ijver en zorg de genade behouden. Als een kind vals wordt beschuldigd en bovenmate wordt gekweld met onrechtvaardige maatstaven, dan grijpt de ouder in voor zover dat in het vermogen ligt van de ouder, maar de ouder zelf gaat ook door deze problematiek.

10. Calvijn stelt dat God zijn glans niet overal zonder onderscheid verspreidt. God openbaart zich maar aan weinigen, en verbergt zich voor de meerderheid. De wereld is te diep van God vervreemd, en alles is omgedraaid. Daarom, zo stelt Calvijn, kan God niemand uitverkiezen die de Heere liefheeft, maar kiest God uit de vijanden om hen dienstbaar te maken. Dat is dus een oorlogsstrategie. Een ouder geeft gewoonlijks meer aandacht aan de moeilijkste van zijn of haar kinderen. Zo moeten we die hele calvinistische uitverkiezing ook zien. God houdt er geen lievertjes op na, maar werkt uit pure noodzaak, gaat tot de verloren schapen. De vijandschap van Ismael is immers een beeld van het toetsen. Zij die zomaar de goden liefhebben en die blindelings volgen, in een wereld zo verdwaald als deze, zijn juist de afgewekenen. Daarom gaat God tot hen die door de wereld als de verlorenen zijn bestempeld. God houdt zich niet aan de maatstaven van de mensen en veracht dezen.

11. Het is juist ook de woede des Heeren die de vreze des Heeren opwekt. Men wordt herkend aan de woede, niet aan de vreze op zich. In deze oorlogswoede is de ware wedergeboorte. De vreze des Heeren zal dus ook nooit groter zijn dan de woede des Heeren die wij in ons dragen. Juist als de woede naar de zonde er is zal de vreze vanzelf wel komen. In die zin worden wij door de Heere niet herkend aan onze liefde zomaar, maar onze woede, onze vijandschap tot de wereld en haar vreemde afgoden.

12. De godgeleerdheid van de wereld is dwaas, stelt Calvijn. Het is verward en ledig. Hij stelt dat de wijsgeren van de wereld soms schone woorden hebben, maar dat ze niets dan ijdel zijn en vermengd met gevaarlijke dwalingen in hun valsheid en bedrieglijkheid.

13. Pauselijke Johannaitische huurmoordenaars zijn tot de gelovigen uitgezonden. Kinderen die in deze tijd onbegrepen geloofservaringen hebben

worden al snel doorverwezen naar de psychiater om geëtiketteerd te worden voor de rest van hun leven, want de psychiatrie heeft haarzelf pauselijke macht toegezegd in haar godslasterlijke wanen, en rijdt rond op het rode beest. Hetzelfde kan gezegd worden van de dentistrie waar mensen gedwongen worden geïmplanteerd in hun botten.

14. Dit zijn allemaal uittingen van de merktekenen van het beest waarvoor wij gewaarschuwd zijn. Gaat uit van Laodicea. Iedereen is daar gebrandmerkt. Je kunt uit Laodicea weggaan, maar hoe krijg je Laodicea uit je ?

15. Macht hebben de aardse instituties zichzelf aangematigd. Het is iets waar Calvijn tegen streed. Hij noemt het dwaas en verward. Ze staan buiten God en hebben overmoedig vertrouwen in hun eigen kunnen, terwijl ze niet zijn verbonden aan de wijnstok, niet zijn vastgeworteld in de grond van de wijngaard. Zo razen ze in hun overmoed, stelt Calvijn. Hij roept de gelovigen op om dan niet wankelmoedig te worden vanwege de razernij en de hardnekkigheid van de wereld. Hij wijst op het woord dat niet menselijk is, het hemelse woord, wat de bron van eeuwig leven is. Dit kunnen we niet begrijpen door ons verstand, maar door geloofservaringen, stelt hij.

16. Daarom haat de psychiatrie de geloofservaringen zo, en maakt de psychiatrie het belachelijk. Er is een koude oorlog tussen psychiatrie en pastoraat, al heel lang. De psychiatrie heeft ten onrechte zichzelf aangematigd dat zij geestelijke zorg is, maar zij is helemaal niet geestelijk, maar aards, van de markt. Het geestelijke is hun vakgebied niet, omdat ze de theologie hebben veracht. Zij zijn dan ook niet geroepen door God, maar hebben hun macht ontvangen van het rode beest.

17. Aan het duistere ijs komt geen einde, het wonder geschiedt binnenin, zegt Behemma.

18. De pelgrims wezen erop dat de misleider vele lokmiddelen heeft waarmee hij de gelovigen probeert te bedriegen.

19. Hierin zijn juist de woede des Heeren en de vreze des Heeren zegelen in ons binnenste dat wij eigendom des Heeren zijn. Laten wij hieraan vasthouden dat wij naar Ezechiël 9 door onze eigen tranen en zuchten over de zonde bezegeld zijn door de getuigen des Heeren, opdat wij niet onder het oordeel der wereld ten onder zullen gaan. Onze eigen tranen zullen onze vissersboot in de zondvloed zijn. Zij vloeien voort vanuit het getuigenis van een goed geweten.

20. De doodsvijanden van de gelovigen zullen vastraken in een leugenachtig gif, waar ze zullen vastplakken. Ze zijn niet onaantastbaar, want zij hebben een achillushiel. Er is een lek in hun wapenrusting, een gat in hun visnet.

21. Zonder deze doodsvijanden hadden de gelovigen niet meer geleefd, hadden zij geen prikkel gehad.

22. Zaak is dat we naar de bron toegaan. Wij moeten natuurgetrouw de bron overdragen, maar geen paarlen

voor de zwijnen werpen. We moeten dat wat heilig is niet aan de honden geven. Daarom moeten we onze tocht voortzetten, een tocht van binnen maken, en dat is ook wat bedoeld wordt met de kudde achterlaten om tot het verlorene te gaan.

23. Wie hierin geen koers kan houden, en altijd maar polariseert en polariseert, altijd maar dreigt met hel en verdoemenis, en verder niet uitlegt wat het betekent in dichterlijke zin, die is bezig mensen psychologisch kapot te maken.

24. Er moet uitleg komen over deze dingen. Ook dat zijn allemaal afbuigingen en omdraaiingen. Maar zulke mensen, hoewel zij spiegelingen zijn, zijn gevaarlijk voor de kerk. Ook hen die alles te zoetsappig voorstellen en de spiegelingen gebruiken als een excuus om te zondigen en geen strijd meer te hoeven voeren, alsof alles goed is, ook diegenen moeten ontweken worden, want zij zijn een gevaar voor de kerk.

25. Wij moeten tot de diepere en betere visnetten komen.

26. De pelgrims wezen er op dat het een normaal verschijnsel in de kerk was in alle eeuwen, dat haar huisgenoten haar ergste vijanden waren. Hij wijst erop dat dit ook zo was in het leven van Yeshua en de psalmist, die beiden door hun eigen huisgenoten werden verraden.

27. Zij roepen dan op tot het eraan wennen de verraders te verdragen, ook al is hun gedrag schandalig. De gelovige moet tot zijn binnenste gaan en de dingen van boven zoeken.

28. De hoogmoedigen worden niet beschaamd door hoogmoed, maar door nederigheid, stelden de pelgrims, door jezelf te vernederen.

11.

De kom met het rode

1. De pelgrims wezen erop dat men niet Yeshua in alles zomaar zonder onderscheid mag volgen. Yeshua had zijn eigen leven en zijn eigen opdrachten, en men moest weten of iets ter voorbeeld was of niet. Ze wezen er dus op dat er een extremistische Jezus-verafgoding kan ontstaan als wij niet waakzaam zijn.

2. Juist de houding van ‘Yeshua in alles navolgen’ wordt door de pelgrims eng en afgedwaald genoemd, want dan is men teveel bezig met de uiterlijke tekenen.

3. De pelgrims stelden dat reinheid geen algemene geestelijke gave is die je zomaar zou kunnen ontvangen, maar er moet hard voor gewerkt worden, veel voor geleerd worden.

4. De pelgrims wijzen dus op het pad van ‘arete’, de deugd, de geoefendheid in het Grieks, waar Petrus en Paulus ook op wezen.

5. Als we echt dieper in de reformatie willen gaan, in het bevindelijk-

gereformeerde leven, dan behoren we dus niet zomaar bij Luther te blijven en daar te stoppen, maar dan dienen wij het pad op te gaan in de wildernissen ver buiten de Lutherse tuinhekjes.

6. De pelgrims roepen op tot de strijd, vanwege de overblijfselen van het vlees.

7. Zo komt de mens los van ‘kakia’, de opponent van ‘arete’. Kakia is de vleselijke werelds-gezindheid en gehechtheid aan het aardse, de genotsbegeerte.

8. Hier wordt ook in de nieuwe bijbel over gesproken in het boek Odenlech voornamelijk.

9. Het vlees beroemt zichzelf tegen de uitspraken van God, en God’s bevelen, omdat het vlees die niet kent en niet wil kennen. Immers, dan zou het vlees sterven, en het vlees wil niet sterven. Dat is de aard van het vlees.

10. De theologie trekt ook veel vagebonden aan die het willen gebruiken tot eer van het vlees, en er een markt mee willen bedrijven, terwijl hun hart verre van God is.

11. De hermieten stelden dat de wrake God’s de bron van het leven is, die de goddelozen weigeren te erkennen. De wrake God’s is dus de woede tegen het vlees in combinatie met de strijd tegen het vlees. Wij komen nergens als er geen wraak is tegen de zonde. Het is de bron des levens, en dit is waaruit het goede geweten is opgebouwd. De wrake God’s tegen de zonde en het vlees is dus ook de bron van de leer van de hermieten die wezen op het belang van een sober en ascetisch leven om het vlees zo te bedwingen en af te doen.

12. Daarom stelden de hermieten ook dat het gezag van het Woord nooit hoger geroemd kan worden dan het ontzag voor de oordelen des Heeren.

13. Een belangrijke tekst in het calvinisme is Johannes 12:47 : ‘En indien iemand mijn woorden gehoord en niet geloofd zal hebben, Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen opdat Ik de wereld oordele, maar opdat Ik de wereld zaligmake.’

14. Calvijn stelt nadrukkelijk dat de wrake God’s, het oordeel, de levensbron is, maar dat die hoofdzakelijk gekomen is om zalig te maken, allen zalig te maken wel te verstaan, en dat de veroordeling op zich een bijkomstigheid is. Dit is geen vrijkaartje voor de goddelozen om te zondigen, want het Woord zal hen veroordelen.

15. Het laatste oordeel noemt Calvijn een bevestiging van de leer van het Woord.

16. Dit is het moment waarop de natuurvrouwen in volheid worden hersteld. Dat geheimenis is nu al gaande. Dit beeldt het herstel van de kerk uit, van de donkere vrouw, oftewel de kerk die aan de zondeval ontdekt is.

17. Het oordeel is dus niet direct, maar de strengheid is gematigd, opdat het oordeel door het Woord komt.

18. Het Woord zal dus oordelen, niet

zomaar een persoon.

19. Het Woord is ondoorgrondelijk, en zal niet zoals mensen oordelen. Mensen hebben een beeld opgericht van het Woord, als een namaak, wat gewoon het woord der mensen is, als het beeld van het beest, om zo het hemelse Woord af te zwakken, opdat zij kunnen doorgaan met hun zonde, en hierin zijn ze erg bedreven en gewiekst en hebben ze veel volgelingen, zoals Schopenhauer al zei : ‘Degene die voor dwazen schrijft, is altijd zeker van een groot publiek.’

20. De mens heeft een vals woord opgericht om te schuilen tegen de tucht en het oordeel. Ze hebben tot de heuvelen en de bergen geroepen : ‘Val op ons en bedek ons.’

21. Het zijn hitsige cobra geesten die een hele andere tucht in de kerken hebben gebracht. Het is hiervoor belangrijk terug te keren tot de tucht des Heeren, tot de hemelse gesel, de infitar, zoals die in de nieuwe bijbel wordt besproken, om zo het zegel der cobra’s die zich tegen de gemeente Godś hebben gekeerd te verbreken.

22. De infitar is de gekraalde roede met meerdere strengen. Hierin is de hemelse kennis opgeslagen. Daarom moeten wij de infitar, ook wel de Adbe’el genoemd, ontvangen. Adbe’el is ook de naam van de derde zoon van Ishmael, wat tucht, kastijding en scheiding betekent, in de zin dat we ons moeten afscheiden van de zonde, en dat de gesel ons daarbij helpt. De nieuwe bijbel toont ook aan dat de gesel spreekt. De gesel leidt de mens tot het beloofde land.

23. De mens moet terugkeren tot de wildernis, en hierin de langere weg gaan, niet zomaar van Mozes, maar van Ishmael, die vanwege zijn vijandelijkheid naar de mens moeilijker door het vlees gevangen kon worden.

24. Laten we niet vergeten dat Mozes viel door overmoed, waardoor hij het beloofde land uiteindelijk niet binnen kon gaan. Eerst moet ons overmoedige vlees sterven, waar meer Ezau en Ishmael een beeld van zijn. Ezau moest al zijn aardse sociale en familiaire status afleggen om zo de kom met het rode te ontvangen.

25. Velen gaan nooit zo diep. Zij bouwen ergens halverwege hun stad en hun markt om henzelf een naam te maken en om vele volgelingen van dwazen te krijgen. Daarom moet de mens op zoek gaan naar de verloren gesel des Heeren in de dieptes van de wildernis.

26. De mens moet zichzelf niet op de borst slaan met zijn protserige geloof.

12.

Het Pniël van Ezau

1. Als Calvijn Johannes 12:32 bespreekt : ‘En Ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal ze allen tot Mij trekken,’ dan stelt hij dat het woordje ‘allen’ alleen hen van de hemelse kudde voorstelt. Degenen die buiten de kudde

zijn zijn niet echt mensen. Met ‘allen’ bedoelt hij ook dat ze uit alle volkeren genomen zullen worden, zowel uit de Joden als uit de heidenen, wat Chrysostomos ook eens stelde.

2. Als Calvijn het dan over het ‘oordeel’ heeft dan bedoelt hij daarmee een omkering van toestanden waardoor de wereld weer tot zijn oorspronkelijke staat wordt teruggebracht. Hij wijst dan op het Hebreeuws : misphat, oordeel, wat goede richting betekent. Buiten God is niets dan verwarring. Calvijn stelt dat het heel lang zal duren voordat het kwaad uiteindelijk uitgeworpen is, dat dat geen kort tijdsbestek is.

3. Calvijn stelt dat als neuswijze mensen met de dingen van God spotten dit doen omdat ze het niet verstaan, en ze zouden het alleen kunnen verstaan als ze het zelf ondervinden. Het zijn dus de beste stuurlui die aan wal staan, die over alles wel een vooroordeel hebben.

4. Zo leven ze dag in dag uit, al roddelende en spottende, omdat ze de dingen van God niet hebben ondervonden, en die zo niet kunnen verstaan.

5. Het vlees wil leven en plezier maken, veel volgelingen maken, een grote naam hebben, met veel lof en glorie. Zo is de pin door het vlees een dwaasheid voor het vlees.

6. De pin door het vlees is een ergernis is voor hooghartige mensen. Ze doen er alles voor om het als dwaasheid te bestempelen.

7. Als wij om ons heenkijken en we zien de spotters en hoe de wereld in grote problemen is gekomen en dat het maar niet op schijnt te houden, en ons misschien afvragen waarom God niets doet, dan moeten we beseffen dat het enige pad is de wildernis theologie te verdiepen.

8. We mogen niet alles zomaar op God afschuiven, want het pad ligt er al wat wij dienen te begaan. God wordt als zondebok bestempeld, maar er moet losgekomen worden van gebrek aan kennis. De aarde is ten onder gegaan in vooroordelen, in aardse pseudo-kennis. Als mensen dit willen overslaan onder het mom van geloof en genade, dan is dat zeer bedrieglijk, en komt men daar ook in de leer van de geselieten niet mee weg.

9. Om dit enige pad van de theologie te gaan moet het vergankelijke leven veracht en gehaat worden, en zij die al te begerig zijn naar het aardse leven moeten vrees aangejaagd worden, anders is het voor hen onmogelijk om naar de hemel te gaan, stellen de geselieten.

10. In de leer van de geselieten is het Woord voorgesteld als de leidsvrouw en leermeesteres.

11. Zij noemen de kerk bijvoorbeeld ook een moeder.

12. In Calvijn’s commentaar op Johannes 12 wijst hij erop dat Yeshua op een ezel reed om zo te laten zien dat het paradijs vreemd zal zijn aan wereldse pracht en glans en rijkdom en macht. Het paradijs is natuurlijk en primitief, en vandaar dat als de nieuwe

bijbel het heeft over de vrouwen van het paradijs, dan worden zij natuurvrouwen genoemd.

13. Calvijn wees erop dat Yeshua niet voor de eer van mensen van gekomen. Daarom reed hij op een eenvoudige ezel. Yeshua was niet gekomen om een aardse koning te zijn. Toen de schare hem in de wildernis tot koning wilde maken toen verborg hij zich op de berg, stelt Calvijn, want de mensen dachten aan een heel ander koninkrijk. Calvijn noemt het ijdele verzinsels die de mensen in gedachten hadden. Hierdoor zijn ze beneveld, en ze praten zichzelf hiermee ook goed.

14. Goddeloosheid komt vaak met huichelarij, stelt Calvijn. Hij stelt ook dat mensen soms geen mensen, maar monsters zijn.

15. In zijn commentaar op Johannes 11 stelt Calvijn dat Jezus niet naar het graf ging als een lege toeschouwer, maar als een worstelaar. Zo moeten ook wij die keuze maken. Ook Jakob was een worstelaar die tot Pniël ging om met God te worstelen, wat bij de uittocht hoort, de diepte van de uittocht. Er was een verschrikkelijke tirannie van de dood die Jezus moest overwinnen, stelt Calvijn.

16. Calvijn stelde dat Yeshua de eenzaamheid in de woestijn opzocht om daar een heiligdom God's op te richten. Calvijn noemt dit de wrake God's, want de kerk in de stad, in Jeruzalem, was een spelonk van moordenaars.

17. Yeshua zou nooit zo diep in de woestijn zijn gekomen om het heiligdom op te richten als hij niet zo verworpen was door Jeruzalem. We zien hier dus weer het pad van Ishmael en Ezau, die ook verworpenen waren en alles moesten afleggen.

18. De kerk heeft de verworpenheid van Ezau altijd verkeerd begrepen. Ezau was 'gehaat' door God, omdat hij een moeilijk opvoedbaar, rebels kind was, maar kreeg zo de extra aandacht van God, als een liefdevolle Moeder. Het is duidelijk dat de kerk de bijbelse nuance van de haat niet begrijpt. Yeshua sprak dat niemand hem kon volgen die zijn moeder, vrouw en kinderen niet 'haat'. (Lukas 14:26) Dit is in het Aramees 'sny' een bepaalde vijandschap, wat ook een worsteling kan betekenen, het toetsen. Dat is ook de 'haat' van Ishmael naar ieder mens.

19. Ook God 'haat', oftewel toetst, de mens in die zin. We spreken daarom ook in de wildernis theologie over het Pniël van Ezau, waar hij worstelt met God. Toen Jakob op Pniël worstelde met God werd hij 'overwonnen om te overwinnen', en zo was Ezau 'gehaat om te haten', oftewel een vijandschap te hebben tot alle vlees, en om alles zo te toetsen.

20. Daarom was er in de jaren 1700 in de kerkgeschiedenis ook een grote opleving van het Edomitische Judaïsme, nadat er in de jaren 1600 een grote opleving was geweest van het Ishmaelitische Judaïsme, wat ook een deel was van de reformatie.

21. De mens had deze bronnen nodig om verder te gaan. Ook binnen het intellectuele calvinisme was hiervoor

ruimte, terwijl in het oppervlakkige leken-calvinisme er een grote weerstand was tegen de hogere exegese, alles wat niet in hun straatjes van eenzijdige theologie paste.

22. Calvijn was echter ook een man van vele richtingen, want hij had zich verdiept in het humanisme, en andere filosofische stromingen, en moedigde ook het bestuderen van de filosofie aan.

23. Calvijn spreekt over de beteugeling van de moedwillige goddelozen door God, opdat wij verder kunnen komen in deze woestijn, opdat we niet telkens hoeven te strijden zonder dat het veel vrucht oplevert. Zo kon Yeshua ook ontkomen aan de bozen en zo de Jordaan over gaan. Uiteindelijk zijn we geen speelbal van het kwaad, maar van God, als de Orionse hersenspinsels waar de nieuwe bijbel het over heeft, wat hemelse hersenspinsels zijn, als natuurverschijnselen, wat ook weer met de opname te maken heeft. Zo kan de mens veerkracht ontwikkelen in de eigenaardige wereld waarin hij terecht is gekomen.

24. Calvijn laat in zijn commentaar op Johannes 10 zien dat alleen de gehoorzaamheid de sleutel is tot de hemelse kennis die verborgen is. Daarom moeten we met Yeshua de Jordaan overgaan wanneer God het vlees beteugelt. De kennis baat ons niet wanneer wij gewoon in de stad blijven en ongehoorzaam zijn aan de roep van God, en wanneer wij niet met God worstelen in de wildernis zoals Jakob en Ezau.

25. Dan verstijft al die kennis en wordt het gebruikt voor vleselijke redenen. In die gehoorzaamheid moeten we open staan voor de leiding Gods, zonder welk we niets mogen doen, stelt Calvijn. Als die leiding er niet is, dan is het een vleselijke gehoorzaamheid, die bedrieglijk is.

26. Daarom moet de zaadkorrel sterven, opdat God leven van boven laat stromen. Zo zal zelfs de woestijn bloeien, alhoewel met gematigdheid. Uiteindelijk komen we zo tot het beloofde land.

27. Telkens weer moeten we de kuddes hiervoor achterlaten om tot de verloren schapen te gaan, of de verloren varkens, of de verloren vissen. We mogen ons geen koning laten maken in de stad, of in nederzettingen in de wildernis. We zijn op doortocht.

28. Yeshua verborg zich hiertegen op de berg, stelde Calvijn. We moeten verder. Er zijn vele gevaren. Kronen van aanzien, kronen van macht, en allerlei vleselijke tronen. De mens moet het haten en achterlaten. Verkoop alles om aan de armen te geven. Verkoop alles voor die ene parel. Neem met niets minder genoegen.

29. Calvijn stelde dat men niet moest komen tot snelle eenheden, saamhorigheid in de stad, als een complot tegen de hemel, maar dat men zich moest richten op de hemelse openbaring. Eendracht of openbaring ? Daartussen moeten wij kiezen. Overmoedige eendracht ten koste van de hemelse openbaring is een wapen gesmeed tegen de hemel, wat geen stand zal houden. God zal alles

beteugelen wanneer het God behaagt, stelt Calvijn. En dan is afzondering de weg om tot die hemelse openbaring te komen.

30. Al deze dingen gaan niet zonder strijd, stelt Calvijn, want de boosheid ontpopt zich maar al te vaak als een huichelaar, en noemt haarzelf dan ook nog de wreker van God’s eer en beschermer. Daarom hebben wij een goed geweten nodig als een ijzeren muur om alle laster en smaad die op ons afkomt te weerstaan, stelt hij. Hierin geven zij een schone schijn aan hun boosheid waar wij een tijdlang door onderdrukt worden, wat een schande is, stelt Calvijn. Het is de aard van het vlees, en die is onbeschaamd, stelt Calvijn.

31. Ze matigen zich dan ook een schijn van recht aan, waarmee ze de geselieten wilden stenigen, wijzende op de wet in Deuteronomium 13:6, waar de valse profeten gestenigd moesten worden, stelt Calvijn.

13.

Het hongerpad van Ezau

1. Er is veel religieus onrecht, religieus wetsmisbruik, naar de letter, omdat ze de wet niet begrijpen, niet hebben verdiept.

2. Ze kennen de betekenis van de wet niet omdat ze wetteloos zijn naar de hogere wetten van de hemelse kennis, van studie en openbaring, van exegese.

3. Het zijn letterslaven. Ze hebben het geestelijke verworpen. Ze leven zo in vooroordelen en worden geleid door het vlees. Ze worden voortgedreven door hun eigen verdervelijke begeerten.

4. Deze monsters, deze tetracten, proberen de mens in de woestijnzee naar de dieptes te trekken, opdat zij het beloofde land niet in zullen gaan.

5. Het is een enorme strijd aan de kust, waar de mens verlamd in het warme woestijnwater ligt, evenals vele dieren.

6. De mens komt de grens maar niet over. Telkens als de mens er bijna is, of bijna denkt te zijn, wordt de mens weer door iets teruggegrepen.

7. De farao wil het volk niet laten gaan, en het volk is ongehoorzaam. Toch is er een weg. Toch wijst Calvijn de weg in zijn commentaar op het Johannes evangelie. De zaadkorrel moet eerst sterven. Er is nog teveel vlees van de mens dat aan land wil gaan om een eigen koninkrijk te bouwen, tot verheerlijking van zijn eigen vlees.

8. Het is nog te gevaarlijk om aan land te gaan. Eerst moet de mens, net als Yeshua, net als de psalmist, net als Ismael en Ezau, ter helle dalen. Er is geen opstanding zonder een diep sterven, en zelfs de opstanding is een diepere dood, en de vreze des Heeren, zoals de nieuwe bijbel stelt.

9. Men moet oppassen met het vele en snelle licht. De mens moet tot het verloren licht in de duisternis gaan, tot de diepere duisternis, waar licht van een andere orde is, namelijk het inzicht. Het is een heel ander zintuig dan zomaar het oog, of de smaak, maar het is de

honger, de honger naar hemelse kennis wel te verstaan.

10. Daarvoor moeten we dieper in de wildernis zijn. Mozes had nog teveel bedrieglijke waanbeelden van zijn eigen overmoed, zijn eigen macht. Hij had geen geduld, waardoor hij het beloofde land niet in kon gaan. Hier moet het vlees afsterven. Het vlees zal niet meegaan in het beloofde land. Er moest een hogere Mozes komen, zoals in het werk van Jeremia naar voren kwam.

11. Die maakte geen compromissen, deed geen water bij de melk. Als wij te braaf zijn naar de vleselijke instellingen, dan komen we er niet.

12. Calvijn stelde dat de kerk was omringd door machtige vijanden, en dat de wankelmoedigheid van de gelovigen groot was, dat ze elk moment de dood nabij waren, maar ze hadden een onderpand. Zo zijn ze niet overgeleverd aan de willekeur van de vijanden, want die zouden daarvoor eerst God moeten overwinnen die hen beschermt, stelt hij.

13. De uitverkorenen worden krachtdadig geroepen, stelt hij, en worden geleid door hun vroegere wildheid af te leggen. Calvijn wijst op de leidzaamheid die hierbij nodig is. We kunnen stellen dat die samen gaan met strijdzaamheid, toetszaamheid, lijdzaamheid en leerzaamheid. De wilde beesten moeten zich hiervoor laten temmen, stelt Calvijn. Zij die nog niet door het geestelijke tot schapen zijn geworden zijn nog onbetamelijk, ongerijmd en ongetemd, stelt hij. Ze zijn nog vol met moedwillige boosheid. Alleen God kan een wild beest tot een schaap maken.

14. Velen komen met list tot Yeshua, stelt Calvijn. Het zijn oppervlakkige geesten, stelt hij, die rondfladderen in ijdele bespiegelingen. Als iemand is geroepen door de Heere dan kan zo iemand niet ontkomen aan de listen en lasteringen van deze kwaadwilligen, stelt Calvijn.

15. Hoe komen wij aan land ? De martelaren roepen het uit tot de hemel, schreeuwen om wraak, maar ze krijgen het witte kleed om nog geduld te hebben. Er is hier geen snelle wedergeboorte. Het gaat volkomen mis in de kerk met de snelle wedergeboortes. De kinderen worden overvoed, verwend. Ze worden opgeblazen en krijgen snel allerlei hoge posities in de kerk of in de kerkeraad. Sommigen worden dan zelfs vervolgers van de predikanten, want vandaag de dag beslissen de kerkeraden bijna alles, en gebruiken ze de predikanten als hun marionetten om hen naar de pijpen te laten dansen. Wat moet er gebeuren ?

16. De mens ligt verlamd aan de kusten van de woestijnzeeën, nog gewoon in het warme water. Zomaar een snelle wedergeboorte hier door één of ander opzegversje, één of andere spreuk, zou te gevaarlijk zijn. Het vlees in de mens raaskalt nog. De mens ligt ijlend in het water, zijn vlees op zoek naar houvast. Het vlees wil zijn sterkte laten gelden, en is op zoek naar een moederschoot in het beloofde land, maar die is er niet. God heeft geen kinderen. Dat was de moeilijk te verteren boodschap van de islam, en dat is de moeilijk te verteren boodschap van de nieuwe bijbel.

17. Ook de nieuwe bijbel catechismus heeft het hierover : God heeft geen kinderen. Dat wijst weer terug op het ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.’ Toen was Yeshua geen kind van God. Hij moest dat afleggen, want de verstandhoudingen tussen God en kind waren door de ideeën van de mens ijdel. Vanwege de ijdelheid der mensen werden deze dingen gezegd.

18. Nu zegt ook de nieuwe bijbel catechismus het, en de nieuwe bijbel. God heeft geen kinderen. Wat betekent het ?

19. Hoe komen wij aan land, wetende dat God geen kinderen heeft, dat er hier geen snelle wederbaringen zijn of wedergeboortes ?

20. Telkens weer wordt de mens afgehouden van het beloofde land, weggeduwd, weggetrapt, terug de zee in, tot de honger, alsof de mens in Tantalos is. Dit is iets heel Kantiaans, want de mens mag het object niet zomaar grijpen, maar moet leren een ander zicht te krijgen op het object en er doorheen te prikken. Nu leeft de mens nog in een samenleving van extremistische objectivicatie. Alles is tot object geworden, tot een product, en wordt verkocht.

21. In de honger komt de mens, als dit diep genoeg gaat, en zo de mens diep genoeg aan zich afsterft, tot het hemelse touw, en wordt de mens voortgetrokken door het geestelijke, niet meer door het geestelijke. Dan is de mens gekomen tot het onweerstaanbare.

22. De baarmoeder verwerpt ons, het is nog geen tijd. Wel neemt de mens allerlei vleselijke baarmoederen aan, maar die zijn slechts in de zee om hen te verscheuren. Dat zijn de tetracten waar de nieuwe bijbel over spreekt.

23. Er is niet zomaar een baarmoeder voor de mens. De mens komt niet zomaar aan land terwijl hij zijn leven nog wil behouden. De mens moet in het water aan zichzelf sterven.

24. Er is dus niet zomaar toegang tot een moederschoot, tot land. Het visnet is daarom van belang in de schepping.

25. Juist door het vis zijn en afsterven als vis kan de mens voorbereid worden om waarlijk mens te worden.

26. Is er dan wedergeboorte nadat we als de vis, aan onszelf zijn gestorven ? Neen. God heeft geen kinderen. De mens moet het visnet leren kennen, en zelf visser worden. Als de mens volleerd raakt in het geestelijke vissen, dan kan de mens door God geadopteerd worden.

27. Calvijn stelt dat Jezus kwam om de oude wet te verbreken juist omdat het diepere betekenis had en de mens dat maar eens moest onderzoeken. Vandaar dat hij opzettelijk werkte op de sabbath. Zo verbreekt de nieuwe bijbel ook de inzettingen van de oude bijbel omdat het diepere betekenis heeft. De mens moet er geestelijk mee omgaan en niet vleselijk. Het zijn stappen in de soteriologie die niet overgeslagen mogen worden.

28. Hoe komen wij door de woestijn

heen ? Hoe komen wij aan land als wij verlamd liggen aan de kusten van de woestijn zee door het leven ?

29. Nu zal de honger uiteindelijk leiden tot de tranenzee.

30. De pniëlieten stellen dat de waarheid het enige leven is, en dat de misleider daarom de leugen als zijn dodelijkste pijl heeft, en zelf ook dronken is van de leugen.

31. Er is dus ook heel veel namaak wat op de loer ligt als we het over deze dingen hebben, en daarom moeten we komen tot de bron en de diepte daarvan. Calvijn stelt dat er een vervalsing van het zaad des levens is, waardoor zij hun enige roem hebben in het zijn van opvolgers van de heilige vaderen waarmee ze kunnen bluffen. De hoge posities die ze hebben in de kerk door dit zaad zijn puur kunstmatig dus en buiten de hemelse natuur. Het zal zichzelf dus gaan aanvreten.

32. Hij stelt dat ijdele titels, hoe groot die ook mogen zijn in de ogen der mensen, bij God niets voorstellen. Daartoe was het zaad van Ezau die zijn aardse, aangeboren sociale en familiaire status moest afleggen een weg om hiermee af te rekenen, een pad dat uiteindelijk ook Jakob ging, en dit pad was ook al begaan door Ishmael, die een rebelsheid had naar de menselijke inzettingen. Calvijn stelt dat een groot deel van de wereld denkt koning te zijn, terwijl ze zich bevinden in de jammerlijkste dienstbaarheid.

33. We kunnen dan stellen dat daarom Ezau daarom wel tot het rode moest komen, ter aflegging van zijn wereldse eerstgeboorterecht, wat een beeld is van Yeshua, die zo ook tot een verdoemeling werd en uitriep : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten,’ en het zo onder tranen zocht, maar het niet vond. Ook de psalmist ging op dit pad, en de oude profeten. Jakob had zijn broeder verachtelijk bedrogen, zoals ook de kerk het Israelitische geloofsgoed later bedroog en misbruikte, en zo zichzelf toeëigende.

34. Als wij zulk een verblinding zien bij kerk en wereld, stelt Calvijn, dan moet dat in ons heilzame vreze opwekken.

35. Calvijn laat de strijd zien die de heiligen hebben, in zijn commentaar op Johannes 8. De vijanden van God’s koninkrijk noemt hij erger dan dronkemanswaanzin. Als het oordeel van God tot hen komt, dan schertsen en spotten ze, en als ze door priemen worden doorstoken, dan barsten ze uit in onzinnig lachen alsof ze van verstand zijn beroofd, stelt hij.

36. Hij legt ook uit waarom de zondaren die dan onder een heviger oordeel tot angst worden gedreven en het in hun nood uitroepen tot God, terwijl hun geween tevergeefs is, want ‘zoekende zoeken zij niet’. Zij zijn dus zelfs in hun zoeken van God zoekende in het vlees. Daarom moet God wel zeggen : ‘gij zult in uw zonden sterven,’ stelt hij.

37. Met deze kennis moeten wij echter niet op hol draven, stelt Calvijn, want het oordeel is aan God, en niet aan een mens. Hij stelt dat het beter is een

schuldige vrij te spreken dan een onschuldige te veroordelen. Vandaar dat hij wijst op de heilzame vreze. Dit is ook de reden waarom Yeshua zijn rechterschap aflegde, zoals ook Ezau zijn bijzondere status van eerstgeborene aflegde. Ook Ishmael was geen mensenbehager. Als wij te braaf zijn dan kunnen wij nooit het pad van Yeshua over de Jordaan volgen de wildernis in. Yeshua ging tot de bergen om zich daar verborgen te houden, want de mensen wilden van hem een aardse koning maken.

38. Zo liggen wij dan in het warme water van de tranenzee in de woestijn, verbroken, met heilzame vreze om niet overmoedig aan land te gaan om daar een koninkrijk te bouwen, een stad en een naam. Wij zijn in de diepte van de woestijn, waar eens Yeshua was, en Johannes de Doper, waar Ezau was, Ishmael, en de oude profeten. Hier liggen wij in de tranenzee, aan de woestijnkusten. Onze kracht mag niet groter zijn dan onze vreze.

39. De mens kan hier niet verder, en wordt uiteindelijk gevangen als een vis door hemelse visnetten.

40. Als wij tot het Woord komen, dan moeten wij gebonden zijn, zodat het Woord ons kan leiden en we het Woord niet in de weg staan.

41. Ook Yeshua leed onrecht. Hij werd door de schare benoemd als iemand die bezeten was, en Calvijn stelt dat ze daarmee wilden zeggen dat hij krankzinnig was, wat daaraan gelijk stond. Calvijn stelt dat we geen oordeel mogen uitspreken over onbekende zaken, en als iemand ons dat onrecht aandoet, dat we door onverstandige mensen zomaar worden veroordeeld, dan moeten we naar het voorbeeld van Jezus het geduldig verdragen.

42. Calvijn is natuurlijk een mythische figuur. Hij wees in zijn commentaar op Handelingen 28 op de problematiek van de Joden dat ze een messias verwachtten die alle dingen in orde zou maken, terwijl Yeshua juist zou komen om de diepte op het offer te richten, omdat Yeshua vaak een voorbeeld wordt genoemd door Calvijn.

43. Een goed en zuiver geweten heeft in de leer van Calvijn een groot monopolie, zowel in zijn commentaar op het evangelie van Johannes, als in zijn commentaar op het boek Handelingen. In zijn commentaar op Handelingen 28:11 noemt hij dat wanneer een schepsel van God is aangeraakt door de verleider en zo is bezoedeld, dat dan alleen een zuiver geweten zo iemand kan reinigen. ‘Alleen een zuiver geweten,’ dus.

44. Als de mens betuigt God te hebben, maar hij heeft geen zuiver en goed geweten, dan baat het hem niet, en vervalt hij tot namenverering. Calvijn is wat dat aangaat een hele practische theoloog. Hij legt ook uit hoe dingen met elkaar in verhouding staan.

45. Ishmael is een oorlogszuchtig volk, maar in de nieuwe bijbel heeft het de betekenis van oorlogszuchtig in de geestelijke oorlog. Ishmael moest het volk terugbrengen tot de Moeder God, de bron van al het leven, de geestelijke baarmoeder, en de vijand van het volk,

oftewel de zonde, de onwetendheid ook, de leugen, moest verslagen worden. Het is dus geen getrek en geduw, maar onderwijs. Het is een getuigenis.

46. II Duizen zegt : ‘De Israelieten werden in de wildernis geleid om te komen tot de gesel van God, om daardoor getuchtigd te worden om in te gaan tot het beloofde land. Zij zouden hiertoe de striemen moeten ontvangen. De gesel zou spreken. 'Heere, spreek door Uw Gesel.'

47. Het ging helemaal mis met de Israelieten in de woestijn, want ze wilden de tucht niet, de gesel niet, de infitar, maar ze wilden zich een naam maken en aanzien krijgen. Ze wilden zich een stad bouwen, zomaar midden in de woestijn, terwijl ze nog op doortocht waren en vele geestelijke vijanden moesten verslaan.

48. Oh, dat trotse en stijfkoppige volk Israel. Ishmael daarentegen wilde zich geen naam maken. Hij had de vleselijke mens als zijn vijand. Hij was de moeilijk opvoedbare, want hij wilde niet buigen voor de oude orde. Hij was een rebel. Hij wilde geen stad bouwen om vereerd te worden, om bewonderd te worden, om mensen te behagen, naar de pijpen te dansen, maar hij was een verstotene, en wilde verder trekken. Hij wist dat hij hier zijn woning niet had. Hij had geen steen om zijn hoofd op te leggen, net als Yeshua. Hij was ook geen roepende in de woestijn. Hij had de oude mens al opgegeven. Hij wilde niet meer terug, wilde niets meer met ze te maken hebben. Laten de doden de doden maar begraven. Hij was geen brave borst die rond liep te pronken. Hij liet zich niet voor karren spannen.

49. Daarom heeft de nieuwe bijbel het ook vaak over Ishmael als het volk van de uittocht. Zij gingen veel verder. Zij zochten geen eer. Zij werden niet groot door het christelijke westen. Zij waren onderdrukt. Zij gingen tot de verlaten plaatsen waar niemand ging, waar niemand durfde te komen. Och, de eenzaamheid, och, de verlatenheid, och, de gevaarlijke roofdieren, och, het onbekend zijn, daar kon menig mens niet mee leven. Ze wilden bij de vleespotten en de drugspotten blijven. Natuurlijk ook de snoeppotten. Ze hadden voor alles wel een medicijn, en daarmee maakten ze grote winst.

50. Er is een bittere melk om het kind te sterken. Ze stellen Yeshua ook vaak te lief en te aardig voor, alsof die alles maar toelaat, want alles is immers genade. Dat is een dwaalleer. Ja, Yeshua keerde de andere wang soms, en ging soms de extra mijl, maar lang niet altijd. Hij droeg ook een gesel waarmee hij de gehele tempel overhoop sloeg, en in woede keerde hij hun verkooptafels om, want ze hadden God’s huis tot een rovershol gemaakt, tot een hoerenhuis.

51. En die mensen die Yeshua altijd voorstellen als iemand die heel lief en aardig is altijd, zodat ze daardoor een excuus hebben en altijd een alibi, die mensen die zijn zelf nog wel het gewelddadigst en gemeenst, geheel tegenovergesteld aan de Jezus die ze prediken.

52. Nu, Ismael was heel anders. Jezus was ook heel anders. Ja, Jezus was

zachtmoedig, maar je kon hem geen stro voor vijgen verkopen. Bij Ismael moest je daar ook niet mee aankomen, en bij Jeremia ook niet. Ze vochten en worstelden met de geestelijke vijanden waardoor ze geplaagd werden, opdat ze niet met de vuile en verziekte stromen van het wereldse leven werden meegezogen. Ze gingen dwars tegen de afgeweken massa's in. Daarom hadden ze zich aan de gesel, aan de infitar, onderworpen, opdat ze ook een gesel zouden hebben, en hun grenzen zouden kunnen aangeven.

53. Maar zie je hoe gevaarlijk dat kan zijn ? Je wilt niet overmoedig zijn. Het geduld moet rijpen, en dan is de gesel de vrucht, en dat is het hemelse woord. Wij mogen deze dingen niet in het vlees doen. Wij moeten stil zijn en alleen spreken wanneer de Heere spreekt.

54. Zo had Ismael uiteindelijk een grote oogst in het beloofde land, omdat hij daar voor had gezaaid. Zijn geduld en verworpenheid had vrucht gedragen.

14.

De andere Jezus

1. Als we de zee van chaos zijn overgekomen, dan komen we allereerst tot een grote natuurstad. Het werkt veelal door katrollen. Daarom zijn er tegengestelde krachten om ons heen. Als we het zeilen onder de knie hebben gekregen en aangekomen zijn aan land, we tot een nieuwe schepping zijn geworden, dan is de strijd nog niet afgelopen. We moeten tot het Nieuwe Woord internaat, tot de Nieuwe Woord School gaan, om verdere studies te doen. We moeten groeien in het Woord, en het Woord moet groeien in ons. Je kunt uit de zee van chaos komen, maar hoe krijg je de zee van chaos, het zeemonster uit je ?

2. We komen uit een hele enge, klinische wereld. De natuur is afgemaakt of ingeknot. Dat is wat het zeemonster is. Het zit diep in de mens en wil de mens niet laten gaan. Dan denk je soms dat je geboren bent, maar dan moet je tot de conclusie komen dat je nog helemaal niet geboren bent. Het is het rijk van de dood met al zijn schimmen. Daar kun je jezelf dan depressief over maken en overdramatisch over gaan doen, en wegzinken in wanhoop, maar je kunt het ook gaan zien als katrollen, als tegengestelde krachten, als een uitdaging om het geestelijke zeilen te leren.

3. We moeten de katrollen in de gaten blijven houden, de geestelijke katrollen, en de verhalen-factor moeten we in de gaten houden. Er is iets in het bestaan wat niets om verhalen geeft, maar ook dat behoort tot het verhaal.

4. Er zijn een heleboel mensen die Jezus volgen voor het geld, om er bij te horen, en om gewetenloos te kunnen doorzondigen, want alles is immers genade, denken ze. Het draait bij hen om vergeving, niet om levensheiliging. Zo komen ze terecht bij een hele andere Jezus. Dat is een Jezus van de wereld. Zo komen zij ook tot afgoderij, want zij zullen zo niet de diepte van Jezus zien, waar het voor staat.

5. Calvijn noemt dan geloof en het Woord hetzelfde. Het Woord is het voorwerp van het geloof. Geloof is in de theologie van Calvijn het gebruik van het Woord. Geloof is dus niet zomaar geloven in het Woord, maar het kennen van het Woord en het toepassen. Het geloof is dus als de hand die het Woord vasthoudt en hanteert. Deze hand moet dus behendig en alert zijn om de strijd te kunnen winnen. Het mag geen slapend geloof zijn.

6. Als hij het borstwapen van de rechtvaardigheid bespreekt dan noemt hij dit de bewapening van het hart. Calvijn laat duidelijk de volgorde zien in het heilsplan, en waarschuwt dat sommigen ontijdig spreken van onverdiende rechtvaardigheid of van de toerekening ervan in de vergeving van de zonden, want Paulus spreekt over de levensheiliging die daaraan vooraf gaat. De levensheiliging komt pas na de oprechtheid, stelt hij.

7. Calvijn stelt dat eerst de mens met oprechtheid versierd moet worden, en daarna met een godzalig en heilig leven, en pas daarna is er rechtvaardigheid en vergeving van zonden. Er is dus niets zomaar onverdiend in de leer van Calvijn. Het is hard geestelijk werk, en zo moeten de vleselijke werken gedoofd en onttroond worden.

8. Zo kan er dus ook nooit een vleselijke verering zijn van mensenwerk, waar Calvijn zo bang voor is, omdat alles geestelijk is. De hoop zorgt ervoor dat alle hoofden omhoog gericht zijn, en het geloof zorgt ervoor dat het niet buiten het Woord, buiten de hemelse kennis, omgaat. Calvijn laat dus zo de hemelse bureaucratie zien, dat niets zomaar uit de hemel komt neerdalen, maar dat de mens er volledig in betrokken moet zijn, volledig ingelicht en ingeleid.

9. Waar de mens dus spreekt over vergeving, daar spreekt Paulus over heiliging, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat we in deze strijd tussen ontijdige vergeving en levensheiliging ons met moed moeten richten op de hemelse beloften. Er is moed nodig om hoop en geloof te hebben. Hierop wordt de mens aangevallen. De leugenaar probeert de geestelijke wapenrusting van de mens weg te houden. De moed is dan ook de lijdzaamheid die nodig is in de strijd. Het is een lust tot ijverig werken. Beloch stelt dat het ook niet zomaar lijden en strijden is, maar werk.

10. Calvijn noemt dat de misleider regeert in de wereld, en dat men daarom voorzichtig dient te zijn, dat het geen mensenkracht tegen mensenkracht gaat worden, want mensenkracht kan hier niet tegenop. Men mag er niet lichtzinnig mee omgaan. Hij noemt dat de wereld niets anders is dan duisternis, en dat door de verdorvenheid van de wereld plaats is gegeven aan het rijk van de misleider. Het is een geestelijke en onzichtbare vijand, stelt Calvijn, en daarom is die ook zo gevaarlijk. Het volk noemt hij ongelovig en onwetend over deze dingen. De hele wereld is door deze duisternis bevangen, stelt hij. Daarom is de misleider de overste van deze wereld.

11. Alleen vanuit de hemel kunnen wij overwinnen. Calvijn noemt dat er veel misbruik is van de hemelse gaven en

onachtzaamheid, zoals ‘hen die de helm nemen en het schild vergeten.’ Er zijn hen die de wapenen aan de muur laten hangen, stelt Calvijn. Dat wordt dan een heel geprots wat ze allemaal wel niet in bezit hebben en wat ze wel niet allemaal weten, terwijl ze het niet gebruiken, niet tot nut maken. Hij noemt dat de vijand sluw en listig is en in vele lagen werkt.

12. De moed en de sterkte is dan in de theologie van Calvijn de begeerte van de hemelse dingen die ze nog niet hebben. Er is dus geen omgang zomaar met dode kennis, maar er moet hemelse begeerte zijn, hemelse lust tot ijver. Het hart en de ziel moeten er ten volle bij betrokken zijn, anders is het niets waard. Alleen in die begeerte kan de hoop opgewekt worden, en kan het hoofd omhoog gericht worden.

13. Christen zijn zomaar vanuit traditie of om erbij te horen helpt dan niet. Er komt veel meer bij kijken.

14. Calvijn sprak dat God’s kracht gegeven wordt naarmate de begeerte. Dat is een belangrijke stelling in het calvinisme.

15. Bij Calvijn draaide het, net zoals bij Mohammed, om de armenhulp. De ware offerance is tot de armen, sprak Calvijn. Daaraan moet geofferd worden.

16. Dit is ook wat de ware godsdienst is, het omzien naar de armen, de wezen en de weduwen. In die zin sprak en bracht Calvijn het Woord. De begeerte van ons hart komt door het gebedsleven en ons gebruik van woorden naar voren. Als er geen begeerte is om de armen te helpen, en de armen waardig het leven te bewandelen, dan heeft het allemaal geen zin, en is er geen kracht van God ter beschikking, maar slechts wereldlijke en vleselijke krachten die ten verderve leiden.

17. Jezus had gesproken : ‘Gij zult mij zoeken en niet vinden,’ en : ‘Waar ik ben zult gij niet kunnen komen’. De leer van Jezus vonden ze ondraaglijk. Het ging recht tegen de grond en staat van hun religie in, stelde Smytegelt. Maar ze zouden als wilde beesten worden gevonden met zulke valse gronden.

18. De kerk van God werd hierom vervolgd, stelde Smytegelt, en het vaste land zou niet kunnen standhouden, en daarom zouden ze de zee moeten leren kennen en tot de eilanden gaan. De eilanden zijn woest en onbekend, stelde hij, en daar zouden ze een woning vinden.

19. De mens is overbehouden en overgeboren, overmatig ‘kind van God’ geworden, allemaal in het vlees.

20. De moderne kerk die is afgedreven en de oude talen niet machtig is heeft een verkeerd begrip van de eeuwigheid.

21. De waarheid ligt nog ergens verborgen, maar de kerk heeft het niet begrepen. Er werden vanuit de hemel belangrijke dingen meegegeven. Er ligt een hemels gesteente verborgen wat uitgefilterd moet worden, opdat het overblijfsel hierin een plaats heeft.

22. Kinderen groeien op onder de

leugen, want ze moeten betalen om in te gaan tot de waarheid. Het is hard werk. Het vlees moet er namelijk aan.

23. Het moet van boven stromen, maar dan moet de mens zich wel van onderen zich hiertoe uitstrekken. Dat dit vaak op een vleselijke manier is is de reden dat je niet ontkomt aan het zinnebeeld van de betaling.

24. Mensen hebben geen zin in allerlei ingewikkelde theologie vaak, en willen het nu, en halen dan hun Jezus afgod tevoorschijn.

25. De mens groeit onder de leugen op totdat hij voor de waarheid betaalt. Daarvoor moet je je leven afleggen. Onderzoek alles en behoud het goede.

15.

Het volk te gronde gegaan door gebrek aan kennis

1. De geestelijke wapenrusting wordt vandaag de dag niet of nauwelijks onderwezen, vanwege ongeletterdheid.

2. Men heeft alles bij elkaar geknoopt tot hapklare geloofsformules en is zo onder een Laodiceaanse geest gekomen. Het is een markt, en u koopt de hondenbrokken, om u in die positie te houden. U moet een trouwe hond blijven, waaks tegen alles wat vreemd en onbekend is, wat afwijkt van de hondenleer die u met de paplepel is ingegoten. Wilt u daar nog bijhoren ? De mens vereert traditie in plaats van God.

3. De mensen en hun goden, en de kerken die ze voor deze goden hebben gemaakt zijn door en door afgedwaald en crimineel. U denkt dat het allemaal nog wel mee zal vallen ? Dan bent u een Laodiceaan.

4. Het vlees zoekt altijd weer uitvluchten. Het vlees kan heel trouw en nederig doen, heel aardig, maar allemaal met bijbedoelingen, om zich zo vast te hechten om subtiel te roven en te plunderen, met de goedkeuring van ander vlees waarmee hij samenzweert.

5. Ik had er een droom over, over reuzenroggen die zich vasthechten aan mensen om te vleien, en hen zo subtiel op te schrokken. Ze vleien en ze stalken, en zijn hierin heel sadistisch. Ze laten niet los, nemen geen genoegen met een ‘nee.’ Deze reuzenroggen zijn genaamd ‘moffels’. Het zijn boze geesten.

6. Het Woord des Heeren voor vandaag de dag is niet plezierig om te horen. De mensheid is afgedreven.

7. Het leven zit in de kleine, alledaagse dingen waarin de mens diepte en betekenis kan vinden. Dat is wat het leven is, het bestaan. Zonder dat zou het leven absurd zijn vanwege al het leed. Het leed is dus niet zinloos en betekenisloos.

8. De mens moet niet klagen over de absurdheid van het leven en het oordeel des Heeren in eerste instantie, maar over de zonde, want hoe je het ook wendt of keert : God wordt in de grondteksten van de oude bijbel en in de nieuwe bijbel voorgesteld als

amazones die de mens toetakelen vanwege het feit dat het vlees eraf moet en dat de mens onderworpen moet worden aan de hemelse kennis. Daar kan niemand wat aan doen. Dan kan de mens wel allemaal klagen daarover, maar de mens zou moeten klagen over het vlees en de zonde, want dat is het probleem. God heeft het volste recht tot oordelen, en de oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig en dienen geloofd te worden en geprezen.

9. Ja, de amazones takelen de mens toe, opdat zij niet onder het oordeel der wereld komen. De mens bloost in de opgeblazenheid van het vlees, en de Heere kan het niet aanzien. Opgeblazenheid van het vlees wordt volop geprezen in de wereld, en daarom leven de amazones ook ver buiten de stad in de woeste wildernissen.

10. Vandaag de dag wil men dat niet meer horen dat de Heere oordeelt. De oren zijn verwend geworden. Maar wij zijn geroepen om de waarheid te prediken. Vrezen zij de Heere dan niet meer ? Waarom wordt God voorgesteld als een groep wilde wijven, woeste amazones ? Wat denkt u dat er gaande is dan, beste broeder of zuster ? Het is hetzelfde als je afvragen waarom Calvijn het Woord voorstelde als de leermeesteres. Hoe wilt u God dan voorstellen ? Als een groep fletse functionarissen met een stropdas om ? Is dat wat God is ? Neen. Dat is iets van de wereld. De kerk is werelds geworden door de tijden heen. Daarom zullen de leermeesteressen terugkomen zoals in de leer van Calvijn, de amazones. Dat is misschien een harde trap in het ego van menig man, maar wij zijn geroepen om heilige huisjes in te trappen.

11. En ik zal u wat anders vertellen : Zonder de boosheid en woestheid van God zou er helemaal geen leven mogelijk zijn. Het is om te beschermen tegen zonde. God is geen zoete lieve Gerritje, maar de bewaker van de natuur, van het leven, die de zonde noodzakelijkerwijs moet doden, want de zonde is een vernietiger. God is een natuurverschijnsel wat de mens niet kent en niet wil kennen. Maar men wil dat tegenwoordig niet meer horen, van een boze God, van oordelen en de toorn des Heeren. Het volk heeft zich verwende leraren bijeenverzamelt die hen zeggen dat alles goed is en alles goed zal komen. Ze hebben verwende oren die niets anders pikken.

12. Men wil het niet meer horen. ‘Spreek ons van leuke, fijne dingen, die onze oren strelen, spreek ons van gemakkelijke brede wegen, spreek ons van genade, vrede en vrijheid,’ zeggen ze. Maar het Woord kwam niet om vrede te brengen, maar het mes, het besnijdenismes, wat ook een slagersmes en een oorlogsmes is, en het kwam om scheiding te brengen, tussen het vleselijke en het geestelijke, want het vleselijke was bezig de mens te doden, door de geestelijke zintuigen van de mens door allerlei drogredenen te verdoven.

13. Er moet weer geestelijke administratie en coördinatie komen, want het volk is afgedwaald. Nu mag er nooit overmatige toorn zijn. Je mag boos zijn, maar zondig niet, spreekt de oude bijbel. God toornt ook niet voor eeuwig. Er is ook geen letterlijke

eeuwige hel. Dat is een gelijkenis. Er is een verschil tussen ‘hel en verdoemenis’ prediken en ‘hel en verdoemenis’, want de mens moet zicht krijgen op de betekenis ervan, op de gelijkenis ervan.

14. Toch zijn God’s wegen ondoorgrondelijk, is God onvoorspelbaar en soeverein. Ook de hel zal in de poel des vuurs geworpen worden, en in de oude talen, de grondteksten van de oude bijbel, heeft de poel des vuurs geneeskrachtige kwaliteiten, wat ook al zo was in het oude Egypte. Uiteindelijk is de hel de baarmoeder die de vrucht beschermt en vormt, zuivert, in de grondteksten. De oude mens zal er geheel in vergaan, zodat het vlees niet meer zal opstaan, en in die zin is de hel dus eeuwig, dat het vlees niet zal ontsnappen en niet zal kunnen terugkomen, maar de nieuwe mens zal daar opnieuw geboren worden.

15. Iedereen gaat daarom ook door de hel heen en de eeuwige hel, wat gewoon ‘de volkomen afsterving van het vlees’ betekent.

16. Zij die de mammon volgen hebben dit allemaal verletterlijkt.

17. De mens moet wedergeboren worden. De schepping is er nog niet geweest. Hoe gaat dat in zijn werk ? Als zoonschap tot innerlijk vaderschap wordt, dan wordt het zoonschap gezuiverd, sterft vals zoonschap af en ontstaat er eeuwig zoonschap. Innerlijk vaderschap moet gezuiverd worden door de moeder. Dan pas kan de zoon tot de moeder gaan. Dit vormt de sleutel tot het innerlijke paradijs.

18. Het innerlijke vaderschap is dus de verbrokenheid, die vervolgens volkomen moet worden. De dochter is dan een beeld van de volharding.

19. Dit is de test der tijden : het begrijpen van de gelijkenis van het gezinsmodel. Wat een trauma heeft het gezinsmodel gebracht. Het kan op vele manieren misgaan, maar het heeft een diepere betekenis. Het zijn dynamieken van je eigen innerlijke leven die hersteld dienen te worden.

20. De ergste angst van een geestelijke is begrepen te worden en braaf te zijn tot de vleselijke systemen. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt. Openbaring gaat dus gepaard met rebellie en obscuriteit. Wij mogen de paarlen niet voor de zwijnen werpen. Dat is de grootste angst van de geestelijke. Hij wil het heilige niet verkwisten, niet voor de honden werpen.

21. Braafheid naar de wereld toe heeft niets te maken met de wilde werelden van het hemelse en het paradijs. Mensenbehagenis is de grootste valstrik. Daarom moet de geestelijke wel een Ishmael zijn, in vijandschap met ieder mens, wat een vereiste is van het toetsen, een belangrijke leerregel van Pniël. De geestelijke moet een wildernismens zijn als Ezau, beseffende dat het rode alleen verkregen kan worden op de hemelse markt, waarvoor men alles moet inleveren.

22. En dat is ook de boodschap aan Laodicea, want ze hadden alles verpakt

tot gemakkelijke genade, en het hemelse loonwerk weggekapt.

23. We ontkomen dus niet aan het hemelse markt-idee, maar dit is een gelijkenis..

24. Het geestelijke gaat niet buiten de hemelse natuurkunde om. Het religieuze gaat ook niet buiten de hemelse natuurkunde om. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis. De ramp is niet te overzien. Blaast op de bazuin.

25. Het volkslied van het vlees is : ‘Say to me, why don’t you say to me, you really really love me, say to me.’ Het vlees heeft namelijk het geliefd zijn boven de waarheid gezet. Het vlees is een slijmer en een vleier. Daarom denkt het vlees ook altijd in grote aantallen. Het is allemaal kudde mentaliteit, want zo bouwt het vlees zijn energie en waarde op, allemaal door grote aantallen, omdat het vlees God niet heeft en de principes van het smalle pad, en van de minste zijn, niet wil kennen.

26. Elke dag is het oorlog. Elke dag moeten we de geestelijke wapenrusting aandoen. Daar moeten we mee naar bed gaan en daar moeten we mee opstaan. Het is oorlog. Het gaat er niet om geliefd te zijn, maar om de waarheid te brengen, en lief te hebben. Dat is een groot verschil.

27. De waarheid is niet romantisch, maar een oproep tot de geestelijke oorlog.

28. De hemelse liefde is niet zelfzuchtig. De hemelse liefde is zelfkastijding. Ook al is de hemelse liefde zachtmoedig, deze liefde is hard. De kerk heeft een bitter medicijn nodig om te overleven de ziekte waaraan zij lijdt. Mierzoete snoepjes van vrije genade gaan haar niet helpen, want die zijn onderdeel van haar ziekte.

29. De leugen van de vrije genade, wat berust op een ernstige misvertaling van oude teksten, typisch een geest in het westen, heeft de kerk zorgeloos, dartel en zelfs goddeloos gemaakt.

30. De vrije genade is de grootste vijand van de kerk. Die verscheurt haar telkens weer en heeft haar op haar doodsbed geworpen. Het Woord wees op de geboden, op de leerregels, als de weg tot de behoudenis, en nee, dat is geen behoudenis door vleselijke werken, maar het Woord wees op de zaadkorrel die moest sterven.

31. Dat is de betekenis van het Woord, namelijk het hard aan jezelf sterven op het slagveld van de geestelijke oorlog.

32. Het volk is bedrogen. Calvijn had een gematigde en voorzichtige houding naar de geestelijke gaven. Hij sprak erover soms, maar hij stelde dat het minder voorkwam dan vroeger, en dat dat ook met de ondankbaarheid van het volk te maken had, en dat ze zich graag lieten verleiden door zinsbedrog.

33. Toch stelde hij ook dat er grotere werken zouden plaatsvinden en dat het godslasterlijk zou zijn om te stellen dat de hemelse leer geen wonderen had. Het is niet voor iedereen. Het is ter bevestiging van het evangelie. Velen

verzonnen zinloze wonderen om hun begeerlijkheid en eerzucht. Daarom moest men nuchter en waakzaam zijn, maar het niet in zijn geheel uitsluiten.

34. In de leer van Calvijn was soberheid en gematigdheid de weg tot een meer natuurlijk en eerlijk gebruik van de geestelijke gaven, wat moest behoeden voor extremisme en overmoed hierin.

35. Charis betekent loonwerk. Vrije genade, vrije, excessieve wonderen en tekenen, is een misvertaling in het westen, waardoor de westerse leek werd overgedragen aan de dartelheid. Dartelheid is de sleutel tot een succesvolle wereldse markt. Zo werd er zielenhandel bedreven in de westerse kerk die tot vandaag de dag voortduurt.

36. De pelgrims waarschuwden ertegen. Het volk is te gronde gegaan door een gebrek aan kennis. De pelgrims streden tegen de aanmatiging, de overmatigheid en het misbruik van de geestelijke gaven, en toonden een pad door de wildernis hoe men op een verantwoordelijk met de geestelijke gaven kon omgaan, zonder in allerlei excessen ervan te vervallen.

37. Velen zouden door de glans van wonderen misleid worden. Het is een vals teken als er zomaar vergeving van zonden en geestelijke gaven aangeboden worden aan de ongelovigen, omdat daar een pad voor is van levensheiliging, van levensafzondering, opdat het van boven komt en niet van het aardse.

38. De geestelijke gaven zijn namelijk de vrucht van het aan jezelf afsterven. Velen misbruiken de geestelijke gaven ter bevestiging van het vlees. Dat zijn de geestelijke gaven van de leugenaar. Die zou komen om grote wonderen en tekenen te doen. Het zijn pseudo-gaven, geen vruchten van een geheiligd leven, maar gestolen goederen.

39. Dit laat temeer zien hoe wij moeten streven naar de gave van kennis allereerst, en dit kan alleen de vrucht zijn van ons toetsen, wanneer wij gaan tot de hemelse keursteen om ons leven daar af te leggen.

40. Dit is ook wat de witte steen voor de overwinnaars is, de bereidheid om je oude leven af te leggen, en hierin wijst Calvijn op ‘het beproefd worden van de gehoorzaamheid.’ Velen die hun leven nog niet volledig hebben afgelegd hebben namelijk een braafheid en een gehoorzaamheid tot de hen overgedragen religieuze geesten die het Woord verdraaien en goedkoop hebben gemaakt, als een sleutel tot ‘het bij de kudde horen’, het ‘geliefd zijn’, wat velen toch nog als een grote afgod hebben boven het Woord.

41. Parelduiken kan alleen maar met strenge voorwaarden. Als het overmatig is ben je weg, wordt je door een haai gegrepen. Gebeurt teveel. Allemaal die dartelheid.

42. Er is nog een geheime, verborgen reformatie, die dan de daadwerkelijke sleutels heeft.

43. De marktkerk kwam tussen God en mens te staan. Je moest lippendienst bewijzen, en betalen. De kerk had geld

nodig. Dat was juist waar Luther en Calvijn, en ook Hus, tegen streden.

44. De moderne reformatie heeft van Yeshua een dode naam gemaakt, een holle klank, een glans van wonderen, maar van binnen de cholera, vol slangen. Het is een pseudo-reformatie die dartel alle bouwkunde heeft weggesneden. Alle voedingsstoffen werden eruit gehaald om de mens tot zombie te maken.

45. De martelaren wezen er op dat na de dood er een opstanding moest zijn en dan pas zouden er vruchten kunnen zijn, en men moest zich zo realiseren dat er een eeuwige scheiding is tussen het vlees en het geestelijke, waar men zich aan vast diende te houden. Dat wordt bewerkstelligt door de dood, de opstanding en de vrucht. Door deze fases moet de mens heengaan en ze niet overslaan.

46. De martelaren predikten in dit opzicht dat één van de bijbelse thema’s is ‘God spreekt niet’, zoals Job zich daarover beklaagde. Je bent dan bekneld in de banden van de dood, en hebt dan te maken met een zwijgend God, stelden zij. ‘Gij antwoordt niet,’ sprak de dichter van de psalmen. Als God dan wel spreekt, zoals bij de Kananese vrouw, dan zegt God dat hij alleen gekomen is tot de verloren schapen van Israel. Het is dus niet zomaar voor de mens. Ook toen de Kananese vrouw knielde en om hulp vroeg sprak Yeshua dat het brood van de kinderen niet voor de honden is. Maar ze vroeg toen om de kruimels die van de tafel vallen. Ze vroeg om het kleine, het eenvoudige, het sobere, en dit was de weg tot het hart van God. Zo gingen de hemelen voor haar open.

47. Wij moeten leren dat wanneer God dan eindelijk spreekt het voor een ander is, en niet voor ons. Ook al bidden we en smeken we. Het Woord kwam niet zomaar met genade, stelden de martelaren. Het Woord liet iets veel hogers zien, waar de mens niet zomaar bij kon komen. Het Woord was niet goedkoop. Je komt er pas door de afsnijding, als God heeft gezegd : ‘Het kan niet, het betaamd niet,’ stelden de martelaren.

48. Zo kan het soms ook met ons zijn, dat we onthouden worden van medische hulp, dat we geen degelijk inkomen krijgen, of degelijke zorg, dat we er niet bijhoren, dat we worden bespot. Maar laten we dan zijn als de Kananese vrouw.

49. De martelaren stelden dat tussen het kloppen en opengedaan worden de soevereiniteit van God ligt.

16.

De oorlogen der amazones

1. Braafheid naar het vlees en dartelheid zijn de ergste zonden voor God’s aangezicht.

2. Dat is ook de staat waarin de wereld vandaag de dag is. Men heeft de mond vol over de lichamelijke Jezus, maar kent niet de betekenis. Men kan progressief of regressief zijn, maar men is onvolleerd in de exegese. Men moet exegetisch met deze dingen omgaan,

niet letterlijk, anders valt men in de strikken.

3. Men heeft God teveel lopen romantiseren. Men heeft God geschapen naar hun eigen beeld. Dat is afgoderij. Men heeft in die zin gesneden beelden gemaakt.

4. De jeugd groeit verdwaasd op. Je mag niet meer over een grote en vreselijke God spreken. Dan ben je een spelbreker, dan ben je ouderwets. Maar God is de eis van levensheiliging en het opdoen der kennis. In deze tijden van Jezus-verafgoding is God ook verworden tot een excuus. Alles wordt snel afgewimpeld met geloof, genade en vergeving. Men wil eigenlijk niets negatiefs meer horen. Men heeft verwende oren gekregen. Men wil horen dat het goed met ze gaat en goed met ze komt. Men is Laodiceaans.
5. De strijd tegen het vlees is niet fijn en leuk, maar wel nodig. Oorlog is nooit leuk. Maar het is wel oorlog.

6. Klaag over de zonde, niet over het oordeel. Strijdt tegen de zonde, niet tegen het oordeel. Het oordeel is de exegese, de openbaring van het Woord en haar ondoorgrondelijke diepten, ter overwinning van de zonde.

7. Het oordeel komt ons tegemoet. De mens is in een diepe kerker van het vlees. Het oordeel doet het vlees sterven, opdat de geestelijke mens opgenomen wordt.

8. Och, laten we hierover toch niet lichtzinnig zijn. Laten we de Laodiceaanse kleding die ons in de weg staan toch afleggen. Het Laodiceaanse pad heeft tot een waanparadijs geleid. De mens, verstandsziek door de zonde, is ijlende op een doodsbed geworpen.

9. De zondvloed heeft deze wereld omsingeld, maar er is een vissersboot. Leg toch al uw ijdele bezigheden af om op dit visserspad te gaan. Het vlees zal volledig vergaan, en ieder die aan haar vast blijft houden. De druiven van de gramschap zijn rijp. Deze wereld ligt onder het oordeel. De hemelgezanten zijn bezig het koren te verzamelen, en het kaf zal voor eeuwig worden verbrand. Dat is een gelijkenis waar menig schurk munt uit heeft proberen te slaan.

10. Het is niet wenselijk, maar dit is ook onderdeel van het oordeel wat over de mensheid ligt, dat men ook de betekenis van het oordeel heeft lopen verdraaien. Alles is voor de markt vandaag de dag, maar de markt zal vallen. De voorhangsels zullen weggeschoven worden en scheuren. Ja, diep zal het scheuren. Er is een vissersboot in de zondvloed, voor hen die de dingen zoeken die boven zijn en het lagere aardse verachten. Wees niet kwaad op het oordeel, maar wees kwaad op de zonde. Het oordeel is om de mens voor de zonde te behoeden. Zucht daarom over de zonde, klaagt over haar.

11. Kennen wij de zonde ? Hebben wij haar bestudeerd ? Zo niet, dan zijn wij ten prooie aan haar gevallen. Oh, die zondenkennis is zo belangrijk, waarvan de donkere bruid een beeld is, en zo ook de donkere bruid in het paradijs. Adam moest allereerst de diepe slaap in, de diepe nachtmerrie, om tot haar te

komen, want zij was van een andere wereld.

12. Hebben we die strijd gestreden in het diepste van de aarde ? Of hebben we ergens halverwege opgegeven en zijn we weer naar boven gegaan in het felle verblindende licht van de oppervlakte ? Er is niet eerst een hemelvaart nodig, maar een hellevaart, opdat de mensen het probleem van de zonde onder ogen kennen en zijn volle grootte, de volle grootte van dit zwijn. En zonder de worsteling met dit zwijn in de dieptes van de aarde komt men niet verder. Men zal door dit zwijn verwond worden, maar zie dat als de nodige besnijdenis.

13. Het vlees is niet uitverkoren. Het vlees zal sterven in de wildernis, zal nooit aankomen in het beloofde land.

14. Ook Mozes mocht niet het beloofde land binnengaan, vanwege zijn overmoed. Het is dezelfde situatie als met de Kanaanitische vrouw. Ook zij werd verstoten, werd afgewezen. Het brood van de kinderen was immers niet voor de honden.

15. Moeten we dan klagen over het oordeel ? De Kanaanitische vrouw vroeg toen om de broodkruimels die van de tafel waren gevallen. Zij vernederde haarzelf, zij aanvaardde de tucht, aanvaardde het oordeel.

16. Afgewezen worden door het Woord is dus niet het absolute einde, zoals in veel kerken wordt gepredikt.

17. God's wegen zijn ondoorgrondelijk. Zij die zich uitverkoren wanen hoog boven andere mensen zijn inderdaad uitverkoren, omdat het zorgenkinderen zijn. God verkiest altijd hen die het moeilijkst op te voeden zijn, omdat die speciale aandacht nodig hebben. Dat zijn in dit geval de farizeïstische kinderen. Die staan hoog op de lijst van God voor uitverkorenheid, maar niet op de manier waarop ze dat graag zouden zien, maar als misdadigers die correctie nodig hebben en voortdurende zorg en toezicht.

18. Telkens weer is er een overblijfsel van de zonde, waar het volk meer zicht op moet krijgen, en waardoor het volk de geestelijke jacht moet leren. De zonde moet geheel uitgeroeid worden. Als het volk het overblijfsel van de zonde laat gaan, dan zal dit ten strik worden voor het volk. Hiertoe moet het volk de hellevaart begaan, wat de zelfvernedering en zelfverloochening is onder de hand des Heeren, want het is allereerst een strijd tegen de zelfverhoging. Als die hellevaart niet diep genoeg zal gaan, dan zal die het volk ten strik worden.

19. De opstanding is dus de opstanding in zondenkennis, als de wederkeer van de donkere bruid. Zij is niet gekomen ten huwelijk, maar ten scheiding van de zonde, als een scheidingsbruid. Daarom is zij donker. Voordat de mens dan ten onder gaat in allerlei extremistische verdoemenisleer laat de mens de gelijkenis van de Kanaanitische vrouw niet vergeten.

20. De donkere bruid was er door alle eeuwen heen, ook als Ezau's bruid en Salomo's bruid, die hij bezong in het Hooglied. Er zijn in dit gevaarlijke spel

nogal wat gevaarlijke donkere bruiden die door hun verklaringen van de zonden juist de zonden in bescherming nemen. Dit is dan ook wat we de oorlogen der amazones noemen, wat een grote strijd is in de hemelse gewesten.

21. De pniëlieten waarschuwden voor een daadwerkelijk bedriegelijke zondenkennis die juist door te enthousiaste, overmoedige verklaring de zonde wil wegdrukken, en zo meegaat met de valse donkere bruid. Er zijn vreemde vrouwen waar de mens vandaan moet blijven. Zij zijn als Danaïden tot de mens gezonden om hen te huwen of te verhoeren, en dan in de nacht grijpt zij haar mes om de ziel van haar slachtoffer om te brengen, waar de Spreuken ook over spreken en voor waarschuwen. Pas op voor de ijdelheden der ijdelheden, waar vervolgens het boek Prediker tegen waarschuwt.

22. Het is de new age gedachte dat alles uit God is, en dat alles God is. Zo wordt de zonde en al het kwaad goedgepraat.

23. God leeft in een hele andere wereld dan de mens. Toch is God ook mens geworden, maar we zien ook dat God zich als mens vaak terugtrok en niet veel ophad met het onderhouden van familie-banden.

24. Dat is dus ook een Ismaelitisch principe. Ismael leefde door het vijandschap tegen alle mensen. Zo is God ook.

25. Er valt niet met God te onderhalen dan door de onderwerping aan de toorn van God. Dat is ook wat het pad van Jeremia is.

26. Het is duidelijk dat men zo’n God niet wil. Men wil wegkomen met de zonde. Men wil klagen over de oordelen, niet over de zonde. Door de eeuwen heen heeft de mens tegen deze God gestreden.

27. Te snel komen zij met een Jezus aanzetten die het probleem egaliseert, terwijl de Yeshua in het oude testament iets veel diepers was. Ook in het nieuwe testament wees Yeshua terug op de geboden en het sterven aan het zelf. Paulus wees op het harde werk, in de grondtekst. Daar werd eerder ook op gewezen door Areta in de strijd tegen het hedonisme wat op kwam zetten en wat zijn hoogtepunt kreeg in het Romeinse wereldrijk, onder wiens vloek de hele wereld nog steeds bedolven is.

28. Het is nu zo dat genade en geloof de mens tot oordeel is, omdat ze de kennis des Heeren hebben verworpen. Ze hebben de geboden in de wilgen gehangen. Eerst moet de aardse Yeshua sterven, de Yeshua die de mensen ervan hebben gemaakt, want zij hebben deze fabel gevormd. De geselieten stelden dat Yeshua was gekomen als voorbeeld en als herinnering, maar de mens maakte Yeshua tot afgod. Zo hadden ze een alibi voor de zonde. Nu hadden ze hun zondebok, terwijl ze vergaten dat Yeshua iets was wat in henzelf moest plaatsvinden, namelijk het afsterven aan

alle snelle afgoden. De mens heeft te snelle denksprongen gemaakt om met het zondeprobleem klaar te komen, en het heeft de mens niets dan tegengewerkt. Nu is de mens in het laodiceaanse waanparadijs, maar zal hier eens van wakker worden.

29. Oh wat is dat toch makkelijk om even een afgod naar voren te schuiven, om zo niet meer af te hoeven rekenen met de zonde. Alsof dat alle lading dekt. Neen. De geselieten predikten niet zomaar Yeshua, maar de diepte ervan, de diepe put waardoor de mens zou moeten gaan om dat principe gestalte te geven. Hierin zou de valse afgods-Jezus volledig afsterven.

30. Hier is waar velen afhaakten om de wegen van bedrog in te slaan, ook van religieus bedrog. Maar dan scheiden ook de wegen met God, en wordt God tot vijand.

31. Daarom heeft God zich teruggetrokken van deze wereld, en is de wereld onder de toorn van God, en in de vergetelheid geworpen. Ja, de wereld is door God vergeten vanwege de zonde.

32. God is als een wild beest tegen de mens. Ook is God weggevlogen als een vogel. Als je een vogel maar lang genoeg tergt, dan is de vogel weg, en moet je je levensdagen slijten zonder de vogel, want het vertrouwen eenmaal verbroken is niet zomaar terug te winnen, hoe vaak je ook je Jezus versjes opdreunt. God is daar allemaal niet in geinteresseerd, wat de mensen allemaal voor wegen hebben lopen verzinnen. Het is weer als met de oude toren van Babel. Ga voor de broodkruimels, zoals de Kanaanitische vrouw, en dan is er misschien een weg.

33. De wereld is verdwaasd door de Jezus-spreuk. Het slaat nergens op. Het is een geloof, bijgeloof, maar God is niet onder de indruk, wat ook zelfs heel duidelijk in de oude bijbel staat. Yeshua is niet onder de indruk. Yeshua zal velen wegzenden die denken voor God te werken met al hun fabels en rituelen. Telkens over Jezus spreken maakt je niet heiliger. Het is vaak het tegendeel. De wereld is vol met Jezus-farizeeërs. Het vlees houdt zich wanhopig aan Jezus vast als laatste strohalm. Hierdoor is het moderne vlees groot geworden, door de Jezus-afgod.

34. De donkere bruid komt dus hoofdzakelijk om te scheiden, niet om te huwen. Zo is zij een scheidingsbruid, elk huwelijk een valstrik, om de mens terug te brengen tot de moeder God. De donkere bruid is wat de ware zondenkennis is, die tot de oordeelskennis leidt, en tot de scheidingskennis. Uiteindelijk is alle scheiding een beeld van onderscheiding. Er is een uithuwelijking tot de donkere bruid in het profetenschap, zoals bij Hosea, zoals bij Adam, en ook bij Ezau en Salomo. Maar dit is een beeld van de hemelse ballingschap.

35. Bij Yeshua gebeurde dat op Golgotha. Hij moest de donkere baarmoeder in, als Jona in de walvis, waar hij het juist uitriep : ‘Mijn God,

mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.’ Dit huwelijk is een beeld van de scheiding, het sterven van de afgoden, in een duistere en bittere nacht. Dit huwelijk is een beeld van de toorn van God, die God’s heerlijkheid is, en de ware liefde.

36. Het is een huwelijk met de hemelse scheiding. De mens heeft geheel deze terminologie omgedraaid en vleselijk voorgesteld, om die door te laten werken in zijn aardse begeertes. Men kent de huwelijks-strategie van God niet. Dit huwelijk is de weg tot de baarmoeder, tot dood en wedergeboorte. Salomo was getrouwd met de zondenkennis. Salomo was getrouwd met deze afscheiding. Wij moeten met de zondenkennis trouwen, wetende dat het scheiding is, het oordeel. Wij moeten komen tot de ‘lof der oordelen’ van de geselieten, want de oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig.

37. Dit is wat de oorlogen der amazones zijn, de oorlogen der donkere bruiden, want er zitten heel wat vreemde vrouwen tussen die hoeren zijn. In beide gevallen sterft men : of men sterft af aan het vlees, of men sterft af aan het geestelijke.

38. Het zijn schijnhuwelijken, aan beide kanten, omdat het zinnebeelden zijn, omdat het een diepere betekenis heeft. Hiertoe moet de mens ontwaken. Maar deze wereld is zo diep verdwaald dat God niet meer begrepen wil worden, en daarom de wereld heeft overgeleverd aan de leugen.

39. Ze verzinnen maar door met hun wegen tot God, terwijl God allang weg is. En dan is er nog maar een heel klein overblijfsel, een overblijfsel van een overblijfsel. Zij hebben aanvaard dat zij slechts met de broodkruimels moeten leven. Deze wereld is voorbij, mensen. Het is afgelopen met de mens. Er zal een geheel nieuwe schepping komen. Velen zijn geroepen, maar weinigen zullen binnenkomen, wat vertaald wordt als iets wat binnenin gebeurd : het vele en meeste binnenin zal het niet redden, maar alleen dat wat de minste is. De laatsten en laagsten zullen de eerste zijn.

17.

De Jezus-afgod

1. Dit is totale profetische wanhoop, maar de enige weg om de vreze des Heeren te herstellen, en vele Laodiceanen zullen tegen deze God strijden.

2. Ze zullen de hemel bestormen en hun verzen opdreunen, maar God kent hen niet, en God’s toorn is op hen, want God is hen tot vijand. Dat is de boodschap die wij prediken en moeten prediken. Er zal maar een overblijfsel van een overblijfsel zijn, en zij zullen het nieuwe geslacht voortbrengen.

3. Dit volk heeft een duidelijk ‘nee’ gehoord, en nu mogen ze of weggaan, of leven met de broodkruimels zoals de Kanaanitische vrouw. Het leven is immers in het kleine. God is met hen die in wanhoop zijn over deze dingen,

de verbrokenen van hart, maar niet met hen die dit willen omzeilen en snelle wegen tot God verzinnen, om zo hun troon boven God te plaatsen.

4. We hebben niet veel nodig. We hebben het beloofde land niet nodig in letterlijke zin. Het zit hem in de broodkruimels. Ook Yeshua zelf nam genoegen met de broodkruimels, als een verdoemeling. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten.’ Dat is nodig om het vlees geheel te doen sterven. Alleen kinderen zullen binnengaan. Dit zijn geestelijke werkelijkheden. Dit zal zich in de mens zelf afspelen. De mens moet dit niet gaan projecteren. Stop met het zoeken naar zondebokken. Het is iets in uzelf. Laat de tegenstrijdigheden de tegenstrijdigheden. Niet alles hoeft gerijmd te worden. Dit is het woeste pad. Alleen de minsten en de verdoemelingen komen verder op dit pad. Laodiceanen komen niet ver, hen die alles al weten.

5. Laat af van uw Jezus-afgoden. Zij zullen u niet helpen. Het zijn Roomse afgoden. De hele aarde is verroomsd. Het is als de stem van de alcohol in de mens. De mens heeft verboden middelen gegrepen.

6. De martelaren laten de ware betekenis van Yeshua zien : Het is de weg waarop de zonde niet meer wordt geduld. Maar de mens heeft van Yeshua een goedprater van de zonde gemaakt, want alles is genade. Alles is geloof. God’s toorn rust op deze afgodsbeelden.

7. De Jezusfabel is de mens tot strop geworden. In de Aretha mythe is alles duidelijk. Ook Paulus putte uit deze mythe, want hij was een volgeling van Areta in de Griekse grondtekst, de godin van het harde werken. Paulus was een filosoof en men heeft zijn werken selectief vertaald in het westen.

8. De schepping moest nog komen. Daarom sprak hij dat hij iedere dag stierf. Dit is niet alleen een hard werken, maar ook een hard sterven, dus we hebben niet veel te maken met ‘door goede werken tot de hemel komen’, maar ‘door hard sterven en zo harde werken’, en dat is de hellevaart, zoals Yeshua en de oude profeten allemaal ter helle gingen.

9. Voor God bestaat de mens niet meer, vanwege de zonde. De mens is te ver gegaan, heeft God zonder ophouden lopen tergen. God is er klaar mee. Toch is er een nieuwe mens, wat vroeger in de Griekse mythologie de hardwerkende was. De oude mens leeft niet meer en doet er niet meer toe. Het is een kleed wat is afgedaan. Het kaf is in het vuur geworpen om daar te verbranden.

10. De Laodiceaanse mens is overmatig en overmoedig monistisch. Als God de oorsprong is van de zonde, en ook de oplossing, dan doet het er voor de Laodiceaanse mens niet meer toe, is er geen zondeprobleem. En juist vanuit dit extremistische monisme, dat alles één is, met name in hun eigen elite-wereld, is de vrucht ook een hardnekkig en

chronisch dualisme, waardoor alles altijd op de ander wordt geprojecteerd, zoals al in het paradijs gebeurde, en nu is er de Jezus-afgod waar alles zonder blikken en blozen op wordt afgeschoven. De zwijnen in de wildernis zijn monistisch in die zin en hebben zich verdicht tot een god over anderen, in hun hebzucht. Het is religieuze vraatzucht waar we tegenover staan.

11. Dit is ook hoe de mens zich heeft lopen verdichten tot de zondeval, door hun overmonisme, met als vrucht de hevige en bittere scheiding in het dualisme, waarin zij zich boven ieder ander mens wanen. Zo leven zij elitair in hun zonde. De elitarisering van de zonde is de giftige vrucht van een slang. Het hist en sist, is hitsig en wil moorden, bloed zien. Zo leeft dit kreng. Het is hysterisch. Het is overal om ons heen. Daarom wordt er op de bazuin geblazen, wat een jachtsbazuin is. Dit kreng is op jacht op onze kinderen, op onze vrucht, om hun zielen mee te slepen naar haar hol. Wij moeten daarom wel de jacht openen. Dat is onze verantwoordelijkheid voor de Heere.

12. Velen zullen deze harde woorden van het Woord te horen krijgen : ‘Ik ken u niet. Gaat weg van mij, gij werkers der wetteloosheid. Het brood is voor de kinderen Israels, niet voor de honden.’

13. Mocht u deze woorden horen, laat het u niet moedeloos maken. Herinner de broodkruimels, herinner de gelijkenis van de Kanaanitische vrouw. Geef de moed niet op nadat u door het Woord zou zijn afgewezen. Het is een gelijkenis. Velen zullen het horen, maar sterker nog : Iedereen zal het te horen gaan krijgen, hun vlees. Tegen ons aller vlees zullen deze woorden gesproken worden, en dan zullen we moeten leven van de broodkruimels, van het minste, van het smalle pad.

14. Ook Yeshua kreeg deze woorden van God te horen, en hij riep het uit, net zoals de psalmist en andere oude profeten : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ Laat het u niet moedeloos maken. Strijdt als Jakob met God, die in zijn worsteling met God, die hem niet doorliet, sprak : ‘Ik laat u niet gaan, tenzij Gij mij zegent.’ Tegengehouden worden, verworpen worden, verstoten, door God, is het einde niet, maar test ons karakter. We moeten hier allemaal doorheen. Het is een gelijkenis. In de kerk is die gelijkenis vreselijk uitgebuit.

15. Naar de kerkelijke elite toe is de kerk zachter geweest dan God. Het is sadistische vleierij. Zo zacht ze zijn naar elkaar, zo hard zijn ze naar andersdenkenen. Het stinkt uren in de wind. Het zijn zwijnen. Deze beesten kennen geen schaamte. De kerkelijke mens is een bedriegelijk instituut. Het is de religieuze vleeswording van de zonde. Het is de vergadering van psychopaten. Hevig geschokkeerd zijn ze als ze dat horen, maar ze schrikken niet van de zonde. Ze klagen over het ontmaskerende oordeel, maar niet over

de zonde. De vreze des Heeren is voor hen slechts een voetnoot, alhoewel ze hun eigen instituut meer vrezen dan wat dan ook. Ze willen er bij horen. Ze willen door hun eigen vlees en bloed voor vol worden aangezien. Dit wordt van generatie op generatie overgedragen. Varkens rollende in de modder.

16. Zou de Heere hierover niet toornen ? Farizeïsme is nog steeds de ergste zonde. Al het farizeïstische vlees moet afsterven. Het zit in iedereen.

17. Er zitten mensen in de kerk die zich niet aan God hebben onderworpen maar die zelf voor god spelen over de ander.

18. Neem van de broodkruimels en volg het pad. Alleen de minsten en de verdoemelingen zullen verder komen, de verbrokenen en verbrijzelden van hart en ziel, het gekrookte riet.

19. De amazone heeft haar hoofd gebogen en weent en klaagt omdat ze niet houdt van de man die ze voor haar eigen bescherming in gevangenschap heeft genomen. Hij kwam te dicht bij het amazone kamp. Amazones staan bekend als mannenhaters, en niet zonder reden. Vaak hebben ze een verleden van misbruik door mannen en zijn ze gevlucht, of ze werden geboren in amazone kampen en zo geïndoctrineerd door de amazone normen en waarden.

20. Het is een beeld van de relatie tussen God en mens. De mens heeft God vaak voorgesteld als zuiver mannelijk, en zo de oermoeder, de Godmoeder, verdrukt. Daar betaalt de mens een hoge prijs voor. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. Het is het aangekondigde boek des levens, het boek van de baarmoeder. De bruid is donker, vanwege dat zij de zondenkennis is, want de mens kan niet terugkeren tot God zonder de zondenkennis, zonder de grootte van de zonde te kennen en te belijden.

21. Jakob moest op Pniël overwonnen worden door God. Het Woord wijst op het harde werk, niet zomaar op werken of genade. Het hardere werk is het doden van het vlees, het sterven aan het zelf. Het is de vleesverdoemenis.

22. Dan komen we tot het boek Odenlech in de nieuwe bijbel. Het spreekt over het principe van de harde werken, wat het principe van Paulus en Petrus was, in het grieks genaamd het arete-principe.

23. Nu weent de amazone, want de man is niet aan zichzelf gestorven. Zij vindt de man, de oude mens, maar niks. Zij wil niet bij hem in de buurt zijn. Daarom zijn de harde werken nodig. Het is een beeld van dat God zich van de mens heeft teruggetrokken, maar de mens ook in gevangenschap houdt. De mens is in bittere hemelse ballingschap nu, en de oude mens moet naar de slacht geleid worden, opdat de nieuwe mens zal opstaan. Dat is wat het yeshua-principe is door het arete-principe. Er is geen weg dan door de harde werken, door de dood van het vlees, door het doden van het vlees.

24. Die gehele weg van veertig jaren in de woestijn zal de mens wel moeten gaan, om dan uiteindelijk te moeten horen dat hij niet zal binnengaan in het beloofde land, zoals ieder van het volk van twintig en boven de twintig in de wildernis zou sterven. Dat is het vooruitzicht voor de oude mens, het vlees, de zonde en het wereldse.

25. Fabels zijn de hardnekkigsten in de theologie. Daar kan het vlees niet genoeg van krijgen, en houdt het vlees zich wanhopig aan vast. Door genade probeert het vlees de nodige harde werken en de toorn van God uit te schakelen. Het is een genade-fabel. Maar hoeveel fabels de mens ook heeft verzonnen, het Woord staat daar nog steeds met de gesel, klaar om al die markttafels en heilige huisjes omver te werpen. De religieuze fabel is de elitarisering van het vlees, waardoor het vlees zich boven het geestelijke verheft. De meerderen verheffen zich boven de minderen, de rijken boven de armen. Boeken over deze materie worden peperduur en met fluit en bazuin verkocht. Het is alleen voor de rijken, niet voor de armen. Het is een strategie van het vlees. Het vlees zoekt altijd naar de kortste weg.

26. Zo zijn zij tot een ander woord gekomen, een vervloekt woord. Juist door de harde werken van de doding van het vlees en zijn begeertes zouden de vleselijke werken ten onder gaan. Zomaar genade en geloof is de lift nemen op de berg des Heeren, en je betaald een hoge prijs. Er is namelijk geen lift te nemen op de berg des Heeren. De mens moet hard werken in het dal, en daar sterven, een harde dood aan het vlees. Al het andere is slechts een fabel. We kunnen er naar kijken als naar de zondeval. Het is de verboden vrucht. De mens maakt een diepe val, telkens weer. Dan is exegese en ascese nodig.

27. De religieuze mens is Jezus-ziek, net zoals de wereldse mens ook allerlei uitvluchten heeft. Het zijn moderne afgoden. De mens heeft lopen hoereren met Rome en zit nu vast. Daarom is de reformatorische uittocht nog maar net begonnen. Een nieuwe bijbel is ons tegemoetgekomen, maar die is alleen voor de overwinnaars, de witte steen. Het is het Woord van de harde werken, opdat de mens zal wederkeren tot de Godsmoeder.

28. Jezus is de kauwgom die ze in de kerken hebben uitgedeeld. Het heeft van de mens een koudhartig en heethoofdige kauwende machine gemaakt. Yeshua sprak dat er vele valse jezussen zouden komen. Die tronen inmiddels in de kerken als afgoden, als wilde weldoeners. De geselieten waarschuwden tegen de exclusieve hobbyisten in de kerk. De kerk is meegesleurd met vreemde stromen. Het overchristelijke is allemaal new age, wat ze vervolgens orthodox hebben gemaakt. De mens is zo door het overmatig zoete vergiftigd.

29. Uiteindelijk doodt de amazone de oude mens, opdat er wedergeboorte kan plaatsvinden in de Godsmoeder. Volwassen mannen worden niet toegelaten, omdat de Heere had gesproken dat allen van twintig jaar en ouder in de wildernis zouden sterven,

nog voor ze het beloofde land zouden in kunnen gaan. Alleen zij die het koninkrijk zouden ontvangen als een kind zouden het binnengaan, wat op de wedergeboorte duidt na de doding van het vlees. Wedergeboorte staat dus niet op zichzelf, maar komt na de doding van het vlees.

30. Is er een zaak voor genade ? Waarom zou God genade moeten hebben voor mensen die zoveel godsterging op hun geweten hebben, eerder dan dat God ze zou oproepen tot bekering en levensbetering ? Daarom wordt in de nieuwe bijbel catechismus ook niet zomaar gesteld : ‘Mijn genade is u genoeg,’ maar meer nog : ‘mijn oordelen zijn u genoeg.’ De mens heeft geen genade nodig als eerste nood, maar moet leren leven met de broodkruimels van een God die hen heeft verworpen en wacht op levensbetering en levensheiliging in plaats van dat hij maar als een sinterklaas zijn strooigoed van onvoorwaardelijke genade tevoorschijn haalt, want dat zou voor de mens weer een reden zijn om gewoon verder te gaan met hun godsmisbruik.

31. Al die genade heeft de mens niet geholpen, maar heeft de mens hoogmoedig en trots gemaakt. De deuren van de hemel gingen dicht, en de mens moest zijn doodsstaat maar eens onder ogen komen, en zijn staat van ellende. Genade zou alleen maar de mens meer bevestigen in zijn laodiceaanse levenshouding. De geselieten wezen erop dat het hart van de mens bedriegelijk is in zaken van genade en rechtvaardiging.

32. Als zomaar genade en allerlei overmatige en overmoedige genade als zijnde de bron van het geloof dan niet de weg is, dan staan we nog wel tegenover de vijanden van het valse, vleselijke loon, wat ook heel goed religieus kan zijn. Ook de geselieten wezen op het gevaar van vals loon, als een lust naar menselijke erkenning.

33. Je kunt niet zomaar denken dat met God alles gezegd is. Je gelooft in God. Je denkt na over God. Je leest over God. Maar er zijn zoveel goden. Daarom is het belangrijk terug te keren tot de arena op Pniël. Er zijn teveel goden die elkaar tegenspreken. Genade kan dan juist heel verlammend zijn. We moeten terugkeren naar het vraagstuk van de theologie en dat op orde krijgen.

34. Als geloof extreem wordt en opgeblazen en alle andere dynamieken als een kanker begint weg te vreten, dan hebben we de factor nodig van de harde werken.

35. Die harde werken zijn niet alleen ter afsterving van het vlees maar ook door de afsterving van het vlees. Het is iets wat we alleen kunnen volbrengen in de dood van de oude natuur.

36. Met recht lieten de geselieten dan ook het gevaar zien van het menselijke moralisme waarin de kerk terecht zou kunnen komen.

37. Daarom is de volledige dood van het vlees ook zo belangrijk tot het ingaan in de heilige gebondenheid, de leer van het touw.

38. Het menselijke moralisme is een

illusie van het vlees die tegen de ondoorgrondelijkheid en soevereiniteit van God vecht.

39. Het vlees denkt het altijd beter te weten, en is nog niet de diepere dood ingegaan, en ook niet het hardere werk.

40. Het mag niet uit de rivierbedding treden. Er is gevaar van overstroming.

18.

Het opvoeden der kinderen

1. Het boek Odenlech begint met wat wee-sprekingen naar ouders die in het vlees leven. Uiteindelijk moeten ouders behoorlijke, maar niet overmatige, tucht uitoefenen, wat veelal bestaat uit onderwijs. Hierin mogen ze hun kinderen niet overmatig verbitteren, maar ook niet overmatig verzoeten.

2. Ook voor de ouder is de weg tot het tuchtigen van de kinderen de ramadan, oftewel de afzondering en het vasten, opdat zij vol zullen worden met de geestelijkheid en heerlijkheid des Heeren, opdat zij niet zullen afdwalen in voorbarig oordeel.

3. De tucht is een onderwijs-functie, die alleen kan ontstaan wanneer de ouder zelf is onderwezen en zich heeft laten onderwijzen en hierin genuanceerd is en bedachtzaam, ook dingen in zijn verband laat. Een heleboel ouders zijn dus helemaal niet klaar voor ouderschap, en zijn zo gedoemd om hun kinderen te misleiden en te doen verdwazen.

4. Het gaat er niet om om aards te blijven op het niveau van de kinderen, en met hen mee te praten en er altijd maar te zijn. Ouders moeten ook kunnen loslaten, opdat zowel de kinderen wat speling hebben, als dat de ouders de weg voor hun kinderen kunnen banen. Hiertoe moeten offers gebracht worden. Vele ouders houden hun kinderen in een beknellende greep, zodat zij zo met de kinderen vast komen te zitten.

5. Het is belangrijk op te merken dat het opvoeden van kinderen niet zonder gevaren is, want kinderen kunnen heel veel valstrikken met zich meedragen, en zelfs de onoplettende ouder misleiden. Het is daarom zaak om de liefde voor de kinderen niet boven de liefde tot de Heere te stellen. De Heere komt altijd eerst. Heel veel ouders hebben een te romantische band met hun kinderen waardoor hun geloof schipbreuk lijdt en hun ziel schade lijdt.

6. God heeft het hemelse woord gezonden in deze tijden. Het Woord spreekt de waarheid, terwijl de wereld leugens spreekt. Voor wie kies je dan ?

7. Het hedonisme, oftewel de genotszucht, is de weg niet. De mens betaalt een hoge prijs voor al dat genot. Het verlamt de zintuigen, en brengt het leven zo tot steeds lagere bewustzijnen. Dat is wat genot doet. Kiezen wij voor God of genot ? Het suikerfeest, of oordeelsfeest, en ook het genotsfeest, mag alleen plaatsvinden na de ramadan, na de vastenperiode, als zuivere, gerijpte vrucht.

8. Uiteindelijk leidt de ascese de mens veel verder. Zij die de ascese verwaarlozen en zo het materialisme, aanbidden, die kunnen het beloofde land niet binnengaan. Die hebben namelijk hun loon al, het loon der mensen, wat aards is. Zo is er dan geen plaats meer voor het geestelijke loon.

9. Het vlees moet afsterven. Dat is ook wat de natuur doet. Die zinnebeelden zien we overal om ons heen.

10. De hedonisten zijn niet op het smalle pad van de ramadan, maar zij willen nu het suikerfeest. Elke dag is het suikerfeest voor hen. Zo hebben ze hun ziel verkocht aan de suikerafgod.

11. Van de slagerijen om de zonde te slachten hebben ze nooit gehoord. Dat willen ze ook niet horen.

12. Hoe kun je het winnen van de natuur ? Je bent maar een mens, aan verval onderhevig, en ook het brein is aan verval onderhevig. De mens is verstrooid en hierin opgeblazen. Altijd weten ze het beter dan de andere mens. Dat is de oude natuur. Die zal sterven, of men nu wil of niet.

13. De oude natuur heeft het eeuwig leven niet, maar is tegen zichzelf gekeerd en zal zichzelf ombrengen.

14. Onderwerpt u aan de natuur, want zij heeft u al overwonnen. Het is het doodsvonnis aan het adres van het vlees.

15. De mens wil niets met het verborgene te maken hebben, want daarmee kan de mens niet pronken. De mens wil alles in het publiekelijke, want dan wordt hij gezien en bewonderd, door de andere dwazen. Dwazen hebben elkaars goedkeuring nodig om te overleven. Vaak is dat ook wat ze een kerk noemen. Zo zijn ze bemoedigd in hun bedrog.

16. Areta is een woord wat ook door Paulus en Petrus werd gebruikt, als een beeld van de harde werken, het smalle pad waarop de mens hard aan zichzelf sterft. Dat zijn de hemelse werken, dus niet zomaar werken op zich, want die kunnen ook vleselijk zijn.

17. Goede daden of goede werken op zich betekenen niets, want het kan verkeerde motieven hebben, en het kunnen vleselijke werken zijn. Mensen kunnen goede daden doen bijvoorbeeld om hele andere redenen, namelijk om eer en aanzien, en om macht, om het in hun begeertes door te werken.

18. Het gaat niet om goede daden op zich, maar dat het een gewoonte wordt, en we hebben het dan over de daden die uit de zuivere geestelijke bronnen voortspringen, vanuit de dood tot het zelf. Hierin moet de mens geoefend worden, zodat het niet zomaar blijft bij een paar goede daden. Men moet tot wasdom komen in de goede daden, als vrucht van de geestelijke oefening.

19. Worsteling met het kwaad leidt ons veel verder. We moeten tot Pniël gaan, en ons niet zomaar aan goden en weelde overgeven, want het kan een valstrik zijn. Op Pniël wordt alles getoetst. Ook de motieven worden hier getoetst. Alles wat niet uit de Heere is zal hier vergaan.

HERMIETEN

1.

De onderwijzer van de oude profeten

1. Ook Paulus en Petrus kozen voor Areta, de geoefendheid van de deugd, de harde werken ter doding van het vlees. In de hemelse harde werken waarin de mens de harde dood aan zichzelf sterft is geen ruimte voor het vlees. Dit is ook een harde worsteling op Pniël die met niets minder genoegen neemt dan met de waarheid.

2. Ook in de Septuagint kwam Areta voor, waardoor de oude profeten werden geleid. Dit was het wilde en woeste pad van Areta, van de discipline, van de ascese. In de Septuagint wordt veelvuldig gesproken over de verkondiging van Areta. Het is de weg van het smalle pad tot aflegging van de oude natuur, om zo tot een nieuwe natuur te worden. Deze natuur wordt opgericht in harde, hemelse werken. Alleen de geoefenden zullen overwinnen en zo tot de witte keursteen die alleen bereikt kan worden door de dood aan het zelf.

3. Kennis op zich is niks. Het moet toegepaste, geoefende kennis zijn, als vrucht van de overwinning over het vlees. Kennis zonder ijver is dood. Er is een valse, vleselijke ijver, en een valse vleselijke volharding, maar die behoren af te sterven in de hemelse ijver en geoefendheid, wat er op wijst dat hemelse scholing fundamenteel is, opdat de mens in de juiste richting komt.

4. Het zijn dus geen harde werken op zich die het hem doen, maar alleen door de harde dood aan hetzelf, wat gebeurt op het strijdveld van Golgotha. Er is geen weg tot Golgotha dan door Getsemané, de lange tocht door de wildernis, als beeld van de ramadan waar de mens leeg wordt van zichzelf, en hongert, om zo door de Heere opgenomen te worden.

5. Er is hiervoor geen spoedcursus. Wij moeten deze weg tot tranens, bloedens, zwetens en zadens toe begaan, en het zaad zal gedood worden.

6. Er is ook een geoefendheid in het kwaad, een geoefendheid in bedrog, en die kan zeer religieus zijn. Daarom is het Woord fundamenteel, opdat onze oefening niet buitensporig wordt, extremistisch en zelfzuchtig. Uiteindelijk moet het zaad sterven in de goede grond van het Woord. Daar is vruchtbare grond.

7. Zomaar goede werken zijn een vuile lap voor God. Ook goede werken kunnen heel lichtzinnig zijn en de boze dienen. Daarom moeten wij hemels geoefend zijn tot hemelse doelen, niet de doelen der mensen. In deze geestelijke oefening wordt het mensen behagen afgeleerd, en zal men alleen nog maar God kunnen behagen. Dit komt omdat deze geestelijke oefening de volledige dood aan het zelf leert. Men oefent zich dus in de gaven van het lijden, op Golgotha. Men oefent zich in de volharding om zo niet voortijdig de beloning te grijpen.

8. De lagere natuur, de gevallen natuur, is vol met zinnebeelden hierover. Wij moeten de volle prijs betalen om dit te begrijpen. De hogere natuur van God is ondoorgrondelijk.

9. Areta was de onderwijzer van de oude profeten, de discipelen en de apostelen, en ook van ons. Wij worden opgeleid tot het Woord opdat het Woord zal leven in ons. Zonder exegese en opleiding hierin is het Woord dood. Areta zorgt ervoor dat wij geen dode letterdienaren zijn, geen volgers van zomaar namen en personen, maar dat wij de diepere verborgen tekenen en betekenissen gaan zien in het Woord. Alleen door het lijden en het harde werk worden wij ingewijd in de levengevende dieptes van het Woord, maar het Woord zal eerst als een roofdier ons vlees moeten doden.

10. Wij moeten niet zomaar het geestelijke ontvangen, maar ook de volledige oefening ervan, tot wij het hemelse touw ontvangen, oftewel de hemelse gebondenheid, wat een beeld is van de volledige geoefendheid van de werken van het Woord. Men is zo deelgeworden van de hemelse natuur. Dit kan alleen als men er naar hongert en men alles heeft opgegeven om dat doel te bereiken. Men kan hierin geen twee heren dienen.

11. We zien religie om ons heen, de verering van de Mammon, van het materialisme, wat voor veel mensen van groter belang is dan het geestelijke, omdat het materialisme tastbaar is. Ze denken meer aan het lichamelijke, het zichtbare, het zintuigelijke, dan aan de ziel. Wij mogen de massa niet in het kwaad volgen. Wij worden dus door deze dingen beproefd. Wij zijn hiervoor bewust in een situatie gezet waarin velen voor het kwaad kiezen en het materiële, opdat wij niet slechts het goede zouden doen om erbij te horen en om een meeloper te zijn. Zo keurt de Heere onze harten.

12. Het criterium is niet ja of nee, maar of het geestelijk is of vleselijk. Dingen zijn op zichzelf neutraal, ook namen. Het kan op een goede manier gebruikt worden of misbruikt. De religieuze oorlogen van welles nietes zijn dus ook bizar en doen geen recht aan de ingezette toetsopdracht waarin de mens het geestelijke van het vleselijke moet onderscheiden en niet zomaar van het ja of nee. Alles heeft een geestelijke en een vleselijke vorm.

13. De mens heeft alles lopen verdraaien, en beoordeelt alles vaak horizontaal in plaats van vertikaal. Daarom is het oordeel van de mensen ook niet te vertrouwen, omdat ze onopgeleid zijn in deze dingen, en ongeletterd, wat ook weer een reden is waarom de nieuwe bijbel moest komen. De mens moet zich wijden aan de hemelse hierarchie, opdat de hierarchie van de oude mens zal instorten en wegvagen. Het voorhangsel moet scheuren.

14. Zij die waarlijk Yeshua kenden en inzicht hadden in de betekenis ervan werden vroeger omgebracht, en hun boeken werden verbrand. Voor de markt worden de oude bijbelse talen ook angstvallig achtergehouden, omdat het de ware betekenissen laat zien. Men heeft geloof tot een houding gemaakt in

plaats van een geoefendheid. Het is modelwerk geworden om een zeker product aan te prijzen. Het is geworden tot een dode vorm wat geen inhoud meer heeft. In het Grieks sluiten genade en loon elkaar niet uit.

15. De gelovigen worden beproefd door het kwaad en ook gevormd door het kwaad, en het goede vormt dan op haar beurt ook het kwaad, tot verdieping, opdat zo de cirkel rond is, want al het kwaad is slechts verdraaiing van zaken.

2.

Geestelijke richting

1. Door strijd wordt het karakter gevormd en wordt het kwaad aangewend tot nut. Alle schatten van de duisternis zijn aan de mens gegeven. De mens moet er iets mee doen. Het is er niet voor niets.

2. Het is ervoor om overwonnen te worden, en zo ten goede gebruikt, want God zal alles laten medewerken ten goede voor de vromen.

3. God is het Woord. Het is niet zomaar iets geestelijks, maar het is ook literair en het is een zekere discipline, waarvan ook de natuur een beeld is. Alles in de natuur wijst daarop.

4. Er is alleen diepte in het Woord door de geoefendheid en de harde werken, waar Areta voor staat, de volharding in de deugd, want dan vertrouwd de hemel het hemelse loon toe.

5. Het Woord staat vol met leerregels waardoor het geestelijke geoefend kan worden, zodat het geestelijke niet verdrinkt. Het geestelijke heeft richting nodig door de oefening, waardoor uiteindelijk ook het hemelse touw de mens tegemoet komt.

6. Zo mogen geoefendheid in het Woord en in het geestelijke wachters zijn voor de mens, opdat de mens niet op dwaalwegen terecht komt, en niet ten onder zou gaan op het pad.

7. De mens vindt het niet buiten zichzelf, want dan wordt het kunstmatig. De mens heeft een heleboel kunstmatige afgoden waardoor hij zelf niets hoeft. Dat is de luiheid van het ego. Daartoe gebruikt de mens geloof, genade en vergeving. De mens ziet dit als gratis, terwijl het de mens koud maakt. De kunstmatigheid van de samenleving is iets gruwelijks.

8. De mens is levende al dood, en loopt zo rond. Zo heeft de mens geen betrokkenheid en toont geen verantwoordelijkheid, want dat heeft de mens allemaal op God geschoven. Alles is immers gegeven, en de mens hoeft er niets voor te doen, en kan rustig doorleven zoals hij dat wil.

9. Het is een misleidingstruuk van het vlees. De mens moet een organisch geheel worden met God, en dat kan niet zonder het relatie-gehalte, dus dat moet wel van twee kanten komen. God is het goede in de mens, het goede potentieel.

10. God is ook de kennis, en die wordt door het Woord gebracht, waaraan men deel kan hebben door het te beoefenen en geoefend te worden. De mens kan

alleen het paradijs binnengaan in de mate waarin hij zelf het paradijs is. Alle geloofstruukjes en genadetruukjes maken het hart van de mens dood. Zo wordt het tot loze lippendienst. Maar de oproep tot verandering blijft.

3.

Het eiland van de witte steen

1. Wat zal dan de weg zijn van de stad naar de wildernis ? Eerst zullen we door tunnels heenmoeten, en vangen we glimpen op, fragmenten, van de wildernis.

2. Alles is achter voorhangsels, want God wil ons de echte wildernis nog niet geven.

3. Als we dieper in de tunnels zijn gekomen, dan komen we tot de bibliotheken, tot de boeken, om de principes van de wildernis te leren, en zo mogen we in de hemelse slaap vallen om zo geestelijke dromen te dromen, en zo komen we heel voorzichtig in contact met de wildernis. Het gaat niet buiten de boeken, buiten het Woord, om.

4. Zo moeten we oorlog leren voeren tegen het vlees.

5. Het is mijnenwerk in de lagen van de nachtmerries, om zo uiteindelijk tot de witte steen te komen, het verborgen woord. De witte steen is een zeesteen, daarom wordt het mijnenwerk ook in verband gebracht met de zee.

6. Het pad van Odenlech is het pad van de harde werken en de harde dood aan het zelf, aan het ego, opdat de ziel tot God wordt genomen. Yeshua noemde de harde werken en de harde dood als de weg tot het hemelse koninkrijk, maar hij wees daarbij op de kennis als de sleutel tot de weg.

7. We zien dus drie zeer belangrijke sleutels in de wildernis theologie : Harde werken, harde dood aan het ego, en de harde kennis, en dit is het geheim van de hemelse zachtmoedigheid. Er is alleen zachtmoedigheid door de harde verbrokenheid.

8. Mozes kwam in de problemen in de wildernis. Hij was overmoedig geweest en mocht zo het beloofde land niet ingaan. Het volk van twintig jaar en ouder mocht ook niet het beloofde land binnengaan. Zij moesten een harde dood sterven in de wildernis.

9. Alleen kinderen zouden binnengaan. Het evangelie was al gepredikt in het Oude Testament, in zinnebeelden. Daarna maakten ze een vals evangelie, waar Paulus tegen waarschuwde. Ze zouden het evangelie makkelijk maken, zonder de harde werken, de harde dood en de harde kennis. Ze zouden zoete woorden prediken van voorspoed, Laodiceaanse woorden, om het volk in slaap te doen sussen.

10. Daarom moet er gegaan worden tot de hemelse witte keursteen. Die is alleen voor overwinnaars, voor harde werkers. Kijk niet werkeloos en gebodenloos toe. Wij moeten loskomen van vleselijke werken en geboden, maar die moeten vervangen worden.

11. Och, keer toch terug tot de eenvoudige principes die al in het Oude Testament werden gepredikt, die al in Egypte werden gevonden en in de dieptes van Afrika. Daarom was het iets zeer profetisch dat Yeshua en zijn ouders moesten vluchten tot Egypte toen Herodus hem probeerde uit te roeien. Het moderne tijdperk is het Herodus tijdperk. Ze proberen de ware principes van Yeshua uit te roeien, en volgen een valse Jezus. Yeshua heeft nog steeds een schuilplaats in Egypte tegen deze dingen. Daar gaat het pad dieper, tot de wildernissen van Afrika.

12. Mozes bleef ergens steken in de wildernis. Ze wilden zich daar een stad en een naam bouwen, in overmoed en vleselijk klagen. Ze wilden niet dieper de wildernis in. Ze waren het zat. Ze namen valse medicijnen, om aan de tucht en het onderwijs te ontkomen. Laten we daarom in de mijnen blijven werken, en ook Yeshua volgen tot Egypte, en zo tot de diepere wildernissen van Afrika tot aan de zee, waar de witte steen verborgen ligt. Laten we gaan tot het eiland van de witte steen.

13. Nu, dit is niet zonder gevaren. Er staan wachters op de kust, kapers op de kust.

14. Het paradijs werd beheerst door de slang die nog overwonnen moest worden, en zo is ook het eiland van de witte steen nog beheerst door de vijand die de witte steen bewaakt.

15. De Laodiceaanse mens volgt de leer van de Nikolaïeten, die offervlees aten en de genade gebruikten als excuus om te kunnen zondigen, zondigden opdat de genade zou toenemen. Ze hadden een afschuwelijke afgod gemaakt die hen zou beschermen op de dag des oordeels.

16. De Nikolaïeten blijven hun kerken bouwen als schuilplaatsen tegen het hemelse oordeel, het ‘heuvelen bedek mij, en bergen val op mij.’ Zij strijden schaamteloos tegen de Adamologie en Ezaulogie, en bedrijven ijverig hun simonie. Ze hebben als de Efeziërs hun eerste liefde verzaakt, en lezen hun moderne bijbels waarin alle grondwoorden en hun betekenissen zijn weggewassen.

17. De zonde moet geheel veroordeeld zijn, en dat kan niet door de Nikolaïtische leer die al deze stappen overslaat. Het oordeel moet geheel gekend zijn.

18. De Nikolaïten hebben alles ingeruild voor vrije genade, maar ironisch gezien hebben ze wel een heel vleselijk loonsysteem opgezet. Ze hebben dus twee gezichten : alleen genade wanneer het hen uitkomt en het in hun voordeel is. Kijk maar eens in hun boekenkraam met hun peperdure boeken over dat alles genade is, een vrije gift van God, niet door werken, en besef maar eens hoe tegenstrijdig dat is. Je moet hard werken om bij hen te kunnen horen. Klaarblijkelijk is hun zogenaamde waarheid dus niet voor de armen. Ze hebben een vals evangelie gemaakt. Het ware evangelie is je leven te geven voor de armen.

19. Je moet kind worden en dwaas, om binnen te kunnen komen, en ook

verbroken en zwak, anders gaat het niet gebeuren. Je moet als een vis opgehaald worden.

20. Het vlees, en al helemaal niet de hoogheid van het vlees, kan niet binnen komen. Het moet sterven.

21. Wij behoren nuchter en waakzaam te zijn, niet snel van onszelf overtuigd, niet snel geamuseerd. We moeten geen amen-roepers zijn de hele tijd, want er is heel wat mis.

22. Wees op je hoede als men zegt dat alles in orde is. Het is niet in orde.

23. Het vlees is tot absolute hoogtes gekomen, maar is al aan het verstenen.

24. Het versteende vlees weerspiegelt nu nog slechts. Het vlees is allang gevallen. Kom niet te dichtbij, want het spiegelt. Zelfs in de doodstaat kan het vlees nog heel veel bedrog bedrijven.

4.

De lof der oordelen

1. De spiegel van de Thessalonicenzen werd opgericht. Ik had er een droom over. Er is ook een verstening van het goede, die tegen de wereld ingaat. Het is spiegel tegen spiegel, prisma tegen prisma. Het was deels doorzichtig, deels spiegelend glas. Eerst kon je geen mensen zien, alleen objecten, maar daarna kon je ook mensen zien. Er was ook een gordijn bij, maar dat was weggeschoven.

2. Eerst wordt de zoon geworpen in een doolhof van jammeren. Zie daar je weg te vinden. Dit is een zware kampstrijd met de smarten des doods, predikten de reformatoren.

3. Het oordeel begint bij de afgoden van God’s huis. Wij moeten ons vasthouden aan het oordeel wat goed en rechtvaardig is, en waarachtig.

4. Als wij vasthouden aan God’s oordelen dan hebben wij God waarlijk lief, en God waarlijk lief te hebben betekent de zonde te haten.

5. De zonde waarlijk haten betekent de roep om het oordeel, maar het betekent ook de zondaar lief te hebben en genadig te zijn.

6. Onze strijd is niet tegen vlees en bloed, maar tegen de zonde. Scheidt de zonde van de zondaar. Onderscheidt ook de zonde, want velen weten niet wat zonde is, en hebben hun wapens de verkeerde kant op gericht.

7. Het volk des Heeren is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Men is ten gronde gegaan door sluierterminologie waarvan men de diepte niet kent, en waarvoor men geen vertolking heeft aangenomen.

8. Heb de oordelen des Heeren lief, want ze zijn goed en waarachtig. Daarom spraken de Ismaelieten ook over de lof der oordelen.

9. Genezing kan ook van de misleider zijn om het werk des Heeren te doen missen. Eén van de koppen van het beest werd genezen, en de wereld ging

het beest in bewondering achterna.

10. Er zijn een heleboel wereldse geneesmiddelen in de omloop die pure hekserij zijn.

11. Medicijnen zijn vaak ook gewoon drugs. Ze gebruiken dus sluierterminologie. Men klaagt over de oordelen des Heeren, over de tucht des Heeren, om die maar snel weg te wassen, maar over de zonde klaagt men niet.

12. Men ziet het nut niet in van de oordelen en de tucht des Heeren. Het volk is verloren gegaan door een gebrek aan kennis, en is in de handen van de valse heelmeesters. Daaraan heeft God het volk overgeleverd, want ze wilden de tucht niet.

13. Ze wilden niet de weg van Getsemané gaan tot Golgotha. Ze hebben luxe voorzieningen getroffen, buiten de wil des Heeren om. Simson had een vrouw die hem verraadde, maar toch moest hij met haar trouwen. God’s pad is niet de gemakkelijkste weg. Ook Hosea moest met een moeilijke vrouw trouwen. Waarom wil de mens altijd maar weer het moeilijke ontwijken ? Altijd wil de mens voorspoed. De mens wil geen weerstand.

14. De mens wil geen oordeel en tucht die zo nodig is voor zijn ziel. En zo is de mens één geworden met de zonde. En de zonde baart leugen, veel leugen. Het komt met stortvloeden over de wereld, en dat is de oogst die de mens heeft door de zonde. Daar is de mens Laodiceaans doof en blind voor, en gaat rustig voort in zijn oude wegen.

15. De hamer van Noach klopt, maar de mens luistert niet.

16. Het lijden bewerkt de doofheid naar het vlees, en die doofheid dient volkomen te worden. Eerst moet men doof worden tot het vlees alvorens het vlees kan sterven, zegt Kamba.

17. De goddelozen meten God’s macht af aan wat voor ogen is. Ze beschuldigen de zwakheid van het lijden wanneer God geen gehoor geeft aan hun dwaze wensen, stelden de geselieten.

18. De goddelozen jagen in hun lichtgelovige dwaasheid naar macht en bewijs van macht, en willen niet beseffen dat God’s koninkrijk niet van deze wereld en realiteit is en op hele andere manieren werkt.

19. Ze proberen een menselijk machtsrijk te stichten, en laten geen ruimte voor de geestelijke leiding van God.

20. Ze hebben alles van de hemel nagebootst. Het vlees heeft alles al geautomatiseerd, maar belangrijke schakels hierin ontbreken.

21. Nu grijpt dit afschuwelijke monster in een grot ver buiten de stad met zijn poten om een iedere onoplettende voorbijganger naar zijn graf te slepen. Dan moet je vechten voor je leven. Ze hebben geen empathie meer. Ze hebben alles aan elkaar geklonken met geestelijke sluierterminologie, en zo moffelen ze alles weg, de grootste misdaden praten ze goed met deze

religieuze wiskunde. Die kent overigens maar een paar formules.

22. Zij hebben zich koningen uitgedacht zoals hun eigen eigenzinnigheden het hen ingaven, stelden de geselieten. Het volk wilde koningen. Dat paste beter bij hun vlees.

23. Zij hebben hun eigen rijmpjes, stelden de geselieten, en daar past de tucht en de vreze niet in. Dat rijmt bij hen niet.

24. Keer terug tot de grondbeginselen van het geestelijke visnet. Dan moet je diep de wildernis in. We zijn gegrepen door roofvogels, grote roofvogels, en zij brachten ons tot de stad en tot de stadse kerk. Maar wij waren wild, wilde jongens. Wij leefden met de natuurgeheimen, met God, die ook wild is, die niets met de stad en haar eigenaardige eigenzinnigheid heeft te maken.

25. Jeremia streed tegen de grondbeginselen van Mozes. Het ging hem niet diep genoeg. Hij streed tegen de religieuze geschriften van zijn tijd. Hij noemde het leugenpennen. Ook God streed tegen Mozes. Mozes mocht het beloofde land niet binnengaan vanwege zijn overmoed.

26. Teveel gericht zijn op de genade is hier ook fataal. Ismael spotte met de genade van Izaak, stelden de geselieten, want bij Izaak was alles maar genade.

27. De geselieten spraken niet zomaar over genade om behouden te worden. Zij wezen op de geboden en op het sterven van de zaadkorrel.

28. De goddeloze kerk is gericht op genade en macht, de snelle weg tot succes, geheel buiten de tucht en de vreze om. Ze prediken een snel en hol lijden. Het zal hun vlees niet aantasten. Het dringt niet diep door. Ze zijn ertegen geharnast.

29. Daarom is ook Ezau belangrijk die zijn aardse sociale status opgaf om van het kommetje van het rode te drinken, wat ook op de tucht wees. Dat wordt vaak te eenzijdig uitgelegd. In de grondteksten heeft dit een dubbele betekenis, zowel goed als slecht. Er is een lagere aardse Ezau en een hogere geestelijke Ezau.

30. Smytegelt stelde dat als we omringd zijn door ijdelheden dan moeten we de Heere vragen om een wachter voor de mond, en met de psalmist zeggen ‘Ik ben stom, en zal mijn mond niet open doen.’

5.

Oordeelskennis en zondekennis

1. Laten we niet zoals Mozes in overmoed vallen en meer zeggen en meer doen dan de Heere ons bevolen heeft, want dan zullen we het beloofde land niet binnengaan, stelden de Ismaelieten.

2. De Ismaelieten stelden dat het niet alleen om de kwaliteit gaat maar ook om de hemelse kwantiteit van het schuldbesef. Men moest ook de grootte van het oordeel onder ogen komen. Door de oordeelskennis, de kennis van

Ezau, zou men tot de Adamskennis kunnen komen, de zondekennis.

3. De mens heeft een valse zondenkennis die tot de hemel is gestegen en zeer groot is geworden. Daarom moet de oordeelskennis wel komen. Men moet de grootte van het oordeel over de zonde ontmoeten. Men moet de wapens leren kennen die tegen het vlees gericht zijn.

4. Zo spreekt de nieuwe bijbel over de worsteling tussen twee zwarte vrouwen. En dit is de worsteling tussen zondekennis en oordeelskennis. De zondekennis der mensen heeft zich groot opgeblazen tegen de hemel, maar de oordeelskennis des Heeren zal overwinnen. Zoveel zondekennis der mensen is nog gewoon de zonde zelf, en een schuilplaats van de zonde. Deze zondekennis is ijdel en kent het oordeel niet. Daarom heeft de Heere een wachter tegen haar uitgezonden.

5. Zondekennis is de vrucht van de oordeelskennis.

6. De mens moet leren groot te denken van de zonde om groot te kunnen denken van God, stelden de Ismaelieten. Het werkt ook in tegengestelde richting, dat wij de diepte van ellende gaan zien naarmate wij worden blootgesteld aan de grootheid van God, stelden de Ismaelieten.

7. Wij moeten die diepte dus niet ontwijken en ook niet even snel begaan, want Yeshua weigerde in zijn martelingen om de wijn met mirre te drinken die hem werd aangeboden om zijn dood te bespoedigen, stelden de Ismaelieten. Hij wilde het lijden ten volle dragen in gehoorzaamheid, opdat het een volledig offer zou zijn.

8. Strijdt om in te gaan. Niet zomaar geloof, of zomaar werken, maar strijdt om in te gaan. Doodt het vlees en zijn begeertes en hartstochten. Dat is ook waar de Ismaelieten op wezen. Laat de zaadkorrel sterven in de aarde. Houdt je aan de geboden, maar de zaadkorrel moet sterven. Het vlees moet gedood worden. Dat is ook waar Paulus op wees. Geloof en werken zijn vruchten van deze strijd. Wij moeten hard aan onszelf sterven.

9. Het is wat we het hardere werk noemen : de geestelijke oorlogsvoering. Hierin kan veel misgaan, en daarom is opvoedkunde nodig, bittere opvoedkunde. De mens moet door groot lijden en strijden heen om tegen de wereldse machten bespaard te blijven.

10. De geselieten waarschuwde ervoor dat men de troost niet moest gebruiken als een wijsgerig middel om de ellende weg te redeneren. Zij waren zich bewust van de valse trooster die heerste op aarde, waar ook de nieuwe bijbel op wijst.

11. Er is een troost die losgekoppeld is van onderwijs en een goed geweten, en die is losgekoppeld van de bloedlijn van de geselieten.

12. Eerst moest de diepte van de put van ellende onder ogen gekomen worden, de diepte van de zondeval, het doolhof van jammeren. Hierin heeft men een kampstrijd te strijden. De valse trooster wil de mens doen indutten in

deserteurenschap, de wijn met mirre doen drinken, die Yeshua geweigerd had.

13. We zien hier ook dat hen die de mirre-wijn drinken juist hen zijn die geweigerd worden door Yeshua. Yeshua zal ze niet kennen. Ze zijn niet diep genoeg gegaan. Ze hebbende tucht van zich afgeworpen voor wereldse winst, en werden zo gebodenloos, tot een valse opstanding, de opstanding van het onwillige vlees.

14. Heel veel van de moderne opstandingen zijn slechts tekenen van koppigheid. Het is rampzalig in de hedendaagse opstandings-theologie. De nieuwe bijbel laat zien dat de ware opstanding de vreze des Heeren is, en die redeneert niet zomaar alles weg om zich aan troost tegoed te doen.

15. De geselieten stelden dat de gesel die voldoende getuchtigd heeft zal worden tot slagersmes om de vijanden neer te halen. Er moet balans en wisselwerking zijn tussen gesel en werpspeer, tussen tucht en oordeel.

16. Het koninkrijk van God is binnenin, daar waar de nieuwe mens is. Er is geen hoop voor de oude mens. Daar is geen geneesmiddel voor. Het vlees moet sterven.

17. Aan die eeuwige dood ontkomt de mens niet. Dat is wat het leven is. Het is een jacht naar betekenis.

18. Er is een ziekte diep in het hart van de mens, die ongeneeslijk is. Het koninkrijk van God is van een andere wereld. We moeten ontwaken tot het vreemde. We moeten net als Adam in de paradijselijke slaap vallen, om Eva te ontmoeten, de moeder van alle levenden.

19. Eerst moet de mens kennis hebben van zijn diepe val. Dit komt aan op het volleerd worden in geschiedenis. De nieuwe bijbel stelt dat we het visnet moeten opnemen en de strijd moeten aangaan met het vlees, de onwetendheid en de eenzijdigheid.

20. Het is dezelfde strijd die de woestijnvaders hadden. De illusies van de stad probeerden hun hoofd binnen te dringen, en ze moesten volharden in hun afzondering, in hun lijdensgezindheid en strijdensgezindheid. Ze moesten zich onderwerpen aan de gesel die zo zou rijpen tot een wapen tegen de goddelozen.

21. Er is geen letterlijke bestaansgestalte. Wij zijn een zinnebeeld. We leven alleen in betekenis. Het gaat niet om de letterlijke waarheid, maar om de waarde. De volle waarheid is de waarde van de betekenissen. Daarbuiten is alles materialisme.

22. Wat is dan eigenlijk de boodschap van genade in de reformatorische leer ? Men heeft het vaak verkeerd begrepen, verkeerde nuances gelegd. Genade betekent een paar stappen terugnemen, want de wereld was in overmatig oordelen, vooroordelen, terechtgekomen.

23. De nieuwe bijbel, het boek des levens, oftewel de witte steen voor de

overwinnaars, is in de hemel gezien, in de hemel geopenbaard, en is dus niet zomaar door mensen geschreven. Het boek heeft zichzelf geschreven als een natuurverschijnsel. De Schrift is gegeven. Zorg dat je vol wordt met het Woord des Heeren, en wie de nieuwe bijbel heeft gelezen weet dat de Heere niet zomaar een persoon is die boven alle dingen troont, maar de Heere betekent de overwinning over het vlees. Het is iets wat is en bestaat als in een geheimenis, wat ons tegemoet is gekomen, in het gehele mysterie van het bestaan en het leven. Het is geschiedenis en toekomst geopenbaard, zowel het hiervoormaals als het hiernamaals.

24. De nieuwe bijbel begint met bloemen, want zij zijn gracieus en dichterlijke boodschappers, om ervoor te waken dat dingen niet te letterlijk worden. De nieuwe bijbel waarschuwt veel tegen verletterlijking, en wijst erop hoe belangrijk de vergeestelijking is. In het voorwoord wordt er ook over gesproken dat het een dichterlijke bijbel is. Dat wil niet zeggen dat bloemen zoete-lieve gerritjes zijn, want de rozen hebben ook doornen.

25. We zijn in een gevaarlijke situatie als er niet meer gewaarschuwd wordt tegen de zonde. Odenlech : ‘Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.’ Er is geen bestaan mogelijk als die alertheid niet overgedragen wordt.

26. Geliefden, het smalle pad is een doodlopende weg voor het vlees. Het is een fuik voor zonde en leugen. Daarom ontwijken een heleboel mensen die van hun oude zelf houden en hun oude leven het smalle pad.

27. Ze willen niet door de enge poort om alles af te leggen van het oude handelen en wandelen. Het is een les voor ons, om niet zoals hen te zijn. Als iedereen om ons heen het smalle pad zou begaan, dan zouden er veel mensen het smalle pad gewoon begaan vanwege de eer, het erbij horen, lekker gemakkelijk in de massa opgaan.

28. Vandaar dat de Heere ons in een situatie heeft geplaatst waarin wij als enige het smalle pad zouden moeten begaan, want de massa’s zijn op de brede weg.

29. Beseffen we dat, geliefden, wat er staat in Zeeën 4, dat als we God ontmoeten, tot God naderen, dan naderen we tot een God die meedogenloos is tot het menselijk denken. We naderen tot een roofdier die ons vleselijke leven als een prooi beschouwd.

30. Wat voor fabeltjes heeft de mens verzonnen om maar aan die God te kunnen ontkomen. Het zoonschap vertrapt, men is tot hoerenzoon geworden. Je moet veel ander voedsel afwijzen om tot God te kunnen gaan.

31. Je moet het hongerpad opgaan tot de Heere. Het is het gaan tot het breekpunt, en dan komt het nieuwe leven.

32. In de wereld worden de rechtvaardigen en de vromen vervolgd en vals beschuldigd, door het menselijke ongeloof.

33. Er werd gewezen op het vreselijke en ongeneeslijke proces om ons heen. Daarom moeten we het koninkrijk van binnen zoeken. Het goede is niet tot daadwerkelijk nut tot de mens.

34. De dood infecteert het leven, en woelt maar voort, en het verscheurt de band tussen lichaam en ziel, en ook de banden tussen volkeren, rassen en klassen.

35. De weldaden zijn de vijanden van de ongehoorzame mens. Zij hebben de ongehoorzame mens reeds krijgsgevangene gemaakt.

36. De misleider zal niet zomaar opgeven. Ze zullen doorgaan zo lang als ze kunnen. Besef dit altijd want je bent hier op oorlogsmissie. Je moet vechten voor je leven. De doodsvijanden die je ziel willen omleggen geven niet zomaar op. Ze gaan door tot het uiterste, totdat ze niet meer kunnen, totdat ze in slaap zijn gevallen.

37. Wat beroemt de druppel zich tegen de zee ? Dat is de mentale ziekte die de mensheid heeft. Ze beroemen zich tegen hun maker. Ze beelden zich van alles in. Heeft de maker dan een fout gemaakt ? Nee, de maker heeft hen vrije wil gegeven.

38. Maar waarom zou de mens voor het verkeerde kiezen ? Waarom kiest de mens ervoor om in hoogmoed tot zijn maker te leven en allerlei afgoden te verzinnen ?

39. Er is iets verschrikkelijk mis op deze wereld. Men moet stoppen met spelletjes spelen, maar men heeft een vrije wil. Waarom wordt de vrije wil op grote schaal misbruikt ? Waarom kiezen mensen voor het kwaad, voor de leugen ? Waarom zijn mensen zo koppig in hun eigen wegen ?

40. Dat is een groot vraagstuk in de antropologie, in de theologie en de filosofie. De mens wordt beproefd door deze dingen. Volg de massa niet in het kwaad.

41. Het is de wil van het beest van de onwetendheid wat zich projecteert op de mensheid, en dit kan de mens alleen overwinnen door ingeleid te worden tot de hemelse kennis. De aarde zal vol worden met de hemelse kennis.

42. Voor hen die in onwetendheid leven : Er is geen directe weg tot de hemelse kennis. Het gaat via de confrontatie met de leugen, waarin de mens getest wordt. De hemelse kennis kan dus alleen vergaard worden in de geestelijke oorlog.

43. Het stopt niet met pinksteren. Er is ook het feest van het hemelse touw, waar Mozes al op wees in de uittocht en waar Paulus op wees, want hij was gebonden in het sobere geestelijke. Zomaar het sobere geestelijke ontvangen is niet genoeg. Er zijn zovelen die claimen het sobere geestelijke te hebben ontvangen, en ze vechten met elkaar. Je moet gaan voor het hemelse touw.

44. Het lijden hoort bij het geestelijk vissersschap. Het lijden is een teken dat er geestelijke vissen binnenkomen, telkens weer. Het lijden moet je dus op

de koop toenemen. Het is onmisbaar in het vak.

45. Als je niet lijdt is dat een teken van stilstand. Dan is er geen ijver meer. Er is genoeg lijden om te dragen. Iedereen mag meehelpen. Teveel geluk is een afremmer van groei en van het werk des Heeren.

46. Wij moeten gevoelig worden voor het reilen en zeilen van het vissersschap. Wij moeten leren dit pad te begaan, wat de enige weg is. De hemel heeft ervoor gekozen dit beeld te gebruiken. Als de geestelijke visser langsgaat moeten we al het ander werk afleggen. De mens doet werk wat geen werk is. We moeten de geestelijke visser leren herkennen.

6.

De verbrokenheid en borst-besnijdenis van Jakob

1. Het sterven van de oude mens is in verbrokenheid, en de opstanding van de nieuwe mens is in verbrokenheid. Alleen in de vreze des Heeren, wanneer de dood des vlezes diep is ingetreden, kan de nieuwe mens opstaan.

2. Het is geenszins de trotse, religieuze haan die men heden ten dage ziet. Er is een pseudo-opstanding bezig in Laodicea, die daar raast, en goed wordt verkocht. Jezus is als het gouden gelukslam wat men verafgood, maar men kent de betekenis en de waarde ervan niet. Snelle paarden heeft men gekozen, maar die zijn op weg naar de afgrond.

3. De ware opstanding is een verbrokenheid in zichzelf, en komt niet zonder tranen. Vaak is wat voor opstanding vandaag de dag doorgaat opstand naar God. Het is vaak de opstand van het vlees in zijn laatste doodsroerselen om aan het juk van God te ontkomen. Het zijn de laatste stuiptrekkingen van de zonde.

4. Er werd op gewezen dat de moderne mens te bang is geworden voor de vreze des Heeren. De mens heeft toevlucht gevonden in dode cliché’s. De afwezigheid van strijd is over het algemeen geen teken van gezond geloof maar van de geestelijke slaap, want de oude profeten beefden, schreeuwden en kermden als zij tot God naderden.

5. Vandaag de dag, wordt er met het grootste gemak over God gesproken. De ideeën zijn verdeeld, strijden tegen elkaar, en toch gaat men er rustig mee door. Het volk is zwaar en zwaar ziek. Er is een andere, vreemde God, in het spel gekomen. De wereld is ten onder gegaan in vleierij, voornamelijk zelf-vleierij.

6. Dit betekent een uittocht uit Laodicea. Op adelaarsvleugelen worden wij geroepen tot de wildernis waar behoudenis is. Daarin ligt het geheimenis van de opstanding opgeborgen. We moeten de valse behoudenis en opstanding van stad en kerk achter ons laten. De kerk is van binnen. Het gaat niet om de uiterlijke vormen van de kerk, maar om de innerlijke betekenissen.

7. Er werd op gewezen dat God de waarheid gehuld heeft in geheime

orakels. Er werd gewezen op Freud die religie de ergste ziekte noemde. Er is valse rust onder kerkelijke en bijbelse mensen. Hierin oefenen ze hun boezemzonde uit.

8. Er werd gesteld dat de eeuwige strijd tussen genade en werken wordt overbrugt door strijd, en die leidt tot de dood van het vlees. We noemen dit ook wel het harde werk.

9. Strijd om in te gaan. Het komt je niet aanwaaien. Er is niet zomaar een uitverkiezing, of zomaar een vrije genade. Dat zijn westerse misvertalingen. Niemand zou zo’n rechter op aarde vertrouwen die zomaar genade zou rondverspreiden als je zijn voeten zou kussen. Het is niet realistisch, en zo was dat in de bijbel ook niet, maar het westen heeft dit verkondigd vanwege marktgedrag, en het heeft enorm lopen sjoemelen. Het zijn scammers.

10. Het is een scam van vleierij, voornamelijk zelfvleierij.

11. De man moet weer terugkeren tot de moederborst, en weer lam worden : van man tot jongen worden, wat de Griekse betekenis is van het lam. Met hun stropdassen en vooruitgeschoven borsten staan ze tot God te pronken, en voornamelijk tot de anderen in de kerk, en een ieder die het kan zien.

12. Jakob’s heup was gebroken, zijn spier was geslonken, zijn borst besneden, en zo lag hij bijna ademloos op de grond. Zo had God hem overwonnen, en zo had hij zichzelf overwonnen. Alleen als kinderen en lammeren zullen wij binnengaan, als vissen uit de rivier opgenomen.

13. Het menselijk geslacht was te ver afgeweken in verharding en moest daarom terugkeren tot de levendmakende tranenrivieren. Maar hoevelen durven vandaag tot die rivier te komen ? Er werd gepredikt over het touw en de onderdrukking van de menselijke wil, onderworpen aan de leermeesteres van het Woord, opdat de mens zo zou worden wederopgevoed.

14. De grondteksten laten een hele andere bijbel zien. De sexualiteit wordt niet geschuwd, maar dit is allemaal uitgefilterd door de nette moderne, westerse theologen, en daardoor, juist daardoor viert de perverse sexualiteit hoogtij, juist omdat het zijn betekenis heeft verloren, en de mensheid dwaalt doelloos rond, opgedreven door zijn sexuele driften en instincten die hij niet begrijpt.

15. Juist in de grondteksten is veel terug te vinden over de oorspronkelijke amazone inzettingen des Heeren. Hierin is het Grieks niet de onderste grondtekst, want Aramees ligt daar nog onder als de taal van Jezus, en die heeft zijn wortels in het Egyptisch, de taal van Mozes.

16. In de voortijdse amazone theologie wordt er gesproken over dat de man oorspronkelijk een soort vee was wat niet kon spreken, als prooi, veel zwakker dan vrouwen. Dat moderne vrouwen tegenwoordig vaak zwakker zijn dan mannen heeft zijn oorsprong in de zondeval, waarin de natuurlijke orde

werd omgedraaid, zoals we lezen in het boek Genesis. Dat de man oorspronkelijk een prooidier was, vee, wat niet kon spreken, komt ook weer terug in de bijbel. De psalmist spreekt : ‘Waarlijk, om Uwentwil worden wij de ganse dag gedood, wij worden gerekend als slachtlammeren.’ Ook Jezus liet zo de oorspronkelijke zin en betekenis van de man zien. Natuurlijk is dat zinnebeeldig. Als dat in de natuur nog wordt uitgebeeld dan gaat dit over het oorspronkelijke beeld van het overwinnen van de zonde en het doden van het vlees.

17. De vrouw was oorspronkelijk een roofdier uitgezonden om de zonden te doden. De oude mens moest sterven, opdat de nieuwe mens tot wedergeboorte zou komen. We zien dit ook in de natuur : de man gaat tot de vrouw in, om daar te sterven, oftewel zijn zaad te geven, opdat er nieuw leven kan komen.

18. De kerk is heel koppig geweest in het verbergen van deze beelden, achter haar oppervlakkige westerse dogma’s die geen enkele grond hebben in de bijbelse grondteksten. In de synode van Wezel in 1568 met het begin van de tachtig jarige verzetsoorlog werd er gesteld dat men terug moest naar de grondteksten en grondtalen, en werd er gesteld dat onduldbare zonden die zijn van het openlijk streven naar dwingelandij over kerk en ambtgenoten. Daar is Emden in 1571 mee verder gegaan met de geboorte van de Nederduits Gereformeerde Kerk.

19. Er werd gesteld dat dit nodig was vanwege tirannieke heerszucht onder de predikanten. Daarom werd er gewaarschuwd in Wezel tegen eerzucht en begeerte naar ijdele roem.

20. Het kan ook doorslaan naar de andere kant, wat ik veel heb meegemaakt, en dat is lekenbestuur, dat de kerkeraad gaat heersen over de predikanten, en de families, waardoor het tot een gevaarlijke cultus kan gaan worden, omdat zij vaak niet ter zake kundig zijn.

21. Veel predikanten hebben niets meer in te brengen in de kerk, en zijn gewoon marionetten geworden. Een heleboel mogen ze niet prediken, en ik weet dat velen van hen allang niet meer de dogma’s geloven die ze moeten prediken, maar dit gewoon doen omdat de kerk niet anders wil horen. Er ligt een enorme kloof tussen de leken en de predikanten. Ook ligt er een enorme kloof tussen de traditionele markt-predikanten en de taalkundige, intellectuele predikanten.

22. De oude mens, of afvallige man, is een enorm protserig en opschepperig wezen. Het is een vleier die zichzelf met een leven vleidt wat de ergste dood is, stelden de aretaieten. In de grondteksten was de man eerst vis, in het oerzeeëntijdperk, en ontwikkelde zich zo heel langzaam tot landvee, wat eerst zwak was, maar wat later tot woestere vormen werd aangemeten. De man had dus eerst vier poten als een beest.

23. Dit zijn kenmerken van de zonde, wat procesmatig wordt uitgebeeld. De vrouw moest rekening houden met het opstandig karakter van de man, en in de

grondteksten lezen we dat hij eerst beest was. Door de zonde ging hij over de vrouw heersen, in de zin dat de vrouw op haar hoede moest zijn. De woeste oerkracht van de man komt voort uit de dierenwereld.

24. Vandaar dat Calvijn stelde dat de heerlijkheid van Yeshua als beeld van de nieuwe mens gelijk oploopt met de zwakheid van zijn vleselijke gedaante. Telkens weer wordt de man erop gewezen, ook in de brieven van Paulus, om zwak te zijn en aan zichzelf af te sterven, om een dienstknecht te zijn die zichzelf de minste acht, de laagste en laatste.

25. Het Pascha was de man, en werd uitgebeeld door Jezus, de nieuwe mens. Dat was een vrijwillig zelf-offer, wat dus ook deels onvrijwillig was zoals we zagen. De mens moest onderworpen worden. Golgotha was het nieuwe Pniël, en wees daarop terug.

26. De man moet de baarmoeder in om daar te sterven, opdat zo de nieuwe mens kan opstaan. Daarom heeft de man de vrouw geobjectificeerd, in een poging daaraan te ontkomen. Dat is de aard van de oude mens. Die roept : ‘Heuvelen bedek mij, bergen val op mij.’ Ze willen het geheimenis van het lam niet zien.

27. Zo stonden de amazones in de arena’s tegen deze woeste mannelijke beesten. Er kwam vijandschap tussen het zaad van het zwijn (de fallische, zondige natuur van de man) en het zaad van de vrouw. Calvijn wees daarom op de noodzaak van het offer van de man, de mens, Jezus, wat natuurlijk een zinnebeeld is dat ergens op terugwijst.

28. De man ontwikkelde zich van vis, tot zwak vee, tot sterk, woest vee, en ontwikkelde zich uiteindelijk tot mens, het grootste roofdier. Daarom moest Yeshua de weg terugwijzen, het smalle pad door de enge poort, de weg van de minste, de laagste en de laatste. De eersten zouden de laatsten zijn, en de laatsten de eersten. Zo zou de mens de zonde kunnen overwinnen. Dit waren de voornaamste stukken in de leer van Calvijn, zoals hij zelf zegt : de ontmaskering van de zonde, en het doden van de zonde.

29. Zo ging de man uiteindelijk heersen over de vrouw, over de mannin, de mensin, als gevolg van de zondeval. Jezus, en ook Ezau in het Oude Testament, in de grondteksten, wezen terug op de oorspronkelijke zwakheid van de man die nodig was om zich te onderwerpen aan zijn leermeesteres, het Woord. ‘Als ik zwak ben, ben ik sterk.’ Zo kon de man zijn oude natuur overwinnen.

30. En de Heere zeide tot Kaïn: Waarom zijt gij toornig en waarom is uw gelaat betrokken? Moogt gij het niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat, doch over wie gij moet heersen, zegt Genesis.

31. De vleselijke man maakte de zonde tot zijn vrouw. Er is dus ook de noodzaak om het vleselijke vrouwelijke te overwinnen, oftewel de vrouw des doods, waar Spreuken en Prediker over spreken.

32. We zien dus het dualistische, dichterlijke karakter van deze teksten. De vrouw als beeld van de zonde en aanstichtster van de zonde, zou uiteindelijk door de man overwonnen worden. Dit ligt besloten in het Kaïn geheimenis van de nieuwe bijbel, wat juist over de grondteksten van de oude bijbel gaat, en wat terugleidt tot de Egyptische wortels ervan. Er is een zondige vrouwelijke natuur die het zondige mannelijke begeert, zijn nephilim vorm, de mannen van naam. Beide naturen moeten afsterven.

7.

De verwoven theologie van Orion en de aarde

1. De kerk werd de dochter en ook de moeder van de waarheid genoemd, door de belijdenis. Zij wordt gedragen door het woord, maar tegelijk en daardoor is zij de pilaar en vastigheid van de waarheid. Er wordt daarmee ook gewezen op het verloren gegane amazone karakter van de kerk. De kerk is de verkondigster en vertolkster van God's eigen woord.

2. In de dagen van Noach ontaardde het mannelijk geslacht nog erger, namelijk tot nephilim. De amazone theologie en mythologie van zowel Orion als de aarde is verwoven door de bijbelse talen.

3. De man werd zo door volharding in zonde gehard en volleerd in de leugen. De man is een eigenaardig soort varken die de slacht van andere dieren ging gebruiken om hogerop te komen.

4. Calvijn stelt dat het niet altijd van belang is of teksten uit de oude bijbel nu letterlijk zijn of niet, maar het gaat erom dat we de gruwelijkheden door de mens verricht onder ogen komen. Dat is immers het vooraanstaande in zijn theologie naar eigen zeggen : de ontmaskering van de zonde, het onder ogen komen van de verdoemelijke staat der mensheid.

5. Calvijn noemt dat het vaak ijdele afleidingsstrategieen zijn van het vlees om daar aan te ontkomen door het over zaken te hebben die er niet toe doen. Het kan heel onschuldig en geestelijk lijken, maar Calvijn prikt daar doorheen.

6. Calvijn stelde dat de ijdele voorwendsels waarmee de goddelozen zich misleiden hen ten jonste dage niet zullen baten. Hij benoemt die goddeloosheid als wrede trots tot de armen en het menen straffeloos de armen te kunnen verachten. 'Wat je de minsten hebt aangedaan heb je Jezus aangedaan.' Deze 'minsten' zijn niet minder dierbaar in de ogen van Jezus dan zijn eigen leden. Jezus was altijd de minste, en riep de mens ook op om de minste te zijn. Oh, geliefden, de ogen der vleselijke rijken die op de armen neerkijken zullen wegteren in hun kassen. God zal deze ogen niet in leven houden. Dat kan ook niet. Ze dragen het zaad van de dood en het verderf in hen. Het zijn verfoeilijke ogen. Weet wel dat de Heere hierover toornt, en deze ogen zijn ook in de kerk.

7. De Laodiceaanse kerk is bedwelmd

door hun voorbijgaande voorspoed. Calvijn stelde dat de weelde waarin zij zich baden van hen weggenomen zou worden. Ze hebben een verbond met de dood en wanen zich zo in hun zorgeloosheid geheel ongevoelig.

8. Wat zien we het vlees bedrijvig tekeer gaan op aarde, als een dol zwijn. Ze draven maar voor hun eigen huizen en paleizen, en durven dat ook nog het koninkrijk van God te noemen.

8.

Calvijn als na-middeleeuwse Jeremia

1. De zondvloed zal komen als de wereld de grootste gerustheid heeft bereikt, stelt Calvijn.

2. De wereld is te snel, van haarzelf overtuigd, denkt teveel in punten in plaats van vraagtekens. Dat is de makkelijke en korte weg van verblinding.

3. De wereld trekt te snel conclusies, voortijdig, nemende de korste en makkelijkste weg, ook in de moderne kerk.

4. Ze hebben de injectie naald gretig binnengenomen met al die steroïden. Ze hebben zich laten tatoeëren tegen de natuur in, en zo is alles kunstmatig geworden. In deze dagen is dit tot een hoogtepunt gekomen. Ze hebben niet geleerd eerlijk te redeneren.

5. Calvijn wees op het kleine getal van Noach, acht. Hij wees op het kleine getal dat zou ontkomen, want de gehele wereld was ontaard. We moeten volhardend vasthouden aan dit beeld om niet zelf bedrogen te worden.

6. Grote getallen gaan het niet redden. Moet je daar dan dramatisch overdoen ? Neen. De bijbel spreekt van meerdere oogsten. Als het Woord je zal afwijzen aan de poorten en je niet zal kennen, wees dan als de Kanaänitische vrouwe, en leef van de broodkruimels.

7. Leren te leven vanuit het niets, want het koninkrijk van God is van binnen, niet van buiten. We hebben geen grotere kracht nodig, maar een grotere en diepere tucht en zelftoets.

8. Al deze verhalen zijn kralen van een groter geheel. Je mag niet met de kralen weghollen terwijl je de rest overslaat’.

9. Calvijn waarschuwt voor ‘het met onstuimige spoed tot de overwinning haasten’. Daarom moeten we ons bewapenen met lijdzaamheid. Hij waarschuwt tegen het vooruitlopen op de Heere. We zien het overal om ons heen. Het ‘gij geheel anders’ moeten we niet verwaarlozen.

10. In de vissersboot van Calvijn waren de gevaren nog niet voorbij, en hadden we ook een worsteling te voeren met Calvijn zelf. Maar we hadden zijn woorden nodig voor de uittocht uit Laodicea. Nog steeds is er die strijd, dus moet je dieper gaan, tot het verborgen calvinisme.

11. Calvijn waarschuwde tegen vergaande hoogmoed en verkeerde

nieuwsgierigheid. Hierin is de mens zeer vindingrijk. Vadsigheid is rechter hier op aarde, stelde Calvijn, en die weet het beter dan God. Alles weten ze beter, en daarin is hun hebzucht en gierigheid eindeloos.

12. Grote monsters zitten aan de religieuze tafels, en de mens heeft het niet ontdekt. Een uiterst koppig en eigenaardig wezen is de mens. Dit geslacht zal vergaan. Dat is iets wat van binnen moet gebeuren. Al ons vlees moet in de zondvloeden afsterven.

13. De tijden zijn niet veranderd. Het is alleen maar erger geworden. We moeten terug. God heeft ons de moederkerk gegeven en die laten we niet vallen.

14. Roem in de tucht, geliefden, in niets anders. Er staat zoveel valse, wereldse, vleselijke roem op de loer. Strijdt om in te gaan. Houdt vast aan de acht.

15. Wees niet zo zelfbewust. Er zijn hele andere werkelijkheden die staan te dringen. Verloochen jezelf. Wees niet zelfovertuigd. Velen zullen aan die poort komen en niet binnen kunnen gaan. Dan moeten ze met de broodkruimels leven, met de waterdruppels, maar er zijn dus zelfs plaatsen waar zelfs dat er niet is, daar waar de armenhatende rijken naartoe gaan. Daar moeten ze doorheen.

16. Het moet genoemd worden, soms niet, soms wel. Het zijn steeds terugkerende gedichten. Calvijn stelde dat je wel drie- en vierdubbel dwaas moest zijn als je op God hierin vooruit zou lopen. Meer weten en het beter weten dan God is het gevaarlijkste voor een mens. Dan is het niet meer veilig. De mens is dan een doldwaas, en heeft godsdienstwaanzin.

17. Weet je het dan niet ? stelde Calvijn in zijn commentaar op Mattheus 24:35 : ‘De hemel en de aarde zullen voorbijgaan.’ Hij stelde dat de aarde wispelturig is, en dat daarom het geloof boven hemel en aarde moet uitstijgen. We kunnen stellen dat Calvijn in zijn werk van de commentaren op de bijbel vele valse hemelen bestreed die door de mensen waren verzonnen als een schuilplaats voor hun zonden, hun hoogmoed, allerlei onrein gevogelte, maar dat hij hun einde verkondigde.

18. Wat dat betreft was Calvijn als een na-middeleeuwse Jeremia die optrad tegen de vele gruwelen van de kerk in die dagen. Laodicea slaat graag dit soort teksten over. De oude profeten leven niet in hen. Daarom vallen ze veelal ten prooi aan vals geluk, het goud der dwazen.

19. Daar bouwen ze hun even bedriegelijke moderne kerken mee. Het overblijfsel, stelt Calvijn, is nu nog onderhevig aan de boosheid van de mensen, als een voortvluchtige, een balling, zonder vaste verblijfplaats, door de golven te pletter geslagen, tot een jammerlijke uiteingescheurde toestand, door snode leringen beroerd, door stormen geschud. Maar de Heere zal het overblijfsel vergaderen van de einden der wereld, door hemelse krachten hoger dan menselijke middelen.

20. ‘Koop van mij,’ wordt er gezegd.

Niks wordt je zomaar in de schoot geworpen. De hemelse wetten zijn onverbiddelijk, en het is een ijzeren hemelse economie. Ook gaat het niet zomaar om kennis, want ook die moet verdiend worden.

21. Er was nog een werk te doen. Daar zijn de genade-predikers vaak vies van, maar we kunnen alleen binnengaan door hard werk. Dat is afsterven aan het oude verdienmodel en het nieuwe verdienmodel te leren.

22. ‘Ja,’ zeggen de genade-predikers dan, ‘maar het gaat niet om verdienen en kopen, want dat heeft Jezus al voor ons gedaan. Wij moeten geloven, en dan zal genade ons behouden, opdat geen vlees zal roemen.’

23. Toch hebben zowel de oude als de nieuwe bijbel het over verdienen en kopen. Niet door het vleselijke, maar door het geestelijke. De vleselijke werken en het vleselijke roemen moeten vergaan. We moeten de wereld verbeteren door kennis op te doen.

24. Nu zien we alleen maar een woeste natuur. Paulus beschrijft het als een wedstrijd tegen het vlees. Die wedstrijd kunnen we niet overslaan. De mens heeft allerlei makkelijke wegen tot de hemel bedacht, en bedriegt zichzelf ermee.

25. Ze hebben zichzelf een gemakkelijke tucht aangemeten. Ze hebben verwende oren, en die zijn doof geworden.

26. De mens wil dit allemaal niet en verzint korte wegen, die overigens dood lopen. De lange, smalle weg willen ze niet begaan. Van studie willen ze niet horen. Ze hebben hun eigen studie-groepjes met hun eigen populaire boekjes die alles hebben ingekort. Ze zijn niet meer in loondienst bij de Heere. God is nu hun vriendje geworden die ze kunnen rondbazen.

27. Calvijn had net als Mohammed extremistische trekjes, maar de boodschap die ze brachten was de eis van de hemel. Er moest iets veranderen.

28. Zowel Mohammed als Calvijn lieten zien dat er iets grondigs mis was in wereld en kerk. Ze ontmaskerden beiden het grote Laodicea, het monster met de vele koppen. Er was iets bijtends en iets bitters in hun leer, en dat moest ook wel. Nu zou de mens het nog moeten vergeestelijken. Het waren gedichten van de hemel gezonden, als psalmen.

29. Nu moest er nog exegese komen. Het was allemaal nog rauw en woest.

30. Calvijn noemt genade een werk en een loon. Het is een strijd.

31. In die reformaties ging het zowel slechter als beter, dus we moeten wel koers blijven houden, het kaf scheiden van het koren.

32. Calvijn stelde dat de uitverkiezing door Abraham niet genoeg is, maar dat de mens ook uitverkoren moet zijn door Jakob, als een diepere uitverkiezing.

33. Gij nakroost van Abraham, zijn knecht, gij kinderen van Jakob, zijn uitverkorenen.

34. Calvijn was geen romanticus, maar was meer een mathematicus. Hij voelde de dreiging hangen. Al die romantische goden die de mensen hadden verzonnen in hun ijdele gemakszucht zouden hen tot de afgrond leiden.

35. Calvijn kwam daarom net op tijd. Maar het kwam ook als een oordeel, want Calvijn was in principe gewoon een farizeeër. Nu moest de mens nog op zoek gaan naar het verborgen calvinisme.

36. In zijn hoedanigheid als farizeeër was Calvijn als een na-middeleeuwse Nikodemus, die nachtelijke gesprekken met Jezus had, en is daarom van belang. Calvijn wees erop dat Jezus tegen de farizeeërs had gezegd dat de komst van het rijk van God niet met uiterlijke vertoning zou komen. Het koninkrijk van God is van binnen, en is in zwakheid sterk, tenzij de zwakheid door vadsigheid wordt vergroot, want dan is het een vleselijke zwakheid, zoals Calvijn stelt.

37. Deze valse zwakheid van de wereld biedt geen weerstand meer tegen de verzoeking. Het is de zwakheid waarnaar de teugelloze vrijheid leidt, nadat die de mens misleidt heeft met grote kracht. Uiteindelijk raken ze verward in de strikken van hun eigen bedrog, stelt Calvijn.

38. Hij noemt het het doodlopende pad van de schijn-gerustheid en zorgeloosheid. Blijf dus op het lange en smalle pad. Daarom riep Calvijn de vromen ook op om op wacht te staan. Dat moet ook wel, want het smalle pad is zeer glibberig, en velen glijden er van weg.

39. Hij waarschuwt ook dat de valse profeten niet met geringe middelen ter misleiding zijn toegerust. Zij buiten de vadsige zwakheden van de mensheid geheel uit. Het vlees blijft zich verbazen en verwonderen over pseudo-theologische anabole steroïden, en heeft een schuilplaats in deze helden die ze vereren.

40. Calvijn stelt dat dit het oordeel is op ondankbaarheid, dat de mens met allerlei vreemde winden van leer wordt meegesleurd en ermee vleidt. Ze worden aan hun leugens overgegeven, opdat zij erin geloven. Zo bevestigen ze dan hun bijgeloof met wonderen, stelt Calvijn in zijn commentaar op Mattheus 14.

9.

Het Jabbokitische geheimenis

1. Het Woord komt tot niemand die overvloed heeft, maar alleen tot de beangstigde gewetens, die in grote honger zijn en een ledige ziel hebben. De sleutel is dus het geweten.

2. Het genadeloon is weggelegd voor allen die de Heere vrezen, stelden de Jabbokieten. De Jabbok was een beeld van de zelftoets, de worsteling met het zelf, voordat de mens tot Pniël zou kunnen gaan. De mens is zijn eigen prooi, waar de man een beeld van is.

3. Het volk is ten gronde gegaan door

een gebrek aan de vreze des Heeren, en een gebrek aan zelftoets. De Jabbokieten stelden dat de gelovigen niets anders dan strijdend kunnen ingaan, en dat zij die geestelijk dood zijn die strijd niet kennen.

4. Dwaas is een ieder die op een mens vertrouwd, stelden de Jabbokieten.

5. De schone, donkere bruid van het Jabbokitische geheimenis is achter een voorhangsel of wand van bamboe of riet, waar zij haar hut heeft, ver weg van het normale en het menselijke. Haar donkerheid is een beeld van de oordeelskennis, het besef hoe groot het oordeel over de zonde is, als de bruid van Ezau.

6. Zij is het beeld van de Vreze des Heeren, en een ieder die tot haar nadert nadert door zelftoets, zelfworsteling en zelfverloochening om aan de wereldse smetten van zelfoverschatting en zelfverheffing te ontkomen. Alleen als prooi komt de mens tot haar, want de mens moet eerst sterven aan zichzelf.

7. Onze catechismus stelt ook dat we moeten weten hoe groot het waarachtige en goede oordeel des Heeren is over de zonde.

8. Dat is wat de donkere bruid uitbeeldt, en wij zullen enkel tot haar naderen door aan onszelf te sterven.

9. De mens nadert alleen tot het Woord door het kennen van de diepte van het oordeel over de zonde.

10. Calvijn noemt het Woord de leermeesteres, als het voornaamste stuk van zijn leer, de ontmaskering van het vlees, opdat daardoor het vlees gedood kan worden, het tweede voornaamste stuk in zijn leer.

11. Daarom zal de donkere bruid wederkomen tot een oordeel over de aarde, en daarom wordt zij door de wereld bevochten, en vlucht de wereld van haar weg. Ze strijden tegen het geheimenis.

12. Hoe schadelijk kan het zijn als je te fanatiek bent voor God, want het kan al snel eindigen in het vlees. Belangrijker is het te worstelen met God en met jezelf en je niet zomaar aan gevoel en emotie over te geven.

13. Kent gij het geheimenis ? Zij is als een bloem des Heeren die zich telkens terugtrekt, en de oneindige afgrond tussen God en mens laat zien, en daarom is zij donker. Zij probeert de zondeval niet goed te praten, maar laat de dieptes van het oordeel over de zonde zien, opdat de mens daaraan ontdekt wordt.

14. Zij laat de mens geen makkelijke weg gaan, geeft haarzelf niet makkelijk. Zij is niet voor de vleselijken, en ook van de geestelijken trekt zij weg, opdat men haar volge. Zij zullen haar niet vinden, want zij moeten de dood aan zichzelf sterven. Dat is haar donkerheid. Zij predikt geen goedkoop evangelie.

15. De Jabbokieten waarschuwden dat de nederigheid in ‘s Heeren kerk verloren is, en dat de jammerstaat van de mens niet wordt gepredikt. Ze noemden het vals geloof en dat de

hoofden vol van praat zijn.

16. De Jabbokieten stelden dat de afwijzing Mozes' bede om Kanaän in te mogen gaan en de afwijzing van Paulus' bede om van de doorn in het vlees verlost te worden niets te maken heeft met onverhoorde gebeden, maar met het leren dat de Heere op hemelse wijze de gebeden verhoort en niet op menselijke wijze.

17. De Jabbokieten stelden dat God ons het vleselijke onthoudt opdat we het geestelijke ontvangen. Het gaat er niet om om toegelaten te worden in het paradijs, maar om de weg te gaan die tot het daadwerkelijke paradijs gaat, en dat is de smallere en langere weg. We moeten geen genoegen nemen met iets halfgebakken wat van de mens zelf is, of van de verzinsels van mensen. Daarom wijst God ons soms af, om ons te beschermen.

18. Als wij worden afgewezen net zoals Mozes dan heeft dit een betekenis, dan moeten we eerst leren leven van de broodkruimels. Eerst moeten we leren leven en werken in de wildernis. De pin in het vlees is landurig nodig opdat het vlees volledig sterft.

19. Laten we de smallere en langere weg gaan.

20. De Jabbokieten stelden dat de oude patriarchen de beloften niet verkregen, maar het wel in de verte hadden gezien, geloofd, en omhelsd. Ze beleden dat ze slechts vreemdelingen waren op aarde. Het koninkrijk is immers geestelijk.

21. Luther stelde dat de zonde volstrekt gedood moet zijn anders zal zij u doden. Hij stelde dat als leraren de zonden vergeven in plaats van bestraffen dan gaat de hel open. Hij stelde dat het onmogelijk was geloof van de werken te scheiden.

22. Onze roeping is goed te doen, en daarvoor kwaad te lijden. Ook Jezus werd met de kwaaddoeners gerekend. Het is de roeping van het lijden, stelt Luther.

23. We moeten oppassen met al te gemakkelijke genade die slechts de mens in slaap sust.

24. De roep van Luther was : 'We zijn er nog niet. Dit is niet het einde, maar we werken eraan.'

25. Zo kwam Ezau tot zijn donkere bruid, en zij vluchtte van hem weg. De mens kan het niet vasthouden, maar moet zelf aan die donkerheid van oordeelskennis afsterven.

26. Wij moeten zelf weer getoetst worden aan die donkere kerk die de diepten van het oordeel onder ogen is gekomen, die zonde heeft ontmaskerd en gedood.

27. Voortijdige vergeving is dus fataal, aldus Luther, een valstrik op het pad. Er zijn heel veel zogenaamde vergevings-kerken en genade-kerken met de overvloedige kussen van de vijand, misleidend zoet op het wildernis pad, om terug te lokken tot de stad.

28. De wildernis is bezaaid met valstrikken. Daarom moeten we op het

smalle pad blijven, en dit pad is lang, en wordt steeds smaller. We zien het aan de dunne steel van de bloem die daarop wijst, en dan is er ineens bloei, na een bittere, slopende dood in de diepste nacht. We zien het aan de dunne schacht van de veer, leidende tot de pluim.

29. Wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. De marktkerk is te ver gegaan. Alles is kunstmatig geworden.

30. Het smalle pad is een pad van vervolging, en daarom wijken velen van dat pad omdat ze niet vervolgd willen worden. En daarom vervolgen ze anderen. Ziet men dan niet dat dat een heilloze weg is ? Dan behoud je je leven ten koste van anderen, en zo verlies je je leven.

31. De 1773 berijming zegt : “Ik heb geweend; Mijn ziel heeft steeds gevast, Maar ’k wordt te meer met smaadheid overladen.”

32. Predikant, waarom nu zo’n boodschap ? Heeft u niets beters te brengen ? Maar hier begint het bij. We mogen dit niet zomaar omzeilen.

33. Calvijn noemde het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood. Dat moeten we onder ogen komen, onder ogen durven komen, dat ook de theologieën van de mens dood zijn, verzinsels.

34. Men is hiermee op het niveau van ketting-brieven gekomen. Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Het is onderdeel van de doodstaat van de mens.

35. Er was een valse, snelle wedergeboorte, die helemaal geen wedergeboorte was, maar één van de bedriegelijke illusies van de dood. De kerk waant en ijlt op haar doodsbed.

36. En God verhardt soms hen die zich blijven verharden in grote volharding, zoals God ook bij de farao deed, opdat hij het volk niet zou laten gaan. God geeft hen over aan hun misleidingen waarvoor ze gekozen hebben in grote hartstocht en groot verlangen. Ja, ze hebben een huwelijk gesloten met de leugen, en zijn hierin verheugd, en de vrucht daarvan is nog meer leugen, want God heeft hen eraan overgegeven.

37. De Jabbokieten stelden dat er een lek was in het schip wat men tevergeefs probeerde dicht te krijgen. Men weent om de gevolgen van de zonde, niet om de zonde zelf.

38. Luther stelde dat aarden potten met de steenrots willen strijden. Ze vallen de steenrots aan en zo stoten ze zich eraan en worden verbroken. Luther stelde dat er drie roofschepen rondom ons zwerven : de verdorven natuur, de wereld en de valse leer. Daarom noemt hij de wereld gevaarlijk. Luther stelt dat we ons daarom moeten oefenen in het Woord, anders wordt ons hart tot ijzer en zal de roest het verteren en zullen wij niet weten hoe het met ons gesteld is.

39. De Jabbokieten stelden dat het handschrift van de zonde verscheurd moest worden.

40. Er is een boek des mensen en een boek des Heeren.

41. De volkeren vernietigen zichzelf in al hun welvaart, stelden de Jabbokieten.

42. We leven in de nachtmerrie van de feutus. De schepping is nog niet begonnen. Het is een oorlog. Hierin moeten we onze gaven ontwikkelen. Zo zal uiteindelijk de schepping komen. Wat we om ons heenzien is de val, en dat moeten we onder ogen komen, hoe diep dat is gegaan, niet slechts als een dogma.

43. Zonder de donkere bruid, de oordeelskennis, is er geen weg, alleen slechts zelfbedrog.

44. De kerk heeft een weg verzonnen buiten de donkere bruid van de oordeelskennis om. Zij heeft deze bruid omgebracht. Het is een ijdele weg.

45. De Jabbokieten stelden dat de zonde niet zomaar een begrip moest zijn, maar de vreselijke realiteit van de zonde moet onder ogen gekomen worden en beweend worden in waarachtige droefheid.

46. Zo moet ook met het zelf geworsteld worden in de Jabbok rivier, in wenen en smeken.

47.De Jabbokieten stelden dat het een gevecht is tegen de lachende en spottende tijdgeest.

48. Men wil de hemelse kracht niet onderzoeken en ontdekken, en men wil niet dieper graven om nog meer gruwelen te vinden. De bede van de donkere bruid is weggeschoven. Het zelfonderzoek is dan verloren gegaan in zelfmisleiding, stelden de Jabbokieten.

49. Het smalle pad is vol met doornen. Op het langere pad zwellen de wonden, terwijl in de stad op het brede pad zwellen de lusten van de mens.

50. De amazone leer van Calvijn, stelt dat het Woord de leermeesteres is, en ook moederlijk is. De verkiezing is de moeder van het geloof, die ook een moeder is, en de kerk is dus een moeder. Hierin is niet zomaar aardse messiaanse verwachting, want die zou de Heere doen verkopen door een slavenprijs, maar wij moeten de ontmaskering en de doding van het vlees verwachten.

51. Hierin moeten wij loskomen van het vleselijke vrouwelijke, zoals Calvijn er op wees dat het prachtlievend is, wellustig, trots en ontaard. Dat is de oorlog der amazones, want Calvijn maakt telkens de tegenstelling tussen het vleselijke vrouwelijke en het geestelijke vrouwelijke. Wij mogen geen aardse verwachtingen hebben. Wij moeten onze tijd er niet mee verdoen.

52. De Jabbokieten stelden dat men niet langer langs de weg van zelfkennis, vernedering en worstelingen gevoerd wil worden.

53. Men heeft een schijnzelf gemaakt. Het heeft niets meer met de oorspronkelijke zelftoets te maken.

54. Velen gaan met God om als met een ding, als een voorwerp, terwijl het om een filosofisch onderwerp gaat wat in

haar functionaliteit besproken dient te worden.

55. De Jabbokieten streden tegen de voorwerpelijkheid, en stelden het aan de kaak.

56. Men moet weer grensgevoelig worden. Kies niet voor de gemakkelijkste weg, maar kies voor de beste weg, de weg die naar huis leidt.

57. De mens is verstrikt geraakt in de webben van het egoïsme. En het egoïsme zoekt het hart te doden. Het egoïsme zoekt de ziel uit te doven. Het kan me niet schelen wat u denkt over uw kerk of geloof. Wij als predikanten moeten deze boodschap prediken, anders zouden wij ook bloed aan onze handen hebben. Wij mogen niet liegen. Wij moeten de waarheid prediken. Wij hebben een grote verantwoordelijkheid. Wij zijn wachters op de muren, en er is een geestelijke oorlog.

58. Zelfverzekerdheid wordt geprezen en aangemoedigd in de stad, zelfs in veel kerken. Men wil carrière maken voor de markt, voor macht en aanzien, en dat wordt gezien als ‘iets bereikt hebben’. Hard lopen ze naar het dwazengoud en gaan zo ten onder, en hebben het niet eens door.

59. Och, blaast toch op de bazuin. Keert toch terug tot de zelfkritiek. Vecht om los te komen uit Laodicea. Vecht tegen al hun projecties. Vecht tegen de schijn-identiteit.

60. Calvijn wijst erop dat het graan op de dorsvloer eerst van het kaf moet worden gereinigd, en daarna moet het in de molen verbrijzeld en vermalen worden, en daarom gaan de gelovigen, de vromen, diep gebukt onder zware rampen die de goddelozen niet treffen, want het geloof moet beproefd worden.

61. Calvijn stelt dat de kinderen van God niet beproefd worden op gelijke wijze met de goddelozen, maar dat de last groter is die op hen wordt gelegd. Zij dragen een groter lijden, en zijn zo ogenschijnlijk de ellendigsten van alle mensen, en daarom gehaat en veracht door de hele wereld. De wereld vindt de leer van het Woord niet aangenaam of aannemelijk, stelt Calvijn. Daarom stelt Calvijn dat de gelovigen zich met volhardende lijdzaamheid dienen te bewapenen.

62. Calvijn waarschuwt dan ook tegen dwaze lichtgelovigheid die een vals geloof heeft gebouwd buiten de geboden van God om. Het gaat dan om de al te snelle en gemakkelijke genade, waarvan Calvijn stelt dat die helemaal niet zo voor handen ligt als ze zich verbeelden.

63. Het is niet goedkoop. Het moet wel van God komen, maar dan niet langs menselijke wegen, want die hebben alles te simpel voorgesteld. Het is allesbehalve simpel.

64. De mens rent als een dwaas op het nog veel te dunne ijs. Hoogdravende woorden, en het verkoopt goed. Er is een markt voor, zoals Calvijn al had gewaarschuwd. De menigten zouden zich massaal overgeven aan onzinnigheden, stelde Calvijn.

65. Hij stelde dat het rijk Gods wat men

enkel genieten kan door naar de hemel op te klimmen, naar beneden is gebracht. Zo ontstond er een doolhof van jammeren waar de gelovigen levenslang in rondzwerven. Calvijn stelde dat een ieder voor zijn tijd wil maaien en niet wil zaaien. Ze willen ontijdig genieten van de vrucht van hoop.

66. We kunnen stellen dat het een monster is van allesverwoestende vraatzucht, een diepe vleselijkheid in de mens, diep geworteld, als door weerhaken, waar de mens nog los van moet komen.

67. Het gaat niet om de personen, maar om hun leer. Populariteit is nooit een goede en eerlijke graadmeter geweest, ook blijdschap, geluk en geld niet. Het zijn drogredenen. Volg de meerderheid in het kwaad niet.

68. Darwin stelde dat de mens flexibel moest zijn, plastisch, om te overleven. De Jabbokieten stelden dat eerst de dogmatische zelfverzekerdheid moest sterven.

69. Het is de demiurg, de schijngod, die in zijn eindeloze vraatzucht telkens weer grote denkstappen overslaat.

70. Het is verschrikkelijk. Al die professoren die met hun dure woorden God hebben verdronken. Allemaal sluiertermen om grote gruwelen mee te verbergen. Stilte in de zaal. Wie heeft dit verzonnen ? En dan komen de excuses : ‘Wir haben es nicht gewust.’ Nee, maar je hebt het maar wel even mooi gedaan. Je hebt niet voor God gekozen, en voor God’s wegen, maar voor je eigen wegen. En die heb je voor het gemak God genoemd.

71. Je leest over de tranenrivieren, en laat je meesleuren, in de hoop dieper in de wildernis te komen, tot de bron van alle leven, de bron van het bestaan. Maar als je merkt dat je vast komt te zitten, dan moet je op zoek gaan naar de tranenrivieren in je herinneringen en het opnieuw beleven, om zo dieper aan jezelf af te sterven.

72. Dat is een worsteling. Dat weet iedereen. Ook sexualiteit is een beeld van het afsterven aan jezelf, om zo tot wedergeboorte te komen. Het is door God geschapen als een diep zinnebeeld, maar kijk wat de stad ervan heeft gemaakt. Het is een nachtmerrie. De hemelse sexualiteit, de natuurlijke sexualiteit, gaat langs hele andere wegen, ondoorgrondelijke wegen, en is een smal pad door een enge poort, als onderdeel van de zondologie en de oordeelologie, als zinnebeeld van de zelfkritiek. De mens is in de nachtmerrie door de valse sexualiteit. Het leven is een sexueel overdraagbare aandoening, en dan heeft de mens de wildernis nodig.

73. Het leven op zich is een ongenezelijke ziekte, dus er moet veel meer gebeuren, stellen de Jabbokieten.

74. Er is een overmoed in het handelen ten koste van het toetsen, en zo is het misbruik.

75. De ziel van de mens werd geasfalteerd, zodat de kolonisten van het menselijke lichaam en van de ziel, van het individu snel hierdoor konden

handelen. Hun voeten snelden zich tot allerlei kwaad en bloedvergiet. De mensheid was verkocht.

76. De mens werd tot een dode etalage pop, na tijden als een dronken mannequin te hebben rondgezworven door stad en kerk.

10.

De zelf-oorlog

1. Ze wilden zelfverzekerden en zelfgenoegzamen hebben die hun systeem niet zouden verraden.

2. Ze wilden laffe kinderen die met de muziek mee zouden lopen.

3. We kunnen stellen dat nu de zelfkennis gezuiverd moet worden aan de toetskennis, de donkere bruid van Ismael.

4. De toetskennis, als missende schakel van de moderne kerk, wordt uitvoerig besproken in de nieuwe bijbel en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

5. Men moet weer leren wat toetsen betekent, en men moet kritisch zijn naar zijn eigen vorm van toetsen, dus ook het toetsen moet getoetst worden, zoals onze catechismus ook stelt.

6. Wat moet je dan doen ? Het begint met de zelfkritiek, het twijfelen, loskomen van zelfverzekerdheid en kerkverzekerdheid.

7. Dat is een sprong in het diepe, en velen vinden dat eng. Maar we moeten alles afleggen om door de enge poort heen te kunnen gaan. Al die hormonale drugs die door de eeuwen heen is opgebouwd in de bloedlijnen. Het moet allemaal afgebroken worden.

8. We mogen zo ook tot vertalingsbegrip komen. De wereld is bezeten van dingbegrip en heeft alles geobjectificeerd, verabsoluteerd, verzelfstandigd, geisoleerd, en zo tegen elkaar opgezet. Daar heeft de wereld een markt in, en het gaat maar door, als het Danaïdische puttenwerk, het water gieten in bodemloze vaten. Het is water naar de zee dragen.

9. Wat moeten we dan doen tegen deze holle klanken ? Blijven volharden, blijven zaaien. Wij zullen een oogst hebben als we blijven zaaien. De overmoedige maaiers met hun grote maaimachines komen niet ver. Ook al zijn die machines van goud. Ook al zijn die machines luxe. Het heeft geen grond. Het heeft geen diepte. Het heeft geen natuur.

10. Calvijn wees erop dat met de ontmaskering van het vlees ook de doding van het vlees moest volgen.

11. De Vreze des Heeren betekent niet dat je iets snel moet doen vanwege je dogma, maar juist dat je eerst toetst, dat je eerst onderzoekt of je het wel goed doet, want velen worden slechts voortgedreven door een afgod en denken dat ze snel dingen moeten doen voor die afgod.

12. De grootste oorlog is tegen jezelf.

Als we om ons heenkijken dan zien we de zonde machten om ons heen zich ontvouwen die we moeten verslaan.

13. De kerk heeft het strijdveld geschoven naar wel of niet presteren in plaats van goed of slecht presteren. Ze zijn vies geworden van de werken, uit angst voor loon. Loon is wel zoiets verschrikkelijks. Het is genade, opdat geen mens roemt in zichzelf.

14. Calvijn stelde dat genade een ander soort loon was, een geestelijk loon, in plaats van een vleselijk loon.

15. Paulus sprak over een wedstrijd, een competitie tegen het vlees.

16. Er moet een wisselwerking zijn tussen God en jezelf, anders besta je helemaal niet, dan ben je maar een pop. Een enge wereld is er zo geschapen.

17. Het vlees is sluw. Het beschuldigt de heiligen van hoogmoed omdat ze niet meezondigen.

18. Men loopt met je weg en luistert niet naar hoe je je eerdere systeem uitlegt en nuanceert. De eerste klap is een daalder waard. Heb je iets bereikt, dan willen ze niet weten hoe je het verder doet, maar ze verafgoden en verabsoluteren, versuikeren, je oorspronkelijke personage. Dat hebben ze met Calvijn gedaan, en daarom is er ook een grote scheuring in het rijk van Calvijn.

19. Het calvinisme kwam los van de dikke boeken van Calvijn. Het werd ingeknot en ingekort en in zakjes gestopt. Het werden populaire tekstboeken waarin het grondwoord van Calvijn was weggesneden. Het verkocht goed, maar het had nog maar weinig van Calvijn in zich. Het was helemaal geen calvinisme meer, dus waarom noemen ze het dan nog calvinisme ?

20. Er zijn overal nuance-verschillen. Er zijn hele goede vormen van calvinisme, hele slechte vormen, en ook heel veel grijs gebied. Het calvinisme gaat niet meer weg, maar we kunnen het wel tot hogere vormen brengen.

11.

Het vreemde juk

1. De geselieten streden tegen het monster van de zelfzucht en sierzucht.

2. Calvijn waarschuwde tegen gehuurde vleiers, in zijn strijd tegen de gevallen kerk.

3. Calvijn vergeleek het afvallige Jeruzalem met een spelonk van moordenaars die gewoon geraakt waren aan het drinken van het bloed der profeten.

4. Calvijn stelt dat ze probeerden het onderricht van God’s Woord door het bloed der profeten te smoren. De stad had zo’n ongelooflijke goddeloosheid, stelde Calvijn, dat het aan het wonderbare grensde.

5. Jeruzalem was in de woorden van Calvijn aangesteld als een lerares van

de hemelse wijsheid, als een voorbeeld, maar zij werd tot de moordenares van de profeten, als een gevallen amazone.

6. In de amazone leer van Calvijn die hij in zijn bijbel verklaring ontvouwd stelt hij de goede vrouwelijke eigenschappen tegenover de slechte vrouwelijke eigenschappen, als een amazone oorlog om de ziel van de mens.

7. Jeruzalem kwam aan de afvallige zijde terecht, en doodde haar profeten. Daarom riep Jeremia ook : 'Gaat uit van haar, en onderwerp u aan het vreemde juk.'

8. God daalde tot de mens af in de gestalte van een moeder, stelde Calvijn, maar het was tevergeefs, want het volk was hardnekkig en weerspannig, en zij verwierpen de moeder zorg. Het baatte God niet door vroeg voor hen op te staan om haar zorg aan te bieden, stelde Calvijn.

9. Er mag gebeden worden, maar luisteren is nog wel belangrijker. Ook de gebeden moeten voortkomen vanuit het luisteren, zegt Behemma. Maria zat aan de voeten van de hemelse kennis om te luisteren, terwijl Martha meer sprak en handelde dan luisterde. De mens moet weer tot de luistergelofte komen alvorens iets te doen of te bidden, anders dwaalt de mens af in zijn woorden en daden, en dient dan slechts zichzelf en zijn vreemde afgodsbeelden.

10. Uiteraard is het contact met de hemelbron niet slechts een luisteren op zich, maar op het leren van de hemelse leerregels die in het Woord zijn geopenbaard. Waar luistert u naar ? Uw hart moet gericht zijn op de hemelse studie, en zo juist afgestemd. Men moet door het hemelse leren het luisteren naar het ego afleren. Het luisteren moet volkomen worden door het leren. Zo wordt het luisteren ook gezuiverd.

11. Toen Mozes kwam met zijn leer was die ook grotendeels gebaseerd op zijn Egyptische opvoeding, maar hij was ook een hervormer van het Egyptische geloofsgoed, net zoals Jozef in een ander tijdperk. Het Egyptisch was ook de moedertaal van het Aramees.

12. Calvijn stelde in zijn commentaar op Mattheus 23:37 dat God eerst in de gestalte van een moeder kwam, maar omdat de mens dit niet wilde de zoon door God werd gezonden, op nog wel vriendelijkere toon, maar daarom wacht de mens een verschrikkelijke straf als de mens niet komt tot de schuilplaats onder de hemelse vleugelen.

13. De mens houdt niet van het moederlijke, het vrouwelijke, want de mens wil blijven zondigen. Het vlees wil er niets van weten, en heeft de moeder afgewezen, en zo moest dus de zoon wel komen. Daar had de mens minder problemen mee. Toch hebben ze de zoon gedood. Calvijn stelde dat de moederlijke zorg niet was teruggetrokken, want er bleven profeten gezonden worden, en de zoon.

12.

De doodsvallei van Ezechiël

1. Kap je het menselijke aspect geheel

weg, dan wordt het kunstmatig, dus als kunstmatige intelligentie, en is het niet meer natuurlijk. Het is dan ook dwangmatig.

2. Er is altijd het verschil tussen de oude mens en de nieuwe mens. Er is altijd het verschil tussen geestelijk en vleselijk.

3. Eerst kwam God de Moeder, in de theologie van Calvijn, en daarna, omdat zij afgewezen werd door het hardnekkige volk, kwam de zoon, en werd de mens overgeleverd aan de patriarchie.

4. De vrouw die de mens had verkozen leek op de verste verte niet meer op het beeld van God de Moeder. Dit was een vervleselijking. Vandaar dat het vrouwelijk ambt ook werd afgewezen, naar het vlees, maar niet naar het geestelijke.

5. Vaak laat men alleen maar de een of de andere zijde zien. Ook Deborah was door de Heere aangesteld als richteres en profetes. De gereformeerde gemeenten hebben verschillende regeersters aanvaard als regerende bij de gratie Gods.

6. We moeten wachten totdat het beest slaapt. Blijkbaar is het nodig dat het pad hier doorheen gaat, want alleen door inwikkeling is er ontwikkeling, oftewel de druk van buitenaf is nodig om ons van binnen te kunnen ontwikkelen en diep van binnen het geestelijke koninkrijk te vinden. Blijkbaar is het allemaal nodig om tot de schepping te komen, want die is er nog niet geweest.

7. Het zijn de nachtmerries van de feutus, en het kost heel wat om daadwerkelijk geboren te worden. Daar is heel wat voor nodig. De mens denkt er te simpel over. De mens bestaat grotendeels niet bestaat. De mens moet niet aan het bestaan van God twijfelen, maar wel aan het bestaan van de mens.

8. Paulus had gesproken dat de mens hier op aarde in een doodstaat is.

9. We moeten het ondergaan totdat het volbracht is, deze pin of doorn door het vlees. Het zijn de noodzakelijke barensweeën. Er is hierin dus een noodzakelijke strijd om het oude af te doen.

10. Als we elke dag de wapenrusting aandoen voor de geestelijke oorlog, dan moeten we ook telkens onze oude mens, ons ego, afleggen, opofferen.

11. In de oude bijbel staat in Daniël 7 dat het vierde beest zou komen om tijden en wetten te veranderen, en het zou de heiligen te gronde richten voor een tijd, tijden en een halve tijd, als iets chronisch dus. In Daniël 11 wordt er gesproken over de ontheiliging van het heiligdom, en de staking van het dagelijkse offer. Daaraan is de gevallen kerk te herkennen, dat er geen zelfoffer is.

12. Men is ingedut in oorlog en offer. Wij moeten ons vrijwillig onder de voet des Heeren plaatsen, elke dag weer, opdat de voet des Heeren de oude mens zal verbrijzelen, de druiven te vertreden.

13. De ontheiliging is overal om ons

heen. Eerst zou de mens der wetteloosheid verschijnen, de leugen, de verandering van tijden en wetten. Het is overal doorgedrongen. Ze hebben gerommeld met bijbel en kerk, en daarom moeten we terug.

14. Toen Daniël deze visioenen kreeg was hij er ziek van. Maar dan staat er in vers 9 en 10 : ‘Terwijl ik bleef toekijken, werden tronen opgesteld, en een Oude van dagen zette Zich neder. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend.’

15. Weer zien we hier een heenwijzing naar de komst van de nieuwe bijbel, zoals ook het boek Openbaring daar op wijst. De Oude van dagen moet komen, wat betekent dat de mens los moet komen van het verdervelijke modernisme, en terug moet gaan naar de grondvesten van de natuur, van de hogere natuur, naar de goede fundamenten van de oorspronkelijke kerk, reformatie en institutie, naar de grondteksten dus, naar de oerhiëroglyphen.

16. Alles was al in de grotten opgetekent, op de muren. Dan staat er verder in Daniël 7 dat het vierde beest werd afgeslacht en zijn heerschappij verloor. Een zoon kwam tot de Oude van dagen, tot de oermoeder dus, als een geboorte, en die kreeg heerschappij over het vlees. Het is onze oude natuur die moet sterven, het vierde beest, opdat wij wedergeboren worden in de oude inzettingen. De val van het vierde beest is de val van ons eigen vlees.

17. Deze dagen zijn we in de evolutie van de theologie, de evolutie van reformatie en institutie, maar het vlees houdt bezeten en chronisch vast aan het voorwerpelijke geloof, als een hond aan zijn kluif. Iedereen zal persoonlijk moeten loskomen van het gebruik van God als zomaar een voorwerp. Men moet ontwaken tot de betekenis van deze woorden, die werkwoorden zijn. Dat is elke dag weer een gevecht.

18. Tijden en wetten zijn veranderd door de mens der wetteloosheid, d.m.v. de vagebond-schriftgeleerden. Die zijn er ook in het westen. Zij worden voortgedreven door de woeste golven van de evolutie der zonde, tot een hoogtepunt, waarin zij de zonde gelijk worden. Dan is het een dode institutie geworden, en door die dode instituties wordt de mens heden ten dage voortgedreven, de moderne mens wel te verstaan.

19. Kies je dan voor de drugs, of de moeizame weg door de wildernis om het hogere goed te leren ? De drugs is de makkelijke weg, maar die leidt ten dode. De drugs zal je voorliegen, zal geen genade met je hebben, maar zal zich zoet en lief voordoen, als een bevrijder, een verlosser.

20. Ze staan op iedere hoek van de straat, als drugdealers, en ze verkondigen een makkelijke, brede weg, op weg naar het verderf. Het leven is niet gemakkelijk en dan bieden zij wat hoop, zouden sommigen zeggen, maar het is valse hoop.

21. Onderwijs of drugs ? Waar kies je voor ? De hemelse getuigen staan klaar om te onderwijzen een ieder die open staat voor het hemelse onderwijs en die

de drugspotten van de stad wil loslaten.

22. Dan is er een weg. Waar een wil is is een weg. De natuur komt hen tegemoet. Zo is er de roepstem : ‘Gaat uit van haar, die verdervelijke stad, want die leidt u tot de dood.’

23. Gaat weg uit haar. Zij is een bedriegelijke verleidster. Hoe kun je ze herkennen ? Lauw, laf, dartel, eigengereid, kuddegezind, snel overtuigd van zichzelf, snel afgeleid, onverschillig, nalatig, hun eigen koninkrijkjes bouwend, waar ze al hun tijd instoppen. Ze praten de zonde goed, hebben altijd weer duizenden verontschuldigingen.

24. Er zullen maar weinigen de enge poort vinden, en nog minder zullen de poort uiteindelijk binnengaan. De weg die ten leven leidt is smal. Velen leven liever met de makkelijke namaak, ook al is het maar tijdelijk.

25. Dat is het tragische van het leven, dat er maar weinig zal overblijven.

26. Hoevelen wenen over de zonde zoals in Ezechiel 9 ? Er zal maar een klein overblijfsel zijn, een kleine kudde. Alleen zuchtend en klagend over de zonde zal de enge poort binnen gegaan kunnen worden.

27. Het zijn principes die de mens zich moet oefenen, en daarvoor moet een bittere en chronische strijd toe worden geleverd tegen het vlees.

28. Vandaag zien we dit in de wereld geheel omgedraaid. De man komt tot de bruid in eigen kracht, zo rijk mogelijk, pretenderende van alles te zijn en nergens gebrek aan te hebben. Zo komt de man dus tot een gehele andere bruid, namelijk die van de zonde.

29. Het vlees is overmoedig en bedrieglijk, en praat de zonde goed. Het vlees is vol met gladde, snelle tongen.

30. Men heeft steden gebouwd in deze woestenijen, in deze woestijnen, terwijl men verder had moeten trekken. Men heeft snelle wegen gebouwd tot de bruid. Zondia.

31. De urim en de thummim, het toetsen, zijn de weg tot de donkere bruid waarin wedergeboorte is. De schepping is nog niet gekomen. De plagen zijn gekomen tot de Zondiaanse steden in de woestijn, waar groot kwaad wordt verricht, tegen mens, kind en dier, tegen de gehele natuur. De zondiaan kan niet met succes strijden tegen de natuur. De natuur zal de zondiaan overweldigen.

32. Het toetsen is de weg tot de bruid van de oordeelskennis waarin de mens wedergeboren wordt, maar de mens heeft het toetsen ontleerd. Ook de zondiaanse stad heeft haar eigen toetsen. Het zijn dwangmiddelen en eigenaardige maatregelen om de mens op haar dwaalwegen mee te sleuren, alhoewel het heenwijst op de hemelse wegen.

33. Het zijn vreemde afschilderingen, vage bespiegelingen, verdraaid door de wind. Het is een doolhof voor de mens. Het zondiaanse zaad is gezaaid op de akkers van het vlees, en de mens heeft verderf geoogst, maar ziet het niet of

wil het niet zien, of heeft deze dingen op zijn eigen manier uitgebuit. Geen snelle wegen tot de bruid van oordeelskennis, en daar rijdt je ook niet snel doorheen. Daarom breekt de Heere deze snelle wegen af, en ook de zondiaanse torens tot de hemel.

34. Dan moet de lange weg weer zichtbaar gemaakt worden, de smalle weg, en die mag ook niet even snel door het toetsen heengaan. De mens moet de urim en de thummim leren kennen. De mens moet het oefenen. De mens moet alles opgeven om ze te vinden. Die laten zich niet zomaar vinden. De kennis erover is verborgen.

35. Het is alleen voor de overwinnaars. De strijd is dus de weg. Niet zomaar genade. Dat is een toetsstrijd, want je mag niet zomaar strijden. Dan zou je een blinde vuistvechter zijn.

36. We moeten eerst gaan tot de vallei van de vernedering en de verootmoediging, stelden de Jabbokieten.

37. Het is een strijd tegen schijngodsdienst en zondedienst.

38. Klagen en kermen om de zonden, en het smeken, is een teken van de nieuwe tongen. Dat zijn voor de mens vreemde talen. Zij spreken immers zondiaans.

39. Dit klagen en kermen om de zonden, en het smeken, is dus de ware pinksterdag in de leer van de Jabbokieten.

40. De Jabbokieten herinnerden de mens eraan : de aarde is geen paradijs, maar een woestenij van zonde. Och mens, beeldt uzelf toch niets in. De mens is maar een zucht.

41. Hadden de oude vaderen dan alles al bij het rechte eind ? Neen. Zij waren in de reformatie. Zij waren wachtende op de hemelse boeken die hen verder zouden leiden, zoals gesproken werd in Daniël en Openbaring.

42. Daarom moeten wij niet zomaar klakkeloos alles aannemen wat de oude vaderen en moederen verkondigden, maar wij moeten werken in hun mijnen. De diamanten en andere hemelse stenen zijn nog ruw.

43. Er was nog een grote strijd, ook in de vrijmaking, tegen de religieuze anabole steroïden.

44. De kerk was een object geworden, een economisch verdienmodel, en men kon het object gebruiken om anderen mee rond te bazen. Daarom wil het monster de kerk ook niet laten gaan. Het is bruikbaar voor het beest.

45. Ismael riep niet meer. Die had ieder mens tot zijn vijand, als een beeld van het toetsen. Paulus stelde dat we iedere gedachte als krijggevangene moesten nemen. Wij moesten worstelen met elk idee, elk bedenksel. Ismael ging dieper in de wildernis dan enig mens was gegaan, om alles achter te laten. In het diepste van de wildernis bouwde hij zijn gebedsoord. Hij baande de weg. Hij was geen roepende in de woestijn zoals Johannes de Doper. Hij was verstoten, en moest zien te overleven ver weg van de mensheid.

46. Soms is dat nodig, maar we mogen het nooit verabsoluteren. God's profeten spreken soms duistere raadselen. Het één sluit het ander niet uit. Jezus sprak soms ook harde woorden die niet begrepen werden, en dan verlieten de mensen hem soms, in hun verharding. We moeten de hemelse woorden op hun diepte schatten. Bovenal gaat het om geestelijke betekenissen. Als de leeuw brult dan is het hard, wreed, snijdend en onbegrijpelijk, zielsverwoestend, maar dan kan alleen de Heere uitleg geven. De Heere zal zich nooit schikken naar de begeertes van de mensen, want die zijn eigengerechtigd en verduisterd in hun gedachten en hun hart.

47. Jezus werd als een sluierterm gebruikt, als een voorwerp. Het ging niet meer om de inhoud. In het Hebreeuws is yeshua het sterven aan jezelf op het slagveld.

48. De mens wil het onvoorwaardelijke en het voorwerpelijke, maar dat is iets van het vlees wat moet sterven.

49. Oh, blind volk, laat uw blindheden en fabels toch los.

50. De Jabbokieten stelden dat de godsdienst verviel tot vormendienst en werd als de doodsvallei van Ezechiël.

51. Daarom was er de opkomst van de boete predikers.

52. Een verlamde man wordt als een lam, of geslacht lam, tot de amazone gebracht, oftewel de leidsvrouw in de leer van Calvijn, als een beeld van het Woord.

53. Een man diende zijn vleselijke mannelijke kracht in verbrokenheid te verliezen om tot de Heere te komen.

54. Er werd gewezen op Filippenzen 2, op het zijn van de minste, te gaan tot Getsemané opdat alle vlees afsterft. Dat moeten we allemaal doen.

55. De nieuwe taal moest ontvangen worden, de nieuwe tongen, namelijk van het klagen, wenen en zuchten over de zonde, als een smeekbede tot de Heere.

56. Maar men wilde geen geslacht lam zijn. Men wilde de natuurlijke en vleselijke krachten niet verliezen. Men wilde nog wat voorstellen onder de schapen. Men wilde nog bewonderd worden. Men wilde nog vleien. Men wilde geen kind worden.

57. De kerken zitten vol met volgzame schapen van dit andere, voorwerpelijke evangelie. Ze zijn gerust in hun historische geloof, stelden de Jabbokieten.

58. Ze kibbelen maar, en zijn vol met vooroordelen, en vleien ondertussen met de brave predikanten die hen naar de mond spreken, die het Woord des Heeren niet durven te prediken, maar water bij de melk hebben gevoegd om het de mensen niet te moeilijk te maken, het hen naar hun zin te maken.

59. Ze prediken niet van berouw, bekering en boetvaardigheid, van het afdalen in de putten van de oordeelskennis. Ze spreken afrondend.

60. Ze prediken het smalle pad en de enge poort niet, waardoor maar enkelen zullen kunnen gaan.

61. De Jabbokieten noemen de voorwerpelijke, oftewel oppervlakkige prediking hetgeen de mens doet verstenen, en zij noemen het gekibbel van de voorwerpelijke kringen die strijden tegen de predikanten die het Woord nog brengen.

62. Zij die niet weten wat zonde is en hoe diep zonde gaat en hoe de wereld in zonde is gevallen zouden een gevaar kunnen zijn in de hemel, en daarom worden ze niet toegelaten.

63. Zondiaanse schapen worden gefokt door de overste van de wereld en de wereldse kerk. Wij mogen hierover niet zwijgen.

64. Wilde weldoeners zijn het, vol van leugen, want het volk wordt door gebrek aan kennis gefokt voor de slacht. Het zijn huurlingen, geen herders. Ze zitten op de stoel van Eli en zullen te zacht bevonden worden.

65. Nu is daar die dorre doodswereld en die dorre doodskerk, van Zondia, maar er is een weg doorheen, een weg eruit, wat zo’n lange en smalle, moeilijke weg is, dat je vlees het niet zal overleven. Daar kun je alleen komen door volledig aan jezelf af te sterven, zodat je vlees God niet in de weg zal staan.

66. Het ligt niet voor het oprapen, geliefden. God is geen hoer. God laat zich niet verkrachten. Het Woord is leermeesteres en amazone, en zal strijd voeren tegen dat grijpende, rokkenjagende mannelijke vlees, want dat dient te sterven. Het schaap moet lam worden. De man moet tot kind worden.

67. Geliefden, dat theologische stuk kunnen en mogen wij niet overslaan. Er is teveel protserig mannenvlees in de kerk, en het vrouwenvlees teert daarop, als gevolg van de zondeval. We leven weer in de dagen van Noach. Het zijn de gevallen engelen, de nephilims, die hen dochters der mensen hebben verkoren, om het reuzengeslacht voort te brengen, de mannen van naam.

68. Dat wat in de kerk zichzelf als God heeft opgesteld is vaak God niet. En de kerken zijn verdeeld tegen elkaar en ook innerlijk verdeeld.

69. God wil geen algemene relatie met de mens. God wil niets met de zonde te maken hebben. God kan daar niet tegen. Er verandert niets als men zomaar in Jezus gelooft. Zonde is zonde. De mens heeft smoesjes bedacht, maar God is God. Die heeft niks met menselijke bedenkselen te maken. Hoeveel predikanten het ook mogen preken, het maakt voor God geen verschil. God geeft niets om menselijke titels. Laat u niet bedriegen. Volg de meerderheid niet in het kwaad. Grote aantallen gebruiken als argument is een drogreden. Het gebeurt veel. Ook in de kerk. Het is bij velen de maatstaf geworden. Men is gevallen voor het zondiaanse materialisme, het evangelie van de grote getallen.

70. De Jabbokieten stelden dat het alleen voor de treurenden en de

gebrokenen van hart is, zoals het Woord stelt. Waarom zou de mens daar iets anders van maken ? Alleen de treurenden en de gebrokenen van hart zijn geen gevaar voor God en het hemelse koninkrijk. Zij kunnen door de enge poort, omdat ze niet van het smalle pad zijn afgeweken.

71. De Jabbokieten wezen er op dat Jesaja klaagde dat het land van het volk is gevuld met paarden en wagens zonder eind. En Jeremia riep het verschrikkelijke wee uit over degenen die op paarden steunen.

72. De mens in het westen kan geen spreekwoorden verstaan, want ze zijn die taal niet machtig. Ze zijn ongeletterd en leek. Ze zijn voorwerpelijk. Ze hebben niets van Immanuel Kant geleerd. Ze verdiepen zich niet in theologie en filosofie, niet in kerkgeschiedenis en bijbelgeschiedenis. Ze houden het oppervlakkig, lekker makkelijk, afrondend en zondiaans.

73. Het leven is niet vanzelfsprekend. De weg ten leven is smal. Weinigen zullen het vinden.

13.

Het hongerpad van Ezau

1. Wij moeten gaan tot het verborgen Woord door de strijd tegen het vlees volledig uit te strijden, geen deserteuren te zijn. Velen rennen weg van dit leger, zoeken een eenvoudige dood, opdat zij rust zullen hebben. Zij hebben rust hoger staan dan soberheid. Valse, zondiaanse, verraderlijke gerustheid is de kerk binnengeslopen, en het heeft velen ingenomen. Het voedt onze kinderen op. Onze kinderen zijn geroofd. Betuttelend spreekt het onze kinderen toe. Alles is goed in Zondia.

2. Door vormengodsdienst wordt de mens in het middelpunt gezet, stelden de Jabbokieten. Juist in de godsdienst was zoveel wereldsgezindheid doorgebroken, ook in de kerkeraden.

3. De mens toetst sjoemelend, en neemt steekpenningen aan ten koste van de toets. De mens raffelt het af in het toetsen, toetst zijn eigen toetsmethodes niet, heeft verdorven maatstaven, is bevooroordeelt in het toetsen, doet geen gedegen onderzoek, en komt zo tot snelle conclusies op snelle paarden.

4. Maar Sefanja streed tegen de mammondienst, tegen het aannemen van steekpenningen, zegt Ewa. Het is dus van belang de diepte in te gaan willen we bij de ware urim terechtkomen, oftewel te gaan tot het pad van Sefanja, en daarop ook het toetsen toetsen, dus alle toetsmiddelen en toetsmethodes, en toetsmaatstaven toetsen, blijven doorworstelen op Pniël. Sefanja was dus ook een beeld van de volharding in het toetsen, zegt II Kamba.

5. De mens moet blijven worstelen in Pniël totdat zij het karakter van Zefanja hebben ontwikkeld in hen.

6. Er is alleen leven in diepte, waar Zefanja voor staat, en dit gaat dus tegen zomaar het oppervlakkige in.

7. Omdat het volk de verblindende lichten van de dartelheid was nagevolgd moest Zefanja wel een zoon van de duisternis zijn, als een oordeelsprofeet.

8. Het zelfoffer is een aanhoudende worsteling, niet iets wat je snel eenmalig kunt doen, want het zelf, het vlees, wil niet loslaten.

9. Dit dagelijkse zelfoffer is om ons heen gestaakt, waar Daniël al voor waarschuwde. Over het pad van Zefanja kunnen we teruggaan. Dat is een oorlogspad van het hongeren. Dan moet je jezelf op een rantsoen zetten.

10. De nieuwe bijbel noemt de stam Aser als de wortel van Zefanja, wat een Egyptisch beginsel is. Egypte en Israel zijn altijd onlosmakelijk aan elkaar verbonden geweest, wat al bij Abraham begon, en daarna Jozef, en toen Mozes. Jozef en Mozes waren beiden Egyptologen. Zo moest in de Egyptologie het lichaam van Aser samengevoegd worden, want dit was in stukken gescheurd. Aser werd in de Griekse transliteratie Osiris genoemd. Het is een beeld van de exegese die dient plaats te vinden.

11. Dit wordt overigens door Jeremia gedaan, als beeld ervan.

12. Deze lichaamsdelen, stelt de nieuwe bijbel, liggen in het water, en alleen door de exegese, waarvan Jeremia een beeld is, kunnen wij dat opdiepen. Aser was een beeld van de verdronkene in de Egyptische mythologie. De nieuwe bijbel stelt dat Aser voor het oordeel staat. Dit gaat om het diepere oordeel, om de mens tegen de zonde te beschermen, en dus ook tegen de valse zondekennis, die dus zonde in zichzelf is, als de verboden godsdienstig-vleselijke kennis. Vandaar dat de oordeelskennis zo belangrijk is, te weten hoe groot het oordeel is, niet alleen maar hoe groot de zonde is.

13. Aser staat voor de tucht waaraan we ons moeten onderwerpen, aan de roede des Heeren. Het gaat dus niet om zomaar zondekennis, maar ook om onderwerping aan tucht en oordeel, want de bedriegelijkheid van menselijke oplossingen voor het zondevraagstuk is groot, hoe vroom en godsdienstig die ook mogen klinken.

14. De oude vaderen wisten dat er geen directe weg of directe oplossing was. Zij predikten over de lange omweg. Om de diepte van het water te testen moet je er niet met beide benen inspringen.

15. Uiteindelijk was het dit principe van Aser waaruit de vrouw geschapen werd, als uit de rib van Adam.

16. De tucht en tuchtskennis is als het hemelse touw waaraan de mens gebonden moet zijn, opdat zijn vlees geen winst over hem behale.

17. Er wordt zoveel gepredikt over wat Jezus wel niet allemaal heeft gegeven, maar wat heb je zelf gegeven ? Jezus is van voorbeeld en herinnering geworden tot een excuus.

18. De mens is misschien wel dom, en laat zich graag bedriegen, maar God laat zich niet bedriegen.

19. Velen zullen hun les leren waar ze moeten leren leven van de kleine broodkruimels en de kleine waterdruppels. Hier zal de mens geoefend worden, en hier komt God de mens die iets geleerd heeft daarvan tegemoet.

20. En de dood en de hel werden geworpen in de zee van de urim, de keursteen ; dit is de herhalende dood.

21. De dood en de hel worden in de zee van de urim geworden, in de zee van de toetssteen dus, om getoetst te worden, want mensen hebben veel fabelen gemaakt omtrend dood en hel. Dit is de tweede dood, of de herhalende dood in het Aramees, de taal van Jezus, als het dagelijkse offer wat weer teruggekeerd is, nadat het was weggehaald, waar Daniël over sprak.

22. Wij moeten onderworpen zijn aan de herhalende dood, aan het dagelijkse zelf-offer, waar ook de stam Aser voor staat. Zo komt de stam Aser tot triomf, en daarom was de troon van Aser ook de troon van Salomo.

23. Het was de troon van de Vreze des Heeren die aan alles vooraf gaat. Het zal ons achtervolgen totdat het vlees in ons is afgestorven. Aser is dan ook de stam van de geestelijke jacht, zegt Duizen. Hiervan zijn de eeuwige jachtvelden ook een beeld. Het gaat om de dagelijkse geestelijke oorlog en jacht, en het dagelijkse zelfoffer.

24. In de grondteksten is dit de jacht op het vlees, op de zonde, niet zozeer letterlijk en direct, maar exegetisch en filosofisch. Educatie is het enige wapen. Zonde is het verdraaide goede, en de leugen is de verdraaide waarheid.

25. Calvijn stelde dat de kerk in handen was van nalatige landmannen die gestopt zijn de grond te bebouwen, maar de kerk toch als hun bezit blijven beschouwen. We kunnen denken aan de gemakkelijke genade predikers, de naïeve object-predikers en de algemene belofte predikers wat gewoon puur materialisme en new age is in een religieus voorkomen.

26. Geldzucht en machtzucht maakt gebruik van de vele instrumenten van religie. Gewoonlijks keren zij zich tegen de profeten die gezonden zijn om de wijnstok van schadelijk kruid te reinigen, stelt Calvijn. De profeten moeten het volk streng bestraffen om de bijna verloren gegane godsvrucht opnieuw op te wekken, stelt Calvijn.

27. Calvijn stelde dat God voorbijgaat aan wat de wereld voortreffelijk noemt, en het dwaze, zwakke en verachte verkiest.

28. God gebruikt niet hen die braaf zijn naar kerk en wereld, maar die tegen deze gruwelen opstaan, en wenen om de zonden, ook al keert een ieder zich tegen hen.

29. Profeten zijn nooit conform. Ze komen met nieuwe dingen, en trappen tegen heilige huisjes aan om het ingedutte volk wakker te schudden. Profeten zeggen harde en schokkende dingen, en keren de tradities om. Ze komen niet voor het loon der mensen, of om bewonderd of vereerd te worden.

30. Ze zijn een steen des aanstoots, overal. Ze doen het niet om volgelingen te maken voor de kerkstatistieken. Ze zeggen dingen waardoor velen zich weer van hen afkeren.

31. Ze komen om scheiding te brengen, geen vrede. Ze preken een harde boodschap van berouw, bekering en boetvaardigheid, en ontmaskeren leugenleer, hoe ingebakken die ook is, dat kan hen niet schelen.

32. Ze vrezen God en het Woord van God. Ze stellen gevestigde drogredenen en dode dogma's aan de kaak. Zij zijn kerkhervormers, en dat kan alleen door de kerk te scheuren. Het gaat om het overblijfsel. Er zullen maar weinigen door de enge poort heengaan. Dat betekent dat populaire leerstellingen waar de massa's gretig op aandraven vaak vals zijn.

33. Populaire dogma's zijn vaak leugenachtig. Ze houden mensen op de brede weg, en houden de sleutel der kennis achter opdat zij niet binnengaan. Er zal maar een klein overblijfsel zijn. Dan kun je je heel eenzaam voelen.

34. Alle dogmatische wijsheid der wereld is vijandschap tot God. Er is een heleboel wereldse kennis die je niet nodig hebt, en de kennis van de gevallen kerk.

35. Dan moet je tot God terugkeren als een kind en het eerst allemaal afleren en ontleren.

36. Kinderen weten dat allemaal niet welke kerk wat zegt, en welke vreemde wiskunde ze er op nahouden om tot God te komen die volkomen inhoudsloos is, geen substantie heeft, maar wat gewoon formules zijn die ze opprevelen in hun uiterlijke vormengodsdienst waardoor ze van hun geweten zijn beroofd.

37. Kinderen weten daar allemaal niks van, die zijn nog onschuldig, die zijn nog niet aangetast in hun brein met zulke drogredenen. Die zijn nog puur van hart.

38. Zij staan niet aan de poorten om te kijken van welke kerk je bent en welke theologie je hebt om te beoordelen of je wel binnen mag komen. Zij beoordelen mensen niet op uiterlijkheden. Het gaat om het hart. Zij laten alles aan God over. Zij voeren geen gemene laaghartige economie uit over de mensen zoals de volwassenen dat doen, die zo uitgekookt zijn in hun theologische berekeningen.

39. God had de kinderen verkozen, stelt Calvijn, en zou zelfs stenen kunnen verkiezen om te kunnen getuigen.

40. We zien hier een beetje hoe de verkiezing bij Calvijn werkt, dat God expres hen verkiest die door de wereld zijn veracht, zoals ook hen met een leerstoornis, en de stenen zijn altijd een beeld geweest van het Woord van God.

41. We zien hier dus dat Calvijn de deur opendoet om te kunnen kijken in het verborgen raadsbesluit van God, waar hij het veel over heeft, wat de onderliggende laag is van God's wil. Het verborgen raadsbesluit is de diepere natuur en kennis van God.

42. God verkiest dat wat door de wereld veracht is om de wereld te beschamen. Dat is een dichterlijk beeld van grote waarde. Het zijn ook die zondaren die door de wereld zijn veracht, zoals hoeren. Calvijn stelt dat de schriftgeleerden in veel diepere zonden leefden. De eersten zullen de laatsten zijn.

43. Voorwaar, ik zeg u, de tollenaars en de hoeren zullen eerder het Koninkrijk Gods binnengaan dan u.

44. Als je dan op het Kantiaanse strand staat, en je ziet de woeste zeeën van het voorwerpelijke, wie moet je daar dan overheen brengen ? Je moet daar dan overheen tot het volgende Kantiaanse strand, aan de overkant, tot het nihilisme van Nietzsche, wat overigens voortkwam uit het nihilisme van Salomo (alles is ijdelheid).

45. Steeds meer predikanten begonnen te ontwaken tot de zondekennis en oordeelskennis.

46. Dan ontkomen we niet aan Kant en Nietzsche, want die hebben daar de fundamenten voor gelegd, zoals ook de Jabbokieten.

47. Eerst moet de mens de verloren staat van wereld en vlees onder ogen komen, en op de weg van het twijfelen en toetsen gaan, of de 'bekommerde' weg zoals ze het soms noemen.

48. Het is het pad van het visnet en niet van snelle zekerheden, en dan zou al teveel geloof en al teveel genade de mens kunnen doen indutten. Het gaat dus om het smalle pad door de enge poort.

49. Nog steeds is deze strijd gaande. Er zijn verlammende geesten in de lucht die door al te gemakkelijk overgeloof en overgenade de mens in slaap willen zingen, de strijd en het onderzoek willen doven.

50. In het westen komt het telkens weer voor dat valse dogma's zijn gebaseerd op valse vertalingen van de oude bijbel. Hoe ontstaan die valse vertalingen ? Vaak vertaald men het heel selectief vanuit het Grieks, terwijl dat niet eens de eerste grondtaal is. Jezus, de discipelen en de apostelen spraken hoofdzakelijk Aramees. In het Aramees worden de bijbelteksten ineens weer duidelijk.

51. Om een voorbeeld te geven : Hebreeën 9:27 wordt vaak vertaald als : 'Het is de mens gegeven eenmaal te sterven en daarna het oordeel.' Hierop heeft men tal van vreemde leringen gebaseerd. Ze dragen dit vers vaak op ter verdediging van hun vreemde standpunten. Het probleem is echter dat het Aramees iets heel anders zegt :

52. 'Het is de innerlijke mens gegeven om een keer een verborgen plaats te vinden om tot betekenis te komen.'

53. Johannes 3:16 wordt meestal vertaald als 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

54. Maar in het Aramees staat er : 'Zoals God (eli, alah) de wereld

beproefd heeft, zo heeft hij het verborgen zoonschap gegeven zodat degene die hier de waarheid in ziet niet zal zondigen maar eeuwig zal leven.’

55. Hier wordt de nadruk niet gelegd op het niet verloren gaan, maar op het niet zondigen, niet afdwalen.

56. Zondia is akelige en extremistische eenzijdigheid. Het materialisme heeft zichzelf verletterlijkt en gemonopoliseerd, en mythes en gedichten hebben ze historisch gemaakt. Daarom moet er een grote uittocht uit Zondia zijn.

57. Er mag niet te snel van Golgotha gegaan worden tot de olijfberg. Het moet diep genoeg gaan op Golgotha, om zo los te komen van voorwerpelijke prediking.

58. Er werd gevreesd dat velen zich lichtvaardig geruststellen voor de eeuwigheid. Er moest weer gepredikt worden tegen de paden van de zonde.

59. De prediker is ook een strijder, een worstelaar, als Jakob op Pniël. Zij moeten vechten met het Woord, opdat zij niet tot het woord van het vlees komen, en opdat zij het Woord niet verkeerd gebruiken.

60. Ook de wereld en het vlees gebruiken het Woord, voor hun eigen doeleinden, en ze verdraaien het graag in hun pogingen om het los te maken van de context en de grondtekst, van de etymologie en de lexicografie.

61. Oh, zoveel gevaren liggen er op het pad van de prediker. Hij moet alle leeuwen kennen, alle sluwe krokodillen, en hij moet een varkensjager zijn, een varkensworstelaar ook, opdat zijn eigen vlees geen voordeel over hem behale.

62. Zaken als hermeneutiek zijn ook zeer belangrijk, want er zijn zeker regels verbonden aan de exegese. Oh, laten wij hierin toch niet te vrijzinnig en liberaal zijn, alsof het er allemaal niet toe doet, want de Heere heeft een pad aangelegd waarvan we niet mogen afwijken, en dat is een smal pad, een lang pad, met een enge poort, ook voor de exegese.

63. God heeft uitverkoren wat de wereld, het vlees, niet heeft uitverkoren. Dat is iets heel dichterlijks. Hieromtrend is de prediking.

64. Er is een calvinistisch, Kantiaans-Nietzchiaans nihilisme over de toestand op deze aarde, wat al bij Salomo begon : ‘alles is ijdelheid.’ Dat te beseffen is de kiem van de wedergeboorte.

65. Wij moeten ernstig streven naar de ervaring waarin onze ogen worden geopend voor de zonde, de dood en het verderf en de leugen, en wij moeten erover zuchten en klagen.

66. Laten we niet vergeten dat de Jeremianen wenende profeten zijn over de zonde Israels. En zij werden gestenigd.

67. In de uittocht uit Zondia moeten we de bergen in, waar het soms koud kan zijn, en waar beesten hun holen hebben.

68. Het is niet geoorloofd een

boomvrucht te begeren zonder het blad te raadplegen, want het blad vertelt of een boomvrucht eetbaar is of niet, en als het eetbaar is, dan vertelt het blad wanneer het gegeten dient te worden en wanneer niet. Zaak is dat de mens zelf de ware vruchten in zich diende te ontwikkelen, door onderwerpelijke kennis te ontwikkelen over God's geboden en verboden, en de tijden, seizoenen en bedelingen hierin te herkennen.

69. De bladeren zijn een beeld van het Woord van God, en daarom moeten we ons laten onderwijzen door de bladeren, de monden des Heeren.

70. Hierin is het belangrijk te beseffen dat er meer goeds is in kennis dan in het genieten op zich.

71. Wij mogen niet met de geboden zomaar omgaan als objecten, maar moeten er kennis van ontvangen door de natuur geboden en de symbolische geboden.

72. De objectivicatie van kennis doet de geestelijke zintuigen afsterven.

73. Het volk is ten gronde gegaan door de objectificatie, door een gebrek aan kennis. Objectivicatie vreet steeds meer en meer kennis weg.

74. De geboden moeten niet alleen onze daden zijn, maar ook onze natuur.

75. Het moeten niet zomaar daden zijn, maar een gewoonte, en het moet uit onze natuur voortkomen.

76. Nu, de bladeren aan de bomen zijn dus beelden van het Woord van God wat wij te dienen raadplegen voordat wij zomaar de boomvruchten plukken en eten.

77. Door het straffen zet God zichzelf apart, stelden de Jabbokieten. Het apart gezet zijn uit zich in het geven van straf. Dat is ook de definitie van vroomheid, het bestraffen van de zonde om zo geen deel te hebben aan de zonde. God kan alleen vroom zijn in gerechtigheid. De Jabokkieten noemen daarom de straf als noodzakelijkheid, anders zou God God niet zijn, en niet vroom kunnen zijn. Er mag dus ook geen vergeving zijn buiten de gerechtigheid. De Jabbokieten noemden dat God jaloers is, en daarom geen zonden en overtredingen vergeeft. Van zijn vroomheid stroomt zijn jaloezie, en van jaloezie stroomt zijn wraak. Als er één van die schakels weggehaald zou worden, dan zou God God niet meer zijn.

78. Gerechtigheid is zo natuurlijk voor God als zijn eindeloosheid, vroomheid en almacht, en daarom gaan de zonden niet ongestrafd. De vervulling van God moet behoren tot zijn bron en natuur, niet tot het goede plezier van zijn wil.

79. De Jabbokieten noemen de boom der kennis van goed en kwaad het symbool van het werkenverbond, en dat de mens een plicht heeft om de betekenis ervan uit te werken, in plaats van ervan uitwendig te nemen. Het liet zien dat de mens er niet voorwerpelijk mee om mocht gaan, maar onderwerpelijk. Niet uitwendig, maar inwendig.

80. Ik had eens een droom over Getsemané als een natuurgebied met kerken, en jachtvelden. Er moest nog veel op de zondemachten gejaagd worden. Er waren vele zwijnen waar de mens nog niet mee af had gerekend.

81. Gaat men zomaar snel tot de olijfberg ? Neen, men moet eerst tot een dieper Getsemané gaan, tot het dagelijkse zelfoffer. Men zal de dood zoeken maar het niet vinden, omdat men eerst meer moet strijden en zich bewapenen met de lijdzaamheid, opdat zo ware geestelijke vrucht voortgebracht zal worden. Getsemané was in mijn droom in de bloei. De wildernis zal bloeien. Dat kan alleen in onderwerpelijkheid, in het voorzichtige, schriftuurlijke onderzoeken en toetsen.

82. Voorwerpelijke prediking is overmatig romantisch, zondiaans dus.

83. We moeten onderwerpelijk omgaan met het begrip kerk, niet als voorwerp. Je moet de kerk vinden in jezelf, want je bent zelf een kerk.

84. De valse, zondiaanse gerustheid en geruststelling greep om zich heen als een orkaan, als een woest zeemonster.

85. Haaien begonnen de wateren binnen te zwemmen.

86. We moeten dieper de wildernis in, als Ismael.

87. Mozes mocht het beloofde land niet binnengaan, voorwerpelijk gezien, maar hij moest er onderwerpelijk mee omgaan.

88. Uiteindelijk moest Jeremia het werk van Mozes zuiveren en ermee verder gaan.

89. De aarde zou volworden met de kennis des Heeren.

90. Haaien namen de mensheid in, om het calvinisme te vervlakken, modern en populair te maken, voor de markt.

91. Haaien drongen door in de wateren om daar te deformeren en moderniseren. Er werd getrokken aan het schip. Het waren zondiaanse haaien.

92. De mens moet terug naar Getsémane om te verdiepen, om zo waarlijk tot bekering te komen.

93. Als men de vernederings- en minderwaardigheids-oefeningen leert, en loskomt van valse zelfverzekerdheid en vals zelfvertrouwen, dan komt God de mens tegemoet.

94. Smytegelt noemt de verschillende tekenen van de ware genadestaat. Eén van die tekenen is dat de grond onder je week wordt, zacht wordt. Ik droomde als kind hierover, dat de grond zacht werd en ik door de grond zakte en in een dal van dorre doodsbeenderen kwam, net als Ezechiël, wat de ellendekennis is. Dit was een herhalende droom.

95. Daarnaast wordt door Smytegelt genoemd de vrome schaamte. En hierdoor kan de mens dan een haat en afkeer hebben van het zondige leven. Zo ontstaat er een onuitsprekelijke walging naar de zonde. Dan onstaat ook de verlieskennis, dat je beseft dat je al

het gebrek hebt en niets kan. Het is het besef geheel arm te zijn, de armoedskennis te hebben, en zo kan de mens zo nederig worden dat alle veren van hooghartigheid eraf vallen. Dit is het pad van de boetvaardigheid. Men is onwaardig. Gaat uit van mij, want ik ben het niet waard.

96. Er is een schuld van de vromen, dat ze weten dat er hard werk verricht dient te worden willen ze het recht krijgen met God, wat door veel schaamte gaat. Smytegelt wijst op de werkplicht die er is voor de vrome om als een landman naar zijn akker te gaan. Maar dan moet hij allereerst zijn onbekwaamheid onder ogen komen. Toch moet hij het doen, noemt Smytegelt, want de mens is schuldig het te doen. Hij noemt dat de mens aan zichzelf moet sterven, want de mens kan het niet. De vrome kracht zal in zwakheid worden volbracht.

97. Het beginsel van de wijsbegeerte wordt door Calvijn genoemd als het geleerd hebben om in ernst een mishagen in zichzelf te hebben en om door schaamte over zijn ellende in verwarring te worden gebracht. Wil men de grootte van zonde, dood en ellende onder ogen komen, dan moet men de vrome schaamte ontvangen. Smytegelt noemt het de moedergenade. Zij is een mooie hemelse vrouw in de wildernis, het sieraad van de vromen en de gelovigen. Wij moeten allereerst naderen tot de vrome schaamte, opdat de zondenkennis tot werking kan komen en de zonde ontvlucht kan worden. Calvijn noemt dat de mens los dient te komen van de blinde eigenliefde door de vrome schaamte.

98. Ik had eens een droom dat ik in de Apeldoornse bossen was. Ik ontmoette daar de vrome schaamte als een natuurvrouw, een hemelse moeder, als een amazone. Ze was prachtig en had riemen om haar lichaam. Er waren ook mensen die huizen hadden op palen, heel hoog, in het bos. Zij stonden te hoog en moesten weer terugkomen tot de vrome schaamte. Dit is waar we het eerste moeten zijn. Zo kunnen wij komen tot de zondenkennis. De Heere geeft alleen de zondenkennis aan de verbrokenen, de zich schamenden.

99. Calvijn noemt de vrome schaamte de teugels des Heeren. De geestelijke schaamte wordt door Calvijn ook genoemd als een middel tegen wereldse vrees, de vrees voor het lijden, en daarom is het van belang haar te ontvangen, opdat wij de Heere kunnen volgen.

100. De geestelijke schaamte is dus in de leer van Calvijn ook het toegerust worden in de lijdzaamheid.

101. Er is in de leer van Smytegelt een spanning tussen het jezelf onwaardig achten en het smeken. Dat smeken begint dan aan te vangen in het uitnemende achten van de dingen Gods, dat de dingen Gods door het ontwaken van de mens meer waarde hebben, dat ze gaan inzien hoe nodig zij het hebben.

102. De mens ontdekt dat men zonder de dingen Gods niet kan leven. We kunnen dan denken aan het broodkruimeltje en het waterdruppeltje, het leren leven met de kleinste dingen, met het minste. Zo mag de mens beginnen met zaaien. Veelal blijven de

smekingen onbeantwoord, vanwege de vleselijke inmeng in de mensen waaraan ze moeten afsterven. De mens moet ook leren smeken, maar dat mag niet door het vlees gebeuren. De mens moet alles op waarde schatten, en zichzelf op onwaarde. Daarin is een eenvoudig loon te verdienen. Zo kan de mens waarde opbouwen. Er is niet zomaar een snel antwoord. Zo is er dan een weg tot de vrome schaamte, die het begin is van alle dingen. Het is de moedergenade, wat dus een ander soort loon is.

103. Het is dus van belang dat de vrome schaamte door de mens wordt ontvangen. Het is een belangrijk onderdeel in de leer van Smytegelt, zoals ook in de leer van Calvijn. Als de mens is ontdekt aan zijn onwaardigheid, als zijnde een stofje, een druppeltje, nog geen stukje brood waard, geen ogenblik adem, geen kleedje, geen woninkje, dan mag dit de mens niet onverschillig en lui maken, maar moet de mens juist werken tot de eer van God. In die zin is er een verband tussen het onwaardig zijn en het smeken, omdat het moet opwekken tot dienstbaarheid.

104. De geestelijke schaamte is de sleutel tot de minderwaardigheid en de waakzaamheid. Het is ook de sleutel tot de zondenkennis. Hoe komen wij dan tot de geestelijke schaamte ? Men smeekt om genade en allerlei andere dingen, maar men zou moeten beginnen met het smeken om geestelijke schaamte. De geestelijke schaamte is dus de brug tussen onwaardigheid en het smeken.

105. We moeten dus gaan tot een zeker gereformeerd fatalisme, of bevindelijk fatalisme, waarin er geen uitweg is voor het vleselijke, maar waar wel een smalle weg is die steeds smaller wordt, tot de enge poort die ten leven leidt.

106. Dat is waar de 1700se Smytegeltse reformatie over ging, oftewel de Gekrookte Riet reformatie, die een herleving had vanaf de tachtiger jaren in de hervormde kerk. Ook de gereformeerde vaderen buiten de hervormde kerk, de afgescheidenen, hielden dit spoor aan, en hielden vast aan dit spoor.

107. Het mag geen werkeloze schaamte zijn, want dan is het de vleselijke schaamte, die zich heel religieus en geestelijk kan voordoen. De ware geestelijke schaamte is een werkoproep en een oorlogsoproep.

108. Men moet het schaamtekleed omdoen. Smytegelt stelde dat men een dodelijke haat tot de zonde moest krijgen.

109. Smytegeld stelt dat hen die de ware droefheid des Heeren hebben niet zomaar getroost willen worden. Het zijn zuchters om de zonde.

110. In de zondiaanse kerk gaat men ‘van genade tot genade’, maar de Jabbokieten gaan ‘van verbrokenheid tot verbrokenheid.’ Er is in de zondiaanse kerk is een tendens die de zondeleer en ellendeleer zo klein mogelijk houdt, en de nadruk legt op de genade, wat als een drugs werkt die hen in slaap houdt. De visser houdt zijn haak verborgen, zoals de vogelvanger zijn strik, stelde Smytegelt.

111. Er is een tendens in de zondiaanse kerk om de verbrokenheid zo snel mogelijk af te ronden. Er kan dan niets meer bij. Dan is de verbrokenheid niet diep genoeg doorgewerkt, en blijven zij slaven van de zonde.

112. Daarom moet de vrome gaan tot de voortgaande verbrokenheid. De zondiaan wil de nodige wedstrijd waar Paulus het over heeft ontvluchten. Dat doet de zondiaan door valse genade.

113. De mens moest los komen van de strikken en de klauwen van het materialistische denken.

114. Men moest gaan tot het gat van de voortgaande verbrokenheid, wat dieper onder de aarde zou leiden. Zo zou de vrome dieper aan zichzelf kunnen afsterven.

115. De geest van voortijdige genade op het smalle pad is fataal. Het laat de verbrokenheid niet verdiept worden.

116. Calvijn riep de vromen op om zich te bewapenen met geduld en lijdzaamheid, en riep hen zo terug tot de hof van Getsemane.

117. Ook in de hof van Getsemané is er een groot gevaar. Wij moeten er voor zorgen dat wij niet met de discipelen slapen.

118. We moeten gaan tot het ondergrondse Getsemané, het verborgen Getsemané, waar het verborgen Woord is.

119. Ezau moest de eenzaamheid in, op het hongerpad, dieper de wildernis in.

120. Hij moest alles achterlaten om het vergetene en verlorene te vinden.

121. Ezau ging er niet doorheen als een slapende, maar als een wenende.

122. Calvijn stelt ook dat het ware loon ligt besloten in het jammeren om de zonde in het gewillig dragen van het lijden, wat een belangrijk leerstuk van Calvijn is.

123. Het jammerloon wordt door Calvijn beschouwd als het hoogste loon, na het rijpe beraad, wat in principe de afwachtingsleer is. Ook in het jammeren om de zonde moet de vrome geleid worden door het verborgen raadsbesluit, opdat het jammeren niet roekeloos en vleselijk wordt.

124. In de armoedsleer van Calvijn stelt hij dat de ware offerande tot de armen is, en dat zij de uitverkorenen zijn, en dat als wij niet bereid zijn armoede te verduren, oftewel gebrek, dan zou de begeerlijkheid in ons de overhand hebben. Het is een oproep tot soberheid en het aanvaarden van de doorn in het vlees, en ook de leer van de lof der oordelen. Calvijn stelt dat deze armoedsleer de keursteen is.

125. De Jabbokieten stelden dat de grootste afgod het eigen ik is, maar dat het zou vallen. Er moet een worsteling zijn in de diepe put van schuld en verlorenheid.

126. De Jabbokieten stelden dat de mens weer van zichzelf moet walgen,

zichzelf moet afkeuren, en zijn leven in deze wereld moet haten, steeds meer aan de weet komen hoe weinig hij er van weet. Door de hel moet de vrome naar de hemel. Het gemis wordt steeds groter, de gevaren vermeerderen en de weg wordt steeds smaller.

127. We kunnen stellen dat we boetelingen, wenelingen, smekelingen, verdoemelingen, en jammerlingen moeten zijn tot het Woord.

14.

De zee van Getsemané

1. Uiteindelijk was de prediking van de diepe verdorvenheid van de mens één van de belangrijkste leerstukken van Calvijn. De Jabbokieten stelden dat men er ernst mee zou moeten nemen, want God is de vreselijke eeuwige waarbij niemand wonen kan.

2. De Jabbokieten waarschuwden ervoor dat we in een tijd leefden waarin de kennis van de waarheid steeds minder wordt. De nieuwe generaties vervreemden zich steeds meer van de waarheid.

3. De Jabbokieten stelden dat de wereldse listen aan het vermenigvuldigen waren. Zij waarschuwden tegen de geest van het materialisme.

4. De kerk van Calvijn was gebouwd uit constanten en variabelen, en als de kerk de geestelijke wiskunde en natuurkunde niet zou kennen, dan zouden er lekken komen die het schip zouden doen zinken, en dat was al gaande.

5. Calvijn temperde de genade ook door te wijzen op zijn afwachtingsleer, die in principe bovenaan al zijn leerstellingen stond. De afwachtingsleer stelt dat alles nutteloos is zonder de leiding en het tijdstip des Heeren.

6. Overmatige genade, alsmaar weer de nadruk leggen op genade door de genademorsers had het volk verlamd. Het was gif. Calvijn had gesteld dat de vrome weer zicht moest krijgen op de zonde en op het doden van de zonde, en boven alles moest de vrome leren af te wachten om niet op de Heere vooruit te lopen. De kerken waren tot roversholen geworden.

7. Er werd op gewezen dat Adam moest erkennen : ‘ik ben naakt.’ Adam moest wegschamen voor God.

8. Door lijdzaamheid en het gegeven geestelijke woord mogen wij tot de borsten van Sion komen om daarvan te drinken, stelt Curtenius. Dat is waar het smalle pad naartoe leidt. Terug naar de geestelijke moeder dus, als een diep natuurgeheimenis en het geheimenis van het leven. Zo kan de vrome het kleed van de ondeugdelijkheid van zich afwerpen.

9. Velen verharden zich in de zonde, om hun geweten dicht te schroeien opdat zij onbekommerd zijn en de verwijtingen van het geweten niet meer voelen, stelt Curtenius. Ze kunnen het ook uitdoven door ijdele gezelschappen, ijdel tijdverdrijf, en ijdel vermaak, zoals

de rijke dwaas, stelt Curtenius.

10. Een overvloed aan bezittingen doet wonderen voor hen. Sommigen gaan voor het genot van eer en aanzien in de wereld, en bouwen zo hun huis op ijdele zandgronden. Wij moeten hier over jammeren zoals de Heere erover jammert, stelt Curtenius. Het zijn gebroken bakken die geen water houden. Het zijn nietige medicijnmeesters.

11. Curtenius laat de betrekkelijkheid van deze dingen zien. Wee de lachenden, stelt hij. Men moet weer terugkeren tot de ellendekennis, en dit ook toepassen door het te betreuren. Men moet de strijd aangaan tegen valse troost en valse troostgronden. Men moet eraan afsterven. Wij mogen ons niet door de droefheden laten verslinden, maar moeten de strijd aangaan. Dit houdt in om niet meer voor jezelf te leven. Het is een strijd tegen het eigen ik, stelt Curtenius. Hij waarschuwt tegen lafhartigheid die hierin op de loer kan staan. Men moet de zorgeloosheid inruilen voor zorgvuldigheid

12. Als we het over geestelijke kennis hebben, dan hebben we het over bevindelijke kennis, stelt Curtenius.

13. Rust en zekerheid kan fataal zijn. Het kan de mens laten indutten in de strijd tegen de zonde. Er is nu eenmaal de burgeroorlog tussen het vleselijke en het geestelijke. Deze burgeroorlog loopt door de kerken heen, en doet ook kerken scheuren. Zo ontstonden ook de schimmenkerken.

14. God's denken is niet vleselijk zoals het denken van de mensen. Het is niet direct. Het menselijke denken slaat een heleboel stappen over, versimpelt en verabsoluteert graag, verstopt zichzelf achter sluiertermen die als slimme formules worden gebruikt om dingen snel te bereiken. Maar God's denken is ingewikkeld, als geestelijke hersenspinsels.

15. God's wegen zijn anders dan de wegen van de mensen. Dit zijn de hogere hemelse verbanden. Het komt als vliegenplagen tot de aarde. We kunnen hierbij denken aan de plagen van Mozes om het volk uit te leiden. De farao echter wilde het volk niet laten gaan, en uiteindelijk moest de plaag van de dood van de eerstgeborenen komen, wat een beeld is van de dood van de territoriale machten van het vlees, de eerstelingen en leiders van het vlees, wat vervolgens een beeld is van de dood van de verkeerd gestelde prioriteiten. De mens maakt namelijk het materialisme tot prioriteit.

16. Het volk Israel was diep bedrogen, waar ook Jeremia op wees. Ezau werd overmatig onderdrukt en uitgebuit, maar er zou weer een verzoening komen tussen Jakob en Ezau, door de exegese, door het visnet. Bewapen u daarom met lijdzaamheid en studie.

17. Hebben wij oog voor de nuances, voor de grotere verbanden ? Daartoe komen de vliegenplagen, om het brein van de mens open te breken, opdat zij deel hebben aan de hogere hersenspinsels. Dan kunnen de eerstgeborenen van het vlees en de eerstgeboorterechten van het vlees en al

haar verdraaide prioriteiten afsterven. Dat is een proces van rangschikking. Dat is een proces van hemelse volgorde waarin de eersten de laatsten zullen zijn.

18. Als wij in de dieptes van Getsemané gaan dan komen wij onherroepelijk tot de jachtsopdracht tegen de zonde, worden we onherroepelijk opgeroepen tot de jacht. Golgotha is het jachtsveld. Hier moet het vlees gedood worden.

19. Altijd weer staat het vlees in deze wereld op, en altijd weer overwint het vlees in deze wereld, is het vlees heerser, maar wij moeten niet in onze zintuigen geloven, maar in het Woord. Het koninkrijk van God is niet van deze wereld. De mens klaagt tegen Mozes in de woestijn, maar zij moeten de geestelijke bronnen zoeken.

20. Wij moeten dieper de wildernis van Getsemané in tot het ondergrondse Getsemané.

21. Als we gekomen zijn tot de zee van Getsemané, de woeste lijdenszee, dan gaan we tot het land van Golgotha om daar het vlees te doden.

22. Reken af met de zelfdienst die zo bedriegelijk is.

23. Genade wordt vaak gebruikt als een excuus om door te kunnen blijven zondigen. Het is een schuilterm waarachter de zonde zich graag verschuilt. Veelal wordt genade misbruikt. Het wordt gebruikt om verantwoordelijkheden af te schuiven. Vaak is genade de getrouwe wachter van de zelfdienst, de ketting waaraan God als een slaaf ligt. Het koppige vlees heeft de genade tot zijn afgod gemaakt. Och weent toch over de zonde die vandaag de dag in priestergewaden gaat. Wees toch kritisch naar uzelf en uw geloof, want het volk is te gronde gegaan door gebrek aan zelfkritiek.

24. Het volk is onder invloed van de sterke middelen die het genomen heeft om aan het visnet te ontkomen. Het volk wilde niet sterven aan het zelf, maar er markt mee bedrijven. Telkens weer vinden marktschoften hun domkoppen. Daar leven ze van. Het volk is verslaafd.

25. Overal ontstonden zijrivieren, en zijstromen. Hierin ligt de geschiedenis verborgen, en haar geheimenissen, waartoe we mogen ontwaken, in het verschijnsel van Lethe, de hemelse vergetelheid. Het is ook een plaats van het herinneren van principes en prioriteiten die door de kerkgeschiedenis heen verloren zijn geraakt of op de achtergrond.

26. We moeten de bevindelijke trappen op en achterlaten wat ons in de weg staat, maar sommige dingen kunnen niet achtergelaten worden en moeten eerst verdiept worden. Het ‘Laat mijn volk gaan’ gaat gepaard met plagen als een beeld van exegese.

27. Donner stelde dat de mens de taal moest leren van de zwarte bruid, de tale Kanaans. Het is een kuise taal, niet zomaar overgenomen, maar we moeten erin geboren zijn, stelt Donner. Het moet onze natuur zijn, we moeten erdoor bezield zijn. Het is een gevoelige taal die niet zinnelijk is. Het is een

geestelijke taal, stelt Donner.

28. Het is van belang dieper Getsemané in te gaan. Het gaat om het geestelijke leven, niet het aardse, en daarom moeten we dieper Getsemané in om aan het absurde, materialistische leven te ontkomen.

29. In Getsemané slapen zelfs de discipelen, dus daarom moet je dieper Getsemané in. Slaap niet mee met de rest. Je moet alles achterlaten om dieper in Getsemané te komen.

30. We moeten Mozes blijven volgen, en Mozes leidt door dor en onvruchtbaar land, waar de mens hongerig en dorstig is, maar men mag niet tegen Mozes klagen. Klaag over de zonde. De oordelen des Heeren zijn u genoeg. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig.

31. Die taal kennen de mensen van de wereld en de moderne kerken niet meer. Het is waar Paulus ons al voor waarschuwde in de tweede brief aan Timotheus, dat kinderen hun ouders, de ouderen, ongehoorzaam zouden zijn, tuchteloos zouden zijn, koud en harteloos, gewetensloos. We zien het overal om ons heen. Ze willen vrijheid ten koste van de geestelijke inzettingen die door de voorvaderen waren gegeven, zodat ze hun zonden en begeerten vol lust kunnen nalopen, als hoerenkinderen. Ze zijn teruggekeerd tot de vleespotten. Ergens in de wildernis keerden zij om. Terug naar de stad, terug naar de schijnveiligheid en de schijnrust. Terug naar een zelfgenoegzaam leven. Overwaardig en overbelangrijk achten ze zichzelf, als afgoden. Ja, Paulus noemde nog wat meer woorden. Hij noemde ze verraders, wreedaarden, met meer liefde voor genot dan God. Hij noemt ze roekelozen en opgeblazenen.

32. De oud-gereformeerden waren bang voor de gevestigde kerken. Ze wilden bij de noodkerken blijven, bij de vluchtelingenkerken, de wilderniskerken. Ze wilden bij de vreze des Heeren blijven, dieper Getsemané in. Ze waren bang voor machtspelletjes, politieke uitbuiterij. Ze wilden eenvoudig blijven en sober, vasthoudende aan de boodschappen en waarschuwingen van de voorvaderen. Ze wilden terug naar de oergereformeerde kerk van vóór 1816, voordat alles mis ging.

33. We zullen opgaan tot het ragnarok. IJs zal er komen, en ijs moet er komen, dieper de wildernis in, dieper de ramadan, de vastentocht, het pad van Mozes, het pad van Jeremia, dieper het Getsemané in. We moeten alles achterlaten. Niet velen zullen door de enge poort gaan omdat ze nog aan van alles vasthouden. Ze willen niet loslaten, en ze willen het volk ook niet laten gaan. Daarom moet ragnarok wel komen, maar het roepen is al veelal voorbij. Vaak moet je gewoon het stof van je voeten afvegen en verder trekken. Johannes de Doper werd tot een Ismael, en trok dieper de wildernis in, om het volk achter te laten. Ergens houdt het roepen op. En dan is er het Ragnarok. Dan is er niets dan ijs. Dan zijn de plagen gekomen. Het oordeel des Heeren. Dan is er niets meer. Het was al niets, maar dan is er helemaal niets meer.

34. Johannes de Doper moest alles opgeven om zijn tocht door de onderwereld te maken, door Getsemané. Er was niets dan ijs. Hierin moest hij wedergeboren worden. Het was schijnbaar nodig om het vlees te kunnen doden. Het zwijn van de zonde wordt alleen door de kou verdoofd.

35. Wij kunnen ons niet bekeren. Wij kunnen alleen afwachten en koesteren, maar we moeten wachten op de vogels van bekering die ons over de woeste zeeën van het ongeloof en de goddeloosheid nemen. Wij kunnen ons niet meer bekeren. Calvijn sprak over de diepere mens, en over het afwachten. De mens kan het niet op zijn eigen manier doen. Zelfs zijn bekering is goddeloos. Het vlees is in dodelijke gerustheid. Er is niet zomaar een loonloze genade. God komt ons afwachten tegemoet, als genadeloon.

36. De Heere komt de smekelingen tegemoet die het niet van zichzelf verwachten, maar die zich uitstrekken naar de verwachting des Heeren. Hen wordt het smekelingenloon gegeven. Zij weten dat zij zich niet kunnen bekeren, maar zij koesteren de verwachting en de afwachting des Heeren die hen voortleidt. Heel voorzichtig werken ze daar omheen, omdat zij weten hoe gevaarlijk en bedrieglijk het vlees is.

37. Alleen de smekelingen die het niet van het vlees verwachten en weten hoe bedrieglijk de natuur van de mens is kunnen door de enge poort gaan. Daar sterft de rest van hun vlees af. De engte zal er volkomen mee afrekenen. Zij hebben geen gebrek aan tranen, zij hebben zich ten diepste vernederd voor de Heere. Zij hebben de kastijdingen des Heeren lief, al worstelen zij ook met de Heere, als Jakob op Pniël vanwege de geestelijke vreze, want er zijn zoveel valse afgoden.

38. Er is geen snelle toegang. Het is niet snel grijpbaar. Er moet voor gewerkt en gestudeerd worden. Men moet het zelf bevinden.

39. Calvijn wees op het belang van de afwachting, niet zomaar op de Heere vooruit te lopen. Op zich gaat het dan niet om zomaar goede werken, maar weten wanneer te werken en wanneer niet.

40. Het gaat om de afstemming op de Heere. Zo komt het Woord tot leven. Dan is het niet meer een dode boel. Dan zijn de mensen geen letterslaven of naamslaven meer.

41. Langs de weg van de afwachting lag het loon, stelde Calvijn, niet zomaar langs de weg van de werken. Alle werkers kregen evenveel loon, of ze nu vroeg of laat waren geroepen.

15.

De afwachtingsleer van Calvijn

1. Wij moeten dieper Gabbatha in, wat tussen Getsemané en Golgotha inligt. Velen hebben die schakel niet en komen tot een overmoedige olijfberg, tot een overmoedige opstanding.

2. Och, laten we toch dieper het

Gabbatha ingaan, om aan deze snelle stromen van wereldsgezindheid te ontkomen. Het is zo besmettelijk. Isolatie is de enige oplossing. Zondert u af. Kom alleen tot de Heere. Dan hebben we Gabbatha wel nodig.

3. Er wordt gehamerd op de bedrieglijke doodstaat van de mens. De prediking van de doodstaat en de verliesstaat van de mens staat voorop.

4. In de leer van Calvijn zijn het juist de kleinen die uitverkorenen zijn, zij die door de wereld worden veracht, de armen, de verstotenen, de verbrokenen, de kinderen, om dat wat wijs en sterk is te beschamen. God verkiest wat voor de wereld dwaas is. Dit zijn hen die vrijwillig nederig zijn, en zo door hun geringheid door de wereld worden veracht. Hij waarschuwt tegen schitterzucht, die ook al onder de apostelen was doorgedrongen.

5. Calvijn stelt dat er een vreselijke straf staat op het uit de hoogte behandelen van de geringen en die uit eigen beweging nederig zijn. Calvijn waarschuwt tegen zelfbehagenis en wijst op het zorgdragen als de weg. Dit houdt in : het zorgdragen voor de kleinen. Calvijn stelt dat de vreselijke straf bewijst hoe dierbaar en hooggeschat de naar de wereld geringen en verachten bij God zijn.

6. Calvijn noemt als probleem hen die het meest verlangen naar roem en zo zich op een meest gedurfde manier het gezag aanmatigen, met het doel een hoge plaats te bemachtigen, om zo de nederigen aan bespotting of verachting prijs te geven.

7. Calvijn stelt dat de kinderen een beeld zijn van de nederigen, dus het gaat er niet om dat het kinderen op zich zijn, want kinderen hebben ook vele gebreken. Als Calvijn stelt dat de kinderen zijn uitverkoren dan bedoelt hij dus niet kinderen zonder onderscheid.

8. Calvijn waarschuwt tegen het al te letterlijk nemen van gelijkenissen en er te angstvallig mee om te gaan. We zien op verschillende punten Calvijn als een zeer rekkelijke, in plaats van een preciese. Calvijn stelt dat Jezus kinderen als voorbeeld nam, omdat zij geen besef hebben van de verschillende graden van eer en de zaden van trotsheid. Calvijn stelt dat Jezus zelfs de laagste plaats iemand niet waardig keurt die niet het uitsteken boven anderen vergeet en zich vernedert.

9. Calvijn noemt het daarom een dwaze begeerte om de eerste te willen zijn. Als medicijn noemt Calvijn de overdenking van Getsemane. Als die overdenking voor lange tijd vaarwel gezegd wordt, dan leidt het tot slaperigheid en vadsigheid.

10. Ze willen zich onstuimig een pad door de wolken banen, stelde Calvijn. Ze waren van het smalle pad af. Ze zweefden meters boven anderen uit in hun roes. Ze wilden steeds hoger om op anderen te kunnen neerkijken. Calvijn noemt het vluchtige mensen die zich niet bezig houden met de lijdzaamheid. Calvijn stelt dat ze zo geen stap verder komen, terwijl ze wel over de hemel speculeren. Het is hetzelfde als een reiziger die hele verhalen ophangt over

de plaats waar de herberg zich bevindt, terwijl hij er nooit zelf naartoe is gegaan, stelt Calvijn.

11. Calvijn prikt door het bedriegelijke van de mens die hele verhalen ophangt over dingen die hij niet kent en waar hij nooit naar op zoek is gegaan. Van horen zeggen is altijd het gemakkelijkste, en daar kiest de mens telkens weer voor. Daarin zet de mens zich ook graag boven de ander. Calvijn noemt het geestelijke vluchtigheid, als een drugs die de mens heeft genomen. Dit sluipt erin waar de mens het onderwijs over Getsemane loslaat. De wereld is hierin een meesterbedrieger die de mens er telkens weer in weet te lokken. Zo maakt de wereld vele slachtoffers. Zo heeft de wereld veel prooi. We zien de markten hiervan overal om ons heen. Het leeft niet meer. Het is de absolute doodstaat van de mens, wat ze dan gaan lopen goedpraten, schoonpraten. Dat is niet zo vreemd. Ze zijn immers dood. Het is de natuur van de dood die dat doet. De doodstaat liegt.

12. Calvijn stelt dat er geen overwinning hierover is dan door hevige strijd. Zachtaardige bezweerders voeren slechts spiegelgevechten, stelt hij. Velen zullen te zacht, te licht, te zoet, worden bevonden, maar Calvijn stelt dat het geslacht niet uitvaart dan door bidden en vasten. Hij noemt het vasten als een richtingaangever voor het gebed. Het vasten is een hulpmiddel bij het gebed, opdat het niet gaat ontaarden.

13. Calvijn gelooft alleen in geleid gebed, want vleselijke wensen zijn ongeordend en in strijd met het geloof. Wij moeten ons richten op de belofte, en niet meer begeren dan is toegestaan. Daarom moeten de gebeden beperkt zijn, stelt Calvijn, naar de voorgeschreven regels. Hij noemt gebed dus gevaarlijk als het buiten God’s Wil omgaat.

14. Calvijn stelt dat de overblijfselen van het ongeloof ijverig uitgeroeid dienen te worden. Deze overblijfselen kleven de vrome aan, en de vrome dient ermee te worstelen, in het aansmeken van God, in het gebed.

15. De Jabbokieten predikten dat God een jaloers God is die niet de plaats in ons deelt met iemand anders. Ook niet met ons eigen ik. Onze eigen gestaltes en bevindingen dienen weg te vallen. God moet de hoogste plaats in ons hart innemen.

16. In die zin laat God een overblijfsel achter van een ellendig en arm volk. Het vlees in zichzelf is verwerpelijk en verdoemelijk. Dat mag de vrome niet vergeten. De Jabbokieten stelden dat het volk ellendig en arm is en dat steeds meer wordt. Er moet aan het zelf gewanhoopt worden, geleerd worden van zichzelf af te zien. Zo blijft de genade bij ons, en achtervolgt ons. Het moet ons van de hemel geleerd worden, stelden de Jabbokieten. Calvijn noemde de genade een dieper loon en een diepere leiding door God. De mens kan het niet verkrijgen door zijn vlees, maar er is een geestelijke bron in de mens. Hieruit moet de mens zien te leren.

17. De Jabbokieten stelden dat er maar weinigen door de poort zouden binnengaan, dat het maar een kleine

kudde zou zijn. De poort is eng, en men moet strijden om in te gaan. Het is de Jakobsladder. De verbreking van de brug tussen God en mens kan nooit genoeg beweend worden en beleden worden, stelden de Jabbokieten. Het vereist eindeloze tranen.

18. Alleen op het bed geheel doornat met tranen kan er door de enge poort gegaan worden, stelden de Jabbokieten.

19. Als de poort dan gesloten is, dan komen de dwaze maagden aan de deur kloppen, maar voor hen zal niet opengedaan worden. Hage stelt dat het geroep om de poort te openen geen gebed is maar een eis, een bevel. Het zijn godsdienstige mensen die menen hierop recht te hebben. Ze eisen daarom loon voor hun arbeid. Het zijn mensen die de vorm voor het wezen hebben gehouden, stelt Hage. Ze krijgen te horen : ‘Ik ken u niet.’

20. Als ze worden weggestuurd dan moeten ze dus het eisen afleren, en het gebed en smeken leren, zoals de Kanaänitische vrouw die door Jezus werd afgewezen vroeg om de broodkruimels. Zie, voor ons vlees is de deur gesloten, altijd, maar voor het geestelijke leven is de deur open, altijd. Daarom moeten we het geestelijke leven leren en beoefenen.

21. De dwaze maagden hadden dan wel een godsdienstig leven, maar geen geestelijk leven. ‘Wij hebben in Uw tegenwoordigheid gegeten en gedronken en Gij hebt in onze straten geleerd.’ Het waren dus trouwe kerkgangers, stelt Hage. De verborgen omgang met de Heere, de bevindelijkheid, was hen vreemd.

22. Kaïn kreeg de opdracht om over de zonde te heersen. In de theologie van Calvijn is de afwachtingsleer de moeder van het ontmaskeren van de zonde en het doden van de zonde, haar twee dochters.

23. De rijke man vroeg om een waterdruppel voor op zijn tong, maar de arme Lazarus zou het hem niet kunnen geven vanwege de grote kloof. Ook de dwaze maagden kwamen voor een dichte deur. Laten we beseffen dat we het hier over een gedicht hebben. Die dichte deur is onderwerpelijk, niet voorwerpelijk. Het is een literaire stijlfiguur, zeer hyperbolisch. De dwaze maagden beseften dat ze geen olie hadden en vroegen olie aan de wijze maagden, maar die wilden het niet geven. Toch wezen zij de weg naar de olie, want zij spraken over de verkopers.

24. Is dat dan geen hebberigheid, geen gierigheid, dat de wijze maagden geen olie wilden geven aan hun naasten ? Hadden de dwaze maagden niet snel die olie nodig ? Is het niet wreed van de wijze maagden ? Die vraag zou gesteld kunnen worden.

25. Geliefden, ik had daar een droom over. Ik zag kinderen strijden over speelgoed. De ene wilde het de ander niet geven. Maar dat kan verschillende redenen hebben. Er zijn ook goede redenen. Voor kinderen leeft het speelgoed. Zij dragen zorg voor het speelgoed. Zo leren zij dat. Nu kan het zijn dat het ene kind het speelgoed wil beschermen tegen het andere kind, of

zelfs het andere kind tegen het speelgoed wil beschermen om de een of andere reden. Kinderen leven in een surreële werkelijkheid, een andere werkelijkheid, en dat kan diep gaan. Zo mag je dus niet in de opvoeding zomaar zeggen dat dat kind dan hebberig is, want er kunnen ook andere redenen zijn. Volwassenen moeten daarvoor gevoelig zijn. Volwassenen moeten niet rechtoe rechtaan met kinderen omgaan, maar hun wereld leren kennen.

26. Zo is dat ook met de wijze maagden. De olie kon niet zomaar gegeven worden, want dan zou het niet echt zijn. Het kan alleen maar gekocht worden. Men moet daar persoonlijk hard voor werken. De mens moet het zich eigen maken.

27. Laten wij daarom niet gaan als eisers, maar als kopers, als bidders. De deur is dicht voor het vlees, dicht voor bedriegerij, dicht voor overmoed, maar niet voor de verbroken smekelingen die zichzelf hebben vernederd.

28. De verloren zoon sprak : ‘Ik ben het niet waard. Maak mij maar tot een dagloner.’

29. Door de vrije, zielloze genade is men veel te ver gegaan, is men grenzen overgegaan, om van God te eisen, maar men moet weer vernederd worden tot een dagloner. Dan komt God ons tegemoet om ons het zoonschap te schenken.

30. Uiteindelijk werden de dwaze maagden niet binnengenomen, omdat zij de Heere vooruitliepen. Zij moesten eerst terug. Dat is de afwachtingsleer van Calvijn.

31. De dwaze maagden kwamen niet binnen omdat ze de tijden des Heeren niet kenden. Ze waren niet voorbereid.

32. Hage laat weten dat we naar het vlees het niet kunnen verdienen, en daarom moet er gewacht worden op de Heere. Dit wijst dus ook terug op de afwachtingsleer van Calvijn. Wij mogen God niet forceren. Het gaat om de tijden des Heeren. Niet onze wil, maar Uw wil, niet op onze tijd, maar Uw tijd. Niet in onze hoeveelheid, maar Uw hoeveelheid. Niet in onze richting, maar Uw richting.

33. Wij moeten geheel ontwapend worden. Alle vleselijke wapens van eigengerechtigheid en eigenzinnige godsdienst, vormelijke godsdienst, moeten eraf. Wij mogen geen letterslaven en naamslaven zijn. De afgoden moeten eruit.

34. Zo begon de tachtigjarige oorlog. Zo begon het verzet tegen de Spaanse overheerser. Het was de geuzenoproep. Nederland liet ruggegraat zien. Calvijn was gekomen, en Calvijn werd op waarde geschat, ondanks dat er ook grote valstrikken waren in het werk van Calvijn. Het waren dingen die moesten gebeuren. Er waren precieze calvinisten in het zuiden, en rekkelijke calvinisten in het noorden.

35. Die waren ook in oorlog tegen elkaar, maar die moesten ook samenwerken tegen de gezamenlijke vijand. Zo waren er ook allerlei calvinistische verbonden. Daarom vervaagden de grenzen tussen noord en

zuid ook, tussen preciezen en rekkelijken, maar op andere momenten waren ze er weer duidelijk. Het werk van Calvijn moest nog verder besproken worden, verdiept worden. Het was een erfenis. Het moest voor de bevrijding van Nederland zorgen.

36. De wijze maagden gaven niet zomaar olie aan de dwaze maagden, maar toonden de weg daartoe. Ze verspilden hun olie niet. Wij mogen geen parels voor de zwijnen werpen. Wij moeten hen het smalle pad tonen. Zij moeten leren het hemelse te kopen. Genade was een ander loon, stelde Calvijn. Het was een dieper loon. Dat kon niet zomaar door te werken, maar door geleid te worden door de Heere. Daartoe moet de mens naar school. Soms is het geen tijd om binnengelaten te worden. Eerst is er een tijd om te strijden, te zwoegen, diepzee te gaan duiken, op zoek naar de parels, en dan strijd te hebben met de verschrikkelijke wachters van de parels.

37. Wij mogen niet zomaar olie geven aan de dwaze maagden. Dan zouden we hen bedriegen.

38. De Jabbokieten stelden dat we te maken hebben met een geslacht dat rein is in eigen ogen, maar die van hun drek niet zijn gewassen.

39. Groen van Prinsterer stelde dat de godsdienst in die tijd veelal als die van een blind en onverschillig aannemen van een nog gangbare munt was. Het geloof was ijskoud geworden. De reformatie was aan het deformeren tot dweepzucht en overdrijving. Het streven naar genot en grootsheid werd de maatschappijke drijfveer. Van Prinsterer noemde het een tijdperk van afval.

40. Groen van Prinsterer waarschuwde tegen het zielloze geprevel. Het is de vloek van het ‘algemene christendom’. Groen van Prinsterer waarschuwde ook tegen een bekrompen overdrijving in bijzaken. De machten van verval en ongeloof waren inmiddels de leiding van het kerkelijk leven aan het overnemen.

41. De getsemanieten wezen erop dat het geloof wat u niet ellendiger en armer maakt in uzelf schipbreuk doet lijden aan de kusten der eeuwigheid.

1.

Het huis Israels en huis Ismaels

1. De mens moet eens tot schaamte komen, over zijn snelheidszucht en zondezucht.
2. De mens moet komen tot de besnijdenis van Ismael, de vrome schaamte des Heeren.
3. De onbesnedenheid is totaal schaamteloos over de zonde.
4. Oh, Israel, kom toch tot de besnijdenis van Ismael, en weent over uw zonde.
5. Oh, Israel, kom toch tot het pad van Ismael, dieper in de wildernis, en blijf daar niet staan pronken met uw ijdelheden en nietigheden.
6. Buigt u voor de hemelse schaamte en weent aan haar voeten, en smeekt, opdat u loskomt van de hardnekkige hoogmoed in uw harten.
7. Ismael gaat een moeilijk en hard pad, met pinnen door zijn vlees, klagende over de zonden van Israel, en de zonden van zijn eigen volk, en komt hierover tot geestelijke schaamte. Nooit zullen zijn tranen teveel hierover zijn. Hij maakt zijn bed nat van zijn tranen.
8. Harten vol verbrokenheid en schaamte, harten vol van tranen over de zonden en ongerechtigheden van het huis van Israel en het huis van Ismael veracht Gij voorzeker niet.

2.

Het visnet-evangelie

1. Een heleboel hebben de gelijkenis van de wijze en de dwaze maagden niet begrepen, en ook de gelijkenis van de rijke man en de arme Lazarus niet.

2. Ze hebben het verletterlijkt, en zijn geheel voorbij gegaan aan de betekenis ervan. Waarom kregen de dwaze maagden geen olie ? Omdat ze het zelf moesten kopen, m.a.w. ze moesten het zelf bevinden. Waarom kreeg de rijke man geen waterdruppel ? Er was niet alleen maar een te grote kloof tussen hem en de arme Lazarus in het hiernamaals, maar hij moest het zelf bevinden, zelf gaan zoeken, zelf vinden of kopen ergens.

3. De psalmist sprak dat God ook in de hel zou zijn. Wij mogen niet voorwerpelijk met de hel omgaan. Het is een zeker principe dat we moeten leren. De gereformeerde vaderen spraken ook dieper over de hel, zoals ook Augustinus. Het is een geheimenis. Het is niet zo rechtoe rechtaan als velen denken.

4. De getsemanieten stelden dat ze wel uren op tocht waren om een kruimel brood te ontvangen. Dan moet de mens een wildernistocht maken.

5. God wil dat we onderwerpelijk met de natuur en de wildernis omgaan, niet voorwerpelijk. Het moet persoonlijk doorleefd worden.

6. Dat was de taak van zowel de dwaze maagden als de rijke man. Ze kregen een ‘nee’ te horen naar het voorwerpelijke, omdat ze het onderwerpelijke moesten leren.

7. Ze moesten het aardse en directe loslaten, het materialisme afleren, en het geestelijke leren.

8. De getsemanieten spraken dat ze in de gevangenis moesten blijven totdat ze hun schulden hadden betaald.

9. Als de getsemanieten spreken over een eeuwig ‘nee’, dan gaat dit om het nee naar het voorwerpelijke, niet naar het onderwerpelijke.

10. Het is een ‘nee’ naar de vleselijke weg, niet naar de geestelijke weg.

11. Laten we zeggen dat er een eeuwig ‘nee’ is naar het vlees, want het vlees dient te sterven. Het is een nee naar het misbruik van het voorwerp. Men heeft ook van de theologische beginselen voorwerpen gemaakt. Daar wil God ons van afleiden, om naar het onderwerp te gaan in plaats van het voorwerp. In die dieptes wil God ons lokken. Daarom is er over het eeuwig ‘nee’ naar het vlees en het voorwerpelijk geen overmatige drama en tragedie.

12. Het is ernstig, maar men moet niet overdrijven. God is geen sadistisch beest. De mens is een sadistisch beest die het heeft verzonnen door zijn gebrek aan kennis en diepte.

13. De getsemanieten begeren de moedermelk van het Woord, en niets gaat meer snel.

14. Dingen kunnen anders zijn dan de moderne, westerse, zelfgenoegzame mens denkt. Altijd denkt men maar weer de slimste van de klas te zijn in het westen. Een ieder strijdt voor zijn eigen vaandel. Vaak kom je dan op een verdachte markt terecht.

15. Veelal worden de kerken voortgetrokken door leken. Kerken zijn vaak erfgoed van families en kerkeraden, en de geleerde predikanten worden er gekooid. Ze mogen een heleboel dingen niet uitspreken, die ze wel denken, vanwege hun studie. En dan moeten de predikanten soms vluchten. Ik heb het met mijn eigen ogen gezien, en heb het zelf ook meegemaakt.

16. Paulus kreeg ook een nee te horen toen hij een doorn of pin had in zijn vlees. Het was om hem tegen de zonde, tegen de hoogmoed en overmoed, te beschermen.

17. Heb je alles al in kannen en kruiken ? Dan loop je groot gevaar. Zelfgenoegzaamheid ligt op de loer.

18. De getsemanieten noemen als bijzondere vrucht van de uitverkiezing de droefheid die naar God is over de zonde. De droefheid die met en naar de wereld is bewerkt de dood. Maar waar is die droefheid ? Vele kerken zullen te licht bevonden worden, te zoet, te vrolijk. Andere kerken zullen te zwaar bevonden worden. Ze hebben anderen teveel belast. Zij waren als de farizeeërs met hun menselijke overleveringen die de mensen kwelden.

19. Genadedrammers doven het geestelijke uit. Ze doven het persoonlijke, bevindelijke uit.

20. De mens wil niet horen van zijn zonde.

21. Nu, toch is daar een weg, een hoger natuurproces gaande. Wij moeten ontdekt worden aan de tijdelijke en eeuwige ellende in Adam, de tijdelijke en eeuwige doodstaat door de zonde onder ogen komen. Daar moeten wij bedroefd over zijn, en ons van afzonderen, als een weg door de wildernis.

22. Wij moeten niet bij de zonde blijven, maar er tegen strijden, en dat kan alleen als we eerst de aard van de zonde en het loon van de zonde leren kennen. Hierin moeten we de Heere niet vooruit lopen en ook niet achterblijven, maar ons houden aan de afwachtingsleer, het onderscheiden van de tekenen der tijden en de roeping.

23. Wij moeten wachten op God's leiding en niet dingen uit het vlees gaan doen. Vandaar ook dat het niet zomaar om genade of werken gaat, maar de mens moet volkomen afsterven aan zichzelf en zijn afgoden, om zo de Heere te volgen.

24. Dat is het pad van het geslachte lam. Laten wij het geslachte lam echter niet verafgoden. In het westen heerst er een geheel andere Jezus. Men heeft genade tot hoofdzaak gemaakt, voorop gezet, en de zonde-ontdekking achteraan gezet. Hier streden de getsemanieten tegen. Ze wilden niets weten van een goedkoop Woord.

25. De verafgoding gaat diep. De mens moet ontwaken tot die diepe val in Adam van tijdelijke en eeuwige ellende. Dit mag men overigens niet verabsoluteren. In de eeuwigheid is er een weg. Ook in de eeuwige hel, waarin we allen zijn door Adam, is een weg. God was met de psalmist in de hel, dichtte hij in psalm 139.

26. Ieder vlees zal een eeuwig 'nee' te horen krijgen, opdat het voorwerp losgelaten zal worden, en men tot het onderwerp zal komen. Leren leven van de broodkruimels en de waterdruppels, en bij ontzegging hiervan de volle prijs ervoor betalen, de tocht ervoor maken.

27. Dat is wat de tocht door de wildernis betekent : Het leren leven met het vele 'nee', gewoonweg omdat de mens moet minderen, het aardse moet leren loslaten om tot het geestelijke te komen. Het is iets heel ernstigs. God is een verschrikkelijke woede tegen de zonde. Alleen hierin is het waarlijke leven, maar men heeft dit overmatig verletterlijkt en gedramatiseerd, overmatig zwaar gemaakt. Terwijl de gereformeerde voorvaderen het hebben verdiept en genuanceerd.

28. Heeft u uw evangelie al in kannen en kruiken ? Dan bent u nog niet tot het visnet-evangelie gegaan, wat altijd dieper gaat, wat altijd genuanceerder wordt. Men is veelal zelfgenoegzaam in de moderne kerk. Men heeft alles al gebrouwen tot vlotte formules. Men heeft van de voorwerpen van religie afgoden gemaakt, en de onderwerpen opzij geschoven.

3.

De amazoneleer van de gereformeerde vaderen

1. Er wordt nee gezegd tegen voorwerpelijke kennis en ja gezegd tegen onderwerpelijke kennis, en dat is een pad. Zo moet men ontwaken tot de geleerde kennis, niet de aangenomen kennis. Zo mag men komen van verdieping tot verdieping, zo mag men komen tot het grotere verband.

2. Het algemene aanbod is vergif. Het gaat niet om zomaar het voorwerp. Deze geest van willekeur werd veel door de gereformeerde voorvaderen genoemd en bestreden. Dat gebeurt als de genade goedkoop wordt gemaakt. Dan nemen de mensen er een loopje mee. Zo werd de algemene genade als een afgod van de mensen. Het werd hoofdzaak voor de mensen.

3. Men wilde de donkere bruid om het leven brengen. Het zou steeds benauwder worden met al die hoge geesten die de kop op zouden steken. We hebben het gezien. Het zou veel verwoesting aanbrengen. Er zou ook jacht gevoerd worden op het nageslacht van de donkere bruid.

4. Verschrikkelijke beesten zouden er op aarde heersen.

5. We hebben het gezien. Ze konden het niet geheel verwoesten. Het enige wat eigenlijk gebeurde was dat het juist verdiept en genuanceerd werd. Het gedeformeerde kleed ging van haar af. Het was het herstel van de Nederduits gereformeerde kerk, de moederkerk van Nederland.

6. Maar velen keken weg. Ook nu is die strijd er nog. Het is een koude oorlog. Families worden verscheurd en raken verbitterd. En scheuring moet er wel zijn.

7. Hoge geesten zouden de kop op steken, stelden de getsemanieten. Ze wilden het volk voorwerpelijk gebruiken. Ook religie. Daar staan ze te rammelen met hun voorwerpen als afgoden. Het is gerammel en geritsel. Ze frummelen maar wat. Er zit geen diepte in. Er is geen grond voor. Het is levenloos, zielloos, waar Paulus al tegen waarschuwde in de brieven aan Timotheus. Het is totaal gewetenloos. Ze staan ook niet open voor reden. Ze zijn stijfnekkig op hun pad. Ze sterven voor hun doel. Het is de absolute doodstaat. Het is zelfverwoesting. Eerst zou de mens der zonde zich openbaren. Laten we onszelf niet voor de gek houden. We moeten dwars door dit tijdperk heen.

8. Het beest liet al zijn koppen zien, en al zijn kronen. Het waande te heersen. In deze doodstrijd is de kerk nog steeds verwikkeld.

9. Da Costa stelde dat de vrome herderlijk moest zijn. Het herderlijke zet zijn leven in voor de schapen, maar de huurling vlucht weg van de schapen als de wolf komt.

10. We hebben dit zien gebeuren in de wereld. De grote wolven van psychiatrie en vullingendwang kwamen

over de aarde, en de lichtere kerken hebben hiermee onderhandeld en gehoereerd. Met allerlei instituties en sectes werkten zij samen om hoogbegaafde kinderen te vervolgen, om eventuele kerkhervormers tegen te gaan, en zo werd de lichtere kerk tot secte.

11. Zij was wereldgezind geworden. Geen herder, maar huurling. Alles was gebaseerd op vergeving en verdraagzaamheid toen de wolven kwamen, en die werden zo door de huurlingen binnengehaald. Alles ging om genade, geloof en vertrouwen, en er werd geen strijd tegen de zonde gevoerd. Men zette hun leven niet in voor de schapen. Men had hun leven lief. De wolven maakten hier handig gebruik van.

12. Da Costa waarschuwde tegen de valse vergeving en de valse verdraagzaamheid. Het waren wolven in de kerk binnengeslopen. Het ging ten koste van de schapen. Die werden geslacht. Daartoe kwam de dief, om te stelen, te slachten en te verderven.

13. Ze willen het niet horen, de lichtere kerken. Ze gaan rustig door op hun wereldgezinde paden. Ze hebben de tucht licht gemaakt, opdat hun vlees er niet door beledigd of aangetast wordt.

14. Da Costa stelde dat de valse leraar de zielen in hun zonden zoekt te sterven. Zij onderwijzen hun kinderen niet. Zij bewapenen hun kinderen niet. Er zijn grote lekken in de opvoeding, en in wezen is dit, stelt Da Costa, omdat de schapen niet van de huurling zijn. De huurling is de vijand die de schapen heeft overgenomen en komt om te slachten. Het is geen herder, maar een slager.

15. Och volk, klaagt toch over de zonden, en niet over het oordeel. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en die zijn voor onze bescherming. Het is de goede herder die optreedt tegen de wolf. Zo kun je de herder herkennen. Ze dragen een zekere woede in zich, een verontwaardiging over de zonde en het onrecht. Waar zijn zulke herders vandaag de dag nog te vinden ?

16. Het geloof is tot formulier geworden vandaag de dag, stelde Da Costa, maar waar is het hart van de herder ? Het ‘uw wil geschiede’ is geen vrucht die je van de bomen zomaar plukt, maar een vrucht van het ernstig worstelen met God in Getsemané, stelt Da Costa, want de mens moet eerst moe en uitgeput zijn van krachten.

17. De getsemanieten wezen op de centrale uitspraak van aarde-verlating van Calvijn waaraan alles getoetst dient te worden : ‘Er is geen middenweg: of de aarde verliest voor ons haar waarde, of ze houdt ons geboeid in mateloze liefde voor haar. Daarom als we ons enigszins om de eeuwigheid bekommeren, dan moeten we er ons zorgvuldig op toeleggen, dat we ons losmaken uit die boze boeien.’

18. Wat hebben we met de koude, glibberige reptielen om ons heen te maken ? Er zullen maar weinigen door de enge poort gaan.

19. Calvijn’s leer van de aarde-verlating

en de leer van de afwachting zouden zegevieren over al te gemakkelijke uitverkiezing en genade.

20. De amazoneleer kwam al voor bij de gereformeerde vaderen. Amazones zijn literaire structuren. Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam, maar dat de mens haar niet wilde. Toen werd de zoon gezonden, en die werd gedood. Ook werd deze tot afgod gemaakt.

21. Calvijn waarschuwde tegen misbruik en ijdel gebruik van het geheimenis. Hij noemde het Woord de leermeesteres waarnaar wij moeten terugkeren, en waaraan de mens zich moet onderwerpen. Zij spaart de zonde niet. Zij is geroepen om de mens los te maken van ijdelheid en nalatigheid.

22. Wij moeten terugkeren tot onze Moeder, en het vlees zal een groot 'nee' te horen krijgen, een groot 'ik ken u niet.' Dan zal de mens het pad op moeten gaan tot het minste, om daarmee te leren leven, en alles zal de mens zelf moeten kopen, zoals de dwaze maagden geen olie kregen van de wijze maagden, omdat ze persoonlijk en bevindelijk zelf ontdekt moesten worden aan de zonde en de ellende.

23. In dit opzicht wijst Calvijn ook op de voortvluchtige Hagar die het bevel van de Heere had gehad 'om haar met haar meesteres te verzoenen.'

24. De amazoneleer van Calvijn en ook van de andere gereformeerde vaderen bleef altijd op de achtergrond, omdat de mens er nog niet klaar voor was. De Moeder geeft haarzelf ook niet zomaar prijs, en komt eerst als amazone. Zo heeft zij na eerst zelf gekomen te zijn haar zoon gezonden, opdat de vrome het zoonschap zou leren.

25. We spreken daarom van het wilde calvinisme, wat niet een vrij calvinisme is, of modern calvinisme, of neo-calvinisme, maar het herleiden tot de voortijdse bronnen, het teruggaan naar de grondteksten, wat ook een thema was in de calvinistische exodus van de midjaren 1500 van Nederland naar Duitsland.

26. Vandaar dat de gereformeerde vaderen Ledeboeriaans vasthielden aan het oude puin, als mijnwerkers, omdat daar de levensbronnen van de kerk in verborgen waren. Dit ging zo goed en kwaad als het ging, want men was zwaar ongeletterd, en als men het al over het Grieks had, dan was dat vaak varkensgrieks, pervers Grieks, omdat het westen nu eenmaal ondervoed is in het Grieks.

27. Over het Aramees, de taal van Jezus, had men het veel minder, terwijl dat een diepere brontaal is, die overigens terugleid tot Egypte, waarin ook Jezus zijn schuilplaats had. Mozes en Jozef waren beiden Egyptologen. De grondteksten kunnen alleen ten volle verstaan worden in de grotere Egyptische context. Dan nog zijn we er niet, want we moeten terug naar de voortijdse amazone inzettingen. Die liggen aan de oude bijbel ten grondslag.

28. De moderne talen zijn de mens tot strop geworden, en nu groeien ze er in op. Het is een gevolg van de torenbouw van Babylon. Ledeboer streed ertegen

en wilde terug naar de oude talen en daaraan vasthouden. Hij wilde ook niets weten van de d/t-waanzin.

29. Ledeboer stoorde zich niet aan stijl of taal. Hij spotte bijna met alle taalregels.

30. Ledeboer hield vast aan een oudere en wildere moedertaal, niet die van de hoer der mensen.

31. Het is een hele opgave om los te komen van het varkensgrieks en het varkenscalvinisme. Het zit zo diep in de mens. Het zit in de botten. Toch is daar een weg. Het Aramees leidt terug tot de Egyptische brontaal, en zo terug tot de voortijdse inzettingen van de amazones. Uiteindelijk waren zij eerst gekomen tot de mens, zoals Calvijn stelde dat God eerst als een moeder kwam. Door de zonde ging de man heersen over de vrouw, en de man ging ook heersen over de zoon. We zien deze verschrikkelijke werkelijkheid om ons heen waaruit wij moeten ontwaken.

32. De mens heeft een leesstoornis, kan literaire stijlfiguren of niet ontdekken of niet op diepte schatten. Dat is een virus wiens ketenen van geslacht tot geslacht worden doorgegeven. Begrijpt gij wat gij leest ?

4.

De worsteling om in het schip te komen

1. Ledeboer hield vast aan het oude, en wilde taal profetisch gebruiken. Niet naar menselijke maatstaven. Hij waarschuwde de mens tegen verloedering en overmatige modernisering.

2. We moeten terugkeren tot de geestelijke talen. De mens zit muurvast in het varkensgrieks en de moderne varkensvormen van het Nederlands en het Engels, en dat is allemaal goed voor de fokkerij van de wereld.

3. De schapen worden gefokt door de wolven, de huurlingen, en de getsemanieten mogen de schapen niet wakker maken, hen niet beschermen. Toch strijden zij tegen de wolven, want zij willen het bloed van de schapen niet aan hun handen hebben. Dit doen ze in hun eigen, profetische taal, daarbij oude voorbeelden noemend, waar ze onderwerpelijk mee omgaan, niet voorwerpelijk.

4. Ook met onze herinneringen moeten we onderwerpelijk mee omgaan, niet voorwerpelijk. Of er een d of een t ergens hoort te staan bepaalt de Heere, niet de mens. Ledeboer had ook maling aan de waanzinnige d/t-tirannie. De gereformeerde kerk was veel wereldgelijkvormiger dan de Ledeboeriaanse kerk.

5. Veel verloren gegane inzichten liggen in het Aramees, en het Egyptisch, de moedertaal van het Aramees, de taal van Mozes en Jozef. Hier liggen de geheimenissen opgeborgen, de ontbrekende schakels, wat besproken wordt in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

6. Zo zal er doorgang zijn tot de voortijdse talen, de oertalen, waardoor

de mens tot de geestelijke talen kan terugkeren. Paulus wees ook op die vreemde talen. Die moesten de vromen weer ontvangen. Door Babylon waren ze in de wereldse talen terechtgekomen.

7. Jezus had een schuilplaats tegen Herodus, in Egypte. Mozes kan alleen begrepen worden in de context van het Egyptische. Hier werd Mozes onderwezen en opgevoed, en daarvan kreeg hij zijn theologische ideeën. Het Egyptisch ligt dicht tegen het Aramees en Hebreeuws aan, en deze talen verklaren elkaar.

8. Maar blijf niet zomaar bij Egypte. Ga het verdiepen in de diepere Afrikaanse oertalen. Ook de oude bijbel wijst op het oudere Afrika. Daar liggen de bronnen van de mens, en ook de taalbronnen. Men is heden ten dage afgeweken in het moderne westen. Het is de wereld van de zonde, van de verwoester. Je kunt hier niets vertrouwen. Je moet strijden op Pniël.

9. We gaan een nieuw tijdperk binnen. Zorg dat je de boot niet mist. Velen liggen in het water of staan nog op de kade. Wees in het schip als het schip vertrekt. Treuzel niet.

10. Nu, velen worstelen om in het schip te komen, maar zij worden tegengehouden door de leugens van de geest van uitstel. Ook worden velen tegengehouden door de geest van ondankbaarheid. We hebben allemaal te strijden tegen ondankbaarheid. Hoe zul je overwinnen ?

11. Ik heb gemerkt dat juist als we ergens mee worstelen en erover prediken tot anderen, dan zullen we overwinnen. Juist als je iets maar niet kunt afleren en een bepaalde vrucht maar niet kunt ontwikkelen in je leven dien je anderen erin te helpen.

12. Geef en u zult gegeven worden. Zaai en gij zult oogsten. Gij zult wat u geeft veelvuldig terug ontvangen. Dat is het vermenigvuldings-principe. Het Woord zal niet ledig wederkeren, maar laten we alle natuurprincipes in acht houden. De insecten zullen het proberen aan te vreten, de wind zal het proberen weg te waaien. Zaai diep genoeg, en verzorg het, en strijd ervoor. Heb ook geduld, want eerst moet het zaadje sterven in de grond en wortels uitslaan, dus het is niet direct zichtbaar. Werk als een goede landman.

13. De poorten van het schip zijn eng. Een heleboel kun je niet meenemen, dus moet je achterlaten, en dat is een beproeving, maar ga ervoor, want je hebt niets te verliezen, alleen maar te winnen. Acht alles waar je zo wanhopig in het vlees aan vastklampt als vuilnis, opdat je het geestelijke en bevindelijke zult winnen.

14. Gooi reddingsboeien uit als je gered wil worden. Dat is de enige manier om gered te worden, door de ander te redden. Houd je bezig met de verlorenen, de wanhopigen, de meest kwetsbaren van de samenleving, de armen en de verbrokenen, de wezen en de weduwen, zij die niets meer hebben en alles hebben verloren, en de dieren, want dat is de ware godsdienst. Dat is uw enige redding.

15. Dus hoe kom je op de boot ? Door

een boot te zijn voor anderen, vooral voor hen die het het meest nodig hebben, de meest kwetsbaren van de samenleving. Educatie is het beste geschenk, de prediking. Daar begint het bij. In al het andere zijn we vaak beperkt.

16. Geef hen het Woord en het onderwijs wat ze nodig hebben. Dat is het kostbaarste en meest nodige geschenk, door hen te helpen het koninkrijk van God te zoeken. Zoekt eerst het koninkrijk van God en de rest zal u gegeven worden. Het is niet altijd wat we willen, maar wat we nodig hebben. Het is niet wat de mens denkt nodig te hebben, maar wat God voor de mens nodig acht. Dat is vaak een groot verschil. Doe het dus niet roekeloos, maar wees geleid en wees strategisch, gebruik wijsheid. Laat je wijsheid niet kennisloos zijn. Laat je goed inlichten en bereid je goed voor, voordat je een tocht maakt. Bereken de kosten.

17. Onderschat de kracht van het Woord en de prediking nooit. Het zal niet ledig wederkeren, hoe dan ook.

18. Geef niet zomaar olie aan de dwaze maagden, werp je paarlen niet voor de zwijnen, maar wijs ze op de paden naar de olie-verkopers, wijs ze de weg terug naar school. En als je hebt gepredikt en ze willen niet luisteren, veeg dan het stof van je voeten, en trek verder. Je hebt dan genoeg sporen achtergelaten.

19. Dwing niet, maar getuig, waarschuw, laat hen het einde zien van hun zondige wegen.

20. Laat hen de gevolgen zien van de zonde. Spaar hun zondige vlees niet, want het ligt als een ratelslang om hun nekken heen, terwijl het gif in hun hoofden druipt. Spaar de zonde niet. Maar trekt verder als ze niet willen horen.

21. Telkens een spotter terechtwijzen brengt schande over je. Soms is het tijd om je mond te sluiten en het alreeds gesproken woord zijn werk te laten doen. Soms zullen mensen moeten leven met de herinnering, met het alreeds gegevene, want je bent geen object, je bent hun bezit niet.

22. Ze moeten er dan onderwerpelijk mee omgaan, oftewel als onderwerp, wat ze kunnen verdiepen, wat ze zelf kunnen aanvullen. Je hebt hen de aanzet gegeven, en nu moeten ze het zelf uitwerken.

23. Blijf binnen de aangestelde grenzen, en wees gevoelig voor tijden en seizoenen, wees gevoelig voor nodige veranderingen, verwisselingen van koers. Soms zal het schip een andere richting moeten ingaan.

24. Blijf niet lauw op je schip. Soms zul je moeten duiken, en op zoek gaan naar verlorenen, gezonken schepen en gezonken landen.

25. Waan jezelf niet hoog en droog veilig op het schip altijd, want het is vaak schijnveiligheid. Er is nog een werk te doen en een oorlog te voeren. Soms heb je te strijden met zeebeesten.

26. De strijd is niet alleen ter schip, maar ook ter land, ter zee en in de lucht. Daar hoort dus ook de diepzee bij.

Leren zwemmen en duiken hoort er zeker bij, maar wijk niet af van de grondbeginselen. Houdt vast aan de lijnen, opdat je niet afdwaalt.

27. Bestudeer de mappen. Bestudeer de middelen wat je ter beschikking ligt. Bestudeer de instrumenten.

5.

Over of langs de Tigris rivier

1. Het zonde-vegetarisme, oftewel het niet ontdekken en strijden tegen de zonde richt zich juist in zijn lauwheid en luiheid tegen de dieren en tegen het morele vegetarisme. De geest van zonde-vegetarisme is een gevaarlijke geest die dingen omdraait, om de zonde niet te hoeven aanpakken.

2. Het is een strategie van het vlees dat niet wil loslaten. Als Mozes tegen de farao roept : Laat mijn volk gaan, dan gaat de farao hen juist nog meer belasten, want hij wil het volk niet laten gaan, en God geeft hem over aan de verharding van zijn hart. Dan moeten eerst de plagen komen, en de ‘eerstgeborenen’ van het vlees, oftewel de valse prioriteiten, gedood worden.

3. Kaïn kreeg die opdracht om over de zonde te heersen, maar de mens ging daarentegen over de dieren heersen. In het Aramees staat er dat Kaïn de zonde moest innemen en zich erdoor moest laten versterken. Kaïn moest de zonde dus verslinden door er jacht op te maken.

4. De mens heeft die oproep naast zich neergelegd en is jacht gaan maken op de onschuldigen.

5. De mensheid staat schuldig voor God, en wordt nu gedagvaard. Als je te licht bent bevonden en onder veroordeling staat, en als je te horen hebt gekregen : ‘Ik ken u niet,’ en ‘u bent lauw, Ik heb u uit mijn mond gespuwd,’ en zelfs als u een waterdruppel wordt geweigerd of een broodkruimel, herinner dan het bevel van de wijze maagden tot de dwaze maagden : ‘Ga tot de olieverkopers.’ Gij moet hard werken voor elke druppel.

6. Dan is er nog de geest van voorwerpelijkheid die alles tot objecten heeft gemaakt, ook het voorwerpelijke amazonisme, en dan is er nog het anti-amazonisme. De mens moet teruggaan tot de geestelijke onderwerpelijkheid, tot de verbandelijke onderwerpelijkheid, want de mens is in zijn onderwerpen totaal het verband kwijt geraakt. Men loopt onderwerpen achterna die men met rust moet laten, en men vergeet de belangrijke, centrale onderwerpen, waar het daadwerkelijk om gaat.

7. Lachend, spottend en in een roes kauwen de zonde-vegetariërs op hun stukje wortel uit hun groente tuintje. Ze hebben hun jachtwapens omgesmolten tot tuingereedschap. Ze kennen de aard en de diepte van de zonde niet, en van het loon van de zonde willen ze niet weten.

8. Ze hebben de zondologie verzaakt, en vertikken het om het vlees van de zonde te verslinden, want dat zijn hun

afgoden. Ze zijn zelfgenoegzaam geworden. ‘Het valt allemaal wel mee.’ ‘Ja, later zal ik het doen, niet nu.’ ‘Nog even zondigen, nog even uitstellen. Het is zo lekker.’

9. Lachend en spottend kauwen ze de hele dag door op hun groenten, ja spottend, want ze bespotten de strijders aan het front. Die worden belachelijk gemaakt. Ze verslinden de zonde niet, want die is hun boezemvriend geworden. Daarom heeft de zonde, die als een belager aan de deur loerde, hen ingenomen. Diens begeerte ging immers naar hen uit. Zo zijn ze zelf door de zonde verslonden.

10. Mensen, luister, als gij wijs wilt worden, dan luistert gij tot wat de geestelijken vandaag de dag tot de mensheid spreken, want zij verkondigen het Woord des Heeren.

11. Het vlees heeft geen goede plannen met u. Als het vlees het wint, dan zal dat geestelijk verderf brengen. Dan is het een heilloze weg.

12. Nu, de strijd wordt vaak weggeduwd door het excuus van geloof en genade, dus de geestelijke vijanden kunnen ook heel godsdienstig worden om ons proberen tegen te houden, alsof het alleen maar daar om gaat, en zo zijn geloof en genade vandaag de dag tot grote afgoden geworden voor de luien, de lauwen, en de laffen.

13. Het is dus een gevecht met je vlees, en dat moet weggekapt worden.

14. Dan komt het beeld van de hemelse vissers ons tegemoet. Wij moeten vissers van mensen zijn, en vissers van kennis, van studie dus.

15. Het ware vissen is de strijd tegen je eigen vlees, tegen de zondemacht, tegen de leugen en de onwetendheid dus, oftewel het ware vissen is de hemelse studie. Alleen zo kun je de steden van het beloofde land innemen.

16. De vromen moeten komen tot het visnet van het hemelse onderwijs. Dat kan alleen door de besnijdenis, maar weet u, de mens heeft zoveel uitvluchten om maar niet besneden te hoeven worden. De besnijdenis wordt vaak ook maar half gebakken verricht. Daarom spreekt de nieuwe bijbel over het belang van een volkomen en blijvende besnijdenis, waarvan het halssnoer van de leerstellingen een beeld is. Dit halssnoer dient men te verkrijgen. Het wordt achtergehouden door de reus Goliath. Die heeft een aards, vals paradijs gebouwd waarin de mens is afgeweken van de leerstellingen, en elkaar en de dieren onderdrukken, het ene ras boven het andere ras hebben gezet. De mensen hebben de dieren op een lager plan gezet door de geest van Goliath. Gelukkig doen heel veel mensen daar niet aan mee.

17. En Goliath heeft een vals boek des levens gemaakt wat onder de mensen is. Het is het woord van de menselijke overleveringen en regels. De besnijdenis van Ismael wordt bespot, stelt de nieuwe bijbel. Men heeft de samenleving geromanticeerd. De nieuwe bijbel stelt dat een man zonder de besnijdenis helemaal niet tot een vrouw kan komen. De mens leeft dus in

bedrog.

18. Calvijn stelde dat alleen de besnijdenis tot het beloofde land leidt, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. We mogen dus om de besnijdenis bidden. Het is de enige weg. Niet door allerlei menselijke afgoden, niet door schietgebedjes of opzegversjes of snelformules. Mensen, luister goed, want men is er langsheen gegleden. Dit is het tijdperk van lauwheid. Je ziet de verontschuldigingen overal om je heen. Het zijn virussen. Je komt niet zomaar bij het halssnoer van de leerstellingen. Je moet Goliath verslaan. Je moet Hebron innemen. De wedloop wordt uitgevochten op het smalle pad, niet op de brede, vrije, vrolijke weg. Ga niet op de weg van de braverikken, want dan kom je bedrogen uit.

19. We mogen een relatie aangaan met het visnet, stelt de nieuwe bijbel, en dat kan alleen door de besnijdenis. Het vlees mag er niet tussen zijn. De besnijdenis is het hart van God, stelt de nieuwe bijbel, het hart van het Visnet. De besnijdenis komt niet zomaar. Er moet voor gestreden worden. Het besnijdenismes wordt namelijk achtergehouden. De aardse mens is in een roes, en wordt door de geestelijke vijanden in deze roes gehouden, koste wat het kost.

20. De besnijdenis op zich is een oorlogsloon. Het komt je niet aanwaaien. De mens heeft het verdreven. God heeft niets in te brengen bij de mens. De mens heeft zichzelf tot God gemaakt, en mag niet op z’n teentjes getrapt worden door God. Dagelijks wordt God gedood. De mens is een groot virus. De gereformeerde vaderen noemden het aardse leven een ongeneeslijke ziekte. Calvijn stelde dat het leven waarmee de mensen zich vleien de ergste dood is.

21. Dan hebben we het geestelijke visnet nodig. Daar mogen we voor bidden.

22. De nieuwe bijbel noemt de besnijdenis van het hart de weg om weer kind te worden.

23. Bidt daarvoor, strijd daarvoor, werk daaraan, want de aardse volwassenheid is een ernstig virus in deze wereld, die alles heeft weggevreten.

24. Door valse volwassenheid vielen Adam en Eva uit het paradijs. Het is een ernstige hersenziekte.

25. Paulus waarschuwde Timotheus dat er een tijd zou komen waarin kinderen massaal hun ouders ongehoorzaam zouden zijn. Hun harten zouden koud en egoïstisch zijn. Dat tijdperk is nu aangebroken. We zien het overal om ons heen. Het is het virus van de valse, hebzuchtige volwassenheid. Het is zelfgenoegzame en eigengerechtige zelfzucht. Zo worden kinderen vandaag de dag vastgeklonken. Daar is een grote markt voor.

26. Strek u daarom uit tot de besnijdenis. Dat is de enige weg. Keer terug tot het hemelse visnet, tot de verloren leerstellingen. Stel het niet uit, want het virus vreet.

27. Goliath zit op zijn hoge troon, als de vorst der psychopaten. Kinderen

worden aan hem geofferd. Ouders worden er goed voor betaald, met bloedloon, Judasloon. Wie zijn die ouders ? Het zijn geen ouders, maar leidingen van een systeem, van een fokkerij. Ontwaakt, gij die slaapt, nogmaals. Want we zijn in de dagen van Noach gekomen. Men eet, drinkt, huwt en is vrolijk. Men danst, siert, en viert feest, maar wat valt er te vieren ?

28. Je moet het beest van deze tijd verslaan om het besnijdenis-mes te bemachtigen, en zo het visnet terug te krijgen, om zo een visser van verloren hemelse kennis te worden, om door deze dagen heen te komen, want deze dagen zijn bar en boos.

29. Kom tot het volk der besnedenen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Ren de wedloop tot de rode kroon van de besnijdenis, opdat je ziet waar je bent en waar je naartoe gaat, het rode zicht. Dat is een besnijdenis-zicht. Het is besneden zicht. Laat ook je oren besnijden. Bidt erom, strijd ervoor, werk eraan. Zorg dat je deze loop wint.

30. De besnijdenis is de kennis van de wijngaard, stelt de nieuwe bijbel. We moeten opgaan tot de wijngaard van Noach, en de nieuwe bijbel spreekt ook over de melkgaard van Noach. We moeten tot de wijnpers gaan, waar de Voeten van Moeder God de druiven vertreden. Zoveel druiven moeten vertreden worden. Daar moeten we ons leven offeren.

31. Hoe kun je het herkennen, wanneer je de rode kroon hebt ontvangen waar de nieuwe bijbel over spreekt, en waar de Egyptologie ook veel over sprak ? Het is een kroon van klaagliederen, van het zuchten en klagen over de zonden.

32. Ook Adam kwam tot het klaaglied. Hij zag dat de schepping onvolkomen was, omdat er een vrouw ontbrak. Hij moest toen het rode pad op, stelt de nieuwe bijbel, in het boek II Behemma. Hij moest dieper de wildernis in. Zo kwam hij tot een rivier, waar hij Eva met een visnet zag vissen. Zij nam net haar netten op toen hij aankwam. Hier wijdde zij hem in en onderwees hem over de rode kroon.

33. De nieuwe bijbel stelt dat deze leer van de mensheid gestolen werd, en dat de mensheid zo gedwongen werd giftige wijn te drinken. Voor vele eeuwen werd het van geslacht tot geslacht doorgegeven, door de bloedlijnen. Het bloed van de mens is vergiftigd. Ook zou de ware wijnstok geopenbaard worden. De mens vergiftigt zichzelf en ook anderen, wat een groot lijden is voor de heiligen, juist om hen af te zonderen. De nieuwe bijbel stelt dat er zeker een ochtend zal zijn in deze duistere nacht. Oh mensen, wat een wonder zal dat zijn, als die ochtend gaat komen. Er zal een ontwaking zijn, als overspoelend morgenrood, stelt de nieuwe bijbel.

34. Het visnet is onze leidsraad stelt de nieuwe bijbel, en zal ons leiden tot de zee van verscheidenheid. Het zal alle menselijke bekrompenheid overweldigen.

35. We zien in de nieuwe bijbel de tocht terug naar het paradijs, naar Eeden, maar dan moeten zij ook over de berg van Eeden nog dieper het paradijs in,

naar het westen, tot Qidmah, en dan moet men nog dieper in het paradijs tot Dukka gaan.

36. Qidmah is een ouder deel dan Eden, dus een eerdere schepping, en het betekent ook ‘grote oorlog’. We lezen dit in het boek Duizen. De oude profeten noemden Qidmah de roede van de toorn van de grote moeder, en het werd ook wel het eeuwige touw genoemd, of eeuwige keten.

37. Je kon daar komen over of langs de Tigris rivier, want die leidde tot het Qidmah-gebied. Het werd ook wel het Gad-Adam gebied genoemd. Adam kwam er toen hij door de nachten van het visnet was heengegaan, oftewel over het pad van het visnet.

38. De Dukka is de slachtplaats waar de steen van de schrijfknecht des Heeren ligt. De verhouding tussen Qidmah en het dieper liggende Dukka is als de verhouding tussen Getsemané en Golgotha.

39. De mens mocht geen voorwerpelijke kennis van Eva ontvangen, maar moest de onderwerpelijke kennis ontvangen van Eva. De mens moest dus door de hogere Eva geleid worden, niet de lagere Eva. Dit wordt uitgewerkt in het geheimenis van Ezau, die in honger en leegte moest komen tot de bedelkom. In dit opzicht is er ook een lagere en een hogere Ezau, oftewel een vleselijke en een geestelijke Ezau. In de grondteksten is er veel meer de dualiteit te zien dan het oppervlakkige en eenzijdige wat ze in het westen prediken. In principe wijst het Ezau verhaal terug op de eerste Adam, Sukker in het Hebreeuws, en Dekra in het Aramees. Deze had niet de aardse, vleselijke spierkracht, maar was leeg geworden van zichzelf, zijn status afgelegd zoals Ezau, en levende in honger, om zo geleid te worden door het geestelijke.

40. We lezen in Duizen over de val van de eerste Adam. Sommigen van het oorspronkelijke Dekra volk, sommige mannen, zondigden tegen de geestelijke kennis in rebellie, en probeerden over haar te heersen. De eerste Adam, sommige mannen van dit volk, probeerden de eerste Eva, Neqebah, voor hen te laten buigen. Neqebah vluchtte toen.

41. Er was dus al een eerdere zondeval geweest. Er staat in Duizen 40:4 dat de Dekra, sommigen van hen dus, van een hele slechte vrucht hadden gegeten, in de eerste schepping, en dat dit inhield dat hij zijn moeder, moeder aarde, probeerde te vernietigen. Er kwam een grote scheuring tussen de eerste Adam en de eerste Eva.

42. II Kamba laat zien dat Ezau een typologisch beeld was van het volk Israel dat de berg opmoest, als een beeld van de terugkeer tot de moederborst. Ezau moest de berg van Moeder God opgaan, en hier zou hij een gevecht moeten hebben met zijn vlees in de vorm van een wild rund, zoals we lezen in Duizen. Hij moest de amazonen-berg op die de grens vormde van Eden, opdat hij zo in het land Qidmah terecht zou komen.

6.

Herboren in de wildernis

1. Om in te gaan moet je komen tot de onrechtvaardigmaking in plaats van overmatige, valse rechtvaardigmaking die vandaag de dag heerst, oftewel de eigengerechtigheid. Men is zo overrechtvaardig geworden dat men erdoor is verblind.

2. De mens is zo overrechtvaardig geworden, zo overbehouden, dat het tot farizeïsme is geworden. Er klopt iets niet in de westerse verzoeningsleer. Er worden stappen overgeslagen. Het wordt allemaal mooier voorgedaan dan het is.

3. Alles heeft de mens vandaag in kannen en kruiken, maar het is een virus. Het is een markt, en heeft de mens juist ziek gemaakt, totaal los van God.

4. Maak het tot je studie-onderwerp. Doe onderzoek. Verdiep het. Vindt doorwegen. Het valse stallicht gaat niet zomaar weg. Het was en is ruw materiaal. Het moet nog bewerkt worden.

5. Het koninkrijk des Heeren is niet van deze wereld. Je moet het binnenin zoeken. Je moet werken aan je hart, aan je kennis. Dat begint in twijfel en toetsen, veel piekeren. Je grootste vijand is valse zelfverzekerdheid. Dat is een ziekte waar dit volk aan lijdt, een zware, klagende hersenziekte. Snel zijn ze op hun teentjes getrapt, zonder daarbij aan zichzelf te twijfelen. Het is altijd weer de ander. Zie weer de gelijkenis van de balk en de splinter. En snel haalt men de etiketten erbij. Men ijlt, men is verdwaasd, door de afgoden van deze tijd.

6. Valse zelfverzekerdheid. Maar wat heeft de mens met de gereformeerde oudvaderen gedaan ? Ze zijn in een zak geknoopt en overboord gegooid. We moeten terug naar de verloren en vergeten dingen die een sleutel kunnen vormen voor verdere uittocht, anders komen we niet verder. Dat er veel kaf tussen het koren zat vroeger is geen excuus om zomaar alles overboord te gooien. Dan moet je een getrouwe landbouwer zijn die het kaf van het koren weet te onderscheiden, en niet wegrennen. Ga terug tot de bouwplaats, oh volk, ga terug tot de akker. Er is nog een werk te doen in de geschiedenis. Het ligt er niet voor niets.

7. Ik had een droom over de Kuyper kerk als donkere vrouwen in de wildernis, natuurvolkeren. Hun borsten hadden geen gewone tepels, maar het waren tenen, en er was niet één teen per borst, maar een rij per borst. Wat betekent dit ? De voet staat voor de wortels. Kuyper wilde calvinistisch-gereformeerd blijven, en niet vrijzinnig hervormd worden. Daarom heette de kerk eerst ook Nederduits gereformeerde kerk. Hij wilde terug naar de kerk vóór 1816.

8. Kuyper noemde het kerstfeest een feest van bitter vijandschap. De eerste kerst was in het paradijs, stelt hij, toen Adam en Eva waren gevallen, en toen God sprak tot de slang over de vijandschap tussen hem en de vrouw, en tussen zijn zaad en haar zaad. Kuyper

noemde het een lied van wraak. Het was een profetie van de verschrikkelijkste wraak, namelijk het vermorzelen van de kop van de slang. De slang zou de voet van de vrouw vermorzelen, en dat is gebeurd met 1816, toen het gereformeerde leven, de wortels van de calvinistische reformatie, werden weggesneden. De voeten van de kerk waren door het beest van de zonde afgebeten en verslonden. Daarom zag ik ze weer terug in mijn droom. Kuyper kwam dus voor het herstel van de kerk.

9. Herodus zocht het kind te doden, stelde Kuyper. Dat kind kwam niet om vrede te brengen, maar de strijd, stelde Kuyper. Het kind werd tot een ten dode gedoemde op Golgotha, stelde Kuyper. Hij valt daarbij de heupwiegers aan die van het kerstfeest alleen maar een vredelied hebben gemaakt, zonder dat ze de ernst en de diepzinnige betekenis ervan verstaan. Kuyper noemt dat het juist een haat tegen de zonde betekent.

10. Zoals Jezus in de wildernis werd geboren, zo moeten ook wij herboren worden in de wildernis, stelt Kuyper.

11. Kuyper schreef veel over de beelden van de natuur als beelden van God, en onderwees het volk hierin, in de uittocht. De reformatie moest verder. We kunnen veel van de Kuyper kerk en de geschriften van Kuyper leren.

12. Kuyper wilde de nadruk leggen op het oorlogszuchtige karakter van het evangelie, zoals het al in Genesis werd gepredikt. De dolerenden waren uit de hervormde kerk gegaan, terwijl de zogeheten irenischen, de vredelievenden, achterbleven en min of meer daar de touwtjes in handen kregen. Echter waren zij bitter en koud naar de dolerenden en ontzegden hen zo nu en dan de toegang tot het één of het ander, wat dus niet zo vredelievend was als ze zich wilden voordoen.

13. Kuyper waarschuwde tegen de vleiende slang in het paradijs. Zo verleidde de slang Eva. Wij moeten bidden voor een wachter voor de mond. Door de zonde is er addervergif onder de lippen gebracht. De psalmist klaagde over de vleiende tong. De vleier is een groot gevaar. Zijn lippen zijn een valstrik. Hij gebruikt geen geweld, maar strikken. Het is van belang te vragen om de besnijdenis der lippen. Het venijn onder de lippen moet zo uitgedelgd worden. De kalveren van de lippen moeten geofferd worden, wat de ware geestelijke vrucht is.

14. De mens heeft dit verzaakt door het te verletterlijken. Kuyper was duidelijk geweest. Hij was een geestelijk man, maar leefde ook nog in de wereld. Vandaar dat het belangrijk is zijn boodschap te verdiepen. De strijd was nog niet gestreden. Abraham Kuyper wees de weg, maar moest zelf ook nog binnengaan.

15. Kuyper hamert er terecht op dat het oordeel zal komen, dat de schapen van de bokken worden gescheiden, en dat de fantasieën van de mens het oordeel des Heeren niet kunnen tegenhouden.

16. Ik had een droom over de neus en de oogkassen, en er werd mij gezegd en getoond dat de reuk en het zicht niet de belangrijkste functies waren van deze

zintuigen. De neus is namelijk de onderwerpelijke onderscheiding, en de oogkassen zijn voor de verbandelijke onderscheiding. Vandaar ook de basis van de verbandelijke onderwerpelijkheid in de strijd tegen de voorwerpelijkheid. Hierin dient de mens te groeien, dient de mens zijn zintuigen te ontwikkelen.

17. Hemels visnet, zo lang en eindeloos, komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden, om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

18. Hemels visnet, als overwinnaar gekomen, over al dat voorgeslachtelijk vlees wat ons opgesloten hield. Hemels visnet, daarvoor zij U dank en eer.

19. Hemels visnet, U schrok niet terug van de bezetter, maar bezette hem, voor Uw volk tot uittocht.

20. Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten, want het vlees dient te sterven,
Daarom gingen wij door deze nachten,
In Uw Woord zijn wij minder geworden, opdat U meer zou worden,
Neem ons loflied aan,
Maar wij kunnen slechts klagen, over de zonden U aangedaan.

21. Zouden wij ons teveel verheffen,
U zou ons neerslaan.
Oh, neem ons klaaglied aan,
Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,
Wij doen boete in stof en as,
Waar de vissen van dood en verderf hangen,
Daar bij Uw visnet, wat ons heeft opgenomen

22. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

23. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis, die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

24. Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

25. Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,

Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

26. Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
Een mens is niet waardig in Uw nabijheid,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

27. Zo nemen wij onze visnetten op, om U te volgen over het visserspad,
om van Uw Woord te vernemen,
Alleen Uw Woord

7.

Het eiland des Heeren

1. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

2. U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

3. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

4. Daar sprak Gij Uw Woord, waar Gij leven bracht,
Daar gaf Gij alles een naam,
Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

5. Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,

6. Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

7. U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

8. Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft

gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

9. In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

10. Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.
Buiten haar is geen leven te vinden, want Zij is de moeder van het leven.

11. Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid,
Haar naam zij geprezen tot in eeuwigheid,
Zij treuzelt niet met haar belofte,
Haar speer aarzelt niet de uitsteller te doorboren.
Zij heeft niet lui en laf op Haar legerstede gelegen.

12. Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen, noch aan de poorten van Haar kinderen. Zij staat op tegen het onrecht. Zij doet de duisternis komen als een schild. Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

13. Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden. Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen. In de nacht legt Zij Haar valstrik, en tegen de morgen haalt Zij haar buit op. De winst is des Heeren.

14. Ziet er dan tegen op om tot de Heere te gaan als gij onrechtvaardigheid in uw hart hebt. De Heere Heere is een verschrikkelijke woede tegen alles wat van kwade wil is.

15. Ik zag een groot kwaad onder de hemel. En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen. Ik ben naakt voor U. En ik deed mijn kleed uit, en ging op de grond liggen als dood.

16. En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij. En zij nam mij op Haar strijdwagen. Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.

17. Haar Woord keert nimmer ledig weder. Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen. En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?

18. Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ? Ziet, het is alles ijdelheid.

19. En ik weende over de zonde van de mensheid.

20. Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.

21. En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn

hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

22. En ik beefde, en riep : 'Waarom ?' En Zij sprak deze woorden : 'Omdat gij tot ontwaking dient te komen.' Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen.

23. Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan.

24. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën. Toen kon ik niets meer herinneren. Ik was in hemelse vergetelheid. Ik voelde haar zachtheid als veren. Ik hoopte dat het nooit zou eindigen. Mijn hand was in de hare, maar zij liet toen mijn hand los. Ik kreeg toen het visnet in mijn hand. 'Werk voor mij,' zei ze toen. 'Nog velen hebben mijn Woord niet gehoord. Ga uit tot alle volkeren.'

25. 'Maar Heere, de aarde is verzwolgen,' sprak ik. Toen toonde de Heere mij vele andere werelden. En ik beloofde haar het Woord te brengen tot al deze werelden. En ik voelde een rust over mijn hart komen.

26. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

27. Ga, mijn volk, ga,
tot de verloren vissen

28. Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

8.

Het gratenschrift

1. U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

2. U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

3. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven

4. Gij hebt alle zielen geteld,
en ook al hun tranen zijn geteld,
al hun omleidingen en doodsgevechten,
Gij kent ze,
En Gij kent ze bij name

5. Tot studie roept gij hen,
Tot diepe wateren,
Om Uw visserswerk te doen,
Om te gaan tot verloren en vergeten

tijden,
Te gaan tot vergeten werelden en paradijsen,
U hebt de weg voor hen gebaand,
U hebt hen het visnet gegeven,
U hebt hen de wapenen gegeven voor de strijd,
Het is immers alles in Uw Woord opgetekend,
Niemand kan hen uitwissen uit Uw boek,
Niemand ken hen trekken uit Uw verbond,
Niemand kan hen weglokken uit Uw plan en belofte

6. U roept hen uit de hoge golven, wanneer de nacht komt,
U trekt hen mee tot Uw eiland,
Daar waar Uw heerlijkheid nog steeds gediend wordt,
Niemand zal hen trekken uit Uw vergadering,
Niemand zal hen wegtrekken van Uw schild.

7. Wij schuilen allen onder Uw hoede,
U die de mensenharten leven heeft gegeven.
U heeft gestreden tegen het grote bedrog en overwonnen.

8. In de hemelen doorklinkt Uw naam.
De rover kwam niet ver met zijn buit.
Zijn schip moest stranden aan Uw kusten.

9. Oh, hebt gij Haar naam gehoord ? Haar naam is heerlijkheid. Haar naam ligt op mijn tong dag en nacht,
En Zij waakt over de woorden van mijn mond, en de overleggingen en gedachten van mijn hart.
Zij waakt over mijn eeuwig heil,
Ja, dat is alleen in Haar en in Haar Woord.

10. Zij verbergt mij tegen de storm die des nachts woedt, de zielenrover.
Zij verbergt mij tegen de brullende leeuw op klaarlichte dag,
Zij verbergt mij tegen de woeste beer,
en leert mij de strijd en het onderscheid

11. Laat de bedrieger niet aan Haar poorten komen,
noch aan de poorten van Haar kinderen.
Zij staat op tegen het onrecht.
Zij doet de duisternis komen als een schild.
Als een leeuwin is Zij tot het kwaad wat haar kinderen bedreigt.

12. Het kwaad komt voor niets dan te stelen, te bedriegen en te doden.
Maar de plunderaar zal niet ver komen op Haar wegen.

13. Ik zag een groot kwaad onder de hemel.
En ik snelde tot de Heere en bad : Och Heere, niks wil ik voor U verbergen.
Ik ben naakt voor U.
En ik deed mijn kleed uit,
en ging op de grond liggen als dood.

14. En de Heere nam mij op. Haar schild was over mij.
En zij nam mij op Haar strijdwagen.
Ik zag haar haar speer werpen, en zij miste niet.
Haar Woord keert nimmer ledig weder.
Altijd raakt zij haar doel. En ik zag de vijand wankelen.
En ik vroeg mezelf af : Waarom strijden de volkeren tegen haar ?
Waarom doen de volkeren groot kwaad ?

Waarom woelen zij tegen haar ? Waarom willen zij immer elkaar overtreffen, en zich verheffen ?
Ziet, het is alles ijdelheid. Aan het einde van de dag moeten zij slapen.
En ik weende over de zonde van de mensheid. Ik weende over hun hooghartige koppigheid.
En de Heere gaf mij een kleed waaronder ik kon rusten. Zij zou mij leiden tot de hemelse geheimenissen.
Ik moest de raadselen verstaan.

15. Vele raadselen zijn er onder de hemelen, en de mensenkinderen verstaan hen niet.
Ook dit is een raadsel. En ik ging met het raadsel tot de Heere, en zij gaf mij openbaring.
En ik boog neer voor Haar heerlijkheid en waarachtigheid, en nam haar aan in mijn hart, verzekerd dat ik haar geheimenissen zou bestuderen.

16. En zij leidde mij tot een grot, waarin optekeningen waren gedaan, en zij begon ze te verklaren. Groot in het verklaren is zij !

17. En ik boog voor haar, en een vrees viel over mij. En zij liet mij nog grotere zonden zien van de mensheid, en mijn hart was als verscheurd, en weer weende ik, en ook beefde ik, en ik zag de schrik des Heeren over de zonde. En het oordeel des Heeren over de groot geworden zonde deed de aarde in tweeën splitsen. En er was overal water. En ik voelde mijn hart verder scheuren, en ik riep tot de Heere. En Haar visnet nam mij op.

18. En ik beefde, en riep : ‘Waarom ?’ En Zij sprak deze woorden : ‘Omdat gij tot ontwaking dient te komen.’ Ze wees met haar vinger op tekenen in de grot. Ik moest haar verzekeren dat ik ze zou bestuderen. Het was het gratenschrift. Het waren raadselen, en alleen met Haar zou ik ze kunnen ontraadselen.

19. Oh, onthul Uw geheim, laat mij langs Uw voorhangsel gaan, en ik moest lang hongeren voordat zij mij binnenliet. Zij die niet vasten en niet het aardse achter zich laten hebben niets bij haar te zoeken. Alleen door diepe en blijvende besnijdenis zullen wij binnengaan. En ik kwam tot een grot waar het visnet hing. En het visnet begon tot mij te spreken, en ik zag grote wonderen verschijnen in het visnet, en het visnet leidde mij door het grottenstelsel tot een andere ruimte, waar ik haar vond.

20. Er was water in deze ruimte waar zij baadde. Grote vrees was op mij. Ik keek naar haar en voelde de kracht uit mij wegstromen. Ik ging door mijn knieën.

21. Hemelse vissersvrouw,
U neemt de zielen in Uw mand,
En geeft hen geboorte in Uw grotten

U weeft de mens in Uw grotten,
Van klei, bloed en tranen,
Zo richt Gij hen op om het hemelse werk te doen,
Hemelse kennis te vergaren

22. U weeft de mens tot een kunstwerk,
Van klei diep opgegraven,
Ja, zeer diep groef Gij, zeer diep bent Gij gegaan, tot de onderwereld,
Tot de verloren vissen

23. Ga, mijn volk, ga,

tot de verloren vissen

24. Keer niet voortijds weder,
want gij zult niet binnengelaten worden,
en gij zult teruggestuurd worden

9.

Het hemels visnet

1. Hemels visnet, zo lang en eindeloos, komt u binnen in de duisternissen van ons hart, in onze diepste verborgen afgronden,
om ons te bevrijden van onze leugens, die eeuwenlang zich in de bloedlijnen hebben lopen opstapelen.

2. Hemels visnet, zou een mens teveel doen, het zou niet slagen,
Alles dienen wij van U te verwachten,
Daarom gingen wij door deze nachten,

3. Ver boven elk loflied,
ver boven elk gedicht,
boven elke psalm,
Gij wilt slechts van gerechtigheid horen,

4. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de wateren, want zij zijn vol met vis,
de oogst is rijp,
en treedt de pers,
want wat is een mens ?

5. Neem, oh Heer, Uw visnet tot de rivieren,
Oh, laat ons toch wedergeboren zijn in Uw geheimenis,
Vis ons op om ons in te wijden in Uw grootte en sterkte,
Want Gij zijt ver verheven boven al het aardse en menselijke,
Gij bent immers de oneindige kennis,
die de leugen aan haken eruit heeft gevist.

6. Och Heere, Gij bent gekomen met groot geweld tegen een gewelddadig volk,
Gij bent een verschrikking geweest tegen een verschrikkelijk volk, och waarom zouden wij klagen om het oordeel ? Wij klagen slechts over de zonde.
Uw werken zijn getrouw en goed, Uw oordelen waarachtig.
U bemint hen die waarachtig zijn.
Uw volk, veelal bedrieglijk, waarin Gij een overblijfsel heeft,
van hen die U niet met voeten hebben getreden,

7. Oh Heere, zendt U visnet diep, tot de ondergelopen spelonken van ons hart,
Zie of daar nog enige verborgenheid is van leugen en zonde, van hoogmoed en krachtpatserij,
En neem de vis op tot Uw heerlijkheid,
Want het is beter bij U te vertoeven dan bij een mens,
en slechte omgang bederft goede zeden.

8. Oh, hemels Visnet, groot en getrouw zijt U,
U komt tegen zonde en ongerechtigheid,
U komt tegen het onboetvaardige hart,
U komt tegen hun eigengerechtige woorden en daden,
Opdat Uw Woord zal regeren

10.

De vissersboot

1. De nieuwe doleantie hamert op het belang van verdiepende exegese, voortgaande exegese, die zowel teruggaat als vooruitgaat.

2. Ik had dromen over de nieuwe doleantie, als witte hemelse orca's die tot de Nederlandse kusten kwamen.

3. De mensen om ons heen leven van de macht van de dood.

4. Zij hebben zinnebeelden verletterlijkt.

5. Er moest een strijd komen tegen de zonde. Het is geen strijd tegen vlees en bloed. Zo heeft Nederland de geestelijke oorlogsvoering verzaakt, en leeft in diep deserteurenschap, en is zo onder het oordeel gekomen. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

6. Vraatzucht zit op de troon in dit land. Het is ook geldzucht. Men is er maar druk mee, en de ware opdracht van de schepping, om zorg ervoor te dragen heeft men opzij geschoven, en daarom is God hen tot een vijand geworden.

7. Maar niemand zal met succes strijden tegen de Heere. Men leeft slechts in de schijnoverwinning en schijnveiligheid van Zondia, in valse gerustheid en zelfgenoegzaamheid. Men kauwt op de eigen staart, in krankzinnigheid. Maar laat de Heere u genezen van deze krankzinnigheid. De zonde heeft de mens krankzinnig gemaakt. De zonde heeft de mens zo'n eigenwaan en eigendunk gegeven. De zonde heeft de mens zo overbelangrijk gemaakt dat niets anders meer telt.

8. Laat de Heere u uitleiden. De Heere roept : Kom. Och, dat u moge luisteren naar des Heeren roepstem. Och, dat u er dankbaar voor moge wezen dat er een teken uit de hemel is gekomen. De Heere is getrouw, ook als de mens ontrouw is. De Heere is lankmoedig. Altijd is de Heere langzaam tot oordelen. Het is nog niet te laat.

9. Och, laat des Heeren roepstem toch niet aan u voorbij gaan. Klaagt over de zonde, en strijd tegen de zonde. Elk oordeel des Heeren is waarachtig en goed, en verdient alle lof. Onder de oordelen des Heeren worden de vromen getuchtigd.

10. Och wees u toch bewust over de oordelen en het loon der zonde. Altijd staat deze zonde op de loer, en zijn begeerte gaat naar u uit. Och, dat u zult volvoeren de taak waarvoor u bent geschapen, waarvoor u bent geroepen. Velen zijn geroepen, maar weinigen luisteren. Laat het u niet bevreemden. Dit is het tijdperk van Zondia.

11. Velen zijn geroepen, weinigen zullen ingaan. We leven in de dagen van Noach. Slechts enkelen zouden tot de vissersboot gaan. Noach werd bespot. De dagen waren goddeloos. De mensen hadden hun eigen religies en godsdiensten, maar ze waren vruchteloos voor God, omdat het instellingen van mensen waren.

12. Laten wij onze hoofden buigen, en de Heere smeken, de zonden van het

aardrijk onder ogen komen en ze niet meer schoonpraten, ja, ook de zonden van de kerken, van de religies, de menselijke overleveringen. Het is veelal voorwerpelijk geworden in plaats van verbandelijk onderwerpelijk.

13. Heere, wat heeft de mens Uw schepping toch aangedaan. Uw mooie schepping compleet vernield. En de kerken zijn vol met hete hoofden en koude harten, vol met farizeeërs die zichzelf boven alles en iedereen wanen.

14. En zo werden de kerken tot gevaarlijke plaatsen, tot roofzuchtige beesten. Dank U dat U een overblijfsel heeft. Daar houden wij ons aan vast. Dank u dat de poort eng is en niet dicht. Dank u dat het pad smal is in plaats van dat er helemaal geen pad is. Dank U dat U ons leidt. Dank U dat U ons leidt tot de overwinning over de zonde.

11.

Draag uw visnet

1. We hebben misschien opgemerkt dat alles om ons heen lauw is, halfslachtig, onverschillig, afleidend van het doel, wereldsgezind, extremistisch in hun onkunde. Hoe minder mensen onderzoek doen, hoe meer zelfvertrouwen ze hebben.

2. Wij moeten leren tegen de stroom in te gaan, anders zijn we al dood. Je hebt hiervoor niemand anders zijn goedkeuring voor nodig. Wacht niet op de mensen, want ze slapen. Je bent zelf verantwoordelijk. Dat is een beproeving. Hierin moet je volharden. Dat is de enige weg er doorheen.

3. De getsemanieten wijzen op het pad van de zelfverloochening waarop je je visnet moet dragen. Wees bereid om niets te zijn.

4. Ook al wordt je bespot : draag het spotkleed. Denk niet dat dat pad om Getsemané en Golgotha heengaat.

5. De getsemanieten wezen erop dat de mens van nature een blinde liefde voor zichzelf heeft, en zichzelf aan zijn eigen belangen toewijdt, zichzelf hoog inschattende.

6. Kuyper waarschuwde tegen een zeer licht evangelie, een evangelie van zwevende halfheid.

7. De doleantie dient voortgezet te worden, uitgewerkt te worden.

8. De doleantie was nog niet klaar. Er moesten nieuwe golven komen. Kuyper was een wonderkind, maar hij had soms een zwakheid voor al teveel religieus en geestelijk snoepgoed. In sommige opzichten was hij te wereldsgezind. Toch klonk de boodschap op andere momenten krachtig door. Het is een strijd tussen Kuyper en Kuyper, tussen zijn oude natuur en nieuwe natuur.

9. Kuyper stelde dat ze in gevaarlijke tijden waren aangekomen. Alles jaagde maar voort. Het leven was druk en overdruk, en er waren bijna geen stille momenten waarin je tot jezelf kon komen. De indrukken verdrongen elkaar, stelde Kuyper.

10. Kuyper riep op tot het oproeien tegen de stroom. De duisternis moet gaan benauwen, het moet u angst en verschrikking aanjagen, stelt Kuyper, net zoals een kind dat bang in het donker is roept en kermt, en als een dorstige in de hel die om een waterdruppel vraagt. Dan pas is de mens dankbaar. Eerst moet de mens in het nauw gedreven worden en zijn duisternis onder ogen komen, en niet zijn als een onbekeerde nachtvogel die het allemaal niet stoort, stelt Kuyper.

11. De grote strijd in de kerk vandaag de dag is tussen voorwerpelijk, objectificatie, wat een vorm van materialisme is, en bevindelijk, oftewel onderwerpelijk. Onderwerpelijkheid moet verbandelijk zijn, oftewel gedreven worden door de eeuwige variatie waarin deze verbandelijkheid in leven blijft.

12. We hebben niet te strijden tegen vlees en bloed maar tegen hiërarchiën. Je kunt ze voorstellen als een soort kwallen.

13. Er is niets eenvoudigs op de smalle weg, en kinderlijke geloofszekerheid kan zo bedriegelijk zijn. We zien het gevaar van de voorwerpelijkheid in de kerk. We komen de grote kerkzaal binnen met de grote Jezus-afgod waaraan alles getoetst wordt. Je brein komt in een geestelijke verdoving, als aan de drugs. In een zijzaal ligt de zwarte bruid op haar doodsbed.

14. De voorwerpelijkheid was uitgegroeid tot een allesverslindend beest. Haaien zwommen in de hersenen van de mensen. Alleen door de verbandelijke onderwerpelijkheid, de bevindelijkheid, komt de mens er doorheen.

15. Hoe diep is de put van de zondeval, en waar heeft het de mens naartoe heeft geleid ? Er kan nog veel te veel nadruk liggen op de geestelijke voorspoedsleer ten koste van een heleboel andere facetten, ten koste van het smalle pad, ten koste van het visnet.

16. De sobere sprak geen woord uit op Gabbatha. Hij was als een schaap stom voor zijn scheerders. Elke dag worden de soberen gerekend als slachtschapen. Er zijn meerdere beelden voor. In de nieuwe bijbel wordt veelal het visnet gebruikt als een beeld van het lijden en het hemelse werk.

17. We zijn vaak machteloos in deze dystopie, net zoals de sobere was op Gabbatha en Golgotha. Maar wij kunnen het oor genezen, en het Woord brengen. Niet als object, maar door het visnet. De tucht is het hoogst aangeschreven. Wij moeten niet tuchteloos zijn.

18. In deze wereld zijn we vaak verlamd, kunnen we ons vaak niet verdedigen. Tot Ezechiel werd gezegd : ‘Mensenkind, zie, men zal touwen om u heen slaan en u daarmee binden, zodat gij u onder hen niet kunt begeven. En uw tong zal Ik aan uw verhemelte doen kleven: gij zult stom zijn en hun niet tot een bestraffer wezen, want zij zijn een weerspannig geslacht. Maar als Ik tot u spreken zal, dan zal Ik uw mond openen, en gij zult tot hen zeggen: Zo zegt de Here Here. Wie horen wil, hore.

En wie het nalaten wil, late het na. Want zij zijn een weerspannig geslacht.’

19. Toen de eerdere Eva de eerdere Adam ontmoette was er eerst een gevecht, als een Pniël situatie.

20. De strijd tussen de geslachten is er altijd geweest. Uiteindelijk beeld de vrouw de noodzaak voor de man uit om aan zichzelf te sterven, opdat door zijn zaad de nieuwe mens wordt geboren.

21. We leren de grootte kennen van de zonde en van het bedrog op de aarde. We blijven niet zitten bij de zonde, maar voeren er oorlog tegen, maken er jacht op.

22. Dat bevel was al aan Kaïn gegeven, en Ezau was de uitvoerder, de grote jager. Hij maakte jacht op de zonde, liet het er niet bij zitten.

23. Hij werd zwaar bedrogen en verraden door zijn broer Jakob. Zo kwam Ezau tot het tranendal, tot de bedelkom met het rode, waarin hij af moest sterven aan al zijn aardse en familiaire status.

24. Dat is een andere kant van de Israelitische grondteksten die vaak onderbelicht blijft, maar in het visserisme ruimschoots wordt besproken, in de nieuwe bijbel, en in de Nederduits gereformeerde dogmatiek.

25. Het is een lange weg terug tot de levendmakende waterbronnen van het bestaan.

26. Koopt het vissersgerei en leer te vissen. De Heere is uw gids.

12.

De wildernissen van Pniël

1. Noach kreeg het geestelijke jachtsbevel in Genesis 9. Dat was een strijd tegen het zondige vlees, niet tegen vlees en bloed op zich. Beunhazen hebben dit verletterlijkt.

2. Noach moest tot overwinnaar over het vlees worden.

3. Zowel Calvijn als Ledeboer wezen erop dat de verkiezing zowel door Abraham moet als door Jakob. De verkiezing is tweeledig. Abraham ging door zijn geloof in, en Jakob door zijn strijd. Ledeboer wees erop dat als we niet als Jakob aan de Heere hangen, dan worden we weggespoeld. Geloof en strijd, en leer van des Heeren tijd. Het is niet zomaar genade of werken op zich. Men moet des Heeren worden geleid.

4. We hebben te maken met de tijdgeest van buitensporige en buitenproportionele genade die de geboden des Heeren wil uitschakelen, opdat de mens vrij spel heeft. Het misbruiken van genade is het misbruiken van God die de genade heeft ingeperkt door strenge leerregels.

5. De gereformeerde oudvaderen waren veelal met deze leerregels omtrend de genade bewapend, maar door de moderniseringen is het steeds meer vervlakt en voorwerpelijk geworden.

6. Calvijn waarschuwt tegen het overmoedige vertrouwen, het

oververtrouwen, oftewel het vertrouwen dat niet getemperd is door ootmoed, het aanmatigende vertrouwen. We kunnen stellen dat het oververtrouwen de weg is geweest tot de overgenade, de hypergenade, die veel heerst in de lichtere kerken. Calvijn noemt het een gebrek aan nederigheid, het valselijk toeeigenen. Er is in de leer van Calvijn zeker plaats voor genade, die zeker niet door het vlees verdiend kan worden, maar de ware genade is een ander soort loon. Dat loon heeft niet met de werken op zich te maken, maar met het 'wanneer'. Hieraan zijn zowel genade als werken onderworpen, aan de tijden des Heeren. Het wel of niet werken, als het door de Heere is ingegeven, wordt door de Heere beloond, in de leer van Calvijn. Zij die door de Heere geleid worden worden daarvoor beloond, niet zomaar wanneer er te pas en te onpas goede werken worden gedaan. Des Heeren leiding strijdt dus tegen de willekeur der mensen.

7. Calvijn noemt de overberoeming van het volk dat zich van alles aanmatigd door genade pure ondankbaarheid. Ze zijn niet nederig, willen het grote en verachten het kleine. De overgenade die vandaag de dag in de kerk heerst is gevaarlijke opgeblazenheid. Het is bedrog. Calvijn heeft er zwaar tegen gewaarschuwd.

8. We hebben niet veel nodig. Het leven is niet in het vele, maar in het minste. Het is een enge poort, en het gaat over een smal pad. Je grote dromen moet je ervoor laten varen. Het meeste wat je hebt en bent moet je ervoor inleveren.

9. De gereformeerde vaderen stelden dat men de maatstaf naar uitwendige praal heeft verschoven, naar lippendienst. De wil der mensen is in de plaats van de leer gekomen. Zij noemden het eigendunkelijke dienst, en gifmengers.

10. Zij die het juk des Heeren niet willen dragen vallen hiervoor, voor dit gouden kalf, want het geeft hen zelfgenoegzaamheid.

11. Ze hebben liever het juk der mensen waarin ze verstrikt zijn dan het juk des Heeren. De gereformeerde vaderen stelden dat velen zo'n slavernij zoeken. Ze verkiezen het gezag van de mensen boven het gezag van God, allemaal voor de eer van mensen, allemaal voor status.

12. We kunnen daarbij opmerken hoe belangrijk het verhaal van Ezau is, wat in de grondteksten veel dieper gaat dan wat ze in het westen over Ezau prediken, want Ezau wordt in het westen overmatig gehaat, ook vanwege voorwerpelijke omgang met de oude bijbel, met hun oppervlakkige, eenzijdige vertalingen, wat in principe gewoon interpretaties zijn. Het heeft niet veel met het Woord des Heeren te maken. Ezau legde zijn aardse en familiaire status af, zijn menselijke rechten, voor de bedelkom, zoals ook Jezus dat deed. Hier gaat de nieuwe bijbel ook diep op in. Er is een hogere Ezau en een lagere Ezau. Men moet de oude Ezau afleggen en de nieuwe Ezau aandoen.

13. Tegenover een beest staan wij, geliefde broeder of zuster. Zouden wij daarom niet strijden ? Of gaan we weer

aan de drugs dat alles toch maar genade is en dat we het allemaal maar moeten geloven ?

14. Calvijn was groter dan hemzelf. God werkte machtig door deze reformator heen. Het Woord van God werd gegeven dwars door het woord van mensen heen. Wij moeten de oude Calvijn afleggen en de nieuwe Calvijn aandoen. Er was net als in het leven van Ezau een hogere en een lagere. Wij moeten de vleselijke vormen afleggen en de geestelijke aandoen.

15. Nu, dat is een hele strijd. Het beest is koppig, en luistert niet.

16. Het leven ligt in de besnijdenis van de herinneringen, waarin we komen tot de geestelijke vergetelheid. Dat is de basis van de nieuwe doleantie. Hierin wordt Calvijn dieper besproken en op waarde geschat. Het is de exegese van het calvinisme.

17. In de tijd van Jezus waren de farizeeërs voornamer dan de schriftgeleerden, stelde Calvijn. De farizeeërs hadden namelijk het bewind in handen en zij kregen de meeste eer. Zij waren de makers van de verdichtsels en de menselijke overleveringen. We hebben dus te maken met een farizeeïstisch beest.

18. Men schept water uit de bronnen van het vlees, nog steeds. Men werkt daarvoor als Danaïden. Men draagt water naar de zee, en schept water in bodemloze putten. Er zal dus een nieuwe klaagtocht moeten komen. De uittocht uit Danaïdia.

19. Men is ergens onderweg versteend. Men heeft overmoedig gegrepen naar voorwerpen in plaats van onderwerpen, en nu zit men vast, muurvast.

20. Men zal uit deze zware voorgeslachtelijke stromen dienen te komen. Wij moeten de taal van de donkere bruid leren. Dat is de tale Kanaäns.

21. De gereformeerde vaderen noemden de geest van het overslaan waartegen de gemeente moet strijden, daar waar belangrijke grondbeginselen worden losgelaten. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Juist in matigheid en soberheid komt men tot deze grondbeginselen, maar waar men de meerkoppige geest van mammon volgt daar wordt het ondergesneeuwd, en daar wordt de mens er van weggeleid. De geest van afleiding kunnen we in dit opzicht noemen, die dus tegen de leiding des Heeren ingaat.

22. De geest van afleiding heeft eigen prioriteiten, menselijke prioriteiten, en de prioriteiten des Heeren zijn omgedraaid. Uiteindelijk komt dit neer op ijdele verwennerij die de mens boven het Woord des Heeren en de Leiding des Heeren heeft geplaatst.

23. De oude bijbel is veel gebruikt voor het schoonpraten van de grootste misdaden. De grootste misdadigers en tirannen hebben beweerd de oude bijbel als hun leidsraad te hebben. Met hun hand hebben ze erop gezworden. In verkeerde handen is de oude bijbel levensgevaarlijk.

24. Daarom moest Calvijn wel komen,

en daarom moest de nieuwe bijbel wel komen. Daarom moet er een nieuwe doleantie zijn. De reformatie was nog niet af. We moeten uit het Danaïdia van zinloze ijdelheid. Doelloos dwalen zij rond als zombies buiten het Woord, buiten de Leiding des Heeren. Zij zijn onder de geest van afleiding. Zij zijn afgeleid en onder de indruk van aards goud, van aardse glitteringen, waar ze hun zielen mee hebben gevuld, waar ze van in een roes zijn gekomen. Het is een dodendans. Telkens als we opstaan moeten we beseffen dat gevaarlijke dodelijke chemische gifcocktails in de hersenen van hen die op de aarde zijn deze dans doen. De mens leeft in een waan, tegengesteld aan haar doel.

25. Ga niet op zoek naar wereldse troost. Job wilde van geen troost weten. Zoek niet naar snelle wereldse bevrijding, maar zoek de zelftucht, zoek het geestelijke visnet. Het is een gevaarlijke wereld waarin u in gevangenschap wordt gehouden, maar het Woord des Heeren heeft uw hart bereikt. U bent in het geestelijke vissersnet dat de Heere tot u heeft uitgeworpen. De hemelse visser is altijd op zoek naar de verloren vissen. Halleluja.

26. Oh, mijn geliefde broeder of zuster, alleen de Heere kan het water tot vaste grond maken, waar Calvijn op wees. De Heere komt ons in onze zwakheid, als wij in het woeste water liggen, ons tegemoet, strekt de hand naar ons uit, opdat het water ons niet verslindt.

27. Ook als we gestrafd worden moeten we tot God de toevlucht nemen, stelt Calvijn. Och, laten we het aardse water toch achter ons laten. Er is geen hoop in het aardse gewoel. Laten we ons uitstrekken tot de leiding des Heeren.

28. De Nederduits gereformeerde vaderen wezen op het belang van het leren bidden. Het gaat niet zomaar om het bidden op zich, maar we moeten tot de gebedsschool gaan, en dat begint met het luisteren, opdat we niet vanuit het vlees bidden. God moet door ons heen bidden. Dat is wat het profetische is. Laten we niet snellen tot de olijfberg voor het overpositieve, want dat is oppervlakkigheid en gemakkelijkheid. Laten we juist dieper Getsemané ingaan, en dieper tot Pniël gaan.

29. We moeten de strijd leren. Niet zomaar geestelijke oorlog voeren, maar tot de oorlogsschool des Heeren gaan. Veel wordt er uit het vlees gestreden omdat dingen worden overgeslagen, ook in de kerk. We moeten teruggaan tot de geestelijke kazerne. Velen zijn onopgeleid als blinde vuistvechters en volgen de drangen van het vlees wat zich wil laten gelden.

30. De Nederduits gereformeerde vaderen noemden hiertoe het belang van de afzondering en de eenzaamheid. Zo kunnen we ons geheel wijden aan het gebed en de strijd, aan het luisteren dus. Wij moeten dus onszelf verwijderen uit het wereldse gewoel en gedruis, opdat het ruimer wordt in onze hersenen en ons hart, opdat woorden niet gemakszuchtig elkaar gaan overlappen en de nuance en context verdringen. We zien dat namelijk overal om ons heen in de zonde-zombificatie, dat termen hun betekenis verliezen en tot objecten worden. We moeten van

voorwerpelijkheid komen tot voorwaardelijkheid. We moeten de chaos ontwarren, want nu loopt alles door elkaar heen. Velen zien door de bomen het bos niet meer.

31. De Nederduits gereformeerde vaderen wijzen op het belang van in het verborgene bidden, om zo waakzaam te zijn en God als enige getuige te hebben. Zo kunnen we ons hart in de schoot des Heeren uitstorten, en ons boven onszelf verheffen.

32. Opdat wij dit leren houdt God zich veelal voor ons verborgen, stellen de gereformeerde vaderen, opdat wij de Heere zullen zoeken en beseffen dat we afhankelijk zijn van de Heere. Als we het hebben over de Heere, dan hebben we het over het hoogste goed en de hoogste kennis. De mens moet daarom tot de geestelijke school gaan.

33. Er moest een eeuwige gemeente komen die terug zou leiden tot de bron. Men moest opgenomen worden uit de putten van materialistische voorwerpelijkheid.

34. De diepte van de put van de zondeval moest bestudeerd worden.

35. Eerst moet je weten hoe groot de zonde is om er tegen te kunnen strijden en het te verslaan, en dat gebeurt allereerst door het lijden te aanvaarden, en dit niet zomaar te omzeilen.

36. Keer terug tot Getsemané, keer terug tot Pniël, en het voortijdse Pniël van de eerdere schepping. Kom af van uw hoge Laodiceaanse en Danaïdische tronen.

37. Het evangelie is niet goedkoop. Het evangelie is niet los van het smalle pad en het visnet. God is niet gemakkelijk. Wie heeft u bedrogen ? De mens moet een diepere Golgotha ervaring kennen, en een diepere Damascus ervaring, en die doet men op op Pniël. De uitverkiezing is tweeledig. Niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob zijn wij kinderen des Heeren.

38. De hongerlingen wezen erop dat de mens weer dankbaar moet worden met het kleine gegeven, want dat gaat zich vermenigvuldigen. Alleen vadsigheid wil dat niet zien, en wil telkens meer. Ze zijn ontevreden met dat wat God geeft.

39. De hongerlingen noemden het oog de bewaker van het hart, en daarom moet het oog op de hemel gericht zijn, want het hart is veelal geneigd tot het aardse.

40. Zo spreekt de Heere : Ga dieper toetsen. Leer te toetsen. Uw religie is door en door verrot. Uw kerken stinken. En velen willen het niet horen, want zij leven in Laodicea. Ik roep u wederom op tot bekering.

41. De Heere wederstaat de hoogmoedigen. Deze wereld is vol van hoogmoed. Er valt helemaal niks te vieren. God klaagde er al over in het boek Amos, het vijfde hoofdstuk. God haatte de feesten van de mensen. God wilde gerechtigheid zien. Allen zijn ze snel om hun afgoden te vereren en snel om bloed te vergieten, zonder schaamte. Ook al hebben ze de mond vol met God, het is een goddeloze wereld,

volledig afgedwaald. De afstand tussen God en mens is langer dan de mens gewoonlijks denkt.

42. Jeremia werd ook apart gezet, ver weg van de menselijke feesten. En de mensen klagen erover : ‘Doe toch lekker mee.’ De natuur van God is geen meeloper of meeprater, maar een tegenstander. Wij moeten de zonde wederstaan. God wederstaat de zonde, de hoogmoed. Dat is wat de natuur van God bovenal is. God is een vijand van de mens, en beschouwt de mens als vijand. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Laat de mens zich niet voor de gek houden, ook de kerkelijke mens niet. Het zijn veelal wereldse kerken. De woorden van Paulus aan Timotheüs zijn in vervulling gegaan. God klaagt de mens aan. God’s natuur is bovenal die van een aanklager. God klaagt de zonde aan, en klaagt over de zonde. De Heere verwoest de zonde, en het aangewezen pad is maar smal, en de poort eng. Zowel in de oude als nieuwe bijbel heeft de Heere vele namen. In het boek Openbaring werden de nieuwe namen ook aangekondigd. Ongeletterde letterslaven raken al snel in paniek als ze andere namen horen dan wat hen geleerd is. Ze kennen de oude bijbel niet, de grondteksten niet, zijn vreemd van voortgaande openbaring, maar kennen alleen de kerkelijke leer hen overgedragen.

43. De eeuwig evangelie gemeente stond open voor voortgaande openbaring, want er moest opgegaan worden tot het boek des levens, tot het eeuwig evangelie, tot de hemelse boeken die ontzegeld moesten worden. Er zouden nieuwe namen komen, zoals de oude bijbel voorspelde in Openbaring en Daniël. Maar de ongeletterde letterslaven, veelal leken, zijn onder de geest van versimpeling. Zij hebben alles tot object gemaakt, en hebben die objecten ook beveiligd met hun alarmen. Daar verdienen ze aan.

44. De oude bijbel stelde dat het volk aangesproken zou worden door een vreemd volk met een vreemde tongval met het Woord des Heeren, en nog zouden ze niet luisteren. De mens wil graag alles onder controle houden en alles bepalen, maar de Heere moet de mens besturen. Oh, de leiding des Heeren is zo belangrijk, en deze leidt tot vreemde gebieden, waar de mens niks van afweet en geen vleselijke houvast meer heeft.

45. Wij mogen het vreemde niet zomaar aannemen, maar ook niet zomaar verwerpen, maar alles toetsen. Daarom moest Jakob naar Pniël om met de Heere te worstelen. De vreze des Heeren neemt niets zomaar aan en wijst niets zomaar af, maar onderzoekt het en toetst het. Kuyper stelde dat we het Pniël moeten doorleven, dat we moeten roepen en smeken tot de Heere, en we moeten met de Heere worstelen, en we moeten Pniël bewenen, en de Heere zal onze ziel in de wolken opnemen. We moeten in Pniël het pad des Heeren ontdekken, stelt Kuyper. We moeten hier deel hebben aan het lijden des Heeren, het doorleven.

46. We moeten dieper de wildernissen van Pniël ingaan, tot het voortijdse Pniël. Dat staat niet los van de worsteling van Afrika, dat staat niet los van de strijd tegen het kolonisme. Het

lijden des Heeren is het lijden van Afrika. We hebben het Woord des Heeren nodig, de ontzegeling van het Woord des Heeren, want dat is wat het Woord des Heeren is. Dat moeten we doorleven. We moeten de namen van God in de oude bijbel doorleven, zoals ook van de nieuwe bijbel, want in de tijden van de oude bijbel waren de mensen aan veel dingen nog niet toe. Het gaat niet om de namen op zich, maar om de betekenis, de principes. Geliefden, we moeten klaar komen met het Afrika geheimenis. Daar heb ik dromen over gehad. Als wij Afrika niet voelen en begrijpen dan begrijpen we de Heere ook niet. God’s heilsplan gaat niet buiten Afrika om.

47. Ik ken de tegenwerkingen van de zonde, van het vlees. Het gaat dwars tegen het jachtsbevel van Noach in, die de jacht moest openen op de zonde, niet op vlees en bloed. Ook Paulus herinnerde de mens hieraan. We moeten de runderen van onze lippen offeren. Natuurlijk is dat beeldspraak. De mens mag niet voorwerpelijk redeneren, maar moet er voorwaardelijk en onderwerpelijk mee omgaan. Dat is wat het bevindelijk-gereformeerde is. Het is het bevel wat Kaïn kreeg : strijdt tegen de zonde, heers over de zonde, want de zonde staat als een belager aan de deur, wiens begeerte naar u uitgaat. In Ezau werd dit bevel vervuld. Zo was er een weg tot het vreemde volk.

48. Ra moest door de onderwereld tot West gaan, tot de hallen van Maat, de geboden des Heeren, wat in het hebreeuws de tora is, en in het aramees de name, oftewel de zingeving. Zijn tocht tot het westen is terug tot de moeder bron, oftewel tot westelijk Afrika, waar de geboden des Heeren Iwa worden genoemd, als de wortels van Maat. Het Egyptische heeft namelijk diepere Afrikaanse wortels, waar de nieuwe bijbel ook op wijst. Iwa betekent karakter in het Yoruba. Het is nauwverbonden aan Ewa, wat ook een andere uitspraak is van de naam Eva. In het Hebreeuws is zij Havah of Hawah, Ewa, de moeder der levenden. Zij was dus verbonden aan de geboden des Heeren, en diende de man te leiden, als een hulp. Het is ook een bijbelboek in de nieuwe bijbel. Iwa of Ewa is zoals God zich manifesteerde, als richtsnoer. Op het smalle pad is Zij de leidsraad. Laten we beseffen dat in de leer van Calvijn God allereerst als Moeder kwam, en de mensheid wilde Haar niet. De mens wilde niet onderworpen zijn aan God’s geboden, maar wilde eigen geboden maken. Ook het zoonschap wat toen werd gezonden aanvaardden ze niet. Ze doodden hem, maar maakten het toen tot een voorwerp.

49. In Duizen 28 is Nakas de voorwaardelijkheid, de wachter van de geestelijke oorlogsvoering. Nakas is de geboden van de tucht, opdat de mens niet in overmoed terecht zou komen.

50. Zo spreekt de Heere : ‘Door de afzettingen van geestelijke alcohol in de lichtere hedonistische kerken ontstond er een stof genaamd ‘broom’, als een soort geestelijke cement van het vlees, wat zich voornamelijk in mannen is gaan ophopen ter bevestiging en instandhouding van de patriarchie. Als iemand zich dan daarvan bekeert is het een proces van lange tijden waarin het broom dan weer afgebouwd dient te

worden.’

51. Het is hetzelfde als wanneer iemand stopt met alcoholische dranken te drinken, zijn lichaam dan al zwaar verziekt en vergiftigd kan zijn. Wat een mens zaait zal een mens oogsten. Laten we daarom deze waarschuwing van de Heere in acht nemen.

52. Deze geesten moet de mens ontmaskeren en overwinnen : het broom, oftewel alcoholisch sediment, van de geest van Jupiter, de geest van Saturnus, en de geest van Neptunes. Het is het cement waarvan het zondige vlees is opgebouwd. Breek het af. Stop met goedpraten. Kom tot bezinning. Dat is een oproep en bevel des Heeren. Sluimer niet meer, maar wees nuchter en waakzaam. De toorn des Heeren komt tegen de zonde en de hoogmoed, en de toorn des Heeren zet de profeten apart. Negeer God’s roepstem dan niet. Negeer het kloppen des Heeren op uw hart niet. De Heere zal niet onschuldig houden hen die zich tijdens de plagen nog niet bekeren. De Heere Heere is een strijder tegen de zonde en hoogmoed van deze tijd, tegen de afdwalingen en afleidingen, de boze verleidingen. De dagen zijn boos, geliefden. Komt tot ontwaking. Voeg uzelf aan de kant van de Heere. Ga die onoverbruggelijke put over die tussen God en mens ligt. De Heere zal u tegemoet komen als u van de Heere wil leren. Kom daarvoor tot de voorwaardelijkheid en onderwerpelijkheid des Heeren, tot de verbandelijkheid, en leg alle oppervlakkige voorwerpelijkheid af.

53. Treuzel niet langer, oh volk, maar voeg u bij de nieuwe doleantie. Er is een nieuwe uittocht, die dieper de wildernis in zal gaan, terug tot Pniël.

13.

De bloemenzeeën

1. De hongerlingen stelden dat de uitgehongerde zielen uit hun woonplaatsen waren geleid tot de wildernis. Ze waren zonder onderricht, als schapen zonder herder.

2. Toen vond het wonder van vermenigvuldiging plaats. Het gebeurt diep in de wildernis, daar waar we blijven volharden in het luisteren, op het hongerpad.

3. Het is het verschijnsel wat plaatsvindt als de mens tot uiterste wanhoop is gedreven, en nog niet wil terugkeren tot zijn oude leven.

4. Het loon des Heeren komt de mens tegemoet. Het gebeurt bij mensen die het onderricht belangrijker vinden dan al het andere, alles wat ze verder nodig denken te hebben.

5. Kuyper stelde dat de mens drie vijanden heeft : de natuur, de mens en de gevallen krachten. Deze krachten vallen de mens voortdurend aan. De mens leeft niet in God’s wereld, maar in de gevallen wereld, en die wereld is de vijand van de mens. Het zou doornen en distels voortbrengen voor de mens. Telkens weer maakt de natuur veel slachtoffers, door zee geweld, door kou en wind. De natuur heeft de mens met plagen omsingeld, stelt Kuyper. De

ziektes komen uit de moerassen en de dichte oerwouden. Er zijn onzichtbare virussen in het bloed en de beenderen van de mens. Het is allemaal vanwege de zondeval dat het zo verschrikkelijk is. Steeds weer eist de aarde de lichamen des mensen op, waar ze als stof zullen wederkeren. De natuur verslaat de mens telkens weer.

6. Kuyper stelt dat de gebeden heden ten dage zijn vergiftigd. We mogen niet indutten. God roept ons op tot geestelijk werk. Zowel man als vrouw kunnen niet ontsnappen van het lijden. Het is onvermijdelijk, stelt Kuyper. Het bouwen van allerlei waanparadijsen waar geen lijden meer is is slechts zelfmisleiding, stelt Kuyper, want God heeft de mens geroepen tot het lijden.

7. De brede makkelijke weg zou dan zijn de schepselen zelf aan te vallen om voedsel te hebben, maar wij moeten een gevecht met de aarde aangaan, met de natuur, met de gevallen staat van de mens. Het is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees. Die verleiding lag er ook voor de Israelieten. Die wilden niet hongeren en vechten in de wildernis met de natuur, maar die wilden terug naar de vleespotten.

8. De natuur wederstaat nieuw leven, en daarom is de vrouw bij het baren in pijn, maar ze moet blijven vechten voor het nieuwe leven, stelt Kuyper.

9. Kuyper stelt dat door het lijden, de lijdensweg, God in ons leven komt. Het ontwijken van het lijdenspad is zonde, stelt Kuyper.

10. De oude mens wordt eerst geheel afgebroken door de chronische verbrokenheid, zoals bij Jakob gebeurde op Pniël. Dat is een lang proces, en dan wordt de nieuwe mens opgebouwd.

11. Sommigen grijpen veel te snel naar de vermenigvuldiging, want zij willen het lijdenspad overslaan. Sommigen hebben een eigengemaakte vermenigvuldiging, vanwege protserij, eerzucht en machtslust, geldlust ook. Zo bieden ze hun giftige medicijnen aan op de markt.

12. We zien het schouwspel van de dansende Salome en de onthoofde Johannes de Doper. De lichteren kiezen voor de dansende Salome, en de zwaarderen kiezen voor de onthoofde Johannes de Doper. Zij zijn immers bevindelijk, sober en ingetogen. De dansende Salome is de wereld. Het is allemaal hebzucht. Het protsen en het vleien, en het gaat maar door. Ze hadden Johannes de Doper in de boeien geslagen, opdat ze ongestoord verder konden gaan met hun losbandigheid, stelden de Ismaelieten. Ze noemden het een dans van ondankbaarheid.

13. Het is natuurlijk zo dat de goddelozen en lauwen niet openstaan voor het eeuwig evangelie. Daar denken ze niet over na, en dat willen ze niet. Ze leven met de geest van versimpeling, en daarom is het andere tot hen een bedreiging, en willen ze af van Johannes de Doper die door hen heen prikt. Ze willen feestvieren, geen bezinning. Ze zijn lichtzinnig in hun dronkenschap, en Johannes de Doper is een doorn in hun oog. Daar trekken ze zelfs hun kerkelijke registers voor open.

De geschiedenis herhaalt zich. Kijk wat ze met Johannes Hus hebben gedaan om dezelfde reden. Hij was een middeleeuwse Johannes de Doper, de voorloper van de reformatie, de wegbereider.

14. Ook in de reformatie zien we zowel de dansende bloeddorstige Salome en de onthoofde Johannes de Doper. Er ontstaan twee stromingen : gedeformeerd en gereformeerd. Velen worden in de reformatie te lichtzinnig bevonden. De reformatie is niet zonder gevaren voor de ziel. Daarom moet de nieuwe doleantie wel komen.

15. Telkens weer komt Salome om de profeten te vervolgen, maar zo kunnen zij groeien en worden zij tot de Heere gedreven. Zo wordt hun leerzucht aangewakkerd om zo los te komen van elke vorm van eerzucht.

16. Het geleid worden door de Heere is belangrijk, maar het staat niet op zichzelf. De mens moet leren toetsen, en daarvan is Ishmael een beeld. Ishmael leefde in vijandschap tegen ieder mens, vertrouwde niemand zomaar, gaf zich niet zomaar over, wat een diepere betekenis heeft.

17. De westerlijke wereld heeft de leiding des Heeren en het toetsen veracht, voornamelijk het toetsen. Het is bij de westerlingen onderontwikkeld.

18. Wil je het goedmaken tussen jou en God ? Leer dan te toetsen. Worstel met God op het Pniël zoals Jakob, en worstel met de goden der mensen. Dat is om te zuiveren en te verdiepen, zodat je er geen bedrieglijke afgod op nahoudt.

19. God is niet makkelijk, niet onvoorwaardelijk, niet voorwerpelijk als een object wat je kunt oppakken en rondbazen. Neen. God is voorwaardelijk.

20. Misschien ken je de verhalen uit het boek Daniël wel, en uit het boek Openbaring, van godslasterlijke beesten die tot de hoogten gaan om de heiligen te bespotten, alles wat heilig is te vertrappen. In deze dagen leven we, waarvoor Paulus Timotheus al waarschuwde. De kinderen zouden ongehoorzaam aan hun ouders zijn, liefdeloos, en zelfzuchtig, met meer oog voor genot dan voor God. De instelling van de ouders zouden ze verachten, en allerlei verontschuldigingen hebben. Tuchteloos willen ze opgroeien, voor galg en rad. Ze willen niet gecorrigeerd worden. Dat vinden ze negatief. Ze willen in de leugen leven.

21. Nu, we hebben gezien dat door het openen van de geestelijke zintuigen ook de diepere slaap kan intreden. We hebben het dan over de diepere slaap van Adam waardoor hij Eva ontmoette, wat zowel in de grondteksten van de oude bijbel staat als uitvoerig wordt beschreven in de nieuwe bijbel. Dat was allereerst een gevecht. Deze slaap wordt genoemd de Tardemah. Het wordt ook wel de oerslaap genoemd. Hiervoor moet de valse slaap, de slaap van het vlees, de valse vrucht, Septus, verslagen worden. De wereld is een groot Getsemané. Het is het tijdperk van leugen en misbruik. Ook is het een groot Golgotha. Men verdiept het niet. Men verletterlijkt het snel. Versier

elkander met het Woord des Heeren, zoals de wereldschepen de heiligen brachten tot de bloemenzeeën, waar ze elkaar versierden met verhalen.

22. In de Tardemah, de diepe slaap van Adam, worstelen we met onszelf, met God, en met Eva, met het leven. Allereerst is er die worsteling voordat de schepping plaatsvindt, de schepping van onszelf en de schepping van de vrouw. We moeten oppassen voor het overromantische. We moeten zien hoe diep de zondeval is gegaan, hoe groot de zonde is, wat dit voor een beest is, om het doeltreffend te kunnen overwinnen. Dat betekent ten diepste zelfoverwinning, overwinning van onwetendheid. Het is een beeld van de exegese, de schriftuitleg, de interpretatie. We zien het woeste tardema om ons heen. De mens is nog niet geboren. We zien de duistere raadselen van de oerchaos. De aarde is in barensweeën. De Waarheid moet geboren worden. Nu regeert de leugen nog. Het zijn zware barensweeën. We zien de woeste natuur die van alles zin probeert te maken, op zoek naar het verlorene en vergetene, op zoek naar de herinnering.

23. Om dieper tot de oerherinneringen te komen, om daartoe te ontwaken, moet men wel eerst dieper vergeten, dieper gaan slapen, in de tardema, de diepe slaap. Ook Abraham werd in deze slaap gebracht. Het is de slaap van de profeten, van hen die God zoeken, die alles hebben achtergelaten. Ook wordt zo het vlees tot slaap gebracht, zodat het de heiligen niet meer kan teisteren. Saul werd door de tardema overmant, zodat de psalmist zijn speer en waterkruik kon nemen. Het is de slaap des Heeren om de heiligen te beschermen tegen de vijand.

24. Toen Abraham werd overmant door de tardema viel een schrik en grote duisternis op hen, en hij kreeg te horen dat zijn zaad vreemd zou zijn in een vreemd land, om daar onderdrukt te worden, en daar te dienen. De tardema is er ook om het Woord des Heeren door te geven. Adam moest niet zomaar op zoek gaan naar een vrouw, maar hij moest de slaap des Heeren in, de diepe slaap, de oerslaap, waarin hij zijn rib moest offeren, als beeld van dat hij zichzelf moest offeren, zijn oude leven. Hieruit werd Eva geschapen, maar dat was in diepte een openbaring. De openbaring komt alleen maar in een worsteling, door het toetsen. Adam moest dus ook zorgvuldig naar Eva luisteren. Hij moest het op diepte leren schatten, en niets zomaar klakkeloos aannemen.

25. De ribben zijn de beschermers en de tralies van het hart, en door het afleggen van zijn rib kon de Heere zijn hart innemen om hem het geheimenis van de vrouw te laten zien. De nieuwe bijbel gaat diep op dit geheimenis in. De rib is in de nieuwe bijbel ook het beeld van de verbrokenheid. Alleen doordat de rib uit het leven van Adam gebroken werd kon de Heere tot hem komen. Hierin was Eva geopenbaard waarmee hij moest worstelen, om het te kunnen begrijpen en doorgronden.

26. De rib, het heeft meerdere betekenissen, zowel in de oude als in de nieuwe bijbel. Hier kwam de vrouw uit voort. II Duizen 13 noemt het de Vreze

des Heeren.

27. Adam moest wel worstelen met dit begrip. Er zijn zoveel aardse vrouwen wiens wegen naar de dood leiden.

28. Adam moest alles achterlaten om de Tardema binnen te gaan. Hij mocht zich aan niets meer vasthouden, en zo kon hij de paradijselijke slaap in, om dieper te gaan. Zo zou het vlees, zonde en onwetendheid, gedood worden, opdat hij zou opstaan tot een nieuw leven en de werken des Heeren doen, uitgebeeld door de natuurvrouw.

29. Hij kreeg een boog, een wapen, en dat viel eerst hemzelf aan. Eerst werd hijzelf door de boog gezuiverd. Onreinen mogen niet bij de boog komen. Eerst werd hijzelf door zijn strijdmes besneden. Het oordeel des Heeren begint bij jezelf. De oordelen des Heeren zijn goed en waarachtig, en boven alles te begeren.

30. Laat je vooroordelen varen als je tot deze boog komt. Laat alles achter om tot deze boog te gaan en het boogschieten te leren. Dit was ook het teken wat aan Noach werd gegeven na de zondvloed. Vaak wordt er gesproken van een regenboog, maar in de grondtekst is het ook een boog van een boogschutter. Dit is het verbond tussen God en mens, waarin de mens de opdracht heeft gekregen om de zonde en leugen af te leggen, en de gerechtigheid en de kennis aan te doen. Daartoe is het pad door de wildernis. De mens moet hiervoor de vleespotten van de zelfzucht afleggen. Het is moeilijk. Het is niet makkelijk. Velen klaagden tot Mozes. ‘Waarom heb je ons uitgeleid ? Hier is niet genoeg te eten, niet genoeg te drinken.’ Maar zij moesten hun bronnen in de Heere vinden, het leven aan de aarde ontworstelen. Alles zou gaan door de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Niets kwam vanzelf.

31. Worstelen wij nog met de Heere en met onszelf, of maken wij ons eigen beelden ? Och, bedrieg uzelf toch niet. Er is alleen leven in de Tardema. Zo begon uiteindelijk de schepping, en dat is iets wat de in wezen ongeboren mens nog moet leren. Wat er om ons heen is gebouwd is nog niet per definitie de waarheid, maar veelal de vijanden die ons hebben omringd en die wij nog moeten verslaan, moeten ontmaskeren en doorgronden, opdat gif tot medicijn wordt. Dat is de uitdaging. Och, wijst toch niet af degene die u heden ten dage roept.

32. De verdere schepping gebeurde door de slaap van Adam, zoals de schepping, of liever gezegd de openbaring, van Eva. Eva was een beeld van het beloofde land, maar Adam moest eerst nog de lagere Eva ontmaskeren en overwinnen. Hij moest met Eva worstelen, als op Pniël, in de diepe slaap, ook we de Tardemah genoemd. Ook moest hij zijn lagere zelf overwinnen. Eva zou hem daarvoor doorboren, zijn herinnering, zodat hij tot de oervergetelheid zou komen en de oerherinnering. De nieuwe bijbel spreekt uitvoerig over dit geheimenis.

33. De vrucht van de honger is het lijden, en de slaap, om zo door de diepe slaap tot de geestelijke wereld te komen, zegt Anderlech.

34. Wij moeten ons dus afzonderen en minderen, en het lijden aanvaarden, want het brengt zo de geestelijke diepe slaap die we nodig hebben, de tardema.

35. Alleen door het geestelijke visnet zullen wij de tardema binnengaan.

36. Diep in de tardema, de slaap des Heeren, moeten wij komen tot het Pniël. Het is van belang dat we komen tot de school van Pniël. Het vlees zal namelijk alles op alles zetten om ons in het toetsen proberen te verleiden het halfgebakken te doen, om ons zo te misleiden. Weest daarom waakzaam en nuchter en laat u scholen door de Heere. U moet geschoold worden in het worstelen met uzelf, het worstelen met de Heere, en het worstelen met het kwaad. Ook is dat een worsteling met het leven. Zo moet u uzelf ontworstelen van het vlees en worstelen om bij de Heere in te gaan.

37. In veel kerken wordt er gepredikt dat het niet te verdienen is, opdat niemand roeme, maar dit is slechts een deelwaarheid. De mens mag het zeker niet verdienen door de vleselijke werken, maar moet leren wandelen in de hogere werken.

38. Laat u niet bedriegen door het luie vlees dat het niet verdiend mag worden, want dat zijn verontschuldigingen. Het heeft het gehele volk in verlamming en overafhankelijkheid gebracht. Het heeft de hemelse economie verwoest, en misdadigers komen zo met van alles weg, door ‘genade’ en ‘geloof’, en ‘niet door werken, opdat niemand roeme’. Wij mogen ook niet in het vlees roemen, maar wij roemen in het visnet. De sleutel tot het wel of niet verdienen ligt in de leiding des Heeren. Men wordt dus niet zomaar beloond voor werken, maar alleen als men door de Heere geleid wordt. Die leiding kan alleen ontstaan door het onder ogen komen van de vleselijke doodstaat van de mens, en daaraan af te sterven opdat er nieuw leven komt.

De gelijkenis van de vrouwen en de honingboom

39. Twee vrouwen maakten een lange tocht tot een honingboom.
Er was een man die de honingboom bewaakte,
die hen geen doorgang wilde geven.
Er ontstond een worsteling, maar de man wilde niet opgeven.
En er kwam een derde vrouw bij, en de man moest vluchten.
Maar de vrouwen riepen de man terug.
‘Neem jouw deel van de honingboom,’ sprak één van de vrouwen.
De man nam van de honing en ging zijn weg.
In de nacht kwam de man terug met vele andere mannen,
maar zij konden niets tegen de drie vrouwen beginnen.

40. Weer sprak één van de vrouwen dat ze hun deel van de honingboom
konden nemen, en de mannen namen van de honing.
De nacht daarop kwamen de mannen terug met nog meer mannen,
en weer ontstond er een worsteling, maar zij konden niets tegen de
drie vrouwen beginnen. Weer namen zij een deel van de honing en gingen weg.
De nacht erop kwamen er vele

duizenden mannen,
maar de honingboom en de vrouwen waren nergens te vinden.
En zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.
De mens der zonde zal niet regeren.

14.

Gelijkenis van de grote brede rivier

1. En de hemelse moeder zei tot haar zoon :
Ga over de grote brede rivier totdat gij een eiland vindt,
en zondert uzelf daar af,

2. en probeer daar te leven,
het woord des hemels onderzoekende.
En als er iemand tot het eiland komt,
trekt dan verder en ga tot het volgende eiland,
en doe daar hetzelfde.
Leer het woord des hemels in afzondering daar te leven.
En als er dan weer iemand komt tot het eiland,
trek dan weer verder,
en ga tot het volgend eiland,
en doe daar hetzelfde.
En trek voort van eiland tot eiland totdat gij aan de overkant bent gekomen van de grote brede rivier.
Daar zult gij een vrouw vinden,
maar gij zult haar niet aanraken,
en gij zult verder trekken,
de wildernis in.
En in diepe wildernis zult gij een andere vrouw vinden,
en zij zal u niet laten gaan, en zij zal twistziek zijn en met u strijden.
Houdt vol tot het einde,
opdat u het woord des Heeren zult vinden dat verborgen is,
wat nog nooit aan een mens was getoond.
En onderwijs haar in grote liefde wat de Heere u heeft vertoond,

3. en ga terug tot de eilanden om hetzelfde te doen,
om hen die daar zijn te onderwijzen.
En de vrouw zal u volgen op de voet en u tot een hulp zijn.
Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

4. Adam gaat op een tocht door de tardema, de diepe slaap des Heeren, waarin Adam zich allerlei vaardigheden aanleert.

5. Zo kwam Adam tot de geestelijke vergetelheid, tot Witi, als de weg tot het geestelijke geheugen. Dat is ook het overzwemmen van de rivier der vergetelheid, de Lethe, om tot nieuw land te komen.

6. De gehechtheid aan aardse kennis moet verbroken worden, en herinnerings-zucht, die een mens tegenhoudt om de leegte binnen te gaan, zegt Behemma.

7. Wij moeten niet herinneren vanuit het vlees. Er is ook een vleselijk, zondig geheugen, wat besneden moet worden. Het is een gevecht tegen het valse, oude geheugen, wat afgelegd moet worden. We mogen mensen niet kennen naar het vlees, en zo ook niet beoordelen naar het vlees, maar alleen maar naar het geestelijke. Dat is een heel gevecht. De oude machten van het geheugen zullen niet zomaar willen loslaten.

8. We zijn opgeslokt door het beest van de vleselijke herinneringen.

9. Kuyper stelde dat God de mens uit het paradijs dreef en dat de wereld in vijandschap zou zijn tegen God. Hij stelt dat er maar weinig vrede en harmonie is op deze rusteloze wereld. Het zou doornen en distels voortbrengen, waar eerst nog het fruit in overvloed groeide. Kuyper stelde dat alleen als de mens het hardst zou werken, dan zou de mens tot het beste komen, maar uiteindelijk zou de natuur de mens overwinnen. De natuur zou de mens terugnemen. De natuur is mooi, maar verwoestend. Ze is verschrikkelijk.

10. Kuyper stelde dat de natuur tegenwerkt bij de geboorte van ieder kind, en zo is iedere vrouw in grote pijn bij de geboorte, in groot zwoegen. Het voedsel van de mens wordt aangetast en weggetrokken door insecten en ander ongedierte, en gevaarlijke roofbeesten nemen een deel van de mensheid weg, stelt Kuyper. Zowel liefde als haat doet lijden, en mensen geven elkaar hun lijden en nemen het van elkaar, en ook dat roeit de mensheid uit, stelt Kuyper. We kunnen niet met en niet zonder elkaar. We hebben elkaar ook nodig voor onderhandelingen.

11. Kuyper beschildert de tragiek van het leven na de zondeval. De natuur brengt doornen en distels voort en onthoudt de mens de vrucht. De mens moet worstelen voor zijn dagelijks brood, stelt Kuyper. En die strijd zal de mens nooit winnen, want de mens raakt steeds meer vermoeid en verzwakt, en uiteindelijk is de natuur overwinnaar en brengt de mens terug tot stof.

12. De mens zal de slaap des Heeren moeten ingaan, de tardema, en zo komen tot de rivier der vergetelheid, tot besnijdenis van het geheugen, tot doorboring, opdat de mens verder kan. Hier kan de herinnering aan het goede terugkomen.

13. Zelfs daar zal het aardse blijven trekken, en daarom moet de mens dieper de Lethe in, de rivier van de vergetelheid, zegt Odenlech. Er zijn slangen in de rivier de Lethe, en daarom moeten we op zoek naar het touw des Heeren wat ons wil leiden.

14. Lethe wordt ook de eerste Eva genoemd. Er zijn dus eerdere scheppingen geweest waarin onze bronnen liggen en waarnaar we dienen terug te gaan. De mens is ergens vastgeraakt en staart zich blind op latere scheppingen, en doet zo aan symptoombestrijding, wat de marktgeest is, Mercurius. Het is een complot tegen de mens gesmeed. De mens doet hier zelf ook aan mee. Daarom is de natuur tegen de mens, de vijand van de mens. Dat is het uitgangspunt. De natuur zoekt de mens te doden. Daar kom je niet zomaar overheen. Daar is wel een pad voor, het smalle pad, met de enge poort, ook door de natuur gegeven. Het is dus heel dubbel. De oude mens moet sterven, en de nieuwe mens moet opstaan.

15. Ergens kruist de rivier van de weeklachten met de rivier der vergetelheid, Lethe, en ergens kruist de Lethe met de Enoe, de rivier der

oerherinnering, opdat het goede wordt herinnerd.

16. Dat is de oproep, oh volk. Trekt voort, want de zonde jaagt op u, zegt Buli.

17. Over de Lethe, de rivier van vergetelheid, moeten we tot het land van vergetelheid gaan, genaamd Witi. Witi is de paradijselijke waarde die opgebouwd dient te worden. De mens moet geheel loskomen van de valse waanwaarde, de overwaarde. De mens heeft namelijk meer genomen dan hij verdiende. De mens is tot rover geworden en heeft de hemelse heerlijkheden geplunderd en verdraaid, maar zal hiermee niet ver komen. Daarom is de natuur tegen de mens. Daarom beschouwt de natuur de mens als vijand, en moet de mens nog geboren worden. De natuur zal de mens terugnemen tot de baarmoeder, tot stof, en dan pas zal de daadwerkelijke schepping komen.

18. De Witi waarde in het paradijs is de waarde van het loslaten tot vergetelheid. Zonder het minderen kan de mens niet tot de Lethe komen, laat staan tot Witi. Eerst zal men dus tot de slaap des Heeren moeten gaan, tot de tardema, zoals Adam, en Adam ging ook tot Witi. Het spoor tot Witi loopt door de bron van Betelgeuse-Noord, een gebied van woestijnen en ijswoestijnen, waar de markten van de farizeeërs zijn. Om tot de bron te komen moet men eerst langs de valstrikken van het witte farizeïsme heen. Als men uiteindelijk in Witi is gekomen is daar een grote hemelse ladder.

19. Betelgeuse is de bron van Orion, de opening van het paradijs, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt.

20. De regeerders-boeken van het vlees zijn ook in de dieptes van Betelgeuze, dus de mens ontkomt er niet aan. Het houdt de vrouwen gesluierd, als wachters van de kennis.

21. De nieuwe bijbel noemt Betelgeuze als belangrijk voor de voortgang van het profetische rijk.

22. Betelgeuze is de leidende ster van Orion.

23. Orion wordt beschreven als de poortwachter van het paradijs, rijdende op het beest Betelgeuze.

24. Uiteindelijk is Behemma, het eerste boek en het Genesis van de nieuwe bijbel, van het boek des levens, ook een gebied in Betelgeuze. Het is een continent. Betelgeuze had ook een heleboel paradijsteksten die later werden verdraaid en misvertaald. Dat was voor de oprichting van het valse woord. Daarover is de strijd. De mens moet terugkeren tot het ware Woord des Heeren. Het valse woord moet ontmaskerd worden. Men heeft alles vervlakt en versimpeld. Velen zien door de bomen het bos niet meer. Men heeft menselijke overleveringen en tradities lopen toevoegen, allemaal voor de markt.

25. In Betelgeuse ligt ook het Septus geheimenis verborgen, van de valse vrucht, de giftige vrucht van het paradijs waardoor de mensheid viel.

Het aardse is een voorhangsel van het geestelijke, een gelijkenis.

26. Uiteindelijk moeten we komen tot Moeder Betelgeuze, die door haar netten de uitverkorenen opvist.

27. Eerst moeten we Betelgeuse West binnengaan. Tussen het Oosten en het Zuiden ligt een enorme zee die ook het Westen van het Oosten gescheiden houdt. De nieuwe bijbel spreekt over dronken reuzen die aan de westkust lopen die eerst verslagen dienen te worden. Zij worden bestuurd door fluisterende zeemonsters. Het is een orde die de Uvuur heet, aan de westkust van Betelgeuse. We moeten zijn als David, veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, die tegen Goliath strijdt. Dit staat voor het gaan van de aardse betekenis tot de geestelijke betekenis, zegt Werktuigen 1.

28. De nieuwe bijbel stelt dat de aarde en Orion in elkaar verwoven zijn, dus ook de poort van het paradijs.

29. Uiteindelijk worden wij tot de aarde teruggezonden als zendelingen als we in deze dingen zijn ingewijd, de kennis van de geestelijke vergetelheid, van Witi.

30. Door tot de diepte van de tentendienst te gaan, de dienst van de Kehatieten, komen we dieper in Betelgeuse West om tot deze dingen voorbereid te worden.

31. De kerkvader Augustinus wordt in dat opzicht genoemd. Hij mengde de stad met de wildernis om zo de stad te kunnen overwinnen. Hij was een menger, en kwam zo op het pad van de wildernis, tot de wildernis van Betelgeuse West. Dit pad liep door tot het Oan gebied, van de geestelijke slaap, van de paradijselijke slaap, de tardema.

32. Als we in het Betelgeuse paradijs zijn gekomen, in Oan, is de Witi een fragmentarisch leven, wat druppelt, en wat gebaseerd is op variatie.

33. Hiervoor moeten we uiteindelijk tot de diepere Afrikaanse bron van Betelgeuse gaan. Hiervoor ontkomen we niet aan Israel en Egypte, die we ook moeten verdiepen, want die zijn juist de brug tot Afrika.

34. Er kwam een eeuwig evangelie, mooi en aanvullend.

35. We hebben een onderwijsplicht, en deelplicht, als kerkhervormers, als profeten, dus een soort van kerkouderlijke instincten.

36. Er zijn dingen die ik niet opschrijf, of nog niet heb opgeschreven, dingen die bijvoorbeeld of heel sterk in me aanwezig zijn, en maar door en door blijven groeien, of dingen die aan het afzwakken zijn.

De gelijkenis van het vreemde volk wat gij niet kent

37. Ik ben ook veel bezig met de Lethe, de rivier van vergetelheid, dus we moeten ook weer een heleboel loslaten, om diepere herinneringen, oerherinneringen te krijgen.

38. Er zijn ook commentaren op allerlei gereformeerde oudvaderen en ik ben tot de conclusie gekomen dat die zo in afzondering leefden, en dat hun werk vaak niet gelezen werd, maar dat ze wel alom werden geprezen als oudvaders, dus meer als monumenten, maar hun werk blijft verder ongekend want daar hebben mensen geen tijd voor of geen zin in. Het is makkelijker iemand gewoon op een voetstuk te plaatsen, zoals ze dat ook met Jezus hebben gedaan.

39. Er is een grote nood in Nederland en de gehele wereld. De zinnebeelden zijn heel oer-instinctief en essentieel om de hogere principes van het leven te laten zien. maar mensen leggen alles uit naar het vlees, ze begrijpen de toespraken van God niet.

40. Dat is altijd het probleem geweest. De mensen luisterden niet, omdat ze letterslaven waren. Helaas gebeurde het en gebeurt het nog steeds, maar het was nooit van God. Gods koninkrijk is niet van deze wereld, Daniël zei dat het dagelijkse offer van het ego zou stoppen en dat het beest in plaats daarvan de profeten zou vervolgen en offeren. Het lijden is een herinnering aan het geweten.

41. Er is een tijd om te zaaien en een tijd om te oogsten, net zoals Jakob voor Rachel moest werken, het dubbele deel, en toen was het gedaan, toen moest hij andere dingen doen.

42. Wij mogen over de hemel niet gemakkelijk denken. We zien het overal om ons heen hoe ze het versimpeld hebben.

43. Als we het hebben over de natuurvrouw genaamd ‘Geen hoop’, dan betekent dat dat er geen hoop is voor de zonde, geen hoop voor het vleselijke, oftewel geen hoop voor de onwetendheid, de kennisloosheid, want alle knie zal buigen en tot kennis komen. De aarde zal vol zijn met de kennis des Heeren. Daar kan niemand van vluchten. Wij moeten dus zeer zeker een ontmoeting hebben met de natuurvrouw ‘Geen hoop’. Zij is een belangrijk aspect van God. Ik had een ontmoeting met haar in een droom. Zo kan het ego afgelegd worden. Er is geen hoop voor het ego. Er is geen hoop voor zelfzucht en hebzucht. Dat zou niet best zijn. Het zaad moet sterven. Er mag geen hoop zijn voor het zaad. Het zaad moet sterven, opdat er nieuw leven zal komen. Het oude is voorbij gegaan. En de hemelse moeder zei tot haar zoon : Wacht op de nacht, want daarin zal uw leger komen. En zij zullen komen zij aan zij, en het wapen is de liefde. En de liefde zal zijn als een trompet om de volkeren te roepen. En velen zullen komen, maar velen zullen komen om tegen de liefde te strijden, en zij zullen proberen de trompet van de liefde tot zwijgen te brengen. Zwem dan de rivier over, en aan de overkant zult hij een vreemd volk vinden dat gij niet kent.

44. Laat u door dat vreemde volk dat gij niet kent onderwijzen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn.

De gelijkenis van de orkanen des Heeren

45. En de drie orkanen des Heeren zullen de zee overgaan tot het land waar

de gelovigen opgesloten worden gehouden,
en de orkanen zullen de gelovigen opnemen en terugbrengen tot het land waar zij vandaan kwamen. Zo zal het koninkrijk der hemelen zijn en de dag des Heeren.

De gelijkenis van de vrouw in barensweeën

46. En het koninkrijk der hemelen was als een boot op een wilde en woeste rivier,
maar velen sprongen van de boot,
omdat de boot nog wel wilder en woester was,

47. en er gebeurden verschrikkelijke dingen op de boot.
En ze zwommen naar de bodem van de rivier om de dood te zoeken,
maar ze konden de dood niet vinden.
En de hemelse moeder riep tot hen,
en vroeg hen waarom ze haar in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën.
Toen kwamen enkelen van hen terug tot de boot.
Op een nacht kwamen er vogels tot de boot,
en ze namen velen tot een eiland.
Op het eiland was een vrouw die vroeg waarom ze hun hemelse moeder in de steek hadden gelaten vanwege haar barensweeën.
Ze zeiden toen dat vogels hen tot het eiland hadden genomen.
De vrouw zei toen de barensweeën ook voor hun eigen geboorte was.
Ze gingen toen terug om de geboorte te zoeken,
maar ze konden het niet vinden,

48. en ook de boot konden ze niet vinden.
Toen zijn ze teruggegaan naar het eiland waar ze hun eigen boot bouwden.

15.

Het Kaïnitische bevel

1. De nieuwe bijbel ligt veel dichter bij de oude grondteksten dan de westerse bijbelvertalingen van de oude bijbel. De nieuwe bijbel voert het verder terug naar Egypte, dieper in Afrika, zuidelijker en westelijker, en naar de voortijden, om zo terug te keren tot de oorspronkelijke Orionse talen.

2. In het Aramees van 1 Petrus 3:7 wordt de vrouw een lichtgevoelig wapen genoemd, als het kenvermogen, mhel mana, of gewoon mana, als de mannin. In het hebreeuws is man, mana, het verborgen geestelijke voedsel, wat de mens in de dieptes van de wildernis in volharding ontvangt.

3. Dat is waarvan de natuurvrouw een beeld is. Het ligt niet voor het oprapen. Alleen overwinnaars zullen tot het verborgen manna komen, hen die het vlees hebben bestreden en hebben overwonnen.

4. In het Grieks wordt de vrouw in 1 Petrus 3:7 ook genoemd als touw, en dat is in het Egyptisch verbonden aan de slang, waar Mozes op wees in de wildernis, waardoor de Israelieten werden gered.

5. Ze was geen vrouw zoals de moderne vrouw, maar ze kwam als een wapen

tegen het vlees, en daarom vochten de mensen tegen haar.

6. God leeft bijna niet in deze wereld. Maar met bulderende golven zal God terugkomen. Als een leeuw zal God terugkomen, want de mensen hebben geen gerechtigheid in de wereld gebracht. Dan zal God het zelf doen, maar nooit op de manier van de mensen. God is ondoorgrondelijk. Denk niet dat je God wel even in een hokje kan plaatsen. Het zal alle fantasieën te boven gaan.

7. Nu, maak het in orde met God, en laat je kinderen het in orde maken met God.
Wat God alreeds gedaan heeft is het Woord gegeven.
Daar staat alles al in.
Het laat precies zien hoe God over deze wereld denkt.
Zorg ervoor dat je niet één van hen bent.
God ziet deze wereld als een vijand.
Toch zien we de natuur van God door alles heen.
Dat moeten we leren herkennen.
Daar moeten we toe ontwaken.

8. De natuur van God door alles heenzien.
Alles wijst omhoog.
Alles wijst op de dag die komen zal.
Elke knie zal moeten buigen voor de eeuwige en enige kennis die des Heeren is.
Dan zal alle zogenaamde kennis van mensen en hun zogenaamde wijsheden der wereld wegsmelten.
Dan zal het voorhangsel weggeschoven worden.
Niemand zal God zien en leven, daarom is dat voorhangsel er nog.

9. Jakob zag God en zijn oude leven stierf dan wel, maar zijn ziel werd gered, zijn nepes.
In het Aramees zag Jakob de menstruatie van God, het menstruatie bloed. In het Aramees staat ook dat Jakob tot begrip kwam hierover.
We zijn omringd door duivelse criminelen, Mengelers, die zich door niets en niemand laten tegenhouden in hun boze werken, en daarom is onze enige hoop om net als Jakob het menstruatie bloed van God te zien. Wat betekent dat ? De menstruatie is de zuivering van de vrouw. Jakob moest een nieuw begrip krijgen van de Moeder God, door het loslaten van zijn oude ideeën. De menstruatie is ook een beeld van het naderen tot de vruchtbaarheid. Het is een soort besnijdenis, want het vrouwelijke lichaam ontdoet haarzelf van een stukje baarmoederslijmvlies wat was opgebouwd ter voorbereiding van mogelijke bevruchting.
Jakob was dus heel dichtbij gekomen bij de nieuwe schepping, maar moest eerst zichzelf verliezen en zijn oudere godsbeelden.

10. Jakob moest worstelen met God, dat is ook wat Pniël betekent : ‘tegenover God.’ En zo openbaarde God zich aan hem, omdat hij niet zomaar vertrouwde en niet zomaar zich overgaf, maar eerst toetste. Het mercurische voorhangsel is het voorhangsel van de markt, en alleen de menstruatie-cyclus kon dit voorhangsel wegschuiven, zegt de nieuwe bijbel in II Duizen. In de nieuwe bijbel betekent de zondvloed ook de menstruatie.

11. In het Aramees van Genesis 32 staat dat Jakob op Pniël het spoor weer vond, en ruimte om te ademen (atra).

12. U bent de hemelse rivier. Laat uw rivier mij leiden, en laat Hoop mij Uw Woord doen verstaan, zegt Beloch.

13. De grote beesten van de aarde hebben grote religie en grote misdaad gemaakt. Toen Jakob in zijn worsteling met God haar menstruatie bloed ontmoette was dit een beeld van de eeuwige besnijdenis, want de menstruatie van de vrouw blijft zich herhalen. Ook Ezau had een ontmoeting met de menstruatie van de vrouw toen hij alles moest opgeven om van de kom met het rode te drinken.

14. De zondvloed die we dienen te ontvangen om los te komen van het vlees is ook een beeld van de menstruatie in de nieuwe bijbel. Daarin moet de mens gewassen worden. Het is een beeld van de vrouwelijke besnijdenis, de zuivering van de vrouw en het beeld over vrouwen, want er zijn veel valse vrouwenbeelden. Wij moeten een waarlijk en getrouw, een waarachtig en zuiver beeld krijgen van wat de vrouw is en voorstelt. Dat is absolute noodzaak vandaag de dag, in deze eeuw. Dat moet de mens recht zien te krijgen om verder te kunnen, en door nieuw zicht op de vrouw kan er ook nieuw zicht komen op de man.

15. Jakob en Ezau moesten alles afleggen voor dit geheimenis. Laat alles los als je tot de hemelpoorten komt, al je oude ideeën over man en vrouw, al je oude ideeën over God, en laat het zuiveren. Leer de ware antropologie en etnologie. Het is een diep Afrikaans geheimenis van het bestaan. Al in Egypte werd het onderwezen dat de mens het menstruatie bloed van Moeder God moest ontvangen. Zo kon het hart van de mens verder gezuiverd worden.

16. Zo was de mens door de menstruatie, door de eeuwige besnijdenis, aan God verbonden. De mens moest het om zijn nek dragen, want het waren de leerregels van het halssnoer, het verborgen manna. Dat moet geen uitwendig sieraad zijn, maar een inwendig sieraad.

17. Adam moest loskomen van de lagere vrucht, van de vervloekte vrucht, en moest komen tot de hogere vrucht, namelijk van de menstruatie des Heeren. Dat was de voorbode van de vruchtbaarheid. Hij moest bedekt worden met dit bloed, opdat hij een wapenrusting had.

18. Er is geen mannelijke suprematie zoals deze wereld. De mens moet weer terug naar de onderwereld, naar het paradijs, naar het hiervoormaals en hiernamaals, dwars door alles heen. Het ligt er al voor de mens, en dat is het ware koninkrijk des Heeren, niet de belachelijke karikatuur dat ze van alles hebben gemaakt.

19. De mannelijke suprematie is een leugen. Er is alleen kennis suprematie, en dat is de kennis des Heeren opgeborgen in de Vreze des Heeren. Dat is geen mensenbehagenis, maar kennisbegeerte.

20. De mens en zijn kerken, ach laat ze toch varen. Kom toch tot de hogere

kerken in de Heere, waar het menselijke verduisterde verstand niet heerst. Laat jezelf losmaken door het menstruatie bloed des Heeren wat Jakob zag op Pniël, wat diep in hem begon door te dringen en begrip begon te geven.

21. Ook Yeshua ging terug tot de baarmoeder, tot het menstruatie bloed, op Golgotha, waar hij werd losgesneden van de valse vader van het vlees, om zo Moeder God te ontmoeten. Hierin werd hij gewassen.

22. De zich steeds maar herhalende menstruatie des Heeren geeft hoop, baant een weg. Het is uitzicht op het bloeien van de wildernis, het bloeien van de woestijn. Eens zal het gebeuren, oh als wij ons maar laten wassen door dat menstruatie bloed des Heeren, en daarin binnen zullen gaan, in haar geheimen. Als het vrouwelijke wordt besneden, wordt zo ook het mannelijke besneden.

23. Laten we diep van binnen dit aanraken en onderzoeken, ermee worstelen, om zo verder te komen in datgene waar het leven voor is bedoeld. In die golven van geestelijke menstruatie worden de hogere verbanden zichtbaar. Dan zien wij pas werkelijk wat Jakob zag.

24. In Egypte werd het tyet teken van de menstruatie ook wel de gordel van Moeder God genoemd.

25. Toen Adam tot deze gordel kwam in het paradijs was dit de gordel van de hemelse vreze. Hierin moet de man eerst zwak worden, opdat de moeder hem kan vormen.

26. Odenlech noemt het de gordel van de vergetelheid om los te komen van menselijke kennis, van het lagere geheugen. En met het herstel van het zicht op het vrouwelijke zal Odenlech op de troon van de psalmist zitten, zegt Buli.

27. II Duizen 8 noemt de leer van de vergetelheid de gordel van de waarheid, die Mozes ontving. Omdat het van de mens was geroofd, het kind was omgebracht, ging het vleselijke mannelijke regeren, door de mercurische cyclus van de spier, van de markt, en zo werd de man gecastreerd. Zo verloor de man zijn ware vruchtbaarheid, en is nu onderworpen aan een karikatuur. De waarheid is dat de Goliathse man die denkt te regeren dus geen geslachtsdeel meer heeft. Het is afgekapt door de leugens waarvoor hij koos. Deze man is slechts dronken, en sleept velen mee in zijn dronkenschap.

28. Daarom moet de menstruele cyclus komen om de mercurische cyclus van mannelijke protserij te verbreken. De man moet terug de baarmoeder in. De vleselijke nephilim man is te ver gegaan. Daarom moest destijds de zondvloed ook komen, want de mens had zichzelf teveel verrezen, wilde met hardheid en macht over de ander regeren. De reuzen van zonde en leugen waren gekomen, de grote beesten van grote religie en grote misdaad. Het waren gevallen krachten, en zij riepen de dochters der mensen, de dochters van het vlees, op om hen voort te baren en hen groot te maken. Wee een vrouw die zich aan deze spelletjes overgeeft.

Uw man is de Heere, niet dat wat zich vandaag de dag in deze wereld als 'man' aanbiedt. Neem nooit een man onbesneden van borst, zegt Behemma.

29. De psalmist moest deze riem ook ontvangen en moest de tong, het woord van menselijke overleveringen en tradities, van de Behemoth, het grote beest van het oervlees, afnemen om het aan zijn riem te hangen, zegt II Duizen.

30. In het oude Egypte was er het gebruik om vrouwen in te smeren met menstruatie bloed, opdat ze daardoor gestimuleerd werden tot zwangerschap. Ook werden kinderen ingesmeerd met menstruatie bloed om hen tegen kwade invloeden te beschermen. Nu, dit zijn allemaal beelden. Ook wij als kinderen van Moeder God, mogen door haar menstruatie bloed beschermt worden, en worden opgevoed tot vruchtbaarheid.

31. Er waren soms speciale plaatsen in het oude Egypte waar menstruerende vrouwen konden gaan. Zoals het tyet teken het teken was van de vagina en de menstruatie van Moeder God, zo was de djed het teken van de fallus van Osiris, van Aser. Vaak werden zij naast elkaar afgebeeld. De mens moet tot leven komen, aan zijn zelf afsterven, door tot het geheimenis van Moeder God te gaan, om zo hierin ingeleid te worden, aan de hand van de leerregels. Dat is in de Egyptologie de tocht van Osiris, Aser, en de tocht van Ree (Ra), door de onderwereld.

32. Vaak waren de speciale plaatsen voor de menstruerende vrouwen dieper onder de grond, onder de trappen. Het laat zien wat wij in onze tochten in de aarde, dieper de aarde in, kunnen verwachten. Dit kan alleen gebeuren in onze worsteling met de aarde, met onze donkere Moeder God. Alleen dan zal zij haar geheimenissen openbaren. Het is niet voor de afwimpelaars, niet voor de overmoedig vertrouwenden, maar voor de strijders voor gerechtigheid, de twijfelaars, de toetsers, de soberen en ingetogenen. Laat niemand u afhouden van de prijs die voor u klaarligt. Ren de wedstrijd zo opdat u die wint. Laat het vlees achter u. Acht al het andere als vuilnis, stelde Paulus, om het te kunnen winnen.

33. In de ondergrondse ruimtes van de menstruatie waren gangen met afbeeldingen van buffels en runderen, als beeld dat de mens door het menstruatie bloed werd opgeroepen tot de geestelijke buffeljacht, ter overwinning van de Behemoth, het ego, zoals dat ook in de nieuwe bijbel wordt besproken, als beeld van de eeuwige besnijdenis. Het vlees moet volkomen overwonnen worden. Dat is een gelijkenis. De rivieren zouden tot buffelbloed worden voordat Moeder God zou wederkeren, als een teken. Dat is het bloed van de menstruatie. De vrouw zou haar eigen vlees en het vlees van mannen hebben weggesneden, om zo tot zuivering en wedergeboorte te komen. Dat kan alleen gebeuren in de exegese, oftewel de schriftuitleg. Het is niet iets voorwerpelijks, maar onderwerpelijks, en verbandelijk. Daartoe is de knoop of gordel van de menstruatie van Moeder God, om de hogere verbanden te laten zien, waarin oude inzichten wegvallen en worden opgelost. Veel van de huidige mens zal daartoe wegvallen. De aarde zal vol

worden met de eeuwige en enige kennis des Heeren. Elke knie zal hiertoe buigen. Elke tong zal belijden.

34. Vaak droegen de Egyptische vrouwen van Afrika de menstruatie knoop van Moeder God tussen hun borsten, als teken. Het was een teken van hoop en vruchtbaarheid, een teken van komende openbaring en onthulling. Het was een beeld van vrouwelijke intuïtie en de navelstreng tussen Moeder God en de mens. Vergelijk dat met de godslasterlijke stropdas van de mens die tegen God rebelleert, en zie dat het nergens met elkaar overeenstemt. Ze hebben het godsbeeld van de mens door de stropdas, de wurgslang in het paradijs, totaal vernietigt. Het verleidde de mens tot een product, leidde de mens niet tot de volle waarheid.

35. Ook mannen mogen tot het menstruele geheimenis van Moeder God komen om zo hun hoofden te buigen en weer kind te worden. Het was een teken van bescherming van het kind in de baarmoeder. Kom terug tot uw Moeder, en leg al uw afgoden af. Zij roept op tot oorlog en jacht in de hemelse gewesten, in de onderwereld, in het paradijs. Dit is geen strijd tegen vlees en bloed, maar tegen het zondige vlees van de eigengerechtigheid van de mens. Ontwapen uzelf eerst van al uw oude en valse wapenen, opdat u eerst tot nieuwe geboorte komt. De ontwapening van het vlees gaat vooraf aan de hogere geestelijke bewapening. Laat u hiervoor insmeren met het geestelijke menstruatie bloed van Moeder God, zoals Jakob dit eens onderging. Telkens moeten wij hierin gewassen worden. Het is niet iets eenmaligs. Dring door tot de diepere ruimtes van de menstruatie, om zo tot de jacht te gaan tegen de machten der zonde en onwetendheid, oftewel de geestelijke buffeljacht. Dat is waar de natuurvrouwen mee bezig zijn. Zij wijden geen zorg aan het vleselijke, maar strijden hiertegen. Zo kun je een ware natuurvrouw des Heeren herkennen. Zij gaat niet helemaal op in aardse zorg, maar is gericht op haar geestelijke roeping.

36. Terwijl de natuurvrouwen menstrueren, oftewel zich hebben gewijd aan de eeuwige besnijdenis, zwoegende in de aarde, hebben de gepensioneerde danaïden boven de aarde zichzelf opgesteld in roddelblaadjes en flutblaadjes en flutromans als flutmodellen, want zij menstrueren niet meer, zijn geestelijk met pensioen gegaan. Zij vertonen geen tekenen van ware vrouwelijkheid meer, maar van karikatuur en bespotting, van mensenbehagenis. Zij hebben gebogen voor de eisen van het vlees, en door vleierijen hebben ze hun valse, aardse loon en winst hiervoor in ontvangst genomen, opdat zij voor eeuwig zouden verstenen als praalbeelden voor het bedrieglijke en aardse mannelijke volk. Beide volkeren zijn tot slaaf geworden tot de dood. Ze worden aards gemelkt, voor hun gif. Niets anders. Ze gieten eindeloos water in bodemloze vaten, dragen eindeloos en ijdel water naar de zee. Het is een tragische, zeer tragische, en zeer te betreuren bedoening.

37. De lijdensgezinde kwam tot Hippolythe, oftewel Hippo-lethe, het vergeten van het beest, als beeld van de

geestelijke vergetelheid, en hij moest haar gordel van vergetelheid zien te bemachtigen, in een worsteling met haar, de koningin der amazones. Wij komen niet zomaar tot de vrouw en haar geheimenissen. Het is geen slap opzegversje. Het is een worsteling op Pniël, met het hogere en lagere zelf. Het is een twistzieke vrouw. Zij bewaakt de hogere kennis. Het wordt niet zomaar voor de zwijnen geworpen. Je komt niet zomaar binnen. Het gaat om een volledig zelfoffer, een volledig luisteroffer. Je zult alles door en door moeten toetsen, en hiervoor lange tochten dienen te gaan, over de Jabbok heen, diep de aarde in, zegt Odenlech.

38. Laten we blij wezen dat de Heere ons nog boodschappen van leven brengt. Elke dag als je opstaat : luister naar de vogels van het paradijs die deze boodschappen brengen. Zij brengen je over deze zeeën, zoals God in haar Woord heeft beloofd. Het is voor de overwinnaars, de doorvorsers, voor hen die niet opgeven. Het is voor de volharders, voor hen die niet met de slappe en laffe vooroordelen van deze vreemde tijden willen leven. Zij hebben hun oude leven volledig vaarwel gezegd. Zij hebben geen reserves. Zij sluiten geen compromissen. Zij zijn volledig toegewijd aan het smalle pad en de enge poort.

39. De discipelen slapen. Zij zijn niet ontwaakt tot deze geheimenissen. Het Woord des Heeren is nog niet in hen doorgedrongen.

40. Hoe verder we teruggaan in de geschiedenis, hoe matriarchischer het werd, voornamelijk in de voortijden.

41. Het djed-teken van het Oude Egypte was de doorboorde fallus van Osiris, van Aser, soms ook als persoon voorgesteld, als een eerdere Adam. Ook ging er een ring heen door de fallus, opdat het vlees geen overmacht meer had over de mens. Het djed-teken was dus een beeld van de eeuwige besnijdenis, want het waren meerdere doorboringen, net zoals de vagina zich meerdere keren besnijdt door de menstruatie, waarin het baarmoederslijmvlies wordt besneden. Dat zijn geestelijke werkelijkheden met zeer diepe betekenissen.

42. Zo ontwikkelde Djed zich tot Dekra in het Aramees en Sukker in het Hebreeuws, die de eerdere Adam voorstelden, in het eerdere scheppingsverhaal van Genesis, in de grondteksten. Ook de doorboringen van de fallus komen voor in de Israelitische grondteksten, overgenomen vanuit de Egyptische literatuur hierover, sinds het Egyptisch de moedertaal is van de Israelitische talen.

43. Als we verder teruggaan dan zien we in de voortijden het djed-teken als het à-teken (ah). Een aspect van de menstruatie van God was in het oude Afrika de rivier die tot bloed werd, Nyame, of Name, zoals Naamah, de oerkennis waartoe Adam naderde. Nyame of Nyami verdronk ook mensen door ze in de rivier te trekken, als beeld van de wedergeboorte en het terugtrekken tot de baarmoeder, het sterven aan het ego. De oerkennis is altijd verbonden aan dit zelfoffer. Vandaar dat Name ook een prominente plaats heeft. Name is een beeld van het

oer, en van het luisteroffer, oftewel de afwachtingsleer.

44. Het is verbonden aan het oudere boek van Job, van de voortijden, toen hij ook Noph werd genoemd. De nieuwe bijbel laat de strijd zien tussen Job en Name, de menstruatie van God, als een soort voortijds Pniël. In sommige voortijdse geschriften wordt Adam ook J genoemd, als de letter J, een cirkel met een stip erin. Ook is de letter J de hieroglyph van de kop van een bok in oudere voortijdse geschriften.

45. Men moet de ernst van de zonde onder ogen komen, dat er door de zonde geen leven mogelijk is, en men moet het Kaïnitische bevel opvolgen dat men de zonde moet bestrijden opdat de zonde niet over hen heerst. Dit bevel lag al diep verborgen in de Egyptologie. Kaïn moest aan zijn ego sterven, moest zijn ego wurgen.

46. Kaïn moest de geestelijke buffeljacht bedrijven, anders zou de buffel van het vlees hem ombrengen, oftewel de Behemoth.

47. In de nieuwe bijbel wordt de put onder de vertrekken van de menstruerenden, oftewel de gangen die tot de geestelijke buffeljacht leiden, de Oxcrenon genoemd. Deze wordt overigens streng bewaakt door Septus, de valse vrucht van de mannelijke suprematie, de patriarchie die de matriarchie verdreef. Ieder mens zal daarom Septus moeten overwinnen in het komen tot de geestelijke menstruatie cyclus, de besnijdenis van het vrouwelijke, want juist de valse vrouw hield de valse man in stand. De mens moet hiervoor terugkeren tot Moeder God. De nieuwe bijbel beschrijft deze strijd tegen de geest Septus uitvoerig. Om deze strijd te winnen beschrijft het boek des levens de wortels van Adam in Orion, in het diepere en eerdere paradijs, want door de tijden heen was er veel kennis verloren gegaan, en de mensheid was er niet aan toe. Uiteindelijk moet de mens zo terugkeren tot het kinderrijk, oftewel weer kind worden, want het vlees heeft de mens tot een vals en overmoedig volwassenschap gebracht.

48. De Orionse of diep-paradijselijke Adam werd Toriax genoemd en door de nieuwe bijbel als belangrijke sleutel aangewezen tot de Oxcrenon. Men moet daar komen als een Jobiet. Men moet het Jobitisme dus bestuderen en toeëigenen, dus alles omtrend het boek van Job en wat het boek des levens hierover vertelt. Een heleboel kennis is door de tijden heen verloren gegaan, en voor een heleboel kennis was de mensheid niet klaar, waar Yeshua ook over sprak, en daarom werd in Openbaring verteld over de komst van de witte steen voor de overwinnaars.

49. De vader is niet zomaar iets voorwerpelijks, maar het punt van de doorbreking van het vlees, oftewel de besnijdenis, die in het Djed-teken een meervoudige doorboring en besnijdenis is, als de eeuwige besnijdenis, wat ook gedragen wordt als een halssnoer of een ring. Hierin staan de leerstellingen van het halssnoer gegraveerd, waar de nieuwe bijbel catechismus ook over spreekt, en waar Spreuken 1 ook over spreekt, het belang van de anaq, wat

overigens ook al in Egypte voorkwam. Het draagt de tucht des Heeren. Een ieder die dit geestelijk sieraad draagt heeft de tucht des Heeren aanvaardt voor verdere geestelijke opvoeding. De vader is de status van verbrokenheid wat uiteindelijk door het innerlijke kind wordt bereikt in het aanhoudende en volhardende gevecht tegen het vlees. We spreken dus niet over zomaar een vader, maar een innerlijke vader. Aan alle oude vaderbeelden moet de mens afsterven.

50. Het Djed-teken werd in het Aramees ook gewoon overgenomen als ‘ddy’, wat voortgetrokken betekent, geleid, voortbeweging. Juist door de eeuwige doorboring en besnijdenis van het vlees, van de fallus, werd een mens tot vader, oftewel een verbrokene die net als Jakob voor de rest van zijn leven gevoelig zou zijn door God en door God geleid zou worden.

51. Als we het hebben over het menstruatie-bloed des Heeren hebben of over bloed op zich, dan is dat in de Israelitische talen ook de Rede of Reden. Dat is wat het bloed, d’m, in zich draagt. In het Egyptisch is d’m, doem, de besnijdenis of hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van de fallus. Die moest tot djed-teken worden, tot meervoudige doorboring, geringd worden, opdat men geleid zou worden en aan het vlees zou ontkomen, wat dus ook belangrijk was in de exodus. Men moet komen tot de eeuwige besnijdenis die blijvend zou zijn. Zonder bloed is er in dat opzicht dus geen kennis, maar de mens heeft het verletterlijkt en is tot aards bloedvergiet gekomen, wat een grote gruwel is. Het dagelijkse zelfoffer werd zo gestaakt, door de verandering van tijden en wet, waar Daniël tegen waarschuwde.

16.

De besnijdenis van het vrouwelijke

1. Ook de oude profeten moesten door de hel heen. Het was tegelijkertijd de baarmoeder en de exegese. Wat de mens er van gemaakt heeft is bespottelijk. Men heeft het oeverloos lopen dramatiseren, de betekenis weggesneden, allemaal voor de markt van het rooflam.

2. Er is nuance-verschil. Er zijn verlorenen en verlorenen. Het woord is voor meervoudige interpretatie vatbaar, maar de verloren zielen zijn datgene waar de goede herder naar op zoek is, ook in de hel, juist in de hel.

3. Je bent hier op aarde in de hel. Kun je dan tot de andere gevangenen gaan, net zoals Yeshua dat deed, en hen een tafel geven met wat voedsel, en wat onderwijs, wat boeken, opdat ze door de ze ervaring van de hel heen kunnen komen ? Wij gaan niet naar de hel, maar door de hel, en dat is een groot verschil. Dat is een tocht door de baarmoeder. Zo worden wij tot een nieuwe schepping. Het is een beeld van de exegese, oftewel de schriftuitleg.

4. Calvijn had hier een heleboel principes voor. Altijd weer moest het oordeel gematigd worden, getemperd, en hij nam de hel ook niet letterlijk, ook

al nam hij de eeuwigheid ervan op in alle ernst. Hij was over dit onderwerp op zijn hoede voor de geest van ijdele nieuwsgierigheid, waar hij vaak tegen waarschuwde. De hel was een ondoorgrondelijk zinnebeeld en geheimenis van God, waar de mens niet zomaar toe ingeleid werd, stelde Calvijn. Dit was eeuwig, maar wat het betekende in diepte, daar ging hij normaal gesproken niet al te diep op in. Hij schuwde het waar hij kon.

5. Ook Petrus kreeg visioenen en dromen over de jacht en de slacht, zoals we kunnen lezen in Handelingen 10. ‘Slacht en eet.’ Petrus nam dit niet letterlijk, maar dacht na over wat het zou kunnen betekenen, en uiteindelijk was de uitleg ervan dat hij de andere volkeren niet meer als onrein mocht zien. Hij moest leren van andere volkeren. De nieuwe bijbel laat zien dat door de geestelijke jacht de ware bloedbanden ontstaan, oftewel de geestelijke bloedbanden des Heeren. Petrus moest dus zijn oude ideeën slachten, dat Joden niet mochten omgaan met niet-Joden.

6. De jacht des Heeren is mooi en lieflijk. Hoe lieflijk zijn de voeten van hen die deze boodschap prediken op de bergen ? De nieuwe bijbel spreekt er veel over, zoals ook de oude bijbel erover sprak. Deze jacht is niet gericht tegen God’s schepping, niet tegen vlees en bloed. Het is de jacht op het vlees van de zonde. Dat is een groot verschil.

7. We kunnen erover klagen hoe het volk van God nog steeds zit bij de vleespotten van het aardse leven en dit geheimenis nog niet hebben doorzien. Och, weent en klaagt over de zonden van het volk, opdat gij het zegel des Heeren op uw voorhoofden ontvangt.

8. Wees dankbaar met het kleine. Het leven zit in de kleine dingen, niet in het vele en het verdichte. Je mag van het verdichte loskomen door de menstruatie des Heeren, de besnijdenis van het vrouwelijke, tot een nieuw zicht op de moederlijke Heere, zoals Jakob dat kreeg op Pniël in de oude Aramese grondteksten, de taal van Yeshua.

9. Hebreeën 6 zegt niet telkens dezelfde fundamenten te leggen, maar het gehele huis des Heeren te bouwen, te gaan tot de diepere dingen, opdat uw zielen gevoed zullen worden. Ook zegt Hebreeën 9 dat er geen vergeving is zonder bloedstorting, dat over deze dingen gaat. Het gaat over het zinnebeeld van de besnijdenis, dus ook over de menstruatie. Zo komen we tot de ware antropologie en etnologie des Heeren.

10. Calvijn noemde dat de mens onder de hypnose van de eerzucht was, en daardoor werk deed wat geen werk was, namelijk dubbelwerk, terwijl er ander werk, geestelijk werk verricht diende te worden. De mens had door de eerzucht de prioriteiten verdraaid en was zo tot mensenbehagenis gekomen, waardoor de mens gebonden was geraakt. Dat is wat de hel is. Zo werd alles verdicht. Calvijn noemde het een ijdele werkelijkheid, de ergste dood waarmee de mens zichzelf vleidt. Het was een dodelijk schijnleven door de zonde gebaard.

11. Men had hiervoor gezaaid en bleef

ervoor zaaien, als Danaïden werkende voor de bodemloze putten der mensen, beesten die nooit verzadigd zijn. Och, keert toch terug tot de paden des Heeren, dieper de wildernis in, weg van de stad en haar eigenaardige drugspotten en vleespotten. Ze drinken het bloed van kalf en rat, en vergiftigen zichzelf op alle hoeken van de straat om zichzelf als hoeren te verkopen. Ze hebben gehoereerd met het Woord des Heeren.

12. Calvijn noemde dat ze opgeblazen waren in hun zelfvertrouwen. We kunnen stellen dat vals zelfvertrouwen, zelfverzekerdheid en zelfoverschatting ontstaat waar er een gebrek aan studie is. Calvijn noemde dat zij oorlog voeren tegen God. Hij noemde zelfverloochening als de enige sleutel tot God. Hij noemde zelfverheffing de kwaadaardigste kwaal der mensheid. Daarom werd de tollenaar door Yeshua aangenomen, en de farizeeër afgewezen. Hij stelde dat het zo diep in merg en botten was doorgedrongen dat er bijna geen middel tegen was. Calvijn stelde dat gehoorzaamheid alleen volkomen is als het geheel voldoet aan het oordeel des Heeren.

13. Dit oordeel begint bij jezelf, kan alleen in zelfverloochening volbracht worden. Hiertoe is de oorlog en jacht des Heeren. Het gaat om een zelfoffer, een luisteroffer. Dat begint met het zwijgoffer. We moeten teruggaan tot het Woord des Heeren. Het zweeft over de aarde, zoekende wie Zij zal bevruchten.

14. Calvijn stelt dat het loon geen uiting is van menselijke maatstaven, maar van God's welbehagen. De mens kan het loon niet berekenen. De mens zal telkens weer dingen over het hoofd zien, en daarom kan het loon alleen van God komen, wat overigens zich ook weer dieper in de mens bevindt. Er is in die zin geen relatie tussen loon en menselijke verdienste, omdat Calvijn de afwachtingsleer predikt, oftewel de leiding des Heeren, die niet betaalt naar verdienste, maar naar gevoeligheid, en zelfs die gevoeligheid kan dus vleselijk zijn als de mens niet oppast, dus daarom komt Calvijn uit op het welbehagen en de genade des Heeren, niet van de mensen. Dat genade geen woord op zich is wordt duidelijk in de grotere verbanden van Calvijn's leer. Genade is het diepere loon, wat komt van veel diepere bronnen binnen de mens. Daar is geen makkelijke weg voor in de leer van Calvijn. De mens moet zich niets voorstellen. Het wordt van de mens afgehouden voor een reden.

15. Calvijn is niet makkelijk als het aankomt op loon. En terecht. Er is veel bedrieglijk loon op aarde. De mens is er gewiekst in. In de leer van Calvijn kom je niet zomaar weg met aangematigd loon. Hij pakt je in de kraag. De mens mocht zich niets inbeelden, ook niet op het geestelijke of religieuze pad. De farizeeër zou niet aangenomen worden. Er viel niet mee te sjoemelen onder het oog van Calvijn.

16. Niet verdiensten was een sleutelwoord in de leer van Calvijn, maar afstemming, en die moest ook getoetst worden aan het welbehagen en de genade des Heeren. Dat was geen zoetsappige genade. Neen. De mens

kwam niet weg met de zonde. De genade was iets ondoorgrondelijks in de leer van Calvijn, wat telkens liet zien : De mens weet het niet, de mens kan het niet zomaar doen. De mens moet zich niets aanmatigen. Telkens weer moest de mens in matiging strijden tegen de geest van aanmatiging.

17. Calvijn waarschuwde tegen het menselijke waarde-begrip. Men moest juist hun waardeloosheid onder ogen komen, om zo in die zijn waarde op te bouwen. Men moet sterven en opnieuw geboren worden in de geestelijke waardeloosheid, om zo tot waarde te komen in het welbehagen en de genade des Heeren, die zeker niet vrijblijvend is. De mens wordt door God gesmeed, hoe dieper de mens in zichzelf afdaalt, want Calvijn stelde dat de mens uit meerdere lagen bestond, en dat de mens tot de diepere lagen moest gaan, zoals God ook uit meerdere lagen bestaat. De lagen zijn met elkaar in strijd, als een Pniël.

18. Ook God is met zichzelf in worsteling. De wil van God is in strijd met het veel diepere eeuwige raadsbesluit van God, stelde Calvijn.

19. De hel was een zinnebeeld bij Calvijn, maar niet de eeuwigheid ervan, en ook niet het oordeel des Heeren. Het waren serieuze zaken in zijn leer, maar de mens moest geen eigen, overmoedige betekenissen hieraan geven. God had ook meerdere lagen die tegen elkaar streden. Uiteindelijk ging het om het ondoorgrondelijke eeuwige raadsbesluit des Heeren, maar God moest dit ook toetsen. Vandaar de strijd. Het is het Pniël des Heeren.

20. De nieuwe bijbel noemt Calvijn als van belang, en daarom dienen we terug te gaan naar Calvijn om tot een dieper begrip van zijn werk te komen, alhoewel de nieuwe bijbel ook de duistere zijde van Calvijn bespreekt. Deze duistere zijde komen we met name tegen in de Institutie, wat hij begon uit te geven in zijn jongere jaren, als het beest waarmee hij streed. Het is een doodsmacht van dode genade. Het is een geest van zielloze genade.

21. Toch komen er dan nuances en doorgangen, en laat Calvijn de grotere verbanden zien. Daarom moeten we dieper hierin doordringen, langs de calvinistische voorhangsels gaan. We moeten ons hier niet terug laten roepen. We moeten komen tot het diepere geheimenis van de leer van Calvijn.

22. Calvijn was tegen zomaar vleselijke verdiensten, maar noemde de afstemming op de Heere het pad des Heeren, wat tot de verdienste van de lof der lijdzaamheid leidde. Dat was de enige ware verdienste, door hen die zich in de krijgsdienst hebben vernederd onder de oordelen des Heeren, die geduldig het kruis en het juk hebben gedragen en de tuchtroede hebben aanvaard, en zo ten hemel werden opgenomen. Dat kan alleen in de volbrenging van de krijgsdienst des Heeren. Het is iets voor de overwinnaars dus, niet zomaar de verdieners.

23. Zij hebben zich laten vernederen op Pniël in de krijgsdienst, en werden zo ten hemel genomen. Ze hebben de tuchtroede niet veracht of onwaardig

geacht, of onnodig, maar gaven het de volledige voorrang in hun leven. Het zijn niet zomaar verdieners, maar strijders. We spreken dus over een jachtsloon en een lijdensloon. Ook is het een stervensloon wat alleen zij die hard aan zichzelf zijn afgestorven verdienen, wat allemaal getoetst is aan de afstemmingsleer, of afwachtingsleer, van Calvijn, de leiding des Heeren, want de Heere heeft altijd het laatste woord, in zijn eeuwige raadsbesluiten. Dat is de daadwerkelijke genade waar Calvijn over spreekt, het is een loon wat niet door mensen te berekenen valt, en wat aan allerlei voorwaarden onderworpen is, in het diepere van de mens, en wat ondoorgrondelijk is. Het is het loon van de lof der lijdzaamheid, die roemt in de tucht, en waardoor de mens heel voorzichtig en beheerst tot hemelse waarde komt, doordat hij is afgestorven aan de waarde van zijn oude zelf. Deze hemelse waarde is niet van de oude mens, maar van de nieuwe mens. Het zelf is geheel verloochend, en de mens leeft niet meer.

24. Zomaar een rechtstreekse weg van het verdienen wordt in de leer van Calvijn niet gepredikt. ‘Gij doet werken wat geen werk is.’ De mens is afgeleid. Zij hebben door hun zinnelijke begeerten het vrome werk, oftewel de hogere werken, gewurgd. Calvijn noemt het ijdele weelde.

25. Alles in de leer van Calvijn is uiteindelijk onderworpen aan verdere nuance en aan de ondoorgrondelijkheid des Heeren die veel ingewikkelder is dan het menselijke verstand.

26. De arme Lazarus verdiende de lof der lijdzaamheid, stelde Calvijn, omdat hij de tucht verdraagde. De volharding op het harde lijdenspad is een vrucht van de vreze des Heeren, stelt Calvijn. Lazarus had deze vrucht en werd hierom geprezen. We zien dat zodra Calvijn over Lazarus spreekt hij ineens veel makkelijker over de geestelijke verdiensten spreekt, en dat gaat dus om de lof der lijdzaamheid. Daarbuiten valt er in zijn leer niets te verdienen, en is alles ijdel. Zonder de lof der lijdzaamheid zou de afstemmings-leer en de overwinning in de krijgsdienst ook niet kunnen bestaan. Ook zou de lof der lijdzaamheid niks zijn zonder de afstemmings-leer. We spreken dus over een belangrijke drie-eenheid in de leer van Calvijn tegen de valse en vleselijke verdienste, wat dan ook de sleutel is tot de hogere, geestelijke verdienste, het krijgersloon, en jachtsloon. Het is een belangrijke toetssteen van de enge poort van de hemelse economieën en uitkeringen. Er is altijd een zekere basis-uitkering. God is en blijft een ouder, en is en bleeft een zorgstelsel. Dit zorgstelsel reikt juist uit tot de verlorenen, en verkiest dat wat dwaas is voor de wereld en veracht.

27. Ook God toetst zichzelf hieraan. God was alleen geworden door dit principe. In de leer van Calvijn kwam het tezamen in het kruispunt van Lazarus, die aan deze drie-eenheid had voldaan. Lazarus is dus ook de sleutel tot de ingewikkelde leer van Calvijn.

28. In een droom over twee natuurvrouwen, de twee aspecten van God, kwam ik tot hun voeten, en het ego begon te sterven. Ik riep toen ook : ‘Het ego sterft !’

29. Het lijden is ervoor zodat de mens geen toevlucht zoekt in ijdele dingen, maar alleen bij God. Dat is het doel van de aanvechtingen, dat de mens het niet meer zoekt bij de mens, maar in het diepe geestelijke, in afzondering. Hiertoe is alle beproeving. Het drijft de mens tot Sion.

30. Het zogenaamde goede van de stad zal vergaan, het ijdele materialisme, maar wij moeten jagen naar de roeping die God ons gegeven heeft. God, het geestelijke, roept ons, heeft een groot plan met ons. Alle ijdelheid zal vergaan.

31. Sion is in de natuur, niet in de stad. Wij mogen alles vergeten wat achter ons ligt, en ons uitstrekken naar datgene wat voor ons ligt, de roeping van God. Zo krijgt je leven waarde en invulling. Verdoe je tijd niet met altijd maar weer zoeken naar de verloren gegane tijd. Er is een hogere roeping. De stad roept ook, en de stad heeft ook een plan met je, maar dit is een valse roeping die alleen maar verderf brengt. Hoe lang zult gij de ijdelheid nog beminnen ? Hoe lang zult gij uw tijd nog verdoen ? Het gaat niet om het leven in de stad, maar om het leven in Sion, dwars door alles heen. Velen kiezen voor een voorspoedig leven in plaats van voor een geestelijk leven, maar voorspoed op zich kan de mens niet helpen. Het is maar tijdelijk. Maar de diepte van het geestelijk leven leidt tot het eeuwig leven.

32. Lazarus neemt een prominente plaats in in de leer van Calvijn, en is een rolmodel voor het geestelijke verdienmodel. De sleutel tot geestelijk verdienen is drievoudig in de leer van Calvijn : de afstemmingsleer, de lof der lijdzaamheid, en het volbrengen van de krijgsdienst. Dit werd volbracht door Lazarus. Het was een belangrijke toetssteen in de leer van Calvijn, waarbuiten geen loon is te vinden, want het vlees kan dat niet. Er moet dus een beroep gedaan worden op de diepere laag in de mens hiervoor, waar God woont en God stroomt. Zonder de armoe des Heeren en de steen des aanstoots die Lazarus was, verworpen door de rijke wereld, zou er geen weg zijn, zou men niet door de enge poort kunnen, want God verkiest alleen het arme en het door de wereld verworpene. Zo krijgen we ook zicht op hoe de uitverkiezingsleer in de diepte bij Calvijn werkte, en kunnen we de al te extremistische uitverkiezingsleer van zijn jongere jaren achterlaten, want daar was het eenrichtingsverkeer.

33. We zien dat tweerichtingsverkeer bijna niet mogelijk is, omdat het vlees er vaak tussenzit. Toch is er een weg, een zeer smalle weg, met een zeer enge poort. Daartoe verkoos Calvijn Lazarus als rolmodel. Daar waar niet verdient kon worden daar kon Lazarus dat wel. Als Calvijn Lazarus bespreekt slaat hij helemaal om. Calvijn schreef vele bijbelcommentaren. We maken onderscheid tussen de kleine bijbelverklaring van de Institutie, en de grote bijbelverklaring, die nogal van elkaar verschillen. De kleine bijbelverklaring ging heersen, terwijl de grote bijbelverklaring de missing links bevatte om het leerstelsel van Calvijn eerlijk te laten zijn. De grote bijbelverklaring werd veel minder gelezen, omdat het een gehele

bibliotheek is, maar zo ontspoorde het geheel. De mens ging ten gronde door gebrek aan kennis. Calvijn wees erop dat beide verklaringen gelezen moesten worden, zodat het grotere verband zichtbaar zou zijn. De kleine bijbelverklaring was meer iets van zijn jongere jaren, ook al kwamen er wel telkens nieuwe uitgaves van. We zien hier de stricte Calvijn, terwijl de Calvijn van de grote bijbelverklaring meer rekkelijk is.

34. Daniel sprak erover in hoofdstuk 7 : ‘Daarna zag ik in de nachtgezichten en zie, een vierde dier, vreselijk, schrikwekkend en geweldig sterk; het had grote, ijzeren tanden: het at en vermaalde, en wat overbleef, vertrad het met zijn poten; en dit dier verschilde van alle vorige, en het had tien horens. Terwijl ik op die horens lette, zie, daartussen verhief zich een andere kleine horen, en drie van de vorige horens werden daarvoor uitgerukt; en zie, in die horen waren ogen als mensenogen en een mond vol grootspraak.’

35. De kleine hoorn ging heersen, de Institutie. Toen moest de oermens komen, oftewel : men moet terugkeren tot het grotere verband van Calvijn, terug naar de calvinistische beginselen.

36. De rijke had een ijzeren ongevoeligheid, sprak Calvijn, dierlijke hartvochtigheid. De hongerige kreeg zelfs de kruimels niet. Voor een ieder die God liefheeft is dit moeilijk voor te stellen, hoe iemand een ander dit aan kan doen. Zo viel de rijke in hetzelfde lot als wat hij de arme Lazarus had aangedaan. Wie een kuil graaft voor een ander valt er zelf in.

37. Laten wij de verzorging van de armen dus niet veronachtzamen, stelt Calvijn. Laten wij niet zwelgen in rijkdom en aards genot, terwijl anderen niks hebben. Calvijn wijst op het belang van matigheid. De rijke was een beeld van de verslaving aan het aardse. Het is een soort dronkenschap, waardoor zij het lijden van de ander niet willen opmerken. Zo liet de rijke Lazarus aan de deur liggen in zijn ellende. Juist Lazarus werd de sleutel tot de hemelpoort in de leer van Calvijn, de doorgang door de enge poort, tot de schoot van God. De rijke kon hier niet doorheen, en er kwam een onoverbruggelijke kloof. Lazarus zou hem in zijn goedheid misschien wel willen helpen, maar kon dit niet. De rijke man zou alles zelf moeten kopen nu, en zelf boeten voor alles. Voor elk kruimeltje en elk waterdruppeltje zou hij hard moeten werken, en vele malen moeten sterven, net zoals de dwaze maagden dit moesten doen voor elk druppeltje olie. Wij mogen geen kwaad met kwaad vergelden. Wij mogen niet te extremistisch zijn in deze dingen. Ook wij zullen veroordeeld worden als wij de rijken al te zwaar veroordelen. Het oordeel over hen zal zwaar zijn, maar wij moeten niet overdrijven en buiten ons voegen gaan. Calvijn stelde dat God altijd het oordeel weer matigde. Er is geen letterlijke eeuwige hel, maar het zal erg genoeg zijn. Het vlees zal niet meer boven mogen komen. Het vlees en de zondige begeerten zullen geheel moeten afsterven in de hel. Dat is wat de besnijdenis is. Dit begint bij de vrouw, de moeder, door de menstruatie, het geheimenis waartoe

Jakob naderde op Pniël in de Aramese grondtekst van het verhaal.

38. Calvijn stelde dat mensen toejuichers zijn van de uiterlijke vermomming, maar God prikt hier doorheen. Het gaat om een rechtschapen hart. Dat wat de mensen voor verheven houden is een gruwel voor God. De mens is afgestemd op het vlees, heeft vleselijke gevoeligheden door de zonde ontwikkeld en is zo slaaf geworden. Men moet terugkeren tot de afstemming des Heeren, in de leer van Calvijn. Naar willekeur hebben de mensen vleselijke godsdienst verzonnen om eraan te ontkomen. Hoezeer deze ook de uitvinders hiervan behagen, God noemt het nietswaardig, ijdel en afschuwelijk, stelt Calvijn.

39. Yeshua wordt door Calvijn benoemd als iemand die niet joeg op woordenpraal, niet in de verfijnde volkstaal sprak, maar dat was niet de reden waarom de farizeeërs hem aanvielen. Het was vanwege hun geldgierigheid, stelt Calvijn.

40. Yeshua sprak in wild Aramees, hield zich niet aan moderne taalregels, maar hield zich vast aan de oudere vormen, net zoals Ledeboer zich vasthield aan het oudere en wildere Nederlands, en zich geen moderne taalwetten liet opleggen. Zo ontstond ook het Rodenbergs-Nederlands, oftewel het wilde Nederlands. Het is een Nederduitse taal. Het was gegeven tegen de geest van Alva. Het is van belang dat wij ons niet onderwerpen aan wereldse taal. Wij moeten de tongen des Heeren spreken. Dit is een strijd tegen geldgierigheid, tegen marktse geesten die de Nederlandse taal hebben verloederd. Door de tong, de moderne taal, willen ze het hele lichaam besturen. Het zijn taal-kolonisten. Het heeft ons onze moedertaal ontroofd. We moeten terug naar de oertalen en de talen des Heeren. Het modernere Nederlands is een doorn in de ogen des Heeren. Vooral het ziekelijke d/t-gebruik, waar ook Ledeboer tegen streed. De zondige d/t regel wil namelijk de afstemming op de Heere verbreken om de mens af te stemmen op de vleselijke begeerten en marktbegeerten.

41. Wij spreken gewoon Nederlands, geen modern Nederlands. Wij spreken Rodenbergs-Nederlands, oftewel Nederduits. Zo mogen we verder teruggaan tot de oertalen. Wij spreken Ledeboeriaans. Strijdt om in te gaan. Strijdt tegen de vleselijke talen die de hersenen willen doordringen.

42. Calvijn bespreekt de krankheid dat de meeste mensen zich inbeelden dat datgene wat niet met hun bedorven zeden overeenkomt verachting verdiend. Ze strijden voor hun ondeugden, en dekken hun misdaden af met lichtzinnige gezegdes. Door list zijn ze tot grote winst gekomen. Calvijn wijst erop dat het allemaal vergankelijk is. In het boek des Heeren wordt alles opgeschreven hoe de mensen de armen hebben behandeld. Calvijn noemt de rijkdom der mensen verdacht. Zelden wordt die verkregen zonder bedrog of geweld, zonder vleselijke kunstgrepen, hoogmoed, of enige andere bedroven begeerlijkheid, stelt Calvijn. God wil ook geen offer ontvangen van een onrechtvaardige buit, anders zou God

een metgezel van dieven zijn.

43. Men offert onrechtvaardige buit, heeft offerdieren lopen verwisselen, in de verletterlijking ervan. Dat is wat de hel is. Die heeft de mens gebouwd. Het is het verdichte materialisme. De mens heeft een hel op aarde gebouwd. De mens moet zich diep schamen en terugkeren uit Laodicea. Daartoe is de nieuwe doleantie. Het eerste gebod in de leer van Calvijn is sober en gematigd te leven.

44. Zo hebben wij beekwater uit een zuivere bron. De mens doet overbodige uitgaven. De geest van overbodigheid moet bestreden worden, stelt de leer van Calvijn. Die kan alleen getemd worden door soberheid en gematigdheid. Men kan alleen sober en gematigd blijven door welgeplaatste en vromelijk uitgeoefende liefdadigheid en barmhartigheid. Er zijn geen andere middelen om aan de schuld te kunnen ontvluchten, stelt Calvijn. Er staat straf op wreedheid, onbarmhartigheid en verzwelging van de gaven.

17.

De tentenwerkers

1. Een ieder die komt tot het diepe Sion in de wildernis, het achterliggende, het verborgene, zal zo ingewijd worden op de lijdensschool om zo de wet te leren. De wet brengt noodzakelijke slagen aan, opdat de mens behouden wordt. De lagere natuur wordt "doodgeslagen" door de wet, oftewel doorvertaald, gerecycled. De dood zal blijven woeden totdat de mens dit mysterie van de symbolische dood heeft begrepen. De hemelse wet werkt door timing, door discipline. De ongedisciplineerde natuur van de mens zal moeten sterven. Dit gebeurt wanneer de mens met de hemelse natuur in aanraking komt. Dit gebeurt alleen op het smalle pad, als de mens door de enge poort gaat. Die leidt terug tot een vergeten en verlaten wildernis, tot Sion.

2. De arme Lazarus had volgehouden op het smalle pad, en ging zo door de enge poort.

3. Er wordt in de leer van Calvijn niet zomaar loon gegeven naar werk, maar naar afstemming, in zijn verklaring van de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard. Wij worden beloond in de mate waarin wij op de Heere zijn afgestemd, geleid worden door de Heere, niet voor werken op zich. Omdat afstemming ook weer vals kan zijn, en het vlees inmeng kan hebben, zijn de andere leerregels van Calvijn belangrijk om het in toom te houden, en het zuiver te houden. Vandaar dat Calvijn een groot theologisch en filosofisch stelsel hiervoor had opgericht.

4. Iedereen moet door deze wildernissen heen, en uiteindelijk zal men bij de nieuwe bijbel moeten aankomen, die ook op het belang van Calvijn wijst.

5. We spreken over een moeder calvinisme, wat uit de oergeschiedenis ons tegemoetkomt, wat al bestond voordat Calvijn kwam. Het gaat om de principes. We hebben hierover te

worstelen met Calvijn.

6. Calvijn laat zien dat er ook onreinen de kerk binnengeslopen zijn, en schandelijken, en zij zullen door God onderzocht worden en worden buitengeworpen. Zij die het geestelijke sieraad dragen zullen gaan tot het eeuwig leven, stelt Calvijn. Het sieraad is in principe zijn leer, het sieraad wat Lazarus droeg. Calvijn roept op tot ernstig zelfonderzoek, en op te passen met ijdel geloof. Geloof alleen is niet voldoende.

7. Calvijn stelde dat de uitverkiezing niet slechts door Abraham geschiedt, maar ook door Jakob. Bij Calvijn telt niet alleen het geloof, maar ook het gehoor geven aan de roeping. Hierin geldt ook dat de vaten in het huis des Heeren van verschillende soorten zijn.

8. De Heere spreekt in vele talen, en in vele voorbeelden en gelijkenissen. Laten we geen taal-farizeeërs zijn. Laat de letter niet dood en dodend zijn.

9. Calvijn stelt in zijn commentaar op Lukas 14:23 dat geloof uit vrije wil geboren moet worden. Het is belangrijk dat hij dit stelt, want in zijn kleine institutie schetst hij een heel ander beeld, tegengesteld daaraan.

10. Het ‘slachtbevel’ van Petrus was belangrijk, want het betekende dat hij andere volkeren niet meer als onrein mocht beschouwen. Petrus nam zijn visioen dus ook niet letterlijk, wat men in het westen wel veelal heeft gedaan. Zo heeft men ook met bijbelteksten uit zijn verband gerukt de transatlantische slavernij lopen goedpraten.

11. Calvijn stelde dat het volk van God werd afgesneden en dat er wilde loten werden geënt, door de afstemming op de roepstem des Heeren, terwijl natuurlijke takken worden verwijderd.

12. Pas dus op met het te gewoon zijn. Het gaat bij God om het vreemde. Wij zijn niet van deze wereld. We zijn op doortocht. Als we niet kunnen omgaan met het vreemde van God, dan hebben wij God niet. Dit is een strijd tegen dierlijke ongevoeligheid, de krankheid waaraan de mens lijdt, stelt Calvijn. Het is een strijd tegen lichtzinnige schoonschijnendheid en zorgeloosheid, de onderschatting van de hemelse erfenis en het overschatten van het tijdelijke leven. Het is de geest van zelfmisleiding en valse verontschuldiging, stelt Calvijn.

13. God kwam om het besnijdenismes te brengen, de grote scheiding. Wee u wanneer iedereen wel van u spreekt.

14. Geloof zonder profetie is niks waard. Het gaat om onze omgang met God, en niet ons verblijf binnen de vier grote muren van onze kerk. De ware kerk is naar het hart. De materie is tot een oordeel geschonken. Zij die de materie volgen zijn door de materie geknecht. Ze hebben de Mammon tot vriend, en God tot vijand metterdaad.

15. De boodschap van Gods Woord is zoals altijd : vlucht zolang het nog kan. Kijk niet om, want dan verander je in een zoutpilaar. Strek je uit naar de de profetie. Alleen door armoe, het heilige vasten, worden we hierop ge-ent.

16. Calvijn stelde dat hen die door volksgunst gedreven worden en eigen voordeel op oog hebben geen loon van God hoefden te verwachten. God wederstaat de hoogmoedigen en geeft genade aan de nederigen. Calvijn stelde dat God de vijand is van allen die zich verheffen. Dat zijn er nogal veel in deze wereld. Ook is God de vijand van hen die zich iets aanmatigen, stelt Calvijn. Het zijn hen die over anderen willen heersen en met elkaar strijden om de voorrang. Oh past daar toch voor op. Trek u terug en vernederd u. Ze strijden om de meeste eer en matigen henzelf de eerste plaats aan. Kijk maar eens om je heen. Weest niet één van hen. Zondert uzelf af. Calvijn noemde het dwaasheid, en riep op tot nederigheid.

17. Ik moet denken aan de arme Job. Wij worden door de tucht des Heeren nederig gehouden. Laten we de gesel des Heeren kussen, in ontvangst nemen, want het is ons ter bescherming gegeven, tegen de afschuwelijke zonden van de wereld om ons heen. Door het lijden worden wij afgezonderd. En mensen, de Jobieten werden tot een geslacht van tentenwerkers. Zij mochten bij de Heere komen, en de Heere dienen, zegt II Duizen.

18. Calvijn noemde farizeeën twistziek, in plaats van dat ze voor de geboden des Heeren ijverden. Ze probeerden Yeshua te strikken, te belasten met allerlei zaken die er niet toe deden. Ze probeerden Yeshua af te leiden. Het ging Yeshua om het inwendige, terwijl het de farizeeën om het uitwendige ging. Dat botste dus. Wat een tuig moet dat geweest zijn vroeger, maar als we goed kijken om ons heen, dan zijn die nare farizeeën er nog steeds. Zij zouden Yeshua er wel even op wijzen hoe het moest. Ze waren vol van hun regeltjes, maar kenden de diepten ervan niet. Yeshua kwam om de diepte van de geboden te laten zien, en dat kan alleen als je de IJver des Heeren hebt ontvangen, en je eerzucht en twistziekheid achter je hebt gelaten. De farizeeën hadden een valse ijver van het vlees, deden alles horizontaal, maar verachtten de diepte. Ze deden vleselijk overwerk, als de putten van de Danaïden. Kijk eens hoeveel water wij telkens in deze bodemloze putten gieten, hoeveel water wij naar de zee dragen. Dat is natuurlijk iets om over op te scheppen. De farizeeën waren ijverig bezig met het wassen van bekers, maar ontdeden hun hart niet van de schandelijkste roof en boosheid, stelde Calvijn.

19. We kunnen dit vergelijken met Martha die in de bedrijvigheid van het vlees leefde. Calvijn stelde dat Martha de maat had overschreden.

20. Het zal niet altijd ‘echt’ blijven. Alles zal eindigen in de boeken. Alles zal eindigen in de verhalen. Het ‘echte’ is zwaar overtrokken, zwaar overdreven. Het is als eb en vloed. De verhalen zullen het overtollige ‘echte’ weer wegspoelen. Er is alleen waarheid in waarde, in het metaforische. Het letterlijke heeft nooit bestaan, maar heeft alleen zinnebeeldige waarde. We zijn omringd door gelijkenissen.

21. Ook het ‘normale’ is zwaar overtrokken, zwaar overdreven, en daarom moet het vreemde komen, als eb en vloed. Dat neemt niet weg dat er

geen ernst is, maar we moeten tot de Ernst des Heeren gaan, niet tot de valse ernst van het vleselijke.

22. Calvijn stelt dat we nu nog in het tijdperk leven waarin bozen met goeden zijn vermengd, en dit moeten we ten einde toe geduldig dragen. Calvijn predikt het visnet, want dat is hoe Yeshua de verkondiging van het evangelie zeer gepast uitbeeldde. Het was om te leren dat de kerk in een verwarrende toestand is vandaag de dag, stelde Calvijn.

18.

Het pinksterfeest

1. Rationalisme is een slaap. Je gaat totaal voorbij aan de wensen en gevoelens van de andere partij, en nagelt hen als het ware aan een stapeltje wetten, een stukje verstand. Jijzelf voelt je dan goed, omdat je je totaal niet in de ander kunt verplaatsen, en zo is dan ook dit hedonisme een soort dronkenschap.

2. Hedonisme en rationalisme werken nauw met elkaar samen en leiden tot een soort van vergetelheid. Aan de ene kant zou je dit al het oordeel van God kunnen noemen, maar aan de andere kant is dit ook de schuilplaats waarin de boze zich verbergt, de valse dronkenschap, de valse slaap en de valse vergetelheid als een wapen tegen God en de geestelijke gaven.

3. Het is een strijd tegen het hedendaagse mono-rationalisme en het mono-hedonisme, oftewel het fascisme in al zijn vreemde vormen.

4. We zien dan dat er aan de aarde, zee en bomen geen schade mag worden aangericht voordat de knechten van God verzegeld zijn. Het verzegelingsproces is het besnijdenis-proces oftewel het aanvaarden en dragen van het lijden.

5. De mens leeft ver weg van het Woord. Laten we wel wezen. De mens leeft van het eten van lijken en is dan vervolgens stomverbaasd hoe de één na de ander in dit aardse tranendal ernstig ziek wordt waaraan niet weinigen overlijden. Daarom wordt er ook gesproken van een dwaas geslacht. Altijd wijzen ze met de vinger op de ander. Nooit zijn ze verzadigd in hun bloedvergiet. Hun voeten snellen tot bloedvergiet. Ze eten de armen en de kinderen. Dan vegen ze hun mond af en zeggen ze dat ze niks gedaan hebben. Ze leven in grote hoererij en afgoderij tot de zonden die ze op een voetstuk hebben geplaatst. Die zonden leiden hen voort, en die zonden leiden hen uit, altijd maar weer. Zo geloven ze in hun geroofde voorspoed dat God hen heeft gezegend.

6. Is het niet treurig ? Ze willen dat God komt, maar ze zullen eerst zelf tot God moeten terugkeren, en niet zomaar tot God, want wat is er een misbruik gaande omtrend het woordje ‘God’. Men heeft het ijdel in de mond. Men leeft door schietgebedjes zonder diepte. Daarom moet men terugkeren, juist ja, tot het hemels Woord. Diep gaan en tot leven komen, door het oude leven af te leggen. Dat kan al snel misgaan, en daarom heeft de mens het Woord van God nodig, niet zomaar God op zich. God is onlosmakelijk verbonden aan het

Woord. Dat Woord is onze leidsraad en richtsnoer, want de mens is vergeetachtig. De mens moet vol worden met het Woord des Heeren, en er zal begrip moeten komen, oftewel schriftuitleg, want tradities hebben het Woord van kracht beroofd.

7. Hebben wij het Woord ook daadwerkelijk ontvangen in ons hart, of houden wij alleen het Woord in de mond ? Zomaar lippendienst is niet voldoende. Het Woord moet wortel schieten in ons, het Woord moet overdacht worden, en er moet gestudeerd worden in het Woord, net zoals de psalmist in de oude bijbel dat deed in Psalm 1. Overdenken wij het Woord al bij dag en bij nacht ? Staan we er voor op ? Zomaar lezen is niet genoeg. Het moet een deel van ons worden. We moeten ermee worstelen en het laten inzinken. Dat is het ware voedsel. Zo zullen wij dan ook door het Woord geleid worden en niet ons vlees. De psalmist in de oude bijbel sprak : 'Ik berg Uw Woord in mijn hart opdat ik niet zondige.' Och, maakt toch geen compromis met de zonde. Wees geen vriend met de zonde. Praat de zonde niet goed, en geef ook geen ruimte aan de zonde, want de zonde loert op u en is uitgezonden om u te doden. Bewapen u daarom met het Woord, elke dag weer.

8. Het is niet slechts een bewapening, maar ook een beoefening, en een besnijdenis. Het woord zal al onze vleselijke wapenuitrustingen wegsnijden. Vraagt uzelf af of u misschien niet de veel te grote wapenuitrusting van Saul hebt genomen voor werelds aanzien. Dat moet eraf, en u moet tot de eenvoudige herdersuitrusting komen met stenen in de slinger. Hoe soberder uw wapenuitrusting, hoe primitiever, hoe natuurlijker, hoe meer u geleid kunt worden door het sobere Woord des Heeren. God is bij de armen, de eenvoudigen, de verbroken en nederigen van hart, zij die niet hoger gaan dan hun voegen. Vandaar dat eerst de ontwapening van belang is, waarin we alle wereldse woorden en wijsheden afleggen om zo rein en leeg tot het Woord des Heeren te gaan. Wij worden toegerust in de rivier des Heeren. Oh, laat daar toch alles voor achter. Houdt daar toch geen reserves voor op na, want die zullen u tot strik worden. Maak het pad vrij tot de Heere. Dat is een smal pad door een enge poort. Dat kan geen mens alleen. Alleen de Heere kan u daar doorheen dragen. Laat al het aardse maar afzwakken en strek u uit tot de hemelen. Wat heeft u te verliezen ? Er is hier op aarde niets wat we kunnen meenemen.

9. Laten we ons daarom ook opstellen als dienaren des Woords, en elke dienst tot het vlees en de wereld afleggen, dat zo licht in de weg staat. Laten we dankbaar zijn met het kleine, want alleen het kleine komt door de enge poort. De Heere heeft ons niet veel gegeven, maar we hebben het Woord, en dat is alles wat we nodig hebben. Gaat dan op tot de hemelse berg om alle gouden kalveren en gouden varkens die de mens in hun gemakszucht hebben gemaakt tot redders achter te laten. U kunt niet gered worden van de studie. U moet er dwars doorheen en ermee worstelen, net als de psalmist in Psalm 1, net als Jakob op Pniël en net als Job in de wildernis. Zo zult u komen tot

zuivere tentendienst.

10. Oh dat we toch mogen wonen in de tenten aan de rivier des levens, de rivier des Heeren, en niet aan de rivieren der zonde, overmoed en leugenmoed. Kom los van de zonden en vleselijkheden, al die dodelijke wereldse begeerlijkheden die uw hart en ziel willen doden. Alleen het Woord geeft leven. Dat is geen schijnleven zoals de zonde geeft. Beproef het Woord. Leef van het Woord, en laat u geen voedsel aanbieden wat helemaal geen voedsel is. Als u het vlees voedt, en het vlees geneest, dan zal dat u tot strik worden. U moet uw nieuwe mens voeden. Daartoe heeft de Heere het Woord gezonden. Nu, laten we daartoe opgaan. Het hangt ergens in de lucht, wachtende, zoekende, roepende. Het komt niet zomaar ongevraagd in een mensenhart binnen. Het gaat uit tot hen die waarlijk zoekende zijn, en die het Woord waarlijk beminnen. In die zin zeggen we ook weleens dat God geen kinderen heeft. Alleen die de Heere waarlijk beminnen mogen binnen komen. Het gebeurt niet door natuurlijke geboorte. Het is een zinnebeeld. Alles om ons heen is gelijkenissen die wijzen op de hogere waarheden en diepere ambachten.

11. In de wereld zegt men : ‘Ah, ik ben een kind van die en die, dus ...’ en dan matigt men zichzelf allerlei rechten, voorrechten en voorrangen aan, door hun natuurlijke geboorte. Maar bij God werken deze dingen zo niet. Je kan geen aanspraak op God maken omdat je toevallig in de kerk geboren bent. De geboorte is slechts een zinnebeeld van veel diepere zaken, en zo ook het kind zijn. Men heeft het kindschap misbruikt in deze wereld, maar dat kan niet bij God. God heeft geen daadwerkelijke kinderen door natuurlijke geboorte, omdat het slechts een zinnebeeld is. Het is een interessant onderwerp hoe mensen zichzelf graag bedriegen met titels, erfenissen en speciale voorrechten door de natuurlijke geboorte. ‘Oh, ja, mijn vader is dit en dat, mijn moeder is zus en zo, ik ben van adel, dus moet ik ook wel noodzakelijkerwijs van stand zijn. Mijn status is overduidelijk.’

12. Maar bij God werkt dat niet zo. Je wilt een kind van God zijn, of eigent je dat gewoon toe ? Nee, God heeft niet zomaar kinderen. Je zult zelf de lange smalle weg door de enge poort moeten gaan. Niets is vanzelfsprekend. Niets komt vanzelf. Als we het over Moeder God hebben is dat zinnebeeldig, niet dat we zomaar kinderen zijn, maar het is een oproep. Alleen het aan jezelf sterven kan nieuw leven geven. Dat begint met God in je leven te ontvangen als je kind, als je begint God te verzorgen en te helpen. Er is geen ander kindschap mogelijk. De mens heeft dingen omgedraaid. Je kunt kind worden, je moet kind worden, maar dat kan alleen als je God dan ook als je kind ontvangt. Geef God geboorte in je leven. Geef het Woord geboorte in je leven. Verzorg het, voedt het, en ga er respectvol mee om.

13. Wil je God als je Moeder ? Wees dan een moeder voor God. Zo kan er iets diep van binnen gebeuren, anders niet. Het zaad is dus altijd tweeledig. Adopteer het Woord als je kind. Luister naar het kind en leer het kind begrijpen.

Zo mag je zelf ook kind worden. Het is tweeledig.

14. God heeft niet letterlijk kinderen. De wereld maakt er graag misbruik van. Zo is het volk verwend. Ze wanen zichzelf zomaar door geloof of een schietgebedje, of door geboorte in een kerkelijk gezin een kind van God, maar er is bij God geen aansziens des persoons, geen aansziens van menselijke status. God houdt er geen favorieten op na, ziet niemand aan naar het vlees. Je zult de weg moeten gaan tot de enge poort, en daar doorheen moeten gaan, alle status achter je laten, al je familiaire rompslomp en baggage. ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten ?’ riepen de oude profeten vaak uit, zoals de psalmist, Yeshua, Ezau, Ismael, Jakob, allemaal. Voornamelijk ook Job. Maar dat wat we in de wereld aan ‘God’ krijgen, waarvan ze zeggen dat het ‘God’ is, en waarbij ze zeggen dat we er kind van zijn, is God vaak helemaal niet. We worden in de wereld bedrogen. En dan lijkt het alsof God ons verlaten heeft op een bepaald moment in ons leven, terwijl God ons juist bevrijdt van de valse opgelegde godsbeelden en het valse kindschap ertoe. Dan worden we juist verlost, en mogen we waarlijk, voor de eerste keer in ons leven, tot God komen, baden in de rivier des Heeren. We worden dan gewassen. Het vuil van de aarde kleeft ons dan niet meer aan. Dan leren we zelf moeder te zijn, ook van onszelf. Zie, de geestelijke waarheden staan niet op zichzelf, maar hebben diepe palen. Dan moet je onder water gaan om die te bezichten. Zoek het maar uit. Er zijn geen eenvoudige wegen tot God. Het leven is niet eenvoudig. Niks komt zomaar, niks komt voor niets. Werk er maar voor, strijdt er maar voor, studeer er maar voor, en wees bereid veel af te leggen wat er niet hoort.

15. De wereld wordt gedreven door valse voorwendselen, maar de enge poort geeft niet mee.

16. De mens moet afkeren van één van de grootste afgoden aller tijden : de mens.

17. Als het pinksterfeest komt is dat een oorlogsoproep tegen de menselijke zonde. Het is een lijdensoproep, om het lijden des Heeren te dragen. Wees niet laf. Vraag niet om blijdschap, maar om leiding, en het lijden des Heeren. Vraag om het visnet van het Woord, en wees een geestelijke visser. Laat al uw bezittingen achter u.

18. Als het pinksterfeest komt, wees er dan zeker van dat het bloed van de vijand aan uw deurposten is aangebracht, niet het bloed van de onschuldigen, want de wachter des doods zal langsgaan om alle huizen te doorzoeken, en als hij niet het bloed van de vijand vindt, en onschuldig bloed vindt, dan zal hij de dood brengen, zegt Buli.

19. Laat toch af van de afgod die de mens is. Als het pinksterfeest komt, zorg dan dat u geen menslijke afgoden heeft. Weest vol van het Woord, niet alleen dat u het gelezen hebt, maar bestudeerd, en toegepast. Laten de sporen van het Woord door uw gehele leven te vinden zijn. Het Woord is onze leidsraad. Zo niet, dan zal het vlees u

nog heimelijk en stiekem leiden. En wie op de akker van het vlees zaait, zal ook vlees oogsten. Het vlees leidt onherroepelijk tot het verderf, dus het is de vijand van uw ziel.

20. Niemand hoeft te leven. Het is niet gedwongen. Maar als u wil leven dan zult u de gebruiksaanwijzing van het leven moeten bewaren. Dat is het Woord des Heeren wat over de zeeën zweeft.

21. Heft uw hoofden op, en laat één van de grootste afgoden aller tijden achter u : de mens. Je kunt niet loskomen van deze afgod door kracht of geweld, maar alleen maar door ironie, zegt II Behemma.

REFORMATOREN

1.

Het scheppingsgeheim

1. Calvijn stelt dat het kopen niet letterlijk is, maar door het ‘gewillig afleggen van de vleselijke begeerten’.

2. Het beeld dat Calvijn van de kerk laat zien is dat de huichelaren en alle verworpenen op dit moment de voornaamste burgers van de kerk schijnen, en dat er een verschrikkelijk oordeel zal komen opdat ze niet zorgeloos in hun ijdele roem insluimeren.

3. De hebzucht van de mens is eindeloos. Calvijn stelt dat er niet zomaar vergeving is door berouw, maar dat de mens tot zelfmishaging moet komen. Het is een strijd tegen zelfverwenning en zelfbehagenis.

4. We kunnen stellen dat er zijn niet zomaar smeerseltjes tegen de zonde. Als die in wereld of kerk worden aangeboden, dan zijn dit veelal zinnebeelden, of die nu van een lagere of hogere natuur zijn, en zul je toch je tocht moeten voortzetten in het begrijpen van de betekenis, de diepte ervan leren kennen.

5. We komen niet zomaar tot het scheppingsgeheim, tot de plaats van de schepper. Er zijn woeste rivieren omheen vol met pyranhas. De zondaren vallen ten prooi aan hen. Hoe komen we deze woeste rivieren dan over ? Besef dat de wereld naar je op jacht is. Zij zijn ook op jacht naar zondaren, naar zondebokken, dus ook als je in God bent en niet zondigt, dan zullen ze je beschuldigen, want dat is de aard van de wereld.

6. Je moet volgens hun maatstaven leven, anders ben je een zondaar of een ketter, of erger. Je komt dan ook onder hun oordelen terecht. Het is een etiketten-cultuur zonder diepgang. Allemaal voor de markt. Ze willen snel handelen, en snel afrekenen. Ze hebben haast. Ga dus met voorzichtigheid te werk als je deze rivier overgaat. Ga met beleid. Stem je af op de hemel, opdat je een brug hebt om er overheen te komen.

7. Als je door het rivierengebied heen bent gekomen, dan ben je er nog niet. Er ligt ook een woeste zee vol haaien rondom het land van de schepper, van het scheppingsgeheim. Ook zij eten de zondaren. Ook zij maken zondaren, zijn op zoek naar zondebokken. Zolang je zelf nog op het niveau blijft van het zoeken naar een zondebok, het leven door vooroordelen, en vraatzuchtig bent in het vleselijk oordelen van anderen, niet wetende dat het oordeel bij jezelf begint, dan ben je zelf ook een haai, en blijf je leven in de woeste oerzee, zonder tot het land van de schepper, van het scheppingsgeheim, te komen.

8. Op de berg des Heeren zijn de holenleeuwen, die op zoek gaan naar hen die volharden in het kwaad, die een langdurig verbond hebben gesloten met de zonde, die een compromis hebben gemaakt, als een certificaat. Het volharden in het kwaad is een ernstigere zonde. Men is niet door de enge poort gegaan, heeft niet op de enge poort geklopt, maar is misschien over het hek

gegaan, met alle gevolgen van dien. Ze hebben het koninkrijk des hemelen geroofd, onbevoegd, en hebben een merkteken ervan op hun voorhoofd, en verkopen zo de geestelijke dingen, die ze aards hebben gemaakt. Zo wordt de mens tegengehouden in het geestelijke. Ze hebben de sleutel der kennis achtergehouden. Toch komen ze dan niet ver op de berg des Heeren, vanwege de holenleeuwen. Ook in de wildernis rondom de berg komen ze niet ver, want daar zijn hyena's en leeuwen. Ze moeten het dan opnemen tegen God, de ware eigenaar, en die strijd zullen ze verliezen. Er is namelijk een natuurlijke verbinding tussen het bezit en de eigenaar, terwijl zij dieven zijn en die natuurlijke verbinding niet hebben, dus alles pleit tegen hen, en het is slechts een kwestie van tijd. Uiteindelijk zullen de roofdieren hen dus vinden. Laten we het koninkrijk der hemelen hierin niet onderschatten. Haar wachterschap rust niet. Ze zullen hun taak zeker volbrengen.

9. Voor hen die vol blijven houden op de paden des Heeren en hier niet van afwijken is er een rijke belofte, dat daar de dochter des hemels is die hen zal leiden. De dochter des hemels zal hen beschermen, maar wat stelt dit zinnebeeld voor ? Het is het scheppingsgeheimenis, wat tot hen die haar volgen uitreikt. Het komt hen tegemoet. Het geheimenis is overal om ons heen. Zij is de vrucht van het goeddoen, van het afstemmen op de hemel. Oftewel : Zij is de volharding.

10. Wij moeten in het zoonschap tot het dochterschap van de hemel, en de eerste stap zetten in de volharding in het goede, dan zal de volharding der hemelen ons tegemoet komen. Volharding zoekt naar volharding. Dat is het geheimenis van de opname, dat we zo in het zoonschap tot het dochterschap der hemelen komen van volharding tot volharding. Zo kunnen wij de berg der hemelen bestijgen, omdat we ook door haar opgenomen en gedragen worden.

11. Och, blijft toch in de volharding des Heeren, de dochter des Heeren, in deze tijd waarin lauwheid en zorgeloze onverschilligheid tot een hoogtepunt zijn gekomen. Weet gij dan niet dat de hemel de lauwen zal uitspuwen ? We zien overal de uitgespuwden om ons heen, en ze zijn verdwaasd, en lopen blindelings de moderne afgoden achterna. Weest niet één van hen. Keer terug tot de dochter der hemelen, door het afgezonderde zoonschap tot haar. Zij neemt alleen hen aan die op de enge poort hebben geklopt, die het lange, smalle pad ten eindens toe gelopen hebben, ten bloedens, zwetens en tranens toe. Zij hebben zich niet laten omkopen.

12. Overal zien we de omgekochten om ons heen. Zij hebben de buit al binnen, maar het is groot bedrog, wat zich weldra tegen hen zal keren. Ze zijn al in de bekken van de beesten. Hogerop de berg des Heeren kunnen zij niet komen. Alleen van volharding tot volharding zullen wij daar gaan. Doe geen water bij de melk. Halfslachtigen kunnen niet bij haar komen. Als gij een vrouw wilt winnen, dan moet gij ook de wedloop lopen om die te winnen, dus u zult hierin uzelf moeten oefenen en disciplineren om met niets minder

genoegen te nemen. Beschouw al het andere als vuilnis, verkoop alles om de parel des hemelen te bemachtigen. De Heere zal u hierin helpen als u hiertoe uitreikt. Dat zal uw waarachtig loon zijn. Daarop kan het koninkrijk der hemelen gebouwd worden.

13. Wat u zaait zult u oogsten. Koop daarom bij de hemel, niet met aards geld, maar door het afleggen van uw zonden en uw wereldse beslommeringen.

14. Laten we overdenken de berg Sinaï in Egypte. Hier ontving Mozes de geboden.

15. Zij die sterk willen zijn vallen in een strik, zegt Ewa.

16. Door vleselijke sterkte sterft het oog, zegt Belech.

17. Elke dag als we opstaan moeten we beseffen dat het de wereld van het vlees is waarin de mens leeft, alles wat we om ons heen zien. En de mens leeft door het vlees, en voor het vlees. Er is goed en slecht, maar het beste wordt achtergehouden. Vaak lijken dingen goed, maar zijn het de banen van het vlees. Het vleselijke heeft het geestelijke opgeslokt, en imiteert nu slechts het geestelijke, als spot. Ze hebben er een karikatuur van gemaakt. Het vlees wil machtig zijn en de sterkste, over anderen heersen, en het vlees wil bewonderd worden. Let er goed op. Het is een teken des tijds. Maar zo zijn hun geestelijke zintuigen dichtgemetseld, en hun geestelijke oog is dood.

18. Men wil sterk zijn. Vrees en woede heeft een negatief etiket. De oude profeten wezen op de vreze des Heeren als het pad, en Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. We moeten de Heere vrezen en woede hebben over de zonde, want dat is het ware leven en dan kan het vlees niet binnendringen. De vreze des Heeren is niet zomaar eerbiediging, maar voorzichtigheid, en voorzichtigheid toetst en onderzoekt. Je bent bang om te zondigen, want zonde maakt alles kapot, verstoort de relatie tussen mens en God.

19. Een heleboel kracht hebben we niet eens nodig, want we moeten op zoek gaan naar het diepere leven, door juist een diepere dood aan het vleselijke te sterven, en dat kan alleen in de vreze en woede des Heeren. Dat is niet iets extremistisch, maar iets heel sobers, als onderdeel van de geestelijke studie en strijd.

20. De vreze en woede die van boven komt heeft als doel ons leeg te maken, ons te ontdoen van de veel te grote wapenrusting van Saul. Velen hebben die wapenrusting gegrepen voor het oog van de mensen, maar de psalmist hield zich klein en eenvoudig.

21. Niet alleen maar vreze, niet alleen maar woede, want ze moeten elkaar zuiver houden, opdat je in de juiste richting blijft gaan. Uiteindelijk kom je dan in zwakheid tot de rivier, worstelende met jezelf, geheel leeg van jezelf, en dan kan de ware levensstroom je vullen, en meenemen. Dat is een oorlogsoproep en een scholingsoproep, wat aankomt op een heleboel

omscholing.

22. Daar aan het water van het begin der schepping moet u wezen,
Een vorstelijk geschrift is daar geschreven,
Zo op het hart en op de tong,
Zo op een steen bij de bron,
Hier begint al het ware leven,
wat boven het gewone en goede uitstijgt,
Hier begint het dagelijks leven,
Waar het Woord uitspruit.

23. Het Woord, onze enige sterkte,
Oh knoop het toch in uw oren,
Bindt het toch aan uw hart,
Alleen in zwakte zult gij het vinden,
als gij het aardse, overgrootse en overmoedige
hebt wederstaan,
Oh, laat valse sterkte u toch niet vullen,
Ga toch niet zitten op Goliath's troon,
Want het aardse wil u strikken,
u ver van de hemelen trekken tot uiterlijk vertoon

24. De wereld binnenin roept,
Wat buiten is heeft geen ruggegraat,
lopende met de schapen mee
van kwaad tot kwaad,
tot een groter kwaad opgespaard,
het is al laat

25. Blijf binnen als het donker wordt,
Ga tot uw diepste binnenkamers,
en lees het Woord, en het lot van hen
die met het Woord niet rekenen,
Zij vieren luidruchtig feest in de nacht,
maar zij zullen worden weggebracht

26. De hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Degenen die in geloof tot haar komen, zullen zien dat zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond, zegt Behemma 20.

27. Johannes Calvijn stelde dat God eerst als Moeder, als Matriarch, naar de wereld kwam, maar de wereld wilde haar niet. We weten allemaal wat er daarna gebeurde. Wanneer er een profeet werd gestuurd, werd hij vervolgd en gedood, en toen de zoon werd gestuurd, deden ze hetzelfde. Hij werd gedood, zodat de mens hem naar eigen inzicht kon vormen, tot een afgod die ze konden manipuleren. Johannes Calvijn stelde dat de zoon kwam als een voorbeeld en een herinnering, maar ze veranderden het in een gouden kalf, dat hij de sier-Jezus noemt, die ze gebruiken om hun zonden er glanzend en goed uit te laten zien.

28. De nieuwe bijbel laat zien dat de balans verloren is gegaan. Er zou een zoonschap moeten zijn tot het dochterschap van de hemel. De dochter betekent volharding, in het doen van het goede, in het geduldig zijn, in het luisteren, in de studie, dus we moeten echt ook geloof hebben in de dochter van God, als een beeld, als een gelijkenis. Zij is de hemelse leeuwin om alle dingen te testen. De mens is geschapen om te luisteren, maar zie hoe ze de oorspronkelijke betekenis van de mens hebben verdraaid. Ze hebben van hem een opschepper gemaakt, een opschepper tegen God en tegen de dochter van God. Oh, hoe ze alles beter weten, oh, hoe ze geen gevoeligheid hebben, hoe ze de zonde verheerlijken. Oh, hoe ze zichzelf tot een afgod hebben gemaakt, altijd groter en sterker willen lijken dan de ander, het gaat altijd om grootte en status, altijd om

kwantiteit, niet om kwaliteit.

29. De oude bijbel is een gedeeltelijke openbaring, omdat de mens voor heel veel nog niet klaar was. De nieuwe bijbel is de beloofde volkomen openbaring. In het boek Anderlech wordt er gesproken van het belang van de exegese, oftewel de schriftuitleg, en het wordt besproken aan de hand van verschillende beelden of gelijkenissen, namelijk het mijnenwerk, het parelduiken en de visserij. Dit mogen we overdenken en verdiepen om zo hemelbewoners te worden.

30. In mijn droom zag ik de zee komen, en er was schuim op de golven, en Anderlech begon de landen in te nemen voor de Heere.

31. Zouden wij niet al onze vleselijke taken en bezigheden afleggen om tot de hemelse taken te gaan ? Daartoe is het lijden, om ons los te snijden, stelt Anderlech 1. Daar begint het mee.

32. In de prille ochtend werd ik wakker en een vogel zong. Ik kon de boodschap van de vogel verstaan, net zoals Franciscus van Assissi de taal der vogels kon verstaan. Ik dankte God voor deze gave. De vogel sprak over het aanvaarden van het lijden, als een sieraad, van geen bevrijding en vertroosting willen weten om tot een hogere oorlog en bevrijding te worden opgewekt, namelijk die der hemelse kennis, wat ook een boodschap is van Anderlech. Anderlech had deze vogel gezonden. Anderlech is een aspect van het Woord, van de Heere Zelf. Laten we dankbaar zijn dat zij gekomen is, als een moeder. Laten wij een relatie met haar aangaan en van haar leren. Zij heeft veel te zeggen. Dat is het mooie van het Woord, dat het als een orakel tot ons kan spreken, telkens weer, en telkens weer zien we diepere dingen, als het opduiken van een geheim.

33. Toen ik was opgestaan sprak ik in een tong van Anderlech. De mens is verdwaasd door het zwijnengoud, drugs in oorlogstijd, waardoor ze zelf zwijnen werden. Ze aanbidden het gouden varken. Het is de drugs van de dienstweigering, van schoolontwijking. Zo groeide het asperger-syndroom in de mens, en ook het munchhausen syndroom, want de mens ging ziektes bij de ander inbeelden, voornamelijk bij hen die in dienst en op school bleven, voornamelijk bij hen die het asperger syndroom ontmaskerden. Die kregen een etiket op. Aspergers zijn roofdieren. Pas ermee op. Het zijn hen die pesten omdat ze niet gepest willen worden. Ze willen graag bij de grote groep horen. Ze hebben geen ruggegraat. Ze laten zichzelf graag omkopen. Er zijn verschillende soorten aspergers. Ze hebben geen rechtvaardigheidsgevoel, tenzij het om hun ego gaat. Daar meten ze alles aan af, aan hun vraatzucht en hebzucht. Vele aspergers ontwikkelen zich door tot munchhausers en krijgen hoge functies in de industrie.

34. Het moet gezegd worden. Als je merkt dat je geen empathie op kunt brengen en excuses probeert te verzinnen voor je speciesisme waarin je je eigen soort boven andere soorten plaatst dan moet je bidden voor genezing van je asperger syndroom. Dan moet je hulp zoeken. Zoek dan echter geen hulp bij andere aspergers.

Blijf bij ze uit de buurt. Het kan zwaar besmettelijk zijn. Ga terug tot de mijnen, ga parelduiken, ga de geestelijke visserij in, en ga tot de wilde moeders om het strijden tegen de zonde te leren. Dat is het thema van het boek Anderlech. Er is alleen een opstanding voor de hemelse visser. Alle zonde zal afsterven aan het geestelijke visnet, maar de mensheid heeft het visnet lopen vervleselijken. Anderlech troont op de afgekapte hoofden van de vervleselijking.

35. Ook wij mogen terugkeren tot haar hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden. Halleluja. Wij moeten geheel loskomen van vervleselijkingen en ontwaken tot de diepere symboliek, tot de diepere filofosie. Dat zal ook een heel ander zicht brengen op theologie. Dat betekent dus ook een andere psychologie, en een andere sociologie. Daartoe is het boek Anderlech basis.

36. Berg het Woord in uw hart opdat gij niet tegen haar zondigt. Overdenk het Woord, bestudeer het, memoriseer het. Waar zijn uw gedachten mee vol ? We hebben het over de teksten die op de hemelmuren geschreven staan. Het is een wonder dat het tot de aarde is gekomen, in een groot natuurverschijnsel. Leef en geef het Woord. Houdt het niet achter. Laat het door u heenstromen, opdat uw rivier tot leven komt.

37. Zo spreekt gij in nieuwe tongen, de tongen van het hemelse woord, als een nieuwe taal, een nieuwe terminologie. U zult moeten gaan van inzicht tot inzicht, om uw oude leven achter u te kunnen laten. Dat gaat niet zomaar. Dat is een gevecht. Dat is een studie. U moet nog het beloofde land innemen, al die vakken bestuderen die door Anderlech worden genoemd. Daar dient u uzelf in te oefenen, als u wil leven.

38. Leef en geef leven, door te leren, door te memoriseren. Laat het Woord in u tot leven komen, geef het geboorte, opdat het u ook geboorte zal geven. God heeft niet zomaar kinderen. Wij moeten God geboorte geven, het Woord geboorte geven, opdat wij zo God’s kinderen zullen zijn. Dat is beeldspraak. Er is niets vanzelfsprekends. We hebben het over diep geestelijke bloedlijnen, die u vanuit uzelf, vanuit de diepere bronnen des levens voortbrengt.

39. Nu, dat is een heel karwei, dat ontkend niemand. Leg u erzelf op toe, anders komt u in de strikken van het snelrijden, waar het boek Anderlech tegen waarschuwt. Vindt u weg in de mijnen tot de zee. Draai iedere steen om om de tekenen en de aanwijzingen des Heeren te ontvangen. Dan gaan we ook zien waarom het oude woord alleen nog maar gedeeltelijk mocht spreken, waarom er zulke voorhangsels dienden te zijn, want wij kunnen niet zomaar God zien. Laten we blij zijn met de voorhangsels. Het is om ons voor te bereiden op de ontmoeting met God, met de hemel, met Anderlech, door het Woord. Het Woord geeft hiervoor de instructies.

40. We moeten hiervoor het psalmelijke pad volgen, door zee en wildernis, door holen en grotten. Het Woord onderwijst ons, naargelang wij deze weg begaan.

41. Hiervoor moeten we in hemelse ballingschap gaan, door hemelse touwen worden opgetrokken en voortgeleid, waarin ons vlees wordt gebonden. We moeten opgenomen worden door het hemelse visnet alvorens we geestelijke vissers kunnen zijn.

42. We moeten komen tot de havens van de holenmensen, door te gaan door grotten, holen en mijnen, door mijnenwerk te verrichten, en zo zullen we in deze havens werken, botenbouwers zijn. Ik bespreek nu de hemelse werken. Wij moeten zelf als Noach worden. Blijven hameren, blijven waarschuwen, afgezonderd blijven, totdat de zondvloed komt. Laten we ons daarnaar uitstrekken, want het is hard nodig. In de zondvloed zal het vlees vergaan. Het visnet neemt ons op.

43. Aan welke kant staan we ? Laten we aan de kant van Noach staan, en niet aan de kant van de vleselijken die alles vervleselijken, want die zullen vergaan in de zondvloeden die gaan komen. Maar wij zullen door de zondvloeden worden opgenomen. Ik klop met mijn hamer op uw hart. Ik klop met mijn hamer op uw deuren : Laat u met God en het Woord verzoenen. Bekeert u.

44. Verhard uw harten niet wanneer God spreekt, wanneer God hamert, want dan zal uw hart steeds ongevoeliger worden voor God’s roepstem, en bij uiterste verharding zult u geheel doof zijn voor de roepstem des Heeren, en dan is het goed mis. Dan wordt u geheel meegesleurd door de stromen van het vlees, en is er niets meer wat het nog doet stoppen. Het leven is geen spelletje. Het is een kans. Grijp die kans dan aan, want niks is vanzelfsprekend. Niemand wordt gedwongen om te leven. Niemand wordt gedwongen om bij God en het Woord te horen. Het is uw eigen keuze. Alleen in God en het Woord is het eeuwige leven te vinden. Dat is beeldspraak. Ken de betekenissen en pas het toe. Het leven heeft een gebruiksaanwijzing.

45. Willekeur is het pad des levens niet, maar leidt tot de dood. U heeft het Woord nodig. Woord of willekeur ?

46. De terugkeer tot de zee is een beeld van de terugkeer tot de zee van innerlijke hemelse tranen. Dan ween je weer om de zonde en heb je rechtvaardigheidsgevoel, en wordt je verlost van al het aspergerisme. Alleen zo worden de geheimen van kennis in de zee gevonden. Dat zijn de geheimenissen van het Woord, waartoe je alleen kunt komen omhuld door je tranen. Dat is de ware wedergeboorte en de ware opstanding, wat dus alleen de opstanding kan zijn van de visser, want dat is een beeld van het zijn in de hemelse tranen, dat je het hart van God hebt leren kennen. Daarom is het boek Anderlech van zo’n uitmuntende schoonheid. Ze was zeer schoon in mijn droom, en ze is zeer schoon wanneer ik in haar lees en haar woorden bestudeer en memoriseer. Dan wordt je tot het ware leven opgewekt.

47. Wij moeten worstelen met Calvijn in de wildernis. De man heeft te belangrijke dingen gezegd om zomaar

weg te gooien. Veel moeten we ook weer achter ons laten, om tot de hogere Calvijn te komen, het Woord wat door hem heenwerkte. God kan door alles heenwerken, en zowel God als de leugenaar werkten zwaar door Calvijn heen.

48. Calvijn wees op Paulus die stelde dat de ware theologie niet naar het vlees gekend kon worden. Men moet zich richten op de vernieuwing in de wereld die alle menselijke kracht te boven gaat. Calvijn spreekt over het belang van 'het oog des geloofs'. Hij heeft vele boeken eraan gewijd om te beschrijven wat dit inhoudt, want het is niet zomaar historisch geloof. Geloof moet geheel ingekapseld zijn door het profetische, door de leer der afstemming, want als men niet is afgestemd op de tijden des hemels, dan is men nog steeds afgestemd op het vlees.

49. De mens moet dus in de leer van Calvijn door de enge poort. Wat dat aangaat sluit Calvijn dus nauw aan op de leer van de oude bijbel. Er wordt geen goedkoop evangelie gepredikt in de leer van Calvijn in de grotere context ervan. Bij Calvijn kom je niet zomaar binnen. Het was God's antwoord op de hedonistisch-laodiceaanse kerk die dominant was geworden. De calvinistische reformatie was een grote uittocht. Calvijn ging in verschillende opzichten veel dieper dan de veel bourgondischer ingestelde Luther. Luther was de poort opener geweest, als een Aäron, en Calvijn had de verdere Mozes taak op zich genomen, en zo werkte God door hem, maar men moest van de voorwerpelijke Calvijn nog komen tot de onderwerpelijke Calvijn. Calvijn mocht geen afgod worden, maar was een heenwijzer, een onderwerp. Hij was het raadsel van de diepere reformatie. De reformatie was nog maar net begonnen. Hus was de grote voorloper geweest, die dat met zijn dood moest bekopen. Dit was een Franciscaanse beweging, oftewel de beweging van Moeder Armoe. Dit steeg hoog uit boven zomaar het geestelijke.

50. Geestelijk op zich zegt nog niet zoveel, want er zijn ook markt-geestelijken en materialistische geestelijken. Men moest nog tot de soberheid doordringen. Daartoe was Calvijn, maar dat was niet zonder gevaren. Daarom moeten wij met Calvijn worstelen in de wildernis.

51. Calvijn noemde het geloof de bron van de gehoorzaamheid, maar dit was niet zomaar geloof op zich, maar het afleggen van het vleselijke en vleselijke wensen, tot afstemming op God. De mens moest door God geleid worden. Geloof was dus onderworpen aan allerlei hogere factoren. Ook Paulus stelde dat geloof op zich niet het hoogste en belangrijkste was. In de oude talen zoals het Hebreeuws, wijst dit terug op de moederschoot. Calvijn stelde dan ook dat God allereerst als moeder kwam, als matriarch, maar de mensheid wilde haar niet.

52. Dat is een geestelijke band, want Calvijn stelde ook dat voor Jezus de vleselijke verwantschap niets of weinig betekende. De waarheid moest geoefend worden door de natuur het hare te geven, stelde Calvijn, en daarbij moet men zich niet al te zeer hechten

aan vlees en bloed.

53. Calvijn besprak zo de woorden van Jezus : ‘Wie is mijn moeder ?’

54. Het vleselijke is dus de voortdurend afwijkende spiegelingen die we overal om ons heen zien. Het gaat eindeloos door. De mens gaat van vlees tot vlees, en hecht veel waarde aan het vlees, opdat zij de geestelijke en sobere kennis verborgen houden en belasteren, verkeerd voorstellen.

55. Het boek Anderlech stelt dat het belangrijk is dat het Woord voorhangsels heeft, want niemand kan God zien en leven. Ook Mozes moest een bedekking dragen. We kunnen God alleen van achteren zien. Vandaar dat de spiegelingen van levensbelang zijn, maar we moeten tot de bronspiegeling komen, waar het boek Anderlech ook over spreekt.

56. De mens is helemaal weggezogen en ondergezogen in spiegelingen. In die spiegelingen zijn er telkens ontbrekende onderdelen, boekrollen.

57. Iedereen zal wenen. Dat zal het teken van wedergeboorte zijn. Zij die niet wenen zullen wegvagen. Er zal niet gerekend worden met hen die niet wenen, want het zijn slechts spiegelingen. Wees daarom vol met het Woord. Omhul het met tranen opdat het zich mag vergeestelijken. Zo wordt het koninkrijk gebouwd. Uw koninkrijk kome. Er is leiding aan waterbeken. We kunnen stellen dat dit de tranenbeken zijn. Om die weg te kunnen begaan moet elke eigen weg van het vlees verloochend worden. Dit is de grote arbeid van de geestelijke visserszorg, opdat de mens loskomt van zijn dwaalwegen. In deze beken ligt ook het geestelijk zaad.

58. Het geheim van de bronspiegeling van God is dus de tranen der soberheid over de hedonistische zonden der mensheid.

59. Gebrek aan onderzoek schept ijdele bespiegelingen waartoe vals vertrouwen ontstaat. Er moet een balans zijn tussen het aan jezelf sterven en het sterven van de vijand. Ga niet zomaar op gelijke hoogte staan van de hogere kennis of zelfs hoger,
maar eerst moet je jezelf onderwerpen, zodat de hemelse kennis je kan vullen.
Leg je toe op de verborgenheden van God’s werken.
We spreken hier van de verborgenheidsleer.
Ook is er een soberheidsleer en de leer van de mondwachter.

60. De mensen vliegen elkaar in de haren, en vechten om wie de eer en het aanzien mag hebben. Ze vechten om ieder stukje brood, en om het pronkbezit.
De mens moet slechts loskomen van deze spiegelingen. Maar dat kan dus niet in eigen kracht. Alleen door te sterven tot wedergeboorte. Alles tot de hemelse moeder.
Wedergeboorte dus, niet door de krachten van het zichzelf kronende vlees. Afsterven dus.

61. Dit zijn dus spiegelingen van het geestelijke, van het geleid worden, van de vergeestelijking tot de hemelse gebondenheid die we op aarde zien.

Allereerst moet je er dan diep in, anders valt er niets te vergeestelijken. We zien de afschuwelijke gevolgen van dienstweigering. Het gaat daarom om het verrichten van de geestelijke dienstplicht, wat niet alleen een dienstplicht is van lijden, maar ook van strijden.

62. Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg. Een hemelse visser weet wat dit betekent. Komen tot het zoonschap. Een moeder is je toegewezen, als een teken en een zegel, dus als heenwijzer, als spiegeling, dus het mocht niet zomaar volkomen zijn.
Wees maar blij dat die moeder een voorhangsel heeft, anders zou ze je verslinden. Wees maar blij dat die moeder niet volkomen is. Je zou niet kunnen bestaan.
Het Woord moest verzegeld worden, want niemand zou God kunnen zien en leven. Daarom kan God alleen maar van achteren gezien worden. Maar zelfs dat wil de mens niet zien.

63. Al het afgeweken doorgespiegelde is zover doorgespiegeld en in zijwegen afgespiegeld en opgesplitst, en weer verder gespiegeld, dat het tot het omgekeerde is geworden, wat we de leugenaar noemen, oftewel het grote gebrek aan kennis. Calvijn noemt dat in de ogen van de leugenaar niets schoon is dan wat misvormd is. De leugenaar wil geen hervorming, maar misvorming, want dat noemt de leugenaar de hervorming. Ook is er voor de leugenaar niets liefelijker ruikend dan het stinkende en walgelijke. We hebben dus te maken met een afschuwelijke trol die door het vele spiegelen pervers is geworden en zo de wereld heeft omgekeerd. Calvijn noemt het het probleem van de verwaarlozing.

64. Telkens weer bespreekt Calvijn de geest van ondankbaarheid waartegen we moeten strijden. Ondankbaarheid brengt onder het oordeel van God. Het is een sta in de weg. We hebben het over de geest van het materialisme, van de mammon, die alles heeft lopen verdichten en verletterlijken en daarin een aardse markt heeft gemaakt. We moeten de geestelijke tocht door de wildernis en door de zee geheel volbrengen, en dat stopt niet bij Mozes, maar gaat verder bij Ismael, bij Ezau, en bij Jeremia, tot het vissersgeheimenis. Dat is de diepere weg in het paradijs.

65. Calvijn wijst erop dat het een hevige en felle strijd is, als tegen een roofdier die niet opgeeft en telkens nieuwe dingen verzint om de mens te strikken. Calvijn roept de mens op om op hun hoede te zijn.

66. Vrees is het belangrijkste op deze aarde, als een zintuig om te zien hoe groot en diep de zonde is, want de mens is te ver gegaan door gebrek aan vrees.

67. Men vreest niet genoeg, men twijfelt niet genoeg, men heeft geen alarms. We moeten voortdurend in de schrik des Heeren leven. Dat is het ware leven. daarbuiten is de dood, die komt door roekeloosheid en lichtzinnigheid.

68. Wij moeten in alles wat we doen en

laten geleid worden door de hemelse tranen, door afgestemd te zijn op het hemelse lijden, ook de hemelse vreze en woede over de zonde. Zo geven we de zonde, het vlees en de wereld geen voet. De zonde zoekt naar ieder eigengereid en lichtzinnig, slordig gaatje in de mens. Door luiheid en gebrek aan leerzucht komt de zonde binnen. Maar daar waar een mens ten volle gevuld is met de hemelse tranen, daar wordt de zonde teruggedreven.

69. Zondert u af om de hemelse tranen te ontvangen. De hemelse tranen zijn te vinden in het Woord. In stilte en overdenking ontvangt u het.

70. De hemelse klaagliederen zijn niet zelfzuchtig. Allereerst gaat het om het hemelse lijden, en van daaruit het lijden van het volk. Zo krijgen de tranen richting en is het ter opbouw.

71. Wie niet weent heeft geen vruchtbare grond. Er is veel om over te wenen. Dit is hoe de hemel werkt. Het is een weenwerk, zoals Jeremiah de wenende profeet was, wat diepe Egyptologische wortelen heeft, want Ra was de wenende. Zo bewoog hij door de onderwereld tot wedergeboorte, iedere dag weer, ter verdieping en verdieping. Het is daarom een beeld van de exegese.

72. De vocabulaire is slechts een uiterlijke vorm. Het gaat om het innerlijke, wat ermee wordt bedoeld, de betekenis. Waar moeten we dan aan denken ? De farizeeër en zijn gewitte graven. Och, zorg toch dat gij niet als de farizeeërs bent. Wees geen letterslaaf.

73. De bloemen groeien wel door, ook om de gewitte graven. Ze bloeien er niet minder om, en dat moet ook wel. Het groeit samen op met de farizeeërs.

74. Ook al blijven de mensen hardnekkig doorzondigen, de bloemen zullen blijven doorgroeien en bloeien, en de vogels zullen blijven doorzingen. De zondaar verandert niets aan God’s eeuwige plannen.

2.

Het herstel van de tentendienst

1. Ik houd mij vast aan het hemelse touw.
Niks anders is belangrijk.
Het hemelse touw leidt mij overal naartoe.
Boven alles verheven is het hemelse touw. Boven alle aardse afgoden.
Het geestelijke is niet zomaar genoeg.
Gij moet het geestelijke touw ontvangen, opdat gij loskomt van uw aardse gebondenheden.
Aardse gebondenheid kan alleen gebroken worden door een grotere hemelse gebondenheid.
Zo alleen kan de mens geleid worden en loskomen van het vleselijke.
Ken de Heere op al uw paden.
Ken de Heere in uw zitten en opstaan.
Ken de Heere in slapen en waken.

2. We spreken dan over de wildernis kerk. Hier is taal geen probleem meer. We spreken in vele talen die allemaal hetzelfde zeggen. Paulus stelde ook dat we alles moeten zijn voor allen. Vandaar dat de nieuwe bijbel in haar soberheid ook juist veelkleurig is.

3. Nu, laten wij opgaan tot het schip wat is gekomen. En laten we zo verder worden opgenomen in de hemelen des Heeren, opdat wij onze taak zullen zien en ervaren. Het is grote oorlog. Er moet nog veel gebeuren. En de oorlog moet nog tot vrede gebracht worden, en die vrede zal eeuwig zijn, wat zal gebeuren door de geestelijke jachtsinzettingen. Deze inzettingen staan in de nieuwe bijbel.

4. Komt allen gij volkeren, tot het geheimenis des Heeren geopenbaard. Het hemelse manna wordt deze tijden rijkelijk verspreid, maar velen leven nog in honger en armoe, velen leven nog in grote oorlog.

5. Het werk gaat door. De metalen frames van de hemelen worden zichtbaar. De komeet des Heeren is gekomen, en de hemelse schepen, om mensen op te nemen, hen die in grote paniek zijn, hen die het niet meer zien zitten. Oh, wat een kommer en een kwel is er in deze wereld voor vele mensen. Mensen, heb elkaar toch weer lief, en deel het Woord des Heeren met uw naaste. Zo rijkelijk is het over de aarde uitgestort in deze tijd. Ook gemeentes en kerken die vastzitten mogen zo loskomen en op sleeptouw genomen worden, in het grote herstel van onze moederkerk. Dat was een project van watergeuzen en bosgeuzen, die de vervolgde Nederlanders lieten vluchten naar Duitsland.

6. Wat beroemt de druppel zich tegen de zee ? Dat is de mentale ziekte die de mensheid heeft. Ze beroemen zich tegen hun maker. Ze beelden zich van alles in.

7. Wat beroemt de mens zich eigenlijk tot de hemel ? De mens is geheel niets, maar een zucht. We komen deze gedachte steeds weer tegen in de nieuwe bijbel. Altijd weer strijdt de mens tegen God, maar zonder resultaat, want kijk waar het de mens heeft gebracht ? De geschiedenis leert dat de mens niks heeft geleerd. We staan hier voor een grote problematiek : de mens. De nieuwe bijbel stelt dat de mens één van de ergste afgoden is. We hebben het dan over de lagere, vleselijke mens. Er is ook een hogere, geestelijke mens, die meer literair is ingesteld.

8. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.

9. Het is de Laodiceaanse mens die zijn bezit overdrijft, ook zijn relatie met God, zijn goedheid. Hij leeft in een overdreven wereld. De mens heeft niets, en moet dat eerst onder ogen komen. Alles om ons heen is bedrog.

10. Weer gaat het hier om de lagere, vleselijke mens, het ego, die alles heeft omgedraaid. Het is een ziekte die door de zonde is gekomen, een virus. Het is de eigenaardigheid van de zondige natuur.

11. Het is de wil van het beest van de onwetendheid wat zich projecteert op de mensheid, en dit kan de mens alleen overwinnen door ingeleid te worden tot de hemelse kennis.

12. Het is niet zo vreemd dat we dit om ons heen zien. We moeten het namelijk eerst overwinnen. Ieder mens heeft te strijden met zijn ego, zijn lagere natuur,

en zal het moeten opofferen. Vandaar dat de tentendienst zo belangrijk is. De mens moet op jacht gaan en het ego offeren tot God. Daartoe moet dus de tentendienst hersteld worden, want de lagere natuur heeft een valse tentendienst gemaakt, en alles verkeerd voorgesteld.

13. Voor hen die in onwetendheid leven : Er is geen directe weg tot de hemelse kennis. Het gaat via de confrontatie met de leugen, waarin de mens getest wordt. De hemelse kennis kan dus alleen vergaard worden in de geestelijke oorlog.

14. De mens wordt niet geboren met de waarheid. Het wordt de mens niet in de schoot geworpen. Het is niet zo dat de familie of de kerk waarin de mens opgroeit automatisch de volledige waarheid is. Eerst zal de mens een confrontatie moeten hebben met de leugen en de leugen moeten overwinnen. De mens moet hiervoor komen tot de hogere tentendienst en de lagere tentendienst achter zich laten en overwinnen. De leugen zal de mens ook niet zomaar laten gaan, maar in allerlei vormen komen om de mens trachten te strikken. Daartoe dient de mens op zijn hoede te zijn.

15. Er moet een verzamel-element zijn in de geestelijke wereld, want het westerse christendom heeft missende schakels, missing links, waardoor het in dezelfde cirkels blijft draaien. Het geheel is afgesloten, en daarom wordt het beeld van het geestelijk visnet gebruikt, dat er nog een werk te doen is.

16. Het stopt niet met pinksteren. Er is ook het feest van het hemelse touw, waar Mozes al op wees in de uittocht en waar Paulus op wees, want hij was gebonden in het heilige geestelijke. Zomaar het heilige geestelijke ontvangen is niet genoeg. Er zijn zovelen die claimen het heilige geestelijke te hebben ontvangen, en ze vechten met elkaar. Je moet gaan voor het hemelse touw.

17. Het laat zien dat het geestelijke niet op zichzelf staat, maar dat de mens ook opgenomen dient te worden door het woord, de literaire structuur van de hemel, waarvan het visnet een beeld is. Als het geestelijke op zichzelf zou staan, dan zou het vaag en roekeloos zijn.

18. God gaat langs de rijen om ons te testen, om te zien of wij tot de opgenomenen behoren die inwaards en geestelijk leven, of terugverlangen naar de vleespotten en daar op gericht te zijn, hangende aan uiterlijkheden en vormen. Zo wordt er onderscheid gemaakt tussen de lagere en de hogere mens. Je kunt de lagere mens niet zomaar wegdenken. Je moet strijden en overwinnen.

19. Het lijden hoort bij het geestelijk vissersschap. Het lijden is een teken dat er geestelijke vissen binnenkomen, telkens weer. Het lijden moet je dus op de koop toenemen. Het is onmisbaar in het vak.

20. Wij moeten gevoelig worden voor het reilen en zeilen van het vissersschap. Wij moeten leren dit pad te begaan, wat de enige weg is. De

hemel heeft ervoor gekozen dit beeld te gebruiken. Als de geestelijke visser langsgaat moeten we al het ander werk afleggen. De mens doet werk wat geen werk is. We moeten de geestelijke visser leren herkennen.

21. De dolfijn, het vlot, de vissersboot, de vogel, het zijn allemaal beelden van overleven.

3.

Het Kedar geheimenis ; De steen van Ahn

1. De zonde zal niet voor eeuwig regeren. Dat is mijn vreugde.

2. Ezechiël riep op om te wenen en klagen over de zonde op aarde, over de gruwelen die er worden bedreven. Jeremia werd afgezonderd in de toorn des Heeren. Zouden wij niet volgen ?

3. De mens is eindig. De Heere is daarentegen oneindig, en zal het laatste Woord hebben.

4. Het Woord is ons tegemoetgekomen als een brug. Wij moeten uitgaan van de vleselijke wereld en voorzichtig zijn in het innemen van het beloofde land. Er is alleen leven op de brug, zo stelt het nieuwe Woord.

5. We leven temidden van menselijke achterlijkheid. De psalmist haatte het doen van de afvalligen. We moeten eerst de zonde en ellende die het gesticht heeft onder ogen komen, en in toorn en gramschap erover zijn, en het haten, waarvan de donkere bruid een beeld is. Wij moeten duister worden tot de zonde, terugkeren tot de hemelse duisternis.

6. Zingt de Heere een nieuw lied en een nieuwe psalm, en kom in onberispelijkheid tot de woningen des Heeren, opdat gij opgenomen wordt. Dat kan alleen door de donkere bruid, de dochter des Heeren, een diepe overtuiging van zonde en de ellende die het heeft veroorzaakt, en een diepe gramschap erover, en diepe haat en bitterheid, anders zal de Heere u niet aannemen. De Heere neemt geen onverschilligen aan. De Heere spuugt de lauwen uit.

7. Velen hebben de donkere bruid veracht. Ze zijn gesneld tot hun superslanke supermoddelen op de voorpagina's van hun roddelbladen die hen niet vertellen over de zonde en de ellende die het veroorzaakt heeft. Ze zijn gesneld tot de witte hoer die zich van geen kwaad bewust is, die haar mond afveegt van het bloed, en zegt : 'Ik heb niks gedaan.' Altijd heeft ze een brede glimlach op haar gezicht, vanwege het drinken van het bloed van de martelaren, van de vromen en de profeten. Die vereren zij, die volgen zij. Zij is de dochter van het kwaad, van de hebzucht, de gierigheid en de onverschilligheid van de mens. Zeer egoïstisch is zij in haar dode beenderen wiskunde. Zo stelt zij haar ijskoude statistieken op. De meerderheid is altijd haar excuus. Haar meerderheid heeft ze desnoods in een hand zand. Als de meerderheid van de dwaze mensheid onverschillig is over dierenleed dan is democratie ons tot strop. Daarom stelde Plato dat de wereld bestuurt dient te worden door wijzen, door filosofen. De

evolutie zal vanzelf alles in de juiste banen gaan leiden, maar het offer is groot. De beproeving is groot. Eerst moet het zaad sterven. Eerst is er een confrontatie met de zonde en de leugen. Eerst moet men diep gaan, en moet men worstelen. Het kwaad is iets chronisch. Het komt met pieken en dalen. Het is alleen wiskundig op te lossen. De mens dient terug te keren tot de studie.

8. Het verachten van de donkere bruid, de mens is er goed in. Niet zo lang geleden gebruikte de mens de donkere medemens nog als slaaf.

9. Het verachten van de donkere bruid, het verachten van zonde-overtuiging, van de toorn des Heeren, de oordelen des Heeren. Dat zou niet meer van deze tijd zijn, dat is ouderwets. De mens heeft het vrije zondigen tot norm gemaakt. Daar mag je niet van afwijken. Daar staat zware straf op. De mens is zelf tot god geworden, en heeft zijn eigen valse, bedrieglijke toorn. Oh, wat spot de mens met de natuur. Maar de mens zal niet succesvol tegen de natuur kunnen strijden.

10. Niet voor eeuwig zal het beest regeren. Zijn tijden zijn afgemeten. Het is nu een tijd van zaaien, opdat we straks een oogst zullen hebben. Werk zolang het nog dag is, want als het nacht is kan niemand werken. Als je nu niet zaait zul je straks geen oogst hebben, ook als je met vleselijk zaad zaait op vleselijke akkers. Wie in het vleselijke zaait moet geen geestelijke oogst verwachten.

11. De mens zit bomvol haastige zelfvergeving, en maakt niks goed, slaat allerlei dingen over. Deze spoedvergeving is de mens tot een strop geworden. De mens misbruikt zo vergeving, om te kunnen zondigen, en ze hebben haast tot de zonde, om hun vleselijke begeerten te volgen. De mens is zo zeer zelfdestructief. Strijdt tegen deze geesten. Neemt het Woord in uw hand van God gegeven. Ga de strijd aan en dut niet meer in. Vleselijke vergeving heeft vleselijke vergeetachtigheid gebaard, als de hoer die op het beest rijdt, dronken van het bloed van de martelaren. Och, kom dit gruwelijke gezicht onder ogen. Zij rijdt door de woestijn, een spoor van bloed achterlatend, rivieren van bloed. Zovelen volgen haar, grote stoeten mensen, die allemaal het doodsloon van haar willen ontvangen. Het is allemaal bloedgeld. Och, weent en klaagt over deze dingen. Ga in zak en as. Scheurt uw klederen, scheurt uw hart.

12. Waar zijn toch hen die nog nuchter en waakzaam zijn, die nog zuchten over deze gruwelen ? Vleselijke vergeving en vleselijke vergeetachtigheid zijn de grote afgoden vandaag de dag. Daar offert men mens en dier aan, want deze afgoden eisen veel bloed. Kom dat gruwelijke gezicht onder ogen. Kom hogerop.

13. De martelaren smeken om wraak, maar zij krijgen een wit kleed om geduld te leren. Wij moeten de dieptes ingaan van deze dingen, er inzicht over krijgen. Alles is afgeweken van het psalmelijke. Wij moeten terugkeren tot het psalmelijke. Alle vreemde dingen om ons heen zijn psalmelijke gelijkenissen. Wij moeten bovenal strijden voor de kennis. Dat is zeker

geen schoonpraterij, maar een oproep tot de eeuwige geestelijke oorlog.

14. De overmatige en overmoedige vergevingszucht die de mens heeft is een aspect van het vlees die de nodige geestelijke oorlog wil uitdoven. Het is dus een sluwe strategie van het vlees om de mens in zijn gevangenschap te houden. In een wereld van chaos, bedreiging en bedrog dienen wij richting te vinden. Dit is ook de Aramese betekenis van het heilige geestelijke. Laten wij ons uitstrekken naar de hemelse richting, onze wegwijzer.

15. De psalmen roepen op tot een diepere oorlog, namelijk die van de literatuur, van de studie. Zo strijdt je tegen de onwetendheid, tegen de vergeetachtigheid, door het hemelse woord. Zo kom je tot de verloren schakels. Die liggen niet voor de hand. Neen. Daarvoor zul je de diepten in moeten gaan, tot afgelegen, verlaten eilanden. Wacht niet op anderen, want die zullen misschien wel nooit komen. Ga eerst zelf, en baan het pad voor de anderen. Laat alles achter om het hemelse onderwijs te volgen. Houdt je aan niks vast dan aan het Woord des Heeren, de hemelse kennis. Laat het gegraveerd worden in je hart.

16. Dit is het ware leven niet, als je opstaat, dat wat je om je heen ziet. Het is de gevallen, afgeweken, vleselijke natuur. Hoe moet je daar mee omgaan als je met deze Medusa, deze Gorgoon wordt geconfronteerd, iedere dag weer ? Want iedere dag sta je op, iedere dag wordt je er weer in wakker. Telkens weer wordt je erdoor versteend. Je ziet het, en je sterft, versteent. Je ziet het, en het vergroot je. Je wordt geheel uitvergroot, geheel verkocht, elke dag weer. Wij zijn als slachtslammeren.

17. Daarom moeten we niet rechtstreeks naar dit monsterlijk varken kijken, maar door de prisma. Wij moeten dus als Perseus zijn. Ook Ahn ging met een prisma tot Goliath. Ahn keek niet rechtstreeks naar Goliath, zoals Perseus niet rechtstreeks naar de gorgoon keek. De prisma is het Woord van God. Houdt het dichtbij, houdt het dichtbij je hart. Kijk door het Woord van God naar de dingen, en niet buiten het Woord om, want dan sterf je. Doe elke dag je wapenrusting aan, zoals ook mijn oude moederen spraken. Elke dag weer. Houdt vast aan de prisma. Strijd niet als een blinde vuistvechter. Het is een studie object. Teksten zijn onverbiddelijk gegraveerd in de steen. Zo zijn we beveiligd tegen het innemende woord van de wereld, van het vlees, van de duivel, de gorgoon, noem het Medusa of Goliath.

18. Alleen zo kon Adam Eva tegemoet treden, niet rechtstreeks, want ze zou hem verscheuren. Wij kunnen ook niet God zomaar zien. Wie zal God zien en leven ? Nee, je sterft. Daarom moet de mens een prisma dragen, want de mens kan en mag God niet zomaar zien. Teveel van God zou de mens doden. Daarom moest Mozes een bedekking dragen. Mozes ontving daarom het prisma met de geboden op de berg Sinaï.

19. Als we opstaan moeten we direct de steen van Ahn, van de psalmist, grijpen. Ahn is een veelgebruikte naam voor

David in de nieuwe bijbel. Het is zijn Orionse naam. Nog beter is het voor ons om met de steen van Ahn, met de prisma, te slapen.

20. Wat we om ons heen zien zijn camouflages. Alles is gecamoufleerd. Het is op jacht. Pas dus op. Geef je er niet aan over. Ga tot je binnenwereld, en vandaaruit is er een pad door de wereld om je heen. Het is een wereld van hyperbolen. Het is niet echt. Er is een zondeval geweest, een spiegeling, een afsplitsing, en dat moeten we onder ogen komen om dieper te gaan, terug te gaan tot de moeder bron van al het leven. Dat is in het kort de boodschap van de nieuwe bijbel.

21. De bron is de eeuwige kennis. Alles is zeer geavanceerd, oneindig geavanceerd. Er is geen fout hierin. De eeuwigheid komt ons tegemoet, en de eeuwigheid is volkomen. Daar is over nagedacht, en dat is uitgewerkt. Daartoe is de nieuwe bijbel een boodschapper, en ook het eeuwig leven en de eeuwige kennis zelf.

22. Er wordt afgerekend met grove menselijke theologische fouten door de eeuwen heen, ingeslopen menselijke overleveringen en tradities, zwaar verletterlijkte en gedramatiseerde dogma's.

23. Ga leven in het nieuwe woord dat door de hemel is gezonden, de nieuwe bijbel. Wordt opgenomen door het Woord. In de hemelse literatuur hebben wij een woonplaats.

24. Het ontkennen van de realiteit om ons heen houdt niet in een ontkenning ervan in z'n geheel, want de lijnen van de ware werkelijkheid, de geestelijke werkelijkheid, lopen er dwars doorheen. Er zijn dus kruispunten, en vanuit deze kruispunten mogen we leven.

25. Het leven bestaat uit telkens terugkerende metaforen die uitgewerkt dienen te worden, zoals leven, dood, oorlog, honger, relaties, lijden, en de jacht. In de nieuwe bijbel vindt men de betekenissen van deze metaforen.

26. Psalm 120 zegt : 'Wee mij, dat ik een vreemdeling in Mesech ben, dat ik moet wonen in de tenten van Kedar. Te lang reeds woon ik bij wie de vrede haten; ik ben een en al vrede, maar als ik spreek, dan zijn zij uit op strijd.'

27. Kedar is de tweede zoon van Ismael. Ismael staat voor de geestelijke oorlogszuchtigheid, het toetsen. Niets zomaar aannemen en vanzelfsprekend vinden. Kedar wordt verschillende malen genoemd in de oude bijbel, en nog wel meer in de nieuwe bijbel. Daar waar we zijn ingedut komt Kedar tot ons. De donkere bruid van Salomo in het Hooglied werd vergeleken met de tenten van Kedar. Kedar betekent duisternis en aarde. In de nieuwe bijbel wordt Kedar ook de voorhangsels van Samuël genoemd. Kedar betekent ook camouflage. Wij moeten goed gecamoufleerd zijn in de geestelijke oorlog.

28. Ook betekent Kedar lieflijkheid en zachtmoedigheid. Zij is ook gewilligheid. Hoe lieflijk zijn op de bergen de voeten van degene die het hemelse Woord brengt. Het Woord zegt dat ze op de bergen zijn, in de natuur,

met het paradijselijke vuil, niet bij de valse stadse schoonheid en de stadse feesten. De voorhangsels van Kedar zijn ook belangrijk opdat we niet zullen sterven als tot God naderen. Het is een middelaar tussen God en ons.

29. De geestelijke oorlogsvoering en het toetsen vergt niet slechts waakzaamheid, maar ook ijver. Zonder ijver is de geestelijke wapenrusting niet volkomen. Daarom moeten wij tot de dochter des hemels komen, de volharding. Er kan alleen getoetst worden in volharding.

30. Dat grote moment dat de arend tot ons komt als wij op de stranden wachten op de hemelse vergetenheid als onze gids. Het komt vanuit de geschiedenis tot ons. Het is er al. Het is een wijze, en creatieve arend, met oog voor het kinderlijke. Het bevat al onze dromen, opdat de dromen van het vlees eraan zullen afsterven. Er zijn ook vleselijke opnamen geweest.

31. Tegelijkertijd is het de komst van de hemelse visser die ons opneemt, ons opneemt uit de eenzijdigheid waardoor we werden overspoeld. Wat een groot moment. Wat een grote zegen, dat het bestaat, en dat het is gekomen.

32. Calvijn noemt de mens meer dan dwaas. Ze verachten de zachtmoedigheid en zijn zo te sterk geworden, en daardoor zullen ze ook door geweld ten onder gaan. Hen die het Woord dienen daarentegen hebben oog voor het gekrookte riet en dragen zorg voor de zwakken. Zij hebben niets gemeen met de hardnekkige boosheid van de zorgelozen. Calvijn roept hen ook op te waken niet door deze stromen van zonde meegesleurd te worden.

33. De boosaardigen aanbidden de mannelijke spier. Men heeft die in grote protszucht willen laten zwellen, wat nergens voor nodig is. Ze hebben zo wereldse en vleselijke kracht gegrepen die overmoedig en overmatig is en zich weldra tegen hen zal keren en hen uiteen zal scheuren.

34. Calvijn stelt dat de mensen meten met de maatstaf van hun eigen zinnen. Ook het religieuze meten ze met deze verziekte maatstaf. Hij noemt ze durfals. Hun toetssteen is het vlees.

35. Ik had een droom dat ik op het strand aan het wachten was op de opname, de hemelse vogel. Ik was al een beetje het water ingelopen, en het zeewater begon me mee te sleuren. Ik dreef daar, lag daar in het water, en de zee nam me mee, en toen kwam de hemelse vogel, heel groot. Het kwam laagje voor laagje. Belech had haar hemelse vogel gezonden. Belech is een boek in de nieuwe bijbel, het hemelse woord, een naam en aspect van God.

36. Zij is een hemelse visser, en wij moeten het hemelse vissen ook leren. Wij moeten hierin onderwezen worden en onderwijzen. Wij mogen het ook doorgeven aan anderen. Het zoonschap is tot het hemelse dochterschap, wat de volharding betekent. Wij moeten de hemelse volharding leren.

37. Het boek Belech noemt het oordeel de vrucht van hemelse zorg. Alleen zij die in de hemelse zorg zijn zouden dus kunnen oordelen, en daarom moet een

ieder zijn oordeel matig houden.

38. Telkens weer is de boodschap : Matig je oordeel, want je kan het bij het verkeerde eind hebben. Men moet terugkeren tot de hemelse tranen en daar waar water tot melk wordt.

39. Er is niet zomaar een hemelse zorg op zich, maar het gaat om de hemelse zorg waarin volhard is, oftewel het dochterschap. Dat laat dus ook zien dat er buiten het dochterschap geen oordeel is. Vandaar dat de nieuwe bijbel het ook telkens heeft over het hemelse dochterschap wat komt om te oordelen. Het beeld wat hiervoor soms wordt gebruikt is dat van de leeuwin. De leeuwin is een volharder, die geeft niet op.

40. Wij roepen daarom tot Belech, dit aspect van het Woord, dit aspect van God, van de hemel, en we roepen haar om hulp. Zij komt ons tegemoet in rivierengebied. Laten we onze hoofden opheffen voor de onthulling van het geheimenis.

4.

Het dubbel Woord

1. De boodschap van de nieuwe bijbel is : Aanvaard de pinnen door het vlees. Aanvaard de wachter voor de mond. Wij moeten stom tot de Heere gaan, de Heere moet onze mond blokkeren, en onze voet. Dan zal het Woord des hemels ons leiden.

2. Laten we dankbaar zijn dat we voor de zonde en de hoogmoed worden beschermd. Het moet het hemelse pad zijn wat we moeten opgaan, niet het menselijke, vleselijke pad. Dit is een dwaasheid voor het vlees, maar God heeft juist de hemelse dwazen verkoren. De dwaasheid des Heeren is wijzer dan de wijsheid der mensen.

3. Laten we in de dieptes gaan van de nieuwe bijbel, tot wat dit betekent. Onze tong moet bedwongen worden, onze tong moet het begeven, zodat het de Heere niet meer tegenhoudt, en de Heere ons kan leiden. Zo sterft het ego van de mens. We moeten terugkeren tot de hemelse bitterheid.

4. De mens moet geestelijk leren urineren. De urine-buizen liepen door het hele lichaam van de paradijselijke mens, net als de bloed-buizen. Op aarde is dit allemaal verdraaid en ingeknot.

5. Velen in de kerk zeggen dat je het niet kunt verdienen, dat het alleen om genade en geloof gaat, maar dat is een leugen van deze wereld. Je kunt het niet verdienen naar het vleselijke, maar wel naar het geestelijke. Je moet de wedstrijd winnen, vertrouwen kan alleen maar verdiend worden. God is niet gek. God is geen dwaas. Het gaat om een wederzijdse relatie.

6. Luie, gemakszuchtige mensen hebben de goedkope genadeleer opgesteld, hier in het westen. Dat staat zeker niet zo in de grondteksten van de oude bijbel, en ook in de westerse bijbelvertalingen staat er genoeg om dit te weten. Geloof zonder werken is dood. Geloof zonder bekering van

zonden is dood. Geloof zonder wederzijdse relatie is dood. Geloof zonder kennis is dood. Het gaat niet om de lagere, vleselijke werken, want die zijn ook dood. Het gaat om de hogere, geestelijke werken, van onze nieuwe mens die is opgestaan omdat de oude mens is gestorven. Het zit dus in het sterven van de zaadkorrel. Geloof zonder sterven aan het oude en opstaan in het nieuwe is dus ook dood.

7. Och, laat u toch niet tegenhouden door leugenleer, ook al zou iedereen het om u heen zeggen, en zou een ieder u voor dwaas uitmaken. In de hemel geldt niet de regel van meeste stemmen gelden. Dat is iets van deze wereld. Gij kunt geen twee heren dienen. De wereld heeft eigen heren gemaakt en gebrouwen. Als de meerderheid je heer en meester is, dan is God dat niet. De meerderheid als bewijs gebruiken is een drogreden. Het is een doodlopend pad. Dan sterft je geestelijke leven af. Het vlees heeft de mens een alibi gegeven, maar bij God kom je er zo echt niet langs.

8. Het vlees moet sterven. Dat klinkt hard en wreed, maar het vlees is uitgezonden om u te doden en te verdoemen. Zou u dan niet strijden ? Het vlees komt in grote groepen op u af, om u kletskoek te verkopen. Zou u dan niet strijden, voor u en uw kinderen ? Och, verhardt uw hart toch niet als de Heere op uw hart klopt en tot u spreekt, zulke belangrijke woorden voor uw zieleheil en dat van uw kinderen.

9. Wij gaan niet voor snelle vrede. We hebben de rede des Heeren nodig, maar velen zijn niet voor rede vatbaar. Zonder de rede des Heeren is er geen vrede, zal er ook nooit ware vrede zijn. Daarom moeten we eraan werken het Woord des Heeren rijkelijk in ons hart te ontvangen en uit te werken in vreze en beven, want buiten dat Woord is er niets, alleen maar dood en verderf, zonde en ellende.

10. We gaan dus niet voor snelle vrede. We mogen geen vrede sluiten met de zonde en de valse meningen van de mensen. We moeten eerst scheuren en afscheiden.

11. Och, ik wens u de besnijdenis des Heeren van harte toe, dat gij die rijkelijk in uw hart en verstand, en ook in uw wil ontvangt. Het vleselijke moet er af. De zonde moet er af, want het is als een bedrieger en een sluwe moordenaar op u afgezonden, als een huurmoordenaar. Het is een sluipschutter. Wees dus op je hoede. De zonde heeft miljoenen jaren ervaring in het bedriegen van mensen en doden van zielen. Dat zien we overal om ons heen.

12. Och, ontwaakt toch geliefden. Laat het Woord des Heeren toch diep in u doordringen. Hoort de roepstem des Heeren in deze gevaarlijke en duistere tijden. Deze wereld weet niet dat zij niet weet. Zij denken alles te weten. Dat is Laodiceaans bedrog.

13. Och ontwaakt toch, gij die slaapt, en ontmaskert de werken der duisternis, opdat gij niet door hen meegesleurd zult worden. Vlucht van de Laodiceaanse kerk die denkt dat alles vrede is, en alles goed, als de meerderheid het doet. De mens leeft in een ordinaire flutroman. Tot dat niveau heeft men

God en religie gesleept, om genade te misbruiken. Maar het zal hen gaan bijten. Het is een afschuwelijk beest wat zich gecamoufleerd heeft in de jacht op zielen.

14. Ontwaakt gij die slaapt. En keert weder tot de Heere der hemelen, om uw wereldse heren achter te laten, want die houden u alleen maar tegen.

15. De zonde is tot een hoogtepunt gekomen in deze tijden.
Een volk dat geen onderscheid meer kan maken tussen waarheid en leugen, kan ook geen onderscheid meer maken tussen goed en kwaad.

16. Mannen zijn altijd mannen geweest, en ze zijn ook altijd leugenaars geweest. Er zijn maar bar weinig goede mannen in deze wereld van haat en geweld.
Altijd weer verzint de man uitvluchten voor de zonde. Wee de vrouw die hem gewillig navolgt.
Dan ben je geen vrouw meer, maar een naker die de nephilim navolgt.
Zo is de hedendaagse vrouw veelal ontvrouwd. Het heeft z'n onschuld verloren.

17. De mens is slaaf in het diensthuis van de zonde.
Het is een zonde industrie.

18. Maar wat zijn dan de zonden ? Ik noem er een paar : onverschilligheid, zelfzucht, hebzucht, betweterigheid, eerzucht, hoogmoed, trots, valse zelfverzekerdheid, overmoed, overmaat, en dat ontstaat allemaal in een gebrek aan het toetsen van alle dingen in de Vreze des Heeren, in een gebrek aan nederigheid. Men wil de minste niet zijn, en zo is het vlees de meerdere. Ze willen hun stem laten gelden, en zorgen ervoor dat het de stem is van de meerderheid. Dat is de zonde van vandaag de dag : kudde-gedrag, lauwheid, bewonderzucht, er bij willen horen, vrede sluiten met de zonde en de leugen.

19. Heb een ijver in de kennis des Heeren. Vecht voor de kennis. Laat je inlichten. Vecht voor het goede doel.

20. Kijk ze eens draven voor hun zonden en leugens en de meerderheid als uitvlucht gebruiken. Doe er niet aan mee. Strijd tot het bittere einde. Ontgroei de zonde. Wees te oud voor die spelletjes, al dat gedram en dat gevlei allemaal, om de zonde op een voetstuk te krijgen of te houden. Het is allemaal het vlees, en dat moet sterven.

21. Wie uit God geboren is zondigt niet. In de vreze des Heeren en het toetsen moet je wedergeboren worden, en dan kan de zonde geen wortel schieten. De zonde is normaal geworden. Maar we moeten weer weten hoe groot de zonde is, en we moeten de tijdelijkheid van de zonde weer onder ogen komen. Herinner jezelf eraan, dat de zonde en de leugen, en alle gevolgen ervan, maar tijdelijk zijn. Daarvoor moet je komen tot de eeuwige oorlog en de eeuwige jacht tegen de zonde, om zo te komen tot het eeuwige vrederijk. Dat is de boodschap van de nieuwe bijbel, en dat was ook min of meer de boodschap van de voorouders in de oude bijbel. Een dubbel Woord spreekt tot u, tot de zonde. Beiden zijn grote testamenten tegen de zonde, zoals Mozes twee testamenten op stenen tafelen ontving.

Neem die tafelen op. Er is het oude, onvolkomen verbond, en nu het nieuwe verbond.

22. De zee zal komen, de zondvloed zal komen. Zorg dat je op de vissersboot bent. Laat de zee en de zondvloed maar door je heenvloeien, om je te reinigen, om je te besnijden, opdat je op het schip wordt geheven, op de hemelse vissersboot.

5.

Uit en tot zonde geboren

1. De zonde is een hypocriete en ijdele zwammer en vleier, vol met drogredenen en valse excuses, om de mens gebonden te houden in het diensthuis van de zonde en de leugen. Daarom moet de hemelse visserij wel terugkomen en moet de mens komen tot haar tentendienst. Vissperen moeten er door de leugens. Al die hysterisch pratende, eenzijdige vissen van het vlees, die uit en tot zonde zijn geboren, moeten doorboord worden. Dat is de taak van de mens. De mens is tot niets anders geroepen dan dat, maar de mens heeft deze taak verzuimd. Men heeft vrede gesloten met zonde en leugen, dat men niet meer tegen de zonde strijdt, maar gemakszuchtig tegen hun medeschepselen, de dieren, die ook recht hebben om te leven. Men heeft het lopen verletterlijken, wat grootscheeps in de nieuwe bijbel wordt ontmaskerd.

2. De zonde vandaag de dag is niet zomaar meer op het niveau van zelfzucht, maar heeft zich ontwikkeld tot zelfobsessie. Daarom moet de mens ingeleid worden tot de hemelse visserij.

3. Oh, ik moet denken aan de wilde jongens die niet wilden vechten, dit pad niet op wilden gaan, maar ze moesten wel. Ze moesten wel vechten voor hun leven, anders zouden ze ten onder gaan, en slaven zijn van het vlees, van de stad. Ze hadden dus geen andere keus. Zij moesten het plan van God onthullen.

4. Dat is wat we noemen het wilde woord, want het woord van de profeten stoort zich niet aan menselijke etiquette, moet daar soms dwars tegenin gaan. Profeten zijn niet geroepen om mensen te behagen. Je staat oog in oog met een wild dier. Denk maar niet dat de profeten des Heeren te temmen zijn. Ze hebben dat wel geprobeerd, maar ze hebben hopeloos gefaald. Het bloed van de profeten klaagt hen aan, en schreeuwt tot hen. Het leidt tot de wederkomst. Maar laten we blij zijn dat er nog profeten zijn, en dat God het Woord heeft gezonden. De wederkomst is er al geweest. Het is overal om ons heen. God heeft het Woord gegeven. Maar wij moeten het Woord nog in ons hart ontvangen.

5. Nu, eeuwen lang is dat een onvolkomen woord geweest, omdat de mens nog niet klaar was voor een heleboel dingen, en het woord sprak dat er nog een ander woord zou komen, de volle waarheid. We hebben dus het oude onvolkomen verbond en het nieuwe volkomen verbond, met de komst van de nieuwe bijbel, de wederkomst, maar dat moeten we nog wel in ons hart ontvangen en uitwerken, dus we zijn er nog niet. We moeten er nog toe ontwaken. Maar we hebben het

woord al wel, want God heeft het gegeven, zoals God beloofd had in het boek Openbaring.

6. Er zou een nieuw boek komen, een hemels boek. Ook dat is door profetie gekomen wat niet te stoppen viel. Het was een hemels natuurverschijnsel.

7. In deze tijd zijn hemel en aarde tezamen gekomen, gekruisd. Dat is wat de wederkomst is, maar nu vraagt God aan de mens, of de mens wil wederkomen tot de Heere Heere. Och, mensen, het moet van twee kanten komen. Een relatie is geen relatie als het maar van één kant komt. Beantwoord daarom de roep des Heeren. Stel het niet uit. De tijd dringt. Als de Heere komt moeten wij ook komen.

8. Het Woord moet compleet zijn voor de wederkomst. Dat is in deze dagen gebeurd. Het volle evangelie is geopenbaard. We hebben nu dus een dubbel Woord. Het loopt overal doorheen. Op twee stenen tafelen moest het komen : het onvolkomene en het volkomene.

9. God houdt het niet meer vol, mensen. Het geduld zal op een gegeven moment ten einde lopen, want God kan de zonde niet voor altijd verdragen. De zonde zal vernietigd worden, uitgebannen, dus laat de zonde los, en weet goed wat de zonde is en wat de zonde niet is. Ken het leerstuk van de zonde, de grootte van de zonde, en de tijdelijkheid van de zonde. Niet voor altijd zal God geduld hebben. Het leven is niet vanzelfsprekend. Er zijn levenswetten, zoals er ook natuurwetten zijn. God heeft je leven geschonken, maar schenk ook je leven aan God.

10. God is er voor iedereen, ook voor hen die aan God ontrouw zijn. Maar eens zal het uit de handen van God glibben. De zonde zal niet altijd bestaan, want dan zou het alles vernietigen. De nieuwe bijbel noemt dat niet zomaar letterlijk de hel, maar de baarmoeder. Daar zal een nieuwe schepping zijn. Alles zal medewerken ten goede. De hel is slechts een zinnebeeld. Wij moeten allen door de hel, door de baarmoeder voor nieuw leven, maar verwerp de baarmoeder niet. De mens wordt niet gedwongen. Het moet van twee kanten komen. God is getrouw, ook al is de mens ontrouw. De psalmist stelde dat God ook in de hel zou zijn als hij daar zijn bed had. God gaat dus heel ver met ons mee, maar wijs de Heere niet af die tot u spreekt. Verhard uw harten niet. Judas zal moeten plaatsmaken voor Matthias. Dat is verder een groot geheimenis. Wij mogen niet overnieuwsgierig zijn naar deze dingen. Het zal op God’s tijd geopenbaard worden.

6.

Langer door zee

1. We moeten een wachter voor onze ogen hebben. Zoveel gevaarlijke vormen, gestaltes, verschijnselen en kleuren om ons heen die op jacht zijn. Denk niet dat je in het paradijs bent aangekomen. Ze zijn gecamoufleerd. Niets is wat het lijkt.

2. Nu, in deze strijd waren de Israelieten en Ismaelieten ook terecht gekomen toen ze in de woestijn waren.

De zonde en de leugen maakte jacht op hen, wilden hen niet laten gaan. De leugen wilde hen in slavernij houden. Daarom moesten ze strijden en op jacht gaan naar al die loerende, bloeddorstige beesten. Van die jacht moesten ze leven. Je komt niet ver als je niet de oorlog ingaat tegen de vijanden van de ziel. Je komt niet ver als je de jacht niet leert. Dat is iets symbolisch. Dat hebben ze verletterlijkt om ons heen. Ze denken dat het materieel is, maar het is in de geestelijke wereld.

3. Doe daarom de wapenrusting en de jachtrusting aan. Wees goed voorbereid. Heb een wachter voor je oog, je oor, je voet en je mond, ook een wachter voor je hand. Er zijn vele bedriegelijke verleidingen. Leef daarom dicht bij het Woord en laat je onderwijzen. Het Woord komt vanuit de hemel je tegemoet, vanuit de studie dus, als een school.

4. Het manna komt dus niet zomaar uit de lucht regenen. Je moet er voor vechten. Je moet er voor werken. Je moet het doorleven, je toeeigenen. Het gaat niet buiten jezelf om, want dan zou je weer slaaf worden. Je moet het leren kennen. Het is een studie proces.

5. Zo konden de Ismaelieten en de Israelieten opgaan tot het beloofde land. Ze moesten het bouwen, steen voor steen.

6. Ze moesten over rivieren en bergen, over land en zee.

7. ‘Door het land, door de zee, door de bergen, neem iedereen mee.’

8. Strijdt voor elkaar, breng elkaar het Woord. Er is niet zomaar hemels voedsel.

9. We zuchten misschien diep van het harde werk. We bloeden misschien ook van het vele strijden. Misschien heb je soms zoveel pijn dat je niet verder kan, dat je niets meer kan. Kijk om je heen, en zie dat velen al in zo’n situatie zijn gekomen en muurvast zitten. Wees dan een sleutel voor een ander. Het Woord is er om te geven, om door te geven. Zo zaai je, en zo heb je later een oogst.

10. Ben je diep in de wildernis, of diep in de zee, of gegrepen door een roofdier, of door de vijand, geef dan niet op. Er zijn vele verslavingen, maar ook vele bevrijdingen, vele doorgangen. Die komen door het zaaien, door het doorgeven.

11. Zit je vast in een hok, luister dan naar de droom, want de droom zal komen. De droom zal nieuw uitzicht geven.

12. ‘Ik wil’ mag worden tot ‘ik ken’. Zo mag je ontwaken.

13. Wees niet snel geamuseerd, wees niet snel overtuigd, want het kan een valstrik wezen. Ga de langere weg. Een heleboel zogenaamde beloofde landen van de mensen zijn aas, zijn vals. Dan moet je op je hoede zijn. Ga de langere weg. Ga desnoods langer door zee. Laat je niet bedriegen door valse eilanden. Leg je schip niet zomaar ergens aan. Wees niet overbesluitend. Heb een wachter voor je beslissingen. Beslis niet zomaar wat. Blijf desnoods langer in de wildernis, op doortocht, opdat je komt

waar je moet wezen. Noem niets zomaar je thuis. Ook niet als je er opgegroeid bent. Je thuis is je werk, je thuis is je strijd.

14. Het is niet zomaar waar de ander is. Neen. Je hebt een vaste basis nodig. Thuis is geen zelfstandig naamwoord maar een werkwoord. Het ware werk is in de bron. Dat is waar het ware werk omhoog borrelt en waar het levensbrood is. Wat eten we vandaag houdt dus verband met het werk. Zorg dat je werk zuiver is, goede basis heeft. Zorg dat je werk besneden is. Heb een wachter voor je werk en je woord.

15. We maken onderscheid tussen vleselijk en geestelijk werk. Er is besneden en onbesneden werk. Daarom is de werkbron belangrijk. De put mag je opdiepen. Als je je leven daartoe geeft zal het je leven bewaren.

16. Zoveel pijlen vliegen er om onze oren, soms raakt het je hard, maar zie het als de besnijdenis van het werk.

17. Zo heeft het werk richting, en komt het werk aan in het beloofde land. Dan ga je beseffen dat het werk het beloofde land is.

18. Het is verschrikkelijk, hoe mensen de zonde beter voorstellen dan het is, af proberen te doen aan de ernst van de zonde, de grootte der zonde niet kennen. Ze gaan er lichtvaardig mee om. ‘Oh, valt allemaal wel mee, oh komt wel goed,’ zijn voor velen stopwoorden geworden. En zo behaalt de zondemacht winst over hen, want de zonde leidt tot de dood. Je wordt misschien niet geremd in je plezier maken, maar geestelijk, van binnen, sterf je. Dat is het loon van de zonde.

19. We zien dat de verboden boom met de verboden vrucht die tot de dood leidt het ‘lachen met de vijand’ is, het pleziermaken met de vijand, het op een compromis gooien met de vijand.

20. De slang zei : ‘Ach welnee, je zult niet sterven.’ Nog steeds fluistert de slang dit in de hoofden van de mens, en biedt zo zijn giftige vrucht aan.

21. Ga in je leven na waar je nog lacht met de vijand, waar je nog plezier maakt met de vijand. De vijand lacht, want hij heeft je tuk. Die valse lach, dat is de verboden vrucht, en het doodt je. Je ziet overal om je heen die valse lach, mensen die blij zijn om het leed van de ander, blij zijn omdat ze het leed van de ander negeren. Dan ben je ten dode opgeschreven, en moet je tot leven komen. In liefde weer mens worden. Alleen de liefde zal je tot leven laten komen. Niets anders kan dat, ook dode kennis niet.

7.

De zachtmoedigheid

1. Men is dood en opgezet door aardse kennis die de liefde niet bezit. Het ontbreekt aan liefdeskennis, de kennis van empathie en tederheid. Die zijn niet op het niveau van de zachte heelmeesters. Dat zijn strijders. Strijdt om in te gaan. Strijdt om los te komen van je verslavingen aan de zonde, en je vleierijen met de zonde. Men vleidt zichzelf tot de dood. Alles moet maar goed klinken, maar de waarheid willen

ze niet horen, en de waarheid is hard.

2. De zondemacht is er om te verslaan, niet om feest mee te vieren. De zondemacht waarmee je lacht lacht om jou, omdat hij je heeft. Kom dus los van de bedriegelijke lach, van het bedriegelijke glimlachen. De zonde is ernstig en soberheid is vlijtig in het afleggen van de zonde. Je bent in het mijnenveld. De clowns om je heen lachen, en willen plezier met je maken, vanwege je dood, vanwege dat je de leugen hebt gekocht en gekoesterd.

3. Koester de zonde en de leugen niet als je vriend. Het is je vijand. Het komt gecamoufleerd, met een masker. Ween om de zonde. De tranen zullen u beschermen. Niets anders. Deze samenleving is bedrogen. Snelle smeerseltjes hebben ze om schuld en zonde weg te wassen zonder de prijs te betalen. De zonde wordt bedekt in plaats van ontworteld.

4. Treurt om de zonde, hef uw klaaglied op, en keer terug tot het beloofde land. Blijf niet zitten bij de vleespotten van zonde, leugen en dood. Het zijn je vrienden niet, maar je vijanden. Vijanden van je ziel.

5. Ze zijn totaal onverschillig, maar hebben maskers op. Ze zijn blij over de zonde, over jouw zonde. Je wordt ervoor betaald, maar ze betalen met de dood, met nog meer leugen en nog meer zonde, en nog meer schoonpraterij.

6. Calvijn merkt terecht op dat de wederkomst niet grootschaals opgemerkt zal worden. Er zal geen grote beroerte over zijn, want het komt niet met vorstelijke luister.

7. Het gebeurt dus in de diepte van het hart, voor hen die er klaar voor zijn. Calvijn stelt dat het wel bevordelijk zal zijn voor het welzijn van de mensen. Het spoort de mensen aan deze zachtmoedigheid, die door de wereld is veracht, te koesteren en beminnen. Waar ben je zelf ergens op dit spoor ? Heeft de wederkomst al in jou plaatsgevonden ? Ben je al een zachtmoediger mens geworden ? Dat houdt overigens niet in dat dit op het niveau is van de zachte heelmeesters die stinkende wonden maken. De zachtmoedigheid houdt in dat je jezelf niet vorstelijk laat gelden tegen het Woord in, dat je je niet vleselijk verheft boven anderen om hen op redeloze wijze te onderdrukken. De zachtmoedigheid is een strijder, hard en brutaal vanuit hemels oogpunt. Je kunt de zachtheid des hemels niet scheiden van de hardheid des hemels. Het wekt elkaar op. Als het alleen maar zachtheid is naar alles dan ben je gewoon onverschillig, en over die zachtheid hebben we het hier niet. Dat is vleselijke zachtmoedigheid die de zonde goedpraat, die de zonde maar laat aanrotzooien. Die zachtheid roept de zonde geen halt toe, en is dus verderfelijk. De zachtmoedigheid moet tot volle wasdom komen, stelt Calvijn. Hij waarschuwt ook tegen de valse hardheid die op de loer staat, het te sterk zijn. Pas op met wat je neemt en waar je jezelf voor uitgeeft. Het moet fundering hebben in het Woord. Dat is wat de ware wederkomst is.

8. Het Woord spaart de zwakken, geheel tegen het woord der wereld in. Zij die het Woord dienen moeten niet toegeven aan hen die niets ophebben

met het gekrookte riet, met de meest zwakken van de samenleving, stelt Calvijn. Ze zijn geheel weggezonken in hardnekkige boosheid.

9. Wee de aarde. We zien in het boek Buli klare taal, dat er duidelijke grenzen worden getrokken. Tot hier en niet verder. Wat drijft de vleselijken toch ? Het boek Buli, het laatste boek van de nieuwe bijbel, laat zien dat ze er niet mee weg zullen komen. Die vleselijke aarde waar ze zich met man en macht aan vasthouden als hun laatste strohalm, zal vergaan. Alles zal omgerekend worden, en met alles wat ze in het vleselijke hebben gebouwd zal afgerekend worden, maar dan niet op een menselijke wijze, maar op ondoorgrondelijke hemelse wijze. Hoe dat gaat geschieden kunt u lezen in de context van de nieuwe bijbel. Loop niet zomaar met stukjes weg, maar ga de context zien.

10. Calvijn waarschuwt tegen het afmeten aan de maatstaf van de eigen zinnen. Dat is waar de mensheid vandaag de dag aan lijdt, aan zelfobsessie. Je kunt niet de zonde dienen en dan ook nog eens recht richten. Dat gaat niet samen. De zonde leidt tot verderf. Punt. Dan wordt de plank geheel misgeslagen. Dit geslacht heeft alles lopen schoonpraten, hun gehele wereld die ze hebben gebouwd. Daarom moet deze wereld wel vergaan, maar dat gaat op God's wijze, niet op de menselijke en vleselijke wijze. God's wegen zijn ondoorgrondelijk. De mens kan er niet mee afrekenen, en zal er altijd op verkeerde wijze mee afrekenen, en zal altijd ervoor zorgen dat hij er reserves op nahoudt. Altijd houdt de mens sluw iets achter voor God. Men smokkelt dat het een lieve lust is als men tot de hemelpoorten gaat, op de smalle weg, door de enge poort, maar zo raakt de mens ergens vast, want de mens kan geen twee heren dienen. De mens is innerlijk verdeeld.

11. Calvijn noemt het de toetssteen van het vlees. Dat vereren zij.

12. Nee, zij willen het niet horen. 'Spreek ons van lieflijke dingen, van positieve dingen. Spreek ons naar onze verwende oren, spreek strelende woorden.' Maar dit pad leidt tot verderf, tot nog meer zelfwaanzin. Zo wordt de mens vetgemest voor de slacht. Als je nog ook maar enige liefde voor mens en dier in je hebt, dan stop je met dit soort spelletjes. Zorg ervoor dat je er niet meer bijhoort, anders zul je tot hen gerekend worden.

13. Scheuringen moeten hierin wel zijn. Het kaf zal met het koren moeten opgroeien, maar uiteindelijk, en dat kan niemand voorkomen, zal het kaf van het koren gescheiden moeten worden, anders is de liefde de liefde niet. De vleselijke kerk en de vleselijke wereld, en ook het vleselijke woord wat de mensen aanbidden, zal vergaan. Het ego zal niet in stand worden gehouden.

14. Calvijn stelt dat we hiervoor over de enge grenzen van Judea moeten gaan. God's koninkrijk moet over de ganse wereld worden uitgebreid.

15. Het vlees is aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is als een verslaving. Dat is de natuur van het vlees. Je ziet het overal om je heen. Het

kaf groeit op met het koren. Als je je er zelf maar niet aan overgeeft. Altijd is het vlees aan uiterlijke luister gehecht, stelt Calvijn. Het is grenzeloos. Het belet de mensen om de dingen van boven te zoeken. De vleselijke mens heeft alleen maar beperkt inzicht, stelt Calvijn, en zij verachten onaanzienlijkheid en eenvoudigheid. Als het niet groots is en met veel tam tam, dan hechten ze er geen waarde aan. Het moet hen naar de mond spreken, het moet hun oren verwennen. Hoe armzalig ben je dan ? Calvijn stelt dat als de wederkomst plaatsvindt dan zullen de vleselijken zich eraan ergeren, omdat het niet aanzienlijk is, en te eenvoudig is, te sober. Ze zouden er teveel voor moeten opgeven. Ze zullen het bespotten en uiterst minachten. Oh ja, het vlees kan hierin ook heel religieus zijn. Ze zullen vasthouden aan hun religieuze boeken die hen in slaap sussen, die hun Laodiceaanse levensstijl niet afkeuren. Het vlees kan rustig de mond volhebben met God, die ze geheel naar hun eigen hand hebben gezet. Een God waarbij je niet hoeft te veranderen, waarbij je gewoon jezelf kunt zijn. Dat is het evangelie van de rijken en de machtigen, in deze westerse verdwaasde wereld. Met kop en schouders wanen ze zich hoog boven ieder ander mens. Religieuzen bespotten de geestelijken. De halfslachtige geestelijken bespotten de soberen. In zo’n wereld leven wij. Zie daar maar doorheen te komen. Het is een hele opgave. Dan ben je een pelgrim die geen vaste woonplaats heeft, op naar het hemelse en beloofde land. Door enge poorten zult gij gaan, over smalle paden. Dan is er de eis dat je loskomt van overmatige baggage.

16. Calvijn stelde dat het koninkrijk God’s er niet is om voldoening te geven aan de ijdelheid van de mensen. De eer van God proberen de ijdelen te verduisteren, om zelf de eer op te strijken. Nu, dat is geweld tegen de hemelen. Wat heeft de mens God aangedaan, die de laatste plaats als een voorbeeld heeft ingenomen ? Nee, de mens wilde de eerste zijn. Dat is een hardnekkige wens van het vlees, om de eerste te zijn, de meeste, en zo zitten ze aan hun tafelen. Ze grijpen en vreten tot hun eigen verderf. ‘Het oog wil ook wat,’ zeggen ze dan. Nee, het oog heeft niks te willen. Werk eerst maar eens aan je oren. Kom tot het oog des Heeren door het oor des Heeren, en dan zie je hoe verblind het oog der vleselijkheden is, dat walgelijke, boosaardige oog, geheel verblind door zijn eigen hartstochten en begeerten. Het is de weg ten leven niet. Leer te luisteren naar de woorden van de hemel, en zo zal in jou een zuiver oog gegeven worden. Houdt je oog zuiver. Zet een wachter voor je oog. Ga eerst tot je oren. Er is geen snelle weg. Ga van de snelle wegen van de zonde af. Zij leiden tot het verderf. Zij belijden een hele andere filosofie, die van het meerdere, het gemakkelijke en het snelle, maar daarmee stort je met je voertuigen in de rivier.

17. Zet een wachter bij je hand en je voet. Calvijn stelt dat de vleselijken alreeds zijn verslagen, maar in hun strijd tegen God storten ze alleen maar meer gif uit. Het zijn stuiptrekkingen na de dood. Als kippen zonder kop rennen ze door. En velen huppelen er achteraan.

18. Het roepen en waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts echo’s. Alles is al opgetekend. Het zijn slechts herhalingen. Het Woord is gegraveerd in de stenen, de stenen muren rondom de hemel. Dat is wat de nieuwe bijbel is. Zonder de nieuwe bijbel zou er ook nooit een oude bijbel zijn geweest. Het heeft terugwerkende kracht, en ook doorwerkende kracht, want de nieuwe bijbel is er altijd al geweest, maar nu slechts, in deze tijd, geopenbaard.

19. Het Woord is steen. Daar kan een mens niets aan veranderen. Deze steen is eeuwig. Die komt tot de mens in vele talen, in vele dialecten, en werkt door vele stromingen heen. Het is niet exclusief voor een bepaald begenadigd groepje. Het is voor ieder mens, en voor ieder dier. Nu, haast u om van dit Woord getuige te zijn, en het binnen te nemen, en uw licht te verspreiden, want de tijden zijn duister.

8.

Het sieraad der hemelen

1. Buli, een prachtig sieraad voor de heiligen. In het Woord hebben zij woningen aan de zee ontvangen.

2. Buli is een aspect van het Woord des Heeren. Zij verkondigt het laatste Woord. Het is dan ook het laatste boek in de nieuwe bijbel.

3. Oh, laten wij opgaan naar het huis des Heeren en alles achter ons laten. Laten wij onze hemelse visnetten opnemen, van het Woord, om het Woord te verkondigen en ook het Woord te leven.

4. Zij is het sieraad der hemelen. Zij is tot de kerk gezonden om op te roepen tot de geestelijke oorlog.

5. Zij komt van een eeuwige oorlog.

6. Calvijn wijst er terecht op dat we niet alleen moeten strijden tegen de zonde van het overtreden van de geboden, maar ook tegen de nalatigheid. Nalatigheid is onderdeel van de zonde, het zich onthouden van het doen van het goede. Het gaat dan om de nalatigheid van het volbrengen van de geboden, van de plichten.

7. Calvijn wijst op het belang van gevarieerdheid in de strijd tegen de zonde en de nalatigheid. We moeten niet telkens hetzelfde wapen gebruiken, anders zouden we voorspelbaar worden, en daar maakt de vijand gebruik van. Daarom is het zo belangrijk geoefend te worden, en niet ten onder te gaan in conformiteit. De kerk is te voorspelbaar geworden, en daardoor is zij ten onder gegaan.

8. Buli zegt daarom : En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.

9.

Het dal van de eendagsvliegen

1. Gaat uit van de stad die ze gebouwd hebben, en kom tot de wildernis, en val hier niet in dezelfde valstrik van het

conform zijn en het voorspelbare. Trekt altijd verder.

2. Daarom zegt onze catechismus : Daarom moet de mens van reformatie tot reformatie gaan. Stilstand hier is fataal.

3. De hemel is variatie, niet naar de willekeur van de mens, maar geleid door het profetische en strategische. Het danst de mens niet naar de pijpen. Het is een groot offer, het grootste offer wat je in je leven moet brengen. Het moet een volkomen offer zijn. Wat houdt je liefde in als je dit offer niet hebt gebracht ? Ook het vleselijke heeft liefde, maar het trekt de ander de afgrond in. Wees op je hoede voor strijdloze waanliefde. Daarom moet het boek Buli komen. Het is een alarm voor soldaten, opdat zij niet indutten. Als zij de verkeerde richting ingaan gaat dit alarm ook aan. Het moedigt hen telkens aan om verder te gaan. De zonde is namelijk op jacht naar hen, en zo ook de leugen en de nalatigheid.

4. God bewaakt en bewaart de mens, opdat de mens beschermt is tegen de eeuwige dood. Maar het gaat hier om een wederzijdse relatie. Wees ook de bewaarder en beschermer van anderen, maar alleen op de kruispunten, want het kan alleen wederzijds zijn.

5. De mens heeft een eigen keuze, maar als het hart ons veroordeeld : God is groter dan het hart. Als de mens ontrouw is, is God nog steeds getrouw.

6. Ontkomen aan God kunnen we niet, waar we dan ook gaan. God behoedt ons voor vele dingen, maar uiteindelijk moeten we toch zelf kiezen. Uiteindelijk moeten we toch aan onszelf werken, het ons eigen maken. De mens is maar een zucht. Velen worden met de wind meegesleurd. Velen zijn slechts ééndagsvlinders, spiegelingen van een hogere werkelijkheid. Daarom moeten we het natuurprisma leren kennen, de prisma van Perseus, de steen van Ahn. Ahn is veelal de naam van David in de nieuwe bijbel. Dat is zijn Orionse naam. Door de natuurprisma overwon hij Goliath, het oog van de wereld, oftewel de lagere prisma, wat slechts een spiegeling was. Uiteindelijk blijft alleen het goede over. Leugen en illusie is maar tijdelijk.

7. De mens moet door het dal van de eendagsvliegen. Niets wordt werkelijkheid hier, en geloof hen niet die slechts eendagsvliegen zijn. Volg hen niet na, wordt niet zoals hen, want ze zijn er maar één dag, en ze stellen op de proef.

8. Hoor het gekrijs van de ééndagsvliegen op aarde. Ze komen uit een donker gat en gaan hier weer naar toe. Zie ze gek doen. Het zijn maar ééndagsvliegen. Ze hebben geen missie en geen doel. Ze komen op en vertrekken weer. Trap er niet in. Waarom zou je je leven bouwen op iets tijdelijks zonder waarde ? Waarom zou je je ziel overgeven aan de ziellozen ? Zie, zij hebben geen ziel. Als een zwerm trekt het over. Als een donkere wolk. Ze praten met je mee, ze lopen zij aan zij met je, vleien met je, maar er is geen leven in hen. Ze eten gewoon wat hen wordt voorgeschoteld. Er zit niets in. Ze gaan de weg van de minste weerstand. Als er iets nieuws komt zijn

ze er altijd voor te vinden, want ze stromen gewoon met de stroom mee. Het kaf groeit op met het koren.

9. Ze kunnen ook het Woord des Heeren prediken, maar wanneer het hen uitkomt. Ze maken er winst mee. Laat je niet bedriegen. Halve waarheden maken niet het geheel waar.

10. De vijand imiteert, maar het is niet profetisch. Het is vleselijk strategisch. Het is allemaal zeer uitgekookt. Het is de neerslag van veel hogere kennis. Alles wijst uiteindelijk terug op het goede. Volg de lijnen terug tot de natuurprisma, de steen van Ahn.

11. De mens luistert niet, totdat hij weent, zegt Zeeën.

12. We zien hier dat de traan van verbrokenheid de sleutel is tot het oor.
Er is vleselijk luisteren en geestelijk luisteren.
Vleselijk luisteren is niet gebouwd op de traan, niet gebouwd op het doorboorde oor.
Wij moeten dus bovenal bidden om de verbrokenheid en tot de tranenrivier komen willen wij dat ons oor geopend wordt door en voor de hemel.

13. Je tranen zijn dus je munteenheid in het geestelijke leven.
Je nachtmerries, niet zomaar je mooie dromen.
Nachtmerries leiden veel dieper, dragen meer info, terwijl alsmaar mooie dromen je laten indutten in valse gerustheid, schijnveiligheid en al dat soort bedrieglijke dingen van schone schijn.

14. Wanneer een vrome gaat slapen hoopt hij niet op mooie dromen, maar op nachtmerries, want die brengen hem veel verder, zegt Zeeën.

15. De mens wordt soms in woeste zeeën of rivieren geworpen moet worden om te ontkomen. De mens zit allemaal vast in valse ordelijkheid. Er moet eerst chaos komen.

16. Op andere plaatsen in de nieuwe bijbel worden er pijlen op de mens afgeschoten, opdat hij los zal komen van de oude orde.

17. De mens is in gevecht met beesten die hem gevangen houden. Dit is een lager bewustzijn. Dat is een lager woord waarin de mens vastzit, met valse stiltes en valse gesprekken, valse vergaderingen.

18. In Buli wordt er gewezen op het belang van de ontzegeling van het hemelse boek Zeeën opdat de mensheid hiervan verlost wordt. Lees, overdenk en doorgrond het boek Zeeën dus. Blijf bij de les. Als je er van wegrent zul je het later toch nog moeten leren. Er is geen ontkomen aan. Uitstel is in die zin geen afstel, maar al dat afduwen zal ervoor zorgen dat het je straks extra hard gaat treffen, want je hebt het dan allemaal lopen ophopen, en op een dag kun je het niet meer tegenhouden en overweldigt het je met grote stortvloeden. Dan zullen de hemelse zeeën je innemen, en zullen je innerlijke steden die je hebt gebouwd die rebelleren tegen de hemel instorten, net zoals in Buli.

19. De mens moet de les van het leven

leren, anders is er geen leven mogelijk. Als je na het leren van de harde les je dan nog rebelleert tegen de hemel en je vlees koste wat het koste hoog wil houden, dan zul je terug gaan naar de baarmoeder, zul je helemaal opnieuw moeten beginnen. Alles maar dan ook alles zal van je afgenomen worden, ook je geheugen, en dat is moederlijke zorg, voor je eigen bescherming.

10.

Bilha's tent

1. Onze stilte moet weer richting vinden.
Wij moeten onze prioriteiten op orde zien te krijgen,
hoofdzaken scheiden van bijzaken.

2. Dan moet je bij de bron zijn, in de dieptes van het hart,
waar het geestelijke woord borrelt, en geboren wordt.
Die stilte hebben we nodig, om onszelf te testen, om terug te keren tot ons ware zelf,
het geboren te laten worden.
Zo zal de stilte spreken, de geboorte van het geestelijke woord,
zal het richting krijgen.
Wees stil en wacht voordat u het hebt ontvangen.
Laten wij in stilte wederkeren, opdat wij straks zullen weten wat wij behoren te spreken.
Dat is een oorlogsstrategie en een geboortestrategie, om de vrucht zuiver te houden.
Immers, het zijn de barensweeën van de geestelijke moeder.
Zij wil geestelijke kinderen voortbrengen.

3. Zo zal alles stil worden opdat zij het woord van het hogere en ware leven horen.
Stilte heeft dus als doel om te luisteren en te ontvangen, om zo richting te ontvangen,
en het geestelijke woord voort te brengen, om zo waarlijk zorg te kunnen dragen.

4. Het vlees zal ten onder gaan door het vlees.
Laat je niet meesleuren.
Leg elke valse stilte af als een kleed, en keer weder tot de moeder van de hogere natuur,
tot de ware stilte van het luisteren, en de ware stilte van het toetsen.
Worstel met haar.

5. Al ons vleselijk spreken moet afsterven aan haar stilte,
en al onze vleselijke stilte moet afsterven aan haar spreken.

6. Vroeger had ik veel nachtmerries als kind. De andere wereld trok aan mij, want in wat voor wereld was ik terecht gekomen ?

7. In deze wereld hebben we te maken met een krankzinnig monster wat niet wil nadenken, alleen zingen. Het is de wereld van het vlees. Men is liederlijk, en de ware, nodige bestanddelen ontbreken vaak. Het is een gulzig beest. Het is geen godszucht maar genotszucht, en alles draait maar om geld en uiterlijke vormen. Alles is versimpeld tot één taal : de eenkennige, eenzijdige taal van het vlees.

8. Het geestelijke werkt met veranderlijke voorbeelden, maar het vleselijke werkt met vaststaande letterlijkheden, stelt het boek Vissen. Het werd tot een taaltirannie. Hierin heeft het vlees zich verstopt. Het vlees werd tot een institutie hier op deze aarde buiten het paradijs. Vandaar het belang van het studie verbond. De mens moet terug naar de wildernis om op zoek te gaan naar het verloren paradijs. We moeten werken met het kleine beetje wat we hebben. Daarin gaat het gebeuren. Dat is ons zaad. Zo moeten we een boot bouwen tot het beloofde land. We moeten de waarde gaan inzien van dat wat we nog hebben en het niet verspillen. Er is geen rechtsstreekse weg. Dieper in de tent, dieper in de aarde, dieper in het lichaam zijn de middelen die we nodig hebben. Het boek laat hierin de strijd met taal zien. Men moet tot de diepte van het mechanisme van taal gaan, want alles is verdraaid. De mens moet zo eerst zelf stoppen een taaltiran te zijn. De mens is taaltiran, de hemel is zeer anders. Het boek stelt dat het hemelse een cyclische en bewegende taal is als de wateren van de hemelse zee en rivier. Deze wateren moet de mens doorgronden en oversteken. De boot is hierin de innerlijke baarmoeder.

9. Men heeft alles op de aarde door gebrek aan kennis en door ongeletterdheid en allerlei overmatige jachtszucht, bezitszucht, controlezucht en heerszucht lopen overpersonificeren, overobjectificeren en overcompenseren.

10. Men is niet tot de diepte gegaan. Men heeft het afgekapt, en daarom onstond de gruwel die tegen de geboden des Heeren streed, en die vandaag de dag zelfs in de moderne kerken troont. Per kerk en persoon kan dat natuurlijk verschillen. We hebben het over hogere en lagere systemen die op elkaar inwerken. Dit moet men zien te herkennen, en hier bovenuit stijgen, wat de opname is waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dit moet gebeuren, dit kon niet tegengehouden worden. Dit was een hemels natuurverschijnsel, want alles was vastgelopen.

11. De nieuwe bijbel zette de oergeschiedenis die vergeten en verloren was geraakt in een nieuw kader. Dit kwam door theofanische openbaring. Het is een dichterlijke en alternatieve bijbel, zoals voorspelt in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniel van de oude bijbel. Er zou nog een nieuwe bijbel komen. Dat was hard nodig want destijds was de mensheid nog niet klaar, en konden een heleboel dingen niet gezegd worden. Dat liet Yeshua ook aan zijn discipelen weten. Men moest nog tot de volle waarheid komen. Ze waren er nog niet. Het boek was verzegeld, en het moest verzegeld blijven tot de eindtijd. De witte steen van openbaring, van het nieuwe boek, is alleen voor de overwinnaars over het vlees, oftewel zij die het vlees herkennen, die daadwerkelijk het beeld van de hemelse vrouw hebben begrepen. Dat is een ontwaking. Zij komen uit een grote verdrukking en hebben het beest en zijn gezanten overwonnen, oftewel het ego afgelegd.

12. De patriarchie in de kerken is door ongeletterdheid geworden tot een groot misverstand. Door het vele wegkappen

van eerdere principes en inzichten tijdens de grote uitzuiveringen en inquisities had men geen zicht meer op man en vrouw, en werden zij beiden tot een gruwel. De mens was volledig verkocht in een slavensysteem, wat de nieuwe bijbel uitvoerig beschrijft. In de oude bijbel is Bilha een slavin, maar in de nieuwe bijbel is Bilha een amazone, een beteugeling van het ego, als een rijder op een beest, wat ook de betekenis is van Filippi.

13. Zij is de totale dood en plotselinge dood van het ego, en zij betekent ‘in God’ in het Aramees, en is zo een sleutelpersonage in de nieuwe bijbel, om door het afleggen van het ego, er een plotselinge en harde dood aan te sterven, als een Damascus, in God te kunnen wandelen, opdat het vlees God niet meer in de weg staat. Bilha is een dieper principe in Jakob’s tocht door de onderwereld, en ook van Ruben, waartoe zij ontwaken, wat ook toegepast kan worden op andere oude profeten.

14. Men maakt in de nieuwe bedeling van Bilha dus een overgang van personen tot principes. Personen worden tot archetypes en symbolen, zodat de mens ze niet meer overmatig en overmoedig kan verafgoden, want dat zou karaktermoord zijn, wat ze in principe ook met Jezus hebben gedaan, dat ze het hebben losgesneden van de daadwerkelijke Orions-Afrikaanse en Egypto-judeo achtergronden waaruit het principe voortkwam en waardoor het werd beschreven. Voor de bedriegelijke markt kapte men het los van context en nuance, en zo werd het strict metaforische kader vernietigd. De nieuwe bijbel geeft een antwoord op hoe dat precies in zijn werk is gegaan aan de hand van uitvoerige geschiedschrijving van het oer en omliggende zaken die men destijds had weggekapt omdat men bang was dat hun product anders niet zou verkopen.

15. Bilha is in de nieuwe bijbel het terugkeren tot de tent van God, het in-God principe, waarin men het zondigen en afdwalen afleert. Dit principe werkte diep door in de ziel van Jakob en ook in de ziel van Ruben en de andere oude profeten. Men kan zo komen tot de nieuwe bedeling waarin het principe ver verheven is boven het persoonlijke, en het persoonlijke alleen daadwerkelijk grond kan krijgen en tot volle wasdom kan komen in het principe. Hierdoor wordt de persoonlijkheid dus besneden en gecorrigeerd. Bilha is hiertoe in de nieuwe bijbel dus een concept, als een archetype van bewustzijn.

16. Men moet dit prisma ontvangen en zich toeeigenen, want de nieuwe bijbel bespreekt gevaarlijke vijanden op het pad die niet rechtstreeks benaderd en bestreden kunnen worden. Niks werkt rechtstreeks in de nieuwe bijbel, wat dus gebaseerd is op het kantiaans-hegeliaans principe van de jaren 1700 en 1800. Dat is absolute basis voor de nieuwe bijbel, zonder hetgeen de nieuwe bijbel nooit zou hebben kunnen bestaan. De nieuwe bijbel zou dus ook gezien kunnen worden als de herleving van het kantiaans-hegeliaans fundament, maar dan in Nederduits-gereformeerd kader, en zeker besnijdt zij ook dit fundament.

17. Op basis van de nieuwe bijbel groeit

Bilha uit tot een innerlijke leidsraad en richtsnoer die herhaaldelijk terugkomt en aan de poorten staat van nieuwe hoofdstukken en bedelingen binnen de filosofisch-theologische literatuur. Zij zorgt er door de filosofie voor dat de theologie niet extreem wordt, niet overmoedig en overmatig, en door de theologie zorgt zij dat de filosofie niet van haar pad afwijkt. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook niet zomaar menselijke filosofie hanteert, maar de hemelse filosofie, de natuurrede. Dit komt neer op een verbinding tussen het woord Alah, god, en Mlh, rede.

18. Het is dus van belang om het te plaatsen in het kader van de filosofie, van de hemelse rede, en zo ontkomen we ook niet aan het verschijnsel van de etymologie. Dit is een gevecht met taal, en hierin moeten we aardse oorlogen ontwijken, want zij zijn ondoordacht. Wij hebben geen strijd te voeren tegen vlees en bloed. Alleen leergierigheid kan de mens door het aardse mijnenveld heenbrengen. Deze leergierigheid is filosofisch-theologisch en kantiaans-hegeliaans, en zal zo zichzelf besnijden. Hierin is de geestelijke lens van Bilha onmisbaar. Het moeder idee op aarde moet volkomen hersteld worden. Er moet besef komen over wat zij is en wat zij niet is, en ook alle moederbeelden moeten besneden worden. Dit zijn de zogeheten amazone oorlogen waar de nieuwe bijbel en ook de achtergrondgeschriften over spreken.

19. Het is een complete ramp.
Wacht op de wachttoren.
Strijdt de goede strijd,
en bouw de nederzetting van de wilde jongens in de wildernis.

20. Er is geen heilige geestelijkheid zonder de pin door het vlees,
zonder de besnijdenis.

21. Daarom moeten we gaan tot Bilha's tent.
We kunnen daar alleen komen in verbrokenheid.
Ze is daar niet om te troosten, maar om te snijden,
niet om te vermaken, maar te doen vrezen.

22. Als eerste moeten we de stad van het vlees verlaten, deel hebben aan de uittocht, de wildernis in, om op zoek te gaan naar de tranenrivier waarin wij de grootte van de zonde onder ogen komen en daar intens bedroefd over zijn. Hierlangs, langs deze rivier, zijn de grotten en holen met de hemelse inscripties, als leerschool. Op dit leerpad mogen we tot de werktuigen komen. Een van deze werktuigen is het gezuiverde oor, de luistergelofte. Het is niet slechts om het luisteren, maar ook om het verwerken en leren, dus niet slechts kennis verwerven, maar kennis integreren en toepassen, om zo ook deze kennis te worden, opdat we loskomen van valse, aardse kennis. Het is een pad van geestelijke strijd en oefening. Geestelijke worsteling. We leren niet slechts de dualiteiten en de tegenstellingen, maar ook de verdiepende bevinding.

23. Het gaat alleen door hard werk aan jezelf. Het komt je niet aanwaaien. Al het luie vlees moet afsterven. Volg de tranenrivier door de leerscholen tot de werkplaatsen met de werktuigen. Dat zijn ook leertuigen. De werktuigen

moet je leren ontvangen en leren bedienen. Je moet ze winnen in de strijd, en ze vervolgens oefenen en ontwikkelen. Ook de werktuigen moet je zelf maken. Telkens weer mag je op je pad onderdelen hiervan vinden. Die liggen niet voor het oprapen. Het is hard werk. Harde strijd. In dit proces mag je het eeuwige woord ontvangen, als nieuwe boekrollen die ontzegeld mogen worden. Alleen zo kom je tot het beloofde land. Het is cyclische zuivering, want je merkt telkens dat je weer naar het begin wordt teruggezogen, en dat is met een bedoeling. Je moet de cyclus leren en zo tot verdieping komen.

24. De cyclische wet is een belangrijke wet in de nieuwe bijbel. Het is niet lineair. Het geeft aandacht aan het geheel. Het geeft feedback. Zo vindt je je weg diep onder de stad, dieper ondergronds, om zo daadwerkelijk deel te hebben aan de uittocht, de grote exodus. Zo vindt je uiteindelijk het touw over de muur, waar het boek Vissen over spreekt. Het is dus niet iets geografisch, maar iets innerlijks en transparadijselijk. We mogen hiervoor komen tot het geestelijke kompas.

11.

De verinwendiging

1. Uiteindelijk gaat het niet om het betreden van het beloofde land, maar het ontzegelen van het beloofde land. We komen alleen binnen door de hemelse baarmoeder. Wij moeten werken aan onze relatie met onze hemelse moeder. We leven niet zomaar in het beloofde land, maar door het beloofde land, door circulatie. We moeten van verdichting komen tot fluistering. We mogen tot de hemelse hersenspinsels komen.

2. Fluistering betekent de verinnerlijking van het gehoor. Onze oren moeten doorboord worden. Elke verwendheid en gewendheid in het vlees moet afsterven. Zo kunnen herinnering en verlies zich gaan mengen, tot de diepere oerherinnering, de oerdroomherinnering. Dat is de enige reden waarom we zoveel hebben moeten verliezen. Zo werden we teruggenomen tot de dieptes, tot dat wat achter alles verborgen lag, vergeten. Diep in de rivier van de vergetelheid vinden we het terug. Dat wat buiten is sterft, opdat dat wat van binnen is wordt gevonden. Zo werkt dat, als een hemels werktuig. Van horen tot oerherinnering. Zo komen we ergens, niet door letterlijk ergens naartoe te gaan. Helaas voor de vleselijken is het dus niet iets geografisch. Je kunt het niet even met de trein bezoeken. Er is alleen waarheid in de fluistering, niet in de verdichting. Daarom moeten we de breuk en de snede eren, en de wond, want het is ergens goed voor. Het zijn werktuigen van de diepte. Vijanden kussen overvloedig, opdat je verdicht, vastgroeit, en zij jou als slaaf kunnen gebruiken. Dat is waarom ze je overmatig verwennen. Ze hebben een verborgen agenda. Jij bent er om hun ego te spekken, om hun dromen waar te maken. Zo kopen ze je om.

3. Eerst moeten we ontledigen. Daarom hebben we lekken.

Het is om ons te beschermen tegen overhitte.
De mens zoekt tekenen, maar we moeten leren luisteren naar het stille en verborgen fluisteren van de hemelse natuur.
Die komen alleen in verbrokenheid.
De hemelse zeeën komen om te verzwelgen, en tot de dieptes te sleuren, tot de fluisterende waarheid. Dat is wat de ontzegeling van de zeeën is waardoor het oude woord niet meer is, maar was verdiept, zoals in Buli. Dit gebeurt door de onderstromen. Er zijn veel diepere visnetten dan de visnetten van de stad. Die vissen er maar wat op los aan de oppervlaktes. Het heeft geen diepte, geen betekenis, en is allemaal verdicht en verletterlijkt. Alleen de fluistering helpt je verder, de fluisterwet in de nieuwe bijbel, wat ook een werktuig en leertuig is. Het vleselijke zaad moet zo ontkent worden. Het naamdragerschap moet afgelegd worden, alle zaaddrift en zaadzucht.

4. Dit is wat de fluisterwet is : het breken van woorden, opdat de onderstromen, het diepere woord, opkomt. De hemelse fluisteraars zijn opgenomen en ingeleid tot het verborgen woord. Ze verzamelen fluistergebeden uit het schuim van de branding. Ze hebben de visserstekens leren kennen. Vis datgene op wat verloren is geraakt, uit de rivier der vergetelheid, uit de tranenrivier. Leer van de tekens in de holen en grotten langs deze rivieren, en laat je leiden tot de open zee, om zo tot het beloofde eiland te gaan. Zoveel werktuigen hiervoor liggen er voor de mens klaar.

5. De stilte is als een kom vol oergeheugen en droomgeheugen, die ons leidt tot de verloren oerwerktuigen van het beloofde land. Laat de zee en het zout je hoofd reinigen, en je hart, om tot botgeheugen te komen, je daadwerkelijke structuur. Van alle oertijden ligt het opgeslagen. In je bot. Leer verder te kijken dan slechts je hoofd en je hart. Beiden zijn zo bedriegelijk. Keer weder tot het leerverbond, het opslagverbond, in het bot. Kom tot de beenderen en wek ze tot leven. Dan kan ook je hart weer opleven, en kan je hoofd richting krijgen.

6. De fluisterwet is de afstemmingswet. Je stemt je af op de hemel, niet meer op het vlees. De hemel leidt langs ondoorgrondelijke wegen. Je komt zo los van willekeur, van het loslippige en roekeloze. De fluisterwet is je kompas, en je schild. Daarin ligt het beloofde land besloten, in de werktuigen, dus het is niet iets geografisch, maar een levensstijl.

7. Richt je niet op de letterlijke stem, maar op de stenen. Daarin liggen de boodschappen van de hemel opgeslagen. Het is niet zomaar in je hart, maar in je botten. Daar zijn de hemelse oerstenen. Dat zijn de ware bouwstenen van ons leven. Dat is het terugkeren tot de leerschool van het leven. Stemmen misleiden, maar stenen onderrichten. Je bent niet zomaar om te luisteren, maar om te leren, om op te slaan, terug te keren tot het oergeheugen en droomgeheugen. Hierin dient de stilte te spreken, meer dan wat dan ook.

8. Nu heb ik je een map gegeven tot het

beloofde land. Er is nog veel meer te vertellen. Ga je hieraan werken ? Kunnen we erop rekenen dat we je in het beloofde land zien ? Je wordt misschien meegenomen, maar je wordt verder niet gedwongen. Het is geen bevel, maar een fluistering. Het is een roeping. Wie zal antwoorden ? Het moet van twee kanten komen. De mens wordt meegesleurd met de stromingen van het woord, maar uiteindelijk moet de mens zelf kiezen om op het eiland te gaan. Sommigen kiezen ervoor om zeeschuim te worden, of een zoutpillaar. Wat doe jij ? Niks is gedwongen. Er is geen leven in het dwingen. Maar de hemelse kennis is overal en zal de mens innemen. Zo zal de mens niet meer tot een bedreiging zijn. Maak je klaar voor de zondvloed, de ontzegeling van de zeeën, ter openbaring van de hemelse eeuwigheden. De mens wordt niet gedwongen, maar wel verdrongen. De mens had namelijk de plaats ingenomen van de zeeën, maar nu zijn hun schepen zinkende. De eilanden roepen, maar wie luistert ?

12.

De verloren ribben

1. De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

2. II Duizen zegt : Adam kwam in de tempel van Zaralahm tot het beestennet, wat grote oerkennis bevatte, in de vorm van drie ribben.

3. Kamba zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

4. In de nieuwe bijbel wordt er gewezen op de slang waar Mozes op wees, en er wordt ook veel gewezen op de vis. Het zijn dieren die hun onderribben nog hebben. De mens heeft door de zondeval de onderribben, de buikribben, en ook de buikgraat, verloren. Alleen zijn hart wordt beschermd, en zijn longen, door de ribben, maar de buik heeft geen ribben.

5. Het pre-adamitische ras had veel meer ribben dan men vandaag de dag heeft, in de context van de rv-bijbel. Men heeft nu alleen ribben die het hart en de longen beschermen, maar in de oertijd had men ook ribben die de buik beschermden, en dat moet ook wel, want vandaag leeft men in vraatzucht. Er worden vandaag geen grenzen aan de macht van de buik gesteld. Daarom moeten de verloren ribben terugkomen.

6. De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

7. Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

8. Na de zondeval is het beenderstelsel, het skelet, van de mens niet meer hoe het moet wezen. De mens verloor ook zijn beenribben, waardoor zijn wandel

steeds meer ontspoorde.

9. Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, de buikribben en de beenribben, als sleutels tot het paradijs. Het paradijs is innerlijk, als een studie proces. In het studie proces mogen we de opgedane kennis ook delen met anderen.

13.

De witte bron

1. We moeten langs de tranenrivieren komen tot de grotten waar de oerhieroglieven zijn, en wij moeten daar zelf ook opgetekend zijn. Leg je leven af aan de tranenrivier, al je aardse status en roem. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Ga niet voor het loon van menselijk vlees, want ze pakken je, en maken je tot slaaf.

2. We moeten in de mijnen werken om daar opgetekend te worden. Dan wordt je opgetekend in grotschrift, in gratenschrift. Heb hierin je lust, in het oerorakel van de natuur, alleen zo wordt je opgenomen. Verheug je in het goede en in het woord, in de hemelse kennis. Dat is de enige weg. Je mag lust hebben, maar laat het gericht zijn op het hemelse, niet het aardse. Verlustig je in het diepere, laat je schoon wassen door de hemelse wateren, bij de hemelse watervallen van de tranen. Maak je hart vrij. Als je niet gebroken bent en niet doorboort, en niet weent, dan kan je niet gezuiverd worden, want dan zit alles vast. Je moet weten wat geestelijk wenen is, niet het aardse wenen. Het geestelijke wenen is een zuivering, het is niet hetzelfde als rode ogen hebben en letterlijk wenen, maar geestelijk wenen moet je leren. Je moet de grootte van de zonde onder ogen komen, en zo confronteren, er een worsteling mee hebben, met dit grote beest, om het te doorboren. Het moet dus niet bij het besef blijven. Je moet het doorboren. Je moet het uitzuiveren, uithuilen. Het moet weg uit je hart, uit je leven. Je moet het snijden en verdrijven. Daarom is het zo belangrijk om eerst de grootte van de zonde onder ogen te komen, anders weet je niet waar je moet wezen. Daarom zegt het Woord : De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen.

3. Zo ga je in de grotten op zoek naar de werktuigen die je nodig hebt, om zo te gaan tot het beloofde land. De werktuigen zijn je sleutels. Denk niet dat het je komt aanwaaien zonder werk. Denk niet dat je zomaar de werktuigen kunt oppakken. Nee, ze worden bewaakt door beesten van het ego en het vlees. Je moet met ze worstelen en overwinnen. Het is een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Kom tot leven. Ga overwinnen. Ga het Woord overdenken diep opgetekend in de spelonken van het hart, en ga die spelonken diep binnen totdat je bij je beenderen bent aangekomen, je ribben, want daar ligt het oerwoord opgeborgen, de sleutels. Hier gaan graten en botjes door het vlees. Hier wordt het lichaam opnieuw geschapen, je ziel opnieuw verwekt. Dat is wat de wedergeboorte is. Het is geen erfenis. Je moet het zelf behalen. Pinnen door het vlees in de witte bron, waar het verborgen manna is. De witte steen, de

oerrib. Dan heb je deel aan de uittocht. Dan wordt je gekerfd in steen, geschilderd op grotwanden. In het Woord uw enige schuilplaats.

4. Theologie kan zo verzanden, kan zo afdwalen en afstromen. Men kan in de theologie soms met zoveel mogelijk woorden zo min mogelijk zeggen. Vandaar dat het belangrijk is naar de bron te gaan.

5. Het lekenvolk maakte de deformatie, omdat ze de termen van de reformatie niet begrepen en verkeerd uitlegden. De deformatie maakte mensen zedeloos, zorgeloos en redeloos. Zo lopen er twee lijnen : de deformatie en de reformatie. Men moest terugkeren tot de zuivere bron.

6. De nieuwe bijbel is niet meer het karige rantsoen zoals in de oude bijbel. Het volk is zwaar, zwaar ondervoed. Nu moeten de hemelse moeders komen. Keert terug tot de borsten des hemels, oh volk. Laat u sterken door de hemelse melk, wat uw vlees zal verzwakken. Groei dan op in Haar, in Woord en Kerk.

7. Wij willen elke predikant, elke profeet, iedere herder, ja, ieder mens, uitnodigen om te nemen van het Woord dat in de woestijn is geopenbaard in deze dagen. De bron is geopend. De Heere heeft ons niet als wezen achtergelaten. Kom met vrijmoedigheid, en ga door het gescheurde voorhangsel heen, om tot het verborgen manna der hemelen te komen wat deze dagen zo rijkelijk over ons is uitgestort.

8. De tijden zijn duister, zeer duister. Er is geen tijd om spelletjes te spelen. Wie nog een hart heeft die gaat de berg op om te horen welk Woord de Heere tot de mens wil spreken.

9. Een mensenleven en dierenleven telt niet in deze wereld. De mens draait er de hand niet voor om. De mens gaat onverschillig met het leven om, in expansiedrift. Anderen moeten sterven om de hebzuchtige dromen van de mens waar te maken. Wanen zijn het. Daarom sprak zondag 1 erover dat de mens maar eens de grootte van zijn zonde onder ogen moest komen, en dankbaarheid moest hebben voor datgene wat hij heeft, want de dankbaarheid is ver te zoeken op deze aarde. Altijd wil de mens maar meer.

10. De mens is ongehoorzaam geweest aan het gebod van zondag 1. De mens heeft geprobeerd het te verdoezelen. Men verkoopt gestolen waren. Men is professioneel geworden in schoonpraterij, maar drukt vervolgens bogus etiketten op hoogbegaafde kinderen. Dat zijn de predikantenkinderen die de verborgen zonden van de mensheid ontmaskeren. Dat wordt niet geaccepteerd. Voor de bogus etiketten die dat soort kinderen wordt opgedrukt is geen enkel bewijs. Ze worden vervolgd omdat ze uit God geboren zijn. De wereld kan niet anders dan deze kinderen te vervolgen.

11. Calvijn waarschuwde tegen de partijdigheid waardoor mensen verblind raken en het daglicht niet meer kunnen zien. Deze wereld is hierin ten onder gegaan. Ze spreken elkaar allemaal tegen, een ieder heeft zijn eigen partij,

en nog steeds ziet men de waanzin hiervan niet in. Het is slecht gesteld met deze wereld, maar ach, het is het vlees wat eraf moet. Hiertoe hebben we een ontmoeting met de dochter des hemels nodig, want zij is een beeld van de volharding.

12. Ik had een droom dat Odenlech was gekomen als een grote gasbol, als een hemellichaam, en het ging door de straten als de opname. Ik zag het ook door de straat gaan waar mijn tante eerst woonde, en ook in mijn geboortedorp. Odenlech is één van de grotere boeken in de nieuwe bijbel. Het is één van de namen van God.

13. Laten we tot haar opgaan om ons te laten onderwijzen vanuit de schriften.

14. Zonder God is er geen leven, maar het is de vraag wat men geeft als definitie aan God, en waar dat vanaf hangt. Een atheïst die tegen religieuze tirannie ingaat kan dichter bij God leven dan een fundamentalistische religie-fanaat. Daarom moet Odenlech komen, moet het boek bestudeerd worden, om te zien waar het nu eigenlijk om gaat. Veel menselijke religie is afgeweken van de bron.

15. Profetie moet rauw en wild zijn, zoals het is doorgekomen. Er mogen geen hapklare brokken van worden gemaakt. Er moet worden opgepast voor mensenbehagenis, het niet durven op traditionele tenen te treden. Het is oorlog. De predikanten en profeten moeten spreken wat ze moeten spreken. Ze mogen niet sparen.

16. De Heere zal terugkomen. Hoe zul jij voor de Heere staan ? Heb je je verantwoordelijkheden gedragen ? Heb je je taken en plichten ten uitvoer gebracht ? Zorg dat je niet met nalatigheid voor de Heere moet verschijnen. Het zijn ernstige tijden. Wij mogen mensen niet naar de mond praten, we mogen het niet voor geld, eer en macht doen. Wee u wanneer een ieder wel over u spreekt. God kwam niet om vrede te brengen, maar het scheidingsmes, het besnijdenismes.

17. Breng het rauwe, woeste, wilde woord, wat tegen mensentradities en overleveringen ingaat, anders blijf je slaaf en heb je bloed aan je handen. Wees als predikant niet te keurig en correct, opdat het vlees geen voet wordt gegeven. Af die stropdassen, die slangen der overleveringen om de nekken. Scheurt uw stropdassen en uw hart, en kom zo nederig en treurend over de zonden en leugens tot de Heere.

18. Er zijn geen letterlijke hemelpoorten. Het is beeldspraak. U kunt alleen binnenkomen door de woorden des Heeren die op de muren van hemel zijn geschreven, door ze te overdenken en ze toe te passen.

19. Belech zegt : Oh, er zijn zoveel holen en grotten langs de rivier van tranen, vol met het
Woord om de hemelse kennis te leren. Laat het je streven zijn om dit schrift te ontcijferen.

20. Er zijn dus niet zomaar hemelmuren, maar het is een grottenstelsel, omringd door de rivier van tranen. Zonder verbrokenheid kom je er niet in, zonder te willen leren kom

je er niet in. Het is niet vanzelfsprekend. Alleen door het karakter van de hemel in te nemen en eraan gevormd te worden en geoefend kom je de hemelen binnen. De hemel is de studie en de oorlogsoproep tegen het vlees. De hemel is een beeld van de ontwaking, niet van overmoedig en blind geloof en vertrouwen.

21. Beloch zegt : De vijand gaat woest tekeer als een brullend beest,
De vijand roept : vertrouw, vertrouw,
Maar ik zeg : strijd en bouw,
Wie zal dan aan de vijand ontkomen,
die komt met zulk bedrieglijk licht,
Slechts hij die zal roepen : ontwaak, ontwaak,
Slechts hij die wacht op 't hemels zicht

22. Wij moeten wachten op de hemelse vogels van de exegese, van de schriftuitleg, de woorden des Heeren verdiepende. Leeft het Woord des Heeren al in je hart opdat gij niet zondigt ?

23. Oh, de zonde is groot en wordt alsmaar groter. Pas als je van de zonde wegvlucht en afstand doet van de zonde ga je dat zien. Je kunt geen zicht hebben op zonde als je de zonde nog in je hart koestert.

24. Anderlech zegt : De zonde is een misleidende macht voor een ieder die door haar is bedrogen.

25. Laten we de zonde niet onderschatten, want het brengt onherroepelijk misleiding en verdwazing, op allerlei vlakken, klaar om je leven verder in te nemen en over te nemen. Dan wordt je geleefd en ben je op een drugstrip.

26. Ken het Woord van alle kanten, in al uw ingangen en uitgangen. Blijf niet treuzelen, want de zonde treuzelt niet, en is haastig te werk ter ondergang van de mensheid. Onderschat het niet. Overschat jezelf ook niet. Zelfoverschatting is de drugs die vandaag de dag op grote schaal wordt gegoten. Zonde en ego worden verheerlijkt, niet de hemelse kennis.

27. Wij komen niet zomaar tot de hemelse natuur, want wij moeten langs vele voorhangselen. Dat zijn de dagen, weken en jaren van je leven, allemaal voorhangselen. Als je naar eer en geweten kan zeggen dat je hebt gebeden in honger om gerechtigheid dan zijn haar tienduizenden ook om jou heen, en zul je tot kennis worden opgevoed. U heeft geen mens, ouders of opvoeders van node. Haar tienduizenden zorgen daar allemaal voor.

28. Waarom zouden wij twijfelen aan haar woorden ? Nee, wij moeten zeker niet leven in overmoedig vertrouwen, maar in de ontwaking, die alleen plaatsvindt in hemelse studie aan de rivier van tranen. Daar is het vruchtbaar. Daar zijn de grottenstelsels met haar inscripties die u verder zullen leiden.

14.

De Jobieten

1. De bevindelijken werden zwaar vervolgd en moesten naar Duitsland vluchten. Het is nog de erfenis van de

Spaanse Nederlanden, een verwend Nederland. Het Spaanse spook waart nog steeds rond in de gemeenten. Overal grijpt het bevindelijken en charismatischen om hier en daar een arm te breken. Zij worden nog steeds in het gevang geworpen.

2. Je moet oppassen met sinterklazen die naar Laodicea leiden.

3. Calvijn noemt het belang van uitverkiezing en genade, en redeneert veel vanuit de uitverkiezing, maar op andere plaatsen richt hij de aandacht op hele andere elementen die hij ineens bovenaan de lijst zet. Hij noemt het ontmaskeren en doden van het vlees het belangrijkste van zijn leer, de ellende kennis, het kennen van de grootte van de zonden.

4. Waar blijven uitverkiezing en genade dan ? Het gaat voornamelijk ook om wat voor een definitie aan deze twee woorden wordt gegeven, en dat kan nogal verschillen. Het is een kwestie van terminologie. Er worden andere belangrijke elementen bijgehaald, van toetsen en profetie en territoriale oorlogsvoering. Men huivert dan. En terecht. De vreze des Heeren is het begin van alle dingen. Daar ontbreekt het de mens vaak aan.

5. Paulus en Petrus waren in strijd, zoals Jeremia en Mozes. Ook de rabbijnen waren in strijd met elkaar, wat afgedrukt werd in de Talmoed, opdat de mensen er van konden leren. Stort je niet zomaar in die strijd, maar bestudeer het, onderzoek het, toets het, en verdiep het.

6. Pas op voor kerkelijke romantiek, kerkelijk sentiment, nostalgie. Het kan een dwaalweg zijn waarop je zintuigen worden uitgedoofd. Toetsen is het allerbelangrijkst. Toetsen totdat je in de gebondenheid des Heeren bent gekomen, want de Heere komt de doortoetsers tegemoet. Toetsen totdat je in des Heeren visnet bent gekomen.

7. Maak het evangelie niet goedkoop. Praat de zonde niet schoon. Vandaar dat het Peer Gynt verhaal in de jaren 1800 ook zo belangrijk was. Men moest de wildernis in, zich afscheiden, om de trollen onder ogen te komen.

8. Eerst de trollen onder ogen komen, eerst vluchten uit Laodicea, en de confrontatie aangaan met Laodicea. Je kunt God niet zien en leven. God kan alleen geleidelijk in je leven komen, want God is de wording, het proces. Dat kun je niet in één keer doen. Je moet dus leren leven met de bedekkingen, met de voorhangsels, en je aan de regels houden. Je kunt niet zomaar door de voorhangsels heen. Kom eerst de zonde en de ellende onder ogen, de trollen. Dat is een geestelijke strijd, niet een strijd tegen vlees en bloed.

9. Nu, je kunt God dus niet zien en leven. Vandaar de bedekking. Aan beide kanten kan het te eng worden. Het aan de zonde ontdekt zijn kan zeer eng en nauw worden, want er is ook zogeheten valse zonde-ontdekking, een vals zondebeeld, naar de letter. Er is veel dode letterdienst.

10. Er ligt een groot gevaar van Laodiceaans snoep-evangelie. Het is goedkoop, flauw evangelie, een spoiler.

Het is niet de eis van het leven, de eis van God. Men heeft tussenweggetjes gemaakt. Men heeft makkelijke afgoden van stal gehaald. Men misbruikt Jezus hiervoor, waardoor we kunnen spreken van een ware Jezus-cultus, waar de oude gereformeerde vaderen tegen waarschuwden, zo ook Calvijn. Ze hadden Jezus te goedkoop gemaakt. Daar trad Calvijn tegen op, en na hem vele anderen. Bij Calvijn kwam je er niet gemakkelijk langs. Vandaar dat Calvijn belangrijk was en blijft, ook al had hij zekere gevaarlijke leringen.

11. Men wilde zó ‘verlost’ worden dat het anti-jobitisch was geworden. Al die behoudeniszucht, alsof dat het ware en eeuwige leven zou zijn, was het verwerpen van het lijdenspad, in wezen.

12. Ook de valse ellende kennis en valse zonde kennis is dus iets wat je in de ellende kennis onder ogen moet komen, anders ben je nog Laodiceaans.

13. Vandaar dat ook een afremmer belangrijk is, om geen snelheidsmaniak te zijn in de ellende kennis die geen onderscheid maakt tussen ware en valse ellende kennis. Heel veel wereldse en kerkelijke ellende kennis is te gemaakt, vormendienst, gebaseerd op menselijke overleveringen en tradities, vaak misvertalingen en misverstanden, vaak dode letterdienst. De mens moet weer kritisch leren denken, ook naar het instituut ‘kerk’ toe, en naar de eigen theologie toe. Dat moet je allemaal afleggen als je aan de hemelpoort komt.

14. ‘Kinderen van de verdoemenis’ zoals in de Cockiaanse afscheiding en de Ledeboeriaanse afscheiding is niet iets negatiefs. Het is empathie en zelfconfrontatie, je stellen onder de eeuwige tucht van God en het dragen van het lijden, zoals in het Egyptisch de verdoemenis de besnijdenis van het verstand is.

15. Ga niet voor kerkelijke glitter. De oude profeten waren de kinderen der verdoemenis die los waren gekomen van de vloek van het positieve. Ze waren gevlucht uit Laodicea. Verdoemenis heeft een te negatieve lading gekregen. In de visseristische dogmatiek is het een beeld van tucht en zorg. Waar zijn de Jobieten gebleven die van geen troost en bevrijding willen weten, om aan een betere opstanding deel te hebben, namelijk die van de vreze des Heeren ?

16. Ruig taalgebruik moet wel, want de zonde is ruig met de mens. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. We moeten oppassen voor postmodern geloof, het goedkope, dode geloof wat men er vandaag de dag dikwijls op nahoudt.

17. De mens die nog onwetend is is ten onder gegaan in een kring van spiegelingen, verdwaald in de afgrond van de spiegelingen, een woeste nietsontziende wildernis, waar de mens aan zichzelf sterft, volledig, om zo tot ware geboorte, wedergeboorte, te komen. De mens moet de orakelsteen des Heeren en het gebruik ervan leren kennen. We hebben het dan over de urim en de thummim, de pessa en andere stenen. De nieuwe bijbel geeft hier onderwijs over, en zo ook de Nederduits gereformeerde dogmatiek. Zie de stenen des Heeren te

bemachtigen die aan de overwinnaars van het beest worden geschonken, zij die het vlees hebben overwonnen door het Woord en hun getuigenis. Dat betekent : zij hebben leren verstaan. Zij hebben hun oren ontwikkeld in plaats van hun spieren en geldpezen.

18. Het is steriel en klinisch geworden in kerkelijk Nederland, in het postmoderne tijdperk. Alles is op sterk water gezet, ook door de postmoderne Nederlandse taal, die men heiliger acht dan de oorspronkelijke bijbeltalen en het oudere Nederlands. Vandaar dat wij Rodenbergs-Nederlands spreken en schrijven. Geen d/t tirannie. Vrijer Nederlands, een grotere vocabulaire. Het is niet het kortaffe Nederlands in het postmoderne tijdperk, want dat is pseudo-Nederlands, oftewel varkens-Nederlands. Natuurlijk is spelling en grammatica belangrijk, maar het moet strategisch blijven en profetisch, geleid door de Heere, en niet door het nieuwste taalboekje van weet ik veel welk bedrijf, want dat is allemaal voor de markt. Wij zijn predikanten en profeten, geen marktdrijvers. Wij geven het evangelie om niet, en dat is geen goedkoop evangelie in geestelijke zin.

19. Ledeboeriaans verzetten wij ons tegen de postmoderne taaltirannie in Nederland. Wij spreken Nederlands, maar dan van het Rodenbergs-Nederlandse predikanten-dialect. Dat is een profetische en pastorale taal. Dat is ook de taal van de nieuwe bijbel. Het is verstaanbaar voor iedere Nederlander, verschilt niet veel van het moderne Nederlands, maar grijpt soms terug op oudere vormen, en schrijft het soms net iets anders op. Dat heeft een reden. Taal moet spontaan en vrij blijven, rauw blijven, zodat het levend blijft. Het postmoderne Nederlands is dood, opgezet en gestropt, een klinische geest. Het is eenzijdig, terwijl het Rodenbergs Nederlands gevarieerd is, net zoals het Egyptisch was, want die schreven soms ook hun woorden op andere manieren. Er is licht Rodenbergs-Nederlands, en zwaarder Rodenbergs-Nederlands, maar voor de doorsnee Nederlanders beiden goed verstaanbaar.

15.

Het tranenschrift

1. Het boek Belech in de nieuwe bijbel is een groot verlosser. Dat zullen we gaan zien. Belech is een aspect van het Woord en van God.

2. Laten we tot de voorhoven van Belech gaan. Overmoedige en overmatige zelfverzekerdheid kan al snel een strik vormen, kan de mens op een dwaalspoor brengen. Wie buigt en weent om de zonde en de ellende die het met zich mee heeft gebracht, de leugen en de misleiding, die zal eerlijke keuzes maken en daardoor zichzelf niet op een dwaalweg brengen.

3. Boete doen in het stof der aarde leidt veel verder dan boven je voegen gaan. Als je niet vanuit de hemelse tranen over de zonde en het onrecht leeft dan ga je aan een heleboel voorbij, een heleboel belangrijke tussenstappen, en ga je ook aan de aarde voorbij, want die was geschapen door tranen.

4. Door de tranen maak je contact met

anderen, saamhorigheid. Een sieraad denkt altijd aan de grotere context. Het ego kan niet sieren, alleen maar misleiden.

5. Het ware wezen van de mens, zijn ware bron, is zijn tranen. Daar waar men aan de drugs is gegaan om dat te ontwijken, daar is het valse zelf van het ego ontstaan die onverschillig leeft, in zorgeloosheid over zijn zonden en het welzijn van anderen.

6. Als de mens het schrift van zijn tranen leert kennen, en waar het vandaan kwam, God erin leert ontdekken en de medemens, dan komt de mens daardoor dichter bij God en de medemens.

7. We mogen de exegetische diepte van onze tranen leren kennen en de bronnen ervan in het Woord ontdekken, om zo tot ons levenshuis te komen.

8. Zonder overdenking blijven de tranen oppervlakkig, maar wij moeten de hogere hemelse lijnen erdoor ontdekken die leiden tot het Woord.

9. Tranen zijn een beeld van de innerlijke verbrokenheid, maar het Woord maakt wel duidelijk onderscheid tussen geestelijke tranen om de zonde en de empathie en vleselijke tranen van het ego.

10. Als we leven vanuit de geestelijke tranen dan worden we daardoor geleid, omdat we in de juiste restrictie zijn.

11. Het hoeven dus geen letterlijke tranen te zijn, maar het moet van binnen gezocht worden, in de plaats die dieper ligt dan de ziel en zo maar het geestelijke leven.

12. De mens moet tot de bron gaan, en de tranen des Heeren aanvaarden en dragen. Telkens is het zo dat de geestelijke tranen uit de diepte komen en diep gaan, terwijl de vleselijke tranen van het ego oppervlakkig zijn.

13. Geestelijke tranen hebben tot doel de mens te veranderen en te leiden. De aardse tranen bedekken juist het geestelijke leven, en leiden de mens er van weg, als misleiding dus.

14. De tranen als beeld van de verbrokenheid maken het hart zacht, kneedbaar en leidbaar, om zo de mens op te voeden in gerechtigheid, in het Woord. Het Woord staat dus gegraveerd in de plaatsen aan de rivier van tranen, omdat het daar vruchtbaar is, en hier kan het Woord zich ook verdiepen en er kan exegese op toegepast worden, oftewel schriftuitleg.

15. Wij moeten in onze slaap en onze geestelijke overdenking een ontmoeting krijgen met onze tranen, waardoor we nieuw inzicht erop kunnen ontvangen, wat ons over de woeste rivieren en ravijnen van ons leven kan leiden.

16. Alle tranen houden een zeker verband met elkaar, en in de juiste verhouding en rangschikking kunnen zij scheppend en herscheppend vermogen hebben, waardoor we dingen kunnen ontdekken of maken die ten nut kunnen zijn in ons leven, zowel theoretisch als practisch. Al je tranen zijn onderdeel van het verhaal, en moeten ruimte maken voor het grotere geheim ervan.

17. Waar de mens het plaatsvervangend lijden teveel aan anderen overlaat, ook in het projecteren op een godheid, en geen eigen verantwoordelijkheid meer draagt en zich niet meer oefent in de godsvrucht, daar vind dood geloof met dode werken plaats, en zo ook dode kennis, waardoor men een dode en dodende letterslaaf wordt, wat in principe zelfdoding is.

18. Men kan stellen dat God plaatsvervangend lijdt, maar dit als hen ten voorbeeld, want als zij niet vanuit deze bron ook zelf plaatsvervangend lijden en empathie leren, dan is het niets dan projecterend ego, waardoor men de zonde verschuilt waar men niet van wil loskomen en waar zich men niet tegen oefent.

19. Men kan stellen dat God plaatsvervangend voor hen heeft geleden, maar dit heeft alleen waarde als men deze karakter-eigenschap ook in henzelf ontdekt.

20. Schoonheid is nooit zelfzuchtig, maar altijd in geleide empathie. Egoïstische schoonheid is slechts schoonpraterij ten koste van de ander. Door de geestelijke tranen heb je daadwerkelijk je sieraad gevonden, die de ander nooit zal verraden en de aandacht nooit op zichzelf richt. Het ware sieraad is niet geldingszuchtig en zelfverheerlijkend, maar juist de zelfverloochening.

16.

Het verlaten en woeste stranden

1. Pas op voor de d/t sluwigheid in het moderne Nederlands. Het heeft Nederland op sterk water gezet. Het zijn boze geesten. Het is niet normaal. Het is klinisch, en de mens wordt door de d/t regel met drugs geinjecteerd. Het is dood Nederlands, en dodend, zieldodend. Het pensioneert Nederland, geestelijk gezien.

2. Deze geest is arrogant, een snob, verheft zich boven andere Nederlanders. Er hangt direct een steriele sfeer als men de d/t regel gaat hanteren en daar anderen op afsnauwt die het niet hanteren. Het is helemaal geen Nederlands. Het is er later bijgekomen, niet als een reformatie, maar een deformatie. Wij Nederduitsers, wij germanen, accepteren deze d/t regel niet. Het is namelijk de plastische chirurgie van de taal. En wat het ergst is is dat het dwangverpleging is, pseudo-literaire dwangverpleging.

3. Calvijn waarschuwde in zijn commentaar op Mattheus 11:29 dat velen de genade misbruikten en haar hadden gemaakt tot de dienares van het vlees. Daarom sprak Calvijn dat alles getoetst moest worden aan de hogere organen van God, de uitverkiezing en de ontmaskering en doding van het vlees. Hij noemde het belang van tijdafstemming, het geleid worden door de Heere. Er zaten zeker haken en ogen aan het werk van Calvijn, meest berucht zijn Institutie, maar er slopen ook gevaren in zijn bijbelcommentaar. Het

was nog een beetje de geest van die tijd. Kant was nog niet gekomen. Er was nog teveel religieuze zelfverzekerdheid en betweterigheid, en Calvijn was een zeer heerszuchtig man. We kunnen dus niet zomaar zijn bijbelcommentaar de status geven van nieuwe bijbel, maar het is wel parelduik-gebied, alhoewel men altijd op de hoede moet zijn met Calvijn : Als hij iets goed doet doet hij iets zeer goed, maar als hij iets kwaads doet, dan is het zeer kwaad. Hij was een theologisch meesterbrein, één der reuzen van de reformatie, maar het was ook een zeer gevaarlijke man. Men moet dus bezonnen met zijn werk omgaan. Hij was de Mohammed van de reformatie, en men wilde geen ruzie met hem hebben, vanwege zijn macht en invloed.

4. Calvijn, in velerlei opzichten een briljant theoloog, stelde dat het medicijn tegen genade-misbruik ‘het opnemen van het juk’ was, wat Jeremia in principe ook stelde. Men moest de strijd van het visnet aangaan tegen onverstoorbare genotszucht.

5. De weg tot genade is volgens Calvijn een benauwd geweten en innerlijk zo onder de lasten gebukt gaan tot machteloosheid. Zij die zich niet arm voelen komen hiervoor niet in aanmerking, stelt Calvijn. Velen zijn begoocheld door de leugen van het kwaad en dwalen zo rond, stelt Calvijn. Het is iets wat we moeten laten varen. Voor de genade moet je moe worden onder je last, opdat je niet uit eigen kracht leeft. Het is voor hen die moe zijn van al het wereldse gedraaf. Zij hebben laten varen hen die het geluk denken te vinden in de dienst der wereld, stelt Calvijn.

6. Volgens Calvijn was er geen schadelijker vergif dan de zorgeloosheid van voorspoed in de tegenwoordige wereld en de valse, bedriegelijke waan van de eigengerechtigheid.

7. Deze realiteit is vals, een pseudo-realiteit, want het is door het vergif van de zonde ontstaan. Het is het leugenachtige gebied buiten het paradijs, een drugstrip. Het gif werkt actief door het zenuwstelsel van de mens, dag aan dag.

8. Ik verwerp deze realiteit.
Ik geloof niet in deze realiteit.
Ik ontken deze realiteit.

9. Het zijn realiteits-overlappingen waar de nieuwe bijbel over spreekt. Het overzicht en doorzicht is zo verloren geraakt. De ogen van de mens zijn verdorven. Ze zien alles op één plaats, als een groot warnet. Ze zien het onderscheid niet meer. We moeten op zoek gaan naar de kruispunten tussen hemel en aarde, en daar vanuit leven. Die kruispunten zijn er in de nieuwe bijbel.

10. De realiteits-overlappingen hebben zware zuigkracht. Mensen worden door zwarte gaten gezogen. Dat vormt een gehele schijn-realiteit om hen heen. Men moet andere hersenspinsels, hogere hersenspinsels, daar omheen bouwen, nieuwe ervaringen krijgen. Vandaar dat de nieuwe bijbel moest komen. men kan met het nieuwe woord zaaien op de geestelijke akkers. Het is een strijd. Je moet ervoor uit je safe-

zone komen. Het werk des Heeren vraagt offers. We gaan tot de buitenste duisternissen in het werk des Heeren om het verlorene te zoeken. Dat zijn we zelf. Dat zijn verloren principes, ontbrekende schakels. Het ligt in de nieuwe bijbel. Zo kunnen de gaten en hiaten opgevuld worden.

11. We moeten de grootte van de zonde en de ellende kennen in deze wereld, wat ook betekent in de regressie de bronnen en oorsprongen van de zonde te leren kennen. Alleen door het kennen van de zonde kan er doelmatig tegen de zonde worden gestreden. Men komt niet zomaar los door geloof en genade.

12. Het zondeprobleem kan niet rechtstreeks opgelost worden. Er moet omheen gedraaid worden met de hogere hersenspinsels. We moeten de hersenspinsels des Heeren ontvangen. Dat is strategie gebouwd op studie en onderzoek.

13. Ik had een droom over een branding, over een zee, wat niet zomaar lineair verliep. Het was een hemelse branding. Golven gingen door elkaar heen. Golven maakten andere patronen. Er was een andere wereld hier.

14. Ik droomde toen over een verlaten en woest strand, heel lang en breed, waar ik Abbadown ontmoette, de hemelse vernietiger. Ze had een grote speer met haken, gekarteld.

15. Als we naar de wereld kijken dan zien we dat ze met al hun Jezus Christus afgodsbeelden nog steeds de schepping martelen. Kind en dier martelen ze. Van alles wordt er gedwongen. De vullingendwang maakt vele slachtoffers. Er lopen zenuwen door het bot heen, maar daar brengen ze hun implantaties, die al heel snel de zenuw kunnen onderdrukken en zelfs doen laten sterven met alle gevolgen daarvan, want het geeft overal in het lichaam infecties en ontstekingen. Niet door enige kennis verhinderd gaan ze hier rustig mee door, kinderen voor het leven traumatiseren, en ook volwassenen en ouderen, want die hebben ook niks in te brengen.

16. De onthoofde martelaren roepen om wraak, om het oordeel, maar hen wordt een kleed van geduld gegeven. Och, bekeer u toch van uw boze werken. Het is hoe dan ook voor de mens de gelegenheid om dieper Getsemané in te gaan. Yeshua was geen Romein. Hij kwam niet tegemoet aan de heldenverwachtingen, maar stierf eenzaam en verlaten aan het kruis, omdat hij het goede wilde doen. De Ismaelieten stelden dat als we de armen in nood zien, bedrukt en onderdrukt, dan moeten we niet hen slechts helpen, maar ook moet er gerechtigheid komen. Wij moeten het Woord brengen tegen de buitensporige rijkdom die zich tegoed doet aan de armen. Wij moeten hierin het lijden geduldig dragen en het visnet, om door te gaan met het werk. Er zit niks anders op. Het smalle pad is lang en eng, en we worden nergens voor gespaard lijkt het soms. Het beest is dronken van het bloed der martelaren. Scheid jezelf af, en houdt jezelf vast aan het Woord. Aanvaardt de doorn in het vlees, al de pinnen door het vlees, opdat je geen deel hebt aan hun zonden en de plagen die over hen gaan komen.

17. Als wij bidden : ‘Och Heere, wees ons genadig in deze duistere tijden,’ dan zegt de Heere : ‘Mijn oordelen zijn u genoeg, zij zijn goed en waarachtig.’ Laten we beseffen dat God’s oordelen hoger zijn dan de oordelen der mensen. God’s oordelen zijn ondoorgrondelijk.

18. Och, mijn beste vriend of vriendin, keer u toch tot de Heere nu Abbadown en Beloch tot de aarde naderen, zoals het Woord spreekt.

19. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de tranen als donderstenen en hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ? zegt Buli.

20. Och, keert toch terug tot de Heere, heb geen deel aan de feesten van de rijken ten koste van de armen, want de Heere is tegen zulke feesten, waar we ook over kunnen lezen in het boek Buli. Laten we ons in alle ernst ervan afzonderen, opdat wij geen deel aan hen hebben, en niet als één van hen gerekend worden.

21. Beloch is hier heel duidelijk over, dat waar zij zich aan warmen hen tot een strik zal zijn.

22. Och, profeet of predikant, predikt toch het Woord, want het volk leeft in grote zonde, ook al is de tijd van waarschuwen allang voorbij. Het is een echo wanneer de Heere de kinderen des hemels opneemt. Het is een spoor achtergelaten voor de vromen.

23. Wij kunnen niet zwijgen. Het is voor de enkelingen. De massa’s slapen. Het Woord is al opgericht, en nu moeten wij het door ons heen laten stromen.

24. Het Woord bestaat uit krachtige rivieren des Heeren, die volop bruisen. Och, laat u toch losmaken van de zonde. Verhardt uw hart toch niet voor de roepstem des Heeren, want er is al veel verloren gaan. Vandaag werpt de Heere u het touw des hemels toe, opdat u verder onderwezen zal worden in deze duistere tijden. Vandaag werpt de Heere u een vlot toe, in een tijd waarin velen wegzinken in de droevige en woeste golven van de terreur van het modernisme. De Heere wil dat een ieder mens kome tot het diepere levensgoed, om zo los te komen van oppervlakkigheden die ten verderve leiden. Zovelen zijn vandaag de dag afgeleid. Dan zien ze dit licht, dan zien ze dat licht, en men grijpt het wanhopig aan, maar bijt niet in iedere glimmende appel. Zoek des Heeren wegen.

25. Och, de Heere zal u niet aan uw lot overlaten als u de Heere naarstig zoekt. De Heere is getrouw op al haar paden. Laat de waarheid u opnemen. Als u de grootte der zonde onder ogen zal komen zult u ook zicht mogen krijgen op de grootheid des Heeren. God is altijd groter.

26. Grote strijders des Heeren naderen tot de aarde, nu het steeds duisterder wordt. De afgezanten des Heeren hebben zich opgesteld in haar tenten. Er is nog een groot werk te doen. De Heere heeft de aarde niet opgegeven. Laten we uitzien naar dat wat van de hemelen is, niet wat van de aarde is. Het zal altijd

weer boven denken zijn, wat in geen hart is opgekomen, waarover geen tong heeft gesproken. Laten we grote dingen verwachten van een grote God. Het kwaad zal niet het laatste woord hebben. De jagers des Heeren zijn tot het beest uitgezonden. Scheid u daarom af van het beest en neem uw kinderen mee. Er is al teveel tijd voorbijgegaan waarin de aarde het beest diende.

17.

De onderwerpelijkheid

1. Wat we om ons heenzien zijn gimmicks. Er zit geen leven in. Het is propaganda. Als kind moet je er zo snel mogelijk toe ontwaken. Kinderen mogen niet voorgelogen worden. Ik moest er helemaal alleen achter komen. Kinderen worden in grote leugens opgevoed. Zonde wordt verheerlijkt, schoongepraat en vervolgens verdraaid. De alarmisten krijgen de zak toegeschoven.

2. Heksentraining is volop in gang onder mannen. Ze willen voor wat voor morbide redenen dan ook hun rimpels trainen. Ze zijn geobsedeerd met rimpels. Het is pensioneringsdrang, en daar krijgen ze voor betaald. Het gaat dan voornamelijk om buikrimpels, borstrimpels en armrimpels. Het is allemaal om de aandacht op henzelf te richten. Als ‘kijk wat ik allemaal durf.’ Ze gaan ver in hun godslastering door het lichaam zo te manipuleren tot rimpels. Ze vermoorden het kind in hen. Het is een nieuwe vorm van opgeblazenheid : ‘Kijk, ik ben gepensioneerd op jonge leeftijd.’ Hevig trots zijn ze erover. Iedere vorm van nederigheid, zachtmoedigheid en tederheid wordt uitgebant uit hun leven door de rimpeltraining. Het is één van de ergste mentale ziektes van deze tijd. Men noemt het bodybuilding en fitness. Het is geen reformatie, maar deformatie. De zonde is in deze tijd tot een piek gekomen, tot volkomen krankzinnigheid. Het wordt kinderen geleerd dat het de normaalste zaak van de wereld is om rimpels te trainen, om God te lasteren, de schepping te verwoesten. Alleen maar opdat het ego groter kan worden en God vergeten kan worden. De nieuwe bijbel waarschuwt ernstig tegen deze zaken.

3. Wat moeten we dan doen ? De wereld is de weg kwijt, en dan moet je de weg terug vragen, maar vraag het niet aan de wereld, want de wereld is verdwaasd, en probeert een knalproduct te verkopen voor nog meer waanzucht, nog meer zelfbevrediging en nog meer vernietiging. De zonde is tot een hoogtepunt gekomen. Men schaamt zich er niet meer voor. En het is zo absurd en gedegradeerd geworden dat men is gekomen tot het aanbidden en eten van uitwerpselen en het aanbidden van rimpels en het fokken ervan. Het is het absolute toppunt van godslastering in deze tijd.

4. Wij mogen niet samenwerken met de zonde en zelfverheerlijking. Laten we zoeken naar de innerlijke nederigheid die de Heere ons altijd heeft voorgehouden, het pad van het vernederde en geslachte lam. Laten we in vreze en beven vasthouden aan de pinnen door het vlees, in aanvaarding, opdat we niet meegeoordeeld worden met de ten top gestegen arrogantie van

de zonde van deze moderne tijd. Men aanbidt zijn zonde en zijn krankzinnigheid, en het is ook de kerk al binnen gesijpeld. Juist de kerk. De kerk is onder deze dingen in slaap gedut. Men heeft het onderscheidingsvermogen niet. Het volk is zoals de oude profeten stelden ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis.
Schaamteloos feest de gemeente des Heeren mee met werelds gemak en wereldse oppervlakkigheden, de afleiders en verleiders van het postmoderne tijdperk. Zij heeft daarmee een hoerenloon.

5. De stropdas is geen vervanging, mensen. Dat is ander soort werelds gevlei. Als je goed oplet en deze gimmicks ziet, zoals het eten en voeden van lijken, het aanbidden en trainen van rimpels onder mannen, dan zie je altijd een groep dansende oude mannen met stropdassen hier omheen die hier een handeltje in zien, als vliegen op de stront. Hier is bedrog op bedrog.

6. En dan maakt men Jezus Christus tot een snelle afgod, door het visnet, de lijdensweg des Heeren steeds verder weg te schuiven. Men wil met pensioen. Men wil rimpels. Men wil niet de werken des Heeren doen, en zo verkoopt men overmatig de genade drugs. Wij gebruikten en gebruiken Yeshua als voorbeeld en principe, maar ze hebben Jezus Christus tot een snelle hoer gemaakt, en zeer goedkoop. Het is een schande. Ze hebben tempelhoererij gepleegd. Ze hebben Jezus Christus losgemaakt van zijn achtergrond, van het voorbeeld en het principe, en ze hebben het geasfalteerd tot een snelweg. Het is bloedschande. Ze hebben het tot een persoonscultus gemaakt. Nu is de smalle weg weg. De enge poort hebben ze weggedrukt. Dat wilden ze niet meer. Ze wilden een Jezus als sinterklaas, die ze van stal konden halen wanneer ze wilden. De mens is geheel van God los.

7. Dan moet je vragen naar de weg. Dan moeten we weer terug naar het evangelie over het visnet en het lijden des Heeren. Maar dan ben je er nog niet. Je moet dan de grootte van het oordeel en de zonde, van het bedrog en de ellende onder ogen komen om die Laodiceaanse ketenen door te kunnen hakken. Dan moet je terug naar de toetskennis en de zelftoets, want het is te zoet geworden.

8. Existentialisme betekent dat je alleen maar door het aanvaarden van de existentie kan komen tot de essentie, oftewel door het aanvaarden en dragen van het lijden gaan tot de bron. Als je buiten het lijden, buiten het visnet, het onderwijs, om tot de bron komt, dan kaatst de bron je af, dan heb je de sleutel niet, en dan gaat de bron zich vervormen, wat we om ons heen zien in deze wereld van de snelle paarden, van het overmoedig grijpen. Je grijpt voor een hoge prijs, namelijk de verdraaiing van de zintuigen.

9. Door de Nederduits gereformeerde dogmatiek komt men tot het visserisme. Dit is in de nieuwe bijbel besloten. Dan wijs ik u even de weg. De overwinnaars over het vlees, over de onwetendheid, komen tot de witte steen, waardoor hun namen opgetekend zijn in het boek van het visnet.

10. We zien de junk en de gimmicks om ons heen waarin de kinderen moeten opgroeien en waarin hun harten sterven. We zien de zakelijke vormelijkheid die hen tot producten proberen te maken. Dood zijn ze meer waard. Het existentialisme wil de aandacht voor de vormen weer tot de aandacht voor de verscheidenheid van het leven brengen.

11. Het staat tegenover de grote vijanden van religieuze romantiek, de overdreven liefde voor het eigene. De Ismaelieten waarschuwden tegen de romantiek van het voorwerpelijke, maar in de tijd zat de kerk nog muurvast in een overgeëerfde voorwerpelijkheid. De Ismaelieten hamerden op het belang van het onderwerpelijke. De Ismaelieten waarschuwden tegen wereldgezinde elementen in de kerk. Zij waarschuwden tegen lauwheid, tegen veroppervlakkiging.

12. Vandaar dat existentialistische geschriften belangrijk zijn. Zij moeten ervoor zorgen dat het lijdenspad en het vinet niet uit het oog wordt verloren. Er kwam meer hang naar de fabel dan waar het voor stond, en daar trad het existentialisme tegen op. Alles was aan het verklonteren in de kerk, en daarom was de filosofie het schip van redding.

13. De Ismaelieten waarschuwden ervoor dat de leugenaar de zonde begeerlijk en aantrekkelijk probeert te maken. Hij probeert nog steeds de ogen te trekken tot het wereldse en vleselijke. We kunnen dit om ons heen zien. De leugenaar probeert zelfs de rimpels van de zonde goed te doen lijken in de hedendaagse cultus van de bodybuilding. Het is allemaal ijdelheid en wel een hele krankzinnige, want alles is omgedraaid. Het gaat niet meer om de Heere, maar om de mens. Het gaat de mens niet meer om het goede, maar om het kwaad. Het gaat de mens niet meer om het liefelijke, maar om het bedrog. De mens aanbidt het lelijke van de zonde, die alles heeft omgedraaid, die de vrouw tot slaaf van de man voorstelde, wat één van de karakteristieken van de zondeval is, en de leugenaar noemt dat lelijke van de zonde mooi. Daar verdient hij dik aan, want er zijn vele dwazen die voor het dwazengoud gaan, ook al moeten ze hun ziel ervoor verkopen. Och weent toch over de zonde die zo diep is doorgedrongen.

14. De rimpels van de zonde worden aanbeden. Men vindt het normaal dat onze kinderen gedwongen implantaten krijgen in hun botten, gedwongen plastische chirurgie, waardoor velen van in coma zijn geraakt en het niet meer kunnen navertellen. Ik heb het over de vullingen genocide. Amalgaam genocide, composiet genocide, die zich met het bot hebben verwoven en stille sluipmoordenaars zijn. Hele families gaan hierdoor te gronde, en dat vinden ze normaal. Och, weent over de zonde. Overal zijn er klachten over en wordt de mens onderdrukt. Men moet de officieren kennen in het leger van de leugenaar. Men moet de namen en eigenschappen kennen. Dat is wat de territoriale geestelijke oorlogsvoering is : Ken uw vijand door en door. Noem de zonde bij name en wat voor ellende het heeft voortgebracht, en strijdt om in te gaan, het oorlogslijden aanvaardende, want zonder het lijden en het visnet komt gij niet binnen. Zonder de pinnen

door het vlees, zoals Paulus en Izaak die ook hadden, en Job, komt gij niet binnen.

15. De Ismaelieten riepen de mens op om de naakte waarheid omtrend de gevallen mens onder ogen te komen. De Ismaelieten hebben ook altijd gestreden tegen de waanzin van de dwangverpleging van het volk. Kolonisten denken het lichaam der mens te bezitten. De mens is allang niet meer van zichzelf. De hoge heren van het stalinistische orale bewind dobbelen erom, spelen russisch roulette met de hoofden van onze kinderen. Ontwaakt, ontwaakt. Vertrouw niet. De kerk is medeschuldig. De hele wereld is bezet door de vijand. Wie het schoon durft te praten en zich met deze plagen nog niet bekeert, die is van de Laodiceaanse kerk, van de leprechauns der zonde in de rolstoelen, met hoge technologische inslag. Ze drukken maar op de knopjes om alles gedaan te krijgen waar ze voor staan. Ze worden gedreven door hebzucht, en het zijn stoeten wilde struisvogels in de wildernis, die van niets en niemand willen weten dan henzelf. Dat is wat het postmoderne stalinistische dwangbewind is. Zij kwamen om uw en mijn kinderen hun monden en hersenen te asfalteren voor hun racegekte. Op snelle paarden wilden ze tot het beloofde land, over de ruggen van uw en mijn kinderen. Ze kwamen heel ergens anders aan. Ze zijn in de rivier gestort.

16. Och, luistert tot de waarschuwingen der predikanten. Velen kunnen het niet navertellen, omdat ze martelaren zijn geworden.

17. De Ismaelieten hamerden erop dat de mens moest bidden om geestelijke kennis van de bondsbreuk in Adam. We moeten ons niet laten bedriegen door het schijnschoon van de wereld. Och, ontwaakt toch. De kerk is zwaar afgedwaald, en werelds geworden. Meegezogen met de begeertes van vlees, zonde en bedrog. Dat is wat de mens waard is in deze wereld. Och, ontwaakt toch, en bekeer u. Luister naar de roepstemmen der predikanten en geestelijken in deze alsmaar duister wordende tijden. Er is een roep om terug te keren.

18. Hoelang moet de Heere de stijfnekkigheid van dit volk nog aanzien ? Hoe lang moet de Heere de ijdele woorden en het hebzuchtige gemekker van de mensen nog aanhoren ? Een ieder haat de ander.

19. De Ismaelieten stelden dat de kerk zo was afgedwaald dat het atheïsme wel moest komen, en het stond in zijn recht, maar de kerk wilde geen kritiek horen. De kerk was Laodiceaans, van zichzelf overtuigd, niet ontdekt aan hun eigen zonde en leugen.

20. In een droom ontmoette ik God. Het was een stroom van stemmen in de ruimte, het bestaan, het zijn, de bron. Alles ging een andere kant op, alles ging tegen het vlees in, want het was van een hogere orde. Alles boog hier af, want het was niet het voorspelbare, of het menselijke, maar het kwam vanuit de toekomst en vanuit een dieper verleden onbekend voor de mens. Het was niet zomaar een persoon, maar een literair natuurverschijnsel. Het reikt boven alles uit. Het kwam terug tot de

mens, omdat het lang verloren was.

18.

Het pad van het diepere visnet

1. Het geestelijke visnet is een geweldig en krachtig beeld van de opname. Wij komen niet zomaar aan de overkant. Wij hebben de hulp des Heeren nodig, de ontwaking door Zijn Woord, het onderwijs wat tot ons is gezonden. Wat om ons heen is kun je bijna geen mensen meer noemen, zo heeft de zonde zich lopen ophopen ten hemel, maar wij mogen allen in liefde weer mens worden, door het onderwijs des Heeren ten harte te nemen, ons daarmede te voeden. Laten we daarvoor open zijn, en onze eenzijdigheid en onwil loslaten, al onze stijdkoppigheid waar wij ons nog aan vasthouden. Bij de Heere hebben we niets te verliezen, en alles te winnen. Wat is alles nog waard als je voor de Heere staat ? De Heere kent geen zonde. Alles moet zich verfijnen en tot hogere vormen verheven worden. Daartoe is het geestelijke visnet tot ons uitgezonden.

2. Och, geliefden, laten wij toch opendoen wanneer de Heere klopt. Als wij voor de Heere niet opendoen, die onze Wachter en Waker is, onze Beschermer, dan zal ander gespuis heimelijk binnenglippen, door alle kieren en gaten. Keer weder tot de Heere, tot de geestelijke visser, en luistert aandachtig naar de woorden in deze dagen tot de mensheid gezonden. Velen doen niet open. De massa’s zijn in de zonde verhard. Maar gij geheel anders. Laten wij de wil des Heeren doen, en niet de wil van de aarde.

3. Er is in de stad geen plaats voor God, wel voor de afgod. Daarom is God in de wildernis, in de natuur. Wij mogen aandachtig letten op de tekenen der natuur als boodschappen des Heeren. God stopt niet met het werk omdat de mens God heeft afgewezen. Nee, God gaat daar naartoe waar God wel genodigd is. De geestelijke visser weet dat hij in het werk op zijn hoede moet zijn, want er zijn vele gevaren en verhinderingen, en het kost veel geduld.

4. Dit is ook de reden waarom de geestelijke vissers in de stad door veel afwijzing heen moeten gaan, opdat zij verder zullen trekken, want de Heere trekt tot het beloofde land. Als er afwijzing in het spel is, dan betekent het dar er iets beters is.

5. Predikers zijn er om het Woord te brengen. Er zijn een heleboel predikers die het Woord in vreze en beven brengen, met grote ernst. Zij willen geen bloed hebben aan hun handen van hun toehoorders. Het is de taak van de prediker om de mens de zonde aan te zeggen als dat moet. Als je teveel de komiek uithangt en het mensen teveel naar de zin wil maken en teveel gezelligheid wil brengen, dan moet je geen prediker worden. De boodschap moet de mens soms uit de comfort zone halen, en daarvoor moet eerst de prediker uit zijn eigen comfort zone. Er zijn ook een heleboel kerkclowns, vooral in de lichtere kerken.

6. De goede vissers zijn altijd met hun

werk bezig, ook na kantooruren. Ook dan zijn ze een getuigenis, en waar ieder ander is ingedut, daar roepen zij.

7. Laten we niet denken dat we alles mee kunnen nemen. We moeten alles loslaten. Ook juist onze eigen theologieën. Een heleboel zal voor de Heere niet van waarde zijn. De mens overschat zichzelf, en dat is een groot gebrek. Leg al je zelfoverschatting en eigengereidheid af wanneer je tot de hemelpoorten komt.

8. Het onderwijs van de mens is oppervlakkig, vleselijk, snel afrondend, met allerlei gebreken, missing links, met haken en ogen. Het onderwijs der mensen is doortrapt, allemaal voor de markt. Het visnet der mensen gaat niet diep genoeg, slaat allerlei dingen over. Daarom moet het diepere visnet des Heeren komen, zoals gegeven in het Woord. Zo mag ook het programmatie-gevaar afsterven. De Heere bouwt een muur heen om de gezaligden, en zij zullen in het visnet getrokken worden om zo los te komen van het vleselijke. Zo zal de nieuwe mens opstaan.

9. De Heere bouwt een muur om te beschermen tegen valse kennis. Het is een muur van hemelse prisma's om de aanvallen en de valse programmaties af te ketsen. Deze muur is in de hersenen van de gezaligden. Zij zijn op het pad van het diepere visnet. Zij hebben de valse, goedkope, oppervlakkige evangeliën van de mensen achter zich gelaten.

10. De mens heeft hier geen blijvende plaats, maar is op doortocht tot de andere realiteit, waar hele andere regels gelden en waar andere natuurwetten zijn. Daarom moet de mens veel dromen, want als de mens waakt en werkt voor het vlees, dan overschat de mens dit ook. Hecht meer waarde aan je dromen. De visnetten des Heeren komen uit andere werelden, en die gaan dwars tegen het verstand en het gevoel der mensen in.

11. Je moet eerst moe worden van het leugenachtige van de mensen wat alsmaar doorgaat en erger wordt. Pas als je je daar oververmoeid en geknakt door voelt kan de Heere je opnemen.

12. We zitten in een stijfkoppige waanwereld van de mensen om ons heen die niet meegeven, omdat ze de tradities in ere willen houden, ten koste van God en het Woord des Heeren. Die tradities zijn opgesteld om het vlees veilig te stellen en in de illusie van heerschappij te houden.

13. Maar wij zijn niet geroepen om het vlees te sparen en moeten wanneer nodig tegen heilige huisjes trappen. Als het werk des Heeren gedaan wordt is dat niet om het mensenvlees te behagen, maar het komt tegen het mensenvlees. De zonde moet ontmaskerd en afgebroken worden. Het rund moet bij de horens gevat worden. Het gaat niet om de 'feel good' boodschappen. Dat kan verblindend zijn.

14. De traditionele theologieën van de mensen zijn voortgekomen vanuit kerkelijke vergaderingen in het Romeinse rijk, en men nam het aan als het woord van God. Je eert de voorouders niet door hun tradities in stand te houden. Ze roepen vanuit de

wolk der getuigen tot de mensheid om ermee te stoppen, om het te verdiepen, om open te staan voor de missing links, want ze worden erdoor gekweld. Er was vroeger tegen hen gelogen door politieke apparaten, en ze moesten toen wel volgen, anders zouden ze gemarteld worden.

15. De voorouders worden nog steeds neergehakt als je de destijds gedwongen tradities laf in stand blijft houden. Het roept om diepere exegese en uitwerking. Dat is wat het diepere visnet is.

1.

De leringen van Deubar

1. Ik had een droom dat er een hemelse rivier stroomde uit de mond van een leeuw. De rivier was vol met stemmen, en begon om te buigen, de stemmen begonnen om te buigen, en de wateren. Het was een wilde, bruisende, stromende rivier.

2. De rivier begon toen door mij heen te stromen, en ik moest het ook doorgeven aan iemand anders van het predikersgeslacht.

3. Geeft en u zal gegeven worden. Zo zal de rivier des Heeren in uw leven kunnen groeien.

4. God maakt gebruik van de zonden van de tegenstander, stelt Calvijn, om oordeel en gerechtigheid te brengen. De zondaar staat dus niet op zichzelf, maar behoort in het plan van God om de wereld te oordelen.

5. De zonde baart zonde, en God gebruikt ze als werkers. De zonde zal niet ontkomen. De zonde denkt het ten kwaad, maar God denkt het ten goede.

6. Calvijn stelt dat de mens schuldig is, niet God. De mens is verantwoordelijk voor zijn zonde. God laat het niet zomaar alleen maar toe, maar bewerkt de zonde, buigt de wil van de zondaren, en verhardt hen, en dat is hun eigen schuld. De boze wil is hier uiteindelijk de eerste oorzaak van, en niet de Verborgen Raad van God.

7. God voorzag dus de zonde van de mens, de boze wil, en liet zo de mens vallen. God laat het dus niet alleen toe, maar bewerkt het ook, werkt ermee. Kneed het, verbuigt het, schikt het, past het in. Calvijn stelde dat God niet de auteur van de zonde is, maar een bekwame handwerker die ook met slechte werktuigen en gereedschappen kan werken. God werkt dus zowel onder als boven de schelp. God is niet zo rigide als de mens, maar een strategist. God is een hemelse kameleon. Onderschat het niet, en stop ermee God in nauwe kooitjes te stoppen om de mens te vermaken. God is een roofdier uitgezonden tot de zonde en de eenzijdigheid van de mensen. Die eenzijdigheid van de mensen is zeer betweterig en arrogant, zoals in vele kerken. De mens heeft zichzelf een bedrieglijk monopolie aangemeten.

8. II Kamba noemt de Orionse kerkvader Manisferus. Hij wordt ook wel Deubar genoemd. Hij was een monnik en een kluizenaar, verbonden aan de Orionse reformatie, wat vooraf ging aan de reformatie op aarde. Ik had dromen van deze kerkvader en het deubarisme, of manisferisme. Ik zag een schilderij van Deubar, en ik zag ook een schilderij van Calvijn wandelende met Deubar, die als zijn geestelijke vader was, alhoewel ze ook gevechten hadden, want Calvijn werd ook deels geleid door Kurka, die een kerkvorst was, maar een hele verkeerde, en die wordt ook genoemd in de nieuwe bijbel, in de geschiedenis van Orion. We hebben dus te maken met spiegelingen. De aarde staat niet op zichzelf. De mens moet hiertoe nog filters hebben.

9. Deubar predikte het visnet en het touw, zoals in het visserisme. Hij predikte ook de uitverkiezing, maar heel anders dan Calvijn, alhoewel er ook overeenkomsten zijn. Zowel Deubar als Kurka werkten door Calvijn heen. Ik zag dus een schilderij van Deubar in monnikengewaad, en daarna nog een kleiner schilderij van Deubar en Calvijn. Deubar heeft een heleboel geschriften geschreven, de geschriften van Deubar. Deubar's leringen worden besproken in de Nederduits gereformeerde dogmatiek, zoals ook de leringen van Calvijn. Rondom beiden zijn dus grote cultussen ontstaan, omtrend Deubar dus in Orion, en omtrend Calvijn dus op aarde.

10. Van de zonden van de mensen weeft God dus het visnet. God verslaat hen met hun eigen wapens. Dat kan alleen door diepe exegese. Als God hierin zou sjoemelen zou God ook schuldig staan aan de zonde, maar God staat voor het volgens de regels strijden en ombouwen. Het is niet slechts een werk van bouwen, maar ook van ombouwen.

11. De voorouders leefden nog onder versluieringen en bedekkingen, en hadden vaak een enorme religieuze eigendunk.

12. Nog steeds is de kerk in grote worsteling met Calvijn. Het moet nog tot hogere vormen worden gebracht. Daartoe is de nieuwe bijbel. Men moet de exegese leren en de regels van exegese, de hermeneutiek. Men moet de regels leren kennen van etymologie, lexicografie, vertaalkunde etc.

13. Calvijn moet in zijn context gelaten worden en in zijn waarde. Het mag niet overschat worden, ook niet onderschat. Het hoort bij een bepaalde tijd.

14. Calvijn wijst er ook soms op dat juist de armen en de door de wereld verworpenen zijn uitverkoren, en hij heeft een bijzonder voorbeeld daarvan in Lazarus, wat in principe de sleutel is tot zijn uitverkiezingsleer.

15. De mens had de weg tot God te gemakkelijk gemaakt. In hun systemen van goede werken en goede wil waren veel ontbrekende schakels, veel verdraaiingen, en daarom moest Calvijn wel komen als een Ragnarokse reus om de brug tussen God en mens te verbreken, want deze brug was vals en vleselijk, als een toren van Babylon. Maar Calvijn was een probleem op zichzelf, en daarom moest de reformatie wel verder gaan.

16. Calvijn is een grote geestelijke vader van de kerk waar wij veel van hebben geleerd, maar wij staan ook tegen deze kerkvader op, want hij heeft ons ook een groot oor aan lopen naaien. Daarom moesten er nog verdere reformaties in het calvinisme komen. Dan zijn er tijden van afscheiding en terugkeer. Dan zijn er tijden van ontmaskering en verdieping.

17. Het is een gruwel dat Calvijn zo'n hoge plaats aan genade en uitverkiezing heeft gegeven. De dubbele predestinatie, waarop de gehele stalinistische drie-eenheid van tandartserij, psychiatrie en slagerij werd gebouwd, is daarvan een wrange vrucht,

een rimpelige vrucht van ‘hag training’, heksentraining, waar de jonge mannen van vandaag aan worden geofferd in de bodybuilding, het bezeten zijn van rimpelaanbidding, als teken van geestelijke pensionering. Het is een knalprodukt. Het is het vuurwerk van het vlees, allemaal om de aandacht te trekken, maar het is niks, het heeft geen waarde.

18. Calvijn kwam tot buitensporige, maar ook hele verbitterde en selectieve genade afgoderij, en de daar bijhorende uitverkiezingswaanzin. Wel heeft hij dus gezegd dat er betere definities moesten komen, en hij bleef doorschrijven, zoals in zijn briljante, maar zeker niet ongevaarlijk bijbelcommentaar. Maar de man was zijn theologie aan het uitwerken, aan het nuanceren, in een grotere context, als een zwart gat, en zo kon de calvinist vluchten. Zo kon de calvinist wedergeboren worden. Eindelijk kwam er zicht op zowel klok als klepel.

19. De stropdassen cultus is uit de kluiten gewassen op aarde, ook onder de predikanten. Het is een werelds item van macht en zakelijkheid. Het is de slang uit het paradijs, waar velen door verleid worden. Het is een ziekte hier op aarde. Men is er ziekelijk aan verslaafd.

20. Het is de materialisatie van de vlees parasiet. Dure, gladgestreken pakken om het hulpgeroep van de derde wereld te smoren. De nieuwe bijbel spreekt er veel over.

21. In liefde weer mens worden. Kleed u sober zodat het de armen helpt en niet afbreekt.

22. Neem uw plichten op en ga tot de berg des Heeren. Leg al uw zonden af om de Heere te volgen. Draag uw lijden iedere dag, niet uw stropdas, dat wereldse vleesvertoon.

23. Oh, stropdas, waar is uw prikkel ? Diepgeworteld kwaad. De stropdas is een heilig huisje. Sommige collega predikanten waren woedend dat ik dat durfde te zeggen. Ze vonden dat het het evangelie bespottelijk maakte. Staat het evangelie dan op één lijn met de stropdas ? Is de stropdas dan het evangelie ? Gij dwaalt wel zeer broeder. In liefde weer mens worden. Leg al uw verderfelijk jongensspeelgoed af. Het was een leugenachtig item gezonden om vrouwen en kinderen te onderdrukken en te misleiden.

24. U moet nog een Damascus krijgen, net als Paulus. Doet de slang van het paradijs van uw nekken af, want het houdt u en vele anderen in grote gebondenheid.

25. Durf de grote kloof over te gaan, tussen de aarde en Orion. Het westen is in een doodsdroom. De stropdas is daarvan een teken. Het is een parasiet. Het houdt de mens lam en laf, lui ook.

2.

Het bloed keert terug tot de bloemen

1. We mogen Calvijn dus niet romantischer voorstellen dan het was. Toch streed hij tegen de wil van de

mens, maar de mens moet gewillig tot de kennis gaan. De zee is een beeld van de eindeloosheid ervan. Uw wil geschiede, maar we kunnen de mens niet dwingen. Er moet dus iets vooraf gaan aan het opofferen van de wil. Calvijn's leer heeft dus een ontbrekende schakel, alhoewel hij die in zijn bijbelcommentaar probeert op te vullen.

2. In het bijbelcommentaar worden de sleutels gegeven voor het slot, het medicijn, nadat eerst Calvijn de mens giftig heeft gebeten.

3. Tot de verleiders wordt een dwaling gezonden, opdat zij de leugen zullen geloven. Zo zullen zij herkend worden. De oude bijbel is hier zeer duidelijk in. Tot hardnekkige zondaren die zich niet willen bekeren van hun hoogmoed en trots wordt een leugengeest gezonden. Laten we blij zijn dat de Heere ons hier nog voor waarschuwt.

4. Bespaar God alle drogredenen. We hebben gezien dat water tot bloed moest worden, want het ego moest afgelegd worden en sterven.

5. IV Werktuigen stelt dat tranen tot zaad zullen worden, en dat de rivier van bloed tot het bos leidt. Het bloedt niet eindeloos door, zegt het Woord, maar alles zal roze worden, en de bloedende morgen zal worden tot een bloemenveld, honing na een wilde nacht.

6. Ja, de nieuwe bijbel stelt dat bloed terugkeert tot de bloemen.
Het staat niet op zichzelf, maar vertelt een verhaal.

7. Roze is de kleur van de depressie die loskomt van eerdere dingen en bewustwording van de natuur.
Je voelt nog de brok in je keel als je uit de rivier van bloed komt.
Dan is er heel veel om te verwerken, en het rode moet voortdurend het roze zuiveren, want de roze stad staat op de loer. Er is een verschil tussen het stadse roze en het natuurroze.

8. Tranen worden tot zaad voor een nieuwe natuur.
Bloei met genoeg groen, oftewel : blijf groeien, stelt de nieuwe bijbel.
Als we alleen maar bloeien en niet groeien, alleen maar alles met roze handschoentjes behandelen, en er is te weinig groen, dan gaat er iets mis. Dan wordt het protserij zonder inhoud. Dan doe je alles voor de vormen, niet de diepte.

9. Het gaat er niet zomaar om het heilige geestelijke te ontvangen, stelt de nieuwe bijbel, maar om de laatste te ontvangen,
oftewel het minste. Daarvoor ga je naar de buitenste duisternissen, laat je de kudde voor alleen, om het verlorene te zoeken.
Je gaat niet achter haantje de voorste aan en eerste de beste.
Je zoekt jezelf geen eer en naam.

10. Zo zal ons visnet bloeien. Dan is het geen aards vissen meer, maar hemels vissen.
Streef er dus naar het geestelijke visnet te ontvangen.
Strek je uit naar het prachtige geheimenis in het bos.

11. We zijn niet op aarde om te

genieten.
We zijn op aarde om te leren en om het werk te volbrengen.

12. Geniet van de natuur en van het leven in de diepte zonder dat het afdoet aan je leer- en werkopdracht.
Oppervlak-vermaak is een valstrik.

13. Ben je op zoek naar God of naar genot ?
Zomaar genot kan schadelijk zijn voor je ziel. Als je van een vrucht neemt, neem dan eerst het schrift op het blad tot je, oftewel het Woord, zodat je er niet teveel van neemt, en niet voortijdig.
Elke vrucht mag alleen volgens de natuurregels groeien en genomen worden. De aarde is vol met overmatige en overmoedige vruchten die vals zijn.

14. Het boek Anderlech in de nieuwe bijbel, wat een prachtig hemels visioen is het, aan de mensheid gegeven in deze dagen, voor hen die het hemelse zoeken, de hemelse kennis, voor hen die God en wijsheid begeren.

15. Het is een gave gegeven, voor hen die hiervoor klaar zijn, voor hen die hier op hebben gewacht, voor hen die het geduld ervoor hebben gehad, en die erin hebben volhard. Het boek scheurt het vleselijke en het geestelijke van elkaar los. Je kunt je er niet meer voor verstoppen. Ze prikt overal doorheen. Dat is hoe een ware moeder is. Haar ogen ontgaan niets. Ze praat niet mee met je vlees. Ze is de bewaarder van je ziel.

16. Het is een ontbrekende schakel in het halssnoer van de mens. Overdenk haar, en gedenk haar, en zoek haar, want alleen de zoekenden zullen haar vinden. Neem geen genoegen met namaak-goud. Velen hebben hun ziel verkocht voor het goud der dwazen en zullen haar zo missen. Je kunt geen twee heren dienen.

17. Haar ogen gaan uit naar hen die geen compromis met de wereld hebben gesloten. De lauwen veracht ze en zal ze uitspuwen.

18. Ze roept tot het visnet, want ze is een hemelse visser. Ze wordt niet afgeleid door aardse dingen. Ze zal niet luisteren naar de aardsen, alleen naar hen die het geestelijke zoeken en alles voor haar hebben achtergelaten. Je kunt niks meenemen van je rijkdommen, je macht en je bezit. Ook je populariteit zul je achter je moeten laten. Geef alles op voor haar. Ga volledig in, en sterf volledig af.

19. De mensen, de afvalligen, hebben een gouden varken gebouwd in het dal, maar verlaat hen en ga de berg op om haar te zoeken, zoals Mozes. Ontvang de stenen tafelen van de hemelse geboden in je hart. Ga er niet overmoedig mee om zoals Mozes, maar verdiep het. In de wereld is het vlees tot gezagswoord geworden. Daar waarschuwt zij tegen. Zij waarschuwt tegen de onoplettendheid waardoor velen verstrikt zijn geraakt in de warnetten van de wereld.

20. Anderlech geeft onderricht over hoe de jachtwapens te maken. Ook wordt de mens opgeroepen om anderen hierin te onderwijzen.

21. Hiervoor moeten we leren het geestelijke van het vleselijke te onderscheiden. Ze spreekt over de vele gevaren die de geestelijke jagers bedreigen. Daarom roept zij op tot overdenking en scholing.

22. Het gaat erom dat men zich leert beheersen en niet valt voor de lokstrategieën van de tegenstander. Het gaat erom dat men leert geleid te worden. Hierin moeten we oog krijgen voor de diepte, want oppervlakte-vermaak is een pijl door de vijand op ons afgeschoten. Diepte is het schild. Voor diepte moeten we de vertraging ingaan, want de mensheid gaat te snel. Voor diepte moeten we de zonde en de ellende ervan onder ogen komen, de grootte ervan, en oppassen het niet af te dekken met allerlei schuiltermen om het geweten te doven.

23. Vanwege de vele gevaren van afleiding gaan we het belang van wedergeboorte inzien, het belang om terug te keren tot de jachtmoeder. Zoonschap ontstaat alleen door de exegese, de schriftuitleg, waartoe we naar de mijnen moeten gaan, de holen en de grotten, en ons bewust worden van de prisma's die onze gedachten en begeerten beïnvloeden. We leren hier ook het belang van de voorhangsels, omdat we niet zomaar God kunnen zien. Dan zouden we sterven.

24. We leren hier dat het Woord op zich dood is, tenzij het tot vruchtbaarheid wordt gebracht. Alleen de hemel kan het Woord vruchtbaar maken.

25. Vandaar dat het zoonschap ook nergens komt zonder de hongergelofte, want alleen de hongerbelofte zal de mens los kunnen snijden van de vraatzucht van de stad, de tafelschuimerij. Hongerstrijders zijn harde werkers, kinderen van de holen en grotten.

26. Hierin moet de zoon wachten op zijn roeping, en niet voor haar uit gaan. Het komt aan op een worsteling met het zwijn. Zo kan men ontkomen aan de danaidische opdracht van het vlees om water naar de zee te dragen, water te scheppen voor eeuwig in bodemloze vaten, opdat het werk van God niet voleindigd wordt, want dat is iets wat het vlees vreest. Het vlees probeert zich zo dus veilig te stellen. Het boek Anderlech is uitgezonden tot dit beest.

27. Om hierin niet af te dwalen moet men tot vergeestelijking komen. Het boek sluit af met de oproep tot mijnenwerk, vuilverwerking en de geestelijke vissersopdracht, het heen en weer gaan over de hemelse ladder.

3.

Dode en vrije letter

1. Het gaat niet erom dat alles al volbracht en volkomen is in het werk des Heeren, maar dat wij het moeten verdiepen.

2. Dut dus niet in, maar bega de gehele weg tot het beloofde land. Dat is om strategische redenen geen rechtstreekse weg, maar een omweg.

3. Er is zowel een gevaar van de dode

letter als de vrije letter.

4. Overal vormen zich clans rondom dit verschijnsel.

5. Wij predikanten kunnen en mogen niet zwijgen. Wij hebben door de Heere een pen aangereikt gekregen en kunnen dat niet weigeren. Dan zouden wij ook bloed aan onze handen hebben als we niet zouden schrijven.

6. God moet wel Kennis zijn, anders zou de mens het kunnen misbruiken. Waar kennis wordt tot domweg geloven en vrije genade gaat alles mis. Het mensenvlees, juist ook het religieuze mensenvlees, is zeer sluw.

7. Calvijn noemde de moslims verwilderde christenen. Zowel Calvijn als Luther hadden het niet zo op het mohammedanisme, maar het katholieke was een grotere vijand. De gereformeerde vaderen waren liever mohammedaans, dan katholiek. In veel opzichten was de reformatie uit het mohammedanisme voorgekomen.

8. Het boek van de mohammedanen zegt in 56:77-81 : Niemand kan het bevatten behalve de reinen. Een openbaring van de Heer der Werelden. Is het deze verhandeling die jullie zo licht opvatten?

9. En in 31:31 : De tekenen met een diepere betekenis zijn voor de geduldigen in volharding.

10. En in 2:242 : God geeft geboden om jullie te laten begrijpen.

11. En in 45:5 : In de verandering van de wind zijn er ook tekenen voor een volk dat zijn begrip gebruikt.

12. En in 22:32 : En wie de tekenen van God eert - voorwaar, het is van de vroomheid van het hart.

13. En in 3:7 : Sommige verzen zijn letterlijk, andere allegorisch; alleen God en degenen met diepe kennis kunnen ze interpreteren.

14. En in 20:54-55 : Eet en laat jullie vee grazen. Voorwaar, hierin zijn tekenen voor mensen met begrip. Daaruit hebben Wij jullie geschapen, en daarheen zullen Wij jullie terugbrengen, en daaruit zullen Wij jullie een tweede keer voortbrengen.

15. En in de oorspronkelijke Aramese Thora, waarop het boek van de mohammedanen is gebaseerd, is het niet letterlijk vee, maar een symbool van zonde, ego en kwaad dat verslagen moet worden om nuttig te worden.

16. Het boek van de mohammedanen toont vee als een symbool van het ego, de ware vijand, en het zijn tekenen voor degenen met intellect. Uit hen zijn de intelligenten geschapen. Dus dit alles is niet letterlijk, maar figuurlijk.

17. Het boek van de mohammedanen is gebaseerd op de Thora, dus de basis ervan ligt in het Aramees-Hebreeuws, en de gebruikte woorden waren al allegorisch, dus verander het niet in iets letterlijks. Ga naar de context. Het is niet letterlijk vee, maar een metafoor voor zonde en ego, die overwonnen moeten worden, zoals in 20:54-55.

18. Alleen God en degenen met diepe kennis, degenen die de betekenis van de talen kennen, kennen de interpretatie.

19. Het boek van de mohammedanen is een dichterlijk boek, en dus allegorisch, en daarom moet het uitgelegd worden.

4.

Tranen worden tot zaad van hemelse bloemen

1. De mate waarin we zorg dragen is de mate waarin we met God leven.

2. Bedrieg jezelf hierin dus niet. Het woordje God gebruiken maakt je dus niet tot een godsvruchtige. Ga bij jezelf na waar je nog geen zorg draagt.

3. Wij zijn opgeroepen te wandelen in zorg, wat ook zorgvuldigheid inhoudt. Onze zorg moet diep genoeg gaan, en gericht zijn. Dit gaat dus om prioriteiten.

4. Velen dragen alleen maar selectief zorg, voor hun eigen clubje, en zijn verdwaald geraakt in bijzaken.

5. God's roep gaat uit om weder te keren tot je eerste liefde, tot de hoogste liefde, om zo los te komen van de lagere liefdes die de mens volgt, de vleselijke liefdes, de zelfbedriegelijke liefdes, de valse romantiek, ook de valse religieuze romantiek die de mens er op nahoudt.

6. Trap maar tegen de heilige huisjes aan. Het is een grote oorlog. Ga maar met de gesel door de markttafels in het huis des Heeren, te beginnen in je eigen hart, als daar nog zulke heimelijke of openlijke afgoden zijn. De mens is volleerd in het bedriegen van zichzelf en zijn naaste. Er ligt een oproep om dit af te leren, en terug te keren tot de waarheid, om vervolgens naakt en leeg en in diepe droefenis tot de volle waarheid te komen. Daar kom je niet zonder tranen. De waarheid neemt met niets minder genoegen dan met de tranen van verbrokenheid over de zonde van de mens.

7. Hebt gij uw oordeel al klaar terwijl gij niet in zorg leeft ? Dan is uw oordeel vals, want het ware oordeel is de vrucht van de hemelse zorg. Daarom is het zo belangrijk in de hemelse zorg te wandelen, anders bent gij vol met vooroordelen en valse oordelen. Dan loopt u naast het pad. Dan loopt u op een hele andere weg, namelijk de brede weg die ten verderve leidt.

8. En we zien het in deze wereld. Er is het tegenovergestelde van hemelse zorg dat heerst : zorgeloosheid en valse zorg.

9. Nu, geliefden, we zien in het boek Belech dat de Heere spreekt over 'ergens ver weg waar het water tot melk wordt.' Och, broeder of zuster, roemt toch niet in uzelf en allerlei bijzaken en nietigheden die er helemaal niet toe doen, en roem toch niet in uw zelfzucht en uw rammelende en rinkelende afgoden, maar ga die gehele lange weg, niet meer de korte weg, om te gaan tot daar waar water tot melk wordt, daar waar u uw hemelse moeder mag vinden, mag ontdekken, uw eerste liefde, de hoogste liefde die er is.

10. De natuur is in volle bloei, omhoog kijkende naar de hemelse moeder die klaar is haar moedermelk over een afgedwaalde aarde uit te storten. Zij zoekt ook naar de zoekenden. Zij komt de afgedwaalden en verdwaalden tegemoet, omdat zij hemelse zorg is.

11. Laten wij wachten op de uitstorting van de hemelse moedermelk.
12. Wij moeten openstaan voor het hersenhart, want de aardse hersenen zijn parasieten die zich aan de mensen tegoed doen. We moeten onze hersenbloemen laten groeien en bloeien. Het is belangrijk dat we het paradijselijke hersenhart terugwinnen.

13. De tocht tot het paradijs wordt beschreven in het boek Belech. Wij moeten de tranenrivier van verbrokenheid hiervoor volgen, waarlangs grotten en holen zijn die de inscripties van het hemelse woord bevatten. Wij worden hier opgeroepen tot studie, tot het studie verbond. De catechismus stelt dat het niet buiten het studie verbond om mag gaan.

14. Hier moeten wij niet snel langsheen racen, maar onze palen diep slaan, het lijden, de tranen verdiepen, om zo tot nieuwe zichten te komen. Hier wordt de hemelse visserszorg gepredikt en beoefend, die de enige bron van het oordeel is. Het mag niet buiten het hemelse werkverbond van zorg omgaan. Het is niet zomaar zorg, maar hemelse visserszorg, omdat het niet buiten de tranenrivieren van verbrokenheid over de zonde om mag gaan, anders zou de mens door zijn gebrek aan diepte bedrogen worden.

15. Men kan dit alleen doen door te minderen, alleen zo kan er diepte zijn en vrucht. Zo mag de mens de aarde tot volkomenheid brengen, wat in zichzelf begint. De tranen zijn hiervoor het zaad van de hemelse bloemen. We verwijzen in die zin dus ook naar het boek Behemma, het eerste boek van de nieuwe bijbel.

16. Zo mag men komen tot kindschap van de hemelse rivier. Hiervoor gaat de aarde door een reeks zondvloeden om de aarde te zuiveren en voor te bereiden. Daarom komen de tranen ook niet zonder de besnijdenissen.

17. Het is niet alleen een herschepping, maar ook een ontdekken, komen tot het onbekende deel, en daar kunnen alleen kinderen komen.

18. Je moet hiervoor de zee in om van eiland tot eiland te gaan. De mens moet eerst zwak zijn, anders zal het vleselijke met hem op de loop gaan, en komt hij in een waanparadijs. Dat moet voorkomen worden. Het boek Belech stelt dat de ware zorg onderwijs is.

19. Het onderwijs uit zichzelf in het feit dat je geen meeloper bent.

20. De onderwezenen zijn worstelaars met God. Zij volgen geen ongetoetste, valse goden.

21. Zo kan de mens uiteindelijk tot de hemelse slaap komen om de eeuwige droom binnen te gaan.

22. Deze droom is het openspringen van het zaad.

5.

Het voorhangsel van de hemelse moeder

1. De mens moet tot een nieuw waardenstelsel komen, en loskomen van overmoed.

2. Zo moet de mens afsterven aan al zijn letterlijkheden om te komen tot de veel hogere waarheid, die inwendig, geestelijk en zinnebeeldig is. Dat is een strijd tegen een groot beest die claimt de mens in het vleselijke te hebben verwekt, en die hem altijd van de hemelse moeder afhield. Als de mens dan uiteindelijk tot de moeder komt dan zal hij eerst ontdekken dat zij ook een beest is, en zal hij eerst tegen de vleselijke moeder moeten strijden, die een voorhangsel is van de hemelse moeder.

3. Het leven heeft de mens misleid. Het boek Vuch geeft een nihilistische kijk allereerst op de wereld, om vandaaruit tot de nieuwe wereld te werken. Eerst moet de mens zijn ellende zien, en de grootste ellende is als de mens zijn ellende niet kent, zoals de catechismus stelt.

4. De hemelse leiding is in het Woord gegeven, van boven geopenbaard, als de drager van de hogere kennis. Zo komt men tot het gebied van boven denken.

5. Het boek Zeeën begint min of meer met het stellen niet zelfverzekerd te zijn in dwaasheid. Na een korte geschiedenis van de tijdperken komt het boek tot die conclusie. Teveel vrijheid kan een strik vormen. Het hemelse woord stroomt overal doorheen, maar er is ook een vals woord waar de mens los van moet komen. Het valse woord heeft de mens vergiftigd.

6. Het hemelse woord is dus de diepte van alle dingen. De rest is bedriegelijk, het hele leven, alhoewel het gelijkenissen zijn. Dit staat ook beschreven in het ontzegelingsgezicht van het boek Zeeën in Buli 10, het laatste boek van de nieuwe bijbel.

7. De mens moet hierin tot het hemelse schip komen, wat het soberste gedeelte is. Dat is een strijd tegen de Mores van de stad. Zo kan de mens de puzzel van het leven afmaken. Hiervoor moet de mens ook in de mijnen werken, en de mens moet hierin nomadisch zijn, want het beloofde land ligt voor de mens klaar. De stad die als een drugsstaat is zal door de zeeën worden ingenomen. Het boek beschrijft de redeloze grootheidswaan van de stad, en waarschuwt ertegen.

8. Zo wordt er opgeroepen tot de kennis in eeuwige ijver. Voordat er zorg is moet er voorzorg zijn. Eerst moet deze zorg er zijn voor het hemelse woord. Eerst moet de mens opgenomen worden door het hemelse woord. Buiten het hemels woord is alles dood en doods.

9. Ook in de zeeën zijn vele gevaren die door het boek besproken worden. Hierin moet de mens de grenzen leren kennen. Het boek laat in het groot de ingewikkeldheden zien van het stervensproces en de wedergeboorte zien, waar de zee voor staat, en hoe het

gezichtspunt hierin blijft draaien. De vleselijke ingewikkeldheden houden de mens echter tegen als tetracten. Vandaar de strijd.

6.

Waar water tot melk wordt

1. Het geestelijke woont op de toppen van de melk. Dat is een geheimenis. De mens kan er alleen komen door de melk. De melk is de wording. De melk is de opvoeding. De melk zorgt ervoor dat het kind niet projecteert de hele tijd, maar dat het kind eigen verantwoordelijkheden leert dragen. De melk is vormend, onderbouwend, zegt Stranden.

2. Spreek je over God zonder zelf te veranderen, zonder je te bekeren, door je te verstoppen achter geloof en genade, dan misbruik je godsdienst. God kan je dan niet opnemen, want er is een kloof tussen jou en God.

3. Op een ander wijzen, zoals ‘die doet het ook niet’, en de meerderheid als excuus aanhalen helpt ook niet, want de aarde leeft in diepe zonde.

4. Volg de meerderheid niet in het kwaad, want het is allemaal bedrog van het vlees. Dwazen hebben hun meerderheden in een hand zand of een blok hout. Het vlees heeft ook zijn vermenigvuldigingstruken, maar het is allemaal nep.

5. Het is allemaal ijdelheid, en dan bouw je je huis op zand. Telkens weer zal de zee het wegspoelen. Je komt er nooit ver mee, ook al denk je dat je ver komt, want het vlees brengt namelijk verdwazing.

6. En zo weten dwazen dus niet dat ze dwaas zijn, allemaal door de zonde, door hun onbekeerdheid, door hun onwil om tegen de zondige massa op te staan. Ze willen er graag bijhoren, willen graag complimentjes horen. Ze gebruiken de ander als maatstaf. Hoe arm ben je dan, hoe ver leef je dan van God.

7. Je hebt dan nog niet van de hemelse melk gedronken, want juist de hemelse melk is de wording, zodat het kind eigen verantwoordelijkheden draagt en niet meer projecteert.

8. Daarom is het van levensbelang tot de oceaan te komen, tot de rivieren van de wildernis, om die over te steken, zegt Stranden.

9. Zwem maar tegen de stroom in, ook al roepen ze je terug, ook al proberen ze je tegen te houden. Ergens, als je volhoudt, zal het water overlopen in melk, als je maar ver genoeg zwemt, en nergens meer aan vastkleeft. Je moet alles opgeven om terug te keren tot de hemelse moeder. Wees dus een wilde.

10. Dit is het thema van het boek Stranden : Kies je voor het goede of het beste ? Het goede is in grote oorlog met het beste. Het goede houdt het beste achter. Het lijkt allemaal goed, maar het zijn zijpaden die van het smalle pad afwijken. Het lijkt wel smal, maar het is niet het ware smalle pad.

11. Het is het pad van compromissen, van ijdel zelfbedrog, van

eigengerechtigheid en van willekeur, en dat kan allemaal heel goed klinken, en je kan het goed gesopt presenteerbaar maken. De mens is volleerd in bedrog, en volleerd in het bedrogen worden. De mens is verslaafd aan paddo’s ergens halverwege de put. De diepte bedekt men en koopt men af, want de mens wil het overslaan. Zo is dat wat God’s staat diende te wezen tot een drugsstaat geworden.

12. Toets het niet aan het vleselijke, maar aan het geestelijke, is het thema van het boek Stranden. Dat is het beste. Het vlees heeft zijn eigen ideeën over wat het beste is, zorgende dat hijzelf er altijd het beste vanaf komt en er het beste opstaat, altijd ten koste van een ander. Het vlees is zeer zelfzuchtig, maar groept ook samen in opportunistische groeperingen, om de schijn te wekken dat ze voor de ander zorgen.

13. Daarom moeten we teruggaan tot de oceaan, tot de grotere context, tot de verloren paden, aan het strand, en daar in soberheid wachten op de Heere om ons op te nemen. De Heere heeft de hemelse vogels hiertoe gezonden, maar zij zullen alleen degenen opnemen die van de levendmakende moedermelk hebben gedronken, niet gedronken hebben van het vlees. Daar moet je van afkicken. Het kost je wat om opgenomen te worden. Het kost je alles. Laat niet meer tot je liegen dat je wel voor de halve prijs binnen kunt komen. Wees geen kortings-koning.

14. Denk aan het wildernisstrand, waar de grote stenen zijn, het vertelt een verhaal, waar het boek Stranden ook over gaat. Je moet zelf als de grote stenen van het strand worden, als een beeld van de volharding in het geestelijke, en zo worden wij door de vogelen opgenomen. Wij moeten wedergeboren worden uit deze steen. Het is dus als een ei, en hierin is ook het ware levenswater te vinden waaruit de mens kan leven. Zonder deze stenen zou er geen water zijn. We moeten steen worden tot de zonde. We mogen er niet aan toegeven. We moeten hard zijn tegen de zonde en ‘nee’ durven zeggen. Een groot ‘nee !’ tot de zonde. Dat is dus een groot ‘nee !’ tot de meerderheden die in bedrog zijn. De mens wordt in het aardse leven door veel bedrog geplaagd, maar moet volharden in het afweren ervan. Als we tot stenen zijn geworden, dan worden we opgenomen door de vogels. Dat moet aan het strand gebeuren, dat kost geduld, waar de steen ook een beeld van is. Je moet hier leren herhalen, totdat het een gewoonte is geworden. Je wordt niet zomaar een steen.

15. Door de geheimenissen van het psalmelijke komen wij tot de hemelse verstening, worden wij de bouwstenen van de hemel en het paradijs, zegt Stranden.

16. De zee is een beeld van het wenen om de zonde, het overtuigd worden van zonde, in het gaan zien hoe groot de zonde en de ellende is, en hoe dood de mens hierdoor is geworden. Het is een gruwel.

17. Vandaar dat wij tot de zee komen. De wedergeboorte begint met het weenverbond, en het zal helpen om te verstenen tot de zonde, om zo het

levenswater van binnen te dragen. Het weenverbond is niet passief.

18. Het is de terugkeer tot het oerverbond, het werkverbond en het oorlogsverbond. Er wordt dus niet alleen geweend, maar ook gewerkt en gestreden, anders zouden het valse, vleselijke, overdramatische tranen zijn, neptranen, en die zijn vaak ook heel selectief.

19. We moeten naar het begin teruggaan, naar onze eerste geliefde, het wenen om de zonde, want daardoor ging alles verkeerd.

20. Dat wenen is niet zomaar letterlijk wenen, maar het besproeien, het te bevochtigen, om het te doorzoeken en te bezaaien. Het wenen is een worsteling, een verdieping. Het is een metafoor. Dat wil niet zeggen dat we letterlijk voortdurend met rode ogen moeten rondlopen, want dat kan ook weer een drug zijn, paddo’s. Strijd en bouw. Besteed je tranen goed, en richt ze. Het is je creativiteit en inspiratie. Het zijn oorlogsmiddelen.

21. Het wenen is ervoor om het gat te dichten, want een klein lekje doet het gehele schip zinken.

22. En al deze dingen worden geïmiteerd door het vlees. Wees dus op je hoede.

7.

De grote tocht langs de grote oerwoudsrivier

1. Zonder twijfel is de man het belachelijkste verschijnsel wat er vandaag de dag op deze planeet rondloopt. Het is een karikatuur van wat de man oorspronkelijk was. Als je verbaasd bent over deze stelling mag je je afvragen of je nog wel helemaal bij bent.

2. Het boek Ewa in de nieuwe bijbel is als een grote tocht langs de grote oerwoudsrivier.

3. Het boek begint te vertellen over de paradijselijke natuur en hoe de mens ervan is afgeweken.

4. Alles is overmoedig en overmatig gekristalliseerd in deze wereld door het mannelijke superioriteits-syndroom, een zware hersenziekte. Het is de vrucht van de zonde. Hiertegen strijdt het boek Ewa, en spoort aan tot de geestelijke buffeljacht tegen dit syndroom. De aarde is een koorts van kortzichtigheid, en daarom moeten de reuzen komen, de grotere contexten.

5. Bluf die zijn weerga niet kent, dat is wat de man vandaag de dag is en voorstelt. Of ze nu de goeiige gul spelen of de grote heerser.

6. Het boek wijst op het belang van de oerwoudsbloemen aan de zijden van de rivier die wijzen op het cirkelmatige, de levenscyclussen, het veranderen van gezichtspunt, wat ook weer een beeld is van de exegese.

7. In het boek zien we de nazi's achter het volk des Heeren jagen, maar zij zullen omsloten worden door de zee.

8. In de zee is er een strijd tussen willen en kennen. De mens moet de zee over om tot de profetische kennis te komen, en zijn ego, zijn lagere wil, in de zee achter laten. Men heeft hiervoor een strijd met zowel het beest van de zee als het beest van de aarde. Het vlees zal uiteindelijk niets dan zeeschuim zijn.

9. Ook moeten we zelf als de zee zijn, de tijen leren kennen. Alle werken der mensen zullen door de zee gekeurd worden, en alleen het hemelse werk zal overblijven. Dat zijn de eilanden waar het overblijfsel toe dient te gaan. Dit hele proces wordt door het boek beschreven. Het is het proces van komen van hoofdkennis tot hartkennis, tot het natuurhart, wat door de oerwoudsbloem wordt uitgebeeld. De exodus is niet iets rechtlijnigs, maar een cyclus.

10. Wat betekent het door de hemelse mond te leven ? Het Woord mag niet statisch zijn. Het mag geen dode letterdienst en namendienst zijn. We mogen omgang hebben met het Woord. Het Woord mag tot ons spreken als in een levende relatie. Het is dus niet zomaar een relatie met een dood boek. Het Woord moet vruchtbaar zijn, anders is het dood. Het Woord moet kunnen groeien en bloeien. Pas er voor op dat het Woord niet uit proportie gaat. Het Woord is geen bluffer.

11. Wat is er toch met de mens aan de hand vandaag de dag ? Er zouden vreemde merktekenen op de mens verschijnen. Je ziet hoe velen zich vandaag de dag tot de nek laten tattoeren, hun lichaam verwoestende. Je ziet hoe mannen die niet om scholing geven schubben op hun buik proberen te kweken, rimpels. We hebben er eerder over gesproken. Dat is echt iets van deze tijd, een nieuwe generatie. Als ze geen geld hebben voor een stropdas, geen brein hebben voor een hooggeplaatste baan, dan maar door ander bedrog, om toch oud en machtig proberen over te komen, door hun buikschubben en buikrimpels, kijken wie er in trapt. Het zijn heksentrainingen, hagtrainingen. Mensen worden tot vissen, maar dan op een hele verkeerde manier.

12. Och ziet u, ze vereren het oude en dode woord wat ze van kracht hebben beroofd door hun vreemde, zonderlinge tradities. Wat is er met de mens aan de hand ? Alles doen ze om maar de aandacht te trekken. Daarin willen ze de grenzen verleggen. Schaamteloos zijn ze bezig het te verkopen. Ze hebben alles omgedraaid. Het trekt degenen aan die niets meer om het leven geven. Het trekt het goorste tuig aan, die er ook wel een handeltje in zien. Mensen leven vandaag de dag van de krachten van de dood. Het is de vrucht en het loon van de zonde. In deze wereld moeten kinderen opgroeien, en ze moeten het normaal vinden. Vandaar dat vele kinderen moeilijk opvoedbaar zijn. Ze voelen wel aan van binnen dat het niet klopt. Ze zijn op een gevaarlijke en absurde markt terechtgekomen die hen willen uitbuiten, hun zielen willen meesleuren op een trip.

13. Dan zeg ik : ‘Dank U voor Uw Woord, oh Heer, dat U ons nog waarschuwt, want de mensen doen dat bijna niet meer.’ Ze waarschuwen juist tegen het goede, tegen de hemelse kennis. Juist, ze hebben alles omgedraaid. Daarom moeten wij terugkeren tot de Heere, tot de bron des levens. Dat is terugkeren tot het hemelse Woord, niet zomaar het hemelse Woord, maar de hemelse mond waarmee je kunt communiceren. Dat is het terugkeren tot de bron van de hemelse kennis, en die is eeuwig, terwijl de mensen en hun menselijke kennis maar tijdelijk is, vergankelijk. Oh, in wat voor armoede is de mens, en hoe zijn ze aan verdwazing ten onder gegaan. Allemaal hebben ze hun schepen op de zondvloed gebouwd, maar er zullen meerdere zondvloeden komen. Steeds meer schepen zullen afvallen, door de stroom meegesleurd en verwoest worden.

14. Wij hebben ons schip alleen in het hemelse Woord, wat als een visnet tot ons is gekomen. Daar spreekt het boek Rivieren over.

15. Als wij uiteindelijk zijn opgenomen, aan land zijn gekomen, dan moeten we dieper de wildernis ingaan. De opname moet namelijk uitgewerkt worden, net als het geestelijke.

16. Leren afstemmen op het hemelse is van belang. In het boek Rivieren moet de mens op zoek naar het hemelse oor, wat een eeuwige waterval is. Het paradijs vindt men niet zomaar, maar in het geheimenis van de herschepping van het geheugen, waar het boek over spreekt.

17. Het geheugen is allereerst op de mens afgezonden als een beest wat hem verslindt, maar hierin wordt de mens wedergeboren en komt de mens tot inzicht.

18. Het boek gaat over de strijd met herinneringen, en waar het de mens naartoe zal leiden. Het boek Rivieren is hiertoe oorlogsonderwijs.

19. Zo komen we uiteindelijk aan in het kamp van de hemelse vergetelheid waar het verleden nog slechts een tent is.

II MARTELAREN

1.

De roepende oermoeder

1. Een stem roept ons terug naar het begin. De mensheid is op een dwaalspoor geraakt. Je ziet het overal om je heen. Het is de hemelse moeder die roept, de oermoeder. De mensheid heeft zichzelf een overdosis gegeven door zonde, door hebzucht, trots en onzinnigheid.

2. We moeten terugkeren en luisteren. We moeten onze ziel herinneren. We moeten onze verbinding met de oermoeder herinneren. Het paradijs is een staat van luisteren, leren en herinneren. Het is ons kompas dat ons richting geeft. God is de hemelse zee om ons schoon te wassen. In het hemelse visnet van oerkennis worden we opgenomen, wat de eeuwige hemelse kennis is waaraan alle zonde en leugen zal sterven.

3. Er is alleen een moeder in ons eigen moederschap, in de mate waarin we leren een moeder voor anderen te zijn. Iedereen kan dat. Het kan in de eenvoudige en kleine dingen zitten. Dan worden we geconfronteerd met de oerwond. Het is de verloren herinnering.

4. De paradijselijke vrouw is weg. Wat over is gebleven is een door en door aardse vrouw, een karikatuur van haar. We spreken dus over een verloren rib. Vandaar dat het zo belangrijk is om de verloren rib terug te vinden.

5. Kamba zegt : De rijder op het witte beest houdt de boog vast, de rib, het oorspronkelijke vrouwelijke beginsel. Het is als de plaats van het naar de lagere gewesten afdalen.

6. De ribben zijn de hekken, de grenzen, van het lichaam, en die heeft de buik niet meer. De verloren ribben staan ook voor het oergeheugen.

7. Nu is de vraatzucht, genotzucht en de manipulatie van voedsel bij de mensen eindeloos.

8. Nu, wij kijken uit naar het beloofde land. Wij mogen geestelijk de verloren ribben ontvangen, als sleutels tot het paradijs.

9. Het Woord is de baarmoeder van de hogere natuur.
Het Woord roept de mens op om terug te keren tot de hemelse moederborst, om veilig te blijven tegen de roofdieren.
Het gaat vooral om het herstel van het zicht erop.
Daarom is het belangrijk dat in deze tijd de weg gepredikt wordt.
De mens moet naar de hemelse baarmoeder, om los te komen van valse kracht en valse rust, in heropvoeding.
De mens heeft geen grotere kracht nodig, maar een diepere baarmoeder.

10. Het hemelse geestelijke is de vergeestelijking, de symbolisering van alle dingen,
want kijk hoe het allemaal verletterlijkt is.
Wat is een mens te betreuren als hij de taal van de symboliek niet kent, en
alles maar verletterlijkt telkens.
De school van symboliek is een van de

belangrijkste scholen.
De vromen die ook volgen door duisternis zijn veel vrijer en symbolischer.

11. Het gaat dus om het vermogen om te vergeestelijken, en dat heeft een mens nodig als water in de woestijn, anders komt de mens om.
Laat u niet meer bedriegen dat u het wel alleen afkan, zonder de middelen.
Er zijn middelen door de hemel opgesteld om de mens er doorheen te helpen.
We mogen terugkeren tot de hemelse tent om daar eeuwig te verblijven, boven de hoofden van de vijanden.

12. Alles moet vergeestelijkt worden, uw hele leven.
Zo komt u uiteindelijk terug tot uw hemelse moeder.
De vergeestelijking is een werkwoord, en het is een woord om te delen, als een overdracht, tot hen die daarvoor rijp zijn en het verstaan.

13. De baarmoeder is de geestelijke waarde van dingen.
Het is belangrijk dichtbij de natuur en het innerlijke paradijs te leven, want deze aarde is dus het paradijs niet, en wat ze lopen verkondigen is de waarheid niet.
In deze wereld moeten we het lijden dragen want dat doet de hemel ook.

14. De mens wordt niet altijd gespaard, maar moet ook leren, en juist door het lijden meer inzicht krijgen en begrip.
Het leven op aarde is de baarmoeder omdat het nog maar het begin is, omdat het nog niet gesorteerd is dus, alles loopt door elkaar heen, en alleen tijd brengt ware, hemelse orde, geduld, en het zal vaak heel anders zijn dan mensen zich hebben voorgesteld.

15. Geloof is onderworpen aan een heleboel principes. Zonder die principes is geloof een wild vraatzuchtig, ongetemd varken.

16. De mens heeft het Woord weggeworpen en is met de zwijnen meegegaan, en dat werd hen tot Woord. Zo werd hun vlees tot Woord. Het vlees werd tot Woord, en het werd tot een gruwel. Ze aanbaden en aanbidden dit zwijn, dit gouden varken.

17. Ze zijn verwend, willen altijd antwoord, ook als de hemel om een goede oorlogskundige reden niet spreekt. Dan gaan ze klagen, en zoeken hun heil bij de afgoden van deze tijd.

18. New age fanaten, los van God en gnosis, los van lijden en profetie, los van stilte en geduld, los van moeder en natuur, los van geschiedenis en oer, als liberale snelheidsmaniakken op weg naar werelds kampioenschap, vrouwenvlees eters, waarmee ze hun borsten opspekken en hun buiken verharden om hun vraatzucht heethoofdig te bewaken.

19. Het zijn dienaren van de buik. Ze willen vermaakt worden, gaan van feest naar feest. Het is een vrouwenhandel.

20. Goudprofeten, dat is wat het zijn. Met goudkoorts. Het komt tot de mens in vele vormen. Lukt het ene niet, dan probeert hij het andere.

21. Alles wordt immers aan elkaar

geslijmt, als een zwijn die zich erin omwenteld.

22. Het Woord moest een voorhangsel krijgen, tot een teken en een verzegeling.

23. Teruggaan naar de holen en grotten betekent ook leren wonen en werken in de holen en grotten. Dat zijn beelden van de exegese, de schriftuitleg.

24. De honger-strijders, zijn kinderen van de holen en de grotten, harde werkers. Zij nemen geen genoegen met het tafelschuimende, vraatzuchtige, verstadste modernisme. Uiteindelijk verdrijven zij de vijand.

2.

De eerste melk van het Woord

1. De wereld bestaat uit pesters en klagers, en daartussenin is een groot neutraal vlak. Ween je om de zonde, of marcheer je met de zondaren mee die de schepping verwoesten ? Wie denkt met de zonde wel weg te kunnen komen heeft het mis.

2. God zal de zonde beschamen. Wij daarentegen moeten geen pesters zijn. We kunnen beter de gepesten zijn dan over de ruggen van anderen heen pesters te zijn. Wij moeten op het smalle pad zijn en ons onderwerpen aan de gesel des Heeren, en tot de sobere traan komen.

3. Dat is ons wapen. Zo mogen wij deelnemen aan de jacht op het ego. Dat is als een buffeljacht of zwijnenjacht. De jager zal zelf de prooi zijn. Het vlees zal zichzelf opvreten. Dat is het roze geheimenis. Het is de kleur van de tent van Bilha na de buffeljacht of zwijnenjacht. Hier wordt de jager tot kind en wederomgeboren. Hier sterft de jager aan zichzelf.

4. De jager is hier genoeg aan zichzelf afgestorven om wederomgeboren te worden, om zo de eerste melk van het Woord te ontvangen.

5. De wereld beproeft ons, breekt ons af, terwijl de rivier van ijs, de rivier van vergetelheid, tot een diepere en verloren herinnering komt, de oer-herinnering, dat wat er vóór de tijd was.

6. Het brengt ons naar het woord der woorden. We kunnen van wereld naar woord gaan, om weer vast te zitten in het boek van de diepere natuur.

7. In de leer van Calvijn is er niet zomaar loon naar werken. Lazarus is de sleutel tot het loonstelsel van Calvijn, en de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. In de leer van Calvijn is er dus niet zomaar loon naar werken, maar loon naar afstemming. Er wordt niet uitbetaald naar tijd en kwantiteit, maar naar de mate waarin men zich liet leiden, oftewel het is een profetisch loon en niet anders.

8. Calvijn stelde dat God allereerst als Moeder kwam, maar men wilde haar niet. Zij streden tegen haar. Alles maakten ze kapot, behalve haar volharding, en zo hebben ze dat ook met het zoonschap gedaan. De

volharding van de uitverkorenen konden ze niet vernietigen.

9. In zijn commentaar op Lukas 7:35 gaat Calvijn hier verder op door. De schriftgeleerden hadden hun moeder, de Wijsheid, verworpen. Calvijn stelde dat ze hun moeder met voeten hadden getreden, en zij vleiden zelfs zichzelf hiermee. Het volk koos niet voor de moeder. Vandaar dat het moederbeeld van God ook maar zeer gematigd voorkomt in zijn leer. Het vloekt met de menselijke aard die haar heeft verworpen.

10. Calvijn weet dus beter, en is een zeer sluwe theoloog. Heel subtiel stelt hij het in zijn geschriften aan de kaak. Calvijn kwam dus ook tot het volk als een oordeel. Zij werden overgeleverd aan hun lusten, aan hun moederloze driften. Calvijn gooit hierin geen parels voor de zwijnen. Hij noemt het niet overmatig op. Hij geeft hen wat ze verdienen. Toch zien we door zijn geschriften heen dat de weg wordt gewezen, terug naar de oorsprong, en daarom is Calvijn een belangrijke theoloog.

11. De zoon des mensen moest veel lijden en verworpen worden, evenals de moeder, stelt Calvijn. In die zin treedt de zoon in haar voetsporen. Als we om ons heenkijken dan zien we dat deze onbeschaamde hemellasteringen monsterlijke vormen heeft aangenomen. Het woedt voort als een hysterisch virus. Het vlees wil niet onderworpen worden aan de hemelse kennis, maar wil zijn eigen weg gaan. Hierin ligt de beproeving.

12. Calvijn kijkt over dingen heen, en kijkt terug naar de bron, en gaat hier heel sober mee om. Soms schiet hij uit zijn vel. Soms vliegt hij uit de bocht. Maar de oerpatronen zijn duidelijk zichtbaar in zijn werk, vooral in zijn commentaren. We doen er goed aan hiervan kennis te nemen.

13. Het sleutelwoord in de leer van Calvijn is gematigdheid. Hij wijst erop dat Paulus stelde dat de lichamelijke oefening tot weinig nut is en de geestelijke oefening tot godzaligheid tot alle nut is.

14. Laten we zeer zeker de tekenen der tijden in achtnemen. De jeugd wordt vernietigd door de fitness manie. Fitness is het voeden van het ego, maar het gaat om de geestelijke oefening tot godzaligheid. Fitness doet het ego groeien. Dat wil niet zeggen dat er helemaal geen lichamelijke oefening mag zijn. Profetische oefening betrekt zeker het lichaam erbij, maar gematigd en in balans, niet ter opgeblazenheid zoals in de fitness industrie. Paulus en Calvijn hadden er zo tegen gewaarschuwd, maar de mensen luisterden niet. Fitness is de weg tot grootheidswaanzin.

15. Calvijn waarschuwde voor lieden die beweren dat volmaaktheid in uitwendigheden gelegen is. Zij verzuimen de geestelijke dienst tot God. Laten we terugkeren tot het pelgrimschap en monnikenschap, en zo onze dienst tot God volbrengen. Dat is ook een geestelijke krijgsdienst waarin wij waakzaam behoren te wezen. Pas op voor de valse gerustheid. Dut niet in. Veel gevaren staan op de loer.

16. Calvijn stelde dat Johannes de Doper de boetbazuin blies, maar dat het volk door hun ijzeren hardnekkigheid hier niet voor viel. Door hardnekkige boosheid verwierpen ze de boodschapper. Het is de wereld waarin wij leven, die volkomen van God los is. Het oordeel hierover zou zeker komen, stelde Calvijn. Het oordeel zou komen door een lied door spelende kinderen op een markt gezongen. Zo zou God de hoogmoed van de schriftgeleerden omver werpen.

17. Hoe voornaam ze ook zijn, ze kunnen niet op tegen de kinderen die God zal zenden. Calvijn stelt de raad Gods tegenover de trots van de schriftgeleerden.

18. Dit is een verborgen raad die niet op menselijke wijze wordt uitgevoerd. Voor mensenvlees is deze raad volkomen ondoorgrondelijk en onvoorspelbaar, onstuimig. Een kerk heeft niet zomaar het monopolie op de verborgen raad Gods, hoe hoog ze ook met zichzelf oplopen, hoeveel aanzien ze dan ook mogen hebben. Bij God is aanzien niks waard. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Het vlees rekent altijd in populariteit, maar God is geheel anders, tegendraads. U heeft een grote vijand in God wanneer gij de grote massa’s volgt. Het volgen van grote getallen als bewijs van waarheid is een drogreden. Zo redeneert het vlees, omdat het vlees alleen toegang heeft tot uiterlijkheden, en niet tot het geestelijke. Het geestelijke is een vreemde taal voor het vlees die hij niet wil leren. Het vlees protst. Dat is zijn taal, en die wil hij graag aan een ieder opleggen. Daartoe bouwt hij ijverig zijn scholen, maar die allen zullen op één dag vergaan, op de dag des oordeels.

19. Oh, hoe het vlees vleit in ijdelheden. Dat is alles wat hij heeft. Hij leeft maar voor een korte tijd. Het vlees heeft geen eeuwigheidskennis. Zijn leven is maar van korte duur, en daar draait alles om. Het is de geestelijke armoede van de Laodiceaanse kerk. Deze kerk is maar tijdelijk. Alles draait om aardse schoonheid, aardse pracht en macht. Alles draait erom hun tradities en gewoonten in stand te houden die hen groot hebben gemaakt. Het is hun markt, een zielenmarkt. Onbeschaamd zijn zij, trekken hun mond los bij het minste of geringste. Materieel zijn ze er als de kippen bij. Alles houden zij onder controle, haastig en hysterisch, alles willen ze bijhouden. Wie de laatste dit of dat heeft gedaan, alle nieuwtjes houden ze bij, maar het zal allemaal afsterven in de nacht. Oh, ze zijn zo zelfbewust, zo zelfbelangrijk en zelfovertuigd. Maar wat is er in de nacht van over ?

20. Zelfverzekerheid en zelfvertrouwen is een strop in de leer van hen die de rivier der vergetelheid volgen. God heeft het dwaze en zwakke uitverkoren om het sterke en wijze neder te werpen.

21. Zij noemen als medicijn de doorboring van de oren, opdat er naar de buitengewone verborgenheid Gods geluisterd kan worden. De nieuwe bijbel laat zien dat het luisteren als een waterval van tranen is. Alleen de traan van verbrokenheid kan het oor horen, anders is het oor veel te hard en dicht.

22. De vergetelingen wezen erop dat het volk ondankbaar en nalatig is. Daar komen al hun uitspraken ook vandaan, als zij de hemelse waarheden belasteren. Zij zijn doof en hebben verwende oren. Hun monden drijven hun oren voort, niet andersom. De nieuwe bijbel spreekt dat men alleen zuiver kan spreken door het leren luisteren vanuit een verbroken hart. Men moet allereerst tot de zwijg- en luistergelofte komen, en een wachter voor de mond aannemen. Als men niet in dit proces aan zichzelf sterft, en het oor niet doorboort is, dan stelt het niets voor. Het vlees is zeer bedriegelijk en heeft duizenden wegen om dit allemaal te omzeilen en om een eigengemaakt product op de markt te brengen. Zeer sluw is het vlees. Het sterft niet zomaar. Er gaat intensieve, strategische strijd aan vooraf waarin men volkomen geinformeerd dient te zijn. Waar gebrek aan kennis is verwildert het volk.

23. De vergetelingen stelden dat we alles moeten achterlaten om de wildernis in te gaan met als doel om het Woord van God te horen uit de mond van de profeet, en het blijven inprenten en overdenken todat het vrucht draagt. We gaan de wildernis in, niet voor enige wereldse pracht of gewin, maar voor het hemelse woord als doel. Dat is in principe wat het overblijfsel is wat door de vergetelingen wordt beschreven.

24. Strijd en volharding zijn nodig om in soberheid en gematigdheid te blijven, stelden de vergetelingen. De ergernissen die proberen af te leiden van het smalle pad moeten wederstaan worden. De vergetelingen stelden hierin dat het evangelie in het bijzonder voor de armen en bedroefden bedoelt is. Het is een bijeenvergadering van geringe lieden. Oh, zoudt gij dan niet buigen ? Ik moet denken aan de kerken waarin het om rijkdom gaat, menselijk aanzien, dure kleding, en hoe ze elkaar daarop beoordelen en bespotten, zelfs over huidskleur. Zoudt gij dan niet buigen ? Zoudt gij dan niet sober zijn om aan deze dingen te ontvluchten ? Het is buigen of breken, want de zondvloed over deze dingen zal zeker komen.

25. Ziet hoe zij het huis des Heeren tot een hoerenhol hebben gemaakt, en de hoer is duur gekleed, en kijkt neer op anderen die niet zoals haar gekleed zijn. Zoudt gij niet buigen, en in vreze en beven nederiger worden tegenover uw broeder en zuster ? Oh, wat een grote nood ligt er in het kerkelijk leven. Hoe zijn zij door de zware stromen van wereldgezindheid weggesleurd ?

26. Het is een oproep om terug te keren tot de boetbazuin van Johannes de Doper. Lazarus is de sleutel. Hij blies de boetbazuin, in de wildernis over de rivier. Daar leidde hij het volk, zoals de nieuwe bijbel daar op wijst.

27. Legt al uw hoogmoedige, protserige, opgeblazen kleding af, en doe het boetekleed aan, om de boetbazuin van Johannes de Doper te volgen. Alleen zij die als Lazarus zijn geworden kunnen hem volgen, de dwazen en zwakken, de verworpenen en de armen. Verhef u niet boven uw broeders en zusters vanwege uitwendigheden en ingebeelde status. Het is allemaal niets waard voor de Heere, en zal een reden zijn om u niet

toe te laten. Het vleselijke denkt altijd in omgekeerdheden. Daarom is het vlees hemellasterlijk. Laat het u de prijs niet doen missen.

28. Alleen de armen die zichzelf arm schatten worden tot de armen gerekend, stelden de vergetelingen.

3.

Het verborgen werk

1. Johannes Climacus stelde in de geestelijke ladder dat de monnik een waker is, een wachter en een beoefenaar van geestelijke discipline en kastijding. Hij heeft de dingen van de wereld achter zich gelaten, heeft het gewicht van de zonde van zich afgeschud. Hij is niet te vinden in de stad, maar op het kerkhof buiten de stad. Hij moet daar niet ophouden bittere en vurige tranen te wenen totdat de banden met de zonde zijn verbroken en de harde steen die zijn hart bedekt weg is gehaald, en Lazarus is ontbonden.

2. De neigingen tot aards genot kunnen alleen onthecht worden door voortdurende strijd en voortdurend lijden, door treuring en rouw. We mogen hierin niet zomaar stoppen. Hierin moeten we de waakzaamheid leren liefhebben. We moeten de neiging tot alsmaar blaffen afleren. We moeten geen hongerige keukenhonden zijn.

3. Johannes Climacus stelt dan dat de waardige strijd moeilijk en een smal pad is, en dat men daarop moet leren het bittere brood te eten en de tranenbeker leeg te drinken. Hij wijst hierin op het fundament van vasten en kinderlijkheid.

4. Het vlees moet afgelegd en gehaat worden, ook de vleselijke lichamelijkheden. We mogen niet moe worden in het volgen op het smalle pad, en mogen niet naar de rust der mensen verlangen. We moeten onszelf hierin oefenen. De basis hiertoe lag alreeds in de eerste trede. Als we achterom kijken zijn we niet geschikt voor het koninkrijk der hemelen. We moeten op het monastieke pad breken met de dienst tot de buik.

5. Er is een noodzaak tot ascese en eenzaamheid. We moeten breken met familie-herinneringen die ons plagen en kwellen na onze afzwering, door gebed en door de herinnering van het eeuwige vuur, om de ontijdige warmte van ons hart te doven, stelt Johannes Climacus.

6. Ballingschap zorgt ervoor dat we niet terugkeren naar waar we vandaan kwamen. Ballingschap in de wildernis is dus van groot belang. In ballingschap worden we gematigd en voorzichtig, leren we in het verborgene te werken, een verlangen om vernederd te worden, een verlangen naar moeilijkheden, kortom een verlangen naar duisternis, opdat er afstand gedaan kan worden van ijdele glorie.

7. De ballingschap is de afscheiding van alle dingen. Ballingschap brengt de voortdurende stroom van tranen voort. Als monnik moet je daarom zowel een pelgrim als een balling worden. Zo wordt je een heremiet, of Jeremiet, de wenende, de treurende. Je bent dan ook een vluchteling. Als je wil onderwijzen, onderwijs dan eerst jezelf.

8. Als je verbannen bent moet je op je hoede zijn voor de geest van het zwerven en de geest van vleselijke lust. Ballingschap is de moeder van onthechting. Ook moeten we op onze hoede zijn voor de misleiding van rovers die stellen dat het niet nodig is om je af te zonderen van hen die in de wereld zijn, stelt Climacus.

9. Vroomheid gaat vóór alles, stelt Calvijn. Onze liefde voor mensen mag God niet in de weg staan. Wat voor de mensen winst is is voor God verlies. De mens moet loskomen van ziekelijke geldingsdrang, en het willen protsen met uitwendigheden.

10. 'Wie vader of moeder liefheeft boven mij ...' stelt Mattheus nog, maar Calvijn wijst op Lukas als veel strenger, wanneer hij zegt : 'wie niet haat zijn vader ...'

11. Bij Calvijn stond het onder ogen komen van de ellendige staat van de mensheid voorop. Het doden van de zonde was in de leer van Calvijn ook één van de voornaamste theologische stukken. Dit is ook wat de vroomheid bij Calvijn inhield.

12. Lazarus stond in de leer van Calvijn hiervoor model, als sleutel tot zijn leer. Ook baseerde hij zich op de gelijkenis van de arbeiders van de wijngaard. Het loon is profetisch loon, naarmate wij geleid worden door God, oftewel de afstemmingsleer.

13. We moeten dus niet zomaar terug naar Dordt, maar naar de theologische rijkdom van Calvijn. Niet zomaar naar de jaren 1600 dus, maar naar de jaren 1500.

14. De jaren 1600 hadden Calvijn teveel versteent, en zo een slimme, maar bedriegelijke markt ervan gemaakt. De rijkdommen van Calvijn werden weggekapt, samengeperst tot kernpunten. De nuances van Calvijn werden weggehaald. Dordt had het allemaal veel mechanischer gemaakt. Er werden vloeren overheen gebouwd. Het was reformatorische asfaltering. Men was aan het deformeren.

15. Calvijn's definitie van vroomheid was te vinden bij Lazarus. Dit is uiteindelijk de kern van het evangelie van Calvijn, waarvan hij zegt dat het verbreid moet worden. Het zal de hinderpalen van de mensen overwinnen. 'Niets is bedekt wat niet ontdekt zal worden,' stelde Calvijn.

16. We staan oog in oog met het grote beest, het vlees wat niet leeft volgens de afstemmingsleer en zo een afstemmingsloze markt heeft gebouwd, ook van genade.

17. Men moet dus niet in Dordt blijven steken. Men moet van de jaren 1600 teruggaan tot de jaren 1500.

18. Ik benadruk het : door het weghalen van het verdienmodel van genade kon het vleselijke verdienmodel de mens innemen. Er is geen schoonheid in de onverdiende genade. Het is iets zwaar bedriegelijks, een vleselijke aandoening die de mens lui, laf en verlamd heeft gemaakt. Het is groot theologisch gesjoemel, ongeletterde, ontaalkundige pseudo-theologie, gebaseerd op

Arameesloos Noord-westers varkensgrieks. Vele kerken liggen in deze kerker opgesloten.

19. In de leer van Calvijn zijn niet zomaar de armen de uitverkorenen, maar de armoedsbewusten, als een tegenstelling tot de Laodiceaanse pseudo-kerk van armoeds-onbewustheid.

4.

Het oordeel des Heeren

1. In zekere zin is het calvinisme dus net als het hussisme franciscaans. Calvijn stelt dat God als de moeder de oerbron is die door de mens is verworpen. Als oordeel en tucht werden zij toen onder een vader gesteld, en Calvijn legde zich erbij neer. Deze bron van de verworpen oermoeder is armoede-bewustheid, net zoals de Franciscanen Vrouwe Armoe volgen.

2. Calvijn durft het wel te zeggen, maar werkt het verder niet openlijk uit, alleen subtiel. De amazone leer, of de leer van God de Moeder, wordt door Calvijn alleen gematigd gebracht, maar verder laat hij de mensheid onder het oordeel zijn, van God als vader, juist omdat ze de moeder hebben verworpen.

3. Deze wereld is diep in de doodstaat, ook de kerkelijke wereld.
4. Smytegelt maakte onderscheid tussen de gezegenden en de ongezegenden. Hij somt wat kenmerken op van de ongezegenden.

5. Zij deden wel vele deugden, maar ze deden het zonder wil en vermaak. Duidelijk is het dat Smytegelt, net zoals de nieuwe bijbel overigens, wijst op het belang van de verlustiging in het werk des Heeren. Wij moeten daar vol van zijn. Laat het niet zomaar een dode en dorre gewoonte zijn. Je hart en ziel moet erbij betrokken zijn. Je moet het doorleven en erin meeleven.

6. Zij waren traag in het goede, ze doen het niet van harte, maar omdat het moet. Er is geen relatie. Als er al een relatie is dan is het dood, dan gaat het hen om andere dingen, zoals er bij horen, de goedkeuring van anderen te ontvangen, geeerd en geprezen worden. Ze hebben zoals gezegd een verborgen agenda, een verdraaid hart. Ze hebben hun waarden omgekeerd. Ze hebben andere goden in hun hart. Ze zijn in wezen ondankbaar en ongeïnteresseerd.

7. Ook onverschilligen doen het goede, maar dan om andere redenen, en daarom zijn ze traag te noemen. Smytegelt legt hier de vinger op de zere plek. Traag en gierig schuivelen de monniken van de mammon. Zij delen wel, maar onder de maat en traag. Ze zijn er niet bij betrokken. Voor hen is het routine. In hun hart doden ze hun medemens en hun medeschepselen.

8. Hard werken zij in het uitwendige, maar in het inwendige zijn zij koud. Er is dus geen ruimte in het hart. Het is allemaal voor de schijn. In het uitwendige hebben ze al hun zaken op orde, zijn ze hooggeorganiseerd, maar van binnen is het doods. Met het hogere geestelijke zijn ze niet bezig. Alles is slechts voor de vorm. Daar richten zij

hun leven toe in.

9. Zij gebruiken religie en godsdienst als dekmantel. Het is duidelijk dat velen zo zijn. Ze zijn niet uniek en levendig in hun relatie met het hogere, want hun daadwerkelijke lusten gaan uit naar de afgoden van deze tijd, de afgoden van het ego. Ze gebruiken daarom schuilwoorden, afdektermen, waaronder zij hun zondige leven naar hartelust kunnen uitoefenen.

10. Met God in de mond kunnen ze alles goedpraten. Genade en vergeving zijn voor hen belangrijker dan waarheid en gerechtigheid. Zo proberen zij God aan het lijntje te houden, maar God trapt daar niet in. Waarom denkt een mens God te kunnen bedriegen ? Dat is wel de allergrootste dwaasheid.

11. In deze tijden is de dwaasheid der aardse begeerten tot een hoogtepunt gekomen. Men heeft deze dwaasheid vergoddelijkt, om zo rustig hun verslaving tot het vlees door te kunnen blijven beoefenen. De vleselijke mens wordt door zijn bedriegelijkheden door niets gehinderd. Dat is zijn bedrijvigheid, zijn lust en zijn leven.

Van pelgrim tot balling

12. Oh, zijn wij al smekelingen geworden aan de voeten des Heeren, onszelf vernederende in het stof, want met de starre zelfverzekerdheid van de wereld, wat een valse zekerheid is van trots en hoogmoed gaan wij het niet redden. Wij moeten het oude leven geheel afleggen, en dat gaat niet zonder boetvaardigheid en smekingen, en dat gaat niet zonder gebonden te worden met de touwen des Heeren om zo in sobere ballingschap te gaan. Alleen ballingen zullen door de enge poort gaan.

13. De wereld heeft haar eigen enge poorten bedacht. De wereld dompelt de aarde onder in haar valse stilzwijgen van onverschilligheid en eigenbelang. Het is een zelfzuchtige stilte. Als geisoleerde schorpioenen zijn zij op de bergen diep in de wildernis, waar zij hun holen hebben, en vaak leven zij onder het ijs. Zij verkondigen het evangelie niet, zij dragen het niet uit.

14. Zij hebben hun eigen evangelie, van de haat en de liefdeloosheid. Zij hebben geen zorg en al helemaal geen voorzorg. In hun holen hebben zij hun feestjes en hebben zij hun steden gebouwd. Van stad tot stad gaan zij om zich tegoed te doen aan bloed, maar de ware jacht op het oervlees doen zij niet. Zij zijn lui geworden en hebben hun eigen werelden verzonnen, waar jij niet bijhoort, want je moet eerst door hun enge poorten, waarin je de dienst tot de Heer moet afzweren, opdat je hen zult dienen.

15. Je betaalt een hoge prijs om door hun enge poort te gaan, en het is een valstrik. Je eindigt als hun slaaf, en je zal leven van hun broodkruimels. Op hun niveau zul je nooit zijn. Je bent slechts een plant voor hen die ze af en toe water zullen geven. Het is als hun eigen hypercommunisme waarin ze zelf boven alle anderen zijn verheven. Zij zijn de elite in hun eigen werelden. Giftige dromen zijn het. Ze zijn allang dood. Door de zonde gezombificeerd.

16. Oh ja, ook hun kerken hebben ze verzonnen, waarin ze vooraan staan met de handen in de lucht, wuivende naar hun afgod : henzelf.

17. Al deze voorhangsels moeten scheuren. Dat zal gebeuren met de wederkomst des Heeren. Dat mag nu al gebeuren in het hart, diep van binnen.

5.

Het verloren paradijs

1. De voorhangsels moeten verscheurd worden. Calvijn wees er in zijn bespreking van Lukas 8 en Markus 5 over de Gerasenen dat zij meer jammerden over het verlies der zwijnen dan dat ze bezig waren hun leven in orde te krijgen met God. Ze wilden er niets mee te maken hebben. De man die bevrijd was echter wilde Jezus volgen, maar Jezus liet dat niet toe.

2. Nu, de Geraseense kerk wil het vlees niet verliezen, en weert de vleesdoder, maar zij willen wel Jezus in naam volgen. Dat staat de Heere niet toe, want het gaat niet om Jezus op zich, maar om het Woord. ‘Raak mij niet aan,’ zei Jezus eens. Het gaat niet om de persoon, maar om het principe, en dat willen ze niet. Selectief gaan ze met God om : ‘dit wel, maar dat niet.’

3. ‘Volg mij niet, maar predik het Woord,’ had Jezus gezegd. Hij wilde niet dat mensen een afgod van hem zouden maken. Ze willen Jezus, maar niet als vleesdoder, niet als degene die het vlees ontmaskert en wijst op de donkere bruid, het onder ogen komen van de grootte van de zonde. De Geraseense kerk is dus nauwverbonden aan de Laodiceaanse kerk.

4. De Geraseense kerk aanbidt het gouden zwijn. Ze willen niet beledigd worden in hun dienst tot de zonde. Ze willen geen ruwe, lijdensdragende Jezus waaraan elk vlees gedood wordt. Wel willen ze een varkenslievende Jezus om te volgen, in plaats van het Woord. Ze willen niet zelf opgroeien. Ze willen geleid worden door het vlees. Lekker makkelijk. Zo’n Jezus predikte Calvijn niet. Hij waarschuwde ertegen. Het was een Jezus van vormendienst.

5. Calvijn waarschuwde tegen afgoderij omtrend een goedkope Jezus die mensen zich voor de sier hadden ingekocht. Voor hem was dit een heilloze en doodlopende weg. Hij wees bovenal op het aanbidden van de oordelen des Heeren, opdat de zonden van de mens daadwerkelijk aangepakt zouden worden.

6. Hoe dan ook behoren wij als ballingen het smalle pad te begaan. Calvijn stelt dat als de Heere ons jammeren vergroot, dan is dat om onze lijdzaamheid te oefenen, en om verborgen zwakheid te openbaren.

7. Calvijn wees erop dat er bij de Gerasenen ook een meer was wat zo ongezond was dat haar en klauwen ervan uitvielen, als de beesten het dronken. We kunnen stellen dat het een beeld is van hoe de Geraseense kerk is. Zij hebben geen haar op de tanden, hebben geen geestelijke wapenrusting. Jezus kwam niet om vrede te brenging maar scheuring van het vlees. Daar

willen zij niets van weten. Zij hebben van het giftige water van het meer van de Gadareren gedronken, zoals Calvijn dit meer noemde. In het meer van Gadara stortten zich ook de zwijnen.

8. Zij die geloof boven alles hebben staan en de zaak van zonde-ontmaskering en zonde-doding verachten hebben geen houvast in de leer van Calvijn, want Calvijn stelt dat het geloof nooit een honderdste deel van de goedheid van God kan omvatten.

9. Men moet oppassen dwaas en redeloos de heiligen na te volgen, stelt Calvijn, want het wordt al snel na-apen. Calvijn wijst hierbij weer op zijn afstemmingsleer. Het gaat niet om de navolging, maar om de afstemming, het geleid worden door God. Calvijn waarschuwt dat het zogenaamde geloof vaak niets anders is dan lichtzinnig bijgeloof.

10. Calvijn heeft het niet zo op navolging. Hij stelt dat het verkeerd is om een ieder zonder onderscheid aan dezelfde leefregel te binden, vanwege dat iedereen anders is, en elke situatie, ook met het oog op de zwakkeren die veel minder draagkracht hebben.

11. De hogere wereld probeert met ons te communiceren, maar stuit op de taalobstakels van deze wereld. Wij moeten daarom intens deelhebben in deze strijd.

12. Vroeger had ik veel nachtmerries als kind. De andere wereld trok aan mij, want in wat voor wereld was ik terecht gekomen ?

13. In deze wereld hebben we te maken met een krankzinnig beest wat niet wil nadenken, alleen zingen. Het is de wereld van het vlees. Men is liederlijk, en de ware, nodige bestanddelen ontbreken vaak. Het is een gulzig beest. Het is geen godszucht maar genotszucht, en alles draait maar om geld en uiterlijke vormen. Alles is versimpeld tot één taal : de eenkennige, eenzijdige taal van het vlees.

14. Het geestelijke werkt met veranderlijke voorbeelden, maar het vleselijke werkt met vaststaande letterlijkheden, stelt het boek Vissen. Het werd tot een taaltirannie. Hierin heeft het vlees zich verstopt. Het vlees werd tot een institutie hier op deze aarde buiten het paradijs. Vandaar het belang van het studie verbond.

15. De mens moet terug naar de wildernis om op zoek te gaan naar het verloren paradijs. We moeten werken met het kleine beetje wat we hebben. Daarin gaat het gebeuren. Dat is ons zaad. Zo moeten we een boot bouwen tot het beloofde land. We moeten de waarde gaan inzien van dat wat we nog hebben en het niet verspillen.

16. Er is geen rechtsstreekse weg. Dieper in de tent, dieper in de aarde, dieper in het lichaam zijn de middelen die we nodig hebben. Het boek laat hierin de strijd met taal zien. Men moet tot de diepte van het mechanisme van taal gaan, want alles is verdraaid. De mens moet zo eerst zelf stoppen een taaltiran te zijn.

17. De mens is taaltiran, de hemel is zeer anders. Het boek stelt dat het

hemelse een cyclische en bewegende taal is als de wateren van de hemelse zee en rivier. Deze wateren moet de mens doorgronden en oversteken. De boot is hierin de innerlijke baarmoeder.

6.

De amazone oorlogen

1. De vergetelingen wezen erop dat ook in de gemeente het gevaar ligt van het verdoezelen van de doodstaat van de mensen en van de totale onmacht ten goede. Zo onstaat er een ijdele Jezus-roem, omdat ze buiten het zonde-probleem zijn gaan handelen.

2. Het is van belang dat de religies vanuit een veel groter kader worden bekeken, want de talen zijn steeds meer losgeraakt van de originele betekenissen door drankmisbruik, machtsmisbruik, drugsmisbruik en selectieve ongeletterdheid wat daarvan het gevolg was.

3. Men heeft talen in hun expansiedrift en taxidermiedrift lopen steriliseren tot een exclusief en xenofobisch klinisch geheel. Dat is ook in de kerken gebeurd. Wat vandaag de dag allemaal voor gereformeerd doorgaat heeft vaak niet veel meer te maken met het oorspronkelijke en daadwerkelijke gereformeerde zoals het zowel rekkelijk als precies werd gepredikt in de Nederduits gereformeerde moederkerk van het tweede deel van de jaren 1500 tijdens de vluchtjaren.

4. Men was op de vlucht voor het bewind van Alva. Vanuit Duitsland begonnen deze vluchtelingenkerken, deze noodkerken, op te bloeien, en uiteindelijk konden zij terug naar Nederland, waar het toen de moederkerk was. Willem van Oranje zorgde ervoor als vader der Nederlanden dat er een goede balans was tussen rekkelijk en precies, dat het niet tot extremisme verviel. Daarom was hij een brugfunctie.

5. Herdefinitie van de religies is dus van belang, wat een strijd is met herinneringen, zoals beschreven in het boek Rivieren, en een strijd met taal, zoals beschreven in het boek Vissen van de nieuwe bijbel.

6. Abraham en Sara zijn oerbronnen van het jodendom, het christendom en de islam. Deze religies lopen parallel aan elkaar en vullen elkaar aan, maar het kan al snel extreem worden vanwege letterlijkheidszucht en nationalisme, wat een hoge graad is van dienst aan de mammon, oftewel materialisme. Dat is het vlees van de mens wat de mens eerst moet overwinnen.

7. De mens moet het oude afleggen en het nieuwe aandoen. Vaak is het juist andersom dat de mens het oude moet aandoen en het nieuwe moet afdoen, omdat mensen dingen hebben omgedraaid, en teveel van het oude hebben weggegooid en alles hebben gemoderniseerd ten koste van het oorspronkelijke. Daarom moet de mens terug tot de oervormen.

8. In het oorspronkelijke Israelitisch

taalgebruik waren er alleen medeklinkers en nog geen klinkers. Het boek der mohammedanen geeft heel duidelijk aan dat het een symbolisch boek is met obscure tekenen die alleen door de Heere en de uitverkorenen verstaan kunnen worden.

9. Men moet dus veel voorzichtiger worden met het interpreteren van deze boeken. In de nieuwe bijbel is de vrouw een beeld van herinnering en herkenning. Het zijn geen daadwerkelijke vrouwen, maar krachtige principes. Men heeft alles op de aarde door gebrek aan kennis en door ongeletterdheid en allerlei overmatige jachtszucht, bezitszucht, controlezucht en heerszucht lopen overpersonificeren, overobjectificeren en overcompenseren.

10. Men is niet tot de diepte gegaan. Men heeft het afgekapt, en daarom onstond de gruwel die tegen de geboden des Heeren streed, en die vandaag de dag zelfs in de moderne kerken troont. Per kerk en persoon kan dat natuurlijk verschillen. We hebben het over hogere en lagere systemen die op elkaar inwerken. Dit moet men zien te herkennen, en hier bovenuit stijgen, wat de opname is waar de nieuwe bijbel over spreekt. Dit moet gebeuren, dit kon niet tegengehouden worden. Dit was een hemels natuurverschijnsel, want alles was vastgelopen.

11. Laat u onderwijzen. Houd er geen reserves meer op na. Deze wereld moet veranderen, en dat begint in uzelf. Deze wereld moet tot inzicht komen. Deze tijden staan te dringen, maar de mens is ver, ver weg. Hoe kan de mens dit overbruggen ? Daarover spreekt de nieuwe bijbel.

12. De nieuwe bijbel zette de oergeschiedenis die vergeten en verloren was geraakt in een nieuw kader. Dit kwam door theofanische openbaring. Het is een dichterlijke en alternatieve bijbel, zoals voorspelt in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniel van de oude bijbel. Er zou nog een nieuwe bijbel komen. Dat was hard nodig want destijds was de mensheid nog niet klaar, en konden een heleboel dingen niet gezegd worden. Dat liet Yeshua ook aan zijn discipelen weten.

13. Men moest nog tot de volle waarheid komen. Ze waren er nog niet. Het boek was verzegeld, en het moest verzegeld blijven tot de eindtijd. De witte steen van openbaring, van het nieuwe boek, is alleen voor de overwinnaars over het vlees, oftewel zij die het vlees herkennen, die daadwerkelijk het beeld van de hemelse vrouw hebben begrepen. Dat is een ontwaking. Zij komen uit een grote verdrukking en hebben het beest en zijn gezanten overwonnen, oftewel het ego afgelegd.

14. De patriarchie in de kerken is door ongeletterdheid geworden tot een groot misverstand. Door het vele wegkappen van eerdere principes en inzichten tijdens de grote uitzuiveringen en inquisities door de katholieke kerk had men geen zicht meer op man en vrouw, en werden zij beiden tot een gruwel. Hierop bouwde zich een wereldrijk van roofbouw.

15. De mens was volledig verkocht in een slavensysteem, wat de nieuwe bijbel uitvoerig beschrijft. In de oude bijbel is Bilha een slavin, maar in de nieuwe bijbel is Bilha een amazone, een beteugeling van het ego, als een rijder op een beest, wat ook de betekenis is van Filippi.

16. Zij is de totale dood en plotselinge dood van het ego, en zij betekent ‘in God’ in het Aramees, en is zo een sleutelpersonage in de nieuwe bijbel, om door het afleggen van het ego, er een plotselinge en harde dood aan te sterven, als een Damascus, in God te kunnen wandelen, opdat het vlees God niet meer in de weg staat. Bilha is een dieper principe in Jakob’s tocht door de onderwereld, en ook van Ruben, waartoe zij ontwaken, wat ook toegepast kan worden op andere oude profeten.

17. Men maakt in de nieuwe bedeling van Bilha dus een overgang van personen tot principes. Personen worden tot archetypes en symbolen, zodat de mens ze niet meer overmatig en overmoedig kan verafgoden, want dat zou karaktermoord zijn, wat ze in principe ook met Jezus hebben gedaan, dat ze het hebben losgesneden van de daadwerkelijke Orions-Afrikaanse en Egypto-judeo achtergronden waaruit het principe voortkwam en waardoor het werd beschreven.

18. Voor de bedriegelijke markt kapte men het los van context en nuance, en zo werd het strict metaforische kader vernietigd. De nieuwe bijbel geeft een antwoord op hoe dat precies in zijn werk is gegaan aan de hand van uitvoerige geschiedschrijving van het oer en omliggende zaken die men destijds had weggekapt omdat men bang was dat hun product anders niet zou verkopen.

19. Bilha is in de nieuwe bijbel het terugkeren tot de tent van God, het in-God principe, waarin men het zondigen en afdwalen afleert. Dit principe werkte diep door in de ziel van Jakob en ook in de ziel van Ruben en de andere oude profeten. Men kan zo komen tot de nieuwe bedeling waarin het principe ver verheven is boven het persoonlijke, en het persoonlijke alleen daadwerkelijk grond kan krijgen en tot volle wasdom kan komen in het principe. Hierdoor wordt de persoonlijkheid dus besneden en gecorrigeerd. Bilha is hiertoe in de nieuwe bijbel dus een concept, als een archetype van bewustzijn.

20. Men moet dit prisma ontvangen en zich toeeigenen, want de nieuwe bijbel bespreekt gevaarlijke vijanden op het pad die niet rechtstreeks benaderd en bestreden kunnen worden. Niks werkt rechtstreeks in de nieuwe bijbel, wat dus gebaseerd is op het kantiaans-hegeliaans principe van de jaren 1700 en 1800. Dat is absolute basis voor de nieuwe bijbel, zonder hetgeen de nieuwe bijbel nooit zou hebben kunnen bestaan. De nieuwe bijbel zou dus ook gezien kunnen worden als de herleving van het kantiaans-hegeliaans fundament, maar dan in Nederduits-gereformeerd kader, en zeker besnijdt zij ook dit fundament.

21. Op basis van de nieuwe bijbel groeit Bilha uit tot een innerlijke leidsraad en richtsnoer die herhaaldelijk terugkomt

en aan de poorten staat van nieuwe hoofdstukken en bedelingen binnen de filosofisch-theologische literatuur. Zij zorgt er door de filosofie voor dat de theologie niet extreem wordt, niet overmoedig en overmatig, en door de theologie zorgt zij dat de filosofie niet van haar pad afwijkt. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook niet zomaar menselijke filosofie hanteert, maar de hemelse filosofie, de natuurrede. Dit komt neer op een verbinding tussen het woord Alah, god, en Mlh, rede, Ewa 18:8.

22. Voor het begrijpen van de islam is het dus van belang om het te plaatsen in het kader van de filosofie, van de hemelse rede, en ontkomen we ook niet aan het verschijnsel van de etymologie. Dit is een gevecht met taal, en hierin moeten we aardse oorlogen ontwijken, want zij zijn ondoordacht. Wij hebben geen strijd te voeren tegen vlees en bloed. Alleen leergierigheid kan de mens door het aardse mijnenveld heenbrengen. Deze leergierigheid is filosofisch-theologisch en kantiaans-hegeliaans, en zal zo zichzelf besnijden. Hierin is de geestelijke lens van Bilha onmisbaar. Het moeder idee op aarde moet volkomen hersteld worden. Er moet besef komen over wat zij is en wat zij niet is, en ook alle moederbeelden moeten besneden worden. Dit zijn de zogeheten amazone oorlogen waar de nieuwe bijbel en ook de achtergrondgeschriften over spreken.

7.

Bilha's tent

1. Het is een complete ramp in het westerse christendom. Ze hebben de Heilige Geest boven de hemelse Vreze gezet, boven de vreze des Heeren. Ze hebben genade en uitverkiezing ook gezet boven de hemelse Vreze. En dat terwijl de nieuwe bijbel stelt dat voorzichtigheid de moeder van de waarheid is.

2. Het westerse christendom is vol met naamverering.
Ze willen genoemd worden.
Het gaat juist om het niet genoemd willen worden,
niet de weg omhoog, maar de weg naar beneden.

3. Men heeft verwend gehoor gekregen.
Men wil niet horen over het dragen van wond, snee en breuk.
Men wil snelle zelfverheffing door theologisch gesjoemel,
wat door vagebonden wordt verkocht.

4. Het is een complete ramp.
Blaas op de bazuin. Wacht op de wachttoren.
Strijdt de goede strijd,
en bouw de nederzetting van de wilde jongens in de wildernis.

5. Het westerse christendom heeft de Heilige Geest, de Trooster,
boven de Heilige Tucht geplaatst,
boven Vrouwe Armoe,
boven het hongerpad en het wildernispad, boven de smalle weg.
Ze hebben de Heilige Geest overmatig

gepersonificeerd tot
een afgod, tot persoonsverheerlijking en naamsverering.

6. Er is geen heilige geestelijkheid zonder de pin door het vlees,
zonder de besnijdenis. Men is afgedwaald in een romantisch
christendom van schijnwedergeboorte. Het wordt goed
verkocht door vagebonden. Men deelt kronen en tronen
uit aan de hongerigen naar macht.

7. Men verkoopt hun ziel aan schijngerechtigheid die het vlees
zal sparen.

8. Het is snelle zelfverheffing in de moderne kerken van het
westerse christendom, allemaal vormen van new age, die
niet veel meer met het smalle pad door de enge poort te
maken hebben.

9. Daarom moeten we gaan tot Bilha's tent.
We kunnen daar alleen komen in verbrokenheid.
Ze is daar niet om te troosten, maar om te snijden,
niet om te vermaken, maar te doen vrezen.

8.

Het geestelijke kompas

1. Als u om u heenkijkt mag het duidelijk zijn dat het nog niet het beloofde land is. We zijn nog op doortocht.

2. Als eerste moeten we de stad van het vlees verlaten, deel hebben aan de uittocht, de wildernis in, om op zoek te gaan naar de tranenrivier waarin wij de grootte van de zonde onder ogen komen en daar intens bedroefd over zijn. Hierlangs, langs deze rivier, zijn de grotten en holen met de hemelse inscripties, als leerschool.

3. Op dit leerpad mogen we tot de werktuigen komen. Een van de werktuigen is het gezuiverde oor, de luistergelofte. Het is niet slechts om het luisteren, maar ook om het verwerken en leren, dus niet slechts kennis verwerven, maar kennis integreren en toepassen, om zo ook deze kennis te worden, opdat we loskomen van valse, aardse kennis. Het is een pad van geestelijke strijd en oefening. Geestelijke worsteling. We leren niet slechts de dualiteiten en de tegenstellingen, maar ook de verdiepende bevinding.

4. Even in het kort : uittocht uit de stad van het vlees tot de wildernis, tot de tranenrivier, tot de werktuigen.

5. Bouw jezelf op, maak jezelf. Het gaat alleen door hard werk aan jezelf. Het komt je niet aanwaaien. Al het luie vlees moet afsterven. Volg de tranenrivier door de leerscholen tot de werkplaatsen met de werktuigen. Dat zijn ook leertuigen. De werktuigen moet je leren ontvangen en leren bedienen. Je moet ze winnen in de strijd, en ze vervolgens oefenen en ontwikkelen. Ook de werktuigen moet je zelf maken. Telkens weer mag je op je pad onderdelen hiervan vinden. Die

liggen niet voor het oprapen. Het is hard werk. Harde strijd. In dit proces mag je het eeuwige woord ontvangen, als nieuwe boekrollen die ontzegeld mogen worden. Alleen zo kom je tot het beloofde land. Het is cyclische zuivering, want je merkt telkens dat je weer naar het begin wordt teruggezogen, en dat is met een bedoeling. Je moet de cyclus leren en zo tot verdieping komen.

6. De cyclische wet is een belangrijke wet in de nieuwe bijbel. Het is niet lineair. Het geeft aandacht aan het geheel. Het geeft feedback. Zo vindt je je weg diep onder de stad, dieper ondergronds, om zo daadwerkelijk deel te hebben aan de uittocht, de grote exodus. Zo vindt je uiteindelijk het touw over de muur, waar het boek Vissen over spreekt. Het is dus niet iets geografisch, maar iets innerlijks en transparadijselijk. We mogen hiervoor komen tot het geestelijke kompas.

7. Uiteindelijk gaat het niet om het betreden van het beloofde land, maar het ontzegelen van het beloofde land. We komen alleen binnen door de hemelse baarmoeder. Wij moeten werken aan onze relatie met onze hemelse moeder. We leven niet zomaar in het beloofde land, maar door het beloofde land, door circulatie. We moeten van verdichting komen tot fluistering. We mogen tot de hemelse hersenspinsels komen.

8. Fluistering betekent de verinnerlijking van het gehoor. Onze oren moeten doorboord worden. Elke verwendheid en gewendheid in het vlees moet afsterven. Zo kunnen herinnering en verlies zich gaan mengen, tot de diepere oerherinnering, de oerdroomherinnering. Dat is de enige reden waarom we zoveel hebben moeten verliezen. Zo werden we teruggenomen tot de dieptes, tot dat wat achter alles verborgen lag, vergeten. Diep in de rivier van de vergetelheid vinden we het terug. Dat wat buiten is sterft, opdat dat wat van binnen is wordt gevonden. Zo werkt dat, als een hemels werktuig. Van horen tot oerherinnering. Zo komen we ergens, niet door letterlijk ergens naartoe te gaan. Helaas voor de vleselijken is het dus niet iets geografisch. Je kunt het niet even met de trein bezoeken. Er is alleen waarheid in de fluistering, niet in de verdichting. Daarom moeten we de breuk en de snede eren, en de wond, want het is ergens goed voor. Het zijn werktuigen van de diepte. Vijanden kussen overvloedig, opdat je verdicht, vastgroeit, en zij jou als slaaf kunnen gebruiken. Dat is waarom ze je overmatig verwennen. Ze hebben een verborgen agenda. Jij bent er om hun ego te spekken, om hun dromen waar te maken. Zo kopen ze je om.

9. Eerst moeten we ontledigen. Daarom hebben we lekken.
Het is om ons te beschermen tegen overhitte.
De mens zoekt tekenen, maar we moeten leren luisteren naar het stille en verborgen fluisteren van de hemelse natuur.
Die komen alleen in verbrokenheid.
De hemelse zeeën komen om te verzwelgen, en tot de dieptes te sleuren, tot de fluisterende waarheid. Dat is wat de ontzegeling van de zeeën is waardoor het oude woord niet meer is,

maar was verdiept zoals in Buli 10. Dit gebeurt door de onderstromen. Er zijn veel diepere visnetten dan de visnetten van de stad. Die vissen er maar wat op los aan de oppervlaktes. Het heeft geen diepte, geen betekenis, en is allemaal verdicht en verletterlijkt. Vis en vlees op de tafel om nog meer verdicht te raken, de oogsten van het vlees. Ze zijn helemaal vastgegroeid in de stad, tot muren geworden. Ze komen niet meer verder. Alleen de fluistering helpt je verder, de fluisterwet in de nieuwe bijbel, wat ook een werktuig en leertuig is. Het vleselijke zaad moet zo ontkent worden. Het naamdragerschap moet afgelegd worden, alle zaaddrift en zaadzucht.

10. Dit is wat de fluisterwet is : het breken van woorden, opdat de onderstromen, het diepere woord, opkomt. De hemelse fluisteraars zijn opgenomen en ingeleid tot het verborgen woord. Ze verzamelen fluistergebeden uit het schuim van de branding. Ze hebben de visserstekens leren kennen. Vis datgene op wat verloren is geraakt, uit de rivier der vergetelheid, uit de tranenrivier. Leer van de tekens in de holen en grotten langs deze rivieren, en laat je leiden tot de open zee, op zo tot het beloofde eiland te gaan. Zoveel werktuigen hiervoor liggen er voor de mens klaar.

11. De stilte is als een kom vol oergeheugen en droomgeheugen, die ons leidt tot de verloren oerwerktuigen van het beloofde land. Laat de zee en het zout je hoofd reinigen, en je hart, om tot botgeheugen te komen, je daadwerkelijke structuur. Van alle oertijden ligt het opgeslagen. In je bot. Leer verder te kijken dan slechts je hoofd en je hart. Beiden zijn zo bedriegelijk. Keer weder tot het leerverbond, het opslagverbond, in het bot. Kom tot de beenderen en wek ze tot leven. Dan kan ook je hart weer opleven, en kan je hoofd richting krijgen.

12. De fluisterwet is de afstemmingswet. Je stemt je af op de hemel, niet meer op het vlees. De hemel leidt langs ondoorgrondelijke wegen. Je komt zo los van willekeur, van het loslippige en roekeloze. De fluisterwet is je kompas, en je schild. Daarin ligt het beloofde land besloten, in de werktuigen, dus het is niet iets geografisch, maar een levensstijl.

13. Richt je niet op de letterlijke stem, maar op de stenen. Daarin liggen de boodschappen van de hemel opgeslagen. Het is niet zomaar in je hart, maar in je botten. Daar zijn de hemelse oerstenen. Dat zijn de ware bouwstenen van ons leven. Dat is het terugkeren tot de leerschool van het leven. Stemmen misleiden, maar stenen onderrichten. Je bent niet zomaar om te luisteren, maar om te leren, om op te slaan, terug te keren tot het oergeheugen en droomgeheugen. Hierin dient de stilte te spreken, meer dan wat dan ook.

14. Nu heb ik je een map gegeven tot het beloofde land. Er is nog veel meer te vertellen. Ga je hieraan werken ? Kunnen we erop rekenen dat we je in het beloofde land zien ? Je wordt misschien meegenomen, maar je wordt verder niet gedwongen. Het is geen bevel, maar een fluistering. Het is een

roeping. Wie zal antwoorden ? Het moet van twee kanten komen. De mens wordt meegesleurd met de stromingen van het woord, maar uiteindelijk moet de mens zelf kiezen om op het eiland te gaan. Sommigen kiezen ervoor om zeeschuim te worden, of een zoutpillaar. Wat doe jij ? Niks is gedwongen. Er is geen leven in het dwingen. Maar de hemelse kennis is overal en zal de mens innemen. Zo zal de mens niet meer tot een bedreiging zijn. Maak je klaar voor de zondvloed, de ontzegeling van de zeeën, ter openbaring van de hemelse eeuwigheden. De mens wordt niet gedwongen, maar wel verdrongen. De mens had namelijk de plaats ingenomen van de zeeën, maar nu zijn hun schepen zinkende. De eilanden roepen, maar wie luistert ?

9.

De oerhierogliefen

1. Als we bij de witte bron zijn gekomen, dan gaan er visgraten door ons vlees en door de spieren van het vlees. Het moet geheel leegbloeden. De zonde mag niet in stand gehouden worden. Een overblijfsel van zonde houden zal je tot strik en strop worden. We moeten langs de tranenrivieren komen tot de grotten waar de oerhieroglieven zijn, en wij moeten daar zelf ook opgetekend zijn. Leg je leven af aan de tranenrivier, al je aardse status en roem. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. Ga niet voor het loon van menselijk vlees, want ze pakken je, en maken je tot slaaf.

2. We moeten in de mijnen werken om daar opgetekend te worden. Dan wordt je opgetekend in grotschrift, in gratenschrift. Heb hierin je lust, in het oerorakel van de natuur, alleen zo wordt je opgenomen. Verheug je in het goede en in het woord, in de hemelse kennis. Dat is de enige weg. Je mag lust hebben, maar laat het gericht zijn op het hemelse, niet het aardse. Verlustig je in het diepere, laat je schoon wassen door de hemelse wateren, bij de hemelse watervallen van de tranen. Maak je hart vrij. Als je niet gebroken bent en niet doorboort, en niet weent, dan kan je niet gezuiverd worden, want dan zit alles vast. Je moet weten wat geestelijk wenen is, niet het aardse wenen. Het geestelijke wenen is een zuivering, het is niet hetzelfde als rode ogen hebben en letterlijk wenen, maar geestelijk wenen moet je leren. Je moet de grootte van de zonde onder ogen komen, en zo confronteren, er een worsteling mee hebben, met dit grote beest, om het te doorboren. Het moet dus niet bij het besef blijven. Je moet het doorboren. Je moet het uitzuiveren, uithuilen. Het moet weg uit je hart, uit je leven. Je moet het snijden en verdrijven. Daarom is het zo belangrijk om eerst de grootte van de zonde onder ogen te komen, anders weet je niet waar je moet wezen. Daarom zegt het Woord in Belech 2:39 : De hemel is gekomen door tranen en besnijdenis, dus niet slechts met tranen.

3. Zo ga je in de grotten op zoek naar de werktuigen die je nodig hebt, om zo te gaan tot het beloofde land. De werktuigen zijn je sleutels. Denk niet dat het je komt aanwaaien zonder werk.

Denk niet dat je zomaar de werktuigen kunt oppakken. Nee, ze worden bewaakt door beesten van het ego en het vlees. Je moet met ze worstelen en overwinnen. Het is een worsteling met jezelf, met je oude natuur. Kom tot leven. Ga overwinnen. Ga het Woord overdenken diep opgetekend in de spelonken van het hart, en ga die spelonken diep binnen totdat je bij je beenderen bent aangekomen, je ribben, want daar ligt het oerwoord opgeborgen, de sleutels. Hier gaan graten en botjes door het vlees. Hier wordt het lichaam opnieuw geschapen, je ziel opnieuw verwekt. Dat is wat de wedergeboorte is. Het is geen erfenis. Je moet het zelf behalen. Pinnen door het vlees in de witte bron, waar het verborgen manna is. De witte steen, de oerrib. Dan heb je deel aan de uittocht. Dan wordt je gekerfd in steen, geschilderd op grotwanden. In het Woord uw enige schuilplaats.

4. Het gaat in het koninkrijk der hemelen niet zomaar om zoeken en vinden. Vandaar dat velen het zullen zoeken en weinigen het zullen vinden, want het gaat voornamelijk om andere dingen, namelijk om het sterven aan het zelf. De gereformeerde oudvaderen spraken over het belang van het ballingenschap, het doemelingenschap en het smekelingenschap, opdat het ego niet zou kunnen groeien. Alleen zo komt men door de enge poort.

5. Calvijn waarschuwde tegen de valse en losbandige genade die de zonde voedt. Calvijn stelt dat de mens niet door zelfvleierijen zijn gebreken moet bedekken.

6. Men komt dus alleen door de enge poort als balling, niet zomaar als zoekende pelgrim. Vele zoekende pelgrims willen namelijk niet aan zichzelf sterven, en houden nog vast aan het vlees, verachten het lijden. Daarom riep Jeremia op om het juk te aanvaarden. Het vreemde volk zou komen. Men is vast gegroeid in het normale, in het gewone, in het algemeen aanvaarde. ‘Zo is het en niet anders, wat de boer niet kent dat eet hij niet.’ De mens moet sterven om tot het vreemde te gaan, wat altijd door de ingeburgerde samenleving is achtergehouden. De mens moet door het vreemde gebonden worden, en stoppen anderen te binden. Dat is de boodschap van Calvijn : ‘Richt jezelf op je eigen touwen. Projecteer dat niet op de ander. God gaat met iemand anders een hele andere weg. Stop met navolgen en na-apen, en stop ermee anderen je te laten navolgen.’

7. Wordt men zomaar in al z’n passiviteit een balling ? Neen. Calvijn wijst erop dat men krijgsknechten moet zijn. Het vlees gaat niet zomaar dood. Er is niet zomaar een opname. Men moet hiervoor al dan niet tijdelijk afstand doen van huiselijk verkeer, stelt Calvijn, om zo onverdeeld zich te kunnen toewijden aan de krijgsdienst. Het is een belangrijk punt in de leer van Calvijn om deze dienst te volbrengen. Het behoort tot één van de hoofdstukken van zijn theologie, opdat het vlees gedood zal worden. Dit begint met het onder ogen komen van de zonde, te breken met Laodicea. De ware armen zijn armoedsbewust, stelt Calvijn. Dat zijn de uitverkorenen in de leer van Calvijn, waarin hij de arme

Lazarus als voorbeeld, als model, gebruikt.

8. Kijk om je heen en zie dat de arme Lazarus door de wereld niet als model wordt gebruikt. Je ziet mannen met stropdassen, rijke mannen, mannen met veel macht, die gelijken op nephilimmen, de grote mannen van naam, de reuzen. De dochters der mensen, de nephilima, of nakers zoals ze ook wel genoemd worden in de nieuwe bijbel, volgen hen en maken hen groot, geven geboorte aan hen. Zo was dat ook in de dagen van Noach. Men leeft voor het huwen en het eten, voor het feesten, en men zoekt, maar sterft niet aan zichzelf. Het zoeken is meer een grijpen, als een blinde vuistvechter. Men neemt, maar meet niet af. Men vraagt zich niet af van wie het is. Hier is het : 'Wie het eerst komt, die het eerst maalt.' Men zoekt huizen binnen te gaan om te plunderen. Het is het zoekende vlees, en dat moet sterven. Men is ijdel nieuwsgierig geworden, iets waar Calvijn ook veel tegen waarschuwt. Het ligt allemaal niet zo eenvoudig, stelt Calvijn. De mens heeft geen zicht op de verborgen Raad van God.

9. Calvijn wijst niet zomaar op het volgen, maar op het geleid worden. En dat gebeurd alleen als balling. De pelgrim op zich is nog te roekeloos. Dat neemt niet weg dat wij pelgrims moeten zijn, maar wij moeten streven naar de touwen des Heeren, en de ballingschap des Heeren. Wij moeten het juk aanvaarden van het vreemde volk. Er is geen gewone, algemeen ingeburgerde God die de mensen hebben gemaakt. De ware God is vreemd. De mens kent die God niet. Dat predikte Karl Barth ook in de jaren 1900. God is niet onderworpen aan menselijke beelden.

10. De mens heeft God opgezet als een dood vogeltje. De mens heeft van God een marionet gemaakt, maar het is de ware God niet.

11. Calvijn wijst erop dat Mattheus alleen Jezus kon navolgen door het tolhuis vaarwel te zeggen. Dat is wat ieder mens moet doen. Men zit vast in menselijke economie.

12. Calvijn noemt het tolhuis een huis van onrechtvaardige schattingen, een huis van roof, en daaruit werd Mattheus geroepen. Mattheus moest Jezus niet zomaar navolgen, maar moest een dienstknecht des Heeren worden, een harde werker. Zijn echte naam was Levi, stelde Calvijn, wijzende op hoe Markus en Lukas hem noemden.

13. Calvijn stelt dat de ongelovigen dikwijls om der vromen wil gezegend worden met aardse zegeningen. God gebruikt middelen, maar uiteindelijk moet een ieder zelf het geloof doorgronden. Er is dus een verschil tussen zomaar onder de zegen zijn door een ander, en zelf binnengaan door de enge poort.

14. Abraham bracht door het genade verbond het heil ook tot zijn nageslacht, want het gold voor zijn zaad. Zo zijn ook de ongelovigen opgenomen in een middelijk genade verbond, zonder dat ze deelhebben aan het heil, stelt Calvijn. Calvijn bespreekt zo het trappenstelsel van genade. Voor een ieder is er genade, maar in gradaties.

Veelal is er geen sprake van daadwerkelijk heil, maar is het om der vromen wil. Hoe dan ook was Abraham's zaad gezegend. Laten wij hier niet te wild over speculeren en niet te enthousiast worden. Calvijn was zeer voorzichtig in deze dingen.

15. Goddelozen kunnen dus uit hun ellende verlost worden, om der vromen wil. Hierbij moeten wij een zekere mate van vleselijkheid vaststellen, wat door God wordt gebruikt. God kan met kromme stokken rechtslaan. Er zijn vele graden in goddeloosheid, en vele graden in God's heilsplan. Calvijn stelt dat als goddelozen om wat voor reden dan ook uit hun ellende worden verlost, God nog steeds vertoornd op hen is. Zij wanen zich misschien gered, maar de plagen zullen wederkeren. Ook kunnen er ergere rampen komen. Calvijn praat de goddeloosheid niet goed. Het heeft een plaats in het plan van God, maar die plaats is niet bevallig.

16. Wil je nog afscheid nemen van het vlees, een laatste feest hebben met het vlees, het er nog even van nemen, dan kun je geen volgeling van Jezus zijn, stelt Calvijn. Heb geen reserves voor God, en ga niet in de huizen van rouw. Jeremia mocht ze ook niet binnengaan.

17. Calvijn stelt dat het terugroepende vlees dodelijk is, en dat zij die zich niet geheel aan God toewijden eraan ten prooi zullen vallen om aan mensen gehoorzaam te zijn. Zij zullen aan de wereld blijven kleven, om zo nutteloos en vergeefs bezig te zijn met het verzorgen van de doden.

18. God kan een heleboel zeggen met aardse beelden, maar wij moeten de woorden van Calvijn overdenken die stelt dat het slechts middelen zijn, en niet zo ver gaan dat we het verabsoluteren en monopoliseren zoals ze dat in de kerk hebben gedaan, ook met de Jezus verhalen. De leken willen geen kwaad woord horen over hun Jezus-afgod, maar in de uitvoerige geschriften van de gereformeerde voorouders, die vaak niet gelezen worden, wordt de Jezus-afgod vurig bestreden en aan de kaak gesteld. Ook Calvijn heeft een zeer dialectische houding tot het Jezus-verschijnsel. Hij bespreekt de valstrikken stap voor stap. We zien in Calvijn zeker geen overmatige en sentimentele Jezus-aanbidder. Calvijn is dus van het zwaardere gereformeerde soort. Hij noemt de naam van Jezus wel, maar overdrijft hierin niet. Maar ook bij Calvijn was heerszuchtig vlees binnengeslopen op verschillende momenten in zijn leven, meest berucht in zijn Institutie. In zijn bijbelcommentaren nuanceert hij het echter.

19. Ik ga er vanuit dat u liever naar een predikant luistert die in de hemel is geweest en predikt als getuige dan een predikant die het gewoon vanuit een boekje opdreunt omdat het hem zo geleerd is en liever predikant werd dan bakker. Nu, toch zijn er mensen die dat weer te confronterend vinden, om te luisteren naar getuigen in plaats van beroepsmatige opdreuners die gewoon wat kalmering bieden aan een opgezweept volk. Aan u de keuze. Wij binden er in ieder geval geen doekjes om. God spreekt nog steeds, en zo hebben de gereformeerde voorvaderen

ons dat ook geleerd, en dan heb ik het over de bevindelijken, de zwaardere gereformeerden, niet zozeer de traditionele orthodoxen die gewoon maar wat opdreunen, als telkens weer hetzelfde orgelliedje.

10.

De enge en doornige weg

1. Calvijn's loonleer was tweeledig. Er was afstemmingsloon voor hen die niet zomaar navolgden, maar zich lieten leiden, en er was afleggingsloon voor hen die in de krijgsdienst des Heeren waren. De arme Lazarus stond hiervoor model in de leer van Calvijn, als een beeld voor de armoedsbewusten, de ware armen, als antistof tegen het van zichzelf overtuigde Laodiceaanse wereldrijk. Het aansluiten bij de minderheden, dat was de weg. Het voor de wereld dwaze en verworpene, dat was door de Heere uitverkoren, stelde Calvijn. Buiten het Lazarus model moest Calvijn vaak niets weten van loon. Lazarus was door zijn armoedsbewustzijn, door zijn ballingschap hierin, als afgestemde arbeider in de wijngaard. Hij volgde niet zomaar na, maar liet zich leiden. Dat was tegelijkertijd ook een groot lijden, Jobitisch. Het was een grote beproeving, maar de arme Lazarus hield stand. Er was een grote kloof tussen de arme Lazarus en de rijke, Laodiceaanse wereld, ook in het hiernamaals. Zo ging Lazarus tot de schoot van Sarah.

2. Mattheus was voor Calvijn een beeld van de uittocht uit Laodicea, uit het tolhuis. Hij werd ook Levi genoemd. Iedere rijke zou deze kloof moeten overgaan, maar het is een smal pad, en zeer zeker een lang pad, waarin de rijke niets zomaar toegeworpen krijgt, zelfs geen waterdruppel of broodkruimel. Hij moet namelijk aan zichzelf sterven, de diepte ingaan, onder ogen komen wat hij de armen in de onderwereld heeft aangedaan. Hij moet alles eerst doorleven. Jezus sprak dat diegenen in de gevangenis moeten blijven en gefolterd worden totdat ze de schuld volkomen hebben betaald.

3. Calvijn waarschuwt tegen ijdele en opgeblazen belijdenis van het evangelie, en vergelijkt het met een huis dat wel schoon is, maar niet hecht. Hij stelt dat de echte godsvrucht van de valse godsvrucht alleen maar in de beproeving te onderkennen is. Vandaar de noodzaak het lijden te dragen en de pin in het vlees te accepteren, want het zijn kenmerken op het smalle pad.

4. Calvijn waarschuwt ertegen hoe groot de ijdelheid van het menselijke verstand is. Hij wijst op het belang van zo diep in het binnenste te graven, als mijnenwerk dus, dat de school van zelfverloochening wordt bereikt.

5. Calvijn waarschuwt voor de valse roemtaal van de huichelaren. Hij noemt ze durfals die zich van alles durven aan te matigen. Telkens weer zijn ze grenzen over gegaan, waarmee ze zich vleien. Hij noemt het bouwen op zand. Er is geen fundament. Ze zijn valselijk schoon, niet hecht. Ze geven geen aandacht aan de wortels, ze gaan niet diep. Ze hebben geen zelfverloochening

geleerd. Toch beroemen ze zich erop dat ze pilaren van de kerk zijn. Ze hebben valse namen. Door hun gevlei bedriegen zij, met ijdel vertoon. Calvijn zegt dan dat hun blote, uiterlijke belijdenis, hoe schitterend aanzien het ook bij de mensen heeft, van geen betekenis is. Hij zegt dat ze maskers dragen en in dronkenschap verkeren. Het volk moet daarom op de hoede zijn. Het zijn dronken slaapwandelaren, zegt Calvijn. Hun woorden en hun daden zijn niet hetzelfde.

6. Met een ik weet niet wat voor een masker van gestrengheid des levens weten zij de schone schijn op te houden, zegt Calvijn. Zo werken de allerergste verleiders. Calvijn gaat diep. De hedendaagse kerk zou de toets niet kunnen doorstaan. Men is afgedreven, maar velen willen terug. We gaan terug, maar dan moeten we het werk van Calvijn wel verdiepen. Ergens was de kerk vastgelopen, en dat heeft er ook mee te maken dat men het werk van Calvijn niet voldoende verdiept heeft, en het te simpel heeft voorgesteld. Zijn begeleidende geschriften werden niet veel gelezen, omdat het nogal veel was. Toch wees Calvijn erop hoe belangrijk het was om naast de Institutie ook zijn commentaren te lezen. De kloof moest overbrugt worden. Er moest nuance komen, en richting. Zeker moest er ook afstemming komen, opdat de mens tot ware aflegging kon komen. Dat is het twee-voudige hemelse loon waar Calvijn over sprak.

7. Niet zomaar navolgen, maar geleid worden, afgestemd zijn, daar bleef Calvijn op hameren, als een Noach voor zijn tijd. Er was een bron des levens nog ergens in de diepten van de overgeërfde bron des doods. Ook Calvijn had daar mee te strijden. In zijn veelheid van woorden liet hij uiteindelijk de weg zien. Hij wilde het niet te gemakkelijk voorstellen, niet te goedkoop maken. We zien de oudere, gematigde Calvijn strijden met de jongere, meer fanatieke Calvijn. Deze gestaltes wisselden elkaar af. In de Institutie zien we meer de jongere, fanatieke kant van Calvijn, en in de commentaren meer de wijzere, volwassenere Calvijn die het kan relativeren en nuanceren. Vandaar dat het belangrijk is het gehele werk van Calvijn te kennen, tot de context ervan te komen. Dat is zeker niet makkelijk. Calvijn is een zeer ingewikkelde man. Hij had van iets genomen wat hij zelf ook niet altijd kon overzien. Hij werd door verschillende dingen gedreven, dus we moeten het goed doorziften.

8. Het is wat we de visseristische school noemen. Van calvinisme tot visserisme. Het is het verdiepen, en waar nodig is herzien, van de calvinistische leer. Het visserisme is de bovenbouw van het calvinisme, zij die diep zijn gegaan in het werk van Calvijn, en de kerkgeschiedenis daaromtrend hebben doorgrond. Zo mogen de verstoppingen loskomen. Overal breken de wateren des hemels dan los om alles schoon te spoelen, de mens dieper te nemen.

9. Er wordt jacht bedreven. De mens is prooi op deze jachtvelden. De vergetelingen hameren erop dat het de wil des Heeren is dat de kerk in deze wereld ‘door aanhoudende strijd geoefend wordt.’ Laten wij dit goed tot ons doordringen. Het zou zot zijn om

dan niet allereerst tot de krijgsschool te gaan, om op de hoogte te komen over hoe groot de vijand is, de afmetingen, en wie en wat de vijand is. Vaak is dat de ijdelheid. Deze gaat gepaard met een enorme hebzucht, waardoor we met een enorm beest hebben te maken wat overwonnen dient te worden. Het is niet anders. Voor de vergetelingen is het leven een strijd.

10. De dichte deur is een feit. Daar spreekt ook de nieuwe bijbel over. Tussen het komen van de tweede en derde afgezant in Buli 8 zien we : En een stem sprak: 'De tijd van genade is voorbij. Het is nu te laat voor degenen die zich niet hebben afgewend van hun zonden.'

11. We kunnen het ons bijna niet voorstellen. De wereld zal niet altijd door kunnen blijven zondigen. Er is niet altijd maar genade, maar ook gerechtigheid, einde van seizoenen, einde van tijdperken. Die moeten er wel zijn. Soms moeten de deuren wel dichtgaan, en moet men de gevolgen ervan dragen. Daar komt men niet zomaar onder uit. Calvijn hamert er ook op.

12. Als het oordeel des Heeren opkomt, nadat het lang is uitgesteld, dan zal het vreselijk zijn, maar het zal zich ook weer matigen. Het is iets eeuwigs, oftewel iets volkomen, maar het zal zich ook nuanceren, en relativeren. De wilde jongens hangen dit wilde calvinisme aan. Het zijn visseristen. Ze hebben het verdiept. In die zin is er geen genade voor de oude vormen. Het zal niet blijven zoals het was. Er zal een andere kijk opkomen.

13. We lezen verder in Buli 8 : En de derde afgezant trad naar voren en begon op de trommel te slaan, terwijl degenen die zich in de zonde hadden verhard aan de voeten van de afgezant vielen.

14. De oude vormen die waren dichtgegroeid, verstoppingen, worden onderworpen aan de hogere vormen, aan de veel oudere vormen die men had dichtgegooid. We zien daarna dat met de komst van de vierde afgezant de geboden worden geopenbaard.

15. Zoveel menselijke wetten zullen ontwaken tot hun hogere betekenis, en niet meer afgestemd zijn tot het letterlijke, maar tot de diepere betekenis, de diepere zin, om zo daardoor geleid te worden en daarvoor te werken. Alles zal medewerken ten goede. Er moet mee geworsteld worden. Men moet tot de bronbetekenis komen.

16. Het behoort tot de tucht des kerks. Soms gaan de deuren dicht. Voor het vlees moet de deur voor altijd dichtgaan, opdat het vlees zal sterven. Dat mogen we zeker niet oeverloos projecteren. Uiteindelijk is de hel de baarmoeder in de grondteksten, en zo ook in de nieuwe bijbel, waarin de vleselijke schil zal breken, opdat de vrucht tot wedergeboorte zal komen. Hierin is de Heere niet overmatig wreed, maar zal moeten gebeuren wat nodig is, niets meer en niets minder. Het ‘overstraffen’ is een menselijke kwaal. Dat heeft niets met de gerechtigheid des Heeren te maken.

17. Het is het vlees wat altijd maar wil straffen, en hierin geen maat en

restrictie meer kent. De kerk heeft zich op de troon van de hel gezet, niet meer wetende waartoe de hel oorspronkelijk was bedoeld : als tuchtmiddel, als geneesmiddel, als zorgmiddel, als middel van de opvoeding, als middel van onderwijs, oftewel als baarmoeder, als voorgevel van de hemel.

18. Ook Jezus en de oude profeten daalden ter helle, net zoals Calvijn diep tot de onderwereld ging. Hierin leert de mens afstemming en aflegging. Dit is wat de beproeving is. Er zijn tijdelijke straffen voor de mens, en eeuwige straffen voor het vlees, omdat het vlees het zaad is wat moet sterven. Er moet volkomen met het vlees afgerekend worden, maar daarin moet de mens beseffen dat er ook met het vlees gerekend zal worden, want het vlees is slechts een voorstadium. Alle vlees zal medewerken ten goede en veranderd worden. Oh, dat men zicht op deze dingen zal krijgen als de kennis zal vermeerderen, en de kennis des Heeren de gehele aarde zal vervullen.

19. Hiertoe was Calvijn gekomen, niet als afgod. Hij was vriend en vijand. Ook de psalmist was dat. Ook Mozes. Zij waren onderdeel van een hoger hemels werk wat nog verstaan diende te worden.

20. Er moest een verklaring van buitensluiting zijn. De buitensluiting is de feutus. Men kan niet binnenkomen zonder eerst buiten te zijn geweest. Het is een hemels middel des Heeren. Zo zal alle valse gerustheid afsterven, want die verdwaasde de mens en deed de mens dwalen. Dat deze verklaring is uitgebuit door wolven voor het marktwezen is bekend. Wij zijn er allen van op de hoogte. Daarom waarschuwde de sobere Calvijn ook dat de prediker niet moest leven voor loon.

21. Calvijn zegt niet zomaar dat men door de enge poort moet gaan, maar vermaant om te strijden om in te gaan door de enge poort. Door het strijden of trachten betekent dat we alleen door grote en zware moeilijkheden het eeuwige leven deelachtig kunnen zijn. De nieuwe bijbel laat zien dat het gelijkenissen zijn. Het zijn de elementen van het eeuwige leven die nog niet begrepen zijn. De mens gaat er alvast doorheen, en zal het later pas begrijpen.

22. Calvijn noemt dit de strijd tegen overnieuwsgierigheid, ijdele nieuwsgierigheid. Het heeft velen doen dwalen. Allereerst hamert Calvijn dus op het belang van de strijd en hierin het kruis te dragen, niet zomaar zoveel mogelijk weetjes te verzamelen, ditjes en datjes. Men moet niet zomaar van alles op de hoogte willen zijn, zoals naar het getal van hen die zich op dwaalwegen bevinden. Er is een grote roddelindustrie in het kerkwezen omtrend deze dingen.

23. Het harde, lange pad gaat in tegen de leer van het vlees. Zo wordt de mens beteugeld binnen de enge grenzen, zegt Calvijn. Calvijn heeft het dus niet zomaar over de enge poort, maar ook over een eng pad met enge grenzen. We mogen het dus niet uitstellen. Mensen proberen eraan te ontkomen, en komen zo op de wegen des doods terecht, de brede wegen waarop ze alles naar hartelust kunnen verzinnen. Calvijn

roept hen van deze wegen terug en roept hen op nederig zich toe te wijden aan het enge pad met de enge grenzen, tot behoud van hun zielen en tot het binnengaan van het eeuwige leven. De mens moet zich laten binden. Calvijn richt hierbij de aandacht op het hemelse touw, waar ook de nieuwe bijbel veel over gaat.

24. Calvijn bespreekt deze weg dieper in de wildernis niet alleen als een enge weg, maar ook een doornige weg. Er gaan hier pinnen door het vlees, ook een belangrijk onderwerp in zowel de oude als de nieuwe bijbel. Op deze enge en doornige weg waar Calvijn over spreekt moet men loskomen van de wilde en teugelloze schaamteloosheid. Het is als een wild zwijn. Het is een gevecht met de wellusten van het vlees. Calvijn roept in zijn leer de mens op om het vlees te ontmaskeren en te doden.

25. Het vlees leidt de mens door de wijde poort van de dood. Dat doet het vlees door valse gerustheid te schenken. De mens neemt het vaak gretig aan. Calvijn waarschuwt ertegen. Schaamteloosheid brengt valse gerustheid, als drugs. En ze sleuren elkaar allemaal mee. Het vlees vindt het heerlijk in groepen te werken. En zo storten ze elkaar in het verderf. Oh, alle wellusten des werelds vinden wij hier.

26. Men denkt niet dat men omkomt vanwege het grote getal van meespelers. Ze zijn in gezelschap van een grote menigte, en daarom voelt het voor hen anders, voelen ze zich gesteund. Zo omschrijft Calvijn het als een soort drugs. Velen verliezen de moed omdat het getal van de gelovigen zo klein is, zegt Calvijn. Ze hebben niet geestelijk leren denken, maar denken vleselijk. Ze zijn alleen onder de indruk van grote getallen, een vorm van materialisme. Zo hechten ze zich in het vlees en wanen henzelf schoon. Met de hemel hebben ze geen binding. Ze hebben een hemel op aarde gebouwd, een toren van Babel. De hoer heeft zwarte tattoeages en haar nagels zijn zwartgemaakt. Ze hebben een verbond gesloten met de dood. Het zijn rovers, piraten op hun schepen. Ze willen niet leren, maar grijpen. Ze willen volgen, maar niet geleid worden.

27. Het kost wat om de wereld vaarwel te zeggen, zegt Calvijn. Het kost wat om ons naar het gedrag van weinigen te vormen. Hier komt het op neer in de leer van Calvijn, dat hij zegt dat door een verkeerde eigenliefde de in het hart gegraveerde gerechtigheid is verkracht.

11.

Slaven der zonde

1. Wat we om ons heen zien zijn gimmicks, reclame spotjes. Je kunt je zo achteruit draaien. De jeugd van tegenwoordig wordt geleerd om als flessen drank te zijn. Dat is wat tattoeages doen met jongeren, en daarna hebben ze spijt. Wee degene die deze jongelingen tot zulke dingen verleiden.

2. Ik had een droom waarin ik een kamer zag van een jongeling. De flesjes alcohol schoven heel snel door de kamer, en ook de flesjes parfum. En ze hadden striptease posters van anderen die zich uitkleden, net als het drinken

van een glaasje sterke drank. Zo is de mens verworden, maar het begon bij de ouders, bij de ouderen. Die hadden het goede voorbeeld moeten geven. Oh wee hen, die hun kinderen niet over de gevaren van deze wereld inlichten, hoe men bedrogen wordt, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. De tattoeages hebben hen gebrandmerkt tot slaven der zonde.

3. De vergetelingen wezen de weg terug tot het onder ogen komen van de grootte van dit zwijn, de zonde, de wereldse begeerten. Het is onmogelijk om zonder begeerten te leven, maar laten het de begeerten des Heeren zijn. Ik zag de grot van Jezus geopend, in de wildernis, en het was een doorgang tot diepere wildernissen, waar pelgrimmen toe naderden, tot de geheimenissen des Heeren. Onderwijst daar uw kinderen in. Laat hun zielen niet ten onder gaan. Wijst hen de weg. Vertel hen over de brede weg die tot verderf leidt, en vertel hen over het smalle pad wat ten leven leidt.

4. Mensen lopen rond alsof ze flessen drank zijn. Zo zijn ze geconditioneerd, en ze gebruiken anderen ook als flessen drank. De mens is vol vraatzucht en drinkzucht. De vergetelingen wezen erop dat buik en spijze, en dus ook drank, teniet gedaan zouden worden. Als er dan nog eten en drinken voorkomt, zoals de leeuw die stro zal eten als de rund, dan moet dat zinnebeeldig opgevat worden.

5. Nu al moeten wij deze zinnebeelden leren. De vergetelingen noemen het geestelijke verhoudingen die nu nog in aards-tijdelijke beelden worden voorgesteld. Maak er niet teveel van. Leer te gaan tot het diepere. Het zijn slechts gelijkenissen, geheimenissen, waar de nieuwe bijbel uitvoerig over spreekt.

6. Zo kwam 1953 op adelaarsvleugelen. De steenblokkianen ontmaskerden de kerk als zwaar Laodiceaans. Ze ontmaskerden de sterke drank die er gedronken werd, en er werd door hen opgeroepen tot soberheid. Men moest de doodstaat van de mens onder ogen komen. Dat was een zeer calvinistisch principe. Calvijn wees er op als het belangrijkste en voornaamste van zijn leer.

7. Het is een strijd tegen de valse romantiek die in de kerk is binnengeslopen, die als een slaapdrank is uitgegoten in de monden van de mens. De mens ligt aan verkeerde borsten, aan de borsten van de hoer. Oh, beseft toch dat zij komt met religieuze gewaden. Beseft toch dat zij komt met een verentooi aan bijbelverzen. Zij is met de bijbel bewapend om te verleiden.

12.

Loskomen van het kunst-evangelie

1. De rechtvaardige zal groeien als een palmboom in het Woord, omdat hij tot de wortelen is gegaan, tot de diepte. Pas op voor de holle, lege woorden zonder inhoud. Pas op met namengooierij en lettergooierij. Keer weder tot de voeten des Heeren, die de moederkerk zijn. Laten we wel het onderscheid kennen

tussen de lagere, materiële kerk hierin en de hogere, geestelijke kerk. Wij moeten er niet vleselijk aan gehecht zijn, maar het in het grotere verband brengen.

2. Er werd een nieuw evangelie gepredikt in 1953, wat al heel oud was, want ook Kersten en Calvijn hadden het er over gehad. Men moest loskomen van het kunst-evangelie zonder wortels. Er moest afgerekend worden met het kunstmatige, overromantische evangelie wat men ervan had gemaakt door het wegsnijden van de wortels. De kerk was tot bloemist geworden. Dode bloemen die voortijdig in hun vaasjes stierven, en het werd verkocht.

3. Die pijn voelen we, in ons hoofd. Het knaagt. Het is een groot lijden. Het is de spotkroon. Het is opdat wij het kunst-evangelie zonder wortelen ontgroeien. Zou God niet groot genoeg zijn om ons van deze slaventattoeages in onze zielen te verlossen ? De nieuwe bijbel catechismus hamert op de grootheid van God : Altijd is God groter.

4. We voelen de pijn. Het zijn de weeën van de nieuwe schepping.

5. Er moeten wel vreemde spanningen en vreemde conflicten zijn in een mensenleven, want de mens is vastgegroeid in een valse belevingswereld, de mens is gevangene van het vlees. Dus een mens kan wel klagen en zich hevig verzetten tegen het kruis en de pin in het vlees, maar het is nodig. Calvijn zegt niet dat slechts het vlees ontmaskerd en gedood moet worden, maar hij zegt ook dat het vlees beteugeld dient te worden. Het hart van de mens moet beteugeld worden. De vleselijke begeertes moeten getemd worden. De vleselijke begeerten zoeken ons namelijk te doden.

6. Calvijn hamert erop dat we deze teugels niet moeten laten vieren. Als Mallan het heeft over de donkere bruid als beeld van het ontdekt worden aan de zonde, het overtuigd worden van zonde, dan is dat de enige wijze waarop het vlees beteugeld kan worden, de dwaasheid van de mens. Zij rijdt op het beest, als Filippi.

7. Niet alleen Babylon was op het beest, maar ook Sion was op het beest, want aan haar werd deze heerschappij gegeven.

8. Uiteindelijk is de vrouw, als beeld van het overblijfsel van de kerk, op de adelaar, om tot de wildernis te gaan. Het is een beeld van het achterlaten van het oude leven, de stad. Zo gebeurde dat ook in de Exodus. Sion is op het beest om het vlees te temmen en alles te doen laten medewerken ten goede. Dat is wat de beteugeling inhoudt.

9. Bij Calvijn hangt er altijd een spanning tussen God die alles om niet geeft, en de mens die geloof en gebed moet beoefenen. Ergens tussen die twee moet de dood van het vlees plaatsvinden.

10. Alleen door de zonde-ontdekking, de overtuiging van zonde, het leren van de zonde-kennis, kan de mens het vlees beteugelen en op het beest rijden, dus dat kan alleen de donkere bruid. Zonder de donkere bruid is er geen weg tot God. Steenblok stelde dat de mens de

groei van de zonde moest waarnemen. Dat is ook onderdeel van het onder ogen komen van de grootte van de zonde. Steenblok stelde dat we de heerschappij van de zonde onder ogen moesten komen. De mens moest eerst zijn doodstaat onder ogen komen, onderkennen. Het is absolute basis. Hiervoor gebruikte Mallan het beeld van de donkere bruid.

11. Mallan wees op de 1773 berijming van psalm 25 : ‘Wie need’rig valt te voet, zal van Hem zijn wegen leren.’ Dat gebeurt wanneer God de mens te sterk wordt. Zo keert de mens terug tot God’s tent als de mens door God wordt overweldigd. Laten we daar naar uitzien. We zien deze houding bij Ruth en Maria, dat ze aan de voeten des Heeren zijn gevallen, om naar de Heere te luisteren om woorden en dromen van de natuurbronnen te ontvangen. Natuurlijk moeten wij dit uitwerken. Ook de nieuwe bijbel gaat hierover.

12. Calvijn stelde niet zomaar dat er loon naar werken was, maar loon naar afstemming en aflegging. Dat is dus een luisterloon.

13. Uiteindelijk stroomt dit uit het oor des Heeren zelf. Wij kunnen niet zomaar uit onszelf luisteren. Wij moeten tot het oor des Heeren gaan, wat als een eeuwige waterval stroomt in het centrum der hemelen. Daarin mag al het vlees wat niet wil luisteren afsterven. Dit is vis voor de hemelse vissers.

14. Calvijn stelde dat de mens in het overoordelen van de ander een vrijbrief tot zondigen zoekt. Hij stelde dat dit zondelustige beest van overmatig oordeel beteugeld moest worden. De overoordelende praat zijn eigen zonden goed, en is daardoor een grote vijand van de donkere bruid. Hij wil niet aan zijn eigen zonden herinnert worden, en daarom projecteert hij het vrolijk op de ander, of met een ernstig gezicht. Het is het verhaal van de balk en de splinter. De voorouders hebben ons deze verhalen meegegeven. Er wordt zo weinig naar geleefd. Wij moeten terugkeren tot de donkere bruid.

15. Wij worden ontdekt aan de diepte en grootte, en ook de groei van de zonde, door het lijden wat op ons pad komt om ons de ogen te openen. Het lijden is dus de sleutel tot de donkere bruid. De pin door het vlees is de sleutel.

16. Het beest, het lagere ego van de mens, moet beteugeld en bereden worden opdat het beest zich niet zal verheffen om alles te verwoesten. Maar dan is er het probleem van de rijder, die nog door het beest bedrogen kan worden, en zelf ook tot een beest kan zijn. Het ego is sluw. Daarom moet de rijder aan zichzelf afsterven, tot de donkere bruid gaan.

13.

Gevaren van de genadeleer

1. Calvijn zegt : ‘Zie niet verder vooruit dan je roeping je toelaat,’ en waarschuwt zo weer tegen ijdele, overmatige nieuwsgierigheid, het hoger gaan dan je voegen.

2. De jager is zelf de prooi. De slager is zelf het slachtvee. Dat is het roze geheimenis van de tent van Bilha, waartoe de mens moet ontwaken, door het sterven aan zijn eigen heerszuchtige en heerswanende vlees. Je bent zelf het beest, je eigen ego. Het oog der mensen en zo ook het oor der mensen moeten des Heeren gebonden zijn. ‘Zet mij een wachter voor mijn oog en mijn oor.’

3. Aanmatiging, overmatigheid en nalatigheid worden door Calvijn besproken als zijnde grote vijanden van de vrome. Vandaar de noodzaak dat de mens zichzelf leert beteugelen en berijden, door de dood aan het zelf heen, oftewel de mens moet door de Heere bereden worden. Wij moeten plaatsmaken voor de donkere bruid van de zonde-ontdekking. Zo moet de mens de helden van het ego, allerlei ijdele rijders, opgeven. Zij zullen ten onder gaan in het ouroboros principe, waar de nieuwe bijbel over spreekt, en wat in principe onder andere bewoordingen ook veelvuldig voorkomt in de oude bijbel.

4. Bij deze vijanden hoort ook de valse gerustheid die de mens zich heeft lopen aanmatigen. De mens zoekt dit in allerlei teken, niet het minste in zogenaamde meerderheden. Het vlees is gevoelig voor meerderheden. Zo troost het vlees zichzelf. Het vlees bedrijft dus zowel negatieve als positieve projectie. Zo zingt het vlees zichzelf in slaap.

5. Calvijn noemt dat de mens in deze dingen zeer vindingrijk is. Ze zoeken hun eigen verderf op ontelbare wijzen.

6. Hij noemt het een boosaardige begeerte : de vindingrijkheid van het vlees. Dit kan het vlees doen door zorgeloosheid. De zorgeloosheid baart dit allemaal, stelt Calvijn. En de zorgeloosheid ontstond omdat de mens hun oog niet had beteugeld en getemd. Ook het vleselijke oog van de mens moet sterven aan het kruis. Het ongetemde, onbeteugelde, vleselijke oog baart dit alles. Ze bewaken dit oog met traagheid en nalatigheid, valse wachters, die verslagen dienen te worden.

7. Het vlees jaagt zeer ijverig het kwaad na, stelt Calvijn. Het komt doordat de mens door de zonde bedorven is. Zo volgt de mens willens en wetens zijn begeerten na.

8. Calvijn wijst erop dat de wereld geplaagd en beheerst wordt met een dodelijke pest, een onverzadelijke begeerte tot bezit. Dat is wat het consumerisme is. Het is opgezweept materialisme. Het woedt voort. Daarom moet de mens leren het beest te beteugelen en te berijden, niet zomaar te ontmaskeren en te doden. Er komt dus veel meer bij kijken.

9. Calvijn beschrijft het een beetje als een gangster wereldrijk. Ze bewaken hun bezit in koffers. Maar het einde zal roest zijn. Ook zal diefstal het einde zijn, want er zullen altijd weer grotere dieven opstaan. Aan duizenden andere toevallen zou het blootstaan, stelde Calvijn. Calvijn noemt het nutteloos opstapelen van schatten, ijdele dwaasheid. We zien hoe deze pest zich als een goudkoorts over de wereld heeft verspreid, en het blijft maar voortwoekeren, het blijft maar

voortjakkeren, niet door enige kennis verhinderd. Het is een zeer merkwaardig verschijnsel.

10. Calvijn noemt het een voortdurende strijd met het vlees. De mens wordt verzocht en beproefd. Voor Calvijn is de definitie van een christen dan een zondenkenner, iemand die ontdekt is aan de zondenval. Dit staat voorop in Calvijn's leer, en vandaaruit kan het vlees beteugeld en getemd worden, uiteindelijk op weg naar het slachthuis. Het vlees is niet zomaar dood. Daar moeten we niet zomaar vrolijk overheen wippen. Steenblok bracht dit belangrijkste element in Calvijn's leer weer terug, diepte het op. Ook Kersten wees op het belang ervan. Mallan noemde daarom de donkere bruid de sleutel tot het evangelie, niet zomaar Jezus. De donkere bruid was dus in zijn theologie de Adamskennis die nodig was om tot Jezuskennis te komen.

11. Laten wij daarom ook als Mallanieten optrekken tot het geheimenis van de donkere bruid en zo het beest leren beteugelen, temmen en berijden. Zo rekenen we af met de oude natuur, en doorgronden we het. Diep moet het mes steken en snijden. Allereerst komen we niet door de dikke huid van het beest heen. Eerst moet het beest ontdekt worden, en ontmaskerd, de volle grootte en groei ervan onder ogen gekomen worden. We moeten weten waar dit beest zich verschuilt. Waar verschuilt de zonde zich ? Welke valse bewakers heeft de zonde hiertoe aangesteld ?

12. Calvijn roept op de zonde te beteugelen en te matigen. Ook geeft hij hiervoor de middelen en de instrumenten. Hij is zich bewust dat in het gebruik hiervan vele valstrikken kunnen zijn, en daarom geeft hij zijn gebruiksaanwijzingen ervoor, maar die zijn door het volk veelal niet tot zich genomen. Het volk is te gronde gegaan door gebrek aan kennis. Ook moet er een commentaar komen bij de woorden van Calvijn. Calvijn komt uit een diepe put, met de kerk op zijn rug. Calvijn was er nog niet.

13. De sleutel tot het beloofde land in de leer van Calvijn is drieledig : het sterven van de oude mens, de zelfverloochening en het nederwerpen van de vijanden voor de voeten des Heeren. Dit gebeurt door de opening van het Woord. De vijanden zijn de vleselijke begeerlijkheden.

14. Calvijn was zeer voorzichtig met loon, vanwege de geesten van eigenbelang, eerzucht en roem die op de loer lagen. Calvijn streed daarom ook tegen de loondienst. Hoe dan ook kwam hij tot de conclusie dat het uiteindelijk toch verdiend moest worden, maar zonder tussenkomst van een mens. God gaf het om niet. Het grote gevaar is dat de mens in de genadeleer de eigen verantwoordelijkheid probeerde uit te schakelen, maar daar streed Calvijn ook tegen. Vandaar dat we spreken over het spanningsveld tussen loon en genade in de leer van Calvijn. Als men dat zuiver theologisch wil beschouwen dan ontkomt men niet aan de ingewikkelde wiskunde die Calvijn er op nahield om het te beschrijven.

15. De poort is nu eenmaal eng, zoals bij Calvijn, Kersten en Steenblok. We

mogen het niet te ruim maken, maar we mogen ook niet de enge poort ongenuanceerd laten. Calvijn, Kersten, en ook Steenblok, hebben voor deze nuanceringen opengestaan en er zo nu en dan in hun werk op gewezen.

16. In het calvinisme moet er dus hoe dan ook een spanningsveld blijven tussen het rekkelijke en het gerichte. Dit evenwicht kwamen we tegen bij Willem van Oranje, die de kloof van de linkervleugel en rechtervleugel in het calvinisme probeerde te overbruggen.

17. We zien ook de spanning tussen de ondervleugel en de bovenvleugel, van het niet verdienen en het wel verdienen, in het calvinisme. Ook dit spanningsveld is er altijd geweest in de leer van Calvijn. Hij blijft de vrije wil en het verdienen gevaarlijk vinden. Hij stelt zich dan wel open voor een betere uitleg van het systeem, bijvoorbeeld in zijn geschriften over Pighius. Het is Calvijn's strategie om niet altijd de waarheid te brengen, omdat hij bang is dat de mens de waarheid zou misbruiken. Hij houdt het dus soms achter vanwege die reden. Hij wil zijn paarlen niet voor de zwijnen werpen. Hij is juist in gevecht met het zwijn, maar moet er dan voor oppassen niet zelf een zwijn te worden.

18. Waren de tijden nog niet rijp voor de dingen die Calvijn van binnen wist maar nog niet durfde te uiten ? In ieder geval geeft hij door zijn geschriften heen hier en daar heel voorzichtig wat doorverwijzing.

19. Als Calvijn dan over mogelijk loon spreekt, dan benoemt hij dat het altijd zijn bron in God moet hebben, niet in de mens. Telkens weer moet het loon gezuiverd worden aan de urim en de thummim in de leer van Calvijn. Een heleboel wereldse verdienstelijkheid wordt zo omzeild. Calvijn laat het niet aan het toeval over, en nog minder aan de verbeelding. Uiteindelijk is alleen God degene die loon verdient en loon krijgt, maar dan door de mensen heen, en Calvijn wijst er ook op dat die diepere laag ook in de mens zit. Uiteindelijk is dat ook een zeer Barthiaanse gedachte, dat alleen God zelf is uitverkoren, en daardoor een ieder die in God is, en is het nog maar de vraag in hoeverre de mens bestaat. Over het bestaan van God hoeft niet getwijfeld te worden, stelt Barth, maar des te meer over het bestaan van de mens.

14.

Een grotere ballingschap

1. Calvijn stelt dat de zelfliefde van de mens zo doortrapt is dat hij ook in de slechtste zaken meent gelijk te hebben.

2. Calvijn noemt deze hardnekkigheid de bron van al het kwaad, deze valse zelfliefde die verblindend werkt. De mens heeft het op lopen voeren. De mens drijft het op tot het belachelijke, deze dwaasheid, stelt Calvijn. Schaamteloos verdraaien zij de woorden en de betekenissen, opdat zij de ongeleerden misleiden. Dat is gebeurd. Daar zien we nog steeds de gevolgen van.

3. Als ballingen zullen de vromen binnen moeten gaan, des Heeren beteugeld, opdat zij niet meer geknecht zijn door de zonde. Dit is een grotere ballingschap dan die der wereld. Laten we ons daarom met ernst uitstrekken naar deze hemelse banden, haar tegemoet komende. Laten wij het hemelse touw verwachten, die van een oneindige schoonheid is die de zonde verbreekt.

4. Zo zullen de vromen binnengaan, niet zonder touw. Het is een kenmerk dat ze sober en des Heeren gebonden zijn, ter loskoming van de zonde.

5. Het evangelie in het westen is te romantisch voorgesteld. Hoe romantisch is dat, dat een lam of een bok al je zonden op zich neemt, en zo neemt God je terug, zo wordt de kloof tussen jou en God overbrugt. Zo neemt God je in zijn armen, als je slechts gelooft, als je dat offer aanneemt. Is dit werkelijk zo goedkoop, of is het een beeld met een veel diepere betekenis, misschien wel gruwelijker dan hoe de mens in het westen zich het altijd heeft voorgesteld ?

6. De vergetelingen waarschuwden : Vat het maar niet te licht op. Het is niet zo simpel als het lijkt. Men wil Jezus wel als het lam, maar niet als de leeuw. Men wil wel de Jezus die zijn andere wang keert, maar niet de Jezus die met de gesel door de tempel ging. Het de andere wang keren is een deelwaarde, een seizoenwaarde. Oog om oog, tand om tand, gold soms ook bij Jezus. Het was bij Jezus zaaien en oogsten, lijden en oorlog voeren. Hij kwam niet om vrede te brengen, maar scheiding. Het wordt vaak weggeschoven. Men wil de pudding, niet de groente, en al helemaal niet het vlees. Natuurlijk heeft men de angst voor het vlees verletterlijkt, en nu eet men letterlijk vlees, tegen de woorden van Paulus hierover die stelde dat het geen strijd was tegen vlees en bloed. Het was een geestelijke strijd tegen het vleselijke leven. Dat is iets heel anders.

7. Wat blijft er nog over van de afgoden van de mens ? Men wil het goede van God zien, maar het kwade van God wil men niet zien, in tegenstelling tot Job, want die nam zowel het goede als het kwade van God.

8. Het kwaad van God is juist heel belangrijk, want God moet de zonde wel straffen. Hoe zouden we anders kunnen leven ? De zonde vernietigt alles. Het moet weer beteugeld worden. Het vlees moet gedood worden. Men moet weer geestelijk vlees leren eten, niet letterlijk. Men heeft sluw de offerdieren lopen verwisselen, allemaal voor de markt en de machtswaanzin van de mens.

9. Ik heb geen problemen met alarms en geweten en diagnose enzo, maar problemen met de religieus-juridische schuiltermen, het overkoninklijke, gebrek aan diepte vaak, alsof het in cirkeltjes draait, het komt heel stads bij me over telkens en kerks, terwijl Calvijn meer de wildernis en diepte predikt.

10. Overjuridische taal van schuld, recht, en orde kan al snel romantisch worden en als dekmantel gaan werken, als triomfalistische koninkrijk-retoriek,

overkoninklijk, los van de woestijn, en als interne kerk-routines die in cirkeltjes draaien. Calvijn voelt dan juist ruiger: eenvoud, gebed, het dragen van het lijden, nuchtere diepte.

11. Het heeft met duistere geschiedenis te maken, dat de kerk onder een koning kwam, een wereldse koning, en hij vervolgde andersdenkenden, en het werd de koningskerk genoemd, terwijl ik altijd zoiets heb : pas maar op met al dat koninklijke.

12. Is het ware koninklijke, de ware troon, niet in het verborgene als de verbrokenheid ? We moeten terug naar het harde, lange pad, mensen, naar de woestijn. Het volk wilde koningen, geen profeten. Juridisch-administratieve taal van reglement, orde, en commissie ging de zielstaal overvleugelen, waar de vergetelingen ook op wezen.

13. Alles werd tot hapklare brokken voor de mens. De mens had geen weerstand meer. Men was verlamd door het evangelie van het westen. Het was een romantisch evangelie, goedkoop, triomferend, patserig. Triomferend waarover ? Niet over de zonde, maar over de dieren en de medemens. Men triomfeerde over de vrouwen en de kinderen, als over een veehandel. Ik heb het met eigen ogen gezien en het meegemaakt. Het was geen evangelie, maar een devangelie, een dystopie.

14. Ik had tijdens het lezen van hervormde geschriften een beeld van een Jezus die op Golgotha hangt, maar die tegelijkertijd zijn spierballen probeert te laten zien, en zover hij zijn lichaam nog kan gebruiken protst hij, en zover hij zijn handen kan gebruiken maakt hij bewegingen van rappers en rockers, wat een beetje de situatie van Nederland is. Maar aan de andere kant ook van mannen die dan in nederigheid hun vleselijke voorhangsels en schortjes inleveren aan God, aan de amazones, de maskers af.

15. De gehangene die spierballen toont. Het is typisch het Laodiceaanse evangelie, het lijden als podium : jezus-taal gebruiken om macht, status of stoerheid te tonen, liefst met de hete aardappel in de keel, van Golgotha tot show. Pas toch op, mensen.

16. De amazones zijn als tucht-gestalten die het valse omhulsel innemen, van schijn tot waarheid. Het is de botsing tussen triumf-christendom en kenosis, kracht-door-zwakte, de zelfontlediging. De eerste maakt Getsemané tot podium, en de tweede maakt Getsemané tot weg.

17. Nu, tot God gaan ? Laten we daar alsjeblieft niet te romantisch over doen. Onze valse godsbeelden moeten eraan gaan. Wat is er gebeurt met het ‘strijd om in te gaan’ ?

18. Buli 5 zegt in de nieuwe bijbel hierover : Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen. Al Haar kinderen zijn wild, maar niet bandeloos. Zij toetsen in vrezen en beven, maar zij vrezen geen mens, en zij vrezen geen god, geen

hout, ijzer of staal. Zij zijn hemels en rechtvaardig, maar niet eigengerechtig.

19. Buli zegt vervolgens : Zij komen tot Haar arena's. en zij draaien zich om, om te vechten en te toetsen. Zo zal zij onnavolgbare paden begaan, opdat niemand Haar zal vinden. Haar volgelingen zullen haar niet kunnen volgen, want Zij is wild. Zij zal hen uitzenden als blinden, opdat zij zullen sterven. In de leegte zullen zij gebroken worden. Ziet, Zij zal hen trekken aan ketens. En zij zullen worstelen, maar niet vrij komen. En zij zullen herkent worden aan hun woede en hun vrees. En zij zullen moedeloos zijn en wanhopig, want zij zijn door Haar geslagen. Zij zullen leven in diepe verwarring, opdat zij niet één zijn met de vijanden die in de stad zijn. Zo zal er dan een groot onderscheid zijn tussen de vijanden in de stad, en de vijanden in de wildernis. Grote verwarring zal hen bitter maken, opdat zij dieper in de wildernis komen. De stad zal niet in hun binnenste zijn.

20. Ruige taal. U komt alleen binnen, niet zomaar als pelgrim, maar als pniëliet. Eerst zal daar de worsteling plaatsvinden. Sla dat niet over. Uiteindelijk zult u als balling binnengaan. U zult niet binnengaan dus, maar binnengedragen worden. Alleen zij die verbroken zijn aan het kruis zullen binnengenomen worden.

15.

Kennis boven wil

1. Ik had dromen dat ik dieper moest graven in de reformatie, omdat daar geheimen waren verborgen, dus ook over het onder ogen komen van de grootte van de zonde en de ellende, want het goede is nog altijd in strijd met het beste, dus iets kan goed lijken of mooi, terwijl het juist dan weer betere dingen achterhoudt.

2. Dat gaat ook weer over het lijden, het zondeprobleem onder ogen komen. En ik had ook dromen dat er gevaarlijke geesten de mensheid bedreigden en dat de oud gereformeerden daarmee in gevecht waren, maar ze hadden ontbrekende schakels, en ze konden niet tegen die geesten op.

3. De esopus was de naam voor een oorlog tussen natuurvolkeren en boeren, ook een soort uittocht, maar dan vertikaal, dus onder de grond, dus dan gaat het om het verdiepen, zoals dat er geen rechte weg horizontaal uit de stad is, maar dat we juist naar de fundamenten moeten en dan dieper eronder de vluchtroute zien, als de weg tot de wildernis, want we zitten nu eenmaal opgesloten in die religieuze kom van het vervleselijkte christendom.

4. De Jung-Freud bloedlijn is dan belangrijke tussenschakel, dus eerst is er dan de Calvijn-Kant bloedlijn (Hegel daarna nog), en dan binnen de kerk Barth-Dooyeweerd, want Dooyeweerd in de geref. kerk wees ook telkens terug op Calvijn, de goede dingen dan, en hamerde erop dat de kerk uit het naieve ding-begrip moest komen wat ze tot afgod hadden gemaakt, en moesten komen tot het grensbegrip en functiebegrip, dus van voorwerpelijk tot onderwerpelijk, waar ze in de

zwaardere en ook wildere gereformeerde kerken, zwaarder dan geref. bond vaak, ook veel op hameren.

5. Calvijn wees niet zomaar op de goede werken, maar op de geleide werken, en die kwamen voort uit het afleggen van de vleselijke werken.

6. We moeten onderwerpelijk omgaan met de geboden, niet voorwerpelijk. We moeten hierin de geboden en werken van het harde, lange pad leren kennen. Geboden en werken zijn heel belangrijk, maar ze moeten afgestemd zijn door het lijden en sterven aan het zelf.

7. Het hamert op het feit dat we niet zomaar als navolgers of pelgrims door de enge poort kunnen gaan, want dat zijn slechts beelden. Wij moeten worden tot slaven door de slaafsheid tot de wereld af te leggen. Wij moeten worden tot ballingen en gladiatoren voor de Heere. Dat kan alleen door het afsterven, en dat kan alleen door de zonde onder ogen te komen. We mogen religie niet meer uitstallen als zomaar objecten.

8. Velen zijn van het harde, lange pad afgeweken en hebben eigen wetten gemaakt, en leven forensisch, Romeins-juridisch in plaats van door dichterlijke diepte. Er ligt het gevaar van de overromantiek, maar zwart-wit leerstellingen kunnen al snel daartoe vervallen, met een eigen overmatige en verblindende romantiek die alles schoonpraat.

9. Calvijn liet zien dat de kennis-factor boven de wets-factor stond. Ook de toets-factor en de afstemmings-factor stonden boven de wets-factor, zodat het niet aankwam op zomaar letterlijk navolgen, maar op het geleid worden. Voor Calvijn was er ook nog de verborgenheids-factor, het feit dat de mens niet zomaar alles kon weten. Hij liet altijd ruimte voor het ravijn van het geheimenis. Calvijn stelde dat er ruimte moest zijn voor twijfel. Men moest weer grens-gevoelig worden. Men was te zelfverzekerd geworden en daardoor in valse gerustheid gekomen. Alles moest daarom ook getoetst worden aan de geheimenis-factor. Men was te ver gegaan. Calvijn riep de mens terug van allerlei waaghalserij en nekbrekerij.

10. Er is een kennis die opgeblazen maakt, tot wetticisme wordt, als het buiten Getsemané omgaat. Laten we beseffen dat Calvijn’s geheimenis-factor, van het ‘tot hier en niet verder’, oftewel God’s eeuwige verborgen raad, ook boven God’s wil stond, wat Calvijn ook aangaf. God werd gedreven uiteindelijk door zijn eeuwige verborgen raad, niet zomaar zijn wil. Kennis stond dus boven wil. Het ging hier om de verborgen kennis. De geheimenis-factor stond ook boven de genade-factor.

11. De goden hadden de aarde bedrogen, en daarom moesten de reuzen komen in het ragnarok, oftewel de contexten. We zien het in de kerken. Allemaal pretenderen ze God te volgen, terwijl ze elkaar allemaal tegenspreken, elkaar de hersenen inslaan met bijbelverzen. De aarde, en zo ook de kerk, is bedrogen door de goden. Er zijn zowel goede goden als slechte goden, maar zij moeten allemaal getoetst

worden aan de contexten van de natuur. Calvijn hamerde erop dat we niet zomaar navolgers moesten zijn, maar geleiden, afgestemden.

12. We kunnen niet wedden op het verstand van de mens. Zo werkt de hemel niet. Het gaat niet om de zomaar verstandelijke kennis, maar om de geleide kennis.

13. Calvijn liet zien hoe makkelijk mensen door het schoonspreken der mensen verleid worden, en door de weelde en de rijkdom. Ze hebben hun troost in de wereld. Calvijn waarschuwt ertegen. Ze hebben hun vertrouwen gesteld op hun vermogen, en geheel het geestelijk leven vergeten. Calvijn wijst erop dat zij verzadigd en opgeblazen waren in dit aardse vertrouwen. Ze vertrouwden op aardse goederen, en walgden van alle hemelse goederen. Ze hadden zich overgegeven aan zinnelijke vrolijkheid, aan schaamteloos lachen, om zo alle moeiten te ontvlieden. Gemakszucht komt nergens.

14. Ze zijn eergierig en vol mensenbehagenis waarin ze uitsluitend lof brengen aan bedriegers en valse profeten, stelt Calvijn. Het is onmogelijk God te dienen als je een mensenbehager bent.

15. Laten wij geen wereldse troost aannemen, maar tot het Woord des Heeren gaan. Calvijn stelt dat er onderscheid wordt gemaakt tussen de martelaren en de booswichten en schelmen. De martelaren hebben als kenteken dat ze gerechtigheid najagen en zoveel mogelijk de goede zaken voorstaan, stelt Calvijn. Zij worden herkend door hun eerlijkheid, hun redelijkheid. Calvijn noemt billijkheid als sleutelwoord. Ze zijn humaan, meten niet met twee maten, stellen de prijs niet hoger of lager voor dan het is. Ze sjoemelen niet, ze lichten mensen niet op.

16. Ook waarschuwt Calvijn dat het koninkrijk geen plaats is van schatten en genietingen, maar van strijd. De profeten hadden deze strijd ook gevoerd. Men moet zich dus niet overgeven aan ijdele verwachting en dwaze waan. Wij moeten roemen in de verdrukkingen, stelt Calvijn, want die brengen lijdzaamheid, en de lijdzaamheid brengt bevinding.

17. Het komt telkens in de leer van Calvijn voor dat de armen, de zwakken, de door de wereld verachten en verworpenen, de dwazen in de ogen van de wereld, door God verkoren zijn. Het kenmerk van de armen die Calvijn bedoelt is dat ze martelaren zijn, dat ze getemd zijn door het lijden en zo met hun hoogmoed en de hardheid van hun harten hebben gebroken. Het zijn hen die hun ellende hebben onderkend, zichzelf niets inbeelden of toeschrijven, niet op hun vlees vertrouwen. Het zijn hen die geleerd hebben zich onder de tuchtroede te vernederen.

III MARTELAREN

1.

Vijanden van Getsemané

1. Dat wat we om ons heenzien zijn schijnrealiteiten, spiegelingen van hogere werelden die nog niet vertaald zijn. We leven in vergiftigde dromen. Mensen, dit is geen werkelijkheid. We leven in het gebied buiten het paradijs door de zondeval. Het paradijs moet je van binnen zoeken, en dat is geen lusthof, maar de geboden des Heeren die leven brengen.

2. Predikanten zijn er niet allereerst voor om troost en hoop te geven. Er is veel valse hoop en valse troost waarin de mens verdronken is. De eerste taak van de predikanten is de wegen des Heeren te tonen.

3. Het evangelische werd vaak te vrij, zo vrij dat het tot voorspoeds-evangelie werd. ‘Waar is nu je God,’ zeiden sommigen in de vrijere evangelische kerken tot hen die het minder hadden. Ze meten de relatie met God af aan werelds succes, maar dan is het meer de relatie met de mammon. ‘Oh, hoe kun je de Heere dienen als je depressief bent ?’ zeiden sommigen tot hen die het minder hadden, hen die depressief waren, en anderen predikten dat depressief zijn een zonde is. Maar de oude profeten waren veelal depressief, over de zonde waarin de mensheid was opgeslokt. Daar weenden en klaagden ze over, en daarom hadden ze het teken des Heeren op hun hoofden, waren ze verzegeld.

4. Juist over hen die niet weenden over de zonde kwam het oordeel door de engelen gebracht. Men was vastgeraakt in de Laodiceaanse voorspoedskerk van schoonpraterij, terwijl Luther en Calvijn, de grondleggers van de reformatie, die overigens voortbouwden op het werk van Johannes Hus, de armoedsmonnik die meer Franciscaans was, hiertegen predikten. Grote delen van de evangelische kerk waren antinomiaans geworden. Het staat gelijk aan de losbandigheid die ze zich aanmatigen in hun vrijheid in Jezus, als een afgodsmodel. Ze volgen een roze Jezus die alles door de vingers ziet, want alles is genade, en werelds succes is hun maat. Er werd neergekeken op depressieven, armen, hen die het minder hadden, zieken. Er was ook een zwaardere stroom binnen de evangelische kerk die daar allemaal niets van wilde weten. Zij waren meer zwaar gereformeerd, en leefden in de vreze des Heeren. Je zou ze ook gereformeerd-evangelisch kunnen noemen, of calvinistisch-evangelisch, alhoewel ze terecht vaak heel wat op de Institutie van Calvijn hadden aan te merken.

5. De Institutie was de legalistische, Romeins-juridische forensische Calvijn, de jongere Calvijn, nogal kort door de bocht. Het was de Calvijn als rechtenstudent, terwijl zijn bijbelverklaring meer pastoraal was. We zien daarom twee Calvijnen die nogal met elkaar botsen. In de bijbelverklaringen interpreteert hij het allemaal veel ruimer, komen er nuances, en laat hij zijdeurtjes en achterdeurtjes zien. De bijbelverklaringen zijn geenszins het

monster wat de Institutie is, maar het zit er wel tussendoor, en Calvijn heeft zijn leven lang aan de Institutie vastgehouden en aanvullingen gegeven. Dan trok hij weer een strak gezicht. De bijbelverklaringen zijn dus niet zonder gevaren, en daarom is een Calvijn-verklaring dus van groot belang.

6. We spreken daarom van een hogere en lagere Calvijn.

7. ‘Waar is nu je God ?’ Ze zeiden het ook tegen Jezus op Golgotha. ‘Je kunt God zo niet dienen.’ Het zijn vijanden van Getsemané. Het zijn verachters van Getsemané. Hun God heeft geen wet en ook geen lijden. Daar moet je bij hen niet mee aankomen.

8. Het is moeilijk als dat mensen zijn waar je om geeft. Je weent over hen, maar ze trekken de schouders op. Dat smalle pad willen ze niet begaan, en al helemaal niet door de enge poort. Ze willen op de evangelische brede weg blijven, hun voorspoedskerk is hen lief. Zo gaan ze slapend door het leven, als in een ordinaire flutroman. Het is een roddelende kerk, over de ruggen van anderen heen. Het is geen echte kerk maar een club.

9. Het is tragisch en treurig. De oude profeten weenden erover. Jezus weende erover. Soms ging hij met een gesel er doorheen. Daarom wilden ze hem laten hangen. Hij was een bedreiging voor het religieuze bewind, een bedreiging voor de religieuze markt, want dat is wat het is. Als je markt drijft dan predik je mensen naar de mond. Dan predik je om het geld los te maken in de zakken van de mens, opdat het naar je toe zal rollen. Maar dat is niet wat predikanten behoren te zijn. Marktgedrag of winstbejag is een strik. Dan wordt het vlees tot Woord. Dan predikt men valse hoop en valse troost, en de mensen worden trots en dutten in. Dan wordt het evangelie tot een slaaplied. Laten we ervoor waken.

10. Ik wil u uitnodigen om terug te keren tot de tuin. Laat al die stadse stenen maar los. Op hoeveel valsheid zijn de steden en kerken gebouwd ? Op hoeveel hopen bloed en schedels ? Botten liggen overal, maar men ziet het niet en wil het niet zien. Och, ontwaakt toch, en keer weder tot de tuin des Heeren, en ga tot de wildernis, waar alle verborgen geheimen liggen, om zo iets van uw leven te maken, uw leven zin te geven. Het hoeft niet te eindigen bij de stad en de kerk. Zo kunnen wij langs de tuinkerk gaan tot de wilderniskerk, waar een overblijfsel is.

11. De vijanden van Getsemané voorbij. Wanneer zal het voorbij zijn ? Draag uw Getsemané. Getsemané zal u leiden.

12. Calvijn geeft aan dat er geen directe vleselijke verdienste is, maar de verdienste van het lijden.

13. In de leer van Calvijn is genade een ander loon. God kijkt er niet naar zoals de mensen er naar kijken. Bij Calvijn is de genade onverdiend naar het vleselijke. Als hij het over het geestelijke heeft, dan heeft hij het over de diverse lagen van de mens waarvoor verschillende regels gelden, net zoals dit bij God is. God heeft ook een diepere, verborgen laag, die in strijd is soms met zijn wil. Er gelden andere

regels hier, namelijk van de eeuwige verborgen raad des Heeren, oftewel de verborgen kennis, een geheimenis. Dit is zoals Calvijn het beschrijft een ravijn waar we niet te dichtbij mogen komen, anders zouden we ten prooie vallen aan ijdele nieuwsgierigheid.

14. Dat het loon onverdiend is in de bewoordingen van Calvijn is Calvijn's voorzichtigheid met woorden, zoals hij dat zelf stelde, vanwege dat alle werken van de mensen bezoedeld zijn en onwaardig zijn, zoals een kind maar wat aankliedert, en slechts door zijn vader wordt bemoedigd. De vader heeft het kind wat geleerd, en het kind doet dit onvolmaakt na, zeer klungelig, dus het is geen daadwerkelijk loon wat het kind hiervoor kan krijgen, maar meer een bevestiging en bemoediging. Maar Calvijn laat ook de diepere lagen in de mens zien waarin de mens dichter bij God is. Hier durft hij niet te ver in te gaan. Hij wil ruimte houden voor het geheimenis, maar laat duidelijk blijken dat er dingen gaande zijn, diepere lagen bij God en mens, waar de mens nog niet van op de hoogte gesteld mag worden. Het zou ook te gevaarlijk zijn, stelt hij, om andere woorden te gebruiken, die de mens zou kunnen misbruiken. Hij wil niet terugvallen in het katholieke aflaatsysteem waartegen hij schrijft, dus hij gebruikt strategie. Calvijn geeft alleen hints, maar dieper in de lagen kruizen de lijnen tussen God en mens, en daar is God moeder. Dat hij niet veel over God de Moeder spreekt is vanwege dat hij al eerder had gesteld dat de mens de Moeder heeft misbruikt en verworpen, dus daarom is de mens als oordeel onder een tuchtigende vader gesteld.

15. Calvijn toonde dus aan dat er meer was, en ook dat hij zelf meer wist dan dat hij liet doorschemeren. Hij stelde dat hij moest wachten totdat er betere bewoordingen zouden zijn, zodat het wel veilig zou zijn bepaalde dingen hierover te bespreken.

16. Dat Calvijn veelal geheimzinnig en tegenstrijdig sprak, en soms hints gaf, heeft te maken met het feit dat hij een Augustijner was, en Augustinus had ook gesteld dat God soeverein was, en dat de natuurlijk orde zomaar ineens kon omslaan. Zo sloeg Calvijn dus ook soms om. Calvijn stelde dat dingen konden veranderen, en dat situaties verschillend waren, zodat er andere regels konden gelden, dus hij waarschuwde tegen zomaar navolgen, en wees op het afgestemd zijn, het afwachten, oftewel het geleid worden. Binnen dat kader zou de mens loon ontvangen, zoals de arme Lazarus, ook al was dat in zijn eigen woorden, ter beveiliging, onverdiend loon, want hij vertrouwde de mens in niks, en de mens was in zijn ogen ook compleet waardeloos en bezoedeld.

17. Dit is belangrijk om op te merken bij verdere studie en bespreking van Calvijn, dat hij in een soort vage code-taal spreekt, in geheimtaal. We hebben daarom ook met een verborgen Calvijn te maken, oftewel het verborgen calvinisme.

18. Onverdiende genade, en dus ook onverdiend loon, was zijn veiligheidstaal, zijn strategische taal. Meer gunde hij de gewone burger niet, maar hij gaf wel hints tot hen die

daarvoor opmerkzaam waren. Calvijn was tegen zomaar rechtstreekse letterlijke verdienste, ook omdat hij bang was dat de eer bij God weggehaald zou worden door geklungel van mensen, maar hij had wel degelijk een hemels verdienmodel, waarvoor de arme Lazarus als voorbeeld werd gebruikt, als verdienmodel. Er was dus geen rechtstreeks loon. Goede werken werden niet zomaar uitbetaald. Maar er was dus wel loon via afstemming en via aflegging. Juist als de mens, net als Lazarus alles teruggaf aan God, de oude natuur aflegde, dan was daarvoor een loon, wat Calvijn voor de zekerheid en veiligheid gewoon genade-loon noemde, want de kinderen rommelden maar wat aan. Het stelde niets voor.

19. De mens was zelfs vals in zijn goedheid. Alleen God was waarlijk goed. Dat dieper dingen konden veranderen sloot hij niet uit. Dat was immers ook de theologie van Augustinus. Calvijn was er echter heel voorzichtig mee. Als men te ver zou gaan in het geheimenis, dan zou men onder de toorn des Heeren terecht komen. De mens mocht niet vooruitlopen op God.

20. Elk verdienen bij Calvijn was dus altijd indirect, en nooit als echt loon, maar als bemoediging en bevestiging. Zo ging alle lof naar God.

21. Er was geen tegenstelling tussen genade, werken, loon, verdiensten. Het hoorde bij elkaar. Het kwam allemaal van God. In de diepte van het geheimenis was de kruizing tussen de menselijke lijn en de lijn van God, iets waar hij zich nauwelijks aan durfde te wagen, vanwege het gevaar van misbruik. De mens was er niet aan toe. De mens was diep gevallen. Nu moest de mens afwachten en leren afstemmen en afleggen, oftewel het pad van de arme Lazarus. Op dit pad moest de mens zich niets verbeelden. Het kwam dus van God, maar Calvijn wachtte op betere bewoordingen om de brug tussen God en mens te beschrijven, op diepere betekenissen. In de Institutie, het boek van zijn jongere jaren, wat hij tijdens zijn gehele leven heeft aangevuld, durfde hij hier niet diep op in te gaan, vanwege dat het een aanval op het oude kerksysteem was. In zijn commentaren was hij vrijer en pastoraler. Verder dan hints en wat nuances kwam het verder niet echt.

2.

Het pad van boetvaardigheid

1. De mens bestaat volgens Calvijn uit concentrische cirkels, dus verschillende lagen, en zo is dat ook met God. Ook zijn theologie bestaat uit concentrische cirkels. In elke laag gelden er andere regels, en de lagen kunnen tegenstrijdig zijn aan elkaar, zoals God's wil in strijd is met God's diepere verborgen raad die eeuwig is. Het is een strijd tussen wil en verstand, tussen wil en kennis. Deze lagen en concentrische cirkels spelen op elkaar in en strijden tegen elkaar, en dat vormt Calvijn's ingewikkelde concentrisch-dialectische theologie. Genade is niet tegenstrijdig aan loon en verdienste, maar schakelt de vleselijke vorm ervan uit. Genade is in Calvijn's leer niet overlappend zoals in de leer van vele genade-predikers. De genade schakelt ook niet zomaar de geboden

uit, maar wel de vleselijke geboden van mensen. Genade heeft dus een gematigde plaats in de leer van Calvijn, is niet altijd overduidelijk aanwezig, blijft soms op de achtergrond, omdat Calvijn ook aandacht wil geven aan andere belangrijke thema's. Soms worden genade en uitverkiezing verdreven.

2. Soms strijdt Calvijn tegen zijn eigen leer, maar dat is juist een kenmerk van zijn leer. Hij moet ervoor zorgen dat zijn rivieren niet uit hun bedding treden.

3. Er is geen direct, letterlijk loon in zijn leer, maar een abstract loon. Er is dus niet zomaar direct loon op goede werken, omdat de goede werken van de mens bezoedeld zijn. Hij laat dan wel zien hoe het hemelse loon voorzichtig kabbelt ergens, als een klein stroompje. Dat moet nog ergens in de wildernis zijn, bij de arme Lazarus, en bij de arbeiders in de wijngaard. Dat is het afstemmingsloon, het geleidingsloon. Het gaat dus niet om de goede werken op zich, maar om de mate waarin we geleid worden. Calvijn is heel voorzichtig met het uitkeren van dat loon, en gebruikt hiervoor een filter. Hij wijst dan op het lijden, als een lijdensloon, een stervensloon. Hij wijst dan op het afleggingsloon. Ook dat noemt hij genade. Het is immers genadeloon, van vader tot kind. Het kind is onvolkomen, en wordt slechts bemoedigd. Het eigenlijke werk is van de vader, die het leert aan het kind.

4. Het is dus geen navolgingsloon, geen imitatie-loon. Calvijn is daar op tegen. Het gaat om het geleid worden, om het afsterven aan het lijdenspad, zodat het volledig van God is.

5. De mens moet zichzelf hierin verliezen. In de Institutie werd dat een eng systeem. In de bijbelverklaring werd dat ruimer. We vinden deze concentrische theologie ook terug bij Steenblok, dat hij in zijn preken soms een stuk ruimer was en milder. Een bekend voorbeeld ervan is dat hij de hel soms enorm relativeerde.

6. De concentrische theologie van Calvijn was een wild beest wat nog beteugeld en bereden diende te worden. De latere calvinistische beweging maakte hem nog extremer, oftewel extreem calvinisme. Ze gingen verder dan Calvijn ooit was gegaan. Extremistisch calvinisme is dan eerder tulipisme. Het is nog steeds een groot probleem, maar er mag ook lering uit getrokken worden, oftewel het mag dichterlijk beschouwd worden.

7. Zo staan we aan de stranden van het calvinisme, wachtende op de grote vogels die ons zullen oppikken, de zee over, dieper de wildernissen in. Het is wachten op de wederkeer van de hogere Calvijn, om zo de lagere Calvijn achter ons te laten.

8. Wat we om ons heen zien is berekenings-verbeelding. Alles is het resultaat van ingewikkelde rekenstelsels die op elkaar worden losgelaten, en die hier en daar missing links hebben. Daarom moeten we terugkeren tot de theologie. De ontbrekende zijn inmiddels aangevuld door het verschijnen van de nieuwe bijbel.

9. De mens was in een

schijnwerkelijkheid en zo ook een schijnkerk terecht gekomen vanwege vleselijke en pseudo-theologische berekeningen. De mens raakte steeds meer en meer vast in de aflatenkerk, en die werd vervangen door een nieuwe wet, de wet van genade, wat in principe gewoon een nieuw aflatensysteem was. De mens moest nu theologisch betalen, door geloof in Jezus Christus, wat steeds meer zijn betekenis en diepte verloor. Het werd meer en meer tot een opzegversje in plaats van een levenswandel.

10. Alhoewel Calvijn de geloofsbelijdenis onderstreepte streed hij tegen beide aflatenstelsels, zag hij de gevaren aan beide kanten. Het was tot muntgebaseerde Babylonische tempelprostitutie geworden.

11. Calvijn besprak een hele andere valuta gebaseerd op zijn interconcentrische theologie, waarin verschillende concentrische stelsels op elkaar inwerkten. Hierin waren ook dode en dodende cirkels, als dode golflijnen. Een van de meest beruchte voorbeelden hiervan was dat Calvijn de mens vanwege misbruik van de wil de vrije wil afpakte. Hij noemde dit geen dwang, maar noodzaak, maar zijn theologie was vaak indirect dwangmatig, als gemaskerde dwang. De mens werd ergens in geforceerd, met name in zijn Institutie en zijn boek tegen Pighius, van zijn jongere jaren. Deze dode cirkels en dode dwanglijnen en dwanggolven bleven de kop op steken tijdens zijn gehele leven, maar nuanceerde hij steeds meer en matigde hij steeds meer naarmate hij ouder werd.

12. Calvijn was geen derde graads genade-prediker. Hij balanceerde het met andere thema’s. Hij was niet eenzijdig in zijn genade leer. Soms duwde hij de genade weer terug op de achtergrond, tot de zijlijn, als er gevaar dreigde van genade misbruik. Hij was hierin een kameleon. Zo was Augustinus ook. Calvijn was een Augustijner.

13. De mens had niet zomaar recht op God’s genade en loon. De mens kon dat niet van God eisen. Calvijn stelde dat de mens hierin over de streep was gegaan, en hij moest de mens terugduwen. De mens moest daarom eerst komen tot het jammerloon. Het jammerloon was het hoogste loon. Het staat boven alle schatten der wereld. Dat was wat genade was volgens Calvijn, niet zomaar genade op zich, maar in verhouding tot. Het was in het verband van het vernederingsloon, het afleggingsloon, oftewel het lijdensloon, het stervensloon. Zonder jammerloon, wat het belangrijkste genadeloon was, kon de mens niet tot het Getsemané gaan. De mens moest hiervoor zijn zonde onder ogen komen, de vervloeking van het menselijke geslacht, oftewel de zondekennis en de ellendekennis, de verlieskennis, de armoedskennis, het onder ogen komen van de doodstaat van de mens, waar Steenblok en Mallan in de 1953-beweging ook op wezen.

14. Calvijn hamerde erop dat dit het belangrijkste was van zijn leer, ter doding van de zonde. Het was zijn voornaamste theologie. Steenblok had dit opgepikt, en ging ermee verder.

Vandaar dat Steenblok dus ook een belangrijke theoloog was in Nederland, omdat hij dit belangrijke stuk bracht. Vaak werd daar niet genoeg aandacht aan gegeven, en ging men te snel over op de genade op zich. Ook Steenblok was dus geen derde graads genadeprediker. Hij was er heel voorzichtig in, zoals Calvijn er ook voorzichtig mee was.

15. Calvijn stelde dat men de genade en het loon had misbruikt. Dat begon steeds meer tot hem door te dringen. Men eiste van God, men claimde er recht op te hebben, maar uiteindelijk ging het in de leer van Calvijn niet zomaar om genade en loon op zich, maar om de vrijmacht en soevereiniteit van God, en die was absoluut en onherroepelijk onderworpen aan de eeuwige verborgen Raad des Heeren, de verborgen kennis van het grote geheimenis. De mens moest daar verre van blijven, en mocht God niet zomaar woorden in de mond leggen. De mens was veel te ver gegaan, en Calvijn moest de mens terugduwen, met strategie.

16. Dat daarin grove fouten zijn gemaakt is bekend. Calvijn was een product van zijn tijd.

17. Er was een hele grote kloof tussen de eeuwige verborgen raad des Heeren en zomaar soevereiniteit en vrijmacht en uitverkiezing. De uitverkiezing werd dus gedreven door het grote geheimenis, en zo ook werd de verwerping hierdoor gedreven. Er was dus niet zomaar genade. Er was ook een grote kloof tussen soevereiniteit en genade. Er moest heel veel verworpen worden vanwege de diepe val van de mens. Er was niet zomaar genade. En als er genade was, dan was er niet zomaar loon. Het was niet zomaar een verdienste als men in de wijngaard had gewerkt, want er werd niet uitbetaald naar werk. Zij die later kwamen kregen hetzelfde loon. Dat had niks met zomaar genade te maken, stelde Calvijn.

18. Calvijn stelt dat veel werk als verplichting gedaan moet worden tot God niet voor loon, maar voor afbetaling van schuld, dus God is niet verplicht ons uit te betalen. Het is onderdeel van de boetedoening van de mens. Daarom is Calvijn zo voorzichtig met het gebruiken van loon en verdienste. Ook omdat de werken der mensen bezoedeld zijn, maar Calvijn laat dan tegelijkertijd de weg zien : er wordt uitbetaald naar afstemming, naar de mate waarin de arbeider door de Heere wordt geleid, in het niet werken en in het werken, dus het gaat niet om het werk op zich, maar om het luisteren, als een luisterloon. Dat is volgens hem een betere beschrijving van het genadeloon. Er wordt dus niet uitbetaald naar kwantiteit maar naar kwaliteit, niet naar daadwerkelijke arbeid, maar naar luisterzin. Zo wordt dus het strijdveld verschoven in de leer van Calvijn, en wordt zomaar genade die de mens zich heeft toegeeigend weggeschoven onder hogere principes. Calvijn plaatst dus allerlei belangrijke filters tussen mens en genade en tussen mens en loon, zodat het eerlijker en veiliger wordt.

19. Nu gaat het er dus om : luisteren en jammeren.

20. In zijn leer stelt hij het zo : Niet God moet de mens uitbetalen, maar de mens moet God uitbetalen. Zo is er het hele smalle pad van verdiensten in de leer van Calvijn, waar een mens aan alle vleselijke genadestelsels, geloofsstelsels en loonstelsels afsterft. Dat is wat het jammerloon is op het pad van de arme Lazarus. Dat is een pad van boetvaardigheid. Dat is het pad van de ellendekennis. De mens verdient een zeker genadeloon door het terugbetalen. Dat is klein, eenvoudig en sober. Een mens heeft niet veel nodig.

21. Men kan het dus niet zomaar verdienen in de leer van Calvijn, want de mens heeft schulden en verplichtingen naar God die afbetaald dienen te worden, en de mens werkt niet naar kwantiteit, maar naar kwaliteit, ook in de zin dat men niet voor tijd wordt uitbetaald, maar voor timing, en in die timing moet men afgestemd zijn op de Heere, en op niets anders. Er is dus alleen leidingsloon, in het wel of niet doen van het werk. Vandaar dat we spreken van een luisterloon.

3.

Het boeteloon

1. God is tot niets verplicht, de mens heeft geen rechten en kan niets eisen, want de werken en wetten der mens zijn bezoedeld. Wel stelt Calvijn dat de mens hoe dan ook zijn rechtmatig loon krijgt. Hij sluit het dus ook niet zomaar uit, maar laat de nodige ravijnen tussen de principes bestaan, wat duidelijk wordt in zijn interconcentrische theologie.

2. Genade en loon zijn dus onderhevig aan een heleboel hogere principes in de leer van Calvijn, waar hij naar eigen zeggen ook maar half inzicht in heeft, vanwege het feit dat het grote geheimenis van de eeuwige verborgen raad des Heeren niet zomaar toegankelijk is, ook niet voor hem.

3. De fijngevoelige afstemming hierin jammerend over de zondestaat der wereld is Calvijn meer waard dan zomaar genade op zich, omdat die vaak overmoedig en overmatig ingebeeld is en toegeeigend, als aanmatigend recht, een verderfelijke eigenschap van het verblinde vlees. Calvijn wijst erop dat werk in de wijngaard geleerd moet worden, met name wat het is, en welke waarde het heeft, en komt zo tot de conclusie dat juist het niet werken, als de Heere dat zo heeft ingesteld, wordt beloond, vanwege de luisterwaarde ervan. In principe is dit ook verbonden aan het verhaal van Maria en Martha. Het gaat niet om het vele bidden en vele strijden, want dat kan ook weer een heel farizeïstisch motief hebben van het gezien willen worden en het bewonderd willen worden. Het gaat om de zelfvernedering en zelfverloochening, om zo te komen tot de Heere om daar sober te luisteren. De nieuwe bijbel wijst er dan ook op dat dit luisteren niet zomaar op zichzelf staat, maar dat het om het toetsen gaat. Vandaar dat toetsen, jammeren en luisteren met elkaar dienen te kruizen.

4. Het jammerloon gebaseerd op de ellendekennis in de leer van Calvijn is niet zomaar het loon wat de mens

verdient voor het jammeren over de zonde van de wereld, maar terugbetaling aan God, door boetedoening. In die zin is er dus niet zomaar loon naar werken. God heeft geen schulden aan de mens, maar de mens heeft veel schulden aan God.

5. Het jammerloon, of eigenlijk de jammerbetaling, is de grondtoon van de genade in de leer van Calvijn. Dit is een afgestemd loon, oftewel een afstemmingsbetaling, wat de mens aan God verplicht is. Zo moet een mens dus eerst heel veel terugbetalen aan God voordat we van loon kunnen spreken. Vandaar dat Calvijn voorzichtig is met deze termen, ook weer als voorzichtigheidsloon of voorzichtigheids-uitbetaling eigenlijk, want er moet heel veel teruggegeven worden aan God.

6. Lazarus en de wijngaard-arbeiders staan hiervoor als beeld. Het is een pad door de wijngaard. Hierin sterft de mens aan zichzelf opdat elk loon en elke uitbetaling gezuiverd wordt. Dat is een afstervings-loon of afstervings-uitbetaling, of lijdensloon, of beter : lijdens-uitbetaling. Nu, dat kan de mens niet zomaar op Jezus afschuiven. Calvijn waarschuwt tegen het Jezusfreakisme. Hij stelt dat al het overmatige Jezus-gedoe, als sier-Jezus of vormen-Jezus, juist de armenhulp uitdooft. Het ware offer is aan de armen, niet zomaar aan Jezus, want Jezus is ter voorbeeld en herinnering aangesteld. Calvijn gaat dus niet zomaar voorwerpelijk met Jezus om, maar onderwerpelijk en in verhouding tot.

7. Calvijn strijdt tegen het zomaar navolgen van Jezus, wat hij als extremisme bestempeld, als te uitwendig, maar wijst op het geleid worden. Daarin heeft Jezus een zekere en belangrijke plaats in zijn leer. Hij predikt dus Jezus, maar niet overdreven. Hij is geen derde graads Jezus-prediker. Hij blijft duwen en trekken aan de thema’s. Het jammeren, de zondenkennis van de vervloeking der wereld, stelt hij voorop, als voornaamste, als grondtoon. Daar moet de mens ook zeker niet langsheen proberen te komen zomaar. Het leven waarmee de mensen zich vleien is de ergste dood, stelde hij.

8. In de 1953 beweging werd dit de donkere bruid genoemd, de zondenkennis, of zondologie, het kennen van de grootte van de zonde, en de diepte van de zondeval. Men komt alleen jammerend tot deze bruid, en zonder deze bruid kon men niet tot Jezus komen, niet tot zoonschap komen.

9. Hebben we het over deze bruid, dan hebben we het over de hogere kerk die armoedsbewust is, hongerbewust, ook als een beeld van Moeder God. Calvijn had er al op gewezen dat God allereerst als Moeder kwam, en zij verwierpen haar, want zij wilden van zondenkennis niet weten.

10. Zij wilden een lagere, Laodiceaanse kerk, zonder zondenkennis tot Jezus komen, tot genade en loon komen, zonder te betalen, zonder te jammeren, zonder het lijden. Men wilde de pinnen door het vlees niet. Men wilde de oordelen des Heeren over de zonde niet. Men zag namelijk marktwaarde in de

zonde. De zonde zou hen machtig, vereerd en geliefd maken. Ze wilden vleesstrooiers worden.

11. De mens moet komen tot boete-kennis, en door boetvaardigheid het boete loon ontvangen.

12. De genade werd misbruikt, verkracht. Daarom werd de genade op een hogere plank gelegd, waar de kinderen niet zomaar bijkonden. Het zou eerlijk afgemeten moeten worden, op zijn tijd, en in de juiste verhouding. De volkeren hadden elkaar verslonden, elkaar geplunderd, in onrecht onder water gehouden.

13. Het geheimenis van Calvijn dringt. We hebben dat allemaal gevoeld. Het was geen volmaakt systeem. Het was zelfs zwaar verdorven, maar het gaf de kiem van gerechtigheid. Het zaad van Calvijn moest nog sterven, in de diepte der aarde. In deze dagen hebben we hiervan de oogst, maar het moet nog dieper sterven. Er zal een grote oogst zijn. De Heere had dit zaad des levens gegeven in de reformatie.

14. Zo kwam Calvijn tot de lage landen zowel tot oordeel als tot zegen. Zijn prediking moest gezifd en getest worden. Het zaad moest nog sterven, het kaf moest gescheiden worden van het koren op de dorsvloer. Zo sliep ook de 1953 beweging aan de voeten van Calvijn op deze dorsvloer. Ze waren er nog niet. Alleen de kiem was gegeven.

15. Calvijn was in velerlei opzichten onrein, wat hij ook op zijn sterfbed toegaf, maar ook het hogere geheimenis was in hem, en hij werd als gereedschap in de reformatie gebruikt. Het kan niet goedgepraat worden, maar eerst zou het Woord vlees worden, en het vlees zou Woord worden, als een voorhangsel, als een gevecht, als de worsteling van Jakob op Pniël. Aan beide kanten moest het sterven. Het was tweeledig zaad.

4.

Het toetsloon

1. De ware offerplaats is het gebied van de armen. Aan hen moet geoffferd worden. Zij zijn er opdat hen welgedaan wordt.

2. Kijk naar de kerken. Is het calvinistisch in die zin, of hebben ze van Jezus een uitwendige afgod gemaakt waardoor ze afgeleid zijn van hun daadwerkelijke taak. De ware godsdienst is het omzien naar de armen, naar hen die het minder hebben.

3. Dat was ook een groot punt van Mohammed. Dat komen we telkens tegen in het boek van de mohammedanen. In die zin ligt het calvinistische dichtbij het islamitische, zoals de gereformeerde vaderen ook soms zeiden : ‘We zijn liever Turks dan paaps.’ Ze zagen wel in dat de kerk diep in het materialisme was weggezonken. Calvijn zette in die zin het werk van Mohammed voort, maar dan in de reformatie. Hij streed tegen buitensporige Jezus-afgoderij. Alles had een plaats en functie in de leer van Calvijn, en dat mocht niet uit de oevers treden. Calvijn waakte over zijn leer.

4. Calvijn stelde dat velen zichzelf het geestelijke aanmatigden, de geestelijke

levenswandel, terwijl ze de gaven niet hadden. Oftewel : er was geen levens-afstemming, geen leiding des Heeren. Ze volgden gewoon elkaar na. Het doel van de geestelijke gaven was om het evangelie aan de armen te verkondigen. Juist omdat dat niet of nauwelijks gebeurde stelde Calvijn dat ze daarom de geestelijke gaven niet hadden. Ze waren met andere dingen bezig. Ze probeerden elkaar te imponeren, ten koste van de armen. Ze wilden de minsten niet zijn.

5. Hij noemde hen gehoornden die ongeschikter waren dan ezels. Hij noemde hen opgeblazenen die rijk waren in woorden, maar verre van het ware geestelijke waren, want ze hadden de armen, de verbrokenen en verslagenen veracht.

6. Er waren ook hen in armoede en slavernij die hun situatie niet eens doorhadden en zichzelf zelfs tot in de dood bleven vleien. Ze waren ongevoelig en hard van hart, en daarom waren weinigen geschikt om de genade te ontvangen, stelde Calvijn.

7. Alleen door verootmoediging in de ellendekennis en honger kan deze profetie verstaan worden, stelt Calvijn, want de opgeblazen hoogmoed die niet zucht en zichzelf niet mishaagt is doof tot deze profetie en gaat haar met minachting voorbij.

8. Er is dus niet zomaar genade. Calvijn stelt de ellendekennis en de verdieping daarvan voorop, zoals hij op andere plaatsen ook heeft gedaan, en waar Steenblok in de 1953 beweging ook op wees. Zonder de ellendekennis komt de mens nergens. Zonder aan de diepte van de zondeval ontdekt te worden, de grootte van de zonde te leren kennen, en een honger te hebben deze macht te verslaan, is het niet mogelijk de Heere welbehagelijk te zijn. Wij moeten tot de donkere bruid gaan, en wij moeten zeker met haar worstelen. Er is zoveel valse en dode zondenkennis. Er is zo weinig verootmoediging hierin, zo weinig zucht men erover, en zo weinig mishaagt men zichzelf hierin. Men wil het snel snel doen, even snel door Getsemané heen. Te snel bevonden, te zoet bevonden. Het is te modern geworden, te gestileerd. Men heeft het te romantisch gemaakt, en het verkoopt goed. Men heeft hun leven niet willen afleggen. Men neemt genoegen met een vervalste hemel vandaag de dag, een karikatuur.

9. Als eerste is er de toetsnoodzaak, en dat mag men niet afjakkeren. Als eerste moet men als Jakob tot Pniël gaan om met de amazone te worstelen, met de donkere bruid, met God, met de leer, de theologie. Daarom is het niet zomaar ellendekennis en zondenkennis, maar veeleer het toetsen ervan wat van belang is. Toetsen is onze eerste noodzaak in een wereld waarin niet of alleen halfslachtig getoetst wordt, een wereld en kerk waarin men te snel van zichzelf en de ander overtuigd is.

10. In de nieuwe bijbel begint het dus bij toetsloon, en niet zomaar jammerloon.

11. De donkere bruid is verbonden aan de tenten van Kedar. Zij is een beeld van de zondenkennis, het ontdekt worden aan de diepte van de zondeval

en de grootte van de zonde. Bitter doet zij wenen, als de strijd van Jakob op Pniël. Wij ontkomen aan haar niet.

12. Daarom zijn de levens van het overblijfsel vaak zwaar. De pin door het vlees behoedt de vrome tegen het meesgesleurd worden door de zonde.

13. Het volk des Heeren mag God danken voor het Woord wat tussen hen en de zonde instaat. Dring binnen in dat Woord, in de schuilplaats gegeven, want de dagen zijn zwaar. De stromen van zonde en wereldgelijkvormigheid zijn zwaar en krijsen ten hemel. Het zijn woeste golven, woeste stromen, maar het kan ook dodelijk stil zijn.

14. Calvijn waarschuwt tegen de dwepers die zich aan de letter des woords hardnekkig vastklemmen. Hoe diep is dit gif wel niet in de gemeente des Heeren doorgedrongen. Ook dit heeft allemaal de armenzorg weggeschoven.

15. Calvijn stelt dat de huichelaren altijd ijverig bezig zijn om door uiterlijke plechtigheden te tonen dat zij God dienen, en daardoor langs het doel heenschieten. Calvijn stelde dat er een groot gevaar was van vals vertrouwen en genade-gevlei in de kerk.

16. Calvijn is voorzichtig met zomaar loon voor goede werken, en stelt dat de goede werken vruchten van berouw dienen te zijn. Goede werken kunnen al snel uitwendig zijn, maar berouw gaat om het inwendige. In principe gaat het om de vruchten van boetvaardigheid. Door boete te doen kon men waarlijk loon ontvangen.

17. Calvijn stelt dat de borstzwellers door hun hoogmoed en huichelarij een veel zwaardere straf krijgen dan gewone mensen. Calvijn noemt het valse inbeeldingen. Ze moeten tot boete worden gemaand, zoals ook Johannes de Doper dat deed. De huichelachtige borstzwellers hebben een hardnekkigheid die verwondering wekt. Ze houden zich met hand en tand vast aan hun omhulsel, aan hun masker. Daarom bestrafte Johannes hen in het openbaar. Calvijn waarschuwt dat zij vol zelfvertrouwen zijn en wanen veilig te zijn tegen God’s oordeel, maar omdat zij van het oordeel vlieden zal het oordeel nog zwaarder over hen zijn.

18. Op onnagaanbare wijze verslaat God het vlees, stelt Calvijn. Vandaar dat de mens het niet zelf kan zomaar. We moeten geen romantische onderonsjes zoeken met God. God is een strijder en strikster van het vlees, en zal daarom tegenstrijdig zijn tot ons vlees. Het is geen romantische verhouding, maar een krijgsverhouding, want de Heere moet ons vlees wel breken en krijgsgevangene nemen. De Heere is bovenal en allereerst tegenstander. Wie de Heere op enige andere wijze tegemoet treedt zal bedrogen uitkomen. Wij behoren op Pniël met de Heere te worstelen, en de Heere zal ons overwinnen, overweldigen, opdat het vlees geen voordeel behale. Het vlees zal verslagen liggen in de krijgstent.

19. Calvijn wijst er op dat niemand tot de genade komt dan door de zonde te haten en een mishagen aan zijn gebreken te hebben. Dat is een houding

die God allereerst heeft, boven alles.

5.

De gladiatorenboete

1. Het van geen bevrijding willen weten om deel te hebben aan een hogere opstanding en het van geen troost willen weten is een werktuig in het proces van het doden van het vlees. Zoek niet naar de goedkeuring van de mensen, want dat is ook allemaal vleselijke troost. Zoek de Heere, zoek te sterven aan het zelf, zoek naar de wedergeboorte tot geestelijke opvoeding.

2. Dan moet je als pniëliet tegen het vlees, als een Ismael die tegen alle vlees streed, door de enge poort. Daarvoor moet je alle aardse romantiek en ook religieuze romantiek afleggen. Terugkeren tot de moeder, maar zij neemt niet zomaar kinderen aan. Zij neemt alleen hen die een harde dood aan zichzelf zijn gestorven, het proces geheel hebben doorlopen. Dat is niet iets letterlijks. We spreken van beelden. Het is iets symbolisch. Uiteindelijk moet de eigen verantwoordelijkheid geleerd worden.

3. Ik kan er niet genoeg op hameren. Hierin zijn vele valstrikken, en die worden door de nieuwe bijbel allemaal besproken.

4. We zien een groot toneelspel om ons heen. De zwarte cobra zwemt door de rivieren. We moeten de oude wereld achterlaten, ons laten heropvoeden door de wedergeboorte. Het is iets literairs. Het is een verhaal. Het is iets symbolisch. We moeten de diepere processen en patronen gaan zien. De andere wereld probeert te communiceren, maar daarvoor moeten we aan onszelf sterven in bitter gladiatorenschap. We komen niet zomaar als ballingen door de enge poort. We moeten dood aan onszelf binnengedragen worden. Als stervenden en gestorvenen. Ook dat proces mag niet versneld worden, want dan zal de dood van ons wegvluchten. We mogen Getsemané en Golgotha niet snel overslaan.

5. We moeten de gladiatorenboete ten volle betalen. Op Pniël moeten wij verbroken worden, en niet halverwege wegrennen. De enge poort is uitgedost met besnijdenismessen, waar de nieuwe bijbel over spreekt. Zo was dat ook al uitgebeeld in het oude Egypte. Laat het proces van de wedergeboorte diep inwerken, opdat er ruimte zal zijn voor heropvoeding.

6. Het gladiatorenloon is allereerst een terugbetaling aan de Heere, niet zomaar loon. De gladiator is een beeld van het zorgvuldig toetsen. Alleen zo kan het vlees een zuivere dood sterven. Pas dus op met zomaar troost, want het kan een verstrikking wezen. Toets alles. Laat het geen uitvlucht zijn om het vlees in leven te houden.

7. De zwarte cobra met de lange staart glijdt door de grachten. Het is op zoek naar hen die niet diep genoeg zijn afgestorven aan het ego. Het grijpt hen die nog niet waarlijk wedergeboren zijn, hen die nog dwaas rondzwerven in vleselijke romantiek en religieuze

romantiek. Ze behandelen God als een goedkope hoer, niet als moeder. Ze zijn controlezuchtig. Ze bazen God rond als een hond.

8. Als gladiatoren zullen wij binnengaan, niet als romantische genade-vleiers die het vlees sussen en gerust stellen. Er is grote valse gerustheid. Daarom temperde Calvijn de genade ook vaak, omdat hij het misbruik zag. Daarom moest ook de 1953 beweging komen. De overgenade moest een halt toegeroepen worden, want het vlees kon zo niet sterven. Het heeft het vlees gebaard en groot gemaakt. Dat is het nephilim-complot van de goedkope genade kerken. Met de hete aardappel in de keel verzadigen ze het vlees, met troostvolle woorden die geen offensief bieden tegen het vlees. Het is de zwarte cobra. Het zijn geestelijke huurmoordenaars die moeder en kind hebben omgebracht, opdat het mannelijke nephilimvlees kon pronken. Borstzwellers, zoals Calvijn ze noemde. Het is een zwaar farizeïstische secte en cultus binnen de kerk die sjoemelt met nieuw testamentische verwesterlijkte wetten en het volk daarmee bedriegt en belast, vanwege gebrek aan kennis.

9. Maar de aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

10. Waarom gaat men soms door tijden heen dat men God niet voelt, geen vertroosting voelt, geen bemoediging, geen goedkeuring ? Omdat men soms dieper aan zichzelf moet sterven, en dieper wedergeboren moet worden. Als men in zulke tunnels is dan is troost gevaarlijk, want dan zou het ervoor zorgen dat het vlees bekrachtigt wordt en niet sterft. Daarom wilde Job ook van geen troost weten in zijn bittere lijden. Teveel zoet kan allerlei problemen geven.

11. Calvijn stelt dat het volk soms door dorre tijden heengaat om het geduld te oefenen.

12. God wordt niet geleid door grenzeloze willkeur en drijft de mensen niet door tiraniek geweld als kaatsballen, stelt Calvijn, maar aan alles wat de Heere doet ligt de hoogste rede ten grondslag.

13. Wij moeten ijverig op onze hoede zijn tegen zelfverheffing die door voorspoed opgewekt kan worden.

14. Als wij door de enge poort gaan dan vraagt God onze voorhuiden. Bloed, d’m in het Hebreeuws, heeft de Egyptische wortel d’m, wat hoofdbesnijdenis betekent. Wij gaan alleen door de enge poort als verbrokenen. God is bij de verbrokenen en verslagenen van hart en ziel.

15. Waar is God als ik pijn heb ? wordt er soms gevraagd. God is de pijn. De kennis die wij van God krijgen is in die zin verpijnd, omdat het inhoudt dat we met de wereld breken. Dat kan alleen door een diepe innerlijke verbrokenheid.

6.

God boven alles tegenstander

1. Al het bezit en samenzijn wat buiten

het onderwijs ligt is illusie. Daar wees Immanuel Kant al op in de jaren 1700.

2. De enge poort is dus niet letterlijk, maar het is een school. Zij die spijbelen zullen nooit binnen kunnen gaan. Het spijbelvlees moet eerst afsterven.

3. Dit laat zien de noodzaak van het onderwijs, niet zomaar werk.

4. Calvijn wijst erop dat we niet zomaar door Abraham binnenkomen, maar door Jakob. Dat houdt in dat we strijders dienen te zijn. Wij strijden voor het onderwijs, op Pniël. Alle strijd is geen strijd op zich, maar studie-strijd. Strijd om te studeren. Het komt je niet zomaar aanwaaien. Laat dat de enige oorlog zijn die we strijden.

5. Wij willen van de Heere leren. Soms lijkt het niet te gebeuren en is alles dor en droog, juist omdat we eerst aan het vlees moeten sterven en wederomgeboren dienen te worden. Daarom moeten we stilte en geduld leren, en zo luistervermogen aanleren. Hier begint het bij, en dat is een groot toetsen op Pniël. Daarom is God boven alles tegenstander, om ons die oorlog te leren.

6. Het is een koud oor, waar de eeuwige rivieren stromen, vaak ijzig. Dit houdt in dat we richting moeten vinden in ons luisteren.

7. Wij hebben te maken met het amazone-evangelie van het vrouwenzaad wat het beest zou overwinnen. Het is niet iets romantisch, maar het kan moederlijk zijn. Niet altijd, want soms dienen wij aan onszelf te sterven, en soms moeten we het op onszelf betrekken om het projecteren af te leren. Wij moeten zelf verantwoording leren dragen, en zelf opgroeien. Deze tweedeling zal er altijd in de mens zijn, van moeder en kind.

8. Wij mogen bidden met Job : ‘Ik wil geen troost, want het vlees dient geheel te sterven. Ik wil geen romantiek, want het vlees dient geheel te sterven.’ Wij moeten opgenomen worden door de vogels van het Ragnarok tegen het vlees. We moeten loskomen van alle aardse structuren die oververwend zijn en snel bevredigd willen worden. We moeten gaan tot het pad van ijs, en dit volledig begaan totdat het gehele vlees is afgestorven.

9. Het geheimenis tussen man en vrouw is het gaan door de enge poort. Daarin sterft het vlees volledig af, geeft de mens zijn zaad, opdat het tot leven wordt verwekt, nieuw leven na Ragnarok. Dat is het wonder tussen man en vrouw.

10. Johannes de Doper gaat over het geheimenis van de hoofdbesnijdenis, de besnijdenis van het verstand, het gaan door de enge messenpoort, een poort in de onderwereld die al in de Egyptologie werd besproken. Hij was als de wedergekeerde Elia. Elia had het zo moeilijk gehad dat hij niet meer wilde leven. Hij werd door vogels gevoed, als door vogels opgenomen, dieper in de wildernis. De vrouw, de kerk, moest vluchten tot de wildernis, want de profeten werden vervolgd. Het is voor een profeet niet goed vertoeven in de stad. Jeremia riep op om het vreemde juk buiten de stad te aanvaarden.

11. Deze aarde is een deel van de onderwereld. Laten we onszelf niet bedriegen. Het is het gebied buiten het paradijs. We kunnen alleen terug door Ragnarok, als we opgenomen worden door de vogels van Ragnarok, zoals ook Elia en Johannes de Doper.

12. Het is het lot van iedere profeet : God leidt ons terug tot de wildernis, tot de vogels, die hemels onderwijs bieden. Zij komen van boven, om op de discipelen neer te dalen, zoals op pinksteren. Zo ontving ook Jezus eens de hemelse vogel.

13. Zo is er een vissersoproep om terug te keren. De geestelijken zijn in deze wereld onbegrepenen, maar zij willen ook niet begrepen worden. Zij praten mensen niet naar de mond. Zij spreken in raadselen. Zij werpen hun parels niet voor de zwijnen, maar zij brengen het hemels onderwijs aan de heiligen, aan hen die daarvoor klaar zijn.

14. Calvijn stelde dat de leer der schrift door ontelbare verdichtsels was verduisterd. Men was tot allerlei bijgeloof vervallen. En ze hadden een vrede gebracht buiten God om. Het is een valse en vuile vrede waaronder ze hun ongerechtigheden kunnen blijven doen. Zo verschuilen ze zich. Het is een wereld van groot bedrog. Ze scheppen behagen in schijnwijsheid, stelt Calvijn. Ze hebben zelfs hun eigen voorzichtigheid, die ijdel is, om hun zonde te beschermen. Deze voorzichtigheid is van een dodelijke aard.

15. Wij moeten daarom bidden om de vogels van Ragnarok, en niet de troost en romantiek der wereld aannemen, want die is om het vlees in opgeblazenheid te bewaren. Het verstikt het geestelijke leven.

16. Laten we net als Jezus, de profeten en de discipelen deze vogel ontvangen, die ons over de ijszeeen zal brengen. De Heere heeft zijn vogel gezonden. Het zal ons brengen tot nieuw land. We moeten daarvoor al het oude achterlaten en niet vallen voor oude troost en oude romantiek, want het zijn valstrikken. Val niet voor de verleidingen van de oude bruidsgeesten zoals in de dagen van Noach. Ze leven om te eten, te drinken, te huwen en vrolijk te zijn. Keer u af van de hoererij van het vlees.

7.

Het reddings-syndroom

1. Het vlees moet de dood geheel sterven. Een reserve achterhouden zal ten strop zijn. Vertrouwt de vijand niet. Denkt niet dat u nog wel iets kunt achterhouden van het vlees, want het zal u tegenhouden. Het vlees heeft geen goede plannen met de mensheid. Het wordt door de misleider voortgedreven. Val niet voor de Judas kus. Kus niet met het vlees, want het is om u te verraden. Het vreet uw gehele geestelijke leven van u weg, stap voor stap.

2. Maak een tocht tot de eeuwigheid op de rug van de vogel des hemels tot u gezonden. Tot een ieder is deze vogel gezonden, maar velen wijzen het af, want ze willen bij de vleespotten blijven. De honger en het ijs willen ze

niet. Ze willen snelle bevrediging van hun zinnen, ook van hun religieuze zinnen. Daar hebben ze de snelle Jezus-afgod voor, waar Calvijn ook voor waarschuwde en tegen predikte. Woest was hij erop. Hij tierde en raaste tegen deze geest, zoals ook de Nederlandse gereformeerde vaderen dit deden, zoals Kersten. Het volk is bedrogen door uitwendige religie. Het is allemaal schoonpraterij.

3. Wereld en kerk zijn dronken, door een vreemd virus aangestoken. Alle ware geestelijken hebben ze gedood. Bedriegelijke markt-geestelijken die met hen meepraten hebben ze gekroond en een podium gegeven, maar zij zijn onder hun controle. Ze kunnen eenvoudig overgaan tot kruiziging als ze hen niet meer welgevallig zijn. Alleen van voorspoed, goedkope genade en goedkope vergeving willen ze horen. Alles moet goedkoop en kitsch zijn. Het moeten druk-op-de-knop kerken zijn. Instant koffie. Ze willen op hun wenken bediend worden. Daar horen geen ruige oude profeten bij. Men wil stropdassen zien. Het geld moet rollen. De kerken moeten volstromen met verwenden die nog meer verwend willen worden. Ze willen niet opgroeien. Ze willen verwende kinderen blijven. Het is nog allemaal op speelgoed-niveau, maar het speelgoed is gevaarlijk. Gifpillen slikken ze, maar daar is nog nooit iemand mee geholpen. Ze vernietigen slechts zichzelf.

4. Calvijn spreekt dat ze tot het niveau van aardse goochelarijen zijn vervallen. Daarom moet het nieuwe onderwijs wel komen. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Genade was hen altijd belangrijker dan gnosis, dwars tegen de woorden van Jezus in dat juist de kennis, de gnosis, de sleutel tot behoudenis is. Die werd door de wetgeleerden achtergehouden. Kennis is altijd belangrijker dan zomaar wetten, want die kunnen juist richting en betekenis verliezen als er geen kennis over is.

5. Laten wij daarom genoegen nemen met onze ballingschap, met elk ijs in ons leven, opdat het vlees daardoor uitgeschakeld kan worden. Zonder winter kan er nooit een zomer zijn, en de winter dient geheel in te werken.

6. We kunnen blijven klagen over de enorme omvang van de zonde, maar het moet ons doen opgaan tot het onderwijs. Onderwijs is het allerbelangrijkse, niet zomaar genade. Calvijn predikte ook niet zomaar genade, maar in verhouding tot. Als genade misbruikt dreigde te worden dan temperde hij het weer, en stelde hij andere dynamieken voorop en boven de genade.

7. Calvijn stelde dat het ook niet zomaar om de genade ging aan een mens gegeven, maar de genade die men aan elkaar doorgeeft, wat hij de betekenis noemt van de naam Johannes, de zoon van Zacharias.

8. Vaak komt het voor dat Calvijn de menselijke theologie aanvalt als verrader van de armendienst, de zorg die men onder elkaar dient te schenken. Calvijn noemt dat de menselijke theologie vaak egoïstisch is, en dat men zo tot afgodendienst vervalt. Calvijn geeft daarom aandacht aan de

verhoudingen, en is daar een wachter van.

9. De mens denkt vaak veel te romantisch over het leven om hem heen. De waarheid is dat de vijand overal loert om hem te strikken. Dat gaat voornamelijk ook door ogenschijnlijk goede dingen. Laten we niet vergeten dat de misleider vaak niet komt als een brullende leeuw, maar een engel des lichts.

10. De lauwen zijn blind, en stellen zich hierdoor boven de profeten en vervolgen hen. Wij moeten niet zomaar de vreze des Heeren ontvangen, maar ons door de vreze des Heeren laten regeren.

11. Calvijn noemt het de toetssteen. Daarbuiten ligt de leer die dienstbaar is aan de eerzucht der mensen.

12. Dan moeten we dapper zijn. Dan moeten we strijden. We mogen geen compromissen met de vijand sluiten hierin. Ook al verliezen we dan familie en vrienden, ook al verliezen we dan onze levenspartner. God is belangrijker. We moeten de leer die uit de mensen is leren verwerpen.

13. Eerst hebben we een gevecht met de leugen. We komen niet zomaar tot de Waarheid. Het regent geen waarheid op aarde zomaar. De aarde is een fokkerij en een jachtveld. Vele gevaren en valstrikken loeren er om ons heen. Die zijn sluw en bedriegelijk. Vergis je niet. Dut niet in. Het is vaak niet leven maar overleven.

14. Er moet hard gewerkt worden voor alles. Niks komt zomaar, als we het over het geestelijke hebben. Men moet niet door de prachtige natuur snelwegen van genade bouwen. Men is ingedut.
15. Het boek Odenlech in de nieuwe bijbel laat het verschil zien tussen Areta, het harde werk, en Kakia, de wereldgezinde verslapping, de lauwheid.

16. Lauwe mensen vormen een bedreiging voor het koninkrijk des Heeren. Uitspuwing dreigt dan, niet als een oordeel, maar een oproep. Soms moet een mens uitgespuwd worden om hem wakker te maken. Maar de lauwen hebben de profeten uitgespuwd en de geestelijken, en nu wordt hen slechts een spiegel voorgehouden.

17. Onderwijs staat op de eerste plaats. Heb geen andere goden. Als je indut in het onderwijs dan zal bedrog en wereldgezindheid je meesleuren.

18. We hebben het Woord nodig om het koninkrijk te bouwen. Het komt niet zomaar neerdalen. Er moet hard gewerkt worden, en dat kan alleen goed gaan als er hard is gestudeerd.

19. Een beeld hiervoor in de nieuwe bijbel is het dragen van het visnet. Dat betekent niet alleen het lijden te dragen, maar ook het onderwijs tot je te nemen en te verspreiden. Alleen hierin is leven. Laat je niks anders wijsmaken. Het leven is niet vanzelfsprekend. Zovelen zijn levende al dood. We hebben te maken met concentrische cirkels. De hogere amazone bronnen zullen alles zuiveren. Daar omheen liggen de concentrische cirkels, de wachters. Telkens weer worden we diep

in deze cirkels gezogen en meegesleurd. Telkens weer worden we er in uitgespuwd. Deze cirkels moeten dus nog verder ontzegeld worden. Er moet met de wachters geworsteld worden. Zonder gevecht geen ingang. We zijn op Pniël. Jakob klaagt en is moe en wanhopig, en toch weet hij dat hij door moet vechten tot de morgen, en zelfs dan gaat het gevecht verder.

20. De charlatan-redders zijn gekomen en hebben alles goedkoop gemaakt, en het werkt gewoon niet. De wereld is gezonken in een goedkope flutroman. De strijd is niet romantisch. Houd jezelf niet voor de gek. Er moeten grote offers gebracht worden. De overwinnaars zijn maagdelijk tot de zonde, hebben zich er niet mee besmet. De zonde is dodelijk.

21. De maagd weent vanwege alle zonde en het grote bedrog en de velen die slapen. Haar roepstem wordt niet gehoord. Het kind ligt blauw in de wieg. Hun valse, snelle, eenmalige wedergeboortes in het reddings-syndroom hebben doodgeboren kinderen voortgebracht.

22. Wie luistert ? Allen zoeken zij hun eigen wegen. Het zijn concentrische cirkels, spiegelingen. Laat je er niet door afleiden, ga niet met deze spiegelingen mee, maar kom hogerop, en kom tot de bronnen. Daar kom je niet zomaar. Je wordt niet zomaar ten hemel genomen door een opzegversje. Het vraagt alles van je, je gehele leven.

8.

Gaan tot het rode

1. De mensen om ons heen zijn de concentrische cirkels, afgeweken van de bron, de één verder afgeweken dan de ander. Het is als een trappenstelsel. Sommigen ontwaken, sommigen vallen dieper in slaap. Ze geven slechts hinten van een hogere wereld. Ga op zoek naar de sleutels, en weet dat het niet zomaar sleutels zijn, maar dat het gereedschap is. Je moet er hard voor werken. Zo niet, dan zou het niet veel voorstellen.

2. Je kan je depressief voelen soms, of zelfs wanhopig, vanwege de eis van het leven, als je de roep hoort. We zien het allegorische beeld van de monniken-ordes die celibatair in afzondering leven in de natuur, wat een beeld is van maagdelijkheid tegen de zonde, niet van maagdelijkheid naar de kennis toe, dus het is niet van belang om het te letterlijk te nemen.

3. Je bent monnik, en wordt pelgrim, opdat de zonde je niet zal vinden, zoals dat in Buli 1 wordt beschreven. Blijf doorgaan, verslap niet. Val niet terug in lauwheid, want de zonde jaagt achter je. Je bent monnik, wordt pelgrim, en wees een pniëliet. Pelgrims worden namelijk op hun tocht aangevallen door de meest verschrikkelijke beesten en rovers. Zij moeten net als Jakob worstelen op de tocht door Pniël. Dat is een lange tocht door Getsemané. Maak daar niet zomaar snelle wegen doorheen.

4. In de strijd zal het vlees sterven als

het zaad, en dan is er nieuw leven. Alleen de aan zichzelf gestorvenen zullen binnengaan. Wat houdt dat binnengaan in ? Het is het hemelse Woord, het hemelse onderwijs, wat je dan ook weer door mag geven. Je gaat dus naar binnen, maar ook weer naar buiten.

5. Verzet je tegen alles om te toetsen. Laat alles los, en ren tot de wildernis. Blijf verzetten en loslaten van de oude vormen.

6. Kom tot het rode in de wildernis om alles af te leggen. Offer alles op voor het hogere. Het is een gevecht. Je komt niet zomaar los. Geen eenvoudige methodes.

7. Kom tot het rode, het rode verstand, het hogere verstand. Laat je oude brein los. Vecht, verzet, en kijk niet achterom. Verander niet in een zoutpilaar. Laat je verleden los. Er is nieuw leven in de diepte, in de wildernis, in het rode. Aanvaard de besnijdenis hiertoe, de besnijdenis van het verstand, van de herinnering. Niks was wat het leek. Het was een gevangenis.

8. Zo zal het rode je leiden, dat wat gegeven is van boven, zoals Ezau van de rode kom moest drinken om zijn oude status af te leggen. Hij moest dieper de wildernis in.

9. Zo spreekt de Heere : Scheidingen moeten er wel zijn, want het vlees staat op de loer, en gij dient besneden te worden.

10. Ik ben bij u, zegt de Heer, om u te helpen. Ik heb een gat in de aarde geslagen waardoor gij kunt ontsnappen, maar gij zult moeten worstelen met de wachters der aarde, want zij zullen u niet willen loslaten.

11. Houd moed, want Ik ben bij u, en heb u de wapenen gegeven in het onderwijs. Leer daarom van Mij.

12. Het is van belang om de geestelijke oorlogsvoering te doen vanuit de context, wat hiërarchische of territoriale oorlogsvoering wordt genoemd.

13. Wij zijn ons ervan bewust hoezeer dit pad in de kerk is verstard en tot dode vormen is geworden. Daarom zal de hervormde vrijmaking nog dieper dienen door te werken.

14. Er zijn hier geen snelle wegen, maar diepe wegen.

15. Dat wat ze denken dat het leven is is de dood. Deze vleselijke realiteit is de macht van de dood. De landen en kerken zijn in de greep van zwarte doodscobra’s die hen door hun gifbeten de illusie van leven en waarheid geven, maar de kennis wordt achtergehouden, de kennis waarnaar gij dient te jagen.

16. Vanwege het gevaar van groot bedrog moeten wij alles toetsen in de doodsvreze des Heeren.

17. Wij dienen daarom te worstelen met de donkere bruid. Er ligt een noodzaak van het toetsen. Wij mogen ons niet zomaar aan een kerk overgeven. De zwarte doodscobra’s hebben een schijnleven gegeven, terwijl het de vermomde dood is. Dat is wat dit

vleselijke leven is, en in het toetsen, in het worstelen met de donkere bruid van de zondekennis, komt de Heere ons tegemoet.

18. Vandaar dat we met zware, twistzieke, duistere vrouwen, oftewel kerken te maken hebben, die ons tot dat doel opwekken. Wij strijden met de zwarte doodscobra's en de doodsvreze des Heeren is het enige wapen. Waar de vreze des Heeren niet diep genoeg gaat komt de zwarte cobra binnen om de dood te brengen. Het is dus een gevecht op leven en dood.

19. Zonder de leerschool van het toetsen zijn we nergens in deze gevaarlijke tijdperken waarin elk vlees het beter denkt te weten dan de ander, allemaal op basis van herkomst-romantiek. Men weet het beter, terwijl men niets weet.

20. Ze zijn in de greep van bulkende zwarte doodscobra's die hen tegen elkaar opzetten. Het is een markt des doods.

21. We moeten het leven niet romantiseren. Het koninkrijk der hemelen is niet van deze wereld, maar het is van binnen. Dat moet je zoeken, daar moet je je leven voor geven, alles opofferen. Als je niet in de doodsvreze des Heeren in Getsemané aan jezelf sterft, dan zul je het niet vinden en nooit binnen kunnen gaan.

9.

De dieptes van Getsemané

1. Men doet allemaal maar wat. Men wordt door duister ego en lichtzinnige begeerte voortgedreven, zeer willekeurig. Vanwege het gevaar van groot bedrog en zelfmisleiding, wat zo subtiel kan gaan, is het geestelijke visnet van het toetsen zo hard nodig, wat we mogen ontvangen als we het smalle pad door Getsemané volgen, door de doodsvreze des Heeren te ontvangen. Juist dan, en dan alleen kan de sobere uiteindelijk de doodstaat waarin de wereld leeft opmerken, om zo de donkere bruid van de zondekennis te ontmoeten. En dan zal er een worsteling met haar moeten plaatsvinden. Men mag zich niet zomaar overgeven. Er is ook een vleselijke donkere bruid, een vleselijke kerk, van gebrekkige zondekennis en valse zondekennis die de mens bedriegt met de leer van mensen.

2. Ik zag de doodsvreze des Heeren in Getsemané als een groep leeuwen die de aardse zwijnen van geestelijke vraatzucht aanvielen. Ook zag ik zwarte wolven in de kerk, hervormde elitegeesten, en orca's en haaien die aangevallen werden door zwarte roofvogels des Heeren. Wij moeten in die zin Getsemanieten zijn. Buiten de doodsvreze des Heeren is er geen kruid tegen opgewassen. Het vlees moet hierin volledig sterven. Er is geen snel Golgotha. Er zijn geen snelle wegen door Getsemané heen.

3. Daartoe ontving Paulus zijn Damascus, en Jakob zijn Pniël. We

kunnen niet in discussie met het vlees, want het vlees luistert niet, en zal telkens weer alles proberen te omzeilen en de mens op het verkeerde been proberen te zetten. Daartoe moeten we de doodsvreze des Heeren ontvangen in de diepte van Getsemané, waar de urim en de thummim verborgen liggen, het geestelijke visnet des Heeren. De mens moet hier zorgvuldig leren toetsen, en dat is een grote worsteling, een eeuwige arena.

4. Er is geen snel zoonschap. Men komt niet tot het zoonschap dan door de donkere bruid van de ontdekking aan de zondestaat. Men komt echter niet tot de donkere bruid dan door het toetsen in de dieptes van Getsemané, waar men het geestelijke visnet ontvangt.

5. We zijn pelgrims op doortocht. Het koninkrijk des Heeren is van binnen. We zijn op weg naar de amazone planeten van het vrouwenzaad waar genesis over sprak, het moederzaad, wat de wereld zal overwinnen.

6. We moeten daar dus niet romantisch mee omgaan. Het zijn slechts beelden. Wij komen daarboven niet in een romantische wereld van consumerisme, want dat is iets van het vraatzuchtige, ongetemde Laodicea. Ze zijn niet waaks. We moeten altijd vanuit het chien mechant principe leven.

7. Alleen door hemelse ballingschap, hemelse slavernij en hemels gladiatorenschap zullen wij binnengaan, en dat is wat er op die planeten te vinden is, zoals de nieuwe bijbel dat de eeuwige jachtvelden noemt. Wij moeten jagen naar kennis, en de kennis jaagt op ons. Ook moeten wij jagen op de zonde, opdat wij aan zijn banden afsterven.

8. We moeten terug naar de wildernis en leren van de natuur, en uiterst voorzichtig omgaan met stads materiaal. We zien de kapotte relaties tussen mens en mens en zelfs in de kerk. Aardse banden kunnen niet in stand worden gehouden. Men moet tot de hogere banden komen met de geestelijke principes, en de menselijke principes achter zich laten.

9. Als je nare herinneringen hebt, en je hebt herbeleving hierin, ga dan terug naar de situatie, en ren dan in de herinnering ervan weg. Ren naar buiten, ren de natuur in, het dichtstbijzijnde bos, of het dichtstbijzijnde weiland, en ren naar de zwarte vogels door de Heere gezonden. Dezen zullen je meenemen tot de amazone planeten, tot de planeten van het vrouwelijke zaad, in Genesis beloofd. Dan gaat het niet om vrouwen of personen op zich, maar om de hogere principes. Men moet ook loskomen van de romantische persoonlijkheids cultussen, en men moet het pad van bevindelijkheid opgaan.

10. Ook op het bevindelijke pad en in bevindelijke kerken zijn veel gevaren, van extremisme, verstarring, verdichting, vanwege dat de predikanten vaak niet voldoende geschoold zijn. Men is vaak bang om afstand te doen van traditionele zienswijzen. Bevindelijkheid in Nederland is dus ook onderhevig geweest aan romantiseringen.

11. Er is een bepaalde context die men niet zit door tunnelvisie, die ontstond

vanwege gebrek aan scholing.

12. God heeft ons het Woord gegeven. Daar was ergens een bron ontstaan in de verre dieptes van de kerk, waar men aan het strand kon wachten op de vogelen des hemels.

13. Steenblok sprak dat we het niet bij Sinaï moesten zoeken, maar in Bethlehem. Maar wij kunnen ook niet zomaar Bethlehem binnengaan. Eerst moeten wij naar Pniël gaan om ermee te worstelen en aan onszelf te sterven. Wij kunnen alleen als Pniëlieten binnengaan. Alles moet door en door getoetst worden.

14. Daartoe moeten wij tot Pniël gaan : worstel, werk hard, om binnen te gaan.

15. Wij moeten tot Moria gaan om alles op te offeren, zoals Abraham, en tot Pniël gaan om met alles te worstelen, alles te toetsen, zoals Jakob. Het verbond is dus tweeledig. Het was niet slechts door Abraham. En ook dan moet u beseffen dat het niet om personen gaat, maar om principes. De namen zijn slechts voorbeelden. Het gaat om de betekenis.

16. De allergrootste noodzaak voor de kerk is om nu niet naar Bethlehem of Sinaï zomaar te gaan, maar naar Pniël. Er zijn geen snelle wegen tot Bethlehem en Sinaï. Pniël is een pad van worstelingen, een lang en smal pad, lang en diep genoeg om het vlees af te laten sterven. Dat mag men niet ontwijken of omzeilen. Dan zou alles misgaan, en komen de geesten van kerkelijk bedrog die zeer subtiel zijn.

10.

Als Abrahamiet alles opofferen

1. De allergrootste noodzaak is het om Pniëliet te worden, om door de Jakobspoort binnen te gaan. Daar dient gij als Abraham alles voor op te offeren. Wilt u hiervoor het oude land verlaten, om tot het beloofde land te gaan ?

2. Deze oproep ligt er voor de kerk. De kerk is diep gezonken in geestelijk deserteurenschap, wat verraad is naar de bron. men is gekomen tot religieus materialisme waarin het tot een bevroren nachtmerrie is geworden. Daarom moet men terugkeren tot het bevindelijke pad en tot Pniël gaan. Juist in deze worstelingen zal de Heere hen tegemoet komen.

3. Waarom gaan een heleboel mensen niet naar Pniël, en gaan ze liever tot Bethlehem of Sinaï ? Omdat ze weten dat op Pniël hun vlees geslagen zal worden en niets van hun oude natuur en oude leven over zal blijven. Maar wie zijn leven wil behouden zal het verliezen. Men is in de kerken ingedut in overbehoudenis, en men heeft het vlees behouden, de eigengerechtigheid, en men is door gebrek aan kennis en scholing ten onder gegaan. Dit kunnen wij onze kinderen niet aandoen. Het is een grote gruwel.

4. Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is. Wee de ouders die niet tot de hemel zijn

doorgedrongen om een weg te bereiden voor hun kinderen, zegt Odenlech.

5. De geselieten riepen op tot ernstig zelfonderzoek en permanente strijd. De geselieten waarschuwden tegen de dode en dodende secularisatie die ook in de kerk aan de gang was. Deze probeerde de vreze des Heeren uit te doven. Zo wezen zij de weg naar het beloofde land.

6. Wij moeten in de dieptes van Getsemané als wij tot de doodsvreze des Heeren zijn gekomen al worstelend komen tot Pniël, tot doemelingenschap. Hier sterft de zonde tot Golgotha. Getsemané en Golgotha zijn als de urim en de thummim van Pniël.

7. De arena-prediking staat voorop, zicht krijgen op de vijand, het vlees, de wereld en het kwaad. Allereerst is de arena-prediking de noodzaak van het toetsen, en wel grondig, en daarom spreekt de nieuwe bijbel ook over de eeuwige arena, want men haakt te snel af in het toetsen, komt te snel tot zelfovertuiging. Het heeft geen diepte. De zorgvuldigheid die alleen kan ontstaan in de diepe doodsvreze des Heeren is er niet, of slechts heel gebrekkig.

8. Het toetsen is de daadwerkelijke geestelijke oorlogsvoering. Iedere geestelijke oorlogsvoering is dan ook vrucht van het eeuwige toetsen wat diep genoeg is gegaan. Er wordt veel mee gesjoemeld. In het toetsen is er ook de leeropdracht. Er zijn hier geen snelle wegen. Er is hier geen snelle Jezus-verafgoding. Men heeft geen besef meer wat dat eigenlijk inhoudt. Men is tot religieuze junk food termen gekomen. De gereformeerde vaderen streden hiertegen. Zij predikten geen snelle Jezus. Zij kwamen tegen de vormen-Jezus van de moderne tijd. Waakt u voor de naam-verafgoding. Het geestelijke deserteurenschap heeft naamslaven voortgebracht, naamchristenen, die in hun hart verre van de diepere betekenissen afleven.

9. Ook op het bevindelijke pad ligt dat gevaar er nog. De zuigingen zijn sterk. Daarom is het geestelijk onderricht voor deze tijden ook zo belangrijk.

10. Laten wij als geestelijke pniëlieten terugkeren tot de arena’s. Dat is allereerst een strijd tegen het eigen vlees. Deze gladiatoren zijn geen gladiatoren zoals in de wereld, opgeblazen helden, supermannen en noem maar op. Neen, zij zijn sober en hebben zich juist van de wereld afgezonderd. Zij zijn op het pelgrimspad waarin ze wereldse en familiaire status, sociale status, hebben afgelegd, omdat ze het grote bedrog ervan hebben ingezien. Zij hebben gedronken uit de kom van het rode. Daar hebben ze alles voor opgegeven, al hun eerstgeboorterechten, zoals Ezau en Jezus eens deden. Dat diepe pad, daar zijn ze opgegaan, dat smalle pad, dat pad vol hindernissen. Ze bedonderen de boel niet. Ze zijn de minsten geworden.

11. Keer terug tot de arena’s tegen het vlees, en vervul de toetsopdracht. Worstel met zomaar gedachten die zich aan je opdringen, en toets ze aan de eeuwige kennis des Heeren. Lauwheid en overmoed hierin is tot strop.

12. Wij kunnen het niet zomaar uit onszelf vinden als wij zoeken. Zij moet ons tegemoetkomen, en dan moeten er eerst pijlen door het vlees gaan, door de zonde. Hoe stel je je ontmoeting met God voor ? Het gaat allereerst door deze pijlen, om het vlees te doden.

13. De mens vindt dus niet zomaar de woonplaats van God, want eerst moet de zonde in de mens sterven. Het gaat niet om het zoeken en vinden, maar om het aan je zonde sterven opdat je ontwaakt, en dat moet van boven komen. Oftewel : het moet vanuit de diepte komen. Zet er alles op alles op om een diep mens te worden. Wees niet alleen een ontwaakt mens, maar ook een wakend mens, opdat je geen deel hebt aan valse werken.

14. Waken is niet iets passiefs. Het is een studie. Zij neemt je mee van ontwaken tot waken, tot studie.

15. Haar kinderen doet zij ontwaken, en Zij neemt hen mee gaat dus gepaard met : Zij schiet pijlen af op haar kinderen, opdat zij niet worden meegesleurd door de zonden. Er zitten roofdieren op en in de kinderen, die zij dient te doorboren. Heb dus respect voor je hemelse Moeder als zij dit doet, en reken Haar er niet op af. Zij vist haar kinderen op als vissen om hen tot de hogere werelden te trekken, om hen daar wedergeboorte te schenken.

16. Wees niet bitter naar de pijlenschietende God, want die pijlen brengen leven. Wees bitter tot de zonde, want die pijlen brengen de dood.

17. De mens ontwaakt alleen door de pijlen van God, en wordt alleen door de pijlen van God meegenomen.

18. Belech 3:33-34 zegt hierover : Door het lijden en het visnet, en door hemelse pijlen, worden we losgebroken, en kunnen we de berg op. Door de hemelse pijlen zullen wij uiteindelijk niet geheel te gronde gaan.

19. God is een boogschutter. Dat doet God om ons te beschermen tegen de zonde. Kom dus ook tot God als tot een boogschutter, en neem de pijlen op je afgeschoten voor lief. Het is de prijs die je dient te betalen. Voor de ontwaking betaal je duur.

11.

Het gevecht tussen de aardse moeder en de geestelijke moeder

1. De profeten en geestelijken die God heeft gezonden worden telkens gestenigd, want de mens wil domweg het allemaal niet horen.

2. De mens is boos op de geestelijken en de profeten, op de alarm-predikers, want de mens wil doorslapen, en heeft daarom zijn eigen markt-predikers erbij gehaald, die slechts reclame maken voor het aardse. De mens wil doorslapen.

3. Sla alarm ? De mens zal het alarm aanvallen, en het gevaar met open armen verwelkomen. Zij geloven immers in het voorspoeds-evangelie van alles is goed en wel, neemt, eet en

drinkt en wees vrolijk, zoals in de dagen van Noach. Daarom hangt een nieuwe zondvloed de mens boven het hoofd.

4. Waar wilt gij nog meer geslagen worden ? De aarde is een hel. Wat moet er nog meer gebeuren voordat u ontwaakt ? Wordt wakker, en legt uw zonden en eigenwilligheid af, en zeg : Uw wil zal geschieden, niet de mijne. En laat u leiden.

5. De aarde is in weeklacht, maar men ziet het niet. Men houdt vast aan het voorspoeds-evangelie van Laodicea. Hoe ongevoelig kun je wezen ? De aarde is in puinhopen, maar de mens waant zich koning, als éénoog in het land der blinden.

6. Och, laat toch uw oren besnijden, en luistert naar het hogere. Alles is in dikke mist. Laat u leiden door het hogere, niet het aardse. Dan moet u eerst leeg van uzelf worden en al uw eigen koninkrijkjes loslaten, al uw hebdrift, erfdrift en zaaddrift.

7. Op aarde is de mens in de arena’s en zal de mens daar het vlees moeten overwinnen, om zo te komen tot de jachtvelden, om de geestelijke jacht te leren, de beesten van het vlees te onderwerpen. Dat is een hele rij aan gevaarlijke zonden die de mens moet overwinnen. Dat is geen strijd tegen vlees en bloed.

8. Je mag hierin niet treuzelen, niet spijbelen, niet jezelf ergens vestigen om naam en faam te maken of een marktje. Neen. Je moet verder trekken, anders zal de zonde je achterhalen, en je vinden.

9. Och, wees toch op uw hoede. De zondemacht is sluw. De zondemacht heeft alle aardse gebieden ingenomen. Het zijn immers de gebieden buiten het paradijs. Keer daarom terug. Strijd moet je leren. Daar is onderwijs voor. Er is niks gemakkelijks aan.

10. Kom tot het huis van Buli. Laat je onderwijzen. Leer van het Woord gegeven door God. God heeft niemand aan zijn lot overgelaten. Er is leiding beschikbaar voor de mens, maar de mens moet wel luisteren. De mens heeft God’s woorden nodig om hem te beschermen tegen de zonde. Het Woord is dus leiding en bescherming. Het Woord weet de weg. Die weet de mens niet. Het Woord weet waar de gevaren zijn. Dat weet de mens niet. De mens rotzooit er maar wat op los. In het Woord is het ware leven, maar de mens heeft schijnleven gemaakt, alles voor de verkoop. Daar maakt de mens naam en faam mee. Laat je niet bedriegen in de zieke fantasie-wereld die de mens ervan heeft gemaakt.

11. De mens heeft de schepping verprutst. En dit is de schepping helemaal niet meer. De schepping moet nog komen.

12. Eeuwig leven is er te vinden in het Woord, maar het leven wat de mens biedt is maar tijdelijk, en is schijn. Je leeft dan als slaaf van één of andere afgod. Men houdt de haak goed verborgen. Je hebt met gemaskerden te maken die een theater hebben gebouwd, en het verkoopt goed, maar de prijs is hoog.

13. God zal gerechtigheid brengen. Niemand komt zomaar met de zonde weg, wat voor uitvluchten en middeltjes ze ertegen hebben bedacht dan ook. Men leeft in een zondebokken-cultuur, maar je zult toch echt zelf geheel met de zonde moeten afrekenen. Dat kun je niet op een ander schuiven.

14. Zij is in oorlog tegen de grote stad, tegen hun zondebokkerijen, tegen hun tafelschuimerijen en roofzuchtigheid. Zij moeten terug naar de moedermelk, terug naar de baarmoeder. Daartoe is de jacht : het kind terug te brengen tot de geestelijke moeder. Dat is een groot gevecht tussen de aardse moeder en de geestelijke moeder. De aardse moeder zoekt het kind te verslinden. De geestelijke moeder zoekt het kind op te voeden in waarheid. Zij geeft leven, waar de aardse moeder slechts het bedrog van de dood brengt, als gimmick van de markt.

15. Als wij tot de geestelijke moeder gaan, dan ontvangen wij melk en honing, wat vanuit het Woord stroomt, en daar zullen onze monden vol mee zijn, om van deze dingen te spreken, geestelijke dingen, geen aardse dingen meer. Alleen door de wedergeboorte en wederopvoeding zal de mens dus vrij komen van de slavernij tot de aardse markt. Dat houdt allereerst de wedergeboorte van het oor in. Dat houdt allereerst de besnijdenis van het oor in, als wedergebondenheid om van de aardse gebondenheid los te komen. Het is het wederluisteren tot wederkering. Dat is wat de mens vandaag nodig heeft. Blijft niet achter. Blijft niet treuzelen. De exodus is in volle gang. De schepen des Heeren zullen geopenbaard worden.

16. Nu, we zien om ons heen dat de wateren tot bloed zijn geworden. We leven in gewelddadige tijden van groot misbruik, en grote ellende. De zeeën zijn giftig geworden, en de mens heeft een boot nodig. De mens mag opgaan tot de vissersboot. We zijn weer in de dagen van Noach, en er zal weer een vissersboot zijn. De schepen des Heeren worden geopenbaard, en de valse schepen van de aardse kooplieden worden doorkliefd :

17. Nu wordt de mens nog vastgehouden op schepen der zonde, schijnschepen, maar die zullen doorkliefd worden door de zware hagelstenen van het Woord die zullen komen. Houdt je daarom vast aan elke hagelsteen van het Woord die je mag ontvangen, en laat het diep in je hart doordringen om je te voeden en vrij te zetten. Het zijn hagelstenen van melk en honing, voor het zieke kind. Zo mag je komen tot de boten der hemelen, en die zullen je naar huis leiden, dat is in je pelgrimshart. Trekt voort. Het huis is geen gebouw, maar een weg. Het is het smalle pad. Alleen daarop is het leven te vinden.

12.

De boten van de hemel

1. Oh, hoe het volk hierdoor is verleugend. En ze blijven maar doorzondigen vanwege genade-misbruik. Ze weten helemaal niet wat

genade daadwerkelijk betekent. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan kennis.

2. Hoe dan ook zullen ze verantwoordelijk zijn voor hun zonde, en zullen ze het zelf goed moeten maken. Er zal loon zijn naar werken, niet loon door allerlei bedrog. Het is te ver gegaan, en nu kan het volk de weg terug niet meer vinden.

3. Vandaar dat Buli 1:2 zegt dat ze niet zullen ontkomen aan hun eigen verantwoordelijkheid en zij loon naar werken zullen ontvangen. Dat is onze beveiliging tegen dit soort mensen, die door leugengeesten worden gedreven die door de genade de goedkeuring geven aan de zonde en de deur daarvoor wagenwijd opengooien.

4. Het is puur materialisme. Ze hebben de dichterlijke bijbelteksten verwesterlijkt en verletterlijkt, goedkoop gemaakt, en er wordt volop hoererij mee gepleegd. Gaat uit van zulke voorspoedskerken, want dat is gewoon wat het is. Ze loochenen het smalle pad en de lijdzaamheid des Heeren. Ze drijven de spot ermee, als je niet zoals hen bent, als je niet vrolijk met hen meedoet. Dan ben je een buitenbeentje en moeten ze niets van je hebben. Zo gaan ze met de profeten en geestelijken des Heeren om. Ze hebben hun eigen markt-predikers die hen naar de mond praten.

5. Jezus is tot een gouden gelukspop geworden en ze weten niet meer waar het voor staat. Dat willen ze ook niet weten.

6. Op de aarde zijn valse lichten die de mensen misleiden en in verslavingen houden tot het valse licht. Allereerst moeten de ogen en de lichten van de mensen besneden worden. Dat is iets geestelijks. Men moet daarvoor tot de duisternis des Heeren gaan. Men moet terug tot het duistere begin en alles overnieuw doen. De mens is afgedwaald. De mens is gruwelijk ontspoord. De mens is op de golven van vals, aards licht, en moet tot de geestelijke schepen komen die in deze tijden worden geopenbaard.

7. Ieder mens heeft zich boven de ander gezet. Een ieder weet het beter dan de ander, want ze volgen marktgedrag. Zij willen de minsten niet zijn, maar de grootsten. Zo zijn ze afgedwaald, als blinden die blinden misleiden. Op grote heuvels prediken ze voor hun afgoden. Vele kinderen misleiden ze. Ze zijn niet tot de diepe duisternissen des Heeren gegaan. Ze hebben God's lijden verworpen, de tucht veracht.

8. Maar Zij omhult Haarzelf in grote duisternis, en is grote duisternis. Ze komt tegen de valse lichten van de mens waarin de mens de zonde verborgen houdt.

9. Natuurlijk moet de duisternis en de slaap eerst diep doorwerken voordat de morgen kan komen, anders is de morgen overmoedig. Merk ook het verschil op tussen de moeder aarde en de gevallen aarde. De moeder aarde is het verborgen gehouden geheimenis des Heeren. Het wordt in duisternis verborgen gehouden. De mens dient ertoe te ontwaken, als tot diepere dromen.

10. Richt je tot de boten van de hemel om aan deze dingen te ontkomen. We zien vreemde merktekens op de mens verschijnen. Ik hoef er niet over uit te wijden. Het is overduidelijk. De mens is tot slaaf gebrandmerkt op schepen der zonde, op de schepen der aardse kooplieden, maar die schepen zullen doorkliefd worden.

11. De zielenmarkt van de zonde zal zichzelf verslinden, en zal door zware hagelstenen ten onder gaan. Het mist schakels, dus het zal zichzelf verstenen. Het zal zinken als een baksteen. De aarde zal vol worden met de kennis des Heeren.

12. Uiteindelijk zal de aarde tot rust gebracht worden als de grote verstening plaatsvindt.

13. De aarde is een groot geheimenis, en het zal geopenbaard worden. Telkens weer wijst het boek Buli daar op. Er zijn nog dingen die de mensen niet weten. Zonder je daarom af van de feesten der mensen en ga terug naar school. Zoek ernstig de Heere, die haarzelf in duisternis heeft omhuld, want zij is duisternis, grote duisternis.

14. Veracht haar niet. Zij is de donkere baarmoeder voor de wedergeboorte. Gij dient nog een keer geboren te worden. Dat kan alleen in haar grote duisternis. Aanvaard daarom de tucht, anders zult u geen leven hebben.

15. Zit God op een fanatieke geloveling te wachten die alles altijd beter weet ? Daar dienen we juist tegen te strijden, en dat is een strijd tegen onszelf, tegen erfdrift, want gelovelingenschap wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Jonge, onwetende mensen, vol van zichzelf, die nog jongere mensen bedriegen. Zo groeien de cultussen op aarde. Zitten we op nieuwe religieuze oorlogen te wachten ? God is het spuugzat.

16. De boog, het verbondsteken : buigen om af te stemmen, geleid te worden door het hogere, dwars tegen de stemmen van de wereld in. De boog : de leegte ingaan, jezelf af te zonderen als eenzame pelgrim, om de hogere wereld te zoeken, het aardse achter je te laten. Dat is de boodschap van de boog.

13.

Protserige gespierdheid of nederige afgestemdheid ?

1. De aardse mens die verrukt is over het aardse wil van het buigen niet weten, en ook niet van het afstemmen. De aardse mens volgt gewoon zijn vlees, maar het is het pad des doods.

2. Vuch zegt : En omdat Zij moeilijk is begonnen mensen hun makkelijke goden te maken. En het bedrog is groot. Maar voor Haar kinderen :
Verworpenheid is hun boog, en depressie is hun pijl.
Vuch 2:35-36

3. Beloch zegt : Weet gij het dan niet ?
Zij is de greep van uw boog
Beloch 1:3

4. Stranden zegt : De vleselijke boog

moet verbroken worden, zodat de mens de hemelse boog kan ontvangen, wat een ontwaking is voor de mens.
Stranden 11:7

5. De boog beeldt de geboden uit, en men kan alleen door te buigen komen tot de geboden. Sta niet rechtop als je tot de geboden komt. Nederigheid is een vereiste voor de afstemming en de leiding. Sta je hoog, dan wordt je door de bliksem getroffen. Je komt niet zomaar tot Sinaï.

6. Je gaat door Pniël, waar eerst het vlees verbroken wordt, de boog der mensen. Nederigheid betekent juist af te remmen, te worstelen met alles wat zich aan je opdient. Zo ontkom je, als je jezelf eerst afzondert, en niet de eerste de beste voorbijganger gaat vereren.

7. Het gaat dus niet zomaar om een eredienst, maar om een toetsdienst. Er liggen teveel gevaren op de loer. Je gaat niet zomaar de goden en afgoden prijzen. God roept op tot de oorlog tegen het zelf, en tot toetsen. Daartoe is het beeld van de boogschutter, een veelgebruikt beeld in de nieuwe bijbel.

8. Waar kiest de mens voor ? Gespierdheid die met zichzelf protst of nederige afgestemdheid ? Kijk om je heen en zie waar de mens mee bezig is. Jakob ging tot Pniël opdat de spier van zijn vlees werd verbroken. Zo werd hij een afgestemde, zo werd hij tot Israel.

9. De valse opgeblazen gespierdheid van het vlees houdt de mens af van het afgestemd zijn en het geleid worden. De mens is verstrikt in de cultus van het opgeblazen ego. Hierdoor zijn ze blind geworden in hun vraatzucht. Alles hebben ze omgedraaid, alle normen en waarden. Hun testamenten die ze doorgeven van geslacht tot geslacht is een gevaarlijk gif.

10. Duizen zegt : De amazone trekt haar boog, en richt het op u. Nu is het leren boogschieten of sterven. Velen sterven hier.
De amazone trekt haar boog en richt.
Op het veld liggen alle reuzen dood.
Staat gij daar nu nog te pronken ?
De amazone zal u neerslaan.
Hebzucht is een droom van macht, maar al zijn wegen leiden tot de dood.
Duizen 22:27-30

11. Oefening baart kunst. Men heeft niet zomaar macht over de beesten van de grote rivieren, de grote zondemachten. Men moet leren nomadisch te zijn, niet te verdichten, niet te vergroten, niet opgeblazen te doen, ook niet in het boogschieten. Het gaat erom de geboden te leren en je erin op af te stemmen.

12. Buli zegt : En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de
beesten van deze rivieren.
Buli 1:10

13. Ewa zegt : met pijl en boog, die rede zijn, om de rede te verheffen.
Ewa 29:56

14. Dat gaat niet om het leren van vleselijke, hoogmoedige, filosofie-loze rede van de mensen, hoe religieus die ook mag klinken, maar om de geestelijke, ondoorgrondelijke rede des Heeren, wat geen oog gezien heeft en in

geen mensenhart is opgekomen, wat dus alleen volbracht kan worden in toetsen en afstemming. Dan hebben we het over het geheimenis van het eeuwige touw waarin het menselijke vlees geen inspraak heeft. Dat is iets wat je in vreze en beven dient te beoefenen, en waar je de taal van dient te leren kennen. Dat is een proces wat uiteindelijk tot de opname leidt, en dat is iets van binnen.

15. Behemma zegt : Wij zijn in de materiële wereld omringd met ironie, als onderdeel van het geestelijke.
Alleen in de duisternis, als ons ego met pijlen is doorboord, zal de boogschutter ons opnemen.
In de diepte is het het ontwaken, het komen tot het oneindige en eeuwige bewustzijn.
De emanatie, van het hogere tot het lagere, is het tegenovergestelde van de evolutie, van het lagere tot het hogere.
Deze golven zijn overal om ons heen. Ze
gaan op en neer, duwen weg en nemen op. Deze golven komen van Orion, en scheppen ons bestaan, alles in en rondom ons. De mens moet leren op deze golven mee te gaan. Als eerste moeten we deze golven leren herkennen, leren ervaren, in contact komen met deze golven. Wij moeten hiervoor de zee in.
Wij mogen leren varen op deze golven.
Zo mogen we de pracht van de Orionse natuur ervaren.
II Behemma 3:10-13

14.

De dochters-theologie

1. In de opkomst van de kerk was er een constante verschuiving van vrouwelijke naar mannelijke symboliek. In Egypte was er nog een centrale dochter theologie, en ook in de oudste wijsheidsliteratuur van Israel was Chokhmah, de Wijsheid nog vrouwelijk. Zij riep op de straten en stond aan de poorten, zoals we in het boek Spreuken kunnen lezen. Zij sprak toen al : Omdat zij de kennis hebben gehaat en de vreze des Heren niet hebben verkozen, mijn raad niet hebben gewild,
al mijn vermaningen hebben versmaad, zullen zij eten van de vrucht van hun wandel.

2. Men nam van de vrucht van de overmannelijkheid. Het zoonschap werd de absolute drager binnen de eredienst en de gezagsstructuur van de kerk, gebaseerd op het Romeinse patriarchaat, en het dochterschap werd meer en meer geminimaliseerd en weggeschoven. Vrouwen werden meer en meer onderworpen. Het principe ‘alleen door de zoon komt men tot de vader’ ging heersen. Over moeder en dochter werd niet of nauwelijks gesproken, en al helemaal niet als oerprincipe. Men verletterlijkte en verdichte het steeds meer totdat het tot persoonscultus werd en de oorspronkelijke betekenis geheel verloren ging. Het werd tot een lam opzegversje.

3. De nieuwe bijbel kent een rijke en glorieuze dochters-theologie. Het mag

absoluut niet verletterlijkt worden. De dochter des hemels is een beeld van de vreze des Heeren, als toetsende afremmer, niet zomaar als eerbiedigheid. Ook is zij een beeld van de volharding en het minderen. Als wij het over de donkere bruid van Salomo hebben, als beeld van de zondekennis, de ontdekking aan de grootte van de zonde en de diepte van de zondeval, dan is daar geen rechtstreekse weg, maar dan komt men daar alleen door de dochter des hemels, oftewel de vreze des heeren en de volharding daarin, wat een sober en minderend pad is, het smalle pad. Daartoe moeten wij de dochter ontvangen en in de dochter geloven, wat dus niets met gemakszuchtig en blind geloof heeft te maken. Wij mogen deze bijbelse, dichterlijke beelden ondergaan om tot de diepere betekenis ervan te komen, zonder in vormendienst terecht te komen en in allerlei fanatieke farizeïstische toestanden.

4. De dochter gaat om de beleving en de doorleving, de verdieping. Daar is niks simpels aan, en daarom ontvlucht men ook vaak de dochter des hemels, die als een leeuwin wordt besproken in het boek Beloch. Hierin ligt ook de dochterstrijd, want de dochter moet het valse dochterschap te boven komen. Er ligt namelijk het gevaar dat de dochter een te materialistisch beeld wordt en in het wereldse wordt toegepast. Die dochter, de dochter van het vlees, de dochter der mensen, dienen wij te ontwijken. Het gaat dus om de hemelse principes. De ware dochter des hemels is de zorg.

5. Wij komen niet zomaar tot de hemelse moeder dan door de dochter. Het is een belangrijke schakel in het eerlijke beleven van de theologie. De wederkomst zal dan ook het verschijnen van de hemelse dochter zijn, en zij is alreeds gekomen, als een geheimenis, en daartoe zal men moeten ontwaken, dat zal men moeten ontdekken. Zij moet wederkomen in de harten van de mensen.

6. Religie op zich brengt het slechtste van de mens naar boven. Religie heeft deze aarde geheel verwoest. Religie mag dus alleen gebruikt worden als beeld van de geestelijkheid en filosofie, als de drager van het gedicht. Daarom moet de religie goed doorgesproken worden en mag de mens niet in slaap vallen tijdens de godsdienstles.

7. Betrek de dochter bij uw theologie, of het zal niet slagen. Zij is onmisbaar. Zij is de ontbrekende schakel in de hedendaagse christelijke theologie, en zij wordt teruggebracht door de nieuwe bijbel. Zij had een centrale plaats in de Egyptologie, en de oudere Israelologie.

8. We lezen in Kamba 22 : Aan de overwinnaars werd de steen van de openbaring beloofd. Het fundament is de inheemse plaats, de onderwereld, oftewel de innerlijke wereld. De dochter van God is gezonden om ons daar mee naartoe te nemen, en zij is die plaats zelf. Vanuit de onderwereld, de tucht, zal de hemel herrijzen.

9. De dochter staat tussen de mens en de moeder in. Zij kent de geheimen van de moeder, en mag daar de mens toe inleiden. Hoe kun je tot de moeder komen als je haar dochter hebt

verworpen ? De dochter is een beeld van de les die zij tot jou heeft gezonden.

10. De dochter is dus ook een beeld van de opname tot de moeder.

11. We lezen dan in II Kamba 11 : Wie of wat is dan "koning" ? Wie of wat is dan "de Here" ? Het is het bewijs wat geleverd wordt aan de ingewijden. De ingewijden hebben de prijs betaald, en zijn overal doorheen gegaan waar ze doorheen moesten, en kwamen zo tot het
bewijs. Het zijn de verbrokenen, hen die aan zichzelf zijn afgestorven. Zij werden
als door een natuurverschijnsel op het strijdveld opgenomen. Zij waren de
uitverkorenen als zijnde de "uitgetesten". Het koningschap wordt voorgesteld als een vrouw, de dochter van Sion. Het is een allegorie van het eeuwige touw, als de toren van Rachab waar het
rode koord van bevrijding uitliep, als een beeld van de wachter van de mond. Hier zien we de daadwerkelijke komst van de leeuw. Dan is er niemand meer die de leeuw nog kan tegenhouden. Dan grijpt de leeuw om zich heen, plunderend. Dan heeft de leeuw het oervlees
overwonnen. Dan is de verandering er als een vrucht, niet als een geschenk. Dan snelt de
leeuw de huizen van de stad binnen. Het is een groot geheim van de natuur. Donder
en bliksem zijn over de stad, en er is niemand die redt. Alleen de leeuw kan redden. Hier is het beeld van de leeuw verdiept.

12. Kiezen wij voor de toren van Babel of de toren van Rachab ? De toren van Babel was roekeloosheid, terwijl de toren van Rachab studie en onderzoek inhield. De toren van Rachab is het beeld van een leeuw, als het beeld van de exegese, de uitleg. Dat is waar de dochter des hemels voor staat. Waar staat de mens als de leeuwen zullen komen die het oervlees van de onwetendheid zullen verslinden ?

13. Het zijn beelden van de opname. Dat proces is diep van binnen, in het kader van de studie. Niets anders.

14. Hierin is er de strijd van dochters met dochters, want er zijn ook de dochters van het kwaad :

15. II Behemma 8:16 zegt : Het kwaad is alles wat de kennis tegengaat, als de dood. Zijn drie dochters zijn hebzucht, onverschilligheid en behaagzucht. Zij proberen de mens te verleiden tot
materialisme, opdat hij niet tot ontwaking zal komen.

16. Wij hebben te strijden tegen deze drie-koppige valse dochter. Dat is juist wat de ware hemelse dochter betekent, namelijk de strijd en het testen. Je springt niet zomaar overal in voor de lieve vrede ervan omdat de anderen dat ook doen, omdat je familie het ook doet. Als je de hemelse dochter van harte hebt ontvangen, dan ben je niet meer zorgeloos. Dan ben je ontwaakt en alert. Zo niet, dan heb je haar nog niet ontvangen, dan heb je haar nog niet aangenomen.

17. Neem de dochter des Heeren aan als u tot de Heere wil komen, want zij is

het onderwijs.

15.

Het dochterlijke pad

1. De nadruk moet liggen op de waakzaamheid die tot de diepte leidt. Een voorzichtig mens laat zich onderwijzen. Dwazen storten zich roekeloos overal in.

2. De vijand gaat tekeer als een razende, zoekende wie hij zal verslinden, en zoals we weten komt hij ook vermomd, als een aardige en vriendelijke bedrieger.

3. Laten we oppassen voor de dansende dochter van Herodus, waarover Werktuigen spreekt.

4. Vandaag de dag vraagt de dansende dochter van Herodus, Salome, nog steeds om hoofden.

5. Laten we dat gruwelijke verhaal niet vergeten, over de onthoofding van Johannes de Doper. De vleselijke dochter is een serieus gevaar. Hoeveel mannen hebben het hoofd wel niet aan de los dansende dochter van het vlees verloren ? Zeg het maar. Zij is als een verleidster opgesteld in de kerk, om de mannen af te houden van het onderwijs des Heeren. Ook is zij gekomen om vrouwen mee te sleuren tot dit doel, opdat zij haar voorbeeld navolgen, als afleidster. Zij komt met groot bedrog. Wees op uw hoede voor deze valse dochter van spijbelarij en wereldgezindheid. Zij verspreid een slaap.

6. Ewa 30 zegt : Uiteindelijk gaat het minderen vrucht dragen, voor hen die volhouden, wat het
eeuwige minderen, waarvan de dochter een beeld is. De mens moet volhouden totdat er een nieuwe geboorte is. De mens moet dus geduld leren, gesymboliseerd als de dochter, de vrucht.

7. Denk dus niet dat de dochters-theologie in de nieuwe bijbel een simpel opzegversje is, maar u moet u er aan toewijden, om het in uzelf voort te brengen, in uzelf geboorte te geven, als een vrucht, niet als een plundering of ontvoering. Als je zomaar grijpt heb je niks. Je moet de studie er toe volgen, het pad ervan begaan. Haak je ergens halverwege af, dan verlies je alles. Het laat zich niet bedriegen. Je moet er niet voorwerpelijk mee omgaan, maar als onderwerp, onderwerpelijk dus, en het in het verband blijven houden, er niet mee wegrennen. Je moet er alles voor opgeven. Denk niet dat je haar in je hart kunt nemen terwijl alle afgoden daar ook nog zijn. Kom met een ledig hart tot haar. Leg je oude leven af. Onttroon jezelf.

8. Belech 4:29 zegt hierover : Het toetsen gaat alleen in volharding, waarvan het dochterschap een beeld is. Alles wat daarbuiten valt zijn slechts de machten van dochters die het prinsessenschap grijpen zonder principes.

9. Nu, laat dus het dochterschap niet eenvoudig blijven, maar ga de diepte ermee in, en worstel ermee. Uiteindelijk gaat het om de kennis hierover, het

ingeleid worden in de dieptes van de dochter-theologie. Wees moedig en dapper, eerlijk ook, sjoemel niet. Ook de dochters-theologie kan gemakkelijk ontaarden, als men zich niet daadwerkelijk onderwerpt aan het onderwijs. Dan wordt het losgeslagen en is het doel verwijderd.

10. Beloch 33 zegt in de Psalm van overwinning : Dochter van de hemel, uw zorg zal me verbergen, deze verschrikkelijke nacht zal eindigen in een gevecht. Dochter van de hemel, waar de leeuwen vechten is een nieuwe geboorte. Bewaarder, leid ons verder, breng ons hoger,

11. Ga tot uw binnenste, en weet dat er zonder gevecht geen geboorte is. Geef u niet zomaar over, maar ga tot het hogere. Zonder u daartoe af. Als we willen dat de verschrikking eindigt, dan zal dat dus niet zonder gevecht gaan. Wij moeten de geestelijke oorlog leren, wat het toetsen is. Dat is een studie-oorlog : leeuw tegen leeuw, dochter tegen dochter.

12. Ik had een droom dat de winkels leeg stonden. Er werd bijna niets meer verkocht. En de mensen vroegen aan de winkelieren : ‘waar kunnen we onze producten halen ?’ Toen zeiden de winkeliers dat er heel ergens anders nog wel kleine marktkraampjes waren waar het verkocht werd. Dus ze moesten hiervoor een hele tocht maken, en dan was het nog maar de vraag of het er nog was. De winkels waren bijna leeg, stond bijna niks meer, en er waren doorgangen tot onderwijs. Winkels werden tot bijna lege voorportalen van scholen. En de scholen gaven doorgang tot de woonwijken. Zo was het ingekapseld, verborgen. Er waren geen directe wegen meer. Alles ging via omwegen, zodat de mens niet meer kon grijpen en roven. De mens kon het dus ook niet zomaar meer kopen en consumeren. Er kwam veel meer bij kijken. De markt der wereld zal instorten. Het hemelse onderwijs zal terugkomen, ervoor in de plaats komen.

13. Beloch 33 zegt : Na een lange lange nacht is de ochtend aangebroken, schijnt de zon door, met de dochter van de hemel van eeuwige plaatsen. Geef ons het Woord, oh dochter van de hemel,
Ik weet dat u ons niet meer zult verlaten,
Laat de bevelen van de hemel neerdalen.
In Uw Zorg bent u nabij,
in Uw Zorg zult U ons leiden.

14. De mensheid zal op moeten gaan tot het dochters-tijdperk. De mens zal moeten terugkeren tot het onderwijs en zo tot de geboden. Beveelt u ons, mogen we zeggen, opdat het vlees ons niet meer zal bevelen. Het vlees mompelt en moppert maar raak. Maar ga op tot het Woord, wat alleen de dochter van de hemel kan schenken.

15. Beloch 34 is de psalm van de dochter des hemels.
Het is een kenmerkende psalm in de nieuwe bijbel :
Dochter van de hemel, ik vraag me af wie u bent,
ik ben zo lang naar u op zoek
Ik groei, ik kan het niet stoppen,
Ik verloor alles in de zwarte nacht
Dochter van de hemel, deze zorg zal

stromen,
Oh Verschrikkelijke, o Machtige Vreze, dochter van de hemel, heerseres van zorg,
leeuwin die de eeuwigheden van genade omringd, ons lot bewaard.

16. Dochter van de hemel, Groot is Uw Naam, o hemelse, Almachtige, Groot in Oorlog, laat uw leeuwinnen ons door de wildernis leiden, ja, zelfs door de donkere afgrond.

17. Door de traan van de hemel opent gij uw tent voor mij.
Het is tijd om wakker te worden voor oorlog, maar U neemt mijn wapens weg, om
me neer te leggen in pijn.
Uw woestijnen zijn sterk als de leeuwin, er zijn overal leeuwinnen.
Ik roep uw naam, maar zwakheid neemt me weg.
Uw oceanen zijn eindeloos.
Ik vaar in de stroom van nergens, ik heb nergens om naartoe te gaan, ik ken Uw Naam niet.
Dan haalt U mij op na nachten van lijden.
Sta dan op om haar te dienen, want dit is uw gebod en de eeuwigheid.
Zij zal U leiden. Nu is ze de wilde zee en de hand van de oceaan. Ze bracht U naar de ingangen van haar tenten, waar ze u te eten gaf, en waar ze u als een moeder borstvoeding gaf.

18. Dit is de vierendertigste psalm in het kort. Van groot belang. Het laat zien wat een grote kloof er is tussen de hoogmoedige en van zichzelf overtuigde mensen en de Dochter van de hemel. Zij staat in tussen God en mens, als een leeuwin. Zonder haar is er geen zoon, en ook geen onderwijs. Zonder haar is er niets, en is de mens overgelaten aan zijn lot. Eerst moet de mens afrekenen met overmoed, en komen tot het touw, het eeuwige touw, waar zij een beeld van is. Zo niet, dan verdoe je slechts je leven, wordt je door vreemde, onheilspellende, bedrieglijke krachten voortgedreven, door mompelende en mopperende geesten van spijbelarij en hebzucht, zorgeloze onverschilligheid en bedrieglijke behaagzucht. De leeuw valt hier niet voor, trapt hier niet in. Zij zal aanvallen, en de mens drijven in de put. Daar zal de mens dienen te leren en van haar borstvoeding dienen te ontvangen. Zij is degene, de Dochter, die de zwaar overdreven en met zichzelf ingenomen mens terugdrijft tot de baarmoeder. Dat kan alleen als zij eerst de mens tot het minste drijft.

19. Nu, Beloch 35 is een belangrijk vervolg hierop : Zij kent de weg. Wie zal er kunnen komen tot de plaats van de Schepper ? De plaats is omgeven door woeste rivieren vol met pyranhas. Ziet, zij eten de zondaren. Zij laten niks van hen heel. Wie zal er kunnen komen tot het land van de Schepper ? Zie, het is omgeven door een woeste zee, vol haaien. Ziet, zij eten de zondaren en laten niets van hen heel. Wie zal er dan opgaan tot de berg der allerhoogste ? In de wildernis rondom de
berg zijn hyena’s en leeuwen, en op de berg zelf zijn holenleeuwen. Ziet, zij eten dan een ieder die volhardt in het kwaad. Maar wie zal dan behouden worden ? Ziet, zij die de dochter van de hemel
volgen. Zij kent de weg, zij kent het pad en de valstrikken. Hoogmoedigen en

opgeblazenen zullen haar zeker niet kunnen volgen. Blind lopen zij in de val.

20. Hier wordt dat ook besproken, dat men niet aan de zonde kan ontkomen zonder de dochter van de hemel. Men heeft de vreze des Heeren nodig voordat men de diepte opmerkt van het zondeprobleem, en men heeft volharding nodig. Dat is waar de dochter van de hemel voor staat. Zij kent de weg. De mens kent die weg niet. De mensen zijn blinden die blinden misleiden. En zomaar religie heeft het van kwaad tot erger gemaakt.

21. Vissen 11 gaat hier op door : De moederlijke en dochterlijke geheimenissen. De mens moet afsterven aan zijn vlees om wedergeboren te worden. De natuurmens is ook de worstelaar met de beesten van het veld om zo dieper tot de leegte te komen, tot het verslaan van het vlees. De ware overwinning is de verbrokenheid van onszelf. Zonder die verbrokenheid is het geen overwinning maar zelfzuchtige trots. We moeten ons eigen leven verliezen, opdat we het leven van God mogen
winnen. Bilha staat voor de plotselinge dood van het ego. Ieder mens moet tot de tent van Bilha naderen. Kent gij de inscripties op de muren ? Wij moeten doordringen tot de moederlijke en dochterlijke geheimenissen. Dit om weer het evenwicht van het zelf terug te brengen.

22. De tent van Bilha is ver weg van de markt. Hier wordt het Woord in stilte bewaard. Het is geen juridisch of financieel proces zoals in wereld en kerk, maar een moederlijk proces waartoe de dochter van de hemel terugleidt, waarvoor de mens dus de stad uitmoet om de wildernis in te gaan, om zo door het onderwijs op de grotwanden aan de rivieren der tranen een plotselinge en harde dood aan het ego te sterven, opdat men daadwerkelijk ook tot de tent van Bilha zal gaan. Maar weinigen zullen dit dochterlijke pad vinden. De grote massa’s staan hiervoor niet open, en zullen in hun gewoel vergaan.

16.

De rivier van wilde melk

1. Nu, goed luisteren. Dit is wat Odenlech 26 erover zegt : Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent. Waarheid is in het Grieks 'aletheia', al-letheia, wat de verzoening (al) met het geheim (letheia) betekent, oftewel al-lethe, de verzoening met het verborgene, de vergetelheid. De mens moet dus komen tot de heilige vergetelheid om los te komen van het aardse, opdat het ware hierin geopenbaard kan worden. Aletheia is de dochter van Moeder God. Aletheia is de openbaring in de diepte van Lethe. Aletheia is de natuurvrouw van de waarheid. De waarheid is wat vanzelf wordt voortgebracht door het zaad in de dieptes van Lethe. Het kan niet tegengehouden worden, en dat is dus de heilige gebondenheid. Zo is er geen menselijke inmeng
meer. In de dieptes van de rivier de Lethe sterft al het aardse af. Lethe is dus het communicatie middel. Diep hoort diep. Diep zoekt naar diep. Het

oppervlakkige zal ons niet verstaan.

2. Lethe is dus de natuurweg van de bevrijding en de redding uit het aardse. Paulus laat zien wat er gebeurt als de mensen de riviervrouw van de vergetelheid als principe afwijzen, iets wat ze in henzelf zouden moeten integreren. Ze zullen overgeleverd worden aan het groeps-ego, en ook de illusies en fabels van het groeps-ego. In deze tijd leven we.

3. De mens moet terug tot de rivier van de vergetelheid om zich daarin te wassen, na aan zichzelf gestorven te zijn, zowel aan het individuele ego als aan het collectieve ego, want we spreken over een rivier in de onderwereld. De mens moet weer met Lethe verzoend worden. Het groeps-ego wordt in stand gehouden door het groeps-bewustzijn. Dit bewustzijn moet de vergetelheid in, anders gaat er niemand gered worden, niemand. Het groeps-bewustzijn heeft deze illusie opgeblazen. De mens is verstrikt in een valse weter, een vals geweten. Het groeps-geweten moet eraan gaan, anders
gaan wij eraan. Vecht voor je leven.

4. De ware man laat het aardse los in de rivieren van de vergetelheid om de hogere dingen te zoeken. De lagere aardse man is blind geloof als een dekmantel voor hedonisme. De ware man is een asceet, die hongert in de wildernis naar het eeuwige, niet naar het tijdelijke aardse. Alles zal voorbij gaan. Het is nu kiezen voor de mens : Of de markt, of Lethe. Je kunt geen twee heren
dienen. Wat maakt het toch dat een mens tijdelijk geld belangrijker vind dan de eeuwigheid ? Het is een verhaal, een filosofie, een beschrijving van natuur principes, niet eens zozeer een religie, en al helemaal geen orthodoxe religie, alhoewel de natuur haar eigen orthodoxie heeft. Het aardse zal blijven trekken, daarom moet de mens dieper in de rivier de Lethe gaan, en erin volharden.

5. De mens die aan het aardse blijft vasthouden en het diepere geestelijke, oftewel de hemelse kennis, niet wil, en niet de Lethe wil overzwemmen, die zal door het aardse totaal ten gronde gaan. De natuur weet wel raad met afval. Alles zal herschapen worden in de ochtend, wanneer de nachtmerries zullen wijken, doorgrond zullen worden, verdiept. De mens zal haar kennen en zij zal de mens vrijzetten. Het evangelie is het evangelie van Lethe in het Grieks, de verzoening met Lethe (aletheia). Lethe is de leerregels van de vergetelheid, en zij is het getuigenis. Het gaat dus om het
vergeten van het aardse waarin de hemelse openbaring ontstaat, in de dood van het ego en het groeps-ego. Dat is het pad. Er is alleen leven in de heilige vergetelheid. De mens moet loskomen van de ego-kennis van de groep. Er is een heleboel vals bewustzijn, vals groeps-bewustzijn, met valse, misleidende, lagere aardse kennis. Dit is oppervlakkige kennis die verletterlijkt is en uit het verband is gerukt en die op aarde wordt verkocht.

6. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwouds-rivier, klaar om het groeps-ego te verbrijzelen, en zo ook het valse

groeps-geheugen van het ego, en het valse groeps-bewustzijn van het ego. De oer natuur vrouw van de vergetelheid, staat in de oerwoudsrivier. Wie haar zien sterven aan het ego. Daarom willen ze haar niet zien, maar kijken ze liever in hun spiegels. Ze willen de baarmoeder niet in. Ze willen lang opblijven en feest vieren, maar wat valt er te feesten ? Het is een oorlog tegen het beest van het groeps-ego. Het is een oorlog tegen de valse verdovende middelen van de onverschilligheid en de spijbelziekte. Het geheugen van de mens is verziekt, het bewustzijn van de mens is verziekt. De mens heeft zware hersenziekte. De mens heeft een dokter nodig. Het medicijn is de natuur, maar dat is gratis, dus de mens maakt een surrogaat in de stad.

7. Alles zal medewerken ten goede 'door de studie', 'door de exegese', en die begint met de vergetelheid waarin het aardse wordt losgelaten allereerst, maar dan begint de ware geestelijke oorlogsvoering. Slangen in het paradijs, en in de rivier de Lethe. Niet zonder gevaren. Het touw
trekt ons terug tot de feiten. En het feit is dat de mens diep in slaap was gevallen. Elke dag mag je andere sieraden omdoen van de hogere kennis, de innerlijke sieraden van studie. Je hoeft jezelf ook niet weg te geven. Pas op dat je jezelf niet als een hoer verkoopt.

8. Dan kun je beter als de profeten zijn of rennen voor je leven. Het is dus goed om soms in een identiteits crisis te zijn, want de stad geeft onder dwang de mens telkens weer valse identiteiten. Rijg je strategische sieraden, breng je profetische boodschappen in natuur patronen. Camoufleer jezelf goed als je onder deze dwazen bent. Als ze je vragen rechts te gaan, ga dan links. Laat je niet in een hokje drukken. De identiteits crisissen zijn ervoor om je te beschermen. Laat je niet brainwashen. Blijf uniek, anders is de strijd verloren. Overlappingen van realiteiten kun je niet zomaar ontwijken. Je moet ermee rijgen, ze te slim af zijn.

9. De vrucht van het evangelie, van de vrouw en moeder van leven, leidt ons eerst tot een verwarrende situatie waarin ons ego kan sterven. Ook Adam moest zijn paradijs verlaten om te komen tot het grotere paradijs, de grotere context, en hiervoor moest hij een lange en slopende weg begaan. Hij moest terug tot de wildernis, waar zijn eerste liefde hem riep, Lethe, en zij leidt hem tot Naamah, de oerkennis.

10. Tot zover het overzicht van Odenlech 26. Laten we weer even kijken naar het eerste vers van dit stuk : Paulus predikt de boodschap van het geloof, wat in het Aramees volharding betekent.

11. Nu, de dochter van de hemel is een beeld van de volharding. Geloof is volharding, en daarvan is de dochter een beeld. Je hebt dat geloof allereerst nodig. Het begint dus bij de dochter van de hemel. Laat het geen menselijk geloof zijn. Laat het geen blind geloof zijn, geen geloof van : ‘ik geloof het allemaal wel.’ Als geloof wordt genoemd, dan gaat om de dochter van de hemel, de volharding, de vertragende vreze des Heeren. Je vertraagt in de

stad, om zo te kunnen gaan tot de tent van Bilha. Dan moet je eerst over de rivier van de vergetelheid, de Lethe, heenzwemmen. Dat is het pad van de dochter van de hemel. Zij zal je daartoe leiden. Ze leidt je er niet omheen, maar doorheen.

12. Hoe cruciaal de dochter van de hemel is zien we in het boek Behemma. Wat de mens de Moeder Heere heeft aangedaan is met geen pen te beschrijven, daarom is zij in eeuwige toorn. Zo diep is dat lijden gegaan, dat de mens Haar op die wijze heeft aangestoken. Zij zal de mens zeker vernietigen. De natuur is tegen de mens. Zij zal haar schepping verwoesten. Zo is het, en niet anders. Het is allemaal maar tijdelijk. Het kwaad zal niet blijven bestaan. De mens is gedoemd. Maar sinds zij ook moeder is : Zij is wraak en een eeuwige toorn, maar er is hoop in haar dochter, de wever van alle dingen. Ze heeft haar manden gevlochten waarin ze alles zal scheiden voor de grote dag des oordeels.
Behemma 19

13. De Moeder Heere wil niet meer. Toch, toch - en dat lezen we ook in het laatste boek Buli - is er hoop in haar dochter. Laten we ons daar aan vasthouden.

14. Er is geen hoop meer voor de mensheid.
Toch is er hoop in haar dochter.
Er is geen hoop meer, en toch is er hoop in haar dochter.
De deur is dicht, maar staat op een kier.

15. Laten wij daarvan gebruik maken.
God is tegen de mens, maar in Haar dochter is er hoop, is er een weg.

16. Wat een moeilijke, maar ook hoopvolle boodschap hebben wij te prediken. Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan. Niet alleen is ze vertoornd over wat de mensen Haarzelf hebben aangedaan, maar ook voor wat de mensheid haar dochter heeft aangedaan. Dat is de boodschap die wij prediken. Wij draaien daar niet omheen.

17. Ze zal zich afvragen : ‘Wat heb ik eigenlijk geschapen ?’ Ze haat de mensheid voor wat ze haar dochter hebben aangedaan. Ze haat mannen vanwege de trots die ze hen heeft gegeven. Ja, ze schiep dwaze mannen, zodat Haar eeuwige raad en kennis zou worden geopenbaard.

18. Waarom staat dit hier zo ? Het is heel simpel : Zij schiep mensen met een vrije wil, maar omdat ze zich overgaven aan verharding naar Haar, heeft Zij hen daaraan overgegeven. Ze is in volslagen toorn naar de aarde gekomen.

19. Niet leuk om te horen, hè ? Het is wel onze Moeder, degene die ons heeft gemaakt. In het boek Beloch gaat zij zo ver te zeggen dat Zij geen Moeder is. Waarom ? Zij wil er niets van weten. Zo erg heeft de mensheid Haar gekrenkt. Dan moet je het wel heel erg extreem hebben gemaakt als je zo ver kunt gaan dat je eigen Moeder geen moeder meer wil zijn. Dan heb je het wel heel erg verprutst. Ze wil er niets maar dan ook niets van weten, en niets maar dan ook niets mee te maken hebben, en toch is er hoop in haar dochter. Dan moeten we even niet bij

de Moeder zijn, maar naar haar dochter gaan. We kunnen niet rechtstreeks tot de Moeder gaan. Zij is niet meer de Moeder der mensen. Ze hebben het te bont gemaakt. Ze hebben haar verkracht en omgebracht. Zij is niet meer. Zij is ver weg. Zij is alle grenzen van leven en dood en van hemel en hel overgegaan. Laat de mens zich niks meer inbeelden.

20. Toch prediken wij die hoop die er nog is in de dochter, waar zij over spreekt. Laten we verder lezen in Behemma 19 : Er zal geen genade en geen hoop zijn wanneer ze de portalen van de aarde bezoekt. Er zal een dag van angst en beven zijn, wanneer ze de trots neerhaalt en breekt. Velen zullen roepen: Hemel, Hemel, maar ze zal hen niet horen, omdat ze haar geboden hebben overtreden. Ze hebben hun mannelijke goden toegejuicht en machtige mannen getrouwd die niet bij haar woonden. Ja, ze zal hen neerhalen met hun kracht. Er is een dag dat ze zich tegen al het kwaad en hun leugens zal keren. En ze zal hun graven vullen met dode paarden. Er is een dag dat ze tegen alles komt wat hoog en machtig is. Het is niet waar dat iedereen die naar de dochter komt, zal worden gered. Omdat zij ook de afwijzing is. Ze kiest wie ze wil. Ze is voorbestemming. Vreest Haar als gij Haar benadert. Wees niet dwaas. Ze is niet gemakkelijk te behagen. Ze is moeilijk, in tegenstelling tot al uw afgoden.

21. Strijd om de dochter te ontvangen. Er is geen gemakkelijke weg tot de hemel. Wie heeft u misleid? En velen zullen proberen binnen te komen, maar slechts enkelen zullen er doorheen komen. Maar toch zal er een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade. Laat dan niemand over haar liegen. Spreek dan de waarheid en houd u aan haar geboden. Ze is de hemelse gerechtigheid waarin haar zorg wordt geopenbaard. Ze draagt geen zorg zoals de mensheid, maar door gerechtigheid. En in Haar rechtvaardigheid wordt Haar kennis geopenbaard. Haar woorden reiken naar de diepten van donkere plaatsen, om alles bloot te leggen en te onthullen. Er is niets voor Haar verborgen. Alles zal aan de oppervlakte komen. Haar toorn is gericht op de hele mensheid, aangezien ze ver van haar hebben geleefd. Ze zal hen opvoeden als haar eigen kinderen. Ze zal hen klaarmaken voor haar wilde melk en honing. Zij zal hen uitrusten. Zij zal hen in de wilde natuur van Haar afhankelijk maken. Zij zullen in Haar herboren worden als in een rivier van wilde melk. Alleen door oorlog kan de hemel worden bereikt. En zij zal de hemelse dochter aan de mens laten zien, aangezien de hemelse dochter de enige weg naar Haar is. En er zal honger zijn en geen dood, aangezien Zij het eeuwige leven heeft geschonken. En het zal hen doen verlangen naar haar melk en haar wilde honing. Zij is de heerser van alle heersers. En alleen door de dochter is er een weg naar Haar. Hoe kan een man in Haar aanwezigheid leven? Alleen door haar dochter! Strijd de goede strijd, om Haar in je leven te ontvangen. Allen zijn zondaars in Haar ogen. Niemand doet goed, maar zij geeft genade aan de rechtvaardigen.

22. Of een mens dus nog binnenkomt staat of valt bij hoe de mens met haar dochter omgaat. Dat mag de mens dus

niet verprutsen. Zij geeft dus hoopvolle beloftes, dat zij uiteindelijk weer tot moeder zal zijn. Er zal een overvloed aan genade zijn, want Zij is genade.

23. Zij heeft een plan : Eerst zullen zij terug moeten naar de baarmoeder, als ongeboren kinderen. Maar de dochter van de hemel is hierin de enige weg naar Haar. Als zij daar verkeerd mee omspringen dan is er geen weg. Daar hangt dus alles van af. Laat de mensheid deze kans niet missen. Het is de enige hoop nog voor de mensen. Dit is een uiterst ernstige boodschap waar wij niet zomaar lichtelijk even omheen kunnen draaien. We kunnen dit niet zachter maken, want dan zouden wij op de stoel van Eli zitten. Moeder God is het zat. Spuugzat. De mensheid heeft nog één kans.

24. Dit pad van het dochterschap is dus het pad van de vreze des Heeren, die Zij wil onderwijzen. Het gaat dus niet zomaar om de dochter op zich, maar haar betekenis. Vandaar ook dat niet iedereen zomaar door de dochter binnenkomt. Het is geen opzegversje. Strijd om de dochter te ontvangen, staat er. Er zijn namelijk ook zoveel bedrieglijke dochters van het vlees, van het kwaad, waar de nieuwe bijbel veel over spreekt en veel tegen waarschuwt. Je bent er dus niet zomaar.

25. Behemma 20 zegt dan : De Hemel stuurde haar dochter naar de aarde. Zij die in geloof tot Haar komen, zullen zien dat Zij werkelijk Zorg is, als in een nieuw verbond. Waar Haar voeten de aarde raken, is oorlog en vernietiging. Ze treft alle huichelaars. Pijlen met gif zijn op Haar boog. Geloof in Haar en Zij zal voor u zorgen, u leiden en bewaken.

26. Ze roept Haar strijders op voor een hogere oorlog. U maakte een hemelse weg, als Uw dochter, zodat de mensheid tot de hemel zou kunnen komen, maar zij hebben U verraden, en daarom woont gij ver van hen vandaan. En gij hebt oorlog in gedachten tegen hen, zonder gebrek aan minachting. En toch ligt het pad tot U open, omdat U genadig bent. Maar het pad is smal en vol gevaren. En gij zendt beesten en versperringen om ze te testen. En gij hebt uw woord geschapen in de storm en het gezuiverd. En gij hebt dieven neergeslagen. En gij toonde uzelf aan hen die door u geleid werden in de storm. En gij hebt tegen hen gebruld en oorlog tegen hen gevoerd, zoals zij tegen u hebben gezondigd en gelogen hebben over uw paden.

1.

De zoon staat niet boven de dochter

1. Behemma 20 zegt : Ze heeft haar dochter naar de aarde gestuurd om gerechtigheid te brengen. En ze heeft de hemel gestuurd om de aarde onder haar geboden te brengen. En nu is het pad naar de hemel geopend door haar dochter. En langs het zuiverende pad van de eeuwige strijd brengt zij zoetheid voort. En zij zal de volkeren oordelen, en eeuwige vreze voor de hemel zal de aarde vullen. En velen zullen wegglijden in de rivieren, omdat ze tegen de hemel hebben gezondigd.

2. Denk dus niet te gemakkelijk over de zonde. De mens mag absoluut niet zondigen. Zonde is nooit het plan geweest. Het drijft mensen tot de afgrond. Voert daarom jacht, en leert van de jacht. Daartoe is de dochter van de hemel gekomen. Dat is een grote belofte met een grote voorwaarde : de vreze des Heeren. Die moet de mens boven alles leren, want de mens is diep afgedwaald in zorgeloosheid. Amos had hierover gezegd : ‘Wee de zorgelozen.’ II Behemma 4:5

3. Laten we daarom de geboorte van de dochter des hemels vieren. Zij kan alleen geboren worden in het hart, in de dieptes van de rivier van de vergetelheid als het kind der rivieren. Verder heeft de mens niet veel te vieren. Zij wordt alleen geboren in de Vreze des Heeren, en kan alleen zo gevierd worden. Laten we daarom opgaan tot de paradijselijke berg, Haar volgende, want Zij weet de weg. Zij zal niet achterhouden te openbaren de dingen die wij nodig hebben om verder te komen.

4. Genade en Vrede zij met u, want Zij is gekomen.

5. Wat een rijk en vol evangelie hebben wij te prediken met de komst van de Dochter van de hemel.
Er is geen rechtstreekse weg tot de Moeder, alleen maar door de Dochter. Zij is gekomen en wil in ieders hart wonen, in deze duistere tijden. Neemt haar dus aan, opdat u geleid wordt op Haar paden.

6. Zij is een waarschuwer en een wekker. Zij zal niet vleien met de zonde en met de bezetter. Zij is een beeld van het testen in vreze en volharding. Zij komt om de geest van overmoed te verdrijven.

7. Zij roept het volk op om af te remmen,
om terug te keren tot waar het werkelijk om draait.
Ze roept het volk op om te luisteren naar het hart,
te leven in zorg en onderscheiding.

8. Zij zal dus niet zeggen : ‘alles is slechts genade.’
Er wordt een keuze verlangd en deelname aan het onderwijs.
Ja, u dient haar in uw hart te ontvangen.
Het zoonschap heeft alleen nog een ondergeschikte plaats,
geen vervangende plaats, geen absolute godstatus over de vrouw,
en al helemaal niet over de dochter.

De zoon staat niet boven de dochter.
Dat heeft deze wereld in het graf geworpen.

9. Er is alleen leven in de symboliek.
Ook met de dochter moeten wij worstelen op Pniël.
Alles moeten wij als Ismael testen.

10. Er zijn geen makkelijke wegen hier.
Het pad is smal, en je moet strijden om in te gaan.
Makkelijkheid zou gevaarlijk hier zijn, want dan val je in slaap,
en ben je prooi van roofdieren.
Koop geen gemakkelijkheids-drugs van de marktkooplui hier.
Ga tot de pelgrimswoningen.
Zet door tot het einde.

11. Ik blijf nooit te lang.
Ik ben altijd op doortocht.

12. Verdoe je leven niet met altijd op zoek te zijn naar troost.
Ga de grotere gevechten aan en zoek naar het onderwijs,
naar de dingen die worden achtergehouden.
Ook troost is een gevaarlijke drugs als je er teveel van neemt,
als het een doel op zich gaat worden.
Het mag het alarm niet uitdoven, het mag het onderwijs niet
uitdoven.
Zo is dat ook met liefde.
Zorg en onderwijs moeten hand in hand gaan, anders is
het vals.

13. We komen binnen in de pelgrimswoningen, en dan moeten
we op zoek gaan naar de tunnels die verder gaan.

2.

Het tijdperk van de dochter des hemels

1. De pelgrims hebben alles uitgebouwd, verder gebouwd.
Het gaat niet om de woning op zich. Het is een tussen-
fase.

2. Daarom gaat het niet zozeer om de moeder op zich,
maar om de dochters, de doorgangen.

3. Zonder dochter, geen moeder.

4. Het is van belang de dochter in jezelf te vinden.
Zij blijft niet staan bij de moeder.
Zij groeit door om zelf een moeder te worden.

5. We moeten de dochter ontvangen om aan de macht van de dood te ontkomen.
We moeten er voor strijden.
Het moet van binnen gebeuren.

6. We leven in een dystopie.
Dit is het tijdperk van de dochter van de hemel,
die zal wederkeren als een leeuwin.
Laten we daar naar uitzien.
Het is wat in ons hart moet gebeuren.
Onttroon en ontkroon jezelf en geef het aan de dochter van de hemel,
aan de leeuwin die in de hemelen verschijnt om het Woord te zuiveren,
die komt om geestelijke oorlog te voeren.

7. Het leven is zware drugs.
Neem er maar heel weinig van.

Je bent geboren om te strijden en de andere wereld te zoeken.

8. De mens kan denken : ‘Waarom is dit en dat gebeurt ?’
Antwoord : Het zit in het spel.

9. De wederkomst van de dochter van de hemel, van de leeuwin, is niet iets makkelijks.
Het is een andere soort lucht, en dit is geen lucht die het geestelijke en het geestelijke woord tegenhoudt, maar die openbaring geeft. Het is dus geen verdichtende lucht meer, maar alleen de opgenomenen en de geestelijken zullen het kunnen oppikken. Het is immers in hun hart gebeurd.

10. Het is geen gemaks-religie of voorspoeds-religie van snelle wegen en schoonpraterij van de zonde. Als je de zonde nog schoonpraat en met allerlei smoesjes komt dan moet je die eerst afleggen. Ze zal de markt aanvallen, de zielenmarkt, de mensenhandel.

11. De dochter van de hemel, de leeuwin, gaat de huizen langs. Houdt daarom geen verborgen zonden en wereldgezindheid. Leg het allemaal af, opdat zij binnen zal komen. Zij doorzoekt de huizen. Zij is verschenen in de wolken en ter aarde gedaald. Zouden wij daarover niet prediken ? Zij is als een ster van hoop aan de hemelen, maar er is geen hoop voor de zonde. Er is geen hoop voor het vlees der mensen. Er is dus altijd deze dualiteit. Zo voeden wij onze kinderen op, niet eenzijdig.

12. We lezen daarover in Buli 3 : En Haar wachters van de dood gaan langs de tenten en hutten. En wanneer een tent niet aan de ingang is besmeurd met het bloed van de vijand, dan zal de wachter
binnengaan, en de dood brengen aan hen die daar wonen. En het geklaag en geween zal groot zijn.

13. Dit lezen we ook in de Exodus. Natuurlijk is dat iets symbolisch. De vijand is de zonde, het vlees, het ego van de mens. Dat moet afgelegd worden, gedood worden. Als de mens de zonde niet aflegt, dan wordt de mens meer en meer één met de zonde, en wordt de mens tot God’s vijand.

14. Er zal dan een dag zijn van bloed, van diepe duisternis, waarin de wateren tot bloed worden, en de lucht tot bloed. Groot zal die dag zijn, waarop Zij Haar macht zal openbaren. De zonde van het volk is groot. In hun hoogmoed hebben zij zich boven de hemel geplaatst. Elke vuist is tegen de andere vuist gericht, en broeders slachten elkaar af, en zusters dagen elkaar voor het gerecht. En allen dienen zij hun afgoden. Heb geen deel aan hun feesten.

15. Er is geen excuus voor de zonde. Er is onderwijs over hoe geleid te worden van boven, en hoe de zonde af te leggen. Als je door de wedergekomen dochter van de hemel, de leeuwin, geleid kunt worden, waarom zou je je dan nog laten leiden door je ego ? Onttroon en ontkroon jezelf. We hebben gezien waar de zonde de mens naartoe heeft geleid. Het is een verschrikkelijke wereld geworden vanwege de zonde. Zou je dan niet op het smalle pad gaan om de dochter van de hemel tegemoet te gaan ? Zonder

haar komen wij niet tot de moeder van de hemel. Dat is iets diep symbolisch. De dochter is de vrucht van de moeder, de geëmancipeerde. Wij moeten vrucht gaan dragen, groeien in het onderwijs, in het Woord, en niet alles op de moeder projecteren. Er is teveel gemaks-religie van God doet het wel, alsof het allemaal op een dienblaadje wordt aangereikt. De mens is lui geworden, en heeft deze smoesjes bedacht omdat de mens bedrogen is door de zonde. Zou je dan niet prediken over de dag van de dochter van de hemel ? Heb je al zicht op deze dingen ? Zo niet : Ga daar zicht op krijgen. De nieuwe bijbel staat vol met onderwijs hierover. Dat is door de Heere geschonken in deze moeilijke tijden, met een hele reeks aan verdere onderwijsboeken er omheen.

16. De boodschap van de dochter van de hemel is : Emancipeer. Ontwen van het vlees. Dat kan alleen als we Haar Woord ontvangen en daar naar leven. Laat je leiden van boven, niet meer door het gemakszuchtige vlees. Het pad is smal, lang en kronkelig, vol met hindernissen en gevechten, opdat wij deze dingen zullen leren.

17. De weg is lang. De weg is ingewikkeld. Maar de dochter van de hemel leidt je. Als je haar stem niet verstaat, weet dan dat de zonde dat doet, die maakt de mens doof voor Haar. Dan wordt je door de stemmen van het vlees geleid, en niet door Haar stem. Dat zijn telkens weer terugkerende zonden van betweterigheid, luiheid, hoogmoed, eerzucht, mensenbehagenis, zelfbewondering, zelfverering, en het volgen van leugenleer en dwaalleer. Leg het af, strijdt ertegen, zodat de dochter van de hemel dieper in je kan doordringen. Klaag niet als de leeuwin je bijt. Het is om je te helpen los te komen van je vlees. Het vlees heeft je als een roofdier gebeten om je te verslinden, en heeft je meegevoerd op een dodenpad. We moeten juist blij zijn dat de dochter van de hemel, de leeuwin, tegen het vlees is opgestaan.

18. Laten wij ons vasthouden aan wat Buli 9 daarover zegt : En de dochter des hemels geraakte in grote toorn en vervoering, terwijl zachtheid zich in haar uitstortte. En ze noemde haar zoon bij name. Toen begon ze de hemelen te herscheppen. De Leeuw sprak deze woorden : Nu dan gaan de gezanten uit om het Woord te zuiveren. Hij werd gevolgd door een grote groep leeuwen. En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden : De laatste dagen van de markt zijn gekomen. Deze zal zeer groot worden en dan vallen. De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten. Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden. En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen. De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden. En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust. Kent gij de bitterheid van het Woord ? Ik zag de

tranen als donderstenen en
hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ? En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de
schepen der kooplieden te doorklieven. En het Woord leidde kinderen.

19. Nu, het boek Beloch gaat ook veel over de dochter van de hemel, over Haar wederkomst.

3.

De zee van depressie

1. Kom de grootte van het bedrog en de zonde onder ogen, en wees er depressief over zoals de oude profeten, zoals Ezechiël en Jeremia, want dan is er een uittocht uit de stad tot de wildernis. Zonder dit teken van depressie kun je nooit de stad uit. Dit is de reden waarom de stad depressie niet accepteert, veroordeeld en demoniseerd. In de stad moet je gelukkig zijn, dat is een bevel, want dat is goed voor de markt, daarom zetten ze mensen die ongelukkig zijn zwaar aan de medicijnen, en wordt het smalle pad niet geleerd, want ze moeten gelukkig zijn, en hier verdienen ze dik aan. Zo plegen ze fraude op grote schaal, en leiden ze de mens weg van de levensbron.

2. Is de levensbron niet het leren invoelen van de ander, en het onder ogen komen van de grootte van zonde en bedrog en daar intens bedroefd over te zijn zoals in Ezechiël 9, en waar de nieuwe bijbel mee verder gaat ?

3. Dat is een geestelijke depressie om los te komen van de zonde en het bedrog. Het is dus juist belangrijk om depressief te zijn als afweer-mechanisme. Zo ga je tot de zee van depressie. Het is dus juist van belang je geestelijke depressieve zelf te accepteren. Depressief betekent : ‘dieper’. We hebben het dan niet over de depressie van de wereld, maar over een diepere depressie van de geestelijke strijd tegen de zonde.

4. Het pelgrimspad gaat ook zeker door depressie heen, en er zijn depressies in allerlei lagen, wat niet altijd hoeft te betekenen dat je daadwerkelijk depressief bent in de zin van zwaar ongelukkig, want er is ook hoop. Depressie betekent loslaten, of je je nu goed voelt of slecht voelt, maar je moet oppassen dat je je niet te goed voelt in de zin van het goedpraten van de zonde en meefeesten en meelachen met de zondaren. Lach niet meer met de vijand, staat er in de nieuwe bijbel. De depressie is juist om dat af te leren.

5. Ik had een droom over dat ik in een natuurstad was waar ik vaak kom, waar een hele lange winkelstraat is, en alles was vertraagd. Er waren vele lagen van depressie om me heen. De wereld gaat te snel en het heeft een valse werkelijkheid gemaakt, een drogbeeld, en door de vertragende depressie moet

de pelgrim daar van loskomen. Niet versnellen, maar verdiepen.

6. Dan gaat de pelgrim, de depressieve, tot de zee van depressie, en wacht daar op de vogels van depressie die hem meenemen. Dat is een belangrijke sleutel, maar zorg ervoor dat je depressie nooit groter is dan je sobere vreze, want allereerst moet de pelgrim een vrezeling zijn, die op zijn hoede is voor de drogbeelden, ook wat betreft depressie, want er zijn ook hele gevaarlijke wereldse depressies die materialistisch zijn en die tot de afgoden leiden. Wees op je hoede. Het moet pastoraal en hoopvol blijven, maar voor de zonde en het bedrog zelf mag geen hoop zijn, want het moet veranderen. We mogen niet blijven bij het oude. Het oude moet veranderen. De depressie, het opmerken van het bedrog, is hiertoe de sleutel. Zonder de depressie in die zin ben je een loos zieltje die voortgedreven wordt door allerlei wind van misleiding.

7. Gezonde angst is goed, om je te beveiligen tegen misleiding en bedreiging.
Ook gezonde depressie is goed, om je te beschermen tegen de parasitaire, verblindende, valse vreugde van de stad.
Wij moeten niet vol worden, maar leeg worden. Dit is het nut van depressie.
Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd
een vervelend gevoel is.
Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel
van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille.
II Kamba 4

8. Ik had een droom over de zee van depressie. Daarboven waren allerlei lachende gezichten die in de lucht waren, in de wolken. Ze lachten vanwege hun onverschilligheid, vanwege hun hebzucht die ze belangrijker achtten dan wat dan ook, ze lachten vanwege hun egoïsme, maar al deze gezichten begonnen te zinken en te verdwijnen in de zee van depressie. Ze hadden allemaal juist een gebrek aan goede depressie. Het waren clownsgezichten. We zien dat soort gezichten ook om ons heen. Ze verheugen zich in de zonde, in hun onrechtvaardigheid. Ze scheppen ermee op. ‘Kijk wat ik anderen durf aan te doen.’ Ze denken dat niemand hen stopt, terwijl ze maar nietig zijn, en hun tijden beperkt zijn. Oh, zouden we hierom niet wenen over hen die de zonde en de zondaren vereren, met name hun zondige zelf ? De zee van depressie zal zeker terugkomen en deze in zonde gewikkelde aarde overmeesteren. Overal zijn er tekenen van de zondvloed. Noach hamert aan zijn schip en roept op tot bekering, maar velen drijven de spot ermee. Hij wordt belachelijk gemaakt, en ook zijn boodschap. De mensen willen graag blijven doorslapen en doorspelen, en daarom kunnen ze een spelbreker zoals Noach niet gebruiken. Ze proberen hem weg te denken, ja, dood te zwijgen, maar de zee van depressie zal terugkeren. Het zal hard regenen. Sluit u dus aan bij de stoet van depri’s die de stad van zondelust en zondevreugde uit gaan, die op tocht zijn naar het schip

van Noach voor deze dagen. Het zijn donkere tijden. Het duizelt in de lucht van gevaren die op de loer staan, en toch is de mens zeer hoogmoedig en vol met bluf.

9. Oh, waakt toch over uw zielen, want de natuur zal afrekenen met de zonde.
Trek uw depressieve kleed om u en ween over de zonde.
Zo zult u de stad kunnen uitgaan, de wachters zullen u dan niet kunnen tegenhouden, maar pas op in de wildernis, blijf volharden, want er zijn vele gevaren op het smalle pad naar de zee van depressie.

10. Verkoopt u niet aan de schepen der zonde. Laat u niet in met rovers, met hen die sjoemelen met de boodschap, die dingen verdraaien, die met dubbele maat meten. Laat u niet omkopen. Lach niet met de vijand. Heb geen deel aan hun feesten.

11. Nu, het is verschrikkelijk, als God de mens zo waarschuwt en ze niet luisteren, maar het is zoals in de dagen van Noach. Zondert u daarom af van hen, en ween erover in geestelijke depressie, en laat u opnemen door de boot des hemels, niet door schepen der zonde die vals goud beloven, want je eindigt als hun slaaf, of erger. Ga tot de wildernis volken en laat je onderwijzen. Test alle dingen, geef je nooit zomaar over, vertrouw niet zomaar. De mens heeft zijn ziel verkocht aan de gimmicks, en die hebben geen goede plannen met hen. Kom de grootte van de grootschalige scam onder ogen. Met hun gouden tanden lachen ze je uit. Alleen depressie is hier een weg uit. God komt de depressieven, de verbrokenen van hart tegemoet. Zo herkennen de pelgrims elkaar : aan hun depressie.

12. Hen met gebrek aan geestelijke depressie hebben deals gesloten met de schepen der zonde. Als je er iets van zegt heb jij het gedaan, en projecteren ze alles op jou. Dat is het lot van de predikers. Maar wij moeten de boodschap wel brengen, anders zouden wij ook bloed aan onze handen hebben. Wij mogen niet meeliegen met de leugenaars om de lieve vrede. Het is verschrikkelijk. Het is het grootste leugenbolwerk ooit op aarde. We leven in de dagen van Noach. Men eet, drinkt en is vrolijk. Maar de regen zal komen. Let op de tekenen. Zorg dat je op het schip bent. Zorg dat je op weg bent naar het schip. Alleen depressieven hebben de sleutel. Het kost wat om niet mee te stromen met deze leugenaars. Het is een gevecht tegen wolven. Ze verscheuren alles wat los en vastzit. Ze martelen mensen totdat die aan hen toegeven, maar blijf volharden, en tel je leven niet. Geef je niet over. Betaal de volle prijs. Ga de volledige weg door Getsemané. Stap niet in de valse snelle wagens naar de olijfberg. Velen nemen het valse religieuze bedrog aan van de voorspoedsgod en kijken neer op hun depressieve medemens. Ze houden grote feesten in hun kerken, elke zondag weer, ten koste van de armen, kwetsbaren en bedroefden. Heb geen deel aan hun feesten. Ga de andere weg, het smalle, vreemde pad. Maak een omweg, ga de lange weg, en nader tot de zee van depressie, opdat je op het schip van Noach zult komen. Zovelen schieten er langsheen. Velen gaan te

snel om het op te merken. Het is als het spreken met dronkaarden om ze proberen te overtuigen. De tafelschuimerij is tot een absoluut toppunt gekomen in deze tijden. Schaamteloos. Blijf prediken, blijf vechten. Begin bij jezelf.

13. Waar gaat het schip naartoe ?
Naar de nieuwe wereld, waar depressie depressie heeft gevonden.
Zo schakelt het in, en zo draagt het zorgvrucht.
Depressie is zorg, depressie is ontwaking.
Depressie is de oproep tot dienst, tot de geestelijke oorlog.
Het is een afweermechanisme tot de alcohol die vandaag de dag wordt geschonken.
De wereld is een alcoholocratie. Daar draait alles om. Het heeft het brein van de mens door de tijden heen, in de bloedlijnen, zwaar aangetast. Nu vecht de wereld tegen de spiegelingen daarvan, tegen de alcoholische hersenschimmen en beschadigingen ervan die maar hun verderfelijke vruchten blijven drage. Kettingreactie op kettingreactie. Het is een totale dystopie.

14. De hoer is dronken van het bloed van de martelaren, zingt vooraan in de kerk voor het oog van de mensen, allemaal voor het oog van de mensen. De hoer rijdt op het beest, maar de huid van het beest zal glad worden. Dat kunnen we lezen in het boek Buli. De hoer zal van het beest afglijden, en het beest zal de hoer verslinden. Dan zal de dochter van de hemel verschijnen, als een leeuwin, om het Woord te zuiveren en de markt af te breken, om de slaven vrij te zetten. Er zal dus een einde komen aan de slavernij tot de wereld, en er zal een grote uittocht zijn.

15. Wee hen die hun kinderen niet onderwijzen, spreekt de nieuwe bijbel. Wee hen die hun kinderen te licht opvoeden.

16. Uiteindelijk moet het onderwijs de kinderen beschermen.

17. De martelaren roepen om wraak, maar ze krijgen een kleed om te rusten. Het is een kleed van geduld en depressie.
Laten we opgaan naar de zee.
Laten we opgaan naar het onderwijs.

18. We komen uiteindelijk in de zee tot de berg van depressie waar het profetische zicht is.
Van daar stromen de wateren, eerst door rivieren, en dan tot de zee.
Het neemt de depressieven mee.

19.Het is de berg van de opname, wat zo hoog gaat, dat men daar de zonde geheel ontstijgt, en gaat tot de nieuwe wereld. Beklim deze berg. Laat alles achter. Hier is het geheim van de bloemen. Zij zijn geboren uit depressie. Hier is het geheim van de honing, en de melk, want het hart van de moeder is de depressie. Kamba 28:17

4.

De vromen aan de ijszee

1. Depressie, zo gehaat en

gedemoniseerd, zo veroordeeld en veracht, maar het is het pad tot de vergetelheid en de waarheid, het pad tot de dochter van de hemel. Uiteindelijk is zij het hart van de moeder. Waar de moeder hard is wordt zij zacht wanneer zij aan de dochter denkt.

2. Ga tot haar eiland in de zee van depressie, luister naar haar stem, en beklim haar berg. Al het onderwijs is immers daar vandaan gekomen. Hier is waar water tot melk wordt. Belech 5:32

3. We kunnen stellen dat juist als het om het oer gaat, om het oorspronkelijke, dan moet er een verhouding zijn tussen dochter en moeder, wat veel meer naar voren kwam in de egyptologie en het daaruit voortkomende aramees, de taal van Jezus.

4. Er werd veel meer in vrouwelijke beelden gesproken als het om God ging. We hebben dan te maken met de verhouding dochter, moeder en het geestelijke. Zij zorgt ervoor dat er geen aardse vrouwen tussen komen. Uiteindelijk staat de dochter van de hemel, zoals de nieuwe bijbel ook stelt, voor de vreze des heeren en de volharding. Er is geen weg tot de moeder dan door de dochter, oftewel men moet theologie oefenen en hierin geduld leren. Uiteindelijk is de dochter een bevel tot het ontwennen aan de zonde, om zo te emanciperen, en de moeder in zichzelf te vinden. De dochter kan niet altijd en eeuwig alles op de moeder projecteren. De nieuwe bijbel, en zo ook de nederduits gereformeerde dogmatiek gaat diep op deze onderwerpen in.

5. De nieuwe bijbel stelt duidelijk dat het zoonschap niet boven het dochterschap staat, maar wel een weg daar naartoe is. Het zoonschap mag dus ook niet weggeredeneerd worden in overvrouwelijke voorstellingen van de theologie. Er is een weg tussen het overmannelijke en het overvrouwelijke, waarin alles in balans komt. Dat is een zeer smal pad waarop gedegen onderwijs over deze zaken behoort te zijn.

6. Het is van belang op te merken dat het zoonschap zich toewijd aan het dochterschap, in de zin dat het zoonschap volharding moet leren in de vreze des Heeren, waar de dochter van de hemel een beeld van is.

7. Wil je teveel van God of van iets, dan trek je aan het kortste eind. Het zou je anders doden, dus wees maar blij met de restricties. We moeten het in onze dromen zoeken, en dan is het een weg, een brug. We moeten er niet materialistisch en bezitterig mee omspringen. Is dat moeilijk ? Zeer zeker, en soms is de gesel nodig om ons van de grenzen weg te houden, want de mens kan zeer stijfkoppig en eigenwillig zijn, en daarin zichzelf verhardend. Laten we ons dus onderwerpen aan de gesel en de grenzen.

8. De enge poort is de geestelijke winter waarin het vlees volledig dient af te sterven, waarin je alles dient achter te laten. Valse identiteit en valse verhoudingen sterven hier.

9. De wereld om ons heen is een drogbeeld. Wij moeten van afzondering tot verborgenheid gaan, tot de geestelijke winter, ook wel het

Ragnarok genoemd, waarin de valse bruggen tussen goden en mensen worden afgebroken door hogere contexten, de reuzen. De leugen regeert hier op aarde. Men zit er helemaal in vast, dus het ragnarok moet wel komen.

10. Het is een pijnlijke ervaring, deprimerend, traumatisch, maar het is wel nodig. De mens kan niet alles ontwijken, maar moet er het nut van leren inzien. De mens is niet op de aarde gezet voor het plezier, maar om te leren. Leren wat er gaande is, leren hoe ingewikkeld het leven is. Niets komt zomaar tot stand. Er gaat heel wat aan vooraf.

11. Op aarde denkt men hedonistisch en pragmatisch : het moet goed voelen. Men leeft op aarde vanuit emotioneel standpunt, en zeer egoïstisch, en zo wordt dat ook aangeleerd. Daarvan moet de mens ontwennen. Er is tegen de mens gelogen. Men denkt korte termijn, niet lange termijn. Men denkt materialistisch, gemakszuchtig, van snelle zelfbevrediging. Maar zo werkt het niet. Dat is de wereld van het vlees. Die moet de kou in om af te sterven. Dan moet je leren leven met de kou, leren leven met winter. Er zijn drie fasen in de winter : ijs, duisternis en bloed, de drie fasen van het Ragnarok. De fase van het bloed, het sterven van het ego, vinden we terug in het boek Buli van de nieuwe bijbel. Ook zien we daar de fasen van ijs en duisternis die daaraan vooraf gaan.

12. Kun je de geestelijke winter in je leven aanvaarden als het zich voordoet ? Het is het enige medicijn. Het komt niet voor niets. Hierin mindert de mens en komt de mens los van gevaarlijke voorspoed die zijn ziel bedreigt en bedriegt.

13. Men moet wedergeboren worden in ijs. Dat is de enige weg. Er staan teveel gevaren voor de mens op de loer als de kou niet volkomen doordringt. Als een ijsbeer haalt de Heere haar jongen weg.

14. Ziet dan toch om u heen hoeveel bedrog er wordt gepleegd. Als u niet ziet hoe groot en diep het bedrog is dan loopt u groot gevaar er in meegesleurd te worden. Vandaar dat geestelijk ijs nodig is. Aanvaard het en laat u bewapenen. Wordt een ijs-soldaat.

15. Niet alleen het zoonschap is van belang, maar ook het leerlingenschap, en al deze wegen sterven in de winter om het te zuiveren. Zo kan men het in de diepte terugvinden. Telkens weer sterft het in de winter. Oh, zoekt toch niet naar de goedkeuring en de eer van de mensen. Dat is een warmte die tot een vuur zal worden en u zal verslinden. Ga als een arme de winter in, en kom tot afzondering en verborgenheid, laat je ene hand niet weten van je andere hand.

16. In de ijszalen van het ragnarok verzamelen de ijsstrijders. Ze zijn in groot gevecht met het beest. De hoer rijdt op het beest, dronken van het bloed van de profeten. Maar de huid van het beest zal vettig worden, en ze zal eraf

glijden en verslonden worden. Dat zal in de winter gebeuren. Dat zal in het Ragnarok gebeuren, dus daarom moeten de vromen naar het Ragnarok gaan, en naar het Ragnarok uitzien. Het is de enige hoop voor de wereld.

17. Op aarde is men in een bevroren nachtmerrie, een bevroren drogbeeld. Het ijs moet veel dieper gaan voor de ontwaking. Het is nu ijs tegen ijs. Er is zoveel vals ijs, zonde-ijs, van onverschilligheid en van egoïsme. Laat je ijs diep gaan. Kom tot het ijs des Heeren, niet tot de ijs van het vlees. Het ijs van het vlees is bedrieglijk, hooghartig, hebzuchtig, ten koste van anderen. Het is niet betrouwbaar. Het zijn gimmicks, het aas van beesten die jagen. Zij jagen op zielen. Allemaal voor de markt. Die markt zal vallen in het Ragnarok.

18. Velen voelen zich vastgelopen op aarde. Velen voelen zich in valstrikken. Het ijs moet dus wel dieper gaan om de mens los te maken. Ren in de winter tot de wildernis, en ga tot het verborgene, waarin wedergeboorte is. Daartoe dien je eerst diep genoeg te sterven. Als het ijs niet diep genoeg gaat is het vals, overmoedig, en zal het allemaal gaan instorten samen met de markt. Zoveel overmoedige koninkrijken zijn er om ons heen, zoveel overmoedige markten, allemaal valse zonde-vreugde. Wanneer vreugde overmoed is is het dodelijk, giftig. Je mag niet lachen met de vijand. Ga de feestende stad uit. Ga ook hun huizen van rouw niet binnen. De vromen zijn aan de ijszee en worstelen daar met beesten. Die beesten hebben steden gemaakt van hun projecties. Allemaal drogbeelden.

19. Kom tot de school van ijs in het diepste van de wildernis. Maar pas op. Er zijn zoveel gevaarlijke winter invloeden. Er is zoveel vals ijs. Het zijn grote beesten. Ze hebben zoveel bloed vergoten. Daar leven ze van. Daarmee zijn ze groot geworden. Dat wil de mens niet zien, want de mens is één met deze beesten. De mens wordt door in het vlees te leven door deze beesten uitbetaald, en vereerd. Het hele status-systeem van de stad is een leugen. Alles hebben ze omgedraaid. Het is verspilde tijd om met deze dronken gekken het uit te praten. Ze luisteren niet. Ze leren niet. Het zijn bevroren wangestaltes. Daarom moet het diepere ijs komen. Een diepere winter moet ons meenemen, dieper de wildernis in, naar waar er nog natuur is, waar het niet aangetast is door de ontzielde mens.

5.

De verboden vrucht van gebrek aan vreze des Heeren

1. Kom tot het schip van ragnarok om door de ijszee heen te komen. Daarop zijn de germaanse voorouders. Zij hebben met lede ogen moeten aanzien hoe het voorspoeds-evangelie over de mensheid kwam, wat in principe gewoon nog de geesten van katholiek en protestants materialisme waren. De hoer op het beest. De stad en markt van valse vreugde. Vreugde ten koste van medeschepsel, zij het mens, zij het dier.

De hoer lacht op het beest, dronken als ze is. Ze is trots op haar zonden. Ze viert feest omdat ze kan zondigen. Maar de soberen zijn afgezonderd om het te bewenen. In ijs moeten ze haar bevechten. Dat is een koude oorlog. Ze mogen niet overmoedig zijn. Overmoed is haar aas. Vele doden volgen haar die gebrek aan geduld hebben gehad, gebrek aan volharding. Allen zijn ze geketend. De doden volgen haar, zij die van de vrucht van gebrek aan de vreze des heeren hebben genomen. Zij vrezen niet diep genoeg, en daarom zijn zij bedrogen. Zij hebben de depressie des heeren veracht. Zij hebben geen verontwaardiging over de zonde. Ze zingen hun liederen om de stemmen des heeren te doven. Ze willen niet overtuigd worden van zonde. Ze zijn Laodiceaans.

2. Kom tot de stilte van de winter, kom tot de stilte van de natuur. De natuur werkt niet buiten de winter om. Het leven is maar een flits. Het gaat om het diepe. Alles sterft weer, om plaats te maken voor het grotere, het verborgene, en dan moet de mens ruimer leren denken, niet meer kortzichtig, niet meer eenzijdig. Ook de mens heeft enge poorten gemaakt. De mens wil gediend worden door zijn enge poorten. Wees geen mensenbehager. Er is geen heil in de wegen der mensen. Allen zijn ze afgeweken, de één nog erger dan de ander. Allen hebben zij het hoogste woord en weten zij het het best. Het is een absurdocratie.

3. Laat de winter komen, laat het diep doordringen. Laat de doden de doden begraven. Zoek naar verloren principes. Wees geen mensenvereerder. Ga niet op zoek naar mensen om van hen je afgoden te maken, want zij zijn nietig. Help ze, maar als ze zich niet laten helpen, bouw dan bruggen. Dan kunnen ze later al dan niet volgen. Uiteindelijk kon je de mens alleen waarlijk helpen door onderwijs. Kennis is het enige medicijn, en dat ligt verborgen in de dieptes van de geestelijke winter.

4. Het geheimenis verslaat velen. Men krijgt er geen grip op, het breekt ergens halverwege af, en sleurt de mens mee. De mens kan geen grip vinden. Eerst moet de mens aan zichzelf sterven. Juist dat is ook weer onderdeel van de winter. Het laat zich niet zomaar vinden. Het leidt je tot de traan van de winter, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt.

5. De tranen zijn bevroren. Hier openen de boeken zich. Hier gaat het pad verder. De ijssoldaten zijn ijsziek. De koorts neemt hen mee tot de andere wereld. Denk niet dat profetie op enige andere wijze tot de mens zal komen.

6. Heb ik Haar eerder gehoord ? Dat zou u uzelf moeten afvragen als u tot de Heere gaat. Heeft u misschien nog iets laten liggen waar Ze u al eerder op heeft gewezen ? Zij vraagt om bekering en het onderhoud van de leerregels, van de geboden, van de leer, anders is het onmogelijk Haar welbehagelijk te zijn.

7. Ben je een volharder, of geef je

ergens halverwege op ? Ben je een geoefende ? Heb je er alle tijd voor genomen ? Heb je het in het verborgene gedaan of voor het oog van de mensen ?

8. Men heeft genomen van de vrucht van gebrek aan vreze des Heeren. Dat was de verboden vrucht. Men verachtte de vreze des Heeren. Men was niet op zoek naar God, naar het lijden des Heeren en de vreze des Heeren, in Getsemane, maar men was op zoek naar genot. Men was op zoek naar het snelle goud van de dwazen. Men verkoos snelheid boven diepte.

9. Wat een misselijke toestand is de kerk geworden vandaag de dag. Zij moeten wederkeren tot de reformatie en verder bouwen.

10. Ontwaakt gij die slaapt, en breng uw dagen niet meer door in het vlees. Keer weder tot de natuur, en de natuurrede, en nadert tot God, wetende dat God geen goedkope hoer is. Ze hebben het allemaal veel te goedkoop gemaakt, en nu dwaalt een ieder maar rond, ver weg van de bron des levens.

11. Het zijn de krachten en machten van de dood die hier werkzaam zijn op deze gevallen aarde. En deze krachten zijn zeer sluw. Het kwaad is zeer listig. Net zoals in de hof van Eden. Pas op voor de onzichtbare ziektes. Eet niet van de verboden vrucht. Het leidt tot de geestelijke dood.

12. Och, keert weder tot de Heere, in vreze en beven, u en de uwen. Veracht de vreze des Heeren niet langer, want zij is de bron des levens. Men heeft een valse, snelle olijfberg gebouwd in de kerk, en Getsemané en Golgotha zijn in de kelders onder de kerk gedreven, tot onder de grond. Men heeft de valse olijfberg gebouwd als een toren van Babel. Mozes deed dat al in zijn tijd, en men gaat daar rustig mee door.

13. Allereerst moeten we leren, niet zomaar geestelijke oorlog voeren. Allereerst moeten we toetsen, oftewel ontmaskeren. Je moet eerst weten wat de vijand is, en het komt er op neer dat de vijand een gebrek aan leergierigheid is. Ook kun je geen oorlog voeren als je niet werkt, in de zin dat oorlog in verband moet staan met een heleboel andere dingen. Elke oorlog, oftewel elk oordeel, mag alleen voorkomen uit zorg, en elke zorg moet voortkomen uit voorzorg.

14. Het boek Vissen laat een patroon zien van ontmaskering en openbaring, om zo gedegen kennis op te doen. Wat houdt dit in ?

15. Vissen zegt : Wij mogen daarom worstelen om tot diepere betekenissen te komen. Elke dag is het weer een worsteling, ook elke nacht.

16. Het boek Vissen noemt dit de weg tot de geestelijke vissersboot. Dit kun je alleen als een kind, als de minste, ontvangen. En hoe wordt je een kind ? Door je vleselijk verstand te laten besnijden. Dat kan alleen als je versoberd, als je mindert. Niets gebeurt zomaar. Het is geen sleutel, maar gereedschap.

17. Dit betekent terugkeren naar de moedermelk. De geestelijke vissersboot is een beeld van de school. De beesten in de rivier zijn de vissen van de

spijbelarij, van gebrek aan leergierigheid. Nu, dat moet een mens het ergste vrezen, en daar moet een mens tegen strijden. We mogen staan op Buli 1:10 dat we macht hebben over deze beesten. Laat hen je niet meesleuren in de rivier. Zij eten de onoplettenden.

18. De boze vrucht in het paradijs is het gebrek aan studie, het gebrek aan leergierigheid, oftewel de spijbelarij.

6.

Vreze en stilte

1. Door de reformatie liep ook deformatie. Twee lijnen. Nu, het is belangrijk dit onderscheid te kennen. Laodicea liep er ook doorheen. Als de clown iets niet zint dan zijn ze hevig overstuur en zwijgen ze je dood of herhalen ze hun kortaffe cirkeldogma's als koelbloedige formules.

2. Die prevelen ze op, maar verstaan ze niet. Spreuk na spreuk.

3. Kinderen raken geestelijk verlamd.

4. Alleen in de nacht kan de mens loon verdienen, waar het ego van de mens afsterft, in slaap valt. Het loon is de droom, zegt II Werktuigen.

5. Uiteindelijk is dat iets van de nieuwe mens. De oude mens is afgedaan. Uiteindelijk is het verdienproces door het sterven van het zaad, zodat er geen vleselijke inmeng is, maar God is zeker niet onvoorwaardelijk. God is geen goedkope hoer. We zien de goedkope hoer dronken van het bloed van de martelaren op het beest rijden, in de kerk. Zoals we weten zal ze van het woeste beest afvallen en verscheurd worden door het woeste beest. Het ego zal zichzelf opvreten, omdat alles wat hij is gestolen is.

6. Het is imitatie. Daar winnen ze de oorlog niet mee. Het is niet echt, niet doorleefd. Ze hebben gestolen werktuigen die ze niet kennen en die zich tegen hen zullen keren.

7. Isaac van Ninevé, een monnikenvader van de jaren 600, stelde : Het ware leven is de vreze des Heeren. Omdat de kwade gedachten sterk zijn moet het hart bewapend zijn met het onderwijs, anders is het niet te dragen.

8. Deze monnikenvader leert : Geduld is de ware werken des Heeren. Het fundament hiervan is de vreze des Heeren. We kunnen stellen dat we alleen waarlijk geboren worden door de vreze des Heeren. De monnikenvaders, zoals Evagrios de Eenzame, Johannes Climacus, en Jeremia, stellen dat men de ballingschap moet aanvaarden opdat men loskomt van het aardse eigene, normale en ingedutte. Men moet oppassen voor vraatzucht, hebzucht en mensenbehagenis, voor het zoeken naar de goedkeuring van mensen. Men moet ook loskomen van zelfwaarde, want daar begint de zonde bij. Men mag er niet aan gehecht zijn, stelt Evagrios. Men moet terugkeren tot zelftucht, zelfrestrictie en zelfbeheersing. Het is een gevecht tegen zelfvertrouwen, het begin van alle zonden. Zo komt de hoogmoed binnen. Men moet

wederkeren tot zelfverloochening.

9. Daarom predikten de monnikenvaderen, zoals Johannes van het Kruis en Johannes Climacus, de weg van de ontlediging, het hongerpad, waarop het oude zelf kon afsterven en het eigenbelang. Men zou zo verlost kunnen worden van de zinnelijke afhankelijkheid van het zoeken naar troost.

10. In de geestelijke wereld is er het gevecht tussen de monniken die het geestelijke pad volgen, en hen van de schepen der zonde die het pad van materialisme volgen. Uiteindelijk moeten de monniken terug naar de indianen om van de natuur te leren. Hen van de schepen der zonde zijn van de stad, en de monniken zijn van de wildernis.

11. Als jonge monnik kom je dan terecht bij de monnikenvaderen zoals Eckhart von Hochheim, ook gewoon Eckhart genoemd. De jonge monnik wordt geleerd wat het betekent om zijn vader en moeder achter te laten. Het betekent je oude beelden achter te laten, je te ontledigen, niets meer van jezelf te hebben. Dat staat er ook bij, namelijk dat je jezelf moet verlaten, jezelf moet verloochenen. Men moet oude voorstellingen van religie, en oude begeertes en eigenschappen loslaten.

12. We moeten hierbij zeggen : Stilte moet voortgedreven worden door de vreze des Heeren, maar die vreze moet ook gezuiverd worden door de stilte, opdat het geen aardse vreze zal zijn. Daarom moet deze vreze verdiept worden, en moet men wedergeboren worden in de vreze des Heeren.

13. Leg al je kronen en tronen af, kom tot de ontlediging, maar die is alleen in de sobere vreze. Wij moeten testen op Pniël, ten bloedens, zwetens en tranens toe, totdat het ego sterft en niet meer op de troon zit, en God ons over neemt. Dat is een gevecht, dat is een worsteling. We moeten daar elke vleselijke neiging, begeerte en hartstocht achterlaten. Dat is een strijd tegen zelfvertrouwen en zelfverzekerdheid, tegen zelfvleierij. De monnikenvaderen onderwezen over hoe deze harstochten te overwinnen. Er moet een verzet zijn, een offensief, als toetsmiddel, niet zomaar ontlediging op zich.

14. Eckhart wees erop dat de krachten van de ziel teruggedreven moeten worden door inspanning. Het Koninkrijk der hemelen breekt zich baan met geweld en geweldenaars grijpen ernaar, noemde Eckhart.

15. We kunnen hierbij opmerken dat dit het toetsende verzet moet zijn. Het is een belangrijke schakel. We kunnen niet zomaar van niets tot niets gaan. We moeten een ontmoeting hebben met de toetsende geestelijke oorlog. Strijd om in te gaan. Bewerk uw behoudenis met vreze en beven. Een ander medicijn tegen de zonde is er niet. Het moet diep gaan. Men moet niet in romantische emotie-religie wegzakken. Er staan teveel vijanden op de loer.

16. Schakel-ontlediging is dus van belang, in de zin dat als de vrees-schakel er niet is, of niet voldoende is, dan kom je in de New Age terecht, in overromantische religie die het hart verblindt. Dan ga je aan de geestelijke drugs. Dat gevaar ligt er ook voor monniken, dat ze ergens vastgroeien. Dat ze geestelijke zoetekauwen willen worden, die de tucht en de vreze haten, in plaats van de zonde. Dat kan heel subtiel gaan. Het is dus van belang om als monnik een geestelijke pelgrim te zijn en hermiet, en het geestelijke lijden, vrezen en strijden niet te verzaken.

7.

De bronnen van het Woord

1. God wil dat we teruggaan naar het monnikentijdperk, naar de natuur, en zal alle verstoppingen doorbreken. De kerk is vastgelopen, maar we moeten terug.

2. Ga het monnikenpad op om al het aardse achter te laten en te strijden tegen de hartstochten. Ook alle beelden die men over God heeft gemaakt moeten achtergelaten worden. Men denkt te klein over God. In de apofatische theologie, de ontkennings-theologie, ontkent God dat God bestaat, en weet God niet dat God bestaat. God gaat voorbij het bestaan, en overstijgt ook zichzelf, het hele godsgebeuren. De apofatischen zwijgen dus voornamelijk, dat staat voorop, omdat ze weten dat er niet zomaar iets zinnigs te zeggen is over het godsgebeuren, omdat het toch altijd weer anders is. Men moet het apofatische pad op waar het spreken over God eerst sterft. Als je nadert tot God ontkom je niet aan het apofatische pad, en moet je eerst al je vooroordelen, al je theologieën, afleggen, hoe logisch het ook allemaal voor je mag klinken. God buigt niet voor de logica van de mensen. Allereerst is er dan een confrontatie, want de mens is heel anders dan God, dus allereerst is er vijandschap. Als je tot God nadert ben je verdacht voor God, zoals het laatste boek van de nieuwe bijbel stelt, en wordt God je vijand, omdat er eerst een Pniël worsteling dient plaats te vinden.

3. Als je God te goedkoop, gemakkelijk en snel maakt zul je daar toch op een gegeven moment voor moeten betalen. God is duur, dus als je het goedkoper hebt lopen verkopen dan het is, dan maak je schulden, en is God je schuldeiser, je vijand.

4. Vandaar dat men op het monnikenpad terug moet tot de vreze des Heeren en moet afremmen. Men moet op het apofatische pad, het ontkenningspad, en eerst alles afleggen. Daar leert men God kennen. Dat gebeurt door het sterven aan de aardse kennis heen. Niets is hier snel. Alles gaat hier traag en trager. Laten we blij zijn met al die afremmers.

5. Doe stappen terug. Kom van je troon af. Leg je kronen af. Kom tot het monnikenpad. Dat is een ontkenningspad en een minderingspad,

wat steeds trager gaat. De mens ging te snel, was op een dodenrit, en vloog uit de bocht. Nu is het tijd om terug te keren.

6. Een mens kan niets weten over God. Dat kan alleen door het sterven aan het ego heen, en dat moet heel diep gaan, anders zal het ego je weer pakken. Je moet dus diep genoeg gaan, oftewel naar het eeuwige Pniël gaan, en niet je marktje en handeltje in overtuigingen ergens neerzetten. Veel mensen zijn op de geestelijke zwarte markt terechtgekomen, waar hen van de schepen der zonde hun buit verkopen.

7. We moeten altijd doortrekken, als pelgrims, om niet onder de vloek van de zonde te komen. We zien dat we moeten blijven werken. Het is de strijd tegen de zonde. We moeten doortrekken, werken en strijden tegen de zonde, tegen de wereldse hartstochten, waarover de monnikenvaderen en monnikenmoederen onderwezen. Hierin hebben we een leidraad nodig. Er is Woord en onderwijs. Dat is de bron waaruit wij dienen te leven, anders is ons werk en onze strijd niets waard. Ook ons doortrekken als pelgrims is dan niets waard. Wij moeten terugkeren tot Woord en onderwijs. Wij moeten hiervoor leren herbronnen.

8. Wees hierin niet lauw, want zij zal de lauwen uitspuwen. Richt je op het onderwijs, en onderwijs je kinderen, want de dagen zijn duister. Daar gaat Buli verder over. Het is verschrikkelijk wat de mens zich op de hals haalt door de zonde. Je kunt beter lijden als strijder voor de hemel, dan dat je lijdt vanwege je zonde.

9. De opname gebeurt alleen op het monnikenpad van vermindering. We kunnen niet telkens op de geestelijke pieken zijn. We moeten de diepte en de duisternis in. Wij worden geleid immers door de tranen, en aan de tranenrivieren zijn de grotten van het Woord en het onderwijs overvloedig. De tranen zijn er voor de ontlediging. Dan is er ruimte voor het hogere, maar niet teveel, want dan zou er indutting plaats kunnen vinden. Het kan niet voor eeuwig allemaal blijven doorstromen, want dan wordt er geen vermindering geleerd. Dus we ontvangen een droom, een golf, en dan is het weg. Dan moeten we daarmee werken. Er is heel wat te doen dan : zaaien, onderwijzen, en verder gaan.

10. Wil je deel hebben aan de opname ? Leer dan te leven met de kleine beetjes, en leer het uit te werken. Niets komt in vervulling zomaar. Eerst moet je in de diepte ervan afdalen. Niet het vele, maar de diepte van wat je hebt. Er komt niets meer bij. Het gaat alleen maar dieper. Kijk naar wat je hebt en wees dankbaar. Hiermee gaat het gebeuren. Je hebt een kraal en je wil een tweede kraal om een ketting te rijgen ? Ga dan eerst in de diepte van de eerste kraal. Juist in de diepte vind je de tweede kraal.

11. Buli 1 zegt : Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven

zullen vinden.

12. Nu, het eerste wat zij doet is haar kinderen voeden met het Woord, gewoon waar ze zijn, waar ze zijn opgesloten dus, in de grote stad. Allereerst komt het Woord de kinderen tegemoet. Pas daarna, als dit Woord in hen is doorgedrongen, dan zal zij de kinderen meenemen uit de grote stad, en hen leiden. De stad zal dat als een roof zien, en zal daarover klagen. Die kinderen zullen allerlei etiketten krijgen, van rebels tot hoogmoedig en ziek.

13. Wij mogen vanaf den beginnen, alreeds waar wij zijn, opmerken dat de bronnen van het Woord om ons heen zijn, alreeds in onze gevangenis zelf. En op het pad, wat overigens niet zomaar een horizontale lijn uit de stad is, maar in de diepte, zijn deze bronnen ook, en daar zijn ook de monniken. Zij begeleiden de exodus, de uittocht.

14. Uit deze bronnen spuit het Woord voort. Wees daarom oplettend. Als eerste zal zij komen met het Woord, en daarna begint de uittocht, en die zal ook langs het Woord gaan. En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.

15. Nu, dat zijn de tranenrivieren, en die zijn vol van beesten die deze tranen veroorzaken, en die beesten representeren ook de valse tranen van het vlees. Zorg ervoor dat je tranen uit God stromen, uit het Woord. Doe alle vleselijke tranen af. Het zijn de kleden waar de mensen mee lopen, maar deze kleden misleiden de mensen en houden ze tegen op het monnikenpad. Zij die Haar onderwijs hebben aangenomen zal Zij leiden tot Haar grote rivieren. En zij zullen drinken van de bronnen van Haar Woord. Er zijn ook bronnen van het Woord in de tranenrivieren. Daar kun je van drinken. Dat is tranendrank, in de zin dat je het moet doorleven.

16. Drink het. Leef niet meer van vlees en bloed. Het valt de mens niet meer op. Ze hebben tegen vlees en bloed gestreden en dat gedronken en gegeten, in plaats van gedronken van de tranendrank. Er is leiding langs en in de tranen rivieren. Daar wordt het Woord geopenbaard, daar zijn bronnen geopend. Dat is het ware voedsel, en het laat zien hoe de mens met de natuur dient om te gaan.

8.

Gebrek aan vreze de wortel van het kwaad

1. Verzaak de aardse lusten. Die leiden tot de dood. Allereerst moet je dan strijden tegen zelfvertrouwen en zelfvleierij, want daar ligt de wortel, en dat wordt gedreven door hebzucht. Zo ontstaat hoogmoed.

2. Keer terug tot de stilte en laat je niet meer leiden door menselijke chaos en menselijke stemmen, overtuigingen en meningen, want die zijn aards en nietig, en leiden van het spoor af. Keer terug tot de stilte en toets daar. Toets het aan de hogere stiltes, en neem gedachten niet zomaar binnen. De valse gedachten zijn zeer sluw en listig. Wees waakzaam, en toets jezelf, tot tranens,

zwetens en bloedens toe, opdat je ego kan sterven. Gebrek aan sobere, gezonde vreze is de wortel van het kwaad. Men moet veel meer afstand bewaren, terughoudender zijn, veel meer remmen, om uit de zombie wereld te komen. Strijd tegen je overmoedige impulsen.

3. Praat de mensen niet naar de mond. De mens wil het Woord niet. Ze willen God, maar niet het Woord. Ze hebben God goedkoop en gemakkelijk gemaakt, tot een slim en snel vooroordeel. Zo hebben ze zich bij de aardse hartstochten verzekerd, maar het is vals. Blijf daarom het Woord des Heeren prediken, en wijk niet af, dut niet in, wordt niet lauw. Predik het allereerst tot je zelf, en ga eerst zelf de diepte in. Het Woord is snijdend, want er is veel weg te snijden. Zonder het snijdend Woord komt men niet los. Maar men heeft een gouden kalf gebouwd, een zelfzuchtig Woord wat niet snijdt, maar altijd streelt, altijd verwent, en altijd vleit.

4. Ren voor je leven. Terug het bos in. Terug naar de monniken. Wat volg je ? Het sobere Woord of het valse woord van valse stadse vreugde, de valse vreugde van de markt ? Ben je dan een consumerist ? Wil je dat zijn ? Er is een veel betere weg, een weg die ten leven leidt. Niet velen gaan deze weg. Loop niet achter de ingedutte massa's aan. Wil je zo de Heere onder ogen komen ? Strijdt de goede strijd tegen de dode en dodende hartstochten van de wereld, want die hebben geen goede plannen met je. Die lopen achter jouw rug al je onheil te bespreken.

5. Deze wereld heeft zowel een gebrek aan barmhartigheid als een gebrek aan tucht en opvoeding. De ware moeders en vaders zijn afgeschoten, één voor één. Maar in de verborgen en verlaten wildernis spreekt nog steeds hun stem.

6. 'Gaat uit van haar, die vuile stad.' In de vuile stad daar wonen zij die de Heere diep in hun hart haten. Zij dienen twee heren, zoals het hen uitkomt. God moet zich aan hen aanpassen. Niet andersom. Als God het harde Woord der waarheid spreekt zijn ze gekwetst en beledigd. God moet hen naar de mond praten, naar hun verwende oren.

7. Wat heb je liever : de harde Waarheid die ten leven leidt, en die levens redt, of de zachte leugen die ten dood leidt en levens doodt ?

8. Daar waar de dood zacht is geworden, het glijdt zo lekker naar binnen, het smeert zo heerlijk weg. Je kunt het gewoon ergens kopen. Mensen stelen het ook graag, en geven het ook graag weg, om anderen met hen mee te sleuren in hun vleierij.

9. De gehangenen en gestenigden zeggen : 'Ontwaakt, nu.'

10. Misschien ken je het spreekwoord : 'Als de clown iets niet zint, zwijgt hij je dood.'

11. Alles wat ze niet begrijpen

stempelen de clowns af en werpen ze weg. God moet op hun niveau denken. Ze zijn niet tot de verbrokenheid en de ootmoed gegaan. Het draait allemaal om henzelf en om hun gevlei. Hun kinderen onderwijzen ze niet. Ze gaan van feest tot feest in oorlogstijd, terwijl er helemaal niets te vieren is.

12. In 1994 zeiden wij dat er een wereldwijde golf zou komen van zelfverloochening en heiliging. Deze golf zou zo verschrikkelijk hard inslaan op het menselijke vlees dat velen zullen afhaken en het als 'belachelijk' bestempelen. Vele predikers en christenen die fanatiek meededen en meejuichten met de eerdere golven zouden geen deel uitmaken van deze komende golf. Dat is inmiddels gebeurt. Er is een grote scheuring gekomen in de kerk tussen de lauwe materialisten en de soberen. De soberen zijn op de hemelse vogels tot de monniken gegaan, om monnik te worden. De lauwe materialisten gingen van leugen tot leugen. Het is een verschrikkelijke scheuring geweest.

13. Ook hebben we in 1994 gezegd dat er vele pseudo-golven zijn uitgezonden om de mensen te misleiden, zodat ze aan Gods Paradijs voorbijgaan. We zeiden dat deze nepgolven vandaag de dag hun climax hadden bereikt en al veel succes hadden geoogst; Velen zijn langs het Goddelijke Doel voorbijgeschoten, en zijn zichzelf tot doel geworden.

14. Wij zullen niets anders prediken dan dat smalle, harde pad wat ten leven leidt, dat lange pad. Als je op het korte pad bent, dan is daar gevaar. Als je op het zachte pad wil, dan is dat drijfzand.

15. Elk vlees weet het beter dan het ander vlees, en ze zullen elkaar verslinden. Let erop. Het zijn de zotte spelletjes die je op de kermis van wereld kunt spelen. En het zijn dodelijke spelletjes. Stop ermee, en verootmoedig je.

16. Kortaffe christenen die alles doodzwijgen wat anders is en wat ze niet begrijpen, of ze zeggen gewoon hun kortaffe formules op. Je kunt niet meer van communicatie en eerlijkheid spreken. Zij hebben altijd gelijk, en dat noemen ze geloof. Hun papieren paus laat hun overal mee wegkomen. Zeg drie keer de naam van Jezus en al je zonden zijn vergeven en je kunt weer aanrotzooien, om de dag erna weer hetzelfde te doen. Zo bedriegen zij zichzelf. Ze misbruiken en verkrachten God op deze wijze.

17. Het zijn de bizarre spelletjes die je op de kermis van de wereld kunt spelen. Doe er niet aan mee. Ga er ver van weg, en baken het af voor je kinderen.

Probeer je weg te vinden tot het ijspad om van alle wereldse banden los te komen.

De wederkomst is een idee, geen situatie of persoon.

Het heilige geestelijke hebben ontvangen of profeet zijn zegt niks, want er zijn velen die beweren dat te hebben ontvangen, en er zijn velen die beweren profeet te zijn, terwijl ze elkaar allemaal de hersenen inslaan en beweren het bij het rechte eind te hebben. Vandaar de vele kerken en

stromingen. Het gaat erom de toetswetenschap te leren. Die is vandaag de dag waterdicht. Er is geen excuus meer. Het gaat erom het eeuwige touw te ontvangen.

9.

De verdubbeling van de lasten tot het 'geen weg meer terug'

1. Waarom bespreken wij Calvijn ? Het moet wel. We moeten ons er doorheen vechten. Er loopt een belangrijke lijn door en een gevaarlijke lijn. Er zijn zwarte cobra's mee gemoeid die alles vergast hebben. Die moeten het terrarium in en dan moeten de gaskranen daar open, achter glas, want het zijn de machten van het vlees. Dat is een geestelijke oorlog, maar die was verletterlijkt op aarde.

2. 2 Korinte 2:16 noemt : 'voor dezen een doodslucht ten dode, voor genen een levensgeur ten leven.'

3. Calvijn noemde in zijn bespreking van Johannes 6 dat de goddelozen in hun hart een vuile zweer hebben. Vanuit die zweer leven zij, en God openbaart deze zweer.

4. Het is van belang dat men het principe van plaatsvervangend lijden leert kennen. Maar als dat uit balans raakt dan wordt het een zondebokken-cultus, wat heel bedrieglijk kan zijn. Dan wordt het een bloedoffer cultus. De taal mag gebruikt worden omdat het dichterlijke betekenis heeft, maar men heeft het verletterlijkt en eenzijdig voorgesteld, en teveel verpersoonlijkt, tot een persoons-cultus. Daar streden de gereformeerde vaderen tegen, maar ze werden er soms ook in meegezogen, en daarom moeten we op onze hoede zijn, ook bij Calvijn.

5. We moeten beseffen dat de geschriften van Calvijn van belang zijn, maar dat ze geen bijbelse status hebben. Calvijn-verafgoding is een reeël gevaar en kan heel ver gaan. Ook kan het heel subtiel gaan. Calvijn noemt dat de hoogmoed van het verstand de mens in de weg staat.

6. God zendt het Woord tot de mens, opdat het voedsel is voor de mens, opdat de mens het kan eten om het te verstaan. Dat is waarom God de mens met een eetmogelijkheid heeft geschapen, maar zie hoe de mens daar misbruik van heeft gemaakt.

7. Er is een weg voor de zoekende, in de leer van Calvijn, als een druppel levenswater in een pot vergif.

8. Calvijn stelt dat giftige harten bitter zijn geworden en deze dingen door hun lafheid niet kunnen verstaan. Het laffe kan het geestelijke niet verstaan. Door hun bittere harten filteren ze alles, en komen tot hele andere conclusies.

9. Calvijn had een geestelijk consumenten systeem waarin ze volkomen afhankelijk werden gemaakt, verslaafd werden gemaakt, wat hij geen dwang wilde noemen, maar noodzakelijke overname van de wil. Het was niet gewelddadig, maar

krachtdadig. Het was onontkomelijk en onweerstaanbaar. Ook zij die onwillig waren werden door dit systeem meegenomen als het systeem het zo wilde. Het systeem was kieskeurig, en selecteerde alleen een elite. Deze elite was niet werelds, niet aards wijs, maar het waren dwazen en armen, en het waren kinderen. Het waren moeilijk opvoedbaren. Ze waren anders, tegendraads. Of ze nu wilden of niet deed er niet toe. God dwong hen niet, maar had andere wegen. Het ging via overname van de wil, via verlokking, via verslaving.

10. Dit is hoe de geest van Wright werkt. Hij nam over via verslaving, via religieus consumerisme. Het was een geestelijke, calvinistische markt, wat ook rustig door de wereld werd overgenomen. Napoleon werd de code voor de samenleving, en Wright werd de code voor kerk en markt. Afschuwelijk sluw was deze geest.

11. Calvijn reed op een hoog paard, bracht veel goeds, maar bracht ook terreur. Hij werd ook de basis voor de nieuwe religieuze markt. Het was buit van de schepen der zonde. De geestelijke zwarte markt, waarop je van alles zou kunnen vinden, oftewel de zijmarkt, de markt voor hen die de peperdure markten van het oudere kerkelijke systeem niet konden betalen. Hier was een markt voor arme sjoemelaars. Het was een markt van fetishen, van stropers, van dieven, die niet konden behoren tot de oudere kerkelijke elite. Hun komaf was te laag, ze hadden geen moraal, geen opvoeding gehad, waren verschoppelingen van de samenleving, en juist voor hen was Calvijn gekomen. Een heleboel goede principes bracht Calvijn, maar het sjoemelde. Het was een markt voor vagebonden. Gespuis ging ermee op de loop.

12. Vanwege verslavingsgevaar en conditionerings-gevaar is het van belang dat wij tot het eeuwige touw komen. Op dit pad zullen de lasten worden verdubbeld tot verbrokenheid, want je komt dan de grootte en diepte van de zondeval onder ogen. Het is het pad van Pniël waarop je worstelt met God, jezelf en de vijand. Hierop zal God je binden, totdat je niet meer terug kan.

13. Deze ervaring had Paulus ook, waar hij over sprak. ‘Gebonden in het geestelijke,’ werd hij geleid en voortgedreven. God was zijn stuwkracht. Hoe diep die ervaring was doorgedrongen is de vraag. Wij moeten daarom komen niet tot een plaatselijke en tijdelijke gebondenheid in het geestelijke, maar tot de eeuwige gebondenheid. Deze is onontkoombaar en onwederstaanbaar, maar niet op de wijze van Calvijn, niet op de wijze van de poppenmaker.

14. De mens is er volledig bij betrokken. Wel is het zo dat Calvijn laat zien dat de mens uit diepere delen bestaat waar de mens niets vanaf weet. Ook God bestaat uit diepere delen, als interconcentrisch. Deze delen en lagen zijn met elkaar in oorlog, zowel in God als in de mens. Calvijn weigert dit vaak dieper uit te leggen. Hij noemt het de eeuwige verborgen raad. Hij is op zijn hoede voor ijdele nieuwsgierigheid. Toch is het van belang dat wij weten

hoe dit werkt, met name omdat er zoveel ontmaskert dient te worden in de leer van Calvijn. Men is tot calvinistisch consument geworden, en de overeenkomsten en kleine letters zijn expres vervaagd, en worden angstvallig verborgen gehouden.

15. Ze willen geen klanten verliezen. Zij verschaffen deze drugs. Ze verdienen er veel poen mee. Zo besturen zij de mensheid in vele lagen, op vele gebieden.

16. Calvijn speelde hier geheel op in, telkens erop wijzende dat er meer was. Hierin liet hij heel voorzichtig zien dat er toch een pad door deze dingen heen was en een uitweg. Hij was er zeker niet gul mee. Het was alleen voor de uitverkorenen, voor hen die dieper op het pad wilden, die door de God van Calvijn hiervoor werden geselecteerd. Voor Calvijn was dat gewoon onderdeel van de drugs.

17. Hij was een drugsdealer. Het was zowel gevaarlijk als belangrijk voor de mens. Daarom dient het gezifd te worden. Het kaf groeit op met het koren.

10.

De komst van Odenlech

1. De farao wil het volk niet laten gaan en verdubbelt dan de lasten. Buli 1:1 zegt : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’

2. Als eerste zendt God het Woord zoals we lezen in Buli 1 : Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

3. Wij moeten door het Woord tot wederdenken komen, de oude gedachten loslaten.

4. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden. En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.

5. Nu, het is niet genoeg in de wildernis te zijn. Men moet gaan tot de jachtvelden, waar men leert te strijden tegen de oude gedachten. Het is een jachtsoproep. Er is nog heel veel vlees wat verslagen dient te worden. Pas als het vlees is verslagen heeft men wat te vieren, zoals Buli 7 noemt dat er grote jachtsfeesten zullen zijn.

6. Er is heel veel om te vergeten en achter te laten. Daarvan is de wedergeboorte een beeld.

7. We wachten op het moment waarop Odenlech de boeken zal openen, waarover Buli 11 spreekt. Zij is onderdeel van het Woord en komt om te onderwijzen en zielen vrij te zetten.

Odenlech is één van de langste boeken in de nieuwe bijbel.

8. In Buli 9 staat : Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.

9. In het boek Beloch wordt de zwarte leeuw ook besproken als de dochter van de hemel, de leeuwin van de Zorg. De terugkeer van Odenlech is dus verbonden aan de terugkeer van de hemelse zorg. Mensen dwalen nu nog doelloos voort.

10. Aan het volk zal weer richting geschonken worden, maar zij dienen wel eerst aan zichzelf te sterven. De leeuwin zal de oude natuur verslinden. Dat is wat het onderwijs en de zorg doet, wat gebeurt als de boeken zich zullen openen.

11. De komst van Odenlech, de dochter van de hemel, wordt verder besproken als het aanbreken van de morgen. De nacht is voorbij gegaan. De nacht zal overgaan in de wildernis, en wel in de dieptes van de wildernis, waar de jachtvelden zijn, waar men de overwinning over het vlees behaalt. Zij is allereerst jaagster, niet zomaar rechter of profeet. Buli 7:58

12. Ook is zij dus niet zomaar leraar. Bovenal is zij de overwinnaar over het vlees. Bovenal heeft zij tegen het vlees gestreden, en hierin volhardt, wat ook het hele idee is van het dochterschap.

13. Zij is niet zomaar volgbaar en vindbaar. Neen. Zij zal uw oude natuur verslinden. Buli 7:53

14. De mens moet aan zichzelf sterven om te kunnen binnengaan, om opgenomen te worden. Dat moet hard en volledig gebeuren, waarvan de eeuwigheid een beeld is. Er is dan geen weg meer terug. Men is uit God geboren en men kan niet meer zondigen. De zonde heeft dan de macht verloren. Oh, hoe wij uitzien naar de terugkeer van de dochter van de hemel, de terugkeer van Odenlech, de zwarte leeuwin die de boeken zal openen. Zij leert het volk de volharding. Zij leert het volk op te staan tegen de zonde. Zij leert het volk de geestelijke krijg en jacht. Zo zet zij het volk vrij. De zee moet haar doden geven. Buli 11:1

15. Zij zit op de troon van de psalmist. Ditmaal is het een vrouw. En er is genezing onder haar vleugelen. Het is een gevleugelde leeuwin in de apocalypse van de nieuwe bijbel. Zij is de opkomende nieuwe morgen. Het oude is dan voorbij gegaan. De verstikkende macht van farao is dan ten onder gegaan in de zee. Daar zien wij naar uit. Daar werken wij voor, want allereerst dienen wij zelf terug te keren. Och, keert toch terug, weg van uw zonden. Laat hen achter. De zonden zullen velen tegenhouden om binnen te gaan, de zonden die de mensen liefhebben, die de mensen koesteren en vereren. Zij hebben vele afgoden. Legt die allen af. Sta open voor het Woord als leidsraad. Wij kunnen niet zomaar volgen, maar moeten aan onszelf sterven, om zo geleid te worden. Laat het een snoer zijn wat niet meer verbroken kan worden. Streeft naar die eeuwige leiding van het Woord, door

het eeuwige touw. Laat al het tijdelijke achter je. Dan is er doorgang op het pad en gaan de hemelen open, worden er dingen geopenbaart. Och, forceer de dingen niet, maar ga hiervoor de weg. God laat zich niet forceren. Het Woord laat zich niet forceren, maar laat de leiding komen door het aan jezelf sterven. Laat de leiding diep doordringen. Het komt van diep en gaat tot diep.

16. De morgen is een beeld. Pas op met teveel licht. Leer de morgen kennen in de diepte van de duisternis. De morgen is een contrast, namelijk de diepere duisternis. Juist het verschil in duisternis brengt het zicht, niet zomaar licht op zich. Licht op zich is verblindend, bedekt dingen, houdt dingen achter. Als we het over zicht hebben dan is dat iets wat de planten ons geven, wat in de wildernis gebeurt, in de jachtvelden.

17. Ga niet zomaar tot het licht, maar ga tot de ontbrekende schakels, en dan moet je in de duisternis zijn, op het smalle pad, in verborgenheid en verbrokenheid. De morgen is verborgen in de duisternis.

18. Deze duisternis is, zoals de gereformeerde vaderen dat bespraken, de diepte van de zondeval te leren kennen, ontdekt te worden aan de grootte van de zonde.

19. Die duisternis dooft de zonde uit. Die zondekennis, de kennis van Adam, niet zomaar het licht. Licht is tot drugs geworden in deze tijd. Alles moet overlicht, overpubliekelijk. Zij laten hun ene hand enthousiast weten wat hun andere hand doet. Het is allemaal voor het oog, voor de goedkeuring van de anderen, voor mensenbehagenis. Men wil bewondert worden. Die bewonderingszucht moet eraf. Dat kan alleen in de diepe duisternis gebeuren, waarin u op nergens anders meer steunt dan op het Woord. Dat Woord zal u een nieuwe morgen geven, de morgen van de wildernis, niet de bedriegelijke morgen van de stad. Alle valse vreugde en pret van de markt moet eraf.

11.

Van Moria tot Pniël

1. Het gaat om de ontdekking aan de zondeval. Men moet tot God komen met een verscheurd hart, en dan nog is God niet makkelijk. Hier wijst Buli ook op terug. Nader je tot God, dan wordt God tot je vijand, want God zal allereerst de zonde verscheuren. Dat is Pniël. Je komt niet zomaar tot Sinaï of Bethlehem. Het begint met Pniël en Damascus. Het begint met Moria. Men moet terugkeren tot de verlaten en vergeten dieptes van Getsemané, tot een diepe Golgotha ervaring, het sterven van het vlees. Genade is niet zomaar grijpbaar.

2. Wij moeten zelf de zonde verslaan, ook al is dat door de kracht van God. Wij moeten het zelf doorleven, en dat is wat de bevindelijkheid is. Dat heeft verder niets met het oude zelf te maken, want dat moet sterven.

3. Het Woord zegt in Anderlech 3:18 : ‘Het Woord is beveiligd, werpt haar

sieraden niet voor de zwijnen. Maar wat is het verschil tussen het Woord, de sieraden en de zwijnen ? De mensen weten het verschil niet eens.’

4. Het Woord is geestelijk natuurlijk, als een profetie, een vreemde tong, en de sieraden zijn dan de betekenissen, de waarden. Die mag men als geestelijke en innerlijke sieraden dragen, waarvan het boek Vuch zegt dat het geestelijke wapenen zijn.

5. De vreze des Heeren is het sieraad, zegt Vuch. Het zijn dus vertragers, toetsers, en zij zonderen de mens af. Vuch 1:6

6. Maar de mensen weten het verschil niet tussen het Woord, de sieraden en de zwijnen. Ze hebben het zwijn, het beeld van het vlees, tot Woord gemaakt. De letterlijke uitleggingen van het dode woord hebben ze zo tot sieraden gemaakt, waarmee ze elkaar onderdrukken. Dat is de gemakkelijke weg. Het zijn uiterlijke sieraden voor de vorm, geen geestelijke sieraden. Ze zijn tot vormendienst vervallen. Ze hebben het innerlijk versteend, de dieptes bedekt, een steen voor gerold.

7. Anderlech 5 zegt : De zoon wordt uitgezonden na het Woord te hebben ontvangen, en het Woord leidt de zoon dan hierin. Het is iets groots, de geheimenissen van de holen en de grotten.

8. Wij zien dan ook hoe het gaat wanneer Buli 1 zegt : Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

9. Allereerst zal het Woord tot de zonen komen, opdat de zonen het ontvangen en geleid worden. De zonen zullen net als het Woord uitgezonden worden nadat ze het Woord hebben ontvangen. Zo komen zij tot de wildernis, zo wordt de grote stad tot een wildernis.

10. De zonen moeten het Woord brengen na het ontvangen te hebben, en zo moeten zij loon geven naar werken, zoals ze zelf ook loon naar werken hebben ontvangen.

11. Het komt aan op wachten, zoals Anderlech 4 zegt : Ze konden niet wachten totdat de hemel zou spreken, dus ze maakten hun vlees maar tot het woord. Ze willen altijd antwoord.

12. Anderlech 1 zegt : Het Woord is de baarmoeder van de hogere natuur.

13. Dit is dus iets wat tot de mens komt en wat de mens moet aanvaarden, en ook brengen. Het is iets wat de mens moet zoeken, en waarop de mens dient te wachten, want er zijn ook zoveel valse baarmoeders.

14. Wat een machtige belofte hebben wij in Buli 3:11 : Voor eeuwig zal Zij hen die het Woord hebben leiden in alles wat ze doen.

15. Hoe komen wij dan tot het Woord ? Buli 2 geeft het antwoord : Zij die Haar onderwijs hebben aangenomen zal Zij leiden tot Haar grote rivieren. En zij

zullen drinken van de bronnen van Haar Woord.

16. Laten we beseffen dat deze grote rivieren ook door de stad gaan. Zij zijn gezonden tot haar zonen.

12.

Geen letters, maar betekenissen

1. Men is gekomen tot taalparanoia. Je mag dit niet zeggen, dat niet zeggen, omdat het allemaal niet in de bijbel zou staan, of omdat de bijbel ertegen zou waarschuwen, maar ze kennen hun eigen bijbel niet. De bijbel is in de oude talen geschreven, en ze volgen slechts een Nederlandse vertaling, een interpretatie dus, en vaak als de bijbel ergens tegen waarschuwt wordt het ergens anders goedgekeurd, omdat er een verschil is tussen de vleselijke vorm en de geestelijke vorm.

2. Het is kinderachtig. Men speelt psychologische woordspelletjes. Het gaat er om wat er wordt bedoeld, hoe het wordt toegepast, niet zozeer altijd om een ja of een nee. Het gaat om het hoe en het wanneer, om de afstemming, om het geleid worden. Zo is er altijd de tegenstelling : Wel in het geestelijke, niet in het vleselijke.

3. Wel is het dus belangrijk het ‘in verhouding tot’ en met mate te gebruiken. Wij mogen het in het geestelijke beoefenen, maar de vleselijke vormen moeten wij achter ons laten. We mogen ons er zeker niet zomaar aan overgeven, maar we moeten ermee worstelen op Pniël.

4. Er staan gevaren op de loer, aan beide kanten.

5. Men omzeilt het werk om snel te kunnen uitdrijven, als een vooroordeel. Men moet weer terugkeren tot het luisteren. Dat is allereerst een gevecht met jezelf. Men is tot gemakszuchtige projectie gekomen. Dat is wat de zaaddrift en erfdrift doet, en zo komt men tot religieuze overdrijving, tot religieuze eenduidigheid. Dan zijn het slechts gebieders en verbieders.

6. Men geeft alleen om de dode letter en kijkt niet naar de onderliggende lagen. In het Egyptisch betekende genade zachtmoedigheid, dat je voorzichtig en teder bent. Het was een beeld van de opname, van het opgaan. Als we kijken naar de Egyptische wortelwoorden van haras, dan zien we de wederbaring, herr, het verbonden zijn met de moeder. Daar moet alles uit voortkomen. Het was een leidingsaspect, her. Het was een beeld van ordening en registratie. Het was iets administratiefs. Het was wachterschap, waakzaamheid, hereh. Khara was het touw, khari de werker, de wever, de brenger van structuur. Khari was ook de afdaler, oftewel de opdieper van betekenis. Het had niets te maken met dode letters. Khar ging over de voorhangsels van beesten die ze hadden verslagen, het overwinnen van de zonden. Kher, keru, het Woord, en het kennen, kher, en khera, de gebondenheid, en kheri, nederigheid, de laagste plaats innemen, de laatste, en kheria, belasting. Qar, leeg zijn, honger,

het laatste woord, en qarr, zwak zijn, en qer, geoefendheid, en kar, kari, visboot, en ger, stil zijn, en geru, jagers, en gerh, aan jezelf sterven.

7. Men belooft heel wat als men het over charash heeft, over haras, maar laat de wortels en de weg niet zien. Uiteindelijk hebben de Egyptische wortelwoorden als doel de terugkeer, oftewel men moet de etymologie en lexicografie kennen omtrend dit verschijnsel, om zo uit dode en dodende lettervormen te komen.

8. Nee, het draait niet alleen maar om de taal van de lokale dorpskerk. Het gaat erom niet xenofobisch te zijn en open te zijn voor andere terminologieën, om te leren, en om zo in het verstand gecorrigeerd te worden, oftewel opdat het verstand besneden zal worden.

9. Het lijden moet diep genoeg gaan anders pakken ze je. De verslavings-krachten van deze aarde zijn sterk. Je moet tot het punt komen dat je niet meer terug kan.

10. Iemand zei dat je je niet helemaal blind moet staren op ‘tijd heelt alle wonden,’ maar dat de mens nieuwe ervaringen nodig heeft om een geheel andere realiteit te zien. Vaak is dat juist een dieper lijden, wat een andere materie is. We kunnen zeggen dat de mens tijd wil, maar God wil tucht. Overigens heeft de mens nog steeds niet geleerd een kind te zijn. Ze willen snel volwassen worden, snel grijpen, om over de anderen de baas te spelen met hun valse hegenomische spelletjes.

11. Er ligt een noodzaak tot wedergeboorte. Deze aarde is niet het ware leven. Dat zit er veel dieper in. Het gaat om de diepere aarde, waar je kunt komen door een dieper lijden. Dat betekent allereerst open staan voor het lijden van anderen. Het betekent een ontwaking tot het lijden wat er al is. Het lijden is een brug, en die zal uiteindelijk naar huis brengen, want de mens is ver van huis verdwaald.

12. Het lijden is daarom het werk weer op je nemen, het visnet weer te dragen. Het is de oproep om terug te gaan tot de schoolbanken, niet zomaar tot mechanisch lijden, niet zomaar roekeloos in allerlei putten springen, want dat is het lijden van de dwazen en de spijbelaars. Als wij lijden moeten we dat niet voor aanzien doen, want dat is het lijden van de wereld. Wij moeten niet de grootste willen zijn, maar het gaat om het lijden van de minsten, van het afleggen van het leven, om zo deel te hebben aan een hogere opstanding, die van de vreze des Heeren.

13. De mens wil gezien worden, bewonderd worden, en zo bedonderd worden.
Gelach.
Men wil niet wenen met de wenenden.

14. Slaat dan de trom, blaas op de bazuin.
Wees een alarmist.
Maar meer nog : Ga tot uw binnenste.
De uitwendige wereld is afgeweken.
Ga daarom naar de inwendige wereld.

15. De volwassenen hebben hun eigen afgod gemaakt.

Roep in de wildernis, maar meer nog : Ga dieper de wildernis in, toets alles. Weest vijandig naar alles wat de mens heeft gebouwd, zoals Ismael.

16. Leg je status en eerstgeboorterechten af zoals Ezau, en drink van de bedelaarskom en boetekom, want het zijn allemaal leugens. Al die rechten, al die statussen, terwijl zij hun naasten verdrukken.

17. Al die feesten in oorlogstijd. Het enige recht wat de mens heeft is aan de voeten des Heeren neer te buigen, maar heeft de mens nog wel rechten om nabij de Heere te zijn die zij hebben omgebracht, hebben gestenigd ?

18. Als een verwond dier is de Heere weggerend, en laat zich niet meer zomaar kennen. Dat recht heeft de mens niet. De mens heeft het verspeeld. Eerst moet de mens in boetvaardigheid leren toetsen.

19. Eerst is de Heere een vijand en schuldeiser die de mens vervolgd. Men heeft rechten in de gevangenis, in ballingschap : een karig loon voor eerlijk en welverdiend hard werk. Ik zeg welverdiend, want de mens is het werk niet eens meer waard. De mens heeft het werk misbruikt, en vals voorgesteld. Er zijn goede werken die voor de mens verborgen zijn, waartoe men alleen kan komen door diepe zelfverloochening en de aflegging der zonden.

20. Wat is dit eerlijk en welverdiend hard werk ? Het is de boetvaardigheid en onwaardvaardigheid. Het is het lijdenswerk en stervenswerk. Het is het slaapwerk wat uitbetaald wordt in dromen.

21. Och weent, en ga in zak en as.
Scheurt uw klederen en uw hart, besnijdt uw zielen.
Er is donder en bliksem.
Alleen hen die buigen zullen ontkomen.
Het is buigen of breken.
Het is buigen of barsten.

22. Het is een lied in de hemelen, gezongen door de getuigen en afgezanten.
Zij zingen niet dat alles goed en wel is.
Het is een oorlogslied.

23. In de dood ontkiemde het leven. Het is diep genoeg gegaan, anders zou God niet hebben bestaan, anders zou God niet hier zijn.

24. God is teruggekomen uit den dode. Dat is alles wat er van God is overgebleven : Een Woord. Dat is de wedergeboorte en wederopvoeding van God, de wedergebondenheid. Van dat touw komt een mens nooit los als de mens dat touw heeft ontmoet.
Het is een eeuwig touw, opdat de mens voor eeuwig wordt voortgedreven door God, niet door een persoon, maar door een boek. Geen letters, maar betekenissen.

13.

De komst van de hemelse onweerstaanbaarheid

1. Voel je je door touwen gebonden en dat de bronnen waaruit je leeft heel wat

aan mankeert ? Er is een hoger touw, en er is een hogere bron.

2. Als de aardse touwen om ons heen zijn dan is daar het hogere touw, het moment waarop we niet meer terug kunnen, oog in oog staan met God’s onontkoombaarheid.

3. Het is de volharding, dat er iets aan ons trekt wat van boven komt, de onweerstaanbaarheid.

4. In het boek Belech van de nieuwe bijbel lezen wij over de tranenrivieren waarlangs de grotten van het Woord zijn, om te leren, te overdenken, te ontcijferen. Belech 1:9

5. Over wat voor soort tranen gaat het dan ? In het boek wordt er gezegd dat je moet oppassen voor de vleselijke tranen, tranen die de zonde terugwillen. Het vlees kan ook klagen en het vlees kan ook tranen hebben. Die tranen willen macht en eer, die tranen willen materialisme. Dat zijn verderfelijke tranen, de tranen van een roofdier.

6. Als we in de diepte van het boek Belech gaan dan komen wij uit tot de tranen van het testen, dat je tot tranens toe worstelt met de zonde en de zonde beweent. Belech 1:15

7. Het zijn de tranen van volharding in de geestelijke strijd. Dan komen wij uiteindelijk tot de zee van tranen. Wij blijven niet zomaar bij de rivier. Wij moeten ook tot de bron gaan, de grootte van het lijden des Heeren, ook de grootte van de zonde onder ogen komen en die bewenen, opdat we er los van blijven.

8. Het boek Belech spreekt hierover : ‘Het is uw diepte, en het leidt u.’ Belech 1:16

9. Dit wordt besproken als een wachter van de mond. Dit is de sprekende zee van tranen, en dit moet ons overweldigen. Rust niet totdat het je overweldigd heeft, en het overweldigd alleen degenen die hierin volharden en zich niet laten omkopen en meesleuren door de zonde. Belech 1:17

10. Dan mogen we de wildernis waar het naartoe leidt, want dat zal het zeker, ingaan om Haar te ontmoeten. Het brengt ons tot ander land. Wij moeten niet alleen aan de oppervlakte blijven met het Woord, maar het boek Belech spreekt ook van tunnels die onder de grond leiden, daar waar God ons dwingt, daar waar God ons overweldigd. Dat is een keuze, om daar te gaan, en het eeuwige touw te ontvangen. Dan leven wij als een balling des Heeren. Dat is dus niet de dwang van het vleselijke, maar de dwang des Heeren. Oh, laten wij tot de dwang des Heeren gaan om los te komen van de dwang der wereld en des vlezes, geliefden. Laten wij onze handen gewillig door de Heere binden, omdat wij door de Heere geleid worden, door de Heere worden voortgetrokken. Dat is het enige medicijn tegen de dwang van de boze.

11. Het is touw tegen touw. Het is slavernij tegen slavernij. Als wij los willen komen van de slavernij tot de zonde, dan moeten wij ons uitstrekken tot de slavernij des Heeren. Zo niet, dan zullen wij in de valstrikken van

menselijke willekeur terecht komen, die ook heel religieus en geestelijk kunnen lijken.

12. Blijven wij aan de oppervlakte, of gaan wij de diepte in, tot onder de grond ? Daar is het verborgen Woord des Heeren, wat we nodig hebben om verder te komen. De geestelijke strijd is zwaar. Onderwerp u daarom aan de Heere, maar niet zoals de dwazen doen. Gij dient met de Heere te worstelen, de Heere te onderzoeken en te toetsen, zoals Jakob op Pniël. Gij dient de Heere te leren kennen, opdat u zult loskomen van alle valse afgoden die de mens in zijn slinksheid heeft opgesteld. Dat zijn vaak de goden van gemak en snel geluk ten koste van de ander. Nalatigheid is ook ten koste van de ander.

13. In het boek Belech verdiep je je ook in andermans tranen. Dat is ook een oproep des Heeren, en dan ga je eerst tot de allerzwaksten en allerhulpeloosten. Dan neem je kennis van hun verhalen, want er werd niet naar hen geluisterd. Dat begint dus bij de dieren al. Hoe kun je een mens helpen als je een dier hebt veracht ? De Heere kun je in deze dingen niet bedriegen. De mens werd opgeroepen om voor de schepping te zorgen, maar ze hebben het verzaakt, en er een markt van gemaakt, ten koste van de dieren, God’s eerste schepping. Wij zijn hier op aarde slechts gasten. De aarde is van de dieren.

14. Hen van de schepen der zonde durven te beweren dat we op aarde zijn gezet om over de dieren te heersen, maar zij verstaan de tale Kanaans niet. Het is het Kainsbevel dat gij over de zonde dient te heersen. In de grondteksten worden de zonde ook als dieren uitgebeeld. Men heeft dat lopen verletterlijken. Vandaar dat het belangrijk is tot de nieuwe bijbel te gaan. Daarover spraken de boeken Daniël en Openbaring al, dus het is onbijbels in die zin om het bij de oude bijbel te laten. Gij dient op te moeten gaan tot de nieuwe bijbel, langs de tranenrivieren, langs het boek Belech, om zo tot de tranenzee te komen en deel te hebben aan het lijden des Heeren, in diepte, om tot de bronnen te gaan.

15. Heb deel aan het lijden des Heeren, broeder of zuster. Sjoemel er niet mee. Houdt het niet oppervlakkig. Bouw geen stadje, kerkje en marktje ergens ver van de rivier van tranen vandaan.

16. Vele vijanden staan op de loer. Vele valstrikken staan op de loer. Laat u onderwijzen, en toetst alles en behoudt het goede. Dat is onze opdracht, die tot tranens toe te volbrengen, want als wij niet verbroken tot de Heere naderen, dan zal de vijand met ons winst behalen. Alleen hen met een verbroken hart, waardoor de tranen des Heeren vloeien, zullen tot de Heere kunnen komen.

17. Alleen geweldenaars zullen het binnengaan, niet hen die aan de zijlijn blijven staan als toeschouwers. Laat u door de Heere dwingen, opdat gij niet meer gedwongen wordt door de oude zonden.

18. Wees niet bang voor die dwang die van boven komt, want het is onze enige veiligheid. Bergt haar in uw hart.

14.

Over het boek Stranden

1. De hemel is omringd door stenen en stenen poorten. De stenen zijn een beeld van de volharding, dus wij komen alleen binnen als wij de volharding leren, waar het boek Stranden, het één na laatste boek van de nieuwe bijbel over spreekt. Stranden 14:6-7

2. De hemelse steen draagt het levenswater van binnen. De stenen zijn ook een beeld van de grenzen waar wij niet overheen mogen gaan. Daarom zegt het boek Stranden dat de mens moet leren niet meer te nemen dan nodig. Stranden 14:3

3. Dat is een strijd tegen overmoed en overmaat waardoor de mens is gebonden. Stranden 14:4

4. De steen wijst er ook op dat het niet zomaar om werken gaat, maar om gewoonten. Het moet je natuur worden. Stranden 14:9-10

5. De opname houdt dus in het hierin geoefend worden, wat dus iets heel natuurlijks is. Wij worden dan door de vogels der hemelen opgenomen, en worden zelf als de vogels der hemelen. Dat is een beeld van de ontwaking in het beloofde land. Stranden 14:11-13

6. Het boek Stranden zegt dat er geen rechtstreekse weg is tot het geestelijke. Als we het over het levenswater hebben, dan hebben we het over de geestelijke melk, de moedermelk, die we moeten ontvangen, en daarvoor moeten we tot de zeebron gaan, wat het beeld is van deze dingen. Dat kan alleen door verbrokenheid. We moeten kleiner worden, en minder worden, tot verbrokenheid, om zo tot de oermoederbron te kunnen gaan. Als wij te groot zijn dan kunnen wij haar niet bereiken en kan zij ons niet bereiken. Het boek Stranden zegt dat de melk de wording is en dat we zo kunnen afrekenen met projectie. Wij moeten onze verantwoordelijkheden dragen, en dat kan alleen door de melk, door de geestelijke opvoeding. Stranden 17-18

7. Het boek Stranden spreekt over de splitsing van de zeebodem tot terugkeer tot de ondergrondse wildernis en zee. We moeten niet bij het aardse blijven. Stranden 12-13

8. Zouden wij niet hongeren en minderen tot dit doel, om oog hiervoor te krijgen, om hier in wedergeboren te worden, in de schoot der aarde, door niet aan de oppervlakte te blijven rondhangen ? Aan de oppervlaktes hebben ze alles verdraaid. Het is als het schuim der zee. De zee roept juist dieper.

9. Wij moeten worstelen met de aarde, met de bodem, om er dieper in door te dringen, om te komen tot de geheimenissen.

10. Alles om ons heen is weinig, opdat we het in onszelf ontwikkelen. Anders zouden we geheel verlamd raken. Stranden 3:6-9

11. Zo gaan wij door honger tot de

eerste tekenen van de lente. Zonder de winter zou dat nooit kunnen komen.

12. Het boek Stranden gaat over dit diepere pad. Juist door de vele onderdrukkingen zullen we dit pad vinden.

13. Geef niet ergens op halverwege de honger. Grijp niet halverwege terug naar de vleespotten. Juist de woestijn zou overgaan in het beloofde land, en juist de honger zou de zee voortbrengen om de mens schoon te wassen, zegt Stranden 12. En dan worden tranen tot regen. Houdt dus vol. Volharding is echt de sleutel, en dat moet zijn volharding in het hongeren, in het minderen, in het je niet laten omkopen door de zonde. De zonde is erg sluw en zal proberen je af te leiden en om te kopen, te verleiden, midden op je weg, ook als je er al bijna bent, juist dan. De laatste loodjes wegen het zwaarst.

14. Houdt vol. Laat je niet omkopen door voortijdige en overmatige genade en zaligheid, want die staat heel vroom op de loer, doet zich zeer religieus en geestelijk voor, maar het heeft de soberheid verraden. Stranden 10:1

15. Volg het pad van tranen, en ga niet overmoedig en overmatig lopen lachen als er helemaal niets te lachen valt. Lach niet met de dwazen.

16. Nu, geef niet op in je soberheid, in je terugtrekken. Uiteindelijk zal het vrucht voortbrengen. Veel kinderen zijn nu ongehoorzaam aan hun ouders. Dat is een teken der tijden. Dat is ons voorspeld. Ze weten alles beter en gaan hun eigen weg, en hebben zo het ware pad verlaten, terwijl groot gevaar loert. Groot gevaar. Ze zijn afgeweken van de kudde en zijn verslaafd aan aardse romantiek. Alles moet er zijn om hun vlees te verwennen, maar leren van het ware willen ze niet. Ze willen de lagere aardse hartstochten bevredigen. De harde, koude waarheid willen ze niet. Ze hebben liever de warme, zachte leugen, maar het is een moeras. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden, die dodelijk zijn. Denk aan de vele infecties. De mensheid is ingenomen door een roze virus, wat hun vriend niet is, maar hun vijand, en het zal hen in de nacht overrompelen en verscheuren.

17. Ze vleien elkaar, en zo zijn ze schuldig aan elkaars slaap. Er is geen alarm meer. Ze zijn zo ten dode opgeschreven, groeien op voor galg en rad. Het eerste teken van de wedergeboorte is te wenen over deze dingen. Ga in zak en as, verscheur je klederen en je hart.

15.

De put van Jozef tot de fundamenten van de stad

1. De tijden van waarschuwing zijn allang voorbij. Dit zijn de echo’s. Oh, wat een duistere tijden zullen het zijn als deze echo’s niet meer gehoord zullen worden. Waar moet het met de wereld naartoe als er geen waarschuwers meer zijn, geen Mozessen, geen Jeremia’s, geen Elia’s ?

2. Kniel neer, en bidt, maar bovenal luister en worstel, want zovelen kunnen alleen maar buigen voor hun afgoden,

die in principe voor hen moeten buigen. Sluwe afgoden heeft de mens waardoor ze altijd gelijk hebben en niets meer hoeven te leren. Zij weten alles al. Oh, hoe groot is het bedrog. Ween erover als eerste teken van de wedergeboorte en keer terug. Keer terug tot de moedermelk, want alleen op de toppen van de melk is het geestelijke te vinden. Stranden 18:1

3. Worstel om de rivier over te komen. Worstel om de diepte in te gaan. Bouw niet je koninkrijkje aan de oppervlakte, maar ga diep.

4. Tranen die tot regen worden in het beloofde land, diep onder de grond, na het sterven van de zaadkorrel. Dan is er vruchtbaarheid gekomen, en gaan de nachtmerries, de kooien, uiteindelijk bloeien, en is er een weg doorheen, krijgt men nieuwe perspectieven, kan men er wat van maken.

5. Blijf niet braaf in de rij lopen voor de drugs die men op aarde biedt. Wordt een wilde, wordt rebels tot de zonde en de leugen. Dans het niet meer naar de pijpen omdat iedereen het doet. Het hemelse touw is op zoek naar hen die het hemelse touw zoeken. Wordt aan dat touw omhoog getrokken. Dan wordt je geleid in alle dingen.

6. Het boek Vissen maakt het ons zo duidelijk : ‘Er is geen rechtstreekse weg.’ De poortwachters zullen u er niet doorlaten. Het is niet horizontaal te meten. Het is vertikaal. We moeten in die zin dus niet zomaar bij Mozes zijn, maar bij Jozef, die de diepte inging. Dat was de enige uittocht, namelijk de exodus tot ons binnenste, niet tot de uiterlijke vormendiensten. We moeten de put van Jozef in, tot de fundamenten van de stad. Rechtstreeks naar de poorten gaan betekent dat de poortwachters hun harten zullen verharden.

16.

Zonder exegese geen exodus

1. Nu, de mens wil alles heel snel, alles heel graag direct, op de wensen van de mens. Er is niet veel geduld, men kan niet te lang wachten, men neemt geen voorzorgsmaatregelen en bereid de weg niet genoeg voor. Dat is typisch wat de mens is. En daarom moeten de harten van de heersers en de poortwachters wel verhard worden, want anders zou de mens teveel binnen krijgen. De mens moet wachten op de Heere. De mens moet zich afstemmen, en dat kan alleen door de pin door het vlees. Anders gaat de mens te snel en vliegt de mens uit de bocht.

2. De mens heeft al een overdosis gehad. Dat zie je overal om je heen. De mens staat stijf van de drugs tegenwoordig, ook religieuze drugs. De mens moet daarom weer zoeken naar het pad van Jozef. Deze is verdiepend en vergeestelijkend bezig, niet oppervlakkig en verletterlijkend. Het gaat niet horizontaal, maar vertikaal. Zo worden er deuren geopend, of moet men nog dieper. Uiteindelijk gaat het er niet om dat deuren worden geopend, maar dat we de juiste deuren leren vinden, de juiste tunnels. Er zijn

namelijk een heleboel dwaalwegen en afdwalers. Men moet terug tot de wegwijzer.

3. Vissen 13 gaat verder met het beschrijven van de poort in de ondergrondse wereld, wat een poort is van vele touwen en messen, ter leiding en besnijdenis. Alleen verbrokenen kunnen door deze poort gaan. Wij moeten al onze eigen touwen en messen hiervoor loslaten.

4. In het boek Vissen is het touw ook een beeld van het verband, van het grotere verband, waar we door voortgetrokken mogen worden. We moeten ons niet laten voorttrekken door onze eigen kortzichtigheid. Dat moeten we allemaal inleveren voor de natuur. Natuurmensen zijn openminded, maar zijn hierin niet dwaas. De natuur leert dat roekeloosheid en naïeviteit verkeerd kan aflopen.

5. Oh, hoe de mens in de natuur op het verkeerde spoor geholpen kan worden. Daarom waarschuwt het boek Vissen heel duidelijk : 'Laat je niet verleiden door het letterlijke, want dat is het zwijnse zwelgen in aardse lusten die nergens toe leiden.' Vissen 3:10

6. Daarom is het zo belangrijk het pad van Jozef te volgen en te komen tot de poort van vele touwen en messen. Het is een beeld van de exegese. Zonder exegese geen exodus.

17.

Het verloren Woord

1. Geef nooit de moed op.
In duistere tijden : wees een gids voor anderen.
Door anderen te helpen help je jezelf.

2. Soms komen we op plaatsen dat we geen anderen meer kunnen helpen, denken we, maar onze grootste missie is niet het helpen van anderen, maar het lijden voor anderen. Dat is het plaatsvervangende lijden. Dat is de schat in aarden vaten.

3. Daarvoor moeten we diep gaan, in de putten van Jozef, niet hoog op de tronen van het vlees. We moeten de verborgenheid meer zoeken dan al het andere, want hier liggen nog de boodschappen van de Heere die de rest vergeten is, verloren gegane woorden. Die zijn zeer zeldzaam, en zij zijn de sleutels tot de diepere gedeeltes van het koninkrijk.

4. We zijn in zeer duistere tijden terecht gekomen in de wereld, maar zien ook de voortekenen van de lente. Er moet nog een algemene lente komen. Daartoe mag u zaaien. Als er geen zaaitijd is dan hebben we straks niks. Wijd u daarom toe aan deze nodige zaaitijden, de tijden van voorbereiding. Als dat niet diep genoeg gaat dan wordt alles en iedereen weggeblazen door de stormen. Denk er niet te licht over. Elke keer dat u zwelgt in verletterlijking is het een gemiste kans om dieper te wortelen, en dat zal u

straks gaan merken. Besteed uw tijd daarom goed. Elke keer dat u het nodige leren overslaat is dat een kans voor de vijand om u nog verder mee te sleuren.

5. Gij geheel anders. Probeer niet in te passen. Zeg niet wat ieder mens ook zegt, maar blijf uniek. Het speelt op. De tijden zijn ervoor gekomen dat u uniek kunt zijn. De farao moet loslaten, en u mag zeggen : ‘Laat mijn volk gaan. Laat een ieder uniek zijn. Laat diversiteit bestaan. Uniekheid is het pad van de geaarden, die Jozef zijn gevolgd en zichzelf hebben gevonden in God, die in het verborgene lijdt, en zo de mijnen van uniekheid heeft aangeboord, want als je zo lijdt, dan kun je niet meer zoals de anderen zijn, dat is totaal onmogelijk. Het is onverstelbaar hoe de ‘gelijken’, die allemaal op elkaar lijken en zoals elkaar praten, nog steeds tegen dode paarden aantrappen, tegen hen die lijden en anders zijn. Als de verbrokenheid komt, dan kan dat niet meer, dan past het niet meer, dan is het iets anders, behoort het tot een andere wereld. Ben je dood naar de wereld ? Dood is dood. Niets of niemand kan dat nog veranderen.

6. Wat ben je kwijt geraakt ? Je kan er lang over nadenken, lang over klagen, maar je kan er ook over na denken wat je er allemaal voor terug hebt gekregen.

7. Vuch 5 zegt : ‘Zij die haar zien worden ziek. Nee, niemand zal haar zien en leven. Niemand ziet haar en predikt dan. Want zij is als de fragmenten van een ondoorgrondelijke nachtmerrie.’

8. Ik had gevraagd wat de ondoorgrondelijke nachtmerrie was. Ik kreeg een droom dat ik in de stad van de voorouders bij de grootmoeder was. Ik sliep bij haar, zoals ik vroeger vaak deed. Beneden was altijd het toilet. Ik liep naar beneden om naar het toilet te gaan. Ik had alleen maar een onderbroek aan. Maar ik hoorde stemmen vanuit de woonkamer van andere familie leden, zoals van tantes. De deur van de woonkamer stond nu trouwens tegenover het toilet, dus meer naar rechts, bij de keukendeur. Ik wilde niet dat ze in mijn onderbroek zouden zien, dus ik ben weer teruggelopen naar boven. De gang boven was nu veel groter. Ik zag een meisje rondlopen die ineens in een jongen veranderde, en toen de muur inliep. Verdween zo in de muur.

9. Nu komt het gruwelijke :
Deze tekst kwam tot mij uit Belech 8 : ‘In de nachtmerries van de feutus wordt het bloed van de kinderen afgetapt, en ze worden verdronken. Kinderzielen moeten uit de muren bevrijd worden en teruggegeven worden aan hun hemelse moeders.’

10. Dit is het afschuwelijke : de steden zijn gebouwd met het bloed, de huiden en de botten van de kinderen. Dat zit in de muren gemetseld.

11. Ik kon in de droom de muren horen spreken, en de muurzielen hadden kamers in de muren, maar ze konden alleen maar halve zinnen spreken. ‘Ja, ik werk wel ergens, maar,’ zei een vrouw, en toen vaagde de stem weg. En zo zijn we allen ziek, ook hen die in deze stad wonen. Dit hebben ze met de

Heere gedaan, want wat gij deze allerkleinsten hebt aangedaan hebt gij de Heere aangedaan.

12. Het is een ziekte in de hoofden, een nachtmerrie, waar we doorheen moeten. We moeten de plaatjes leren kennen, de verhalen, en niet zomaar tot de taart op zich gaan.

13. Nu, hoe moeten wij deze droom opvatten ? Wij moeten hier allemaal doorheen. We kunnen de nacht niet ontvluchten. Uiteindelijk moeten we zelf tot hemels steen worden, wat een beeld is van de volharding. Eerst zit de mens nog in een vleselijke cocon van onderdrukking, de nachtmerrie van de feutus. Die is nodig opdat de feutus zich zal ontwikkelen en uiteindelijk tot geboorte zal komen. Een aardse geboorte is niet iets om tot in den treure te vieren, maar het gaat om de geestelijke wedergeboorte.

JABBOKIETEN

1.

Het pad van Jozef

1. Als u met een harde farao heeft te maken die u niet wil laten gaan, als u een doorn in het vlees hebt die niet wordt weggenomen, ga het pad van Jozef, ga dieper de aarde in, op zoektocht naar de hogere dingen, opdat u niet in aardse valstrikken terecht komt. Er is veel valse, overmoedige voorspoed, en de mensen zijn dronken. Wees er niet jaloers op, maar weet dat u beveiligd wordt hiertegen door uw ongemakken, door de obstakels op uw pad. Het is om u af te remmen. De wereld om u heen gaat te snel, en ze willen u meesleuren, maar God laat u het smalle, trage pad en de enge poort zien. Uiteindelijk zal dit tot leven leiden. Alle andere wegen leiden tot de dood. God maakt geen fouten.

2. Ga het pad van Jozef, dieper de putten in, aanvaard het juk van de ballinschap, van het vreemde volk, waar Jeremia ook over sprak. Zo bent u niet één met de stad. Alle joelende feestvierders zijn op weg naar de afgrond, maar God heeft u teruggeroepen. ‘Ga niet met hen mee, want het is een pad des verderfs, een bedrieglijk pad vol van vleierij en omkoperij.’

3. Vier iets als er daadwerkelijk iets te vieren valt. We spreken dus over de Exodus van Jozef, waar het boek Vissen over spreekt. Dat is een Exodus naar binnen, naar een diep innerlijk en geestelijk leven. Dat is geen makkelijke

weg, maar oh zo nodig. Hierin sterft de mens aan alle snelheidsdrang, erfdrift en zaaddrift. Jozef ging diep en sloeg het donkere niet over. Maar hierin, op dit donkere pad waarop alle vleselijke stemmen van het zelf doven, daar ontving hij de openbaringen van de Heere die hem voortleidden. Eerst moet het heel donker zijn om de bedrieglijke hartstochten te doven. Alleen zo kan de Heere uiteindelijk spreken. Het is zo belangrijk. Laten we geen lichtdrift hebben, maar juist heel voorzichtig zijn met licht, want het kan al zo snel verblindend zijn. Het kan al zo snel misleidend zijn, omdat het van alles heeft lopen wegvreten.

4. Jozef ging diep en donker, en kwam zo bij de Heere aan, die hem dit eerst had laten zien. De nachtmerrie is de poort van de droom. Zo kreeg Jozef midden in de diepste nachten van zijn leven zijn dromen, gingen de hemelen voor hem open. Zijn hele leven was een groot lijden, dat begon al jong, toen zijn broeders zich meer en meer tegen zijn dromen begonnen te keren, maar God was altijd aan zijn zijde.

5. Allereerst is het voor de mens van belang om tot de gebrekskennis te komen, tot de armoedskennis, de hongerkennis, waarin men beseft dat men niets heeft, dat men arm is. Men komt de diepte van de zondeval onder ogen in de ellendekennis. Dit staat absoluut voorop, wat we ook in het boek Rivieren zien. Al in het eerste hoofdstuk wordt hierover gesproken : De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets.

6. Dan stelt het boek Rivieren dat er allereerst een strijd tegen de leugen moet zijn. Eerst moet men onder ogen komen hoe diep die leugenput op aarde is, anders zal men zichzelf bedriegen. Het kennen van de doodstaat van de mensheid staat dus voorop, en een heleboel mensen willen dit liever overslaan, omdat dit een gevecht inhoudt, en men gaat dan toch liever voor de snelle gouden geluksgoden, de goden van gemak en plezier. Maar laten wij goed beseffen dat dit schadelijke afgoden zijn, genotsmiddelen, verdovende middelen, die de ziel bederven. Veel schade wordt er zo toegebracht aan de ziel, en ook aan het brein. Het geweten wordt zo bedrogen, en men denkt dat het allemaal nog wel meevalt, vooral als het over henzelf gaat. De mens is zo bedrieglijk, en Rivieren wijst hier in het begin al op. De mens strijdt liever tegen God dan tegen de vijand die de mens heeft omgekocht. De vijand verwend de mens. De vijand verlokt de mens. Men is aan de vijand gehecht geraakt door de vele geschenken en steekpenningen, en zo heeft de mens de vijand tot God gemaakt. Dat is het afschuwelijke van deze wereld.

7. Al direct stelt het boek Rivieren dat de mens opgenomen dient te worden, en daarvoor wordt het beeld van het visnet gebruikt. Eerst moet de mens het lijden onder ogen komen, en hoe diep dat moet gaan om losgesneden te worden van het ego. Daar is alles om te doen.

8. Ook in zijn kennis is de mens opgeblazen, zodat ze niet open kunnen staan voor de eeuwige kennis. Men

heeft zich het tijdelijke an vergankelijke, de aardse kennis, eigen gemaakt. Men kan soms geestelijk en religieus spreken, maar men is niet opgenomen door het eeuwige visnet. Men is onbesneden in spreken en handelen.

9. Het boek Rivieren legt direct de vinger op de zere plek. Juist door het diepere visnet kan alle opgeblazen, vleselijke kennis eraf. Men moet een heleboel ontweten, want men weet teveel. Het geweten van de mens is verdraaid, en in de handen van de vijand, die ze tot God hebben gemaakt. Oh, hoe snel spreken hun stemmen, bij het minste of geringste, altijd weer om gelijk te hebben en boven de ander uit te steken. Men weet het altijd beter dan de ander, maar men leeft nog in zonde, en dat is ook precies de reden waarom men betweterig is, want de zonde baart leugen. Toch moeten de hemelse vissers dan blijven spreken, maar zij spreken van het Woord dat van boven komt, wat niet op één lijn staat met het valse woord der mensen en het vaak bedrieglijke woord van de mensenkerken.

2.

Het droomgeheugen

1. Allereerst moet de mens komen tot de hemelse vergetelheid om al die aardse kennis en al die opgeblazenheid van het weten los te laten. Dat is tegelijkertijd een strijd tegen menselijke tradities en gewoonten. Het betweterig en hoogmoedig zijn en allerlei eerprotserij is heel gewoon gemaakt in deze wereld, en schoongepraat. Men werkt immers voor een markt. Het is een kunstje, een gimmick, en de wereldbeheersers hebben dat omgepompt en ten voorbeeld gesteld en veel jongelui met stadse ambities vallen ervoor. Ze kennen het pad van de natuur niet, want dat wordt hen niet geleerd en de natuur wordt hen verkeerd voorgesteld. Zo kunnen ze niet tot de echte eeuwige natuur komen, maar worden geprogrammeerd door de gevallen, ontaarde natuur die de mens zelf heeft gemaakt.

2. Als een leeuw een kalfje aanvalt dan denken ze dat ze ook zo moeten leven, en vergeten ze dat het een beeld is van God die als een roofdier de zonde aanvalt. Men neemt het letterlijk, en beseft niet dat deze aardse beelden alleen heenwijzers zijn, en nog steeds gevallen zijn in hun aard, als onderdeel en gevolg van de zondeval. De natuur is verwoest door de zonde. En zo blijft de mens maar doorleven in het vlees, en blijft de mens vlees eten. Men neemt immers de gevallen natuur als voorbeeld. Men kijkt niet verder dan de neus lang is. Men wil het niet zien. Men gaat voor het geluksgemak, men omzeilt het probleem van de zondeval en al haar ingewikkelde spiegelingen. Men wil niet terug naar het paradijs, maar waant zichzelf al in het paradijs.

3. Het boek Rivieren windt er geen doekjes om, maar is hier heel open over. Rivieren 9 is een belangrijk sleutelhoofdstuk van het boek : De mens is nog in de baarmoeder. De mens is nog niet geboren. De mens is nog in baarmoeder nachtmerries, de nachtmerries van de feutus. De weg

door de baarmoeder is heel ingewikkeld. Het hemelse oor stroomt voor eeuwig als een waterval in hemelse leegte. De paradijs aarde is diep in de wereld opgesloten, diep in de natuur. Daar ligt zij opgeborgen als een geheim. Het kind sterft in de aarde om haar te vinden, om in haar wedergeboren te worden. De paradijs aarde komt niet zomaar, maar ligt verborgen in de herschepping van het geheugen. Dingen in het geheugen kunnen steken. De mens kan geheel door zijn geheugen opgevreten worden als door een beest, maar zo komt de mens wel dieper, en ziet andere schakels.

4. De strijd is om het geheugen. We kunnen niet zomaar om het geheugen heen maar moeten er dwars doorheen en ermee werken, het herscheppen, want het gaat in het geheugen gebeuren. Alhoewel het geheugen vol nachtmerries kan zijn, ligt er ook de kiem van het paradijs. Het pad van de hemelse vergetelheid gaat er dwars doorheen, om het te vervormen en te leiden tot de ware en diepere oerherinnering, en dan zal er een ander perspectief komen op de geschiedenis, want het zal dan duidelijk worden dat het echo's waren van eerdere tijden.

5. Rivieren 10 zegt : In het diepste van de wildernis, daar waar de wilderniszee is, verduister onze valse kennis, al onze overbodige kennis, opdat wij terugkeren naar de ware kennis. Verduister de vijand, ja, verstrooi hen, oh hemelse vergetelheid. Ik kom tot U. Uw wil geschiede. Ik laat alles achter. In de hemelse vergetelheid sterft mijn lagere wil af. In het grote Tahulen kwam ik tot U. En zie dan, de hemelse vergetelheid kwam om te vertragen. En ik raakte onthecht van de materialistische realiteit. Ik viel in een slaap. In de hemelse vergetelheid herschiep gij mij. U laat werelden ten onder gaan in de hemelse vergetelheid, voor een nieuwe schepping. U doet hen bevriezen die hun speren opheffen tegen U, oh hemelse vergetelheid. Over de zeeën van vergetelheid roept Uw stem ons. De hemelse vissers staan aan de kusten met hun netten. Oh, alleen zij die in de hemelse vergetelheid zijn kunnen u verstaan. Zij hebben alles achter zich gelaten. Zij kijken niet meer om. Stormen van hemelse vergetelheid woeden over de werelden voor deze reden. En haar zeeën van hemelse vergetelheid zullen zeker overstromen, om werelden in te nemen voor Haar. Ik kijk toe hoe ze te werk gaat. Ik kijk toe hoe Zij Haar speer opheft tegen het vlees. Het woeste beest drijft Zij in de hemelse vergetelheid waar het ten onder gaat. Het verleden is nog slechts een tent. Alles moet veranderen.

6. Wij kunnen hier dus alleen komen als we afsterven aan onszelf diep in de aarde, door het komen tot het hemelse oor, het eeuwige oor, wat als een waterval stroomt in de leegte, in de hemelse vergetelheid. We moeten leren luisteren en leren zwijgen, en niet voortijdig geboorte geven aan het woord, want dan is het slechts een miskraam, overmoed. We moeten eerst het toetsgevecht aangaan, en ons niet zomaar overgeven in naïef vertrouwen. Diep in de wildernis is de wildernis zee waar we alles achter kunnen laten, en waar de ware opname en wedergeboorte plaatsvindt, als we door het eeuwige

visnet worden opgenomen, het ware woord. Eerst moeten we alle mensenwoorden en kerkenwoorden achterlaten. Dat is een strijd met het geheugen. Het geheugen moet besneden en wedergeboren worden, en dat kan alleen in de hemelse vergetelheid, waar we ons aan niets meer vasthouden. We nemen niets meer als vanzelfsprekend.

7. In dit alles moeten we telkens op onze hoede zijn, stelt het boek Rivieren. Er zijn vele valstrikken op het pad, als het niet diep genoeg gaat. Telkens weer wijst het boek Rivieren op het verschrikkelijk verhaal van de zondeval. De zwijnenman doet zich ook voor onschuldig als een lam. Rivieren 12:32

8. Rivieren 14 geeft dan ook een belangrijke les : Alles wat waarlijk prachtig is kun je slechts minderend tegemoet treden. Dat is het geheim van het paradijs. Het moet van binnen gezocht worden, door het minderen. Het boek Rivieren noemt dan het voorbeeld van de bij en de vlieg, die alles maar lichtelijk aanraken.

9. Dan zullen we uiteindelijk komen tot de waarheid in Rivieren 18 : Het Woord is een hemelse bloedlijn. Uiteindelijk zullen wij allemaal meegesleurd worden met deze stromen. Deze stromen zijn te sterk.

3.

De geestelijke viskunde

1. Alleen door worsteling kom je tot zoonschap, zegt Anderlech 5. Dat gebeurt in de geestelijke arena. Dan ben je als een wilde jongen, als een Ismael, die zich niet zomaar overgeeft maar eerst alles toetst. In het worstelen is het zoonschap. Het komt je juist tegemoet als je toetst, niet als je zomaar vertrouwt.

2. Het zoonschap komt dus niet direct, niet door genade of goed geluk, of geloof of wat dan ook, maar door het toetsen. Vandaar dat Vissen 1 ook het toets verbond bespreekt. Dat mogen we nooit omzeilen, maar dan moeten we leren toetsen, en volharden in het toetsen, en niet snel van onszelf overtuigd zijn. Dit komt er op neer dat ook het toetsen getoetst moet worden, en dat ook weer. Vandaar dat de nieuwe bijbel over diepte-toetsen spreekt, want het toetsen van de mens kan zeer bedriegelijk zijn. Het gaat daadwerkelijk om een toets wetenschap. Men moet geoefend worden in het toetsen. Er is niks makkelijks aan. De basis van het toetsen is de geestelijke vreze, die volkomen moet zijn. Men mag niet gaan romantiseren, want dat kan een valstrik zijn. Het ego kent sluwe manieren om zelfs door religie en het geestelijke de mens te bedriegen. Vandaar dat de nieuwe bijbel hier heel diep op ingaat, en de valstrikken stuk voor stuk bespreekt, wat belangrijk is in deze dagen, en waarop de oude bijbel al wees dat het zou moeten komen, in de boeken Openbaring en Daniël, en ook in het evangelie van Johannes. De mens was er nog niet. Het is dus ook zeer onbijbels om te stellen dat we met de oude bijbel alles al hebben, want in die tijden kon men nog niet veel verdragen.

3. Anderlech noemt direct na het stellen dat het zoonschap gebeurt door geestelijke worsteling dat de mens een snelheidsmaniak is. De mens moet dus vertragen en geduld gaan beoefenen voor het toetsen. Het ontbreekt de mens vaak aan nuance. Men toetst niet diep genoeg en doet zo aan symptoombestrijding, wat de boze uitbetaalt door eer en macht in het vleselijke en tegenwoordige. De mens wordt zo niet ontmaskert, de boze wordt zo niet ontmaskert, maar eigenlijk vrijgepleit, dus daar wordt de mens vleselijk zwaar voor beloond en geprezen door hen die in het vlees leven. Die hebben zo een clanwapen, wat heel religieus en geestelijk kan lijken. God wordt zo vervangen door een afgod. Het kan heel bedrieglijk gaan. Het vlees is volleerd in vleselijk markt bedrijven.

4. Anderlech 7 zegt : ‘Het Woord is als een roofdier uitgezonden tot de zonde. Alleen deze worsteling zal vruchtdragen.’

5. Dit is de definitie van de ware worsteling, dat het er is om het vlees te doven, niet voor iets anders, niet voor macht of eer, niet voor zelfverheffing. De mens moet goed zijn motieven onderzoeken als hij tot Pniël gaat om met God te worstelen. Het is een worsteling met hemzelf. Zo worstelt de mens met God, zichzelf en de boze, en hierin zal uiteindelijk het zoonschap zijn. Het kan alleen als het vlees verscheurd wordt.

6. Anderlech 7 waarschuwt dat men niet gelijkvormig moet zijn aan de wereld. Ismael was anders, iedere man zijn vijand, wat een diep beeld was van het toetsen om die gelijkvormigheid met de wereld te ontkomen. Gelijkvormigheid is een valstrik. Dan ontstaat er geen waarlijk zoonschap, maar zoonschap tot de afgod. Het Woord kan deze werkingen uitschakelen. Anderlech 7:18

7. Dit ware Woord is oorlogszuchtig. Oftewel toetszuchtig. Ieder mens die de geestelijke vreze heeft ontvangen is toetszuchtig, Als je daadwerkelijke geestelijke vreze hebt dan ben je oorlogszuchtig tot de zonde. Je wil geen verrader zijn. Maar velen geven geen stuiver meer om hun leven of dat van anderen. Hoogmoed is tot hun maat geworden, en daarin hebben ze alles al. Ze hebben een aards loon ontvangen, wat genoeg is voor het aardse leven, maar niet verder kijkt. Ze denken alleen om het hier en nu en verachten de eeuwigheid.

8. Anderlech 7 zegt dan : ‘De terugkeer van het zoonschap houdt dus ook een terugkeer van het moederschap in.’ Dit is dus allemaal gebouwd op het toetsen, op het worstelen.

9. Je kunt geen geestelijke oorlog voeren als je niet terugkeert tot het geestelijke leven. Anderlech 7:79

10. We zien in Anderlech 8 hoe er wordt gekomen van worsteling tot zoonschap : Om daar te komen moet je weten hoe groot de zonde is, het vlees, wat dus om een volkomen zonde overtuiging gaat. Er is dus een strijd tegen de geest van gebrek aan zonde overtuiging, de geest die zonde goedpraat en afdekt. Je kunt die geest

alleen overwinnen door het Woord, en het Woord onderwijst. Dit leidt tot wedergeboorte, tot het zoonschap. Dit is de eeuwige zorg van de hemel.

11. De hemelse vrouw of hemelse moeder moet die donkerheid in volheid tonen, en daarom is zij symbolisch ook donker van huid. De mens kan daar niet langsheen. Zij is dus een beeld van de zondekennis, en men moet er diep genoeg mee gaan, opdat zij de zonde ook zal doden. Zo komt de mens tot zoonschap.

12. In Anderlech 11 zien we dat de hemelse visserij als beeld wordt gebruikt om te laten zien hoe er met de zonde afgerekend zal worden, maar dit is in diepte het beeld van de exegese, oftewel de verdieping van betekenis. Het hoofdstuk noemt dit ook wel de ware opstanding. Het is dus niet iets plats en plastisch.

13. Om geestelijk te overleven moet de zoon de geestelijke viskunde leren. Zo komt men uiteindelijk ook het water uit om aan land te komen. Als de mens de geestelijke viskunde niet kent, dan hebben de vissen van het vlees de mens nog in hun greep, en houden hem in het water, als dood zijnde. Dan zijn ze nog steeds in de baarmoeder.

14. Zij die overmoedig aan land zijn gegaan, niet door de enge poort zijn binnengegaan, maar over het hek zijn geklommen, zijn gedoemd om water naar de zee te dragen. Mensen die te snel aan land gaan hebben ook het deel van de armen afgenomen.

4.

Het afstemmingsloon

1. Oh Heere, telkens hebt gij ons weer geslagen, opdat wij niet onder het oordeel over de wereld zouden komen.

2. We leven in een tijd van grote wereldgezindheid, wat allemaal heel normaal wordt gevonden.

3. Pas op met verhalenvertellers. Houd je vast aan de prediking. Wijk niet af van het spoor. Vele verleiders zijn opgestaan in deze tijden. Dit is de tijd van grote misleiding. De mens heeft hele andere goden geschapen, de goden van geluk en gemakszucht, gemakkelijke genade. Ze hebben snelle en ondoordachte vergeving gepredikt ten koste van bekering. Ze hebben snelle kerken gebouwd ter bevrediging van het vlees, ook het religieuze vlees. Alles is omgezet in bedrieglijke formules. Ze hebben genade en vergeving misbruikt zodat het tot verraad werd.

4. Calvijn waarschuwde tegen ijdel geloof wat op de loer staat, en daarom moet men naar de geestelijke leerschool gaan. Calvijn stelt dat de definitie van geloof jezelf arm en ledig voor God stellen is, waardoor naar menselijke maatstaven hier geen loon voor kan ontvangen worden, maar dan springt de genade in, oftewel het andere loon wat van boven komt, wat niet naar de mensen is. Calvijn stelt dat het om het lijdenswerk gaat, het passieve werk, waar normaal gesproken geen loon voor

gegeven kan worden, maar het komt dan op andere wijze. In de leer van Calvijn is dit het Lazarusloon, het aan de mensen tegenstrijdige armoedsloon. Je kan dan niet van loon spreken omdat je niks doet, maar juist dat komt God tegemoet, wat in de leer van Calvijn ook wel het afstemmingsloon wordt genoemd, het afwachtingsloon. In de ogen van de mensen is het niks waard. Het wordt niet door mensen beloond, maar God beloont het. Het komt van een hele andere kant. Calvijn stelt dat de doorsnee mens niet begrijpt wat de aard van de werken is, en ook niet van genade. Calvijn stelt dat dat komt doordat ze verslaafd zijn aan de buik en de aardse dingen, door de grovigheid van het verstand.

5. Calvijn waarschuwt dat wie niet het koninkrijk van God zoekt, maar de gemakken van het leven op aarde, die zoekt alleen zijn buik te vullen. Calvijn wijst erop dat velen ijverig het evangelie aannemen, zolang het maar ontdaan is van de bitterheid van het smalle pad, en zolang het maar de genietingen van het vlees brengt. Dit is aan de gang in de kerken. Men wordt bedrogen door de verlokkingen van het huidige leven, en maakt het tot religie. Calvijn stelt dat velen tot Jezus komen om daardoor nog meer vrolijk en losbandig te leven. Men is bedrogen door het voorspoeds-evangelie, het goedkope 'leef er maar op los' evangelie. Het is het vrolijke 'vergeving en genade' evangelie waar alle tucht uit is weggesneden. Discipline is een vies woord geworden. Men wil doen wat men wil. Dat gebeurt allemaal onder religieuze vlag, onder het mom van dat Jezus alles al geregeld heeft. Vandaar dat de zwaardere of bevindelijke gereformeerden tegen deze Jezus strijden, en zich vasthouden aan het 'Raak mij niet aan', wat Jezus had gezegd, opdat men hem niet zou misbruiken en verraden. Ze hebben heden ten dage van Jezus een snelle afgod gemaakt voor snelle bevrediging. Men praat zo de ergste misdaden en de grootste dwalingen goed. Men minimaliseert de ernst van de zonde.

6. Calvijn stelt dat men Jezus op allerlei verkeerde wijzen kan volgen : uit mensenbehagenis, uit winstzucht, of gunstzucht, eerzucht, etc. Voor velen is het ook gewoon traditie. Ze lopen gewoon met de andere schapen mee, maar het heeft geen inhoud. Calvijn wijst er terecht op dat we alleen het koninkrijk van God kunnen zoeken als we de wereld verachten. Calvijn heeft hierin niet veel hoop en verwachting in de mensen, want hij stelt dat ze vaak vol zelfbedrog zijn en zichzelf maar wat wijsmaken. Hij noemt ze ook verkrachters van het geestelijke.

7. Calvijn legt de vinger op de zere plek : Men heeft van Jezus een aardse koning gemaakt. Calvijn wijst er op dat er niets is wat het valse vernuft van de mens niet durft te verkrachten. Het zijn durfals die voor niets terugdeinzen, ook niet op het religieuze vlak, vanwege dat ze geen sobere vreze hebben. Het heeft niets meer met de oude profeten te maken. Calvijn stelt dat de mens zich laat misleiden door voortijdig koningschap, en als Jezus dat had gedaan dan was er niets van zijn geestelijk koningschap gekomen, en zou het evangelie schande zijn aangedaan. Men heeft te strijden tegen

de vorsten van durfalisme en voortijdig koningschap.

8. Ze hebben Jezus met onstuimig geweld tot koning gemaakt, stelt Calvijn. Ze hadden er van af moeten blijven, want het zijn slechts verzinsels. Calvijn stelt dat ze zich opdringen bij God. Zo hebben ze een aards koninkrijk gebouwd buiten het Woord van God om. Calvijn stelt dat het geloof zo werd tot een ijdel gissen. Men gist overal, de één tegen de ander. Men is buiten hun zinnen geraakt. Ze mengen hun meningen met het Woord van God. Ze hebben een koninkrijk verzonnen wat nooit door de profeten was aangekondigd. De staat van de kerk is valse volwassenheid, grote hoogmoed en overmoed, die als vrucht grote hebzucht en grote misleiding hebben voortgebracht. Hierover wenen en klagen de profeten.

9. Calvijn stelt dat men de waarheid van God door leugen heeft besmet en verdraaid.

10. De nieuwe bijbel zegt hierover in Beloch 19 : ‘De mens is zeer betweterig en stijfnekkig. Zoveel afgoden hebben zij gemaakt en zoveel religies, en een ieder weet het beter dan de ander.’

11. Men praat alles goed door geloof, maar heeft het profetische veracht. Anderlech 1:5

12. Men heeft het bittere pad, het bittere medicijn, ontwijkt, en nu is men nog steeds ziek, want men is niet besneden.

13. Durfalisme regeert heden ten dage, en wordt beloond. Het heeft met geweld de macht gegrepen.

14. Calvijn noemt het misbruik van kennis. Hij roept op tot spaarzaamheid, want de overdaad heerste. Overal loerde de overdosis. De mens moet dan grensgevoelig worden.

15. Het durfalisme heeft deze grenzen weggestreept. Men is groter geworden dan men had moeten zijn, heeft meer dan men had moeten hebben, en Calvijn wijst erop dat men daarvan rekenschap zal moeten afleggen. Ze zijn buiten het welbehagen van God gegaan tot buitengewone overvloed.

16. Het is de ijdele dwaling van het verstand, stelt Calvijn, en daarin doet men overwerk. Men is er maar druk mee, met hun betweterigheid. Hij noemt het een verdorven geslacht.

17. Het medicijn wat Calvijn dan aanbiedt is het gaan tot de woeste berg. Het gaat niet zomaar om Jezus, want zij wilden Jezus als aardse koning, en hebben hem tot die taak gedwongen, en zo hebben ze hem opgesteld. Het gaat om het gaan tot de woeste berg om te gaan tot de hemelse leer en tot de spijze van de ziel, geheel de vleesstrelerij achter te laten. Hen die tot de woeste berg gaan weten dat het om een bittere spijze gaat, niet om de vleselijke genietingen van de vleesstrelers.

18. De arrogantie die er in de met name lichtere kerken is omtrend de persoon Jezus, wat ze als hun bezit zien, is gigantisch. Calvijn liet zien dat bij de Joden Jezus onder Mozes stond, omdat zij onder de wet waren. Hij stelde ook dat Mozes zonder Jezus niets zou

voorstellen. Jezus moest als middelaar komen. Hier gaat het honderden malen fout, waar Calvijn ook veel voor waarschuwt, en zeker zelf ook niet vrij van misbruik was in die tijd. Dieren moesten sterven voor de zonde, zoals eens Jezus dat zou moeten doen. Aan beide kanten gaat dit mis, totaal mis. Dit wordt namelijk niet begrepen. Men kiest voor wet of middelaar. De Joden kozen de wet, en de christenen kozen de middelaar. Dieren moesten eerst sterven voor de zonde, en toen moest een mens sterven voor de zonde, maar men vergat dat het een diepere betekenis had. Het werd tot een persoonscultus rondom Jezus, en Calvijn waarschuwt voor de Jezus-voor-de-sier, en de Jezus-als-aardse-koning, die gevolgd wordt door religieuze durfals die zo hun materialistische levensstijl goedpraten.

19. Oorspronkelijk was het een beeld dat de mens tegen de zonde moest strijden, en daartoe was er het smalle pad. Maar zowel Mozes als Jezus werden tot clowns in het circus om de mensen af te leiden hiervan. Calvijn liet de diepte hiervan zien, maar had zijn eigen valstrikken.

20. Terecht waarschuwt Calvijn tegen ijdele vleierij.

5.

De geestelijke ijverzucht

1. Het is een bitter werk, stelde Calvijn. Het is werk dat geen loon kan brengen, omdat het passief lijden is. Het is het armoedsloon, God die de leegheid van de mens tegemoetkomt, geheel tegen menselijke maatstaven en verwachtingen in. Het is God's hulp aan de mens, want de mens wacht alleen maar en doet niets, omdat de mens zich op God afstemt, op God alleen. Daar is geen werk aan te pas gekomen. Als er dan ook maar iets gebeurt dan komt dat van boven. Dat is wat het Lazarus-loon is in de leer van Calvijn. Het is iets heel bitters, als een tucht, en zo wordt de mens opgevoed, grootgebracht. Het grote komt tot het kleine.

2. Het is dus geen daadwerkelijk loon, maar een vrucht die in honger rijpt. De mens kan niets, dus er is niets om de mens daarvoor te belonen, even menselijk gesproken, maar juist dat heeft heel veel waarde voor God, en ook al ziet de mens dat niet als werk, God ziet dat wel als werk. Bij Calvijn is er altijd die spanning. God komt tot hen die niets hebben, die niets hebben gedaan, tot hen die lijden, die verbroken zijn, arm zijn, op het hongerpad, die dwaas zijn in de ogen van de stad. Tot die mensen komt God. Die mensen zijn uitverkoren, de mensen die kinderen zijn, en geen werk kunnen doen. Niet de opgeblazenen. Het is dus een beetje semantiek. Vlees moet zich niets aanmatigen in de leer van Calvijn.

3. Het is een bitter loon, een karig loon, wat eigenlijk niets voorstelt, omdat het geleverde werk eigenlijk niets voorstelt. De economie van Calvijn gaat langs allerlei dieptes tot waardevolle betekenissen uiteindelijk. Als je het niet in de context leest dan kom je in zijn valstrikken terecht, want hij kan soms enorm doordrammen over een stelling wat zo diep kan gaan dat alle andere

stellingen en het grotere verband weg lijken te zijn. Vagebonden zijn ermee weggerend, en hebben er munt uit geslagen. In zekere opzichten is de leer van Calvijn dus ook niet zonder gevaren. Calvijn stelt het eerst bot, maar laat later de nuance zien, om het vervolgens weg te nemen zodat het weer bot is. Zo probeerde hij menselijk misbruik uit te schakelen, zo goed en kwaad als dat ging. Het was niet altijd psychologisch en pastoraal verantwoord zoals Calvijn dat deed, en daar was hij ook berucht om. Vandaar dat het belangrijk is zijn werk uit te diepen.

4. God spreekt als tot doven, terwijl het kwaad hen bereidwillig en ijverig vindt, stelde Calvijn. Hij noemt als oorzaak dat men een gebrek heeft aan vreze des Heeren.

5. De mens is oorspronkelijk naar God's beeld geschapen. Dat houdt in dat God zelf ook die sobere vreze heeft, en gevoelig is, en de zonde niet kan verdragen. Men kan niet zomaar een beroep op God doen vanuit traditie. Dat maakt de nieuwe bijbel in het laatste boek ook duidelijk. Als men tot God nadert dient men God te vrezen. Men heeft God overbelast, want men dacht tot God te komen vanuit durfalisme en opgeblazenheid. Men doet alsof God geen grensposten heeft. Calvijn stelt dat God daarom is overgegaan tot overlevering aan de leugen.

6. Als wij dat zien, stelt Calvijn, dan moeten wij ons laten pijnigen door geestelijke ijverzucht.

7. Calvijn noemt het volgen van de dode letter dwaze zelfverheffing. Hij wijst op het geestelijke, en het geleid worden door het geestelijke. Dat moet wel uit de schriften gefiltreerd worden. Calvijn werpt het zeker niet weg, maar stelt dat het verdiept moet worden, dat men er niet materialistisch mee om moet gaan. Hij waarschuwt tegen het uitbeelden van Jezus naar eigen lust, want dan wordt het uiteindelijk niets dan een ijdel beeld.

8. Er ligt dus een heel groot gevaar als men met de schriften bezig gaat dat men vervalt tot oppervlakkigheid, stelt Calvijn. Zo is uiteindelijk de mens gegaan tot laffe verdichtselen en tot lichtvaardige brooddronkenschap.

9. Calvijn is altijd bang geweest voor misbruik van de wil. Hij is zo ver gegaan dat hij de wil als uitgeschakeld heeft beschouwd, terwijl hij op andere plaatsen daar heel subtiel en lichtelijk van terug lijkt te komen. In zijn theologie beschrijft hij de zoon als iemand die geen eigen wil heeft buiten het gebod van God, en daarom is de zoon van belang voor Calvijn, maar vaak bestrijdt hij het wereldse zoonschap vanwege het misbruik van de wil. Zo zien we dat ook in de strengere gereformeerde kerken dat ze veel voorzichtiger zijn met het zoonschap dan de lichtere kerken. Calvijn wil niet te licht of te zoet bevonden worden.

10. Calvijn wijst er op dat als men vleselijk is dan bewondert men alleen datgene wat uitwendig en zichtbaar is, en dan bekommeren ze zich niet om de opstanding van de ziel, maar de opstanding van het vlees.

11. Het kenmerk van de uitverkorenen is dan in de leer van Calvijn het doorboord zijn van de oren om te luisteren. Zo komen zij tot leven.

12. Vals christendom is gewoonte geworden, stelt Calvijn. Hij wil de mens naar de diepte leiden. Dit komt omdat ze het zoonschap hebben verdraaid. Als men niet gaat inzien wat het zoonschap in diepte betekent, dan is er geen doorgang. Calvijn beseft dat het hier op duizend wijzen mis kan gaan, vandaar dat hij dit allemaal bespreekt in zijn commentaren, en waar hij soms ook heel voorzichtig terugkomt van zijn eigen valstrikken, om er vervolgens weer in te springen. Calvijn heeft als regel : het bot stellen, dan nuance geven, en dan het weer bot stellen. Dit gaat soms goed, soms fout, dus vandaar dat exegese belangrijk is. Calvijn wilde deze regel hanteren om misbruik te voorkomen, maar het kon de deur openzetten door een andere vorm van misbruik, namelijk dat zijn eigen strengheid en starheid het gevaar werd. Hoe dan ook waren bepaalde lijnen van deze regel belangrijk voor het voortgaan van de reformatie.

6.

Kinderziekten van de reformatie

1. Calvijn laat zien dat God ons zou verslinden als er niet een weg van het zoonschap zou zijn, als voorhangsel, als bedekking.

2. De mens zou dus niet als een vreemdeling kunnen komen, maar zou moeten sterven en de baarmoeder in moeten gaan om het zoonschap te ontvangen, anders zou er geen weg tot God mogelijk zijn. God is een gevaar voor alles wat niet de dood is gestorven aan het zelf. Alleen als een teer kind zou de mens tot God kunnen komen, maar de mens is vervallen tot het durfalisme en is zo tot God genaderd, wat grote gevolgen heeft gehad.

3. Daarom stelt de nieuwe bijbel ook duidelijk dat de mens alleen als verbroken, tere zuigeling tot God kan komen, en dat God de mens alleen in die hoedanigheid kan accepteren. Opgeblazenheid en vreemdelingenschap wekt alleen maar de toorn, de wraak en het onbehagen van God op, die de mens zeker zal vervolgen als schuldeiser en vijand.

4. De mens moet weer tot besef komen van deze stelling : ‘Spelen en betalen.’ God zelf is dan degene die vaststelt of de mens wel of niet aan de voorwaarden voldoet, niet de mens, niet de kerk. Dat is eigenlijk wat Calvijn wil zeggen. Vaak stelt hij dat heel bot dat een mens verder niets kan doen, en soms geeft hij hierin nuance, om het daarna weer bot te houden. Bij Calvijn is de deur dus meestal dicht, maar heel soms op een heel klein kiertje. De mens heeft niets in te brengen, want de mens is volleerd in misbruik, met name ook op het religieuze vlak. De mens is volleerd in religieus bedrog. De mens sjoemelt zijn weg de hemel in, sjoemelt zich tot de troon van God, en ook in de schoot van God, en vandaar dat Calvijn een soort van geestelijk grenswachterschap heeft opgesteld. Vreemdelingen zijn niet gewenst. Alleen door geboorte is er ingang. Die geboorte mag niet

nagemaakt worden. De mens is volleerd in bedrog, maar eerst zal de mens toch aan zichzelf moeten sterven om binnen te komen. Eerst zal God zijn vijand zijn op Pniël, om het oude leven te vernietigen en de mens te breken. Daar is niets romantisch aan. Men heeft God door de loop van de tijd ontdaan van het grenswachterschap. Men heeft God goedkoop gemaakt. Dat is waar Calvijn over predikt, maar dan ligt er het gevaar van misbruik van grenswachterschap. Dan zijn er grenswachter oorlogen.

5. God bepaalt het, niet de mens. God ontfermt zich over de moeilijk opvoedbaren. Wie door de mens is verworpen is niet door God verworpen. Calvijn strijdt telkens weer tegen het valse oordeel van de mensen. Hij geeft ze geen grond. Bij God kom je er niet makkelijk in. Zij die oordelen buiten God hebben God als vijand.

6. Calvijn bedrijft op vele plaatsen valse wiskunde, wat een kinderziekte van de reformatie was. Dit had veelal zijn wortels in het varkensgrieks en een gebrek aan kennis van de Aramese talen. Alhoewel Calvijn los probeert te komen van de eerdere Laodiceaanse kerk heeft het hem toch nog veelal in de grip, maar werkt hij ook aan het pad eruit. Wij moeten daarom de kinderziekten van de reformatie leren kennen.

7. Calvijn heeft het over zwakke en tere kinderen die zijn onderworpen aan de roede van God om hen tegen de zonde te bewaren. Als dat niet werkt om de bandeloosheid te bedwingen, dan komen er gesels. Calvijn stelt dat er geen blinde drijving van het noodlot is. Als matige straf geen vrucht oplevert dan haalt God zwaardere werktuigen erbij om stuk te slaan, stelt Calvijn.

8. Waarom lijdt men soms langdurig ? Omdat de wortelen van de zielsziekten soms veel dieper liggen, en niet bereikt kunnen worden door slechts kort lijden, stelt Calvijn.

9. Calvijn waarschuwt ook tegen bekrompen geloof. Er zijn allerlei soorten geloof door de leugen vervaardigd om de mens te misleiden, zoals ook ijdel geloof waar Calvijn veel tegen waarschuwt. Vandaar dat Calvijn veel de nadruk legt op het ontmaskeren en bestrijden van de zonde en zo ook het sobere leven veelal bespreekt. Telkens weer moeten de touwtjes gevierd worden als de mens in zijn stijfnekkigheid het allemaal wel denkt te weten. Calvijn is zich bewust van de Jezus-drugs die van generatie tot generatie wordt verkocht, en het verabsoluteren van vaderschap en zoonschap, iets waar hij zelf ook nog van los moest komen. Soms gaat hij wat te snel in zijn geestelijke wiskunde, en forceert hij dingen, om er vervolgens later weer van terug te komen, en er dan vervolgens weer inspringt. Calvijn is in principe in het ‘heen en weer’, om zo er een weg uit te vinden. Hij weet dat hij er niet zomaar uit kan, maar dat hij eerst dieper moet.

10. Vaak zijn het de hovelingen, de vleiers, veelal hoogmoedige mensen, die zich verzetten tegen het diepere en langere lijden, tegen de hardere tucht. Toch moeten we ook dat lijden dragen, stelt Calvijn.

11. Het dragen van het lijden, de pinnen door het vlees, het dragen van het geestelijke visnet gaat ook om de toewijding tot het langere, chronische lijden, wat nodig is om tot de wortels te komen van de zielsziekten en de kinderziekten van de reformatie.

12. In de bewoordingen van Calvijn is dit het ware werk, wat niet door de wereld geacht wordt, en ook niet wordt beloond, maar wordt bespot. Wij moeten ons uitstrekken naar het dubbele lijden in die zin om behoed te blijven tegen de zonde, zodat God in ons leven kan werken. Dat is een harde gesel, en alleen de harde gesel kan de diepere zielsziekten bereiken. Dat kan niet door kortstondig en licht lijden van een paar dagen, stelde Calvijn. Wij moeten daarom zowel roede als gesel in ere houden. Beiden zijn nodig. Soms verdubbelt God onze lasten, verhardt God de harten van mensen om ons heen voor die reden. Wij moeten van geen bevrijding willen weten om deel te hebben aan de hogere opstanding. De wereld kent een heel kort en licht lijdenspad op weg naar de opstanding van het vlees. Dat is een lagere en valse opstanding, die heel religieus kan zijn. Wees dus op de hoede. Calvijn waarschuwde er tegen.

13. Het armoedsloon is spot. Dat komt ook in de nieuwe bijbel voor. Wij moeten het spotkleed dragen. Dubbele lasten. Niet het lijden op zich, maar ook de spot die het met zich meebrengt. De mensen om ons heen lachen om het geestelijke, om het diepe, want het bedreigt hun oppervlakkigheid. Als je het over het smalle pad hebt, dan vinden ze dat belachelijk, want ze gaan voor het gemak, ze maken zich geen zorgen om de zonde, zoeken de zonde niet uit hun zielen te delgen. Ze zijn aardsgericht.

14. Zondert u af en zoek de Heere. Waarmee u omgaat wordt u mee besmet. Vier geen feest met de vijand, huichel niet met hen, bestrooi ze niet met vleierij, want dan bent u een vijand van God. Lach niet met hen. Het laatste boek van de nieuwe bijbel is er duidelijk over. Ook Calvijn heeft hierover gesproken.

15. Soms moet de pin diep gaan, en soms moet het lijden lang duren. Soms moet er harder gestreden worden, harder geslagen, opdat de zonde of zielsziekte daadwerkelijk kan afsterven. Zachte middelen werken niet altijd. Zachte middelen kunnen een gevaar zijn. Ze kunnen stinkende wonden maken. Hoe diep moet het lijden gaan voordat de oren van de ziel doorboord kunnen worden ? De oren van de ziel zitten vaak vol met troep. Het kwaad wil niet dat de mens van het Woord zal horen. Het kwaad heeft de mens doof gemaakt tot God. God spreekt tot een muur. De vijand heeft echter gemakkelijke ingang, want die spreekt tot welwillend vlees. Hoe diep moet het gaan om oren te openen ? Hoe lang moet het duren ? Soms zegt men : ‘Het gaat maar door en door, al dat lijden.’ We zijn nu in een tijd van mijnenwerk, en er is nog niet diep genoeg gegaan om de stenen los te wrikken. Blijf vasthouden aan het mijnenwerk. Mensen zijn mijnen, en God werkt in die mijnen, om oren te openen. De mens wordt zo onder langdurige zorg gesteld.

16. Welwillend is het vlees. Welwillend tot het kwaad. Snel snellen de voeten om bloed te vergieten. Het is normaal in deze wereld, het is gewoonte. Het is traditie. Men handelt met het vlees. Men denkt het leven te kunnen opkopen, maar het smalle, bittere pad gaat veel dieper. Men zou zich moeten uitstrekken om het verhaal van Job te kennen, wat in de nieuwe bijbel verder wordt uitgediept.

17. Ben je misschien tot te zachte roeden gegaan ? Ben je misschien tot te korte paden gegaan ? Dan kom je er niet. Dan is het tijd om terug te keren.

18. Dat langere pad komt uiteindelijk aan als wij het geen eigen grenzen op gaan leggen. Vaak kapt men God af en staat men God in de weg. Vaak denkt men God te kunnen bedriegen. Ook gebruikt men God als excuus. God verhardt de harten van de hoogmoedigen, lokt hen met hun eigen middelen. God trekt hen dieper op hun eigen paden en laat hen zien dat het uiteindelijk dode wegen zijn. God levert over aan de leugen, hen die de leugen liefhebben, als loon, want wie leugen zaait zal leugen oogsten. Het spiegelt terug naar hen. Wie liegt krijgt er een tweede leugen bij van God. Zo bouwen mensen koninkrijken van leugen, en God staat het toe. Voor een ieder is er loon. God's taak is het om de leugen vet te mesten voor de slacht. Uiteindelijk kan men dan zien waar de leugen naartoe leidt. God laat de leugen bestaan opdat er aandacht aan gegeven kan worden in de prediking.

19. Soms zegt men : 'Die depressie duurt al zo lang', maar het duurt zo lang als het moet duren. We geloven dat God geneest, maar we moeten oppassen dat we geen genezing buiten God om gaan forceren, als voortijdige genezing in de geloofsbeweging en voorspoedsbeweging. Dan wordt er een binding weggenomen, maar komt er een grotere binding ervoor in de plaats. Een ziekte wordt genezen, maar een grotere ziekte komt ervoor in de plaats. Het is de opstanding van het vlees, waar Calvijn zo tegen waarschuwde. De opstanding van het vlees wordt bewonderd door het vlees. We zien dat overal in de wereld. Het is hetzelfde als mannen met grote opgeblazen spieren die bewonderd worden in zowel wereld als kerk. Ik noem kerk want dit komt zelfs op grote schaal voor in de kerk. Schaamteloos. Men houdt van het opgezwollen vlees, van het vlees wat is opgestaan en wat door miljoenen aanbeden wordt. Ik zal u vertellen dat dit zelfs op bijbelscholen gebeurt. De gereformeerde vaderen waarschuwden hier met klem tegen, zoals Paulus er ook tegen waarschuwde, en Calvijn. Ook Jezus waarschuwde tegen grootheidswaanzin.

20. Opgepoft vlees wordt nagevolgd en nagebootst, en God heeft hen eraan overgeleverd. Het is de opstanding van het vlees. Je kijkt dan de geestelijke dood recht in de ogen. Alles is voor de uitwendige vormen. Het is verschrikkelijk te zien hoe jeugd hierin wordt meegesleurd. Het heeft niets meer met het smalle pad te maken. In de wat strengere gereformeerde kerken komt dit veel minder voor. Daar zie je veel minder die wereldse gezichtsuitdrukking van vleselijke

wellust, maar meer de soberheid en de eenvoud, die zich over dit soort dingen juist zou schamen. Hoogmoed heeft de lichtere kerken ingenomen. Men zaait hoogmoed en oogst opgeblazenheid en grootheidswaanzin, en God laat het toe opdat het in de prediking aangekaard kan worden.

21. Het is een heilloze weg. Een heleboel mensen staan er niet bij stil, want het is zo gewoon geworden om te zondigen. Iedereen doet het immers, en het verkoopt goed. Het is van belang dat hierover aandacht wordt geschonken in de prediking.

22. Wij gaan niet mee met de vuile stromen in wereld en kerk. Laten wij onze hoofden omhoog richten en niet in horizontalisme terechtkomen. Zo houden wij ons vast aan de prediking die ons gegeven is. Wij vallen niet voor sluwe verkooptaktieken van marktmannen die in zielen handelen en zich niet om de zielen bekommeren. Ze willen deze zielen volblazen met hun troep, opdat er geen of weinig ruimte is voor het Woord. Uiteindelijk leidt deze opgeblazenheid van het vlees tot de brandmerking van het vlees, want de jeugd wordt heden ten dage massaal meegesleurd in de tattoeage gekte. Vreemde tekenen zouden op de mensen verschijnen, zoals was geprofeteerd. De opstanding van het vlees, in grote buitensporige opgeblazenheid leidt tot de opname van het vlees, het gebrandmerkt worden als slaaf. Daar hebben ze hun trots zelfs in. Daar pronken ze zelfs mee, dat ze slaven zijn van het vlees. ‘Ik mag er ook bijhoren.’ Hier wenen en klagen de profeten over. De jeugd is verkocht aan de Moloch. De oudere generatie had hier tegen moeten opstaan. Nu is het de vraag : ‘Hoeveel zijn er nog overgebleven die hun hoofd niet hebben gebogen voor de afgod ?’

23. Dat mensen hier rijk van worden staat buiten kijf. Ze worden schaamteloos rijk van het vlees. Ze eten het zelfs, en dat is een ander groot probleem in de gemeente vandaag de dag. Men leeft door het vlees en van het vlees. Ze zijn niet getemperd door de vreze des Heeren. Toch spreken ze net als anderen hun oordelen uit over alles wat hen in de weg staat. Ze willen niet tegengehouden of gematigd worden in de genietingen van het vlees. Ze willen het bittere smalle pad niet. Zo worden ze steeds meer overgeleverd aan de brede weg die ze zich hebben verkozen. Wie vlees zaait zal vlees oogsten. Vaak, heel vaak, staan zij niet open voor rede. God spreekt tot een doof volk, waar Calvijn het ook over had. Hierover wenen en klagen de profeten.

24. Als je aan wereld en kerk denkt vandaag de dag, dan denk je aan grote droefheid, vanwege hoe het samengesteld is. God staat het toe, juist voor de prediking, voor de literatuur, en wijst hier doorheen een weg. Dat is een bitter pad van veel lijden en spot. Het kost wat om anders te zijn, en je moet ook zorgen dat je op het smalle pad blijft, en niet op de andere brede weg te komen, namelijk de brede weg van de farizeeërs, want dat is religieus vlees voor een ieder die weg wil vluchten van het wereldse vlees. Er is werelds vlees, werelds vlees in de kerk, en er is ook religieus vlees, en dat kan heel heimelijk gaan. Trotse mensen hebben

dat vaak niet door, omdat ze vaak al heel lang op deze akker hebben gezaaid en zo verblinding en misleiding hebben gebaard, leugen op leugen, wat ze overigens veel met de waarheid mengen. Calvijn wees erop dat mensen hun eigen meningen graag met het Woord van God mengen, dus blijf op je hoede. Dit is een wereld van groot bedrog, waar de kerk ook zeker bij hoorde. Vandaar dat Calvijn tegen zowel wereld als kerk streed, en hij deinsde ook niet terug om de grote afgoden van de kerk aan te vallen, zoals de grote Jezus-afgod. Maar het gevaar dat bij Calvijn liep was farizeïsme. Calvijn was een enorm heerszuchtig man, en religieus opgeblazen. Hij was een theocraat, gevaarlijk ook. Daarnaast was hij in velerlei opzicht een briljant theoloog. Vandaar dat het de grootste fout zou zijn om Calvijn zomaar overboord te kieperen alsof het er allemaal niet toe deed, want God werkte ook door hem heen voor de reformatie. Twee lijnen liepen er door Calvijn, een gereformeerde lijn en een gedeformeerde lijn. Zowel theologische evolutie als devolutie liepen door hem heen.

7.

Het loon van het passieve lijdenswerk

1. Calvijn stelt de mens kan niks. Het zijn passieve lijdenswerken wanneer de mens daar ligt. Het zijn armoedswerken die normaal gesproken geen loon opbrengen, en de mens mag ook het loon niet zelf bepalen, dus in die zin is het loon omgeven met genade, in de zin dat God het loon bepaalt.

2. Normaal gesproken stelt Calvijn het bot, geeft dan nuance, en stelt het dan weer bot, als botjes met veren die eraan hangen. Calvijn redeneert vanuit het bot. Hij gaat daar zeker niet te snel in, en trekt het ook weer snel terug, zodat de mens het niet kan misbruiken.

3. Geestelijken worden geroepen, uit hun families, worden afgezonderd, zodat ze zich volledig op hun taak kunnen richten. Dat was met Samuel zo, Jeremia, Jezus, alle oude profeten, en later de monniken. Die moet je loslaten.

4. God’s mooie schepping is vernietigd. Ouderlijke zorg wordt verwijten genoemd. De mens laat zich niets gezeggen. Voor ouderlijke correctie staat de mens niet veel open, en lacht erom.

5. Het is een teken van de tijd dat kinderen ongehoorzaam zijn aan hun ouders en zich niets laten gezeggen.

6. Men praat overal vrolijk omheen. Dingen in je leven vallen weg. Iemand zei eens dat de wereld er niet is om je gelukkig te maken, maar om je te frustreren zodat je God in je binnenste gaat zoeken. Dat is je enige kans voor leven. De rest is allemaal ijdel bedrog.

7. Het kan niet allemaal veranderd worden zoals de mens het wil, maar het kan wel bruikbaar worden. Wij moeten daarom op onze hoede zijn voor buitensporig fatalisme, want God is creatief genoeg om het tot goede einden te brengen. Is God niet groter dan alle

drama die de mens heeft verzonnen ? Wij mogen niet lichtvaardig denken over zonde en eeuwigheid. Het zijn ernstige zaken, maar God weet met alles raad. Dit schenkt echter geen ruimte voor overmatige romantiek, want God moet de zonde straffen, en de mens mag absoluut niet zondigen, en dient te ontsnappen uit de sprookjeswereld van Laodicea. Het is een gruwelijke straf die over de zonde zal komen, maar God toornt niet voor eeuwig. God is niet onmachtig in zijn toorn, straft het kwaad niet overmatig. Wie denkt weg te komen met zonde heeft het mis, maar Calvijn wees erop dat God na elk oordeel ook weer het oordeel matigt, de touwtjes laat vieren. Er is bij God dus eb en vloed die elkaar afwisselen. God's toorn kan ook weer terugkomen als men weer indut. Het is dus van belang maar men moet dat niet overmatig vereeuwigen en verabsoluteren. Calvijn noemde de eeuwigheid een feit, maar noemde de hel verder beeldspraak, zonder aan de ernst ervan af te doen. Het waren van verborgen dingen waar hij geen ijdele nieuwsgierigheid over wilde hebben, en die hij dus ook maar heel voorzichtig besprak. Laten we in deze dingen niet overdrijven. Daartoe zijn we niet geroepen.

8. Geloof zonder werken is dood. Ook zijn er veel dode werken. Calvijn had er een middel tegen : afsterving en afstemming, opdat God de werken door je heendoet. Men moet niet de dode letter volgen, maar tot de diepte gaan van het Woord. Daar komt veel mijnenwerk bij kijken.

9. Als Calvijn het over de werken had, dan had hij het over het stil en leeg zijn voor God. Dat was het grootste werk, het passieve lijdenswerk, dat je niet kunt werken, maar wacht op God, je afstemt op God, iets waarvoor dus eigenlijk geen loon is, omdat het niets is, maar toch komt God daar juist aan tegemoet. Dat is wat het Lazarusloon is, het armoedsloon, geheel door God bepaalt. Het is geen menselijk loon, maar een genadeloon, want de mens is hierin geheel afhankelijk aan God.

10. Calvijn sprak mensen niet naar de mond, maar stelde zich op als opponent om de feesttent van kerk en wereld aan de kaak te stellen. Hij sprak dat de dingen die de mens het meest behagen God doet walgen en verdrieten. De huichelaars zijn zo verblind door hun hoogmoed dat ze God ondergeschikt hebben gemaakt aan hun wil en willekeur.

11. Alles wat aangenaam is voor het vlees is verdacht, stelt Calvijn. Hij waarschuwt tegen lichtzinnigheid.

12. De religieuze schijn van het zwakke vlees met al zijn plechtige, uiterlijke ceremoniën noemt Paulus de eerste beginselen van de wereld, als spiegelingen. Er is verschil tussen spiegelingen en werkelijkheid, dus daarom zal men tot de oerprisma moeten komen. Gaat men tot de bron, of volgt men gewoon de stroom. Hier vinden zoveel dwalingen plaats waar Calvijn op wijst. De mens is in een doolhof terechtgekomen en moet terug. Vele kerken, bewegingen en religies hebben hun valstrik opgezet, en we moeten daarbij opmerken dat het vaak voor de markt is. In het geestelijke en

religieuze wordt volop handel gedreven, en daarin hebben velen een doel. Dat is de wereld zoals ze is. Dat is helaas ook zo in de medische wereld, dat ze medicijnen maken om te kunnen verkopen, en daarom wordt diagnose vaak geforceerd. Zij worden gedreven door marktdrang en dat is vaak geen betrouwbare raadgever.

13. Paulus noemt het de beginselen van de wereld in Calvijn's vertaling van Galaten 4:9. We moeten er dus pastoraal mee omgaan, of met zorg, niet zomaar geestelijk op zich, want dat kan ook heel zorgeloos zijn, en van het geestelijke hebben ze ook een markt gemaakt. Calvijn stelt dat de schrijver van Hebreeën het oude Heiligdom ook aards noemde. Het is dan wel geestelijk, maar in de vorm is het aards, en daarom is het pastorale zo belangrijk. We zien dat ook in het leven van Calvijn, dat hij zorgdrager wil zijn, dat hij deze onderwerpen met zorg wil omhullen en bespreken, op pastorale wijze, niet zomaar als geestelijke, maar in die tijd was de mens vaak nog overreligieus, tot het punt dat het niet meer menselijk was. We lezen ook van Calvijn's buitensporige gedrag op sommige tijden, alsof hij tot dronkenschap werd vervoerd in zijn religieuze ijver, en dan sloeg hij geheel door naar de andere kant, wat calvinisten ook zeer zeker niet tegenspraken. Er werd vergelijking gemaakt met de duistere zijde van de psalmist die ook soms doorsloeg naar de andere kant. Hoe dan ook kunnen we en moeten we van Calvijn leren als hij bij zijn zinnen is, wanneer hij door God wordt geleid en pastorale instructies geeft voor de kerk. Het was het begin van de reformatie, en de reformatie had nog kinderziektes. We kunnen het kind niet met het badwater weggooien, maar we moeten het verschil kennen tussen kind en badwater, tussen kind en kinderziekte. Daartoe is deze opleiding nodig. Dat is dus doorgaans een pastorale opleiding en niet anders.

14. Calvijn stelde dat de Joden strijdlustig en hardnekkig waren om vast te houden aan hun tradities toen de waarheid van boven werd onthuld. Men wil vasthouden aan de bedekkingen. Men wil vasthouden aan de beginselen van de wereld, ook de beginselen van de kerk, want het water van de waarheid is koud voor hen, onbekend. Maar zo zijn de christenen ook als de volle waarheid wordt onthuld die beloofd was, als de christen hoort van de onthullingen van het verborgen manna, van de witte steen, van het boek des levens. Toch is dat de enige weg voor overwinning. Aan de overwinnaars wordt het gegeven, niet aan de lafaarden die bang zijn er niet meer bij te horen. De schrijver van de Hebreeënbrief spoort aan om niet vast te houden aan de beginselen, zoals Paulus dat ook verkondigde in de Galatenbrief. Hoevelen kunnen niet laten gaan ? Het gaat hier om marktwaarde en sociale waarde, waarin men status meent te vinden, en dat is belangrijk voor hen. De mens houdt van het tijdelijke en vluchtige. Men heeft dat lopen verabsoluteren en vereeuwigen, men heeft het lopen vervleselijken tot materie, en nu kan men de weg niet meer terugvinden, want deze vorst wil hen niet meer laten gaan. Men is tot overontwikkeling gekomen ten koste van het geestelijke en pastorale. Dit is een teken van

mentale en religieuze steroïden. De mens is verslaafd, en reageert ook als een verslaafde. De mens heeft de overdosis allang gehad.

15. Calvijn noemt het grove en vleselijke praal die niet door de vingers gezien mag worden. Het had zich diep geworteld in de kerk. Door en door vleselijke praal als holle geraamten, noemt Calvijn het. Daarom noemt hij pastorale afzondering ook zo belangrijk. Het monnikenpad komt daaraan tegemoet, en ook dan moet men oppassen voor het bouwen van koninkrijkjes. Men moet pelgrim blijven. Men moet blijven strijden tegen de ijdele praal van het vlees, die overigens ook de grootste wil zijn in het lijden en de grootste in vroomheid. Op elke hoek van het monnikenpad ligt het farizeïstische gevaar, wat daar als een monster in de struiken loert. Velen worden gegrepen.

16. In hun hardnekkigheid vleien en prijzen zij zichzelf, stelt Calvijn, zodat zij niet weten wat zij doen, en vandaar dat Calvijn wijst op het belang van de kennis die van boven komt. We hebben het dan over de pastorale kennis. Het is niet zomaar geestelijke of religieuze kennis. We kunnen stellen dat de mens een openbaring nodig heeft over wat het Woord van God is en inhoudt.

17. De vergetelingen stellen dat de waarheid niet zomaar tegenover de leugen staat, maar tegenover de vormen die de mens heeft bijgevoegd, voor uiterlijke vertoning, omdat de mens vlees is en daarom ook behagen heeft in het vleselijke. De vormen bieden verder geen vastheid. Het zijn verzinsels van de mens in hun overmoed en lichtzinnigheid. Zo heeft de mens de macht gegrepen door zijn eigen eigenzinnige vindingrijkheid, en vindt hierin trots als het zich gaat inburgeren en algemeen bekend en aanvaard wordt. Zo is dat vroeger gegaan. Dit zit zo vast in de mens dat er bijna geen ontsnapping is. Toch moet men uit Laodicea ontsnappen. Er is een pad.

18. Het volk is ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis. Dat is de boodschap van de vergetelingen. Men kan de godsdienst niet zomaar op goed geluk beproeven, want zonder kennis van zaken volgt men gewoon hersenschimmen of eigen inbeelding na. De vergetelingen noemen het natte vinger werk. Het vlees heeft zich zo verstopt achter tradities, en veracht datgene wat niet traditioneel is, terwijl tradities bijkomstig zijn, en met de komst van het evangelie teniet zijn gedaan. De mens dwaalt als hij door zijn eigen gedachten alleen wordt geleid zonder het Woord of het bevel van God, stellen de vergetelingen.

19. We moeten hierbij opmerken dat het allereerst om geestelijke oorlogskennis gaat en niet zomaar geestelijke of pastorale kennis op zich, want het vlees is bedriegelijk. De vergetelingen noemen dat het vlees door beloningen afvalligen tot zich lokt. Ze noemen dat het vlees blindelings het voorbeeld van de vaderen volgt, en zo bij de verkeerde vaderen terechtkomt, vanwege achterstelling van het bevel van God. We kunnen hierbij opmerken dat het vlees het bevel van God verduistert en verdraaid.

20. De vergetelingen stellen dat het vlees hierin zeer ijverig kan zijn. Ze noemen dat dit meestal komt door hoogmoed en een overmatig zelfvertrouwen. De mens matigt zich teveel aan, en is hierin ook een gruwelijke na-aper. De vergetelingen stelden dat ook de tijden worden verward en de bedelingen, dat men niet meer weet of men het nu bij de kop of de staart heeft. Ze ergeren zich terecht aan de onmetelijke hoop tradities waaronder de kerk dit allemaal heeft lopen bedelven. De Joden hadden hun offers, en de christenen verzonnen zo in dezelfde lijn hun tradities van de Jezus-offers, stelden de vergetelingen. Bij hen kom je uit op een hele enge, ijle en eenvoudige Jezus die niets met de krachtpatserijen en opsmuk heeft te maken van wat de kerk heden ten dage van Jezus heeft gemaakt, en Jezus was al helemaal geen superheld. Bij de vergetelingen is Jezus op een heel karig rantsoen gezet, meer in de lijn van de arme Lazarus, die in de leer van Calvijn ook de sleutel is tot het Jezus geheimenis, en het enige loon voorstelt wat een mens van God kan verdienen, als er al iets te verdienen valt. De zwaardere bevindelijk-gereformeerde kerken, of nood-kerken hebben hier oog voor gehad, en prediken de ‘Raak mij niet aan’-Jezus, een hele voorzichtige Jezus die je niet zomaar naar willekeur kunt rondbazen zoals ze dat in de lichtere kerken vaak traditioneel denken te kunnen doen.

21. Er blijft niet veel van Jezus over in de leer van de vergetelingen. In de bewoordingen van de vergetelingen zou de kerk volledig traditioneel ‘bejezust’ zijn geworden ten koste van waar het daadwerkelijk voor stond. Toch prediken de vergetelingen Jezus, als voorbeeld en herinnering, en is Jezus voor hen van belang, vanwege de kennis waar Jezus voor stond, en wat heden ten dage in de kerk verloren is geraakt onder de hoop tradities die het vlees heeft gemaakt om veilig te blijven tegen de toorn van God.

22. ‘Stel het bot, geef het nuance, en stel het dan weer bot, zodat het vlees er geen voordeel op behale.’

23. De vergetelingen noemen de kerk bedwelmt door eigenliefde waardoor de kerk niet open kan staan voor de eerste prikkels van berouw. De kerk is in een diepe slaap. Ze noemen het afgestompdheid. Het drijft de kerk tot allerlei uitzinnigheid.

8.

Langdurig lijden

1. De geselieten merken op dat het volk zo hardnekkig is dat normale middelen niet meer helpen, maar dat God hardere middelen moet gebruiken. Generatie na generatie wordt aan deze ketenen meegesleurd, en de zielsziekten gaan zo diep dat alleen langdurig lijden hieraan tegemoet kan komen om deze diepte te kunnen bereiken opdat de zielsziekten ontworteld en uitgeroeid kunnen worden, anders is er geen hoop meer. De mens moet dus leren het langdurig lijden in zijn leven, waar soms maar geen einde aan lijkt te komen, aanvaarden uit de hand van God voor bescherming tegen de zonde die zo

listig is en al zo diep heeft gewerkt in het voorgeslacht dat geen kind hieraan zomaar kan ontkomen. Ieder kind groeit op geketend aan het vlees, wat diepe verwondingen in het kind heeft geslagen, wat zichzelf diep in het kind heeft geimplanteerd. Vandaar dat de mens op deze aarde buiten het paradijs gedoemd is tot langdurig lijden wat men gewillig dient te dragen. De geselieten stellen dat een tweedaags of driedaags lijden alleen niet veel kan bewerken. Er is meer tijd voor nodig. Het moet dieper gaan. Vandaar dat de sobere mens lijdzaam dient te worden en op het smalle en lange pad dient te gaan.

2. De ellendekennis tot berouw is dan het enige wat de dartele hardnekkigheid in de mens kan verbreken als door een ploeg, stellen de geselieten. Het staat voorop. Daarbuiten vindt de mens slechts gruwelijk bedrog.

3. De mens heeft maar een kleine genade nodig, stellen de geselieten. Zoals het verderf waaraan het lichaam is onderworpen maar tijdelijk is, zo zijn ook de middelen van ondersteuning tijdelijk en vergankelijk. Mensen hebben tijdelijke middelen en ook personen boven God geplaatst. De geselieten laten zien dat de mens gretig misbruik maakt van de vaderen, omdat zij die niet kennen, en God al helemaal niet, en zich toch van alles aanmatigen.

4. De geselieten wijzen er telkens op dat God geen mensen verkiest naar menselijke waardigheid. Telkens weer gaat God de voornamen voorbij om zich te richten op de eenvoudigen die niet geacht worden door het volk. Hij heeft het pad van de arme Lazarus uitgestippeld om aan het lot van de rijke man te ontkomen. We kunnen de rijke man zien als het beeld van Laodicea, en vandaar dat er ontsnapping nodig is hieraan, wat over het pad van de arme Lazarus gaat. Velen staan echter aan de kant van de rijke man en willen niets van de arme Lazarus weten, ook al zijn ze religieus en zelfs geestelijk ingesteld. Hoe kan dat ? Ze zijn het pastorale, oftewel het zorgdragen, vergeten, hebben het verruild voor religieuze poespas, en ze zijn de geestelijke oorlog tegen het vlees vergeten die diep gaat.

5. God verkiest niet mensen op basis van menselijke maatstaven, maar God rekent heel anders dan de mens, en God heeft juist het door wereld en kerk verachte en verworpene uitverkoren. God verkiest juist de moeilijk opvoedbaren, want die hebben die aandacht nodig.

6. De zaaddrift van de mens loopt hier op kapot, want ze hebben afgodsbeelden gemaakt van de termen op zich, zonder het in het verband te houden, zonder aandacht te geven aan semantiek en semiotiek.

7. Al met al moeten wij leren vissen in het Woord.

8, Velen geven op in de woestijn, in de wildernis, beginnen te klagen over Mozes, te klagen over God, ze klagen over de nodige tucht en het nodige oordeel, maar niet over de zonde en hun zaaddrift. Zo gaan ze terug naar de slavernij in Egypte, terug naar de slavernij tot het vlees,
allemaal door zaaddrift. Ze worden

teruggedreven tot het zijn van een braverik,
en tot de braverikken godsdienst, waar Mallan vroeger ook zo tegen waarschuwde.

9, Als je in de wildernis bent, ontsnapt uit Laodicea, wat dan ?
Als je wordt aangevallen door je eigen zaaddrift, als je wordt teruggeroepen,
als ze de touwtjes strak trekken, wat dan ?

10. Blijf nooit te lang waar je bent, maar trek verder, want de zonde jaagt op je,
en die is bedrieglijk. Velen hebben het niet eens door, want de zonde is sluw en listig.

11. Velen zijn verdronken in vastgeroeste religie en traditie.

12. Vandaag de dag leven we als in de dagen van Noach.

13. Als het kaf te snel van het koren wordt gescheiden, dan wordt er misschien ook koren meegenomen, en wordt datgene wat zwak is ook beschadigd. Er moet dus opgepast worden met voortijdig oordeel. Men moet oppassen met overmoed. Scheiding vraagt rijping. Er moet gewacht worden op de oogst. Het kaf zit vast aan de korrel, en kan niet zomaar met een vriendelijk gesprek verwijderd worden. Men moet niet te lief zijn naar het vlees, geen ongelijk span vormen met het vlees. Wie een vriend is van de wereld is een vijand van God. Er moet wrijving zijn, druk, beweging, er moet geslagen worden, om het kaf van het koren los te krijgen. Dit moet gebeuren op de dorsvloer. Het is een beeld van lijden en beproeving.

14. De zonde baart zonde, en God gebruikt ze als werkers. De zonde zal niet ontkomen. De zonde denkt het ten kwaad, maar God denkt het ten goede.

15. De ondankbaarheid van de wereld vergeldt de dienaren van het eeuwig leven met een tegengesteld loon, zoals waanzinnigen hun geneesheren aanvallen, stelden hen van het lange pad.

16. Hen van het lange pad noemden het blinde ijver.

17. Het vlees werkt graag met halve waarheden en aanmatiging, waardoor ze de godsdienst zelf aanvullen.

18. Het ziekelijke vlees weet het altijd beter. Kerk tegen kerk, altijd weet men het beter, altijd willen ze macht uitvoeren over elkaar. Als iedereen het denkt te weten en ze spreken elkaar allemaal tegen, dan is dat een teken dat er iets niet klopt. Dan moet er gestopt worden met spelletjes spelen. Dan moet men steeds voorzichtiget en voorzichtiger worden. Predikers die hiertoe geroepen zijn, dus dan bedoel ik geen marktpredikers die het voor geld en aanzien doen, die prediken gewoon het woord wat ze moeten prediken, waar ze niet van weg kunnen vluchten. Ze dikken het niet aan, ze praten mensen ook niet naar de mond.

19. Hen van het lange pad stellen dat pracht en praal de oren en ogen sluit en dat uitwendige praal de innerlijke hoovaardij laat zien. Zo kunnen zij ook

niet tot God komen.

9.

De lijdensweg van Paulus

1. Ik had een droom dat ik op een strand was met het zuiverste zout wat ik ooit gezien en gevoeld had.

2. Waarom wordt de schelp van de mens telkens verbroken ? Allerlei vijanden bedreigen de mens nog, want de mens moet ontwaken. De vijanden zijn karikaturen van de hogere dingen.

3. Waarom gebeurt het ? De mens heeft nog een strijd te voeren, wordt nog opgeroepen om te lijden en te strijden, op zoek te gaan naar de andere wereld, want dit is het nog niet.

4. Hen van het lange pad wijzen erop dat de soberen hele andere sieraden dienen te dragen dan de sieraden van de wereld. Wie krijgt daar oog op wat deze sieraden zijn ? De sieraden van de soberen gaan dwars door het vlees heen. Het zijn pinnen door het vlees. Het zijn geen pronksieraden, geen praalsieraden zoals die der wereld. Het zijn geen sieraden om de grootste in het lijden te zijn, om gezien te worden, maar het zijn innerlijke verborgen sieraden. De soberen moeten de minsten zijn, niet de grootsten. Ze moeten op het smalle, harde, lange pad. Het is een verborgen pad waarop geen aanzien is. Alle lieflijkheid van het vlees moet eraf. Zij moeten de diepte in. Zij dienen alleen te leven aan de woeste zee. Zij leven in diepe toorn en vreze des Heeren waarin zij zijn afgezonderd, en vele malen wordt hun schelp doorbroken, opdat zij openstaan voor de diepere wereld. Alles wat hoog is moet verlaagd worden. Zij mogen niet overmoedig en overmatig zijn.

5. Houdt het in de gaten dat het er niet om gaat gehoord en begrepen te worden. Dat is niet weggelegd voor een sobere op het smalle pad. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. De soberen dienen te leren leven met het weinige, het mindere, wat steeds minder wordt, opdat zij de minsten worden, en zo komen tot de andere wereld. Dat is geen extremisme. God komt hen tegemoet op het pad en geeft hen wat zij nodig hebben.

6. Het gaat hen er niet om verstaan te worden, gezien te worden, aanzien te hebben, maar het gaat hen erom de missie te volbrengen. Zij laten de kuddes in de steek om op zoek te gaan naar het verlorene, oftewel het verloren onderwijs. Zij werpen hierin niet de parels voor de zwijnen. Ze zijn bezonnen en bedachtzaam. Ze zijn allereerst geroepen om het evangelie aan de doden te verkondigen, aan de onderwereld, tot het verlorene en vergetene te gaan, diep in de natuur. Predik tot de vlinders, predik tot de vliegen, tot de insecten, en geef het beste deel aan de armsten, niet aan de rijken die alles al denken te hebben.

7. Geef het beste deel aan hen die het het meest nodig hebben, aan de allerkwetsbaarsten, de allerzwaksten en allerarmsten. Laat daar je zorg naar uitgaan. Vindt de juiste richting hierin,

want in de wereld, en ook veelal in de kerk, is de richting nog zo verkeerd. Men vleidt de rijken, hen met aanzien, de sterken, hen die alles al denken te hebben, terwijl ze een heel oppervlakkig voorspoeds-evangelie prediken, waardoor de rijken steeds rijker worden, en de armen steeds armer. Er is daar geen plaats voor andersdenkenen. Men geeft de rijken nog hogere tronen, en nog grotere koninkrijken, en naar de allerarmsten, de meest verdrukten, ziet men niet om.

8. Dat wat we om ons heenzien is een feutus-natuur, een feutus-samenleving, die op ons drukt. Het is de baarmoeder die ons kneedt. Telkens wordt er nog door de vliezen gebroken, omdat het nog niet klaar is. De feutus mag niet wegsoesen in hardhorendheid en blindheid. Het mag niet romantiserend zijn, want dat roze spul wordt door parasieten in het brein van de feutus gespoten, en de baarmoeder moet het kind er tegen beschermen, want het is vergif.

9. Men is verslaafd aan bepaalde religieus of geestelijk klinkende woorden, en soortgelijke termen, als aan drugs. Het is tamelijk ver gegaan. Terecht werd er tegen opgestaan, en daarom stonden uiteindelijk filosofen zoals Hegel en Kant op, omdat de vrijmaking nog moest komen. De reformatie en de vrijmaking horen bij elkaar. Men had de gedichten lopen verletterlijken en men was tot taalbarbaar geworden.

10. Taalbarbarisme is één van de ernstigste kinderziekten van de reformatie waar de mensheid nog aan lijdt. Ook de atheïsten lijden eraan, want ze raken soms nog ernstig in paniek als ze religieuze termen horen, en zijn vaak onwillend om ze als metaforen te gebruiken. Aan beide kanten snijdt het mes, en het is dezelfde geest. Deze kinderkanker woedt in alle hoeken van de samenleving. Het is expansie-drift.

11. Telkens weer steekt het de kop op. Hen op het lange pad strijden er zoveel mogelijk tegen. Zij ontmaskeren machtswoorden. Zij haten de gruwelijke afgoden die de samenleving heeft gemaakt. Zij laten zien waar het daadwerkelijk om gaat : de sleutel der kennis.

12. We leven in een patriarchische wereld waarin man, vader en zoon tot God zijn gemaakt, ten koste van de moeder, en ten koste van Woord en leiding. Het is ten koste van de dochter des hemels gegaan. Hier strijden hen op het lange pad voor. Waar is de moedertaal en waar is de dochtertaal ?

13. Taalbarbarisme is het grootste gevaar vandaag de dag. Fanatieke jonge mensen geven het door aan kinderen, en zo verspreid het zich, en woekert voort. Aan degelijk onderwijs is veel gebrek. Laodicea is een kerk van taalbarbaren, en zij zijn zorgeloos in valse gerustheid en valse zelfverzekerdheid. Zij zijn gekomen tot de valstrikken van zelfoverschatting. Laat het duidelijk zijn dat Laodicea niets anders is dan een slagerij, een fokkerij, en dat het vee daarvoor blind wordt gehouden. Het wordt netjes afgedekt gehouden door een doek.

14. In Laodicea zijn de meest sluwe valstrikken, en er is taalmonopolie ontstaan. Mentale, sociale en religieuze steroïden worden overal verkocht.

15. Nu komt men niet verder. Men moet eerst de diepte in. Je kunt wel als een Martha rondrennen om het horizontale in orde te brengen, maar het is ijdel. Men moet eerst tot het vertikale gaan.

16. Hen van het lange pad lieten zien dat Paulus ook in van alles vertraagd werd. Uiteindelijk kwam Paulus in ballingschap terecht, en dat is het pad voor iedere sobere, op wat voor wijze dan ook. Het evangelie moet in restrictie gezet worden, anders kan het niet verdiept worden. Het gaat om het vertikale, en dat kan alleen door afremming en restrictie in het horizontale.

17. Hen van het lange pad stelden dat Paulus aan vele lasteringen en wreedheden bloot stond en dat het voor een sobere normaal is om hier blootgesteld aan te zijn, zodat standvastigheid wordt ontwikkeld.

18. Hen van het lange pad stelden dat het vlees gebruik maakt van valse getuigen, en hierin schaamteloos is. De vromen moeten zich er op toeleggen om door het geestelijke geleid te worden. We kunnen stellen dat dit in principe al de scheiding is tussen kaf en koren. Het vlees zal altijd liegen tot het geestelijke. Zo wordt zowel het geestelijke als het vleselijke afgezonderd, en zo van elkaar gescheiden.

19. Hen van het lange pad tonen dat de mens strijdt tegen het Woord van God, omdat het Woord het genot van de mens geheel afneemt, en rechtvaardigheid predikt. Paulus bracht dit Woord terwijl hij in ballingschap was. Paulus predikte matigheid tot het wellustige vlees dat geneigd is tot overmatige weelde en bedrog.

20. Hen van het lange pad waarschuwen tegen onervarenheid die tot lichtgelovigheid en overhaastigheid leidt, als men titels tot zich neemt, zoals rechter, waar men niet klaar voor is. Hier had Paulus mee te maken, met deze tegenstand, toen hij het evangelie predikte. Het evangelie moest in de juiste banen geleid worden, tot restrictie gebracht worden, want er waren ook gevaren van overdosis en overmatigheid, en waar Paulus ook over predikte, dat hij een pin in zijn vlees had die ervoor zorgde dat hij niet in overmoed en hoogmoed werd meegesleurd. Dit laat ook zien hoe gevaarlijk het voorspoeds-evangelie kan zijn, dat ze naar te snelle oplossingen grijpen en de strijd tegen de zonde en de zoektocht naar kennis staken, wat ook in de charismatische beweging is binnengesijpeld. Hen van het lange pad leggen dan de vinger op de zere plek. Wij moeten ook de lijdensweg van Paulus begaan, en dat gaat ook dwars door gevangenschap en ballingschap heen.

21. Hen van het lange pad noemen op dit pad de weerstand van hen die vol zelfvertrouwen zijn, de lasteraars. Het zelfvertrouwen verblindt de ogen, en de vervolgde mens moet oppassen niet zelf in zo’n strik te komen. Het zijn grote roofdieren die in de bosjes loeren aan het smalle pad. De mens dient hiertegen

bewapend te zijn. De roofdieren hebben monden met grootspraak en grote godslasteringen.

22. Hen van het lange pad laten zien dat zelfvertrouwen ook tot een ijver en godsdienstijver wekt. Hen van het lange pad beschrijven dan ook het hele proces hoe ze Paulus ter dood willen veroordelen. Paulus was met verschrikkelijke vijanden omgeven. Hen van het lange pad lieten zien dat het vlees zich omhoog heeft lopen werken door vleierij, en dat er een komplot was om Paulus te doden, maar dat de Heere uiteindelijk de touwtjes in de handen heeft, en ook de tongen en handen van ongelovigen bestuurt tot nut.

23. De samenleving om ons heen is al te gronde gegaan door een overdosis. Het is een dystopie. Het vlees is vol zelfvertrouwen en is opgeblazen. Het is een teken van de dood. Alles is al gezombificeerd. Het is slechts menselijke religie.

24. Uiteindelijk, stellen hen van het lange pad, kan God woeste geesten ook weer temmen en dwingen. Hen van het lange pad laten zien dat Paulus omringd was door struikrovers die niet de minste vreze des Heeren hadden en geen enkel menselijk gevoel bezaten. God laat het dan toe dat ze complotten smeden, en zelfs dat ze er deels in slagen, maar God lacht hen uit, en ergens wordt hen een halt toegeroepen. Ze zitten vast aan de ketting.

25. Hen van het lange pad stellen dat er heel wat goddeloosheid schuil gaat onder maskers van eer, en uiteindelijk rukt God die maskers af. Hen van het lange pad stellen dat de huichelaars met een bloedige ijver zijn vervuld en dat zij najagen wat hun driften hen ingeven.

10.

De hervorming van het beest

1. Men moet aan de diepte van de zondeval ontdekt worden. Het bakt geen zoete broodjes. Hen van het lange pad wezen op het bittere pad waar dat onder ogen kon worden gekomen.

2. Er was teveel zoet werelds bedrog. Er werd geroepen om dieper te gaan. Het was een bittere scheiding die dwars door kerken en families heenging. Men moest weer wenen en zuchten over de zonde, en waakzaam worden.

3. De profeten gingen in zak en as. De monniken deden hun kappen op.

4. Het is een grote worsteling met beesten uit de afgrond die het volk niet willen laten gaan. Tot op heden gaat deze worsteling voort.

5. Maak het jezelf niet te gemakkelijk, want het zijn juist gemaksgeesten die de mensen verblinden. Ze laten de mensen geloven dat het allemaal wel mee valt, en als het even kan dan geven ze de mens nog meer zelfvertrouwen om hen nog verder te laten afdwalen.

6. Alles is ijdelheid, alles is misleiding, in deze wereld, ja, ook vele predikers die maar wat mompelen of blaaskaken. Het moet gezegd worden. Het gaat om

het Woord wat er tussen zit, het niet gesprokene. Daar moet men naar zoeken. Daar moet men voor strijden, en voor afsterven aan het zelf. Een traditioneel praatje houden is nog niet het Woord van God. Vaak houdt het het Woord van God achter. Met woorden kan er ook zoveel verstopt worden.

7. Te veel zijn ingedut in schijngenade en hebben de strijd verzaakt en willen snel van elk lijden en ongemak verlost worden. Men is bedrogen door overgenade. Men moet onder ogen komen hoe diep men bedrogen is. Men moet onder ogen komen hoe bedrieglijk de zonde is in deze dingen, al die schoonpraterij. Men heeft het pad korter gemaakt dan het is, en heeft het onderwijs verzaakt. Het is allemaal ingekort en populair gemaakt voor de markt. Stoeten juichende jongeren nemen het aan als een geestelijk werkelozenfonds. Schande. Wee degene die deze kleinen misleidt met drogredenen.

8. Er moet weer gepredikt worden tegen de zonde, over bekering, berouw, boetvaardigheid, over de ontdekking, over het bevindelijke leven.

9. Alles roept om ons heen : ‘oorlog, oorlog, oorlog.’ Waarom ? Omdat de mens de geestelijke oorlog heeft verzaakt. Men moet terugkeren tot het Kaïnsbevel om de zonde te wederstaan. Men moet terugkeren tot het Ezausbevel, wat een jachtsbevel was om jacht te maken op de zonde, en te jagen naar de eeuwige kennis, wat overigens al aan Noach was gegeven. En men moet terugkeren tot het Ishmaelsbevel, wat een toetsbevel was, vertrouwt uw broeder niet. Maar de kerk heeft alles overmatig gepolariseert en heeft de dialectische theologie uit het oog verloren, en daarom stapelen de vijanden zich op, vanwege het verzuim. Men heeft resten van de zonde achtergelaten, en nu keert het tegen hen, versterkt het zich.

10. We zagen eerst dat God Jakob beschouwde als een vijand op Pniël, omdat Jakob nog verbroken moest worden vanwege zijn leugenachtige oude natuur. Later moest dat ook met Ezau gebeuren.

11. Hen op het lange pad wijzen erop dat men zich als Maria moet laten onderwijzen, in zachtmoedige bescheidenheid, en moet oppassen voor dwaas zelfvertrouwen, want dat leidt tot hoogmoed. Hen op het lange pad waarschuwen dat sommige goddelozen een spel spelen waarin ze alles met elkaar verwarren.

12. Hen van het lange pad stellen dat men ook het lijdenspad van Paulus dient te kennen en te begaan. Hij werd bevooroordeeld door mensen die helemaal niets van de zaak afwisten. Ze zwepen elkaar allemaal op in lichtzinnigheid en dwaze onbezonnenheid.

13. Paulus heeft als principe : ‘wees alles voor allen’, dus wees Jood voor de Joden, enzovoorts, en als hij dan bij pasbekeerden uit het Jodendom komt die nog aan de Joodse wetten vastzitten, dan doet hij gewoon met hen mee, stellen hen op het lange pad, niet omdat het zijn overtuiging is, maar om aan hun dwaling tegemoet te komen. Voor

hen van het lange pad gaat het niet op zich om de geboden, maar dat de geboden in het hart worden geprent, en in werking komen door de afstemming, anders zouden het slechts dode letters zijn. De gruwelijkste, ergste fout is het als karikaturen gericht zijn op hun opgepompte borst in plaats van hun hart.

14. Door geestelijke banden werd Paulus gedreven, stelden hen op het lange pad. Het leven is zware geestelijke wiskunde, interconcentrische theologie. Als je dat op een andere wijze voorstelt dan ben je zwaar bedrieglijk bezig. Er ligt namelijk een taak om deze zware wiskunde te leren, wat tevens ook zware gereformeerde wiskunde is. Er werden belangrijke stappen overgeslagen, en daar was het volk wel in voor. Men wilde de zware gereformeerde wiskunde niet leren. Dat koste teveel tijd en energie. Men wilde gewoon eenvoudig blijven leren.

15. Wijdt je toe aan de wiskunde, anders kom je er niet. Scholing in het leven is nodig in het leven, anders is er geen leven, maar schijnleven. Het kaf zal van het koren gescheiden worden.

16. Elke dag staan we op in de arena. Elke dag moeten we de geestelijke wapenrusting aandoen.

17. De godsdienstige mens verkiest snelheid boven diepte. Alles is hapklaar gemaakt tot formules. Het kaf moet van het koren gescheiden worden, en het vlees moet van het geestelijke gescheiden worden.

18. ‘Om alles tot zaligheid te strekken,’ is een Anderlechitisch doel, maar dat heeft niets met letterlijkheid of geforceerdheid. Er is nogal wat verdraaid. In de arena dienen we te strijden tegen al te snelle zekerheden.

19. ‘Deze geheimenissen laten zich niet forceren,’ is ook een Anderlechitisch principe. Durf te twijfelen in het tijdperk van gedwongen zekerheden.

20. De boodschap van het boek Anderlech is dat we niet teveel moeten jammeren, als ten koste van het onderwijs. We hebben een werkplicht, een zorgplicht, om het beest te hervormen, om tegen het beest te strijden, en niet helemaal ten onder te gaan in het jammeren. Door overmatig te jammeren, zonder onderwijs te bieden, zonder strijd te leveren, verbitter je de mensen om je heen. Anderlech is een zorgmoeder. Zij zorgt voor ons, en onderwijst ons in de strijd. Wij mogen hierin niet te pessimistisch en negatief denken. We mogen ons niet laten meesleuren met werelds gejammer buiten haar hemels onderwijs om. Anderlech is als een moeder gegeven, om op te leiden voor de strijd. Daartoe moet de mens naar school, om de geestelijke oorlogskunde en viskunde te leren.

21. Ineens is het lijden dan geen nachtmerrie meer, maar een oproep, een verkondiging, om het diepere Woord des Heeren te verstaan. Anderlech 4:34-35

22. Het boek Anderlech noemt het lijden een slaap, een diepe slaap, om tot de geestelijke wereld te komen. De

mens heeft deze slaap nodig om van de zonde los te komen. Anderlech 1:1,52

23. Ik ontmoette Anderlech in een droom. We waren op een strand aan zee. Het strand was wijdgestrekt. Ik werd toen opgenomen in een visnet. Ik kwam in een wereld onder de grond waar ik een kamer kreeg met iemand anders. Het was een mooie kamer, ruim, en er stonden veel kasten. Ik dacht er toen aan om de kasten zo neer te zetten dat de kamer in twee delen zou zijn verdeeld. Dan zouden we beiden ons eigen gedeelte hebben.

24. Ik ging toen het gebouw in, en er was een trap, en ik ging de trap op en zag ook andere mensen lopen. Er stonden allerlei bijzondere spullen en kasten. Ook waren er ramen en buiten was er gewoon heldere lucht, zoals boven de grond. Er waren allemaal lange gangen, van hal tot hal, ruimte tot ruimte, kamer tot kamer, waardoor de opgenomenen de wereld van Anderlech konden ontdekken.

11.

De geestelijke opname

1. Hen van het lange pad wezen op Mozes die te horen kreeg : ‘kom niet naderbij.’ We hebben te maken met veel beunhazen en snelheidsmaniakken. Ook Jezus sprak op een gegeven moment : ‘Raak mij niet aan.’ Men is te snel gegaan, heeft snelle wegen gebouwd door het bijbelse land, allemaal vanwege marktdruk en zaaddrift. Met vuurrode hoofden en ijskoude harten heeft men omtrend dit onderwerp handel gedreven, als een koeienhandel.

2. Kleuren komen anders door. Het zijn nog de nachtmerries van de feutus. Het is nog niet gesorteerd, nog niet op een rij. Alles staat kriskras door elkaar. Er ontbreken stukken. Dit alles zien we als we naar de kerkgeschiedenis kijken. God spreekt niet zomaar duidelijk, maar houdt zich verborgen. Wegen scheiden en kerken scheuren. De mens is ten prooi gevallen aan willekeur.

3. De Nederlandse reformatoren stelden dat de mens moet medewerken en toestemmen, als het over de genade gaat, maar God hoeft ook niet te wachten op de wil van de mens. Er is dus altijd een zekere spanning tussen God en mens, en tussen wil en genade. Er moet ruimte bestaan voor elkaar. Soms moet God ingrijpen, omdat God diepte kan zien, en de mens alleen maar oppervlakte. Het hogere mag dus altijd ingrijpen wanneer nodig.

4. Ze wezen erop dat Melanchton zich meer en meer ging verzetten tegen het dreigende fatalisme, en dat hij ook verantwoordelijkheid van de mens naar voren schoof, wat natuurlijk al snel verdacht kon zijn, maar wat aan de andere kant wel nodig was, vanwege dat de mens passief werd gemaakt. Ze stelden dat Melanchton in die zin van Luther wat af begon te wijken zonder de soevereiniteit van de genade prijs te geven, en ook niet de sola gratia door een soort van ‘ik red me wel’. Melanchton speelde het dus heel voorzichtig. Het was een verademing naast de soms iet wat te nauwe Luther

en Calvijn.

5. Melanchton wilde aandacht geven aan de vrijheid van de menselijke wil zonder dat de mens daarbij God voor de voeten zou lopen. De nadruk lag dus nog steeds bij God, niet bij de mens. De Nederlandse reformatoren wijzen erop dat Melanchton Luther en diens uitverkiezingsleer niet overboord gooide, maar subtiel naar de achtergrond verschoof. De Nederlandse reformatoren bekeken dit op een afstand. Zij noemen het begrijpelijk in de strijd tegen determinisme, fatalisme en passiviteit, en dat het ook niet zomaar het monergisme uitsluit, maar noemden dat er tegelijkertijd gevaren zijn. Ze vonden het nodig, maar waren tegelijkertijd huiverig dat de soevereiniteit van God wordt aangetast. Zij noemden ook dat de voorkennis van God niet doorslaggevend is zoals sommigen beweren, maar dat het om de verborgen kennis gaat, een nog diepere laag. God baseert dus niet zomaar op voorkennis over de mensen, want dan zou het weer bij de mensen liggen, en het ligt immers bij God. Toch dreigt er dan ook weer het gevaar van fatalisme en determinisme, en daarom begingen de Nederlandse reformatoren de middenweg, zonder hierbij terecht te komen in al te gemakkelijk synergisme waarin de mens God zou kunnen sturen.

6. De Nederlandse reformatoren wilden niet in een extreem vervallen, maar beseften tegelijkertijd dat het menselijke aandeel maar minuscuul klein gehouden dient te worden, anders zou God's soevereiniteit in gevaar komen. De Nederlandse reformatoren wezen dus het synergisme af, maar wijzen wel op het belang van de middenweg. Er is een vlak tussen synergisme en fatalisme. Daar loopt het pad. God is hier niet afhankelijk van menselijke beslissingen.

7. God en mens liggen dus niet naast elkaar, werken niet zomaar op hetzelfde niveau samen. De mens dient af te sterven en af te stemmen.

8. De Nederlandse reformatoren stelden dat de mens enorm ver onder God ligt en zich niets moet inbeelden, maar dat de mens geen marionet is. Daarom hebben zij sympathie voor het synergisme, en begrip, maar noemen zij het ook gevaarlijk, want men moet altijd vanuit God redeneren, dat alles uit God voortkomt, zonder dat het fatalistisch wordt.

9. De Nederlandse reformatoren bestreden de willekeur, en wezen op het geleid worden door God. Ze noemden dat het volk was afgeleid door willekeur. Men werd gedreven door zaaddrift, door speculatie. Zo was dat vroeger, zo is dat nu. Het volk Israel leefde in afvalligheid en hardnekkigheid, en nu leeft de kerk ook zo, en zo is er een klein overblijfsel. Predikanten en geestelijken waarschuwen, maar het volk kiest hun eigen predikanten die hen naar de mond praten en in slaap sussen. Geloof en genade, geloof en genade, dat willen ze horen. De Nederlandse reformatoren spraken niet zomaar over geloof, maar over afsterving en afstemming. Ze waren geen overmatige genade bakkers, maar lieten het smalle pad zien.

10. Er zijn verschillende niveau's van

uitverkiezing. Er is een groot verschil tussen souvereiniteit en willekeur. Ouders zullen juist extra aandacht geven aan moeilijk opvoedbare kinderen of kinderen die moeilijk mee kunnen komen. Dat wil niet zeggen dat ze boven de andere kinderen staan. Ook zijn ze niet meer speciaal of meer favoriet, maar toch is het een soort pedagogische uitverkiezing. Ze worden op een speciaal plan gezet. Het rechtssysteem zal zich meer bezig houden met dieven die een grote buit hebben gestolen. Zo is dat ook bij God. Dat is ook een soort uitverkiezing. Een noodzakelijk kwaad. Je moet heel voorzichtig met ontvoerders omgaan, want ze hebben mensen onder hun hoede. Daardoor zijn zij uitverkozen in die zin. Het is een hele lastige kwestie. Ze dragen teveel met zich mee. God moet dat heel voorzichtig uitpakken met alle tederheid. Dat is een noodzakelijk kwaad. Vandaar dat de mens niet altijd kan zien waarom God iets doet, en waarom de één is uitverkoren en de ander niet, en of dat iets zegt, want over welke uitverkiezing hebben we het ? Er is ook gerechtelijke uitverkiezing.

11. We kunnen denken aan Hosea en Simson, hoe moeilijk zij het hebben gehad met twistzieke vrouwen. Dat waren ook een soort uitverkiezingen. God kiest niet de makkelijke weg, en daarvoor is een reden. God laat zich dus leiden door veel hogere factoren dan een mens kan overzien. Dat dat een groot lijden is is een feit.

12. Nederland viel in de kerkgeschiedenis voor grote misleiding. Men begon eenzijdige misvertaalde bijbelteksten uit het verband gerukt te verabsoluteren, maar er is altijd in de oude bijbel sprake van deze tegenstelling : ‘niet door het vlees, maar wel door het geestelijke.’ Zo is dat bijvoorbeeld het geval met oordelen en contact hebben met de doden. Je kunt bijbelteksten vinden die er op tegen zijn, en ook bijbelteksten die er voor zijn, maar altijd weer zie je dat er een onderscheid is tussen het niet doen in het vleselijke, maar wel doen in het geestelijke. In Nederland hebben ze van zulke bijbelteksten enorm misbruik gemaakt. Denk aan het grote : ‘Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme,’ uit Efeze 2:8-9, volledig verkeerd vertaald overigens. Het ging hier om vleselijke werken, maar er zijn ook geestelijke werken. Heel sluw werd de nadruk verkeerd gelegd. Maar de oude bijbel laat heel duidelijk zien dat er loon is naar werken. Het gaat erom over welke werken je het hebt, de vleselijke werken of de geestelijke werken. In ieder geval ging men de vleselijke en menselijke parameters verheerlijken, de kerkelijke parameters, ten koste van het grotere verband. Zo maakte men zichzelf tot een exlex god, oftewel tot iemand die boven de wet stond.

13. Als men het heeft over arete, de godin arete, die Paulus en Petrus ook volgden in de griekse grondtekst, dan is dat een beeld van discipline en eerlijk verdienen in volharding. Eerlijk verdienen is iets wat Nederland probeerde te omzeilen door zijn marktdrift. Nederland nam het bedrog met beide handen aan, de gemakkelijkste weg. Zo werd de kerk in

Nederland tot een vagebonden kerk.

14. Er is een heel gevaarlijk roofdier in de kerk, en het is de mens aangeleerd dat het normaal en vanzelfsprekend is. Men heeft een afgod van genade gemaakt, en men denkt dat het hen kracht geeft ongeacht hun keuzes, en zo wordt hun verantwoordelijkheid en geweten uitgedoofd. Het is verworden tot pseudo-theologie, tot een barbarisme van gevoelsdrift. Men wordt er emotioneel van en vecht er driftig voor, want telkens weer liegt de genade hen voor dat ze niet hoeven te veranderen, en dat ze kunnen leven zoals ze willen.

15. Da Costa sprak dat de mens net als Israel twee wateren over moet : de grote zee van bekering, en de kleine rivier van de dood.

16. Wat we om ons heen zien zijn allemaal lagen van afleiding, van verleiding, en alle mensen zijn afgedwaald en afgeleid, en vormen cirkels om elkaar heen, de ene erger dan de ander. Dat is wat deze wereld waard is. Wij als geestelijken zijn van boven gezonden om tot deze aarde te gaan. Dit is een aarde van zwaar onderontwikkeld toetsen.

17. Men kent de wetenschap van het toetsen niet. Men volgt tradities na, en de natte vinger in de lucht. Daarom moet het nieuwe reveil wel komen.

18. De opname is niet iets letterlijks, maar de nieuwe bijbel geeft aan dat het iets geestelijks is, en niet zomaar een of andere ervaring op zich, maar een verdieping. Uiteindelijk moeten we ingeleid worden en ontwaken tot de hemelse kennis. Rivieren 16:10

19. Lees Rivieren 16-18. Het geeft leven, het wekt mensen op tot leven. Er is zoveel verletterlijking en vervleselijking in het materialisme, wat ook makkelijk tot woord en kerk wordt, tot religie. Het vlees heeft zijn eigen bedriegelijke religie, en zo komt men niet tot de opname, die de verdieping is. Zo komt men niet tot de hemelse arend.

20. Rivieren 16:6 zegt : ‘Wij kunnen niet met iedereen vrienden zijn, en dat mogen wij ook niet. Vriendschap met het vlees, met de wereld, is vijandschap tegen de natuur, tegen de kennis.’ Als je hierin volhardt, in de anti-vriendschap tegen de wereld, dan ligt daar ergens de verbrokenheid, en dat je daar doorheen de hemelse kennis gaat zien, de verdiepende kennis voor de opname, waarvan de hemelse arend een beeld is. Die neemt het kind hier voor op. Rivieren 16:7-8

21. Let wel : er staat ‘kind’. En het kind hield het niet meer vol, kwam tot de verbrokenheid, en toen brak de hemelse kennis door, als een hemelse arend. Dan is het volbracht. Dat gebeurt niet als we nog vol van onszelf zijn en al alles denken te weten, en vol zijn met vleselijke krachten.

22. Juist omdat de mens zo vol is met zijn ego, zo opgeblazen, moeten de schorpioenen wel steken, want dat is voor bescherming, opdat men niet teveel neemt. Het leert ook de volharding. Rivieren 16:12-26

23. Dit is ook het geheimenis van de ware familie. Daartoe mag geen vlees

behoren. Rivieren 17:24-25

24. Nu, de zee is een beeld van de zondvloed over het vlees, dus daarom moet de zee wel komen, en het is een beeld wat veel gebruikt wordt in de nieuwe bijbel. Adam gaat over de zee in boten, in vissersboten, waarin de zielen die aan het vlees sterven in de zondvloed worden opgenomen. Dat is het geheim van de opname. Rivieren 17:38-40

25. Zo is dat ook met Adam zelf gebeurt, dat hij zijn vlees in de zondvloed heeft achtergelaten, en zo op het schip werd gehesen. Velen houden zich doof als het afsterven aan het vlees ter sprake komt, want zij leven nog in vriendschap met het vlees, in familieschap met de wereld. Maar alleen door het afsterven aan het vlees kan er afstemming komen tot het geestelijke, en kom je ook niet in een nepkerk of nephemel terecht.

26. Nu, wij spreken tot dovemansoren, tot slapende discipelen, want we leven nu eenmaal in zulke tijden. Toch moeten wij blijven zaaien en blijven prediken, en onze tocht door Getsemaneh voortzetten. Het moet van binnenuit gebeuren. Het kaf moet opgroeien met het koren. Dit zijn de dagen van de grote afval, van de zondvloed, maar laten wij zelf niet afvallen. Wees geen fanatieke, extremistische fundamentalist, maar laat ruimte voor de paradox. Wees verdraagzaam, maar voorzichtig. Houd je op een afstand van het vlees, maar wees behulpzaam waar nodig, want er zal een oogst zijn, en die oogst kunnen we nu al zien. Geef daarom de moed niet op, en werk met wat je gegeven is. Roei met de riemen die je hebt. Uiteindelijk zal alles meegesleurd worden met het hemelse woord en tot sieraad worden gestrekt. Rivieren 18:6-10

27. Is het niet wonderlijk dat er staat dat we allen meegesleurd zullen worden met het hemelse woord ? De hemel sluit niemand uit. Iedereen wordt meegesleurd, maar natuurlijk mag een ieder kiezen hoe diep hij gaat. In de hemel is geen absolute dwang. Wij worden meegesleurd door de hemel voor onze beveiliging, voor de basisbehoeften, maar als we dan aan land zijn dan moeten we het verder zelf weten, want de hemel dwingt niet. Dat is een paradox. Een vader of moeder laat het kind niet verdrinken, laat het kind niet achter, maar neemt het kind mee om het in veiligheid te brengen, maar het kind moet zelf opgroeien en de juiste keuzes leren maken. Ook aan land zijn er grote gevaren, en sommige kinderen springen terug, om vervolgens weer door de hemel te worden meegesleurd naar veiligere plaatsen. Maar uiteindelijk kiest het kind zelf. De hemel zal het sturen waar nodig is en aan het kind tegemoet komen waar het kan. De hemel is niet dwangmatig, maar grijpt wel in waar nodig. De hemel is en blijft soeverein. Uiteindelijk heeft een mens niets in te brengen in het grotere geheel.

28. Nu, dat is een paradox, een groot geheimenis. De mens heeft keuzes maar er zijn altijd grenzen. Altijd zal de mens in zijn doen en laten stuiten op onderwijs. De gehele natuur getuigt van God’s liefde en zorg voor de mens, en

daarom ook van de grenzen.

29. En zo kunnen we zeggen met Rivieren 18:6 : ‘Wij zijn met gematigdheid beteugeld en tegengehouden. Zo niet, dan zouden we in buitensporige rijkdom geheel ten onder gaan.’

12.

De groeiende vreze des Heeren

1. Wij moeten niet als Jona zijn als we geroepen worden. Wij moeten niet vluchten van het smalle pad en het bijbehorende lijden waardoor we heen moeten gaan. Velen eindigen in een fastfood kerk. Zo missen zij hun doel.

2. 1953 was een belangrijk jaar, waarin de diepte van de zondeval weer onder ogen gekomen diende te worden. Men moest zien te ontsnappen uit de Laodiceaanse kerk, de fastfood kerk. Dat kan alleen door een ontmoeting te hebben met de donkere bruid van de zondekennis. Daartoe was de kerkscheuring, en velen gingen uiteindelijk met Steenblok mee in deze uittocht, en zelfs nadat hij vertrokken was, want hij nam ook een achtergebleven deel van de gereformeerde gemeente op sleeptouw, en steeds meer begon men te ontwaken tot het belang van het steenblokkianisme.

3. Toen Steenblok heenging zette Mallan zijn werk voort. Er moest nog veel gebeuren. Er klopte veel niet in het calvinisme en ook niet in het hervormd-gereformeerde calvinisme, maar toch lag er een weg doorheen, en die leidde door 1953 heen.

4. 1953 moet verdiept worden, dat is een feit. Men moet ook aan de valstrikken ervan ontkomen.

5. Er wordt gegoocheld met genade, geloof en Jezus in de kerken, en als je dan bij de wat bevindelijkere kerken komt, dan zie je dat daar steeds meer tegen gestreden wordt. De mens is namelijk zichzelf te buiten gegaan aan religieuze fastfood. Daartoe kwam 1953. Alleerst is daar de zondekennis. Ken uw vijand. Weet hoe ver het allemaal is gegaan, hoe diep de leugen is doorgedrongen.

6. We kunnen stellen dat we dan niet moeten komen tot een snelle Jezus, maar eerst de donkere bruid onder ogen moeten komen van de zondekennis, in de diepten van Getsemané, en zo tot Golgotha gaan. De dood zal van de mensen wegvluchten, als de mensen de dood verlangen, want het vlees sterft niet zomaar. Eerst moet het vlees getuchtigd worden, en tot de diepte van Getsemané gaan. Vlees sterft niet zomaar. Daar zijn middelen toe in Getsemané opgeborgen, anders komt men tot een vals, overmoedig Golgotha, tot een schijndood van het vlees, waardoor er ook een schijnopstanding zal zijn, eigenlijk gewoon de opstanding van het vlees waardoor het zich bekrachtigd. Vandaar ook dat wij op onze hoede zijn voor al te snelle Jezus-theologie, want dat is misbruik van genade, en in principe gewoon spot, het ijdel gebruiken van God.

7. Waakt u voor de prosperity disco kerken. De drugs had zich lopen mengen met zorgeloosheid en nalatigheid, nadat het van de wortels was losgekapt. De zondekennis werd weggeduwd, want die was immers verdronken in vleierij en schoonpraterij. Men had hiertegen een middeltje verzonnen. Men kwam tot allerlei snelle opzegversjes. Zo werd het woord tot vlees. Men maakte het krachteloos door het westers te vertalen. Men maakte het letterlijk, modern en materialistisch. Zo bouwde men hun kerken.

8. De reformatoren noemden dat de leer bezegeld moet worden met je eigen bloed in de strijd. De reformatoren stelden dat het lijden diep genoeg moet gaan om de zielsziekten uit te roeien. We kunnen wijzen op de pin door het vlees van Paulus.

9. Het leert de mens matigen en in matigheid te leven, opdat de ziel van de mensen niet wordt aangetast door buitensporige rijkdom om daardoor misleid te worden.

10. De reformatoren stelden dat Paulus niet kwam om de genade te verkwisten, maar te nuanceren. We kunnen stellen dat men moet weten wat genade en geloof in hun diepte betekenen, want met deze schuiltermen wordt veel misbruik gepleegd. Men is daardoor aan de religieuze drugs gegaan, verschaft door het drugskartel wat ook door de kerk werkt. Vaak wordt dit door fanatieke leken aangewakkerd die iets hebben gehoord en ermee weglopen om de jeugd te verderven. Vandaar dat het belangrijk is dat predikanten voldoende geschoold zijn, opdat zij niet als drugsbaronnen functioneren.

11. Bij de reformatoren is er niet zomaar genade, niet zomaar geloof, maar zij wijzen op het pad van afsterving en afstemming. Het is dus ook niet een simpel iets van goede werken, want die zijn vaak bedriegelijk. De mens moet het gladiatorpad op in de leer van de reformatoren, en dat is het pad van de pelgrims, de profeten en de martelaren. Men mocht niet inpassen. Men moest geheel anders zijn. Men moest de dwaasheid van het evangelie leren. Men moest voor de kennis werken, en diep gaan, de leer bezegelen met hun eigen bloed.

12. Zij die niet lijdzaam en bevindelijk waren zouden afdwalen in misleiding, doordat de pin niet diep genoeg was gegaan en de zondemacht in hen niet was doorboort, en zo zouden ze door blijven zeulen met hun zielsziekten. De reformatoren riepen op tot volharding op het smalle, sobere en bittere pad. Het was een bitter lijden wat medicijn was tegen de sluwe bedrieglijkheden van het vlees. Het vlees was bedreven in religieuze schijn, door de reformatoren als ijdelheid aangemerkt.

13. Men had teveel. Er moesten weer lekken geslagen worden, anders zou de ziel afdrijven. De reformatoren lieten het belang van het lijden zien. Dat lijden moest chronisch zijn, niet kort en krachtig, want dan zou het vlees niet kunnen sterven. Men werd veelal door zaaddrift gedreven, en die was kortaf, heethoofdig en zelfverzekerd.

14. In de leer van de reformatoren had

genade zijn plaats en geloof, maar zij waarschuwden tegen bijgeloof en bijgenade. De mensen verzonnen dat om hun gemaksafgod te kunnen dienen van mensenbehagenis en menseneer. Men ging liever de grenzen over om toch nog te kunnen bemachtigen wat men wilde. Dat was wat de zaaddrift was, de vrucht van het nemen van het verbodene. Men moest tegen de zaaddrift strijden, maar men onderwierp zich aan de zaaddrift en maakte een markt ervan. De mens wilde geen strijder worden, maar een marketeer. En dat ging zeer bedriegelijk, want het ego werd zo niet gedood maar op een voetstuk gezet, ook in de kerk.

15. De reformatoren bespreken de absolute dwaasheid van het vleselijke leven, en hoe Paulus een bedreiging was voor het vlees. Zij stelden dat Paulus nergens anders beter werd ontvangen dan in Efeze, maar dat na drie maanden van prediking er verharding optrad en goddeloosheid. De reformatoren stellen dat de hemelse leer dat opwekt bij het vlees, zodat het verborgen venijn naar buiten komt. Paulus scheidde toen de discipelen af, opdat ze niet aangestoken zouden worden door onherstelbare verharding, en het woord mocht niet voor de zwijnen geworpen worden. Men deed niks met de vermaningen van Paulus. Hij trok toen naar de leerschool van Tyrannus, om de zwakken onderricht te geven. De schapen waren nu van de bokken gescheiden. In zijn Efeze brief richt hij zich op het overblijfsel van Efeze.

16. De reformatoren wezen niet zomaar op de vreze des Heeren, maar op de toenemende vreze des Heeren. De vreze des Heeren moet groeien bij elke stap die we zetten, niet afnemen. Dit moet gebeuren in de afsterving van het vlees. We kunnen stellen dat we moeten gaan tot de eeuwige en grootste vreze.

17. De reformatoren stellen dat goede mensen altijd vermengd zullen zijn met hypocrieten en boze mensen, en als die zich vertonen dan moeten ze afgesneden worden. Dit gebeurt in principe door de toenemende vreze des Heeren.

18. De letterlijkheidsvorsten en goden moeten aftreden, want het gaat om het symbolische. De grote letterlijkheden zijn als bokkenleiders die het volk besturen. Daarom moet de bokkenjacht beginnen opdat de grote machten, de tijdgeesten, zullen vallen.

19. De reformatoren waarschuwden tegen het misbruik van de gaven. Zij stelden dat de ongelovigen alle dingen verontreinigen doordat ze innerlijk besmet zijn. Op deze basis bouwen zij hun leer en geven zij nuances. Zij geven aan dat er wel degelijk een strijd te voeren is, dat men op het sobere pad dient te blijven dat bitter is, opdat men tegen de zonde van het misbruik bewaart wordt.

20. Hierin is het wel van belang om verdraagzaam te zijn naar de zwakken, stellen de reformatoren, en niet alleen maar tegemoet te komen aan de draagkracht van het individu, maar ook aan het begripvermogen.

21. We kunnen hierbij stellen dat ieder individu is beperkt door zijn

onwetendheid en verwonding, en dat men daar rekening mee dient te houden.

22. De vreselijke machten van de zonde moeten vallen. Daartoe is de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht. Daartoe dient men naar school te gaan.

23. De reformatoren stellen dat kennis zonder ijver slechts de praal van de dwazen is, maar de kennis moet wel de bestierster zijn van de ijver, want er is ook een verkeerde ijver.

24. De reformatoren stelden dat veel godsdienstvormen alleen in stand worden gehouden uit trots en hardnekkigheid.

13.

De rivierbeesten

1. Deze wereld heeft onderwijs nodig, en dat begint bij onszelf. Voor onderwijs dienen we onszelf op te offeren. Kom leeg tot God, zonder vooringenomenheid en laat God je onderwijzen, en betaal de prijs.

2. Kom hogerop. Laat de aarde achter je. Je moet eerst de hemel doordringen voordat je weer tot de aarde kunt gaan, anders zou je alles vanuit het vlees doen, als een Martha. Wees als een Maria.

3. Werk door gebedsordes, niet zomaar zaaddrift. De zaaddrift moet afsterven. Krijg een kijk op het goede.

4. Wij behoren leerlingen te zijn van het boek Beloch en het boek Buli in de nieuwe bijbel. Het boek Beloch is een psalmenboek, en het boek Buli is een apocalyptisch boek, zoals het boek Openbaring in de oude bijbel. Zowel het boek Openbaring als het boek Buli zijn geen makkelijke boeken. Het zijn allegorische boeken waarin God zich toont als paradox. God predikt geen goedkoop evangelie. Veel van het oorspronkelijke evangelie is verwaterd, verdund, en daarom is het boek Buli zo belangrijk, en ook het boek Beloch, wat overigens ook in het boek Buli wordt genoemd.

5. Voor hen die lange tijd leerling zijn geweest van het boek Openbaring is de studie van het boek Buli soortgelijk. Men moet hiervoor het oor trainen, en niet vervallen tot letterlijkheden want dat is een vorm van materialisme, alhoewel zich dat heel religieus kan voordoen. Het vereist een speciale gave om het boek uit te leggen, en men dient de gave te bewaren en te bewaken. Ook dient de gave beoefend te worden, want niets werkt vanzelfsprekend.

6. Wij lezen in Buli 1:1 : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’

7. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Nu, daar is een speciaal boek van in de nieuwe bijbel genaamd ‘Rivieren’. We lezen in 1:1-4 : De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel. De mens denkt dat hij heel wat heeft, maar hij heeft niets. Ze zeggen niet : Uw wil geschiede, maar ze hebben het altijd over hun eigen wil, en ze willen nog

zoveel. Het zit in de mens, en ieder mens moet dit persoonlijk overwinnen. Eerst is er een gevecht tegen de leugen.

8. Wij zien hier, dat het een strijd is tegen het Laodiceaanse. Misschien kent u deze strijd wel van het boek Openbaring. Het Laodiceaanse waant zichzelf rijk en zonder gebrek, terwijl ze naakt en blind zijn, ellendig en arm, en dan wordt hen aangeraden goud te kopen wat in de beproeving, in het gevecht, gelouterd is. In het Aramees en Hebreeuws is het de toetssteen, de nura, de urim. Eerst is er het gevecht tegen de leugen, eerst moet men leren toetsen. De Laodiceanen waren meer zakenlieden dan vechters. Vandaar dat ze het beter voorstelden dan het was, want ze hadden een product te verkopen.

9. Buli 1 zegt : ‘En Zij zal hen de grote rivieren doen kennen, en hen macht geven over de beesten van deze rivieren.’

10. Nu, die macht komt niet zomaar. Daar moet voor gevochten worden, en voor het gevecht moet je leren toetsen, zodat je niet aan de verkeerde kant strijdt. Eerst moet je weten in welk leger je moet zijn. Uiteindelijk komt het er op neer, in de boodschap van de nieuwe bijbel, dat een soldaat een leerling is, en de oorlog is de studie. Het zijn studie velden. Oh, hoe de mens hiervan is afgeweken.

11. Nu, over de rivierbeesten spreekt het boek ‘Vissen’ in 2:11-12 : Door de gehele wereld stroomt een rivier van de dood, en het overblijfsel van geestelijken is opgesloten in kooien in deze rivier en bewaakt door rivierbeesten. Deze rivierbeesten zijn een beeld van de verharding en heerschappij van de zonde. Het overblijfsel van geestelijken kon de rivier niet overkomen, en zaten opgesloten in de kooien van de rivier.

12. De rivierbeesten zijn dus beelden van de verharding en heerschappij van de zonde. Daarom moet de zonde overwonnen worden, moet er heerschappij komen over de zonde, zoals in het Kaïnsbevel. Het is erop of eronder.

13. Het is een verschrikkelijke strijd, waarin zeer Laodiceaans wordt geredeneerd. Men probeert het weg te schuiven, men probeert het schoon te praten, en daarvoor halen ze hun religieuze relikwieën van stal. Laodicea kan zeer religieus zijn. Daar voert Laodicea handel in, en dat is met winstbejag. Zoals we lazen in Rivieren 1 wordt Laodicea gedreven door wilsdrift, zaaddrift dus.

14. Het zijn juist de rivierbeesten die Laodiceaans spreken en handelen, en de geestelijken aanvallen, en hen in rivierkooien hebben opgesloten. Zij kunnen de rivier niet over. Misschien voelt u soms ook zo. Soms zit de mens muurvast. De vijand is al diep doorgedrongen. Laodicea regeert vandaag de dag in de wereld.

15. Zo kan ook de stad aanvoelen, als een kooi van de rivier, van de rivierbeesten. Buli zegt : Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken. Zij zal Haar kinderen voeden

met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren. En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden.

16. Hier worden we weer gericht op de studie. Zijn wij open voor het onderwijs wat het Woord vandaag tot de mensen brengt ? Het is onze enige hoop.

17. De mens is geheel ingesloten door de rivierbeesten. De rivieren der aarde zijn zo dood dat ze als moerassen zijn. Beloch zegt : ‘Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.’ Als wij niet tot snelle schijnzekerheden komen en durven aan alles te twijfelen, durven het in diepte te toetsen, dan komt God ons tegemoet. God komt tegemoet aan de groeiende vreze des Heeren. Onze twijfel moet volkomen worden. Wij mogen niet overmoedig vertrouwen zomaar, wat ook een belangrijke boodschap is van het boek Beloch.

18. Het is van belang dat wij over het gehele pad van Getsemané gaan en geen stukken overslaan. Wij moeten de gehele Exodus begaan, en niet ergens midden op de weg het beloofde land bouwen. Er zijn veel vijanden te verslaan. De reformatoren zeiden : ‘Er is geen Exodus zonder Leviticus.’

19. Nu, als wij leerlingen willen zijn van het boek Beloch en het boek Buli, en deze geschriften willen leren begrijpen, wat dat kan betekenen in onze relatie met God, dan moeten we eerst tot bezinning komen, en de kosten berekenen. Alles wat voortijds stopt, voortijds het beloofde land bouwt, is Laodicea. Moge de Heere u wijsheid, inzicht èn onderscheiding geven om op het smalle pad te blijven tot het einde toe. Dat vereist volharding. Maranatha. Halleluja.

20. ‘De mens moet terugkeren tot het rode. Daartoe was het hongerpad opgezet. Daarom moesten Ezau en Irak van het rode nemen, en moest Israel tot de rode zee gaan. Toen Irak van het rode nam werden alle valse wetten van het ego verwoest en ontheiligd. Ook nam hij daar moedermelk bij. Hij ontving toen een nieuwe naam en een nieuwe taal.’ Ewa 13:3

21. Dit is een bijzonder tekstgedeelte in de nieuwe bijbel. Die nieuwe namen worden gegeven in de nieuwe bijbel, zoals voorspeld. We zien in het vers van Ewa 13:3 dat Irak verbonden is aan deze onthulling. Hij had van het rode genomen, opdat zijn ego en de wetten van het ego werden verwoest, en zo kwam hij tot het witte, zoals we alleen door Leviticus tot de Exodus komen. Jozef moest eerst de put in, en zo ook Jeremia. Israel kwam alleen door de rode zee tot de wildernis. Dat heeft een hele diepe betekenis.

22. Het heeft te maken met de ontzegeling van de boekrol. Het boek des levens kan alleen komen door het boek des doods. Eerst moet de mens het watergraf in.

23. Zowel Daniël als Openbaring in de oude bijbel spreken over het nieuwe boek wat moet komen. Jezus sprak dat ze toendertijd nog niet veel konden

verdragen. Ze moesten wachten op de volle waarheid. Die moest nog komen. Sommigen zagen die volle waarheid in Mohammed, en anderen in Calvijn, maar God's werk was nog niet klaar. Er waren nog ontbrekende schakels. We zien in Irak de vervulling van het geheimenis.

24. Daniël zag grote beesten waarmee geworsteld moest worden. Het boek zou zich niet zomaar openen. De vleselijke zegelen moeten er eerst af. Zo is dat in ieder mens. Er is geen directe weg tot het Woord. Men moet van het rode nemen. Dit proces wordt diep uitgelegd zowel in de oude bijbel als in de nieuwe bijbel.

25. Over Ezau werd al gesproken in de oude bijbel. Ezau moest eerst verworpen worden. Zo was dat ook met Jezus, en in de nieuwe bijbel wordt Irak genoemd.

26. 'Irak komt tot Rebekkah die hem haar dochter belooft waarvoor hij zeven jaar moet werken, maar dan merkt hij dat hij bedrogen is, want de dochter is al aan iemand anders geschonken. Ook wordt hij door Rebekkah verdreven, zonder antwoord te krijgen. Dan komt hij tot Areta die hem haar dochter schenkt, maar hij moest toen vluchten omdat zij twistziek was. Er zijn wat overeenkomsten met het Jakob verhaal, en ook neemt Irak van het rode, net zoals Ezau, wat een beeld is van de tussenslaap, maar juist dat doet hem alles weer verliezen, en zo moet hij tot een nog dieper minderen gaan, net zoals Ezau.'
Ewa 12:7

27. Ook Adam moest in een diepe slaap, een geestelijke slaap, om Eva te ontmoeten. Daarover werd gesproken in het paradijs, over de tardemah. Ook al zouden wij in het paradijs zijn, toch zijn we er dan nog niet, omdat de diepe geestelijke slaap nog moet komen, het rode waarvan wij moeten nemen, tot het afleggen van aardse status en eer. Dan moeten wij het pad van verworpenheid begaan, en dat moet ook wel vanwege het 'wee u wanneer een ieder wel van u spreekt.' Wij moeten afgezonderd zijn in de toorn des Heeren, zoals Jeremia, en hier zoals Irak.

28. 'Ook toen Irak van het rode nam had dit grote gevolgen. Hij werd beladen met schuld en kwam onder God's toorn, net als toen de lijdensgezinde de lijdensbeker moest leegdrinken. Toen werd Irak de wildernis ingezonden.
Het rode is een beeld van tussen waken en slapen. Het is het tijdsbestek waarin de mens loskomt van het aardse en de onderwereld ingaat.'
Ewa 12:9-10

29. Het is de ontdekking aan de diepte van de zondeval, de grootte der zonde leren kennen. Hierin mag de mens niet sjoemelen, maar moet diep gaan, diep in Leviticus en nemen van het rode, om de kom geheel leeg te drinken. Dat moest Jezus ook in Getsemané. Wij moeten leren de tijd uitzitten, de pin in het vlees te dragen zolang nodig. Wie de roos wil moet de doorn respecteren. Vandaar dat wij onder schorpioenen leven.

30. Vers 11 zegt :
'Toen Irak van het rode had genomen

toen verloor hij al zijn wetten. De mens verliest dan al zijn kortzichtigheid en bekrompenheid, al zijn betweterigheid, en moet buigen voor de hogere wetten die hem overweldigen. Waar zijn de kleinzielige wetten van de mens dan ?'

31. De mens heeft zijn geweten en geheugen veelal van het vlees, en ook zijn bewustzijn. Dat moet besneden worden. Daarvan is ook het rode een beeld. Wij mogen dingen niet beoordelen naar menselijke maatstaven, maar alleen naar hemelse maatstaven, dus we zullen ze moeten leren kennen.

32. Vissen 18:36 zegt :
'Ook Irak moest heilige huisjes vertreden, heilige wetten, omdat er iets hogers was.'

33. Beloch 33 zegt : Het is haar zoon die er doorheen komt, het is haar zoon die alle regels overtreedt, het is haar zoon, die naar mij en jou komt.
In jouw zorg, oh dochter van de hemel, vinden we allemaal Vrede en Waarheid,
In Uw Zorg, dochter van de hemel, leeuwin van Zorg,
zwarte leeuwin aan de wilde zeeen van de hemel, neerkijkende op ons, kijkend hoe onze rivieren
wegstromen door de zwarte nacht, in je mond, tot je ochtend.
Dochter van de hemel, zwarte leeuwin van Zorg, verberg u niet voor ons, probeer niet bij ons weg te komen,
U leidt ons weer tot uw tent van Zorg en Genade,
van Zorg en Genade zal ik u vertellen, dochter van de hemel, wilde leeuwin, til me op, verberg mij in uw stroom.

34. Uiteindelijk zullen we teruggeleid worden naar de tent van God, en we zien dat het zoonschap te maken heeft met het afsterven aan aardse en kerkse regels die er niet toe doen, de menselijke overleveringen en tradities. Dat is wat het profetenschap is. Het buigt niet voor de mensenverzinsels, maar ontmaskert ze. Er moet rebellie zijn naar het aardse. Als we Beloch 33 lezen, over de zwarte leeuwin des hemels, de dochter des hemels, die ware zorg brengt, dan zien we ook dat machtige geheimenis uit Buli 9 terugkomen, over de komst van het nieuwe boek : 'En er verscheen een grote leeuwin in het midden van de hemelen, die haar afgezanten begon uit te zenden. En toen sprak God deze woorden :
De laatste dagen van de markt zijn gekomen.
Deze zal zeer groot worden en dan vallen.
De markt heeft slaven gemaakt, maar Ik zal hen vrijzetten.
Ik zal de melk van Mijn Woord laten stromen om hen vrij te zetten, en ik zal hen leiden.
En melk en honing begon over de hoofden van de vromen en de gewilligen te stromen, en zij spraken van geestelijke dingen.
De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.
En zij die het Woord hadden gehoord hadden rust.
Kent gij de bitterheid van het Woord ?
Ik zag de tranen als donderstenen en

hagelstenen op de aarde vallen, en rivieren begonnen te stromen. En een luide stem sprak : Kunt gij uw grootbezit nog omhullen als Beloch de aarde bezoekt ?
En ik zag de markt uit de hemel vallen, en deze begon op de aarde te schreeuwen om de vromen aan te klagen. En zij werden gebeten. En de kooplieden
begonnen hun doden te geven. En zware hagelstenen kwamen op aarde, om de schepen der kooplieden te doorklieven.’

35. Nu, met de komst van de zwarte leeuw, de dochter des hemels, de zorgdraagster, worden de nieuwe boeken geopend. De wetten der mensen zijn tot markt geworden, en die moet vallen, wat we ook in dit tekstgedeelte zien. De mensen zijn slaaf geworden van valse wetten, van een markt. Het is van belang terug te keren tot de geboden van God, niet tot de geboden van mensen waarmee zij handel drijven in zielen.

36. Hebt gij al gegeten van het rode ? Bent gij al tot Leviticus gegaan ? Bent gij al doorgedrongen in de dieptes van Getsemané ? Heeft gij al de zwarte leeuwin ontmoet, oftewel hebt gij al leren zorgdragen ? Bent gij al zorgvuldig ? Dit is een belofte van tederheid, niet zomaar aardse tederheid, maar van ontmaskering en onderscheiding. Deze empathie leidt u de weg, en deze empathie zal het oordeel niet misbruiken voor eigen gewin.

37. We zien dat dit iets moederlijks is. Door al het overmatige patriarchische, toch wel de wilsdrang en zaaddriften van de man, heeft de mens een gebrek gekregen van haar moedermelk en honing, die nodig zijn om de hoofden en harten te verwekken tot het geestelijke en hen hogerop te nemen. Daar spreekt het boek Buli ook over. Laten we beseffen dat het land van melk en honing het moederland is. Daartoe moeten wij eerst van het rode nemen.

14.

God niet gediend door uiterlijke praal

1. God zal de lauwen uitspuwen. Tekenen van lauwheid zijn de zonde normaal vinden en goedpraten, je niet storen aan de zonde, en overmatig aandacht geven aan genade en vergeving, zonder bekering en gehoorzaamheid. Ook betekent lauwheid een deel voorstellen als het geheel. Ook betekent lauwheid het verletterlijken en verabsoluteren van symboliek, wat gewoon gemakszucht is. Overal waar lauwheid heerst komt schijnzekerheid, valse zelfverzekerdheid. Ban daarom lauwheid uit je hart. Door lauwheid ben je namelijk hard op weg om een farizeeër te worden. Dat gaat met elkaar samen.

2. Wij moeten komen tot het rode, de eeuwige verwonding, de eeuwige verbrokenheid, oftewel de besnijdenis van de borst, om hieraan te ontkomen, om zo op te groeien in de vreze des Heeren. Dat is een eeuwige besnijdenis, opdat het vlees niet kan teruggroeien. Het is geen momentopname, maar iets

wat dagelijks moet gebeuren. Wij sterven iedere dag, en moeten iedere dag wedergeboren worden. Deze symboliek zien wij ook in de natuur. Het is niet iets eenmaligs. Wij moeten leven vanuit de besnijdenis van de borst, niet zomaar door de doorboring van de handen en de voeten.

3. Als wij het hebben over de donkere bruid van de zondenkennis, waar de reformatoren over spraken, en wat zowel besproken wordt in de oude bijbel als de nieuwe bijbel, dan moeten we weten dat we alleen maar bij haar kunnen komen door het lijden te aanvaarden en lief te hebben, want zij laat geen onbesnedenen dichtbij haar. Wij moeten komen tot de kom met het rode, met gebogen borst, niet met een protsende borst. Onze borst moet besneden worden, opdat hoogmoed en trots ons niet zal meesleuren in de leugen en de vleselijkheid. Vandaar dat de rode reformatie van belang is.

4. Ga niet hoger dan uw voegen. Het verstand moet stilgezet worden want het menselijke verstand is een leugen. Men moet het hemelse verstand ontvangen, en dat kan alleen door een verbroken borst, een besneden borst. De vleselijken worden geleid door hun opgeblazen borsten. Zij zijn lauw en zijn uitgespuwd en worden door aardse krachten verleid en misleid, telkens weer. Deze bron zal uiteindelijk uitdrogen en verstenen. Het beest zal zichzelf verslinden. Let op de tekenen om je heen.

5. De reformatoren stelden dat het geen zin heeft als God niet in alle ijver wordt gezocht. Natuurlijk is er ook vleselijke ijver en daarom stelt hij in zijn theologie dat het binnen het kader van afstemming en afsterving dient te geschieden. Daarbuiten zijn de mensen verblind en verdwaasd, stelden de reformatoren.

6. Zij stelden dat filosofen en dichters nodig zijn om de dwaasheden van het volk te bespotten omdat het denkt door uiterlijke praal God te dienen.

7. De reformatoren noemden soms het leven een leugen en een ongeneeslijke ziekte. Zij stelden dat het leven waarmee de mensen zich vleiden de ergste dood was. Het ware leven ligt in een onbereikbare diepte verborgen waarvoor de mens eerst aan zichzelf dient te sterven.

8. Het ware leven ligt heel diep in de depressie verborgen. Velen gaan niet diep genoeg. Weinigen zullen het vinden. De mens vergooit zijn leven. Dat is een natuurverschijnsel. Zonder dit natuurverschijnsel zou er geen leven mogelijk zijn, want dan zou de mens verlamd zijn en gewoon de meerderheid volgen. Het kost de mens iets. Er is geen ontwikkeling zonder dit natuurverschijnsel.

9. Het is het moeilijke van het leven : tegen de stroom inzwemmen. Als die stroom er niet was, dan zou de mens geen leven kunnen ontwikkelen. Er kan alleen leven ontwikkeld worden in weerstand. Eerst moet er een confrontatie zijn met de leugen.

10. De geheimen liggen dus verborgen in het schijnleven. Wording is belangrijk, niet slechts een kanaal van

het goede te zijn, want dat kan ook gemakszuchtig worden en een projectie. ‘Iemand anders doet het wel voor mij.’ Neen. We moeten uiteindelijk zelf het goede worden. Wij moeten zelf een moeder voor ons innerlijk kind zijn. Natuurlijk zijn daar regels aan verbonden. Hier gaat het duizenden malen mis, want valse zelfverwezenlijking ligt op de loer, buiten de principes om, waar men grist en grijpt. Men moet allereerst zichzelf verloochenen en tot de hemelse geboden komen, om zich daaraan af te stemmen in afsterving aan het zelf, wat een school is. Men moet tot de moederschool gaan om dat te leren. Er is niets eenvoudigs en simpels aan. Het is niet zomaar een formule of dogma.

11. Er is altijd die spanning tussen moeder en kind, tussen God en mens. Het is een worsteling, een worsteling met God, met jezelf en met de vijand, met de onwetendheid. Je hebt de moederschool dan nodig om verder te komen.

12. Als dit onderwerp ter sprake komt dan is er vaak gebrek aan nuance en context, gebrek aan vergeestelijking en verdieping, en vandaar dat de moederschool telkens ingrijpt. Eenzijdigheid en verstarring is een groot gevaar op het levenspad. Taaleenkennigheid is een groot gevaar.

13. Als de mens dan grijpt naar het hogere gaat het duizenden malen mis. We zien het overal om ons heen. Misbruik regeert. Het is een leugen en ongeneeslijk. Daarom moeten we het verdiepen en vergeestelijken. We moeten het paradoxale van het leven leren kennen, het dualistische. Het is moeilijk om te ontwaken. Voortdurend wordt de mens door pijlen getroffen. De mens komt niet ver, en telkens moet de mens opnieuw beginnen, want het begint allemaal met schijnleven en misleiding. Eerst zou de leugenaar zich openbaren. Eerst moet de mens naar Pniël toe om los te komen van zijn afgoden.

14. De mens mag zo komen tot de wegwijzer. Dat gaat met veel pijn, dat gaat door veel verraad. Er is altijd weer die Judas in Getsemané. Er is altijd weer een Delilah. Zonder deze factoren zou een mens zich niet kunnen ontwikkelen. Het zijn natuurverschijnselen.

15. De depressie knaagt. Alles is zo gedetailleerd. Er wordt zoveel van je gevraagd, en tegelijkertijd wordt je kapot gemaakt en tot waanzin gedreven. Het wordt je soms totaal onmogelijk gemaakt. Zie je weg erdoor te vinden. Wij moeten elke dag aan onszelf en aan de wereld afsterven. Wedergeboorte is een lang en slopend proces.

16. Je moet dan afkicken van de drugs van het leven, van het schijnleven, vluchten uit Laodicea. Ze hebben in Laodicea van God iets heel makkelijks gemaakt, maar God is niet makkelijk. God is hoge geestelijke wiskunde. Bij de afgoden van Laodicea kom je bedrogen uit.

17. In het westen hebben ze een gemakkelijke god gemaakt, een laodiceaanse god, maar God is helemaal niet gemakkelijk. Denk je dat je zomaar even liedjes kunt zingen voor God ?

Zowel de oude als de nieuwe bijbel tonen dat God de liederen van de mensen veracht en haat. God zocht Mozes te doden omdat hij zijn zoon niet had besneden. God wil besnijdenis van harten zien.

18. Dat wil niet zeggen dat we helemaal niet mogen zingen en dat liederen verkeerd zijn, maar het wil zeggen dat we eerst ons hart recht moeten maken voor God, en dat God ons dient te leiden. Lauwe mensen kunnen niet zomaar tot God komen met hun tradities, want God zal hen tot vijand zijn, en zal ze uitspuwen. Geen makkelijke God dus, hoe graag mensen het ook willen geloven. Je kunt God niet bedriegen met uiterlijke vormen en tradities.

19. Kun je God zomaar vertrouwen ? Nee, natuurlijk niet. God is grimmig naar de zonde, en geeft een ieder die met verkeerde bedoeling komt over aan de misleiding. God is een verwoester van de zonde, een roofdier uitgezonden om de zonde te doden, en de mens denkt dat God een tam schoothondje is. Nee, God is een onvoorspelbare leeuw als de mens er eigen voorwaardes en vooroordelen op nahoudt.

20. Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet. De mens denkt op de bordeelslippers tot God te kunnen gaan zomaar. Als het even kan protst de mens, en de mens is zeer egoïstisch en denkt dat God precies op zijn niveau is en precies zoals hem denkt. De mens is zwaar ziek. Dat ieder mens een andere mening heeft en dat ze elkaar allemaal tegenspreken schijnt hen niet te deren. Ze denken nog steeds dat zij dat speciaal zijn. Je kunt alleen tot God naderen in het minderen.

21. De samenleving is verleugend. Ze liegen onder elke hoge boom, op elke hoek van de straat, en verkopen hun bluf. God heeft hen aan het liegen overgegeven. Er zijn teveel schijnzekerheden, dus er moet wel chaos, twijfel en verwarring komen. Men lijdt voor de verkeerde zaken, men lijdt voor het ego en voor allerlei protserigheid, en daarom moet het lijden nog gericht worden. Ook de woede, de vrees en de depressie moeten nog gericht worden.

22. Heeft het volk het verdiend om misleid te worden ? Ze hebben gehoereerd met de slimme, snelle leugen over de ruggen van anderen. Heeft het volk het verdiend om verleugend te worden ? Ze hebben voor de leugen gekozen. Ze hebben de waarheid niet gekocht. Ze hebben er niet voor gewerkt, want alles is immers genade. Alles is immers geloof. Heeft het volk het verdiend ? Koop de waarheid. Werk voor de waarheid. Jakob moest hard werken voor zijn vrouw. Tweemaal zeven jaar. Tussendoor werd hij bedrogen. Zelf had hij ook eens zijn broeder bedrogen, en het bedrog ging voor in de kerk, door Ezau heel eenzijdig en eenkennig te bespreken.

23. Het boek Odenlech begint met de weesprekingen : ‘Wee de ouders.’ Er is heel wat misgegaan in de opvoeding. Aan tucht ontbrak het. Ze lieten als Eli hun kinderen maar aanrotzooien.

24. Het is een zware strijd. Men dient

terug te keren tot de tucht, tot de gesel des Heeren. Dit is nodig opdat alles diepte en richting zal krijgen. De spekborsten van het volk, van de mannen, die geen melk geven, maar melk afnemen, hebben verderf gebracht. Het heeft de geestelijke kanalen en bloedscirculatie omgebracht. Het is geestelijke trombose. Het zijn gezwellen. Oh, hoe het volk gericht is op het protsen met hoogmoedige, betweterige mannelijke borsten.

25. Het is de strijd tegen een groot monster, en daarom moeten we terug op de paden van Odenlech opdat we niet in deze strijd bedrogen worden en zelf als het monster worden. Het monster verslindt de massa's en neemt hen op. Dit monster heerst ook in het westen. Je kunt het alleen te lijf gaan met raad en overleg. Werktuigen moeten zintuigen zijn, niet zomaar werktuigen. We spreken niet zomaar over genade en werken, maar over afstemming en verdieping. Het boek Odenlech spreekt erover dat er niet zomaar leiding en genezing is, niet zomaar voorspoed, maar dat het gaat om deel te hebben aan het lijden des Heeren, dat er eerst verbrokenheid dient te zijn. Men wil geleid worden maar geen deel hebben in het lijden des Heeren. De zaadkorrels willen niet sterven. Men dient de zaaddriften der aarde.

26. Daarom moet de Heere een harde leermeesteres over de mensheid aanstellen, waar de reformatoren al over spraken. Hier lezen wij ook over in het boek Buli, dat men niet zomaar de Heere kan volgen. De Heere zoekt niet zomaar naar volgelingen, want dat is vaak nog teveel in eigen vlees, maar de Heere zoekt naar de verbrokenen van hart, de verbrokenen van zaad, opdat zij opgenomen kunnen worden in het zaad van de vrouw wat gekomen is om het beest te verbrijzelen onder haar voet.

27. Let wel : Dit is de donkere bruid, de zondekennis. Buiten de ontdekking aan de verre dieptes van de zondeval komt men geen stap verder. Er is zoveel valse verbrokenheid die nog protst, er is zoveel oppervlakkige verbrokenheid die nog eigen eer zoekt, die nog niet diep genoeg aan zichzelf is gestorven.

1.

De profeten spreken in raadselen en met harde woorden

1. Het gaat er niet zomaar om een persoon te volgen, maar het Woord.
Dat is waar het boek Anderlech in de nieuwe bijbel over gaat.
Het is ondragelijk lijden, maar het is om te beschermen tegen het eindeloos krachtige en sluwe vlees. De mensen hebben harde voorhoofden, en steken als schorpioenen tot het bot.
Maar hierdoor worden de profeten afgezonderd.

2. Deze profeten zijn niet slechts profeten, maar worstelen met het vlees als gladiators. Zij zijn jagers op het vlees. Zij zijn pelgrims, opdat de zonde hen niet zal inhalen. Zij zijn hermieten opdat zij niet door de zonde worden gevonden. Zij zijn monniken die op zoek zijn naar het Woord, maar omdat het Woord van een gehele andere natuur is zullen zij eraan sterven. Niemand kan God zien en leven. Het kind moet in de aarde sterven om opgenomen te worden. Dat is wat de wedergeboorte inhoudt. Bezoek niet de feesten en rouwplaatsen van de mens, maar ga de diepte in, op zoek naar het verlorene, wetende dat jezelf de verlorene bent.

3. Het gaat niet zomaar om het zoeken naar een persoon, maar om het zoeken naar het Woord. In de stad hebben ze een afgod gemaakt. Zij beklimmen de geestelijke bergen niet. In het dal hebben ze hun varkensafgod. Het zwijn bij de verboden boom heeft hen hebzucht en vraatzucht verkocht. De geestelijke jacht hebben ze verzaakt, de kennis verwaarloosd.

4. Daarom spreken de profeten in raadselen en spreken zij harde woorden die niemand begrijpt. Het vleselijke kan het geestelijke niet begrijpen. Profeten spreken harde woorden tot een nog harder volk.

5. We kunnen niet meer verder. We moeten terug naar wat we achtergelaten hebben. Het Woord predikt een geheel andere weg.

6. Vecht, werk, leer, lijdt en toets. Opdat gij loskomt van al te gemakkelijke genadedrugs en geloofsdrugs.

7. De profeten zijn geschoold in het boek Anderlech in de nieuwe bijbel, zijn tot haar dieptes gegaan.

8. Zij zijn gekomen tot het verborgen manna, zij hebben het vlees overwonnen om tot de witte steen te gaan, en hebben het boek des levens in hun hart ontvangen.

9. Daarom zijn zij de opgenomenen. In de wildernis hebben ze gebogen tot Moeder God, geworsteld met haar op Pniël. Zij zijn in haar wedergeboren. Zij is niet zomaar Moeder. Zij heeft getoetst, en zij moesten haar toetsen. Zij is niet zomaar moeder. Zij moesten sterven in de aarde. Zij moesten losgetrokken worden van de stad, hun eigen hardnekkigheid en zaaddrift overwinnen. Het is niet iets gezelligs en romantisch. Het is een oorlog tegen het vlees, het eindeloos bedriegelijke vlees.

Dan moet je tot zekere fundamenten komen, tot de hemelse vreze, toorn en twijfel. De profeet Jeremia was afgezonderd in toorn. Maar de mens heeft niet gezien wat de ware hemelse toorn is. Ze hebben het verletterlijkt en vereeuwigd, verabsoluteerd. Ze hebben het verdraaid in hun vleselijke begeerten. Een ieder strijdt voor zijn eigen koninkrijkje.

10. In het Woord ligt het visnet verborgen om aan deze dingen te ontkomen, wat een hemels visnet is. Hierin ligt de ware opstanding verborgen, zegt het Woord in Anderlech 11.

11. Men is geobsedeerd met aardse wiskunde, maar moet de hemelse viskunde leren. De mens moet loskomen van de aardse vreze, en moet komen tot de hemelse vreze. Zo niet dan blijft de mens roekeloos en een opgewonden standje. De mens klaagt over ondragelijk lijden, maar het kost wat om los te worden gesneden van het vlees en opgenomen te worden in het hemelse visnet. Wees blij dat er limieten zijn. Dat is het hemelse visnet. Beweeg binnen het hemelse visnet. Wees blij dat gij niet aan uw lot bent overgeleverd. Leer het hemelse visnet ontdekken, de hemelse limieten, en leer er gevoelig voor te worden door het lijden.

12. Laat de spanningen er maar zijn, laat de conflicten er maar zijn. Laat het voor wat het is. Ga er niet zomaar met de botte bijl tegenaan, want het laat de limieten zien. De mens is te ver gegaan. Nu wordt de mens ingeperkt. Er is alleen ontwikkeling in inwikkeling zei iemand eens. De mens moet onder een zekere druk staan anders zou hij sterven. De mens moet hier en daar tegengehouden worden, anders zou hij van het pad afwijken en meegesleurd worden in de overdosis. Het boek Anderlech is hierin een waarschuwing en een herinnering.

13. Wat moeten we met mensen die zeggen dat we een kind moeten zijn als uitvlucht om niet te hoeven leren, als een aanval op de hemelse kennis. Dat soort mensen zijn er genoeg. Zij verdraaien de principes, zoals de goddelozen doen. ‘De kennis maakt opgeblazen,’ zeggen ze dan. ‘Je moet een kind zijn, afhankelijk,’ en zo vechten ze tegen profetische woorden, en vechten tegen de ontmaskering van het vlees, want dat willen ze niet horen. Kind zijn is bij hen gelijk aan dom zijn en dom blijven, in positieve zin. Ze willen geen kennis, maar geloof. Blind geloof wel te verstaan, en zo maken ze makkelijke prooi voor de roofdieren en zijn zij zelf ook prooi. Het is de stem van de spijbelaar. Ze willen genade als een uitvlucht om te zondigen, als een uitvlucht om niet meer door te leren. Ze hebben immers alles al. Nederland is ingedut in deze houding. Deze geest heerst over veel kerken, met name de vrijere kerken. Het is een groot gapend ravijn waar velen instorten. Het pronkt ook op de preekstoel en ernaast.

14. Deze mensen kunnen zeer religieus zijn, en overgeestelijk. Ze zijn aan de drugs van de gevoelsgodsdienst. Hun gezangen hebben ze om de hemelse leer uit te doven. Anderlech 11 noemt de zonde : het weigeren je te onderwerpen aan de hemelse leer. De hemelse leer

wordt vervolgens verdraaid. Men wordt zo zelf verheven tot een vleselijke hemelse leer. In lauwheid ontstaat altijd valse zelfverzekerdheid. Dat is het gluiperige ervan. Het zijn druipende stenen op het pad waarover de lauwen en onoplettenden uitglijden. Blijf op je hoede. Oh, Anderlech waarschuwt hier zo tegen.

15. Moeten wij ons dan zomaar laten gelden, heethoofdig en koudhartig ? Neen. Anderlech 11 roept ons op om schuchter met deze dingen om te gaan, opdat de hemel niets vleselijks wordt toegeschreven. Wij moeten ons toeleggen op de ingetogenheid, en niet uit ons voegen springen. Wij moeten ons leren terug te trekken. Dat is heel moeilijk, want alles trekt aan ons. Anderlech 11 legt uit dat we daarom een lust moeten hebben naar de hemelse leer, want anders ontkomen we niet aan de lusten der wereld. Dat is dus een leerbegeerte. Deze begeerte moet dus ernstig zijn, gedreven door zowel de hemelse toorn als de hemelse vreze, om zo niet in die der mensen te vallen. Het vlees is sluw, onderschat het niet, eindeloos sluw. Wie meent te staan zie toe dat hij niet valle. Oh, wie zou niet vrezen, als je weet hoe bedriegelijk en eindeloos sluw het vlees is. Van elk gaatje in de wapenrusting van de mens maakt het vlees dankbaar gebruik, en laten we beseffen dat het vlees, onze vijand, niet slaapt. Het is dus niet zomaar dat we ten allen tijde moeten bidden vanwege de vele bedriegelijke en valse gebeden van het vlees, maar dat we ten alle tijde moeten waken en toetsen.

16. Anderlech 8 toont de weg : Komt uw ellende onder ogen, ten diepste, ten volle, en praat het in geen enkele zin meer schoon. Dat is de wedergeboorte en de eeuwige zorg van de hemel, juist die overtuiging te ontvangen, niet van jezelf, niet van hoe goed je bent, maar hoe diep de zonde gaat, hoe bedriegelijk het allemaal is. Mensen stoppen vaak ergens halverwege en denken dan dat het genoeg is, en zetten hun tentje op, hun handeltje, en hun hele circus, en bouwen dan hun stad en koninkrijkje er omheen, maar het is niet genoeg. Het is niet genoeg, het is niet voldoende.

17. De profeten zijn roependen in de woestijn. De mens luistert niet. Dat is het vlees. Zo is de mens omsingeld door vele roofdieren die hier profijt uit slaan, winst mee maken. De mens is zo bezet gebied. Het scheurt de hersenen van de profeten, maar die moeten hier wel doorheen om afgezonderd te blijven. Dit lijden is scherp en diep. Zij kunnen hier niet vrolijk onder blijven.

18. Altijd weer kiest de mens voor uiterlijk vertoon, ook in religie. Zij zijn hiermee ingegaan tegen Anderlech 8 die zegt dat God geen uiterlijk vertoon wil. Het is allemaal bijgeloof. Ongehoorzaam zijn zij aan Anderlech 8. Anderlech 8 noemt het volk zowel onkundig als onverschillig. Dat is de situatie in de wereld, de wereld van het vlees. Het is een groot lijden, maar Anderlech is hierin een gids. Wat heeft de mensheid met deze gids gedaan ? De mens is overgeleverd aan de willekeur. Daarom is het boek Anderlech in de nieuwe bijbel vandaag zo nodig. Men is dartel geworden. Men staat pronkend op tegen de hemelse waarheden, met grote bluf. Bluf speelt de mens, en volgt

bluf achterna. Och, laten de profeten hierover klagen opdat zij niet onder hetzelfde oordeel komen als de wereld. Laten de profeten zich toch afzonderen. Laten zij zich eraan toewijden om Anderlech ten diepste te bestuderen, gaan tot de tranenrivieren over deze dingen om zo als mijnwerkers in de grotten van het woord te werken, wat de exegese is, de schriftuitleg, opdat het volk doorgangen zal vinden. Een grote verborgen heerlijkheid ligt er in dit boek, wat vanuit de hemel tot de verloren mensheid is gekomen.

19. Nu, waakt, en volg het pad. Wijk er niet meer vanaf, dut niet meer in, want de tijden zijn kwaad en bedriegelijk. Dit zijn tijden van grote illusie, groot boerenbedrog. De mens moet nog ontwaken. Er is een pad voor de vrome. Ook de kerk is een warnet. Zowel kerk als volk zijn vergaan, stad en land.

20. Wat is dan de opdracht ? Zorg zeker niet dat je in het marktwezen omtrend deze dingen komt. Anderlech 8:64 zegt :

‘De mens moet het hemelse woord doorgeven aan het nageslacht en vruchtbaar zijn.’

21. Een ernstig woord voor deze tijd, en dan moet je eerst dat woord opzoeken en er alles voor opgeven, eerst zelf de diepte ingaan van dat woord, anders heb je niks te prediken. Het zaad moet er eerst in sterven en wortel schieten, anders zal het verdraaid worden. Zoveel gevaren staan op de loer. Daarom moet je een gladiator zijn. Blijf niet stilstaan, ook niet als gladiator. Bouw niet je arenaatje ergens voor aanzien en roem. Trek voort als een pelgrim. Laat de zonde je niet inhalen. Dit houdt ook in : Laat de zonde je niet vinden. Ga daarom de diepte in. Blijf niet aan de oppervlakte. Wordt geen snelheidsmaniak. Het pad leidt door de onderwereld. Dat is de ware exodus. Er is geen directe weg tot de wildernis. De poortwachters houden je tegen. Ga dus tot de fundamenten. Je komt niet zomaar de stad uit, maar ga diep onder de grond tot de geheimen. Dat is de weg van de nieuwe bijbel. En hulp aan anderen gaat via het onderwijs.

22. Het boek Anderlech is een weeklacht over het feit dat de mens zich maar niet bekeert, maar toont tegelijkertijd het pad om er doorheen te komen, toont tegelijkertijd de diepte van deze dingen, en hoe er in deze dingen mijnenwerk verricht dient te worden, en duikerswerk, en imkerswerk.

23. Het boek Anderlech waarschuwt dat er een vals geloof is binnengeslopen wat voor de verkoop is, en wat de mens bindt. Geloof kan alleen bestaan in verhouding tot, anders is het een wild vraatzuchtig omgetemd varken. Als geloof wordt losgekoppeld van onderricht ontstaat er een valstrik. Die valstrik is er ook als het onderricht wordt losgekoppeld van de vergeestelijking, laat Anderlech 3 zien. Dan gaat het zich namelijk verdichten, en worden ogen verblind. Dat is ook een truuk van de spijbelaren. Dan gaat het niet diep genoeg, blijft het steken en wordt het een valstrik. Betekenissen kunnen zo niet tot hun recht komen, en dan weet men niet meer waar men het over heeft. Dan gebruikt men gewoon

krachttermen. Krachtwoorden zijn drugs vandaag de dag. Men spreekt ze uit om erbij te horen, om stoer te doen, een product te verkopen, enzovoorts. Men spreekt ze uit en krijgt direct erkenning en herkenning. Het gaat men veelal om het aanzien. Dat is goed voor het vlees, maar niet voor het geestelijke leven.

24. Het vlees noemt het geestelijke ziek, terwijl het zelf ziek is. Daar hebben ze een handel in. Vele geestelijke kinderen worden bedrogen door de vleselijke markt. Die krijgen een etiket op, worden aan de medicijnen gezet, drugs, vergif, opdat ze levenslang slaven zouden blijven van de markt, maar de moedermelk des Heeren zet hen vrij. Halleluja.

25. Het is een vreselijke situatie in deze wereld, maar wij moeten nog ontwaken tot de hemelse waarheden. Het is een zware strijd. Wij moeten hierin alle stenen omdraaien. De vijand geeft niet makkelijk op, de farao wil het volk niet laten gaan, en het beest wil zich niet bekeren, hoe dan ook. Dan moeten we dieper gaan. Het boek Anderlech geeft hierin doorgang. We staan tegenover hardnekkig vlees in de arena. Dit vlees laat zich niet zomaar temmen. Dit vlees is professioneel in zonde. Alleen profeten ontkomen aan haar. Alleen als je je hebt afgezonderd van de boze massa's. Denk niet dat je omgang kunt hebben met de wereld, vriend kunt zijn met de wereld, en onbesmet kunt blijven. Het pakt je, onherroepelijk. Maar dwazen praten het immer schoon. Het boek Anderlech laat zien wat voor geesten dit zijn : plaaggeesten en verslavingsgeesten.

26. Wij gaan van kwelling tot kwelling. Ook als de voorhangsels van het Woord scheuren komen er juist zoveel kwellingen, als wij ontwaken tot de diepere waarheden, want die diepere waarheden worden met hand en tand door misbruikers bewaakt. Elke waarheid hebben ze misbruikt. En we zien hier varkens die een beeld zijn van hebzucht en vraatzucht. Er liggen vele valstrikken voor hen die dieper in het Woord doordringen, want telkens weer proberen misbruikers hen te verleiden om het ook maar te gaan misbruiken en verkopen. In die zin groeit het kaf met het koren op.

27. Profeten dienen voornamelijk zwijgers te zijn, luisteraars, worstelaars met overmoed. Ze moeten stom worden voor de Heere, tot de wachter van de mond. Zij mogen niet zomaar spreken. Eén ijdel woord kan hen fataal worden. Zij worstelen ten bloedens toe met de geest van overmoed en praterigheid.

28. Alles wat vlees is moet sterven in ons, moet verslonden worden door God, door het geestelijke.

2.

De zee van twijfel

1. De mens wordt geleid door zaaddrift.
Niemand zal hen stoppen in hun vleesdrift.
Niemand zal hen stoppen in hun gejakker.
Ze zijn op weg naar de afgrond.
Het vlees duldt geen limieten.

2. Ouders hebben hierin een grote verantwoordelijkheid.
Ze hebben de tucht verwaarloosd en nu is de jeugd overgeleverd aan verwennerij en zelfverwennerij.
Er heerst een gevaarlijke grootouder cultus ook.
Zo raakt het volk in slaap.
Nu kunnen ze de snelle wagens niet meer stoppen.
Het is een verslaving.
Daarom zegt Odenlech ook : ‘Wee de ouders die het onderwijs verzaken, die hun kinderen niet onderwijzen.’
Je hoeft een kind niet te dwingen, maar er moet wel tucht zijn, er moeten wel limieten zijn, en ze moeten wel bij het onderwijs kunnen. Het moet voor ze klaarliggen. Ouders hebben de taak om dat over te brengen.

3. Anderlech 13 laat de ware opname zien.
Het is een heen en weer.
Het is de verwerking van vlees en vuilnis.
Dit gebeurt in de mijnen van het woord.
De mens heeft het mijnenwerk verzaakt.
Het was hen wel goed zo.
Ze hebben het niet verdiept.
Ze zijn oppervlakkig geweest.
Ze hebben het gelaten zoals het was.
Maar de opname is visserswerk.
Dat gaat heel diep.
Dat gaat heen en weer.

4. In de mijnen moet men de weg vinden van stad tot wildernis, stelt Anderlech 13.
Daar moeten de kinderen mee naartoe genomen worden.
Dat is de taak van de ouders om voor hen de weg te bereiden.
De opname gaat dus ook weer terug, terug naar de kinderen, om hen de weg te wijzen.
Je zit niet hoog en droog in je hemeltje.
Je gaat de dieptes in op zoek naar de verlorenen.
Dat is wat de opname is.

5. Het is een werk van de afgezanten.
Het zijn hemelse afgezanten.
Het zijn vissers.
Met hen moet de mens leren samenwerken.
Het is een natuurverschijnsel.
Zij brengen de mens terug tot de natuur.
Zij komen ook voor de kinderen.

6. Niemand wordt overgeslagen.
Zij komen voor hen die het meest verloren zijn, die het meest afhankelijk zijn, het meest kwetsbaar en hulpeloos.
Dat is wat de opname is.
Je neemt het diepere op.

7. Wat is er veel gelogen over de opname, met name in de vrijere kerken.
Alsof het een soort opportunisme is.
Maar dat is helemaal niet zo.
Het is het leren zorg dragen, het leren de weg bereiden voor anderen.
Het is dat je zelf leert opnemen.
Het is een verwerkingsproces.
Je gaat tot de diepere kern.
Het is een ontwaking, een studie.
Het is ingeleid worden tot het hemelse werk.

8. Oh, er is zoveel te doen.
Neem de geestelijke werkeloosheidsfondsen niet aan.
Anderlech 13 laat zien dat de opname het alles tot zaligheid strekken betekent.
Alle dingen moeten medewerken ten goede. Dat is een opdracht.

9. De vleesdrift, erfdrift en zaaddrift, bezitsdrift van de mens, ook machtsdrift en expansiedrift, mag niet ingetoomd worden. Het vlees mag geen haar gekrenkt worden, want dan is het vlees zwaar beledigd. Alles om hen heen ziet het vlees als objecten voor de productie. Die objecten worden doorverkocht, met grote winst. Opportunisme. Het vlees heeft vele slaven gemaakt, een slavenmarkt.

10. Er is geen vrijmaking zonder de opening van het Woord. Men kan oppervlakkig met het Woord omgaan als met een dode letter, maar men kan ook tot de tranen van het Woord gaan. Men moet tot het levende Woord gaan, het wenende Woord, in de volle bitterheid. Het is niet iets om lichtzinnig over te doen, of afstandelijk en klinisch. Het moet doorleeft worden. De traan van het Woord moet ontvangen worden, en de melk, en deze tranen zijn niet passief en hopeloos, maar zij zijn donderstenen en hagelstenen, oftewel zij voeren oorlog. Dat is ook waar het boek Beloch over gaat. Het is een boek van geestelijke oorlog, een leergierigheid. Daar moet alles voor opgegeven worden.

11. Er wordt niet alleen gesproken van melk, maar ook van honing. De mens moet leren verzoeten, niet alleen bitter blijven, maar ook hoop blijven houden, hoop bieden en ervoor vechten, tot nieuwe, diepere inzichten komen. Dat is een gematigd zoet, want er is veel werk te verrichten. Wees dus niet overmatig bitter en ook niet overmatig zoet, want dat is verlammend. Velen zijn vergiftigd door overmatig zoet. Zij zijn niet de nodige wegen gegaan, maar zijn tot kunstmatig, vals zoet gekomen wat zwaar giftig is en wat de harten heeft verlamd. Ze zijn onverschillig geworden, in schijnveiligheid, opportunisme. Ze dalen niet meer af, maar zoeken het hoger en hoger, puur voor zichzelf, voor hun verwennerij. Zo leven zij in valse gerustheid. Zo leven zij in groot deserteurenschap en belastingontduiking. Het is een plaatje wat in deze wereld is geschetst. Je ziet het overal om je heen, hoe mensen geestelijk werkeloos worden en overzoet gaan wanen. Huisje boompje beestje. Alles keurig in orde. Maar wij hebben niets. Het is Laodiceaans. Er is nog een grote geestelijke strijd te voeren. Overal dut men in, onder elke hoge boom.

12. De mannelijke kracht is door de zondeval ontspoort, en daarom moet het mannelijke vleselijke teruggedrongen worden, want het mannelijke kan alleen leven vanuit vermindering. Hiertoe is de hemelse speer gekomen. Het mannelijke moet minderen om geboorte te vinden in de baarmoeder van de sobere natuur.

13. De wereld moet van binnenuit veranderen, niet door uitwendig geprots.
Van binnenuit komen de stromen van levend water. Belech 1:47

14. Anderlech 12 zegt : Om tot de herschepping te gaan en de herschepping te begrijpen heb je de hemelse sleutels nodig, de sleutels van de hemelse visserszorg. Alleen op hemelse grond kan de herschepping komen. Het is vruchtbare grond. In dat proces neemt de hemelse wildernis de

man over, en draagt hem.

15. Door de geestelijke visserszorg wordt het van binnen veranderd, en zo neemt de hemelse wildernis de man over om hem te dragen. De man moet een stap terugdoen. Hier zien we ook hoe Buli 1 in zijn werk gaat : Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken. Zij zullen verantwoordelijk zijn voor hun zonden. En zij zullen loon ontvangen naar werken. Zij zal Haar kinderen voeden met Haar Woord, en zij zal Haar kinderen roven uit de grote stad, en hen leiden tot de diepe wildernis, en veel krijgsgevangenen zal zij meevoeren.

16. De prediking van het visnet en van de volkomen zonde overtuiging is het middel waardoor zij de man overneemt. De man gaat zo terug naar zijn moeder en wordt gedragen. De man moet herschapen worden, want op aarde ontstond slechts een karikatuur van de man, geheel verkeerd voorgesteld, onder marktdruk en de druk van de zonde. Anderlech 12 geeft de sleutels. De man moet terug naar de hemelse school en de uitlegkunde leren, want de betekenissen zijn vastgeraakt, niet genoeg verdiept. Het heeft zich verletterlijkt, en daarom heeft de man dicht vlees waarmee hij protst. Het is geestelijke trombose. Het hemelse woord moet weer stromen vanuit de dieptes, dan is het vers, puur en gezond, levengevend, levenmakend. Hier leert de man de geestelijke viskunde om zijn ogen en oren te openen.

17. Zo mag de man tot verdieping en bezinning komen. Ga niet zomaar overal naar binnen. De man moet dus leren in de wildernis te blijven, de stad te wantrouwen, te onderzoeken. De man moet weer alert en waakzaam worden. Voor de man is dit een zoektocht naar de sleutel der kennis die was achtergehouden, waar Anderlech 12 over spreekt.

18. De man wordt opgeroepen te werken in de mijnen, de verschrikkelijke mijnen van de herinneringen, waar het woord achter verborgen ligt. Het zijn de mijnen van het woord, van de uitlegkunde, de exegese. Om bij die mijnen te kunnen komen moet de man tot de tranenrivieren gaan. De man moet intens bedroefd zijn over de zonde, en dat kan alleen door de zondekennis. Men moet onder ogen komen hoe diep die put is, hoe ver die mijnen reiken. Hierin moet gewerkt worden, moet gif tot medicijn verwerkt worden. Er is niet zomaar genezing, er is niet zomaar herstel, het gaat door hard werk en diepe ontwaking. Er is dus ook gevaar als genezingsdiensten los raken van het woord en losraken van de hemelse school, het hemelse werk, want dan wordt het tot voorspoeds-evangelie, en gaat het zijn eigen leven leiden om het vlees groot te maken en te dienen. Zo werden de nefilims ook groot, en de nakers, de dochters der mensen, die hen ondersteunden. Het is roekeloze, losgeslagen natuur, de lagere natuur van de mens. De genezingsdienst dient ingeperkt te zijn door het profetische en het exorcistische, en dat gaat niet buiten de school en het woord om. Dat gaat niet buiten de kennis om. Uiteindelijk komt dit neer op de wetenschap van het

toetsen. Binnen het kader van het diepte-toetsen dient dit alles te gebeuren en in verhouding te komen. Daarbuiten heerst het grote bedrog van de onschepping.

19. Keer terug tot de mijnen, keer terug tot het visserswerk, wat ook een duikerswerk inhoudt. Alles heeft zich lopen verdichten in het vlees. De zonde is tot steen geworden. Daarom moet het losgebeiteld worden, anders kan de mens de oude natuur nooit afleggen. Daar spreekt het boek Anderlech over en verder de gehele nieuwe bijbel. Vindt uw wapen niet buiten het hemelse woord.

20. De verhongering van de mens, oftewel het sobere leven in de natuur, is opdat
de vrouw kinderen kan baren.
Belech 1:76

21. Als men wedergeboren wil worden dan moet men gaan tot de sobere baarmoeder van de natuur, en daar moet een mens voor minderen en hongeren, zich geheel leeg maken, anders kan de baarmoeder het kind niet aannemen. Daartoe is het lijden en de honger.

22. Wat geeft een mens om in de baarmoeder van het geestelijke te komen ? Men moet hier alles voor geven.

23. De mens is verdronken in valse schijnzekerheden, overmoedige zekerheden, snelle zelfovertuiging. Men moet terug naar de zee van twijfel want men heeft zich teveel aangematigd. Men weet teveel in vooringenomenheid. Men wordt voortgedreven door vleselijke zaaddriften. De mens is zeer zaaddriftig.

24. De psalmen in de nieuwe bijbel beginnen bij de rivier van twijfel, in het boek Beloch. Beloch 1:1 zegt : ‘Hier vloeit de Rivier van de Twijfel. Alleen Uw schepen brengen mij erover.’

25. De mens moet groeien in twijfel, en daardoor wedergeboren worden. God komt de oprechte twijfelaars tegemoet, niet hen die alles denken te weten.

26. Je kunt alleen iets benaderen door heen en weer te gaan.
Anderlech 13

27. Heen en weer, op en neer, minderend, vertragend, en cirkelend, onderzoekend, niet snel grijpen en grissen. De mens is door het grijpen en grissen in een valse schijnrealiteit gekomen. Daarom moet de mens terug naar de zee van twijfel. Laten wij opgaan naar de zee. Laten wij minderen bij alles wat we doen, opdat we komen tot de hogere en diepere werelden, dat wat is vergeten door het tijdperk van de snelheidsmaniakken. Laten we weer minderen in de zee van twijfel, tot de soberheid gaan, anders neem je teveel en wordt het je tot strop. De hedendaagse mensheid heeft een overdosis gehad en die was gedwongen. Keer terug tot de zee van het twijfelen, om je geweten te bewaken. Het is voor je eigen bescherming.

28. Beloch 7:1 zegt : ‘Teveel van haar zou u doden.’

29. Toch heeft de mens teveel genomen van het religieuze, en is hierin stram en

dor geworden. Alles weten ze beter dan de ander. Alles. De beginhoofdstukken van het boek Beloch behandelen dit probleem. We moeten terug naar de eb en vloed van de zee van twijfel. We moeten de rivier van twijfel over voordat we dingen gaan lopen beweren. Alleen God kan ons over deze rivier brengen. God neemt er de tijd voor. De mens niet. Het vlees wil altijd bouwen op geforceerde zekerheden. Dat is de aard van het vlees. Die moet overwonnen worden.

30. We kunnen alleen iets benaderen door eb en vloed, anders wordt het te gevaarlijk, neemt het ons mee. We kunnen alleen iets benaderen door plaatsvervangend lijden, anders gaan we er onverschillig en leugenachtig mee om, projecterend. We moeten met alles eerst tot Pniël gaan. Eerst moet er een worsteling zijn. Zo niet, dan komen we bedrogen uit.

31. De mens heeft van alles teveel genomen en te langdurig. Het is het consumenten-syndroom van het vlees, het valse romanticisme van de schijnwerkelijkheid, de rotte laag om het paradijs heen, waar de virussen en parasieten feest vieren, terwijl de martelaren lijden in het paradijs, strijden en studeren. We moeten alles lichtelijk aanraken. Geen projectie, maar stroming en wording.

32. Geen vooroordelen en zekerheid/ vertrouwen, maar twijfel en voldoende onderzoek, waarin je aan jezelf sterft en wordt opgenomen. God komt tegemoet aan twijfel, niet aan zelfverzekerdheid. Wedergeboorte is in twijfel en voorzichtigheid. Niet versnellen, maar vertragen zodat alle tussenstappen zichtbaar worden. Omhul alles met twijfel. Maak de muren van de twijfel dikker, laat de zeeën van de twijfel groter worden. De mens heeft twijfel op de achtergrond gedrukt, en verkleind, onderdrukt, in grote snelheidswaan.

33. Eerst moet er veel chaos en verwarring zijn voordat de schepping kan komen. Ga slapen en dromen. De mens heeft teveel bewustzijn genomen en het is vals. De mens wordt vergiftigd door schijnbewustzijn. Eerst moet de mens tot het ontwustzijn komen. Hierin wordt het Woord geboren. Verkoelen en invriezen. Groeien in twijfel als het medicijn tegen de geest van overmoed en tegen de geest van valse zekerheden. Wedergeboren worden in twijfel.

34. Buli 9:9 zegt : ‘De aarde begon te beven en slokte de rivieren op, maar de zeeen begonnen groter te worden. Een zwarte leeuw rees op uit de aarde, en er kwam een stilte, waarna woorden van wijsheid werden gesproken, terwijl boeken zich openden.’

35. Alleen door het groter worden van de zeeën van twijfel komt men tot de stilte die tot het Woord leidt. Uiteindelijk moeten we de rivier van twijfel overgaan om tot de zee van twijfel te gaan. Laten wij opgaan naar de zee van twijfel.

36. Wij zijn in deze wereld allemaal ingevroren in ijskoude zekerheden, niet ijskoude twijfel. Nu leeft de mens nog in een bevroren nachtmerrie, maar de nachtmerrie zal bloeien.

37. De gezant van Buli 10:11 zegt :

‘Ontzegel mij nu het boek der zeeen.’ Het is van belang dat de mens de zee van twijfel leert kennen, er vertrouwd mee raakt, om op de hoede te zijn voor valse verkoop-zekerheden. Alles op aarde is al geobjectificeerd door sluwe geestelijke handelaren, en alles is al onderdeel van hun gluiperige statistieken. Daarom moet de geestelijke mens vertrouwd raken met de geestelijke jacht naar de hogere kennis om aan het aardse bedrog te ontkomen. Dit is waar de nieuwe bijbel voluit over predikt. Het boek des levens is gekomen. De overwinnaars over het vlees zijn tot het verborgen manna gegaan, tot de witte steen met de nieuwe namen. Deze geestelijke jacht komt nergens anders uit voort dan uit de zee van twijfel. Zij grijpen naar de boog, maar zullen het nooit bereiken, want zij moeten dieper gaan. Loskomen van alle schijnzekerheden, schijnwapens en schijn-oorlogen. Waar heeft het de mensheid gebracht ? Waar komt al dat oververtrouwen in de mensheid en met name in het zelf vandaan ? Och ziet u, u bent al een product van het schijnbestaan. Nu is het uw taak om hiervan los te komen en tot het Woord te gaan om uw ware identiteit te vinden. Dat kan alleen door de wedergeboorte in de zee van twijfel, in niets anders. God komt de ware twijfelaars tegemoet en geeft hen leven, omdat ze niet overmoedig hebben gegrepen naar schijnantwoorden, en ze geen schijnmarkten hebben gebouwd ten koste van anderen.

38. Je gaat tot de zee van twijfel om te leren, niet voor marktstatistieken. De grote handelaren van het vlees zijn tot de zee van valse snelle superzekerheden gegaan. Ze denken niet aan de ander. Ze strijden voor geluk over de ruggen van anderen heen. Ze hebben de diepte niet gevonden. Ze spreken snel en eisend. Het ware geluk kennen ze niet. Het ware geluk komt traag. Dat kun je niet kopen. Dat moet je doorstaan. God komt de twijfel vanzelf tegemoet, als het zuivere motieven heeft. Ga terug naar de bron. Wees voorzichtig. Het gaat om de twijfel des Heeren.

39. Beloch 30:1 zegt :
‘Hoe zullen wij opgaan tot de zee ?
Hoe zullen wij opgaan tot de rivier ?
Een grote stoet gaat uit de stad, om een tocht tot de zee te maken.
Langs de grote rivier zijn zij.
Hier spelen kinderen met manden.
Zij weten nog niet wat te doen.’

3.

Belech en Beloch

1. De mens is niets dan een product op deze hysterische aarde.
Toch heeft God een weg. Toch is God de mens tegemoet gekomen.
Het is een pad door de wildernis. Dat begint al onder de stad.
Er is geen rechtstreekse weg naar de wildernis.
We spreken over een geestelijke wildernis.
Het is een woest pad. Struikrovers zijn overal.
Het is een pad van ballingschap.

Romantische religie moet uit het hoofd gebannen worden, want dat is juist iets van de markt.
In Laodicea wordt men geobjectificeerd.
Vandaar dat men uit Laodicea dient te ontsnappen.
Daarom is de nieuwe bijbel gekomen, als route beschrijving.
Het is een map, een goede gids, door de hemel gegeven.

2. Wat leert ons het boek Belech in de nieuwe bijbel ?
Niet zomaar zorg, maar zorgvuldigheid. We hebben het over hoofdstuk Belech 7. De vrucht van zorgvuldigheid is de droefheid over de zonde. Het boek Beloch komt erna, het psalmenboek. Beiden vormen ze een soort urim en thummim. Deze verhouding zien we ook aan het begin van de nieuwe bijbel, in het boek Duizen. Hier wordt Belech overigens anders genoemd, Beneph, sinds in het Orions de l en de n dichtbij elkaar liggen in uitspraak, en de ph of v ligt dicht bij de ch in uitspraak, net zoals in het Hebreeuws de v en de b dichtbij elkaar liggen in uitspraak, waardoor het opschrijven soms ook kan verschillen, wat ook weer een strategie is, zoals de Egyptenaren deze strategie gebruikten, dat ze dezelfde woorden en namen op verschillende manieren beschreven, uitbeeldden.

3. We hebben het over Duizen 12:12. Deze hel werd genoemd de Stopher. De drieendertigste vorst genaamd Optus werd de wachter van deze hel. Optus bepaalde wie er wel en niet naartoe gingen. In die tijd was er een grote slavenopstand, die aangevoerd werd door Lakata, een jonge gladiator. Hij versloeg Optus met een groot slavenleger. Hierdoor kwam Vuch aan de macht in Golar. Septus had min of meer de macht volledig in Golak en Golar verloren, en zo werden zij tot belangrijke handelswegen in de tocht van Behemma naar Tork. Na Tork is er een tiende gebied, Belim. Hier troont een matriarch, Beneph.

4. Duizen 12:19. Tork was onder een vloek. In het achterliggende gebied Belim heerste Parin niet meer. 20. Dit gebied was in de handen van Beneph, een matriarch. 21. De twee paradijsbomen bepaalden wie wel en niet uitverkoren waren. 22. In Belim is er een tocht tot het gebied Zerk, waarin zich het gebied Petevard bevindt. 23. Dit is een jachtsgebied met jachtvelden. Het overwicht van het grote, van de grote moeder, is Beloch. 24. Beloch is ook de matriarch die Orion veroverd heeft. Zij troont in Belim.

5. Beloch en Belech (hier Beneph genoemd) zijn de regeerders van Belim voorgesteld als de twee paradijsbomen, of palmbomen, principes voor een goed afvoer systeem. Dit is als een medicijn tegen Optus. In de komende tijden moeten deze boeken nog ontzegeld worden. Het volk moet onderwezen worden over deze dingen. Optus had alles overversimpeld door het lagere Orions. Zijn systeem had missing links en groeide uit tot een monster. Dat monster zien we over om ons heen. Het was gekomen met de deformatie in de reformatie. Het monster moet nog verslagen worden, wat zal gebeuren als de mens zicht zal krijgen op Belech en Beloch. Dat zijn dus twee boeken in de nieuwe bijbel. Zij staan ook niet op

zichzelf.

6. Ewa 30 laat duidelijk zien dat de gesel des Heeren belangrijk is om weer grens gevoelig te worden, want de mens is over natuur grenzen heengegaan, en kwam zo tot het gebied buiten het paradijs om vervolgens door corrupte, versimpelde snelformules in de kerk dit gebied tot paradijs te wanen. Men wist alles al. Men had alles al. Men was bedrogen. Men was verblind, en de blinden leidden de blinden. Ewa 36 laat zien dat de gesel nodig is om het Woord te brengen, maar de mens is te gronde gegaan door gebrek aan kennis vanwege tuchteloosheid. Het was de mens allemaal wel goed. Men vertrouwde op eigen kracht en inzicht, omdat dat zo aangeleerd was. Men verafgoodde zelfvertrouwen, ook religieus zelfvertrouwen. Het was tot een Laodiceaanse gewoonte geworden. Daarom moesten Belech en Beloch komen, om het volk te doen ontwaken. Zij moesten allereerst het oordeel brengen. Hierin zou het pad getoond worden. Eerst moest er een heleboel afsterven, een heleboel valse kennis. Die kennis was overmatig en overmoedig afgerond.

7. Ewa 39 zegt : ‘Laat jezelf niet afleiden door hen die het lijden en de gesel niet prediken. Zij willen immers uw ziel meeslepen in het verderf. Zij zijn loze golven van de zee des doods, van de eeuwige dood, waarin je aan het einde niets dan zeeschuim bent. Oh mens, laat u toch onderwijzen. Het leven kan zoveel meer betekenen. De tucht is de baarmoeder. De mens die geboren wil worden kan hier niet aan ontkomen. De gesel is de opvoeding, anders zijn wij slechts wolken zonder water.

8. Ik houd mij vast aan uw gesel, oh God, opdat u mij behoedde tegen het kwaad. Uw gesel leidt mij, doet mij ontwaken, en bewerkt het goede in mij.

9. Uw gesel is mijn oor oh God, opdat ik zal horen van uw onderwijs, Uw gesel is mijn oog, opdat mij niet zal ontgaan wat u aan mij laat zien. Wanneer ik moede ben, dan geeft uw gesel mij kracht.
Uw woord is in uw gesel, en uw herinnering. Ja, bitter is haar melk, om haar kind te sterken.

10. Wij moeten het lijden aanvaarden. Er zijn velen om ons heen die veel klagen en geen onderwijs aannemen, en ook het lijden niet aanvaarden.

11. De mens moet beseffen dat de mens deze tucht nodig heeft. Zij die altijd maar
klagen en hun kinderen niet onderwijzen verbitteren hun kinderen. God slaapt en
houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.’

12. Ewa 43 zegt : De hemelse prediking kwam niet om vrede te brengen, maar scheuring, het vleselijke moest namelijk van het geestelijke gescheiden worden. Wij gaan soms met de gesel door de kerk. Heilige huisjes moeten soms omver getrapt worden. Dankbaar volgen wij hierin het natuurschone hemelse woord. Wat een prachtige natuurvrouw is dit. Het hemelse woord valt met recht de vleselijke werken aan. In die zin is zij een giftige pijl. Er is ook

nog zoiets als mentale vervolging. De Psalmen staan hier ook vol mee. Maar wie zijn we ? We zijn uitverkorenen. Het zijn krachten die tegen elkaar ingaan.

13. God verkiest het dwaze. Het gelijkvormige zal uitsterven. Alleen het unieke zal
overleven. Durf je anders te denken dan de mensen om je heen ? Zo niet, dan heb
je een probleem. Het gelijkvormige zal onder de voet gelopen worden door de
dwazen van het hemelse woord. Zij kijken wel beter uit dan gelijkvormig te zijn
aan anderen. Heb je nog iets te melden in deze wereld, of zeg je alleen maar
hetzelfde als wat ieder ander mens zegt ? Zorg hierin wel dat je niet vleselijk dwaas
bent of gewoon dom of roekeloos. Wees strategisch, wees intelligent, en betaal de
prijs. Het vlees projecteert altijd, klaagt altijd de mens aan die het goede wil doen,
van het vlees afwil. Hoe kom je van het vlees af ? Het vlees is de zondemacht die
de mens wil besturen. Wij leven niet door eigen meningen en geloof, niet door het
vlees.

14. Ewa 44 zegt dan : Allereerst dus niet grijpen naar het schoonmaakproduct, maar naar het vuile werk. Durf je handen maar vuil te maken aan dit varken. Je moet wel, anders rijt het je nog verder in stukken. De mens wordt niet zomaar door een middeltje van zonden gewassen. Neen, de mens moet de zonde confronteren en leren kennen. Ken je de strijd met dit zwijn ?
Ken je de strategie ? De psalmist moest zichzelf figuurlijk wassen in het bloed van
de vijand, wat erop duidt dat je de vijand door en door moet kennen. Het vlees heeft deze strijd verzaakt en zo de bedriegelijke vlees industrie opgezet in plaats daarvan, maar dit kan de noodzaak van de geestelijke strijd niet vervangen.

15. En : De dieptes van het hemelse woord zijn wachtende als natuur vrouwen in de wildernis op de ontwakende mens. De moeder roept. Wie hoort ? Zonde staat gelijk aan kortzichtige exclusiviteit. Kom tot de diepte, ook de diepte van het hemelse woord. Je moet de taal leren begrijpen, waar het daadwerkelijk voor staat, in de diepte. In de diepte sterft het vlees af. Aan de oppervlakte blijft het vlees je bedonderen.

16. Daarom is het hemelse woord 'zij die tot de dieptes roept'. Het zaad van de vrouw zou het zaad van het zwijn overwinnen. Wat is het zaad van de vrouw ? Moedermelk. Zo communiceert moeder met kind. In wat voor zin werken dan de paradijsbomen ? Zij kunnen niet voorwerpelijk benaderd worden, maar alleen onderwerpelijk. Het is dus een nee naar het vleselijke en een ja naar het geestelijke. Men moet eerst tot de bladeren gaan, tot de voorschriften, tot de geboden, en dan pas kan men tot de vrucht gaan. Zomaar rechtstreeks zijn deze bomen verboden. Je moet er voor werken, je moet je ervoor oefenen,

anders zou het te gevaarlijk zijn, want niemand zal God zien en leven.

17. Belech 7 noemt de geestelijke vissersboot een beeld van de zorgvuldigheid. Het is belangrijk niet zomaar tot zorg over te gaan, maar tot zorgvuldigheid, die de ware zorg is. Daarom moet de mens tot de geestelijke vissersboot gaan. Dit is daadwerkelijk het op en neer gaan van Anderlech 13. Dit is een beeld van de opname. Dat is iets van binnen, niet iets uitwendigs. In de zorgvuldigheid wordt het Woord bewaard. Het gaat altijd weer naar en vanuit het laagste punt, als de hemelse golven, om de diepst verlorenen op te nemen tot het hogere. Dat is de aard van de opname.

18. Belech 7:46 zegt : De zorgvuldigheid is het ware hemelse woord wat in onze harten is opgetekend.

19. Vers 47 zegt : Dat is dus een diepe natuurbesnijdenis als de voorhangsels gaan scheuren.

20. En dan wordt het proces beschreven hoe dat gaat. Het kind valt hier in een diepe slaap om van de ijdele waarden tot de innerlijke waarden te komen.

21. Vers 61 laat zien dat de vissersboot de bewarende zorgvuldigheid is.

4.

De afbraak van het Laodiceaanse wereldrijk

1. Wat een geprots en gepronk op deze aarde, men blaast hoog van de toren. De man doet zijn vlees zwellen tot alle kleuren als hij denkt voor de Heere te staan, wat de Heere niet welbehagelijk is, wat een kwelling is voor de Heere, deze dwaasheid. Altijd denkt deze mens het beter te weten, en altijd weer wil hij zijn naaste onderdrukken, tot onderwerping brengen aan zijn ideeën. Ongetoetst gaan zij voort. Wanneer gaat gij u voor de Heere vernederen ?

2. Wanneer leert u de nederigheid en bidt u : ‘Oh Heere, ik wil in Uw lijden delen.’ En : ‘Openbaar mij Uw lijden.’

3. Nu is de mens vanwege gebrek aan kennis, gebrek aan zelfverloochening en gebrek aan de vreze des Heeren afgestemd op het vlees. De scholastiek in de middeleeuwen wees erop dat er een verhouding moest zijn tussen rede en goddelijke openbaring. Er is daarom ook een verschil tussen menselijke rede en de hogere rede des Heeren. Het moet dus boven menselijke rede en kennis uitstijgen, wat men de geleide leer noemde.

4. De geleide leer is dus het werk van openbaring. Hoezeer is het van belang dat hier ook een wetenschap voor is, de openbaringswetenschap, de profetische wetenschap, anders gaat men het niet redden. Er is ook een vijand die informatie vervalst, daarom moet de profetische wetenschap verbonden zijn aan de strategische wetenschap en de

toetswetenschap. Deze zaken worden in de nieuwe bijbel beschreven. Het is absolute noodzaak voor het volk om los te komen van valse rede en valse profetie. Zo kan de verziekte lijn van deformatie uit het volk worden weggesneden. Het volk is door de eeuwen heen zwaar verwilderd en zwaar afgedwaald, ook met hun hele kerkelijke wezen.

5. Theologie is een wetenschap, geen natte vingerwerk, anders zou het gevaarlijk worden. God neemt met niets minder genoegen. De filosofie of wijsbegeerte behoort dus de theologie te beschermen en te ondersteunen. Daartoe was de scholastiek in de middeleeuwen.

6. Oh hoezeer het geleid worden des Heeren in verband staat met het lijden des Heeren. ‘Leer mij te lijden met U.’ Wijk niet af van het hart van God. Er is geen toegang tot God’s hart als wij God’s lijden niet onder ogen willen komen en niet willen dragen. Nu, het grootste lijden van God is de zonde der mensen. Zouden wij daarover niet wenen en klagen, de dieptes ervan onder ogen komen ? De mens is afgedwaald, en zijn grootste ellende is dat hij zijn ellende niet kent. Het grootste lijden des Heeren is het Laodiceaanse wereldwijk. Daarom moet er een uittocht zijn uit Laodicea.

7. Daartoe is de mens geroepen in deze tijden, om deel te hebben aan deze uittocht. Dat betekent allereerst deel te hebben aan het lijden des Heeren.

8. God is de hoogste oorzaak, niet de mens op zich. Rivieren 1 in de nieuwe bijbel laat zien hoe de mens zich als slechts een druppel beroemt tegen de zee, tegen God. Dat is de grootste dwaasheid. Daarom is het geestelijke visnet zo nodig. De mens is maar een vis in de zee. De vis kan niet tegen de zee op. Het is een hardnekkige eigenaardigheid van de mens. Telkens komen we het weer tegen. Daarom moet het onderwijs komen. Daarom mogen wij in Beloch 6 lezen :

Waarheen zult gij vluchten, oh onwetendheid ?
De hemel zal weldra de aardbodem vullen,
En de aarde zal vol zijn van de heerlijkheid van haar kennis.

9. De mens volgt slechts sketches, religieuze sketches, die ze van betekenis hebben geroofd. Ze laten de dieptes niet zien en hebben de sketches geromantiseerd en verabsoluteerd. Het is op het niveau van een ordinair roddelblad of flutroman. Men heeft teveel genomen van het leven, van het vrije leven, en van het sociale, en het heeft de mens bedrogen.

10. We kunnen stellen dat de mens zich moet afstemmen op de hogere oorsprongen, om zo zelf ook tot betere niveau’s te komen. Dat is zowel een afstemmingsproces als een wordingsproces. Het gaat om afstemming, stroming en wording. Daar moet goede balans in zitten, anders gaat het mis. waar wording wordt losgekoppeld van afstemming en stroming ontstaat het vlees.

11. Onthoud dat het Woord van God een gedicht is.

Onthoud dat het Woord van God geestelijk is en vergeestelijkt.
Wees geen letterdienst.
Het gedicht wil spreken, maar niet op de wijze van de mensen.
Het wil boven alles uitstijgen.
Het is als een vogel, maar ook als een waterval, want het komt ook terug.
Het gaat zowel hoger als dieper.

12. Het leven is een gedicht.
Er is niets letterlijks aan.
Laat het leven niet verdichten.
Laat het niet verletterlijken.
Strijd de goede strijd tegen verdichting en verletterlijking.

13. Onthoud dat het Woord gekomen is om mensen te roepen.
Dan hoef jij die mensen niet aan te vallen.
Het Woord beschermt hen en leidt hen, niet jij.
De mens heeft niets in te brengen bij het Woord.
Dat kan alleen van boven komen.
Dat kan door de mens heenvloeien.
Stromen van levend water.

14. Alleen de verslagenen van hart kunnen komen,
hen die aan de zondeval ontdekt zijn,
alleen de kinderen.
Het Woord is een baarmoeder, en Zij geeft melk.
Het is alleen voor de zuigelingen.
Het is alleen voor leerlingen, niet voor hen die alles al denken te weten,
niet voor hen die denken dat ze al klaar zijn.

15. Het Woord is een tocht, een pad, door de wildernis.
Laat alles er voor achter.
Houdt geen reserves, want die zijn je tot strop.
Kom geheel leeg tot het Woord, en worstel,
opdat het valse woord je niet zal leiden.

16. Er is geen Woord zonder Pniël.
Alleen gladiatoren zullen binnengaan.
Met minder neemt zij geen genoegen.
Zij strijden met henzelf, en worstelen met het Woord,
worstelen met Haar.
Zij geeft hen geboorte, als het vlees wegvalt.
Alleen de verbrokenen zullen binnengaan,
alleen de vrezelingen.

5.

Laodicea die de profeten doodt

1. Het is een hevige oorlog tegen het vlees.
God komt een ieder tegemoet die deze strijd serieus neemt en hier ten volle aan deelneemt,
zonder reserves er op na te houden.
Daar mag een ieder toe ontwaken die het vlees niet liefheeft.
Eerst sterft men een harde dood aan zichzelf op het strijdveld,
een harde dood aan het ego, en dan pas komt God, want God is de verbrokenheid tot nieuw leven.
Alle meer romantische ideeën over God dient men los te laten, want God is niet romantisch.

2. God is een hemelse strijdster.

Men heeft leven en hemel verkeerd voorgesteld.
Het is een oorlogshemel, en het leven is oorlog.

3. Kom toch dichterbij het geheimenis.
Laat niets of niemand u tegenhouden of afleiden.
Het leven is grote beproeving.
Vele kapers zijn er op de kust, vele Judassen uitgezonden.
Vele kussen zijn verraderlijk.

4. Maar God slaat oprecht wonden.
God spaart de gesel niet.

5. Och, kom toch los van uw romantische wereldbeelden en kerkbeelden,
kom toch los van het zware bedrog.
Er worden geen makkelijke wegen beloofd in het koninkrijk der hemelen.
Maar God neemt u op in uw diepste strijd,
daar waar u verbrokeling en vrezeling bent geworden.
En dan nog is het einde der oorlog niet daar.

6. Dan nog dient gij nog dieper aan uzelf te sterven.
Laat u niet misleiden met hoge tronen in vals triomferende hemelen.
Het pad gaat verder, en velen vallen af.
Velen vallen in misleiding na een zekere strijd, na een zekere overwinning.
Daar bouwen zij hun markt, maken ze hun tronen en kronen,
hun certificaten, om flink te pronken.
Mensenbehagers zijn zij en zelfbehagers.
Zij willen bewonderd worden en worden daarom bedonderd.
Zij hebben valse tronen in Laodicea.

7. Zij rijden op hoge paarden.
Maar vogels zijn zij niet.
Zij hebben nooit leren vliegen.
De grootste ellende is je eigen ellende niet te kennen.

8. Dwaas beelden zij zich van alles in, en volgen deze beelden om ermee te hoereren.
Vele bekeerlingen maken zij om die erger te maken dan henzelf.
Als valse Jezussen tronen zij in Laodicea.
Als valse goden en halfgoden.
Zij hebben de strijd voortijdig gestaakt,
omgekocht door de steekpenningen.
Uiteindelijk worden zij door deze tronen verslonden,
want het waren roofdieren.
Het is het ouroborus effect.
Het beest verslindt de hoer, zij die hem tijdenlang had bereden.
Hard valt ze.
Hard wordt ze verslonden.

9. Hoog troont de hoer in Laodicea.
Dronken van het bloed van profeten, martelaren en dieren.
Hoog troont zij op het beest wat haar eens zal verslinden.

10. En dan nog waant zij, wil zij niet weten wat er is gebeurd.

11. Beesten komen uit de afgrond.
Hun ruiters zullen allen vallen en verslonden worden.
En dan nog is het einde niet daar.
Dan nog heeft Laodicea een bedrieglijk certificaat voor hen.
Nog hogere leugentronen zijn voor hen bestemd.

Tronen van waanzin en verblinding.
Zij gaan van troon tot troon.
Zij gaan van dood tot dood.
12. Zij willen niet weten van verlies.
Zij dobbelen slechts voor het vermaak.
Zo kopen zij alles af.
Gewetenloos, harteloos, zij bestaan niet meer.
In het leugenachtige Laodicea, van oneindige leugens, hebben zij hun plaats.
Door het geklap der dwazen worden ze weer opgehemeld.
Altijd verzekerd zijn zij.

13. Altijd hebben ze hun plaatsvervangende offers om zelf weer in ere hersteld te worden.
Een lam op een troon waaraan vele lammeren worden geofferd.
Laodicea is een vals licht in de nacht, om vele strijders te misleiden.

14. Voor een hoerenloon verricht ze genezingen.
Grote wonderen en tekenen doet zij voor wie het willen geloven.

15. Nee, haar val is nooit haar val.
Dat ontkent ze, en anderen zullen vallen voor haar,
om haar weer hoog op te doen rijzen,
en dan zit ze weer op een nieuw beest.
Zij is een hoer die van klant tot klant gaat.
Nooit komt zij om.
Zij veegt haar mond af en zegt dat ze niets heeft gedaan.

16. Velen volgen haar, velen sterven voor haar,
zij geeft hen een valse eeuwigheid in Laodicea.
Zij laat hen wederomgeboren worden in Laodicea.
Zij schenkt hen genade en heil,
en troost voor hun vlees.

17. Laodicea, Laodicea, u die de profeten doodt,
de armen verdrukt, hoe lang zult gij nog doorgaan de Heere te tarten ?

18. Laodicea die de schepping verwoest, en troont op schedels,
hoe lang zult gij nog doorgaan te hoereren met uw afgoden ?

19. Wanneer zal deze bloem des bloeds verwelken ?

20. De profeten rijzen op tegen haar, maar zij werpt hen in het gevang.
Zij drinkt hun bloed op koude morgens.

21. Zij is de eeuwige leugen,
Zij verslindt beest na beest,
Zij schenkt genade op genade aan een ieder die haar volgt,
aan een ieder die haar welbevallig is.

22. Zij schenkt genade op genade, feest op feest,
aan een ieder die bij haar is geweest om zijn leven te offeren,
een gladiator voor haar te zijn.
Zij waant haarzelf koningin, koningin van de dood en de leugen,
Zij rijdt hoog, tot hoge hemelen,
opdat het bloed zal regenen.

23. Geen beest kan haar verslinden,
allen zullen zij buigen voor haar bedrog.

24. De profeten klagen over haar, maar zij is eindeloos.
Och, wanneer zal de Heere

wederkomen ?
En zo ontvangen de profeten een kleed in bloed gedoopt,
en moeten zij geduld oefenen.
Zij worden gedood dag aan dag als slachtschapen.
Er lijkt geen eind te zijn aan dit grote kwaad.
Maar de Heere heeft een oorlogsplan.

25. Zoudt gij dan niet op de Heere wachten ?
Allen die de Heere verwachten zullen oprijzen op adelaarsvleugelen.
Zij moeten aan de hoer ontkomen,
Zij moeten maagdelijk worden tot de zonde,
Zij mogen geen reserves achterhouden in hun hart.

26. Zij moeten ontsnappen uit Laodicea.
De Heere kent de weg.
Zij moeten tot de fundamenten van de stad gaan.
De hoer heeft twee gezichten.

27. En zie, ik zag de hoer, en zij reed van beest tot beest,
als in een cirkel waren zij.
En zij had twee gezichten, en het beest had meerdere koppen,
en zij verslonden elkaar in een grote oorlog.
En zo kwam zij tot hogere tronen,
door grote hekserij,
En zij verleugende de volkeren.

28. En de Heere daalde neer, en het valse lam was niet meer.
Ergens hadden hemel en hel elkaar gekruist.
Ergens was de dobbelsteen nog slechts gruis.

29. Laat de Heere nu opnemen, allen die tegen haar hebben gestreden.
Allen die vermoeid hun levens hebben achtergelaten,
en niet met haar hebben gehoereerd.

30. Bent u opgenomen ? Is alle hoop en moed u ontvlogen ?
Zij zijn allen hulpeloos en verbroken,
maar de Heere geeft hen geboorte.
Alleen zuigelingen zullen door deze poort gaan,
alleen zuigelingen.
Geen krachtelingen, geen machtelingen.

6.

Over het boek Odenlech

1. De christenen werden vroeger atheïsten genoemd, omdat ze niet bogen voor de goden van de staat. Zij werden ook christenen genoemd, en later namen ze deze naam ook over, maar de teksten laten heel duidelijk zien dat Paulus en Petrus aretisten waren, wat een stroming binnen de theologische filosofie was, wat al zijn bronnen had in het Egyptisch en het Aramees. Zij spraken hoofdzakelijk, net als Jezus, Aramees, en Egyptisch is de moedertaal van het Aramees, zoals Afrikaans de moedertaal is van het Egyptisch. Door de tijden heen is er steeds meer taal weggekapt, zodat de woorden hun betekenis verloren. De woorden werden steeds meer legalistisch en autoritair, in plaats van onderwijzend en uitleggend. Zo werd de waarheid teniet gedaan, en taal werd tot een afgod. Daar waar de

mens lauw en materialistisch wordt, wordt de mens ook vals zelfverzekerd, met een overmaat aan gemakszuchtig en zelfzuchtig zelfvertrouwen. Zo bouwde de geest van alcohol een wereldrijk.

2. De oude predikers predikten hiertegen. Ze wezen op de moeder belofte, op de amazone leer, op het vrouwelijke zaad wat zou komen om de kop van het beest te vermorzelen.

3. We zien de laodiceaanse Sheda stad, de stad van Kakia, in het boek Odenlech. Het is deze stad allereerst om grooming te doen, niet zomaar slachtoffers te maken. Het gaat deze stad erom de mens te doen verstijven tot overconsumerende zombies. Als men hieruit probeert te ontsnappen, dan maakt deze stad slachtoffers. In de Sheda stad is de mens slechts een product. De mens wordt in de stad verstijft tot het systeem, tot stenen, tot onderdeel van de stad.

4. Odenlech 7:3 zegt : 'Kakia zet de mens op, en is dan de buikspreker die de pop bespeelt. De mens wordt zo een steen van een stads systeem en kan niet meer weg. De mens is oververzekerd. Zo wordt de samenleving gezombificeerd.'

5. Ze hebben het voor elkaar gekregen om hun taal als de waarheid te laten klinken terwijl het zonder betekenis is. Het is het drogbeeld van de vrijheid wat dit gif brengt, dit slangengif. Het zit op de nekken, maar de mensen zijn er blind voor gemaakt. Het heeft hen niet aangevallen, maar subtiel overgenomen. Men is in gevangenschap van vrijheidswaanzin en men wordt overal bang voor gemaakt, behalve voor de zonde. De zonde is tot gewoonte geworden, tot normaal, en de mens wordt er zacht door aangestuurd zonder het in de gaten te hebben. Men is lauw geworden in Laodicea, in de Sheda stad, door de fluit van de leprechaun. De kinderen nemen het snel over en bootsen alles in de stad na, wat ze horen en wat ze zien. Daarom spreekt Odenlech al direct : 'Wee de ouders die hun kinderen niet onderwijzen over wat er gaande is.' Ouders hebben een grote verantwoordelijkheid, maar zij worden juist ook aangevallen als zij zich tegen de norm verzetten. Als vormen belangrijker worden dan de inhoud, zoals in de Sheda stad, dan is dat een groot alarm. De mens is overgenomen door een maskerend systeem wat geen basis heeft, maar wat valse zekerheden biedt, en wat zeker van zichzelf klinkt nemen ze aan als de waarheid. Ze willen er graag bijhoren, maar het heeft geen diepte. Ze durven het niet te ontmaskeren. Ze kopen liever valse rust in dan nodige twijfel te hebben. Ze onderwerpen zich niet aan de sobere vreze, maar hebben liever valse vrede.

6. Odenlech 7 zegt : Het wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven, en van contact tot contact.
Het is gif wat op je nek gaat zitten, en blaast je suggesties in. Het is het gif van Kakia. Het bewaakt de mens. Zodra de mens het Aretaitische pad op wil, dan beginnen ze hun duizenden drogredenen in de mens te blazen om ze maar op hun plaats te houden. De mens wordt dan overspoeld met een zee van dekmantels en schoonpraterij. Geeft de mens dan nog niet op en wil de mens

nog steeds het Aretaitische pad op, dan halen ze zwaarder geschut tevoorschijn. Dan gaan ze dreigen, aanvallen, bijten, steken, en proberen de mens gek te maken, om hem maar weer voor Kakia in het stof te doen buigen. 'Vergeef me, Kakia, voor mijn ongehoorzaamheid. Ik zal uw troep weer inademen, uw gif weer eten. Ik zal weer spreken als een getrouwe.'

7. Daarom moet juist de vreemde taal komen, het vreemde woord, om het gevoel van realiteit te verstoren, want het is een schijnrealiteit waarin de ziel van de mens gevangen wordt gehouden. De mens wordt gefokt.

8. Ze praten overtuigend maar hebben het weinig doorgedacht, ze hebben overmoedig zelfvertrouwen en vragen zich niet af waar iets vandaan komt. Twijfel aan het systeem wordt bestrafd, en aanpassing wordt beloond. De Sheda stad doet aan grooming opdat er gewenning ontstaat, en dan worden ze de diepte in gezogen om tot steen te worden, tot onderdeel van de Sheda stad. Snelle zelfovertuiging is hun afgod. Slimme en snelle communicatie, die stappen overslaat. Snel is de maatstaf, daar wordt alles aan geoordeeld. Ze willen winners zijn, geen losers, en zo verliezen ze hun ziel aan valse winst ten koste van het geheel. Winnaar neemt alles. En dan ? En dan ? Op een dag moet je onder ogen komen wat je allemaal hebt geroofd. Waar is het goed voor ? Dan heb je de hele wereld gewonnen en je ziel verloren, ben je een slaaf van Kakia en haar lachende leprechaun Elnio. Ze hebben je erin geluisd. Och, ontwaakt toch tot het pelgrimspad. Laat de schoonschijnende beloftes van de wereld varen, want ze zijn op jacht.

9. Odenlech 19:12 Dit houdt dus tegelijkertijd in dat we niet met het vlees moeten spelen. Met
huid en haar zal het vlees ons opvreten als we te dichtbij komen. Kakia laat graag haar vlees zien. In de nacht is het een groot beest waarop zij graag rijdt. Dan gaat zij naar de zee, met een heleboel doodse volgelingen. Allen dragen zij maskers. Zij zijn in een grote oorlog, om uw en mijn ziel.

10. Ergens halverwege verstenen ze, worden ze tot stad, tot Laodicea, tot Sheda, als een voortijdig oogstfeest. Zo zullen ze nooit de zee bereiken. Jupiter en Saturnus, de Romeinse goden, zijn beelden van voortijdige oogstfeesten. Ze hebben ergens halverwege de ramadan gestaakt. Dit zien we overal om ons heen. Ze zijn bang voor haargroei. Ze zijn Romeins, alles weggeschoren. Het Germaanse verafschuwen ze. Ze zijn ergens halverwege gestopt. De haargroei herinnert hen eraan dat ze verder moeten. De baard is het sieraad van de man, maar ze bespotten het, zoals ze ook eens Jezus zijn baard uittrokken, en bij vele andere profeten.

11. Elnio komt een aantal malen voor in Odenlech 23. Vers 15 zegt : ‘Elnio, een geest van onverschilligheid, de bron van de sheda stad, die telkens het minderen onderbreekt, verstoort, en inneemt. Het houdt de stad overmoedig en gehaast, want Elnio wil de stilte niet. Elnio wil niet vasten. Elnio is ook praatziek. Hij kan niet stoppen. Hij roddelt om zijn doelen te bereiken,

roddelt zijn weg naar de top. Elnio is het dode hart van Kakia. Als een dansende leprechaun gaat hij vaak
en graag de stad in om de stadse mens te bezweren met zijn fluit. Dan dansen ze allemaal achter hem aan, in hypnose. Ze dansen Elnio naar de pijpen en worden ervoor beloond. Hij houdt ze allemaal graag aan de drugs. Soms is hij een afgehakte kop op een steen, of een hoofd van glas die kapotvalt op de rotsen, en dan de zee in druipt om de zee te vergiftigen.’

12. Hoogmoed is een verschrikkelijke ziekte. Vers 18 zegt dat deze geest zich in stand houdt door projectie. Dat is zijn enige levensbron en dat is vals leven. Elnio is geheel gemaakt van roddel en achterklap. Vers 20 noemt het een stad van lauwe spijbelaars. Deze stad, Sheda genaamd, is gebouwd in de Elnio bron, en Kakia troont daar. Elnio is het dode hart van Kakia. Het heeft te maken met haar wortels, haar bloedlijnen. Ze doen er alles voor om hun verantwoordelijkheden te ontlopen. Als je niet met ze meedoet en je wijst hen hierop dan noemen ze het verwijten, en dat je niet mag roddelen en kwaadspreken. Het is dus zeer hypocriet. Ze hebben twee gezichten. Ze kunnen ook enorm kuis zijn ineens en vroom. Dan nemen ze een slachtofferrol aan. Ook willen ze de grootste zijn in hun lijden, in hun martelarensyndroom. Zij lijden het ergst. Het lijden van de ander doet er niet toe. Alles voor de glimmende munt en voor aanzien. Met hen is niks aan de hand. Het is altijd de ander. De geest van hoogmoed leeft dus door deze projectie. Ze worden kapitalistische roofvogels genoemd in de nieuwe bijbel.

De begijnen

13. Als zelfs christenen christenen zijn, dan is iedereen het, zou Kierkegaard zeggen. Christenen kunnen geen christenen zijn. Het is bijna onmogelijk voor een christen een christen te worden. Voor niet-christenen is het makkelijker om christen te worden dan voor een christen. De begijnen in de middeleeuwen hadden het grote bedrog van kerk en christendom door, en maakten een tussenweg. Ze gingen niet op de weg van maatschappij of kerk, maar op een derde weg.

14. De nadruk bij de begijnen lag op de boetvaardigheid. We zagen dit ook bij de flagellanten, die ook wel geselbroeders en kruisbroeders werden genoemd, en die opkwamen tijdens de hongersnoden en de pest in de jaren 1200 en 1300. Men moest God’s toorn afwenden. Men was ingedut in het kerkelijke systeem, in de behoudenis, in het redderssyndroom, oftewel het Laodicea syndroom. Men had het Kaïnsbevel van Genesis 4 vergeten, van het strijden tegen het vlees. In Egypte waren er andere versies van het Kaïn verhaal, en ook in de Aramees-Israelitische grondteksten was het niet zo eenzijdig als ze het in het westen hebben gepredikt. Het Aramees kan alleen in het verband gezien worden in het Egyptisch en Afrikaans. Maar men week in het marktdriftige westen van de grondtalen af, en kwamen zo tot een populair gemaakt varkensgrieks veelal. Waar het aramees nog werd gebruikt

daar kwam ook een ingeknot sluimer-aramees wat geen recht deed aan het oer-aramees. Zo gingen vele betekenissen verloren en werd het tot naam en letter afgoderij, persoonlijkheids-cultussen ten koste van de principes.

15. In het zwaardere gereformeerde, in de bevindelijke stroming, voortkomende vanuit de Nederduits gereformeerde kerk, begon men zich daar steeds meer tegen af te zetten, en werd er ook opgeroepen om terug te keren tot de grondteksten. De markt streed hier tegen. De markt nam de theologische scholen onder controle, zoveel als het werd toegestaan, en leerlingspredikanten werd een akelig rantsoen toegeschoven, tekstboeken die ingekort en populair waren gemaakt, om de hebzuchtige en verwende mens als theologische consument naar de mond en de buik te praten. Het is één van de grootste rampen in de geschiedenis geweest, dat predikanten zo opgehangen werden aan een lijn van marionetten. De bronteksten, de bronlexicografieën en bron-etymologieën werden van hen achtergehouden. Zo werd men slaaf van het varkensgrieks, het sluimergrieks, het westerse grieks, en veelal het latijns, de roomse taal, die veel van de afro-judeo talen had opgeslokt en weggekapt. Het is één van de grootste schandalen in de geschiedenis. Het baarde de moderne laodiceaanse kerk : Het volk was ten gronde gegaan door een gebrek aan kennis.

16. De nederduits gereformeerde kerk werd in 1816 onderworpen aan de nieuwe koning, Willem I, aan allerlei wereldse reglementen, en werd de hervormde kerk. Velen wilden terug naar het geestelijke, naar het nederduits gereformeerde, en begonnen het reveil binnen de hervormde kerk, eind 1810-er jaren en 1820-er jaren. In de 1830-er jaren begonnen predikanten op te staan tegen de hervormde kerk en begonnen zich af te scheiden. We moeten hierin de lijn van Kuypenga aanhouden die wees op het belang van het verdoemelijk zijn voor God, als doemelingen, niet als iets zwartgalligs en negatiefs, maar als het ontdekt worden aan de donkere bruid, oftewel de blootstelling aan de kennis van de diepte en grootte van de zondeval en de nietigheid van de mens. Daarbuiten wordt de mens bedrogen door Laodiceaanse drogredenen. Ook Vonk wees in de vrijmaking erop hoe belangrijk het was dat men zich moest uitstrekken naar de gebrokenheid en verdoemdheid voor God. Dat is dus iets voor de vromen, niet voor de goddelozen, waar onze nieuwe bijbel catechismus ook op wijst.

Oekoenoe, de oer-Kaïn

17. Ook Job verlangde hiernaar. Hij wist van het probleem van de overbehoudenis. Hij moest de pin door het vlees aanvaarden. Ook de afro-judeo geschriften wijzen hierin op het Kaïn verhaal. In de oer-afrikaanse mythologie was Kaïn genaamd ‘oekoenoe’. Waar zijn de vromen gebleven die zich hebben laten folteren en van geen bevrijding wilden weten om zo deel te hebben aan het lijden des Heeren, de pijn des Heeren te dragen om zo deel te hebben aan een hogere opstanding ? De nieuwe bijbel noemt

deze hogere opstanding de vreze des Heeren. Maar het voorspoeds-evangelie heeft de westerse wereld overgenomen. En zo is er bedrog op bedrog. De gereformeerde vaderen waarschuwden ertegen, maar de markt vocht tegen hen. Het Laodicea-syndroom is een marktwereld. Het gaat niet om de echtheid, maar om de nep, zodat het goed verkoopt. Men wil bedriegen en zichzelf bedriegen, want dat glijdt sneller, dat wekt beter de schone schijn.

18. Kaïn in de oer-afrikaanse mythologie, oftewel oekoenoe, was als krijgsgevangene onder een gevangenenbewaarders-moeder gesteld, en die sprak dat God niet zou komen om hem te behouden zomaar, maar om hem te verdoemen, oftewel zijn vlees. Dat was ook de opdracht van Kaïn zelf, dat hij zijn vlees zou overwinnen. Hij moest over het vlees heersen, maar dan zou God eerst over hem moeten heersen, en zijn vlees moeten verdoemen, oftewel blootstellen aan correctie, want dat is wat het is. Het is een zorgwoord. Geenszins wat ze er in de westerse kerken van hebben gemaakt vandaag de dag. Men heeft de eeuwige verdoemenis verdraaid, opdat het vlees veilig gesteld zou worden. Men redt hun religieuze vlees, keer op keer, en is zo overbehouden en ingedut geworden in het voorspoeds-evangelie, in het reddingssyndroom. Door al dat gered zonder de diepte in te gaan, zonder de oerkennis tot je te nemen, is er slechts bedrog, de opleving van het vlees. Men redt het vlees met hun formules, keer op keer.

19. We zien in de nederduits gereformeerde dogmatiek en de nieuwe bijbel het pad van Simson, van shama-zuni, en hij moest een oekoenoe worden, het vreemde juk aanvaarden, waar Jeremia ook over predikte. Hij moest komen tot het Kaïnsbevel om het vlees te onderwerpen, en dat begon in hemzelf. De oude profeten gingen over moeilijke paden, niet zomaar een pad van troost en utopie. Nee, ze werden tot een dystopie geleid, want dat leidde veel dieper. Zo kan het vlees van de mens overwonnen worden en bedwongen, anders zou het rampzalig zijn. Zo hadden ook Paulus en Izaak een pin in het vlees. Zij moesten bloeden voor God, om niet vol te zijn van zichzelf. Het ego moest aan flarden worden gescheurd. ‘Zij komt om je te verdoemen,’ werd er tegen Kaïn gezegd. Daar begint het mee. Dat is niet iets negatiefs. Dat hebben ze in het westen allemaal op de goddelozen geprojecteerd, maar het proces moet zich in henzelf voltrekken. Het vlees gaat niet zomaar dood. Het vlees moet de verdoemenis in, de volledige, eeuwige verdoemenis, oftewel eindeloos diep opdat het niet terug kan komen, niet meer op kan staan. Dat is een zorg, geen straf om straf op zich. Straf staat nooit op zichzelf, maar heeft correctie en zorg ten doel.

20. In de egypto-judeo context overwon Kaïn het vlees door het wurgtouw, stierf de adem van zijn vlees, en zo kon het vlees sterven. Abel, de adem, was in de egypto-judeo context de schaduw van Kaïn, als een beeld van het vlees. De grondteksten spreken er veel uitvoeriger over, zoals in de Egyptologie. Mozes was een Egyptoloog, en stelde deze verhalen op vanuit zijn kennis van de Egyptologie. In het Westen hebben ze

het allemaal heel eenzijdig vertaald. Abel, zijn schaduw, de adem van het vlees, moest sterven. Het kan op verschillende wijzen uitgelegd worden. Er is dus een hogere en een lagere Kaïn. De gehele Egyptologie, en zo ook de Afrikologie en Insectologie was gebouwd op het dualisme, zoals ook bij de Azteken. Ook het Judaïsme is hierop gebouwd. Zoals er in de Egyptologie een hogere en lagere Seth was, zo was er in het Judaïsme een hogere en een laghere satan. Satan betekent wederstaan, en ook God kon en moest soms wederstaan, bijvoorbeeld in het Bileam verhaal. Maar in het westen hebben ze dit zo eenzijdig gemaakt, zo gepolariseerd, dat het tot een satansparanoia, een satanssyndroom is geworden, en zo leven de religies met elkaar in onmin vanwege eenkennigheid.

21. Oekoenoe werd in ballingschap door de ballingschapsmoeder verkondigd : ‘Ze komt om je te verdoemen.’ Zo werd hij onder een twistzieke vrouw gesteld, hetzelfde wat er gebeurde met Job in de grondteksten. Job zei daarom : ‘Zouden we het goede van God aanvaarden en niet het kwade ?’ God laat het toe voor een reden, dat de welvaart niet tot ziekte wordt. Men moet terugkeren tot de gesel voor instructie. Daarom waren er de begijnen ordes en flagellanten ordes in de middeleeuwen. De begijnen waren de zijkerkelijken. Zij waren op de hoogte van het gevaar van het kerkelijke materialisme. Ook de flagellanten trokken de wildernis in om boete te doen, en kwamen zo buiten de kerk te staan. Het doemelingenschap verkoopt niet goed, en daarom is het een doorn in het oog van de voorspoedskerk, de kerk van Laodicea.

22. God komt allereerst terug om te oordelen, om de mensen te laten zien hoe verkeerd het is gegaan, om de mensen van hun voetstuk af te helpen of af te halen. Eerst moet je ontdekt worden als doemeling, gebrokene en verslagene voor God, want God is vroom. God kan de zonde niet verdragen. God maakt geen compromissen met de zonde. Eerst moet je een oekoenoe worden op het pad van Simson. De ogen van het vlees moeten eerst sterven.

23. Het is vreselijk dat er zo aangetrapt wordt tegen het boetelingenschap, dat men leeft om verwend te worden, en de diepte niet wil kennen. Het is tot een schijnwereld geworden, een schijnwerkelijkheid, en daar heeft men hun kerken om hen gerust te stellen in het vlees. Hun profeten en predikanten prediken hen naar de mond. Daar worden ze voor betaald met bloedgeld, met steekpenningen. Die worden gretig aangenomen, en gretig verkocht. Men laat zich graag omkopen. Alles om de bedriegelijke schijnhandel in stand te houden, voor de illusie van controle en macht, allemaal goddeloos. Men stoort zich niet aan God noch gebod. God is gewoon een woord in de mond geworden, een alibi, een schuilplaats voor het vlees. Het heeft geen offensief meer. Het is geen steen des aanstoots meer. Het is tot naamsreligie geworden. Slechte mensen lopen met God in de mond om een excuus te hebben om te zondigen, om te blijven pronken in het vlees. Alleen de leergierigen, de leerlingen, zullen ontkomen.

24. ‘Ze komt om je te verdoemen,’ kreeg Kaïn te horen. Daar moest hij zich op voorbereiden. Ze zou niet komen met een warme omhelzing, of een romantisch onderonsje, zoals in een religieus flutromannetje, of een roddel tijdschrift. Neen. Ze zou komen om hem op de kaak te slaan. Om hem met een steen op het hoofd te slaan. Hij moest naar Pniël gedreven worden, om op het pad van Job te gaan. Dit was ook het lot van Simson en de andere profeten.

25. Predikant of profeet, wat voor tronen hebt gij uzelf gemaakt ? Kom af van deze tronen. Leg het af voor de Heere, en aanvaard dankbaar de slagen van de gesel om u te behoeden tegen het grote bedrog en verderf van het vlees. Geestelijk herder, waar bent u toe gekomen ? Wat is de status die u bij uw schapen heeft u waard ? Predik hen het Woord van God, en wees bereid de kudde te verlaten om het ene verloren schaap te vinden. Dat betekent uw eigen verlorenheid voor God.

26. Alhoewel Kuyper de nederduits gereformeerde kerk wilde herstellen slaagde hij er slechts half in, want hij bleef steken bij de algemene genade en veronderstelde wedergeboorte, en werd tot genade-bakker, te zoet bevonden. Daarom moest de vrijmaking wel komen, en daar opvolgend de scheiding van 1953, oftewel het steenblokkiaanse pad terug tot de donkere bruid. Zij komt niet om de kerk zomaar te redden en te behouden, maar zij komt om de kerk het doemelingenschap te leren voor God, zichzelf niets in te beelden.

27. God daagt het vlees van de mens uit voor een gevecht.
God is niet klaar met de zonde.
Daarom trekt de Heere de mens tot Pniël.

7.

Uitverkiezing door Pniël

1. Buli 5 zegt : Ziet dan, gij die dieper in Haar tent komt : Zij zal Zich plotseling omdraaien en
worden tot uw vijand. En Zij zal u beschouwen als Haar vijand, want u bent tot
Haar gekomen. En Zij zal u behandelen als een vijand, want u bent tot Haar gekomen. Wanneer gij dan niet met Haar worstelt, zal Zij u vernietigen. Zij haat hen die
zich toetsloos overgeven. Zij rekent hen tot de bandelozen.

2. Buli 9 zegt : Vreselijk is haar toorn over degenen die van haar stelen, en verschrikkelijk is
haar toorn over degenen die haar in haar rust verstoren. Hemelse terreur is haar naam. Als ze het bevel heeft, kan niemand Haar woonplaats verlaten, alleen enkele
afgezanten glijden weg in de nacht. Spreek geen ijdel woord uit als gij bij Haar bent, want ze zal u verslinden. Maar zij zal zorg brengen tot hen die zorg dragen.

3. Uiteindelijk zien we hier de betekenis van de onbevoegde, van de leek : Zij zijn nog niet in haar geboren. Zij

moeten eerst met haar worstelen op Pniël. De uitverkiezing loopt niet slechts door Abraham, maar ook door Jakob.

4. Kamba 15 zegt : De Heilige Besnijdenis is het allerheerlijkste deel van God, het Bloedend Hart,
en het teken waartoe wij aan Gods Toorn kunnen ontkomen en het kunnen afwenden. God haat de onbesnedenen en zal hen vernietigen. Laten wij niet lichtzinnig met deze dingen omgaan.

5. Het is van belang dat wij besneden zijn van hart en verstand als wij tot God naderen.

6. Als wij diep in het boek Numeri gaan, dan zien we dat het een nomadisch boek is. Bemidbar heet het in het Israelitisch, oftewel in de wildernis. We zien dezelfde strekking in het boek Buli, namelijk dat men nomadisch moet zijn, opdat de zonde hen niet zal vinden. Vandaar ook dat het gevaarlijk is voortijdig de tenten neer te zetten en nederzettingen te bouwen. De zonde is voortdurend op jacht, en vandaar het Kaïnsbevel van waakzaamheid en strijd tegen de zonde, zelfs het heersen over de zonde. Vandaar dat Ezau ook op jacht moest gaan, als een beeld van de jacht op de zonde. En hij moest minderen opdat zijn vlees en vleselijke status zou doodbloeden. Het vlees wordt niet zomaar overwonnen. Het wordt overwonnen door de geestelijke jacht in het minderen en in het nomadische leven. Maar dat leven is vaak verkeerd of verzwakt voorgesteld. Ook zijn mensen veelal materialistische reizigers geworden, of plezierreizigers, rampentoeristen zelfs.

7. Daarom begint Buli 1 met : ‘Zij is in oorlog tegen de grote stad. Aan de grote rivier in de wildernis is zij. Ziet, zij zal de grote stad tot een wildernis maken.’ Dit leidt vervolgens terug tot de bronnen van het Woord, opdat de mens waarlijk nomadisch kan zijn, tot overwinning over de zonde. Dat is geen gemakkelijke opgave. De mens moet dichtbij het Woord blijven : ‘En Zij zal de bronnen van Haar Woord openen, opdat Haar kinderen eeuwig leven zullen vinden. In tenten zullen zij leven in de wildernis wanneer de grote stad is vergaan. En Zij zal onder hen zijn, om hen te onderwijzen. En het onderwijs zal hun bescherming zijn tegen de zonde. En zij zullen moeten leren te strijden tegen de zonde. En Zij zal hen leiden tot de jachtvelden, en hen het eeuwig leven laten zien. En zij zullen nomaden zijn, altijd doortrekkende, opdat de zonde hen niet zal vinden.’.

8. Ga je te langzaam, dan zal de zonde je vinden. Ga je te snel, dan zal de zonde je vinden. Daarom moet de mens afgestemd zijn. Daarom moet de mens geschoold worden in het Woord, grensgevoelig worden, en begrijpen waarom dat zo is. Daarom moet de mens geoefend worden hierin, waar het boek Odenlech over spreekt. Ken uw vijand, ken het pad.

9. Blijf dichtbij het Woord, want het Woord geeft zowel de geboden als de kennis.

10. We lezen in Behemma 1, in de psalm van de vierde bloem : Bloem van Maria, vlieg weer, open je baarmoeder

en laat me je kinderen zien. Je melk was zachter dan de zachtste honing en zoeter dan het zoetste fruit. Je bracht me het zwaard van Adam, om de poorten van Eden weer te openen. Vlieg, mijn regenboog, de hemel zal voor je opengaan. Bloem van Eva, moeder van duizend moeders, breng me naar je huis en begrip, breng me naar de bloem der bloemen, want je sleutels reiken tot in de laatste hemelen. Open de rivieren met je bloem, de bloem van geboorte. Breng me naar de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt.

11. We lezen in het Eeuwig Evangelie dat Maria de tweede Eva is, zoals Yeshua de tweede Adam was. Nu, het geheimenis ligt in de donkere Eva verborgen, want zij staat voor de zonde-overtuiging en de zonde-kennis. Eerst moeten wij het probleem kennen, hoe diep de zonde is gegaan, en hoe diep de mens van God is afgedwaald. Dat is de hogere kennis van Eva, van de tweede Eva. In deze psalm van de nieuwe bijbel, van het eerste boek, Behemma, oftewel de Genesis van de nieuwe bijbel, wordt er aandacht geschonken aan dat geheimenis.

12. Eva, oftewel de hogere Eva, de tweede Eva, heeft sleutels tot de laatste hemelen. Wat betekent dit ? Ken je het spreekwoord : de laatsten zullen de eersten zijn ? Het zijn de hemelen, en het is de kennis, die door de zonde van de mens ver weg zijn gedrukt. Ze zijn verlaten, verworpen, vergeten, maar Eva gaat daar weer naar terug, de tweede Eva, Maria, net zoals haar zoon Yeshua, de tweede Adam, want die ging ook altijd op zoek naar het verloren schaap. Dat heeft een hele diepe betekenis. Wij moeten de minsten zijn, niet altijd haantje de voorste willen zijn. Wij moeten nederig zijn, en elkaar de helpende hand bieden. Wij moeten opkomen voor de mensen en de dieren die het minder hebben. We moeten niet de meerderheid in het kwaad volgen. In de psalm moeten we gaan tot de bloem van Eva die tot het huis van Eva leidt. Die bloem zal tot de rivieren leiden tn tot geboorte. Dat is een geboorte in nederigheid en armenhulp, een geboorte in het zijn van de minste, niet haantje de voorste, niet grijp maar raak. Dan kom je op een heel ander pad, namelijk het smalle pad, wat ook een lang pad is. Dan ben je een pelgrim. Dan zul je gaan tot de laatste oceaan die de laatste traan wegspoelt. Het is een hele lange tocht, waarin de mens veel moet leren. De mens is door de zonde een heleboel dingen vergeten. Maar wij moeten teruggaan naar moeder Eva, die de moeder der levenden genoemd wordt, de tweede Eva, die het geheim laat zien van het smalle pad, waarop Yeshua, haar zoon, ook was, als een voorbeeld. Dat is de tweede Adam, als een beeld van het overwinnen over de zonde. Eerst moet je dan de zonde onder ogen komen en de grootte inzien van de zonde, en dan is het zaad van de vrouw de overwinning, oftewel van de moeder van duizend moeders die geboorte geeft, waar de tweede Eva voor staat.

13. Als kind moet je terugkeren tot je hemelse moeder. In haar ligt het geheimenis van de wedergeboorte. Dat is wat de bloem van Eva is, die allerliefste bloem van Eva. Zij is lief in de zin dat zij ons onderwijst en ons kastijdt en beschermt waar nodig. Zij waakt daadwerkelijk over onze zielen.

Zij zal ons ook alle andere kinderen laten zien, hen die verborgen zijn in haar bloem. Dat zijn kinderen van allerlei taal en afkomst, want de bloemblaadjes laten de variëteit zien. Iedereen is uniek in het geheimenis en heeft een eigen plaats en taak.

14. In het eeuwig evangelie is Eva ook een beeld van het heilige geestelijke wat we moeten ontvangen. Denk aan de pinksterdag. Het is het terugontvangen van de geestelijke moeder.

15. Het wenen is bek't en bek in de Israelitische talen, een woord wat in de Egyptische context verbonden is aan de geboorte, aan contact met de onderwereld en met de godin, met moeder god. Natuurlijk is het een neutraal woord, want het volk Israel verviel tot vleselijk wenen, omdat ze terugwilden naar Egypte, naar de vleespotten, om daar slaaf te zijn van het vlees. Zij wilden niet tegen de reuzen strijden, terwijl ze daar wel toe geroepen waren. Jozua en Kaleb riepen op tot de oorlog tegen de nefilim, de reuzen, wat natuurlijk een geestelijke oorlog was, maar zij werden toen bedreigd met steniging. Het volk wilde niet weten van de geestelijke oorlogsvoering. De mens weent zowel voor het vleselijke als het geestelijke. De Egyptenaren hadden als God Rw, de wenende, die trouwens ook door de Israelieten werd overgenomen als het geestelijke en het pinksteren. Rebekka, of Rw-bekka, wees op de wenende godin van Egypte, of de godin die oproept tot strijd, de godin die oproept tot het wenen. Zo riep zij al in de baarmoeder Jakob en Ezau op tot de strijd. Dit was een strijd tegen het vlees, maar Jakob en Ezau streden in het vlees. Het moest nog worden tot geestelijke strijd. Zij hadden hun moeder Rebekka niet verstaan. Daarom moest Jakob tot Pniël gaan.

16. De Israelieten verlangden naar de dood toen ze in de uittocht waren. Ze wensten dat ze waren vergaan in de woestijn. Nu, dat is niet zo vreemd. Ook Elia had een doodswens, en Job, en Jeremia. Zij werden met grote vijanden geconfronteerd. Het volk dacht dat ze door de Heere in een valstrik gelokt waren, zoals Jeremia daar ook over klaagde en God een bedrieglijke leugenrivier noemde. Zij waren in grote worsteling met God. Zo diep kan het lijden gaan. Het is belangrijk echter niet met het vleselijke mee te gaan. De Israelieten lieten zich met sentiment meesleuren, dat het toch beter was in Egypte, en daarom verkozen ze de dood. Het ging verkeerd wanneer zij daadwerkelijk besloten naar Egypte terug te gaan. In de worsteling met God is het belangrijk ook met het zelf te worstelen, en met de vijand, om in de vreze des Heeren te blijven toetsen, en niet af te dwalen in de vleselijke vreze die overmoedig is en roekeloos, en die de overmaat begeert. Die wil de discipline en de restrictie niet, die wil de tucht niet. Ze waren op zoek naar een nieuwe leider.

17. We moeten leren zeggen : 'De Heere heeft gegeven en genomen,' en zo de restricties voor onze eigen bestwil aannemen. De Israelieten lieten zich verleiden tot overmaat en overmoed. Ze waren anders bang dat de nefilim hun vrouwen en kinderen tot buit zouden maken, tot bezit, en zich ermee zouden

versieren, zegt het Aramees. Ze waren bang dat ze zo een bespotting zouden worden. Daarom verkozen ze Egypte. Het Aramees laat zien dat ze henzelf als een gebod plaatsten boven God. Het was iets vleselijks, niet iets geestelijks.

18. In de Egyptologie is bek’t, bega, het wenen, verbonden aan de visserij, en aan de melk borsten van de vrouw, beka-ti, borsten gezwollen door de melk, verbonden aan de zuigeling, en aan de olijfboom, beq-t, beq, als de boom geplant aan waterstromen, wat eigenlijk tranenstromen zijn, maar er is ook duidelijk een vleselijke vorm, namelijk het bedriegelijk zijn, het vleien, het onoprecht zijn, beq ha-t, en de grootste willen zijn in het lijden, het meeste willen hebben, voor eer bekh-t, waarvoor uiteindelijk de Israelieten vielen. Ze verloren zo het onschuldige kinderschap, wat als de enige sleutel was tot het beloofde land. Dat verwierpen ze. In de Egyptologie waren de ware tranen ervoor om de mens terug te brengen tot het Woord van God, b’k, bek. Bek was het Woord van God in het Egyptisch, voorgesteld als veren. In Bekhau, het land der tranen overwon Rw, de wenende godin, of godin van het wenen, Seth, het kwaad. Seth was dualistisch. Er was een hogere Seth en een lagere Seth, een goede en een slechte. In de Egyptologie waren de tranen het contact maken met het vreemde.

19. Uiteindelijk wilde het volk Israel wel tegen de reuzen strijden, maar het was al te laat. Ze mochten niet meer, maar ze deden het toch, en zo kwamen ze in Amalekitische ballingschap, werden ze verdreven tot Horma, tot Herma in het Aramees, oftewel de ballingschap, krijgsgevangenschap, slavernij, in de Hebreeuwse betekenis. Het Hebreeuws noemt het zelfs doemgevangenen, apart gezet om te worden geofferd. Ook betekent het lichamelijke mutilatie, afkapping van lichaamsdelen.

20. Mozes had een Afrikaanse vrouw genomen. Hij was Egyptoloog en kon het nu verdiepen in de Afrikalogie. Mirjam was er woest over. De vrouw was niet Israelitisch, en Mozes had al een vrouw. Ook stoorde ze zich eraan dat God Mozes boven haar had verkozen. Er was jaloezie in haar hart. Iedere door God geroepene heeft te maken met deze geest van Mirjam. Deze geest staat in de reformatorische opvoeding bekend als ‘Vultus’, een zwarte cobra die ook in een leprechaun kan veranderen. Deze geesten draaien alles om. Deze geesten sjoemelen, ontwijken context en nuance, en gaan over tot het vervolgen van de vromen.

21. Yeshua is zwaar afgebakend door de donkere bruid van de zondekennis. Zonder het ontdekt te zijn aan de zondeval is het onmogelijk tot Yeshua te komen. Yeshua betekent in de oude talen gewoon het afsterven aan het vlees.

22. De reformatoren wezen op de woorden van Jezus : ‘Raak mij niet aan.’ Dit moest wel, want Jezus was door de kerk misbruikt. De mens moet weer op de geestelijke doodsstaat gewezen worden.

23. Het vlees sterft niet zomaar af. Neen. Ook Yeshua moest daarvoor diep

de aarde in om de donkere bruid te ontmoeten, oftewel de zonde kennis, het ontdekt worden aan de grootte van de zonde. Men heeft van Jezus een afgod gemaakt en een aardse koning, waar de reformatoren tegen waarschuwden. Allereerst kwam God als een moeder, stelden de reformatoren, maar die hebben zij verworpen. We zien nu een patriarchische cultus op aarde die zijn weerga niet kent, waarin alles draait om opgeblazen mannenvlees, wat ook zeer religieus kan zijn, zich ook zeer geestelijk kan voordoen. Oh, de vijand kan zo bedriegelijk zijn.

24. Kamba 20:91 zegt : ‘Vraag altijd om de grootste Vreze des Heeren, want als jouw vreze des Heeren onvolkomen is zul je nog misleid worden.’

25. Dit vers staat overigens twee maal in de nieuwe bijbel, want het staat ook in II Duizen 28:29, om te laten zien hoe belangrijk het is.

26. De vreze des Heeren kan overtuigen en openbaren, kan onderwijzen, opdat men ontdekt wordt aan de zondekennis, aan de zwarte bruid. Zonder de vreze des Heeren kan men niet tot haar naderen.

27. De vreze des Heeren is immers het begin en het hoofd van de kennis, oftewel de hoogste kennis. De psalmist begeerde haar. Wij kunnen alleen de wereldse begeerte achter ons laten door haar te begeren.

28. Als we vandaag de dag naar de kerk kijken, dan zien we ook een afgodisch volk wat zich telkens van de Heere afkeert. Wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. De vrome heeft nog steeds te strijden tegen de geest van rebellie. De vrome dient hiervoor te staan in de grootste vreze des Heeren, oftewel het hemelse touw, anders zal de vijand gaten vinden en er dankbaar van gebruik maken. De strijd is wezenlijk.

29. De reformatoren stelden dat de mens graag naar Midian gaat, terwijl Midian een nomadisch roversvolk is met snelle kamelen. Maar het volk moet naar Kanaän gaan. De reformatoren stelden dat de mens dikwijls niet getrokken wordt door de woestijntocht, en niet bekoord raakt door de strijd. Ze stellen dat de mens de valse rust bemint, zoals Issaschar. De mens verkiest Midian boven Kanaän. Ze noemen dat de zuigkracht van de aarde, van de zonde, groot is, en dat toen Ruth met Naomi en Orpa op de grens van Kanaän stond, toen koos Orpa voor haar volk en haar goden. Ze koos voor Moab. Dat was in haar hart.

30. Ruth is in die zin een beeld van de zwarte bruid. Zij had al gekozen. Zij was ten volle overtuigd. Zij leidt tot de dorsvloer waar de mens zijn leven dient af te leggen. Willen wij geleid worden door de zwarte bruid, of door Orpa die naar Moab gaat ?

31. Het is een bitter pad van de zwarte bruid, want je moet alles achter je laten. Maar alleen zo zal er een goede oogst zijn.

32. De reformatoren wijzen op het Golgotha-verhaal. Jezus nam de edik niet aan.
Ze wijzen ook op Numeri 6, dat de edik voor de Nazireeërs verboden is.

33. We kunnen stellen dat we het bittere pad moeten begaan, en ons niet door de edik moeten laten misleiden. Als men gaat drinken dan is er geen ruimte meer voor de overtuiging van zonden.

8.

Waar vergeving tot verraad wordt

1. Voor de reformatoren is mo'ed verbonden aan de tent der samenkomst in de zin van Exodus 25:22, het 'aldaar zal ik Mij aan u openbaren en met u spreken.' Eigenlijk noemen de reformatoren het de tent van de openbaring, maar blijft toch vasthouden aan de tent van samenkomst, omdat dat het middelpunt is van de kultische handelingen.

2. In de egypto-judeo context moeten we opmerken dat mo'ed in het egyptisch heenwijst naar de geboden, in de zin dat men alleen tot de Heere kan komen, als men de geboden onderhoudt, anders is er geen sprake van openbaring. Zo vermeldt het boek Leviticus ook een heleboel voorwaarden waaraan de offerkultus dient te voldoen, en dat als men verkeerd offert de dood het gevolg is. Zowel in de Halal als in de nieuwe bijbel wordt dit diep uitgewerkt, opdat er geen misverstanden over kunnen bestaan. Er is een valse Leviticus, waar ook het Eeuwig Evangelie tegen waarschuwde, en wat werd beschreven. Iedere tentwerker diende dus op de hoede te zijn.

3. Kan men zomaar tot de piramide gaan die omgeven is door water, en dan door onder water te zwemmen zomaar rechtstreeks binnenin de piramide te komen ? Neen. De Heere laat een omweg zien, want er zijn vele gevaren die op de loer staan als men deze geschriften wil behandelen. Dan moet men het pad kennen en niet tot overhaaste interpretaties komen. Uiteraard gaan wij daar dieper op in.

4. De reformatoren wijzen erop dat het offer, qorban, er is opdat de mens tot God nadert, maar we kunnen stellen dat we dan wel moeten weten wat het is en wat het niet is, want daar is een zeer groot misverstand over. Uiteindelijk leidt het valse offeren tot de dood, dus daarom is onderwijs hierover van groot belang. De reformatoren wijzen erop dat offeren naderen betekent, maar zelfs dan zijn we er niet, als wij tot God naderen. De nieuwe bijbel is daar ook zeer duidelijk over, dat er eerst een Pniël zal zijn tussen God en mens. Als eerste is God vijandig tot de vleselijke mens, met name als de mens tot God wil naderen. Vandaar dat men het offer dient te leren. Het offer is niet zomaar een plaatsvervanger.

5. De reformatoren stelden dat dit offer een lam of een rund was, en dat dit offer geheel vrijwillig was. We kunnen ons afvragen hoe dit gegaan is. Als we verder lezen in de oude bijbel, dan zien we dat het beeldspraak is, want God houdt helemaal niet van offers, maar van belijdenissen. Dat zijn de ware offerrunderen. Het gaat dus om de offers van het hart. Zo nemen een

heleboel Israelieten deze teksten uit Leviticus ook niet letterlijk, omdat ze de beeldspraak ervan kennen. Ze kennen de oude talen, wat die talen inhielden. Het is van belang niet bedrogen te worden door de uitwendige wereld te gaan, die als gelijkenissen is, maar om te gaan tot de inwendige wereld. Maak het in orde met God, en kom niet meer met valse offers tot God. Zo vaak in de oude bijbel stelt God dat de offers der mensen ongewild zijn. God haat het. Daar heeft God geen welbehagen in. Dus waarom zou de mens doorgaan met zondigen ?

6. We kunnen en moeten hierbij opmerken dat als we dat zomaar direct zouden doen dan zou het ook tot een afgod kunnen zijn, dus daarom moet de mens eerst op Pniël worstelen met God, met zichzelf en de vijand, oftewel het toetsen, buhhan in het Aramees. Het gaat dus niet zomaar om de yadt, de kennis, op zich. Vandaar dat er ook werd gesproken van de oerim en de thummim. Men dient de vreze des Heeren boven alles te begeren.

7. De reformatoren stelden dat de offers geen gebreken mochten hebben. God wilde een volkomen offer, oftewel volkomen, absolute onderwerping. We kunnen stellen dat het daarom van belang is de grootte van de zonde onder ogen te komen, ontdekt te worden aan de diepte van de zondeval, en daaraan niet af te doen.

8. De reformatoren wezen erop dat de huiden naar de ingang van de tent gebracht werden, als teken dat het God toebehoorde.

9. Wij moeten erop wijzen, wat ook de Halal doet, dat als we spreken over offerdieren, dan zijn dit zondemachten en leugenmachten in de grondtekst. Geenszins mag er van letterlijke, natuurlijke dieren gesproken worden. Het zijn zinnebeelden. Men moet de strijd aangaande tegen de zonde in het Kainsbevel en het jachtsbevel, oftewel het Noachsbevel, ook gehoorzamen, wat een jacht is op het vlees, en wat een jacht is naar kennis, wat alleen in de buhhan, de toetsing, kan plaatsvinden. De mens moet aan zichzelf sterven, aan alle zonde en leugen.

10. We kunnen stellen dat Leviticus uiteindelijk de diepte van Pniël is. Men mag niet tot de uitwendige vormen komen, want dat is ijdele afgoderij. Vandaar dat de exegese van belang is, en daartoe dient men de hermeneutiek te kennen, want er zijn regels voor de exegese. Vandaar dat er niet te licht over de wetenschap van het predikantschap gedacht mag worden, want de predikant draagt een grote verantwoordelijkheid.

11. We kunnen stellen dat er geen Leviticus is zonder Pniël, dus er is ook geen Exodus zonder Pniël. Pniël is daarom een prominente plaats in de nieuwe bijbel. Op Pniël moet de mens leren toetsen, ook al die religieuze verschijningsvormen moeten getoetst worden.

12. ‘Je moet alles verdienen.
Je mag alles verdienen.
Je kan alles verdienen.’

13. Dit zijn vaak vieze woorden voor genadisten en geloofisten. Alles gaat bij

hen door genade en geloof. Toch spreken zowel de oude als nieuwe bijbel over een geestelijk verdienmodel. Deze wereld en haar bloedlijnen zijn opgebouwd uit een vreemdsoortige genade waarin het verdienen vals is voorgesteld. We komen uit op het feit dat we het niet vleselijk kunnen verdienen, maar we moeten het wel geestelijk verdienen. ‘Koop van mij,’ zegt Openbaring. ‘Koopt zonder geld,’ zegt Jesaja 55. Het is loon naar werken. Menselijk gaat dit vaak verkeerd, dus daarom moet de genade wel inspringen. Zowel genade als verdienen zijn dus deelwaarheden. Ze moeten in de juiste verhouding staan tot elkaar. Denk na over deze woorden : ‘waar vergeving tot verraad wordt.’ Er is veel misbruik van genade op deze aarde. Dat neemt niet weg dat er genade moet zijn, maar om te corrigeren, om de mens van vleselijk verdienen tot geestelijk verdienen te brengen.

14. Dit is de opdracht : neem het beloofde land in. Versla de vleselijke machten die het beloofde land hebben verdraaid. Dat is een studie opdracht.

15. Wie God ziet sterft, aan zichzelf, wie God ziet wordt ziek, want God is een ondoorgrondelijke nachtmerrie. God laat zien wat de mensheid haar heeft aangedaan. Daniël werd ziek van de visioenen en dromen die God hem liet zien. We moeten daarom de diepte van de zondeval onder ogen komen. Daar kan niet genoeg over gepredikt worden. Lauwdianen willen dit niet horen. Die willen doorslapen. Ze leven in een drogbeeld waarin alles al goed en wel is. Ze willen niet strijden voor het ware beloofde land. Het zijn zaaddriftige deserteuren die strijden tegen het ware leger des Heeren. Het zijn zaaddriftige spijbelaars die elkaar ronselen voor de grote strijd tegen God. Ze hebben hun eigen afgoden, hun eigen God. Vandaar dat studie belangrijk is om aan deze valstrikken te ontkomen. Alles kun je zelf verdienen, alles moet je zelf verdienen, niet door het vleselijke maar door het geestelijke. Alleen in de zondekennis kan het zaad goed sterven, opdat het vleselijke wordt afgedaan. Lauwdicea heeft een te romantische wereld geschapen waarin alles onwerkelijk is. Het is een valse vrede en een valse rust. Het is een typisch en kenmerkend verschijnsel in deze wereld. Je zult niet veel vrienden maken als je het ontmaskert. Dat is tegelijkertijd de beproeving.

16. Men wil horen wat men wil horen. Men wil naar de mond gesproken worden. Het is verschrikkelijk als je mensen waarvan je houdt hierin ziet afdwalen, mensen die dichtbij je staan. En toch moet je verder. We moeten verder bouwen aan de bruggen. Misschien zullen ze later ooit volgen. Wij moeten het beloofde land innemen en het beloofde land herbouwen en bewonen. Ook zij zullen dit eerlijk moeten verdienen.

17. ‘Je moet het zelf verdienen.
Je mag alles zelf verdienen.
Je kan alles zelf verdienen.’

18. Hoeveel afgoden de mens ook optrommelt, en hoeveel formules de mens ook opprevelt om het te ontlopen, uiteindelijk zal de mens toch het beloofde land moeten innemen en herbouwen, intens deel hebben in deze

strijd. Iedereen moet persoonlijk de vijand, het ego, verslaan en het doorleven, anders is het niet echt en heeft het geen grond.

19. Je moet werken voor openbaring op openbaring.
Hier kan het vele malen mis gaan, maar zomaar een opzegversje over Jezus gaat het probleem niet oplossen, omdat het een gedicht is met een diepere betekenis.
Werk moet in goede samenhang zijn met studie, en studie moet in goede samenhang zijn met toetsing. Zo moet de mens afgestemd worden. Alles begint op Pniël.

20. Studie en werk. Toetsing en afstemming. Dus niet zomaar verdienen of genade. Het wijst op een dieper pad. Het beloofde land kan niet zomaar ingenomen worden. Er zijn vele valstrikken langs het pad. Velen dwalen af. Velen raken verstrikt.

21. De reformatoren stellen dat God het dikwijls toelaat dat verharde en ongeschikte mensen zich verheffen.

22. De reformatoren stelden dat het geloof niet zomaar een lichtvaardige of blote mening met betrekking tot onbekende zaken is, maar is een volkomen en nauwkeurige kennis van het evangelie. Geloof is in de leer van de reformatoren dus volkomen en nauwkeurige kennis, en als er dus een gebrek is aan de prediking van het evangelie, dan zal er ook geen geloof overblijven.

23. De reformatoren stelden dat religie op zichzelf niks zegt. Zo zijn er hongerige honden die door vraatzucht worden gedreven, en woedende leeuwen die niets anders dan razernij blazen. Zij worden aangedreven door eerzucht. Ze zijn eerdriftig.

24. De Aramese Joden noemden God rw, het hemelse geestelijke waarvan de Aramese christenen later geloofden dat het op de pinksterdag tot de mensheid kwam, de duisternis des Heeren om de valse lichten der mensen te doven. Nu, in Egypte werd God al rw genoemd, RU of ROE, en oorspronkelijk kwam het van de Yoruba in het Nigeria gebied, dieper in Afrika, waar RU of ERU, of IBERU de vreze des Heeren is. De vreze des Heeren is het begin en het hoofd van de wijsheid. Laten we niet vergeten dat Jezus hoofdzakelijk Aramees sprak, en dat RW of RU (ERU) de wijze was waarop hij God aansprak, als zijnde de Vreze des Heeren. Wij zien namelijk in het paradijs al, in het boek Genesis, dat dit van Afrika tot Edom (Eden) liep. (Vgl. Ethiopische bijbel)

25. De reformatoren stellen dat de lichtgelovigen, of middelmatige gelovigen, worden misleid. Alleen ijverige leerlingen zullen tot de waarheid komen. Het evangelie is een school. Bij de reformatoren gaat het hier om afstemming naar tijd, plaats en mate, dus niet zomaar om werken op zich. God kwam niet de werken tegemoet, maar de afstemming. Hierin moet de mens grensgevoeligheid leren, niet boven de goede maat gaan. Eerzuchtigen gaan boven de maat. Dat is wat eerdrift doet.

26. De mens houdt van religieuze

steroïden. Je ziet het overal. De reformatoren wijzen daarom terug naar het Woord. De mens heeft van alles buiten het Woord om verzonnen, en heeft ook het Woord naar eigen goeddunken uitgelegd, maar de reformatoren laten zien dat een mens het Woord niet kan uitleggen. Dat kan alleen God. We moeten daarbij opmerken dat ook alleen God kan bepalen wat het Woord is. De vromen moeten daarom door het geestelijke geleid worden. We moeten daarbij ook opmerken dat vanwege het grote bedrog in het geestelijke de mens eerst tot Pniël moet gaan. Toetst alles en behoud het goede. Wees waakzaam. Waakzaamheid en alertheid, onderscheiding, is in de leer van de reformatoren ook de definitie van God, en volkomen en nauwkeurige kennis van Woord en evangelie is de definitie voor geloof, dus in de leer van de reformatoren is niets goedkoop en kom je er ook niet zomaar langs. Geloven is kennen, en niet zomaar kennen, maar volkomen en nauwkeurig kennen. laten we denken aan nuance en context, en diepte, en niet halverwege ergens stoppen om onze markt op te zetten en onze stad daar omheen te bouwen.

27. De reformatoren waarschuwen dat er bedriegers in de kudde zijn geweest, en dat het sinds het heengaan van Paulus en Augustinus wel veel erger is geworden. De reformatoren bakken in dat opzicht geen zoete broodjes. Zij roepen op tot alertheid, wat de definitie van God is, als een alarm. Het mag niet buiten het Woord van God omgaan, en daarom onderwijzen de reformatoren het Woord van God.

28. De hemelpoort ligt alleen in de diepte van Pniël, niet erbuiten, en men dient een beter besef te krijgen van wat de hemel is, niet als dingbegrip maar als functie begrip. De hemel is de grote oorlog tegen het vlees. Het is een studie plan, een school, geen letterlijke oorlog.

29. Het beloofde land kan alleen ingenomen worden door kennis. De mens moet door de kennis ingenomen worden. Het werkt dus aan twee kanten. Zo was dat ook met Jakob op Pniël. Jakob moest zowel overwinnen als overwonnen worden. Zo was dat ook met Jeremia.

30. De reformstelde dat er geen gerechtigheid en zaligheid was door de geboden en de werken. Maar hij wees wel op de afstemming naar tijd, plaats en mate. Uiteindelijk komt het daar op aan. Hij wees op de hemelse kennis. Zo wees hij dus op de hemelse geboden en de hemelse werken, die alleen door de afstemming tot de mens konden komen. Daartoe zou de mens overweldigd worden.

9.

De verlorenheids-kennis

1. De reformatoren stelden dat in het oer de mens grote gaven had, maar dat door de zonde er geen spoor van reinheid meer is overgebleven. De mens is dus verdorven in al zijn delen, en daarom heeft de mens iets van buiten nodig. Daarom hamert Calvijn op de afstemming.

2. We moeten hierbij opmerken dat het om afstemming en toetsing gaat. Wij

moeten dus tot Pniël gaan. De mens moet gaan tot de verlorenheids-kennis, oftewel de zwarte bruid, en moet met haar worstelen. De zwarte bruid is de hemelse kerk, de moederkerk. Als de mens de verlorenheids-kennis niet heeft, dan bedriegt hij zichzelf.

3. De reformatoren stellen dat onderwijs in de leer op zich niet genoeg is, maar dat er ook dagelijkse oefening nodig is en de prediking ervan.

4. Het leven is proza. De reformatoren stellen dat de raadslagen van de vijand en de aanstoot van de goddelozen nodig zijn, want anders zou volharding te makkelijk zijn, want dan zou het een aangename weg zijn, een lieflijke en zachte weg. Daarom moeten er hinderpalen van verlokking zijn, om moeilijkheid geboren te doen worden, stellen de reformatoren.

5. Standvastigheid wordt daarom weinig gevonden. Alleen hen die tot de strijd zijn toegerust houden vol tot het eind. De reformatoren stellen dat God de goddelozen daarom vaak spaart, en vet maakt door voorspoed, en juist naar zijn kinderen harder en strenger is.

6. God is niet romantisch naar God’s kinderen. De goddelozen krijgen een valse hemel, en er zal loon zijn naar werken.

7. Het is een gedicht. Het leven is proza. De goddelozen zullen weer verwelken, zullen weer vergaan, uiteindelijk. Telkens komen ze echter weer opzetten opdat het plan des Heeren wordt volbracht.

8. Proza, verhalen, zijn dus nodig om het te kunnen verwerken, tot de diepte te kunnen gaan. Het leven is dus niet zomaar alleen maar botte kennis. God is veel groter dan dat. God is een geheimenis, de eindeloze diepte die voor mensen onbereikbaar is. Een ieder zal zijn leven moeten geven voor dat geheimenis, en op de tocht zal men worden beproefd. God leidt de welwillende in.

9. God doet al deze dingen opdat het vlees onder de roede wordt gehouden, stellen de reformatoren. Dat moet gebeuren opdat het niet brooddronken wordt. Als God dat niet zou doen, dan zou men in een doodsslaap terecht komen.

10. Daarin is de sleutel in het minste. Niet het vele, maar het weinige. Het is een hongergeboorte.

11. Het Woord van God is een psalm. Het is een beproeving, want velen misbruiken het Woord van God om over anderen heerschappij te voeren. De reformatoren stellen dat je dienstknechten van God op deze wijze kunt herkennen : Ze helpen mensen om afgestemd te zijn op God, ze vragen voor zichzelf geen heerschappij, ze zijn niet uit op winstbejag.

12. Toch kan de wereld hen niet verdragen, stellen de reformatoren. De goddelozen doen de dienstknechten van God kwaad, en de overheden slapen. De menselijke geboden zwijgen, stellen de reformatoren. Er wordt niet met de dienstknechten van God rekening gehouden. Van de wereld kun je geen bescherming verwachten. Zij hebben

altijd andere dingen te doen. Maar zo vinden de dienstknechten van God de weg tot God. Zo blijven ze op het smalle pad, dieper de wildernis in.

13. Als je waarlijk geloof wil hebben is dat niet zomaar iets vaags, maar gebeurt dat door het Woord van God. Het ware geloof is kennen, een studie plan, en dat vraagt om volkomenheid, anders treft het geen doel. Geloof is in het westen tot formule geworden, tot opzegversje. Maar geloof is een school. Spijbel niet. Blijf niet telkens in dezelfde klas zitten omdat je er andere liefhebberijen op nahoudt buiten God om, buiten de kennis om. Maak het beste van je leven.

14. De stormen gaan komen, de wateren gaan komen, en dan moet je diep zijn, anders wordt je meegesleurd. Dat kun je niet allemaal op het laatste moment doen. Je kunt een boot ook niet even in één dag maken. Ga er nu al mee aan de slag.

15. De reformatoren stellen dat je niet tot de kennis komt zomaar zonder het Woord van God. Kennis is dus ook niet iets vaags. Doe er niet te makkelijk over, alsof het wel in de wind te horen is, alsof je het naar willekeur kunt gebruiken en toepassen. Keer terug tot de studie.

16. Stem af op het Woord van God, niet op het woord van mensen.
Houdt je daarmee bezig.

17. Alle volken zijn met blindheid geslagen, stellen de reformatoren. Maar er is een pad voor hen die zich afstemmen.

18. Alle volkeren wandelen in hun eigen wegen, stellen de reformatoren. Kijk maar om je heen. Je ziet het. De reformatoren stellen dat ze in de dood zijn verdwaald.

19. Genesis 15:1 : ‘Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.’
De Heere is een beeld van het hemelse loon. In de Yoruba taal betekent èrè (vgl. Heere) ook loon, als een hele diepe wortel van het Egyptisch ‘Herw’, of ‘Here’ (Griekse transliteratie : Horus), wat ‘de verre’ betekent, ‘arm’, of ‘honger’ (h’r, hur). Alhoewel vaak mannelijk afgebeeld wordt Here in de pyramide teksten ook als godin met borsten beschreven. Ook de Grieken namen haar over als Here (Ionisch, Homerisch) of Hera.

20. Heere is wat het minimalisme is, het sobere, smalle pad. Dat is het loon zelf.

10.

God kan de lofprijs van de mens niet uitstaan

1. De geroepenen zijn niet alleen geroepen om te onderwijzen, maar ook om te strijden. De reformatoren wijzen op Jeremia 1:19 wat geldt voor alle godsprofeten en dienstknechten : zij zullen tegen u strijden, maar u niet overmogen. Als ze weggejaagd zijn en moeten vluchten, dan laat het zien dat het niet zomaar om één gevecht gaat, maar een aanhoudende strijd.

2. De vromen moeten er aan gewend raken dat de goddelozen allereerst door veel schijn-overwinningen gaan. Het

bevestigt de goddelozen in hun hoogmoed en betweterigheid, en dat is een grote beproeving voor de vromen. Toch zullen de rollen worden omgedraaid. Uiteindelijk zullen de goddelozen er niet mee wegkomen. Zij raken verblind en afgezonderd door de schijn-overwinningen. Zo zijn ze niet meer alert. Uiteindelijk moeten ze dan de prijs betalen. Loon naar werken.

3. Als de gedeformeerden zo overmatig de nadruk leggen op het niet verdienen, dan geven ze daarmee ook de goddelozen vrijspel, en zijn juist zij een beeld van de schijn-overwinning van het vlees. Op aarde zie je overal bedrijven om je heen die hun kost verdienen. Dat is een beeld van hoe het in de hemel is. Het is hard werk. Het wordt je niet zomaar in de schoot geworpen. Dit gaat niet door de mens zelf, maar door toetsing en afstemming, want de mens kan vanuit zichzelf niets doen.

4. De reformatoren stellen dan dat de goddelozen door hun eigen goddeloosheid zullen omkomen.

5. We moeten hierbij opmerken dat er teveel lofprijzers zijn die zelf niet veranderen. Dan is lofprijs slechts een projectie, en gehaat door God. God kan de lofprijs van de mens niet uitstaan. De mens moet zelf veranderen. De lofprijs van de mens is zichzelf tot strop geworden, en is in principe goddeloosheid, want de mens wil niet vol zijn van God om naar God's beeld te veranderen. De mens moet zich juist vernederen en tot Pniël gaan. Wat is er gebeurt met de klaagzangen en boetepsalmen ? De reformatoren wijzen erop dat de Psalmen een wisseling laten zien tussen de sombere klaagpsalmen en de triomfpsalmen.

6. De reformatoren stelden dat de goddelozen gelukkig zijn in hun zonde, dat ze zich verheugen in hun hebzucht, maar dat ze hierdoor verstrikt raken.

7. We kunnen stellen dat ze niets op diepte schatten, en daarom overschatten ze zichzelf en onderschatten de vijand.

8. De reformatoren wezen op het belang van de afstemming en de aflegging, op het stervensprincipe. Dat was de diepte van de geboden. Het gaat niet om de geboden op zich, maar om het onderwijs over de geboden. De diepte ervan. Men komt niet op een directe wijze tot de geboden, maar door de omweg. Eerst zou het zaad moeten sterven, opdat er afstemming zou zijn. Zij die in het vlees willen blijven leven kunnen zich niet afstemmen. Zij worden door andere krachten geleid. Dat zijn de krachten van de dood. Maar het zaad dat sterft is om leven te geven.

9. Ook moet de vrome schijnbewegingen maken. De vrome moet strategie leren gebruiken. Dat is wat het pad van Paulus is. Hiertoe heeft de vrome een pin in het vlees, anders zou de vrome van het pad afdwalen.

10. Juist door het terugbrengen van het heilige geestelijke moest er een einde gemaakt worden aan de voorwerpelijkheid, om de vromen in te leiden tot de onderwerpelijkheid. Maar de lauwen van Laodicea namen daar aanstoot aan en maakten een voorwerp wat ze naar eigen goeddunken en

willekeur konden gebruiken.

11. De reformatoren wezen op de woorden van Jesaja dat het volk is als het zand van de zee in menigte, maar dat er maar een klein deel zal overblijven.

12. Als de nadruk teveel wordt gelegd bij de genade ten koste van de verantwoordelijkheid van de mens, dan is dat iets van het vlees. Dat is telkens de spanning bij de reformatoren.

13. De reformatoren laten zien dat niet allen die uit het vlees van Abraham zijn geboren geestelijk zaad zijn, maar alleen degenen die groeien in de vreze des Heeren.

14. Zij wijzen erop dat we de wereld moeten verachten, anders behoren wij niet tot het overblijfsel.

15. Zij stellen dat de gelovigen zich moeten voorbereiden tot lijdzaamheid opdat de hardnekkige boosheid van de goddelozen ontmaskerd wordt. Zij stellen dat de eerzucht steeds altijd afgunstig en kwaaddenkend is. Zij stellen dat het belangrijk is dat de leer door aanhoudende vermaning in de harten van de gelovigen wordt gegrifd.

16. Er is een voortdurende oorlog tegen vele en krachtige vijanden, stelden de reformatoren, en een ieder die zich niet in ijver verzet valt af. Nauwelijks het tiende deel van hen die het geloof belijden zal volharden tot het einde, stelden de reformatoren, vanwege dat maar weinigen weten van de waarde van het voornemen en de genegenheid van het hart.

17. Als we het over de kroon van de overwinning over het vlees hebben, dan noemt de nieuwe bijbel het de kroon van de besnijdenis en de kroon van de klaagliederen, de rode kroon, zoals die ook in Egypte werd gedragen, en wat de wortel van het Jeremia geheimenis is.

18. Als de reformatoren wijzen op de kennis als de enige weg, dan waarschuwen zij daarbij wel tegen de werkeloze, koude en dode kennis. Zij stellen dat het dwaas is om met vlees en bloed te rade te gaan.

19. Natuurlijk heeft God niet vóór de grondlegging der wereld mensen tegen hun wil kris kras lopen uitverkiezen, maar naar de eeuwige verborgen Raad, dus niet naar menselijke maatstaven. In die zin is er een laag van waarheid in de Institutie leer van Calvijn, dat God een bepaalde uitverkiezing heeft die mensen uitkiest voor iets, ongeacht hun eigen daden of wil, omdat er nu eenmaal dingen zijn waar God ieder mens voor wil besparen. Als God moet afgaan op het menselijke idee van de hel, dan gaat iedereen naar de hemel, dus ook juist de mensen die dat helemaal niet willen en die helemaal menselijk gezien er niet in aanspraak voor zouden komen. In die zin heeft Calvijn gelijk, dat het niet om menselijk verdienen gaat, maar om de genade, want hij moest tegen een menselijk systeem opboksen die alles al in kannen en kruiken had. De Institutie is dus een deelwaarheid. Soms als mensen onrechtvaardig met anderen hebben omgesprongen, dan moet God al het menselijke uitschakelen, en tegendraads zijn, om mensen te redden die boven de maat waren veroordeeld.

Dat is wat het is, maar het had veel genuanceerder moeten zijn, want het één sluit het ander niet uit. Dat probeert Calvijn aan te geven in zijn bijbelverklaring, maar komt hierin niet ver, omdat dan weer op een bepaald moment toch weer de Institutie de kop opsteekt. Het blijft meer bij hinten. In de bijbelverklaring laat Calvijn de touwtjes flink vieren, maar te ver van de Institutie wijkt het niet af. Calvijn laat de wereld over het hek zien, maar de mens moet er zelf naartoe gaan. Calvijn laat het alleen maar zien, en sluit dan het hek weer.

20. Er zijn allerlei lagen van uitverkiezingen. Uiteindelijk is het minderen de uitverkiezing. God verkiest de verworpenen, de armen en de kinderen, maar niet letterlijk, want dit heeft een diepere betekenis in de leer van Calvijn. Calvijn stelt dat de mens dwaze verdichtselen heeft gemaakt. God staat boven alle menselijk oordeel.

21. Het dwangmatige in de leer van Calvijn omtrend de behoudenis moet juist verschoven worden naar de boetedoening, want de mens heeft schulden naar God en moet gehoor geven aan de eis, zonder dat zijn vrije wil daarbij geheel wordt uitgeschakeld. De mens is gedwongen in de zin dat er grenzen zijn, en dat de schulden betaald moeten worden, maar de mens kan niet gedwongen worden tot een band met God, ook al moet er wel een basisverband zijn om de mens te beschermen tegen menselijke overmaat. God moet de mens wel beschermen tegen zichzelf. Dit mag echter niet zo ver gaan als de dwangmatigheid die Calvijn heeft aangelegd in de band met God zoals in de Institutie. Dit gaat juist om de boetedoening, het dwangbevel ter voldoening van de schulden, dus daarom is het werk van Calvijn niet overbodig, maar moet het beter gericht worden. Calvijn geeft zelf aan dat alle dingen medewerken ten goede, en dat God zelfs boze geesten in dienst heeft, onvrijwillig, wat zij moeten vanwege schulden, oftewel zij hebben taakstraffen. Wij moeten daarbij opmerken dat zij niet worden gedwongen in een band met God. Er zijn dus vele lagen van verkiezing.

22. Deze verkiezing van Calvijn moet dus verschoven worden van behoudenis tot boetedoening. Men is toch al overbehouden in vele opzichten. God gaat zo ver niet. De theologie van Calvijn is te dwangmatig, en moet nu verschoven worden naar de schulden die de mens heeft naar God, en die ze verplicht dienen te betalen. Wie schulden heeft moet ervoor werken om het af te lossen. Daarin is God niet onrechtvaardig, niet boven de maat. Het is loon naar werken. De mens moet de grenzen onder ogen komen. Als men iets verkeerd heeft gedaan moet men het goedmaken. Zo werkt dat in het rechtssysteem ook.

23. Dwang ? Neen. Niet naar behoudenis, maar naar boete. Er zijn dwangbevelen waar de mens niet aan ontkomt.

24. De grote afgoden van institutioneel calvinisme moeten vallen. Het is de religie van verwende kinderen die roemen in onverdiende genade, terwijl de bijbelverklaring van Calvijn dat deels probeert recht te zetten.

25. Verder was Calvijn een sobere man die terecht stelde dat God op de mens vertoornd en van de mens was vervreemd, vanwege de zonde. Daarom hamerde Calvijn als Noach op zonde ontmaskering, en de strijd tegen de zonde. De Institutie was een betrekkelijk klein deel, maar de mens heeft het bovenaan zijn leer geplaatst.

26. Calvijn maakte een potje van het ouderlijke deel van God. Calvijn’s stopwoord was onverdiend. Nu zijn er dingen die kinderen inderdaad niet hoeven te verdienen, want er is altijd de onvoorwaardelijke basisliefde en basiszorg, maar er zijn ook dingen die kinderen wel degelijk dienen te verdienen, en als je ze daar niet op wijst, dan worden ze lui en onverschillig, want ze hebben immers alles al.

27. Natuurlijk moet je opgroeien en verdienen, eigen verantwoordelijkheden nemen. Calvijn had dit allemaal lam geslagen door de Institutie, maar kwam er heel voorzichtig en subtiel op terug in zijn bijbelverklaring.

28. Als we het over de zogenaamde onverdiende genade dan moeten we constateren dat het vaak slechts schijngenade is. Het wil ook niet zeggen dat het feit dat Calvijn de onverdiende genade aanhangt dat hij verder zoete broodjes bakt. Hij noemt de vreze des Heeren de volkomen godsdienst. Ook noemt hij de billijkheid, wat de twee delen van de geboden zijn, en zonder welke niemand tot God kan komen. Wees geen extremist. Wees geen loos zieltje.

29. Calvijn laat in zijn verklaring van Handelingen zien dat God’s liefde tweeledig is. Het is onverdiend waar de werken gebrekkig zijn, als de eerste aanneming. De tweede aanneming is dat wat God van het hemels werk in de mens herkend, door de wederbaring.

In zijn Handelingen verklaring stelt Calvijn dat de eerste laag van God’s liefde geen verdiensten kunnen plaatsvinden, want het gaat hier om de basislaag waar God de mens aanneemt naar souvereiniteit. In de tweede laag van God’s liefde ligt dat anders. We hebben het over de lagenleer van Calvijn waarin hij verschillende lagen bespreekt waarin telkens andere wetten gelden. Zo bestaan zowel God als mens uit verschillende lagen, en de lagen van God kunnen ook met elkaar in strijd zijn, zoals ook de lagen van de mens. Calvijn heeft het over het verschil tussen de Wil van God en de Eeuwige verborgen Raad van God. De Kennis van God gaat soms tegen de Wil van God in, omdat God wil dat ieder mens behouden wordt. De Kennis, of eeuwige verborgen Raad van God, laat dan zien dat dat niet mogelijk is. Het theologische systeem van Calvijn is interconcentrisch. Vandaar dat er een bepaalde tegenstrijdigheid is in de leer van Calvijn. Dat is ook zo bedoelt. Te diep wil Calvijn er ook niet op ingaan, vanwege dat het verborgen dingen zijn, en hij wil geen ijdele nieuwsgierigheid bezigen.

30. In zijn verklaring van Handelingen 10 stelt Calvijn dat niemand goed kan doen, tenzij God hem genade verleent. Calvijn noemt de genade een ander

soort loon, maar wil normaal gesproken niks van verdiensten weten. Alleen God kan het door de mensen heendoen, en alleen door het geloof, oftewel het kennen van God in de leer van Calvijn, kunnen werken waarde hebben. (:4) Calvijn heeft moeite met de verdienste. Hij laat het niet toe in zijn leer, maar toch stelt hij dat er een loon verbonden is aan de werken, opdat de mens zich beijverd om goed te leven. Het werk is dus niet tevergeefs. Calvijn is zich ervan bewust dat als hij te extremistisch wordt in de genade dat hij dan mensen daardoor verlamd, en dat gebeurt al genoeg in zijn leer, voornamelijk in de zeer extremistische Institutie van zijn jongere jaren. Zijn hele leven heeft hij met dit beest gevochten, en hij overwon het niet. Toch heeft hij het in zijn bijbelverklaring genuanceerd en de andere kant van het verhaal laten zien, en hints gegeven, terwijl hij niet teveel wilde laten zien. De mens was gevaarlijk en mocht het niet horen. De verborgen kennis was niet voor de mens.

31. Hoe dan ook blijft er een spanning tussen genade en loon in de leer van Calvijn, waarin de genade een ander soort loon is, en wat in de eerste laag niets met verdiensten heeft te maken. Zo is dat ook in de band tussen ouder en kind. Calvijn noemt de vreze des Heeren als vrucht en kenmerk van de vroomheid en de dienst van God. (:2)

32. In zijn verklaring van de synoptische evangeliën stelt Calvijn bij de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard waarin laatkomers evenveel verdienen als hen die de gehele tijd al hadden gewerkt dat dat niets met genade te maken heeft, maar met afstemming. Zodra er afstemming is wordt de mens door God geleid. Daarvoor wordt de mens beloond, dus niet zomaar naar werken, maar naar afstemming. Calvijn wil er niet teveel over zeggen, houdt het kort, want hij is bang voor misbruik. We zien deze spanning verder besproken worden in zijn boek ‘Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis’ uit 1543, wat in het kort gewoon ‘De Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil’ wordt genoemd. (GVW) In deze context kan ook de Institutie beter begrepen worden, wat één van zijn beruchtste en extreemste werken is. In de Institutie houdt hij zich veel strakker en op de vlakte, terwijl in de GWV hij het beter uitlegt.

33. In zijn verklaring van Handelingen 9 stelt Calvijn dat de eenzaamheid meer gelegenheid geeft tot gebed. (:40) Ook is eenvoud datgene wat de overmoed van het vlees tenietdoet. (:43) Calvijn noemt het bijgeloof als een bloeddorstige die voortgedreven wordt door blinde en ondoordachte woede. (:29)

34. Handelingen is een belangrijk en groot boek in de oude bijbel, want hier ging het evangelie over de gehele wereld. Calvijn stelt als de goddelozen merken dat ze niet bij machte zijn het evangelie te wederstaan dan komen zij tot bloedige woede. Calvijn stelt dat ze het Woord graag zouden willen verachten, maar dat ze tegen wil en dank worden gedwongen om het Woord te voelen stromen, en daarom stormen

ze er blind en ondoordacht tegenaan, als woeste beesten. Ze zijn vol met redeloze ijver hen daartoe aanzettende als ze zich niet door het Woord van God laten leiden. (:23) Calvijn stelt dat hun gewetens zijn geslagen, zijn verwond, en dat ze daarom zo handelen. Calvijn stelt dat het hen zeer gemakkelijk is in onbezonnen ijver alles aan te durven. Calvijn stelt dat de vromen eraan moeten wennen om moeilijkheden het hoofd te bieden, smaadheden te verdragen, opdat niets hen van hun taak afleidt. Alleen zij die zijn onderwezen op de lijdensschool kunnen daadwerkelijk het lijden dragen. Dat is wat de vromen wordt geleerd, en ze zijn alleen geschikt als ze bereid zijn om te lijden. Het gaat om de prediking van het Woord onder tegenstand. Het is geen gemakkelijke weg. Er moet hierin niet alleen gezocht worden naar kennis, maar ook naar standvastigheid. (:16) Calvijn noemt dat het lot der vromen nu eenmaal is verkeerd behandeld te worden, en zonder kennis en standvastigheid komen de vromen er niet doorheen, zouden ze bezwijken.

35. Calvijn noemt God de werkmeester bij wie alle vermogen en geschiktheid is om het werk te volbrengen. Bij God zijn de werktuigen die nodig zijn.

36. Handelingen 9:16
Want ik zal hem tonen, hoeveel hij lijden moet om mijn naam.

37. Calvijn stelt dat het van belang is dat de vromen een begeerte tot afstemming aan God hebben. Calvijn noemt dat de vervolgers van de kerk giganten zijn die de hemel bestormen maar dat hen een toom in de bek gelegd gaat worden, en dat ze met prikkels worden teruggedreven. Het is een weerspannig geslacht, vol van opgeblazen zelfvertrouwen. De mens moet het herdershart ontvangen. Paulus was hiertoe ten voorbeeld gesteld in de Damascus ervaring. (:5)

38. Calvijn noemt de wereld vol van blinde woede van dwaze ijver. Daarin is de wereld afgedwaald, en wordt teruggeroepen naar de Damascus ervaring, naar het pad van Paulus. De mens moet weer beteugeld en in toom gehouden worden met prikkels. De moedwil van de mens moest met geweld verbroken worden, stelt Calvijn. Zo gebeurde dat in het leven van Paulus, dat de bliksem van de hemel bij hem insloeg. Dat was dus geenszins aards geweld, maar de hemel die ingreep. (:3)

39. Zo beschrijft Calvijn hoe Paulus van een wrede wolf tot een lam werd, en vervolgens de herdersnatuur ontving. (:1)

11.

Alleen profetie vanuit de vreze des Heeren geboren

1. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 8 dat het een school is om de wereld en al haar aanlokselen te leren verachten. Het zaad onder de aarde blijft voor enige tijd verborgen, stelt Calvijn, en voor een tijd brengt het Woord niets dan moeiten, en dikwijls zal er twijfel zijn, en de wandel zal vertraagd zijn door hinderpalen, om

zowel lijdzaamheid als ijver te oefenen. (:34) Tot de tijd der volle openbaring moet er genoegen mee worden genomen, stelt Calvijn. Het is om de wijsbegeerte aan te wakkeren.

2. Calvijn stelt dat de hel de ladder is tot de hemel, die Jezus moest beklimmen, en dat wij Jezus daarin moeten volgen. De smaadheid hierin is een overgang ten leven. (:33) Het is het pad van zelfvernietiging als ego-vernietiging.

3. Calvijn stelt dat iemand die op eigen wijsheid vertrouwt niet leergierig kan zijn. Zelfvertrouwen hindert leergierigheid. (:31) De zelfvertrouwers voeden liever hun onwetendheid dan dat ze iemand’s leerling zijn, en stellen zich zo valselijk als leermeesters over anderen, stelt Calvijn.

4. Zolang het mogelijk is, stelt Calvijn, moeten de vromen de mensen als uit de hel zelf halen, en niemand, ook niet de grootste misdadiger, mag zo hard behandeld worden dat er geen vergeving meer mogelijk is. God staat niet toe dat er met vervloekingen wordt gewoed. (:22)

5. Calvijn strijdt verder tegen de genade als koopwaar, om er geld mee te verdienen. (:18) Uiteindelijk is dit waarom genade zo populair is geworden, omdat het goed verkoopt. Genade is tot een marktwaar geworden. Calvijn legt uit dat genade zo wordt misbruikt voor eer, aanzien en macht.

6. Calvijn noemt dat Simon de tovenaar de afgod was van de Samaritanen, die ze als God beschouwden. Dat is dus eigenlijk de houding dat je recht en geestelijkheid gewoon kunt inkopen zonder door de nodige voorwaarden heen te gaan. Ze hebben God tot koopwaar gemaakt. Dat is hoererij. De vromen moesten daarom alle listen en lagen van de bedrieger kennen. Het is daarom ook van belang dat de vromen zich niet laten afschrikken door de hardheid van het lijden wat zij hebben te dragen, en volharden in het prediken van de leerregels.

7. Calvijn stelt dat ballingschap en vlucht hierin de oefenschool zijn tot martelarenschap. (:4) Calvijn noemde de godsdienst van de Samaritanen nabootsing. (:1) Wolven hadden zich verzameld om de kudde te verslinden. Daarom was er een roeping van de goede herder.

8. Calvijn noemt in zijn commentaar op Handelingen 7 het volk hardnekkig en wederspannig, geheel ontembaar, zoals de giganten. Het waren profetenmoordenaars. Calvijn stelt dat God geen offerandes wil, maar beoefening van vroomheid. Hij noemt het dwaasheid dat mensen denken door offerandes God te willen verzoenen. Alle godsdienst die niet geestelijk is is de Heere een gruwel. (:50)

9. Calvijn stelt dat ze zich zorgeloos aan de zonde overgeven. (:49) Zij bedrijven een kinderachtig spel met hun afgod. Zo verheffen ze zich met trots alsof ze onfeilbaar zijn. Ze denken dat ze God kunnen dienen en gunstig kunnen stemmen door koude ceremoniën, denkende dat ze God kunnen beoordelen naar hun begeerlijkheden. Ze zijn vleselijk

gezind en aan de wereld verknocht, denkende dat God gelijk aan hen is. (:47) Calvijn noemt het dwaasheid dat ze hun leven en waarheid hebben gebouwd op uitwendige plechtigheden.

10. Calvijn stelt dat God zich niet hecht aan de uiterlijke vormen, alleen voor zover zij symbool zijn van de hemelse waarheid. De eredienst is slechts geestelijk, maar daar hadden ze door hun vleselijke verblindheid een slechte en verkeerde betekenis aan gegeven. (:44)

11. De vorm van eredienst kan niet door menselijk welbevallen veranderd worden, stelt Calvijn. Alle aandacht moet gevestigd worden op het voorbeeld. Het is een thema dat telkens terugkeert bij Calvijn. Hij strijdt tegen de uitwendige vormen, en richt op het symbolische en het geestelijke ervan, als een voorbeeld. Dat is een goede koers, maar in het gevecht met het monster van het letterlijke wordt hij ook aangevallen door het monster van het eenzijdige, in de zin dat hij toch nog gaat monopoliseren en verstarren. Hij verabsoluteerd de voorbeelden. Calvijn raakte in dit gevecht verstrikt in een zekere laag van geestelijk materialisme. Vandaar dat de reformatie nog verder moest. Hij raakte verstrikt in het varkensgrieks en had te weinig kennis van het Aramees, de taal van Jezus.

12. Calvijn richtte een nieuw theologisch systeem op, en dat was zo ver als het ging, zo goed en kwaad als het ging. Het had zowel goede punten, zeer goede punten, als slechte en zeer slechte punten. Daarom moest het systeem nog verdiept worden. Calvijn was ergens vastgeraakt. Er moest nog verder aan dit systeem gesleuteld worden.

13. Bij Calvijn ging het niet om het voorwerp, maar om het onderwerp en het ontwerp. Daarin had hij goede koers, maar nu moest er nog verbandelijkheid en nuance komen. Die probeerde hij te geven in zijn bijbelverklaring, maar de Institutie bleef aan hem knagen en hield hem in gevangenschap zoveel het kon.

14. Calvijn stelt dat de vrome zich er nauwkeurig op moet toe leggen, om de door God gestelde leerregels te volgen want als er ook maar een weinig daarvan wordt afgeweken, wordt de lauwe
her- en derwaarts door allerlei dwaasheden vervoerd, en is het noodzakelijk dat de lauwe in allerlei bijgelovigheden verstrikt wordt, en geheel en al ondergaat in de brede stroom van dwalingen.
(Calvijn in zijn verklaring van Handelingen 7:42) Een klein beetje zuurdeeg maakt het geheel zuur. Een klein lekje in het schip doet het gehele schip zinken. God zal de lauwen uitspuwen. Zo wordt de mens tot dom vee. Zo wordt de lauwe overgeleverd aan zijn zinneloosheid en onbezonnenheid. God heeft een afschuw van valse godsdienst, stelt Calvijn. Ze vermoeien God met hun ongerechtigheid. God haat alles wat met vreemde vermenging is besmet. Calvijn wijst hierbij op Amos die ook zo sprak. Het is de afval der vaderen. Hele volkeren werden hierdoor meegesleurd. Ze namen het niet zo nauw met God. Zelfverheffing was hun sport, hun

ambitie en hun obsessie. Dat kon ook heel subtiel gaan.

15. Calvijn stelt dat er vreemde afgoden komen als de mens ook maar in het allerminst van het Woord afwijkt. (:40) Het volk dat uitgeleid werd in de wildernis was hardnekkig en ongeneeslijk in zijn verdorvenheid, zo hardnekkig dat ze zelfs door vele plagen niet werden vernederd. Het is als de onverbrekelijke zelfvoldaanheid van de stierenvechters. Zelfs in hun dood volharden zij nog in de zonde. Het is als de vleeseter die zelfs als zijn hele familie is uitgemoord met de plagen die het lijken eten met zich meebrengt, nog zelfvoldaan glimlacht : ‘En toch zal ik doorgaan met vlees eten.’ Ze zijn door hun drugs als waanzinnigen geworden. Het kaf groeit op met het koren. Velen durven zich ook gelovigen te noemen. Zij volgen het gouden kalf. Een kalf hebben zij als god gemaakt, en daaraan offeren ze schizofreen als ze zijn hun kalveren. Het is het absolute toppunt van krankzinnigheid, het loon van de zonde.

16. Het is de afval der vaderen. Het zijn dwaze vaderen. Het kaf groeit op met het koren. Volhard als een boom geplant aan waterstromen. (Psalm 1)

17. Calvijn noemt de ijzeren boosheid van het volk. Zij hangen de dode en dodende letter aan. (:38) Daarom vielen ze Stefanus aan, wat overigens in de nieuwe bijbel het stenen graf van Simson wordt genoemd. Het is de weg naar het eeuwige leven. Stefanus nam de zonde van de mensheid niet aan. Destijds werd Mozes aangesteld als hun wreker en verlosser, stelt Calvijn. (:35,36)

18. Calvijn wijst erop dat Lucas stelde dat Mozes onderwezen was in alle wijsheid van de Egyptenaren, en dat hij daardoor geschikt werd gemaakt voor zijn roeping. De Egyptologie is daarom een belangrijke basis in de verdere reformatie. Calvijn wil dit in de context van de wetenschap plaatsen, niet in het bijgeloof. (:22) Mozes werd dus niet middelbaar opgeleid, maar hooggeschoold. Hij was een afgezonderde.

19. Het straktrekken van de lichaamsdelen is belangrijk als men van profetie wil komen tot het touw, oftewel de sobere damascusgebondenheid in de vreze des Heeren die Paulus had ontvangen, en ook Jezus. Dat moeten we bij dit alles opmerken, want de heilloze gedachten die de mens willen besturen komen binnen door de lichaamsdelen, door het vlees, en daarom moeten die allereerst strak gehouden worden om weerstand te bieden, in het gevecht op Pniël. Vandaar dat we Calvijn’s stelling dat profetie en de profetische bediening heeft afgedaan vanwege vervulling door Jezus kunnen verklaren. Jezus stond ook voor de sobere gebondenheid. Uiteindelijk moeten we niet zomaar voortgedreven worden door een profetie, maar het touw, ook al is dat profetisch op zich, en was Jezus ook een profeet. Het gaat erom dat het vanuit de bron van het touw moet komen, en niet zomaar van profetie op zich. Buiten de sobere gebondenheid kan het profetische vals zijn.

20. Het straktrekken van lichaamsdelen

is ook belangrijk om het lichaam te ontladen van overtollige gedachten en energie die er niet thuishoort. Dit is onderdeel van het toetsen op Pniël.

21. Calvijn stelt dat mensen die onbedacht hun begeerten najagen niet op God willen wachten, niet in gematigdheid willen leven. De slavernij in Egypte was een beeld van de zondeval waar Stefanus over predikte. Dat moest de mens weer onder ogen komen. Ook de afval in de wildernis in de uittocht is hier een beeld van, als de afval der vaderen, de diepte van de zondeval, de grootte van de zonde, die onder ogen gekomen moest worden. (zondag 1) Calvijn stelt dat de kerk nog steeds onder zware tyrannie gebonden ligt, als het ware door de voeten van de ongelovigen vertreden wordt. (:6) Zowel Jozef als Jezus moesten lijden door de banden, de straf en de schande van een misdadiger te dragen, door misdadigers. Ook Stefanus ging hier doorheen.

22. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 6 dat de leer van God nooit zo gematigd en voorzichtig gepredikt kan worden dat het niet gelasterd wordt. De vader der leugen strijdt altijd tegen het Woord. (:14) Calvijn heeft het over de listen en de lagen van de bedrieger, en het zou de vrome moeten oproepen op zijn hoede te zijn. Calvijn stelt dat de mens tot niets zo zeer geneigd is dan te luisteren naar lasteringen die het Woord van God vervormen. Calvijn waarschuwt tegen de hondse schaamteloosheid die leidt tot zinneloosheid.

23. Calvijn wijst erop dat Lucas het geloof niet van de geestelijke leiding scheidt. Calvijn stelt dat de mens niet zomaar kan geloven buiten het geestelijke om, want dan gaat het mis. Calvijn noemt de gaven van Stefanus : intelligentie, ijver, alertheid, en ijver.

24. Vanwege het op de loer staan van valse ijver wijst Calvijn op het belang ijverig te zijn in het gebed, maar we moeten daarbij opmerken dat het er om gaat ijverig te zijn in het luisteren, vanwege het gevaar van vals gebed. Ook omdat het luisteren van de mens vaak afgeweken moet de vrome bovenal ijverig zijn in het toetsen.

25. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 6:3 dat de vrome het middenspoor moet houden tussen tirannie en willekeurige losbandigheid. Er ligt een gevaar dat er niets meer wordt gedaan zonder de toestemming en goedkeuring van het volk.

26. Calvijn stelt in zijn verklaring van Handelingen 5 dat de smaadheid van de zoon van God alle triomfen der wereld in waarde te boven gaat. Dat is nauwelijks iets wat door één op de honderd wordt begrepen, stelt Calvijn. (:41) Wie dit principe volgt wordt overigens ook door de wereld veracht. Calvijn stelt dat het belangrijk is in het lijden aan de zoon van God gelijk te worden. De apostelen werden gegeseld en hen werd verboden te prediken. Iedere predikant of prediker is wel door dergelijke dingen heengegaan of moet daar nog doorheen. Wee u wanneer een ieder wel van u spreekt. Vaak hebben degenen die een roeping op hun leven hebben een verschrikkelijke jeugd

gehad omdat de tegenstander het zaad trachtte te doden. Weer anderen kregen dat pas op latere leeftijd. De tegenstander kan ook tot grooming en gevlei overgaan om de prediker van zijn roeping weg te lokken. Op allerlei manieren wordt de geroepen vrome vervolgd.

27. Handelingen 5:40 : en toen zij de Apostelen tot zich geroepen hadden, geselden zij hen, en geboden hun, dat zij niet zouden prediken.

28. In de nieuwe bijbel zien we waar dit vandaan komt : II Duizen 13:42 Septus (de leugenmacht van mannelijke superioriteit) hield het vrouwelijke, het scheppende, het vruchtbare, het wapen, opgesloten.

29. II Duizen 24:25 Er moest een wet opgesteld worden om de tucht des Heeren af te dekken, af te scheiden.

30. Duizen 19:46 Zij wilden reuzen scheppen om over vrouwen te heersen, zodat de geestelijke baarmoeder niet zou kunnen spreken.

31. Zo werd ook de Zoon van God smaadheid aangedaan. Calvijn stelde dat de waarheid van het evangelie door de tegenstander werd begraven onder een eeuwig stilzwijgen. Calvijn stelt dat er niets gruwelijkers is dan tegen God te strijden. (Verkl. Handelingen 5:36,40)

32. Calvijn stelt dat wat uit God is moet stand blijven houden, ook al verzet de hele wereld zich ertegen, ook al stort de hemel ineen. (:34) Calvijn stelt dat de vrome hierin niet werkeloos mag toekijken.

33. Calvijn stelt dat er in het evangelie een verborgen laag ligt die de vreugde van de goddelozen met geweld verstoort. (:33) Calvijn stelt dat kennis aan geloof vooraf gaat. Geloof is een vrucht van kennis, en daarna volgen andere geestelijke werktuigen tot volmaking.

34. Calvijn stelt dat door het geestelijke werktuig van de volharding, wat hij de eerste genade noemt, de zonde wordt kwijtgescholden, wat de tweede genade is. Calvijn stelt ook dat de mens niets anders is dan een werktuig van God.

35. Calvijn stelt dat God geestelijke goederen aan de kerk geeft en tegelijkertijd toelaat dat ze worden gekweld door goddelozen. Daarom moet de kerk altijd bereid zijn tot strijd. (:17) Het is van belang op te merken dat de geestelijke goederen komen met een pin door het vlees, opdat de vrome leert matigen en het niet te misbruiken. Eerst moet er onderwijs zijn over de geestelijke goederen, hoe ze te gebruiken, deze werktuigen, waar de nieuwe bijbel ook uitvoerig op ingaat. Calvijn stelt dat de vrome het onderscheid tussen goed en kwaad moet onderscheiden en niet zomaar lichtvaardig moet oordelen.

36. Een waar profetisch woord kan alleen geboren worden in de volkomen vreze des Heeren die groeiende is in het hart van de vrome. Door de vreze wordt de vrome door God teruggeroepen van het lokaas van de zonde, stelt Calvijn. (:11) Wij moeten in deze steen doordringen tot de open ruimte, waarin ontwaking en opstanding zal

plaatsvinden in de hemelse vergetelheid. Wij moeten ons hard maken naar de zonde, opdat de zonde ons niet zal meesleuren. Hierin moeten wij volharden in Pniël, om tot de bron van de steen te komen waar de eeuwige kennis zich bevindt.

37. Calvijn brengt het oordeel in de context van de armenhulp, zoals ook Mohammed dit deed, en waar ook de oude profeten op wezen. Dit staat absoluut centraal in de godsdienst en is de ware godsdienst, waar zowel de oude als de nieuwe bijbel op wijzen. Wie geen hart heeft voor de armen kan de godsdienst wel vergeten of enige relatie met God. Hieraan wordt namelijk alles afgemeten. Neem je het niet zo nauw met de armenhulp, dan neem je het niet zo nauw met God, en ben je lauw, en de lauwen zal God uitspuwen. Calvijn hamerde op de armenhulp, en stelde dat de armen het altaar waren waarop geofferd moest worden. In die zin is Calvijn historisch van grote betekenis, want hij wilde de kerk bewaren voor het naderende voorspoeds-evangelie, wat in principe al hevig in de kerk woedde, en wat alleen maar erger zou worden. Daar stak Calvijn een stokje voor. De goederen moeten gewillig aan de Heere en aan de armen gewijd worden. Zo niet, dan is daar de straf van Annanias en Safira. Hieraan kan gezien worden hoeveel waarde de Heere hecht aan de aalmoezen, doordat de ontheiliging ervan zo erg werd bestrafd. (:5)

38. De wereld is de cultus van varkensaanbidding, maar de reformatie is de cultus van de varkensjacht, oftewel de jacht op het vlees, en dat is natuurlijk niet letterlijk. Men aanbidt hebzucht en protserigheid, waar Calvijn tegen opstaat. Het zwijn van de zonde moet gedood en geslacht worden. Calvijn draait daar niet omheen, maar gaat recht op zijn doel af door de cultus in diepte te beschrijven. Calvijn gaat niet op de stoel van Eli staan, maar staat voor strenge tucht. Zowel in de oude en de nieuwe bijbel wordt gesteld dat de kinderen des Heeren zwaar opgevoed moeten worden om aan de zonde te kunnen ontkomen. Dat heeft niet veel met dogma te maken, maar met principes. De lat moet hierin hoog gelegd worden, anders zullen de varkens voordeel behalen op het volk van God. Velen worden meegesleurd omdat ze te slap en te lauw zijn geweest.

39. Calvijn onderwees in de geestelijke varkensjacht. Er stonden teveel gevaren op de loer. Hij moest het volk onderwijzen, maar de varkens probeerden hem ook in te nemen. Calvijn gaf dat ook aan dat hij het wilde beest niet had overwonnen. Tot zijn dood toe heeft hij er tegen gestreden en naar eigen zeggen veel in gefaald, wat ons moet aanzetten om verder te gaan met de reformatie, als deze kerkvader al aangaf dat hij het niet meer aankon.

40. Calvijn stelt dat de offeranden van de goddelozen de Heere een gruwel zijn, want zij doen het in ijdelheid en eerzucht, en zij verachten de armen, terwijl juist de armen het altaar zijn. Calvijn stelt dat als wij offeren, als wij aalmoezen geven, dan moeten we onze rechterhand niet laten weten wat de linkerhand doet. (:1)

41. Alles moet verdiend worden, ook de

tucht. Als we niet getuchtigd zouden worden, dan zouden we bastaarden zijn. In de tucht ligt de kennis verborgen.

42. In zijn verklaring van Handelingen 4 stelt Calvijn dat de psalmist niet gespaard werd door de grootste moeilijkheden. De oversten en het volk spanden samen met het huis van Saul tegen hem, en daarna streden de Filistijnen en andere buitenlandse vijanden tegen hem. Maar wat is de gehele wereld tegenover God ? Calvijn noemt het een nietswaardige samenzwering. Niets strijdt meer tegen het vlees dan het mes van het evangelie. Dat evangelie komt niet om vrede te brengen, stelt Calvijn, dus we moeten ons er niet over verbazen, alsof het iets ongewoons is.

43. Calvijn stelt dat het gezag zonder de vreze Gods een verderfelijk kwaad is. God maakt de vijand dan dronken, omdat ze niet voor God weken. Calvijn stelt dat de goddelozen alle listen in het werk stellen om de prediking uit te roeien. Calvijn stelt dat dit gewoon is in deze wereld.

12.

Het afscheidings-loon

1. Calvijn stelde in zijn verklaring van Handelingen 3 dat het ganse menselijke geslacht vervloekt was en dat de vrome zich daar telkens bewust van moest zijn, het telkens moest herinneren. Val niet voor de valstrik van zelfvertrouwen en mensvertrouwen. Calvijn stelt dat als God een profeet verwekt, dan rust God de profeet toe met de nodige gaven tot de uitoefening. In de praktijk gaat dat niet zo gemakkelijk. Alles moet verdiend worden, overal moet voor gevochten worden, anders gaat het er niet eerlijk aan toe. Ook de afval der profeten moet de vrome in gedachten houden. Niets is vanzelfsprekend. Er zijn niet zomaar garanties. Het systeem van Calvijn was vervaardigd om het verdienen grotendeels uit te schakelen, omdat het verdienmodel van de mens niet klopte. Daarom werkte hij er omheen volgens de paden van God, en zelfs dan was het riskant. Toch is hij hierin eerlijker in zijn bijbelverklaring dan in de Institutie. We zien een dichte deur in de Institutie. De mens was te ver gegaan. In zijn bijbelverklaring nuanceert hij het, maar komt de Institutie soms terug. Zijn gehele leven heeft hij doorgewerkt aan de Institutie, maar hij zei erbij dat het in het verband van zijn bijbelverklaring gelezen diende te worden. De Institutie mocht niet op zichzelf staan, stelde hij. Toch gebeurde het en was de Institutie een gevaar op zich.

2. Calvijn heeft nooit een gemakkelijk evangelie gepredikt. Als hij het over Jezus had had hij het over een voorbeeld en het herinneren, een beeld van afstemming, niet iets wat je letterlijk moest volgen. Het ging om het idee. Ook geloof was niet zomaar geloven, maar de vrucht van kennis. Geloven was in de leer van Calvijn het nauwkeurig kennen van God. Hierin stelt Calvijn de leer van de bekering en boetedoening voorop. Er is niet zomaar een zoon van God of een zoonschap tot

God waar de mens zich tot kan keren, want er is deze beperking, namelijk dat het alleen voor hen is die zich in Jakob van hun boosheden hebben bekeerd, en natuurlijk verwijst dat naar Pniël. Er is geen doorgang of toegang tot dit alles dan door de verbrokenheid op Pniël. Het vlees moet de absolute hongerdood sterven en zo verslonden worden door het nieuwe leven. Alleen zo kan het vlees beteugeld worden. Het vlees kan niet zomaar doodgeslagen worden.

3. Dat Calvijn Jezus aanstelt als een ultieme metafoor om de weg aan te wijzen ligt in het feit dat hij stond voor de afstemming en de aflegging van het oude leven, door zijn lijdens en stervensweg. Calvijn neemt dit ernstig en serieus, tot het punt dat hij wel erg monopoliseert en verabsoluteert in zijn temperament, terwijl hij op andere plaatsen weer de touwtjes laat vieren en sympathieker is naar andersdenkenden, altijd in een bepaalde mate. We mogen de zaak Servetus nooit vergeten. Wij kunnen zeggen : de zoon van God, maar de nieuwe bijbel spreekt ook duidelijk over de dochter van God, en we hebben het dan over het verborgen manna, waar de oude bijbel al op wees. Wij kunnen zeggen : de zoon van God is belangrijk, en in zekere zin hebben we daar gelijk in, maar we mogen dit niet buitensporig verletterlijken en verpersoonlijken, want we hebben zelf ook een verantwoordelijkheid. Vandaar dat de nieuwe bijbel ook op het dochterschap wijst. Ook Calvijn gaf hiertoe hinten dat hij stelde dat God allereerst als Moeder kwam, maar de mens wilde haar niet. Zo is dat ook met de dochter. We leven nog steeds in de wereld van de patrinazi's. Toen de nazi's weg waren, wat in de 1940-er jaren gebeurde, toen ging het over in andere vormen, zoals de patrinazi's in de 1950-er jaren, die alles tot een glanzende etalage maakten, waarin de vrouw er slechts was voor het aanrecht, als onderdaan van de man. Hiervoor is geen plaats meer in de nieuwe bijbel, in het nieuwe verbond, in het nieuwe Woord, wat al aangekondigd was in de oude bijbel, te weten in het boek Daniël, Johannes en de Openbaring van Johannes. Ook Jezus wees uiteindelijk op de kennis als poort tot behoudenis, die de wetgevers probeerden achter te houden. Jezus was hier verbolgen over. Hij kwam niet op de aarde om eigen eer te vragen, maar wees op God. Hij wees op de Kennis, op de principes. Als men hem vroeg hoe behouden te worden, dan wees hij hen op de geboden, en op het afstervingsprincipe. De mens moet het oude leven afleggen. Deze boodschap komt bij Calvijn meer en beter over in zijn bijbelverklaring dan in de Institutie.

4. Wij luisteren niet zomaar naar stemmen. Stemmen kunnen ook van het vlees zijn, en het vlees staat er om bekend God te imiteren, dus het kan ook niet zomaar worden getoetst aan de bijbel op zich, omdat het vlees ook de bijbel op zijn eigen manier interpreteert. Neen. Het profetische woord komt alleen voort vanuit het geboorte proces in de vreze des Heeren. Het enige profetische woord is de vrucht van de vreze des Heeren, niets anders. Buiten de vreze des Heeren raast het kwaad en de leugenaar.

5. We zien een Calvijn die nog hevig onder invloed is van de religie van zijn tijd, maar hij probeert wel zijn weg

erdoor te vinden, tot hogere inzichten te komen. Hij is deels op de hoogte van de gevaren, maar komt nog tot te snelle conclusies. Ook heeft hij er een handje van soms twijfel te negatief te beoordelen. Hij is op zoek naar zekerheid, vaak ten koste van verder en dieper onderzoek, en zo gebruikt hij religieuze taal om die zekerheid te forceren, wat een zwak punt is in zijn leer, omdat het tot aanmatiging en pretentie kan leiden.

6. Calvijn heeft het er moeilijk mee dat de nuttigheid van het geloof volgens hem in dit leven niet zichtbaar is, dat de verachters van God voorspoedig zijn, en dat het leven van vromen vol is van veel ellende. Calvijn stelt dat de vromen niet overgeleverd zijn aan de willekeur van de goddelozen.

7. Een mens kan het niet zomaar direct vanuit zichzelf, maar heeft de Kennis nodig. Dat is wat het geloof is in de leer van Calvijn, en wat God is. Er is openbare kennis en de verborgen kennis, of verborgen Raad in de leer van Calvijn, die zowel tegen de wil van de mensen als tegen de wil van God in kan gaan. Er zijn verschillende lagen in zowel God als mens. Omdat de mens het niet direct vanuit zichzelf kan maar de Kennis nodig heeft moet de mens zich eerst bekeren en door harde tuchtiging moet hij om genade en hulp roepen, opdat de onzuiverheid van het vlees niet tussenbeide kan komen. Zelfvertrouwen is hierin fataal. Om zich te bekeren moet de mens zijn zonde belijden.

8. De zaak Servetus laat zien dat Calvijn toch een zekere graad van onmatige christofilie en dogmafilie had. Vandaar dat het van belang is verder dan Calvijn te gaan om het calvinisme nog enigszins te verdiepen, wat in het visserisme van de Nederduits gereformeerde kerk vanaf de 1970-er jaren is gebeurd, tot vandaag aan toe.

9. Hierin mogen we bouwen op deze verzen uit de nieuwe bijbel, waarin we de voorouders ook tegemoet mogen komen :

10. IV Werktuigen 6:80
Het is de woestheid van het profetische woord wat zich niet onderwerpt aan menselijk gezag.

11. IV Wektuigen 6:65
De hemelse kennis die van alles los is, zwevende boven de woeste zee, is onze enige redding.

12. Calvijn liet zien hoe het in de eerste gemeente was, namelijk dat de rijken hun goederen verkochten om hulp te kunnen bieden aan hun arme broeder. (Verkl. Handelingen 2:44) Ze leefden in en om het Woord en de prediking. Als er de breking des broods, het avondmaal, plaatsvond, dan was dit vanwege de aalmoezen, dus als armenhulp. De eerste gemeente draaide om de armenhulp, en om het geestelijke werk op zich. Het begon met de begeerte tot de afstemming op God. Bij Calvijn ging het nooit zomaar om de goede werken op zich, maar om het van boven geleid te worden daarin. Er was geen loon naar goede werken op zich, maar naar afstemming. Afstemming kon niet losgekoppeld worden van de aflegging van de oude natuur. Er was een afstemmingsloon, een lijdensloon

en een strijdersloon. God was hierin de bron, niet de mens zelf. Zelfvertrouwen was fataal. De mens moest afsterven aan zichzelf. Dat was wat de genade was.

13. De begeerte tot afstemming moest ijverig zijn, anders stelde het niets voor. Calvijn waarschuwde tegen luiheid die de buik tegoed deed met het bloed van de armen.

14. Calvijn noemt de tendens van velen die in het begin gewillig zijn, maar dan later niet standvastig blijven te zijn. Afstemming moet leiden tot volharding, anders is daar de val. Men moest oppassen voor traagheid in het afstemmen, voor luiheid, voor gemakszucht, voor het forceren, voor onstandvastigheid, ongeduld. Er waren veel valstrikken langs de weg. Men kwam niet zomaar tot het beloofde land. Men moest door Pniël gaan. Calvijn benadrukte dat de verkiezing niet slechts door Abraham ging, maar ook door Jakob. In die zin was dat een andere soort van dubbel-verkiezing. Zonder deze dubbele verkiezing kon de mens het wel vergeten. Het beloofde land lokte, maar dreigde ook.

15. Calvijn stelde dat er nauwelijks één op de tien een matige ijverheid vertoonde. Laten we acht geven op de woorden van deze kerkvader. Hij overdrijft hierin niet. Nauwelijks één op de tien. Het grootste deel der waarheid wordt snel moe, stelt Calvijn. Daarom waarschuwt Calvijn tegen de luiheid en lichtzinnigheid van de wereld met een wee. Wee de luiheid en de lichtzinnigheid der wereld.

16. Calvijn stelt dat Petrus geen eenvoudige en naakte prediking voerde, maar hij voegde de prikkel van vermaning er aan toe. Deze prikkel van vermaning was dat ze op moesten passen voor het verkeerde geslacht. Zij mochten geen gezworen vijanden aanhangen en met hen omgaan. Nu, deze prediking komen wij ook tegen in het boek Buli van de nieuwe bijbel. Ook in inzetting 1 van de nieuwe bijbel catechismus wordt er tegen het verkeerde geslacht gewaarschuwd.

17. Inzetting 1. Het ontvangen van de zondvloed. Er was een vals ras van het ego ontstaan van mensen en geesten, en daartoe werd ook de zondvloed gebracht. (Odenlech 46:8) De zondvloed is de terugkerende oerzee, als de tuchtroede om tot gehoorzaamheid te brengen. Dit is het teken van vruchtbaarheid, van nieuwe schepping. (Behemma 23:7,9) Na de zondvloed is er het teken van oorlog en overwinning voor het volk wat het diepste in de hemelse natuur leeft (Behemma 25:47). Door de zondvloed wordt het vlees verslagen, en daarom dient de mens de zondvloed te ontvangen. (Behemma 26:15-17) De levensbron is het grote geheimenis van de zondvloed. (Duizen 18:8) De wereld wordt herschapen hierin. (II Duizen 22:19) God moest de zondvloed wel brengen, anders zou alles verloren zijn. (III Werktuigen 5:12) Wij moeten ons vast blijven houden aan het oordeel, en dat begint bij onszelf. Wij mogen niet indutten, en zomaar alles om onsheen aanvaarden. (III Werktuigen 5:13)

18. Velen werden misleid door schriftgeleerden die een hoog aanzien

hadden, stelt Calvijn. Zij bedrogen vele eenvoudigen. Deze schriftgeleerden droegen hiertoe een masker van de kerk. Dit was een hinderpaal voor velen om het beloofde land binnen te gaan. Calvijn waarschuwde dat het verkeerde geslacht zich had opgesierd met de titels van de kerk. Dat was de boodschap die Petrus bracht tot de eerste gemeente. Petrus bakte geen zoete broodjes. Het avondmaal was armenhulp en armen onderwijzing, met de prikkel van vermaning en waarschuwing. Petrus riep op tot afscheiding. Het verkeerde geslacht werd omschreven als de pest, als vergif. En het vergif was dodelijk. Er waren velen die de stem van de herder niet onderscheiden van de stem van de vreemden. Calvijn wijst de luiheid aan als boosdoener, en de weekheid, de lafheid. Dit deel van de leer mocht niet verwaarloosd worden. Ze moesten zich afscheiden van de goddelozen, anders kon het beloofde land niet ingenomen worden.

19. Odenlech 27 : Petrus stelt dat we alleen door Areta, geoefendheid, tot de kennis kunnen komen. Paulus en Petrus waren volgelingen van Areta. Deze geoefendheid, arete, moet altijd in overeenstemming zijn met de logos, de rede, volgens Aristoteles, ook een volgeling van Areta. Het gaat er dus niet om door genade te komen tot God, oftewel geestelijke luiheid, en ook niet om door goede werken tot God te komen, maar door de geoefendheid, Areta, wat Aristoteles al predikte, en de lijdensgezinden, en wat toen door Petrus en Paulus werd overgenomen.

20. Calvijn stelt dat het afstemmingsloon, wat ook aan afscheidingsloon is, niks met de genade te maken heeft als hij de gelijkenis van de arbeiders in de wijngaard bespreekt. Sommigen willen het feit dat alle arbeiders evenveel loon kregen betrekken op de genade, maar Calvijn gaat hier niet in mee. Calvijn wil doordringen tot de dynamiek ervan, en niet de genade als iets lams maken. Hierin doorbreekt hij ook het dogma van de genade, en laat zien dat er samenwerking is met andere belangrijke delen van de leer. Zo doorbreekt hij ook zijn eigen starheid in de Institutie. Je krijgt het bij Calvijn niet als één blok. Men komt niet zomaar weg met genade in de leer van Calvijn. Uiteindelijk beschikt God hier in, niet de mens, niet de genade. De wil van God is in grote strijd met de raad van God.

21. Calvijn geeft veel te weinig aandacht aan het toetsprincipe, aan Pniël, en daarom moest de nieuwe bijbel dat aanvullen, anders komt men tot het schijn beloofde land. Wel is het zaad bij Calvijn aanwezig, maar het moet nog verdiept en gezuiverd worden. Dat is een grote strijd, een strijd waarin we niet mogen afzwakken. Calvijn strijdt door, maar belijdt ook zijn zonde en zwakke natuur. Hij is in een verschrikkelijk gevecht met de beesten van de kerkgeschiedenis die hem niet zomaar laten gaan. De tijd is nog niet rijp. De nieuwe bijbel zou pas eeuwen daarna komen, waar de oude bijbel al op wees. De mens was er nog niet, maar zou nog naar het verborgen manna moeten, naar de witte steen. Er zou nog een boek geopend moeten worden.

22. Calvijn wees op het leergierige en ijverige leerlingenschap als de weg. De mens moest volhardend luisteren. Calvijn waarschuwt tegen hen die nadruk leggen op de uitwendige oefening van het lichaam. Petrus als leider van de eerste gemeente legde de nadruk op boetvaardigheid, stelde Calvijn. Er is hierin geen vergeving zonder bekering. Geen vergeving zonder boete. Dit is iets voor het hele leven, stelt Calvijn. Als bekering komt zonder de werken, zonder de werken prediking, dan is het waarloos. Genade sluit de werken niet uit. De werken moeten een vrucht hiervan zijn. Er ligt een spanning tussen werken en geen werken in de kerk, zoals die ook bij Calvijn er is. Het één sluit het ander niet uit, maar Calvijn wijst op de afstemming als de bron om het te zuiveren. De afstemming is de brug tussen genade en werken, en de bron. Er is geen vergeving zonder bloedstorting, ook geen afstemming, dus we kunnen stellen dat de mens zijn oude werken in het strijdverbond moet afleggen.

23. Om dit goed te laten verlopen wees Petrus op de geestelijke gaven, oftewel de geestelijke werktuigen, opdat het volkomen en nauwkeurig zou gebeuren, waar Calvijn ook op wees. De vrucht van de prediking is tweeledig, stelt Calvijn. Eerst moet men tot droefheid over de zonde komen. Men moet hierdoor gewond raken, wat het begin van de boetedoening is. Het Woord van God is een vleesdodend mes, stelt Calvijn. Dit moet leiden tot de afstemming.

24. Kabod noemt Calvijn de tong. We kunnen stellen dat het verbonden is aan het Woord. Calvijn stelt dat er niet om woorden wordt gestreden, maar dat er op de afkomst en de betekenis gelet moet worden.

25. In de leer van Calvijn is gehoorzaamheid afstemming aan God, en die gebeurt vanuit vrijwillige genegenheid. Gehoorzaamheid geschied alleen op de basis van de geopenbaarde wil van God. De gehoorzaamheid is dus afhankelijk aan het kennen van de wil van God in de leer van Calvijn. Vandaar dat alles draait om de afstemming op de Kennis, op het Woord. Dat moet gebeuren door vrijwillige verslagenheid. De mens moet lijdzaam, boetvaardig en bedroefd over de zonde zijn. Zo kan God werken. Zo niet, dan is het allemaal niets waard. Calvijn stelt dat de wil van God in de geboden is geopenbaard.

26. Calvijn stelt dat God niet de bewerker van het kwaad is, maar op een hogere trap staat, en het kwaad gebruikt. Het kwaad is er nu eenmaal, en God vormt het om. God laat het niet doelloos liggen. God gebruikt het om de één te kastijden en de ander in lijdzaamheid te oefenen stelt Calvijn. Calvijn wijst erop dat Petrus Jezus niet de eerste auteur noemt, maar een dienaar. Veelal is Jezus een voorbeeld en de herinnering aan de oude profeten in de leer van Calvijn. Op bepaalde punten gaat dat zich verdichten in de leer van Calvijn. We moeten het hebben van de context en de nuance, en telkens weer ligt daar een spanning in. Telkens is er weer een strijd, totdat Calvijn de balans vindt die hij nodig vindt. Soms gaat dit gruwelijk mis en herstelt hij

zichzelf. Soms is dat te laat, zoals bij de Institutie. Dan is het kwaad al geschiedt. Van belang is om het alsnog te doen en onder ogen te komen, ook al is er veel tijd verstreken.

27. Daar waar de mens niet afgestemd maar afgestompt is daar komt het bedrog binnen, stelt Calvijn. Geloof is kennen in de leer van Calvijn, en dat moet gepaard gaan met aanroeping. De aanroeping staat niet in zichzelf maar heeft zijn grondslag in het kennen.

28. Calvijn stelt dat de tekenen niet hebben afgedaan na de apostelen, maar dat het door alle tijden kan gebeuren, vanaf de eerste dag van de verbreiding van het evangelie tot de laatste opstanding. Calvijn wijst er wel op dat dit alleen gebeurt door de vreze des Heeren als bron. De gehoorzaamheid, oftewel de afstemming, leidt tot nieuwe gaven in de leer van Calvijn. Calvijn heeft het over een veelvoudige verscheidenheid van geestelijke gaven. Calvijn stelt dat er geen eeuw was waarin de geestelijke gaven er niet waren. Er zou een nieuwe bedeling komen waar dit overvloediger zou gebeuren, stelt Calvijn. Calvijn wijst erop dat ook Petrus dit predikte, en de leer van de geestelijke gaven verdedigde. Calvijn stelt dat ook al is het zo prachtig als de hemel zich opent en openbaring verschaft, er zijn altijd hen die zich niet om God bekommeren en het bespotten. Calvijn stelt dat ze willens en hardnekkig besluiten niets te willen begrijpen van zaken die zo duidelijk voor de hand liggen. Dat is het oordeel van God dat ze worden overgeleverd door hun grootheidswaanzin aan blinde razernij. Calvijn stelt dat de godsdienst die het beginsel is van een goed verstand een deugd is van maar weinig mensen.

29. Calvijn noemt de ijzeren halsstarrigheid een ziekte waar het grootste deel van de mensheid aan lijdt. Dat hebben ze zelf gewild, zichzelf op de nek gehaald.

30. De vreze des Heeren moet altijd komen met opmerkzaamheid en leergierigheid, stelt Calvijn. Zo kan het herkend worden. Calvijn stelt dat de mens een zeer grote traagheid heeft om de geestelijke gaven op te merken en te waarderen. Dat komt doordat de mens vleesvertrouwen heeft. Dat houdt de geestelijke gaven en het begrip en de waardering ervan tegen. Calvijn stelt dat de deur van God alleen geopend kan worden door de drievoudige sleutel van geloof (het nauwkeurig en volkomen kennen van God), ootmoed en vreze. God wil niets te doen hebben met trotse, zorgeloze mensen die zichzelf behagen, stelt Calvijn.

31. Calvijn stelt dat er niets is of de mens bederft het wel door zijn ijdelheid en zijn waaghalzerij. (Verkl. Handelingen 1:26) Calvijn stelt dat God dikwijls degenen die voor het oog van de mens het meest uitmunten, om de vleselijke hoogmoed neer te werpen. Alles waar Jezus doorheen ging, ook het verraad door Judas, was al voorzegd, stelt Calvijn, zoals in de Psalmen. Elke Oud Testamenticus weet dat het Nieuwe Testament is opgebouwd vanuit de samenstelling van het Oude Testament. De lijnen zijn heel duidelijk zichtbaar. Calvijn stelde dat het nodig was dat Judas door Matthias

vervangen zou worden, zodat het duidelijk zou worden dat de instellingen van God verijdeld of verbroken zouden kunnen worden door de onstuimigheid van een mens.

32. Calvijn stelt dat geloof pas oprecht is als het de Heere aanroept, en de zekerheid van het geloof is onderscheiden van zorgeloosheid. Ook is de genade pas echt als het leidt tot de geestelijke ijver. Luie genade is een valstrik, stelt Calvijn. Het feit dat de discipelen schandelijk van Jezus wegvluchtten noemt Calvijn deserteurenschap. In dat opzicht noemt Calvijn nog Bethanië wat op of aan de olijfberg lag, dichtbij Jeruzalem. Bethanië is de plaats van de hemelvaart, en ook de plaats waar Maria luisterde aan de voeten van Jezus. We kunnen stellen dat als we niet met Jezus in Getsemané en op Golgotha willen zijn, we niks te zoeken hebben op de olijfberg. David ging wenend en in boetvaardigheid de olijfberg op. Als wij niet eerst als Maria van Bethanië zijn geworden, luisterend naar het Woord van God, dan hebben we niks te zoeken op de olijfberg. Het is alleen voor hen die willen leren.

33. Calvijn stelt dat de dingen van boven te zoeken op zich niet genoeg is, want men kan ook met vleselijke ogen zoeken en een vleselijke wederkomst verwachten vanuit de hemel, om lichamelijk met Jezus te zijn. Men moet de hemel niet zoeken dan door het geloof, oftewel door het kennen van God. Wie gericht was op de lichamelijke tegenwoordigheid van Jezus zou ver van hem verwijderd blijven. Daarom stelt Calvijn dat mensen zich verwonderen over de grootheid van God, maar zich geen moeite doen om het einde ervan te verstaan. Het aards te verwachten noemt Calvijn een dwaze begeerte. Calvijn stelt dat als men waarlijk in de hemel wil zijn, men zich buiten de wereld moet plaatsen. Calvijn noemt de lichamelijke tegenwoordigheid een verzinsel. Calvijn richt zich daarom op de alomtegenwoordigheid, niet op het vleselijke wezen. Calvijn richt zich meer op de literaire aanwezigheid, de aanwezigheid in het Woord.

34. Calvijn noemt dit een verborgen werking van God. Hier kun je niet letterlijk en direct aan deelhebben, maar alleen door het kennen. In deze zin kan dit alleen plaatsvinden in het schoolwezen. Calvijn stelt dat de hemelvaart tot het verborgene één van de belangrijkste stukken van de leer is, en dat de wolk de tentendienst bedekte. Hij beschrijft deze wolk als een toom die de waaghalzerij dient te begrenzen. Door de hemelvaart tot het verborgene wordt de mens teruggeroepen en wordt de nieuwsgierigheid beteugeld. Dit alles om richting te geven aan de ijver. Zo krijgt ook de zorg richting. Het wachten op het geestelijke is belangrijk. Haastigheid moet begrenst worden. Calvijn waarschuwt tegen het verhaasten van de geestelijke gaven als men nog niet eens het heilige geestelijke heeft ontvangen. Als men tot de strijd is geroepen moet men niet zacht rusten, want dat is niet de juiste weg. Weer wijst Calvijn op het belang van de afstemming. De vijand is ontijdige najaging, de overmoed. De verhaasting van de gaven heeft veel kwaad in de kerk gebracht. Weer wijst

Calvijn op de landman die eerst moet arbeiden voordat er vrucht zal zijn. Men moet niet spitsvondig filosoferen over het toekomende leven, maar de weg ertoe aandacht geven, stelt Calvijn. De weg is er niet zonder het verzaken van de wereld. Daartoe moet men zorg dragen. Men moet de dood sterven aan het oude leven om dit te kunnen. Dit houdt een diepe Getsemané en Golgotha ervaring in waarin de vrome deel heeft aan het sterven van Jezus. De verkeerde voorstellingen van een aards koninkrijk moet men loslaten, stelt Calvijn. Hij waarschuwt tegen versimpelde en veraardste religie, ook wat betreft de hemelvaart en de wederkomst. Het bestaat alleen in de prediking van het evangelie. God regeert de wereld op geestelijke wijze, niet naar de mening van de mensen.

35. Calvijn spoort de mens aan om afstand te doen van de dromen van rijkdom, genietingen, aardse en uitwendige macht, want de wereld wordt alleen onderworpen in de prediking van het evangelie. Die is in deze dagen vol geworden sinds de komst van het boek des levens, de nieuwe bijbel. Het heeft de ontbrekende schakels aangevuld na vele eeuwen van gebrekkige kerkgeschiedenis.

36. In de kerk wordt men nog veelal gedreven door grove en aardse voorstellingen, gedreven als vee wat door de zinnen gevoerd wordt tot dat wat aangenaam is voor het vlees. Het vlees grijpt namelijk liever naar het tegenwoordige, stelt Calvijn. Het is een machtsspel wat de goddelozen en aardsen spelen, terwijl God hogerop wil brengen. Men blijft rond dezelfde termen hangen als zijnde voorwerpen, in plaats van het te verdiepen en te ontsluieren. Calvijn waarschuwt hierin tegen dwaze en zinloze nieuwsgierigheid die al snel tot waaghalzerij wordt. Telkens weer wijst Calvijn op de afstemming om aan de verschrikkelijke geest van overmoed te ontkomen. Wij moeten tevreden zijn met de openbaring Gods, stelt Calvijn, en niet daarbuiten treden. Men moet niet boven de mate van goddelijke openbaring gaan.

37. Calvijn stelt dat de discipelen eertijds door hun al te grove ruwheid Jezus schandelijk verlaten. Dit kwam door hun traagheid. Ze moesten eerst terug naar de leerschool voordat ze het evangelie zouden kunnen prediken. Eerst moesten ze leren afstemmen en er gewend aan raken. Pas daarna zouden ze dit de wereld kunnen leren. Ze mochten alleen onder goddelijke goedkeuring arbeiden, niet onder menselijke goedkeuring, stelde Calvijn.

38. Alles wat de vromen prediken moet eerst gepredikt zijn door God, stelt Calvijn. Daartoe is de leerschool van afstemming. Dit is waarom de geestelijke leer onderwijs geeft over de verdorvenheid van het menselijke geslacht, de tirannie van de zonde, de vervloekte staat van de mens en de eeuwige doodstaat door de zonde, en de verloochening van het vlees. Dit zijn voorname stukken van de leer van Calvijn. De leer van de hemelvaart is ook tegelijkertijd de leer van de volkomenheid en de vervulling in de leer van Calvijn.

13.

De verantwoordelijkheid van de mens

1. Calvijn stelt in zijn Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis uit 1543, kort genoemd de Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil (GVW) dat de mens bewerkt wordt door de genade van God, en dat de effectiviteit van zijn handelen geheel onder controle staat van God. (GVW, 5) Calvijn noemt het heilige geestelijke de herscheppende genade. Calvijn stelt dat het niet in het vermogen van de mens ligt om God's genade te ontvangen. De mens is geheel vlees door de zonde. Alles is de gave van God, stelt Calvijn. Zo kan de mens geen losprijs voor zichzelf claimen. Alles is het werk van God. De mens kan zich niet door eigen kracht voorbereiden op de genade, en kan dus ook niet hiervoor geprezen worden, stelt Calvijn. God bekeert de mens, de mens kan dat zelf niet, in de leer van Calvijn. God wordt zo gevonden door hen die God niet zoeken. Kunnen we zien hoe dit snel vagebonds kan worden ? Er zit een kern van waarheid in, maar Calvijn werkt dit in het extreme, dat een mens het goede niet kan willen.

2. Calvijn wijst terug op de Institutie, waarin hij beweert dat genade niet aan ons is aangeboden op zo'n wijze dat we daarna de optie hebben om ons eraan te onderwerpen of er tegen te verzetten. Er is niet nog iets wat van de mens afhangt, niet dat de genade alleen wat ondersteuning biedt, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat het geen samenwerking tussen God en mens is. De mens kan niets zomaar verdienen door het eerdere gegevene te gebruiken, tenzij misschien zoals Augustinus het stelt het een beloning kan worden genoemd in de zin van dat het genade is in ruil voor genade, omdat God de vromen telkens weer nieuwe gaven geeft. Er is dus een zekere spanning tussen verdienen en niet verdienen, oftewel tussen loon en gave in de leer van Calvijn in de GVW van 1543. In zijn bijbelverklaring laat hij heel voorzichtig zien hoe dat verdienmodel werkt. Hij heeft het er in het algemeen liever niet over, vanwege het gevaar van misbruik, maar we moeten beseffen dat genade ook vaak misbruikt wordt. Bij Calvijn is de deur dus vaak dicht, maar heel soms op een hele hele kleine kier, en dat is maar kort, want dan gooit Calvijn hem direct weer dicht. Angstvallig bewaakt Calvijn de gaven van God en het loon. De mens zou het maar eens misbruiken. Hoe dan ook wordt het systeem van Calvijn, wat meer naar de genade neigt, ook veelal misbruikt. Samenvattend wijst Calvijn op de woorden van Paulus, dat God zowel het willen als het werken in de mens werkt.

3. In het Aramees, de taal van Jezus en de discipelen, staat er echter dat God het willen en werken aanmoedigt, wat dus iets heel anders is. God dringt ons er op aan om het goede te doen.

4. Calvijn wijst op Augustinus die stelde dat de hele mens zo verdorven is dat welke goede eigenschappen hij ook van zichzelf lijkt te hebben, zondig worden. We kunnen stellen dat de mens

is uiterst verdorven, een mismaaksel, zeer sluw, maar dan is niet de genade het antwoord zomaar, maar het touw, de sobere gebondenheid. Er zit voor de mens niets op om het toch te verdienen, want anders is het niks waard en gaat het buiten de mens om, en is het nep. Dat is het gevaar van de leer van Calvijn die te extreem naar de genade neigt. Er zit voor de mens niets anders op dan te groeien op school. Kennis is de enige redding. Dan hoeven we niet naar allerlei kerkvaders te wijzen wat die wel of niet zeiden, maar dan kunnen we wijzen op het hemelse Woord wat in onze harten regeert, en op de nieuwe bijbel die is gekomen, als het boek des levens die in het laatste der dagen geopenbaard zou worden. De witte steen voor de overwinnaars over het vlees. De witte steen voor de overwinnaars over de onwetendheid. Dat is een school. In zijn bijbelverklaring hamert Calvijn veel op het school-principe.

5. De mens kan het goede niet willen, kan niet verdienen, en kan zelfs niet streven, totdat God het verlangen in het hart van de mens heeft geplaatst, stelt Calvijn. (GVW, 5) Hij wijst op Augustinus die stelde dat de mens geen genade ontvangt op basis van verdienste, maar op basis van voorbereiding. Er zit wel een kern van waarheid in. Als we naar het radarwerk van Calvijn’s interconcentrische leer kijken dan zien we zijn strijd tegen de dwaasheid van de menselijke economie, die ook zeer religieus kan zijn. Mensen maken snelle wegen tot God, matigen zich snelle verdiensten aan, terwijl Augustinus de mens terugroept tot de voorbereiding. Augustinus en Calvijn roepen de mens op om terug te keren tot de leerschool des Heeren, om niet tot overmoedig werk en verdiensten te vervallen.

6. Calvijn wijst op Augustinus die stelt dat God dit doet om te laten zien dat kwaad met goed wordt vergolden. We kunnen dit begrijpen aan de hand van het feit dat de menselijke systemen zo zwaar op de mens drukken dat ze goed en kwaad hebben omgedraaid, dus daarom moet God op een andere wijze werken. Dat wil niet zeggen dat er geen nieuwe definities nodig zijn, en hier wijst Calvijn zelf ook op. Augustinus stelde dat de eerste mens nog niet de genade had van het nooit slecht te willen zijn. De eerste mens had een vrije wil om de genade op te geven. De tweede Adam heeft de genade van het goede te willen die de wil van het vlees overwint. De eerste genade is de vrije wil, en de tweede genade is de aanzet tot het goede te willen. De tweede genade is veel groter, stelt Augustinus.

7. Zowel Augustinus als Calvijn stellen dat de wil van de mens verdorven is, en daarom zijn ze huiverig voor het willen van de mens, ook als de mens het goede zou willen, want ook daarin zijn ze verdorven. In veel opzichten is dat ook waar. Het zuiver willen zou dan van God moeten komen, maar natuurlijk moet de mens het zuivere willen dan wel willen. Zo ver gaat Calvijn niet, op basis van Augustinus, want hij ziet de gehele wil en de gehele menselijke natuur als verdorven, dus ook het willen van het willen is verdorven, en daar zit zeker een kern van waarheid in. De zondeval is diep gegaan dat de wil van de mens, en ook het willen van het

willen, is aangetast, ook als dit het goede willen is, want het goede is niet het beste, en de mens heeft goed en kwaad verdraait. Daarom moet de mens willen het willen van het goede te willen, enzovoorts, maar ook dan is Calvijn huiverig, en terecht, want het kwaad gaat diep, maar normaal gesproken, vaak, zeer zeker niet altijd, blijft het daarbij bij Calvijn. We moeten om dit probleem te voorkomen komen tot de opgesloten wil, het willen van het willen van het willen van het willen van het willen, enzovoorts, totdat we in de verborgen opgesloten wil zijn gekomen, de diepste wil, dat je dieper en dieper gaat totdat het met God's wil kruist. Volgens Calvijn kan dat niet, dat de mens nog ergens een heel klein goed willetje heeft, maar op andere plaatsen geeft hij weer hints, dat er nog verborgen lagen van de mens zijn waar hij het niet over mag hebben en waar hij niets van zou weten en willen weten, want hij is doodsbenauwd voor ijdele nieuwsgierigheid. Hij wilde verborgen dingen aan God laten, maar sluit het soms niet uit, en daarna sluit hij het snel weer uit. Hij is als een poortwachter, en eigenlijk mag hij niemand doorlaten, maar soms doet hij het toch, onder andere omstandigheden en andere definities. Het moet veilig zijn voor Calvijn. Het rustte allemaal op zijn schouders, want hij was de kerkvader van de reformatie, van de uittocht. Hij moest het volk onderwijzen, zo goed en kwaad als dat ging.

8. Al met al is er een zone waar een mens het kwaad niet kan willen, wat de tweede genade is. Voor Augustinus en Calvijn gaat dit buiten de eerste genade om, want die is er niet meer. De mens heeft geen vrije wil meer door de zondeval om het goede te willen, alleen het kwaad en het schijngoede. De zone van het kwaad niet meer kunnen willen bestaat wel, maar dat is de sobere gebondenheid, en natuurlijk moet je daar hard voor werken, moet je het verdienen, anders is het nep. We hebben het dan over het touw, waar de nieuwe bijbel ook over predikt, wat belangrijker is en dieper dan zomaar het geestelijke op zich. Je komt daar alleen als je naar Pniël gaat. Je komt daar alleen als je in de diepte gaat toetsen. Jakob streed met God. Het was geen eenrichtingsverkeer. Calvijn was bedrogen door valse westerse vertalingen, oftewel varkensgrieks. In de bijbelverklaring en soms in de GVW krijgen we een eerlijkere Calvijn te zien dan in de Institutie. Er is nog een verborgen ruimte waar dingen net even iets anders kunnen zijn, ook al is Calvijn er huiverig voor en wil hij er eigenlijk niet van weten, omdat zijn theologische systeem vrijwel af is of zo wordt gepresenteerd. Calvijn geeft hints, maar hangt er dan weer snel een doek overheen. Calvijn belicht terecht het gevaar van menselijke verdiensten, maar te weinig het gevaar van vermenselijkte genade.

9. In de Defensio sanae et orthodoxae doctrinae de servitute et liberatione humani arbitrii adversus calumnias Alberti Pighii Campensis uit 1543, kort genoemd de Gebondenheid en Vrijmaking van de Wil (GVW) stelt Calvijn met Augustinus dat de mens bewerkt wordt door de genade van God en alleen in deze mate hierdoor zelf handelt. De mens levert dus geen eigen bijdrage, want het is alleen God's werk.

Die stelling rammelt natuurlijk van alle kanten, maar beiden zijn zij hysterisch bang voor inmeng van het menselijke vlees. Ze vergeten dan dat juist deze extremistische genade leer volop door het vlees wordt gebruikt. Het is religieus vlees. Het maakt de mens lui en lam.

10. Dit was de situatie na de zondeval. Eerst was er vrije wil, maar omdat de mens het misbruikt had zou nu alles alleen maar door genade gaan. Natuurlijk is dat veel te makkelijk. De mens heeft nog steeds een verantwoordelijkheid. De mens moet gaan tot het touw, door aan zichzelf te sterven en hard te werken, anders is het een vorm van indirect marionetisme.

11. Pighius noemt de Pelagianen te extreem omdat ze de genade geheel ontkennen, maar komt zo tot zijn eigen middenpositie waarin hij de vrije wil en de genade samen laat werken. Calvijn stelt dat de mens onder slavernij van de zonde is en niet het goede uit zichzelf kan verlangen. De genade moet de mens vrijzetten. Pighius vindt dit te extremistisch. Calvijn is te zwartgallig in zijn ogen. De mens kan alleen maar zondigen vanwege zijn zondige natuur door de zondeval, stelt Calvijn, en Pighius vindt dat te ver gaan. Calvijn stelt dat als de mens iets goeds heeft van de oorspronkelijke schepping, dan is dat altijd bezoedeld. Zijn oplossing is dan de genade die niet wederstaan kan worden, maar we moeten stellen dat de oplossing het touw is, oftewel de sobere gebondenheid, die ontvangen moet worden na de ontvangst van het heilige geestelijke.

12. Het touw is het enige wat ons kan redden uit de al te extremistische leer van Calvijn. Calvijn heeft terecht vraagtekens bij de wil van de mens, want de wil is verdorven, maar de diepste wil, oftewel het willen van het willen van het willen, enzovoorts, kan steeds zuiverder worden en is een oplossing voor het probleem, want hierin kan God steeds groter worden en de mens steeds kleiner, want zo leert de mens afstand te doen van zijn eigen wil en de wil van God te ontvangen. In de diepste wil kan het vlees niets meer willen, want is de mens overgenomen door de Wil van God, maar natuurlijk moet de mens de eerste aanzet geven, anders is hij slechts een onvrijwillige marionet. Dan is het nep. Dan gaat de mens zich van alles aanmatigen, en gaat de mens vleien, en lui doen, allemaal vanwege de extremistische genade leer van Calvijn, waar hij heel voorzichtig los van komt in zijn bijbelverklaring, en op sommige momenten in de GVW. In de diepste wil, het willen, van het willen, van het willen, enzovoorts wordt de wil gezuiverd en wordt de welwillende mens overgeleverd aan de Wil van God, en die menselijke wil wordt steeds kleiner opdat de wil van God steeds groter wordt, maar die menselijke wil moet er wel zijn, ook al is die oneindig klein, anders gaat het geheel buiten de mens om en is het gedwongen. Met de oneindig kleine wil, oftewel de diepste wil, bedoelen we dan de oneindig nederige wil die zich vernederd heeft voor de wil van God, en zich niets inbeeldt.

13. Toch nog een oneindig kleine bijdrage van de mens zelf dan ? Natuurlijk, anders is de mens zo goed

als dood, dood en opgezet als een dode etalagepop in de Institutie leer van Calvijn. In zijn bijbelverklaring ligt het anders, en de GVW is als de brug tussen de Institutie en de bijbelverklaring, om de vreemdsoortige religieuze wiskunde die Calvijn er op nahoudt te kunnen begrijpen. Het is als Tarzan bij de apen.

14. Calvijn, die van 1509 was, was in 1543 in zijn dertiger jaren, nog jong en onbezonnen in veel dingen. Hij had een temperament, iets wat hij zelf toegaf, en sloeg de plank vaak mis in zijn gedrevenheid. Calvijn had het touw nodig, oftewel de sobere gebondenheid, maar hij richtte zich meer op de genade en de uitverkiezing. Calvijn was vaak te heerserig en te impulsief. Het beest in hem moest bedwongen worden, en hij gaf toe dat hij dat niet voor elkaar had gekregen. In dat opzicht was hij wel eerlijk, en daarom is het ook totaal dwaas om Calvijn een status van onfeilbaarheid te geven, want hij was nu eenmaal niet onfeilbaar. Hij zou de laatste zijn die dat van zichzelf zou denken.

15. De diepste wil is een goede oefening om los te komen van het directe willen van de mens. De mens kan niet zuiver willen, zijn wil is altijd bezoedeld. Wij moeten niet zomaar het goede willen, maar de wil van God willen, want de wil van God is zuiver. Zelfs dat willen van de wil van God is zeer onzuiver, en daarom moeten wij het willen van de wil van God willen, en zelfs dat is onzuiver, dus daarom moeten we het willen willen van de wil van God willen, enzovoorts, opdat we steeds meer het menselijke willen vervangen door de wil van God. We dalen zo af in de diepste wil, van laag tot laag, waar het willen steeds zuiverder wordt en uiteindelijk kruist met de wil van God. Dat is een diep sterven aan het zelf en de eigen wil.

16. Zo zien wij de schakel tussen de Institutie en de GVW en de schakel tussen de GVW en de bijbelverklaring. Dan hebben wij de kern van de nieuwe bijbel ontvangen, want de nieuwe bijbel gaat over deze dingen. Dat is het boek des levens.

17. Het is belangrijk de eigen wil te overwinnen, het ego, door door de diepste wil tot de Wil van God te gaan.

18. ‘Het volk moet gevoed worden,’ spreekt de Heer.
De amazone leer in zowel oude bijbel, nieuwe bijbel, als calvinisme, wordt hersteld.
De amazones staan daar met hun schilden en speren.
Ze zijn getooid als de psalmen, de dieptes ervan.
We zien Ismael uit een grote strijd komen, in de nieuwe bijbel.
Ismael was de moeilijk opvoedbare, de toetser, de vragen steller, de anti-kuddegeest, anti-conformisme en anti-comfortisme.

19. Geluk en genade ?
Vaak is het pseudo-genade.
We moeten overal hard voor werken, anders heeft het geen waarde.

20. Wat is Vreze des Heeren ?
Nee, niet zomaar eerbied, want velen denken dat ze vreze des heeren hebben omdat ze elke zondag eerbiedig naar de

kerk gaan,
en eerbiedig hun god of godin prijzen in de stad, niet wetende waarvoor het allemaal staat.
Vreze des Heeren is een term voor waakzaamheid, alertheid, toetsen en onderzoeken.
Het is een term voor toetsing en afstemming, door afsterving aan het oude leven.
Je praat de zonde niet goed, maar bent op je hoede, en legt het af.
Het betekent dat je niet zomaar overal inspringt, dat je kritisch leert denken.
Het betekent dat je je eerst goed laat inlichten over zaken.
Het betekent dat je niet zegt : 'Oh, dat deden ze vroeger ook al, dus kunnen we nu ook wel doen,'
omdat je weet dat een historische praktijk niet automatisch een morele rechtvaardiging is.
Het betekent dat je niet zegt : 'Oh, maar de meeste mensen doen het,'
omdat je weet dat de meerderheid als argument gebruiken een drogreden is.

21. Er is goede en slechte verduistering, en goede en slechte verstening,
en in principe is dat een strijd tussen diepte en oppervlakkigheid,
tussen diepte-toetsen en anti-toetsen/gebrekkig toetsen,
en die strijd wordt uitgevochten in Pniël, en pas daar kan men komen tot de duistere Adamah-baarmoeder,
en daar gewassen worden om geboren te worden als vrucht van de vreze des Heeren.
Alles wat buiten de vreze des Heeren om ontstaat is bedrog en de dood.
Zo is dat ook met elke vorm van profetie. We mogen niet zomaar stemmetjes volgen,
maar alles moet door het geboorteproces van de vreze des Heeren,
in de worsteling op Pniël.
Daar sterven alle valse lichten af, daar verdiept alles zich.

22. In de nieuwe bijbel wordt er gesproken over Eden en Eben, en Eben is het heilige gesteente, als een beeld van de vreze des Heeren. David (vaak Ahn genoemd in de nieuwe bijbel) overwon Goliath, het oervlees, door de Eben. Maar als dit tot voorwerp wordt in plaats van onderwerp/ontwerp, dan kan het al snel link worden. Vandaar dat de mens oog moet krijgen voor de geestelijke cartografie, de geestelijke kaarten. Wat al eerder gezegd is, dan hebben we het over de hogere geestelijke wiskunde, van het touw. Er zijn veel valkuilen, valstrikken en ravijnen waar de mens in kan storten tijdens de tocht over het lange, smalle bergenpad. Vandaar dat de mens zich vast moet houden aan het touw en de route beschrijvingen door dit gevaarlijke gebied.

23. Ben je gekomen tot een plaats waar je geestelijk voedsel hebt gevonden ?
Wees dan geen egoist en opportunist, maar voedt anderen ook.
Voedt het volk. Gooi echter geen paarlen voor de zwijnen.
Ga er wijs mee om. Zorg is nooit roekeloos, maar voorzorg.
Het avondmaal is een armenmaal.
Nodigt hen uit die niks hebben.
Houdt het niet alleen binnen je eigen clubje.
Verlaat de kudde en ga de wildernis in op zoek naar het verlorene.
Als eerste is dat de verloren kennis.

Nog wel belangrijker dan zomaar verborgen kennis.
Ga daar waar anderen nooit zijn gegaan, where eagles dare.
Wees een pionier.

24. Op basis van de oude bijbel menen velen nog grond te hebben voor het prosperity gospel.
In de nieuwe bijbel is die grond er niet meer.
Knappe jongen die nog een soort van prosperity gospel uit de nieuwe bijbel weet te halen.
In de diepte van de nieuwe bijbel zal daar niets meer van over blijven.

25. ‘Uw twijfel moet volkomen worden,’ spreekt de nieuwe bijbel.
Groeien in twijfel, of grijp je naar geforceerde pseudo-antwoorden die de mensheid in slaap doen sussen ?
Ga de diepte in. De diepte roept. Het diepe zoekt naar het diepe, en dan is er eerst een Pniël, en die zal eindigen in de Adamah, de paradijselijke grond, de wassing in de baarmoeder.
Wij leren elkaar kennen door de ouderlijke banden, en vandaar dat de wedergeboorte niet geforceerd mag zijn, maar dat er eerst een Pniël moet zijn.
God heeft niet zomaar kinderen.
Uiteindelijk moet je jezelf baren.

26. Is de mens door zijn worsteling gekomen tot de plaats waar hij gewassen wordt ?
Dan is daar mogelijkerwijs de weg tot de wedergeboorte.

27. Zij laat niets heel van het vlees.
Zij laat niets heel van onze eigengemaakte evangeliën die slechts gemaakt zijn voor zinnelijk genot en gemaksdienst. Zij leidt terug naar het harde pad van Areta, het pad van de geestelijke scholen en de geestelijke werkplaatsen. Hard werk dient de mens te verrichten om aan het bedrog van de oppervlakkigheid te ontkomen. Werk hard aan jezelf. Zo niet, dan zullen andere geesten dat wel doen.

28. Als de bloem van het verlangen spreekt, waar verlang je naar ?
Laat het een verlangen zijn naar de dingen van boven, oftewel de geestelijke scholen en werkplaatsen, en bovenal het verlangen naar de Vreze des Heeren, zoals de psalmist sprak :

29. De vreze des Heeren is rein, bestaande tot in eeuwigheid, begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem. (Psalm 19)

30. Het volk is diep gevallen. Hef dan uw klaagstem op. Ver zijn ze afgeweken van de vreze des Heeren, en rotzooien maar raak. Niet verhindert door enige tucht of kennis zijn zij.

31. Daar waar Johannes de Doper nog roept tot bekering, daar is Ismael dieper de wildernis ingegaan, strijdende tegen rovers en hoeren die willen roven en verleiden, misleiden. Ismael is de toetser. Laodicea wil het volk niet laten gaan. Er zijn dieptes in de wildernis waar niet meer wordt geroepen, maar waar wordt achtergelaten. Laat je oude leven los, laat de doden de doden begraven. Werp je paarlen niet voor de

zwijnen. Als je ergens bent geweest en je hebt het evangelie verkondigd en ze wilden niet luisteren, sla dan het stof van je voeten af en trek verder. Zorg eerst dat je een brug hebt gebouwd. Zorg eerst dat je zelf uit het moeras bent gekomen. Je mag een spoor achterlaten, maar laat hen je niet verraden. Wees zowel als een Johannes de Doper als een Ismael. Bouw het gebedsoord in de wildernis. Trek dan verder en verdiep het. Strek je niet uit naar het bedrog van aardse macht en aards aanzien.

32. Voedt het volk, maar laat hen je niet verscheuren. Laat een spoor voor ze achter, maar probeer geen volgelingen te maken. Kerkgroei of groei in de diepte ? Laat de groei van het onderwijs je doel zijn. Dat begint bij jezelf. Laat jezelf inlichten. Toets alles en behoudt het goede. Worstel op Pniël, was jezelf in Adamah en laat je wassen. Ga terug tot zowel Eden als Eben, en dan verder, opdat de zonde je niet zal inhalen. Laat jezelf niet vinden door de zonde.

33. Achter de chaos ligt een hogere orde. Ga niet voor de lagere orde die geen twijfel en verwarring kent, slechts valse schijnzekerheden. Zelfvertrouwen baart zelfbedrog.

34. Ezau legde zijn sociale status en innerlijke status af. Hij zocht niet naar behoudenis, maar naar boetvaardigheid en verbrokenheid, opdat hij het diepere pad zou vinden. Hij zocht het in tranen. Job walgde van de behoudenis. Hij wilde terug naar de tucht. Hij wilde de grenzen weer voelen, de restrictie die hem zou leiden. Hij wilde loskomen van de overdosis. Hij wilde terug naar zijn ware moeder. Onze moeder die in de hemelen is. Zij is geen eenvoudige moeder. Zij heeft niet zomaar kinderen. Het is onze eigen innerlijke moeder. Zij voert oorlog en zoekt het vlees te doden. De aarde zal vol zijn van haar kennis. Zij is niet zomaar moeder maar amazone, strijdster. Zij werpt de mens terug op zichzelf, zodat de mens niet teveel neemt en daardoor sterve. Zij is het natuuralarm, de natuurgrens. Zij waarschuwt en vermaant, zij onderwijst. Ook laat zij los en scheidt zij af, opdat geen mens haar zal misbruiken. Zij kent het pad. Zij laat alleen tekenen achter voor de vromen.

35. Scheidt u af, en waarschuwt. Laat niet meer achter dan nodig. Werp geen paarlen voor de zwijnen.

36. Ga tot de leergrotten aan de tranenrivieren, en leer over de werktuigen van het beloofde land.

Leer God’s paden te vinden en te betreden.

Worstelen en wassen.

Toetsen, verdiepen en afstemmen.

Zo naderen wij tot haar die niemand zomaar binnenneemt.

14.

Strijdt in Pniël tot aan de wateren van Adamah

1. Men wil niet tegengehouden worden in de lust tot zelfbevrediging. Daarom is de wereldse naaktheid een opportunistische en expansiedriftige aanval op de armen. Men wil de vleselijke openbaring van het vele, snelle en gemakkelijke, waar de sportafgod voor staat. Men wil buiten het geheimenis om, alles voor de verkoop, alles voor de roof.

2. De sportafgod zegt: "Word zichtbaar zodat de wereld je aanbidt."

Terwijl de geestelijke weg zegt : "Word klein zodat het ware zichtbaar wordt."

Dat is het pad van de geestelijke geoefendheid, het harde pad van Areta, waar je je oude natuur verliest. In de worsteling op Pniël moeten we komen tot het geestelijke. Haar naaktheid is ontmaskering en openbaring. Het is niet iets goedkoops. Zij die haar zien zullen sterven aan zichzelf. We komen daar voor wassing en wedergeboorte, door toetsing en mindering.

3. Strijdt door in Pniël totdat je aan de wateren van Adamah komt. Daar laat je juist al je afgoden achter, al dat vleselijke gepronk om niets, al dat gewoon indruk maken op ander zonder waarde, zonder inzicht. Het is de hebzucht van de mens. Terwijl de wateren van Adamah het onderwijs is, en de opvoeding. Daar wordt men weer kind, geen valse protsende volwassene in grootheidswaanzin. In Adamah leer je weer twijfelen en minderen. In Adamah leer je de boetvaardigheid weer. Boete is om het pad te tonen, om het eerlijk te verdelen, om niet boven je voegen te gaan, niet te snel te gaan. Eer daarom de boete en de tucht, want zij is je leven. Hier mag je ook al het kuddegedrag afleggen. Hier wordt je besneden. De tong der mens dient besneden te worden, het hart, het verstand, het gevoel. Men wordt vaak voortgedreven door gevoelsgodsdienst.

4. De Heere baadt in de wildernis. Je kan daar alleen maar komen met tranen, tranen over je vleselijke leven, en tranen over de wereld, over hoe alles is afgedwaald van de bron. Je wordt alleen gewassen door je eigen tranen, door niets anders. Denk nooit dat het er zomaar allemaal is. Aan deze wateren is de woning van de hemelse moeder. (Ewa 34:23) Hier komt men tot de tentendienst.

5. Na de woestijntocht en worsteling in Pniël wordt de mens gewassen in de wateren van Adamah, waar mogelijk wedergeboorte kan plaatsvinden, waarin de mens wordt opgenomen tot de hemelse woning van de hemelse moeder aan de badplaats. Hier wordt de mens ook geleid tot de hemelse school voor onderwijs.

6. Het geheimenis van de hemelse boten is daar.

7. Calvijn stelt in zijn bespreking van Hebreeën 11 dat God het individu maar kleine genade toebedeelt, omdat God het collectief op het oog heeft, omdat de

volkomenheid bewaart moest worden. Zo is alles eerlijk verdeeld over het hele lichaam, de gehele kerk. Als je meer neemt dan je is toebedeelt, en je gaat hoger dan je voegen, dan is dat als de kanker die voortwoekert. Daarom moest de genade afgemeten worden. Leer te delen, leer het door je heen te laten stromen, leer los te laten. De sportafgod doet het tegenovergestelde, wil alles voor zichzelf en alle aandacht wil hij op hem gericht hebben, niet op God, niet op de Kennis, en zo is hij als een kankergezwel. Het trekt de aandacht omdat het de aandacht neemt. Het wordt kinderen met de paplepel ingegoten. Daar staat hij te protsen als een Goliath tegen de Heere, tegen het sobere onderwijs. Hij is niet gekomen om te dienen, maar om bewonderd te worden. Oh, hoe velen vallen nog in deze valstrikken.

8. Calvijn stelde dat de mens maar een heel klein vonkje nodig had om tot de hemelen te gaan. Draag hiervoor alle tegenspoed die nodig is, in volharding, opdat je niet teveel neemt en te zwaar wordt bevonden voor de enge poort. Houdt je bezit smal en sober om op het smalle pad te blijven, wat ook zeer kronkelig is, en op bepaalde punten smaller is dan andere punten. Blijf niet ergens vastzitten door je overmoed en overmatigheid. Blijf snijden.

9. Calvijn noemt dit evangelie een zonderling getuigenis, als zonderlijke voorbeelden van lijdzaamheid. Het is niet het gewone en gebruikelijke, maar het ongewone en ongebruikelijke, want in de stad gaat het om hoe meer hoe beter, en men gaat tot het uiterste in het opblazen van het ego, allemaal voor de markt, ook omdat bij ontploffing de medische markt wat te doen en te verdienen heeft. Het is een medische voedselketen en pyramide, waarin de medischen de poppenmakers zijn die aan de touwtjes trekken. Het is een systeem van roof.

10. Men vraagt vandaag terecht : Waar is de weg ?
De oorlogen woeden maar voort.
Waar oude mannen kijfen moeten jonge mensen sterven.
De rest van de wereld leeft door om zichzelf te spoeden naar hun volgende portie zelfbevrediging.
Oude principes van de reformatie is men vergeten.
Zodra er een verloren geraakt leerprincipe wordt besproken gaapt menig mens,
maar zodra er een nieuwe sportheld opstaat is het volk uitzinnig.
Dan haalt men de vlaggetjes erbij, en de toeters.
Waar leidt deze waanzin naartoe ?
Het is ego tegen ego, stelt het boek Anderlech in de nieuwe bijbel. (1:4)
Men doet hier een spelletje wie het grootste ego heeft, de grootste bluf, en het meest durft te doen,
het ergste over de grenzen durft te gaan.
Het is een verslaving. Men is aan psychische steroïden,
tot psychonautische ervaringen die psychopatisch zijn. Waar leidt deze waaghalzerij naartoe,
en waar is het goed voor ? Het volk snakt ernaar, naar dit soort sensatie. Ze houden er ook van
als de grote helden weer instorten na een tijd en meedogenloos vervangen worden door nieuwe
helden. Het lijkt eindeloos en

uitzichtloos.

11. Groter, meer, harder, sneller. De wereld is losgeslagen. De beer is los.
In het boek Anderlech gaat het om de uittocht hieruit.
Voor de vromen spreekt het verhaal van de Exodus nog steeds tot de verbeelding,
als een beeld van hoop, en ook het verhaal van de Reformatie.
Het boek Anderlech in de nieuwe bijbel verdiept dat.
Werktuigen zijn ons gegeven om tot de werkplaatsen van het beloofde land te gaan.
Zo kan het volk weer betekenis en zin vinden.

12. Het mag duidelijk zijn : ego tegen ego, wie is het grootst, wie heeft het meest, zijn allemaal spelletjes die gespeeld worden op de kermis van werelds bedrog. Wie heeft de meeste volgelingen ? Wie is er het populairst ? Wie durft het krankzinnigste te doen om zijn ziel te verliezen ? Wie heeft zijn ziel het ergst verloren ? Wie is de grootste zombie ? Wie durft het verst te gaan in het verminken van de moeder natuur door zijn protserigheid ? Want dat is wat het is. Ze verdrukken de moeder ziel. Allemaal krankzinnige spelletjes op de kermis van werelds bedrog, het gaan van illusie tot illusie. Het is geen directe, aardse kracht die men tentoonspreidt. Het is zwarte voodoo. Men heeft drugs ingekocht voor deze waanbeelden van sterkte en grootheid. Wie is de sterkste, wie heeft de grootste bluf, wie durft het meest, wie is de snelste ? Maar ook : wie is de domste, wie doet de domste dingen, want dat is eigenlijk wat het is. De dommen zoeken een nog dommere leider. Dar laven ze zich aan.

13. Moeder Laodicea is dronken. Ze waggelt en struikelt, en fokt haar nephilim mannen. Ze blijft maar raketten afvuren op de vromen in de wildernis. Daarom moeten de vromen dieper en dieper gaan. Uit de bereikbaarheids-zone van Moeder Laodicea.

14. Calvijn wees op de kerkvader Hilarius die zag dat de kerk bezet was door wrede tirannen die onder de beul waren als Romeinse keizer. Hilarius stelde dat de bergen en wildernissen, de diepe putten en de gevangenis veiliger waren dan de grote pracht van de tempels, want in de wildernissen en gevangenissen ontvingen de profeten het Woord van God. We moeten daarom de wereld verachten en uit de dodelijke poel van de verderfelijke stad gaan.

15. In zijn verklaring van 1 Johannes roept Calvijn de vromen op om zorgvuldigheid te beoefenen in de godsdienst. Hij roept op tot standvastigheid in de strijd onder God’s leiding. Hij noemt heiligheid het bewijs dat de vrome uit God is geboren. Het moet bewezen worden, anders is de roeping tevergeefs. Er moet beantwoord worden aan de roeping. De roeping moet groter geacht worden dan de verhinderingen van de wereld. Men moet hierin geen deel hebben aan de wereld. Men moet zuchten onder de last der wereld, de wereld mishagen, en niet ophouden God te vrezen.

16. We moeten stellen dat macht over

de wereld, over het aardse, over het vlees, verdiend moet worden, want anders is het bedrog, als mensen zomaar macht in de schoot wordt geworpen. Ware macht is zorg. We zien in de verklaring van 1 Johannes dat Calvijn weer naar de Institutie grijpt en de vrije wil aanvalt. Hij stelt dat er geen samenwerking is tussen genade en eigen kracht om van de zonde verlost te worden. Deels heeft hij hierin gelijk dat we niet door het vlees de zonde kunnen overwinnen. Hij valt de vrije wil aan in de zin dat de mens niets uit zichzelf kan verdienen. Wel laat hij op andere plaatsen zien dat de mens het door genade, door van boven, kan verdienen, maar daar is Calvijn altijd heel voorzichtig mee. Op andere plaatsen noemt hij genade een ander loon. Daarom is zijn theologie interconcentrisch. De mens is altijd bezoedeld, ook als hij het goede doet, en daarom moet in de leer van Calvijn alles vanuit God worden beredeneerd. Hij bespreekt wel diepere lagen van de mens en van God, die soms ook met elkaar in strijd zijn.

17. God is de toetssteen, niet de mens. Daar wil Calvijn op wijzen. De mens beslist niet wat goed en kwaad is. Calvijn stelt dat de vrome niet barmhartiger mag zijn dan God, niet mag twisten met het oordeel van God, maar Calvijn stelt ook dat men niet lichtelijk een vonnis over iemand mag uitstrijken en dat de liefde de vromen moet bewegen om wel te hopen.

18. In de leer van Calvijn is de genade de geestelijke gaven, en men moet de geestelijke gaven verheffen en niet iets breders begeren.

19. In de leer van Calvijn gaat het niet slechts om het geloof, maar ook om het roepen.
Het geloof is in de leer van Calvijn het nauwkeurig en volkomen kennen van God, wat bezield moet worden door het roepen. Dan is het een levend geloof, zo niet, dan is het dood. Het gaat niet zomaar om een historisch kennen, maar om een geestelijk kennen. Er is dus veel vals geloof, waar Calvijn tegen waarschuwt.

20. Calvijn komt hier tegen, en roept de mens terug tot de natuurgrenzen. De mens is afgedwaald.

21. Lukas 16:15
Wat hoog is bij mensen, is een gruwel voor God.

22. Calvijn stelt dat de onzuiverheid van de harten verborgen is, en dat mensen daarom genoegen nemen met het uitwendige. Maar God kijkt eronder en ziet de vreselijke gruwelijkheden. Vandaar dat het bovenaan het lijstje van Calvijn staat om dit onder ogen te komen, dat de mens verdorven is en onder de vloek. Direct daarna komt de noodzaak het vlees te doden. Daar draait alles om in de leer van Calvijn. Dit zijn zijn voornaamste theologische leerregels, zoals hij dat zelf noemt. Telkens weer ligt er hierin het gevaar dat hij de genade te ver doorvoert, ook al beteugelt hij het ook. Vanwege het mensenwerk dat op de loer ligt noemt hij vaak de uitverkiezing. Ook hierin draaft Calvijn soms door, met name in de Institutie. In zijn bijbel verklaring probeert hij de balans terug te brengen, maar soms verliest hij het. Het monster

is te sterk. De reformatie stond nog maar in de kinderschoenen.

23. In Calvijn's verklaring van 1 Johannes maakt hij duidelijk dat de mens van het leven beroofd is en met geen verdiensten kan verkrijgen. Het kan alleen geschonken worden door God. Alleen door geloof kan de mens deelachtig worden hiervan, stelt Calvijn. Geloof is in de leer van Calvijn een nauwkeurig en volkomen kennen van God. De onverdiende gave moet dus wel in het Evangelie gezocht worden. Men kan het niet zelf, maar door geloof en het zoeken kan het tot de mens komen. Voor Calvijn is dat zoeken een liefhebben van het Evangelie, en een pad van boete en vrees. Er ligt dus altijd deze spanning tussen God en mens, dat de mens het niet kan verdienen, maar het wel moet zoeken en liefhebben en ertoe moet naderen met boete en vrees. Uiteindelijk is het God die geeft en het beoordeelt.

24. Calvijn stelt dat God de auteur van het geloof is, en dat een voorbijgaande mening die aan wat anders hangt van het geloof verschilt.

25. In zijn verklaring van 1 Johannes 4 stelt Calvijn dat als men God zegt lief te hebben, die onzichtbaar is, terwijl men het beeld van God, de naaste, die zichtbaar is haat, dan is die liefde vals. Als we de naaste die zichtbaar is niet liefhebben, dan kunnen we God die onzichtbaar is veel minder liefhebben. De andere kant van het verhaal is dat we alleen waarlijk kunnen liefhebben uit geloof en niet uit aanschouwen.

26. God kwam met onverdiende liefde tot ons, en dat moeten wij vergelden, stelt Calvijn. Er is altijd de basislaag van onvoorwaardelijke liefde, maar voor de hogere liefde moet het toch echt van twee kanten komen, dat moeten we erbij zeggen, maar Calvijn maakt een punt dat ook onze eigen liefde vanuit God moet stromen, dus in principe moet de mens als eerste een kanaal zijn.

27. Dat is ook zo met geloven. Er moet dus een zeker monergisme zijn, maar het mag niet extreem worden. Ergens moet er een kruispunt zijn tussen God en mens, waar de hemel de aarde raakt, en de aarde de hemel. Calvijn stelt dat het geloof gepaard moet zijn met zoeken, roepen en liefhebben, op het pad van boete en vrees. Anders is het geloof van geen waarde. Er is veel vals en dood geloof.

28. Calvijn stelt dat de liefde niet kan bestaan als het geen naastenliefde voortbrengt. Zo niet, dan is het slechts bedriegelijke roem.

29. Calvijn zegt dat als wij God vrijwillig als een vader liefhebben, dat wij door de straf-vrees niet meer gedwongen worden. In zijn polemische werken bestrijdt hij de vrije wil, maar in zijn bijbelverklaring is hij pastoraler, en beschrijft de relatie tussen ouder en kind. Uiteindelijk komt het allemaal wel van God in de leer van Calvijn, dus wat er dan aan vrije wil is voor de gelovigen, nadat God heeft ingegrepen is dan niet een autonome wil van de mens. Er ligt dus een spanning tussen vrijwilligheid en autonomie, dus tussen onvrije wil, vrije wil, en autonome wil. Van autonome wil is het minst sprake in

de leer van Calvijn.

30. Calvijn stelt dat de vromen eenparig gepijnigd worden totdat God's liefde als medicijn verlossing biedt. In de leer van Calvijn is er dus verschil tussen vrije wil en autonome wil, en tussen natuurlijke wil en geestelijke wil. De mens kan een natuurlijke wil hebben, ook zelfs een soort van goede wil, maar het is zwaar bezoedeld en verdorven, dus daarom moet de daadwerkelijk goede wil, de geestelijke wil, van God komen. De mens heeft altijd een onzuivere wil, terwijl God een zuivere wil heeft. Hoe dan ook moet de mens blijven streven naar het goede, blijven roepen en blijven zoeken.

31. Calvijn stelt dat God liefde is. Het geloof maakt dat God, ofterwel de liefde, in de mens blijft. Daarom zijn geloof en liefde onlosmakelijk aan elkaar verbonden. Daar waar het wordt losgekoppeld is het geen geloof meer. De liefde is het bewijs van het geloof.

32. Wie roemt God te hebben maar zijn naaste niet liefheeft, dat noemt Calvijn slechts ijdelheid, en zo iemand scheurt God van zich weg.

33. Wij moeten liefdeloos geloof daarom schuwen en verachten. Zowel de oude als de nieuwe bijbel stellen dat de liefde meer is dan geloof.

34. Wat is dat dan : men staat vooraan in de kerk te lofprijzen, maar ziet niet naar hun naasten om, dat is geen geloof, maar eigen roem, aandachttrekkerij. Liedjes zingen terwijl de aarde naar de mallemoer gaat door liefdeloosheid. Het is God een gruwel. Zowel de oude bijbel als de nieuwe bijbel waarschuwen tegen dit soort liedjes zingen. God kan het niet aanhoren. Met zoveel afgoden in hun hart komen ze tot God. Dat is niet meer God waartoe ze naderen, maar de zangafgod, ook één van de koppen van het Pseudo-Johannes monster. Overmatig zingen is iets van het vlees en dooft het geestelijke. Begin met het overdenken van de Psalmen van Beloch voordat je je mond opentrekt. Wees als de stille, luisterende en toetsende Maria, niet als de dwaze, overmoedige Martha.

35. God kan het niet aanhoren als het vlees zingt. Het is allemaal lichtzinnigheid.

36. Calvijn laat ook twee verschillende soorten liefde zien : de van God ingegeven liefde, en de door de mens toegedragen liefde tot God, maar uiteindelijk stromen beiden vanuit de bron van God. Als God Kennis is, en Liefde, dan kan een mens ook niet waarlijk liefhebben buiten deze bron om.

37. In de leer van Calvijn is God als de almoeder of oermoeder verworpen door de mens, maar dat heeft God's liefde niet teniet gedaan, want de mens was nog ongeboren. Calvijn noemt hen die de liefde van het geloof scheiden ongeformeerd.

38. Calvijn stelt dat alleen zorgvuldigheid uiteindelijk leidt tot zuivere onderscheiding. Calvijn stelt dat de vromen ontdekt moeten worden aan de afgrijselijke bedrieglijkheden die van God afleiden.

39. Calvijn strijdt tegen de vrije wil, de verdiensten der werken en de versierde godsdienst. Hij laat zien dat het allemaal vanuit God moet komen. Toch is er een vrijwilligheid als gave van God. We kunnen stellen dat Calvijn hier in wezen over het eeuwige touw spreekt, en over verborgen geheimenissen die hij in principe verdiept en nuanceert in zijn verdere verklaring. Er ligt geen ‘ja’ in de voorwerpelijkheid, maar wel een mogelijke ‘ja’ in de onderwerpelijkheid en de verbandelijkheid, maar Calvijn laat zich daar nauwelijks over uit, alleen als hij daartoe door God wordt gedreven.

ISMAELIETEN

1.

De ongeformeerden

1. Calvijn noemde de kerk die geloof van liefde had gescheiden de ongeformeerden. We zien een kerk die zich gulzig op Jezus stort als snelle afgod, tot een zondebok-cultus, en daarom zijn ze met het verkeerde deel van Jezus weggerend. Er is goede Jezusologie en slechte Jezusologie, maar beiden dienen de predikanten te verdiepen. Het onderwerp wordt niet ontweken want het is onderdeel geworden van taal en terminologie. Wel is het de taak van de predikanten om het te brengen van voorwerpelijkheid tot onderwerpelijkheid. De diepte van de ontwerpelijkheid moest ook laten zien worden, en de verbandelijkheid.

2. De kwestie Calvijn is hierin een ingewikkelde. Ik had dromen dat er twee Calvijnen waren. Calvijn het monster had Calvijn het vruchtje verslonden, en het vruchtje was ergens in het geboortekanaal blijven steken, blijven hangen. Calvijn stelde van zichzelf dat hij een temperament had, en dat hij in gevecht was met een beest wat hij niet kon overwinnen. Hij had heel duidelijk meervoudige personaliteiten. Hij was niet één persoon zomaar. Er moet nog scheiding komen tussen het vruchtje van Calvijn wat nooit werkelijkheid kon worden, en het monster Calvijn. Hij was een genie en prolifisch als theoloog, maar had ook hele gevaarlijke kanten. Het vruchtje Calvijn was alleen maar half geboren. Het was ergens blijven steken in de grote tunnel tussen bewustzijn en onderbewustzijn. Het kon niet rijpen. Het versteende. De gruwelijkheden hiervan zijn onbekend. Er zijn meerdere mensen die zo lijden dat ze niet weten wie ze zijn. Dat wat wel geboren wordt is het monster wat hen heeft opgeslokt. Die bestuurt alles, zodat het vruchtje niet veel in te brengen heeft, maar toch wordt er gezaaid, en toch spreekt het vruchtje er doorheen. 90% was het monster, die het vruchtje van 10% onderdrukte. We spreken daarom dus nog over een verborgen calvinisme, het wilde calvinisme.

3. Er was goede calvinologie en slechte calvinologie. We zien twee Calvijnen tegenover elkaar, in strijd met elkaar.

4. In zijn verklaring van 1 Johannes 3 stelt Calvijn dat als er tweestrijd is tussen God en mens, dan kan de mens dat overbruggen door de naastenliefde. Maar nog wil dat niet zeggen dat de Heere zo iemand aanneemt, want dat kan alleen door de Vreze des Heeren, stelt Calvijn. Hij laat dus nog een derde dimensie zien van geloof. Geloof, liefde en vreze is de uiteindelijke sleutel tot God, stelt Calvijn. Zonder de vreze is er geen daadwerkelijke doorgang. Dan gaat het niet om de vreze op zich, maar om de regerende vreze, stelt Calvijn. De vreze moet uiteindelijk het geloof en de liefde regeren. We kunnen stellen dat dit een strijd is tegen de hybris, de overdosis. Een kerk waar het geloof is gescheiden van de liefde, en waar de vreze niet regeert, is nog ongeformeerd.

5. Calvijn stelt dat het niet zomaar om namen gaat, want de naam is de prediking. Hij waarschuwt dus tegen

zomaar dode namengodsdienst. Er is geen geloof zonder leer. Daarom moet de mens komen tot de hemelse kennis als kader.

2.

De zondevreze en de droefheid over de zonde

1. Calvijn stelt dat er niet op de werken gezien moet worden, maar op de vreze. In die zin is er geen loon op zomaar werken op zich, maar op de vreze, en de vreze brengt afstemming met zich mee, en is de daadwerkelijke verhoring der gebeden. Hij waarschuwt dan ook tegen het scheiden van geloof en vreze. Zelfbehagenis en huichelarij komt nergens, stelt Calvijn. De vreze moet niet zomaar van de mens zijn op zich, want dan is het bezoedeld, maar moet van God gegeven zijn. We kunnen stellen dat de mens hier wel intens zelf bij betrokken dient te zijn. Calvijn wijst er ook op dat men een goed geweten dient te hebben om enige godsdienst te kunnen hebben. Calvijn stelt dat de vreze onderwijst tot zelfmishagen.

2. Calvijn noemt dat God groter is dan het hart van de vromen, dus God ziet scherper, onderzoekt dieper en oordeelt strenger. Calvijn stelde dat ook Paulus had toegegeven dat hoe zorgvuldig hij ook was, hij in veel nog faalde. Paulus gaf toe dat hij nog vaak onbedachtzaam en niet alert en waakzaam was. Dat zei Calvijn ook van zichzelf. Als de reformatie nog in de kinderschoenen was, dan was het tijdperk van Paulus nog het baby tijdperk. Belangrijke dingen werden door de babies gesproken, wat God ook liet zien in de psalmen, maar babies zijn babies. Er kunnen nog slordigheden zijn. Als men dit tijdperk onfeilbaar wil maken en de oude bijbel ook onfeilbaar wil prijzen, dan overschat men het begin stadium van de theologie, en is het niets dan voorouder-verering.

3. Calvijn roept terug tot de droefheid en de vreze, en tot een goed geweten. De wetenschap van God gaat dieper dan zomaar gevoel. Velen zijn zorgeloos geworden en zijn vervallen tot pluimstrijkerij. Calvijn noemt het als een virus van ongevoeligheid. Ze zijn dronken met een valse waan, en zo verachten ze hoogmoedig God’s oordeel. Calvijn stelt dat er geen geloof is zonder goed geweten. Alleen moeten wij niet op de werken zien, maar op de vreze die van boven komt. Calvijn stelt dat menselijke vreze bezoedeld kan zijn, zoals ook menselijk geloof en menselijke liefde, en dat daarom de mens geregeert dient te worden door de vreze des Heeren.

4. Er moet niet zomaar afstemming zijn tot God, maar afstemming aan de vreze des Heeren.

5. De mens komt niet zomaar tot God, maar hiertoe zijn middelen gegeven door Calvijn besproken. Calvijn sluit geenszins de werken buiten, maar dat ze moeten voortkomen vanuit de bron van de vreze des Heeren. De waarheid is niet in de tong, maar in de daad, stelt Calvijn. Calvijn geeft nog een andere reden waarom het niet zomaar om de werken gaat. Werken zonder medelijden zijn waardeloos, stelt

Calvijn. We moeten niet minder over de tegenspoed van de naaste bedroefd zijn dan over onze eigen tegenspoed. Werken zonder medelijden zijn God niet welbehagelijk. Dus in die zin vallen al een heleboel werken af. Velen leven in schijnwerk omdat ze niet geroerd zijn door de ellende van hun naasten, stelt Calvijn.

6. We zien dat Calvijn op zijn pastorale en menselijke hoogtepunt is in zijn bespreking van 1 Johannes. Er zijn teveel versierde werken en beuzelende werken die de mens bedriegen, stelt Calvijn.

7. De werken die uit het geestelijke stromen worden als goed gerekend, omdat ze vrijwillig zijn, stelt Calvijn. De vrijwilligheid stroomt alleen vanuit het geestelijke, en daarom is er ook loon, alsof het de eigen werken van de vromen zijn, omdat deze zijn gegeven. Dit gebeurt door de wedergeboorte die de eeuwige vreze des Heeren als vrucht heeft, stelt Calvijn. Calvijn hamert erop in zijn bijbelverklaring dat de vreze groeiend is, regerend, en eeuwig.

8. Calvijn noemt het de strijd tegen beestelijke ongevoeligheid. Hij waarschuwt ook tegen overmaat van uitverkiezingsleer, want de wedergeboorte is ook van belang.

9. Calvijn wijst erop dat de vreze niet alleen betekent de Heere te vrezen, maar ook de zonde. Je moet de zonde haten en verachten, en er niet lichtzinnig mee omgaan. We kunnen stellen dat overal waar een gebrek is aan de vreze verleiding tot zonde is. Overal waar de zonde is daar zijn de spiegelingen van de duistere rede, stelt Calvijn, en de vromen leven daar nog.

10. De kloosters hadden vaak de regel van vegetarisme.
Spreuken 15:17 zegt : Beter een enkele schotel groente waar liefde is, dan een gemeste os, en haat daarbij. (Utrechtse vertaling) De verzen van dierenoffers zijn slechts symbolisch voor de strijd tegen de zonde, zoals ook het jachtbevel van Noach tegen het vlees, de oerzonde. Nadrukkelijk was dat geen strijd tegen ‘vlees en bloed’. Hoe beunhazen dat hebben lopen verdraaien is de Heere een grote gruwel. Ook de nieuwe bijbel is net zoals de oude bijbel vol met vegetarisme, en wanneer er het jachtbevel is is dit ook tegen de oerzonde. In de westerse landen is de taalkunde vaak ver te zoeken. Het westen is vol van platte en verletterlijkte talen, en daarom moet de mens terug naar diepte en betekenis. Zo niet, dan is men nog ongeformeerd.

11. Wat gaat er aan vooraf, aan vegetarisme ? Men moet de eindeloos diepe put van zonde en bedrog onder ogen komen, eraan ontdekt worden, en zo tot het pad van boete en vrees gaan. De Heere veracht de verbrokenen en verslagenen van hart niet.

12. Haat staat gelijk aan moord. De mens denkt beter te worden door de moord op dieren, maar het is groot bedrog. Het is een onbijbelse gedachte, zowel in de oude als nieuwe bijbel, maar ze hebben het verdraaid tot hun eigen verderf. Dat is wat het oervlees doet. Alles zet het oervlees tot zijn hand. Zij leven door willekeur en gewoonte. Er is niets goeds aan dat

leven, maar het is de ergste dood waarmee de mens zich vleidt. Dan sta je tegenover een Goliath die spot en kleineert. Deze mens wil niet getuchtigd worden, wil geen boete doen. Deze mens wil niet vrezen, maar anderen laten vrezen. Zo pompt deze mens zich vol. Vol met spotternij, vol met gehoon, vol met vals gelach, maar deze beesten zullen elkaar verscheuren. Nu drijven ze nog markt. Als ze zullen merken dat er lekken zijn in hun schip zullen ze elkaar erop aanvallen.

13. Beloch 3 zegt : ‘De hemel is mijn Leider,
Zij onderwijst mij en waakt over mijn ziel,
Mij ontbreekt niets,
Dit boek is zonder twijfel een richtsnoer voor de hemelvrezenden.’

14. Alleen door de vreze worden wij afgestemd.
De psalmist begeerde de sobere vreze des Heeren meer dan goud, het is zoeter dan honing. (Psalm 19)

15. ‘Ook laat uw knecht zich erdoor ernstig vermanen ; in het houden ervan is groot loon.’ (vers 12)

16. Wij ontvangen waarlijk loon, niets dan door de vreze des Heeren. De vromen zijn daarom vrezelingen, vreze-arbeiders. Zij werken voor Moeder Vreze. Alleen zo worden zij wedergeboren. Daarbuiten ligt het grote bedrog van de beuzelaars en beunhazen.

17. ‘Behoed uw knecht ook voor overmoed, opdat deze niet heerse’ (vers 14)
‘Dan is onberispelijkheid daar’

18. Dit ligt allemaal besloten in de Vreze des Heeren, in niets anders.
Dan hebben we het niet zomaar over eerbied, maar over waakzaamheid.
Ook hebben we het niet zomaar over voorzichtigheid, want dat kan enggeestig worden, maar over zelfwantrouwen. Men moet dus ook twijfelen aan de eigen voorzichtigheid, want die is vaak afgodisch, dat men nog de oude afgoden vereert, en dan xenofobisch is naar het vreemde toe.
Onderzoekt alles, en behoudt het goede.
Voorzichtigheid, als het van de oude natuur komt, is vaak spijbelarij en eigengerechtig.

19. Moeten we dan niet voorzichtig zijn en ons overal maar instorten en alles maar toelaten ? Nee, natuurlijk niet, maar we moeten ook voorzichtig zijn met die akelige voorzichtigheid van de oude natuur die zijn hebzucht bewaakt. Voorzichtigheid heeft een hele andere definitie gekregen in de moderne, westerse wereld, als de waakhond van het vlees. Wij moeten waakzaam zijn, en alles toetsen, ook de eigen kortzichtigheid en voorzichtigheid.

3.

Boete, droefheid en vreze

1. De trotse mens weet het al, en is voorzichtig met alles wat hem mogelijk kan doen ontwaken.
De hemelvrezende laat zich onderwijzen.

2. Er is een voorzichtigheid die niet de vreze des Heeren is, maar die verlies vreest, verlies van status, verlies van

macht, verlies van ego, verlies van oude ideeën, verlies van tradities. Deze valse voorzichtigheid bewaakt niet de waarheid, maar het bezit. Het is gestolde voorzichtigheid van het oervlees. Het bewaakt niet de ziel, maar het gemak. Het wendt zich alleen naar buiten, niet naar binnen, terwijl de waakzaamheid des Heeren zich ook naar binnen richt, en de bedriegelijkheid van het ego kent. Het toetst niet alleen de vreemdeling, maar ook zichzelf. De vreze en waakzaamheid des Heeren toetst niet alleen de vijand, maar ook de wachters zelf. Dat is de ware wachtpost van de ziel. Vaak is de vijand juist binnen de muren. De hemelvrezende wantrouwt daarom niet alleen de wereld, maar ook zijn eigen oordeel. De dwaas vreest het vreemde, maar de hemelvrezende vreest zijn eigen blindheid.

3. Nee, er valt niets te lachen, er valt niets te glimlachen, niets te feesten. Het volk moet terug tot de boetvaardigheid, de droefheid en de vreze. Bekeert u, en en doet uw gruwelen weg. Alles moet afgestemd, gewassen en beloond worden door de vreze des Heeren.

4. Dit is het loon voor de hemelvrezenden, dat Moeder Vreze voor hen uitgaat en hen leidt, hen beschermt tegen de zonde, tegen het ego. Zij leren van Haar deze geheime taal.
De Vreze des Heeren praat het niet schoon, maar benoemt het. Ze ziet de vijand en kent hen bij namen.

5. Door al het vele vlees wat de mens eet door gebrek aan vreze des Heeren is de mens overmoedig geworden en ziet niet met de ogen des Heeren, ontvangt hierdoor geen openbaring. Het volk is ten gronde gegaan door gebrek aan openbaring, door gebrek aan vreze des Heeren. Het boek Daniël begint met vegetarisme, voordat hij zijn grote openbaringen bespreekt.

6. We komen thuis op deze basis, onherroepelijk, wanneer de vreze des Heeren tot een eeuwig koord is. De vrome moet daar volkomen mee vervuld zijn, dat het hem regeert, dat niet zijn eigen vrezeloze ik op de troon zit, of het ik wat alleen de vreemdeling vreest en niet zichzelf. De mens moet terugkeren tot de zelfvreze, maar eens goed van zichzelf in paniek raken. Pas dan kan de vreze des Heeren waarlijk wortel schieten.

7. Zo mag de ziel terugkeren tot de zee, tot de golven van de Vreze des Heeren, die op en neer gaan, dat grote natuurverschijnsel, waarin wedergeboorte, wederopvoeding en wedergebondenheid mag plaatsvinden.

8. Calvijn strijdt tegen wat hij noemt de versierde Jezus, een jezus die de mensen verzonnen hebben. Hij deelt ze ook allemaal in categorieën in. Er zijn allerlei soorten versierde Jezussen, stelt Calvijn.
Calvijn zegt dat er teveel zijn om op te noemen. ‘Weet ik veel wat voor versierde Jezussen ze zich erop nahouden.’ Calvijn gaat flink tegen hen tekeer in zijn verklaring van 1 Johannes 2. Hij stelt dat het om de kennis gaat, het begrijpen wat Jezus inhoudt. Jezus zelf wees ook op de kennis als de sleutel tot behoudenis, niet zomaar een naam, want velen zullen met de naam

van Jezus aan de hemelpoorten komen maar niet toe worden gelaten, omdat ze gebodenloos waren. Jezus in de mond hebben zegt niets, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat de wereld kortstondig en bouwvallig is. De ijdelheid, stelt Calvijn, wordt in pracht en schijn bedreven. Calvijn stelt ook dat de liefde van de wereld ijdel is. Daarom, stelt Calvijn, moet in ijver de vreze des Heeren bevolen worden en het pad van boete gewezen worden. Calvijn stelt dat het van het grootste belang is de mens op te wekken tot de vreze des Heeren.

9. Het ware kennen, stelt Calvijn, is het doen van de geboden, anders zou het slechts ijdel zijn. In de verdere leer van Calvijn komt dat neer op afgestemd zijn en geleid worden tot ontmaskering en aflegging. Zij die God niet kennen onderhouden de geboden niet, stelt Calvijn. We kunnen stellen dat de kennis bindt tot de geboden. Het is een bindende kracht. Ook brengt de kennis de vreze des Heeren aan. Calvijn noemt dat er ook een huichelachtige en dode kennis is. Calvijn zet God niet weg als zoete, lieve Gerritje, maar stelt dat God een oprechte gezindheid van het hart vereist. God eist ook kennis. Kennis is de sleutel in de leer van Calvijn. Hij stelt dat veel kennis verborgen is. We kunnen ook denken aan de verloren kennis. Calvijn hangt vrijwel geheel het monergisme aan vaak, maar zegt wel dat het van twee kanten moet komen op sommige momenten, maar dat dat iets is wat het monergisme bewerkt. Alles in en door God, en daarin ligt de vrijwilligheid van de tweede genade, dat God de mens vrijwillig maakt om zo de mens het goede te laten willen en doen. In de Institutie doet hij daar extremistisch over, maar in zijn bijbelverklaring nuanceert hij het, en laat hij de contexten zien, en gaat hij er pastoraler mee om. Toch drijft hij telkens terug naar de Institutie, maar raakt het niet meer zo fel aan. In de bijbelverklaring zien we vaak een wat gematigdere Calvijn, maar het heeft z’n pieken. We staan oog in oog met het monster van eeuwen kerkgeschiedenis, en die moet dan uiteindelijk concessies doen.

10. Calvijn stelt in zijn verklaring van 1 Johannes 1 dat het probleem van de wereld is dat ze zich in hun leugen beroemd hebben.

11. De mens is nooit de eerste oorzaak, maar God, die de kennis is, stelt Calvijn, en daarvan is het andere vrucht. Zuiverheid is de vrucht. De mens is niets zonder God, zonder de kennis. Calvijn wil hiervan niet afdrijven. Hij stelt dat de vreze des Heeren de mens moet regeren, anders wandelt de mens in de duisternis. De vreze staat absoluut bovenaan. Dit kan alleen begrepen worden door een zuiver geweten, stelt Calvijn. Hieraan wordt alles getoetst, aan de vreze des Heeren. De oprechtheid van het geweten kan dat alleen onderscheiden, stelt Calvijn. Als hij de Jezus-afgoderij ter sprake brengt, dat men een versierde Jezus heeft, dan wijst hij erop dat Jezus niet verlost zonder dat er sprake is van bekering. Calvijn roept op tot bekering, anders is er geen weg. Hij is huiverig met zomaar genade die een excuus zou zijn om te zondigen, een soort van roze Jezus die vele er op nahouden. Hij wijst op de kennis. Deze kennis is het onderhouden van de geboden. We zien dat Calvijn

aan twee kanten werkt, aan de kant van God, en aan de kant van de mens, maar uiteindelijk komt het van God. De mens moet zich alleen niets inbeelden. Het is niet mogelijk zonder een zuiver geweten, zonder een oprecht hart en zonder de vreze des Heeren die regeert.

12. Calvijn zegt ook niet dat men zomaar vol moet worden met het geestelijke, maar dat men vol moet worden met de vreze des Heeren. Dat is ook het onderwijs van de nieuwe bijbel : men moet vol worden met het geestelijke, maar daar blijft het niet bij. Men moet aan zichzelf sterven en opstaan in de vreze des Heeren, en zo gaan tot het eeuwige touw. Zo kan de mens niet meer geleid worden door de oude natuur, maar is de mens uit God geboren, en geleid door de touwen des Heeren. Dat is ook de boodschap van 1 Johannes, waar Calvijn op wijst.

13. Calvijn wijst erop dat dit niet kan plaatsvinden totdat de mens weet dat hij de allerellendigste is. Calvijn hamert erop dat vergeving niet van bekering gescheiden kan worden. Ook is er geen vrede zonder vreze. De vreze des Heeren moet niet slechts het geweten vervullen, maar ook regeren, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat door ijdele versieringen de mens de belijdenis van het evangelie vals heeft gemaakt. Hij beschrijft dan de ijdel versierde Jezus die ze gemaakt hebben. Calvijn stelt dat het het hoogste kwaad is als de bozen tezamen komen om zich daardoor nog meer van God te vervreemden. Calvijn stelt dat het God gaat om bekwame en getrouwe getuigen van het levendmakende Woord, van hoe dat leven geopenbaard kan worden. Door het Woord is het verborgen leven uitgestort over de schepselen. Calvijn spreekt over de hoop van openbaring als hij het over deze dingen heeft. Calvijn heeft het over het woord des levens wat altijd al heeft bestaan. Het plan is openbaring in dat woord. Dat is wat de verkondiging is. Daartoe heeft God getrouwe en bekwame getuigen geroepen. Hij heeft het dan over de prediking van het eeuwige Woord, de eeuwige logos. In de volheid van de tijd is het geopenbaard, in het menselijke leven. Het Woord noemt Calvijn ook de Wijsheid van God. Calvijn noemt het belang van de onderwezenheid van de getuigen, zoals ook Johannes onderwezen was. Alle bekwaamheid rust er op dat de mens eerst onderwezen wordt in het zoonschap. Leraren moeten eerst leerlingen zijn van het zoonschap. Hiermee wijst Calvijn terug naar het benodige zoonschap tot de moeder zoals God eerst kwam tot de mensheid, en de mensheid verwierp haar. Dit geheimenis kan niet met ogen of handen begrepen worden. Het is ook niet zo dat Calvijn dit veel noemt.

14. Calvijn noemt als vals geloof het lichtelijk menen of het met toestemming alleen voor goed houden. Hij wijst op het geloof als het met vaste en ongetwijfelde zekerheid aannemen en het als bevonden waarheid te durven onderschrijven. Calvijn is soms iets te snel met het niet twijfelen, het durven, en het zekere. Wij moeten terug naar Pniël, waar ook zeker ruimte voor is in de leer van Calvijn, maar ook vaak niet. Calvijn gaat nog teveel uit van het vanzelfsprekende, het voor de hand liggende, het normale, ook al gaat hij hierin veelal zijn eigen weg en snijdt

veel weg. Calvijn is geen kuddedier, maar heeft wel zijn eigen kudde, en spreekt nogal opvallend vaak in snelle afrondingen. ‘Zo is het, en niet anders.’ Er moet dus ruimte zijn voor Pniël, voor het worstelen met de leerstellingen van Calvijn, om het te verdiepen en te zuiveren, zoals in het visserisme, in het verdiepte calvinisme.

15. De nieuwe bijbel wijst juist op het belang van veel meer twijfelen en toetsen, en niet te snel tot het instituut ‘kerk’ te gaan. Daartoe is de vreze des Heeren, wat ook zeer zeker over kerkvreze en wereldvreze gaat. De mens moet maar eens zeer bang worden voor al die overleveringen en tradities die van geslacht tot geslacht zijn doorgegeven. Calvijn zou zeggen : ‘De sleutel is als de mens weet dat hij de allerellendigste is.’ Zo wil Calvijn de mens bewaren tegen Laodicea en haar wereldse krachten die zich diep in de kerk hebben gezeteld.

16. Calvijn heeft het over lering die met vermaning gemengd is, naar het voorbeeld van Johannes. Calvijn noemt het onvergelijkelijke en onbegrijpelijke genade dat God nog kinderen wilde aannemen van deze wereld, en probeert dat vervolgens in zijn bijbelverklaring uit te leggen. Hij is zich hierin bewust dat deze genade ook deels verborgen is. Er zijn dingen die God simpelweg niet wil openbaren. De mens kan daar allerlei beredeneringen over hebben, maar wat niet is geopenbaard is niet geopenbaard. Calvijn roept dus ook op tot ontnuchtering. De mens is te ver gegaan, en heeft God verkracht. Calvijn roept deze ijdelheid een halt toe, en brengt grenzen aan waarover de mens niet kan en mag gaan. Calvijn stelt dat de onvergelijkelijke en onbegrijpelijke genade, die ook deels verborgen is, de oorzaak is van de vermaning. De nieuwe bijbel stelt ook dat elk oordeel voortkomt uit zorg. Het oordeel is de vrucht van zorg. Deze vermaning is een bevel tot zorg, en tot godvruchtigheid in het doen van de geboden. Uiteindelijk is dat wat Calvijn verstaat onder de kennis. Uiteindelijk is dit ook wat het geloof is. Calvijn wijst erop dat Johannes dit niet ordelijk deed. Johannes veranderde telkens in het leren en vermanen, dan hier, dan daar. Zo volgt Calvijn in die zin Johannes ook na. Calvijn stelt dat Johannes voornamelijk de zorg onderwijst. De vermaning is nodig om richting te geven en te zuiveren. Er staan veel gevaren op de loer en er zijn veel vijanden. Die bespreekt Calvijn ook, zo goed en kwaad als dat gaat. Deze kerkvader zat nog in een harnas. We bespreken twee Calvijnen : Calvijn als monster, en Calvijn als vruchtje. Calvijn was blijven steken in het kanaal van de geboorte. Aan ons de taak om Calvijn tot verdere geboorte te leiden. De geboorte van Calvijn moet nog komen.

17. Johannes waarschuwde tegen verleiding, zoals Calvijn dat ook deed. We zien Calvijn optreden als de Johannes van de na-middeleeuwen. Zo goed en kwaad als dat ging. Soms was hij als een Saul. Soms was hij als een Judas. Soms was hij als een Delilah. Soms was hij als een Goliath. Soms was hij als de monsters van Openbaring. Er waren twee Calvijnen. Er was ook een verborgen Calvijn. Aan u de keuze welk pad u wilt volgen.

18. Calvijn stelt in zijn commentaar op 2 Petrus 3 dat de listigheid van de vijand in vele lagen komt, en daar zijn ook vele bedriegerijen van de goddelozen, waardoor het de vromen niet wordt toegelaten gerust te zijn. Men moet waakzaam zijn, alert. Er is een geestelijke oorlog gaande. De vrome moet in de kazerne geoefend worden. Calvijn stelt dat de vrome op wacht dient te staan zodat de vijand en het goddeloze bedrog de vrome niet zal overweldigen en vervoeren. Calvijn stelt dat de vrome hierin het vlees moet afleggen en niet zich bewapent met het vlees. Dat stelde Nietzsche ook, dat men niet moest pronken met het vlees, niet de borst vooruit, want dan is de strijd reeds verloren.

19. De genade is in de leer van Calvijn niet zomaar genade op zich, maar de geestelijke gaven. Het is dus geen leeg geloof. De mens moet geoefend worden in de geestelijke gaven. Genade is ook een ander loon in de leer van Calvijn, een hoger loon, wat van boven komt. Calvijn is heel ingetogen en sober en vaak huiverig met deze termen, want er is zoveel misbruik van, en bedrog.

20. Calvijn stelt dat de mens door de mate van geloof er deel van kan hebben, en geloof is in de leer van Calvijn de nauwkeurige en volkomen kennis van God. Al met al leidt Calvijn de vrome in tot deze school. Geloof is kennis. Genade is de geestelijke gaven, oftewel de werktuigen. Deze worden door Calvijn besproken. Calvijn stelt dat het geloof, oftewel de kennis, wast, het Woord wast, en de wasdom van de geestelijke gaven volgt, oftewel de wertuigen volgen.

21. Calvijn stelt dat men in dingen die hoog en donker zijn sober moet filosoferen. Hij wijst erop dat Petrus de lichtvaardige en vliegende mensen verwierp die alles verdraaiden en verwarden. Calvijn bespreekt de vliegers die buiten de weg dolen en het hoogste willen vliegen. Hij noemt ze hoogmoedige lieden. Hij noemt ze ook zwevers die geen principes hebben en die kerken verstoren.

22. Calvijn stelt de mens voor de keuze : ‘Of tot de ijver gaan, of in je vuiligheden blijven steken. Zij die blijven steken in hun vuiligheden kunnen niet op de hemelse wereld gericht zijn, en smaken alleen dat wat de verderfelijke wereld aangaat. De enige vrede die Calvijn toestaat is die van het geweten en van de vreze des Heeren. Deze vrede is de vrucht van geduld en hoop. Zij die geen aandacht schenken aan het oordeel van God worden door ontijdige begeerte voortgedreven. De mens moet van het vlees ontslagen worden om God geheel te kunnen aanhangen.

23. De wereld bestaat door de kracht van het Woord van God, stelt Calvijn. De kracht van de natuur is niet genoeg om de mens te onderhouden en voeden, maar meer nog ligt er daarin de stof van verderf besloten.

24. Calvijn wijst erop dat Petrus waarschuwde tegen de spotters, dat ze een groot gevaar waren, en dat ze zouden komen. Petrus wilde dat de vromen vaardig zouden zijn om ze te kunnen wederstaan. God gaf hen

daartoe een schild. Daarom moesten de vromen onderwezen worden. Spotters zijn hen met een godslasterlijke hovaardigheid en daardoor verstandig willen schijnen. Calvijn stelt dat er niets zozeer te vrezen is dan de strijd met de spotters. Calvijn stelt dat de vrome daarom degelijk bewapend dient te zijn om te kunnen standhouden. Het mag niet onderschat worden, en een gewaarschuwd mens telt voor twee. Zo zal men als het komt geen enkele verontschuldiging hebben. Calvijn noemt het een strijd met verdorven mensen die alles omkeren. Calvijn noemt de noodzaak van de gedurige vermaningen, anders dutten de vromen in. Er moeten prikkelingen van vermaningen zijn, anders verstikt de slapheid van het vlees alles.

4.

Zonder Pniël geen weg

1. Calvijn stelt in zijn verklaring van 2 Petrus 2 dat er zekere lieden zijn die de vrijheid misbruiken en bedriegelijke aanlokselen gebruiken om dwazen ermee te vangen opdat ze van de vreze des Heeren worden ontslagen opdat ze in bandeloosheid terechtkomen. Zij misleiden de simpelen door opgeblazen woorden. Met hoogsprekendheid bedekken ze hun dwaalwegen. Oh, hoevelen vallen voor gladde tongen. IJdele klanken verdoven en bedriegen de ongeleerden, stelt Calvijn. Daarom is het onderwijs zo belangrijk. Daarom is de vermaning zo belangrijk. De mens moet wakker blijven. Calvijn noemt het hersenloze geesten. Ze zijn volkomen ongeschikt maar ze weten zichzelf populair te maken omdat ze de zonde maar laten ronddansen. Calvijn roept op terug te keren tot de toom. Hij noemt het een strijd tegen beestachtige ongevoeligheid. Alleen de lichtvaardigen vallen voor het aas van de hersenlozen.

2. De goddelozen stellen hun gelukzaligheid in de tegenwoordige wellusten, stelt Calvijn. Ongestraft kunnen de kwaden naar moedwil hun gang gaan, stelt Calvijn, en God zwijgt voor een tijd, maar God heeft ook een dag des oordeels klaarstaan waardoor ze hun straf niet zullen ontgaan. God wacht alleen op het juiste moment. God laat het kwaad bestaan voor een reden. Het kaf groeit op met het koren, maar er is een dorsvloer. Uiteindelijk wordt het daar naartoe gebracht. Calvijn stelt dat de dag des oordeels verwacht moet worden in hoop en lijdzaamheid. Calvijn noemt Lot als voorbeeld, want hij walgde van de schandelijkheden van de Sodomieten, en dat werd hem tot rechtvaardigheid gerekend. Het was een zwaar lijden voor Lot dat hij onder de Sodomieten moest wonen. Hij werd erdoor gekweld. Telkens weer moest hij afgrijzelijke dingen zien. Hij werd daardoor geteisterd met zware droefheid. Elke andere vrome en rechtvaardige zou deze droefheid hebben. Dat is een teken van de godsvruchtigheid, stelt Calvijn. Calvijn stelt dat de mens moet kiezen tussen deze droefheid of de wellust van de wereld. De droefheid over de zonde is uit God. Dit mag geen kleine droefheid zijn.

3. Calvijn beschrijft de dag des

oordeels, waarmee de wereld al eens eerder bedekt was, tijdens de zondvloed. Er werden maar acht zielen gered. Calvijn stelt dat op de dag des oordeels de menigte dus niet een schild zou zijn voor God om de goddelozen te beschutten. Het laat zien dat de mens niet zal ontkomen aan de wraak des Heeren. Calvijn stelt dat God niet veranderd is. In elk tijdperk straft God de zonde. Daarom zal ook de omkering van Sodom herhaald worden. Calvijn waarschuwt dat vóór die tijd is aangebroken de goddelozen van alles doen om met versierde woorden en grote list onoplettende zielen te bedriegen.

4. Calvijn stelt dat het geen licht lijden is voor de vromen als ze zien dat er algemeen wordt ingestemd met valse leringen. Calvijn waarschuwt dat er nauwelijks één op de tien die zeggen het smalle pad te volgen tot het einde zal standhouden. De meesten van hen zullen vallen voor losbandige leraren, die velen tot het verderf leiden. De meesten van hen worden verdorven, en ontaarden, stelt Calvijn. Calvijn roept op tot vreze en vroomheid.

5. Calvijn stelt dat het mensen zijn met een zwak geweten die door valse leraren worden ingenomen. Calvijn roept op tot standvastigheid. Calvijn heeft het er vaak over dat zonder een goed en zuiver geweten de mens op het pad van verderf is. Op andere plaatsen in zijn bijbelverklaring wijst hij erop dat het geweten vol dient te zijn met de vreze des Heeren en erdoor geregeerd dient te worden. Dit moet een groeiende en eeuwige vreze zijn. Het is niet genoeg alleen met het geestelijke vervuld te zijn. Dat zijn er zovelen. Zonder de vreze des Heeren is het niets.

6. Calvijn waarschuwt dat er valse profeten zijn gekomen, dat men op hun hoede moet zijn. Calvijn wijst erop dat het ook in de toekomst zal plaatsvinden. Calvijn roept op tot de strijd, met als voorbeeld de voorvaderen, die ook streden.

7. Een zwakke plek in de leer van Calvijn is dat hij vaak snel algemeen aanvaarde traditionele opvattingen wil forceren, en hen die eraan twijfelen krijgen de zak, en beschuldigt hij snel van lauwheid. We zien dit ook weer in zijn bespreking van 2 Petrus 1. Calvijn is hierin heel vooringenomen. Gezonde twijfel is in bepaalde dingen geen ruimte voor bij Calvijn, en in andere dingen weer wel. Vandaar dat de nieuwe bijbel wel moest komen om meer ruimte te geven voor het toetsen, de twijfel, het onderzoek, met name ook van de eigen leer. Theologie mag niet vooringenomen zijn. De mens, juist ook de calvinistische mens die gestold is in de leer van Calvijn, een nauwsluitend theologisch systeem, moet teruggeleid worden tot Pniël, de rivier de Jabbok oversteken. Wij moeten worstelen met theologie als wetenschap en niet zomaar tot snelle conclusies komen. Dit houdt ook in te worstelen met Calvijn en calvinisme. Na het katholieke rijk kwam het calvinistische rijk, en nog steeds waren er dingen niet goed. Vandaar dat de nieuwe bijbel moest komen, zoals het boek Openbaring wees op de overwinnaars over het vlees die tot de witte steen kwamen, het verborgen manna, met de nieuwe namen, oftewel het boek des levens.

Men werd misleid door voorwerpelijk om te gaan met de boom der kennis, en werd zo vergiftigd door haar vruchten. Daarom moet de mens nog komen tot de boom des levens voor verdieping in de verbandelijke onderwerpelijkheid. De nieuwe bijbel is dus de ontzegeling van de oude bijbel, en voor het volk een doorgang. Dat is niet zomaar een exodus, maar een esodus. Men komt tot de diep verlaten en vergeten wildernis van het oer, waar God de aarde raakte.

8. Zonder Pniël is er geen weg. Men moet hiervoor de Jabbok oversteken, wat een overgangsgebied is, en grens tussen stammen en volkeren. Men moet verder kijken dan de neus lang is. Wees niet vooringenomen, maar degelijk ingelicht, en onderwezen, en oefent uzelf hierin. Men wordt vaak misleid door eigen gort.

9. Calvijn is te snel met zekerheden. Te vaak houdt hij vastgestelde zekerheden boven de twijfel en het gezonde toetsen. In die tijd was het ook gevaarlijk om te twijfelen. Al snel hing er de doodstraf boven het hoofd aan een zijden draadje vanwege vermeende ketterij. De wereld was nog in het Stockholm syndroom van religie. Wel streed Calvijn heftig tegen de oude religie.

10. Calvijn heeft een enorme Jezus-vooringenomenheid. Door zijn gebrekkige kennis van de Aramese taal, de taal van Jezus, en door zijn gebruik van het moderne varkensgrieks blijven de diepere betekenissen voor hem verborgen. Ook een reden waarom de nieuwe bijbel moest komen. Wel zien we Calvijn strijden tegen de Jezus-afgoderij en oververgoddelijking van Jezus, wat hij versierde Jezussen noemt wat door het volk is gedaan. Hij haalt daadwerkelijk alles uit de kast om hier tegen te strijden, en toont het sobere pad door de wildernis in deze dingen.

11. De vooringenomenheid van Calvijn is gebouwd op gewenning, toch wel als product van zijn tijd. Vandaar dat wij niet te romantisch over Calvijn mogen denken. Hij heeft hele goede dingen gedaan, maar ook hele slechte dingen, en dat geldt ook voor zijn prediking. Luther was slechts als een Johannes de Doper die de weg voor Calvijn moest bereiden. Calvijn droeg iets belangrijks, maar was omgeven met wachters van de Logos die niet zomaar los zouden laten. Calvijn was een diepe doorvorser, die diep de wildernis inging, maar de slangen vonden hem, en takelden hem verschrikkelijk toe, zodat hij niet wegkon. Toch probeerde hij het zoveel mogelijk te verdiepen. We hebben zowel te maken met Calvijn als monster, als met Calvijn als vruchtje. Ergens bleef het steken. Er waren meerdere personen in Johannes Calvijn. De slechteren onderdrukten het goede, en lieten het voortijdig sterven. Het is onze taak het eruit te filtreren. De man was te belangrijk om zomaar eruit te kieperen. Voor zijn duistere zijde moet zeker gewaarschuwd worden, maar ook zijn goede zijde moet verkondigd worden. Het is een stuk fundamentele kerkgeschiedenis.

12. Calvijn gaf het zelf toe, hoe hij vele malen had gefaald en het monster niet kon overwinnen. Hij liet zien wat het probleem was : de kerker van het vlees. Het had een zware grip op hem. Hij had het Woord van God ontvangen, maar hij

werd niet toegelaten. De territoriale geesten stortten zich op het Calvijn geheimenis. Ze wilden het geheel uitbuiten, en het vruchtje een voortijdige dood laten sterven. Zo stolde het calvinisme ten koste van het diepere calvinisme. Maar men kon de wilde hongerroep van Calvijn dieper in de wildernis niet doven. Al met al was het hier Calvijn tegen Calvijn. Hij was zijn eigen ergste vijand. Dit was zijn Pniël, het Pniël van Calvijn. Hij moest nog geboren worden, maar aan alle kanten werd hij tegengewerkt. Hij was als de Stephen Hawking van de theologie. Calvijn kwam niet geheel door zoals hij zou moeten doorkomen. Het was de tijd nog niet. De vrucht was nog niet rijp, en eerst moest het zaad sterven.

13. Diep in de aarde ging hij. Diep kwam hij tot de ondergrondse wildernissen, en de ondergrondse wildernis zeeën, en daar moest hij geduld leren, daar ontving hij zijn witte kleed. Diep de aarde was hij ingegaan in de Esodus, om het indiaanse wildernis volk te ontmoeten, en de dieptes van Afrika. Uitwendig werd hij vastgehouden door een monster wat hem zocht te pletten.

14. Calvijn stelt dat het niet genoeg is om door het geestelijke geregeerd te worden. De vrome moet door de vreze geregeerd worden. Dat is de ware leiding door het Woord. De nieuwe bijbel is een wonder, wat ook het geheimenis van Calvijn draagt, en de leer van Calvijn zuivert. Zo vliegt de vrome met adelaarsvleugelen.

15. We zien Calvijn's overmoed in het verheerlijken en prijzen van de zekerheden, terwijl hij Pniël vergeet, en dat is gestold tot calvinistische vestiging in de wildernis. Ook Calvijn had ergens zijn grenzen, dat hij er met de pet naar gooide, en overgegaan was tot bouwen in plaats van verder te trekken. De calvinistische stad werd ergens diep in de wildernis gegaan, daar waar bijna geen mens kwam, maar men moest nog dieper. De tijd was nog niet daar. Calvijn streed tegen Calvijn. Het vruchtje had niets in te brengen tegenover het monster. Het kindeke Calvijn moest buigen voor de tiran Calvijn. Toch zien we altijd de wisselwerking tussen kind en tiran.

16. Calvijn waarschuwt tegen de listige fabelen die listige mensen gebruiken als versiering om de simpelen te verstrikken. Calvijn is één en al alarm, maar ook veel verstening en schoonpraterij. Het pad loopt er dwars doorheen. Er zijn valstrikken aan beide zijden van de weg in het calvinisme. Die moeten besproken worden. Die moeten omzeild worden. Dat zijn wij ook aan Calvijn verschuldigd, de grote kerkvader die inzichzelf opgesloten zat, in de kerker van het vlees. Hij was tegelijkertijd een dief die zichzelf had ontvoerd, een vagebond. Er waren meerdere personen in Calvijn, meerdere zielen. Het was niet slechts één persoon. Er was iets duisters gaande rondom Calvijn. Er waren zware territoriale geesten mee gemoeid. Dat moet gezegd worden. Dat is absolute noodzaak in deze duistere tijden. De mens moet klaar komen met het Calvijn geheimenis, in de grotere context van de nieuwe bijbel, het verborgen manna wat in deze dagen wordt geopenbaard.

Het regent vanuit de hemel. Voedt het volk. Volk : neemt, deelt, en eet.

17. Het is absolute noodzaak dat wij Calvijn bespreken, daar waar het volk is blijven steken, opdat het volk verder kan gaan in de uittocht. Dat is een esodus, oftewel de tocht naar binnen, naar het verborgene, het ondergrondse. (zie II Werktuigen 4) Het is de intocht, de binnentocht, waarin je alles meer verdiept. De zonde is op jacht naar de mens, dus de mens moet wel verder trekken. Oh volk, treuzel toch niet. Wees niet vals gerust en zorgeloos. De vijand heeft gezworen u in te halen en te houden in de kerker van het vlees. Zij willen het vruchtje doden.

18. Calvijn stelt dat de listigen met hun fabels genotzoekers zijn. Daartoe zijn ze zeer scherpzinnig. Calvijn stelt dat lichtvaardig op de preekstoel staan met gedichtselen die ze niet verstaan.

19. Calvijn stelt dat de bevestiging in de roeping ligt in het godvruchtig leven, het overeenkomen van een goed geweten, vroomheid, en belijdenis, en dat in naarstigheid. Er is teveel gaande waar een mens niets vanaf weet, en de mens is snel in het oordelen. Bassende honden gebruiken de genade als dekmantel voor allerlei losbandigheid, stelt Calvijn. Calvijn predikt een lange weg waarop de Heere de vertwijfeling tegemoet komt, maar we moeten hierbij stellen dat we hiermee verder moeten worstelen op Pniël om niet tot snelle zekerheden te komen, ook al lijken die van God te komen. De vijand imiteert als geen ander. Daarom moeten we ons toeleggen op de lijdzaamheid en het toetsen niet verachten. God wil getoetst worden. God neemt geen genoegen met hen die alles klakkeloos aannemen wanneer het geestelijk en religieus klinkt. De vreze des Heeren is de uiteindelijke toetssteen, en die toetst in diepte en eeuwigheid.

20. Als Calvijn het over de geestelijke gaven heeft dan noemt hij deugd en mindering. Kennis noemt hij als wortel. Ook noemt hij lijdzaamheid een geestelijke gave, en godvruchtigheid. Calvijn stelt dat men voortdurend in deze gaven dient te groeien.

21. Calvijn noemt het een zwaar werk om de oude natuur af te leggen. Hij roept de mens op om hierin naarstig te zijn, het goede werk te volbrengen.

22. De ijver mag nooit losstaan van het minderen, stelt Calvijn, en nooit losstaan van zorg en alertheid. We kunnen stellen dat als de ijver daarvan gescheiden wordt, dan wordt de ijver gevaarlijk, en gaat een leven op zichzelf leiden, voortwoekerend als een virus of ernstige ziekte. Dat is de pandemie van het vlees. Dat is al gebeurd. Ze hebben al hysterisch lopen hokken en fokken. Het is een schijn-ijver. Calvijn noemt dan ook geduld en wijsheid als geestelijke gaven. Calvijn stelt dat we hiervoor alle ijdelheden van de wereld moeten achterlaten. Alleen God kan ons daarvan lostrekken. De mens moet beseffen dat zij niet alleen in de wereld zijn die verdorven is, maar dat de wereld ook in hen is, stelt Calvijn. Daarom moet de mens tot God reiken. De mens moet hierom God niet door ongeloof blokkeren, maar in de leer van Calvijn is het geloof de nauwkeurige en volkomen kennis. Het is het gebrek aan

onderwijs dat er voor zorgt dat het geestelijke wordt afgebroken, en dat er zo geen weg is tot God. Calvijn roept daarom de vrome terug tot het onderwijs.

23. Calvijn noemt de kennis van God het beginsel van het leven en de eerste ingang tot de godvruchtigheid. Kennis is ook de betekenis van God, in de leer van Calvijn. Men mag dus ook niet tot God gaan buiten de kennis om. De nieuwe bijbel stelt dat als de mens dichter bij God komt, dan wordt God automatisch eerst een vijand, omdat de strijd op Pniël nog gestreden moet worden. Elk mens die tot God nadert is een vijand, want de mens moet eerst verbroken worden, opdat zijn oude natuur sterft. (Buli 5)

24. Zonder deze scholing, stelt Calvijn, is het voor een mens onmogelijk de geestelijke gaven te gebruiken. Men kan God's werktuigen niet gebruiken zonder eerst God te kennen. De mens moet een keuze maken tussen scherpzinnigheid en roeping. Calvijn stelt dat het woord genade er is om op God te wijzen als op een ouder. Calvijn had ook gesteld dat God allereerst kwam als een Moeder, maar dat de mensheid haar niet wilde. Genade wordt ontvangen naar de mate van geloof, oftewel naar de mate van het kennen van God, dus in principe is het een openbaring, een ontwaking. De oplossing ligt in de leer van Calvijn in de kennis, en dat is een heel goed stuk van Calvijn, dat men door het kennen van God wordt ingeleid in de genade, oftewel het moederschap van God. Dat heeft elk kind nodig, maar daartoe dient het kind nog te ontwaken, door ijverige studie. Het paradijs komt dus niet zomaar uit de hemel naardalen, maar in de mate van de studie.

25. Calvijn stelt de gerechtigheid van God tegenover de verdienste van de mens. Dat wil niet zeggen dat de mens niets verdiend in de leer van Calvijn. Hij stelt dat genade het hemelse loon is, het andere loon. Het verdienen door de mens gaat op aarde namelijk door veel bedrog. De economie van de mens deugt niet, en daarom reikt Calvijn de economie van de hemel aan, en dat is genade. Dat is niet simpelweg genade, maar Calvijn heeft daar hele ingewikkelde betekenissen van die hij beschrijft. Het zijn wiskundige interconcentrische systemen. Ook is hij heel voorzichtig met het bespreken van welke economie dan ook. Vaak ontwijkt hij het, omdat het voor hem niet veilig voelt. Telkens weer probeert het vlees namelijk korte wegjes en korte bochtjes tot God te maken.

26. Heel voorzichtig wijst hij dan op het zoonschap tot God. De gerechtigheid heeft God als bron, en stroomt door het zoonschap tot de mens. Er zitten nogal wat haken en ogen aan dat systeem, dus daarom is het van belang de nieuwe bijbel erbij open te slaan die de ontbrekende schakels opvult, want de nieuwe bijbel spreekt ook van het belang van het dochterschap. Uiteindelijk is het het dochterschap van Sion wat de nephilim overwint. Zo komen we dan terug bij de oude profetie uit Genesis 3 dat het zaad van de vrouw het monster zal overwinnen. Vele oude kerkvaderen bespraken deze amazone leer, van Calvijn tot Steenblok. In de nieuwe bijbel is deze

leer geheel uitgewerkt, en daarom is zij ook de witte steens des levens met het verborgen manna, aan de overwinnaars over het vlees en de onwetendheid gegeven. Dat zijn leerlingen die het hemelse onderwijs hebben gevolgd en erin hebben volhard.

27. Calvijn, alhoewel in velerlei opzicht een briljant theoloog, bouwde aan een dogmatisch-zelfverzekerde kerk. Dat was tegelijkertijd zijn zwakheid. We zien dit ook opspelen in zijn verklaring van 1 Petrus. Toch staat Calvijn voor versobering, vermindering, en bevinding. Toch staat hij voor verdieping van het dogma. Toch wil hij betekenis geven. Calvijn stelt dat het de natuur van het geloof is om zich te vergenoegen met de verborgen goederen. Het ware geloof legt zich toe op de verborgen werken en heeft hierin zijn genoegen. Mensen die alles voor het oog doen kunnen zich zo niet in het ware geloof begeven. Calvijn noemt winstbegeerte en heersbegeerte grote obstakels om tot het ware geloof te komen. Men moet er tegen strijden om tot verborgenheidsbegeerte te komen, want dat is de natuur van de hemel, de inwendige en geestelijke wereld.

28. Calvijn waarschuwt tegen de dienstknechten van de buik en de beurs. Hij wijst op het pad van vermindering en nederigheid.

29. In zijn verklaring van 1 Petrus 4 stelt Calvijn dat het pad van de godvruchtigheid voor de uitverkorenen vol van doornen is. Petrus predikte over de vele gevaren op dit pad. Daar moeten de gerechtigen doorheen. Petrus noemt de gerechtigen hen die werken om wel te leven.

30. We moeten het verborgene beminnen, niet het tegenwoordige geluk, stelt Calvijn. Het gaat de goddelozen schijnbaar voor de wind, daarom moeten we ons op het verborgene richten. De nieuwe bijbel stelt dat de vreze des Heeren de weg tot het verborgene is, en dat men lust moet hebben in de vreze des Heeren. (Anderlech 112:5 ; II Duizen 13)

31. Calvijn wijst op Psalm 37 dat de vromen niet jaloers moeten zijn op voorspoed van de bedrijvers van ongerechtigheid. Die verdorren snel.

32. Anderlech 7:63 zegt : In plaats van jaloers te zijn op mensen die het goed hebben in het vleselijke,
moeten wij kennis opdoen om hieraan te ontkomen. Wij moeten het geestelijke
visnet begeren voor ons hogere goed.

33. Anderlech 13:4 zegt : Er is geen leven meer in die steen.
Wees er niet jaloers op.
Ze zijn dood, en proberen zo veel mogelijk mee te sleuren.

34. Ewa 55:12 zegt : Het kwaad zal niet vergolden worden door kwaad, maar het zal gaan door de
exegese, de verdieping.

35. Calvijn stelt dat als we niet geschrapt willen worden uit het getal van de kinderen Gods, dan moeten we onze rug gereedmaken tot de roede Gods.

36. Hypermonergisme, oftewel een

extremistische vorm van monergisme waarin de mens geen vrije wil heeft en het goede niet kan willen, zoals in de Institutie leer van Calvijn, moet ontmaskerd worden als een schuilplaats voor hen die hun verantwoordelijkheid willen ontvluchten en het idee dat er loon zou zijn naar werken. Zij hebben heel wat te verbergen. Het is een kring van vagebonden, van ongeformeerden. Het is gebaseerd op een gebrek aan Aramees, en een versimpeling van het Grieks, wat ervoor heeft gezorgd dat de westerse vertalingen van de oude bijbel vaak oppervlakkig en eenzijdig zijn, en dat wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven. Daarom moest de nieuwe bijbel komen om deze vicieuze cirkel te doorbreken.

37. Monergisme is in zekere zin, tot zekere hoogte belangrijk om vleselijke inmeng terug te dringen, maar waar het monergisme extreem wordt, daar is ook vleselijke inmeng. Vandaar dat de bijbelverklaring van Calvijn beter is dan zijn Institutie, alhoewel het Institutie gevaar ook hier en daar aanwezig is in de bijbelverklaring.

38. De zonde, en ook de religieuze zonde, is tot steen geworden om ons heen. Het lijkt te bewegen, maar dat is slechts de spiegeling van het gesteente. De vromen dienen te werken in deze mijnen, waar het boek Anderlech in de nieuwe bijbel ook over spreekt. Het goede zit er tussen verborgen en dat moet losgebeiteld worden. Zo kan er ook doorgang gevonden worden.

39. Wat betreft geestelijke gaven zoals in de tijd van de profeten en apostelen stelde Calvijn in zijn bijbelverklaring dat het na die tijd minder werd, maar dat hij het zeker niet uitsluit. Ook stelt Calvijn in zijn verklaring van 1 Petrus 4 dat God ingevingen kan geven. Deze ingevingen worden door de goddelozen bespot.

5.

De gezondheidscultus

1. Oude mannen dobbelen om het leven en sterven van jongelingen in de oorlogs-industrie, om de wapen-industrie ermee te spekken, en zo ook andere industrieën wat toe te werpen.
Ze houden elkaar draaiende. Het moet beginnen bij de kerken. Daar moet wat veranderen.
Het vlees wordt in stand gehouden. Het moet overgaan tot eerlijke en natuurlijke vervangingen, die God al sinds heugenis aan de aarde had geschonken. Kuyper wees er al op dat dat niet vanzelf zou gaan. Men zou met de aarde moeten worstelen opdat het vrucht zou dragen. Pniël is dus de sleutel, maar hoe gaat dat in zijn werk ? Daartoe is het onderwijs.

3. Jung zei eens : Nadenken is moeilijk, daarom oordelen de meeste mensen.

4. Mensen hebben alles overgesimplificeerd zodat belangrijke stappen worden overgeslagen.

5. Mensen, er moet basis zijn willen we dingen kunnen bespreken. Er zijn een heleboel stoffen die de mens nodig heeft, zoals vitamines en mineralen, maar dat begint in het geestelijke.

6. Je kunt niet zomaar je lichaam gaan volproppen met van alles in de gezondheidscultus, terwijl je het geestelijke hebt verwaarloosd, want dan werkt het averechts. Dan gaat de zogenaamde gezondheid van je lichaam je ziel aanvreten.

7. De mens laat zich graag bedriegen door de rode doek van de stierenvechter, en is zo een ten dode opgeschreven rund op weg naar de slacht.

8. Vandaar dat de nieuwe bijbel deze machten bespreekt. De martelaren riepen om wraak, maar ze kregen een wit kleed, of een witte deken, omdat ze nog moesten rusten.

9. Hiermee is een tijdperk ten einde gekomen. De mensheid slaapt. Het hemelse woord is teruggekomen maar ze hebben het niet opgemerkt. Het hemelse woord is in ieders hart, een geheimenis in de lucht, maar ze zagen het niet, omdat ze bezig waren hun eigen koninkrijkjes te bouwen.

10. De mensheid slaapt door, maar het is voor de enkelingen. Ga er wijs mee om. Gooi de parels niet voor de zwijnen. We zullen zien hoe het gaat.

11. Ga NIET aan de aardse drugs, wat zoals gezegd van alles kan zijn. In onderzoek kwam naar voren dat heel veel mensen ongeletterd zijn en heel veel mensen niet of nauwelijks lezen, en zo krijgt de zombie cultuur vat op hen.

12. De machten van de zombificatie zijn zwaar.
Het drukt zwaar op de mens.
De mens heeft een medicijn nodig, het hemelse woord.
Het is sterven aan de waterkant om zo het beloofde land
binnen te groeien.

13. Bloemen komen uit de zee, uit de oerafgrond, om de mens terug te nemen.
Hiervoor moeten ze de mens afbakenen van een heleboel dingen.
Rivieren 7:1

14. In de nieuwe bijbel hebben bloemen ook een belangrijke plaats en een belangrijke missie, een belangrijke functie. We mogen het ons zo voorstellen dat ze om ons heen hagen vormen om ons te beschermen tegen de moeilijke mensen. Als deze mensen door de haag heen proberen te komen dan worden ze vast wel gestoken door zo’n hemelse bloem, en gaan ze aan de drugs opdat ze in de war raken en ons niet kunnen vernietigen. Natuurlijk is dat een gevecht. Maar wij hebben deze hulp. Ze zullen door giftige doorns gestoken worden als ze verkeerde plannen met ons hebben, en zullen om de tuin geleid worden. Ze zullen het spoor geheel kwijt gaan raken, en wij zullen in veiligheid worden gebracht, uiteindelijk. Daarom is het belangrijk die schuilplaats te vinden, en samen te werken met de bloemen, want zij zijn onze wapenrusting. Visualiseer de hagen maar tussen jou en de moeilijke mensen, en visualiseer maar zoveel hagen dat het door het hele dorp of de hele stad doorloopt. Wij mogen zo het pad vinden tot de wildernis. Oefen het maar. Wees je maar bewust dat de

hemelse bloemen er voor je zijn, en je zullen leiden en beschermen. Dat gaat door worstelingen heen, dat gaat niet zonder slag of stoot. Allereerst moeten de bloemen je eigen vlees en moeilijkheid uitdoven. Daarvoor zijn de doornen in het leven. Paulus had een doorn in het vlees, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. Maar uiteindelijk was dit ervoor opdat hij door de bloem, de vrucht, opgenomen zou worden.

15. Mijn gedachten kunnen mijn gevoel niet
redden, ik heb Uw Woord nodig.
Behemma 5:18

16. Hebben wij het hemelse Woord nodig ?
Absoluut. Vroeger schreef men het hemelse woord al op op de grotwanden, als tekeningen, en langzaam begon het zich te vormen tot taal. Helaas ging
de betekenis meer en meer verloren, verletterlijkte alles zich meer en meer.
Er werd gekeken hoe men het best eraan kon verdienen. Maar het hemelse
woord mag niet verkocht worden. Het moet zuiver blijven.

17. Het geheugen is als een zeef. De mens vergeet maar wat snel. De mens moet
leren memoriseren en leren opslaan, leren op schrift stellen en de schriften
erbij houden, want de mens slaat al snel stappen over als de mens het allemaal
op de losse slof wil doen, met de natte vinger in de lucht. Daarom zijn de
kinderen van de hemel als bibliothecarissen, oftewel boekenbewaarders.

Ook dat mag niet losstaan van het geestelijke, want de betekenissen mogen
niet verloren gaan, het contact met de hemel mag niet verloren gaan, en
dat moet ook opgetekend worden. Boeken zijn altijd belangrijk geweest
voor de educatieve gezondheid van de mens. Zonder boeken ben je verloren
op de wilde golven van het bestaan, maar het Woord kan niet zonder het
geestelijke dus. Het mag geen dode en dodende letterdienst worden.

18. De boeken moeten tot leven komen. Er moet goed zicht op gehouden worden
waar het vandaag komt en waar het naartoe gaat. Het is zaaien en oogsten.
Ook diepere betekenissen kunnen en moeten opgediept worden. Wordt
daarom vol met het woord. Lees het en memoriseer het, overdenk het,
en laat het je leven verrijken en leiden. Dat wat je in je plaatselijke boekhandel
kan kopen is niet zomaar het Woord van God. Het hemelse woord is een
natuurverschijnsel, één van de wereldwonderen, en mag niet verkocht worden,
zoals je ook geen zuurstof gaat verkopen of zonlicht. Het is een eerste
levensbehoefte van iedereen.

19. Houdt daarom aan het gegeven hemelse woord vast, want het is een levensbaken,
door de hemel, door de hemelse moeder, je toegeworpen. Laat het je dagelijkse
brood zijn, en je dagelijkse levenswater. Groei erin en laat het in jezelf groeien,
want onze gedachten alleen kunnen ons gevoel niet redden. We komen anders

niet
door deze tijden heen. Alles groeit scheef zonder het hemelse woord, overal komen
dan gaten in, en dan gaat alles zich omdraaien en verletterlijken, zoals dat gebeurd is.
We kunnen niet verder zo. Het hemelse woord is gegeven als een ark voor deze dagen,
als een richtsnoer, maar denk erom dat je het alleen kunt begrijpen in je contact met
God, met de hemel dus. Alleen het geestelijke kan ons in de juiste richting voortdrijven.

20. De Israelieten en de palestijnse islamieten staan tegenover elkaar. Beiden hebben ze hun goden. Het is god tegen god. Zo is dat altijd geweest. Ze strijden om religie en grondgebied. Maar dan klopt er toch iets niet met theologie ? Het gebeurt niet alleen daar, maar overal. De ene zegt : 'Ik moet jou van God bestrijden.' De ander zegt precies hetzelfde. Maar dan klopt het toch niet ? En wat voor God heb je dan ? Ook de christenen zijn het altijd en eeuwig niet eens over hun God, en bestrijden elkaar over wie de juiste God heeft. Al lang geleden ben ik met dit soort spelletjes gestopt. God en Jezus Christus zijn afgoden van de mens, familie wapens, clan wapens, club wapens. Het is gewoon een voetbalspel, en daar kun je dan op gokken. De hogere kennis is de waarheid, mensen, en die moet je verdienen door alles af te leggen, al die traditionele afgoden door de eeuwen heen. Het gaat niet om een persoon, maar om het principe. Die personen zijn wel voorbeelden en symbolen die we kunnen gebruiken, maar we moeten het niet overdrijven. We moeten klaar komen met de betekenis van die personen, de betekenis van God ook, en daarvoor is de nieuwe bijbel. Er is daarin een brug tussen theologie en filosofie, en er is ook een brug naar de natuur. Loskomen van de drogredenen van de stad en terugkomen tot de dichterlijk-filosofische natuurlijkheid. Je snakt naar adem in deze gekte, in deze godsgekte. Wie heeft de juiste god in z'n broekzak, de juiste theologie ? Daar gaat het helemaal niet om. Het gaat om het vinden van het levenswater in deze gekte. De mens mist een heleboel mineralen. De mens mist een heleboel hemelse vitamines. Laat de mens daar maar eens mee bezig gaan, en dan moet je eerst tot de rivier van twijfel gaan, zoals de nieuwe psalmen aangeven. De Waarheid, de hemelse Waarheid, boven al die lamme afgoden van de mens, heeft de map gezonden, de landkaart, en ja, ook het Jezus mysterie wordt uitgelegd, wat dat nu precies betekent, want dat is dus niet zoals ze het op aarde vertellen. Ik ben in de hemel geweest, dus ik spreek niet zomaar vanuit een boekje. De hemel is trouwens ook iets symbolisch. Het is niet zozeer een plaats, maar een staat van bewustzijn en geweten, een filosofie van de natuur. Het is een Woord, een boek. We kunnen alleen overleven in de hogere literatuur, en die komt de mens tegemoet.

21. Palestina en Israel tegenover elkaar, maar ze horen juist bij elkaar. Daar gaat de nieuwe bijbel ook over, en daarom is deze oorlog er als een voorhangsel. We moeten er doorheen prikken. Er ligt iets

achter. Daarvoor laat de nieuwe bijbel de Orionse geschiedenis zien waaruit de aardse geschiedenis voortkwam. Roep, roep, en spaar niet. Spaar jezelf ook niet. We zien in de nieuwe bijbel de Orionse oorlogen die vooraf zijn gegaan aan de aardse oorlogen.

22. We mogen ons laten inspireren door de verhalen van God en Jezus, maar het is hetzelfde als met voedsel : als je er teveel van neemt, of te weinig van neemt, of in onjuiste verhouding, dan wordt het giftig. Daarom is de nieuwe bijbel er om weer balans te brengen.

23. Men is gierig geworden omtrend God en Jezus, als religieuze vraatzucht. Dan zitten ze aan hun lange tafels vol met voedsel, met hun Jezus afgoden en hun kruizen. Ze hebben de geestelijke oorlog verzaakt, de studie opdracht, en zijn al spijbelende grote materiele oorlogen begonnen. Dat loopt dus helemaal terug tot de Orionse oorlogen. Kent u die ?

24. De Takhot werd opgesteld, een soort Orionse bijbel, misvertaald door Mudroch II, en vals uitgelegd door de beruchte kerkvorst Kurka, die ook de kinderoffers terugbracht. Slavernij werd wijd en breed geleerd en uitgeoefend. Uiteindelijk was er een grote slaven-opstand, en de matriarch Vuch werd heerseres op een strategische plaats. Vandaar dat het boek Vuch in de nieuwe bijbel ook zo belangrijk is. Het is een voorteken van het einde van de tirannie van de patriarchie.

25. Het boek Vuch begint met de verovering van Orion. Ook wij moeten persoonlijk Orion overwinnen, zoals Jakob op Pniel. We moeten van het lagere Orion komen tot het hogere Orion.

6.

Ismael in de woestijn

1. Ismael leefde vanuit zijn billen. Hij was vijandig naar ieder vlees, als een beeld van de vijandigheid tot de zonde, als een beeld van het toetsen en de geestelijke oorlogsvoering.

2. We zien de aandacht verschuiven naar het midden oosten. Ismael is weer in strijd met Israel. Dat is de oude strijd tussen Ismael en Abraham, en tussen Israel en Izaak, maar uiteindelijk bouwden Ismael en zijn vader Abraham samen het gebedsoord in de wildernis.

3. Kennen wij het geheimenis van Ismael ? De ghetto’s wijzen op de billen, en de oorlog in het midden oosten wijst op Ismael. Het zijn gruwelijk misbruikte missing links. Het laat zien dat er een gebrek is, en dat iets zich heeft verdraaid. Daarom mogen we terugkeren tot het hemelse woord wat daarover gaat. Het hemelse woord is gekomen. Lees het en overdenk het, opdat vrede aanbreekt in je hart.

4. Dat is wat het hemelse woord is. Er is altijd die geheimzinnige balans

tussen geestelijke oorlog en hemelse vrede. Zij kunnen niet zonder elkaar. Zij zijn je twee billen.
5. We zien zo ook direct waarom de moeder wildernis donker is en waarom we in de donkere baarmoeder moeten. De parasieten van het licht kunnen ons zo niet bereiken. Die worden gedood door de baarmoeder. De slangen van het licht en de verblinding moeten ver van ons weg blijven. De mens is verslaafd aan licht wat de waarheid dooft. De mens is verslaafd aan de leugen. De moeder wildernis zal dit niet toestaan en houdt daarom haar kind in de duisternis, waarin het kind zich zal kunnen ontwikkelen. Je kan niet zomaar door geloof in de wegen des Heeren wandelen. Je moet de kennis des Heeren ontvangen. Geloof zonder kennis is dood. Het ware geloof is een school, en dan moet eerst alle oude kennis afsterven, en alle valse lichten die die kennis in stand houden. Dat gebeurt in de duisternis van de baarmoeder van moeder wildernis, waarin ze haar kind veilig houdt. Zo zal het kind uiteindelijk ontwaken.

6. De psalmist overwon de geest van Goliath niet zomaar door een steen die hij slingerde, maar door de ‘eben’ in het Hebreeuws, wat dus een veel diepere betekenis heeft. De psalmist overwon Goliath door het Woord, door de hemelse leerregels. De psalmist wordt veelal Ahn genoemd in de nieuwe bijbel, want dat is zijn Orionse naam. De psalmist wordt hier ook de sobere genoemd. De soberheid is de basis om het Woord te ontvangen en te hanteren, anders komt de mens op een dwaalspoor. Er zijn maar wat veel geesten die de mens graag willen leiden door het Woord, maar dan door verdraaiing, opdat ze de mens kunnen uitbuiten. Soberheid is daarom de sleutel tot het hemelse Woord. De mens moet matigen en zich niks aanmatigen.

7. De psalmist kon Goliath alleen overwinnen als door de verhouding tussen moeder en zoon, wat geen aardse moeder is, maar de moeder als beeld van de hemelse leerregels en kennis. Alleen door de zuivere dienst hiertoe kon de psalmist de goddeloosheid en moederloosheid waar Goliath voor stond overwinnen. Goliath staat ook voor immoraliteit en misdaad, terwijl de psalmist een godsdaad verrichtte. De moeder is donker omdat dit de schuilplaats uitbeeld en ook het onbaatzuchtige werk van je ene hand niet laten weten wat je andere hand doet, een thema wat ook telkens weer terugkomt in de nieuwe bijbel. Zij die dus de duisternis schuwen en onderschatten zijn dus nog op zoek naar eer en aanzien, en schieten zo langs hun doel heen.

8. In de Halal staat : ‘In het Aramees trof de psalmist Goliath door de eben in het oog (byt, bit, bet). Het oog van Goliath stond voor de zon van de oude wereldorde, maar de strijd was nog niet gestreden. Het verhaal van de psalmist was slechts apocalyptisch.’ Het ging dus om een bepaalde zonsverduistering. De mens moest nog tot de diepte komen van deze strijd tegen Goliath. De psalmist moest door nieuwe openbaring de vleselijke openbaring van de mens overwinnen. Dit was dus het herstel van de profetische en psalmische bediening. Doordat het oog van Goliath werd geraakt door de hemelse steen kwam er

een verduistering op de aarde, en kon de mens weer terugkeren tot de donkere aardmoeder als een beeld van de zelfverloochening, de zelfverduistering. In principe was dit al het werk van de nieuwe bijbel die zou komen. Goliath was een beeld van de vleselijke bijbel. Ook de zonde heeft zijn eigen bijbel. In het Orions was dit de Takoth. De psalmist had een openbaring ontvangen die af zou rekenen met het vooroordelende en verdraaide woord van mensenvlees.

9. Goliath was het beeld van het leven in het vlees, en de psalmist was het beeld van het leven door het geestelijke. Dit was dus geen letterlijke strijd, geen vleselijke strijd, maar een geestelijke strijd. De psalmist had een nieuwe openbaring van het hemelse woord ontvangen waardoor deze wereldleider van het vlees en van de zelfverheffing zou vallen.

10. In de Halal is de dochter van Sion de dochter van Jakob, namelijk D'n, Djannah, Jannah, wat ook weer het paradijs is in het Arabisch, wat Eden is in het Hebreeuws, de tuin van Adam en Eva, Edem in het Grieks (in de Septuagint), en Edom in de Ethiopische bijbel in de Ge'ez taal van Ethiopie. In het Aramees betekent het de exegese. Ethiopie was vroeger ook een naam voor onder Afrika, het Afrika onder Egypte, of voor heel Afrika. In Genesis is Ethiopie het paradijs, Cush, en ook Havila wordt genoemd, wat in Genesis 10 het nageslacht van Cush is. Havila betekent in het Hebreeuws-amazonisch 'Eva (havah, hebreeuws) is God (ila, voortijds-amazonisch).' In de nieuwe bijbel, zoals ook in de grondteksten van de oude bijbel, wordt er een onderscheid gemaakt tussen de hogere Eva, de godin Eva, en de lagere, gevallen, vleselijke Eva. Haar zaad moest de geest van Goliath, de geest van wedijver, competitie, verslaan.

11. We mogen niet vasthouden aan het vlees. We moeten het afleggen, 'doorverkopen' aan God, omdat God weet wat ermee te doen. Ezau moest zijn eerstgeboorterecht, zijn sociale status, verkopen voor het rode, voor de baarmoeder, tot wedergeboorte, wat een veel hoger pad was. Hij moest de duisternis in, zijn ene hand niet laten weten wat zijn andere hand deed.

12. Draag je verantwoordelijkheid en zorgvuldigheid ? Dan zal er geen lek in je vissersboot zijn. Maar waar het ontbreekt sluipt de zonde binnen. Laat je dan de zonden twee aan twee de vissersboot binnenkomen ? Nee, vecht, en bouw je vissersboot, wees daar zorgvuldig in, en breng God's natuur naar binnen. Wij mogen hierin geleid worden door de hemel, door de urim, de zienersteen, en in principe is dat een verbroken hart, een verscheurde ziel. Alleen zo kun je de hemel verstaan. Als je nog allemaal rondloopt met vooroordelen dan mis je zo de openbaring van God. Dat is een dichterlijke taal. We moeten ons wel onderwerpen aan het hogere. Het is een psalm. Het gaat niet buiten jezelf om. Verneder jezelf. Ga dieper. Alleen zo kom je tot die hemelse rivier die je zal meenemen. Dat is een diepe ondergrondse rivier waar je je naam hoort roepen. Zij die zich te hoog verheffen zullen de roeping niet verstaan. Zullen we alles achter laten

om tot die rivier te gaan ?

13. Het gaat erom de lijdensbeker leeg te
drinken tot de bodem, oftewel de
onderwerping aan de tucht. Dit zijn hele
andere moederborsten dan de borsten van
de wereld. De moederborsten van de
tucht zijn donker, opdat het vleselijke
sterft.
Ewa 51:19

14. We moeten de duisternis niet schuwen.
De duisternis is belangrijk voor onze opvoeding.
We leren hierin te werken in het verborgene,
onze ene hand niet te laten weten wat de andere hand
doet. De zelfverduistering is een belangrijk fundament
voor de zelfverloochening, opdat we daarin ons
hogere zelf, ons ware zelf zullen vinden.

15. Wij moeten over de zonde wenen, de zonde, de vijand,
kennen, en van de zonden vlieden, om zo een nieuw
mens te worden. Dat is de opdracht van een kind,
te wenen, en van de moedermelk te nemen, in
verborgenheid. De moeder heeft een schuilplaats
voor haar kind, en daarom is zij donker. In het licht
zou alles openbaar zijn, en zouden de wolven het
kind verslinden, en daarom heeft de moeder het kind
weggenomen, in veiligheid gebracht, in de duisternis.
Oh, laten wij die lijdensbeker toch tot de bodem
leegdrinken opdat het werk volbracht zal zijn,
de duisternis groot genoeg zal zijn opdat de vijand
het kind niet zal kunnen vinden.

16. Houdt van uw duistere moeder. Leer te leven in
het duister, opdat gij daar onderwezen wordt. Teveel
licht houdt de mens blind en verwaand. Teveel licht
is aandachtstrekkerij en eerzuchtigheid. Och, laat de
ijdelheden van het leven toch varen. De donkere
moeder spreekt in geheimenissen. Wij moeten de
duisternis en haar belang leren kennen. Leer de
duisternis lief te hebben. Er is een prachtige reis
door de nacht, het pad wat veel verder leidt.

17. Zoete waarheid dwaalt in 't hart van
de diepte. De honing leidt tot de oer
oceaan.
IV Werktuigen 6:142

18. Kom vlucht met mij. De dagen van de
honger hebben honing voortgebracht.
IV Werktuigen 7:71

19. Zowel in de oude als de nieuwe bijbel komt het onderwerp honing veelvuldig voor. Denk aan het land van melk en honing. Ik zag een bol van honing, als een beeld van God, de

hemel, de eeuwige kennis, en daar omheen waren aanklagers gekomen die de Heere aanklaagden, maar wie zou debatteren met de eeuwige kennis ? Uiteindelijk bleven ze allemaal vastkleven in de honing, en kwamen niet ver. Wie zal met de Heere strijden ? Zij klaagden ook de dienstknechten en dienstmaagden van de Heere aan.

20. Ziet u, deze wereld is verslaafd aan beeld en geluid. Alles gaat om het zien en horen in deze wereld. Maar zal de Heere niet communiceren op meer verborgen en vreemde manieren, door patronen ? De Heere communiceert bij het schrift. De mens moet leren lezen en schrijven, zoals vroeger de mens ook alles al opschreef in de grotten en op de stenen tabletten. De mens was nog niet daadwerkelijk geboren, maar de mens moest geboren worden in het Woord, het hemelse schrift leren. Dat is de daadwerkelijke geboorte of wedergeboorte. De mens moet leren lezen en schrijven, ook in de verborgen talen, in de vreemde talen, om zo alles te kunnen overdenken en geen stappen zal overslaan. Zij die verslaafd zijn aan beeld en geluid missen hun doel. Ze slaan stappen over, en blijven zo kleven in de honing. Ze komen niet verder op het pad. De mens moet de honger en de gematigdheid leren, en zo komen tot de hemelse schrift, en dat leert de mens in de duisternis en in de stilte. Dat is iets van de natuur. Zo brengen de dagen van honger honing voort. Zo keert de mens terug tot het land van melk en honing.

21. Hebzucht is een droom van macht,
maar al zijn wegen leiden tot de dood.
Duizen 22:30

22. De schoonheid van de mens is vuilheid voor God.
De schoonheid van de mens is namelijk hebzuchtig
en machtslustig. Het dwingt zich op aan de ander,
en zoekt altijd weer de aandacht, zoekt altijd het
middelpunt van de belangstelling te zijn, en voor
wat ? Als ze nu iets goeds te zeggen hadden, maar
dat hebben ze niet.

23. De gezondheid van de mens is ziekte voor God.
De mens is helemaal niet zo gezond. Het is
allemaal gebouwd op hebzucht, het verdrukken
van de armen en de dieren, het onderdrukken
van de minderheden. De één z’n dood is de
ander z’n brood. Wat voor wegen zijn dit dan ?
Ze leiden naar de dood, want het zijn de wegen
van zelfzucht en hebzucht. Als je je gezondheid
verkrijgt door over de ruggen van anderen te
gaan, wat is die gezondheid dan waard ?

24. Bidt niet om genezing, maar om het eeuwige touw
van de hemelse leiding. Het eeuwige touw is je
genezing, de genezing van je geweten en je
navigator.

25. Om veilig te zijn tegen de

vervloekingen van het oervlees, van het voortijdig grijpen, moeten wij komen tot
de zwarte steen, de steen van honger, bewaakt door een beest. Dit wordt ook wel de Yashapheh genoemd, als de steen
van de stam Benjamin. Judah en Benjamin zijn daarom nauw aan elkaar verbonden.
Benjamin betekent
zoonschap.
In de oerkennis is er de ladder van Jozef, die reikt tot de zwarte steen, de steen van honger. Deze steen is belangrijk
om niet door de bedriegelijke begeertes van de wereld meegesleurd te worden. Alles buiten deze steen zal vergaan.
II Duizen 22:8-9

26. Ishmael komt tot de zwarte steen in het
beloofde land, na het testen, na de tocht door de woestijn. Dan kan Ishmael uiteindelijk de verborgenheid ingaan. Dit
is het resultaat van het toetsen, het worstelen.
De mens moet weer afdalen in de aarde, in de onderwereld, om tot wedergeboorte te komen. Alle valse, hoogmoedige, vleselijke wijsheid moet weggehaald worden. Het zou gebeuren als door een dief in de nacht.
II Kamba 10:2-3

27. Wat gebeurt er als we ontwaken ? Komen we dan tot leven ? Nee, dan gaan we dood. We worden dan meegesleurd met een hitsige, aggressieve, gewelddadige Russische orka. Die gaat ook nog eens veel te snel. Althans dat is de wereld waarin we leven. Deze orka staat voor alles wat mannelijke opgeblazenheid heet, en wordt gevolgd door een hele horde waaiervissen, als brei, ook wel nakervissen genoemd, weduwvissen. De nakers worden ook in de nieuwe bijbel genoemd, en zij wonen veelal in het stadje Kidde, waarover Minka heerst, die maar één oog heeft. Kidde wordt besproken in hoofdstuk 19 en 20 van de nieuwe Exodus, het boek Duizen. De nakers zijn de dochters der mensen, de dochters van het vlees, die het mannelijke vlees hoog houden en in stand houden. Zij geven geboorte aan de reuzenzonen, de mannen van naam. Ik had er een droom over. Ik zag toen ook een zwarte steen. We hebben de zwarte steen nodig om uit Kidde te ontkomen. In Kidde worden mannen gefokt voor het vlees. Het nakergif is overal, ook in het voedsel, ook in de vruchten.

28. In ieder geval : de zwarte steen. Ik was blij toen ik erover droomde. Het was min of meer doorzichtig gesteente. Het lag als een blok op tafel en begon me te ontgiftigen. De nieuwe bijbel noemt het de steen van honger, oftewel de steen van het minderen.

29. Het pad van Jozef wordt genoemd om tot de steen te komen.

30. In Ewa 56:6 staat hierover :
‘Het is als de droom van Jozef die vervolgt wordt door de nachtmerrie. De redding is dan in de droom uitleg en de nachtmerrie uitleg. Dat is dus de gave van
vertolking van vreemde talen. De droom
spreekt tot de mens in een vreemde taal,

en zo ook de nachtmerrie.’

31. Wij zijn omringd door dromen. Deze dromen zijn tot nachtmerries geworden omdat de uitleg ontbreekt, en alles is tot chaos geworden. Vandaar dat wij dromenuitleggers dienen te worden, net zoals Jozef. Er wordt ook gesproken over de ladder van Jozef tot de zwarte steen. In de nieuwe Genesis, het boek Behemma hoofdstuk 1:31 bidt Samuel voor Eli, die hij zijn vader noemt :
‘Laat hem het pad van Jozef bewandelen, geef
hem de vleugels van Benjamin, om zijn
huis weer binnen te gaan.’

32. We hebben gezien dat de zwarte steen de steen van Benjamin is, de steen van het zoonschap. Eli oefende geen tucht meer uit, en ook geen zelftucht, en moest dus zelf ook weer zoon worden.

33. Laten wij deze steen in ons hart ontvangen, deze hemelse steen. Daar mogen wij om vragen. Het is aan ons gegeven. De steen zal ons helpen te leren matigen, te leren doseren, opdat wij niet teveel van iets zullen nemen, en ook niet te weinig. Het hongeren is nooit losbollig, maar zal ons leiden tot de ware vrucht. Deze ware, hemelse vrucht moet rijpen door het offer. We lezen zo in het eerste hoofdstuk van Behemma dat de bloem van Jozef ons daarbij mag helpen. Het is de bloem van dromen. De bloem van Jozef heeft namelijk een opwekkende kracht, maar het is een waarschuwer. Wij kunnen alleen wakker worden als wij anderen wakker zullen maken. Dat was ook het gebed van Samuel voor zijn vader Eli. Samuel noemt Eli ook zijn innerlijke vader. Hij bidt dus in feite ook voor zijn eigen vaderlijkheid, zijn innerlijke vader, zichzelf.

34. De bloem van Jozef werd ook de heerser van Egypte genoemd, en werd voortgeroepen vanuit de woestijn. Het is dus een woestijnbloem, en dat is ook de reden dat we ons mogen verblijden als we door woestijnen in ons leven moeten, want het heeft als doel de bloem van Jozef op te wekken in ons hart, en die zal ons leiden tot de zwarte steen. Uiteindelijk is dit de orakelsteen die onze dromen zal uitleggen.

7.

De hemel is onthulling

1. In het morgengebed gaat Ahn de tent
van God, zijn Moeder, binnen, en
onderwerpt zich aan God's onderwijs.
II Behemma 2:1

2. Ahn is een andere naam van de psalmist, zijn Orionse naam.
Het is van belang dat wij elke morgen wanneer we
opstaan tot de tent van God de Moeder gaan, om door
haar te worden onderwezen, opdat de wereld, de vijand,
en het vlees ons niet zal onderwijzen.

3. Zijn we er dan ? Neen. We lezen verderop in het hoofdstuk

dat er gewezen werd op Jakob die met God worstelde,
om zo alles te toetsen en zo een wachter voor de mond te
ontvangen. Jakob weerspiegelt de oorlogsvoerder. Het is een
gevecht om het Woord van God, het onderwijs, te ontvangen.
Het moet grondig gezifd worden. We mogen hier niet te licht
over denken. Ahn onderwierp zich aan God’s onderwijs,
opdat zijn vlees niet de overmacht over hem had.

4. Het hoofdstuk stelt dat dit iets geestelijks is, en dat het wijst op
verborgenheid, op afzondering dus. Als we opstaan mogen we
hier speciaal tijd voor vrijmaken. Dat is iets heel symbolisch,
zoals alle religie symbolisch is. Het is een zeker natuurpatroon.

5. In het hoofdstuk daarna zien we het wat specifieker :
Ahn kwam tot de Eeuwige, het
opperhoofd van de psalmenzingers. Hij
keek naar haar op voor onderwijs in
soberheid. Ahn kwam tot haar in de
onderwereld.
(3:4)

6. De psalmenzingers zijn dichters, rijgers van hemelse
woorden en hemelse natuurpatronen. Dit zijn geestelijke
sieraden, raadgevers, orakels. Zo was Ahn ook een psalmist,
omdat hij door deze Psalmiste was onderwezen. Dat is een
kunst, een discipline. God is dus een Psalmiste. Luister naar
Haar muziek, naar Haar gedichten en psalmen, niet die van
de wereld en het vlees, niet die van de vijand. Stel je open
voor de hemelse psalmen die leiding en raad geven.

7. Daartoe komen wij als Ahn tot haar tent, wanneer wij opstaan,
om de dag aan haar te wijden. Doe dat zorgvuldig, beheerst en
ingetogen. Laat daarvoor alle menselijke opgeblazenheid en
bluf achter je.

8. Dan staat er :
‘Here, wie mag verkeren en ingewijd
worden in uw tabernakel ?
Wie mag het interpreteren ?’ (3:22)

9. Als antwoord hierop wordt gegeven :
Zij die wandelen met de orakelstenen
van de tentendienst, de toetsstenen.

10. Zij die met de orakelstenen wandelen
gaan voorzichtig met het leven om,
bekijken het vanuit iedere hoek, en
proberen daar diepte in te zien, opdat
zij niet zomaar van alles er uitfloepen
wat hen maar in gedachten komt. Wees
geen losbol. Leer met de orakelstenen
om te gaan. Ook dat leer je in de tent
van God, als je ‘s ochtends opstaat en
tot haar tent gaat. Zorg dan dat je je
orakelstenen bij je hebt. Wat betekent
dit ? Heb het hart van een ziener,
van een geestelijke luisteraar die niet
aanziet wat voor ogen is.

11. Kom met een wachter voor de mond,
kom in stilte, en dit is ook tegelijk een
wachter voor het denken (3:26).

12. Dan zal God je een schild geven, zegt
het derde hoofdstuk verderop. Dit schild
wordt alleen aan de oprechten gegeven.
Ga dus je motieven na waarom je tot
God komt, waarom je God raadpleegt,
en wees eerlijk, en sta open voor verandering,
wat in jezelf begint. Uiteindelijk is dat ook
de overlevingsstrategie van de natuur zoals
dit gepredikt werd door Darwin in de jaren
1800, in de natuurfilosofie. Dat was
helemaal niet letterlijk 'overleving van
de sterksten', maar hen die het meest open
stonden voor verandering.

13. Dat is ook wat de orakelstenen doen. Ze zullen
een wijdere wereld laten zien, groeiende
en veranderende inzichten. Het zal altijd weer
anders zijn, en vreemd. De orakelstenen zullen
je nooit laten vastgroeien.

14. Zo kunnen we ook volledig loskomen van
allerlei aardse en vleselijke moeders (3:34),
want die vergiftigen ons slechts, houden
ons verslaafd aan het lagere, opdat wij niet
verder komen. Zo komen we van wedergeboorte
tot wederopvoeding.

15. En dan wordt je toch vanuit de tent de wereld
ingezonden. Dan moet je een moeder voor
anderen zijn. Dan moet je op zoek naar het
verloren schaap of verloren varken.

16. Je moet dus niet een moederskindje worden
zomaar, geen schoothondje. Je wordt uitgezonden.
Dat hoort bij de school. Dan ga je op stage naar
vreemde gebieden. Dan kom je vreemden tegen.
Daaraan wordt alles getest, en dat is ook weer
onderdeel van de orakelstenen.

17. Hannah moest haar zoon weer loslaten, Samuel,
zoals ook Maria haar zoon Jezus moest loslaten.
Ze moesten naar een ander gebied, voor werk,
voor school. Hun leven ging door en verder.
De liefde laat los, laat ademen, laat groeien,
laat de touwtjes vieren. Jezus verliet de aarde
om het heilige geestelijke te kunnen zenden.
We mogen niet zomaar mensen zo verafgoden
dat het verstikkend wordt. We mogen de principes
niet uit het oog verliezen, en die principes staan
altijd boven de mensen zelf.

18. Jakob's worsteling leidde hem helemaal tot
Egypte, een vreemd land. Een man zal zijn
vader en moeder verlaten om zijn

vrouw aan
te hangen. Een heleboel ouders krijgen dat
maar niet in hun hoofd dat ze hun kinderen
moeten loslaten, vrij moeten laten.

19. Laten we daarom tot de tent van God gaan,
met onze orakelstenen, ons leven, om het
aan God te geven en het door God te
beschouwen, er wijsheid en raad uit te filteren,
en dan diep in haar tent doordringen om zo
de marsordes te ontvangen, opdat wij uitgezonden
worden met deze boodschap, een grote taak.

20. Het Woord is als een roofdier
uitgezonden tot de zonde. Alleen deze
worsteling zal vruchtdragen.
Anderlech 7:11

21. Gaat op tot de werktuigkennis en de wapenkennis.
Gaat op tot de bouwkennis.

22. De mens strijdt niet tegen de zonde. De mens
is geen roofdier tot de zonde, en laat de zonde in valse vrede
voortbestaan. Het is dus de valse vorm van vegetarisme.

23. Wij moeten komen tot het ware carnivorisme van het Woord,
als een roofdier uitgezonden tot de zonde. We moeten de
strijd aangaan. Doordat de mens nog niet tot het ware,
geestelijke en vergeestelijkende carnivorisme is gekomen
zien we nog steeds heel veel vals, materialistisch carnivorisme
om ons heen.

24. Zien we de tweeledigheid ? Zien we het dualisme ? Dat is
ook zo met bijvoorbeeld homosexualiteit. De slechte vorm
van homosexualiteit is waarin het betekent : ‘egoisme,
eenzijdigheid en eenkennigheid.’ Dat is de zonde-homosexualiteit.
Als mannen onderling een relatie hebben, of vrouwen onderling,
of ze nu man of vrouw zijn, dat doet er verder niet toe, maar we
moeten de symboliek begrijpen, en begrijpen dat er een duistere
kant aan vastzit.

25. In de nieuwe bijbel komen we het hogere carnivorisme tegen,
wat dus symbolisch is, en we moeten het lagere, letterlijke
carnivorisme achter ons laten.

26. Dit houdt ook in dat de geestelijke jacht hersteld moet worden, en dat we opgaan naar de eeuwige jachtvelden. Dat is een studie-proces. De nieuwe bijbel laat zien
dat het een jagen naar kennis is, die overal om ons heen verspreid
is. Het lichaam van Osiris was in stukken gehakt, en de delen
moeten weer verzameld worden. Dat is wat de exegese is.
Uit alle stammen zullen de uitverkorenen zich verzamelen,
uit elke stam van welke religie, denominatie of ideologie ook,
dus ja, daar horen ook de atheisten bij. Ook atheisten kunnen

dus aansluiting vinden op de nieuwe bijbel. Dat is een groot goed.

27. Het mannelijk superioriteitssyndroom is een nare ziekte. Het ontstaat door vlees en alcohol, want dat verziekt de hersenen, en het is drugs. Men gaat wanen, groter en groter, tot grootheidswaanzin, en dit gebeurt ook religieus. Het is als een pretpark-attractie. Maar hoe ontstaat dat ? Het heeft zijn wortels in het zonde-vegetarisme, dus dat je 'vegetarisch' wordt tot de zonde, je niet tegen de zonde strijdt, maar het als huisdier neemt. De zonde als huisdier nemen ? Zo raak je ondervoed tot de kennis en ontwikkelt gnosis-anorexia, en die lange, ijle, dunne gestaltes ontwikkelen zich tot een soort kernenergie, wat voortdurend explodeert en voortdurend waant, in opgeblazenheid en al dat soort verschijnselen geeft wat we om ons heen zien.

28. De steden en dorpen hebben dit soort geesten boven zich, geesten van zonde-vegetarisme, om zo de mens ondervoed te doen raken door gebrek aan kennis. Ik had een droom over Nairobi Kenya dat daar de hemelse bloemen waren gekomen en die zaten in loketjes, en iedereen moest getest worden op zonde-vegetarisme. Ze moesten allemaal naar het bureau. Deze bloemen waren ook een soort dokters. Laten we loskomen van het zonde-vegetarisme om zo tot het hemelse carnivorisme te komen waar de nieuwe bijbel over spreekt.

29. Zij die nog zonde-vegetarisme hadden kregen spuitjes en werden apart gezet, kregen een merkteken, alsof ze 'melaats' waren. Ga niet om met hen die zonde-vegetarisch zijn, zij die de zonden hebben genomen als hun huisdieren. Waar je mee omgaat wordt je mee besmet. Leer de hemelse jacht.

30. Wees je bewust dat de geesten van zonde-vegetarisme alle steden en dorpen hebben ingenomen en daarover als sluiers hangen. Het komt aan op een stuk territoriale oorlogsvoering om hier doorheen te komen.

31. Bitter is haar melk, om haar kind te sterken. God slaapt en houdt zich doof voor een reden. Er is een diepere wereld. God is in dromen.
Ewa 39:11-13

32. Er is altijd een strijd tussen Israel en Ismael geweest
door de eeuwen heen. Nu ook weer.

33. Hierin zijn de oorspronkelijke betekenissen en bedoelingen in
verloren geraakt. Denk je eens in.

34. De nieuwe bijbel spreekt over een hogere en een lagere
Eva, en over een hogere en een lagere Adam. Er is een
hogere Ismael en een lagere Ismael, en een hogere
Kain en een lagere Kain.

35. Er is een oorlog tussen het vegetarisme en het vlees eten,
tussen het geestelijke en het materialisme. Vraatzucht wil niet loslaten.
Het zijn Kainitische Ismaelieten die hun broeder
hebben vermoord. Ze aanbidden Kain en ook Eli,

de tuchteloze, en Kakia, de heks, als in een drieeenheid.
De basis van het materialisme is zeer godsdienstig.
Ze zijn op weg naar het Kainsloon, want moordzuchtige
vraatzucht is één van de doodszonden. Ze houden van
de dood. Ze hebben zichzelf opgehangen. Het is zelfmoord.

36. Maar hier hebben we mee te maken, met Kainitische
Ismaelieten, de lagere soort. We moeten tot de hogere
Ismael komen. Ismael staat voor rebellie tegen al deze
systemen. De hogere Kain staat voor het doden van
het vlees, je eigen vlees. Het eigen vlees bestaat uit
verschillende soorten : het voorgeslachtelijke vlees,
het collectieve vlees, het individuele vlees,
het territoriale vlees, heersende vlees, vlees gesteld over vlees.

37. Ergens ging het fout. Ergens splitste het zich af, door spiegelingen.
Ergens ging het lager en lager en werd het verdorvener en verdorvener,
en we moeten terug. Het is te ver gegaan. De mensheid is omsingeld
door deze cultus van Kainitische Ismaelieten, deze kannibalen,
en die lachen slechts. Ze zijn niet voor reden vatbaar. Het zijn dwazen.

38. Je kunt niet met ze redeneren. Je hebt het Woord nodig, en profetische
leiding om hier doorheen te komen. God heeft niks met deze realiteit te
maken, met al die kortzichtige, bekrompen en naargeestige mensen die
vaak ook eng religieus zijn op hun manier. God slaapt en droomt en houdt
zich doof naar hen, stelt het 39ste hoofdstuk van het boek Ewa (Eva),
de grote oerwoudsrivier van het paradijs.

39. De hogere Ismael kwam tot Areta, de volharding in geestelijke oefening,
terwijl de lagere Ismael tot Kakia kwam, het verwennende materialisme.
We zien deze afsplitsingen dwars door de religies heengaan en door
de politiek. We hopen dit in de nabije toekomst verder te bespreken,
hoe te komen van de lagere Ismael tot de hogere Ismael. Het pad zal
verder uitgestippeld worden om door het mijnenveld heen te komen.
Overal zijn Kainitische rovers die het op het leven van hun broeders
hebben gemunt.

40. Dat is de wereld waarin we leven vandaag.
We hebben met een lagere Ismael en lagere Kain te maken, die
verbonden zijn aan de lagere Eli, de tuchteloosheid, die hen veilig
stelt. Maar : ‘De vis wordt duur betaald.’ Laten we dat goed in de
gaten houden. Alles heeft zijn voorwaarden en consequenties.

41. Ze zijn niet voor reden vatbaar, de cultus van het Kainitische
Ismaelisme. Het Woord zegt : ‘Het vlees moet volledig sterven,
oftewel geofferd worden, als een middel om tot het inwendige
zaad te komen, oftewel het verborgen woord.’ (Ewa 41:4)

42. Het vleselijke is naar buiten gericht, maar het geestelijke is naar
binnen gericht. Daar moeten we God vinden. Buiten is het
vleselijke.

43. Haar hart is koud, haar hart is dood. Ze kan
alleen maar moorden en liegen. Ze haalt haar oogsten binnen door ‘grooming’. Pas dus op, want ze mengt haar leugens met waarheden, liefde en zorg. Ze is op jacht en praat mensen naar de mond, wat ze willen horen, en gaat lang met hen mee op hun paden, om aan het einde
van het ritje haar mes te trekken. De vis wordt duur betaald.

44. Er is veel wildernis, en de samenleving
is slechts een druppel in de wildernis.
III Werktuigen 3:2

45. In principe hebben ze maar een druppeltje van de oceaan weten te roven en vernietigen, en het zal weldra op hen af gaan komen. De hemelse wildernis wordt alleen maar groter.
Anderlech 1:39

46. Laat het natuurlijk verlopen, niet geforceerd.
Er zijn veel grotere parallelle realiteiten, stelt de nieuwe bijbel.
Waar we nu inzitten is het ware leven niet, en we moeten daar
veel zaaien.

47. Er is overal pijn en je moet je er doorheen zien te dansen,
zien te balanceren. Wanneer moet je je ene voet voor je andere
voet zetten. Voortdurend moet je pijlen ontwijken, op de
juiste tijd wegdraaien. Je bent in het oerwoud en op weg naar
de nederzetting.

48. Wij moeten verder. Ga verder, dieper de wildernis in,
er ligt nog zoveel natuur juist buiten de veilige stad,
want het is schijnveiligheid, roept de nieuwe bijbel, en in de nieuwe bijbel komt Immanuel Kant Mozes tegemoet, als de grote verlichtingsprediker van de jaren 1700,
een paar eeuwen na de reformatie. Hij kwam met de Vur
principes, die later door Hegel werden uitgewerkt, een beetje
zoals Elia en Eliza.

49. Calvijn kwam Mozes tegemoet : Het moet nog soberder.
Jeremia kwam Mozes tegemoet. De Israelieten hadden zich
ge-ent op de koninklijke bloedlijnen. Ze wilden een koning,
maar Samuel sprak dat de mensen zich moesten enten op
de profetische bloedlijnen. Hier zijn dus de afsplitsingen :
Volg je de aardse koningen of volg je het profetische dieper
de wildernis in ? De ware Ismaelieten gingen tot de oude
profeten, het hele rijtje, van Jeremia, Ezechiel, Jesaja, Hosea,
Amos, Zefanja, Zacheria, Abadja, Nahum, Maleachi, Habakuk,
en Haggai. Alleen zo zouden ze tot het ware koningschap komen,
namelijk als beeld van het komen tot de prioriteiten en de
overwinning over het vlees, wat dus een hemels koningschap is,

waarvan Ahn, de Orionse psalmist, een beeld is.

50. Er is dus een hogere psalmist en een lagere psalmist.

51. En wie zit er op de troon van de psalmist ? Moeder God. Daarvoor moeten we langs de lange paradijselijke oerwoudsrivier gaan,
de Ewa, Eva. Daarlangs komen we alles tegen wat we nodig hebben.
Er worden geen stappen overgeslagen.

52. We moeten terug naar de Ewa. Vele Kainitische Ismaelieten komen daar niet. Ze zijn trots en opgeblazen in hun valse mannelijkheid.
Daarom moet Zolt wel komen, en is al gekomen, oftewel de geslachtelijke verwarring. Velen weten niet eens meer of ze nu man of vrouw zijn, en dat is nog maar het begin. Mensen zullen ook niet meer weten of ze mens of dier zijn. Ze zullen niet meer weten waar ze zijn en wie ze zijn. De valse werkelijkheid zal instorten.

53. Zolt moet komen, de verwarring van de menselijke geslachtelijkheid, de verwarring van de menselijke identiteit, van de menselijke afstammingen ook. De mens heeft het mannelijke misbruikt en verkeerd voorgesteld, en zo ook het vrouwelijke, en heeft zo kind en dier, en de natuur geexploiteerd. De nieuwe bijbel stelt dat dit slechts een druppel in de oceaan is. De hemelse oceaan zal de mensheid overweldigen. De zondvloed zal komen.

54. Nu wordt Noach nog belachelijk gemaakt, maar Noach moet hier doorheen om tot zijn schip te komen. Aanvaard het spotkleed, want zonder dat ben je niks en ben je nergens. Neem het op de koop toe. Gebruik het om je schip te bouwen. Er is een grotere parallelle realiteit waartoe je dient te ontwaken. Blijf niet achter.

55. Kom tot de scheepsbouw kennis, kom tot de scheepsbouw werktuigen.

56. Overal liggen er verleidingen om jezelf een stad en een naam te bouwen.

Laat je linkerhand niet weten wat je rechterhand doet.

Probeer geen volgelingen te maken. Wees geen zieltjeswinnaar.
Het moet wild blijven.

57. Het mag niet te toegankelijk zijn.
Dat is bedriegelijk.
Wees nomadisch.
Trek voort.
Blijf veranderen als een kameleon.

58. Alles plakt en kleeft.
We zitten er geheel onder.
Het is een dystopie.
De polariteiten moeten er wel zijn, anders is er geen leven.
Neem het voor lief.
Een utopie zou ons in slaap laten sussen.
Ga de wildernis in en vecht.
Vecht voor je leven.

59. In een droom was ik in een huis,
wat in die droom mijn huis was.
Er was een jongen binnengekomen en

ik was gastvrij.
Ik liet hem op de bank zitten en bood hem wat te drinken aan.
Hij liet een rode doek zien, en zei toen : ‘de kleur van bloed.’
Hij nam toen ook een mes in zijn handen.
Plotseling werd ik van achteren aangevallen door een andere jongen.
Hij had ook een mes, en begon op me in te steken.
Ik kon het afweren, maar hij stak me in mijn buik,
alhoewel het mes niet goed kon doordringen.
Door een gleuf in het huis vluchtte ik naar buiten.
Mensen die me zagen bloeden gilden in paniek,
en ontfermden zich direct over me.
Even later waren de twee jongens gearresteerd.
Het waren predikers van het bloed van Jezus,
en ze predikten dat een ieder die dat bloed niet
aannam die zou naar de hel gaan.

60. Wij hebben voluit gepredikt wat dit bloed inhield,
en dat dit een strijd is tegen het vlees. Maar deze
predikers waren gewelddadig. Ze staan niet open
voor de hogere kennis. Ze zitten vast in vleselijk
en zelfzuchtig sentimentalisme. Het is het religieuze
vlees.

61. Er waren zoveel mensen om me heen die de wond
zagen, en er was zoveel liefde. En de wond begon
te sluiten. Er waren allemaal mooie energieen
in de lucht, en zo ontwaakte ik.

62. We moeten worden als een holenmens,
en ondergronds gaan.
Ook al zijn we roependen in de woestijn,
we schreeuwen niet. We maken onszelf geen
naam in de woestijn. Als we hebben geroepen
dan maken we dat we wegkomen, dan trekken
we verder, zodat niemand ons zal vinden,
alleen de echo. We laten het Woord voor hen
achter, en dan moeten ze zelf God vinden.

63. De mens in de stad is kleverig en klef.
Ren voor je leven. Schud alles van je af.
Het is een dystopie, maar de wildernis
zal betekenis geven.

64. Het drogbeeld van het ‘zelf’, en het drogbeeld van
‘de ander’, zijn de voorhangsels van de hogere
kennis, van het hogere leven, waartoe ontwaking
zal zijn. De ander is de hel. Uiteindelijk is dat het
pad tot de hemel. De hemel is niet allerlei zoetsappige
vrolijkdoenerij, maar onthulling.

8.

De slaap van Adam

1. De wereld is niet waar. Alleen onze dromen zijn
waar.

2. In het paradijs dreef God de mens
steeds meer naar het oosten. Dat begon al
in Eden zelf, waar God een hof maakte in
het oosten.
De slaap die over Adam viel was ook
als afscherming van de zee van
moedermelk.
De arend, de Garuda, is het beeld van
de ark, het voertuig van God, die de
heilige vrouw, het teken, tot de wildernis
bracht, waar de aarde haar mond opende
om de stroom van het oervlees en de
oerzonden te verscheuren, als een beeld
van de Tehowm, de heilige diepte, die
ons tegemoet komt.
Hiervoor moeten wij God's teken in
ons leven ontvangen, als een weg terug
naar het paradijs, om zo niet in het oosten
te blijven steken, maar op te gaan naar de
zee van moedermelk in het westen, om zo
door de leegte tot de Tehowm, de
paradijselijke diepte, te komen.
Kamba 13:11-14

3. Wie kan er bestaan als de grote
zwarte arend tot de aarde komt ? De
golven gaan trager, en dan splitsen ze. Er
is een pad uit de stad, tot de wildernis.
Wacht aan de zee tot de arend je
oppikt. Heb geduld. Volhard in het lijden
en strijden.
Durf je de wildernis in te gaan, of laat
je dat liever aan anderen over ? Durf je je
oude vertrouwde drugs los te laten om te
ontwaken ?
De mens moet terug naar de natuur,
over het hek heen. Ren voor je leven.
Rivieren 15 :53-56

4. Het vlees wil de wortels verbergen.
Het vlees leeft door afleiding,
afleiding van de bron.
Het vlees is bang voor de bron, want de
bron dooft het vlees uit.
De voet is een beeld van de bron,
van de wortels, van contact met de bron,
want de voet verbindt de mens met de moeder aarde,
met de onderwereld, maar het vlees heeft
daarom de voet verkeerd voorgesteld,
en heeft de voet bedekt met vleselijke schoenen,
om de bron verborgen te houden.

5. We zien het om ons heen.
Het is een vleselijke schoenenwinkel.
De naam van deze geest is Moriental.
Ik had er een droom over.
De mens moet loskomen van de vleselijke
schoenen en weer in contact komen met
de moeder aarde, maar in dat proces
probeert de geest Moriental de mens
om te kopen met veel geld, zodat hij
zijn kinder-marteling op deze aarde
kan voortzetten. Deze geest komt soms
als een valse moeder hiervoor, om de

mens te groomen. Als omkoping niet lukt, dan gaat deze geest over tot het pushen van emotionele buttons, door vals medelijden op te wekken, door te gaan lopen grienen. Pas op voor deze heks, die als de zus van Kakia is, een verschrikkelijke geest.

6. De geest Moriental, van de geestelijke
schoenenwinkel is overal doorheen verwoven.
De mens moet dus loskomen van deze schoenen,
opdat de mens verder kan. Ik had een droom
dat ik in een parallelle wereld was, en ik had mijn
huis, maar ook nog een kamer in een opvangcentrum,
waar ik als het nodig was naartoe kon gaan. Dat gaf
een goed gevoel dat die mogelijkheid er was,
alhoewel ik daar nauwelijks gebruik van maakte,
alleen heel soms. Ik ging er weer naartoe, en op
weg naar mijn kamer ontmoette ik wat nieuwe
mensen daar. Ze kwamen uit Engeland. Eentje
was nauwelijks hoorbaar toen ik met hem sprak,
maar ik heette hem welkom. Ik had een epileptische
aanval toen ik er was, en ik lag even op de grond,
maar het was geen negatieve aanval. Ik kwam in
aanraking met de hemel. Ik was blij dat ik er weer
even was.

7. Er was ook een Garuda tunnel in deze parallelle wereld,
die de dimensies aan elkaar verbond. Garuda is het
voertuig van God die de vervolgde kerk tot de wildernis
brengt. Garuda staat ook voor ‘eenheid in diversiteit’,
waardoor we zo de natuur kunnen ervaren. Zonder de
Garuda arend verdicht de mens, en komt zo in de
vleselijke stad terecht. Uiteindelijk hebben we Garuda
nodig, de hemelse arend, om uit de schoenenwinkel van
het vlees te ontkomen.

8. De geest van Kain is een
verschrikkelijke geest, de moordenaar der
broeders, omdat hij de beesten van het
oervlees niet wilde bestrijden. Als wij
niet aan territoriale oorlogsvoering willen
doen, en ons niet verder willen laten
harnassen in het exorcisme, dan is dat
de weg van Kain.
Set strijdt tegen deze geest. Wij
moeten de besnijdenis vragen om ons te
enten op de boom van Set, op zijn edele
olijf, om aan dit kwaad te ontkomen.
De koopgeest zit diep verborgen in de
gevestigde kerken vandaag de dag, om
ons tegen te houden op onze tocht naar
Eden.
Het merkteken van het beest is 'kopen
en verkopen', maar het teken van God is
de besnijdenis.
De valse kerk heeft van het geloof een
handel gemaakt, en dat begon al bij de
Rooms Katholieke kerk. Zo werd de kerk
een slaaf van Mercurius, de Romeinse

god van de handel, zegt II Duizen 27:14-18.

9. Er is een geestelijk zorgsysteem wat niet deugt.
Mensen worden in verwarring gebracht opdat
ze hun weg niet meer kunnen terugvinden en
verstrikt raken in het systeem, opdat het systeem
aan hen kan vreten.

10. Territoriale oorlogsvoering is de enige manier om
er doorheen te komen. Het fundament hiervan
is de besnijdenis. Het is de strijd tegen de geest van
Kain die de offerdienst niet bedreef. Er was geen
besnijdenis in het leven van Kain, en in plaats van
zijn vlees te doden doodde hij zijn broer. We hebben
te maken met de mensenmoordenaar van den beginne.
Kain maakte de oorlog vleselijk in plaats van
geestelijk, en verzaakte zo de territoriale oorlogsvoering.

11. Daarom zijn er hersenwazen en hersenmisten gezonden
om de mens hier tegen te beschermen. Het zijn de
hersenspinsels en hersenspasmes van Orion om de
mens uit te leiden uit dit systeem.

De komst van de hemelse zeeën

12. In een ochtendvisioen was ik in Nunspeet aan de Oosteinderweg bij de Jongkindhoek, en de hemelen scheurden open, en de hemelse zeeen kwamen om mij op te nemen. Ik zag het hemelse touw en het hemelse visnet, en zij namen mij mee.

13. Zijn wij klaar voor deze dingen ? Zijn wij klaar voor grotere openbaringen nu het hemelse woord wordt geopend ?

14. Wat voor beelden hebben wij van God ? Laten we al onze godsbeelden inleveren. Laten we openstaan en komen als een kind, bedenkende dat de hemelse kennis altijd groter is dan onze gedachten, en ook veel creatiever is. De hemelse kennis zal ons bevrijden op gezette tijden. Dat hangt af van een heleboel factoren. Als we dingen verliezen worden we ergens voor beschermd. Er is veel schijnveiligheid. Vaak moet de mens losgescheurd worden.

15. We moeten komen tot de filosofische wereld, niet zomaar de natuur.
Het gaat om de gedachten structuren waaraan het vlees sterft.
Het zit hem in de kleine dingen waarvoor we oog moeten krijgen.

16. De Zeven van Hunjer
territoriale geesten van allerlei soorten vraatzucht
wonen in de bergen,
zijn sluiers die de mens moet overwinnen :

17. rust-vraatzucht,
altijd maar op zoek zijn naar rust, overmatig en extreem,
niet meer werken aan een beter zelf en een betere wereld,

maar alles wegwuiven, werkt heel veel samen met de
vrede-vraatzucht

18. vrede-vraatzucht, overmatige vrede, ook met zondemachten,
die dus niet wil strijden met de zondemachten, en alles moet
altijd maar liefelijk en gastvrij zijn, wat fataal kan worden,
want juist zo kan allerlei gespuis binnenkomen, dit vinden we
heel vaak in de new age

19. religieuze vraatzucht, gemaks vraatzucht, titels vraatzucht, orde vraatzucht
alles moet altijd in orde zijn van deze geest, alles moet altijd keurig netjes zijn,
overzichtelijk, werkt ook veel samen met de gemaks vraatzucht,
komt veel voor in het virgo planetenstelsel

20. letterlijkheids vraatzucht, alles maar letterlijk willen zien, je niet bezig houden
met metaforen en symboliek, maar alles plat

21. deze vraatzuchten werken dus samen met geestelijke anorexia,
want je raakt zo zwaar ondervoed op andere gebieden,
je betaalt een hele hoge prijs voor het koesteren van één
of meerderen van deze vraatzuchten.

22. kinderlijkheids vraatzucht,
te overmatig kinderachtig worden,
te extreem alles verkinderen tot het punt
dat je niet meer opgroeit, als een soort excuus,
een soort luiheid, spijbelen, zo van : mijn naam is
haas, ik ben een baby, ik hoef niks meer,
en zo je verantwoordelijkheid weggooien,
en juist zo ontstaat de volwassenheids vraatzucht,
want hierin kan een valse volwassenheid zich
ontwikkelen, ze voeden elkaar dus, en stuwen
elkaar op

23. oorlogs vraatzucht, gevechts vraatzucht,
teveel met oorlog bezig zijn ten koste van studie
en andere dynamieken, dus ook gebrek aan toetsen
en onderzoeken, en maar snel naar de bijl grijpen,
werkt dus samen met vrede vraatzucht, deze
wekken elkaar op, want valse vrede brengt
valse oorlog.

24. combinaties van deze vraatzuchten, en meerdere
soorten vraatzuchten erop nahouden, zoals
de vraatzucht naar vraatzucht op zichzelf,
het verzamelen van vraatzuchten, kan dodelijk
zijn. sommigen hebben hun stokpaardjes,
anderen hebben hun combinaties, en weer
anderen hebben hele verzamelingen.
het kan ook erfelijk zijn.
dan moet je dus ook de strijd aangaan
tegen de erfelijke geesten. die zitten dan

in de bloedlijnen, of je hebt het op een andere manier geerfd. waar je mee omgaat
wordt je mee besmet. kan van allerlei kanten komen.

25. het is oorlog, de nieuwe bijbel is het beloofde land,
neem nu de steden in, oftewel leer de gebieden
kennen, de boeken, en maak er gebruik van

26. versla de geesten van vraatzucht, snijd ze los
van elkaar

27. pessimisme vraatzucht,
te overmatig doemdenken ten koste van
de uitdagingen en plannen die geboden
worden, ten koste van de opdracht en
de positieve dingen

28. depressie vraatzucht, idem, te overmatig
bezig zijn met depressie die tot zelfzucht en
zelfmedelijden wordt

29. vreugde vraatzucht, tegenovergestelde hiervan,
te optimistisch zijn, het kwade niet meer zien,
terwijl dat er wel is.

30. rechtsvraatzucht, overmatige moraalridders,
overmatig analyseren, geen ruimte geven,
wie jong is moet veel lijden, wat belangrijk
is voor groei, met name het leren van
medelijden, lijden is goed in de jeugd,
opdat men tegen gevaarlijke jeugdzonden
wordt beschermd

31. de zeven van hunjer werken met clowntjes,
‘oh help, paniek paniek, iemand is vermoord’
roepen die clowntjes terwijl ze rondrennen met wapperende
handjes in de lucht, terwijl ze voortdurend dieren vermoorden,
en schapeshifters zijn, en zelf die moord hebben verricht,
en dan doen ze net alsof iemand anders het heeft gedaan

32. van alles maar een klein beetje
het begin van een nieuwe wereld

33. De nieuwe literatuur, de nieuwe filosofie en nieuwe theologie komen samen in iets wat het fragmentarisme heet. Dat is een nieuwe beweging, gebaseerd op de vur principes, dus alles loslaten en toetsen, alles fragmentariseren, waarvan de zee een beeld is die dan zelf ook door de fragmentarisering weer land voort brengt, dus de zeekanten.

34. Het is niet genoeg om vegetariër te zijn. Je moet een hemelse carnivoor worden, zoals besproken in de nieuwe bijbel. Je moet een fragmentariër worden. Leven met een beetje van alles en zo je weg vinden. Dat is als een stromende rivier, als een bruisende zee, opdat je tot de zeekanten komt, nieuw land. Dat kan alleen in het fragmentarisme waar theologie en filosofie tezamen komen. Het is het fundament, de basis, voor een nieuwe wereld. Het lost de theologische en filosofische vraagstukken op. We

hebben een schip zonder lekken gekregen deze keer. Het is een volkomen orakel na tweeduizend jaar orthodox christendom. Wat een bevrijding. Maak er gebruik van. De natuur is ons tegemoet gekomen. Moeder natuur heeft ons de hand gereikt. Wat een gave. Neem er de tijd voor om het in je leven uit te werken. Het is een grote dag.

35. In de nieuwe bijbel wordt de nieuwe theologie en de nieuwe filosofie uitgelegd, en nieuwe werktuigen worden aangereikt. Mis het niet. Er is juist ook zoveel anti-fragmentarisme en vals fragmentarisme om ons heen, want dat bestaat ook, wat de territoriale geest 'Mato' is. Strijd de goede strijd. Je kunt het alleen overwinnen door het ware fragmentarisme, door het ware fragmentarisme te kennen en te beoefenen. Mato staat voor de onwetendheid, de onwetendheid van het collectieve bewustzijn.

36. Ik was in een droom aan prachtig woeste zeekanten, langs een weg. Het was heuvelachtig, bosachtig, en aan de andere kant van de weg was bewoond gebied. Ik liep over weggetjes langs de grotere weg, en was op zoek naar een plaats om te plassen, zo in de natuur. Maar telkens waren er weer mensen om me heen.

37. Ik werd wakker en besefte dat de strijd doorging. Ik besefte dat de natuur waarover ik gedroomd had het beloofde land was, de nieuwe bijbel, maar dat er nog over gevochten moest worden, en
dat we onze weg er doorheen moesten vinden, dat er een goede exegese op moet komen. De prediking gaat dus door. Het beloofde land moet nog volkomen ingenomen worden, oftewel we moeten de studie ervan aangaan, en het moet begrepen worden.

38. Ik las toen in het boek Werktuigen over Adam die tot het beloofde land moest gaan. Eva was hierin een beeld van zijn volharding.

39. Voor het grootste gedeelte is het leven slechts ijdelheid, stelt het boek Werktuigen. Daarom moeten we van alles maar een heel klein beetje nemen, dan is het medicijn (4:52), oftewel het fragmentarisme.

40. We mogen het leven waarderen en
vieren zoals het is, want hier gaat de
hemel mee werken.
Zo zal ook de hemel juist dat nodig
hebben waar wij ons in bevinden. Dat
wat
we nu hebben, waar we nu doorheen
gaan, is alles wat we nodig hebben.
Dit is het. Hier gaat het om. Hiermee
gaat het gebeuren. We mogen ons dus
in
het leven zoals het is verheugen, omdat
de diepte ervan geopenbaard zal
worden.
Er is niets wat dat zal kunnen
tegenhouden.
II Werktuigen 1 : 7-9

41. Toen ik een klein kind was woonden een tante en oom op de Schoolstraat, en een andere tante en oom woonden trouwens tegenover hen. Ik kan het me nog goed herinneren. Dan ging je het trappenhuis in, en ergens in het trappenhuis hing een schilderij van een cowboy. Prachtig schilderij. Dan

kwam je binnen bij hen, als je over de trap was gegaan, en dan hing er in de gang een schilderij van negers, ook een prachtig schilderij. Verder kon ik het me niet meer herinneren, want ik was nog heel jong. Een paar dagen geleden was ik in een droom terug daar, en ik ging naar binnen, en er waren deuren ontzegeld, en er waren allemaal kinderzalen waarin kinderen werden opgevangen, en dat liep door, dus door veel meer zalen erachter. Ik was daarna in mijn oude school, op het college, en er waren daar ook deuren ontzegeld, en er was een gebouw en gang dwars tegenaan gebouwd, aan de achterkant, en dat liep helemaal door. Het was een ziekenhuis. Ik zag toen een heleboel kinderen die heel lang in kelders gemarteld waren onder de school die over die gang konden om zo het ziekenhuis in te gaan, wat nu een afdeling was van de school.

42. In het boek Belech van de nieuwe bijbel lezen we een prachtig scheppingsverhaal : We moeten minderen in de zee van tranen, want alleen zo zullen we het vlees overwinnen (2:38-39). Dit heeft dus alles te maken met het Woord, zoals we in het scheppingsverhaal van Belech 1 lezen. Uit het Woord stromen de tranen, en de mens werd vanuit de tranen geschapen, en dit zal ons vanzelf leiden tot het schrift in de grotten en holen langs die rivier, en zal het dus ook ontcijferen, want in de hemelse tranen is de openbaring (2:37). Het is een tranenschrift met een tranenuitleg. Zo kun je de oude wereld loslaten (2:42).

43. De zwarte skeletten in zwarte pijen met kappen
marcheren nog overal, en doen nog overal hun
gruwelijke werk. Ze vechten tegen het vrouwelijke
geslacht. Ze haten het vrouwelijke.

44. Uiteindelijk zullen ze in zwarte bloemen veranderen
en zwarte bloesem, en zullen ze drop voortbrengen.
Uiteindelijk zal hun zwarte kleur afzwakken en het
zal zich verbruinen, en de mens zal gaan tot de
bruine bloemenvelden.

45. Het boek Vuch in de nieuwe bijbel begint ook met een scheppingsverhaal. Alles komt voort vanuit een samenwerking tussen slaap, zaad, verbrokenheid, en de bitterheid van de ziel, de kiem van het leven. De ware opname is het verliezen van het vleselijke koningschap.

9.

De gele vlinder is gekomen

1. Ik had een droom over een schilderij wat ik eens had gemaakt, maar het was zoveel hemelser geworden. Ik had het zaad gezaaid. Het was een soort nachtvisioen of ochtend visioen, en soms sliep ik maar half, maar ik zag het schilderij op een monitor, en het was een soort plantsoen, en ik kon er binnen gaan, in het schilderij, en ik kwam in een natuurdorp. Het was prachtig, er waren allerlei heuvels langs rivieren of plantsoengrachten, en achter die heuvels waren rijtjeshuizen dwars er tegenaan. De heuvels waren vol

begroeid met bloemen, struiken en planten, zoals het hele dorp was, alsof het een dorp in het oerwoud was, in de wildernis, en ik ging langs al die heuvels, en langs al die riviertjes, en ik zag de rijtjeshuizen met hun oranje dakpannen. Het was een heel groot dorp, het ging maar door.

2. Jij bent het zaad, en dat sterft, en dan

groeit daar iets uit voort, wat gaat stromen, en dat manifesteert zich dan in het nieuwe denken van de hemelse kennis.
Kamba 27:15

3. Dit is het tijdperk van Laodicea, wat trouwens een Efraïmitische eigenschap was, van de zoon van Jozef. Het nageslacht is afgeweken van het pad van Jozef. Jozef kende zijn ellende wel, en ging daarmee tot de Heere.

4. Worstel in je dromen om tot de hemelse stromen te komen. De mens moet van dromen komen tot stromen.

5. Het leven is zinloos, onzinnig, eindeloze ellende die maar niet op schijnt te houden. Het is absurd, maar in het geestelijke werk is er zin, en daar leven wij voor. Het geestelijke werk geeft dus ook weer zin aan het leven, doel en zicht.

6. Het eigenbelang en de zelfbelangrijkheid van de mens zwingt de pan uit, al die hoogmoed, wat zich telkens weer opstapelt. De mens is onderworpen aan de geesten van vraatzucht die een schijnleven hebben geschapen, wat je om je heenziet. Het is het ware leven niet. Het is het vlees wat dient af te sterven.

7. En de gele vlinder was gekomen.

8. De wereld is in grote vraatzucht wat altijd zijn hoogtepunt heeft met de zogeheten kerstdagen, allemaal om het ego te strelen. Het zijn grote vraatfestijnen en de mens eet tot zijn eigen vernietiging, over de ruggen van anderen heen. Daarom gaat het geestelijke werk door.

9. We horen telkens de grote ambulances met hun sirenes, maar die zijn er niet voor de armen in hongersnood en ook niet voor de dieren. De vraatzucht van de wereld is zwaar selectief en opportunistisch. Fijne feestdagen ? Dank je de koekkoek. Jeremia zou de kerstdagen hebben vervloekt. Het is een sprookje met een goede boodschap, maar men heeft er iets heel anders van gemaakt. Het is allemaal voor de markt.

10. Er moet juist een uittocht zijn uit de tafelschuimerijen van de stad, tot de eenvoud en soberheid van de wildernis, waarin het dier nog steeds zin en betekenis heeft.

11. Mij werd gevraagd of ik gelukkig wilde zijn.
Ik zei dat ik gewoon geestelijk werker wilde zijn.
Gelukkig zijn kan al snel saai worden en het geestelijk werk uitdoven,
en dan zou ik me juist doodongelukkig voelen.
Ik zou niet met vals, ingebeeld geluk kunnen leven.

12. Ik ging tot de woning van de gele

vlinder.

13. Ik vond de gele vlinder ergens bij een brug in de natuur, en volgde de gele vlinder tot het huis van de gele vlinder.

14. Het is een eenzaam pad. God is niet voor de grote massa's gekomen,
maar voor de eenling die naar de stem vanuit de hemel luistert.

15. De voorhangsels worden weggeschoven.
Het is hetzelfde als een droom die ik eens
had over varkelijke leprechauns die worden
tot bloemen en bloesem. Ook vliegen worden
tot bloemen en bloesem, en de aarde ademt
weer.

16. En ik kwam tot een haven van het oerwoud.

17. Er is een uittocht.
Schepen zinken. Grote slangen
verliezen hun macht en kracht, en worden
tot bloesem, worden tot plantengroei in de zee. Daar had ik vroeger ook eens een
droom over. De gele vlinder was teruggekomen.

18. Leef vanuit het Woord, niet vanuit je eigen gedachten,
maar vanuit de gedachten van God, het hogere en
het eeuwige.

19. En ik zag vogels in de bomen en de struiken bij
de haven.

20. Vele profeten zijn geen soldaten, hebben zich niet
afgezonderd, en daarom werken de massa's nog
door hen heen, het collectieve vlees.

21. Het zijn deserteuren die een markt hebben opgezet,
en zij zijn hooghartig en willen bewonderd worden.
Ze hebben marktdruk, dus ze kunnen en willen niet
wachten op God's Woord, en nemen daarom genoegen
met hun eigen woorden.

22. De ware profeten hebben de mensen niet als wezen
achtergelaten, maar de mensen hebben hen
vermoord, zoals ze met alle ware boodschappers
van God door de tijden heen hebben gedaan.
Niets nieuws.

23. En ik zag de hemelse vogels komen.

24. Hier stroomde het Woord als watervallen en rivieren.
En zij gingen op tot de nieuwe catechismus,
de hemelse catechismus, want de wolken
waren immers opzij geschoven.

25. De geschiedenis van Golar is fundamenteel. De
achtentwintigste monarch, Katar, richtte het boek
van Ul op.
Duizen 12:10

26. Ik had een droom over codes die in het boek Psalmen waren ingeslopen. Ik zag allemaal vrouwenkerkhoven in natuurgebied. Ik zag die codes lopen vanuit het Orionse Ul-gebied, waarvan ook een boek is namelijk het Orionse Oude Testament, het boek van Ul, wat in de Takhot terecht is gekomen. Het boek Ifter is dan het nieuwe testament, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. In ieder geval liepen de codes van de vrouwenhaat en vrouwenkerkhoven vanuit het Ul-gebied tot de aarde via Madhya Pradesh, centraal India, door China en door Sierra Leone, West-Afrika, tot de Psalmen in Israel. Dus ja, er staan veel goede dingen in de Psalmen, maar de codes kloppen hier en daar niet.

27. De nieuwe bijbel heeft wel de juiste codes, en daarin is het probleem van vrouwenhaat en vrouwenkerkhoven niet meer. Wel is het zo dat de vleselijke vrouw de dood in moet gaan, het bedriegelijke vrouwenvlees wat liegt, en wat hypocriet is en lauw, en het aardse systeem in functie houdt, oftewel het hele naker-systeem, de dochters der mensen, die de nephilim de hand boven de hoofd houden. Het idee van ‘vrouw zijn’ moet gezuiverd worden.
Er zijn teveel valse vrouwenbeelden. De mens heeft geen idee wat het is.

28. De hemelse natuurvrouwen zijn geen meelopers, maar warriorvrouwen. Zij sluiten geen compromissen, doen geen water bij de melk. De mens zal de moedermelk puur moeten drinken.

29. De stad Ul in Orion en ook de omliggende dorpen van het Ul-gebied, zinken ter afgrond, net zoals Dordt in de geestelijke wereld, want Ul ging vooraf aan Dordt. Ul is het fundament van Dordt. De valse identiteit van de mens is opgeslagen in Ul, en die wordt gewist, en daarom is er ook zoveel verwarring, en komen velen in een identiteitscrisis, en dat is goed. Zie ook het hele Zolt gebeuren in de nieuwe bijbel.

30. In Ul wonen de religieuze piraten en zombies, en ze hebben hun maskers opgedaan. Ze vieren carnaval. Het is een eeuwig carnaval, maar het is ter afgrond zinkende. Hun maskers weg, en we zien we voor wat ze zijn. Iets kan heel mooi zijn of lijken, maar kom tot de codes die erachter liggen. Wat doet het ?

31. Leer daarom jezelf te verwonderen over de hemelse kennis. Voed jezelf op, en neem de juiste voeding

tot je. Verlies jezelf in de hogere waarheid en
kennis, waarin je je ware identiteit zult vinden.

32. We vragen aandacht voor het Woord van God.
Daarin mag je jezelf verliezen.

33. De negenentwintigste monarch, Benzeem,
richtte het boek Ifter op. De dertigste vorst,
Sopatus, voegde deze twee boeken samen tot de
Takhot. Als je de Takhot niet aanbad,
werd je opgesloten, gemarteld en gedood.
Duizen 12:10-11

34. We zien dus dat het boek Ifter na het boek van
Ul kwam, wat dan samen de Takhot werd, de
Betelgeuzische bijbel van Orion. De Ifter is dus
duidelijk een soort van nieuw testament, wat
dus de bron was van het aardse nieuwe
testament. Ik had een droom over dit boek,
en het was vol met drugs en licht, en hen die
dit boek volgden hadden vrouwenslagerijen,
en verkochten vrouwenvlees. Het waren dus
kannibalen. Vandaar dat de aardse bijbel ook
kannibaalse elementen heeft, denk aan het eten
en drinken van het lichaam van de afgod (Jezus).

35. Ik zag in de droom een man die een vrouw droeg,
en de man at van het lichaam van de vrouw.

36. Ifter was net zoals Ul een stadgebied, ook met
dorpen er omheen die ook tot Ifter behoorden.
Er was ook een Ifterse catechismus, en er waren
de piraten van Ifter, en hun schepen. Het was een
vreemde genade die ze verkondigden. Er zou
ergens in de Ifter staan dat vrouwen er waren om
gegeten te worden. Vrouwen werden dus net zo
behandeld als koeien op aarde, omdat ze borsten
hadden, uiers, en ze werden ook gehouden voor
hun melk, op vrouwenboerderijen.

37. ‘God is meedogenloos tot de zonde, want de zonde is meedogenloos en uitgezonden om te moorden. God is uitgezonden als een roofdier tot de zonde. (Beloch 4:7, 5:11, Anderlech 7:11, Beloch 4:9-10) De meedogenloosheid van God is de ware vruchtbaarheid van de nieuwe mens. Zonder deze zou de mens nooit tot de nieuwe schepping kunnen komen, want dan zou de zonde hem hebben verleid en verwoest.’
Inzetting 24, De Nieuwe Bijbel Catechismus

38. We zien deze beelden terug in de schepping, bijvoorbeeld bij de geslachtsgemeenschap tussen man en vrouw. Het geslachtsdeel van de man

beeldt zijn zonde en vleselijkheid uit die tot een hoogtepunt is gekomen, en waarvan de man de grootte heeft begrepen en de grootte van zijn ellende, en daarom brengt hij het tot de vrouw opdat het zal sterven. Zijn orgaan is opgezwollen tot het toppunt, in de zin dat hij de algehele zonde en ellende van de mensheid heeft begrepen en de zonde nu zo haat dat hij het tot de vrouw brengt, als een beeld van God, opdat het tot zaad zal worden in de aarde. Het vlees moet nu zijn doden loslaten, alles wat het vlees heeft opgeslokt. Vandaar dat de man zich goed moet voorbereiden als hij tot de vrouw gaat, want het is als het gaan tot God, en God is de meedogenloze. God stopt niet totdat de traan valt, de verbrokenheid komt, en het zaad wordt uitgestort, opdat het nieuwe vruchtbaarheid zal brengen, een nieuwe schepping. Zo zal het innerlijke kind van de man vrijgezet worden, en zal zijn ruwe bolster wegvallen. Zijn blanke pit zal dus overblijven.

39. Ook in de New Age hebben ze er een handje van om God geheel weg te cijferen, opdat ze bandeloos aan de gang kunnen gaan, dat het een soort geestelijke vraatzucht wordt.

40. Dus : atheisme, new age, wetenschap, etc. : We kunnen er in parelduiken, maar pas op voor het grote beest van theophobia !

41. In een droom was ik in Israel met school. Ik nam een taxi, maar na een tijdje begon de taxi-chauffeur een pistool te trekken, en op mij te richten. Ik wist niet hoe snel ik uit de auto moest komen. Ik was na een tijdje weer bij de schoolgroep, maar ze waren allemaal verspreid. Ik keek naar de lucht en er vlogen levensgrote vuurprojectielen over ons heen en grote dikke raketten van gigantische afmetingen. We zijn toen naar de zee gerend. Ik dacht toen : ‘Waarom ben ik naar Israel gegaan ?’

42. Maar natuurlijk waren we daar op missie. Het gaat niet goed met Israel. Het is weer hetzelfde liedje : Israel tegen Ismael, Jakob tegen Ezau, Adam tegen Eva, Jezus tegen Juda, Abadja tegen Edom, Hosea tegen Efraïm (Gomer), Kaïn tegen Abel, Paulus tegen Petrus, Jeremia tegen Mozes, David tegen Saul, etc. etc.

43. Waarom trekt Israel zo de aandacht ? Omdat er nogal belangrijke mineralen in Israel zijn die de mens nodig heeft. Die mineralen zijn door de geschiedenis heen van land tot land verscheept, van Egypte tot Duitsland. Er ligt een groot geheimenis rond die mineralen. De mens heeft er een tekort van. Zoek die mineralen op en zorg dat je er niet te weinig van neemt, maar ook niet teveel. Breng ze in de juiste verhouding. De mens heeft het veel over de schijf van vijf, maar de schijf van de mineralen kent de mens niet of nauwelijks. Als de cirkel van de verloren mineralen rond is, dan wekt het het zogenaamde bloedgas op, wat belangrijk is om het gifgas ‘zuurstof’ te vervangen, want het zuurstof heeft de hersenen van de mens aangetast en daarom leeft de mens in een gruwelijke horrorrealiteit, wat een schijnrealiteit is, en gaat de mens van oorlog tot oorlog en van ramp tot ramp. De mens is diep afgeweken van de paradijs aarde en kan

niet in vrede leven. Allemaal vanwege zuurstof. De mens moet dus nieuwe hormonen aanmaken van binnenin om het zuurstof om te zetten tot het bloedgas.

44. Ja, je hoort het dus goed : door een mineralentekort, door zonlicht en door zuurstof zit de mens vast. Daarvoor moeten we naar Israel om dat mysterie op te lossen.

45. Hebben we zomaar te maken met veel vraatzucht om ons heen ?
Het zijn in principe gewoon dimensie overlappingen, waar ons
onderwijsboek ‘Het Plumares Mysterie’ over gaat. De nieuwe
bijbel gaat hier ook over. Het zijn warknopen die ontward
worden, en dat kan door een betere inventaris. De mens moet
zijn geestelijke inventaris op orde krijgen, en zijn geestelijke
kaartenbakken. Alles moet dus in kaart gebracht worden.

46. Zonlicht op deze aarde is voor 99% schadelijk, en ook zuurstof
op aarde is voor 99% schadelijk en ze houden de mens vast.

47. Wat denk je ? Dit is het gebied buiten het paradijs. Het
is niet zo onschuldig als het allemaal lijkt. ‘Oh, goed, ik kan
ademen.’ Maar wat adem je dan in ?

48. Daarom moet je klaar komen met de schijf van de geestelijke
mineralen die je nodig hebt. Dat zijn geestelijke metalen en
gesteentes die met de religies mee zijn gekomen, die vanuit
Orion tot de aarde kwamen. Vandaar dat religie nog belangrijk
is. Maar breng het in de juiste verhouding, maak het niet te
bont, maar verdun het ook niet teveel.

49. De mens heeft de geestelijke mineralen nodig die nieuwe
hormonen aanmaken, opdat de mens losbreekt,
en zodat zuurstof, een gevaarlijk gifgas, wordt omgezet tot
natuurgas. Deze mineralen liggen in Egypte en de reformatie
(Duitsland), en Egypte heeft weer zijn diepere wortels in het
diepere Afrika. Vandaar dat het onderwijs hier veel mee bezig
is geweest. Verdiep Egypte in Afrika.

50. Zo kan de mens terug van het oer tot Orion om vervolgens tot
het oer-orion te komen, en het oer-orionse Afrika, ook wel
Orpeo genoemd. Daar is nog wel wat om te doen. Dat is een
heel gedoe en een hele strijd, want er is ook nog het lagere
Orion wat dat niet pikt. De mens moet het lagere, vleselijke
Orion, het Orionse ego, overwinnen.

51. Daarvoor moeten we over de Afrika brug. Daarvan zijn
verschillende boeken in ons onderwijs, waaronder het
boek ‘De Afrika Brug’, en ‘het orionse afrika’. Er liggen
daar mineralen die belangrijk zijn. Van alles ging er mis
toen deze mineralen werden weggekapt, en de mens kwam
in de zuurstof matrix terecht, in een kosmische draaikolk,

in een zwart gat, een vicieuze cirkel, die de mens naar
beneden zoog en opvrat. De hersenen van de mens zijn
hierdoor zwaar aangetast, en dat zie je wel om je heen.

52. De mens verloor zijn verbinding met het natuurgas
waardoor hij leefde. Zo kwam de mens in een fokkerij
terecht en werd door het lagere aardse zuurstof, het
lagere Orionse zuurstof, geheel gezombificeerd, tot
een wel heel vreemde robot. Moeder Afrika en
Moeder Orion roepen de mens terug, over de Afrika
brug, en dat begint met heel veel Egyptologie.

53. Voor de mineralen moet je hard werken.
Je moet het verdienen.
Het is een werken in de mijnen.
De mineralen geven je zicht en leiding.
Je weet dan waar je naartoe moet.

54. De mens heeft allerlei geestelijke mineralen nodig om te overleven.
Zijn die mineralen er niet, dan komt er vertroebeld zicht,
en zie je de vijand als je vriend, en je vriend als de vijand.
Je draait alles om.

55. Iemand zei eens : ‘Humor is een verdedigingsmechanisme dat wordt gebruikt om te voorkomen dat je de realiteit onder ogen ziet dat je acties niet stroken met je waarden. Als je een ernstig probleem onder ogen komt, krijg je de verantwoordelijkheid om het op te lossen.’

56. En dat is helemaal waar. Er is veel valse humor, valse vrolijkheid, die overal omheen danst, als grote onverschilligheid. Wees daarom voorzichtig met zomaar lachen. Het kan een valstrik zijn. De lachers zijn geesten van het lagere orion, die lachen alles van zich af. Zodra er problemen zijn beginnen ze te lachen, want dan kunnen ze weer zorgeloos verder, en zo is lachen voor hen een drugs.

57. Nu we opgaan tot de nieuwe bijbel catechismus moeten we de catechismus van het materialisme verslaan. Dan sta je tegenover clowns en lachers, oftewel opportunisten. Er zitten geen handvaten aan. Ze lachen alles weg. Dan heb je de mineralen nodig om vastheid te vinden, belangrijke principes. Ga daarnaar op zoek. Treuzel niet, want dan pakken ze je, en plakken ze je vast.

58. Och, wees toch geen treuzelaar, en geen loze lacher. We zijn op weg naar het hemelse land. De zwarte arenden des hemels zijn naarstig op zoek naar hen die zoekende zijn. Blijf niet plakken bij het materialisme, laat je aandacht daardoor niet afleiden. Ga terug naar de mijnen. Er valt veel te werken. Werk door totdat je je hebt ontdaan van de laatste lacher.

59. De catechismus van het materialisme. Ken je het ?
Meer is meer.
Geen kritiek hebben.
Altijd blijven lachen.
Bedrieg anderen wanneer je kunt ...
Moet ik doorgaan ?
Het gaat om het uiterlijk niet om het

innerlijk.
De rijken moeten rijker worden, en de armen armer.
Jouw probleem is mijn probleem niet.
Herken je het ?
Nog even doorgaan.
Ik heb altijd gelijk.
Ik ben het belangrijkste.
Iedereen gaat toch dood, dus lang leve de lol.
Ben ik mijn broeders hoeder ?
Kan ik er wat aan doen.
Och, ik ken die hele catechismus van het materialisme wel uit mijn hoofd.
Na mij de zondvloed.
Kan mij het schelen.
Enzovoort, enzovoort.
Dit is de weg niet.
Het is een doodlopende weg, en het zal allemaal op je terugvallen.
Het is een heilloze weg, dat materialisme.

60. Vecht tegen de laatste lachers. Vecht ze uit je hoofd.
Je komt niet zomaar binnen in het hemels land.
Zomaar geloof en genade zonder de harde werken is dood.
Kom daarom terug tot je doel.
Neem je wapens en gereedschap op, en werk en vecht.
Werk en vecht. Niets zal voor niets komen.
Het moet in je eigen leven gebeuren, anders is het waardeloos.
Als je dat gaat inzien, dan mag je komen tot een hele andere catechismus, die van hart tot hart gaat,
niet van grote smoel tot grote smoel.

10.

Het oer-orionse Afrika

1. Als we in het Orionse Afrika zijn gekomen om te mijnen, dan is er onder Afrika een hele lange insectische brug die door andere gebieden gaat, en dan uiteindelijk kom je in het oer-orionse Afrika, ook wel Orpeo genoemd. Ik was in dat gebied aangekomen, dieper in de kern en bron van Orion, in Betelgeuze. Er waren daar veel opvangcentra in het stedelijke gebied. Iedere nieuweling kreeg een dubbel huis in de zin dat ze een eigen huis kregen en ook een kamer in een opvangcentra om de taal te leren en de gevaren te kennen en sociale vaardigheden te leren in dit gebied. Zo kon je dus switchen tussen je huis en opvang. Ik zag in de opvang centra ook geslachte varkenszielen. Ik zei toen tegen die geslachte varkenszielen : ‘Jullie zijn de begeleiders van de begeleiders.’ Het waren hele intelligente, kinderlijke zielen. Ik droeg vaak een zonnebril tegen bepaalde soorten straling. Er was een meisje met kort donker haar die ook veel een zonnebril droeg. Ik had haar al eerder gezien, en ik was blij toen ik haar weer zag. Ze was veel in het opvangcentrum vanwege een rookverslaving. Dat begon al vanaf ‘s ochtends vroeg.

2. In het opvangcentrum werd er door de begeleiding en therapeuten gewaarschuwd voor een persoon genaamd Layen (ook wel Laen genoemd). Hij was nogal gevaarlijk, een lagere Orionse geest die rondwaarde in deze gebieden, en hij was bewapend met een pistool. We kregen de opdracht dat als we hem

tegen zouden komen, dan moesten we ons direct uit de voeten maken.

3. Ik ging toen met een meisje en een bewaker naar haar gedeelte. Ze wilde haar kamer laten zien. Toen we in haar kamer waren zagen we ineens Layen voor het raam staan. Hij had een hoge hoed op en een pak aan, en hij trok zijn pistool. De bewaker zag hem het eerst, en zei dat we direct bij het raam wegmoesten. Hij ging naar buiten om achter Layen aan te gaan. Het meisje rende direct van het raam weg, maar ik kon me niet meer bewegen. Layen begon toen heel vreemd te lachen en vreemde bewegingen te maken. ‘Hij gaat schieten !’ riep het meisje. ‘Kom snel !’ Maar ik kon me dus niet meer bewegen, en dacht dat mijn laatste uur was geslagen. Maar gelukkig gebeurde er toen niks. De bewaker had hem weg kunnen jagen. De bewaker had een baardje. Ik was blij dat hij er was.

4. Ik kon me toen uiteindelijk weer bewegen en ging naar de gang. Daar was toen David Bowie. Ik was blij hem te zien, blij dat hij hier ook gekomen was. Ik vroeg hem waar Layen was. Hij zei toen niks. Even vreesde ik dat hij misschien Layen was, want Layen is ook blond. David Bowie bleef me maar aankijken. We zijn toen naar een ruimte gegaan om veiligheidsregels te bespreken, en ook toegangsregels. Er moesten allerlei formulieren ingevuld worden via een bepaald systeem met lampjes om alles te toetsen. Daarin werden allerlei vragen gesteld. Ik zei toen ook dat er zeker een regel moest zijn dat ze niet alleen maar komen om te gaan dansen. Die regel bleek er al te zijn. Er was ook wat begeleiding bij, en soms waren ze geirriteerd over de dingen die ik zei.

5. Toen ik wakker werd hoorde ik de stem van David Bowie. Het was heel vertrouwd, en hij was bij me, en ik was er blij mee.

6. Het leven wordt bestuurd door hogere intelligenties die de jonge mens nog niet kan oppikken. Het zijn levenscycli die de mens dan gecodeerd in zijn hersenen ontvangt, omdat de mens er nog niet klaar voor is. In onze onderwijsboeken beschrijven we het hele traject van de doortocht door Orion tot de kern, de levensbron van Orion om dit te onthullen. Als we in het Orionse Afrika zijn gekomen, dan is er dus een lange insectische brug door verschillende diepere gebieden onder het Orionse Afrika om zo uiteindelijk tot het oer-orionse Afrika te komen, wat ook wel Orpeo wordt genoemd. In dit gebied gebeurd grote decodering. Het is dus het traject ‘van oer tot orion tot oer-orion’, wat we in de onderwijsboeken beschrijven.

7. Alles buiten Orpeo, buiten de levensbron van Orion, buiten het oer-orion dus, is het gebied van een geest genaamd Layen, waar we over hebben gesproken. Het is een geest van het lagere Orion, en ook in Orpeo richt hij nog veel schade aan, dus de strijd gaat voort. In Orpeo wordt overal gewaarschuwd tegen deze geest. Layen is een gewelddadige drugsgeest, een drugshandelaar, om je in het lagere Orion te houden. Als je geen zaken met hem doet, dan zet hij geweld tegen je in. Altijd heeft hij zijn pistool op zak en altijd is hij op jacht naar hen die geen

zaken doen met hem, die het niet met hem op een compromis hebben gesloten. Layen geeft dus geforceerde drugs. Dat moet van hem. Komt het ons bekend voor ? Goed nadenken. We hebben er veel over gesproken. Het is een dwangdomein, van dwangverpleging, om de mens verslaafd te houden, en de drugs zorgt ervoor dat de mens niet ziet dat hij in een dwangbuis zit. Layen is dus een grote bedrieger, die illusies verkoopt voor de fokdieren, zodat ze niet tegenwerken. Layen is het beveiligingssysteem van de fokkerij, van het lagere Orion.

8. Ik had een droom dat ik in een parallelle wereld was, en het ouderlijk gezin zou vluchten uit het domein van Layen. Ik ging ook mee. We hadden hiervoor een boot, een jacht, maar we moesten erg oppassen toen we over de grens van het Orpeo gebied gingen om Orpeo binnen te gaan, want er waren soms mijnen en boobytraps. Er waren overal nog valstrikken. Het onderwijs gaat dus door. Layen is een zakenman, en we moeten loskomen van allerlei vreemde contracten, dwangcontracten. Dat zal gebeuren door de hogere kennis, door de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus, zowel door oud als nieuw onderwijs. Het hoort bij elkaar.

9. De drugs van Layen heeft het menselijke brein verlamd, en zeker ook zijn hart. Alle hogere ethiek is weggebrand, en de mens leeft slechts met een karikatuur. Het is de bedoeling dat we ons brein en hart weer terugheroveren, en dat we zo het hele scala aan geestelijke zintuigen en werktuigen weer wederoprichten. De weg is terug naar het paradijs van Orion, het oer van Orion, oftewel het Orpeo gebied, het oer-orionse Afrika, in de dieptes van Orion, in Betelgeuze. We moeten tot de kern gaan, tot de levensbron. Hierin zijn een heleboel buffers nodig, tussenlagen, opdat alles goed versleuteld bleeft tegen indringers. Leer dus vele talen spreken en metaforen gebruiken op vele manieren, wat dus ook inhoudt dat je niet zomaar je religies moet weggooien, maar moet komen tot het juist omgaan met de religies, oftewel de religiologie.

10. Spreek in vele talen om aan Layen te ontkomen, want deze gifgeest houdt grote delen van het menselijke lichaam door hormonale processen onder controle.

11. Ik had een droom over een reusachtig grote witte vis, heel majestueus, die ons meenam uit de woeste golven. Het was de dialectische sociologie.

12. Het strijdt tegen drugs-kapitalisme. Er is niet slechts een voedselketen, maar ook een drugsketen.

13. Er zijn overal dimensionale knopen, dimensionale overlappingen, ontstaan door de drugspyramides.

14. De dialectische sociologie, van stelling, tegenstelling en samenstelling, is nodig om hier doorheen te komen. Het is niet rechttoe rechtaan. De mens moet de bochten en omschakelingen van de sociologie leren kennen, als een wisselspoor.

15. Aan de top van de drugsketen staan

de vleeseters, maar die keten zal hen ook wurgen.
Dialectische sociologie kan de knopen ontwarren.

16. Wees de mindere en de minste om de meerdere te zijn over het vlees en de zonde. God die in u is is meer dan degene die in de wereld is. (Belech 2:25,37,38, Stranden 16:2) Laat er geen wedijver zijn, maar laat een ieder de mindere willen zijn. Dit leidt tot de innerlijke bron van wijsheid waarin alle schoonheid der hemelen is, om zo uw harten te behoeden om zo geen slaven der wereld te worden, of slaven van de kerk. Aan God zijn alle dingen onderworpen. (Zeeën 6:7)
De Nieuwe Bijbel Catechismus, inzetting 36

17. Laten we ons onderwijzen door de heilige catechismus, woorden van leven. Ik moet hierbij denken aan Filippenzen 2:5-7 in de oude bijbel, geliefde verzen onder de minore broeders en Franciscanen, broeders van de heilige armoedsorders.

18. Nu, Filippenzen wordt ook in de nieuwe bijbel genoemd, als zijnde een belangrijk geschrift van de voorouders, want er stonden belangrijke principes in.

19. In het boek Filippenzen is er de strijd
tussen de asceten en de vijanden van het ascetisme die de buik als god hebben, oftewel de strijd tussen ascetisme en hedonisme.
IV Werktuigen 7:77, de Nieuwe Bijbel

20. Ziet u, de families onder ons heen, de families van het vlees, van deze lagere aardse gewesten die afgeweken zijn van de hoge paradijselijke principes, zijn de families van de vraatzucht, dienaren van de god van de buik. Ja, ze hebben hun eigen Yeshua, maar dan als vergif door de melk. Het gaat erom tot de gouden Yeshua te komen, de principes waarvoor het staat. Yeshua was goed op de hoogte van deze families, die door het vlees werden geleid, door hooghartige vraatzucht, als gehoorzame slaven van het marktwezen. Inzetting 36 van de nieuwe bijbel catechismus zegt heel duidelijk dat we geen slaven van de wereld of van de kerk moeten zijn, maar dat alles aan God is onderworpen. Yeshua was hiervan op de hoogte, en sprak over de familie : ‘Laten de doden de doden begraven,’ en ‘wie zijn familie niet haat kan mij niet volgen,’ en ‘zij die de hemelse wil doen zijn mijn ware familie’. De families van de lagere aardse gewesten om ons heen, in deze verdorven wereld die de waanbeelden van hun eigen begeertes volgen zijn door zichzelf aangestelde afgoden om God te bespotten. Ze hebben een karikatuur van God en Yeshua gemaakt, en daarom is niks meer zoals het was, en zij zijn familie-ziek geworden in hun familie-afgoderij. Dat hebben ze boven God gesteld, net zoals de duivel, het kwaad, het ego, het vlees dus, de zonde, een troon had gezet boven God, boven de allerhoogste en heerlijkste kennis.

21. Alle tekenen zijn daar. Ze eten vlees, ze leven van het vlees, door de dood dus. Ze dienen de dood, en aanbidden de dood, de afgod van de buik, met heel hun ziel en zaligheid, en

ze laten zich door niets afleiden daarin. Ze zijn getrouw tot het vlees. Ze hebben het vlees niet de oorlog verklaard. Nee, ze zitten liever op hun troontjes, om anderen te oordelen die dat wel doen. Ze strijden tegen de soldaten van God, en daarmee tegen God zelf. Je kunt niet de wereld, het vlees, liefhebben en God, want als je de wereld liefhebt dan is God je vijand. Je kunt geen twee heren dienen. Je kunt niet God dienen en de Mammon. Dan eet je van twee walletjes en meet je met dubbele maten, en bedrieg je jezelf.

22. Ze gieten vergif in de monden van hun kinderen, bij de tandarts. De giftandarts is de ergste vijand van God. Daarom zijn deze families gevaarlijk en sectarisch en mogen wij niet zwijgen. Als je zwijgt als een kind of dier, je naaste, in nood is, onderdrukt wordt, dan ben jij de volgende die onderdrukt gaat worden. Wij worden allemaal onderdrukt in deze wereld, maar gedeeld lijden is half lijden, en door onverschilligheid wordt het alleen maar erger. Geen empathie hebben is een doodlopende weg. Wat je zaait zul je oogsten.

23. We leven in een tijd van de ergste holocaust ontkenning die ooit heeft bestaan.

24. Nu, kijk maar om je heen, dan zie je hoe waar dit is. En dat heeft ermee te maken met het feit dat de mens de minste niet wil zijn, en zo niet de meerdere kan zijn over het vlees en de zonde. Daarom moet de mens terugkeren tot inzetting 36 van de nieuwe bijbel catechismus en de doden de doden laten begraven.

25. Ook is het zo dat zij die in de lagere klassen blijven hangen, en dus niet doorleren en lauw worden de hogere klassen zullen aanvallen, en dat is ook gebeurd.
Ewa 31:18

26. Het zijn dimensionale knopen. Er zit geen pit in de mensen. De mensen zijn lauw geworden, en vallen de hogere klassen aan, de hogere kennis, God zelf dus, maar God zal voor een uittocht zorgen voor de welwillenden, zij die hun ellende onder ogen komen, en die van elkaar. Hoe kun je verwachten met God te zijn als je geen oog hebt voor het lijden van God ? Wat voor relatie is dat dan ? Onverschilligheid en lauwheid is nooit een goede basis voor een relatie. Dan vliegt de vogel weg. Geen empathie hebben is zo goed als dood zijn. En dat zie je, want ze eten lijken, levende van de dood. Het kan ze niet schelen, maar de uittocht, de exodus, zal plaatsvinden. Het schip zal komen, voor hen die God liefhebben, en naar God’s hart leven. We leven in een boosaardig geslacht, in een boosaardige generatie, maar toen Elia in zijn nood dacht dat hij alleen was overgebleven sprak God dat er nog zevenduizend anderen waren die niet voor de afgod hadden gebogen. Ze hadden de afgod ook niet gekust. Ze hadden geen snoepgoed van de afgod aangenomen. De afgod is een verrader, een trickster, en wie meent te staan, zie toe dat hij niet valle. Waakt en weest nuchter, en velen moeten hiervoor eerst ontwaken.

27. Als je de afgod dient, dan sta je aan de verkeerde kant van het schaakbord,

en strijdt je voor de verlangens en de misleidingen van de afgod, om het zo in je eigen begeertes te laten doorwerken. Je dient dan je lagere zelf, je ego, wat je juist dient te overwinnen, te beteugelen. Overwin je beest, je ik-beest. Dat is waartoe de mens is geroepen, om zijn oude natuur af te leggen en de nieuwe natuur aan te doen. Zo, en alleen zo, kan de mens de tocht voorzetten tot het hemelse land. Daarvoor moet je alles achter je laten en niet lauw zijn, niet halfhartig en hooghartig.

28. Door zijn verlorenheid kan de mens het rechte pad niet vinden, maar door met God vervuld te zijn kan de mens het rechte pad vinden en bewandelen. Dit moet van twee kanten komen. De mens is niet aan zijn lot overgelaten, maar moet zich zeker laten vormen. De mens moet over het smalle, lange pad gaan door de enge poort, door berouw en bekering. De mens moet zo zelf ook het smalle pad en de enge poort zijn. Predik de waarheid zoals die is, niet om bewonderd te worden. Wijs op de ware weg, en wees zelf ook de ware weg. Beoefen zelf datgene wat je predikt. Er is geen kennis zonder ijver (Zeeën 1:17, 2:21).
Inzetting 40, de Nieuwe Bijbel Catechismus

29. Laat je niet meesleuren met de zonde. Moeder God belooft wedergeboorte in haar baarmoeder, en dat is in de natuur, niet in de kunstmatigheid die je om je heen ziet, want dat is wat mensen ervan gemaakt hebben, voor hun eigen agenda, en ze doen dit om bewonderd te worden, en om zo macht uit te oefenen. De mensen hebben hun eigen verkiezingssystemen, maar niemand kan God met succes bedriegen.

30. Er is een smal pad, dat lang is, voor de welwillenden, en de natuurvrouw is een beeld van dit pad en de enge poort. De ingang is nauw, en hierin moet de mens aan zichzelf sterven, zijn eigen wensen, zijn eigen theologieën en ideologieën, en zo komt de mens tot het vergetene en het verlatene, net zoals Ishmael, als de mens de kudde mentaliteit achter zich laat om het verloren schaap te zoeken, de verloren hemelse wijsheid. Het is ook een beeld van je innerlijke kind, en kinderen zijn nog zo onbevangen en onbezoedeld. Het kan een sleutel zijn voor je groei. Je hebt die missing links nodig, en moet ernaar op zoek gaan, zodat je ketting compleet is. Het is niet voor de beste stuurlui die aan wal staan.

31. Durf je dat pad te gaan, de kudde achter je te laten, al dat gemekker van hen die het altijd en immer beter denken te weten, die altijd gelijk willen hebben, ook als ze niet gelijk hebben, en die altijd bewonderd willen worden door de andere kudde dieren, en dat terwijl ze worden gefokt voor de slager ? Smeed de kennis tezamen met je ijver, anders is het een dood instrument. Er zijn missende schakels nodig om hieruit te komen. De kudde zal wel doormekkeren, maar jij weet wel beter. Laat de doden de doden maar begraven. Je hebt hier geen woonplaats, want je weet dat het een slagerij is. De herder die ze volgen is een wolf in schaapsklederen. Het is geen herder, maar een huurling.

32. Luister naar je innerlijke stem van

God gegeven. God heeft de mensen niet als wezen achter gelaten, maar willen ze luisteren ? Soms moet je wachten om te kunnen horen. Soms moet je eerst door een lange nacht heen om tot de morgen te komen. Soms moet je eerst heel ver weg gaan in je binnenste, je van alles afsluiten en afzonderen, opdat je God's stem niet verward met de stem der mensen. Maar ga ervoor. Het is de enige weg om er doorheen te komen. Ere zij God, en vrede op aarde, dat kan alleen als je dat pad begaat, tot het verlorene, het vergetene, het verlatene, daar waar de kudde geen oog voor heeft. Dat is een vrede die alles te boven gaat. Dat is de vrede van de hemelse ijver.

33. Dan kan het oorlog zijn overal om je heen, maar dan heb je toch God's vrede in je hart, wat de vrede van de gehoorzaamheid is, als een licht wat je leidt op het pad. Dat is geen menselijke vrede, want mensen hebben vaak valse vrede, maar het is een hogere hemelse vrede van de Vreze des Heeren, oftewel van de hemelse eerbiedigheid en de hemelse ernstigheid. Laat niemand dat licht van je afroven. De kudde om je heen is lichtzinnig. Ze draven voor hun eigen huis, hun eigen bezit, en zijn daarmee bezig, en leiden zo velen af van het ware pad, omdat ze het goede voorbeeld niet geven.

34. God is groot. De mens moet de grootheid van God leren kennen, dat God altijd groter is, en vanuit die kennis het vlees tegemoet gaan om het te bestrijden. Zo moet de mens ook een ontmoeting hebben met de grootheid van God, wat zijn leven voor altijd zal veranderen. (Anderlech 9:31)

Inzetting 43, de Nieuwe Bijbel Catechismus

35. We zagen in inzetting 5 hoe belangrijk het is om de grootte te kennen van de zonde en de ellende, voordat je het kunt overwinnen. Eerst moet er dus zicht op komen, op de totaal omvang. Maar hier zien we hoe belangrijk het is om de grootte van God te kennen, waarvan de natuurvrouw weer een beeld is, die vaak de grote moeder of de grote vrouw wordt genoemd, ook bij de indianen, die het ook wel het grote geestelijke noemen. Wij moeten dus niet zomaar een ontmoeting hebben met God, maar met de grootheid van God.

36. We mogen niet te klein denken over God. God is altijd groter. God is groter dan de zonde, groter dan het vlees, groter dan het kwaad en alle onwetendheid. God is groter dan de wereld. Daar mag je rust en vrede in vinden, niet om te stoppen met werken, maar te stoppen met vleselijke werken die niet stroken met de grootheid van God. Het kennen en ontmoeten van de grootheid van God roept ons op om de grotere, hemelse werken te doen, maar dat gebeurt zeker niet naar de maatstaf van de mensen.

37. Hoe kun je nu zeker weten dat je de grootheid van God hebt ontmoet ? Als je onveranderd blijft, dan heb je God niet gezien. Niemand zal God zien en leven. Je oude leven gaat weg, en je nieuwe leven komt, vervuld van God. Dat wil niet zeggen dat je als een hippie door de straten gaat. Dat wil niet zeggen dat je overal en altijd lacht. Dat wil niet zeggen dat ineens alles je voor

de wind gaat. In tegendeel.

38. Je moet tot je innerlijke zee komen, je innerlijke rivier, en het door je heen laten stromen, en dat is allemaal onderdeel van de woestijntocht. Je bevindt je dan op de golven en gaat op en neer. Je kunt zo niet meer meedoen met de rest. Je loopt niet meer in rechte lijn met hen mee, en je danst ook hetzelfde dansje niet meer wat iedereen doet. Neen. Je bent anders, apart gezet, omdat je een ontmoeting hebt gehad met de grootheid van God, en dan is je leven veranderd. Je vindt geen aansluiting meer. Juist door die ontmoeting van God's grootheid ga je ook de grootte zien van de leugen en de zonde, van de ellende op deze wereld. Daar ben je dan gevoeliger voor geworden. Je ziet dan dingen die anderen niet zien. Daar waar je vroeger blij van werd, daar wordt je nu bedroefd om, omdat je weet dat het tegen de grootheid van God ingaat. Maar God is altijd groter.

39. Het kwaad zal niet het laatste woord hebben. Onwetendheid zal niet het laatste woord hebben. God's grootheid is juist ook de grotere kennis, en die heeft alles al uitgestippeld, laat het pad zien. Ja, dat is het smalle pad met de enge poort, maar het is omhuld met God's grootheid, en geeft toegang tot God's grootheid. Wij kunnen die grootheid zien in de natuur en in het Woord. Wij mogen die grootheid zien in de alledaagse dingen. God heeft uiteindelijk het laatste woord.

40. Ik had een droom over gevaarlijke territoriale zakengeesten : 1. Ik was in de slaapkamer van een blonde zakenvrouw, en ze liet me gewichten zien die op haar manier gebruikt moesten worden voor een fitness-programma. Daar had ze bepaalde oefeningen voor. Als er van die oefeningen werd afgeweken of er zouden andere oefeningen met haar gewichten worden gedaan, dan zou ze geirriteerd raken. 2. Ik was met een zakenvrouw met kort donker haar in een zaken-oord aan het strand. Ze had het over Huey Lewis and the News, dat ze die muziek gebruikte. Ik zei dat ik er een tijdje terug mee bezig was. Hij heeft soms wel goede teksten, maar daar maakt hij gimmicks van door juist een heleboel belangrijke tussenstappen en andere stappen weg te nemen, als een smokkelaar dus. Ze bood me toen een doos van chocolaatjes aan van allerlei beroemdheden, waarvan ik er één mocht uitkiezen, maar het was vergif, dus ik wees het af, en toen was ze geirriteerd. Dat vond ze vreemd.

41. Als straks de zondvloed komt, wat voor een schip heb je dan ?

42. De opname is allang geweest, zoals de nieuwe bijbel catechismus stelt, en de opgenomen geestelijken zitten met hun handen in het haar omdat het volk niet luistert. Ze zullen geen schip hebben als de zondvloed komt. Vraag jezelf af wat voor schip je hebt als de zondvloed komt en of je wel eens een schip hebt.

43. Het volk is verwilderd, afgedwaald, door gebrek aan kennis.

44. Er zijn vele dreigingen. De mens denkt : 'Nou, ik ben nog niet getroffen. Het zijn alleen de negers in Afrika, de

dieren in de slachthuizen die in de holocaust zijn. Ik lekker niet. Die oorlog is ver van mijn bed. Het kan me allemaal gestolen worden. Ik slaap er niet minder van. Dat is allemaal hun probleem, niet de mijne.'

45. Laodiceaanse kalveren worden gefokt voor hun vlees, en krijgen drugs
toegediend om hen kalm te houden en gewillig, verdoofd.
Ze zullen hun bevrijders eerder bevechten. Zoals Mark
Twain zei : Het is makkelijker mensen te bedriegen dan
mensen te overtuigen dat ze bedrogen zijn.

46. Het is koud en half berouw, als er sprake is van berouw.
De bekering is half. Ze zullen er altijd tussenin blijven,
en ze hebben vleselijke beloningszucht, net zoals veel
honden, waarvan we weten dat ze veelal vraatzuchtig
zijn.

47. Ze hebben een 'nu-moet-het-goed-zijn' mentaliteit, en
daar willen ze dan voor beloond worden, in plaats van
de lat bij henzelf hoger leggen. Het zijn geesten van
afrafeling. Ze gaan voor het toetje. Het zijn pijpjes-rokers,
ze hebben de geestelijke wapens omgesmolten tot
tuingereedschap. Het zijn levensgenieters, als bourgondische
elven en kabouters, lui, lauw en laf, de 3 L'en.

48. Lui, lauw en laf. Komt het je bekend voor ? Je ziet het
overal om je heen. Durf je in jezelf te kijken ?

49. Het zijn de 3 L'en van de afgod Laos, de volksafgod,
wat als een lens is, want wat doen de 3 L'en ? Juist ja,
die projecteren alles op de ander. Het is een filter die
alles omdraait. Dat doet de drugs. Het is een spijbeldrug
van Laodicea die de mens blind houdt. Het is niet meer
bijbels, maar spijbels. Ze vullen hun gebrek aan kennis
niet aan. Leren niet over de hoge principes, en als ze het
doen is het alleen half half, omdat ze gewoon nog reserves
hebben, en dat is allemaal de sodium overdosis, het valse
geluk, het goud der dommen, wat zich heel wijs voor
probeert te doen, natuurlijk, want de dwaas ziet niet dat
hij dwaas is. Dat wil hij niet. Hij heeft zijn ziel verkocht
aan de suiker.

50. Dus wat is de sodium overdosis, oftewel de sociale
overdosis, het bourgonische ? Het is een soort suiker.
Ja, je leest het goed. Het kan heel zuur overkomen,
maar het suiker maskert zichzelf dan ook. Hele
samenlevingen worden hierdoor gebouwd, hele
culturen, hele bureaucratieën, dictatorschappen,
en het zijn dus narco-staten, drugsstaten, met

drugspyramide systemen, drugshiërarchieën dus,
waarin we hebben te maken met ‘éénogen die heersen
in de landen der blinden’.

51. En dat allemaal door de sodium overdosis, een
al dan niet gemaskerd suiker, wel tien keer erger
dan normaal suiker, want dit is supersuiker,
opgehyped suiker, als een opgevoerde motor,
als anabole steroïden.

52. Het is hypergevoelig, want alles moet volgens
de etiquette. Het is het eenmaligheids-syndroom,
en het halfmaligheids-syndroom, het neemt van
alle toetjes een hapje, om weer vervolgens door
te gaan naar het volgende toetje, als een karikatuur
van het ware minderen en het ware ‘leven met de
kleine beetjes’, wat natuurlijk iets heel anders is.

53. Uiteindelijk komt de sodium overdosis toch weer
uit op ‘een beetje meer dit, en een beetje meer dat’,
maar zal het zich vaak bij het beetje houden, want
het is immers half-half, lauw, laocideaans, dus wel
alle zwarte markten afstruinend, vanwege dat het
een verbindings-element is.

54. Maar hoe werkt dat precies, nu ik toch dit balletje
heb opgegooid ?

55. Wat zijn de symptomen van de sodium overdosis
verder ?

56. Kijk maar om je heen. Mannetjes met stropdassen
die de wereld denken te besturen. Mannetjes die
niet rijk genoeg daarvoor zijn of denken daarvoor
te dom te zijn zoeken dan hun heil in het gangster
zijn, stelen en bedriegen, neppe en foute bling
bling om anderen te imponeren, om zo toch nog
een gevoel van controle te hebben en besturing.
Daarom is de fetish van dit soort groepen ook
vaak de auto, en als het moet huren ze die gewoon,
zolang ze maar kunnen protsen en pretenderen.

57. Door de muziek heenpraten is dan ook vaak hun
vak (rap). Nou, de mannetjes die dat dan allemaal
teveel werk vinden nog die pompen hun spieren
dan op, oftewel de spierbundel mannen, alsof dat
nog wat zou voorstellen dan. Gewoon je spier-
bundels laten zien, en klaar. Sommige mannetjes
met stropdassen zien daar dan weer een markt in,
en lopen daar dan omheen, als een idioot die zijn

domkop heeft gevonden.

58. Mensen, weest toch op uw hoede. Mister Joe
Sixpack laat zijn buik zien, om gewoon openlijk,
ja, je leest het goed : openlijk, zonder schaamte,
de afgod van de buik te prijzen, alsof dat wat
voor te stellen heeft. Allemaal, ik zeg : allemaal,
verschijnselen, symptomen, van de sodium overdosis,
drugsflipping dus. Zeg dan maar helemaal goodbye
naar je brein, want dat is wel het laagste van het
laagste niveau van verstand en kennis van zaken,
totaal onder het nulpunt al gezakt met een negatief
cijfer, en dan ben je dus echt ver heen, maar sommigen
zien het als de normaalste zaak van de wereld.

59. Misschien ben je dan ook niet verbaasd dat ik zeg
dat sodium overdosis een ziekte is, ook een mentale
ziekte. Pas dus op, want het zit vaak ook veel te veel
in brood en ander bewerkt voedsel in de supermarkten,
in de voedsel-industrie, die dus contracten heeft met
de medische industrie, ik hoop dat je dat goed door
hebt. Ja, de voedsel industrie heeft contracten met de
medische industrie. Goed nadenken wat dit betekent.

60. Nu : sodium overdosis, gemaskerd suiker, tien keer
erger dan normaal suiker. Dat ging zich ontwikkelen
tot zuurstof. Over zuurstof hebben we het laatst gehad.
Door de juiste mineralen en sporen-elementen kan het
zuurstof omgezet worden tot natuurgas, waaruit de mens
kan leven. Zuurstof is dus een gemaskerde sodium overdosis
hier op aarde. Wie denkt dat zuurstof allemaal onschuldig
is en natuurlijk begrijpt niks van hoe de matrix werkt en
begrijpt niks van dat dit de wereld is van de duivel, buiten
het paradijs, waar de mens bloot is gesteld aan zwaar vergif.

61. De mens is vergiftigd door zuurstof ja, zwaar vergiftigd, en
de mens heeft het nodig om te leven. Zuurstof is net als de
zon voor 99% schadelijk !! Knoop het in je oren. Zuurstof
KAN dus omgezet worden in natuurgas door de juiste
mineralen en sporen-elementen die o.a. te vinden zijn in
zeezout/natuurzout. Dit gaat NIET langs de geestelijke
wereld heen. Dit is dus ook grotendeels geestelijke scheikunde
van het paradijs. Ook is dit geestelijke wiskunde.

62. Hoe ging die eerste ontmoeting tussen Adam en Eva ?
Velen denken er niet lang over na.
Ze maken van Adam en Eva iets heel romantisch,
om hun bad producten te verkopen, hun

piepende eendjes.

63. Denk je eens in hoe het gegaan is.
Adam en Eva kenden elkaar nog helemaal niet.
Het waren beiden wilden.
Ze waren beiden in grote angst.
Zou de ander een roofdier zijn, misschien sterker dan hen zelf ?
Wat zou er dan gebeuren ?
Dan ben je afhankelijk aan de genade van de ander.

64. Nee, het ging er helemaal niet romantisch aan toe.
Ze waren bang en moesten elkaar nog toetsen.
Ze raakten in een groot gevecht.
Ze waren verwonderd over elkaar, maar vreesden elkaar ook.

65. Eva was als paradijs vrouw, als natuur vrouw, veel en veel sterker dan Adam, en die kwam tot Adam, omdat Adam om leiding had gevraagd, om een hulp. Maar dat moest eerst getoetst worden. Wat als Eva de duivel zou zijn geweest ?

66. Daarom raakten ze in gevecht, maar Eva was veel sterker, omdat ze van God gegeven was. Ze was als een soort moeder voor Adam. Adam moest nog veel leren, terwijl Eva veel wijzer was, wat ook verklaarde dat ze veel sterker was.

67. Pas na de zondeval was de man sterker dan de vrouw, dus alles draaide zich om.

68. In de paradijselijke situatie was Adam volgzaam tot Eva, want Eva moest hem inwijden in de hogere kennis. Zo wordt dat ook beschreven, en dat verhaal kun je positief uitleggen en negatief. Er is een hogere Eva en een lagere Eva.

69. De grootheid van Eva wordt verklaard in hexagram 19 van de I Tjing. De grootheid is de vooruitgang, de progressiviteit, de vooruitgang van wijsheid, eerlijkheid en vrijgevigheid.
Het gevaar ligt erin als men sterker wordt dan zijn voorzichtigheid, en dat is ook precies hoe de zondeval plaatsvond. Sterkte en grootheid werd losgekoppeld van al deze deugden, en zo werd de mens verblind en ging aan de Laodiceaanse drugs. Zo ontstonden er een lagere Adam en Eva van het ego, en daarin was alles omgedraaid.

70. Hexagram 19 is de Lien, de Toenadering, de Confrontatie, het toetsen. Deze is in groot gevecht met hexagram 11, smooth peace.

71. Lien is het volwassen worden, het achterlaten van de jeugdige dwaasheid. In de Lien is het luisterende aspect (aarde) groter geworden dan de blijmoedigheid (het meer). Het gevaar is altijd dat de mens blijmoediger wordt dan dat hij luistervermogen heeft.
Dan raakt de mens verblind, en dat is

ook een oorzaak geweest
van de zondeval. Vandaar dat Lien, de ijverige studie,
in gevecht is met Tai, de overmoedige vrede, oftewel de new age.

72. Nee, het is geen tijd om overvloedig te gaan shoppen in de new
age, new age boek na new age boek, als je de toetsfundamenten
en toetsprincipes nog niet kent en hebt geleerd. Dan ben je
gevaarlijke plezierreisjes aan het maken. Dan ben je een slaaf
van Tai, van de smooth peace, van vrede, vrede, terwijl er geen
vrede is. Het is een verblindende vrede.

73. Het westerse christendom zakte diep in die putten toen ze de
Ismaelitische grondbasisssen van het toetsen hadden gedemoniseerd.
Ismael was altijd een beeld van het toetsen geweest. Hij was in
vijandschap met ieder mens, en ieder mens met hem. Hij was
voorzichtig. Hij ging niet vleien en huichelen. Hij nam geen
geschenken aan, geen steekpenningen.

74. Het westerse christendom had het toetsen, de voorzichtigheid,
overboord gegooid, in ruil voor aardse macht en weelde, om
hun markten te waarborgen, en zo zakten ze diep in de new age,
in de Laodiceaanse moerassen, omdat hun lichten groter
waren geworden dan de hemelse duisternissen.

75. Daarom moest de islam komen. Mohammed was als de
wederkeer van het Ismael principe, van de toetsprincipes.
Hij wees op de armenbelasting, het helpen van de armen,
om zo uit buitensporige, verblindende Laodiceaanse,
bourgondische levensstijl te kunnen vluchten.

76. Daarna kwam het tijdperk van Calvijn, die een beeld
was van het eeuwige touw, van de hemelse gebondenheid,
en die net als Mohammed wees op de armenhulp. Je kan
zeggen wat je wil over Mohammed en Calvijn, en er valt
heel wat te zeggen, maar ze brachten ook een paar hele
belangrijke principes. Ze doofden vele Laodiceaanse
lichten, en brachten de nodige hemelse duisternissen van
het toetsen en de demonologie, van de duisternis kennis,
en ellende kennis weer terug, de kennis van de zondeval,
en van de noodzaak tot bekering en soberheid,
waakzaamheid.

77. De islamieten verwachten in de ramadan, in de uitoefening
van het minderen en het hongeren de grootse duisternis,
oftewel de wederkomst van Lien, hexagram 19. Zorg
ervoor dat je ziel niet weggevreten wordt door overmoedige
lichten van zelfovertuiging. Zorg ervoor dat je islamitische
en calvinistische factor voldoende zijn.

78. De hexagrammen van de I Tjing zijn in grote strijd

met elkaar, opdat zo de mens loskomt van bedriegelijke
vraatzucht, die altijd met vele smoesjes en excuses
komt.

79. Lien betekent ‘groot worden’, volwassen worden,
in de deugden dus, niet losgekoppeld daarvan groot
worden, want dan is het vals.

80. Dat is een strijd tegen de Tai hexagram van de new
age. De Tai hexagram moet dus afsterven.

81. Deze strijd is zwaar, niet makkelijk, want Tai is
sluw, en zal door ieder gaatje proberen heen te
komen, door ieder gebrek aan kennis. Daar maakt
hij dankbaar gebruik van.

82. Tai heeft ook versterking ingeroepen, namelijk
van zijn fundament, Twei, het blijmoedige (meer),
hexagram 58. Het gevaar van deze hexagram is
dat het het berouw en de ellende-kennis kan doen
verdwijnen. Deze hexagram heeft zijn eigen
discipline en bekering, want er moet aan heel wat
voorwaarden voldaan worden om deze hexagram
gunstig te stemmen. En dan is vreugde de beloning.

83. Mensen, pas toch op met vreugde. Alleen in de
kennis is ware vreugde, maar die is gematigd.
Ga niet zomaar voor de vreugde en de vrede.
Jezus kwam niet om vrede te brengen, en ook
Mohammed en Calvijn niet. Zoek de dingen die
boven zijn.

84. Twei is de jongste dochter, de glimlach van
het meer, van zelfovertuiging en vrede.
Met dit beeld worden de jonge Nederlandse
meisjes door hun families doodgegooid,
want dan zijn ze verkoopbaar. Ze moeten
als een Chinees product zijn, waar we het
veel over hebben gehad : de schattige,
altijd glimlachende Chinese meisjes.
Ze zijn aan de Chinese drugs,
de Laodiceaanse drugs van de new age.

85. New Age werkt al vanaf den beginne,
maar ook de hemelse kennis, en die
lijnen zijn altijd met elkaar in oorlog
geweest. Tijd om los te komen van
de verslaving aan de Laodiceaanse
drugs, Chinese drugs. Loskomen van
het oost-indisch doof zijn naar de
hogere kennis.
86. We gaan nog even verder met dit onderwerp.
China zit dus achter die drugs, die
laodiceaanse new age drugs, dus het is gewoon een
Chinese drugs.
We hebben met Chinese
wetenschappers te maken, dus daar mag niet te simpel
over gedacht worden, dus uiteindelijk

komt het aan op diepe scheikunde
om die drugs te kunnen afbreken.

87. Als schepping en zekerheid zo vals is moet er eerst twijfel en chaos komen. De mens is ingedut in berouwloos vertrouwen.

88. Laten we naar de anatomie kijken van de Laodiceaanse drugs :
Twei, de blijmoedigheid
Tai, de smooth peace

89. We zien dus zo een soort chakra-systeem van de Laodiceaanse drugs die de mensheid onder controle houdt.

90. China en India zijn ver afgedreven van hun Afrikaanse oerbron, en daarom moeten ze veel gerecycled worden, geafrikaniseerd. Ook Amerika is erg afgeweken van zijn Afrikaanse oerbron, en moet daarom geafrikaniseerd worden. Maar Afrika is deels ook ver afgeweken van zijn indiaanse oerbron, en daarom moet Afrika gedeeltelijk geindianiseerd worden, zoals de indianen deels geafrikaniseerd moeten worden.

91. Ik had vroeger dromen over gezonken eilanden tussen Amerika en Afrika waar amazones woonden, dus vroeger was er ook een soort brug tussen Amerika en Afrika. Zowel Amerika als Afrika zijn ook zwaar van hun amazone oerbron afgeweken, en moeten daarom ook deels geamazoniseerd worden. De sleutel hiertoe ligt in de verloren eilanden tussen Amerika en Afrika en de verloren brug tussen Amerika en Afrika. Ook ligt de sleutel in het oerorionse Afrika, ook wel Orpeo genoemd.

92. Nu, Afrika, de indianen en de amazones zijn ook heel ver afgeweken van hun gereformeerde oerbron, en daarom moeten zij ook gereformiseerd worden, zoals het gereformeerde ook heel erg is afgeweken van de Afrikaanse oerbron, de indiaanse oerbron en de amazone oerbron, en daarom moet het gereformeerde ook veel geafrikaniseerd, geindianiseerd en geamazoniseerd worden.

93. Alles moet doorvertaald worden tot de oerbron van de natuur, van de hogere filosofie en theologie. Er is teveel van Orion afgeweken. Daarom moet veel ook weer georioniseerd worden.

11.

Laodiceaanse kalveren

1. De mens is zelfbewust, niet kennisbewust, en al helemaal niet ellende bewust. Het zijn Laodiceaanse kalveren die gefokt worden voor de slacht, maar daarvoor zwaar aan de drugs worden gehouden om ze kalm te houden. Dat is wat deze aarde is. Zoete, vleiende woorden willen ze horen, anders zijn ze op hun teentjes getrapt. In het Munchhausen syndroom verzinnen ze van alles over de ander, en bouwen zo hun roddelbladen op waaruit ze leven. Dat is hun bijbel, hun zelfbewustheid en zelfbelangrijkheid. De waarheid willen ze niet horen. De waarheid doet pijn, en ze willen niet lijden voor het goede. Ze willen snoep, geen discipline. Zo gaan ze als

Danaïden door het leven, afgeleid tot bijzaken, wat hun werk is geworden. Ze werken voor het grote niets, altijd maar weer water gieten in een bodemloos gat.

2. De grootste strijd van de mens is niet tegen de vijand, maar tegen zichzelf en zijn redders. De mens is zo'n beetje overgered, overbehouden, in schijnveiligheid. Waar hebben al deze zogenaamde redders de mens naartoe geleid ? De mens is ondankbaar geworden, nooit tevreden, en de mens heeft de roze bril opgekregen, ja, zelfs nu nog, nu de plagen zijn gekomen, wil de mens van geen bekering, berouw en ellende-kennis weten, en proberen ze alles weg te praten, alles goed te praten. De mens weet alles beter. Dat de ander ook een mens is en weer tegengestelde ideeën heeft schijnt de mens niet te intereseren, want de mens zelf weet het toch altijd beter, en is altijd maar weer 'the special cookie in the jar'.

3. Dan is het hoog tijd dat de mens teruggaat naar het 'Ik ellendig mens', en naar het 'gij geheel anders'. Zondert u af. Waar u mee omgaat wordt u mee besmet. Allereerst is dat dus geen strijd tegen uw vijand, maar tegen uw redders en uzelf. Het Munchhausen syndroom heeft alles omgedraaid. Het zijn allemaal verzinsels van de mens, over elkaar, en over zichzelf.

4. Wees bereid om te strijden tegen je drugsverslaving.

5. Ik had een droom dat de mens de spullen buiten had liggen in het veld, in de tuinen, en telkens weer werd de mens opgeroepen om de spullen naar binnen te brengen, maar de mens luisterde niet. Er kwam toen een wind die alles begon weg te blazen, als het einde van de wereld, en er waren lichten, maar toch werd het einde van de wereld toen uitgesteld, en er kwamen tien ijspijlen die op gespannen bogen werden gelegd diep onderin de aarde. De mens staat onder schot. De mens moet leren wat hij moet leren en niet meer uitstellen.

6. Ik was in mijn oude school, het college, en liep naar het lerarengedeelte, door de lerarengang en ging de lerarenkamer binnen. Even later kwam de secretaresse naar me toe, een wat oudere vrouw, en ik sprak tegen haar, maar ze zei dat ik hier niet mocht komen. Ze probeerde streng te zijn, maar dat lukte niet echt, en ik voelde dat ik overwicht had. Ik had het toen met haar over andere onderwerpen, maar ze probeerde telkens me duidelijk te maken dat ik hier niet mocht komen, en dat was vanwege hogere hand, en dat ze in de gaten werden gehouden. Ik zei toen dat wij ook afgeluisterd werden en gefilmd werden soms. Toen zei ze : 'Oh ja ?' En toen hadden we het daar allemaal over. Er was ook de jongere secretaresse van vroeger, maar die deed verder niks en zei ook niks.

7. Dit was een droom. Daarna droomde ik over een landkaart van Orpeo en in het mid zuiden was er een gebied wat Egics heette. Ik was daar toen in de woonwijken. Het was mooi en warm weer. Het begon toen te donderen in de verte, en ik wilde schuilen. Ergens op een veldje stond een klein kerkje, maar van binnen was het een schuur. Ik ging daar toen naar binnen. Het was gewoon een openbare schuur. De donder scheen

niet veel voor te stellen, dus ik ging al snel weer naar buiten, en ging toen door de woonwijken. Er waren wat kinderen waar ik langsheen liep, op de stoep. Er kwam toen een jongetje aanrennen die wat vuil had rondom zijn ogen en ook op andere plaatsen, en hij zei dat hij verwond was. In mijn ogen was het gewoon vuil, en ik zei dat hij zich even goed moest wassen, maar hij zei toen dat hij nergens naar binnen mocht. Er was tussen de huizen aan de overkant een langwerpig gebouw met een openbare douche ruimte en was ruimte, en daar nam ik hem toen naartoe. De douche daar gaf direct warm water en ik begon het vuil van zijn oog en hand weg te spoelen. Ik voelde toen wel dat het een soort wond was, maar onzichtbaar. Het voelde heel broos aan maar was tegelijkertijd een medicijn. Het beschermde de jongen ergens tegen. Ik voelde dat ik zelf ook die wond had toen. Het gaf me een soort van rodig zicht. Er waren overal openbare ruimtes waar mensen gebruik konden maken, dus het feit dat de jongen nergens in de huizen naar binnen mocht was niet zo'n probleem. Het dorp waar ik was was gastvrij over het algemeen vanwege allerlei openbare voorzieningen.

8. Vannacht had ik een droom over de giftandarts. Die heeft tijdenlang gif lopen dumpen, onder dwang, in de mens, wat er dan permanent inzit. Er ging een soort rubberachtige of plastic-achtige stof in het bloed van de mens zitten, wat zich vormde tot slierten, door het hele lichaam heen. Het begon aan de oppervlaktes te komen en ik moest het eruit trekken. Ik voelde me heel anders toen het eruit was getrokken. Het gif wordt van geslacht tot geslacht doorgegeven.

9. Ezau telde zijn sociale status niet, zijn eerstgeboorterecht. Hij was hongerig naar het Woord van God, waar het kommetje rode soep van Jakob een beeld van was, en zo ruilde hij zijn vleselijke status in voor het Woord, wat de beste keuze is wat een mens ooit kan maken, en kwam toen pas daadwerkelijk zijn zonde en ellende onder ogen, vanwege dat het Woord overtuigd van zonde en de rotzooi en ellende laat zien, en hij weende bittere tranen.

10. Het evangelie is niet voor braven. In de kerken zijn allemaal braven. Ze zijn braaf naar elkaar, bang om er niet bij te horen. Ze durven geen heilige huisjes in te trappen, oh zo bang over wat de ander daarvan zou zeggen. Ze zijn braaf en doods. 'Alleen Ezau zal aan haar ontkomen,' staat er geschreven. Ezau was een rebel. Hij had niks met sociale hiërarchieën te maken. Hij gaf niet om zijn eerstgeboorte-rechten. Hij was een kind van de wildernis, strijdende tegen de machten van het vlees. Hij gaf alles op voor het kommetje soep, het beeld van het Woord van het hemelse, waar hij hongerig over was, en hij kwam tot de ellende-kennis, had kennis over hoe diep de wereld, de aarde, was gevallen, in de zondeval. Hij wist hoe groot de zonde en de ellende was. Daar weende hij over, daar zuchtte hij over.

11. Het evangelie is niet voor braven, niet voor de brave Hendrikken en andere brave borsten in de stad, de Johnny-too-goods. Neen.

12. Er is niets geheimzinnigs aan het verhaal van Adam en Eva en de slang in het paradijs. De slang is het geslachtsdeel van Adam wat symbolisch moet sterven om zijn zaad te geven, wat al in Egypte te vinden was in het verhaal over Ra en de slang (apep). Het zaad van de vrouw, haar vagina, zou de slang overwinnen, de slang onder haar voeten vertreden. Dat was het symbolische middel door de hemel gegeven om de mens los te krijgen van de zonde, te wassen.

13. Nee. Het evangelie is niet voor de braven die denken dat sexualiteit er niet toe doet, dat het vies is, dat er niet over gesproken mag worden, vooral niet in de kerk. Dat geloof je toch zeker niet ? Er moet juist betekenis komen in deze dingen, waarom God het geschapen heeft, anders is er misbruik, en dat gebeurd in de stad omdat ze niet weten wat het is.

14. Het evangelie is niet voor de braven. Ezau liet alles achter, en telde zijn leven en sociale status niet. Hij liet de doden de doden begraven.

15. De mens kent het verschijnsel van de vrouw niet. De man en de mens kunnen niet begrepen worden zonder degelijke amazonologie, oftewel de vrouwkunde. De mens heeft zichzelf gesaboteerd door een gebrek aan vrouwkunde, en nu rotzooit de mens maar raak met vrouwen, wars van enige kennis, niet gehinderd door enige kennis.

16. We moeten verder (reformatie), maar ook terug (regressie), naar het Nederland wat nog Nederduits was, naar het Germaanse Nederland, maar uiteindelijk komen we dan bij de amazone bron van Nederland aan. In het Amazone tijdperk heette Nederland Beloch-Amazonië, en dat waren Nederland en België, Zuid-Nederland, bij elkaar.

17. Waar geestelijkheid overgeestelijk wordt mist het belangrijke principes, telkens weer. Dit is ook het geval als religie overreligieus wordt.

18. Vandaar dat we ook spreken van een Beloch-amazonse Kerk, wat de bron is van de Nederduits Gereformeerde Kerk. Zo gaan we nog een laag dieper.

19. Duitsland : 1500-1600 Theologische Reformatie (Luther, Calvijn) 1700 Filosofische Reformatie (Kant) Nederland : 1800 Regressieve Reformatie (Afscheiding en Wederkeer) (Ledeboer, Kuyper)
1900-2000 Zondologische Reformatie (Steenblok, Mallan, 1953)

20. Och, Laodiceanen, keert toch terug tot de vrouwkunde. U moet uw hemelse moeder weer leren kennen, opdat gij tot wedergeboorte zult komen.

21. Zo kan de mens loskomen van het Wups-geslacht, wat een vals demonisch en gedeformeerd geslacht is, een laodiceaans geslacht wat valse drugs aanhangt. Van deze bloedlijn moet de mens losgesneden worden.

22. Ik had een droom dat ik moest vluchten van de koningskerk van 1816, de kerk die alles aan de koning had onderworpen in plaats van God, in

liberale vrijzinnigheid. Vrijzinnigheid is alleen maar goed tot een bepaalde mate, zolang het niet afwijkt van de hemelse inzettingen. Te weinig vrijzinnigheid kan ook weer een gevaar zijn, van bijvoorbeeld letterslavernij, dat de mens overdogmatisch wordt, wat ook altijd een kenmerk is geweest van de reformatie. Daarom moest de reformatie nog worden voortgezet.

23. Ik moest vluchten over een meer tot 1834, het jaar van de afscheiding en de wederkeer. Ik werd geholpen door de hemelse wachters van 1834. Ze hadden een wapenrusting van plastic. Ze hadden grote laarzen van plastic aan. Ik werd op het meer verschrikkelijk aangevallen door de geesten van 1816 die het volk niet wilden laten gaan. De wachters van 1834 konden met deze geesten afrekenen. Ze gaven mij een plastic bovenarmband en een plastic hesje. Maar ik merkte dat ik nog steeds niet met de geesten van 1816 kon afrekenen. Ik vroeg me af wat het geheim van de wachters van 1834 was. Het bleek hun plastic gordel te zijn, hun riem, die over de buik ging. Het was de Unie van Utrecht. De Unie van Utrecht was de geuzengelofte tot verzet tegen de Spaanse overheersing in de tachtigjarige oorlog, in 1579, en het aanstellen van de Nederduits Gereformeerde Kerk van Emden, van 1571, als Moederkerk van Nederland.

24. Ik wilde die gordel ook ontvangen, en ik kwam in aanraking met andere geuzen, en die vroegen mij hoe Utrecht werd genoemd in de taal van de voorouders, want dat zou belangrijk zijn, dan zou die gordel geactiveerd worden. Ik zei toen : Anderlech, want dat was de amazone naam voor Utrecht in het amazone tijdperk.

25. Ik kreeg toen een bijbel te zien, en helemaal aan het einde was er een landkaart, en daar waar Rusland lag stond Lovz. Dat was een gebied in het Name gebied, de Amazone naam van Rusland. Er waren dingen fout gegaan in Lovz, en daarom kennen we het huidige tijdperk. Teveel vrijzinnigheid, wat ten koste gaat van de hemelse inzettingen, daar aan afdoet, wordt tot valse koninklijkheid. 1816 was een mengsel van Russische, Engelse, Franse en Spaanse geesten, als Alva die weer toesloeg, niet los wilde laten. Het is de doodsvijand van Nederland.

26. De amazones waren de vrouwen van de geuzen, die achter hun mannen stonden, hen moesten toerusten voor de strijd tegen de Spaanse overheersing van Filips II in de tachtigjarige oorlog. Zij belichaamden de Nederduits Gereformeerde Kerk, de moeder kerk van Nederland. Meer dan ooit heeft Nederland deze geuzinnen nodig.

27. Hendrik de Cock rekende af met de teruggekeerde geest van Alva, die weer opnieuw toesloeg. Ledeboer en Kuyper streden aan zijn zijde tegen deze geest, want het hield Nederland verstandelijk en gevoelsmatig nog steeds in de greep. Deze geest wilde het volk niet laten gaan, en had zichzelf in andere vormen gegoten, via de expansie-drift van Frankrijk. Het is nooit een daadwerkelijke religieuze geest geweest. Het ging altijd om geld en controle, opdat de elite zich kon uitleven in het laodiceaanse-bourgondische. Het waren lauwe

Laodiceanen waar de Cock tegen streed. Hij streed vanuit Ulrum, Groningen, en later Smilde, Drenthe. Hij was namelijk met zijn gezin in 1935, na de afscheiding in 1834, vertrokken naar Smilde vanwege vervolgingen en onderdrukkingen in Ulrum, maar nog steeds kreeg hij boetes voor het prediken van de afscheiding.

28. De Cock vertrok dus van Ulrum naar Smilde, nadat hij voor drie maanden in de gevangenis had gezeten. Hij wilde in Smilde een nieuw leven beginnen. Hij overleed in 1842 aan een ernstige ziekte, en zelfs toen werd hij niet met rust gelaten, want vandalen probeerden zijn graf te vernielen. Daarom moest zijn graf bewaakt worden. Hij werd begraven in Groningen. Die ernstige ziekte die hem velde was een longziekte. Toen hij zich in Smilde had gevestigd met zijn gezin werkte hij nog wel voor de christelijke afgescheiden gemeenten in zowel Drenthe als Groningen, en hij had veel tegenstanders.

29. Wij moeten ons vast blijven houden aan 1834 en het uitwerken, met de gordel van de Unie van Utrecht aan, wat een verzetsgordel is. Na Smilde werd hij in 1837 aangesteld tot predikant, waar hij in 1842 overleed. Groningen was het laatste station van zijn leven. Drenthe blijft belangrijk als een belangrijke vluchtroute in zijn leven. ‘Van Ulrum tot Smilde’ is hem op zijn hart geschreven, en nog steeds hebben de geuzen een schuilplaats in Smilde.

30. Hendrik de Cock hield van Ulrum, maar na zijn vrijlating was het onmogelijk nog daar te werken. De soldaten van Ulrum maakten hem het leven onmogelijk. Hij moest daarom wel zendeling worden, en vertrok naar Smilde, naar Drenthe. Dit pad ligt er voor ons allemaal. Zijn boodschap is altijd geweest dat een mens niet zalig wordt door vleselijke werken, door het houden van menselijke geboden, maar door de werkingen van het hemelse Woord, wat in waakzaamheid ontvangen kan worden.

31. Het beest was Laodiceaans. Hiervan wilde Hendrik de Cock zich afscheiden. De kerk was zo vrijzinnig, liberaal en laodiceaans geworden, dat Hendrik de Cock, die de geschriften van Calvijn had bestudeerd, terugriep tot de hemelse beteugeling, tot de zoogvrouwen. Hij noemde het feit dat de waarheid was aangerand, en dit had Nederland naar de rand van de afgrond gebracht. Het was een diepe Laodiceaanse zondeval die hij onder ogen was gekomen, en waar hij tegen streed. De waarheid was verdrukt, vertrapt en vertreden door leugenprofeten en lastermonden, stelde hij, die onbeteugeld waren, en de minnaren en onderwijzers van de waarheid waren verworpen en geweerd, als eenzame jongelingen. Hij riep op tot toetsen. Hij riep op tot afscheiding. Hiervoor kwam hij in de gevangenis terecht.

32. Er waren vele flauwmoedigen en dwaalgeesten. Hij waarschuwde tegen de listigheid van schone titels en opschriften. Er waren grijpende wolven in de gemeente binnengeslopen die geen herders waren. Het waren verleiders. Hij verkondigde dat de

bomen van ongehoorzaamheid zouden vallen en zullen blijven liggen waar ze waren, tot in alle eeuwigheid. ‘Gelijk de boom valt, blijft hij liggen.’ Het was geen strijd tegen vlees en bloed, zoals de Fransen deden. De Fransen waren een beeld van vleselijke strijd en grijpzucht, en dat was de basis voor de 1816 kerk, en daar moest de mens van loskomen. Het volk was te gronde gegaan door handelsgeesten, door lichtzinnige drogredenen die niet zijn geworteld in de ellende-kennis.

33. ‘Spreek tot ons zachte dingen,’ zegt het laodiceanisme, het religieuze hedonisme.

12.

Laodiceaanse drugs

1. 1835 is een belangrijk jaar in de theologie. De Nederlandse Luther van de Afscheiding, ook wel de Regressie genoemd (De Wederkeer), vluchtte van Ulrum, Groningen, tot Smilde, Drenthe. Het was een tijd van grote vervolging en onderdrukking. De koningsgeesten of willemsgeesten zaten achter hem aan, die wilden dat hij zou buigen voor de koningskerk van Willem I. Die had de Nederduits Gereformeerde Kerk van 1571 (Duitsland) en 1579 (Nederland) onderworpen aan het Nederlands-Franse cesaropapisme, een systeem waarin de wereldse leider ook tegelijkertijd de geestelijke leider is, in dit geval als de Nederlandse farao. Waar de Fransen nog een zekere godsdienstvrijheid kenden was dit niet het geval bij de vernieuwde kerk van 1816. De mens moest onderworpen worden aan de hervormde paus, aan de nieuwe Nederlands Hervormde Kerk, want zo ging deze koninklijke vorm van de Nederduits Gereformeerde Kerk nu heten.

2. 1834 was het jaar van de Afscheiding, waarin de christelijke afgescheiden gemeenten ontstonden, o.l.v. Hendrik de Cock, die de geschriften van Calvijn had bestudeerd. In principe was het toen weer gewoon de Nederduits Gereformeerde Kerk. Kuyper noemde zijn afscheiding in 1886 van de Nederlands Hervormde Kerk de Nederduits Gereformeerde Kerken, wat in 1892 werd tot de Nederlands Gereformeerde Kerken in Nederland. Dit was een poging om de moederkerk van Nederland te herstellen en onder God te plaatsen, in plaats van onder de koning.

3. Dit systeem van Kuyper werd ook meer en meer een systeem van kerken, van synoden, en daarom was er in 1944 de vrijmaking van Klaas Schilder, want die wilde dat God het voor het zeggen had, en niet de kerk.

4. Er werd teruggewezen op Dordrecht, op 1618. Daar was het één en ander mis gegaan. Als we naar 1816 kijken, waar ook het één en ander misgaat, dan bestaan die jaren uit dezelfde cijfers, maar dan zijn de 8 en de 6 gewisseld. 1618 stond voor overreligieusheid, en 1816 stond voor overvrijzinnigheid, wat in principe gewoon bij elkaar hoort, en wat de fundamenten zijn, de twee vleugels, van de geest van Alva. Daarom moest 1834 wel komen, en in 1835 vond de wederopgebouwde Nederduits Gereformeerde Kerk een

schuilplaats in de Smilderse wildernissen. Ook hier werd deze kerk nog vervolgd, want er volgden nog vele boetes voor Hendrik de Cock vanwege het prediken van de Afscheiding en de Wederkeer. De Nederduits Gereformeerde Kerk was op een regressief-gereformeerd fundament gekomen, als regressief-gereformeerde kerk. Dat was een begin. Nu moest men nog tot de dieptes van Smilde zien te komen.

5. 1835 was dus een belangrijk geuzenjaar in de strijd tegen de omgevormde geest van Alva. Alva was inmiddels diep doorgedrongen tot het hart van Nederland, in vele vermommingen. De koning had de plaats van God ingenomen, en daarna zou de kerk de plaats van God innemen. Zo is dat altijd geweest. 1835 was een belangrijke vluchtroute. De mens moest weer buigen voor de hemel. Cesaropapisme is van het vlees. Het vlees wil koning zijn, het vlees wil kerk zijn, en het vlees wil God zijn. Dat is wat de geest van Alva is. Het is een losbandige, onbeteugelde geest die zijn eigen systeem heeft opgezet om de mens te onderwerpen aan de maatstaven van het vlees, en deze geest is zeer koppig en chronisch. Groningen had de eerste stap gezet in de Afscheiding in 1834 (Ulrum), en Drenthe zou de tweede stap zetten in 1835 (Smilde).

6. We zien in 1953 de Zondologische Reformatie van Steenblok en Mallan, het terugkeren tot de ellende-kennis, de kennis van de diepte van de zondeval, van de grootte van de zonde. 53 is verbonden aan 35. Die getallen horen bij elkaar. De mens ging van de 18 naar de 19, en zo draaiden de getallen. Dit zijn ook ezelsbruggetjes in het bestuderen van de kerkgeschiedenis.

7. Er was in de jaren 1800 een oorlog tussen de hervormden en de gereformeerden, en die is eigenlijk altijd gebleven. De hervormden beroemden zich op 1816, dat de gereformeerde kerk was overgegaan tot de hervormde kerk, en vervolgden zo de gereformeerden. Daarom wilden velen de naam gereformeerd niet meer gebruiken, terwijl anderen de vervolging voor lief namen, en herstel wilden zien van de nederduits gereformeerde kerk. Zij die vrijheid wilden noemden zich de christelijke afgescheiden gemeenten, en zij die gereformeerd wilden blijven ondanks de vervolgingen noemden zichzelf de gereformeerde kerken onder het kruis, de zogeheten kruisgemeenten of kruiskerken.

8. Ik heb die strijd ook in de familie gezien. Mijn opa was hervormd, en mijn oma nederlands gereformeerd. Als mijn oma de naam Jezus Christus zei was mijn opa overstuur. ‘Mens, hoe durf je dat te zeggen ?’ Voor beide kanten valt veel te zeggen.

9. Willem I trad af in 1840 en overleed in 1843. Willem II, de zoon van Willem I, werd in 1840 koning, en zo begonnen langzaam de godsdienstvervolgingen te verdwijnen. In 1848 stopte de vervolging geheel vanwege aanpassingen in de grondwet. Vanwege 1840, 1843 en 1848 kwamen de gereformeerde kruiskerken en christelijke afgescheiden gemeenten in 1869 samen als de christelijke

gereformeerde kerk. Het was weer veilig om de naam gereformeerd te gebruiken. Veel van de christelijk gereformeerde kerk ging op in de doleantie van Kuyper, in het herstel van de Nederduits Gereformeerde Kerk, en het overblijfsel daarvan bleef gewoon de christelijk gereformeerde kerk, in 1892. Jacobus Wisse zorgde voor het voortbestaan van de christelijk gereformeerde kerk, buiten de doleantie van Kuyper.

10. Er waren ook andere groepen die buiten deze twee verenigingen bleven van Kuyper en Wisse. Dezen verenigden zich met de gemeenten van Ledeboer in 1907 in de gereformeerde gemeente van Kersten.

11. Toen Hendrik de Cock van Noord-Laren naar Ulrum ging werd hij daar in 1829 werd bevestigd door zijn acedemievriend Hofstede de Groot, die daar ook voorganger was, maar waarvan veel werd gemist in de prediking. De sleutel tot de afscheiding van 1834 is eigenlijk een gemeentelid daar geweest, genaamd Kuypenga. Hij werd de leerling van De Cock, maar was de sleutel tot verdere bekering van De Cock, want Kuypenga sprak vaak over zijn verdoemelijkheid tot God, waarbij hij zei dat hij geen zucht tot zijn zaligheid zou kunnen brengen, waarmee dan bedoeld werd dat we nergens komen met zomaar vleselijke werken. Hij kreeg niet alleen het besef hoe groot de zonde en de ellende was (zondag 1 van de Heidelbergse catechismus), maar ook hoe verdoemelijk hij was voor God, als een besef van de grootte van het oordeel wat daarover moest komen. En verdoemelijkheid is niet iets naargeestigs en zwartgalligs van ‘straf als doel op zich’, maar ‘het in aanmerking komen voor correctie’, oftewel de hemelse zorg en tucht, als middelen van de hemelse opvoeding, iets wat bij het zoonschap hoort, want wat er veel insluipt in gedeformeerde kerken is dat ze de verdoemelijkheid op anderen proberen te schuiven, en zo wordt het corrupt en gruwelijk.

12. Nee, het oordeel begint bij God’s huis. De gedeformeerde kerk is Laodiceaans. Zij leven in projectie, zonder zelf-reflectie, zonder introspectie. Daarom moet de mens terugkeren tot de Zondologie en tot Kuypenga, en gaan inzien hoe verdoemelijk hun vlees is voor God. We hebben het hier over de bron van de Afscheiding. Zonder het besef van de verdoemelijkheid is er geen afscheiding mogelijk. (Zie Een Schat in Aarden Vaten, eerste serie, III, Werken zolang het dag is, het leven van Hendrik de Cock, 1915, p. 12)

13. Och Laodiceanen, bedenkt toch hoe diep gij zijt gevallen, hoe verdoemelijk gij zijt voor God.

14. Kuyper noemt de zondeval, ook in het Noachitische tijdperk, brooddronkenschap, een woord wat tuchteloze overmoed betekent, joligheid. Hij benoemt het wenen over de zonde, de schuld, en de doodschuld van het menselijk geslacht als teken van de wedergeboorte.

15. G. Wisse predikte dat Nederland aan de rand van de afgrond was gekomen, dat er een stortvloed was gekomen van geestelijk verval, dat de

mens werd bedrogen door een duivelse genotscultuur, een verdovend gevaar van welvaartscultuur.

16. In Ulrum kwam de Cock in aanraking met Kuypenga, en zag zo in hoe verdoemelijk hij was voor God, en door deze gewaarwording veranderde zijn prediking, om zo te leiden tot 1834 en 1835, in de dieptes van Ulrum en Smilde. Oh, laat de mens toch gaan tot de Ulrumse wildernissen om zo het Smilderse geheimenis te aanschouwen. Zo breekt de mens los van het vlees, en zal het zaad volledig uitgestort worden en geheel sterven, omdat de mens tot wedergeboorte kan komen in de baarmoeder van moeder Ulrum, die Smilde is.

17. In de jaren daarvoor begonnen de woorden van Kuypenga steeds meer door te dringen tot de Cock, van zijn verdoemelijkheid tot God, en daarom is 1831 een absolute basis geweest voor 1834. Reeds in 1831 begon de afscheiding in Hendrik de Cock zelf. Hier werden de voorbereidingen getroffen voor de grote exodus.

18. We spreken van de grote depressie van de jaren 1800, ruwweg van 1831-1842, de dertiger jaren van de jaren 1800, waarin de mens werd herinnerd om los te breken van zijn Laodiceaanse houding van 1816.

19. In mijn jeugd voelde ik me opgesloten in de Nederlands Gereformeerde Kerk. Het pakte me niet. Ik had het gevoel dat er iets miste. Met catechesatie speelde de dominee een tape af met daarop een fragment van ‘Children of the Damned’, kinderen der verdoemden, van de band Iron Maiden. Dat pakte me wel, maar hij speelde het af om ervoor te waarschuwen. Het was maar een fragment, en sinsdien vroeg ik me af hoe het nummer verder zou gaan. Het was een open einde, en ik verzon van alles in mijn hoofd. De kinderen der verdoemden, of verdoemelingen, zijn de kinderen van 1834, die blootgesteld werden aan de geuzenvervolgingen. Je mocht namelijk niet afwijken van het heersende. Geuzen was een woord voor armoedszaaiers, verschoppelingen, verdoemden, bedelaars, smekelingen. Een verdoemeling betekent in het Egyptisch ‘een besnedene van het hoofd’, oftewel iemand die zich niet braaf aan leiders onderwerpt. Het betekent ook de besnijdenis van het verstand (d’m). Ik had als kind dromen dat de amazones tot me kwamen, me riepen, als een beeld van Moeder God, als een beeld van de wederopbouw van de moederkerk van Nederland, de Nederduits Gereformeerde Kerk. Het beginsel van deze kerk, die in Emden, Oost-Friesland, in Duitsland, ontstond, was ‘geen kerk zal over de andere kerk heersen.’ Het was een beginsel van godsdienstvrijheid. ‘Geen leider zal over een andere leider bepalen, geen mens zal over een ander mens bepalen. Alles is onderworpen aan God. Alleen God kan bepalen, en God’s wegen zijn ondoorgrondelijk.

20. De veronderstelde wedergeboorte is geen daadwerkelijke wedergeboorte, dus eigenlijk een soort gokken, en kan een mens op het verkeerde been zetten en doen indutten.

21. Dit is dus een half-half leer, en een

hele gevaarlijke formulering. G. Wisse streed hiertegen en noemde het de gevaarlijkste dwaling van die tijd. Klaas Schilder streed tegen de ‘algemene genade’ van Kuyper, omdat Klaas Schilder leefde vanuit het werkverbond.

22. Kuyper : veronderstelde wedergeboorte, algemene genade. Natuurlijk nuanceert hij dit, en noemt hij de algemene genade slechts een uitstel van het oordeel, maar het is en blijft gevaarlijk. Het genade tijdperk doet de mens in slaap sussen. De mens moet zich bekeren van zijn boze en vleselijke werken. Het is allemaal heel half half bij Kuyper.

23. Ik had weer een droom gehad over de Kuyper kerk van 1886. Mensen, hier ging het verkeerd. Het heette de Nederduits Gereformeerde Kerken in Nederland, als een poging om de Nederduits Gereformeerde Kerk weder op te bouwen, die in 1816 was weggenomen, was veranderd tot Nederlands Hervormde Kerk, onder koningsbevel. We kunnen 1886 beter de Unie van Kuyper noemen. Hierin kwamen nieuwe afgescheidenen samen met oude afgescheidenen.

24. Er waren al eerdere unies geweest, zoals die van Middelburg in 1869, de Unie van Middelburg, die ze de Christelijk Gereformeerde Kerk toen noemden, waarin vervolgde kruisgezinden zich herenigden met de Cocksianen, de christelijke afgescheiden gemeenten. Ook daarover had ik een droom.

25. Ik was op de planeet Drenthe in een parallelle wereld en zou naar het station gaan om terug te gaan naar mijn geboortedorp. Ik kwam daar mijn vader tegen, een parallelle vorm. Hij had een glimlach, en het viel me op dat hij een stuk kleiner was. Hij gaf mij toen 15 euro voor nog een soort van ‘verjaardag’, een soort van iets wat ik bereikt had door mijn werk. Toen liep ik verder op het station om een treinkaartje te kopen. Het waren geen treinkaartjes, maar druppels die je op je tong moest nemen. Ik liet het druppeltje op mijn tong vallen en zo kwam ik aan in mijn geboortedorp, als door een droom.

26. De parallelle vader had een probleem met onreinheid, en kon dat niet inhouden. Het was een ziekte, en ik zei dat ik hem daarbij zou helpen. Hij was christelijk gereformeerd, en ik zei tegen hem dat daar het probleem was. We moesten verhuizen naar Smilde. We moesten gewoon nederduits gereformeerd zijn. We kregen voor die verhuizing 3 druppels op de tong. Zo gebeurde die verhuizing dus als iets medicinaals in het lichaam.

27. Het ging fout in 1886, en fout in 1892. We moeten terug naar Smilde. Ook Klaas Schilder kwam meer en meer in gevecht met de geesten van Kuyper, wat tot zijn afzetting leidde, en tot de vrijmaking in 1944.

28. Dit was ook de basis voor 1953, want ook de gereformeerde gemeente was aan het indutten onder invloed van deze geesten. Het zijn wereldsgezinde geesten met een religieuze schijn. Het is een poedermiddel, een slaapverwekkende zoetheid in de broodjes, wat dus ook als make up

wordt gebruikt voor de vrouwen. Het is een cosmetische industrie. Het zijn mannequins, de etalage poppen van Kuyper. Verschrikkelijk. Blaast de bazuin. Keer terug tot de Nederduits gereformeerde kerk, keer terug tot 1834, tot Kuypenga in 1831 om een verdoemeling voor God te worden, oftewel iemand die in aanmerking komt voor de hemelse correctie, een hoofd-besnedene, geen brave Kuyperborst meer. Och, laat uw verstand besnijden, en ontvlucht de Laodiceaanse schijnkerk. Zij gaat in lichtvaardigheid en schijnheiligheid ten onder, omdat ze bepaalde principes aan hun laars hebben gelapt.

29. Het is laodiceaanse drugs van eigenwaan, eigengerechtigheid, overzelfvertrouwen en verwaandheid. Ze zijn als koeien in de stal die gemest worden voor de slacht, totaal bedolven onder deze drugs. Het zijn fokschapen.

30. De mens is allang dood en opgezet als etalage poppen in de kerk. De tachtigjarige oorlog was nog niet afgelopen. De geuzen hadden nog steeds een strijd te voeren.

31. Waar Kuyper overvloedig hamerde op zijn genadeverbond, hamerden Wisse en Schilder op het werkverbond. Wisse hamerde ook op het weenverbond, wat Kuyper soms ook wel noemde, maar het genadeverbond was overheersend in de Kuyper kerk.

32. Daarom moest na 1886 1953 terugkomen om weer terug te wijzen, als een weg uit Laodicea. Laodicea was de hoer die op het beest reed, die handelde met de koningen der aarde. Ze zouden elkaar weldra aan stukken rijten en verscheuren.

33. In de edomitische reformatie van de jaren 1700 was Ezau een type van Yeshua, want hij legde zijn eerstgeboorterechten af, zijn hemelse status, voor het kommetje van het rode, oftewel het beeld van de verworpenheid en het lijden, de hongerheid tot het hemelse woord, waarin al het vleselijke afsterft. Hier stierf het zaad volledig. Dit was een weerklank van het pad van Ismael.

34. In de jaren 1700 leefde het Israelitisch-Edomitisch christendom zeer op in Oost-Europa, die op gnostische basis het pad van Ezau predikten ter bevrijding van de aardse wetten. Ezau was in deze cultus een soort messias. Ook was de basis ascetisch. Jakob zou dit pad op moeten om alsnog tot Seir te gaan als tot het beloofde land, het land van Ezau. Deze religie was interreligieus in de zin dat elke religie wel wat goeds in zich had.

35. In de jaren 1700 werd er een brug gebouwd tussen het Jodendom en het christendom door wat men in Oost-Europa de heilige Edomitische religie noemde. Ditmaal was het geen schaapkudde mentaliteit zoals het christendom was, waarin de slagers zich als herders verkleedden om de kuddes tot de slacht te leiden, maar was het religieuze anarchie. In het christendom was er zowel communisme als kapitalisme. De elites legden kastes op aan de mensen en in die kastes waren de mensen gelijk, maar Edom predikte rebellie en anarchie tegen de aardse rangen en wetten, tegen de aardse

kastensystemen, en ging een stap verder van het zijn van de minste, wat oorspronkelijk ook de boodschap van Jezus was. De kern en oorsprong van het christendom was namelijk Edomitisch, maar het was door rovers gekaapt.

36. Ezau was een eenling, en predikte tegen het bedrog van sociale status en alle ingebakken en ingedutte wetjes van de samenleving, om de wildernis in te gaan. Ezau was de wildernis mens. Het pad van Ezau was een hongerpad, om tot Seir te gaan, waar de holbewoners waren (vgl. Suri, wat in het voortijds 'tranen van verbrokenheid' betekent.) De naam Ezau is afgeleid van Edom, wat rood betekent, als de rode aarde, primitief, en van Se'ir, wat harig betekent, sober, ongetemd. Daarom is het volk van Ezau Edom, van het Hebreeuwse 'd'm', bloed, wat komt van het Egyptische d'm, doem, de besnijdenis van het hoofd, van het verstand. Het volk Edom is het volk van Doem, van de verdoemden, oftewel de besnedenen. Zij hebben het vleselijke volwassene afgedaan, weggesneden, en zijn kinderen, kinderen der verdoemden, kinderen der verdoemenis. Edom was ook een beeld van wijsheid, voornamelijk de Teman stam.

37. Er moest verzoening komen tussen Jakob en Ezau. De religies werden gezien als de verdiepingen, de verschillende divisies van het messiaanse pad, en Jakob moest ingewijd worden in de Edomitische stam. Zo werd de Edomitische religie de brug tussen Jodendom, de islam en het christendom. Het draaide niet zomaar om Ezau, maar om Ezau als pad terug tot de zwarte Madonna, de zwarte Maria, zoals in het lied van Salomo, het hooglied, de bruid zwart was, terug naar de tenten van Sarah (Suri), Rebekka en Bilha. Jakob moest met Ezau verzoend worden. Se'ir, het land van Edom, was het beloofde land, het woeste en wilde land van de holbewoners, natuurbewoners. Daartoe was de geestelijke pelgrimstocht, de bedevaart. Zij moesten daar een ontmoeting krijgen met de zwarte madonna, de zwarte moeder godin. Dit kon alleen door ascetisme en anarchie tegen de huidige kerkelijke instellingen.

38. De kinderkruistochten kregen zo een nieuwe koers. De kinder reformatie van 1200 liep namelijk vast, maar vond in 1700 doorgang. 1200 - Kinder Reformatie 1400 - Hussische Reformatie 1500 - Calvinistische Reformatie 1700 - Edomitisch-Israelitische Reformatie

39. Laten wij daarom verdoemelingen zijn, en dit beoefenen, en de vervolgingen, verwerpingen en onderdrukkingen voor lief nemen om ons laag te houden en de minste te doen zijn. Daarom is er in de Laodiceaanse kerk ook zoveel haat naar Ezau en Ismael, en begijpen ze deze teksten niet, en willen ze niet begrijpen, want zij willen de meeste zijn. Ze hebben de kern van het evangelie verworpen, en zijn zo in hun dwaasheid ten onder gegaan.

40. De Laodiceanen zeggen : 'Och, heeft God Ezau niet gehaat, en Jakob liefgehad ?' Maar ze vergeten dat ook Jezus door God gehaat was aan het kruis, want hij was een verworpene. Dit

had te maken met de messiaanse taak, en het loskomen van de afgoden. Ezau is het zaad van de vrouw wat het beest zal overwinnen, als een antistof. Hierbij ingesloten ligt het zaad van Ismael. Ezau is het zaad van Ismael. Ook dit is het zaad van Abraham en het zaad van de belofte. De Laodiceaan is eng eenzijdig, overeenzijdig, en kent de theologische dialectiek en zinnebeeldigheid van de grondteksten niet. De Laodiceaan is verstikt door het zaad van het beest.

41. Toch spreekt de nieuwe bijbel ook van een ontwaking in Laodicea. Er is een hoger Laodicea en een lager Laodicea. Er is ook een heilige bron in Laodicea. Er zal een grote uittocht zijn. De kinderreformatie zal weer op volle gang komen, want de sleutel van 1700 is gegeven. Alles was vastgelopen in de jaren 1200 in de kinderkruistochten. De zee splitste niet, en de kinderen gingen in slavernij. Na de jaren 1700 begon alles weer mis te gaan. Daarom moet de mens terug naar 1700, en zo tot de bronnen van het Edomitische Israelitische en gereformeerde. Het was een belangrijke schakel in het wezen van de Nederduits Gereformeerde Kerk. Hier scheurde Laodicea zich van deze kerk af, en maakte haar eigen kerk, of dat nu onder dezelfde naam was, of met een andere naam.

42. We mogen de rivier van de tranen van Ezau volgen, terug tot het pre-adamitische tijdperk van Sukker, de eerste Adam, en zo komen tot de oerbronnen van het orionse Afrika, waar Nederland ook eens deel van was, als het Afrikaanse Nederland, Beloch. Van deze paradijselijke beginsituatie is Nederland afgevallen. Dat was een Edomitisch-Israelitisch en Edomitisch-gereformeerd Nederland, de oerbron van de Nederduits Gereformeerde Kerk, de moederkerk van Nederland eind jaren 1500, 1600 en 1700.

43. Och, Laodiceanen, ontwaakt toch. Er wordt op uw deuren geklopt.

44. Als we beseffen dat in de Septuagint al erop werd gewezen dat het paradijs Edom is (Edem) en in de Ethiopische bijbel (Edom), dan krijgt Ezau een veel belangrijkere plaats in de verkondiging van het Woord, en zo ook Ismael. In de wortels is Edom nog steeds Adam, en d’m, een Egyptisch woord voor de besnijdenis van de leiders.

45. We zullen deze belangrijke en vaak missende schakel van de kerkgeschiedenis bespreken.

46. Jakob Frank (1726-1791) claimde dat er alleen redding was, op grond van deze principes, in de religie van Edom, op het pad van Ezau. Dit was waar Jezus op terugwees. Jezus riep het uit in zijn lijden en sterven : ‘Mijn God, mijn God, waarom hebt gij mij verlaten,’ want hij was onder de engelen gesteld, en in zijn plaatsvervangend lijden, in zijn medelijden, verworpen van God, wat als een ragnarok ervaring was om de valse bruggen tussen de mensenwereld en de godenwereld af te breken. Door zijn verworpenheidslijden kon de zonde hem niet aanraken. Hij had net als Ezau zijn sociale en familiaire eerstgeboorterechten afgelegd, dezelfde rechten die de mensen gebruiken om dieren te

onderdrukken. Het waren vleselijke rechten. Jezus weende de tranen van Ezau, de tranen van de verworpenheid.

47. Jakob Frank noemde Polen Edom. Zijn volgelingen waren de Frankisten, Edomitische Israelieten, Edomitische gereformeerden, die het belang hadden ingezien van de zinnebeelden van Ezau. Het pad van Ezau leidde dus tot Polen. Voor Jacob Frank was Polen het beloofde land, het paradijs. Hier ontmoette Jakob Ezau weer. Dat moest hij vervullen. In Polen zouden de verloren stammen van Israel herenigd worden, en daar hoorde de stam van Ezau ook bij.

48. Alleen door Ezau zou er tot de hogere Jakob gekomen kunnen worden, om zo de lagere Jakob achter te laten. Het pad leidde terug tot de Torah uitgebeeld als een vrouw, als de zwarte Madonna. Deze vrouw werd soms naakt voorgesteld en gekust. Er werd ook om deze vrouw heengedanst. Dit moest allemaal leiden tot religieuze anarchie. We spreken dus ook over een Edomitische reformatie in de jaren 1700 die parallel liep aan de Nadere Reformatie. Over deze twee lijnen ontwikkelde zich de Nederduits Gereformeerde Kerk. Deze lijnen kunnen niet zonder elkaar. Vaak wordt alleen de Nadere Reformatie besproken, en niet de Edomitische Reformatie. Dat is dus vaak een missende schakel in de kerkgeschiedenis.

49. In 1760 bereikte deze religie zijn hoogtepunt, maar Jakob Frank werd gevangen genomen, en ook zijn volgelingen, toen hij naar Warschau was gegaan. Ze werden gevangen gezet in het Jasna Góra-klooster in Częstochowa, wat één van de grootste heiligdommen van de Zwarte Maria ter wereld is. Hier werd hij voor dertien jaar vastgehouden. Dit was zijn Golgotha, en vele van zijn volgelingen gingen om hem heen wonen om contact met hem te houden, want ze zagen hem als een martelaar. Ook wij moeten gaan van Warschau (Getsemané) tot Czestochowa (Golgotha) om ons als verdoemelingen te onderwerpen aan de Zwarte Moeder God. Zo zal het vlees niet meer kunnen opstaan. In zijn gevangenschap tot de Zwarte Maria, de Zwarte Moeder, werd dit zijn centrale theologie. Het pad van Ezau moest terugleiden tot de Zwarte Moeder, waar alles om draaide. Toen hij stierf in 1791 werd hij opgevolgd door zijn dochter Ewa.

50. De leugenachtige Jakob, de bedrieger, bedroog zijn broer Ezau, en Esau weende met tranen van verbrokenheid en verworpenheid. Jakob was de Judas. Het christelijke volk waant zich Jakob, en blijft hiermee Ezau bedriegen. Het is een kenmerk van Laodiceaans-barbaars leven. Het westen gaat ten onder in haar overmatige rijkdom en luxe weelde, en moet daarom weer leren luisteren naar Ezau, die wijst op de armenbelasting, op gematigd leven, op soberheid, het zijn van een verdoemeling voor God.

51. De cultus van Jakob Frank uit de jaren 1700 kwam voort vanuit de cultus van de profeet en messias Zevi in de jaren 1600. In 1648, het jaar waarin de tachtigjarige oorlog tot een einde kwam, beweerde hij dat hij de messias was. Hij was een Ottomaanse Jood. De

wereld was op weg naar het jaar 1666, waarvan ze dachten dat het het jaar van de Apocalypse zou zijn, vanwege dat 666 in het jaartal zat. Velen vreesden dit, en bekeerden zich tot Zevi. Toen dit jaar was aangebroken bekeerde hij zich tot de islam en zei dat God hem tot een Ishmaeliet had gemaakt.

52. Zijn profeet, Nathan, had in het jaar daarvoor, in 1665, gezegd dat de wereld in 1666 overwonnen zou worden zonder bloedvergiet. De Messias, Zevi, zou de tien stammen van Israel terugleiden tot het beloofde land, rijdende op een leeuw met een draak met zeven koppen in zijn bek. De draak zou overwonnen zijn door Zevi. Het was dus iets heel profetisch dat de Jood Zevi tot een Ishmaeliet werd. Daarin ligt het geheimenis van de val van de draak, het collectieve vlees. De wereld zou overwonnen worden door Nathan zelf, de voorloper van de Messias, die beweerde de verrezen Elia te zijn. In dit proces zou de Messias, Zevi, in het verslaan van de draak, zelf tot de draak worden, tot farao, en zo de slang van Mozes zijn. We zien dit ook gebeuren in het lijden van Jezus, die aan de zonde en aan satan gelijk werd, oftewel de tegenstander verving, en zo zelf tot tegenstander werd, wat weer de Ishmaelitische en Edomitische filosofie is, en de theologische dialectiek, wat ook in Numeri 22:22 gebeurde, waar God in de satan veranderde om Bileam tegen te houden. Het worden van de vijand is een oorlogsstrategie, wat ook een oud indiaans gezegde is, dat je de vijand overwint door de vijand te worden. Het zijn immers zinnebeelden, geen letterlijkheden. Ook Job was een beeld van de messias, en werd door zijn lijden tot farao.

53. 1600 - Ismaelitische Reformatie (1666) 1700 - Edomitische Reformatie

54. Ze predikten boete, iets wat voor Laodiceanen vaak een vies woord is. Dan kijkt de Laodiceaan apathisch om zich heen, en doet alsof hij niks gehoord heeft.

55. Wij moeten op het strand wachten op de hemelse vogel van 1953, een zwarte adelaar. Dit is de Zondologische Reformatie, de Steenblokkiaanse Reformatie. Hij verliet de Kuyper kerk in 1942. Het was als de uittocht van Ismael. Klaas Schilder werd in 1944 afgezet en ook dit werd een uittocht uit de gereformeerde kerk van Kuyper. Het werd genoemd de Vrijmaking, en ook werd het de Wederkeer genoemd, oftewel de Regressie van de jaren 1900, de veertiger jaren. Er was alreeds een regressie geweest in de jaren 1800, ter afscheiding van de nederlands hervormde kerk. In 1886 ontstond de Kuyper kerk, wat een probleem was na de koningskerk. 1886 was de opvolger van 1816.

56. Ook Vonk werd in 1944 afgezet. In ons onderwijs boek ‘Het Leven is Literatuur’ uit 2022/23 staat hierover : ‘C. Vonk werd met zestien anderen in 1944 afgezet als predikant. Hij is ook bekend van de Voorzeide Leer, en van het blad Opbouw, wat de voorgeschiedenis was van de Nederlands gereformeerde kerken. Hij schreef in het eerste nummer van Opbouw, in zijn artikel ‘Het brood der Kerk’ dat het fanatisme steeds meer begon te groeien in de vorm van het

zich willen blijven handhaven tegenover God, het ‘iets willen zijn’ voor God’s aangezicht, wat het vlees in stand wil blijven houden. Hij zegt : ‘Van het niet gebroken en verdoemd willen worden voor de levende God.’ Hij noemt dit de oerzonde. De zonde in de mens, het ego, moet verdoemd worden. Dat moet in ieder mens gebeuren. Een heleboel mensen willen die verdoemenis ontwijken en projecteren dat graag op iemand anders, maar de mens moet zelf in die verdoemenis gaan. Pas dan kan de mens opgenomen worden.’

57. Ook C. Steenblok predikte boete en bekering, en stelde de prediking van de ellende kennis en van de doodsstaat door de zonde centraal, want daar moet het eerst beginnen, wat de theologische diagnose is. De mens moet weten hoe groot zijn zonde is, hoe verdoemd hij is voor God, hoe groot zijn ellende is, hoe diep hij is gedaald in de zondeval, en hoe dood hij is door de zonde. Hij wees daarom het te snelle aanbod van genade af. Dit werd hem niet door de Laodiceanen in dank afgenomen. In 1953 werd hij ontslagen als docent van de gereformeerde gemeente, en zo noemde hij zijn werk ‘De Gereformeerde Gemeenten in Nederland’, ofterwel de GGiN, waarin hij later werd opgevolgd door F. Mallan. C. Steenblok werd ook in de GGiN als docent ontslagen, in 1964. Sindsdien was er veel om zijn persoon te doen, met voors en tegens. Feit is dat hij een belangrijke boodschap predikte die door de Laodiceanen maar wat vaak wordt vergeten of omgedraaid. De Laodiceaanse kerk is blind, en kan het belang van 1953 en de boodschap van Steenblok niet zien.

58. De Laodiceaanse mens praat er liever omheen. Ineens heeft de Laodiceaanse mens duizenden anderen dingen te doen, als deze onderwerpen ter sprake komen. Ik heb dat in mijn werk steeds weer gezien. De Laodiceaanse mens probeert ergens van te vluchten.

59. Geloof is één van die drugs waar de Laodiceaanse mens naar grijpt.
In zijn gereformeerde dogmatiek stelt in vraag 2221 dat na de jongste dag het geloof ten einde zal zijn gekomen, want dan zien de hemelbewoners de verheerlijkte Immanuel, en zien zij God. Ook de hoop zal teniet zijn gedaan. In 2211 stelt hij ook dat spijzen en buik teniet zijn gedaan. Het eten is dan nog maar slechts een zinnebeeld, iets tijdelijks. Zo zien we ook dat de vraatzucht uiteindelijk zal vergaan. Ook de zee en de verdwijning van de zee is een zinnebeeld (2210), en zal er niet meer zijn.

60. Net als Klaas Schilder, C. Vonk en Steenblok vluchtte ook G. Wisse uit de Kuyper kerk. Hij deed dit in 1921. 1921, 1942 en 1944 zijn dus belangrijke uitochten uit de Kuyper kerk. In 1926 vluchtte Geelkerken uit de Kuyper kerk, die daar geschorst was. Daarvoor was er nog de kwestie Netelenbos, die in 1919 werd afgezet als predikant van de Kuyper kerk, en dit werd in 1920 nog eens door de generale synode bevestigd. In 1921 werd hij toen hervormd predikant in Heinkenszand. Net als Geelkerken behoorde hij tot de beweging der jongeren die vernieuwingen wilden zien in de GKN,

de gereformeerde kerken in nederland, oftewel in de Kuyper kerk.

61. In ons onderwijsboek ‘Het leven is literatuur’ staat hierover : ‘In 1920 heeft de redactie van het blad wat we aan het bespreken zijn (De Reformatie) het over de kwestie Netelenbos in 1919, dus eerder dan de Geelkerken kwestie. Netelenbos geloofde niet in het paradijs, niet in de slang en niet in de boom van kennis van goed en kwaad, maar wel dat er een val is geweest. Als wij het paradijs noemen dan hebben wij het ook gewoon over de voortijden, of natuurtijden. Het is natuurlijk beeldspraak. Netelenbos stelde dat de bijbel de menselijke inkleding is van de hemelse gedachten. Hij maakte onderscheid tussen vorm en inhoud van de bijbel, en stelde dat ze feilbaar waren, en daarom werd hij in 1919 afgezet.’

13.

De verloren stammen van Ismael

1. Ik had een droom dat er een muur kwam tussen mij en de Kuyper kerk. Ik kwam toen op een etage hoger dan de Kuyper kerk. Vanaf een binnenshuis balkon zag ik beneden mijn zusje lopen die naar haar kamer ging. Zij zat dus nog in het internaat van de Kuyper kerk. Ik ben toen naar beneden gegaan en nam haar naar een zijhal en daar gaf ik haar iets terug. Daarna zag ik mijn moeder vanaf de hogere etage op een scherm, en zij veranderde in een jong meisje uit een kinderboek.

2. De islam is gewoon voortgezet mithraïsme, waar het tweede hoofdstuk van het boek der mohammedanen in principe op wijst, op de runderjacht. De reformatie kwam voort uit de islam, ook als een voortzetting van het mithraïsme, van de buffeljacht. Oorspronkelijk was dit iets edomitisch, zoals de nieuwe bijbel dat ook laat zien. Ezau moest de berg op voor de buffeljacht. Dit hoorde bij de Hiti stam, en zou de overgang betekenen van Eden (Edem, Edom, in de Septuagint en de Ethiopische bijbel, oftewel het land van Ezau) tot het dieper gelegen, westelijke Qidmah gebied. Dit loopt via de Oxcrenon put of tunnel tot het rijk der kinderen, oftewel tot de wedergeboorte, want de schepping kwam voort vanuit de buffeljacht, stelt de nieuwe bijbel, wat een beeld is van het overwinnen van de mannelijke suprematie van het ego. Het is dus geenszins een letterlijke buffeljacht, of letterlijke runderslacht, want dat zou spijbelen zijn. Het gaat hier om geestelijke beelden, zinnebeelden. Van deze geestelijke jacht, de studie opdracht, week de mens af. Men verachtte het studieverbond, en maakte allerlei slappe vervangingen.

3. Ezau raakte op Pniël in gevecht met het wilde rund van de chaos en de lagere wil, wat zijn wortels heeft in de Egyptologische mythologie, zoals beschreven staat in de nieuwe bijbel. Niet alleen Jakob ging dus tot Pniël, maar ook Ezau. In het gevecht vormde het bloed van het wilde rund de ladder van Ezau, die tot de hemel reikt. De ladder van Jakob was dus in Bethel, terwijl de ladder van Ezau op Pniël was.

4. De nieuwe bijbel laat zien dat Yeshua, Yah-Shua, het lijden en sterven

van Ezau betekent, op Pniël, als een Egypto-Judeo Golgotha. Dit was de opstanding in het Qidmah gebied, wat in principe gewoon nomadisch gebied is, en wat ook wel Gad-Adam wordt genoemd in de nieuwe bijbel. Gad-Adam betekent Adam komende tot Gad. Gad betekent het bloed van de vijandelijke prooi. In het paradijs was het Qidmah gebied ouder dan Eden, als het hiervoormaals, en het was te bereiken over of langs de rivier de Tigris. Adam bereikte het Qidmah gebied door de nachten van het visnet.

5. In het Ragnarok moet de mens komen tot de wereldboom die de werelden verbindt, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt. Er zijn subtielere gassen waar de mens uit kan leven, het natuurgas, wat bestaat uit bloedgas, boomgas, en bruingas, het gas wat komt van de bruine huiden van de natuurvrouwen, waar de Halal over spreekt. Verder kan de mens ademen vanuit 40 gasplaneten. De Halal noemt ook dat het natuurgas of paradijselijk gas nog bestaat uit urinegas, wat wordt opgewekt door urine, en zaadgas, en ook tranen schijnen een bepaald gas op te wekken wat hoort bij het natuurgas, waardoor de mens kan ademen, en dit zijn dus veel subtielere vormen van gas en adem. Het bruine gas neemt hierin een centrale plaats, heersende over de andere gassen, stelt de Halal. Hieruit wordt ook weer energie opgewekt. We moeten beseffen dat op aarde de mens gebruik maakt van veelal illegale energie bronnen. De Halal wijst er op dat dit soort informatie veelal komt uit Orionse paradijsteksten (Alnilamse, Betelgeusische etc.)

6. Het zuurstof complot heeft de mens gezombificeerd, ingewijd in de Laodiceaanse dode kerk. Het zijn de dode etalage poppen van de Kuyper kerk. Het is uiterlijke schijn, schijnheiligheid, de schijnverering van God, lippendienst, letterdienst, namendienst, noem maar op. De mens moet dus ontzombiet worden, en dat gaat door het leren leven door andere natuurgassen. De 40 gasplaneten zijn hierin cruciaal. Zo kan de mens ontwaken. Zuurstof is voor 99% demonisch, en heeft de mens opgezet, op sterk water gezet en verstikt. Geestelijk is de mens verstikt, maar ook bio-energetisch. Zuurstof houdt een heleboel belangrijke hersenhormonen tegen, en vernietigd hersenfuncties.

7. De wetenschap weet niet veel, want daar hebben ze de middelen niet voor. Hun instrumenten zijn maar heel beperkt in hun metingen. De subtielere energie vormen kunnen ze niet meten. Het kan maar 0,00000001 procent, of minder, registreren. Verder weten ze niets en worden ze bedonderd door de matrix, omdat ze de realiteit door het materiële, oftewel het verdichte, proberen te beoordelen. Het materialisme kan het materialisme niet uitleggen, en ook het geestelijke niet. Hun formules kloppen niet. Veel kerken zien het geloof als bewijs, dus het niet hebben van bewijs is hun bewijs geworden, in hun lauwheid en luiheid, want je moet het gewoon geloven, want als er een bewijs zou zijn, en je zou het zien, dan zou het geen geloof meer zijn. Geloof is hun afgod, en die hebben ze boven alles gezet, wat zelfs niet meer bijbels is, want de bijbel noemt de liefde als het hoogste, en in het

Hebreeuws is dit gewoon de baarmoeder, de opvoeding en de tucht. Het is het wezen van de kennis, door tucht en zorg onderhouden, en dat is een hemelse zorg, waar de nieuwe bijbel ook over spreekt, als zijnde zorgvuldigheid.

8. Maar die zorgvuldigheid is er in de Laodiceaanse dode kerk niet te vinden. Ze zijn opgehangen aan het koord van de zuurstof. Wij moeten onze adem heel ergens anders vandaan halen. Niet alleen van brood zullen wij leven. God is onze adem. God is onze levensbron. De 40 gasplaneten zijn adembronnen die we nodig hebben om de geesten van zuurstof te overwinnen, en daarbij moeten we eerst overgaan tot alternatieve vormen van zuurstoffen, andere vormen. Het zal opgewekt worden als de mens terugkeerd tot de verloren mineralen, en de schijf van mineralen rondmaakt.

9. Zuurstof heeft de mens opgeblazen gemaakt, halfhartig en hooghartig.

10. Ik had een droom over mijn opa en oma, die vroeger altijd in onmin leefden met elkaar, en wat de familie ook uit elkaar heeft gescheurd. Die scheuring was altijd merkbaar in de familie. Het was een koude oorlog. Mijn opa was hervormd, en mijn oma nederlands gereformeerd. In de droom was mijn opa heel oud, in de negentig. Hij overleed toen hij negenenzeventig was, aan aderverkalking. Hij had veel van zijn geheugen verloren.

11. In de droom was mijn oma van de Jetur stam van het volk Ismael, en mijn opa van de Massa stam van het volk Ismael. De verloren stammen van Ismael moeten hersteld worden, waar de nieuwe bijbel over gaat. Ik zei tegen mijn opa en oma dat het zo'n zootje was in de familie, en dat het zo slecht ging, omdat ze beiden geen liefde voor elkaar hadden. Ze zagen niet meer naar elkaar om, raakten elkaar niet meer aan. Ik vroeg ze toen of ze elkaar weer lief wilden hebben voor het herstel van de familie. Mijn opa nam toen de eerste stap en gaf mijn oma toen een kus. Het was het begin van het herstel van de verstandhouding tussen de stam Massa en de stam Jetur. Deze stammen zijn genoemd naar de zonen van Ismael. Er zijn twaalf zonen van Ismael, twaalf stammen.

12. Toen ik wakker werd bad ik voor het herstel van de stammen van Ismael en voor de vrede in Palestina. Bij het wakker worden zag ik de planeet van Ajuwth, de eerste zoon en stam van Ismael. Ajuwth staat voor de geestelijke oorlogsvoering, voor de overweldiging van de vijand, van het vlees.

13. Isaschar en Zebulon zijn twee stammen van Israel die de stammen van Ismael in zich zullen opnemen.

14. Ik had een droom over een Putin in een parallelle wereld, die een insectische heerser was. Hij zei dat hij verkeerd begrepen was, dat hij zijn mensen beschermde tegen virussen, maar dat het verkeerd door de lens heenkwam en zo verkeerd op aarde werd geprojecteerd. Hij zei dat ik me moest bezig houden met de grotere contexten. Hij was van de papyrus van Izu, wat een insectisch geschrift is.

15. Het is een grote strijd tegen kerkzombies. Ze hebben pistolen en schieten plaatjes in de hoofden van de mensen.

16. De insectische heerser Putin leek veel Putin, maar soms als hij zijn gezicht wat draaide leek hij minder op de aardse Putin. Ik zag hem ook op een bed liggen.

17. Hij nam me op in zijn wereld. Er waren daar prachtige oerwouden, alles was zo rijk van de natuur.

18. Misschien ken je dit soort gezegdes wel, ik heb ze in ieder geval vaak gehoord : ‘Allah is God en Mohammed is zijn profeet.’ En : ‘Niemand komt tot God de Vader dan door Jezus Christus, zijn Zoon.’

19. Ja, mooie gezegdes, maar als je die gezegdes letterlijk gaat nemen, dan veroorzaak je daarmee wel oorlog. Dat mag duidelijk zijn. Waar komen die gezegdes eigenlijk vandaan ? Allereerst moeten we opmerken dat het monotheïstische gezegdes zijn. Inzetting 35 van de nieuwe bijbel catechismus zegt het heel treffend : ‘Inzetting 35. Over naamslavernij en letterslavernij.
Het gaat niet om namen, maar om principes. De mens doet aan persoons-verheerlijking, en is daardoor in diepe naamslavernij gekomen, net als in letterslavernij, wat allemaal tot het godslasterlijke materialisme behoort. De mens heeft afgoden gemaakt, en bewaakt die met hand en tand. Zo wordt de mens afgehouden van levensprincipes en levensbronnen. Zo is de mens dood geworden in zijn materialisme. De mens moet weer in vele talen leren spreken, en de seizoenen en bedelingen leren. De mens lijdt aan godsdienstwaanzin, omdat de mens het niet als symbool heeft herkend, maar als iets letterlijks, en daarmee onderdrukken de mensen elkaar in hun eigengerechtigheid en hoogmoedigheid. Zo dient de mens heren die ze niet kennen. (Anderlech 8:55, Kamba 27:25, III Werktuigen 3:25)

20. De afgoderij zit niet in monotheïsme of meergodendom op zich, of in welk gebruik van namen dan ook, maar in het verkeerd voorstellen van principes.’

21. We nemen deze religieuze gezegdes dus symbolisch. Maar waar komen ze vandaan ? We moeten dan helemaal terug naar de jaren vóór Christus, en komen dan terecht in de jaren 1300 vóór Christus, in Amarna, het destijdse Jeruzalemn of Mekka van de wereld, in Egypte.

22. ‘Aton is God, en Akhenaten is zijn profeet.’ Dat was Egyptisch monotheïsme tot de rode zonneschijf, de aten, met de vele armen, stralen, die tot de mensheid uitreikten. Misschien ken je het plaatje wel. Het doet nog steeds tot de verbeelding spreken.

23. Zo werd Egypte gereformeerd, en daarna werd het Judaïsme gereformeerd door het christendom, en daarna werd het christendom gereformeerd door de islam en door de reformatie, en vandaag de dag is er weer een terugkeer tot het Egyptische geloof, en wordt zo het cirkeltje rondgemaakt, wat overigens

verdiept wordt in het verdere, diepere Afrika, want Egypte is nog maar een uithoek van Afrika. Zo mag je aan de hand van zinnebeelden je geestelijk leven verdiepen. Maar laat het dus wel blijven bij zinnebeelden, want anders heb je zo een nieuwe oorlog te pakken.

24. Je ziet het ook wel veel bij de westerse Afrikanen, die eens als slaven werden vervoerd op schepen naar Amerika. Ze werden toen gedwongen tot het christendom, zoals wij ook in Europe gedwongen werden tot het christendom, en nu is er een grote exodus terug, als een uittocht en een intocht, terug naar de Afrikaanse grondvesten. Veel Afrikanen nemen daarom ook Egyptische namen. Het is een interessant verschijnsel. Ze waren verstrooid over alle volkeren, en komen nu terug tot hun erfgoed. Terug naar Amarna. Egypte spreekt nog veel tot de verbeelding. We zijn allemaal gelijk in Egypte. Daar komen al die geloven vandaan, en Egypte droeg daarvan dus ook de uitleg, want de Egyptologie gaat hier dus heel diep op in, en zo ook het verdere en diepere Afrika.

25. Wie ben je in Amarna ? Wie ben je in Egypte ? Ga je identiteit terugvinden. Toen Jezus werd vervolgd door Herodus vond hij ook een schuilplaats in Egypte. Daar leidt het verhaal dus naar terug.

26. Ik had er een mooie droom over, dat ik in een museum was met een groep, en we kwamen zo steeds dieper en dieper in Amarna, in Egypte, door kennis hierover te vergaren. Ook de nieuwe bijbel spreekt over deze reformer, Akhenaten, ook wel Achnaton genoemd, en over de aten, wat voorgesteld wordt als de hemelse baarmoeder, een verschijningsvorm van Serket, de schorpioenenmoeder. Het steekt, het laat niet los. We moeten terug. De mensheid is te ver afgeweken in afgedwaalde letterlijkheden, en is zo tot naamslaaf en letterslaaf geworden. Het menselijke bevattingsvermogen is maar heel laag en traag. Ontwaak tot je hogere natuur. Er moet een einde komen aan alle religieuze oorlogen die door religieuze dwaasheden zijn ontstaan. Het is allemaal vlees wat eraf moet. De mens moet besneden worden in Egypte.

27. Vormt Akhenaten dan de brug tussen jodendom, christendom en islam ? Kan er dan eindelijk vrede komen op aarde ? Of zou vrede ons allemaal doen indutten ? Het is goed om over deze dingen na te denken. Het nut van het lijden. Waarom is er nog zoveel leed op aarde ? Zou dat ook niet iets symbolisch zijn wat de mens nog niet heeft begrepen ? Het wijst ergens op terug. Daartoe is religie, daartoe is het geestelijke, en daartoe is de filosofie, om deze vraagstukken te behandelen, en ze tot een goed einde te brengen. Feit is dat het volk ten gronde is gegaan door een gebrek aan kennis, en speelt het volk voor leider, en verstaat het volk alles verkeerd, zegt de nieuwe bijbel.

28. Je moet echt een zondoloog worden om door de bedriegelijke mijnenvelden van de Laodiceaanse aarde heen te komen. Laat je bewapenen in Amarna.

29. Ik heb visie voor de wereld,
Het rode uitgestort over de aarde,
opdat alles tot sieraad wordt gestrekt,

alle dingen medewerken ten goede voor hen die de kennis begeren.

30. Het Griekse vlees moest verslagen worden. Het
Grieks moest weer in goede samenhang komen met
de Israelitische en Aramese wortels.
II Duizen 9:8

Het amazone tijdperk

31. In Thessalonika of het Thessalië gebied wat er onder ligt gaat het om het netjes zijn, oftewel het toetsen, om zo het goede te behouden (III Kamba 7:36-38). Aan de oostkant van Thessalië liggen de Sporaden eilanden. Spora betekent zaad, oftewel wedergeboorte, wat het resultaat is van het toetsen. (Duizen 35:2) Daaronder ligt Boeotië, waar Heracles moest kiezen tussen Areta en Kakia, en hij koos Areta, wat dus duidt op de hemelse wil, die kennis is. Niet mijn wil, maar uw wil, en dit is niet zomaar kennis, maar getoetste kennis. Wij moeten dus zelf leren het goede te verkiezen. (Odenlech 4:59)

32. In het amazone tijdperk was griekenland genaamd 'Aretaïti'. Laten we direct kijken naar de amazone fundamenten van diverse gebieden, hoe die eerst heetten. We zien de godin Areta, de godin van de deugd, geleerdheid en geoefendheid, telkens terug in de namen :

33.
Athene : Bilha-Areta
Korinthe : Rebekka-Areta
Tessaloniki, Thessalië : Gomer-Areta
Boeotië : Bosse-Areta
Sparta : Huri-Areta

34. Voordat Griekenland er was was er het Amazone tijdperk en het voortijdse Griekenland was Aretaïti. De Hurieten leefde in het Sparta-gebied, wat later Sparta zou worden. Zij werden ook de Herieten genoemd, en dienden Heere, of Here, die later ook nog door de Grieken werd vereerd als Here (Ionisch, Dorisch) en Hera, en waar nog steeds ons woord Heere vanaf stamt. De Huri's waren amazone godinnen die door de amazones werden vereerd, en Heere was de opper-Huri. Denk ook aan de hoeri's, de eeuwige maagden of amazones van de islam. Allah is in principe de opper-hoeri, de opper-amazone. Er was in het Huri-gebied de stelling : 'Heere is God, en Billè is haar dochter.' Zij bracht de amazone tuchtregels, de tuchtleer. Hun taal was als het proto-arabisch.

35. Billè was dus ook een soort vrouwelijke Mozes bij de amazones. Heel veel van de Bilha mythologie komt daar ook vandaan.

36. Bovenlaag Griekenland, voortijds Aretaïti :
Epirus : Zukki-Areta
West-Macedonia : Name-Areta
Centraal Macedonia : Centraal Rebekkah
Oost Macedonia Tracië : Honieten/ Hunieten

37. Van links naar rechts loopt dat uit op het Midden Oosten via Turkije. De bovenlaag van Aretaïti is daartoe een belangrijke sleutel, een orakel.

38.
Evangelische beweging : 'Jezus

Christus moet centraal staan in de prediking.'
Pinkster beweging : 'De Heilige Geest moet centraal staan in de prediking.'
Steenblok : 'De absolute doodsstaat van de mens moet centraal staan in de prediking.'

39. Natuurlijk hebben al deze drie stellingen waarde, maar waar de stelling van Steenblok ontbreekt, die stelde dat de absolute doodsstaat van de mens voorop moest staan in de prediking, daar gaat het al snel mis, dat men Jezus en de Geest gaat verafgoden en daarbij de diepere betekenis, het diepere principe, uit het oog verliest.

40. Eens was Nederland een oerwoud, in het amazone tijdperk, nog vóór het atlantische en pre-atlantische tijdperk. Waar nu het veluwemeer ligt lag toen een oerwoudsrivier genaamd de Patisso rivier, maar die was veel langer dan het veluwemeer. Nederland en België waren één land, en daar leefden de amazones. Zij hadden zwarte amazone koninginnen. Dat is een langdurig tijdperk geweest, en dat ging op een gegeven moment mis door de komst van barbarenkoninginnen. Dit was allemaal nog voordat Germanië kwam opzetten. Het was toen nog Amazonië.

41. In 1953 was er een belangrijke breuk met de gevestigde kerk. Steenblok nam het voortouw als een 1900se Nederlandse Mozes, die later werd opgevolgd door Mallan, als een Nederlandse Jozua. Mallan predikte de noodzaak van de wedergeboorte in deze ellende. Hij stelde dat de grootste ellende van de mens was dat hij zijn ellende niet kende. Wij moeten de volgorde en hiërarchieën kennen. Er is geen gnosis zonder diagnosis. Als er voldoende diagnosis is, en men kent de grootte van de ellende en van de doodsstaat waarin de mens verkeert, dan komt er vanzelf hemelse gnosis. De diagnosis moet dus volkomen zijn, en daarom is de prediking van de ellende kennis en de doodsstaat waarin de mens zich in zonde verkeert zo belangrijk.

42. Waar je dat loslaat kom je al snel in Laodicea terecht, en zij leven door psychoses, wanen, ijdelheid. Zij kennen de grootte van de zonde niet, maar leven in opschepperij. Ook kennen zij de grootte van het oordeel niet. Steenblok en Mallan leidden het volk terug tot de wildernis, tot buiten de poorten, waar zij werden onderwezen door de natuurvrouwen, de amazones.

43. De dood kan ons niet vasthouden, maar de mens heeft snelle paarden genomen in de roze Jezus cultus, de sinterjezus die ze hebben opgetrommeld, en er worden belangrijke principes weggewimpeld. Laat de natuur het werk doen, maar nee, de mens heeft de verdorven stad het werk laten doen, en heksenkoninginnen verkozen. Wat de meerderheid geloofde was voor de mens belangrijker, en zo werd het de mens tot valstrik. Door het vleselijke kunnen we niet van de dood loskomen. Dat kan alleen door het geestelijke. Het geestelijke gaat via de hogere natuur. De mens laat zich afleiden en afschepen door de lage natuur, allemaal vanwege gebrek aan kennis, en die kennis wil men niet, want men heeft de profeten vervolgd. Men is hierover niet in berouw. Het beest bekeerd zich niet, en daarom moet de

zondvloed komen. Die moet je ontvangen in je hart, over je vlees, stelt inzetting 1 van de nieuwe bijbel catechismus.

44. Er moet dus bloed stromen. Het vlees, de zonde, moet in ons sterven. Dat kan de vleselijke natuur niet. Die maakt er een potje van. Die laat onschuldigen sterven. Die vervolgt altijd weer wat hij niet begrijpt en wat zijn laodiceaanse levensstijl in de weg staat.

45. Symbolisch gezien is dat wel het Jezus verhaal, als voorbeeld, maar men heeft het verletterlijkt en verabsoluteerd tot een monopolie, en DAARIN ligt de zonde. Dat is een laodiceaanse valstrik voor de mens op het smalle pad. Men is tot de Jezus afgoderij gegaan en heeft het van z'n kracht beroofd. Men is tot namendienst en letterdienst gekomen, en men heeft het geestelijke bedroefd en uitgedoofd. Dit zijn gruwelen die over Nederland heersen en hangen, en daarom moet de mens via 1953 en de geschriften van Steenblok en Mallan terug tot het voortijdse Nederlandse oerwoud.

46. Mallan stelt de vleselijke godzaligheid de mens heeft verblind en dat ze daarom niks willen weten van de prediking over de drekgoden die ze volgen, in zijn commentaar op zondag 26. Ze wanen zich al gereinigd door de drekgoden. Ze hebben hun eigen drekjezus.

47. Ook Mallan stelde de volledige prediking van de doodsstaat van de mens in zonde centraal, als opvolger van Steenblok. Hij sprak in zijn commentaar op zondag 25 : 'Hoe meer de mens in zijn zwartheid in Adam wordt geschilderd, hoe meer ook de rijkdom der genade Gods in Christus kan worden uitgedragen.' Hij wees op de ziekte hier in Nederland van holle prediking, waardoor men op droggronden gerustgesteld is, en zij zijn daarom geërgerd als er over de doodsstaat wordt gepredikt.

48. Doodologie
Zondologie
Alarmologie
Demonologie
Toetsologie

49. Dit zijn belangrijke vakken om los te komen van de Laodiceaanse geest. Dit werd vroeger in de pre-adamitische voortijden door de amazones onderwezen en gepredikt. Nu is het tijd voor de mens om daar naar terug te gaan in de regressie. Dit onderwijs is te vinden in de nieuwe bijbel en de nieuwe bijbel catechismus en alle bijgeschriften daarvan. Voor achtergrond studie kan men de Nederduits Gereformeerde Dogmatiek Collectie raadplegen, de opvolger van Karl Barth's Kirkliche Dogmatik. Kirchliche Dogmatik bestond uit 13 delen en werd van de dertiger tot de zestiger jaren uitgegeven. De Nederduits Gereformeerde Dogmatiek begon te ontstaan vanaf de zeventiger jaren.

50. Toen Mohammed werd gevraagd wat nu het belangrijkste is in de gehele islam, toen zei hij : 'Het voeden van de armen.' En ik heb het boek der mohammedanen gelezen en wat me het meest opviel was dat het heel vaak over armenhulp ging. Ook de oude bijbel

noemt dit als het belangrijkste, dat dit de ware godsdienst is. Veel andere dingen in deze boeken moeten we symbolisch nemen, zoals de boeken dat ook zelf aangeven.

51. Mallan sprak over de noodzaak van wedergeboorte, en dat de mens grondig de doodsstaat moest leren kennen, en hierin geen vijandigheid meer moest tonen naar het rechtvaardige oordeel. De mens moest daarom ook zijn vijandigheid leren kennen. Dit behoort allemaal tot de zondologie en doodologie, wat een kenmerk was van de 1953 scheuring van de gevestigde kerk. Mallan was een leerling van C. Steenblok, die hij later ook opvolgde. Hij waarschuwde tegen het modelwerk wat de kerken van het Godswerk hadden gemaakt, dat alles volgens een bepaald schema moest gaan, en zodra iets niet met dat schema overeenkomt dan wordt het afgekeurd. Hij stelt dat het veel duisternis en verwarring in de kerk heeft gebracht. Hij legt hierbij zijn vinger op het gebrek aan kennis in de kerken. Hij noemt het grootspraak, waardoor ze door velen geacht en gevierd worden.

52. Hij stelt dat er zonden van nalatigheid in het spel zijn. De kerkscheuring van 1953 was dus terecht, want de kerk was wereldsgezind geworden, door eigen maatstaven op te stellen. 1953 was de grote scheuring van de laodiceaanse kerk. Die kerk leefde in grote verwaandheid en eigengerechtigheid. Zwarte arenden kwamen tot de aarde om te waarschuwen. De mens zou dieper moeten buigen, of breken. Mallan noemde hierbij Spreuken 17:15 : ‘Wie de goddeloze rechtvaardigt, en de rechtvaardige verdoemt, zijn de Heere een gruwel, ja, die beiden.’

53. De laodiceaanse kerk had zijn eigen rechtssysteem, waar Klaas Schilder in 1944 al van los brak, want hij wilde zich niet onderwerpen aan een kerkschema, aan modelwerk. Dat was de eerste vrijmaking al, en 1953 de tweede.

54. Het bleef niet bij de totale doodstaat, stelt Mallan, want in die doodstaat zou de mens een beroep kunnen doen op God’s Woord. De mens is maar heel tenger en kwetsbaar, en toch heeft de mens door de zonde het hoogste woord. Dat moet de mens onder ogen komen.

55. In het land hierboven kan geen vurige vergiftige pijl des duivels meer binnenkomen, stelt Mallan in zijn bespreking van zondag 22. Dat gebeurt als men het lichaam der zonde achterlaat, als de vogel uit de kooi is ontsnapt. Mallan wees hiertoe de weg. Dat was een pad van zondologie, wat Steenblok al predikte. Dat moet de mens grondig leren kennen. Daarin moest de mens geen compromissen maken. Het beginsel van het land hierboven mocht de mens hier en nu al ontvangen.

56. Hij stelt hierbij dat de ware christen geen hemelzoeker is, maar zoekt naar het uitdienen van God’s raad.

57. Het eert uw vader en uw moeder wijst ook op het eren van de vaderen en moederen van 1953 die de Heere

gegeven heeft in de uittocht. De mens was in de wildernis verstrikt geraakt in de laodiceaanse kerk die zich overmoedig een stad en een naam maakte in de wildernis, in plaats van verder te trekken tot het woeste, wilde land, tot het beloofde land.

58. Mallan gaf het al aan in zijn bespreking van de catechismus in 1973 dat de mens lijdt aan zelfoverschatting, wat een kenmerk is van de Laodiceaanse kerk, een grote valstrik op het pad door de wildernis uit de grote stad.

59. We kunnen stellen dat hierbij de mens ook lijdt aan zonde-onderschatting, aan vijand-onderschatting. Vandaar dat de geestelijke opvoeding van groot belang is.

60. Och, mens, luister toch naar het Woord des Heeren in deze tijd gesproken.

Zo spreekt de Heere :
‘Ik ben tegendraads en tegenstrijdig.’

61. Ziet u, de Heere moet wel strijden tegen de Laodiceaanse kerk, want die is zinkende, en sleurt velen mee. De Laodiceaanse mens heeft alles al in kannen en kruiken, maar de Heere zal die kapot slaan voor het behoud van de mens. Zo zal de opgesloten ziel van de mens vrijkomen.

62. Mallan stelt in zijn bespreking van zondag 21 dat als de mens zichzelf overschat, dan is hij niet bekwaam tot de dienst des Heeren. Men is bezig met modelwerk en niet Godswerk.

63. Het is droevig dat er zo weinig diepgang te vinden is, zo weinig bevinding, in de kerken, en dat marktgedrag het heeft overgenomen. Dat is zeker een teken des tijds, een kenmerk van de Laodiceaanse kerk. Zij volgen de god Laos, de mening en gerechtigheid van het volk, wat een eigengerechtigheid is die tegen elkaar is verdeeld.

64. God is u tot tegenstander, als u in zonde leeft. Zo veranderde God ook in de tegenstander om Bileam tegen te houden, en de Hebreeuwse tekst zegt zelfs dat God tot een satan werd om Bileam te wederstaan, waar de nieuwe bijbel catechismus ook op wijst in inzetting 56. Het gaat dan om Numeri 22:22. Vaak als de mens denkt dat de duivel tegen hem strijdt, dan is het de Heere zelf, om hun zonde. Daarom moet de mens besneden worden van hart en ziel en verstand.

65. Wij moeten daarom danken voor de tucht die wij krijgen, want dat is om ons geestelijk op te voeden en ons voor deze dingen te behouden. Wij mogen dankbaar zijn met God’s oordelen, want die zijn goed en waarachtig, waar de catechismus op wijst in inzetting 57. Het is onderdeel van de uittocht. Zonder de plagen zou het volk nooit uitgeleid kunnen worden. We moeten de oordelen des Heeren en de tucht dus weer op waarde schatten. Wij mogen de tucht niet onderschatten.

66. Wat een heerlijke belofte lezen wij in het boek Buli in de nieuwe bijbel, dat Odenlech na het tijdperk van de lichamelijke opvoeding ons doet ingaan

in het tijdperk van de geestelijke opvoeding waarin zij de mens onderwijst.

67. Odenlech is één van de heerlijkste namen van God, en ook de naam van een bijbelboek van de nieuwe bijbel. De voorouders hadden lang geleden de komst van de nieuwe bijbel al voorspeld in het boek Openbaring. Wij mogen blij en dankbaar zijn dat deze inmiddels is gekomen, met een nieuwe bijbel catechismus. Zo is de cirkel rondgekomen.

68. De belofte is dat wij in Odenlech opgenomen zullen worden. Uiteindelijk leidt dit ook tot het herstel van de vrouw, van de geestelijke moeder. Odenlech komt vanuit de zee, dus wij moeten ons richten op de zee. En zij neemt velen mee die opgesloten zaten in de zee, en de zee moest haar doden geven. We lezen dat in het laatste hoofdstuk, in hoofdstuk 11.

69. Oh, wat zien wij uit naar de openbaring van Odenlech, en dat er een nieuw tijdperk aanbreekt. We lezen dat dan ook het vrederijk zal aanbreken, tot het herstel van de vrouw (11:10). Dit is uiteindelijk het zaad van Eva dat overwon, het zaad van de vrouw. Dat is een belofte die al in het boek Genesis werd gegeven.

70. Het is daarom van belang te lezen wat het boek Odenlech precies zegt. Het spreekt over het sobere pad. Hierop moeten wij niet slechts goede werken doen, maar het moet een gewoonte worden, onze goddelijke natuur.

71. Tot deze strijd is ieder mens geroepen. Uiteindelijk komen we nergens door zomaar opzegversjes, maar door geoefendheid en overwinning, en dat wij hierin door God worden overwonnen op Pniël, waardoor God ons opneemt. Niet zomaar genade en goede werken op zich dus. De mens moet geestelijk opgevoed worden, geestelijk geoefend. Een soldaat die niet geoefend is zal al snel de nederlaag lijden.

72. Het beest heeft de volkeren tot armoe gebracht en in diepe nood. Vele doden door pest, honger en door geweld.
De aarde vraagt om een antwoord, en het antwoord is niet te vinden, want de mens moet terugkeren tot het hemelse pad dat smal is. De mens moet van haar leren.
De mens heeft een nieuw hemels Woord nodig, zoals al werd aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel. Boekrollen zouden open gaan, hemelse boekrollen, in tijden van grote onrust en grote wanhoop en eenzaamheid. In die tijden leven we nu. Laten we opkijken naar het hemelse Woord.

73. Het begon hemels te regenen met een nieuw woord, en ik zag het nieuwe hemelse woord. Dat hebben we wel nodig in deze tijden, om er doorheen te komen. Velen zien het niet meer zitten. Veel jeugd is moegedraaid, velen denken aan zelfmoord. De hulpdiensten draaien overuren.

74. Zal de mens het oppikken ? Je kunt niet voor een ander kiezen.

75. Het leven is een stel mechanismen

waar we niet aan kunnen ontkomen, een strijd tegen goed en kwaad. Het kwaad moet uitgeschakeld worden, of in een andere richting worden gezet, veranderen, gerecycled worden. Er zijn een heleboel gelijkenissen om dat uit te beelden. Het kwaad moet allereerst onderscheiden worden, en er moet een alarm zijn.

76. Heeft u weleens nagedacht over de hemelse rivier, hoe die zal stromen ? Hoe het door de hemelse bossen heenloopt en langs de hemelse woningen en door de hemelse woonplaatsen ? Heeft u er weleens over nagedacht hoe dit vruchtbaarheid bewerkt in de levens van hen die daar wonen ? Oh, ik wil u aansporen om de dingen van boven te zoeken en niet de aardse dingen. Het goede nieuws is dat we naar de dingen van boven mogen toegroeien, en dat de hemelse rivier ons ook tegemoet komt. Als een waterval komt het naar beneden, maar waar is die waterval ergens ? Heeft u daar weleens over nagedacht ? Soms lijken alle poorten van de hemel wel gesloten te zijn, en is er niets om ons heen wat maar in de verste verten op de hemel lijkt. Kent u die momenten ? Er zijn momenten dat wij ons zwak en hopeloos voelen, ook machteloos, dat we misschien het wel zouden kunnen uitroepen : ‘Waar gaat dit heen ?’

77. Maar nu is het juist zo dat het zaadje eerst moet sterven om te kunnen groeien. Eerst gaat de mens diep de aarde in en moet zich door al die verslavingen heenworstelen. De mens is verslaafd aan de aarde, en moet verschrikkelijke heren dienen. De mens is hierdoor verzwakt en kan niet meer opkomen vaak. Vaak zijn de gewichten te zwaar, en wordt de mens bedreigd. Maar weet u wat nu het mooie is ? De tiende psalm van het nieuwe psalmenboek gaat juist erover dat de hemelse rivier ons tegemoetkomt in onze zwakte. Juist in onze zwakte mogen wij tot de hemelse wateren komen, en mogen wij gevoelig worden voor de plaats waar deze hemelse waterval de aarde raakt. Juist in onze zwakte zijn wij sterk, want hierin kan de hemel zich ten volle openbaren. Daar mogen wij open voor staan. De hemelse rivier kent de weg. Laten wij daarom wel open staan voor de hemelse rivier om ons te leiden. Laat het maar door je heenvloeien, en volg het maar. Waar een wil is is een weg. Maar laten we hierin dan niet het slechte en onze verslavingen gaan goedpraten. We moeten niet kritiekloos worden naar de dingen van de aarde. De hemelse rivier wil ons ook toerusten en bewapenen. Het zal niet zonder slag en stoot gaan. De psalmist doet hier een beroep op de oorlogshemel. De psalmist draait er niet omheen, stelt het niet beter voor dan het is.

78. Dan komt er ook een nieuw geloof, maar geloof is maar een woord, en het kan meerdere betekenissen hebben, verschillende betekenissen, dus geloof is maar net welke semantiek je hebt. Geloof is een schakel in een groter geheel. We hebben altijd gezegd : Het gaat niet om zomaar geloven, maar om geleid worden, om de hogere kennis, en dan kom je tot een nieuw geloof. Blind geloof is nooit een goede raadgever geweest. Er moet eerst een basis zijn, en het moet dus om geleid geloof gaan.

79. Geloof is een uitingsvorm zonder je daarbij teveel op te dringen. Geloof spreekt voor zichzelf en wijst ergens naartoe. Ik kan zeggen : Ik geloof in het Woord, om daarmee aan te tonen dat ik niet gebaseerd ben op materie, want materie gaat het niet voor elkaar krijgen. Geloof in het Woord laat ook weer de zinloosheid van oorlog zien. Een Woord heeft iets zachters, iets subtielers, en daarom heb ik altijd van het Woord gehouden, en dan gaat het om het eeuwig Woord. Dat loopt door alles en iedereen heen.

80. Ik mag zeggen : 'Ik geloof in het Woord. Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord,' om daarmee aan te geven dat ik tegen letterlijke oorlog ben, maar dit is een geestelijke, literaire oorlog, waarin je jezelf moet oefenen en toerusten. Geloof is dan het toe-eigenen van het Woord, en let wel : dit is een eeuwig Woord. Ik kan daar niet zomaar op vertrouwen, maar het is een worsteling, zoals het nieuwe Woord dit ook noemt als de arena. Er is dus niet zomaar geloof. Het is seizoensgebonden, en komt voort uit een geestelijke strijd, want we zijn geroepen om alle dingen grondig te testen, en niet zomaar genoegen te nemen met de eerste de beste voorbijganger, zoals de nieuwe bijbel zegt in Zeeën 1:26 :
'Trek dingen in twijfel, stel vragen, en trek ook de antwoorden in twijfel en stel vragen. Telkens weer. Gij neemt geen genoegen met het eerste de beste antwoord. Gij stelt uw vertrouwen niet zomaar op voorbijgangers.'

81. Er moet dus heel veel vals en blind geloof afgebroken worden. Vers 27 zegt :

'Overal liggen valkuilen op het geestelijke pad, die uw denken proberen te strikken. Er is een oorlog om uw ziel. Wordt wakker en besef dat gij in het oerwoud bent, en dat er overal op je gejaagd wordt, dat het levensgevaarlijk gebied is. Weest op uw hoede. De vijand is sluw. Velen heeft de vijand al bedrogen.'

82. Dus niks zomaar geloven. Er zijn een heleboel mensen die op de automatische piloot leven, maar elk vals en overmoedig automatisme moet afgebroken worden. Dus niet zomaar eenvoudig en simpel geloven. De mens wordt opgeroepen tot studie. Er ligt een werkopdracht voor de mens, en wij kunnen stellen : De nieuwe bijbel gegeven werkt. Het doet de mens hieraan herinneren, en het praat dingen niet zomaar weg. Positief denken is juist denken in groter verband, door dingen heenprikken, en geen schakels overslaan, dus in die zin is het inclusief en gericht, als een werkend denken.

83. 'Ik geloof in positiviteit' wil dan ook zeggen dat je dingen onder ogen komt, het pad, de seizoenen. Het is iets positiefs, want zo werkt de natuur, en zo werkt het orakel. Je kunt niet zomaar een hele hoop mooie, goede of wijze uitspraken van de voorouders bij elkaar rapen, en het dan de bijbel noemen, want het moet ook op elkaar afgestemd zijn, gerangschikt zijn en je moet er een hemelse sleutel voor hebben gehad, anders is het nog allemaal van het vlees. De nieuwe bijbel kwam als een natuurverschijnsel en was ook met geen mogelijkheid tegen te houden. Als wij

muzikanten waren, dan hadden we wel hemelse liederen doorgekregen, maar wij zijn predikanten en schrijvers, van het pastoraat, en daarom heeft de natuur ons gekozen om voor de nieuwe bijbel door ons heen te werken, en niet bijvoorbeeld de bakker of de kruidenier of de postbode. En het gaat verder niet om ons, maar om het Woord wat kwam, wat we hebben opgetekend. Het Woord heeft verder geheel zichzelf geschreven. Wij hebben daar geen inmeng in gehad.

84. Maar is het niet zo dat je gewoon geleid moet worden door het hemelse in je hart ? Ja, maar we hebben het over een systeem, want de mens is vergeetachtig. Dingen moeten opgetekend worden, zoals dat vroeger door rotstekeningen ging. Het gaat uiteindelijk om de literatuur, om de werkzaamheid van het geheel, en daarom moest en moet het Woord komen. Zonder de bibliotheek gaat de mens het niet redden, droogt de mens uit. Zonder de bibliotheek, zonder het Woord, komt de mens tot ijdele zelfzuchtigheid. Dus toch is er dan weer iets wat gepredikt dient te worden, anders waren er geen predikers nodig.

85. Ik geloof dat zondemachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat leugenmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat heersende machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat roddelmachten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat valse machten geen macht over mij hebben.
Ik geloof dat het Woord werkt. Ik sta op het Woord.

86. Zo tap je in de hogere universele literatuur. Dat geloof heeft alles met waakzaamheid en onderzoek te maken. Dan is je geloof uitgestegen boven oppervlakkig geloof. Je moet hoop blijven houden, als een eerste stap naar de hemelse literatuur, en dan liggen er nog zoveel belangrijke stappen tussen hoop en geloof. Geloof is onderdeel van een hemels systeem, en geloof is dus geen one-man-show. Strijdt om in te gaan, met het Woord in je hand. Daar heb je voor gestreden, dat heb je verdiend, dat is een overeenkomst, daar heb je boete voor gedaan. Daar heb je voor gewerkt, dat heb je grondig getest in de arena. Dat is je niet komen aanvliegen. Je bent volledig mens en menselijk, en mag daarin de hogere natuur ontdekken en deelworden van de hogere natuur. Dat is als een opname. Haviksogen van het nieuwe Woord gaan over de aarde, en zullen hen die open staan daartoe opnemen, op weg naar de eeuwigheid.

87. We hebben gezien dat de wolven weer tot Nederland kwamen, en we zie dat zeearenden weer naar Nederland komen, vanuit Duitsland, Polen en Rusland. Dat is een profetisch teken. Het zijn tekenen van de komst van het nieuwe Woord.

88. De eeuwige kennis bestaat uit duizenden regels waar het allemaal vanaf hangt.
Zeeen 17:16

89. De eeuwige kennis bestaat uit duizenden regels, en die staan allemaal opgetekend in het Woord, in de Rodenberg Versie. Dat is een nieuwe bijbel. Het is niet zomaar voortgaande

en teruggaande openbaring, maar ook vervangende openbaring want de wereld is onder meesters en heersers gezet waar heel wat aan mankeert en dat kun je wel om je heen zien.

90. De duizenden regels van de eeuwige kennis worden niet in de scholen gepredikt. Mensen die de duizenden regels predikten werden door de eeuwen heen vastgezet als politieke gevangenen, en werden zelfs omgebracht. Zo duister is de wereld waarin we leven. Is het dan niet zaak om als prioriteit te hebben de duizenden regels van de eeuwige kennis te leren en te memoriseren en ze toe te passen ? Dat is dus niet slechts bestuderen, maar het gaat veel verder.

91. Maakt de mens hier tijd voor vrij ? Kun je van jezelf zeggen dat je die duizenden regels kent ? Zo niet, dan heb je een opdracht. Duizenden regels waar het allemaal vanaf hangt ? Wat is dat ? Het leven. We hebben hier een schat in aarden vaten. De eeuwige kennis heeft zich geopenbaard.

92. Ja, ik wil de duizenden regels leren kennen,
Ja, ik zou graag dat leven willen aannemen,
Oh, eeuwige kennis, leidt mij dichter tot u.

93. Waarom zouden wij de eeuwige kennis wel willen hebben, maar niet de duizenden regels van de eeuwige kennis ? Zonder de regels is er geen kennis, want dan rommelt het maar wat aan en wordt het pseudo-kennis. Dat zien we om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid van de ware, eeuwige kennis, en is eenkennig geworden. De regels niet willen kennende heeft de mens zijn eigen regels gemaakt. De verschrikking ervan is om je heen te zien. Wees dankbaar dat de hemel uitkomst biedt, de mens tegemoetkomt. Zie ik u in de hemelse rivier ? Ik zie er naar uit en hoop u daar niet te missen.

14.

De varkensmensen

1. De hemel is duisternis. Laat uw linkerhand niet weten wat uw rechterhand doet.
Vuch 4:33

2. Ik ken een bergpad wat leidt tot haar hart,
Het is smal en kronkelig, en bloederig tot in diepste duisternis
Vuch 5:16

3. De baarmoeder kan alleen bereikt worden door ijs en duisternis, en door honger als een beeld van de hemelse onthechting.
Vuch 7:2

4. Het is totale chaos in de wereld. Kinderen worden niet onderwezen. Er is geen vrijheid van meningsuiting. Alles wordt letterlijk genomen. Religie is hysterisch uit de kom geschoten. Men dweilt graag met de kraan open. Men zift muggen en slikt kamelen. Men vecht om pietluttigheden, houdt het mes de verkeerde kant op gericht, vecht tegen schijnvijanden. Ga zo maar door. Daarom moest de nieuwe bijbel wel komen om dit allemaal recht te zetten,

want nu is de bijbel die de voorouders in elkaar gefrommeld hebben nog de autoriteit en het is drugs. Dat hebben we moeten verdiepen. Zo kwamen we uiteindelijk aan bij het geestelijke woord wat erdoor opgesloten werd gehouden, in de kern van de bijbel, in de bron. Kent u dat pad ?

5. Ik had een droom dat ik in boeren gebied was, veel boerderijen, en het liep over in bosgebied. Bij een van de boerderijen was een stalletje waar foto’s hingen van varkensmensen. Ze bewogen volgens een bepaald patroon en het was fake, want er zat geen leven meer in. Ze waren totaal overgenomen door de markt. De mens volgt gewoon zijn lusten na, en als er problemen zijn wordt het lekker op iemand anders geschoven, en dat gaat het gemakkelijkst door uiterlijkheden. Heb je zelf eens een tijd in de schoenen van mensen geleefd voordat je een oordeel over ze hebt geveld ? Aan de andere kant van het boeren gebied liep het over in dorpgebied, en er waren daar hulpverleners die mensen trachtten terug te brengen tot het geestelijke woord. Ik kreeg een cassette recordertje met bandjes van een hulpverlener. Het had rode en donkere kleuren. Ook hoorden daar nog papieren bij. Het ging om het hemelse woord wat tot de aarde aan het terugkomen was.

6. Wat dagen daarvoor had ik een droom dat een moeder van een pastorale hulpverlening was overleden. Ze was ook een zangeres. Ze was geliefd, maar ze was al lange tijd ziek. Het was een soort moeder overste. Het was het boek 2 Korintiers, want die moet vervangen worden. We gaan een nieuwe bedeling in. Voor dit tijdperk heeft de mens een steviger fundament nodig, en gaat de mens het niet zomaar redden met 2 Korintiers. Dat hadden de voorouders zo goed en kwaad als het ging in elkaar gefrommeld, maar het heeft geen draagkracht meer om dezelfde positie op te houden. Daar zijn shamanen ook voor : om overbelaste boeken en goden hulp te bieden.

7. Ga je eigen pad en meet het af aan de hemelen. Test het aan de hemelen, en niet aan de lagere aardse regionen waar de zwijnenvolgers denken het voor het zeggen te hebben. Het is altijd groter. Kom tot het grotere Woord, het grote Woord, zoals de indianen altijd bezig waren met het grote geestelijke, los te komen van het bekrompene aardse, er als een vogel bovenuit zweefden. De nieuwe bijbel laat heel duidelijk zien wat voor een godsonzin er is ontstaan, en geeft een eerlijke beschrijving van het verschijnsel ‘god’, ‘het geestelijke’, ‘de geboden’, ‘het volk van god’, in de context van de hogere, hemelse literatuur. We hebben te maken met hyperbolen in een hyperbolische werkelijkheid, oftewel het zijn overdreven zinnebeelden om te wijzen op iets. Het zijn literaire stijlvormen die iets willen benadrukken.

8. De mens is in een optocht naar de hemelse zeeen die gekomen zijn. Ze zijn in tochten door de dorpen, de straten, de weilanden en de duinen, op weg naar de hemelse zee. De prediking mag niet lichtvaardig zijn. Woorden mogen niet lichtvaardig uitgesproken worden, want het vlees misbruikt woorden, telkens weer.

9. De mens gaat langs de rivieren, langs de struiken, langs de bossen, en door de bossen, op een tocht naar de hemelse zee, in grote stoeten, want in de hemelse zee is zuivering, en dat is wel nodig. De mens moet weer leren dingen met mate te doen, dingen met mate te zeggen, niet zwaarvaardig te zijn. Dat leert de mens in de hemelse zee, in de golven.

10. De mens is in een optocht tot de hemelse zee, want de hemelen zijn open gegaan. Is dat makkelijk ? Nee, want er zijn een heleboel dingen die opgeruimd moeten worden, en een heleboel dingen die gezuiverd moeten worden. Het is een bijtend zout, maar dat is om de wonden te ontsmetten.

11. Ik proef de hemelse zee. Ik hoor het ruisen van de hemelse zee. Hier is het Woord geopenbaard, als een orakel, om de mens te leiden. Ik zag de optochten naar de hemelse zeeen die gekomen waren. Mensen lieten alles achter om op de tochten mee te gaan. Ze namen hun kinderen mee. Het waren lange rijen mensen. Allemaal waren ze in grote verwachting. Het hemelse woord zweefde boven de wateren, klaar om hen te onderwijzen, hen te zuiveren, en binnen te nemen.

12. Laten we opgaan naar de hemelse zee, alles achter ons laten. Er is veel meer, het kan veel beter. De mens kan het leven vanuit hele andere hoeken beleven. De hemelse stralen zijn rijk en vol van gezichtspunten die met elkaar samenspelen. Dat zijn de stralen van de hemelse zee, van het hemelse Woord wat erboven zweeft. Het komt op vanuit de zee, en gaat weer terug tot de zee. Kom, laten wij opgaan tot de zee. Neem een ander mee. Ga ver, ver van huis, want het is daar niet pluis.

13. Ik had een droom dat ik op de paradijs aarde was. Er waren ook wat goede trollen die huisjes hadden met hele mooie natuurkleuren. Ik logeerde bij een tante en er waren niet genoeg bedden, dus hadden we een matras geleend bij een opvangcentrum, waar ik zelf ook eens korte tijd had gewoond op de paradijs aarde. Toen ik na de logeerpartij de matras weer terugbracht waren daar mensen die ik kende, meisjes, en ik was blij ze te zien, en zij waren blij mij te zien. Het opvangcentrum was een soort vakantie-huis. Het was mooi weer en ik was met wat anderen het dorp ingegaan. We gingen ook naar hun huizen. Ik sprak met een van hen, maar ik kon me niet goed concentreren, en ik vertelde hem dat ook, omdat ik in meerdere werelden leefde. Hij was zelf ook bezig met computers en met virtuele werelden, en had huizen die hij ook weer doorverkocht. Ik vroeg hem toen of hij zelf ook met geestelijke dingen bezig was.

14. De voorouders hadden een bijbel in elkaar gefrommeld zo goed en kwaad als het ging, wat zeker nog niet het eindresultaat was, maar een noodbijbel. Er stonden belangrijke dingen in, maar ook gevaarlijke dingen. De mens was nog in de macht van het vlees, ook religieus gezien. Vandaar dat de vervangbijbel moest komen, de nieuwe eerste bijbel. De voorouders vragen hier ook om. Die zijn nu om ons heen in een andere energie vorm.

15. In de nieuwe eerste bijbel wordt er gesproken over hemelse pijlen om de schelp van het vlees waarin de mens nog opgesloten zit te doorbreken, zodat de ziel vrijkomt. Deze verbrokenheid is belangrijk en dienen we ook te aanvaarden. Ken je de hemelse pijlen in je leven ? Heb je ze aanvaard ? De mens moet tot de innerlijke tranenrivieren komen, wat een beeld is van de vrijmaking van de ziel. De mens zit vol met vleselijke gedachten, en dat heeft zich lopen oppotten, en dat heeft de huidige wereld geschapen, buiten de paradijs aarde. Daarom moet de schelp doorbroken worden door de hemelse pijlen, zodat het leven weer kan stromen, de ziel kan vrijkomen. Zo komt de mens weer in contact met de hemel, en zo kan de mens weer geleid worden door de hemelse stromen. Die zijn zo sterk, zo bruisend, dat de mens zich daar niet tegen kan verzetten, tenminste als zo'n mens is vrijgemaakt. Het gaat niet buiten de hemelse pijlen om. De Vur sprak daar al over, in de tweede bijbel, maar nu is het tijd om juist door de hemelse pijlen te komen tot de nieuwe eerste bijbel, dat wat diep opgesloten lag. De wachters van het vlees moeten door deze pijlen wegvallen.

16. De mens zit te vol met het vlees. Dat heeft zich met lagen over de hersenen gelegd, zodat de mens de stem van de hemelen niet meer kan verstaan en volgen. Het vlees heeft heel veel surrogaat gemaakt, en de mens heeft er genoegen mee genomen. Dat is de aard van het vlees. In die zin moest er dus een vleesvervanger en een bijbelvervanger komen. Het is een hemels visserswoord. Er zal een hemelse vissersboot komen. De pijlen zijn gericht op het vlees. Die pijlen zijn dus hemelse woorden. Die zullen nieuwe hormonen in de hersenen aanmaken, en nieuwe neurale paden, zodat de mens doorgang vindt. Het vlees zal stikken, maar de ziel van de nieuwe mens zal tot leven komen. Dan voel je je ineens een heel ander mens. Dan ben je niet meer wat anderen van je hebben gemaakt.

17. Er was een strijd met zeemonsters van chaos. Hieruit kwam de schepping voort, en die strijd was nog niet afgelopen.
De mens is nog steeds in gevecht. De schepping is nog niet gekomen.
Je denkt dat je geboren bent, maar je zit nog in de baarmoeder, en er is een strijd tussen Orion en het zeemonster.
Orion roept. Wanneer voelde jij je in je leven als een gevondene ?
Belech 1:78-81

18. Om elke vierkante meter wordt gestreden door het vlees, om elke vierkante centimeter strijdt het vlees. Laten we er niet te gemakkelijk over denken. Het is oorlog, geen tijd voor feestjes. Het vlees stalkt onverbiddelijk en laat niet los. Je moet dan ontwaken en beseffen dat je in een zwijnenjacht bent. Dat zijn geen volwassenen die op zwijnen jagen. Nee, de volwassenen slapen. Het zijn kinderen. Dan proberen je medejagers je te doen ontwaken. Misschien was je wel gebeten, knock out geslagen door het wilde zwijn.

19. De screamers hebben de mens bij de ballen : mobielverslaving, sociale media verslaving, auto-verslaving, vlees-verslaving, als een mak schaap naar

tandarts en psychiater, die niks om je geven gewoonlijks, maar je als een zak geld zien, enz. De screamers zijn overal om ons heen. Ze schreeuwen als we het vleselijke willen loslaten en tot het geestelijke willen gaan. Dat werkt ook door de families. Families zijn vaak constructies van de screamers om je in de matrix te houden, als alarmen. We hebben het dan over de vleselijke families.

20. De screamers schreeuwen als je niet helemaal in de maat loopt, als je niet zoals hen bent. De mens denkt dat hij vrije keuze heeft, maar in het vlees heb je dat niet, want de screamers beslissen alles voor je, en doen zich voor als je eigen wil, dat je denkt dat je het zelf bent. Als je moet kiezen dan schreeuwen ze net zolang totdat je kiest wat zij willen dat je kiest, en dan wordt je daarvoor beloond met allerlei vleselijkheden, een goed gevoel, en dan ben je nog trots op jezelf ook.

21. Ontwaakt gij die slaapt.

22. Ik had een droom van een jonge vrouw die haar kind vlees te eten gaf.
Er werd toen bijgezegd dat er toen al kanker in het kind aan het ontwikkelen was.
Ik hoorde toen het woord ‘duivelkunsten.’
Als je vlees eet is dat al kanker in beginstadium.
Kanker is abnormale cellen die zich chaotisch delen en die sneller groeien dan normale cellen. Het zijn dus corrupte en parasitaire cellen die zich gaan spreiden en alles gaan aanvreten.
Zo is de mens dus al gebouwd op kanker, op een soort semi-kanker of proto-kanker, en dan kan het snel mis gaan vroeg of laat, alhoewel het zich op een andere manier kan vertalen. Het zijn screamer-cellen, van een buitenaardse soort, van het lagere orion, het vleselijke orion. Zo werkt de mobiel en mobiel-verkeer ook.
Het is de kanker van de technologie : je brein wordt erdoor overgenomen.

23. Wat een drama vindt er telkens plaats op het wereldtoneel.
Je hoeft de krant maar open te slaan.
Heeft het hemels woord er nog wat over te zeggen ?
Het hemels woord wijst op het verdovende gevaar van de zonde en het vlees,
maar toont ook het pad hier doorheen, en dat is niet het voor de hand liggende.
Het pad ligt onder de grond, en dat is zeker zinnebeeldig.
Ook gaat het pad tot de zee.
Het zijn krachtige symbolen die door hun waarde tot waarheid zijn geworden.
Misschien heb je er weleens van gehoord, van natuurmensen, dat je je aarde en zee elementen in balans moet houden. Het boek 'Stranden' van de nieuwe bijbel noemt ook nog de moedermelk als element. En natuurlijk mag het element 'lucht' niet ontbreken.

24. Aarde, zee, water, melk, bos, bloemen, honing, lucht, zijn allemaal zo wat elementen die in balans moeten komen, hun plaats moeten vinden, en ze kunnen zowel in positieve vorm komen als in negatieve vorm komen, en daarom is de gematigdheid en de juiste verhouding hierin zo belangrijk.

25. Ik geloof in een nieuwe wereld.

De natuur laat het telkens weer zien : na winter komt lente.
Maar het is cyclisch. Het komt telkens terug, het is chronisch.
Waarom ?
De hogere werelden vissen ons voortdurend op.
Zijn dat werelden die meer weten ?
Het zijn juist ook werelden die minder weten, want de mens weet teveel.
Daarom is het visnet een symbool wat telkens weer terugkomt in de nieuwe bijbel.
Het visnet : wen er maar aan. Telkens wordt je weer opgenomen door hogere werelden,
juist om een heleboel overbodige kennis weer te verliezen.
Ze vissen aan de rivier van vergetelheid.
De mens is vergeten te vergeten.
Je mag een heleboel loslaten in de rivier.
Schone lij, opnieuw beginnen, als een kind.

26. De mens weet teveel.
Daarom gaan er pijlen door zijn vlees, pijlen door zijn hersenen,
zodat het allemaal mag wegsijpelen.
Sommige pijlen kunnen we niet verwijderen.
Laat maar zitten. Het zit er niet voor niets.
Het overbodige kan zo wegstromen.

27. De vrijmaking is iets heel moois, als een natuurmoeder die de mens opzoekt in de stad en de mens een bevrijdend zicht van de natuur zendt om de mens terug te brengen tot de natuur.
Rivieren 8:1

28. Moeder natuur is tederheid, maar het is heel pijnlijk voor het vlees, en het vlees begrijpt het ook niet, en vertaalt het op een hele andere manier. Er is een confrontatie tussen Moeder natuur en moeder vleselijkheid, en er is een gevecht. Maar kijk naar het woord natuur : Nat uur. We gaan het dus niet droog houden, want het is een nat uur. Moeder natuur leidt ons terug tot de zee, diep in de wildernis, en tot de wildernis. Van daaruit mogen we haar eilanden en landen leren kennen. Moeder natuur is helemaal tot de stad gegaan om ons op te zoeken. Kijk maar om je heen : Zij is daar. Er is nog zoveel natuur in de steden. Zij heeft ons niet aan ons lot overgelaten. Wij mogen haar sporen volgen. Zij komt ons daarin ook tegemoet, want zij is de goede visser, en vist ons op in haar netten. Het teruggaan tot de natuur betekent zoals het bovenstaande vers zegt : zicht krijgen op de natuur. En dat zicht mag onze bevrijding worden, onze vrijmaking.

29. Bevrijdend zicht op de natuur, wat houdt dat in ? Er staat trouwens : ‘bevrijdend zicht van de natuur’, dus dat we leren te kijken met de ogen van de natuur, en het houdt ook in dat we de natuur leren begrijpen. We zijn intens met de natuur bezig. Kijk nog maar eens naar het woord natuur : na-turen, we turen het na. We moeten gaan leren naturen en na-turen, de natuur na-turen. Dat is een hele opdracht, en daar is een pad voor, door Moeder natuur gebaand. Zij kwam tot de stad om ons de natuur te brengen, het natuurzicht.

30. Het natuurzicht brengt de mens weer terug tot de natuur, zegt het vers. Het natuurzicht leert de mens ook te

wandelen in de natuur, op het natuurpad. We mogen zo de natuur in ons ontdekken en de natuur ook worden. Je bent een stukje natuur. Diep in je ligt het natuurzelf. De natuur is dus een zender, een natuurzender, en ook een opzoeker, een natuuropzoeker, en het heeft ons zelfs opgezocht in de stad, en wij mogen deelhebben aan dat proces. Daarom zijn wij ook tot de stad gegaan, om de natuur te zenden.

31. Steeds minder natuur is er in de stad, maar wij mogen zaaien. Wij mogen het natuurwoord brengen, op de manier van de natuur, subtiel dus. Kijk maar naar hoe de planten en bloemen communiceren. De natuur is obscuur. De natuur zit niet voor een dubbeltje op de eerste rang. De natuur heeft hele andere wegen, ondoorgrondelijke wegen. Het natuurwoord mindert altijd weer, komt in golven, werpt haar visnetten uit. Als we dat gaan begrijpen, dan weten we wat de vrijmaking is. Het natuurwoord wordt dus gezonden om op te halen, als een visnet dus, van de goede visser.

32. Het uur is nat, we houden het niet droog. Aan touwen en in netten worden mensen op het schip gehesen door de goede visser. De zondvloed is gekomen, dat hebben we gezien, maar daar blijft het niet bij. De zondvloed is ervoor om mensen op het schip te krijgen. Het natuurwoord is de ladder. Woord voor woord rijgen wij. Zij is van de hemel gezonden.

33. De mens strijdt tegen de hemelse oceaan, en de mens is hierin maar een druppel.
Rivieren 1:1

34. Hoe kan een druppel zich beroemen tegen de zee ?
We zien het om ons heen gebeuren.
Het vleselijke strijdt altijd tegen het geestelijke.
Vele druppels vormen woeste golven, en ze strijden tegen de zee en tegen elkaar.
Ze gaan tegen elkaar in, klotsen tegen elkaar aan, en dan is er schuim.
Je kunt er om rouwen, maar je kunt er ook gebruik van maken :
surven op de golven om te komen tot een mooi eiland.
Het is niet de bedoeling dat je er geheel in wegzinkt.
Toch ben je zelf ook maar een druppel, en mag je het relativeren en zicht krijgen op de zee.
Het spreekt ook van flexibiliteit en omvorming.

35. Het zeewater verdampt en wordt tot wolken, wat later weer regen geeft op het land, opdat de plantjes groeien. Zo is je leven als druppel heel waardevol. Uiteindelijk wordt je dus van zeedruppel tot regendruppel, en zo kom je aan land. Ze mag je helpen de bloemen te laten bloeien.

Zo is het leven : Je bent maar een druppel in de zee, maar door de verdamping wordt je opgenomen tot de wolken, om vervolgens als regendruppel weder te keren, ook maar heel klein, en heel fijn en subtiel. Er zijn zoveel andere druppels. Vele druppels vallen in de rivieren en gaan weer terug naar de zee, en dan gaat het weer overnieuw, maar als je uiteindelijk de bloem hebt bereikt, en je in de bloem wordt opgenomen, dan zal je bijdragen

aan de nectar van de bloem, en als de bij je dan meeneemt dan wordt je tot een honingdruppel. Dat de mens dus maar een druppel is is helemaal zo gek nog niet. Het is een mooi en groots plan.

36. Als de mens zo ver is gekomen, dan is de mens zijn geestelijke waarde gaan ontdekken. De mens is opgenomen tot de bijenkorf, tot de honingraat, als beeld van een diep geestelijk leven. De mens strijdt niet meer tegen de hemelse oceaan dan, maar heeft de warmte in zichzelf gevonden, om die ook uit te dragen.

37. De honing als beeld van het diepere, geestelijke leven, absorbeert het hemelse, weerkaatst het hemelse, in soberheid. Het is puur natuur. Het is niet overmatig en niet overmoedig. Je wordt dan geoogst door de hemelse imker. Je bent dan voeding van het hemelse woord. En zo ga je van woord tot woord, en hoe hoger je komt, des te dieper je neerdaalt, van neerdaling tot neerdaling, totdat je weer een zeedruppel bent. Dat is de kringloop van de hemelse zee, waarin je steeds een ervaring rijker wordt, totdat je gaat beseffen dat de zee ook in de zeedruppel is.

38. Is er nog leven in ons ? Stroomt de rivier van hemelse vergetelheid nog in ons ?
Rivieren 10:15

39. Waarom wordt de hemelse vergetelheid gelijkgesteld aan leven ?
Omdat buiten de hemelse vergetelheid de dode kennis regeert.
De mens is veelal opgebouwd uit dode kennis, en de dode kennis heeft de ziel van de mens gedood.
Het is zeer giftige kennis.

40. Wij zijn op weg naar de rivier van vergetelheid.
Het is een lange weg, en de weg wordt steeds smaller.
We moeten loskomen van dode kennis, van vleselijke kennis.
De rivier van vergetelheid komt ons dan ook tegemoet.
Het omhult ons in onze nachtmerries.
Maar dan moeten we nergens meer aan vasthouden, alles loslaten.
En wedergeboren worden in de schoot van de rivier van de hemelse vergetelheid.

41. Deze werelden zijn opgebouwd uit dode kennis. Het verkoopt goed.
Maar de rivier van de hemelse vergetelheid is een tegengif.
Het moet door je heen gaan stromen, als een grotere werkelijkheid.
Je moet bereid zijn de nachtmerrie achter je te laten, een nieuwe taal te spreken,
de hemelse rivier van vergetelheid door je heen laten stromen, je laten vullen, ook door je hoofd, want daar ligt zoveel dode kennis.
Eerst moet je helemaal leeg worden. Laat het maar door je heenstromen, laat alles maar los,
en laat het je maar opnemen. Laat je geheugen maar wissen van dode kennis.
De rivier van de hemelse vergetelheid leidt je dan tot het hemelse woord waarmee je gevuld mag worden.
Het woord is ook minderend, niet opgeblazen, niet verdichtend.
Het woord leidt dus altijd terug tot de hemelse vergetelheid.

Ze houden elkaar in stand, ze stuwen elkaar op.
Dat is een natuur verschijnsel.

42. De hemelse vergetelheid is de beveiliging van het hemelse woord.
Zo kan het nooit opgeblazen worden.
Ik droomde eens over de rivier van de hemelse vergetelheid.
Het ging de scholen binnen, en de stoelen waarop de kinderen zaten begonnen te bewegen, en de rivier nam de kinderen mee naar buiten, en nam hen toen over het schoolhek.

43. Laten we tot deze rivier gaan. Laat het je meenemen. Ga maar kopje onder.
De nachtmerrie van dode kennis is een zware, waar we elke dag weer in zijn.
We hebben de rivier van de hemelse vergetelheid nodig.
Kom, rivier van de hemelse vergetelheid. Leidt ons tot de levende kennis,
de hemelse kennis van uw woord. Het is een belangrijke kringloop van Moeder natuur.
Telkens weer gaan wij de nachtmerrie in om daar de rivier van hemelse vergetelheid te brengen.
Neem anderen maar mee. Daarom ben je in de nachtmerrie : om anderen op te halen. Haal ze maar uit de nachtmerrie. Bevrijd hen van hun dode kennis, opdat de rivier van hemelse vergetelheid ook door hen mag stromen. Alles moet veranderen. Dat begint in jezelf. Heel veel vergeten. Alles moet anders. En laat het dan ook weer los, want de rivier van hemelse vergetelheid zal het zelf doen. Laat het maar stromen, en stroom maar mee. Houdt je aan niks meer vast.

44. We worden opgeroepen tot een hemelse plicht, een hemelse oorlog. De opname is dus een dienstoproep. Dan begint het pad. De dagen in het vlees zijn dan voorbij, en je gaat in het geestelijke verder.
Rivieren 16:11

45. Voedt het vlees niet. Voedt de vleselijke werkelijkheden om je heen niet. Er is het hemelse woord omhuld door de hemelse vergetelheid waarin je je werkzone en werk-elijkheid hebt.

46. Het vlees werkt door de zintuigen en het lichaam, dus daarom ben je volledig in de strijd betrokken, ook lichamelijk. Als je door het vlees aangevallen wordt houdt dan soms je ogen dicht, want het kan juist allemaal via je ogen werken. Ook hinkelen kan soms helpen, als het vlees teveel door de grond, door de aarde, op je inwerkt, via je benen. Of even heel laag gaan lopen, knielen of liggen, als het vlees teveel vanuit de hoogte, vanuit de lucht, op je inwerkt. Door lager te gaan, bijvoorbeeld door te hurken, kan het vlees ook zicht over je verliezen. Zo kan de bliksem van het vlees je niet treffen.

47. Het bovenstaande vers noemt de opname. Er zijn nogal veel misverstanden over de opname. Met de opname is niet alles afgelopen. Het is een hogere dienstoproep. De opname is een oproep tot een hogere oorlog, dus ook een bewapening. Maar laten we telkens weer beseffen dat de oorlog een studie opdracht is, dus niet zomaar een geestelijke oorlog op zich. Je moet studie materiaal innemen, dus de oorlog is vrij symbolisch. Het betekent gevoelig te worden tot de opname, met

de opname te spreken. De opname is een school-orgaan, en vandaaruit wordt je uitgezonden.

48. Op de berg van de hemelse vergetelheid moet je alles achter je laten, niet meer door dode kennis geleid worden, maar verder klimmen, zodat er steeds meer dode kennis van je zal wegvallen. Laten we tot die berg gaan en alles achter ons laten. Laten we de rivier van de hemelse vergetelheid volgen tot die berg. Op deze berg worden we zowel ontwapend als bewapend. De wapenrusting van het vlees gaat eraf, en we ontvangen hier de hogere geestelijke wapenrusting. Dat is wat de hogere oorlog is : zie die berg te beklimmen. Dat is niet makkelijk. Er zijn roofdieren op die berg, moeilijke paden, soms is het verschrikkelijk stijl, en gaan er zware stormen en winden rond. Er zijn zoveel valse vergetelheden en valse hemelen die de mens weer naar beneden willen trekken. Bewapen je met kennis. Ga de studie opdracht aan, en houdt je vast aan het hemelse woord. Dat woord komt de mens tegemoet. Dat woord komt je niet zomaar aanwaaien, maar moet je verdienen.

49. Ga steeds hoger, ga niet meer terug. Kom tot de hogere zichten op de berg van de hemelse vergetelheid. Op zoveel manieren spreekt de berg tot ons, op zoveel manieren neemt de berg ons binnen. Sluit geen compromissen. Ga ervoor. De wereld beneden wordt in de greep gehouden door de meest monsterlijke beesten. De oorlog gaat om kennis. Het is een informatie oorlog, maar er is zoveel dode kennis en dode informatie, valse informatie, om te verliezen. ‘Nee, nee,’ roepen de mensen. ‘Kom terug.’ Zij willen niet dat je ontwaakt. Zij willen dat je hun marionet blijft, hun trekpop. Telkens weer zuigen ze je leeg. Je moet dus hoger de berg op om hier van los te komen, om tot de hogere, en betere waarheid te gaan, ook al is die hard voor het vlees. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden.

50. Wat is afgoderij ?
Het is het verabsoluteren en overmatig centraal stellen van een deelwaarde.
In die zin kan dus ook God een afgod worden, of de hemel, of de natuur, gewoon omdat het nu eenmaal niet op zichzelf staat en niet op zichzelf mag staan. Ook het Woord kan tot afgod worden, literatuur. Denk aan de letterslaven. De letter op zich doodt, maar het geestelijke doet leven. Ook het geestelijke kan al snel tot afgod worden als het uit z’n grotere verband wordt gerukt. Denk aan de overmatige verafgoding van de heilige geest. Telkens gaat het weer om zoeken naar verband en verhouding, naar variatie en creatie. Daar zijn verschillende beelden voor, zoals de bijen, maar ook dat moet je niet verafgoden op een ongezonde manier. Obsessies zijn soms goed, maar overdrijf het niet. De mens gaat zeker door seizoenen heen om herstel te brengen. De valleien worden verhoogd en de bergen verlaagd. Daarom is het belangrijk om langs de rivier van de hemelse vergetelheid op te gaan tot de berg van hemelse vergetelheid, om los te komen van dode kennis die uit balans is. Zo krijgt de mens zuiver zicht. Het medicijn tegen afgoderij is dus goede scholing, goede literatuur, goede principes. Het gaat niet zomaar om het navolgen van allerlei stemmetjes, of dat

God of een andere hogere macht het wel even voor ons gaat doen. Je bent zelf bij dit proces betrokken.

51. Langs de rivier van vergetelheid tot de berg van vergetelheid, en daarachter is een nieuwe wereld : oerwoud, wildernissen, maar niet zonder gevaren. Virussen kunnen zich voordoen als apen of spinnen, gevaarlijke spinnen. Er liggen onbekende virussen op de loer voor de mensheid, waar de geestelijken al tijden tegen strijden. De aapgeesten zijn tricksters, jokers, spammers, phishers, en kunnen het menselijk lichaam hacken.

52. Achter de spinnenmachten zijn sowieso vaak weer grotere apenmachten te vinden. Deze apen zijn zwaar aan de drugs van de valse vergetelheid, namelijk de onverschilligheid, het egoisme en de hebzucht. Ze leven helemaal in hun eigen wereld, en het is een monkey business. Het zijn drugsdealers. Daarachter bevinden zich vaak nog de vissen, zoals zalm. Ze komen ergens voort vanuit de rivier, waar ze hun onderkomen hebben, en worden telkens met de stromingen meegezogen, en zijn zwaar aan de drugs. Ze leven onbekommerd in de vergetelheid, maar dit is een vergetelheid van het kwaad, een valse vergetelheid van de dode kennis. Het vlees moet gedood worden. Er ligt een opdracht voor de mens om deze machten, deze valse principes, deze dode vergetelheid, te overwinnen.

53. Het vlees, de zonde, is op het ziekbed geworpen, en woelt in een doodsslaap, ijlende. We mogen dat ook proclameren dat het vlees dood is. Het rent als een kip zonder kop. Het zijn allemaal stuiptrekkingen nog. Ik had een droom dat alles wat niet bij elkaar hoort van elkaar los werd getrokken. Uiteindelijk zullen valse verhoudingen het niet vol blijven houden. Ook had ik een droom over het verschil tussen defect en effect. Defect is datgene wat het niet in de mappen weet te houden, maar er zelf mee aan de haal gaat, voor zijn tijd, en dan alles op een defecte manier aan elkaar plakt, maar uiteindelijk werkt dat dus niet, want het past niet bij elkaar. Effect heeft het als je het in de mappen laat waar het hoort en het niet overmoedig eruit haalt. Mensen willen vaak stad en naam maken.

54. Hoe kom je dieper in de verborgenheid ?
Allereerst moet er besefd worden dat de mens niet dieper kan gaan vanwege de afgoden die in de weg staan. Er zijn dingen centraal gezet die niet in die zin centraal mogen staan. Soms is dat gewoon een brok. Dan draait alles om iets eenzijdigs en loopt alles vast, en dan ontstaan daar markten omheen, en dan leven ze van iemand anders zijn lijden en van bedrog.

55. Het centrum mag geen eenzijdige brok zijn als een opeenhoping. Het centrum moet een verfijning zijn van dynamieken die elkaar telkens afwisselen, aanvullen en in de gaten houden, opdat het wiel zal draaien, als een hemelse klok. Gematigdheid is hierin een sleutelprincipe, en ook variatie, afwisseling, waarin er gezocht moet worden naar de hemelse balans en volgorde, ook de hemelse hierarchie, om zo los te komen van de vleselijke

hierarchieen van mensen. Dit proces is de hemelse centralisatie, dat de mens helemaal opnieuw moet leren centraliseren, hoofdzaken te onderscheiden van bijzaken, opdat er doorgang is tot de diepere verborgenheid, zodat de mens in het hemelse verkeer kan wegzakken. Hemels centraliseren is dus een soort tetris spel waarin er steeds weer dingen wegvallen, opzij schuiven. Daarvoor moet je dus ook hemels leren concentreren, inventariseren en hemels leren jongleren. Het is een levend rangschikken. Het wordt uitgebeeld door een hemels visnet. Je hebt vele lijnen nodig om het visnet te doen werken. Het werkt allemaal met elkaar samen. Het is niet slechts een lijn, maar velen. Het gaat dus om het leren denken in lijnen, verdiepingen en vakken. Ook moet je dus leren denken in afwisselingen opdat je gematigdheid kunt uitoefenen.

56. Ik had een droom dat ik in een natuurstad was. De huizen bestonden allemaal uit gangen die ook weer door kleine kamertjes of ruimtes heengingen, en die gangen waren ook tussen de huizen, en telkens waren er deuren tussen, als een soort doolhoven waarin de mens verborgenheid had. Zo werd het hemels centraliseren in stand gehouden. Vroeger werd de natuurstad geplaagd door monikken van de nachtmerrie. Die waren toen verdreven, maar hun schaduwen en geesten waren er nog wel. Ik was in de gangen en ging langs de kamertjes en kleinere ruimtes, van deur tot deur, en soms zag ik zo'n schaduw van een monnik, maar het vaagde ook weer snel weg. Ze konden niet meer aarden. Ze droegen ook hele vreemde hoedjes. Hoe kom je door de nachtmerrie heen ? Door het te leren aanvaarden en dragen, om het zo te verwerken, en door het hemels centraliseren.

57. Leren hemels vissen betekent eerst je hemelse visnet in orde te krijgen, door de hemelse centralisatie. Het hemelse visnet is iets groots en veelzijdigs, als het hemelse centrum waar je allereerst zelf doorheen moet.

58. Probeer het hemelse visnet voor je te zien, en de dynamieken, de lijnen, wetende dat wanneer je geen gematigdheid en variatie beoefend, en vervalt tot eenzijdigheid en vleselijke centralisatie van materialistische dingen dat het hemels visnet dan niet zal kunnen werken, en dan zit er in principe een heel groot gat in. Dan bereik je verder niks. Wat zijn nu precies de verdere valkuilen in de hemelse centralisatie ? Je moet niet overmatig objectiviceren want dan wordt het steriel, kil en zakelijk, maar je moet ook niet overmatig personificeren, want dan wordt het een projectie, en dan speel je in principe verstoppertje, zoals mensen die het telkens over God hebben, maar niet de principes hanteren, en dus in wezen gewoon aan voorouder-aanbidding en persoonlijkheids-cultussen doen. Het gaat er dus om balans hierin te vinden. God mag geen schuilplaats voor het vlees worden.

59. De schijnwerkelijkheid waar de mens in leeft, de matrix, is een gevolg van vleselijke centralisatie.

60. Om ons heen zijn de dode systemen. Het vlees is allang dood, maar dit zijn

nog de stuiptrekkingen.
Daarachter ligt het bos.
Daar naartoe is de tocht, door veel ontraadselingen, puzzels.
De dode laagjes van het vlees moeten eraf.
Die geven nog verwarrende signalen af, verdraaiingen,
vreemde echo’s. Je kan je er kwaad om maken, maar je moet de jacht in.
Je moet een hemelse visser worden.
Allereerst moet je zelf door het visnet gevangen worden,
de fuik in, en ook de fuik aanvaarden.

61. Om ons heen zijn de dode systemen dus, systemen die niet ademen,
en ook alle adem weghalen. Alles proberen ze te verstikken met hun nonsense.
Grote nonsense is het. Ontken die realiteit. Het is de matrix.
Heb er geen binding mee. Ga je eigen weg, de hogere weg.
Ga hemels centraliseren, zorg dat je dat hemelse zuigsysteem afkrijgt,
dan kan al het vlees wegvallen.
Ga hemels aarden. Zorg dat je goede grond onder je voeten krijgt.

62. Om ons heen zijn de dode systemen.
Ze zijn morsdood, al lang geleden vervlogen.
Het komt en gaat, telkens weer vaagt het weg,
want het is de realiteit niet. Het zijn nachtmerries, en als dan de ochtend komt zijn ze weer weg.
Blijf bouwen, blijf werken, in de hemelse werk-elijkheid.
Prik er doorheen, want er worden grote spelletjes gespeeld.

63. Om ons heen zijn de dode systemen, systemen allang vervolgen,
als eb en vloed komt het telkens terug en vaagt dan weer weg,
maar kom tot de ware hemelse zee, van hemelse vergetelheid,
en laat al die dode dingen achter.
Kijk naar de bloem die bloeit,
kijk naar de bij die van bloem tot bloem gaat,
gematigdheid en variatie.

64. Om ons heen zijn de dode systemen, aan de steroiden,
maar weet dat het om afgestemdheid gaat, niet om gespierdheid.
De vleselijke spieren van de gevallen, lagere mensheid versperren hen de weg, trekken hen mee,
naar een wereld van bedrog. Het zijn allemaal kunstjes van bacterien.

65. Het gaat niet om sterk zijn, maar om volharding, vastberadenheid.
Het gaat niet om kracht, maar om flexibel zijn.
Sober zijn leidt je veel verder.
Oververzadiging is bedrog,
de honger is je gids.

66. De nieuwe wereld wordt gedragen door de winden van vergetelheid.
In de nieuwe bijbel zijn passages die wijzen op hoe winden en stormen hebben bijgedragen aan de schepping, ook aan de schepping van het Woord. Hiervoor moet veel gezaaid worden.

Hebt u de opname al ontvangen ?

67. De christenen vragen vaak : ‘Bent u al wedergeboren ?’ of : ‘Hebt u de wedergeboorte al ontvangen ?’ En pinksterchristenen vragen : ‘Hebt u de Heilige Geest al ontvangen ?’ of : ‘Hebt

u het heilige geestelijke al ontvangen ?' Evangelische christenen zijn vaak bezig met de opname, en die zou dan volgens velen vóór de grote verdrukking plaatsvinden, oftewel vóór het ragnarok, vóór het tahulen, maar we hebben gezien dat we er dwars doorheen moeten. We kunnen dat niet overslaan. Wel is het dus zo dat ze de opname vaak letterlijk nemen, maar het is iets wat we in ons binnenste moeten ontvangen, dus we kunnen dan ook vragen : 'Hebt u de opname al ontvangen ?'

68. We moeten ons ernstig uitstrekken naar de opname, die ernstig zoeken. 'Bent u al een opgenomene ?' Die opname zal gebeuren midden in de grote verdrukking, wanneer we verbroken raken en hard aan onszelf sterven op het strijdveld van Ragnarok, of dat wat de christenen ook wel Armagedon noemen.

69. De grote winden van hemelse vergetelheid zullen hiervoor komen.

70. 'Plumares momenten zijn momenten van verwarring en verwerping, waarin je je plaats niet kent, en ronddoolt. Het zijn lege tabletten die hoger inzicht nodig hebben, die nog geplaatst moeten worden. Deze plumares stenen of tabletten zijn dus belangrijk om het huis te bouwen. Wij mogen de plumares stenen dus niet zomaar verwerpen, omdat ze groot potentieel hebben. Dit is ook weer een stukje van het aanvaarden.'

71. 'Forceren helpt niet. We zijn in een labyrint. Alles moet op een natuurlijke manier gaan, de tijd krijgen om te groeien.'

72. 'De plumares spiegels staan door het hele heelal. Ze zijn overal om ons heen, en brengen alles tot tegengestelden, spiegelen en verdraaiien alles.'

73. 'Maar ook in en rondom ons huis zijn er zulke plumares spiegels, en zelfs in ons lichaam. Het is dus belangrijk hier gevoelig voor te worden en je leven te gaan begrijpen. Het zijn als het ware allemaal golfjes en stroompjes van zeeen en rivieren die door elkaar heenlopen. Soms lijkt het alsof ze er een potje van maken, maar er is een hogere orde. De mens moet leren deze stromen te detecteren, te volgen, te ervaren waar ze afbuigen, en hoe ze afbuigen, en hoe het zich doorvertaalt en spiegelt. De mens mag zo tot de oorspronkelijke waarden komen, om zo beter zijn leven te leren begrijpen. Dit is dus een groot vraagstuk van de etymologie van het shamanisme.'

74. 'Hoe buigt iets zich af door de spiegels en lensen van het leven, in het labyrint van het bestaan ? Hoe ontstaan de dingen, hoe vormt het zich door al die caleidoscopische verbuigingen, verspiegelingen en schaduwen ? Dat is het vraagstuk van de etymologie van het shamanisme, oftewel het plumares mysterie. Het is de leer van de oorsprongen, en hoe die bronnen zijn gaan vloeien. Ze dalen neer en stijgen weer op met vernieuwd inzicht. Bronnen putten en scheppen weer uit andere bronnen om zichzelf te versterken, te verdiepen. Dit is een groot buitenaards natuur mysterie, als

het leren kennen van de spiegels van het universum, het onderscheiden ervan. Soms is het belangrijk om even stil te staan en jezelf af te vragen : Welke spiegels zijn hier aan de gang ? Het zijn prisma stenen die een bepaald spectrum hebben opgewekt waardoor wij de dingen beleven zoals we het beleven.’

75. ‘Ook herinneringen kunnen plumares spiegels zijn. Ze kunnen je het leven heel anders laten bekijken en beleven. Dit kunnen goede herinneringen zijn of slechte herinneringen, maar we mogen door deze spiegels gaan om tot verdieping te komen. Dit is een hele uitdaging. Sommige spiegels zijn heel klein, en anderen heel groot. Sommigen liggen misschien op de achtergrond, maar anderen kunnen de sleutel vormen voor je verdere leven. Zo kunnen plumares momenten dus ook hele goede momenten zijn van herkenning, verzoening en diepte zicht.’

76. ‘Genade stelt de wet buiten werking, de valse wetten. Dit is in diepte niets anders dan inzicht, de onderscheiding van de plumares tabletten, van de spiegels.’

77. ‘Genade is dus inzicht. Hoe dieper het inzicht, hoe dieper de ontwaking, wat resulteert in een hoger absorberings-vermogen, oftewel vetverbranding, de fijnere energie.’

78. ‘Het atheisme is de sleutel tot de diepere leegte, de sleutel tot vergetelheid, en zo de decoder van het grote Plumares Mysterie. Alle profeten moesten in het atheisme ingewijd worden, wat in het Grieks ook betekent het verwerpen en ontkennen van de goden van stad en staat. Het heilige atheisme, de heilige atheos, was uitgezonden als een heraut van het oordeel wat over de afgoden zou komen.’

79. Ik zag de wolken van het plumares mysterie, en er lag nog wat achter, wat geopenbaard zou worden. De winden van de hemelse vergetelheid zullen ons leiden tot de wolken van de hemelse vergetelheid, en daarachter is de boom van de hemelse vergetelheid. We kunnen dat een beetje vergelijken met de ygdrasil, de boom die alle werelden onderverdeeld, uit de germaanse mythologie, oftewel de wereldboom.

80. Laten we de winden van de hemelse vergetelheid volgen, en wachten om erdoor opgenomen te worden, wat vanzelf gebeurt als we ernaar zoeken en als we ze volgen. Laten we ons intens bezig houden met het geheimenis van de opname, wat in principe dus een opname tot inzicht is.

81. Op de top van de dertiger jaren viel Duitsland binnen. Natuurlijk zit daar een les in. Alles wijst terug op het hogere. Het Germaanse sprak. Zoals de christenen Jezus terugverwachten, zo verwachtten de Germanen Surtr, de reus van de herschepping, die zou komen op zijn dodenschip met moeder Hel, de godin van de vruchtbaarheid. Dat zou gebeuren op het toppunt van Ragnarok. Moeten wij opnieuw de veertiger jaren in, of kunnen we gewoon nu dieper de dertiger jaren in om het diepere verschijnsel te begrijpen, te zien waar het op wees ?

82. De Egyptenaren verwachtten Ra op zijn dodenboot, Ra en zijn onderwereld-bemanning, en we zien al deze dingen terug in het sinterklaasfeest, van sinterklaas die komt op zijn boot met zijn zwarte pieten. En de pieten stellen dan het gereedschap voor van Ra, om door de poorten van de onderwereld te kunnen. Dat is ook het geheimenis van Ra-Shu, waar we veel over geschreven hebben. Shu of Sa was als het ware de achternaam van Ra, en stond voor zijn onderscheidingsvermogen, zijn intelligentie, de hemel, om boven het aardse uit te stijgen, als een vogel. In het Hebreeuws komt dat terug als de rasha, de stammen van de wilde jongens, zij die zich afgezonderd hebben van het wereldse. Er is een groot verschil tussen de wilde jongens en de wereldse jongens die zich geconformeerd hebben, die allemaal hetzelfde zijn. Wij hebben daar veel over geschreven. En dat rasha geheimenis ligt diep verborgen in de psycho-analyse van Rusland.

83. Nuance is ver te zoeken vandaag de dag. Men overpolariseert en generaliseert er maar op los vandaag de dag, en gaat zo van vlees tot vlees. Ze willen niet zien wat er achter de voorhangsels ligt. Ze willen het niet bekijken in de context van de geschiedenis en de voortijden.

84. De wilde jongens zijn de herauten, de aankondigers, van het amazone tijdperk. De amazones zullen komen. Moeder Natuur zal haarzelf herstellen. Deze wereld moet de baarmoeder weer in, moet weer een geestelijk moederbesef gaan krijgen. Elk macho gedrag, en elk vitesse gedrag, moet eraf. Stoere en vlotte jongens behoren niet tot de wilde jongens, want dat zijn reclame makers voor de stad. Ze hebben moeder natuur om zeep geholpen, maar moeder natuur zal hen hun plaats wijzen. De parasieten zullen afsterven, overweldigd worden door de hogere natuur. Nu leeft de mens nog parasitair. De mens heeft nog parasitaire ideeen en idealen.

85. De mens is haar vijand, leeft in vijandschap tegen haar. Er is een stok in haar hand, een speer die zij werpt, een pijl die zij afschiet. Zij wil de mensheid doen ontwaken, maar daarvoor moet het vleselijke afgedaan worden. De mens moet besneden worden, en de vleselijke mens moet sterven. De mens is dus in gevecht met zijn spiegelbeeld. De mens is zijn eigen ergste vijand.

86. Surtr komt terug, de grote, herscheppende context in de Germaanse literologie, en Ra komt terug, Ra-Shu, oftewel de rasha, de wilde jongens, die onder het natuurvuil van de moeder zijn als zwarte pieten. Ra was met zijn dodenreizigers diep de grond onder gegaan. Door het Shu-geheimenis van de hemel keerde hij weer terug. Er ligt iets diepers onder. Het roept, en het is het geroep van de wilde jongens die de komst van de amazones aankondigen.

87. Niemand gaat met het vleselijke wegkomen. De Rasha zijn de asceten die niet conform zijn. Ook Jeremia behoorde tot de rasha. Hij streed ook tegen de oude, ingedutte inzettingen, net zoals Ismael en Ezau. Rasha, of rosh : de beginne. Er zal een nieuw genesis komen. Dat is het boek Behemma. Hierin zal de oerkennis geopenbaard

worden, het ware genesis. Dat is een orions genesis.

88. We zien om ons heen de putten van de danaiden. Zij scheppen voor eeuwig water in een bodemloze put of vat, dragen voor eeuwig water naar de zee. Dat zijn de vleselijke christenen die we om ons heen zien, altijd met vorm en ijdelheid bezig zijn, waar alles om hun eigen clubje draait, hun eigen familie, etc. Ze leven langs alles heen. Het zijn de sluiers van het leven. We moeten daar doorheen om onze weg zien te vinden. Het is heel tragisch, maar er liggen diepere dingen onder verscholen. De tocht is terug naar het orionse genesis.

89. Van belang is het dus dat de danaiden uit je leven worden gedreven. Ga bij jezelf na in hoeverre en hoe je nog water naar de zee draagt. Vorm geen eenheid met de danaiden. Het zijn de doellozen, waterloze wolken.

15.

Ragnarok

1. Nu moeten we vat krijgen op het veertiger jaren geheimenis, de overgang van de dertiger naar de veertiger jaren, als onderdeel van het Ragnarok. De Germanen kwamen. Duitsland viel Europa aan op grote schaal. Er drong iets, wat zich vleselijk vertaalde. Er is een hoger Duitsland en een lager Duitsland. We moeten gaan kijken wat er achter de schermen gebeurde. In werkelijkheid kwamen de Valkyries om de gevallen berserkers en einherjars op te nemen. Zij waren bedekt met de moeder aarde, als zwarte pieten. Zij droegen het geheimenis van de moeder aarde en waren klaar om ingewijd te worden. De Valkyries kwamen, maar in de materiele wereld kwam dit omgedraaid door. Er was iets heel anders, iets veel diepers, gaande in de geestelijke wereld. Dat geheimenis moet ontrafeld worden. Het is allang gebeurd. En het blijft zich herhalen totdat de mens het gaat zien.

2. De veertiger jaren. Wat is het ? De valkyries, de germaanse strijdgodinnen met hun gevleugelde helmen, kwamen, voor de opname. We zien de ladder tot de hemel verschijnen. Het vlees doet een totaal aanval. Rusland moest deze aanval temperen. Uiteindelijk kwam nazi-Duitsland, het lagere, vleselijke Duitsland, ten einde door Rusland, door Stalin. De rasha kwam, de wilde jongens, hen die door de valkyries waren opgenomen en terug werden gezonden de strijd in. In het ragnarok ga je van strijd tot strijd. Er moeten vele afgoden vallen. Ook moeten er vele reuzen en vele beesten vallen. Dat gebeurde in het tijdperk van de veertiger jaren, het hoogtepunt van de ragnarok.

3. In de veertiger jaren breekt de wolf Fenrir los om de goden te verslinden, maar komt hierdoor ook zelf ten val. Reuzen slepen elkaar tot de afgrond. In de veertiger jaren storten alle elementen in. Het is een nieuw genesis, een orions

genesis. Goliath roept tot de mensheid. Het is een machine. Het is allemaal voorgeprogrammeerd. Doet steeds hetzelfde kunstje.

4. De veertiger jaren : de opkomst en de val van het vlees, als de orionse ladder.

5. Paracelsus zei : ‘Alles is vergif. Niets is zonder vergif. Alleen de dosis maakt het vergif.’
Daar gaan de lesboeken ook over, en dat is dus de kunst ja.

6. Er gaat een nieuw genesis komen, namelijk het boek Behemma. Het is een belangrijk fundament om het Nederlandse beest die Nederland in de greep houdt te verslaan. Dat is dus een geestelijke oorlog, een studie-opdracht.

7. Het gaat om de natuurreligie. Dat wat ze God noemen is dus gewoon de natuur, moeder natuur. Wordt dus ook een natuurmonnik om je goed aan de regels van de natuur te houden, daar streng gedisciplineerd in te worden. Zo kom je dieper de natuur in. Ik droomde over de Orionse natuurmonnik koren, die in stoeten zo dieper de wildernissen inkonden. Dat is de sleutel en de weg. Dat is het schip, de vissersboot. Het vleselijke zal afvallen als een kleed. Neem afscheid van het vleselijke Nederland. Ga geen handjes schudden, want dan nemen ze je alsnog mee. Die hand die je uitsteekt laten ze niet meer los. Geef ze geen vinger meer, alleen de middelvinger. Ren weg, neem afstand, ga het schip op.

8. De mens is niet verfijnd. Daarom moet de mens terug naar de bloemen, het dichterlijke, het insectische. Leer van de insecten. Ze zijn veel genuanceerder.

9. Vader Mozes, waar bent u. U was de drager van deze bloem, u raakte de zijkant van mijn kin aan en maakte mijn hart sappig. De hemelse bloem in mij zal me naar uw hart leiden, waar alle sappen zich verzamelen. Breng me naar mijn werkplaats, breng me naar mijn hemelse wapenrusting, zodat mijn hoofd in uw hemel kan zweven om daar voor altijd te verblijven. Laat me uw tuinen van hemelse woorden binnengaan om uw stem weer te horen. Laat de bloem van begrip mijn aderen volgen. Meng het met mijn bloed, zodat ik voor altijd van u ben.
Behemma 1:17-21

10. Het hart wordt sappig als het verbonden wordt aan de bron. Dan stroomt alles weer door, heen en terug. Dan wordt het hart volledig doorgespoeld. De hemelse bloem verbindt ons hart met het hemelse hart, en dan zal het gaan werken, kunnen we de geestelijke werken doen en de vleselijke werken achter ons laten. Wij mogen zo ook deelhebben aan de geestelijke bloedlijnen. Als we verbonden zijn aan de hemelse bloem, kunnen wij ook zo de hemelse tuin binnen gaan, waarin deze hemelse bloem is. Dit zijn literaire tuinen, tuinen van hemelse woorden. Als we God’s stem willen horen moeten we ook bereid zijn om boeken te lezen, want alles staat al opgetekend. Het gaat niet zomaar om een stemmetje. Allerlei stemmetjes kunnen heel bedrieglijk zijn. Het gaat om de grotere context, om de hemelse kennis. Dat is het waarlijke ‘verstaan van God’s stem’. Het is niet

zomaar iets van ‘ik zie ik zie wat jij niet ziet,’ of ‘ik hoor ik hoor wat jij niet hoort’, maar als je daadwerkelijk God’s stem verstaat dan heb je de hemelse boeken gelezen en heb je een boodschap te verkondigen, dan ben je een onderwijzer. Onderwezen om te onderwijzen.

11. Onderwerpen in het nieuwe genesis zijn : het paradijs, de urim en de thummim, de nephilim, het verhaal van Job, de zondvloed, het teken van Noach, het paradijselijke lichaam, het verhaal van Sarah, het laatste oordeel, enzovoorts. Het boek laat stapsgewijs zien hoe de nephilim werd overwonnen. Dit is dus al gebeurd. Het laatste oordeel heeft in het paradijs al plaatsgevonden, maar de mens moet er nog toe ontwaken, en daartoe is het boek gekomen, om het te verkondigen, erover te prediken. Ook gaat het boek over de overwinning over Goliath, die ook tot de nephilim behoort. De psalmist wordt in het nieuwe genesis, in het boek Behemma ‘Ahn’ genoemd, wat de Orionse vorm van de psalmist is.

12. Het boek begint met een gebed van Samuel om zijn geestelijke vader Eli op te wekken. Eli is nogal een tragische figuur, want hij liet zijn kinderen maar aanrotzooien. Het laat precies de situatie in Nederland zien en in de rest van de wereld, die onder de geest van Eli is. Samuel bidt voor een verandering van zijn hart.

13. Zodra iemand zich ging bezig houden met het boek, dan kwam de nectar van de bloem in het hoofd van diegene, en dan werd diegene steeds jonger.

Behemma 18:37

14. De nieuwe Genesis, het boek Behemma, beschrijft de geestelijke oorlogsvoering zo diep en uitvoerig dat er geen materiele oorlog meer nodig is. Het beschrijft de geestelijke jacht zo uitvoerig dat er geen materiele jacht meer nodig is.

15. Het boek begint met een gebed van Samuel voor Eli, dat hij opgewekt zal worden en dat zijn hart veranderd zal zijn.

16. Bloemen zijn dichterlijke wezens. Ze tonen hele andere paden dan die van de mens. Ze hebben hele andere manieren en gewoonten. Ze leven langs alles heen wat de mens heeft gemaakt en de mens doet, en maken daar wat anders van. De mensheid zoals die nu is is ver van de bloemen afgedwaald, en van de taal van de bloemen. Dichterlijkheid is ver te zoeken. Alles hebben ze verletterlijkt en overmatig gesexualiseerd en geobjectiveerd, en daar hebben ze dan een walgelijk en idioot romantisch sausje overheen gegooid waarvan je over je nek gaat, maar het schijnt goed te verkopen in zombie land. De zombie haalt zich er aan op. We moeten terug naar de bloemen, mensen, terug naar de taal van de bloemen, en dat is waar de nieuwe genesis dan ook overvloedig mee begint. Dat is ook de sleutel tot de eeuwige jeugd.

17. Samuel betrok de bloemen in zijn gebed voor Eli. Bloemen hebben een voleindigende kracht, brengen de ontbrekende schakels terug, laten de grotere cirkels zien. Samuel deed een

beroep op die hemelse krachten. De bloem vertegenwoordigt de volkomenheid van God, van de hemel, de zorgvuldigheid en tederheid, het escapisme ook, om teveel drama en stress te voorkomen. De bloem hangt tussen werelden in. De bloem laat altijd weer los, laat altijd weer vrij. Dat is ook wat de liefde doet : de liefde laat vrij, de liefde manipuleert niet overmatig, maar heeft ook respect voor de keuze van de ander. Liefde is nooit gedwongen. De bloemen weven een nieuwe wereld, zingen een heel ander lied dan de gevallen mensheid. De bloemen verheffen zich altijd weer boven het vleselijke uit. Ze hebben de tijd niet voor aardse dwalingen en drogbeelden. Ze blijven doorgroeien en blijven voortbloeien, zichzelf en anderen hierin herscheppende, ook hun zicht op de dingen. De mensheid is moegedraaid. Alles moet altijd maar, en men sleurt elkaar hier in mee. Iedereen is aan elkaar geketend, en een ieder ketent de ander.

18. Er is het grote wiel van subjectiviteit,
het veranderen van gezichtspunt. Hier is het samenspel tussen gezichtspunt en
het veranderen van gezichtspunt. Zij die niet tot deze lelie komen zullen door het water worden opgeslokt.
Behemma 22:5

19. We zien de aandacht gericht op de lelie, de waterbloem. De nieuwe Genesis gaat veel over de zondvloed en wat het inhoudt. Uiteindelijk is de lelie dan een beeld van de boot waarin redding is voor de mensheid, het veranderen van gezichtspunt en dit laten samenspelen met de gezichtspunten. Dat is heel belangrijk. Bloemen blijven spelen met mensen. Ze laten de mensheid niet aan hun lot over. Ze blijven spelen met de ideeen van mensen en de voorstellingen van mensen, om er het beste uit te halen, maar ze laten zich er niet door opslokken. Ze brengen het tot steeds hogere niveau’s en tot steeds diepere betekenissen.

20. Het water van de zondvloed is ook niet iets overdramatisch, want het wordt in de nieuwe genesis gewoon beschreven als de baarmoeder. Daar is waar de onwillende zondaren weer naar terugkeren. Daar zal alles gerecycled worden. Het vleselijke zal verder verwerkt worden, en ook het goede, totdat alles tot hogere vormen is gekomen.

21. Samuel had de krachten van de hemelse superbloemen tot zijn beschikking. Deze bloemen waren in het huis van Eli en groeiden met hem op, en zijn altijd aan zijn zijde gebleven. Samuel bespreekt deze bloemen ook, en bidt tot deze hemelse bloemen, als tot het palet van de eigenschappen van God, van de geestelijke natuur dus. Die schoonheid ligt dus opgeborgen voor een ieder die de bloemen als sleutels hebben leren kennen tot de verborgen hemelse kennis, voor een ieder die de bloemen ook als zodanig heeft aanvaard in het leven. Er is een heleboel wat de mens nog niet weet over bloemen. Dat is iets wat alleen door geestelijken en shamanen uitgelegd kan worden. Dan hebben we het dus over het paradijs. Het paradijs heeft haar eigen gewoontes en levensstijl, wat in de nieuwe genesis,

het boek Behemma, van de nieuwe bijbel wordt besproken. Dit gaat door het hele boek heen. Het paradijs blijft bij ons, blijft met ons meegroeien en meebloeien, dwars door alles heen.

22. De bloemen van het paradijs leren ons los te laten, maar ook vast te houden aan goede principes, de moed niet te verliezen, maar het beste ervan te maken. Samuel bespreekt de zes bloemen van het huis van Eli waarmee hij opgroeide, en de zesde bloem is die van het laatste oordeel. Ook dat wordt verder in de nieuwe genesis besproken, wat dat precies is, want daar is nogal veel onwetendheid over, en men heeft dit verschrikkelijk lopen versimpelen. Het laatste oordeel is iets van het paradijs zelf, als een ontwaking. De bloemen zullen ervoor zorgen dat het eerlijk gebeurt, en boven denken is, wat in geen hart is opgekomen. Het laatste oordeel is dat alles terugkeert tot het stof van het paradijs. Alles wordt daar gezaaid, en dan zal er een nieuwe wereld komen. Er moet dus ook heel veel gaan slapen. De mens moet de nacht van het paradijs in, zoals Samuel dat ook aan het begin van de nieuwe genesis beschrijft.

23. Nee, het is geen onverschilligheid en zorgeloosheid, geen onoplettendheid, als de bloemen loslaten en het loslaten prediken. Neen. Ze laten slechts de touwtjes vieren. Ze zullen altijd op hun manier voor de ander blijven zorgen, altijd op een veilige afstand blijven en hun uitnodiging zenden, aanmoedigen om met hen mee te gaan. Ze zullen voor je blijven bidden, zoals Samuel voor Eli. Ook het ijs kan warmte geven. Dat is de taal van de bloemen, en die moeten we leren. We nemen risico’s, altijd weer, maar er zijn voorzorgsmaatregelen, en alle dingen zullen medewerken ten goede en ten nut, en telkens is het weer scheppingsmateriaal voor de bloem, ook als dingen foutgaan. Het is de taal van de schepping. Het is juist het leren werken met fouten en onvolkomenheden.

24. Bloemen zijn geleiders van de schepping.
Ze kunnen harten genezen.
Ze kunnen missende schakels weer doen terugkeren.
Ze kunnen cirkels rondmaken.
They can ‘make sense’ of things.

25. De vierde bloem in het huis van Eli is de bloem van wedergeboorte.
Het is de bloem van Maria, en ook de bloem van Eva.
De bloem brengt de sleutel om de poort van het paradijs te openen,
namelijk het zwaard van Adam.
De bloem opent de rivieren.
De bloem zal ook alle tranen afwissen, leiden tot het droge land.
Dat wil echt niet zeggen dat er niet gehuild moet en mag worden, waar we het weleens eerder over gehad hebben. Het wil zeggen dat onze vleselijke tranen gewist worden, en ook dat we niet bovenmatig zullen lijden, en dat het lijden ook niet voor altijd bij de drama zal blijven, maar dat we hogere zichten zullen krijgen op het lijden die oude tranen zullen wegwissen.

26. We komen zo dus tot de ware, hogere tranen. Daarom zegt het Woord ook : ‘Breng me naar de laatste oceaan, die de laatste traan wegspoelt’ in

Behemma 1:28. Wij moeten dus onze oude tranen inleveren voor de hemelse tranen. De hemelse tranen zijn veel meer tranen, als een oceaan waar onze laatste oude traan in wegspoelt. Het wenen van de wereld stelt niet veel voor. Elke wereldse traan van het ego houdt zoveel van de hemelse rivieren van ware tranen verborgen. Daarom opent de bloem van wedergeboorte, de bloem van Maria en Eva, dan ook de rivieren, in het eerste hoofdstuk van Behemma.

27. De vijfde bloem in het huis van Eli is de bloem van Jozef, de bloem van dromen, en die dringen het hart binnen om Eli te waarschuwen. Samuel noemt Eli zijn innerlijke vader. Het is niet slechts een probleem van buiten, maar een probleem van binnen. Iedereen heeft een innerlijke vader van het vlees die alles probeert af te zwakken, alsof alles nog wel meevalt, dat er geen verandering nodig is, dat we het best al wel goed doen, of dat toch alles genade is, of wat voor andere smoesjes dan ook, geloof en noem maar op. ‘Vertrouw maar op God,’ zeggen ze dan, en zo schuiven ze alle verantwoordelijkheid af. De mens moet niet vertrouwen, maar veranderen.

28. De wedergeboorte brengt de ware tranen, het ware zuchten, en zo ontvangt de mens de ware dromen om de ware waarschuwing te brengen, tot Eli. Dit is dus een waarschuwing die gepaard gaat met gebed en tranen. Alleen door deze bewatering groeien onze bloemen, want anders gaan ze dood. Zorg voor de geestelijke bloemen die in je hart groeien. Ze hebben een boodschap te brengen, en die moet eerst rijpen, dus verpruts het niet. Er is een gebruiksaanwijzing voor het leven. Niets komt vanzelf. Je moet het verdienen, oftewel er zelf bij betrokken zijn. Teveel over geloof en genade praten is wolkerigheid. Daar winnen we de oorlog niet mee.

29. Waar het visioen ontbreekt, gaat het volk ten onder, speelt het volk voor leider.
Behemma 38:4

30. Onze geestelijke zintuigen moeten opengaan. Je kunt niet varen op alleen maar ‘van horen zeggen’, of op ‘ik geloof het allemaal wel.’ Nee, wees persoonlijk erbij betrokken, ga het persoonlijk zien en werk aan je relatie met God, persoonlijk, met je hogere innerlijke zelf, je hogere innerlijke kennis, om te ontkomen aan de vleselijkheid van Eli die in de mens sluimert. Dat is een innerlijk gevecht, een worsteling met Eli.

31. Vers 5 zegt dan : ‘Als het volk het boogschieten onderhoudt, is het gelukkig, doelgericht, vol onderscheiding.’

32. Leer dus de geestelijke oorlog en de geestelijke jacht, haar wetten, de symboliek ervan, opdat je zult ontkomen aan de wereldse oorlog, de lagere aardse materiele jacht. Onderhoudt en bewerk de schepping dus, wat je gegeven is. Leef niet van het verboden vlees.

33. Het pad van Jozef leidt terug tot het huis van Eli waar Samuel opgroeide, waar Eli van was afgeweken. Ook zou hij de vleugels van Benjamin nodig

hebben om daar terug te komen. Nu, Benjamin wordt ook verder besproken in het boek Behemma, de nieuwe Genesis. In hoofdstuk 25 gaat het verder over Benjamin, in het hoofdstuk van ‘Waarschuwingen van Noach aan de zondaar’ :

34. Als we tot de stam Benjamin zijn gekomen, zijn ingewijd in de geestelijke
gehoorzaamheid, dan zullen we merken
dat er nog steeds veel drangen in ons
zijn die tegen de geestelijke
gehoorzaamheid ingaan.
(vs. 28)

35. Geestelijke gehoorzaamheid is dus wat Eli nodig heeft om los te komen van de tuchteloosheid, want zijn kinderen waren in de greep van een slang gekomen en flink gebeten en vergiftigd door zijn lauwheid en gemakszucht. Geestelijke gehoorzaamheid is waar de stam Benjamin voor staat. Het was het jongere broertje van Jozef. Er zijn dus de drangen van Eli in de mens die verderop in het hoofdstuk overmoed worden genoemd, en een gebrek aan diepte-interpretatie. De geest van overmoed wil alles letterlijk maken, zodat hij het niet hoeft te verdiepen, niet hoeft te vergeestelijken. De geest van overmoed objectiviceerd dus alles. Lekker makkelijk. Kun je zo in een handtasje meenemen. Maar dit kostte Eli de nek.

36. Benjamin wordt zo bewapend om de jacht aan te gaan, om de lauwheid te overwinnen.

37. Efraim, een van de zonen van Jozef, is ‘de vrucht van de bloem’ in het Hebreeuws, de honing, zodat we de bloem van Jozef ten volle kunnen benutten, om zo ingewijd te worden in de stam Benjamin. Ook moeten we net als Mozes zo de geestelijke Wet ontvangen (31:33,42).

38. Door tranen wordt de boot gebouwd, stelt het boek Behemma (4:16). Zo zien we ook dat het niet iets oppervlakkigs is, maar iets wat is doorleefd. Door de tranen wordt je namelijk persoonlijk erbij betrokken, als een wapen tegen valse genade en vals blind geloof. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Als een baby niet huilt bij de geboorte is het dood. De tranen zijn een teken van gezondheid. Dan heb je een uitlaatklep. Dan kunnen de hemelse rivieren door je stromen. Tranen zijn creatief, scheppend, en kunnen je de juiste richting in leiden als het hemelse tranen zijn. Wel moeten we dus de tranen van het vlees, van het ego, overwinnen. Er zijn zoveel bedrieglijke tranen in de wereld.

39. De ware tranen die van boven komen maken het harde oog en harde hart los, opdat er andere geestelijke zichten kunnen doorbreken.

40. Naar een traan luisteren, is een leugen
verliezen. Ogen zonder tranen kunnen
niet zien, ze zullen alleen de leugen
zien. Tranen zijn de appels van onze
ogen. Ik wilde wijsheid zien. De
hemel gaf me de tranen om het te zien.
Mijn tranen zijn mijn ogen, mijn tranen
zijn mijn benen. Daarmee kan ik alles
doen, een lichaam van tranen.
Behemma 4:18-19

41. Juist door de geestelijke tranen kunnen wij ons bewegen dus en hebben we goed, profetisch zicht. Daarom heb ik al vanaf het begin al over de tranen gepredikt, hoe belangrijk die zijn.

42. De hemel is daar waar alle tranen samenvloeien. Er is een doorgang naar het verloren paradijs. Geef het terug aan mij. Waar alle tranen van de wereld samenkomen, rijst een ster, wordt onze nieuwe wereld geboren. Werk met de tranen, bouw door de tranen. Als je wijsheid wilt, vraag dan eerst om een traan, waardoor je de wijsheid kunt zien. Als je een vriend wilt, vraag dan eerst om een traan, zodat je die vriend kunt bereiken. Voordat je iets vraagt, vraag om een traan, en daarin zullen alle andere dingen verschijnen.
Behemma 4:20-22

43. Zo bouwde Noach dus zijn boot : door zijn tranen, en alleen zo kon hij het volk waarschuwen, want hij had iets te bieden. De tranen zijn ons niet voor niets gegeven. Zij hebben een boodschap en een bouwplan. Het is dus scheppingsmateriaal.

44. Wederom geboren worden in de bloem
der spiegelingen.... De nectar van deze rivier was een goed iets om te drinken. …
Behemma 4:24

45. Nogmaals : de geestelijke bloemen in ons hart kunnen alleen bloeien door de tranen. Daarom is de nectar en de honing ook het grote geheim van de rivier, en het geheim van de wedergeboorte. Samuel werd gelaafd aan de borst der bloemen. Zo groeide hij op, geestelijk aan het hemelse hof. Hij werd niet voor tranen gespaard. Hij moest het geheim van de tranen ontdekken. Kunnen wij op die boot de morgen bereiken ? Op naar een nieuwe dag, op naar een nieuwe wereld, op naar nieuw zicht, door onze tranen gewoven. Heb je geen tranen, dan heb je helemaal niks. Wees dankbaar met iedere traan die je in je leven krijgt en beschouw iedere traan die je in je leven ontvangt als een kostbaar juweel.

46. De sobere moest zo komen tot het Areta visnet, en was een Aretaiet, een volgeling van Areta, van de geestelijke oefening.
Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Maar de sobere streed met haar in het visnet, want er is ook een valse kennis.
Het Areta visnet is hard en gaat diep. Het is niet zacht en zoet.
Areta staat daar met de gesel. De mens moet geoefend worden in de wildernis, anders zal de mens niet overleven.
Odenlech 5:6,9,17,18

47. In het boek Odenlech van de nieuwe bijbel zien we het verhaal van Areta weer terug. Areta is een eigenschap van God, waar we veel over hebben geschreven, bijvoorbeeld in het boek ‘De Aretaitische Filosofie’. In de RV-Bijbel zien we veel het visnet als symbool van het lijden verschijnen. Het is hard en diep, zegt het boek Odenlech, en het is niet zacht en zoet. Nee, we stellen het niet romantischer voor dan het is. Areta is de oproep tot geestelijke oorlogsvoering. Het vlees wil emanciperen en domineren, als een dolle mina, en velen zijn wedergeboren

in het vleselijke en wereldse door de zonde en valse religie, die dus eigenlijk gewoon een masker is om door te kunnen blijven zondigen.

48. De bruid van het vlees wil met je trouwen. Je voelt je misschien gevleid, maar trap er niet in. Zij is een graf. De sobere is in worsteling met Areta, want er zit ook nog zoveel vlees tussen, in zijn belevingswereld, in de wereld op zich, het bestaan. Areta is ook nog steeds met het oervlees in gevecht. Telkens weer wordt ze door dit monster opgeslokt. Dat is het lijden van moeder natuur. Daarom oefent ze haar kinderen voor de strijd. Daarvoor heeft zij het visnet en de gesel.

49. Wij mogen bidden om het visnet,
het visnet omhelzen,
het visnet kussen,
opdat het visnet ons niet zal vernietigen.
Juist hen die van het visnet weglopen
en er niets mee te maken willen hebben
zullen door het visnet ten onder gaan.
Odenlech 6:26-27

50. Het visnet is bedoeld om het vlees te laten sterven en de ziel op te halen. Dat is zowel een worsteling als een aanvaarding, het aanvaarden van het lijden, het kussen van het visnet en de gesel. We moeten dus het belang inzien van het visnet, maar niet naief zijn. Het lijden is niet passief, maar moet dus wel getoetst worden. Aanvaard het lijden, maar toets alle dingen. De wereld is gezombificeerd door het oervlees. door omkoperij. Daarom moeten we wel de lat hoger leggen om niet in hetzelfde lot te vallen.

51. Het katholicisme en de islam predikten beiden het ‘loon naar werken’ principe, maar het werd zwaar verletterlijkt en gematerialiseerd tot tirannie over het volk. Daarom kwam de reformatie die streed tegen het materialisme, om het weer te vergeestelijken, maar ze vielen in de valstrik van overmatige genade. Ze hadden meer op het geestelijke moeten wijzen, en niet alles maar wegstrepen door overmatige genade, want zo suste het volk in slaap, ging het volk aan de drugs en verloor haar plichten en verantwoordelijkheden. Daarom kwam in de jaren 1900 de charismatische beweging meer en meer opzetten om op het geestelijke te wijzen, maar het pseudo-charismatische sloeg terug met het voorspoeds-evangelie om de ontsnapte mens weer te ketenen in het materialisme, door een religieuze mayonaise bij de patat. De RV-Bijbel moet dus komen om de boodschap van het toetsen te brengen en te herstellen. We zijn inmiddels in de jaren 2000 terechtgekomen, in de twintiger jaren alweer. Alhoewel de beginselen van de RV-Bijbel al in de zeventiger jaren begonnen te ontstaan, kwam het in de jaren 2000 meer en meer aan de oppervlakte, en laat het nu pas zijn gezicht zien in de twintiger jaren.

52. In het boek Odenlech komt het verhaal van Areta weer terug. Het is de boodschap van discipline, van het toetsen, vanwege de gevaren die op de loer liggen. Het is een fundamenteel boek van de RV-Bijbel. In de christelijke bijbel werd Heracles tot Jezus, maar de principes kwamen te weinig tot hun recht. Ook waren er door de tijden heen veel elementen en principes van de Areta mythe verloren

gegaan, waar veel over werd geklaagd. Er is veel literatuur over verloren gegaan. Dat is een groot verlies, en dat is dus ook een reden waarom de RV-Bijbel er wel moet komen. De christelijke bijbel heeft de draagkracht niet. Er zijn teveel missing links.

53. Ik was boodschappen gaan doen in het centrum, en ik liep terug met mijn twee tasjes, even langs mijn oude buurt, waarvan ik zowel goede als nare herinneringen heb. Het was mooi weer, en ik had weer even dat verliefde gevoel naar mijn oude buurt. Ik had alleen maar mooie herinneringen toen ik er naar keek. Op het grasveld waren ze de kermis aan het opbouwen. Langs de kant van de weg stonden grote vrachtwagens, en er liepen wat kermismensen rond. Aan de straat er dwars tegen aan stond een oude grote caravan. Ze waren gekomen. Even voelde ik me weer kind. Ik ging de grote weg over en liep toen naar mijn nieuwe buurt en kwam langs wat kinderen die een soort winkeltje hadden gemaakt. 'Speelgoed te koop !' riep een van de kinderen telkens.

54. Nederland moet weer kind worden. Nederland moet weer gaan spelen, creatief met dingen omgaan. Ik droom over een pastoraal Nederland. U ook ? Een pastoraal Nederland waar iedereen elkaar helpt, waar iedereen het beste er van maakt, en creatief met Nederland bezig is. Dat is wat het Rodenbergse Nederland is, en daarvoor is goede literatuur nodig, en goed onderwijs. Er is zelfs een nieuwe bijbel voor nodig, een nieuwe paradijselijke openbaring. Daar is een godsverschijning voor nodig, een theofanie. Nederland is diep in het riool gezonken en moet het riool overwinnen en terugkeren tot de natuur, opdat het een natuur-Nederland wordt. Nederland Natuurland.

55. De islam en het christendom, de twee grootste religies ter wereld, kwamen voort uit het Judaisme. De islam kwam ook voort vanuit het christendom, als het moeilijke broertje. Toch was Nederland liever Turks dan paaps. Hoe dan ook is er een grote kloof tussen islam en christendom, als een tikkende tijdbom, en die kloof moet overbrugt worden. Beiden kunnen elkaar vinden in de Areta mythe. Paulus, Petrus en de oude profeten waren in de Griekse grondtekst volgelingen van de godin Areta. Dat was een geoefendheid, een discipline, en die discipline is ook zeker terug te vinden in de islam. Het westerse christendom had deze mythe ondergesneeuwd, en daarom moest de islam wel komen, maar op zich redden we het niet met deze dynamieken. De mythe zal geheel in ere hersteld moeten worden, en de wortels ervan in het Judaisme zullen geopenbaard moeten worden. We zien dus als missing link het Aretisme in het geheel, als de brug tussen het christendom en de islam om deze mythe weer te doen herleven, want die was zo belangrijk. Het westerse christendom was in de handen gevallen van de new age. Het boek Odenlech zal komen, in de RV-Bijbel, om deze mythe weer opnieuw te vertellen en uit te werken. Het pad tot Areta zal getoond worden. Dat is het pad van Ismael. Wij hebben hier al veel over onderwezen, denk aan het boek de Aretaitische filosofie, maar het boek Odenlech zal die samenhang nog eens

extra laten zien, hoe belangrijk dit is, om zo los te komen van het westerse christelijke. Het is dus de brug om de oorlog tussen christendom en islam te sussen en om zo de daadwerkelijke geestelijke oorlog te laten zien. Iedereen kan hiervoor een Aretaiet worden. De broederlijke en zusterlijke lijnen lopen dwars door de islam en het christendom heen. Het Aretisme is dus een muur die niet tussen islam en christendom staat, maar die dwars door die religies heenloopt, helemaal terug naar het Judaisme. De muur zal dus een kwartslag draaien. De mens wordt niet meer veroordeeld over of die nu christelijk of islamitisch is, maar of de mens Aretaitisch is of niet. Dat is de ware en geestelijke oorlog. Daar gaat het boek Odenlech over. De voorouders wilden dat dit boek hersteld wordt. Het zal hen ook helpen. Het zal hen een veilige woonplaats geven.

56. Het aretaisme is dus als een rivier die zowel door de islam als het christendom stroomt, en ook door het Judaisme. Het sluit dus zowel aan op de islam als het christendom, en dus het Judaisme.

57. Hoe kun je dan een Aretaiet of Aretist zijn ? Het betekent het vlees overwinnen en ‘tot kennis komen’, aan de hand van referentie punten, want de mens is zeer vergeetachtig. Je kunt niet als een loos zieltje zeggen : ‘Oh, ik zie wel hoe het komt, want ik heb een stemmetje in mijn hoofd die mij alles ingeeft wat ik nodig heb.’ Zo wordt veel gedacht, maar zo werkt het niet. Je wordt naar de bibliotheken gezonden om boeken te lezen en om ‘kennis op te slaan’, want de mens is vergeetachtig. Vandaar dat de hemelse literatuur, het geestelijke woord, van fundamenteel belang is in het Aretisme. Je moet dus een echte boekenist zijn, een librarian, om je inventory te bouwen. Je moet leren weven met kennis, structuur te leren aanbrengen, anders zal het telkens tussen je vingers door wegglijden, en ben je in principe gewoon aan de drugs. Profetie moet dus altijd terugleiden tot het Woord, tot het Orakel, en dat is in de geestelijke wereld, maar zo mogen wij het paradijs op aarde bouwen. Dat heeft niks met de dode letter te maken, want ‘de letter doodt’, maar met het geestelijke leven, waarin je ‘leert en memoriseert’. Het is de genezing van het geestelijke geheugen, waarvoor eerst het vleselijke geheugen afgebroken moet worden. Dus laat het maar komen, al die korte termijns geheugenstoornissen, opdat je op een hoger geheugen wordt aangesloten, op het geheugen van Areta dus.

58. Profetie zonder Woord is niks, loos. Wij zijn geroepen om bewaarders te zijn, geroepen om het geraamte van de kennis te bewaken. Profetie zonder school is niks waard, want dan bouw je op zand. Als de stormen en de wateren dan komen, dan wordt alles weggespoeld. Velen vergooien hun leven aan zo’n houding. De andere extreem is dan de volgeling van de dode letter. De mens heeft dus een hard visnet nodig, het visnet van Areta, om daar eerst door opgenomen te worden, opdat het vlees kan sterven. De mens moet dit visnet leren kennen, wat absolute noodzaak is. Profetie zonder geoefendheid, zonder volhardheid is dus waardeloos. De mens moet het hemelse referentie-kader leren kennen

om zo los te komen van alle aardse en vleselijke referentie-kaders. Dat gebeurt in het Aretisme. Oefen uzelf. Leer memoriseren. Leer de hemelse referentie-punten kennen waaraan alles getoetst wordt. Leer een verzamelaar te zijn. Heb je alle zuilen ? Is je plaatje compleet ? Heb je alle missing links ? Heb je de twaalf werken van Heracles volbracht, of rust je nog op je lauweren, denk je dat alles je wel als gebraden kippetjes je in de mond zal vliegen ?

59. Dat is ook wat de twaalf discipelen van Jezus betekenen, en de twaalf stammen. Het zijn twaalf werken. Het oervlees is de spijbelaar, en de Aretaiet is de harde werker. Zonder hard werk komt er niks tot stand. Wie niet zaait zal niet oogsten. Laat het harde werk je lust zijn. Dat is de enige wijze om aan het oervlees te ontkomen.

60. We hebben geen andere wegen nodig naar huis, we gaan er dwars doorheen, op het pad van Areta. We hebben geen helden nodig die ons er wel even uithalen, geen opnames vóór de grote verdrukking. We moeten zorgen dat we door deze arena heenkomen. Het blijft terugkomen. Het is het pad van Areta.

61. Het pad van Areta is hard.
Maar het is het beste pad.
In het christendom werd dit het smalle pad genoemd.
In de oorspronkelijke Griekse grondteksten waren de oude profeten en de apostelen volgelingen van de godin Areta, waar we veel over geschreven hebben. Oorspronkelijk waren het Judaisme en het christendom dus het Aretisme. Ook de islam, het jongere broertje, kwam uit diezelfde bron. De islam moest ook veel rechtzetten wat in het Judaisme en christendom verkeerd was gegaan. Er moest veel meer geredeneerd worden vanuit Ismael en Ezau, twee belangrijke archetypes, en de RV-Bijbel gaat daar mee verder en diept het nog verder uit, zoals bijvoorbeeld in de opvolger en vervanger van het boek Exodus. Toen de openbaring bij hoofdstuk 16 was aangekomen van dit boek, begon mijn ruggegraat helemaal warm te worden. Er zijn veel veranderingen gaande in de geestelijke wereld. Er komen nieuwe fundamenten. Er hangen vreemde energieen in de lucht. Er is een grote geestelijke oorlog omtrend dit boek. De mens is in groot programmatie-gevaar, dus daarom moet het geestelijke Woord wel geopenbaard worden. Er staan grote gevaren op de loer voor de mensheid.

62. Laten we onze hoofden buigen en ons verootmoedigen, opdat we de zachte, leidende stem van moeder natuur kunnen verstaan, en op het pad van Areta terechtkomen en blijven, niet op het pad van het oervlees. Er is nu een strijd : vers tegen vers, interpretatie tegen interpretatie, en het gevecht is om onze ziel. Het is erop of eronder. Eén ding is zeker : het vlees zal eronder gaan, zal ten onder gaan. De natuur zal niet rusten, en heeft inmiddels de achillespees van het vlees gevonden en laat niet meer los. Het vlees is er goed bij. De vis is in de fuik, aan de speer, en zal niet meer losgelaten worden. Het vlees is woest, als een wild varken, die in een strik is geraakt. Wees dus heel voorzichtig. Blijf gematigd in de dingen die je doet. Neem van niets teveel. Verneder je onder de hand van moeder

natuur. Ga niet hoger dan je voegen. Doe stappen terug waar nodig, om haar volkomen ruimte te geven in je leven. Er is een weg hier doorheen. Er hangt veel onheil in de lucht, veel gevaar, veel bedrog, maar er is een weg doorheen. Luister naar haar zachte stem. Laat haar spreken, door zelf stil te worden.

63. In deze wereld gaat het veel om het IQ, maar ze vergeten veelal de EQ van de empathie en de GQ van het geestelijke. Die factor ontgaat ze vaak helemaal. Het is de bedoeling dat ze in balans komen. Hoe zit het met je eigen balans ? Zul je hier in de komende tijd aan werken ? Ze kunnen niet zonder elkaar. Zo zul je zelf ook de achillespees van je vlees vinden, de zwakke plek van je vlees, en het zo kunnen overwinnen.

64. Ik was wat lijsten aan het doorlezen van oude pockets van de jaren vijftig tot de jaren zeventig. Eén van de pockets was genaamd ‘de groene hel’, en de titel trok mijn aandacht. Ik had die nacht een droom dat ik in het oerwoud was, in ‘de groene hel’, en ik kwam toen tot een gebied van paddestoelen, die ook soms heel groot waren. Het leidde mij tot een ijsgebied, en op het koudste punt ging het over in het ijs van een andere wereld, als een dimensie-overgang.

65. De bijbel liet al zien dat eigenlijk door de overmoed van Mozes ze niet daadwerkelijk in het beloofde land kwamen. Door de zonde van Mozes werden ze in principe naar een vals oord geleid, waar Jeremia ook tegen waarschuwde. Vandaar dat het pad van Ismael in de wildernis het diepere pad is die veel verder en dieper leidt, zoals de RV-Bijbel stelt, en dit pad van Areta leidt door volharding en geoefendheid tot het oord van Rebekkah, of Bakkah, wat de oudere naam is van Mekka. De islam kwam dus om dit diepere pad te laten zien, wat in principe ook in de bijbel uitgestippeld was min of meer in het verhaal van Ismael, maar wat dus gesorteerd en verdiept moest worden in de RV-Bijbel. We hebben het dus over belangrijke missing links. Het pad van Areta leidt dus tot Rebekkah, wat het boek Odenlech in de RV-Bijbel stelt.

66. De exodus van de RV-Bijbel is dus veel meer gebaseerd op het Ismael verhaal.

67. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 20 van de opvolger en vervanger van Exodus was gekomen zag ik mijn leven voorbijglijden als een illusie. Het boek had er altijd achter gelegen, en hierin vond ik vaste grond.

68. Alles om ons heen is weerspiegelingen. Het komt van een ander tijdperk en is inmiddels verdraaid. Van belang is het dus om op zoek te gaan naar de oerspiegel, naar de bronspiegel. Dat is een hele opgave, een heel avontuur, als een tropentocht, een tocht door het oerwoud. Maar het is dus wel belangrijk, want anders is het slechts symptoom-bestrijding. Je helemaal loskappen van geschiedenis, nostalgie en zo jezelf weg te laten zinken in sterk water, het moderne, heeft niets maar dan ook niets meer te maken met strategische territoriale oorlogsvoering, maar met het nalopen van wind, de weerspiegeling, en dan ben je eigenlijk bedrogen door de rode lap van de stierenvechter. We zien het

veel om ons heen gebeuren. De mens is afgeleid, op een dwaalspoor gebracht, door de moderne media. Er worden ons voortdurend rode lappen voorgehouden.

69. De media liegt, de witte, gehoorzame media, maar ook de zwarte media liegt veelal, de rebelse media, de complot denkers. Veelal houden ze er hun eigen agenda op na, en hebben ze een markt te onderhouden, en verkopen zo hun kwakzalfjes. Het gaat erom terug te keren tot de rode media, de geestelijke media. Het gaat erom de oproep van de geestelijke oorlog te verstaan, en dat is een territoriale oorlog, dus dan ontkom je niet aan de geschiedenis waar die wortels liggen, en dat is niet zomaar slechts de aardse geschiedenis, die heel bedrieglijk kan zijn, maar de geestelijke geschiedenis. Wat is er precies gebeurd ? Hoe is daadwerkelijk de matrix ontstaan ? Dat is stategische geschiedenis. Dus dan kom je bij de geestelijken en de shamanen terecht, hen die heel dichtbij de natuur leven. Soms moet de mens dan weer helemaal omgeleid worden om in rustiger vaarwater terecht te komen. Eerst moet de mens de schuilplaats vinden, moet de mens komen tot de oerspiegel, de bronspiegel, en niet meer allerlei vage weerspiegelingen navolgen die zichzelf ook weer hebben lopen afspiegelen, want zo wordt je in een donker gat gezogen. Dit is zo diep gegaan dat de mens werd tot een robotoid, een bot, en voor wat ? Vaak spelen ze nu voor hun eigen bedrijfje, hun eigen koninkrijkje, en kunnen de diepere patronen niet meer onderscheiden.

70. De mens moet terugkeren tot de eeuwige jachtvelden waar de mens van is afgedwaald, en de strijd aangaan tegen het oervlees, want daar zit de wortel. Het gras groeit wel door als je het niet bij de wortels uitrukt. De mens verstopt zich veel achter de IQ, maar IQ is vaak de slaaf van het aardse, geconditoneerd door aardse maatstaven als pavlov hondjes. Ze zijn getraind in het voor de hand liggende, en worden zo afgeleid door de rode doek van de stierenvechter. Dode kennis, dode informatie, letterslaven van allerlei soorten aardse media, pro of anti. Ze zitten helemaal vast in de materie, in hun krantje, in de actualiteit van het moderne leven, en literatuur, proza, poezie is ver te zoeken. Het is een totale nachtmerrie. Maar ja, weerspiegelingen, hè ? En dan moet je terug naar de bron. De oerspiegel laat het oervlees zien wat ontmaskerd moet worden en verslagen. Alleen dan kun je verder.

71. De robotoids, marcheren overal, totaal geconformeerd. Ze zijn niet uniek. Ze hebben hun groepje, hun clan, en het is zo allemaal op het niveau van een voetbal fanclub. Dan loop je gewoon voor een markt, niet meer noodzakelijk voor de waarheid.

72. De geschiedenis herhaalt zich, telkens weer, en de mens leert de les niet. De mens moet terug naar de wortels en stoppen met symptoom-bestrijding, het dweilen met de kranen open. Men bouwt illusie op illusie in de matrix, en kan de weg niet meer terugvinden, en versteent zo. De muren hebben verhalen te vertellen. Kinderen worden er in opgesloten, maar de mens luistert niet. Daarom hebben we het verhaal ‘het koppige geitje’ uitgebracht,

een allegorie over Nederland en eigenlijk de gehele wereld.

73. De AI-botten marcheren voor de rapture. Kinderen worden uit hun bedjes getrokken en klaargestoomd voor deze markt-machines. Het is afschuwelijk. Ze worden uit elkaar getrokken door witte en zwarte media, maar uiteindelijk gaat het erom dat ze tot de rode media komen, de geestelijke natuurmedia. Luister, en blijf luisteren. Blijf kritisch, en dat begint met zelfkritiek. Keer terug tot je bronzelf. Ben je nog wel van jezelf, of van iemand anders ? Voor wiens dromen marcheer je ? Alleen in de hogere geestelijke kennis kun je ontwaken. Dan gaan je ogen open. Soms moeten er dan eerst heel wat zintuigen gesloten worden, aardse zintuigen, aangeleerde zintuigen, door de matrix geinstalleerde zintuigen.

74. De AI-botten marcheren voor de nieuwe wereld, maar er is een hogere wereld. Je kunt het allemaal ontstijgen als een vogel, als je maar open staat om het hogere te leren. Het is iets wat we telkens weer zeggen, telkens weer herhalen, want de mens is gebrainwashed, geconditioneerd. Het oervlees moet sterven, en ook de stem van het oervlees. De zonde heeft zijn oorsprong in het oer. Het is zo oud als de wereld zelf, als het heelal, het bestaan.

75. Religieuze organisaties dreigen met de eeuwige hel als je niet helemaal marcheert zoals hen. Ze spreken elkaar allemaal tegen. Maar wat is tijd ? Tijd is een illusie. Een dag is als duizend jaar, en een eeuwigheid is als een week. De mens moet tot de eeuwige kennis komen, wat betekent de volkomen kennis. We hebben dat wel eerder genoemd. Tijd is een verzameling van items, een verzameling van principes, en de eeuwigheid betekent dat je verzameling compleet is. Dan ben je gekomen tot de oerspiegel, dan zie je waar het allemaal vandaan komt en hoe het zich heeft lopen vervormen, tot het naargeestige aan toe. Dan kun je het relativeren, het lezen als een gedicht, en dan kun je het overdenken om zo tot diepere betekenissen te komen, diepere principes, en dan komt je leven in een andere vibratie. Dat is een grote ontwaking. Dan wordt de eeuwige wet in je hart gegraveerd. Het is niet zo eng en bekrompen als de mens om ons heen dat voorstelt. De mens moet nog gaan zien wat daadwerkelijke schepping en herschepping betekent. God is eindeloos veel creatiever dan de mens is. God is de scheppingskern. De mens is daarvan afgeweken en heeft een eigen schepping gemaakt, en zo ook God geschapen naar zijn eigen menselijke beeld, geheel aards en verdorven. ‘Kijk wat er met je gaat gebeuren als je mijn product niet koopt.’ Zo is de eeuwige hel hun inkomen.

76. Het oervlees moet eraf, wat vele koppen heeft, vele stemmen die tegen elkaar ingaan. Ga je naar links wordt er gedreigd met eeuwige hel, en ga je naar rechts, wordt je ook bedreigd met eeuwige hel, waar je dan ook naartoe gaat, ook als je in het midden blijft staan. Het oervlees moet eraf en we moeten weer komen tot het oorspronkelijke gedicht, de oerspiegel, de oerbron, alles wassen in de rivier. Breng het maar allemaal naar de rivier.

Daarin mag je je ware weerspiegeling zien, en die wereld die voor ons al zo lang wordt achtergehouden.

77. De mens heeft een probleem : de oerzonde, de oerleugen, de oer-afdwaling.
Hulpeloos als de jonge mens is wordt hij hierin meedogenloos opgevoed.
Op een dag zal de mens hiervan ontwaken
Dan gaat de mens zien dat het oervlees zich juist verborgen houdt achter het moderne vlees.
Symptoombestrijding is iets van het oervlees zelf, om de mens af te leiden van de wortels, en om een markt draaiende te houden.
De mens weet nu eenmaal dat bedrog veel geld in het laatje brengt.
Geld is voor de mens veelal belangrijker dan andermans gezondheid.
Andermans gezondheid is een bedreiging voor hun geld.
Geld houdt de mens graag afhankelijk. Zo is het geld zorgeloos.
Gemak dient de mens, zeggen ze dan.
Daarom is gemak het ware geluk niet, niet het hoogste goed.
Dan kun je beter een omweg nemen, over zanderige paden, en dan kun je ook nog van de natuur genieten. De natuur werkt nu eenmaal via omwegen.
Daarom is de natuur, en zo ook God, moeder natuur, ondoorgrondelijk.
Een hele uitdaging, een hele uitdaging.
Mag ik u uitnodigen om op die tocht te gaan ?
De hogere natuur waakt over onze ziel, kent de valstrikken, en wil ons altijd dieper trekken.
Er wachten grote geheimenissen op ons.
De hogere natuur is altijd boven denken, dat wat in geen hart is opgekomen.
Het zijn van die aha momenten : ‘Aha, dus daar is het vandaan gekomen.’

78. In de Vuh is er het thema van de klok van de gillende jongens.
We zien het ook in de mythologie van de negentiger jaren, wat een soort verbinding is tussen martelaren, hemelse getuigen en kinderen, de wilde jongens. Het gegil heeft meerdere redenen, niet alleen maar om het lijden, maar het is ook een toetsmiddel, de gillende toets. Heb je tot tranens, zwetens en gillens toe getoetst, voordat je datgene nam wat je aangeboden werd ? Want de mens identificeerd zich te snel met gedachten en gevoelens, en denkt dan dat het erbij hoort, dat het een deel is van zichzelf, en zo leven andere wezens in hen. Vandaar dat we gillend moeten toetsen. Wat betekent dat ? Moet je letterlijk gaan gillen ? Nee, natuurlijk niet. Je moet jezelf voorstellen als gillend bij iedere gedacht die zich aanbiedt. Ren er maar van weg, ga het maar toetsen, en worstel er maar mee tot tranens, zwetens, bloedens en gillens toe, opdat je het niet zomaar overmoedig en roekeloos aanneemt en overneemt als iets van jezelf. Iemand zei eens : ‘De verlichting komt als je beseft dat je je niet meer moet identificeren met je gedachten.’ Je moet dus gaten zien te vinden in de stroom van gedachten, waarin je verlichting kunt vinden. Wij hebben veel gewaarschuwd tegen dit soort leegte-ervaringen dat het je niet mag ontwapenen tot het punt dat je je met die leegtes en gaten gaat vereenzelvigen, maar je moet die dus ook toetsen, en gillend toetsen is zeer

krachtig. Blijf draaien, worstel jezelf los, want de mens wordt geconditioneerd. Er hangen vreemde energieen in de lucht. Het gaat allemaal veel te snel. Alles is zich in rap tempo aan het moderniseren, en de mens wordt zombie. Daarom is het toets arsenaal het belangrijkste arsenaal om binnen te gaan, en daarvoor moet je je afzonderen, ook van je eigen ingebeelde identiteit. Besef dat je je gedachten niet bent. Toets het eerst. Ga weer terug tot de twijfelzone. Valse zekerheden worden goed verkocht, als warme broodjes over de toonbank, maar het is vergif.

79. De wilde jongens representeerden elk een ander uur, want zij waren soms ook gillend naar elkaar, lagen in grote competitie soms. Zo is het met alle mensen om ons heen. Ze vertegenwoordigen allemaal een ander uur. De één staat op half zes, en de ander staat op half acht, en weer een ander op twaalf uur. Verlichting betekent boven je gedachten uitstijgen en komen tot het hemelse woord. De leegte is dus zeker geen eindbestemming, want ook moeten we met de leegte worstelen, en tot diepte komen. Maar het pad gaat wel door de leegte. En dan heb je de gillers zeker nodig. Het kan niet te rustig blijven. Er is zoveel valse stilte ook in deze wereld. Zovelen vechten niet meer. Het doet hen allemaal niks meer. Zoveel leegte is onverschilligheid, gevoelloosheid. Maar het is zeker zaak dat we loskomen van de valse identiteit die ons wil besturen als poppetjes in de poppenkast. Ga naar de gillende jongens klok en kom weer tot leven en laat het je onderwijzen. Dompel je onder in oudere tijden, want deze nieuwe tijden zijn zwaar gevaarlijk, vergiftigd, als iemand die de macht over het stuur heeft verloren. Deze nieuwe tijden zijn behekst. Het gaat erom terug te keren tot eerdere literatuur, en tot de hemelse literatuur die op het punt staat geopenbaard te worden. De opvolger van het boek Exodus zal komen. Het gaat over een eerdere hof dan Eden, namelijk de Qidmah. Er zijn een heleboel missing links in het boek Exodus, die in de opvolger en vervanger van Exodus aangereikt worden.

80. De wilde jongens gillen, niet alleen als martelaren, maar ook als oorlogsvoerders. Ze zijn net als de wilde jongens van het boek ‘Heer der Vliegen’ op jacht naar het beest en moeten beseffen dat het beest in henzelf is, als hun lagere natuur. De wilde jongens gillen, niet zomaar vanwege het lijden of de jacht of de oorlog, maar hoofdzakelijk vanwege het toetsen. Toets tot gillens toe. De vijand is namelijk erg subtiel en zal van elk gaatje in de wapenrusting dankbaar gebruik maken, van elk beetje lauwheid in ons leven dus. De vijand loert en dringt daar binnen waar we niet nuchter en waakzaam genoeg zijn.

81. Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen.
Duizen 25:2

82. Waarom gilden de wilde jongens naar elkaar, in hun competitie ? Ze waren van verschillende uren op de gillende jongens klok. Ze moesten elkaar ook testen. De gillers moeten de gillers testen, en dat moet ook weer door gegil getest worden. Je kan dus

niet zomaar een giller worden. Het gaat dus om het overlappend gillende toetsen, het gillen naar het gillen naar het gillen etc. om het te testen en niet zomaar een roekeloze giller te worden.

83. In het boek Behemma, de nieuwe Genesis, gaat het over de okto-amazones. Okto betekent acht in het Grieks, en het wijst op de achtste dag, de dag van de besnijdenis van de mannelijke borst in het boek Behemma. De okto-amazones hadden als taak de vrouwen van de nephilim te scheiden. Nephilims zijn hen die onbesneden zijn van borst, wat hoogmoed uitbeeldt, trots, protserij.

84. Het oervlees hapert. Het verstand van het oervlees hapert, het geheugen van het oervlees hapert, en het evenwichts-orgaan van het oervlees hapert. Houd goed je ogen open en maak er gebruik van.

85. Teruggaan naar het paradijs betekent niet zomaar teruggaan naar de hof van Eden. Neen. We moeten veel verder terug, veel dieper. Daar gaat de opvolger en vervanger van het boek Exodus over. Dit is het boek genaamd Duizen. Het gaat over het terugkeren naar Qidmah, wat een ouder en dieper gedeelte is dan Eden, en het wordt uitgelegd wat het is. De polariteit tussen het oervlees en het oergeestelijke wordt getoond. Het is als de strijd tussen Juda en Israel, en dit zorgt er ook voor dat Juda en Benjamin met elkaar verzoend worden. Die strijd zien we ook terug in de competitie tussen de wilde jongens, die er altijd was, maar aan het einde van de dag zijn ze ook weer gewoon elkaars broeders. Ze horen bij elkaar. Ze zijn gewoon verschillende uren van de klok van de gillende wilde jongens. Dat is dus een toetsklok. Ismael was gekeerd tegen iedere man, en iedere man was gekeerd tegen Ismael, als een beeld van het toetsen.

86. De mens leeft nu nog vanuit lagere spasmes, automatismes, maar het boek Duizen zal de bron openen van de hogere spasmes, de hogere natuur-automatismes. Dat is de nieuwe Exodus van de RV-Bijbel, met 40 hoofdstukken, net zoals de oude Exodus.

87. Telkens weer is de boodschap : van het letterlijke komen tot het symbolische, van het afgeslotene tot het voortgaande, als nomadisch geestelijk leven. We zien een ander paradijs verhaal. Het gaat dieper. We zien wat er achterligt. Dingen worden teruggedraaid.
Ook wordt er weer gewezen op het loonsprincipe : Zij die op gaven hopen zullen bedrogen uitkomen. Grijp je maar zo naar dingen of heb je daadwerkelijk de prijs betaald. Dan moet je eerst kijken naar wat de prijs is, bewustwording krijgen van de geestelijke economie. Dat is waar het boek over gaat. Je hebt dus een meetinstrument nodig, een schattingsinstrument, en dat wordt alleen gezonden tot de soberen. Neem eerst eens wat stappen terug met dingen.

88. Er is niet zomaar vermaning of vertroosting, stelt het boek. Velen gaan naar de kerk om vertroosting te krijgen, misschien wat richting, bemoediging, en misschien ook wat vermaning, maar

in diepte ligt er een oorlogsoproep. Dan hebben we het dus over de geestelijke oorlog. Alles is vergeestelijkt. Letterlijke oorlog is vaak materialisme, en daar probeert het boek juist vandaan te leiden. Het oervlees is in letterlijke oorlog. Zie ze grijpen, zie ze vreten, alsof het een wedstrijd is wie er het meest uitpuilt, maar het is allemaal een drogbeeld. We moeten terug naar de bronnen waarvan dit was afgeweken. Dan zal alles betekenis krijgen, en dat is goed voor je geestelijke gezondheid. Niets wordt overgeslagen. Alles wordt aangepakt en verdiept. Het kan niet eeuwig blijven zoals het nu is. Het vleselijke gordijn zal wegvagen. Werk dus aan je ziel, aan wat echt belangrijk is. Bouw je ziel op door hemelse boeken, want de rest zal vergaan. Zorg dat je vaste grond hebt. Eens zal dat toch moeten gebeuren. Als je maar waan op waan bouwt heb je straks niks en moet je helemaal opnieuw beginnen. Dat is wat dit tijdelijke leven is. Men leeft langs al het belangrijke heen. Werk dus aan je ziel. Geef je ziel goed voedsel. Sluit je aan op de bron. Dan heb je met hogere letterkunde te maken. Velen volgen de dode letter, of hebben de letter geheel weggeduwd. Maar de hogere letterkunde leert weer hoe om te gaan met de letter, hoe het te verdiepen. Zo kom je tot de hoogste, geestelijke letters. Zij geven leven en eeuwig leven. Maar de sluiers zullen wegvallen. Al het ongeletterde en overgeletterde vlees moet afsterven. Dat heeft met geestelijk jachtsloon te maken, stelt het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, dus niet zomaar met geloof, genade en gaven. Duizen is een machtig orakel gezonden in deze tijd om door de bedriegelijkheden van het oervlees heen te komen. Velen zijn vastgeraakt in de drogbeelden van het oervlees waar ze dagelijks mee en van leven.

16.

Van Eden tot Qidmah

1. Het was ochtend, en ik had de gehele opvolger en vervanger van Exodus doorgekregen, wat een proces is geweest van vele maanden. Net toen het klaar was en ik alles had ontvangen hoorde ik een ekster heel dichtbij het raam. Ik ging naar het raam en drukte een strip van de luxaflex een beetje omhoog om naar buiten te kijken. Vlakbij het raam staat een denneboompje en daar zat hij op een tak, en hij wipte toen op een andere tak dichter bij het raam. Hij keek naar me, hij zag natuurlijk iets bewegen, en hij was heel nieuwsgierig. Het was een ontzettend groot ding. Hij was helemaal niet bang. Hij was prachtig, en ik sprak even tegen hem. Het was een prachtige boodschapper van God. Hij draaide met zijn hoofdje, en bleef kijken. Ik voelde een enorme kracht in mijn binnenste vloeien. Hij was zo dichtbij. Er zat alleen nog een raam tussen en de luxaflex. Het was een krachtige ontmoeting met de natuur, en toen vond ik het wel welletjes en liet de strip van de luxafles die ik ophield weer los. Ik was al net begonnen met het doorkrijgen van de opvolger van

Numeri. Er moet nog veel gebeuren, maar het was een mooi begin. God had zijn Woord gezonden, zijn boodschapper.

2. Laten we heel duidelijk zijn : religie is levensgevaarlijk als het niet plaatsvindt binnen de context van het literaire, symboliek en letterkunde. Het is iets abstracts van de natuur, en het is zeker aan regels en patronen verbonden. Laten we daarmee onze ziel opbouwen, want de rest zal wegvallen, als steigers. Alles zal verdiept worden, en betekenissen zullen draaien. Niets gaat zomaar weg, maar wordt verdiept. Religie zonder literatuur is als een voertuig zonder stuur, maar literatuur zonder religie is dat ook. Die twee hebben elkaar nodig, vullen elkaar aan, maar beiden gaan ze te gronde, en richten elkaar te gronde, als het niet binnen de context van de natuur en de letterkunde plaatsvindt. Dan gaat het niet meer om de markt. We hebben geestelijke gezondheid nodig. Daarvoor zijn die boeken. Ze zetten heel wat recht, en het is dichterlijk. Het is proza. Het letterlijk nemen zit daar niet bij, want dat is een vorm van materialisme. Literatuur kan, net als religie, heel gevaarlijk zijn als het is losgeslagen. Daarom is veel kennis het enige medicijn. Daarvoor zijn we op aarde, om het te vergaren en te delen.

3. De Duizen, de nieuwe Exodus, begint met de amazone oorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Er zijn vleselijke amazones en geestelijke amazones. Ook dat moet je niet overdrijven. Er moet weer een goed beeld komen wat het verschijnsel ‘vrouw’ betekent, en daarin zijn vele gevaren. Het boek beschrijft een eerdere zondeval waarin de man probeerde over de vrouw te heersen. De vrouw slaat dan terug, zo goed en zo kwaad als dat gaat, en er zijn dus ook vrouwenoorlogen. Vrouwen tegen vrouwen. Alles moet ook getoetst worden, en uiteindelijk moet het vrouwen-idee door evolutie tot gestalte komen. Men heeft zowel te veel als te weinig van de vrouw genomen, en daarom moet de mens weer richting en betekenis krijgen, zodat het probleem opgeheven kan worden.

4. Het lijden was bedoeld om de
diepere betekenissen te openen en
verbinding te maken met verloren
delen van de onderwereld.
Duizen 40:2

5. We hebben altijd gewaarschuwd tegen excessies in de charismatische beweging. Wonderen, tekenen en genezing horen bij het geestelijke, maar zijn aan regels verbonden en niet overmatig, anders heb je een nieuw probleem. Soms kan de nadruk teveel op genezing liggen ten koste van andere dingen. We kunnen alleen anderen genezen als we zelf door hun pijnen heen zijn gegaan, dus daarom willen geestelijken en shamanen ook vaak niet van genezing weten, zijn ze niet gericht op genezing, omdat het lijden in hun leven een middel is om anderen te helpen en te begrijpen. De genezing mag niet ten koste van je visnet gaan, dat er een gat in je visnet komt. Kennis is dus vaak lijden en uiteindelijk is de ware genezing dus kennis.

6. Diometrie is aan de hand van cijfers en statistieken een diagnose stellen en op die basis een medicijn, en het

medicijn is dus vaak juist een onderdeel van het probleem. Laat het diep tot je doordringen want ik had er een droom over, en over een hemelse gezant genaamd Visuel. Ook werd er toen gesproken dat het mannelijke geslachtsdeel de ‘klacht’ voorstelt. Mensen hebben dus klachten om die reden dat er zo kennis vergaard kan worden, ook van andere tijden. Genezing moet niet verspild worden en mensen lauw maken en in slaap sussen, want de mens moet juist de principes leren van reinheid. Het regent niet allemaal zomaar vanuit de hemel. Daarom hebben we een strijd te voeren tegen de invloeden van zowel ondergenezing als overgenezing, wat eigenschappen zijn van het oervlees. Dat kan dus alleen door gematigdheid, moderatie, soberheid, bezonnenheid. Richt je niet zomaar op genezing, maar op het herstel van de geestelijke letterkunde, en dan zal genezing vanzelf op de juiste tijd, in de juiste mate, en in de juiste richting komen. Er zijn wonden die niet genezen hoeven worden omdat ze juist je communicatie middel zijn, je middel om kennis in te nemen, en je te beschermen tegen de krachten van het vlees en de matrix, het collectieve vlees en oervlees. Soms zitten er dus pijlen in ons vlees en oervlees voor een reden. Geef het dan tijd en werk ermee. Uiteindelijk gaat het niet om genezing, maar om je pad te vinden, de ware interpretatie van dingen. Soms is er meer openbaring nodig. Soms herkennen we dingen nog niet. Uiteindelijk gaat het niet zomaar om genezing, maar om de taal te leren van het lijden, en daarin zal een heel andere en natuurlijke genezing in plaatsvinden.

7. Het medicijn mag niet verspild worden, want dan richt het kwaad aan, en wordt het giftig. Vandaar dat diometrie en letterkunde zo belangrijk zijn. Leren om te gaan met de letter, want anders doodt de letter. Velen zijn slaven van de letter, en er zijn ook velen die slaven van genezing zijn geworden, de gezondheidsfreaks. Alles draait bij hen om het je goed voelen, gezond zijn, happy zijn, ten koste van anderen en van een heleboel andere dingen, als de vloek van het positieve. Ze bagatelliseren de problemen, vooral die van anderen, en niet alleen dat, maar ze manipuleren ook, proberen de ander voortdurend schuldcomplexen aan te smeren, en proberen puzzelstukjes die niet in elkaar passen omdat er nog een ander puzzelstukje tussenmoet, of meerderen, te forceren. Dat is de vloek van de gezondheidscultus. Ja, het is tot een afgod geworden. Je moet dat volgen, alles moet in orde zijn, anders tel je niet mee. Er zijn ook extreme charismatische bewegingen van dat soort. Handjes in de lucht en dan maar de oogkleppen opdoen. Neen. We zijn geroepen als shamanen, juist om de diepte in te gaan. Soms is bevrijding niet nodig of niet mogelijk, voor een hoger doel.

8. Daarom stelt het boek van de nieuwe Exodus, Duizen, dat men niet zomaar terugmoet naar de hof van Eden, maar naar een diepere wildernis van het paradijs, genaamd Qidmah, wat een nomadisch gebied is, omdat er nog zoveel te onderzoeken is, en het is een gebied van tucht en discipline, die aanvaard moet worden, opdat het de mens een veel heilzamer medicijn

brengt, namelijk die van het verstand, want de mens heeft door al die fabels, al die menselijke overleveringen en tradities en al hun sprookjes zijn verstand verloren.

9. Dingen hoeven vaak niet genezen te worden, maar de mens moet leren van dingen vandaan te blijven, leren bepaalde dingen niet aan te raken, leren richting te vinden, andere bezigheden, en dan schuift alles vanzelf op de achtergrond. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, want het was juist een alarm, een waarschuwing, en dan moet de mens weer komen tot het geestelijke werk en de dingen van boven zoeken. De mens hoeft vaak niet genezen te worden, maar moet leren het pad te vinden, door de grenzen te leren waarbinnen de mens reinheid mag leren oefenen.

10. Ik heb zelf ook veel psychisch lijden gehad, anders zou ik dit werk nooit kunnen doen, en ik zie de waarde er van in, en wil niet zomaar van dingen af. Ik heb het nodig. Ik ga er nog steeds doorheen, zoals de oude profeten er ook doorheen gingen, en iedere andere shamaan. Het is een medicijn op zich. Als ik werk is alles op de achtergrond. Zolang ik werk is het lijden anders, van een andere wereld, vanuit een andere betekenis, en opent het ook werelden. Daar houdt ik me aan vast, en dan is genezing niet eens meer nodig.

11. Zij houdt haar kind in haar armen,
Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

12. De oude bijbel heeft hulp nodig, het is de roep van de voorouders die roepen : ‘Dit is het nog niet. We moeten verder ! De exodus is nog niet klaar !’ Vandaar dat we vandaag de dag een nieuwe bijbel ontvangen die het wel kan opvangen, en die wel een verder pad heeft. Die MOET er komen. De voorouders staan daar op. En die wordt niet zomaar even door iemand verzonnen. Die wordt geopenbaard vanuit de natuur, vanuit de hemel, vanuit God, de hogere intelligentie, en die kan niemand stoppen.

13. Boeken hebben ook een moeder nodig. Ze voelen zich vaak hopeloos alleen, en we weten allemaal dat de bijbel tot slaaf is gemaakt. Goden worden tot slaven gemaakt van mensen. Eigenlijk zijn dat geen mensen, maar parasieten. Daarom zijn de shamanen er. Ja, u hoort het goed : Boeken hebben genezing nodig, bevrijding nodig, een moeder nodig, de hogere boeken nodig. Boeken leven vaak in gevangenschap. Hoor je de roep van de boeken ? Boeken worden vergeten, boeken raken verloren, zo is dat altijd geweest. De hogere letterkunde van de natuur is daarom nodig. Het is territoriale letterkunde. Mensen volgen de dode letter, en mensen doden de letter. Zo is dat altijd geweest. Daarom moet de mens komen tot de hogere boeken.

14. De oude bijbel is ten onder gegaan door de mens, verdraaid, misvertaald, verschopt, tot afgod gemaakt, en ga zo maar door. Daarom moet de moeder van de bijbel komen, en die zal komen.

15. Zij houdt haar kind in haar armen,

Zij sust haar kind,
Zij geneest haar kind,
laat haar kind de navelstreng voelen,
het is nog maar een feutus,
gedompeld in fetale nachtmerries

16. We willen recht doen aan de oude bijbel, aan de goede dingen in de oude bijbel, die de voorouders hebben meegegeven, maar het is allemaal te ver gegaan, en de oude bijbel heeft meer verdragen gekregen dan het aankon, dus daarom nemen wij de oude bijbel in bescherming, en verklaren het als apocrief. Ze kunnen het gezag in deze tijden niet meer dragen. Theologie heeft altijd de regels gegeven voor het geestelijke, dus het blijft wel belangrijk. Velen hebben theologie de rug toegekeerd, zijn van dit strijdveld weggegaan, en leven nu in spirituele feestjes en joyrides, en zijn tot hun eigen afgod geworden, in het hedonisme, in het rotzooi-maar-raak tijdperk. Sommigen zullen de schouders optrekken in onverschilligheid, want voor hen telde de oude bijbel toch al niet. Ze hebben zich er nooit druk om gemaakt, maar ze vergeten hoeveel mensen, kinderen en dieren nog onder dit absolute, totalitaire gezag ten onder gaan. De oude bijbel wordt zowel overschat als onderschat. Anderen zullen misschien denken : Interessant, en wat nu ?

17. De hermitatische apostelen hebben de oude bijbel apocrief verklaard, want er is nu de nieuwe bijbel, de moederbijbel, de RV-bijbel, die de oude bijbel van de voorouders gaat vervangen. Doen die hermitatische apostelen dat zomaar even ? Nee, zij hebben hiertoe de opdracht van de hemel, en als ze dat niet zouden doen, zouden ze veel bloed aan hun handen hebben, dus het is absolute noodzaak. Dus een nieuwe synode ? Ja, een Rodenbergse synode. Zo hebben de zielen doorgang. Misschien heb je iets van die strijd gemerkt. Misschien heb je er iets van opgevangen of ben je zelf door die strijd heengegaan. Je mag staan op dit nieuwe fundament, als op de dijk tijdens een watersnoodramp. Het water blijft maar stijgen, maar op de dijk staat een ladder naar boven. Blijf klimmen. Blijf je ziel opbouwen met het nieuwe woord vanuit de hemel gegeven, zoals al in de oude bijbel werd voorspeld. Boekrollen zouden geopend worden. Het roept het volk op weg te gaan van de vleespotten, en te gaan tot het geestelijke beloofde land.

18. Belangrijk is de nieuwe Numeri, oftewel de opvolger en vervanger van Numeri, het boek II Duizen. Het laat zien hoe het allemaal gekomen is dat we nu in een wereld als deze leven, en laat ook de weg er doorheen zien, dus in dat opzicht is het belangrijk en verhelderend. Zij die de Halal hebben gelezen en hebben bestudeerd zullen veel van deze kennis herkennen, maar het is belangrijk dat dit een nieuw boek voor de wereld wordt, namelijk het herstel van de vrouwen. Zonder vrouwen zijn we nergens. We hebben onze moeder aarde en moeder natuur nodig, en zo wordt zij genezen, hersteld onder de volkeren. Zien we hier naar uit, dat we onze moeder de eer brengen die zij verdiend ? Het is de bron van ons leven. Samen mogen wij tot haar berg gaan, de berg in Eden, die overgaat in het Qidmah gebied, het nog diepere gebied van het paradijs. We moeten

terugkeren tot de tucht, want dat is ons leven, onze bescherming, en zo loskomen van de stoel van Eli waarop de mensheid zit, de stoel van tuchteloosheid, want dat is een heilloze weg, die geen weg is. Het is een doodlopende weg en een valstrik. Laten we dankbaar zijn dat dit boek in deze dagen aan ons wordt geopenbaard, vanuit de natuur, vanuit de wetenschap van de theologie. Nogmaals : theologie staat dus voor regelgeving in het geestelijke, als een richtsnoer. Verlaat haar niet, oh volk, maar heiligt haar. Zij is uw moeder. Alleen zo kunnen we afrekenen met de valse verdraaide moederbeelden van het oervlees.

19. In de oude bijbel werden Ismael en Ezau in het verdomhoekje geplaatst, en het heeft de grootst mogelijke problemen gebracht. Er moet weer vrede komen tussen deze volkeren : Jakob moet met Ezau verzoend worden. Wees dus niet te overchristelijk, want er rust een religieuze bom onder deze wereld. Wees niet overchristelijk, niet onderchristelijk, en ook niet zomaar christelijk, maar ga dieper. Deze verhoudingen komen in de nieuwe bijbel veel beter tot hun recht, als we het over Ismael en Ezau hebben. Het wordt geheel uitgediept, en er worden nieuwe bruggen getoond. We gaan veel dieper tot de fundamenten van Ismael en Ezau. Vandaar dat de nieuwe Numeri ook een heel rijk boek zal zijn. Je maakt contact met de grondslagen van het leven en kijkt veel verder en dieper dan zomaar islam en christendom. Je gaat door de menselijke overleveringen en tradities heenprikken en ziet wat er gaande is.

20. Zo niet, dan bent u nog steeds op een heilloze weg die geen weg is, als een doodlopende weg, een muur. Velen willen niet mee met de vernieuwingen, willen hun macht niet verliezen, willen de kennis van de oude natuur niet verliezen want het is hun markt. Mensen, kom toch van uw hoge en snelle paarden af. U strijdt een verloren strijd anders. Kunnen islam en christendom verzoend worden ? Het moet wel, anders is er geen hoop voor deze wereld. Er staat veel te veel op het spel. Denk na, en luister naar de roependen in de woestijn, en wees zelf een roepende. U bent geroepen om te roepen. De sleutels liggen in het nieuwe Numeri, oftewel het boek II Duizen. Het boek Duizen was al de opvolger en vervanger van Exodus.

21. Ik was met het voorgeslacht in een droom. Mijn oma en twee oudtantes hadden zoals ze zeiden extra apocrieve bijbels, als bijgeschriften, en eentje daarvan bevatte ook bijbelboeken van de oude aardse bijbel, zoals het boek Jozua, maar die teksten waren heel anders dan op aarde. Ze leefden in een andere wereld. Hun beroemdheden leken erg op die van de aarde, maar het was anders. Eén zo’n beroemdheid wilde mij en mijn meisje of vrouw als predikant hebben. Ik bezocht deze wereld met een collega-predikant. Mijn oma en twee oudtantes lieten mij in ieder geval die apocrieve geschriften zien. Deze apocrieve bijbels hadden kaften van soepel, buigbaar kunstleer en de inhoud was van dat hele dunne vloeipapier. Het voorgeslacht houdt het in ieder geval goed bij, de openbaring van de nieuwe bijbel, de rodenberg versie.

22. Het boek numeri is een open wond van de mensheid. In deze dagen wordt de wond dichtgenaaid, gehecht, met de verschijning van de nieuwe numeri, het boek II Duizen als de opvolger en vervanger ervan. Dit boek leidt ons tot de overgang tussen het Eden gebied en het Qidmah gebied dieper in de oerwereld. Daarvoor moeten we tot een bergstrook gaan waarin de geestelijke buffeljacht op het oervlees plaatsvindt. We moeten langs deze wachters heen. Er is dus niet alleen een geestelijke oorlog tegen het oervlees, maar ook een geestelijke jacht op het oervlees, en dat is dus een jacht in jezelf, eigenlijk gewoon een studie opdracht, het vergaren van de oerkennis.

23. Het is een dichterlijke oorlog, een letterkundige oorlog, een psalmelijke oorlog.
De mens is bedrogen door de letter, en is een meeloper.
De mens moet worstelen met de letter.
De oorlog is in de letterkunde.

24. Als iedereen het maar altijd beter weet dan de ander en maar aanrotzooit, elkaar de hersenen inslaan over wat de waarheid zou zijn of God, of God’s wil, dan moet er een WETENSCHAP daarvoor zijn, en zij die NIET willen studeren hierin en zomaar uit de losse hand zichzelf tot afgod boven de ander maken vallen dan al af. Dat mag duidelijk zijn. Volg daarom het intellectuelen pad van studie, want de wereld met al hun opgedrongen meningen van ongeletterdheid en spijbelarij is een heilloze weg. We zien dat heel duidelijk in de aardse families nu die zich van geen kwaad en kennis bewust zijn en die niet willen dat er ook maar iemand uit hun secte ontsnapt.

25. Er moet dus een wetenschap zijn, en niet zomaar een wetenschap. Het is een wetenschap van het toetsen, en die bestaat al, en wordt opgericht door de nieuwe bijbel. Die komt niet zomaar uit de hemel vallen, maar die is gebaseerd op jarenlange studie en werk. Dat is niet zomaar een mening van iemand, maar openbaring vanuit de hemel die beproefd is en die niet gestopt kan worden. Er moet een wetenschap zijn van de waarheid, en dat zal de toets zijn. De waarheid wordt je namelijk niet bij de geboorte meegegeven. Daar moet je voor strijden. De waarheid is niet menselijk. De mens liegt en bedriegt altijd maar weer om zijn zin te krijgen, zonder fundament. Er is geen enkel fundament voor de hedendaagse mens. Daarom zijn de geestelijken er, en onze boodschap is : De oude mens zal afgedaan worden en de nieuwe mens zal aangedaan worden. Hoe dan ook zal dat gebeuren, of de mens dit nu zelf doet of door iets anders. We moeten verder. We moeten het oude achterlaten. Kijk daarom verder en kijk omhoog. One monkey cannot stop the show. Een druppel van de zee kan de zee niet tegenhouden. Het maakt niet uit of de mens voor of tegen kiest. Dit zijn dingen die moeten gebeuren. De stroom is te sterk voor een mens. De natuur zal haarzelf openbaren. De mens zal in het ongelijk gesteld worden. De plagen kwamen, en het oervlees bekeerde zich niet. Dat was al bekend, dat was al aangekondigd. Ze hebben zich niet bekeerd, maar God’s werk zal doorgaan. Niemand strijdt succesvol tegen moeder natuur. Ze zal haarzelf

herstellen.

26. De jacht, de visserij en de slacht zijn symbolen om de strijd tegen het oervlees uit te beelden, de strijd tegen de zonde en tegen de leugen, de vrucht van de zonde, maar het westen heeft die beelden lopen verletterlijken, om zo hun cultus, hun markt, op te richten. Breek uw afgoderij af.

27. We zagen in Numeri 21 dat Mozes een koperen slang oprichtte in de woestijn, om de Israelieten te herinneren aan de uittocht, maar in het boek II Duizen richt Mozes een touw op, verwijzende naar het eeuwige touw van het toetsen. De mens op aarde laat zich binden door allerlei tijdelijke touwen waardoor ze zich laten voortleiden.

28. Het doel van het toetsen is het eeuwige touw te ontvangen en daardoor voortgeleid te worden, als een loon. Dit zal leiden tot het beloofde land, onherroepelijk. Zo staat het vlees niet meer in de weg. Wij mogen een relatie aangaan met het eeuwige touw. Het windt er geen doekjes om. Het is de oerkennis die bindt. Dat is het enige medicijn om daadwerkelijk los te komen van de aardse gebondenheden, van aardse slavernij. Het eeuwige touw komt telkens weer terug in de nieuwe bijbel. Werk aan het ontvangen van het eeuwige touw. Het komt niet zomaar uit de lucht vallen. In de nieuwe bijbel word de gehele wetenschap omtrend het ontvangen van het eeuwige touw beschreven. De vreze des Heeren is ook symbolisch. Het betekent namelijk alertheid, waakzaamheid, dat je niet zomaar overal inspringt wat je hier op deze gevaarlijke aarde wordt aangeboden. Mensen worden omgekocht op alle hoeken van de straat.

29. Nee, je mag niet aan de oude bijbel zitten, want dan kom je aan hun heilig snoepgoed.
Maar de oude bijbel moet nog gezifd worden, want er zit nog vergif tussen en op sommige plaatsen is het te zoet, alsof alles wel even door geloof en genade geregeld kan worden, als geestelijk werkeloos worden. ‘Ja, maar wij willen daar niet mee belast worden,’ en ‘uw probleem is mijn probleem niet,’ en dan even wat geloofs-optelsommetjes doen. Ja, het is opportunisme. ‘Na mij de zondvloed.’

30. Nederland lijdt aan godsdienstwaanzin door gebrek aan kennis. Waar openbaring ontbreekt verwilderd het volk, en speelt het volk voor leider. Het is de godsdienstwaanzin van het ego, want ze zitten allemaal zelf op de troon. Ga bukken als het onweert. Stop met betweterige spelletjes in een land waar iedereen weer een andere mening heeft en waar ze op sociale media elkaar de hersens inslaan. Dan moet je stoppen met spelletjes spelen en teruggaan tot de bron en je aan haar onderwerpen, aan de hogere kennis, en dit is een wetenschap, en die ligt er, en het kost tijd om dat te leren. Snelle zelfovertuiging zou dat allemaal afbreken.

31. Nee, aan de oude bijbel mag je niet zitten, want dat is hun heilige huisje. Dat is niet eens meer de oorspronkelijke bijbel, want ze hebben alles misvertaald en verdraaid. Door de tijden heen

hebben ze een gruwel gebouwd, ook al zitten er dingen in waar je zeker niet van af moet wijken.

32. De oude bijbel te zoet gemaakt voor de moderne tijden.

33. Ik had in een droom een confrontatie met de parasiet van Deuteronomium, een vleesparasiet, die ook door vleesparasieten werkte, dus een lijkenparasiet. Ik wees hem daar weer op, maar hij haalde gewoon zijn schouders op, en had een gemaakte glimlach erover, en dat is hoe Nederland voortdurend het vleesprobleem afwimpeld : het wordt in de doofpot gestopt, alhoewel velen aan het wakker worden zijn, en er veel wordt gehamerd op de noodzaak van het stoppen met vlees eten (lijken eten). De parasiet van Deuteronomium was genaamd Wenko, en was een oude, gezette man met wit haar, een circusbaas, en hij kwam in vadervorm. Hij werd toen door twee of drie hemelgezanten, hemelgetuigen, van een lage heuvel afgeduwd.

34. De nieuwe Deuteronomium is het boek Kamba. Dit boek kwam vers voor vers door. De nacht ervoor had ik een droom over Odyseus die vasthield aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen gewoon maar roekeloos voortleefden. Odyseus liet zich aan de mast binden, en had bijenwas in de oren gestopt, om zo te ontkomen aan de verleidingen van de sirenen, en dat is belangrijk ook vandaag de dag. We moeten het eiland van de sirenen zien te ontwijken. Dat kan alleen door vast te houden aan het eeuwige touw.

35. Ze houden zichzelf voor de gek dat Jezus de zonden wel even wegneemt. Dat is allemaal bijgeloof, en ze gebruiken dit als excuus om gewoon lekker door te zondigen. Allemaal leugens, allemaal menselijke overleveringen en tradities. Je moet de zonden namelijk overwinnen, en tot inzicht komen. Niets komt vanzelf. Groeien in kennis, en zo tot de waarheid komen, en los te komen van leugens.

36. Het is een zware strijd tegen de nephilim, de gevallen valse mannelijkheid van het oervlees, van de oerzonden, wat altijd weer wil pronken met zijn hersenloos vlees. Het is afkerig aan de hemelse kennis, heeft het geestelijke verloochend. Misschien ken je het wel. De wilde jongens waren grote dichterlijke natuurverschijnselen van een meer ingetogen mannelijkheid die in balans was met vrouwelijkheid, die de jeugd moest beschermen tegen de opkomst van de nephilim, zoals in de dagen van Noach. Zij predikten het hemelse Woord, in proza. Ja, het waren prozaische verschijnselen van de literatuur. Ik ben zo blij dat wij mee werden gesleurd met psalmelijke bladeren, met dichterlijke kunst, in plaats van vuile, hersendode, zieldodende bladen van de nephilim. Altijd weer protsen de nephilim met walgelijkheden en gruwelijkheden om het innerlijke kind te doden, en altijd weer rennen er kleine repelsteeltje-mannetjes met stropdasjes omheen om er een markt van te maken. Het is een mentale ziekte. Maar nog erger : het is het afschuwelijke beest van de oerzonde die het smalle pad niet wil begaan, en

zoveel mogelijk probeert mee te sleuren op het pad naar het verderf, wat een heilloze weg is.

37. Daarom was ik blij met de wilde jongens, als hemelse getuigen gegeven door de Heer in die moeilijke tijd van de tachtiger jaren, het opgroeien tussen zoveel gevaren. Zij lieten het Woord zien, niet het opgeblazen vlees, en veel jeugd werd zo bewaard tegen de om zich heengrijpende zee van de oerzonde. Er werd een schip gegeven in de tachtiger jaren door deze dienstknechten van de Heer. Het was veel groter dan henzelf. Het was iets universeels, iets globaals, iets hemels, waar ze ook altijd op wezen. Ze hadden een gave en deelden die met anderen. Het was als een openbaring. Het heeft mij altijd geinspireerd, tot de dag van vandaag, heeft altijd aan mijn zijde gestreden.

38. De wilde jongens kon je niet in een hokje stoppen. Ze sjokten niet met de massa mee. Zij waren anders, kwamen van een andere wereld. Zij predikten dat sexualiteit iets geestelijks was, onze relatie met het goddelijke, niet iets goedkoops. Zij hadden iets ongrijpbaars. Zij waren niet cliché. Zij waren als Odyseus die zichzelf aan de mast had gebonden met was in zijn oren om niet ten prooi te vallen aan de verleidingen van de sirenen. Zo zie ik de wilde jongens. Zij hielden vast aan het eeuwige touw, terwijl anderen om hem heen, maar wat rondbazelden en roekeloos leefden. Zij waren in gevecht met deze sirenen. Zij waren in gevecht met de nephilim. Wij hebben de tachtiger jaren nodig om er doorheen te komen. Er werden eeuwige principes geopenbaard. De wilde jongens waren gekomen.

39. Ze waren geliefd door de jeugd, want zij voelden dat iemand voor hen opkwam, en daarom werden ze ook zwaar vervolgd, op allerlei wijzen, wat al in hun prille jeugd begon, omdat ze anders waren. Ze kwamen uit een andere wereld.

40. De mens is trots, loopt te blaffen en bluffen over zijn vlees eterijen, en maakt iedereen belachelijk die hem een halt toeroept. Kom niet aan zijn heilige speelgoed, zijn heilige huisjes.

41. Daarom moesten de wilde jongens het ook ontgelden, en vele geestelijken. De mens bewaakt zijn ingebeelde terrein met nog meer inbeeldingen. Het is een waanparadijs waarover de mens zich heer en meester waant. De mens heeft zichzelf tot God, tot afgod gemaakt, en wordt door geen enkele kennis verhinderd. Hoe kan dat ? Och, ziet u, dit is de omgekeerde wereld buiten het paradijs. U moet hier de geestelijke strijd en jacht aangaan om te overleven.

42. Ze zijn dronken van het bloed van de martelaren en de heiligen. Nu de plagen zijn gekomen drinken ze het nog steeds. Ze zijn dronken. Ik heb de hoer gezien. Ze veegt haar mond af en spreekt : ‘ik heb niks gedaan.’ Het is allemaal het oervlees. Ze rijdt op het beest van het oervlees, en ze is bewapend met de oerzonden.

43. Klaagt hierover, oh volk, opdat gij

het teken van God moogt ontvangen, en niet onder hetzelfde oordeel zal gaan komen als de hoer. Vreest en siddert deze dagen, want deze dagen zijn een groot kwaad. Zucht en weent over de zonden opdat gij zult ontkomen.

44. Ze zijn dronken van bloed. Ze komen bij elkaar om het bloed van hun afgod te drinken. Ren dan tot de bergen en de wildernis als je zulke dingen ziet gebeuren.

45. De mens is tot zombie geworden. Klaagt en vlucht tot de bergen, tot de wildernis. Ze willen alles met zich meesleuren, het verderf in. Het hele volk is verdwaasd, dronken van bloed, godsdienstwaanzin, eerder zelfdienst te noemen. Het zelf hebben ze tot God gemaakt, en dat stijgt boven alle anderen uit. De mens is zwaar en zwaar aan de drugs, zwaar dronken. De tijd van het waarschuwen is allang voorbij. Dit zijn slechts de echo’s. Die werken door de heiligen en de geestelijken heen. De toekomst is allang geweest.

46. ‘Ja, maar je moet een beetje kunnen leven,’ zeggen ze dan.

47. Ik heb u de weg ten leven getoond.
Onderhoud de schepping en zorg voor haar, en ga tot uw binnenkameren.

48. Bind uzelf als Odysseus aan de mast, houdt vast aan het eeuwige touw. Laat haar niet los.
Stop was in uw oren vanwege de gevaarlijke geluiden van de sirenen, hun verleidelijke gezangen. Het is overal te horen. We zijn in strijd met de sirenen. Sluit je ogen als al die gevaarlijke vormen op je af komen. Ze willen je ziel doven en je mee sleuren in het verderf. Maar moet je dan altijd maar waarschuwen ? De waarschuwing is het leven. Dat is wat een moeder doet.

17.

Het schip van Odysseus

1. Alle mensen waren druk hier en liepen door elkaar heen. Ik kwam toen in een buurt terecht, in een steegje achter de huizen, waar kinderen speelden, opzegversjes deden, iets opvoerden, en daarachter lag een grotere straat waar kinderen in een optocht renden.

2. Ik sprak even met de kinderen in het steegje. Eentje bonste met haar hoofd tegen een muur aan, en ik zei dat ze voorzichtig moest doen en zegende hen. Het was dichtbij een strand, bij een zee, waar een grote vogel ons allemaal over had gebracht, en hier was een soort kinderparadijs, maar de kinderen droegen nog steeds grote trauma’s met zich mee.

3. De nieuwe bijbel spreekt over het kinderparadijs, waar ze los komen van de moederborsten van het oervlees en de heilige moederborsten vinden van de hemelse kennis, wat ook wel de borstenboom wordt genoemd, als een melkgaard, wat ook komt uit de Azteekse mythologie. De hemelse bloem is hiertoe een wegwijzer.

4. De sirenen die Odysseus tegenkwam op zijn tocht zongen de liederen des doods, wat we kunnen lezen in het

geschrift ‘Odyssee’ van Homerus. Het zijn liederen van vernietiging die de sirenen zingen. De godin Kirke had Odysseus op het hart gedrukt niet naar de gezangen van de sirenen te luisteren. Dit waren vrouwen die half vogel waren. Al het gif van hun gezangen hadden ze zoet gemaakt. Ze betoverden alle mensen die bij hen in de buurt kwamen, en daarom moest Odysseus op zijn schip bij het eiland van de sirenen vandaan blijven. Hij liet zich vastbinden aan de mast, zodat hij zich niet kon bewegen. Een ieder die in de klauwen zou vallen van de sirenen zou niet meer terugkeren naar vrouw en kinderen. Ze zouden hem trekken tot een weiland vol met witte doodsbeenderen, en mannen die daar in ontbinding zijn en er is overal bloed. Maar ze hadden dit alles met bloemen bedekt. Komt je het niet bekend voor ? Dat is de wereld waarin wij leven, op het eiland van de sirenen. Het is een dal des doods wat is opgesmukt.

5. Odysseus kon er alleen maar doorheen komen door zich te laten binden door het eeuwige touw, door zich te richten op de heilige gebondenheid, en hierin te volharden. Toen de Argonauten, die zochten naar het gulden vlies, de sirenen ontmoetten konden ze hier alleen langskomen met de hulp van Orpheus die door zijn goddelijke liederen hen beschermde. Die liederen staan niet op zichzelf maar komen van het goddelijke woord, de hemelse literatuur, en daarom is het ook zo belangrijk dat vandaag de dag het Woord wordt hersteld. Dat heeft de mens nodig om langs de sirenen te komen en aan hen te ontkomen. De mens leeft nu nog in gevangenschap op het eiland van de sirenen.

6. De Argonauten waren op zoek naar het gulden vlies, zoals de Kelten op zoek waren naar de heilige graal, en in de nieuwe bijbel, de RV-bijbel, zijn de soberen op zoek naar het eeuwige touw wat door Mozes was opgericht (vgl. de oprichting van de slang in de woestijn door Mozes, in de oude bijbel). Dat is een tocht naar de Urim, de priesterlijke toetssteen.

7. We mogen ons ook afvragen in hoeverre de wilde jongens de taak van Orpheus dragen voor deze tijd, als dichters. Daarna kwam dus Odysseus die alleen door het eeuwige touw kon ontkomen aan de sirenen, wat dus een beeld is van de heilige gebondenheid, van de Urim. De sirenen waren hiervan zo overstuur dat ze zich in de zee stortten en zelfmoord pleegden. Zo werden velen van hen tot rotsen. Het gevaar is er nog steeds mensen. Deze mythes moeten nog tot vervulling en verdieping komen. Daartoe moest de nieuwe bijbel, de RV-bijbel komen. Het zijn lijvige boeken zijn die de paradijs mythologie uitwerken. We zullen tot de dieptes van Eden gaan, tot het Qidma gebied, en het kinderparadijs zal hersteld worden, oftewel het is de bedoeling dat we tot ons innerlijke kind komen. Dat zal een stuk traumaverwerking zijn. Het innerlijke kind was gedood, in de val gelokt, door de geest van Repelsteeltje. Dat heeft ook weer met de sirenen te maken : schone beloftes, valse beloftes.

8. Zoals het nu is is de mensheid nog opgesloten op de eilanden van de sirenen. Het is het eiland Anthemoessa,

Anthemusa, ook wel Sirenum Scopuli genoemd. Het ligt tussen Aeaea, het eiland van de godin Kirke, en de rots van Scylla, in de Tyrreense Zee, ten westen van Italie. Deze eilanden hadden scherpe rotsen waar de schepen van zeemannen naartoe werden gelokt, om hen zo tot de dood te leiden. En ja, hier werd het Romeinse rijk geboren, en het westerse christendom, een van de grootste verleidingen en misleidingen door de sirenen. Het is het bedrog van het rijke westen. Hieruit moeten we ontsnappen door omgang te leren hebben met het eeuwige touw, en te leren toetsen door de Urim, wat beschreven is in de nieuwe bijbel.

9. Een sirene zou alleen maar kunnen leven totdat iemand onbeweegbaar langs haar heen zou kunnen gaan. Dan zou ze haarzelf in de zee werpen en tot rots worden.

10. Pas op voor de geluiden vandaag de dag, de liederen, want het zouden weleens giftige liederen van de sirenen kunnen zijn om je ziel te doden. Daarom moet je alles goed toetsen en tot het eeuwige touw gaan, en daaraan vasthouden, daarin volharden. Herken ook de hulp tot je gezonden. Het eeuwige touw komt de zoekers tegemoet. En onthoud : velen zullen het zoeken, en weinigen zullen het vinden. Het pad is smal, en de poort is eng.

11. De wilde jongens zijn het verschijnsel van Orpheus in de duistere nacht op zee, om de mens te beveiligen tegen de sirenen. Het was een gave gegeven aan de wereld. Het gaf koers aan de zoekers van het eeuwige touw.

12. Ga tot het schip van Odysseus, opdat je Orpheus kunt horen in de nacht. Als het schip voorbij de sirenen zal zijn gegaan zullen ze vanzelf afsterven. Krijg vat op deze mythe en de waarde ervan, en leer het toe te passen in je leven als een medicijn. Naar wie zullen we luisteren ? Naar de bedrieglijke, dodelijke gezangen van de suikerzoete Sirenen, of naar de wijze en waarschuwende instructies van de godin Kirke ? Moeder God probeert ons te bereiken in deze mythe, en deze lijnen lopen ook door de nieuwe bijbel heen.

13. Als ik de radio hoor vandaag de dag hoor ik vaak sirenen. Ik houd me vast aan het eeuwige touw. Als je de stemmen van de mens hoort vandaag de dag, dan hoor je vaak sirenen. De mens is onder zware betovering, in het land der sirenen.

14. Het zijn hoeren die ons willen verleiden tot de oerzonden, tot het oervlees. De wilde jongens waren ook in gevecht met hen, en overwonnen. Maar dat wil niet zeggen dat de strijd gestreden is, want het gaat door etappes, door vele lagen. Elke verdieping in onze groei heeft zijn eigen sirenen.

15. Iemand zei eens : ‘De dwaas leeft maar voor vandaag; de filosoof leeft voor altijd.’

16. Het eeuwige touw is een soort ‘draad van Ariadne’ om door het labyrinth te komen en de minotaurus, een beeld van het oervlees, te verslaan.

17. Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Wat betekent dit ? Iemand zei dit vaak, die in de hervormde kerk zat, vaak met tranen in zijn ogen. ‘Miljarden gaan naar de hel,’ zei hij, soms huilend. Ook huilde hij soms aan tafel na het avondeten na het lezen in de oude bijbel. Ik had zo met hem te doen, en begreep hem helemaal. Velen zijn geroepen, weinigen zijn uitverkoren. Hoe kun je daarmee leven ? Het is iets dichterlijks. Velen zullen het zoeken, maar weinigen zullen het vinden, want het pad is smal en de poort is eng, die ten leven leidt. Wat betekent dit ?

18. Velen zijn op de brede weg, maar er zijn ook velen op het zogeheten smalle pad, maar op het smalle pad moet je komen tot het eeuwige touw, tot de draad van Ariadne, anders wordt je op de verkeerde smalle paden geleid, want die zijn er ook. Het is een labyrint, en te zijn op een smal pad zegt niks, helemaal niks. Je moet de Urim vinden, en je volhardend vasthouden aan het draad van Ariadne, het eeuwige touw, anders kom je nooit meer uit het labyrint. Ook moet je de minotaurus verslaan, het rundermonster, een beeld van het oervlees.

19. Velen worden verleid, of laten zich verleiden, door de sirenen. De mensheid zit opgesloten op een sireens eiland, in een sireense gevangenis. Dat is een labyrint. Alleen de draad van Ariadne, in het Etruskaans : Areatha (vgl. Aretha), kan er uit leiden, oftewel het eeuwige touw. Het is een beeld van de urim en de thummim. Die stenen moeten in het labyrint gevonden worden, en alleen zo kan de minotaurus verslagen worden. De mens moet van genade komen tot loon.

20. De matrix is dus zwaar sireens. De mens wordt verlokt door drogbeelden, die de sirenen op de mens afzenden, door de liederen, die als jachtnetten zijn. Dit is een territoriale oorlog, dus ga de machten achter de machten zien. Ga de sirenen zien die over de steden heersen, over de kerken en de samenlevingen, over de landen, en continenten. Alleen door de urim en thummim, en te leren hoe die te gebruiken, kun je deze oerzonden en oerleugens verslaan. Dit wordt uitgelegd in de nieuwe bijbel.

21. Het loon is de kennis zelf. We verdienen zo kennis.

22. Daarom zijn we met deze dingen bezig en steken we onze kop niet in het zand. Eerdere ideeen moeten uitgewerkt worden. We moeten niet opnieuw het wiel uitvinden.

23. Maar de miljoenen algemene experts weten alles al, en weten alles beter dan de ander, en hebben zo zichzelf tot afgod gemaakt. Het is drugs toegediend door de sirenen. Daarom : ga niet alleen maar het smalle pad op, maar zoek ook naar het eeuwige touw. Alleen zij dit het vinden zullen leven. De dwazen weten niet van zichzelf dat ze dwaas zijn. Ze denken dat ze wijs zijn, maar ze zijn eenvoudig te herkennen. Ze missen de socratische basis van het weten niets te weten.

24. Daarom : Als je niet tot de diepte van filosofie, theologie en metafysica gaat dan ben je al dood en blijf je dood.

Dit is zeer belangrijk, want afgezonderde religie waar deze brug mist wordt selectief fundamentalisme als een tikkende tijdbom. Dit zien we terug in de extreme takken van religies, die allemaal het kenmerk hebben dat ze niet zijn onderwezen in filosofie, filologie, en etymologie. Ze zijn aan de hersendodende en hartsdodende drugs van de sirenen. Als je niet door blijft leren en alleen maar handeltjes gaat draaien en vechten voor je clanswapen dan nemen boze geesten je over. Ze komen binnen door de gaten in de educatie, daar waar je missing links hebt, daar waar je je tijd verdoet aan nutteloosheden, daar waar je je prioriteiten niet op orde hebt. Velen zijn nieuwsgierig en niet leergierig. Ze blijven in dezelfde cirkeltjes rondtollen en worden zo prooi van de sirenen, die hen meesleuren tot de landen der dwazen.

25. Er zijn overal gevaren. Daarom is de Vreze des Heeren onze leidraad. Alleen die Vreze leidt tot het eeuwige touw. Alleen degenen die het eeuwige touw hebben bereikt hebben daarvan het bewijs. Het is niet iets voor de dwazen.

26. De minotaurus, de rund van het oervlees, dient in ons te verdrinken. Het is een woest beest, als de woestheid en onstuimigheid van de mannelijke fallus. De beginvorm van het bestaan is nog die dwaasheid, omdat alles nog maar aan het begin is van de evolutie. Er moet nog evolutie komen. Nu zijn we nog in de nachtmerries van de feutus. Er is nog geen wedergeboorte geweest en geen schepping.

27. Hall kwam tot de conclusie dat filosofie voortkomt vanuit de religieuze mysterien van de oudheid, en dat de filosofie na het verval van de mysterien van religie werd gescheiden, en dat het daarom zo oppervlakkig is. Daarom moet hij die de filosofie wil leren ook de mysterien weer opdiepen.

28. Hij wijst dan op Wilder, een theosofische neoplatonist, die stelde dat de Mithraïsche riten de mysteriën van Bacchus verdrongen, en dit werd de basis van het gnostische systeem, dat eeuwenlang de overhand had in Azië, Egypte en in het verre Westen. Mithras was gebaseerd op het verslaan van de wilde rund van het oervlees (vgl. de minotaurus).

29. Veel gnostische literatuur is door de eeuwen heen verloren geraakt, vanwege de vijandigheid van de vroege christelijke kerk, stelt Hall. Daarom is het gehuld in diepe duisternis en mysterie. Slechts weinig is bewaard gebleven, stelt Hall.

30. Hij wijst dan op de Serapis cultus, die werd gezien als de ziel van Osiris, het terugtrekken van de wilde rund, wat op een ceremonie wijst waarbij de heilige Apis, de rund, elke vijfentwintig jaar in de wateren van de Nijl wordt verdronken. In principe werd het christendom op dit soort cultussen gebaseerd.

31. Hall wijst dan op een cultus in Bethlehem voordat de Jezus cultus kwam. Er was daar een bos van een nog oudere Syrische Heer, namelijk Adonis, ook wel Tammuz genoemd, en Adonai, wat ook veel de naam van God is in het Hebreeuwse Oude Testament. In de

Joodse maand Tammuz werd Adonis doorboord door de slagtand van een wild zwijn tijdens de jacht, wat zijn dood betekende. Na drie dagen of maanden stond hij op. Hij vertegenwoordigde de zomer die door de winter, het wilde zwijn, werd vernietigd, door het kwaad. We komen dit verhaal in principe ook tegen in de grondteksten van de oude bijbel, en in de Halal. Wij moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden. Eerst sterven we in de worsteling met het zwijn, wat een beeld is van het oervlees, van de hebzucht en de ongehoorzaamheid. Ook Attis, die een oudere Frygische, Turkse Heer was, werd gedood door een zwijn. Het laat zien dat we de worsteling met het oervlees moeten aangaan, en dat daarin ons eigen vlees zal sterven, ons oude leven, maar dat daardoor het nieuwe leven zal opstaan.

32. Uiteindelijk wijst dit allemaal terug op het jachtsleven van Ezau.
De cultus van Adonis, van Adonai, waar de Joden hun naam voor God aan ontleenden, was een grote cultus in Israel, Syrie, Libanon, Kanaan, Babylon, Egypte en Griekenland, die zich overal verspreidde. Dit was wat later de Jezus verhalen verborgen gingen houden. Uiteindelijk moeten we terugkeren tot het diepere Betlehem, het vroegere Betlehem, en worstelen met het zwijn van de oerhebzucht. Door allerlei genade en geloofspraatjes van het westerse christendom werd dit ondergesneeuwd. We moeten de slagtand van het zwijn aanvaarden die ons doorboorde. Eerst zullen we omkomen in deze strijd, omdat onze oude natuur moet sterven, en daarom is de slagtand van het zwijn ook het mes der besnijdenis. Daar wijzen de Attis mythologieen uit Turkije ook op, want daarin werd het gevecht met het zwijn, waarin Attis stierf, vergeleken met de besnijdenis of ontmanning van Attis. Alle valse mannelijkheid, alle valse natuur, moest eraf. Het zwijn van het oervlees in hem moest sterven, en hij moest wedergeboren worden in het zwijnenbloed, zoals Mithras wedergeboren moest worden, gedoopt moest worden, in het bloed van het rund van de oerzonde. We moeten ons niet helemaal blindstaren op het bloed van Jezus, maar zwijnenbloed moet stromen. Het vlees moet eraf.

33. We moeten belijden :
Ik aanvaard de slagtand van het zwijn.
Ik aanvaard de dood door het zwijn.
Ik aanvaard het lijden door het zwijn.
Ik aanvaard de doorboringen door het zwijn.

34. Zo overwinnen we uiteindelijk dit verschrikkelijke beest van het oervlees, deze behemoth, waar de nieuwe bijbel ook uitvoerig over gaat, en de halal. Pas dan kunnen we zeggen : ‘Het is volbracht.’ Hierdoor stond Adonis na drie dagen of drie maanden weer op, en natuurlijk is dat symbolisch. Ook in die dagen was het ontspoord, was er persoonsverheerlijking in plaats van principeverheerlijking, waar Ezechiel ook over klaagde. We moeten leren met religieuze gedachten te werken zonder ze te accepteren, in de zin van dat we tot de principes moeten komen en die uitwerken en het niet laten ondersneeuwen in oppervlakkige persoonsverheerlijking.

35. Hall wijst op de leerregels van

Pythagoras die belangrijk zijn. Pythagoras stelde dat vlees eten het zicht vertroebelde, en dat rechtsprekers geen vlees mochten eten daarom. Het denkvermogen werd namelijk ondermijnd door het vlees eten. Zouden ze toch rechtspreken terwijl ze vlees aten dan zou het niet bedachtzaam en eerlijk genoeg zijn.

36. Pythagoras stelde dat alles in de natuur deelbaar is in drie delen. Alle dingen bestaan uit drie, wat ook weer de opstanding van Adonis na drie dagen of maanden verklaard. Pythagoras verdeelde het universum ook in drie delen, namelijk de Allerhoogste wereld, de hogere wereld, en de lagere wereld. In welke wereld leef je ? Velen gaan tot de hogere wereld, maar niet tot het allerhoogste. Velen zijn dus op het smalle pad, maar toch wijken ze af, omdat ze niet streven naar het eeuwige touw, de heilige gebondenheid. Ze geloven het allemaal wel. Ze zijn gebonden aan personen, niet zozeer aan principes. Ze hebben water bij de moedermelk gedaan.

37. We hebben velen op het smalle pad, maar velen hebben hun eigen smalle paden gemaakt. Velen zijn in slaap gesust door de christelijke slaapliedjes van geloof en genade, en baseren daar hun gerechtigheid op, en hebben niet ten diepste geworsteld met het zwijn van het oervlees, van de hebzucht en heerszucht, en ze hebben de slagtand die hen doorboorde niet aanvaard. ‘Ons mag geen pijn gedaan worden. Wij willen alles hebben. Wij moeten alles hebben. Wij willen de tucht niet.’ Ze eten nog vlees, letterlijk of figuurlijk, en daarom is hun denkvermogen vertroebeld, en zijn hun prioriteiten omgedraaid, en zo volgen ze hun eigen wegen, in roekeloze dwaasheid. Ze willen dingen niet in een groter verband zien, want dan zouden ze omwegen moeten maken en studeren, zouden ze tot de dieptes van Bethlehem moeten gaan, in de wildernissen van Bethlehem, tot de grotten van Adonis.

38. Pythagoras stelde dat we op niet bezochte paden moesten wandelen, en niet op de openbare paden. Degenen die dus naar wijsheid zoeken moeten dit in eenzaamheid doen. De tong moest beheerst worden, en de mens moest het eeuwige volgen. De mens moest dus eerst leren zwijgen, tot de verstomming komen, waar de nieuwe bijbel ook diep op ingaat. De mens moest niet proberen de geheimen van het leven te ontrafelen zonder spirituele en intellectuele verlichting. Het probleem is dat de mens wetenschap buiten God en de filosofie heeft opgericht. Dat is een vergiftigde wetenschap dus, zeer giftig. Zoek de dingen die boven zijn in plaats van aardse goederen op te hopen. Laten we beseffen dat Pythagoras een pre-socratische filosoof was die dus ook Plato heeft beinvloed.

39. Als we het over de Joodse Heer hebben, een van de namen van God in de oude bijbel, Adonai, dan heeft dat een enorme diepte, en laat het dit aspect zien, niet als een persoon maar als een principe. Het gaat om het Adonai-principe van sterven aan het vlees in de strijd, wat ook de betekenis is van Jehovah. Daar komt het telkens weer op neer. Adonai gaat over de strijd tegen het zwijn van de hebzucht. Waar men van die strijd afwijkt, komt men in

persoonsverheerlijking, persoonscultussen, zoals in het westerse christendom.

40. Alleen als we dit zwijn confronteren zullen we overwinnen. Dat is waar Adonai voor staat, en dat loopt helemaal terug tot Edom, wat trouwens de naam was van het paradijs in de Septuagint. Niet Eden, maar Edem, Edom. We komen dan uit bij Ezau, in het Edomitisch Judaisme, het jagersvolk, wat een geestelijke waarheid draagt, en Edom werd ook het wijsheidsvolk genoemd. Daar wijdt ook de nieuwe bijbel veel aandacht aan, en dit moet om de verhoudingen tussen het christendom en de islam te herstellen. De zegels moeten verbroken worden, de muren, en er moeten bruggen gebouwd worden, en deze verborgen bronnen moeten besproken worden.

41. Mijn oom nam ons eens mee naar het bos in de avond, en toen gingen we op zoek naar wilde zwijnen. Het was al donker, maar we vonden ze niet. Toch was dat heel spannend. Later kreeg ik een boek van hem over de oude beschavingen, van Babylon, Assyrie en Perzie. Ik schreef hem ook eens een brief en toen had ik een beeld van een bos met een zwijn bij een grote steen. Het wijst allemaal terug op deze dingen. Hij woonde altijd bij ons in de straat. Hij droeg die geheimenissen met hem mee.

42. Er was een verschijnsel in het paradijs waardoor de mens doorboord moest worden : de slagtand van het zwijn.

43. Wij hebben de slagtand van het zwijn nodig om ons los te maken van het vlees. Het Adonaisme ligt verborgen en bedolven onder de opkomst van het westerlijke christendom. Daarom is de Halal er, en daarom is er de nieuwe bijbel. En daarom schreef Hall hierover in 1928. De dertiger jaren en de veertiger jaren waren de slagtand van het zwijn. Dat moeten we aanvaarden. De slagtand van het zwijn is de tucht. Het grijpt weer terug in het verleden. De eerste wereldoorlog was een onafhankelijkheids-oorlog, de strijd tot emancipatie, wat resulteerde in de Spaanse Griep, de corona van die tijd, aan het einde van de tiender jaren van de jaren 1900.

44. Tammuz, de babylonische Adonis, werd tijdens de jacht door een wild zwijn aan een boom gespietst. Komt ons dit niet bekend voor ? Werd Jezus niet aan een boom gespietst ? Maar we hebben enkel in het westen het halve verhaal gehoord. Het ligt verborgen in de dieptes van Bethlehem.

45. Toen Adonis bij zijn geboorte vast kwam te zitten maakte een zwijnenslagtand hem ook los, zodat hij geboren kon worden. De slagtand van het zwijn is dus nodig voor onze wedergeboorte. We hebben het dan over leringen van het oer-Israel, die later werden weggekapt door het opkomende christendom.

46. In het Roggebot bos bij Kampen hoorde mijn tante ineens gesnuif achter haar en ze probeerde weg te rennen. Ze dacht dat het haar middelste broer was, maar het bleek een wild zwijn te zijn. Dat soort dingen laten je niet meer los.

Ik heb ook al heel lang een beeldje van een wild zwijn op de kast staan. De geschiedenis roept. De mens heeft dingen over het hoofd gezien.

47. Je moet de zwijnenslagtand aanvaarden die je doorboort. Altijd maar weer prijst die het opgepofte. Kijk maar eens om je heen hoe de mens houdt van het opgeblazene, het pronkende, altijd maar weer haantje de voorste. Nederigheid wil de mens niet. Je kunt zeggen als je in zo'n wereld leeft : 'Het is om te janken', maar besef dat God een dichterlijk en prozaisch verschijnsel is. Het is een verhaal. Je moet de slagtand van het zwijn die je doorboort aanvaarden. Alleen zo is er wedergeboorte en de overwinning en overstijging van het oervlees. Je ziet het om je heen. De mens heeft een hang naar het snelle en naar bluf. Het brede pad, het gemakkelijkste pad, en dat noemt de mens mooi en knap. De mens is verleid door de sirenen, door de verboden vrucht van gemakkelijke, aardse kennis.

48. Je ziet de zwijnen om je heen die zich volvreten en dronken zijn. Je mag geen parels voor de zwijnen werpen. Geef jezelf niet aan hen over. Werp je niet voor hen neer. Je moet met de zwijnen worstelen, en zeer zeker raak je gewond in die strijd door de slagtand van het zwijn, maar dat moet je aanvaarden, want je hebt het nodig. De wond door het zwijn is een belangrijke wond, want het bevat je eeuwige leven.

49. We moeten daarom de slagtand van het zwijn in ons hart ontvangen. Dit is de oerreligie, zoals het in het oer-Israel werd gepredikt. In deze religie gaat het dus niet zomaar om kennis en loon, maar om de overwinning over de zonden, dus we spreken over een oorlogskennis en een oorlogsloon. Verzaak de oproep tot de strijd niet, en de oproep tot de wilde jacht.

50. Het gaat niet alleen om het aanvaarden van de slagtand van het zwijn, maar ook om het aanvaarden van de worsteling met het zwijn.

18.

Het ontspoorde Mithraisme

1. 'In een nachtvisioen, in een droom, werd het
eerste Korinthe afgebeeld als een groep opgeblazen
jonge mannen die met hun lichamen pronkten. Zij
waren ver weg van het goddelijke, paradijselijke
lichaam van de schepping. Met hun lichamen
doofden ze de ziel uit, en deden aan
zelfverheerlijking.
Zo mogen we afstand doen van het eerste,
opgeblazen Korinthe.
Ook Laodicea wordt opgeroepen om tot de
wildernis van God te komen.'
Kamba 14:11,33,34

2. Ik had een droom dat ik iets moest doen omtrend Israel, en ik was thuis iets vergeten, dus ik liep terug. Er waren nieuwe buren en ik sprak even met ze.

Ik zag toen ergens een gigantische paashaan waar mensen langsheen moesten zien te komen. De mens moet een nieuw beeld krijgen van pasen. Het heeft te maken met het worstelen met het zwijn, en de zwijnentand.

3. De mens bevindt zich op zeer dun ijs, en heeft over alles een grote mond, speelt over alles een expert, en rechter, zonder door enige kennis te worden verhinderd. Educatie neemt de mens niet serieus. De mens sjoemelt overal tussendoor, al smokkelend, en gaat over lijken. De bewijzen zijn zoals gewoonlijks flinterdun, waarop de mens zijn leven bouwt.

4. Macht willen ze hebben, geen educatie.

5. Korinthe stond voor opgeblazenheid, en Laodicea stond voor lauwheid. Deze dingen werken met elkaar samen, wekken elkaar op, als een vicieuze cirkel. Het zijn draaikolken veroorzaakt door sirenen. Alleen het eeuwige touw brengt er doorheen, en je te wijden aan de worsteling met dit zwijn.

6. Het gros van de mensen leeft langs alles heen. Het gaat om die enkelingen, en dat moet ook wel, want als dit contrast er niet was, dan zou het de enkeling verlammen, als alles al door de grote massa’s gedaan zou zijn. Dan zou de enkeling geestelijk sterven, geestelijk verlamd raken, en dan stelt het niets voor, dan is het niet beproefd. Het is dus een noodzakelijke kunstvorm in de dichterlijkheid dat er maar weinigen binnen zullen gaan, terwijl velen het zoeken. Ook velen zoeken het niet. We komen dus weer uit bij de onderverdeling van het universum van Pythagoras, de leraar van Socrates, Plato en Aristoteles : de Allerhoogste wereld, de hogere wereld en de lagere wereld. In welke wereld leef jij ? Waar wil jij leven ? Het gaat er niet om waar je van buiten bent, maar waar je van binnen bent.

7. Als je om je heen kijkt dan zie je dat iedereen weer wat anders van je verlangt. Ze spreken elkaar allemaal tegen. De ene wil dat je dit doet en denkt, en gelooft, en de ander wil dat je dat doet en denkt en gelooft. Heb je dat opgemerkt ? Heb je opgemerkt dat het nooit goed genoeg is ? Dat je het nooit goed kan doen ? Je kunt tegen ze zeggen dat ze allemaal weer wat anders zeggen, dus dat het dan niet klopt, maar je zult merken dat maar bar weinig mensen daar gehoor aan geven. Ze gaan toch wel door, hoe dan ook. Wat moet je dan doen ? Neem alles cryptisch, en probeer het shamaanse medicijn in hen te vinden en trek dan verder. Worstel met het zwijn, aanvaard de zwijnentand, en maak gebruik van zijn onderdelen.

8. Maak gebruik van de diversiteit en de variatie van het leven. Die moet er wel zijn, anders is er geen prikkeling. Ga ook op zoek naar de harmonie achter alle dingen.

9. Toen de mens zich boog over het kindeke Jezus in een stal in Betlehem vergat men de worsteling die Adonai had met het zwijn van het oervlees dieper in de wildernissen van Betlehem. Velen zagen het kindeke Jezus als een buitenkans om aan de dienstoproep van Moeder God te ontkomen, om zo werkeloos te worden met de drugs van

geloof en genade die het kindeke met zich meebracht, als je meedruipt met de westerlijke interpretatie van dit verhaal.

10. Natuurlijk, ook het Adonai verhaal was ontspoord op vele manieren, die ook wel Tammuz en Adonis wordt genoemd. Het was een eerdere soort van Jezus Christus, of een eerdere Mohammed. Er was veel persoonsverheerlijking en objectificatie, zoals in het latere christendom, en veel betekenissen gingen verloren. Het zou eigenlijk om de principes moeten gaan. Mythes hebben dus altijd een groot gevaar dat het tot materialisme wordt. Daarom moet er onderwijs over deze dingen zijn. Maar we hebben het hier over een bron, een bloedader, of slagader, van Bethlehem, en die bron werd door het westerse christendom dichtgegooid. De ellende was niet meer te overzien want men streed niet meer met het zwijn van het oervlees.

11. Tijd om in de diepte te gaan. In Sumerië was Adonai Dumuzi genoemd, en Damu, of Damuzi. Damu betekende de getrouwe zoon. Hij was de stervende zoon van de godin Inanna-Ishtar, wat elk jaar uitgebeeld werd door de natuur, waardoor Damu de onderwereld inging, en vervolgens gezocht werd door Inanna-Ishtar om tot leven gewekt te worden. Dat was waar deze religie om ging : Moeder God op zoek naar haar zoon. Inanna-Ishtar was de godin van de liefde en de oorlog, dus die riep ook haar volgelingen op tot de oorlog, tot de worsteling met het zwijn van het oervlees, in de wildernis, in de dieptes van Betlehem.

12. Kun je het stalletje van Bethlehem wat in de stad wordt verkocht loslaten om in de dieptes van Bethlehem’s wildernissen te gaan om te worstelen met het zwijn van het oervlees ? Dat was het werk van Damu, wat later werd tot Adam. Damu werd doorboord door de slagtand van het zwijn, gespietst aan een boom, en werd daarom gezocht door Inanna-Ishtar. De slagtand was het besnijdenismes, en dat is ook wat de Egyptische Adam betekent, d’m, namelijk de besnijdenis van het hoofd, van het verstand, de besnijdenis van de top, van de vleselijke overheersing dus, als een beeld van de territoriale oorlogsvoering in de hemelse gewesten. Daarom is en blijft Adam een belangrijk archetype, en wordt het rijkelijker uitgelegd in het verhaal van Damu. Ook Adam viel in de onderwereld en werd gezocht door Moeder God. ‘Adam, waar zijt gij ?’ Ook Adam werd gespietst aan de boom door de leugen van de slang, of de leugen van het zwijn, doorboord door de zwijnenslagtand. Paradeisos is Grieks voor jachtvelden. Adam, Damu, was in een worsteling met het zwijn van de oerleugens, van de oerzonden, en werd hierin eerst doorboord, en daalde zo af in de onderwereld. In de Septuagint, het Griekse Oude Testament, ging het over de hof van Edom, Edem, niet Eden, dus het wees op Ezau. Als we het over Ezau hebben, over Edom, dan hebben we het over de wilde jacht die de mens moet voeren op het oervlees. Ezau, Edom, was een beeld van het paradijs, de Paradeisos.

13. Dit grijpt allemaal heel diep. Ezau kwam tot Jakob en moest alles afleggen, zijn status, zijn titel, zijn eerstgeboorterechten, om zo tot het rode

te komen, als een beeld van de dood door de slagtand van het zwijn. Toen Damu tot de onderwereld ging in de Mesopotamische religie moest hij bij elke poort iets afleggen, totdat hij helemaal naakt was en in gevangenschap en slavernij tot de eeuwige duisternis, opdat hij nooit meer zou kunnen terugkeren tot slavernij aan het oervlees. Dit gebeurde door de zwijnenslagtand. Alleen zo kon het zwijn van het oervlees overwonnen worden. We zien dit ook nog terug in het verhaal van Jezus en de zwijnen, waarin hij de zwijnen in de zee liet storten om daar te verdrinken. Dat is een symbolisch beeld.

14. Ishtar werd tot Easter, tot pasen, wat het hele proces laat zien van de schepping vanuit de afdaling in de onderwereld. We hebben het dan over de worsteling met het zwijn, als we het over het pasen hebben, en het doorboord worden door de zwijnenslagtand ter besnijdenis van het oervlees. We hebben het dan over de diepere vóórchristelijke geheimenissen van Bethlehem. Uiteindelijk bracht dit Damu-Tammuz tussen de borsten van Moeder God om de hemelse melk te ontvangen. We kunnen daarom zeggen dat de mesopotamische religie heel dualistisch was. Ja, het ontspoorde, wat uiteindelijk leidde tot het westerse christendom, maar er was ook een pad doorheen, wat ook door Israel heenliep, en wat de nieuwe bijbel weer terugbrengt.

15. Moeder God die in de Bethlehemse wildernissen dwaalt, op zoek naar haar zoon. Dat gaat veel verder en veel dieper dan zomaar de stal waarin het kindeke Jezus werd geboren. Velen komen niet verder dan dat. Ze gaan niet geheel de weilanden door totdat ze het bos bereiken. Ze zijn misschien wel op het smalle pad, al dan niet zelf gemaakt, maar ze hebben het eeuwige touw niet gevonden. Daar zijn ze niet naar op zoek. Ze hebben immers de Jezus-afgod. Ze hebben een stalletje gekocht in de stad, en denken dat ze er zijn. Ze willen het eeuwige touw niet, want dan zouden ze moeten worstelen met het zwijn van het oervlees en dan zou hun eigen geliefde, beminde, dierbare en kostbare vlees eraan gaan. Niemand mag aan hun heilige stalletje komen. Moeder God dwaalt alleen in de diepe Bethlehemse wildernissen en onderwerelden op zoek naar haar zoon. Bij elke poort van de onderwereld moet je iets afleggen, totdat je naakt bent, dus daarom volgen velen haar niet. Ze hebben liever imitatie. Alles in hun leven is imitatie. Ook het smalle pad is imitatie.

16. In de Bethlehemse wildernissen en onderwerelden, ver van het klassieke stalletje van kindeke Jezus vandaan, worden alle valse lichten gedoofd. Je komt daar niet ver met allerlei fabeltjes en menselijke overleveringen en tradities. Je moet het allemaal afleggen bij de poort.

17. Het oervlees sterft af aan het oervlees.
Door het oervlees aan het oervlees afsterven.
Het universum is wijsheid.
Het zal altijd wegen proberen te vinden die wijsheid aan je te overhandigen,
maar zal geen paarlen voor de zwijnen werpen.

18. In de gnostiek ging het oervlees van Mithras eraan door de hoorn van het wilde rund van het oervlees. Eerst stierf hij om tot overwinning te komen. We kunnen dat vergelijken met hoe Adonai-Tammuz stierf door de zwijnenslagtand.

19. De hoorn van het wilde rund is een belangrijk item in de eeuwige prediking. We moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees zoals Mithras. Ook het Mithraisme is ontspoord. Dat kun je in Spanje zien. Ze hebben deze mysterien gruwelijk lopen verletterlijken. Het is objectificatie geworden in plaats van dat ze het dieper hebben lopen vergeestelijken.

20. Deze tragedie moet de mens geestelijk uitvoeren. Het is proza. Het beeldt de lange slopende weg om af te rekenen met het oervlees, met de oerleugens en de oeronwetendheid.

21. Aanvaard de hoorn van het wilde rund in je leven.
Aanvaard de worsteling met het rund van het oervlees.
Aanvaard de dood door het rund.

22. In de dieptes van de Bethlehemse wildernissen zien we deze geheimenissen, waar Ahn (de psalmist) en Ezau nog steeds jagen op het wilde rund van het oervlees. Beiden werden zij doorboord door de hoorn. Beiden kwamen zo tot inzicht, en beiden stierven zo af aan hun oervlees en raakten verlost van deze verschrikkelijke drugs.

23. Het gaat erom boven water te komen. In de vissersoorlogen wordt men doorboord door de vissersspeer, wat men ook moet aanvaarden, als de speer in de zijde van Yeshua.

24. Aan het begin van mijn predikantschap had ik een ontmoeting met dit rund van het oervlees. Het verscheen aan mij, een wild rund. Ik lag in bed en had een lange strijd.

25. Eerst moeten wij doorboord worden, aan onszelf sterven door deze hoorn die diep gaat. Eerst worden wij vervolgd. Eerst gaan wij door grote onderdrukking door dit beest. Dit is opdat al het oervlees in ons eraf gaat. Sterven aan het oervlees door het oervlees. Het oervlees sterft af aan het oervlees. Dat is een woest en slopend, lang gevecht met het rund van het oervlees, als met de behemoth, zoals Job ook die strijd had. Het knaagt aan je. Het probeert je gek te maken. Het is een tragedie. Er zal niks maar dan ook niks van ons ego overblijven. Deze strijd maakt korte metten met elk bedrog.

26. Je wordt gespietst door de hoorn aan een boom, net als Yeshua, en hangt daar net als Odin, in zijn gevecht met het wilde, woeste, dolle rund. Er is geen ontkomen aan, want dat rund is in onszelf. Deze tragedie moet in onszelf uitgevoerd worden en tot een goed einde gebracht worden, tot universele wijsheid, en niet tot plaatselijke domheid. We moeten het geheimenis van Spanje overstijgen en tot zuiver gnostisch Mithraisme komen. Veel van de gnostische overleveringen zijn door de eeuwen heen verloren gegaan.

27. Je moet niet denken dat je buiten het

intellectualisme het rund van het oervlees kunt verslaan. Alleen de filosofen zullen overwinnen. Er zijn geen simpele optel en aftrek sommen van geloof en genade in de diepere wildernissen van Bethlehem. Dit beest van het oervlees kan alleen benaderd worden door de filosofie. Onderleg jezelf dus in de filosofie. De filosofie laat de procesvoering en bewijsvoering zien van het geestelijke, en de religie laat de leerregels zien van het geestelijke. Je hebt beiden nodig, en ze zullen je dieper in de natuur brengen.

28. We zijn omringd door de universele wijsheid die zich aan ons opdringt. Er is geen ontkomen aan. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaald hem wel. Breek los uit de stal van Bethlehem. De hoorn van het rund zal daarbij helpen. Het snijdt ons los van het oervlees, en snijdt het oervlees in vele stukken. Deze hoorn komt ons juist tegemoet. De vikingen dragen het op hun helmen, als een groot geheimenis. Mithras was zo geboren en wedergeboren uit een steen, uit de hoorn van het rund, en zo moeten wij ook wedergeboren worden.

19.

Mithras en het wilde rund

1. Plato had het over onverschilligheid in publieke aangelegenheden. Ook theologie is zo’n aangelegenheid. Het is het fundament van de samenleving. Het adonaisme en mithraisme was het fundament van het christendom, doordat het steeds meer ging ontsporen tot een persoonlijkheidscultus en objectificatie. Het stierenvechten van Spanje komt ook door ontspoord mithraisme, toen de Romeinen Spanje veroverden.

2. Er kwam teveel nadruk op het doden van het wilde rund in plaats van het gedood worden door het wilde rund, door de hoorn van het wilde rund. Daarom verletterlijkte het zich. Men streed niet tegen het oervlees, maar verborg het oervlees, en verdedigde het oervlees. Oorspronkelijk was het wilde rund een deel van Mithras wat hij moest overwinnen, als een beeld van de oerzonden. Dit was de basis van de schepping in het mithraisme. Er was niet zomaar Adam en Eva, maar Mithras en het wilde rund. Eerst moest hij door de worsteling met het wilde rund ten onder gaan. Zijn oervlees moest eraan afsterven.

3. Daarom is de hoorn van het wilde rund ook zo belangrijk. Hierdoor kwam hij tot wedergeboorte, en uit die hoorn kwamen de geestelijke gaven.

4. De vader, de pater, was een hoge graad in het mithraisme, wat het westerse christendom ook helemaal uit z’n verband trok, want daarop werd de patriarchie gebouwd. Alles ging om mannen.

5. We hebben onze moeder nodig. Zonder onze moeder is er geen leven. Wat hebben ze met haar gedaan ? In het mithraisme werd het al tot een mannen-alleen society. Dat kun je dus terugzien in het latere westerse christendom, wat ook allemaal om mannen gaat, en in de vrijmetselarij.

6. Waar is de moeder ? Deze jongetjes

zijn op een joyride en moeten teruggeroepen worden. Terug naar de baarmoeder, want in het gnostische mithraisme, in het filosofische mithraisme dus, waarin de nuances worden gelegd, daar is het ‘vaderschap’ een beeld van de verbrokenheid, juist het doorboord worden door de hoorn van het wilde rund, in de worsteling met het oervlees. Maar ze hebben er iets protserigs van gemaakt. Met de stropdas elke zondag haantje de voorste, met de borst vooruit lopen bassen op de preekstoel. Bibberende vrouwtjes in de kerkbanken, slaafse vrouwtjes. En de kinderen zijn allemaal aan Saturnus geofferd, de kinderetende afgod. Dat gaat en gaat maar door, dus iemand moet die mallemolen stopzetten. We moeten terug tot de fundamenten van het mithraisme en het in orde krijgen.

7. Mithras werd geboren uit de hoorn, uit de steen, dat wat hem ramde, en zo moeten wij ook wedergeboren worden uit dat wat ons ramde. We moeten die hoorn in ons leven aanvaarden, dat wat recht door ons heenging, genadeloos.

8. In het zoroastrisme, een voor-christelijke perzisch-iraanse religie, is hij een yazata, een hemels wezen, die de brug tussen deze wereld en het hiernamaals bewaakt, als een rechter. Diep in de wildernissen van Bethlehem moeten wij teruggaan tot deze brug om verder aan het oervlees af te sterven. We zien daar het mysterie van Mithras. We zien Mithras in worsteling met het wilde rund van het oervlees, en moeten deelhebben aan deze strijd, en de hoorn aanvaarden, de hoorn door het vlees. We worden in deze strijd onherroepelijk aan de boom gespietst door deze hoorn, maar dit is om ons voor te bereiden en af te zonderen, als een speciale toerusting. Hierin worden wij geoordeeld door het Mithras-principe en wordt gezien of wij wel helemaal aan het oervlees zijn gestorven om verder te kunnen over de brug.

9. Nu, dit is zeer belangrijk, want we gaan zo een nog diepere wortel zien van het christendom, die daaronder verborgen ligt, nog dieper in de Bethlehemse wildernissen. Deze wortels komen ook weer terug in de nieuwe bijbel die nodig zijn om er doorheen te komen. De mens is volledig vastgeraakt in het moderne westerse christendom en allerlei andere vormen ervan, want juist ook het orthodoxe, extremistische atheisme is daar een vorm van. Deze geest is een kameleon-geest. Het werkt gewoon allemaal met elkaar samen om de mens in de matrix te houden, in eindeloze cirkeltjes, als het water scheppen in bodemloze vaten, zoals de danaiden deden, wat een oordeel was. Ze werkten in het huis van de leugen.

10. De Chinvat brug, de ziftende brug, waarop iedere ziel geoordeeld wordt, eindigt of in het huis der leugen, het huis van Druj, of in het huis der liederen, het huis der psalmen, Garodman, het paradijs. Het is het huis van gebed en gezang. We kunnen denken aan Ismael en Abraham die dit huis in de wildernis bouwden, nadat Ismael die lange slopende tocht in ballingschap maakte.

11. We hebben het adonaisme besproken, de worsteling met het wilde

zwijn, en het mithraisme, de worsteling met het wilde rund, de worsteling met verschillende vormen van het oervlees. Mithra staat op de brug, en dan zien we een andere yazata, een ander hemels wezen in het zoroastrisme, namelijk Sraosha, de gids op deze brug. Deze brug gaat over de poort van de hel en is smal, de smalle brug. Velen zullen van deze smalle brug afvallen tot het huis der leugens, het huis van Druj, de gehele industrie van roddel en vals nieuws waar mensen zich aan laven, ook vandaag de dag. Het zijn huizen van schrokoppen. Nieuws willen ze, en dat verkopen ze door, en ze vergeten zich te wijden aan geestelijke principes en waarden. Idolen willen ze. Helden die alles voor hen doen, terwijl zij toekijken. Het zijn sportkijkers, de beste stuurlui die aan wal staan. Het zijn toeristen die door een camera leven.

12. Nu, luister goed. Sraosha staat voor het hanengevecht. De haan van het oervlees vloog Sraosha aan in het gnostische sraoshisme. We hebben dus het adonaisme, het mithraisme en het sraoshisme, als drie belangrijke wortels van het christendom die we moeten begrijpen, in de gnostische context. Sraosha stierf door de aanval van de haan, in het gnostische sraoshisme, en werd zelf tot een haan, dragende het hemelse woord, omringd door gebed. Gebed is het wapen van het hemelse woord. Zo is er het hanengevecht tegen het oervlees. Het Sraosha principe is de boodschapper van God, van Ahura Mazda, in het zoroastrisme. Deze hemelse haan is een beeld van het geweten, van strijdvaardige discipline in het onderhouden van de hemelse principes, de hemelse leerregels. Sraosha bestond al voordat het zoroastrisme op kwam zetten, dus we hebben het nu over een hele diepe wortel, die heel diep reikt.

13. De haan van het oervlees is als de tong van het oervlees, het woord van het oervlees. In de nieuwe bijbel in het boek Duizen, de opvolger en vervanger van het boek Exodus, staat hierover in hoofdstuk 18 : De tong van het beest van vlees manifesteert zichzelf als een valse messias om de oude wegen tot Ahn te verbergen, en te veranderen. Het kwam om tijden en wet te veranderen. Het zou worden tot een haan, die ook te vinden zou zijn op de toppen van de kerken. De haan zou aanbeden worden. De wereldse heersers waren geinteresseerd in vechthanen voor de markt, om het volk te amuseren, blind te houden, afgeleid, zodat de elite de controle zou kunnen bewaren. Door het ontvangen van het vlees ontving het volk de tongen van het vlees. Deze tongen brachten verdeeldheid. Dit was altijd het mandaat van de wereldse heersers : 'Verdeel, en heers.'

14. In Behemma 21, de opvolger van Genesis, staat : In de territoriale jacht op de kipgeesten zijn woeste hanen, als kemphanen. Zij vechten onderling en vliegen territoriale jagers aan. Kuta-hanen zijn zwarte hanen met witte, blauwe, paarse of rode kragen. Deze veren hebben een verlammende werking, zijn slaapverwekkend. Het zijn zwaar giftige veren. Jelo-hanen veroorzaken spasme, blokkeren en verwarren de spieren en het zenuwstelsel.

15. Wij moeten de aanval van de haan aanvaarden, en de dood door de haan. Het vliegt ons aan in het leven, opdat we verder kunnen. We moeten het hanengevecht in ons leven aanvaarden. De hemelse haan komt hier uit voort, als overwinnaar, door de dood heen, als de opstanding van het hemelse woord. Het is dus nauw verbonden aan het eeuwige touw wat ons voortleidt.

16. Adonaisme, mithraisme en sraoshisme zijn de wortels van Bethlehem, dieper in de Bethlehemse wildernissen.

17. De wilde haan heeft ons toegetakeld, onze ogen uitgepikt. We moeten dit aanvaarden en hiermee verder gaan, het uitwerken.

18. Als we het over de haan hebben dan hebben we het over het verbaliserende vermogen van de mens, van het interpretatie-vermogen, en dan moeten we heel voorzichtig zijn, en beseffen dat de mens een heleboel al dan niet hormonale drugs heeft genomen wat met dat vermogen speelt, en wat het corrupt heeft gemaakt, door en door corrupt. Het heeft de mens tot een drama queen gemaakt. Het woord van het oervlees is drama, want drama verkoopt, maakt voortdurend slachtoffers. Het hemelse woord is filosofie, geen domzinnig roddelblad. Het hemelse woord is diepte, en heeft zijn eigen drama en tragedie, maar dit wordt uitgevoerd in psalm en proza.

19. Ook is Sraosha, de stem van het geweten, de gids en beschermer van de armen. Het is het idee van hemels loon. Hij wordt ook wel Sorush genoemd, en strijd tegen de Druj, de leugen, het valse loon, het loon van het oervlees. Het Woord is het eeuwige touw, wat alleen maar komt als loon. Dit is waar het Sraosha principe aan verbonden is.

20. De haan is dus de wachter van het huis der psalmen, en de mensheid moet klaar komen met dit geheimenis.

21. Ga diep erin, stop niet waar anderen stoppen. Ga diep tot de fundamenten en de verborgen bronnen. Blijf niet stilstaan, want overal om je heen zie je mensen in zombies veranderen, omdat ze genoegen nemen met alles wat om hen heen is.

22. Door de worsteling met de pentateuch, de bron van zowel het goede als slechte op deze aarde, komt de mens tot de hemelse tetrateuch van de nieuwe bijbel, wat niet iets menselijks is, maar een natuurverschijnsel. Niemand kan dat stoppen. Denk je eens in wat voor afschuwelijke gedrochten het zijn : Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium, vooral de westerse misvertalingen ervan. Daarom moest God wel een simulator maken van deze boeken, maar die leiden tot de tetrateuch, het fundament van de nieuwe bijbel, de rv-bijbel.

23. Als je je door de tetrateuch hebt heengeworsteld, dus door Behemma, I en II Duizen en het boek Kamba, dan sta je voor een enorme, enorme afgrond, waarin de boeken van de koningen en de kronieken krioelen als gevaarlijke slangen. Als je de pentateuch hebt verslagen en vervangen, dan ben je er nog niet, want

hier lokken en lonken de boeken na de pentateuch. Er zit verschrikkelijk tuig tussen. Er moet hier dus een brug over gebouwd worden over deze immense afgrond, en dat is een smalle brug.

24. Wat we om ons heenzien is de snelle, overmoedige institutionalisering en technocratisering van het oervlees, tot de Fjork. Hier horen de persoonlijkheids-cultussen van zelfverheerlijking ook bij, die zwaar narcistisch zijn en psychopatisch, sociopathisch, en zwaar, heel zwaar sadistisch en overmatig pervers, sado-masochistisch, als de voedingsbodem voor dit systeem.

25. Het implantaat is diep gegaan. De mens wil het niet zien. Ze zijn allemaal bang voor het implantaat alsof het nog moet komen, maar HET IS AL GEWEEST. Laat je niet bedonderen. HET IS AL GEWEEST. Het ZIT er al in. DAT is wat de Fjork is, waar de boeken ‘De Twaalf Kleine Profeten’ en ‘Het Plumares Mysterie’ over gaan. Zelfs vele geestelijke mensen en gnostici willen dit niet horen, lopen er van weg, want het zou hun oervlees maar eens ontmaskeren waar ze nog een compromis mee hebben, een dealtje mee hebben gesloten. In de kerken hoor je dit soort dingen ook niet of nauwelijks. Het zijn deserteuren, weglopers, die alles op de toekomst projecteren om zo niet te hoeven vechten tegen dat wat al IS en WAS. De territoriale geesten is allemaal ver-van-hun-bed show. Ze kijken liever naar het zichtbare en tastbare en maken zich daarover druk, want dat verkoopt goed, en dat gelooft iedereen, want dat is het materialisme, directe bevrediging van de zinnen. Dan ben je levende al dood.

26. Ga je diepere emoties weer voelen, en hard jezelf in de proza. Kom tot de verhalen, de diepere verhalen. Fjork heerst. De technologie van het oervlees, alles snel snel, al die overmaat aan mobiele telefoons waarmee kinderen al als baby worden gebrainwashed. De mens is gek van telefoons. Leren willen ze niet. De Fjork heeft alles verslonden.

27. Wat moeten we dan ? Het beest zal zichzelf opvreten. Dat is wat het ourobouros principe is. Alle tekenen zijn daar. Strijd voor de natuur. Strijd tegen de overtechnocratisering waarin je wordt tot een ding, tot een slaaf. Het is ziekelijke overcontrole. Dat is wat de Fjork is. Het beest is van metaal geworden, van ijzer. Alles wordt bestuurd door hogere micro-chips. De mens is al totaal gechipped en ze hebben het niet eens door. Ze zijn al totaal gezombificeerd door de overmatige technologie waarin alles steeds sneller moet, steeds beter, steeds gemakkelijker. Het is een ziekte. Het is een valstrik.

28. Het is een ramp. Het is niet getest. Er zijn missing links. Het is schijnveiligheid. Maar het oervlees heeft haast. Fjork is het systeem van de dood wat als een bezetene om zich heengrijpt, om maar zoveel mogelijk met zich mee te sleuren, maar herinner het ourobouros principe : Het oervlees zal zichzelf opvreten.

29. Je ziet het voor je ogen gebeuren : Het systeem valt zichzelf aan. Zo zuivert de natuur zichzelf, door dit recyclings-principe. Geef het de tijd. De

gnostici werden vroeger vervolgd vanwege het ouroboros teken, want het was een teken van wedergeboorte, en de kerk vond dat de kerk zelf dit teken was.

30. Ga het voor je zien : het beest zal zichzelf opvreten. Het bijt zichzelf in de staart. Het oervlees komt op en gaat weer, en de wedergeboorte van de kennis zal overblijven.

20.

De mithraistische ladder

1. De wereld gaat van de ene dwaasheid naar de andere; en de man die, uitsluitend vanwege de mening van anderen, en zonder enige wens of noodzaak van zijn eigen, zwoegt voor goud, eer of een ander spook, is niet beter dan een dwaas, stelde Goethe.

2. Na het vervangen van de pentateuch door de tetrateuch staan we voor de enorme afgrond van de boeken van de koningen en de kronieken die daar wemelen en krioelen als slangen en wormen. Wat een duistere put is dit. De Davidische geesten vliegen je om de oren. Het is het boek wat na de pentateuch komt, na de thorah, namelijk het boek Nevi'im. profeten of woordvoerders. Het volk wilde een koning, dus die werd door de profeten in het zadel gehesen, en dat waren veelal vleselijke koningen. Dus je staat dan voor een enorme afgrond. En ik heb vroeger de dromen wel gehad, over David's huis in de velden, en die velden waren vol met leeuwen, en ik had zoiets van : Maar in de oude bijbel ontbreken er dan dingen. Ik was heel ergens anders, en er moet dus een brug komen over deze immense afgrond, want dat met die leeuwen ging lang niet altijd goed. Het waren dingen die uitgewerkt moesten worden. Er ontbrak een heel groot stuk literatuur, want de mens zou tot het eeuwige touw geleid moeten worden, de heilige gebondenheid die zou komen na het uitstorten van het heilige geestelijke. Er moest dus nog een groter pinksteren komen waarin dit zou gebeuren, een pinksteren waarin de mens het eeuwige touw zou ontvangen om hem profetisch te leiden.

3. Na de tetrateuch in de nieuwe bijbel is er het boek 'de terugkeer' die de davidische afgrond overbrugt, waar het epos verder gaat. We zien de triomf van de stam Aser, Aser in een verborgen grot omhuld met het eeuwige touw, waar het vlees is afgestorven. Wij moeten die grot vinden. Daar gaat onze tocht naartoe, en dan moeten we als Jakob over de Jabbok.

4. Een groter pinksteren, is het nodig ? Zeer zeker. We zien de wilde natuurvrouwen opgesloten in de kooien van de menselijke overleveringen en tradities. Deze kooien zijn ook de voorhangsels van de natuurkennis.

5. We moeten heel veel geduld opbrengen in deze wereld, en er wordt veel opgeroepen tot geduld, maar hoe doe je dat ? Hoe kun je geduld oefenen ? Diepte de sleutel is tot geduld. Geduld komt dus door woord en kennis. Houd je daaraan vast, en zorg dat je er diep ingaat, anders wordt je door de stormen van overmoed snel uitgerukt.

6. We hebben een touw nodig om ons vast te houden, om Odyseus gebonden te houden aan de mast, opdat hij niet door de sirenen meegezogen zou worden. Daarom is er de tocht tot het eeuwige touw. Dan moeten we alles achter ons laten en de Jabbok overgaan.

7. De mens is te groot geworden. Nu is het zaak dat de mens kleiner wordt, boete doet, om door de enge poort binnen te gaan, maar de mens heeft zijn eigen enge poorten gemaakt van het vlees. Daarom moeten we wel tot een groter pinksteren gaan. Ben je al tot het grotere pinksterfeest gegaan, dat van het eeuwige touw ? We moeten leger worden, opdat de natuur weer plaats in ons kan nemen.

8. Er is een urgente roep tot minimalisme. De mens heeft meer van moeder natuur genomen dan hij mocht, en daarom is alles uit balans en is er een grote kloof tussen arm en rijk. De rijken worden rijker, en de armen worden armer.

9. De mens heeft vlinders in zijn buik van het vlees, van andere liefdes, van de afgoden van deze tijd. Wat voor babies zullen dan geboren worden ? De mens speelt met vuur, met gevaarlijke spinnen. De mens is verliefd op de zonde en de leugen en wil niet leren. Het is een bekend verhaal. Zelfs het smalle pad hebben ze nagemaakt en er vallen velen op te pletter omdat ze het eeuwige touw, de heilige gebondenheid, oftewel het grotere pinksteren, niet willen.

10. Het gaat mis op de kermis van de wereld. We horen het telkens weer. Hun apparaten deugen niet, en ze offeren hun kinderen eraan. Telkens weer vallen ze te pletter. Telkens weer storten hun maaksels in. Ze willen het niet leren. Telkens weer hebben ze hun duizenden smoesjes, want het verkoopt zo goed, en dan kunnen duizenden instanties zich erover buigen om er ook hun boterham aan te verdienen. Uiteindelijk loont de misdaad niet. Onder deze druk moeten we leven. We moeten wel. Op naar de nieuwe bijbel.

11. Er zijn veel verwijzingen naar de oude bijbel in de nieuwe bijbel. Er zullen doorgangen zijn voor het volk, maar de brug is smal, en wordt steeds smaller, opdat men het oude leven verliest, geheel.

12. Het pad wordt steeds smaller, totdat het een eeuwig touw is.

13. Ik had een droom van een zee, een woeste zee, waar een hele grote rode ovalen schijf boven hing, als een staande rechthoek. Het was als een lens, als een planeet. Het was de hemelse kennis, en transparant. Ik bevond me in een zeekooi, en een groot zeedier kwam en brak de kooi open. Ik moest door een deur rennen een tunnel in, en kwam zo in de schijf.

14. Wat we om ons heen zien zijn allemaal lenzen. We moeten tot de juiste lens komen, de hogere lens.

15. Met de komst van de nieuwe bijbel komt er een nieuwe belevingslens.

16. We zijn in een visioen.

Het leven is intelligentie.
Is het je opgevallen dat het leven is opgeslagen in bepaalde kunstvormen ?
Het leven is niet willekeurig, maar opgeslagen in codes, en die codes moeten gekraakt worden.

17. Wie of wat is God dan ?
God is het hemelse Werk, maar het is ook de hemelse Test.
Je komt dan weer terug bij de urim.
De priesters konden geen werk doen zonder de urim.
Je hebt de urim en de thummim nodig voor leiding in het werk.

18. Het gaat niet zomaar om gaven. Wij noemen de gaven gewoon loon.
Maar dan is het dus belangrijk om te komen tot het hemelse Werk.
Uiteindelijk gaat het om het Werk en niet zomaar om de gave.

19. God ?
Houdt dit in de gaten :
Als we het hebben over de namen van God, dan zijn dat : Werk, Kennis, Test, Loon

20. Worstel met die dynamieken. Probeer daar vat op te krijgen, als Jakob op Pniel.
Dat is waar de nieuwe bijbel over gaat.
Het leven is intelligentie, geen willekeur.
Eindig niet bij de clowntjes met de harmonica's.
Die zijn overal.

21. Ga tot Pniel, ga de Jabbok over en vecht voor je leven.
Het leven is een gevecht. Alleen de overwinnaars zullen leven.
Dat is een gedicht. Dat is een kunstvorm.
Dit gaat eerst door een heleboel onbegrip.
De clowntjes met de harmonica's om je heen hebben daar geen geduld voor,
die willen het niet begrijpen. Die doen ook geen moeite om het te begrijpen.
Die volgen het lesprogramma niet.
Die weten alles al.
Weet niks weet alles beter.
Het zijn barbaarse kabouters die alles al in kannen en kruiken hebben.
Huisje, boompje, beestje, tuintje, alles is klaar, alles is af in hun leven.
Ze hebben de cirkel geforceerd rond gemaakt, en nu verkopen ze het.

22. Ga de Jabbok over, kom tot Pniel, en zoek naar de ladder van Ezau, een groot geheimenis in de nieuwe bijbel, wat al in de Egyptologie bekend stond als de ladder van Shu.
Shu streed met het wilde rund van het oervlees, en door het bloed ontstond de ladder van Shu.
Shu nam niet van de koeienvlaai van het oervlees, maar ging de strijd aan.
Hij was dus de Egyptische Mithras, en werd door dit gevecht de lucht, de wind, de storm.
We zien dit raadsel terug in Spanje, waar ze hebben het verletterlijkt. Het is een markt geworden.

23. De overwinnaars zijn onbegrepen en willen ook niet begrepen worden. Hegel zei dat slechts één man hem ooit begreep, en dat die man hem ook niet begreep.

24. De ladder van Ezau is dus een mithraistische ladder die helemaal terugleid tot zijn Egyptische wortels. Wij moeten alles achterlaten om op die

ladder te gaan. Wij moeten worstelen met het wilde rund van het oervlees. De clowntjes met de harmonica's, de one-trick-donkeys doen dit niet, maar gaan de gemakkelijkste weg om snelle verkopers te zijn. Het zijn allemaal illusies om ons op het pad te testen.

25. Het leven is een Test, vastgelegd in een gedicht. De dichter is onbegrepen. Ook dat is vastgelegd in het gedicht. Zo is de cirkel rondgekomen. Dat kon alleen gebeuren door de ladder van Ezau, door het gevecht met het wilde rund van het oervlees tot het einde toe, tot bloedens toe, te doorstaan. Dan breken de hemelen door. Zo werd Shu tot de hemelen. Zo kwam hij tot de hemelen, om het grote geheimenis te leren kennen. Het leven is een geheimenis.

26. Wat hebben Adonis, Adonai, Tammuz en Attis gemeen ? Ze kwamen allemaal om door een wild zwijn. Het was een grote cultus in Bethlehem en het midden Oosten nog voordat het christendom kwam opzetten. Ook Osiris (Asar, Aser) kwam in principe om door een zwijn, want Seth die hem vermoordde en in stukken reet wordt soms ook beschouwd als een zwijn of varken. Na de dood van Osiris weet Isis het nog voor elkaar te krijgen een kind voor Osiris te verwekken, Horus. Horus verslaat uiteindelijk het wilde zwijn, als een beeld van het overwinnen van het oervlees, het overwinnen van de onwetendheid.

27. Op de troon van Osiris, op de treden daar naartoe, zien we het gevecht met het wilde zwijn, zo is dat opgetekend in de hieroglyphen. Zonder dit gevecht kunnen we niet tot die troon, de troon van Aser, komen, en is er ook geen triomf van Aser, waar de nieuwe bijbel over spreekt.

28. Toen Horus het zwijn van het oervlees overwon, zijn onwetendheid overwon, door studie dus, en door testen, ontstond Thoth, het Woord, het profetische woord. Er is geen profetie, geen hemels woord, dan door te sterven aan het oervlees. Zo komen wij op de troon van Aser om zo te tronen over de zondemacht, opdat de zonde ons niet verslindt. Zo overwinnen wij de leugen. We moeten komen tot het hemelse woord en het aardse woord achterlaten. Dit is Shu, het opstandingsproces, het opgenomen worden in de wolken door de winden. Shu betekent in het Egyptisch het uitladen, het leeg worden, opdat de mens met het hemelse vervuld kan worden.

29. De grootste roofdieren houden zich goed gecamoufleerd, en geven zichzelf niet prijs.
Zoals we weten doen de mensen aan symptoom-bestrijding, en gaan niet tot de wortel,
omdat ze dan ook hun vlees zouden moeten opgeven.

30. Het monster Lamez is een octo-krokodil, oftewel een kruizing tussen een octopus en een krokodil.
Hij wordt ook wel genoemd : Oog en mond. Hij heeft geen hart en geen hersenen, maar leeft door zijn oog en zijn mond. Hierin is hij ontzettend sluw. Zijn ogen liggen op zijn lichaam. Het zijn dus een soort uitpuilende ogen. Hij houdt deze wereld in bedwang. Ik had een droom dat dit beest in een net werd

gevangen, maar hij sleurde nog heel veel met zich mee, een ieder die alleen maar leeft door zijn oog en zijn mond, alles voor het oog en de mond, zonder hersenen, zonder hart, en zo zijn vele mensen. Vele mensen zijn bezeten door dit monster, door deze parasiet, en worden meegesleurd met dit beest.

31. Veel mensen zijn levende al dood. Ze zien de schoonheid van een bloem niet meer. Tegenwoordig snijden ze bloemen los van hun wortel en zetten het in een vaasje op tafel waardoor de bloem een vroege dood sterft. De mens durft niet meer van pure natuur te genieten. De mens geniet alleen nog van de dood, zombie is de mens. De mens geniet alleen maar van het vleselijke en door het vleselijke. God is tot een stopwoord geworden, maar heeft geen betekenis meer. Oh, de zombie kan religieus zijn, zeer religieus, maar het heeft geen leven meer, geen ziel, geen diepte. Alles is al weggetrokken door dit beest. En het beest zuigt en zuigt maar. Het vreet zijn weg door de mens, en spuit zijn gif. We leven in een dystopie. Overal om ons heen zien we dit beest.

32. We leven in de zombie apocalypse. De mens heeft niks geleerd, en draait maar in dezelfde rondjes. Ze bemoedigen elkaar met oude filosofie, met oude stokpaardjes, maar het heeft geen betekenis meer, geen diepte meer en geen samenhang. Men doet niet meer aan ‘practise what you preach.’

33. Het is een wereld waarin Lamez God is. De mens heeft het monster tot God gemaakt, tot God gekroond. De zonde en de leugen is heer en meester over de mens, de grenzeloze hebzucht en het zelfbedrog. Tot drogbeelden is de mens gekomen om die te verafgoden, en de mens is naief, zeer naief. De mens is een meeloper. Massaal gaan ze tot de drekgoden van deze tijd.

34. Nooit heeft de mens genoeg, en de mens zet graag de roze bril op. Daar wordt de mens voor beloond door de drekgoden. De mens houdt zich graag blind, want zo kan het monster zijn vernietigende en verslindende werk voortzetten. De mens predikt bluf, en bluf predikt de mens. Alles draait om de mens, opdat de mens blind blijft, en makkelijke prooi.

35. Het monster Lamez. Ik zuchtte. Het roofde zielen, vrat de zielen op, en die werden wedergeboren door dit monster. Kinderen van Lamez. Met een stockholm syndroom gaan ze door het leven.

36. Ik had een droom van een paradijsvogel, geheel wit met een zwarte vlek om de ogen. Ik kon er niet lang naar kijken, zo intens was het, als de hemelse bergtoppen. Het was een prachtige hemelse vogel, maar het maakte mij depressief, en ik was in grote vrees. Het was alsof ik hemelse kernenergie zag. De vogel was bedroefd, want de vogel was door de mensen verjaagd. De mens ziet depressie en vrees ook als iets slechts, terwijl een somber gemoed beter is dan een lachende dwaas, en de Vreze des Heeren is het begin van alle wijsheid en kennis. Het is om de mens te beschermen. Maar de mens heeft het weggelachen. De lachende dwaas. De mens lacht alles weg, met zijn roze bril

op. Door de depressie komen we in contact met God en krijgen we oog voor de ander in nood, en depressie is ook het medeleven, niet meer nemen dan je nodig hebt. Het kan iets heel moois zijn, als hemels onderwijs, en het heeft te maken met wakker worden, emancipatie, loslaten. Depressie betekent tot het kleine gaan, de grote bluf loslaten. De mens heeft meer genomen dan nodig was, meer dan hij verdiende. De mens heeft het van anderen weggenomen. Verneder jezelf dus, verootmoedig jezelf, en ga tot de hemelse tranen. Laat ze maar door je heenstromen. Ik weende toen ik de vogel zag, en over wat ze de vogel hadden aangedaan, en de vogel nam mij op, nam mij mee. En ik zag het hemelse Woord uit de zee komen als een eiland.

37. Waarom was ik depressief toen ik de prachtige witte paradijsvogel ontmoette met de zwarte vlekken rondom zijn ogen ? Omdat ik de leegheid van alles inzag, de ijdelheid van alle dingen. Het was geen somberheid zoals die van de wereld, maar een hemelse somberheid, een hoopvolle somberheid, een vreemd geluk.

38. De hemelse depressie is dus iets heel anders dan de aardse, wereldse depressie. Het was bitter, maar tegelijkertijd ook zoetig. Ik droomde en zag dat de depressie geen doodlopende weg was, maar hemels sarcasme. Sarcasme is het gebruiken van extreme, tegengestelde beelden waarmee we vervolgens iets anders bedoelen. Het is een bepaalde taal. Het is onderdeel en bron van de dichterlijkheid.

39. Hemels sarcasme leert ons om niet alles zo serieus te nemen, het meer te relativeren, zonder daarbij in onverschilligheid terecht te komen. Alles is toch anders dan de mens denkt, er is toch meer gaande, en de mens ziet dingen over het hoofd en komt zo tot drogbeelden. De mens denkt te snel, oordeelt te snel, en moet weer rust vinden in hemels sarcasme. Dat heeft niks te maken met werelds sarcasme.

40. Het is een strijd tussen hemels sarcasme en aards sarcasme. Er is namelijk ook een vals sarcasme van het vlees, wat niet meer dichterlijk is en onthullend, maar bedrieglijk.

41. Je mag dat elke dag als je opstaat tegen jezelf zeggen : Het leven is intelligentie.
Daar mag je dan naar leven, en dat geeft hoop. Uiteindelijk is er een grotere intelligentie dan de mens zelf. Daar mag de mens naartoe groeien, daar mag de mens toe ontwaken.

42. Maar is het leven niet juist een gebrek aan intelligentie ?
We worden juist op die plaats gezet waar nog een groot lek is.
Hier kruizen zin en onzinnigheid.
Het is hier elke dag oorlog.
Elementen beuken op elkaar in.
Van je familie kom je nooit af lijkt het wel.
Dan is er weer dit, dan is er weer dat.
Het leven is een jacht naar kennis.
‘Waarom doe je mij dit telkens aan ?
Want zo is er altijd oorlog in mijn brein.’
Maar het leven is een jacht.
Alleen door de jacht naar kennis leven en overleven wij.

Het leven zit heel intelligent in elkaar, en laat eerst de dwaasheid zien.
Het leven zet ons niet de roze bril op.

43. We houden het materiele leven als een orakelsteen in onze hand.
Het materiele leven hoeft maar een heel klein deel van ons te zijn.
We mogen leven door het geestelijke, en het geestelijke mag werken met deze orakelsteen,
de spiegelingen opvangen en verwerken.
Serieus, het materiele leven hoeft maar 1% van je leven te zijn.
Houdt de orakelsteen in je hand en kijk ernaar.
Zo kun je er ook afstand van doen.
Dat gebeurt ook altijd als je slaapt.

44. Profetie is als de navelstreng.
Dat is niet zomaar een stemmetje in je hoofd, maar het leren werken met de orakelsteen die het leven is.
Leven en werken met het orakel is geen natte vinger werk.
Je moet leren hoe het orakel werkt.
Het leven is intelligentie en dat kruist nu eenmaal met onintelligentie,
om juist de vinger op de zere plek te leggen.
Het leven is dus diagnosticeren.
Dat is wat het orakel is en het orakel doet,
en zo bevat het orakel ook het medicijn als het op de juiste wijze wordt gehanteerd.

45. De macht van het hindoeisme is niet te onderschatten. Het is zelfs de bron van het boeddhisme en het westerse christendom, ook de charismatische beweging. Veel van onze beschaving komt regelrecht uit India, zowel goede dingen als slechte dingen.

46. De dikke geluksboeddha slaapt in het westen. Wil niet gewekt worden. Die wordt geprezen in het westen, en heerst ook in de kerk. Maar ook Yoga is een grote god in het westen. Het is kop in het zand, de roze bril op. Het is een afschuwelijke afgod, die ook in III Kamba in de nieuwe bijbel wordt besproken, maar er komt ook zoveel goeds uit India, waar het boek ook aandacht aan besteedt.

47. Misschien herinnert iemand zich nog het gevecht met de westerse geluksboeddha. Ga de strijd aan met de westerse geluksboeddha en met de Yoga-afgod die over de kerken heerst. Het zijn hedonistische afgoden. Ik had eens een droom over dat de rivieren van India vol lagen met doden. Het zijn rivier-zombies, ze komen uit de rivier.

48. Het is zelfs gevaarlijk om te denken.
We moeten grondig toetsen.
De lucht zit vol met giftige gedachten.

49. De mens maakt zijn eigen vijand.
De daadwerkelijke vijand wil de mens niet zien,
want dan zou dat diep in hemzelf graven.
De mens dweilt liever met de kraan open,
om de illusie van werk te hebben,
maar het is geen hemels werk.
Het heeft geen eeuwigheidswaarde.
Men vecht voor eigen koninkrijkjes.
Vaak is dat wat men vijand noemt
God zelf die hen een halt toeroept.
De mens is te ver gegaan en op dwaalwegen terecht gekomen.

50. Hoe lang wil de mens nog slapen, en hoe lang zal de mens nog slapen ?
Alles gaat in cirkel bewegingen.

51. Heel eenzaam kun je je voelen, als een roepende in de woestijn.
De meeste mensen zijn doof. Ze sjokken rustig door.
Ze zijn immers dood van binnen.
We leven in een afschuwelijke wereld die veel mensen beter willen voorstellen dan het is,
want het is immers hun pakkie an niet.
Ze leven immers in hun eigen wereld.

52. Ga door die enge poort.
Niet door de enge poorten die de zombie-mensen om je heen hebben gemaakt om je in het kooitje te krijgen, of in het kastje als één van hun poppen.
Voorwaarts mars, strijders.
Op naar de eeuwigheid.
Denk niet zoveel in letterlijke termen.
Denk meer in cirkels, maar verruim en verwijd die cirkels.
Sla niks over.
Kom tot de eeuwige cirkels, en laat de cirkels van de mens los.
Laat hen maar circusje spelen.
Jij weet wel beter.
Ga de Jordaan over, en kom tot de woestijn en de wildernis waar het pad verder gaat.
Dan zal het hemelse woord je een hoger pad laten zien.

53. We zeggen het vaak : De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog. Die woedt nog steeds onder de leden. In de nieuwe bijbel wordt Stalin besproken. Stalin is een groot probleem, de wortels van hedendaagse problematiek. Als je het nog niet kent : Doe onderzoek. Zijn ‘grote zuiveringen’ (the great purge) begonnen al in de dertiger jaren voordat de tweede wereldoorlog begon. Allerlei bevolkingsgroepen moesten het ontgelden.

54. Maar de mens vandaag heeft niks van het verleden geleerd, en is stalinistisch naar zijn medeschepselen. The great purge wordt nog steeds massaal beoefend.

55. Mensen hebben het vaak over the great purge van Hitler, in de veertiger jaren, maar ze vergeten vaak the great purge van Stalin, die al in de dertiger jaren kwam opzetten. We hebben dus in de dertiger jaren niet alleen te maken met ‘de grote depressie’, maar ook met ‘de grote zuiveringen van Stalin,’ en die zien we beiden vandaag de dag nog steeds. De mens is nooit bevrijd geworden uit de tweede wereldoorlog, niet van Hitler, niet van Stalin. De mens is nooit bevrijd geworden uit de Siberische ballingschap.

56. Lenin sprak dat iemand die zich bewust is geworden van zijn slavernij en strijd voor de bevrijding nog maar een halve slaaf is vanwege de ontwaking.

57. Dat is goed nieuws mensen. Uw slavernij kan door kennis al voor de helft minder worden, door de ontwaking. Dat geeft weer hoop. We moeten ook deze dichterlijke allegorieen leren begrijpen. Uiteindelijk zijn deze leiders met gedichten op de loop gegaan.

58. Ik zag de film Pygmalion uit de dertiger jaren, en ik had die nacht een

droom over twee grote stalinistische vlinders, verschijnselen van anorexia, als buitenaardse stalinistische insectische wezens. Pygmalion had een beeld gemaakt waar hij verliefd op werd, maar het was een onmogelijke liefde. Zo hebben mensen een eigen beeld van God en de waarheid gemaakt en zijn erop verliefd geworden, maar het is een onmogelijke liefde. De liefde tot het vlees, tot de leugen, is een onmogelijke liefde, want ze zullen door hun eigen drogbeelden verscheurd gaan worden. Uiteindelijk zal hun liefde niet beantwoord worden en zullen ze door hun eigen beelden afgewezen worden, zoals in de Pygmalion film.

59. Wat moeten we dan gaan doen, als we deze dingen in onszelf opmerken. De nieuwe bijbel vertelt de gelijkenis van het verloren varken : ‘We moeten de negenennegentig varkens achterlaten om het verloren varken te vinden.’ Ik ben me er van bewust dat de stalinistische anorexia verschijnselen die ik zag de danaiden waren die water scheppen in bodemloze vaten.

60. We leven in een Hegeliaanse matrix, en moeten de weg door dit labyrint heen zien te vinden, en dan kan het geestelijke op zich al snel een valkuil worden als je niet op de hoogte bent van de regels voor deze dingen. Veel geestelijkheid vandaag de dag is roekeloos en wars van kennis. Vandaar dat de pneumatologie zo belangrijk is.

61. Jakob had een lange worsteling op Pniël met een natuurvrouw waardoor hij invalide raakte, om hem te beschermen tegen de zonde en de leugen. Het is een centraal thema in de nieuwe bijbel. Vanuit dit prisma zijn alle spiegelingen op aarde gekomen. Alles wijst terug op die strijd.

62. We geven ons niet zomaar over aan goden, instituties en familie. Het is een worsteling met het vlees. Ook is het een worsteling met kennis. Mijn twee bijbelscholen zag ik als onderdeel van Pniël. Beide scholen lagen aan de rand van de wildernis, aan de rand van bos of weiland. Je kon zo de wildernis inkijken, en met beide vriendinnen van die scholen ging ik vaak de wildernis in, de weilanden of de bossen.

63. Ik ben nog steeds verbaasd en verwonderd over dit prisma van Pniël wat het gehele spectrum van het leven geeft, in haar oneindige spiegelingen, die allemaal de mens terugroepen tot haar. Het is als een kind wat worstelt met zijn moeder, en dan moet de moeder het kind restricties opleggen om het kind te beschermen. Dit is wat het leven is, en het wordt in de nieuwe bijbel besproken.

64. Houd daarom aan dat rode touw vast in je binnenste,
het eeuwige, hemelse touw wat je voortleidt.

65. Dat wat we om ons heenzien zijn de lagere spiegelingen van de mens,
die toch ook weer wijzen op de hogere spiegelingen, maar uiteindelijk
moeten we teruggaan naar de bron. Terwijl de lagere spiegelingen hun
verjaardagen vieren beseffen de hogere spiegelingen dat er helemaal
niets te vieren valt. De mens moet zich diep schamen. De mens loopt
nog steeds polonaise in oorlogstijd.

hemelse talen.

66. Een boekje werd gegeven genaamd II Werktuigen. Het richtte een glazen wand op in de geestelijke wereld, waarachter de indische en afrikaanse slangen moesten blijven, zwaar giftige slangen. Ze spoten vuur en gif. De glazen wand hield het tegen. Ik zag een rivier en daarachter Afrikaanse voorouders van het menselijk geslacht. Ze wuifden naar me. Ze waren vrijgezet van de indische en afrikaanse gifslangen. Ik voelde me koud en warm worden. Ook ik werd vrijgezet van het gif. Dit gif had zich lopen opstapelen door de generaties heen.

67. Ik was blij met het boekje genaamd II Werktuigen. Het zou horen in de nieuwe bijbel. Ik hoorde iemand huilen : 'Wat moeten we doen, wat moeten we doen ?' Ik zag hen die zwaar verminkt waren door de slangen. Ik bad om genezing en voelde een kracht op mijn handen komen. Ik richtte de kracht op de mensen, en ze vielen naar achteren, en hun zonden werden geopenbaard. Er was genezing voor hun ziel in hun belijdenissen. Ik bad weer om genezing. De hemelgezanten kwamen om hen verband om te doen, en mee te nemen naar de hemelse ziekenhuizen. Sommigen hadden verschrikkelijke bloedingen.

68. En ik richtte mij tot de slangen achter de glazen wand, en strekte mijn handen uit, en de slangen begonnen weg te smelten. Het waren er velen. Zij hadden groot kwaad aangericht, en zij gleden weg in een donker gat in de aarde, terwijl zij weg begonnen te smelten. En ik sprak tot de slangen in

69. Waar sta je mee op ? Hoe sta je op ? De morgen is direct al een worsteling met de natuurvrouw, waarin we ons ego afleggen en ook het collectieve ego, om zo door te breken tot de hogere natuurvrouw. De lagere natuurvrouw, de lagere moeder, de vleselijke moeder die ons ego streelt, moeten we afleggen. Dat gaat door de worsteling op Pniel. Zo breken we door tot de hogere leerregels, door de lagere leerregels van het vlees achter ons te laten.

70. Uiteindelijk zal het op Pniel gebeuren, dat we onszelf niet meer zijn, ons oude zelf is weg. We hebben onszelf verloochend en doen ons nieuwe zelf aan. Ik heb er vrede mee dat het zo is gegaan. Het aardse moeten we afleggen om het hemelse te ontvangen. Moeilijke vrouwen laten zien dat ook God niet gemakkelijk is. Er komt veel meer bij kijken. We komen er niet zomaar doorheen op Pniel. Ook van het vleselijke komen we niet zomaar af. Abraham had ook een moeilijke vrouw, en ook Hosea.

71. Kom niet zonder de morgen-besnijdenis tot God, maar stel je zelf voor deze besnijdenis
open. Op basis van deze besnijdenis zal de mens geleid kunnen worden.

Dat is wat de eeuwige prediking is.

72. En daar zag ik haar zitten : de ervaring van proza.

Dikke pakken proza, twintig keer zachter dan het
leven. Ik kon me niet bewegen en bleef

maar staren.
Alles was warm en zacht. Ik kon dwars door alles
heenkijken.

73. Ik zag de ervaring van proza en kon het andere niet
meer ervaren.

74. Ik had een droom dat ik naar buiten keek, en de hemelen begonnen open te scheuren en alles werd donker, alsof de lucht vol was met modder en op ons afkwam. Ik dacht eerst dat de atoombom weleens gevallen zou kunnen zijn, en ik vroeg me af of ik sliep of droomde, dat was me nog niet duidelijk. Ik had het idee dat ik droomde, maar wist dit dus niet zeker. De hele lucht was donker en vol modder, en het kwam tot de ramen van het huis. Ik had het raam open laten staan, en de modder kwam naar binnen. Ik had toen snel in de gaten dat dit de modder was van de paradijs aarde. Het kwam de huizen binnen, en het begon de huizen van binnenuit te veranderen, te zuiveren. Ik kon toen pas echt zien hoe vervuild de lucht oorspronkelijk was, want de paradijselijke modder viel dit aan, en neutraliseerde het. Vergeleken met het paradijs is de lucht van de aarde enorm vuil en smerig, als een dodelijke cocktail die voortdurend op het brein van de mens inspeelt. Het zijn chemische spelletjes. Leef daarom zo dicht mogelijk bij de natuur. Leef met de natuur en in de natuur.

75. Niet door kracht, noch door geweld, maar door studie.
Als je met gebalde vuisten in je kamer staat,
vol met geweldsfantasieen vanwege mensen die
je het bloed onder de nagels vandaan halen,
dan is het de studie die je roept.

76. Laten we dit onthouden, mensen.
Je kunt geen ijzer met handen breken.
Ellenlang allemaal maar gaan bidden
en miauwen tegen de muren in je leven
heeft weinig zin, weinig nut,
maar je moet het pad tussen die muren
zien te vinden, in je studie en onderzoek.

77, De studie roept je. Wees geen blinde vuistvechter.
Het is normaal als je boos bent in een
wereld als deze, maar richt die boosheid
in je studie om tot de volgende les te
gaan. Overmatige boosheid is dus de
studie-bel. Je gaat van lokaal tot lokaal.

78. We hebben een hulp in het hemelse Woord gegeven. Wat zo mooi is is dat we bezit mogen worden van het hemelse woord, opdat we geen bezit van de zonde meer zijn. Zo mogen we ook het hemelse woord zelf worden.

79. Wiens bezit bent gij ? Wij zijn gemaakt om hemels bezit te zijn en het hemelse te bezitten. Dat is het ware eigendom, als we ‘s hemels eigendom zijn.

80. Het leven bestaat uit elementen van proza.
Deze elementen moeten nog ontraadseld worden,
verwerkt, door omcirkeling. Het zijn de knoppen
van de bloemen, en die moeten nog opengaan,
ontwaken. Dat kunnen hele nare

ervaringen zijn
in je leven die nog tot verdieping moeten komen,
die nog geplaatst moeten worden.

81. Het zijn dus proza elementen, juist je trauma's,
dus die moeten nog begrepen worden. Je moet
er nog doorheen zien te prikken. Hoe doe je dat ?

82. Hiervoor heb je de quasi-momenten nodig,
de momenten van schijnbewegingen van de
natuur, de verwarrende momenten, oftewel
de bijna-momenten. Iedereen kent wel zulke
ongemakkelijke momenten : Je kunt niet uit
je woorden komen, of je zegt dingen die je
helemaal niet wilde zeggen, of je kunt
helemaal niets zeggen, of het komt verkeerd
over, enzovoorts. Iedereen kent wel die
ongemakkelijkheid van het leven soms, dat
je er langsheen glijdt, dat je jezelf voor gek
hebt moeten zetten, dat je er verkeerd opkomt.

83. Iedereen kent wel zulke momenten : je hebt
een moeilijk gesprek en je kunt jezelf maar
niet duidelijk maken, en dan achteraf denk je :
'Oh, had ik maar dit gezegd, of dat gezegd.'
Het is alsof je je doel hebt gemist. Je had kunnen
scoren, maar je deed het niet. Het kwam niet in
je op. Je was er bijna, maar toen gleed je weer
terug, oftewel de bijna-momenten.

84. Maar juist die momenten, de bijna-momenten,
heb je nodig als bloemenblaadjes om de knop
van een proza-element te omcirkelen, opdat
het proza-element tot leven wordt gebracht,
wordt verwarmd, en ja, dat gaat door twijfel,
door verwarring, door boosheid, angst en
depressie, eenzaamheid, je onbegrepen voelen,
je verworpen voelen, je voor schut gezet voelen.

85. De bijna-momenten brengen het diepste van je
naar boven, laten je het leven overdenken. Zonder
veel piekeren is er nog nooit iets tot stand gekomen.
Zonder te tobben kom je niet over de eindstreep,
dus je moet dat op de koop toenemen. Het is het water
wat het proza-element nodig heeft om te kunnen groeien.
Hiermee voedt je het proza-element, omhul je het.
Het zijn prisma's waaraan het zich kan spiegelen,
waardoor het kan gaan communiceren. Een kind heeft
veel van die situaties nodig om zich te kunnen

ontwikkelen.

86. Dus verzamel de bijna-momenten, want je hebt
ze nodig. Verzamel de momenten waarin je er
niets meer van begrijpt, want je hebt ze nodig.
Verzamel de momenten dat je met je mond vol
tanden staat, de vreemde momenten, want je
hebt ze nodig. Uiteindelijk zal de knop dan
opengaan, en heb je een stuk proza in je leven
ontdekt, als een prachtige bloem in je tuin.

87. Dat is de pelgrimstocht naar Nazareth.
Je gaat van bloem tot bloem, van proza
tot proza. Dat is diepe en poetische
introspectie. Het brengt de momenten
tot leven, tot een hoger niveau.

88. Nazareth, open de poort,
Er is een arme tuinier gekomen,
die alles achter zich heeft gelaten,
die de tuin goed heeft verzorgd,
zijn lijden heeft gedragen.

89. Nazareth, open de poort,
Deze pelgrim heeft een lange tocht gemaakt,
zich van alles afgezonderd,
alles achtergelaten,
De poort is smal,
maar hij is de minste,
dus hij kan er doorheen

90. Nazaret, open de poort,
Deze lijdensgezinde heeft zijn hart niet verhard,
maar heeft zichzelf verloochend,
in de lange, duistere en koude nacht,
Laat hem binnen, laat hem niet vergaan,
Neem hem op in uw woningen,
Tot de hemelse vestiging is hij gegaan

91. Nazaret, open de poort,
Neem hem binnen,
want buiten zijn de wolven,
Is er plaats in u ?

92. Ze is prachtig.
Ik zag het boek Odenlech als een witte schijf boven de zee hangen.
De zee is woest, maar het boek Odenlech neemt hen die daarvoor klaar zijn op,
om hen in te wijden in de nieuwe filosofie, de hemelse filosofie.

93. Het boek Odenlech is dan ook een belangrijke schakel
in het herstel van de filosofie.

94. In de nieuwe bijbel is het een volkomen systeem. Er zijn
geen missing links meer, zodat de oude bijbel geheel
vervangen kan worden, en dat moet wel.

95. Het Eva-ngelie, je ziet er duidelijk het woord Eva in.
Er zijn twee Eva's. De ene Eva geeft goede vruchten,
en de andere misschien slechte vruchten.
Er is dus een hogere Eva en een lagere Eva,
een geestelijke Eva en een vleselijke Eva.
Denk aan het woord Jahhavah. Havah is Eva in het Hebreeuws. Hier komt ook het

Engelse ‘heaven’ vandaan, oftewel de hemel.
Er is een goede Eva en een niet zo goede Eva.
Eva is hoe je het ook wendt of keert een symbool,
een archetype, voor de kennis, of dat nu goede
kennis is of slechte kennis. Er is maar een hele
dunne lijn tussen goede kennis en slechte kennis.
De hoeveelheid, de verhouding en de richting bepalen
of het goede of slechte kennis is. Ga dus wijs om
met het Eva archetype, het natuurmedicijn van
de geestelijke moeder en gids. Het is dus ook
weer een woord voor God.

96. De mannen hebben het evangelie gepredikt,
het evangelie van mannen, van vader en zoon,
maar nu is het tijd voor het vrouwen-evangelie,
van het Eva-ngelie. Er mag en moet ook plaats
zijn voor het goddelijke vrouwelijke. En dat is
juist ook zo belangrijk om veilig te zijn tegen
slechte vrouwen, het lagere vrouwelijke.

97. De hogere Eva staat niet met een slang,
maar met een touw, het eeuwige touw,
het hemelse touw, om ons op te nemen
en voort te leiden, opdat wij niet van het
pad afwijken. Laten we blij zijn met zulke
hemelse touwen die ons zullen leiden
tot de ware hemelse kennis, opdat we los
kunnen komen van alle aardse kennis
van het ego.

98. Nu lijkt de natuur uit balans. Nu lijkt de
natuur vervuild. Het reine van de mens is
vuilheid voor God. Als je de brug vindt
tussen God en de natuur, dan zal het zich
vanzelf herstellen. Dat gebeurt in je binnenste.
Wij leven in geloof, niet door aanschouwen.
Merk op dat dit een andere betekenis geeft
aan geloof. We hoeven het niet te zien,
maar we mogen het van binnen ervaren.
Alles om ons heen mag dan verkeerd zijn,
maar we mogen toch de rust van het geloof
in ons binnenste hebben, de innerlijke kennis,
het goed doen, wat dus geen blind geloof
is, maar getoetst geloof. Het is ons onderwezen
en we hebben het doorleefd.

99. Leef door geloof in kennis, niet door aanschouwen.
De profetische gave is geloof in de andere wereld,
het diepere, en dat is niet zomaar kennisloos en
ervaringsloos geloof, niet zo van ‘ik geloof het wel.’
Geloven, het ware geloven, is een werkwoord en een

schoolwoord. Je bent naar school gegaan, en hierin
heb je rust. Je wil onderwezen worden. Je hoeft niet
een materieel teken te krijgen, geen materialisme,
maar het teken is geestelijk, voor hen die het verstaan.
Het ware geloof is dus anti-materialistisch, niet iets
van uiterlijkheid en vormen. Je zoekt geen verzadiging
voor je oog, want het is iets van het hart.

100. Niet door aanschouwen, maar door geloof, betekent
dat je de lange weg bent gegaan. Je hebt de prijs betaald.
Je gelooft niet in de materie, maar in de hogere wereld
van het binnenste, in het verborgene. Je hoeft geen
uiterlijk groepsteken, iets wat iedereen gelooft.
Geloof in materie en blindelings geloof heeft de
hele wereld verscheurd en het heeft niets meer met
het geestelijke te maken. Daarom is geloof veelal een
gevaarlijk woord. Vindt daarom het juiste pad van
geloof die wegleidt van het verkeerde geloof.

101. Geloof is dat je kiest voor het geestelijke,
niet voor de materie. Gelovigen volgen een heel
ander pad dan dat van de zintuigen. Gelovigen
leven profetisch in de geestelijke wereld,
waarin de hogere zintuigen zijn geopend,
en waar ze de kennis hebben gevonden.

102. Geloof betekent dus ook durven te zeggen :
‘Ik weet het niet, ik twijfel,’ want dat is de
ware kennis. Geloof is allereerst agnostisch.
Het valse geloof is betweterig en hoogmoedig,
onverschillig ook, en raast de ander voorbij,
omdat het geen basis heeft. Het is geroofd
geloof. Het is alleen pretenderen kennis te
hebben. De lucht is vol met allerlei geloof.
Allerlei geloof heeft de mens omsingeld en
zoekt de mens te doden. Maak daarom
onderscheid tussen geestelijk geloof en
vleselijk geloof, en strijd de goede strijd.

103. Als je werelds leeft, vals leeft, dan is je
geloof ook vals, want dan is het verkeerd
afgestemd. Alleen de profetische gave kan
het juist afstemmen. Als je zomaar gelooft
wat anderen zeggen of wat je in een boekje
hebt gelezen, dan is dat ook vals geloof.
Het geloof van horen zeggen is geen geloof.
Het gaat om je persoonlijke ervaring en
keuze. Het gaat om je persoonlijke
strijd en overwinning, anders is het
slechts een verzekering. Er is veel

lui en laf zombie geloof. Het hangt in de lucht en zoekt je te doden.

104. Zoek de balans tussen heiligheid en
verdraagzaamheid. Je kunt te heilig worden
of te verdraagzaam, ten koste van je gave van geloof. Er is veel dood geloof, veel dodend geloof. De ware gave is het loon van de soldaat. Elke dag mag je je dagloon ontvangen als soldaat.
Het leven is een veldtocht, een tropentocht.
Zomaar een gave heeft nog nooit iemand
daadwerkelijk geholpen, maar bedriegt de mens. Ga dus ook het verschil opmerken
tussen de geestelijke gave en de vleselijke
gave.

105. Het zombie geloof verslaat haar duizenden,
in de stad, telkens weer. Dat doet zij door
de zombie gave aan te bieden. Ga dus niet
zomaar voor de gave, maar voor het dagloon
van de soldaat. Geef ons heden ons dagelijks
brood is het dagloon van de boer en van de
bakker. Ga zicht en grip krijgen op wat een
dagloner is en betekent. Dan ga je vandaaruit
zicht krijgen op wat het ware geloof en de ware gave is, en zo kun je aanstalten maken
om de zombie stad uit te gaan. Doe je zombie
kleren uit, en ga tot de rivier, en was jezelf
schoon in het geestelijke, opdat de aarde grip
op je verliest, en je zo tot een waardige hemel
bewoner wordt.

106. Ren en vecht. Er staan zombies in alle hoeken
van de straten. Maak het tot de stadspoort en
ga de wildernis in. Daar wacht God je op.
Daar wacht de hemel op je. Je geheugen is nu
nog bloedend, en ook je geweten, en je verstand,
je ziel, je binnenste. Maar God zal de wonden
dichten door het hemelse woord.

107. Glassplinters moeten eruit, die diep in je vlees
zijn gegaan. Diepe spijkers. Het mes is diep gegaan.
De zombies maakten je tot één van hen.
Maar je mag nu één van de hemelse getuigen
zijn. Overdrijf hierin niet. Religie is slechts een
taal en het is overal vals geworden, een instrument
in de hand van de zombie. Maak het dus zaak om
te ontsnappen van zombie religie. Dat is een geestelijke
strijd en een geestelijke opdracht.

108. De zombie laat niet zomaar gaan. Jij bent zijn of
haar bezit. Jij bent zijn of haar drugs. Ze gebruiken
je als een object, een afgod, een

monument,
maar ook als een wegwerp artikel. Zo is dat in
de stad. Maar de profetische gave en de gave van
de hemelse talen, de hemelse tongen, zullen je
erdoor leiden, uitleiden, tot ver buiten de muren van
de zombie stad en de zombie kerken.

109. Ga hier grip op krijgen. Zombie religie is een groot
probleem op aarde, zombie geloof, zombie gaven.
Je bent met zombie gaven vastgezet. Het waren de
tralies van je kooi, zo ben je gegroomed, zo ben je
gedrugged. Zo kregen ze je eronder. Je bent in een
coma staat. Maar de sleutel wordt je aangereikt. Dit
is de sleutel van het hemelse woord. Religie is nog
veelal zombie taal, dus overdrijf het niet. Filosofie
en Natuur zijn er om religie bij te sturen, door de
profetische gave, door de hemelse talen, de talen
van het hart, en het geestelijke spreekt in alle talen.

110. Je moet in de talen van de zombie spreken om de
zombie te kunnen bereiken.

111. Je moet in de talen van het kind spreken om het
kind te kunnen bereiken.

112. Doe dat door de profetische gave. Doe dat vanuit
de bron in je binnenste. Verdraagzaamheid in
balans met reinheid. Geestelijke hygiene. Waar
je mee omgaat wordt je mee besmet, dus kom
niet te dichtbij. Blijf achter het hek. Zend het
hemelse woord in de talen van hen die je wil
bereiken. Zij moeten zelf het pad gaan. Je kan
ze niet slechts dragen. Ze moeten zelf kiezen.

113. Het hemelse woord is een koord.
We mogen naar ons raam lopen en het raam open te doen,
opdat het hemelse koord binnenkomt,
en dan kan de hemel ons opnemen.

114. Het hemelse woord is een koord.
Het hangt recht voor je neus.
Neem het aan, pak het vast,
en het zal je uitleiden.
Het zal je opnemen.

115. Houdt goed vast, laat niet los.
De hemel is gekomen.
Laat je onderwijzen.
Laat je oude leven los,
je oude verstand, je oude geheugen.
Er is een nieuw leven.

116. Oh, wat een wonderlijk verschijnsel
hangt er in de lucht, is er tot ons
neergedaald, het hemelse woord.

117. Ik was aangekomen bij het ontvangen van het boek Ewa als een lange oerwoudsrivier. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 30 aan was gekomen zag ik valse, vleselijke

moederlijkheden en zusterlijkheden te pletter vallen. Toen ik bij het ontvangen van hoofdstuk 31 was aangekomen zag ik valse en vleselijke mannelijkheden grip verliezen op een hoge berg, en ze vielen naar beneden. Toen ik aangekomen was bij het ontvangen van hoofdstuk 32 was ik achter een soort glas, en boosaardige geesten, die heel snel bewogen, begonnen op het glas te kloppen, en ik zag ze boos en snel praten, maar ik kon het niet verstaan. Het was heel dik glas en begon steeds dikker te worden, om de geesten verder weg te drukken. Ze hadden ook een hele vreemde glimlach of lach van de alcohol, alsof het ze toch niks kon schelen want ze waren aan de verdovende middelen.

118. ‘Kennis is zeldzaam.’
Ewa 14:12

119. De kennis ligt niet voor het oprapen.
Er is veel valse kennis.
Dit is een boosaardig geslacht.
Als je nog steeds mensen vertrouwd : neem een koude douche om het af te leren.
Het is als de dagen van Noach en de oude
profeten. Je kunt niemand vertrouwen.
Je moet al testend en onderzoekend
je weg zien te vinden, en niet het dunne ijs opgaan.

120. Kennis is zeldzaam.
Onthoud het.
Je moet er hard voor werken.
En als het komt begint het alweer af te brokkelen,
weg te druppelen.
Wees er zuinig mee,
koester het.
Zaai het in goede aarde.

121. Ik had een droom over een vis, met een hele hoge vin,
en de vis nam mij mee over de woeste zee. Het is een
teken van het einde van een tijdperk waarin een
valse geest het hemelse woord had gestolen. Wij moesten
het hemelse woord op de bodem van de oceaan weer
terugvinden, en ik heb goed nieuws, want de heiligen
hebben inderdaad dit woord teruggevonden. Door de
tijden hebben we alleen brokstukken van het hemelse
woord gevonden.

122. Nu, de vis had mij geadopteerd, mij uit de woeste zee
gevist, en soms leek de vis wel op een dolfijn. De vis
sprak ook tot me met een hemelse stem.

123. Het volledige hemelse woord werd geopenbaard.
De cirkel was rondgekomen. Het was een blijde dag, maar
een opdracht voor de mens, want nu moet de mens nog
zijn ziel opbouwen door het hemelse woord. Het is dus
niet zomaar een heilsfeit, maar het moet ook een ervarings-
feit worden. Hebt gij het hemelse woord al ontvangen ?

124. We mogen opkijken naar de hemel, en het hemelse woord
verwachten, wanneer wij ons hart ervoor hebben opengesteld.

125. Dan begint het gevecht, want als de mens zijn wapenrusting
heeft ontvangen, dan kan hij de oorlog in. Die oorlog is het
loskomen van vleselijke onwetendheid. De vis leidt de mens
voort. De vis is een beeld van de diepzeeduiker, de onderzoeker
van wat verborgen ligt op de zeebodem, alles wat door de tijden
heen verloren en vergeten is geraakt.

1.

De tranen des Heeren

1. Deze vissersboten zijn gebouwd van tranen, tranen over de zonde en de gruwelen die men doet, en tranen van de vreze des Heeren en de zelfvreze.

2. Deze vissersboten hebben het geluk niet gezien, slechts tranen. Ze komen voort uit de depressie.

3. Nu proberen ze hun weg te vinden, en te overleven. De zonde jaagt op hen. Nooit hebben zij rust.

4. De Heere geeft hen werk, de Heere geeft hen werklust, en de Heere geeft hen loon, maar geluk hebben zij nog nooit gezien, de Heere houdt Zich verborgen voor hen.

5. Komt dan allen tot het Woord, en ga langs het voorhangsel.

6. Is dan niet de dochter des hemels gekomen om u de weg te tonen ? Gaat Zij dan niet voor u uit ?

7. Ziet, de dochter des hemels is goed, en onderwijst haar volk.

8. Zij laten de vis niet los. De wedergeboorte moet komen.

2.

De wedergeboorte

1. Gij zegt dat gij wedergeboren zijt, maar zijn uw oren wedergeboren ?

2. Zijn uw lippen wedergeboren ? Zijn uw ogen wedergeboren ?

3. Is uw buik wedergeboren ? Zijn uw handen wedergeboren ?

4. Zijn uw voeten wedergeboren ? Is uw mond wedergeboren ?

5. Ziet, de dochter des hemels jaagt op u. Zij drijft de mens in het nauw.

6. Zij laat de vis niet gaan, laat haar prooi niet los, want de wedergeboorte moet nog komen.

7. Strak trekt zij de touwen, en de gesel laat zij niet ongeroerd.

8. Kus haar roede, want zeer licht ontbrandt haar toorn.

3.

De wrake des Heeren

1. Haar voorhangsel is nat van bloed, zweet en tranen, maar Zij laat niet binnen hen die haar beschamen.

2. Langgehoond is Haar Woord, en nu

is hier haar wrake.

3. Vast staan Haar voeten op de berg van Samuël, boven al hun namen.

4. Lang getergd hebben zij Haar met hun lichtzinnige woorden en onbekeerlijk gedrag.
5. Weduwe en wees hebben zij onderdrukt, en hun zin en wil doorgedrukt in grote waanzin en zaaddrift.

6. Zij kent hen niet en werpt hen ter aarde.

7. Naar haar hol sleept zij hen. Nee, lafhartigen kent Zij niet. Zij is een vreemde tot hun bedrieglijk gespeculeer.

8. Hun gruwelen hadden ze tot geboden opgesteld, om de armen en ellendigen te onderdrukken.

9. Het woord zorg kennen zij niet, alleen hun eigengerechtigheid en hun onverschilligheid.

10. Daarom is in de nacht hun ziel van hen geroofd.

11. Daarom staat ze aan de morgen van hun ondergang.

12. In haar netten haalt zij hen binnen.

13. Wordt wederom geboren in Haar schoot, en luister naar Haar Woorden.

14. In de nacht schrijft Zij tekens op Haar grotwanden die gij niet begrijpt.

15. In de ochtend hangt Zij Haar voorhangselen.

BEGIJNEN

1.

De Wakenden

1. Oorlog en armoede in andere landen is ver van het bed van de doorsnee mens.

2. Oude mannen dobbelen om het leven en sterven van jongelingen in de oorlogs-industrie, om de wapen-industrie ermee te spekken, en zo ook andere industrieën wat toe te werpen.

3. Ze houden elkaar draaiende. Het moet beginnen bij de kerken. Daar moet wat veranderen.

4. Het vlees wordt in stand gehouden. Het moet overgaan tot eerlijke en natuurlijke vervangingen, die God al sinds heugenis aan de aarde had geschonken.

5. Kuyper wees er al op dat dat niet vanzelf zou gaan. Men zou met de aarde moeten worstelen opdat het vrucht zou dragen. Pniël is dus de sleutel, maar hoe gaat dat in zijn werk ? Daartoe is het onderwijs.

6. Als de dochter des hemels wederkeert, dan zien we dit :

7. ‘Nu werden de jagers niet meer uitbetaald, maar de gejaagden.
Nu werden de slagers niet meer uitbetaald, maar de geslachten.

8. De orde werd omgedraaid.
Het hoge zou laag worden, en het lage zou hoog worden.
Niemand had het verwacht, het was zo ineens gebeurd.
Ergens in de nacht waren ze gekomen, toen iedereen sliep.
Nu waren ze niet meer weg te krijgen.
Nu moesten ze ermee leren leven.

9. De stilte zou nu uitbetaald worden.
Er werd niet meer betaald naar grootheid maar naar kleinheid.
Er werd niet meer betaald naar hardheid, maar naar zachtheid.
Niet naar veelheid, maar naar weinigheid.
Niet het normale werd uitbetaald, maar het vreemde.
Niet het opvallende, maar het verborgene.’

10. Mark de Asceet stelde dat de vreze des Heeren en terechtwijzing berouw opwekken; ontberingen en waken maken ons vertrouwd met lijden. Als God lijdt dan kunnen wij niet tot God komen buiten God’s lijden om. Daarom is lijdenskennis van belang.

11. Als je monnik bent geworden, en zo een begijn, en zo een pelgrim, en zo een hermiet, en zo een pniëliet, dan is het van belang om tot de wakenden te komen, dieper in de wildernis. Zij laten zich niet in slaap sussen door de zonde, maar strijden ertegen, waken ertegen, en zij volhardden in de goede studie en het goede werk. Oh weent over hen die dit pad niet zijn begaan, die zijn verdronken in Laodicea en wiens zielen nu dronken ronddolen. De begijnen stelden dat het een plicht is voor zowel man als vrouw om in gematigdheid te leven.

12. Ga zo diep als je moet gaan, en zeg

dat ook tegen jezelf : ‘Ik ga zo diep als ik moet gaan.’

geheimenis van de slaap ? Het wordt alleen aan de dromenden gegeven.

2.

De eerste melk des Heeren

1. Hoe liefelijk is het als broeders en zusters tezamen wonen.

2. Maar dubbel liefelijk is het als hermieten met de Heere leven.

3. Ja, driedubbel lieflijk is het als pniëlieten de kudde achterlaten om op zoek te gaan naar het verlorene, en worstelen met de Heere op Pniël.

4. Vierdubbel lieflijk is het als zij met zichzelf worstelen en zo van de eerste melk des Heeren nemen, opdat zij zich leren afstemmen op de hemelen, en geen eigen raad en inzicht meer volgen.

5. Is dan niet de zelfvreze het begin van de vreze des Heeren ? Zeer lieflijk is zij, en zoeter dan de zoetste honing.

6. Zeer lieflijk is de man die tot de wildernis is gekomen als tot een vrouw. Vijfdubbel liefelijk is de man die vrouwvreze heeft, en met het vrouwelijke worstelt op Pniël om tot vrouwengeleerdheid te komen.

7. Gij kunt kundig zijn in allerlei dingen, maar gij bent slechts bitter als gij de vrouwkunde niet hebt.

8. Oh, hoe liefelijk is het als gij op het hongerpad zijt gekomen, en niet meer voortijdig grijpt en grist. Kent gij het

3.

De oevers en stranden van Getsemané

1. Blijf boten bouwen aan de oevers en stranden van Getsemané.

2. Ik heb u geroepen.

3. Ik zal u de botenbouwkunde leren. Alleen uw tranen over de zonde en uw tranen van de vreze des Heeren en de zelfvreze zullen de boot kunnen bouwen.

4. Laat u niet afleiden tot hersenloze en tranenloze praktijken.

5. Ik ben uw traan in de nacht. Ik heb u alles gegeven wat u nodig hebt.

6. Dromen worden alleen gebouwd van veel nachtmerries. Alleen dan zal het diep genoeg gaan.

7. Laat u niet in met de oppervlakkigen. Onderwijst hen, maar als zij niet luisteren, trekt dan verder.

8. Laat u niet in met de ongelovigen. Roept hen tot bekering, maar als zij niet luisteren, trekt dan verder.

9. Laat u niet in met de ongehoorzamen en de zwijnen. Zij moeten zich bekeren.

10. Laat u niet in met vleeseters en borstspekkers. Zij moeten zich eveneens bekeren.

11. Laat u niet in met hen die niet gebroken zijn. Wijs hen op het pad, maar als zij niet volgen, laat hen u dan niet tegenhouden.

12. Lieflijk zijn zij die de putten van Jozef hebben gevonden onder de stad. Daar is de weg tot de wildernis.

13. Lieflijk zijn zij die de paden hebben gevonden tot de bloemenzeeën en elkaar versieren met de hemelse leer.

14. Dubbel lieflijk zijn zij die niet op mensenvlees vertrouwen.

4.

De dag van de opname

1. Ik zie u van verre aankomen op uw schepen.

2. Sommigen van u ken ik, sommigen ken ik niet.

3. Op de dag van de opname, die van binnen is, wordt het kaf van het koren gescheiden.

4. Sommigen van u laten zich onderwijzen, sommigen niet.

5. Sommigen zijn zacht van hart, anderen hard.

6. Sommigen van u vertrouwen op mensenvlees.

7. Sommigen leven in diepe zonde en zijn onbekeerlijk.

8. Ik heb hen overgegeven aan de leugen, maar Ik red ook.

9. Mijn hart gaat uit tot hen die in gebrokenheid tot Mij komen.

10. Het gekrookte riet verbreek Ik niet.

11. Ja, Ik zie u aankomen op uw verre schepen.

12. Sommige schepen zijn in overvloed, anderen in armoede.

13. Sommige schepen helpen, anderen roven.

14. Schepen der zonde zijn tussen de schepen der hemelen.

15. Daarom dient gij tot Getsemané te gaan.

5.

De schepen der liefde

1. Oh, ik droom over de grote schepen der liefde.

2. Zij jagen mij na in de jacht.

3. Zij drijven mij tot de uitersten en de grenzen.

4. Zij zijn alleen gebouwd uit de tranen der liefde.

5. Nee, zonder hen is er geen bestaan.

6. Zij vervolgen de mens tot het uiterste, en dwingen hen tot boete.

7. Zou het niet dwaas zijn hier niet aan te voldoen ?

8. Zijn deze wapenen niet van boetvaardigheid ?

9. Zij jagen voor de hemelen.

10. In de nacht wordt het jachtlied gehoord.

11. In de ochtend baadt men in het bloed der zwijnen.

12. De nachtmerrie knaagt aan hun zielen.

13. Kom dan binnen in het hol der leeuwin, en leer van haar jacht.

1.

Tijd vrijmaken voor het Woord

1. Hoe dieper gij in het Woord komt, hoe meer je gaat zien hoe ver dingen van de
het Woord verwijderd zijn.
Zeeën 10:9

2. Hoe dieper gij in het Woord komt ...
U wil zonde kennis ?
U wil zien de grootte van de zonde ?
Wat voor verschrikkelijk beest het is in volle afmeting ?
Ga dan dieper in het Woord, anders zult u het nooit zien.

3. Alleen het Woord kan de volle omvang van het beest laten zien, van dit verschrikkelijke zwijn.
Het zit diep in de mens. De mens kan dit niet op eigen houtje zelf gaan berekenen,
maar heeft het Woord nodig.

4. Allereerst moet de mens Woordkennis gaan krijgen.
De mens kan niet zien hoe ver de mens van het Woord leeft als de mens het Woord niet tot zich neemt en bestudeert, overdenkt. Neem daar de tijd voor, en dan ga je zien hoe ver je er vanaf leeft, en hoe je weer tot het Woord kunt komen.

5. Daar ben je dan al mee bezig, om het te overbruggen.
De mens moet dus eerst de verlieskennis en de bevreemdingskennis tot zich nemen, de afstandskennis, oftewel de ellende kennis.

6. Hoe kun je een brug bouwen als je niet weet waar je de brug moet bouwen, als je niet weet hoe groot de kloof is ? Een goed bouwman komt eerst de afmetingen onder ogen. Pas dan heb je wat te vertellen, niet eerder.

7. Laten we ons hoofd buigen, en bidden : *'Woord, ik wil U kennen. Ik wil onder ogen komen hoe ver ik nog afleef van U. Zo kan ik ook vanuit U, vanuit het kennen van U die brug bouwen. Woord, kom mij daarin tegemoet, op arendsvleugelen. Oh Woord, leer mij u kennen, en leidt mij, toon mij een vast pad. Ik wil niet meer verdwalen. Ik wil U zoeken, want dat is het beste wat er is.'*

2.

De grote witte schare

1. En ik zag een grote schare in witte klederen komende uit de ijszee, en zij waren maagdelijk gebleven tot de zonde, en hadden hun klederen in het ijswater gewassen.
2. En zie, een zwarte gestalte sprak tot hen, en ik werd me gewaar dat het de hemelse getuige Torio was.
3. En zie, er kwamen insecten in grote zwermen die de grote witte schare begonnen aan te vallen, en een deel van hen werd teruggedreven naar de steden, en een ander deel van hen werd gedreven tot Pniël.
4. En ik hoorde een stem zeggende : ‘Verzamel mij nu het overblijfsel van het overblijfsel.’

5. En ik zag de martelaren komen uit de ijszee, en zij kwamen op het rode pad, en zij overwonnen de machten van het vlees. En zij werden pniëlieten genoemd.

6. En de hemelen waren omhuld met ijsvlaktes, en alleen hen op het rode pad konden binnengaan. En velen gleden weer terug omdat het glad was.

7. En er groeide een boom vanuit de ijszee, en de martelaren klommen op de boom om tot de hemelen te gaan. En er was een deur geopend in de nachten.

8. En de heiligen en wakenden riepen tot de hemelen, maar zie, zij werden telkens terugeduwd, want zij moesten wachten.

9. En het monster van Laodicea had achttien hoofden. En een hoer reed op haar. En zij bespotte de heiligen.

10. En er was een man genaamd Juntus, en zijn stem was als de watervallen. En hij was genoemd overwinnaar. En hij droeg twee boeken des hemels. En ik zag het oude woord uit de hemelen vallen.

11. En een draak kwam uit het binnenste der aarde en vervolgde Juntus en zijn nageslacht. Maar de hemelse getuige genaamd Torio hield de draak tegen. En de draak werd in een afgrond geslingerd.

12. En de geheiligden en de getuigen droegen een schild, opdat zij niet door het gif van de draak getroffen werden.

13. En Juntus kwam tot de hemelpoort, gevolgd door zijn nageslacht. En een stem sprak dat hij dertien dagen gezuiverd moest worden.

14. En de Heere zag op Juntus, en de zorg der hemelen waren over Juntus en over zijn nageslacht. En na de dertien dagen gingen velen van hen binnen.

15. En de Heere zat op een ijstroon, en deze troon was zeer hoog, en de vleugelen des Heeren waren tot genezing van de stam van Juntus.

16. En de martelaren bogen voor de troon. En zij werden geleid tot een rivier van moedermelk. En zie, deze melk was wild. En hun tranen werden tot melk.

17. Blijft daarom in het binnenste der aarde, totdat gij geroepen wordt, en neem dan van Haar eerste melk, opdat gij afgestemd bent. En zie, zij zijn hen die hebben overwonnen. En zie, zij zijn hen die geen kwaad doen op de berg des Heeren.

18. En ik zag de pniëlieten, en zij kregen woningen in de hemelen, en ook kregen zij boten op de zee der hemelen.

19. En zij konden niet lang rusten, want zie, er was een oorlog. Het nageslacht van de draak, en het nageslacht van de hoer, troonde in Laodicea.

20. En de Heere zond profeten om hen tot bekering te roepen, maar zij bekeerden zich niet. En hun monden waren vol van grootspraak en godslastering, en hun lichamen waren

vol van opgeblazenheid. En zie, de Heere weende over hen.

21. En een stem sprak : 'Is dan niet het tijdperk van de wenenden aangebroken ?' En grote scharen van wenenden trokken door de straten van Laodicea, en zij zongen klaagliederen.

3.

De val van Laodicea

1. En zie, ik zag vele stammen wenende voor het aangezicht des Heeren over de gruwelen en ongerechtigheden van Laodicea. En zij riepen : 'Ja, Heere, uw oordelen zijn rijp.'

2. En de profeten des Heeren spraken tot de regeerders van Laodicea : 'Laat mijn volk gaan.' Maar geen van de regeerders luisterden naar het Woord des Heeren.

3. En de profeten des Heeren werden in kerkers onder de aarde opgesloten, en sommigen van hen werden gedood.

4. En de Heere sprak : 'Ja, nu is zeker het oordeel gekomen.' En een gif der hemelen daalde op de stad. En de banden van de slaven en gevangenen begonnen los te raken.

5. Maar de regeerders van Laodicea bekeerden zich niet, en bleven het volk onderdrukken.

6. En de Heere sprak : 'Gij hebt niet naar het gif der hemelen geluisterd, en u er niet door laten tuchtigen, hoogmoedig en opgeblazen als gij bent.' En de Heere zond zware stormen om het volk des Heeren uit hun klauwen los te maken en op te nemen.

7. En de regeerders van Laodicea kauwden op hun tongen, maar ze stopten niet met het lasteren van God, en onderdrukten wie zij nog konden onderdrukken. En hun woningen begonnen in te storten en hun paleizen, en de Heere begon Laodicea om te keren.

8. 'Oh een hart dat waakzaam is, daar ben ik naar op zoek,' sprak de Heere. 'Nogmaals : bekeer u.' Maar geen van de regeerders, ook al waren ze getroffen door zware plagen, bekeerden zich.

9. En van het puin riepen zij : 'Niemand zal over ons regeren, niemand zal over ons beslissen.'

10. En zij kropen tot elkaar onder het puin om elkaar te zoeken, en elkaar te verzamelen, om een grote oorlog tegen de Heere op te zetten.

11. Maar de hemelse getuige Torio hield hen tegen. En zie, zij werden geworpen in een grote afgrond die naast Laodicea lag. En een grote storm verzegelde de put.

12. 'Wilt gij u dan nu nog niet bekeren ?' sprak de Heere. 'Gij zult worden tot bloemen en bloesem der aarde. Van uw vet wordt de aardbodem gevoed, en van uw mest komt alles tot nieuwe groei. De aarde zal een paradijs worden. Ach, ziet u dan niet dat u aan deze dingen deel kunt hebben als u u

van uw ongerechtigheid bekeerd ?' Maar zij waren dwaas, en bleven koppig, zelfs toen zij ten afgronde waren gedaald. En zij zochten elkaar te onderdrukken.

13. En de profeten zuchtten over deze dingen, maar zij zagen bloemen en bloesem opkomen uit de randen van de afgrond. En Laodicea was niet meer.

14. En er waren vele wenenden aan de poorten der hemelen, en zij moesten veel leren.

4.

De nieuwe schepping

1. En de Heere zong een nieuw lied, en er was een nieuwe aarde.

2. En zie, de aarde was gehuld in ijs, en een nieuwe natuur kwam voort uit het ijs.

3. En God schiep opnieuw de aarde, de mensen en de dieren.

4. En de schepping was vol lof over de werken van de Heere.

5. En de geslachten der pniëlieten kwamen opzetten om zich over de aarde te verspreiden.

6. En na een lange winter werd het zomer.

7. En na een lange nacht werd het dag.

8. En eb en vloed wisselden elkaar af zoals de Heere het wilde.

9. En de zeeën begonnen zich terug te trekken op de geheimen der aarde te laten zien.

10. En eilanden werden tot vaste land, en de valleien werden vruchtbaar.

11. En de zee werd teruggedreven tot achter bepaalde grenzen. En de zeeën waren wild, woest en zeer onstuimig, en zij droegen grote geheimenissen.

12. En velen trokken op tot de zee om aan haar grenzen te wonen.

13. En zie, het was vruchtbaar land hier, en de aarde gaf haar geheimen prijs, en ook de zee.

5.

De nieuwe scholen

1. En de hemelse getuige Matthias stelde nieuwe getuigen en nieuwe profeten aan. En zie, er werden scholen opgericht om de vromen te onderwijzen.

2. En de monniken werkten hard, en zij bouwden een tunnel die tot onder de aarde leidde, en waar er een doorgang was, en waar zij veel in de mijnen werkten, want de zonde was naar hen op jacht.

3. En velen gingen onder de aarde

wonen, en zij gingen tot de ondergrondse wilderniszee.

4. En zie, de monniken onderwezen hen, en wezen op de geheimenissen van onder de aarde, en van de zee onder de aarde.

5. En velen kwamen tot inzicht, en zo werd de zonde tot een halt geroepen en kon de zonde hen niet meer achtervolgen. Zij waren immers tot een eeuwige inkeer gekomen.

6. En zij droomden dromen die hen onderwezen, en zij onderzochten de dieptes van de geheimenissen der geboden.

7. En de zonde sprak : 'Waar bent u heen gegaan ? Waarom kan ik u niet meer vinden ? Zie, mijn greep is zwak geworden. Al mijn krachten sijpelen weg.'

8. En het vlees sprak : 'Oh, geliefde zonde, waar bent gij toch ? Hoe moet ik nu mijzelf bekrachtigen ? Alles glijdt tussen mijn vingers weg.'

9. En zie, het werd tot bloemen en bloesem, en de liefelijkheid des Heeren kwam onder de aarde en boven de aarde, en in de zeediepten van zowel onder als boven de aarde, en Haar tederheid bracht de mensen tot rust.

10. En zie, er was een poort geopend in het diepste der aarde en in het diepste der ondergrondse zeeën, en die poort werd genoemd 'De liefelijkheid des Heeren', en 'Haar tederheid', en zie, Zij onderwees velen.

11. En zie, ik zag Haar voeten stevig staan op de berg van Samuël, waar zij de vromen onderwees. En de aarde zong van Haar lof. En de zee zong van Haar oordelen die gekomen waren om de heiligen te bevrijden.

12. En de berg van Samuël werd groot, en vervulde de gehele aarde, en van verre trokken de vromen tot Haar op, om door Haar onderwezen te worden.

13. En zie, Haar liefelijkheid was over hen.

De wederopbouw van Laodicea

14. En in de nachten wanneer zij sliepen gingen de oorlogen door, en hadden zij nachtmerries, en zij moesten de jacht en de visserij leren, opdat de zonde niet terug zou kunnen komen.

15. En de zonde sprak : 'Zie, ik zal u vinden. U zult aan mij niet ontkomen. Ik zal u verleiden op wijzen die u niet kent.'

16. En het vlees sprak : 'Ver komen zult u niet. Ik zal mijn geliefde vinden. Ons nageslacht is immers groot. Zowel in leven als dood zijn wij aan elkaar verbonden.'

17. En twee varkens brachten een groot nageslacht voort om te strijden tegen het overblijfsel van de vromen en de heiligen, en de martelaren en profeten waren geslagen door grote verbijstering. En zij riepen : 'Hoe kan zulk een kwaad nog tot ons zijn gekomen ?'

18. En grote beesten werden uit hun putten vrijgezet om het overblijfsel te beproeven. En velen lasterden God en gingen over tot het vervolgen van hun broeders en zusters.

19. En aldus was er een grote afval der heiligen. En de nachtmerries kwelden de vromen.

20. En de afvalligen probeerden het grote gevallen Laodicea te herbouwen. En weer kwam er grote terreur over de aarde.

21. Wees daarom op uw hoede. Op elke hoek van de straat loeren zij op uw bloed. En zij bouwden standbeelden van hun voorouders en van hun beesten, en zij richtten een gruwelijk woord op waarvoor een ieder diende te buigen.

22. En het offer werd gestaakt, en de tijden en geboden werden veranderd, vanwege de gruwel die was opgericht.

23. En zij die voor de gruwel niet neerbogen werden vervolgd en gedood.

6.

De hemelse regen

1. En de profeten die de Heere getrouw waren gebleven zongen hun klaagliederen, en moesten zich verbergen. En zij trokken tot de berg van Samuël waar zij zich verborgen in spelonken en grotten.

2. Ook gingen zij tot de plaats waar de berg van Samuël de hemelen bereikte, en zie, daar bouwden zij een boot, want de Heere had gesproken dat de hemelse zee zeker hen zou overspoelen, en de gehele aarde en al wat onder de aarde is.

3. En zij kwamen uit de diepe dalen van Getsemané.

4. En zij zongen : ‘Welk een boot is onze Heere,’ en zij bouwden voort, dag en nacht.

5. En de hemelse getuigen Torio en Matthias beschermden hen voor de vele volkeren die hen wilden overweldigen.

6. En Torio en Matthias vochten tegen de draak die was opgerezen. En de draak had veel meer koppen. En er kwamen telkens meer koppen bij.

7. En Torio en Matthias onderwezen de profeten, en verkondigden dat de hemelse zee alleen zou komen als zij de boot hadden voleindigd, en dat het alleen zou komen als de tranen die zij over de zonde en de grote gruwel hadden geweend.

8. En grote legers hemelse getuigen kwamen. En Torio en Matthias spraken : ‘Zie, zij komen voor de hemelse regen.’

KLAAGLIED

1. Kijk naar ons land wat een paradijs had kunnen zijn.

2. Kijk naar de nieuwe schepping. Wat is er van overgebleven ?

3. Kijk naar ons paradijs, wat de Heere ons heeft gegeven. Verwoest ligt zij.

4. Een knagend virus woedt wat alles heeft kaalgevreten.

5. Oh, en als wij optrekken tot het huis des Heeren, dan ligt het ook verwoest. Hier dolen hyena's. Hier hebben leeuwen zich gevestigd, en slangen bijten de kinderen aldaar des nachts.

6. Een gruwel hebben ze opgericht in het huis des Heeren. Zij hebben Laodicea herbouwd. De sleep van hun bruidkledereren laat een spoor van bloed achter.

7. Och, Heere, waarom hebt gij het land verlaten, en bent gij nimmer te vinden in Uw eigen huis ?

8. Waarom regeert de vijand in uw hoven, en hebben zij al onze lasten verdubbeld ?

9. Waarom vreet aan vloek ons op in ons binnenste ?

10. Ja, slangen huizen in het huis des Heeren. Als wij tot haar opgaan komen wij zeker om.

11. Hier wenen moeders met hun kinderen, en hun vaderen zijn omgekomen in oorlog.

12. Heere, wij zullen zeker omkomen als wij daar gaan. Een gruwel verteert uw huis telkens weer.

13. Och Heere, waarom luistert gij niet naar ons roepen.

14. Slangen hebben zich opgesteld voor uw aangezicht. Zwijnen verslinden de kinderen. Zij laten niets heel.

15. Hoort of ziet Gij het niet ? Zij laten niets heel. Alles vertrappen zij onder hun poten, en nooit zijn zij verzadigd van bloed. Altijd meer willen zij.

16. Och Heere, Gij hebt Uw Woord gegeven, maar ziet, zij rekenen niet met Uw Woord, zij rekenen niet met Uw geboden. Zij zijn zichzelf tot gebod.

17. Zo spreken zij valse rechtspraak en vervolgen de profeten.

18. Och Heere, zie toch deze hoer, Salome, die danst voor Uw aangezicht, en om de hoofden der profeten vraagt.

19. Alle martelaren zijn onthoofd. Nu wil zij nog meer. Ook vervolgt zij hun kinderen. Och Heere, wij spreken van een grote gruwel.

20. Er is zonde in Uw huis doorgedrongen. De wachters zijn in slaap gevallen. Zij rekenen met niemand.

21. Nochtans zeggen wij : 'De Heere heeft gegeven, de Heere heeft genomen.'

22. Er zijn geen wegen meer waarover

wij zouden kunnen vluchten.

23. Het virus woedt overal. Het knaagt aan de harten van de mensen.

24. Heere, Uw volk is moe, en de doodsvijanden zijn talrijk. Op elke hoek van de straat is er een leugenaar, onder elke boom een misleider.

25. Een vloek graveert in de stenen harten van de mensen, leugenbeloftes, leugenpraat, leugengeboden. Allen zijn zij vol van zichzelf.

26. Ik sta aan de kant van de Heere. Nochtans zal ik prediken en Uw woorden onderzoeken en verdiepen.

27. U heeft alles al gegeven in Uw Woord.

28. Oh, de openbaringen in de nacht maken mij ziek. Maar tot Uw voorhangsels te gaan en die aan te raken is mij meer waard dan de meest zeldzame gesteentes.

HOOGLIEDEREN

1.

1. Ik verlustig mij in U, ik verheug mij in U, want U bent de Raadselachtige.

2. Zonder U is er geen leven. Zonder U zouden de mensen slechts stenen zijn.

3. Neem mij op Uw schip. U bent het einde der eeuwen.

4. U laat de morgen zien, ook al is het koud. Er is nog zoveel te ontwaken.

5. U laat het pad zien, ook al is het eenzaam. Er is nog zo’n lange weg te gaan. Er is nog zoveel om achter te laten.

6. In de stad maken zij plezier met schimmen, maar Gij hebt mij apart gezet in toorn, vreze en droefheid.

7. U laat mij de hemelse regen zien, ook al voegt het weinig toe. Wij begaan immers het pad van weinig.

8. Alles stroomt weer door en weg, opdat wij zullen volgen, opdat wij leren afstemmen. Daarom geeft U weinig, en daarom haalt U het weer weg.

2.

Dit is waarvoor ik leef

1.Wat ik zag in een droom, had ik eens gezien als een nachtmerrie. Nu deert het me niet meer. U heeft het verdiept.

2. Wat ik zag in de nacht, en wat mij zo ziek maakte, dat heeft mij tot U gebracht.

3. U staat daar alleen in de verte. U heeft alleen Uw hand uitgereikt. Zou U teveel geven, dan zou ik slechts slapen. Nee, het zou ten dode zijn, en daarom geeft U het niet.

4. Ik moet zelf voor alles hard werken, anders heeft het geen waarde en is het slechts bedrog. Ik moet alles zelf ontraadselen.

5. Als ik diep ben, bent Gij altijd dieper. Als ik hoog ben, bent Gij altijd hoger.

6. U staat daar zo ver weg in de nacht, de hemel boven mij. Zij roept mij, ik ga Haar niet uit de weg, maar als ik volg, dan vaagt Zij weg.

7. De regen is 's nachts hard geweest. De tuinen vol vreugde. De regen heeft zoveel plezier gebracht, en toch voel ik me zo eenzaam.

8. En dit is waarvoor ik leef. Ik heb zoveel liefde te geven. Dit is waarvoor ik leef. Er is nog zoveel te delen.

9. En niemand heeft ooit zoveel vreugde ervaren, zoals ik het heb ervaren. En niemand is ooit geweest waar ik ben geweest, zoveel vreugde.

10. En toch voel ik me zo eenzaam. Niemand weet wat ik heb gezien.

11. Dit is waarvoor ik leef. Ik heb

zoveel hoop om te delen, en dit is waarvoor ik leef, iets wat ik nooit zal vergeten.

LOFLIED

1. Ik wil u dienen en loven, Heere. Ik kom met een loflied tot Uw poorten, en tot de ingang van Uw tent.

2. De woorden van Uw boek zijn in mijn mond. Ik heb mijn wapenen niet werkeloos gelaten, en ook mijn werktuigen hebben niet onaangeraakt gelegen.

3. Ik heb uw strijdwagens niet vermeden, oh Heere.

4. Moge het U welgevallig zijn.

WILDERNISSEN

1.

1. Laten wij opgaan tot de berg des Heeren.

2. Laten wij een loflied opheffen en God de vrede toezingen.

3. Ere zij God. Het lam zal met de wolf verkeren, en de jongen met de slang, en zij zullen elkaar geen kwaad doen op de heilige berg van God.

4. De fluitspeler zal zijn met de leeuw. De panter zal zijn met de bok. De beer zal zijn met het kalf. Zij zullen geen

verderf meer aanrichten op de berg des Heeren.

5. De arend zal zijn met het kuiken. Zij zullen in vrede samenleven.

6. Och, laten wij opgaan tot de berg des Heeren, tot een nieuwe dag.

7. Het huis des Heeren is open. Och, nodigt dan de hongerigen, de bedelaars en de daklozen.

8. Er is een land dat kinderen kennen, en er is nergens anders heen te gaan.

9. Er is een land dat kinderen zien, en er is nergens anders om te zijn.

2.

1. Kijk wat er van de aardse is geworden, maar te vertoeven in het huis des Heeren is goed.

2. Nergens op aarde kon gij gaan, maar gij verliet de goede plaats hoog op de berg, en ging tot de dalen en de wildernissen, ja, tot onder de aarde, om het verlorene te zoeken.

3. U had geen plaats om te gaan, geen steen om uw hoofd op te leggen, u had geen klederen om uw naaktheid te bedekken. Geen doek om uw wond te stelpen.

4. De natuur versierde u met lieflijkheid. De gevallen bloemen en bladeren bedekten uw haren, en modder bedekte uw lichaam, zonder de bruidschat weg te nemen, maar zij noemden u een dwaas en een bezetene, een geplaagde des Heeren.

5. U heeft het Woord gepredikt tot de doden en de verlorenen, de vergetenen, zij die door niemand gezocht worden, en bevrijdde hen uit hun gevangenissen.

6. Zij noemden u de grote dag.

3.

1. Ik heb het Woord gehoord, ik ben daar matig over geweest. Zou ik meer vertellen, zou u het niet verstaan.

2. Ik heb het Woord gebracht als één der predikers. Ik viel niet op tussen de distelen, al gaf de Heere honderden tekenen.

3. Oh, dezen kunnen het onderscheid niet eens maken tussen hun linker en rechter voet. Zij kijken naar hun handen, en kunnen hen niet onderscheiden.

4. Tot dezen was ik gezonden, tot een ontaard volk. Ook werd ik tot onderaardse volkeren gezonden, tot hen die het onderscheid niet kennen tussen dag en nacht.

5. Zij kennen echter eb en vloed, en laten hun ene hand niet weten wat hun andere hand doet, en laten hun ene voet niet weten wat de andere doet.

6. Ik kwam tot hen met een vreemde

tongval, en zij namen mij op. Zij gaven mij brood te eten en moedermelk te drinken, en toonden mij de verborgen honing.

7. Ik ontwaakte halverwege op de berg. Zou ik meer hebben gezien, ik zou het niet overleven.

8. Daarom leef ik in nachtmerries en met de schapen en de bokken.

9. Daarom volg ik het pad van Job.

8. Nog veel heeft zij te zeggen tot de getrouwen. Zij spreekt tot hen die het Woord horen, diep in hun hart.

9. Daar heeft ze haar geboden gegraveerd. Daar overspoelt zij hen met kennis. Daar wast zij hen in de nacht, en toont hen de bergtochten.

10. Zij toont hen de bronnen in de wildernis, en de watervallen. Zij toont hen de wegen naar beneden tot onder de aarde.

11. Zij toont hen de bronnen onder de aarde, waar eeuwig leven stroomt.

4.

1. Halverwege op de berg ontwaakte ik. Ik vond daar het Woord in doeken gewikkeld.

2. Ik nam haar tot mij, en gaf haar aandacht, als een moeder tot haar kind.

3. Ik wiegde haar, en leerde haar lopen, en liet haar spelen.

4. Waarom zijt gij dan nog steeds ver weg ?

5. Ik verzorgde haar als een verwonde vogel, en liet haar vliegen toen ze een arend was.

6. Ze groeide op en kan nu voor haarzelf zorgen. Ze neemt mij mee als ik zelf niet meer kan.

7. Zij is mij niet vergeten. Zij keert altijd weer, ook al zijn haar wegen lang.

5.

1. Ik sprak tot de arend en zei : ‘Ik heb u lang niet gezien, maar gij waart in mijn hart.

2. U sprak in mijn dromen, en gaf mij gezichten overdag.’

3. En de arend sprak : ‘Ziet, gij zijt liefelijk gebleven. Gij hebt uw hoofd niet gebogen voor de afgoden, maar hen bestreden, en ik was altijd aan uw zijde.’

4. En de arend kwam tot mij, en vertelde verhalen. ‘Gij bent nog steeds het Woord,’ sprak ik.

5. En de verhalen waren liefelijk.

6. Hoe fijn moet het zijn daar boven te wonen, sprak ik. Het inzicht boven de wind en de wolken. Alleen arenden kunnen daar komen.

7. En de arend wist zich gesterkt, en vertrok weer. En ik volgde haar in mijn dromen.

8. Hoe fijn moet het zijn bij de Heere te wonen, maar wij worden in de dieptes der aarde gezonden.

9. Er is nog zoveel op te diepen.

10. De Heere roept. Wij komen alleen door het dal tot de berg, alleen onder de aarde tot boven de hemel.

6.

1. Ik verbleef met de arend en zij toonde mij de geheimenissen van het Woord.

2. Zij nam mij op tot plaatsen die ik niet kende.

3. Zij bracht mij tot plaatsen die ik nooit meer zou vergeten.

4. Zij leerde mij de kunst van het verdiepen.

5. Zo kwam ik tot haar wereld.

6. Het koninkrijk der hemelen is binnenin u, daar waar de arme wordt geholpen, waar de hongerige wordt gevoed, en waar u aan uw eigen armoede ontdekt zijt.

LAZARUS

1. En Lazarus ontmoette de rijke man in een diepe gevangenis onder de aarde.

2. En de rijke man vroeg een broodkruimel en een druppel water aan Lazarus.

3. Maar Lazarus sprak niet, want een wind liet zijn mond verzegeld.

4. En de rijke man hief zijn hand op tot Lazarus en vroeg waarom hij niet sprak.

5. En Lazarus sprak : ‘Gij moet het zelf kopen, zoals ik het ook zelf moest kopen. Gij moet het kopen van de Heere.

6. En de rijke man sprak : ‘Och, Lazarus, maar waar kan ik de Heere vinden ? Er is hier niemand in deze duistere gevangenis. U bent de enige die mij heeft bezocht.

7. En Lazarus sprak : ‘Ik heb niet veel tijd. Ik voel de wind des Heeren aan mij trekken, en mijn woorden zijn verzegeld. Ik breng u het Woord. Daarin zult gij de Heere zoeken.

8. U zult de Heere enkel vinden door aan uw armoede ontdekt te worden, en alles wat gij nog hebt aan de Heere te geven.’

9. En de rijke man zei : ‘Maar ik heb niks meer om te geven. Alles is mij ontnomen. Ik heb inderdaad mijn armoede ontdekt. Ik ben niet goed tot u geweest.’

10. En Lazarus keek de rijke man aan, die achter duistere tralies was, en sprak : ‘U bent een hoopje as. Geef het aan de Heere.’

11. En Lazarus predikte het Woord tot de rijke man.

12. Maar de rijke man viel steeds in slaap.

13. Wilt gij het Woord horen ? vroeg Lazarus. Of zullen we het hier bij laten ?

14. Versufd keek de rijke man op. ‘Nee, nee, spreek van de woorden des Heeren,’ zei de rijke man. ‘Ik neem het in mij op, ook al heb ik moeite te waken.’

15. ‘Gij bent als een beschonkene,’ sprak Lazarus.

16. ‘U bent de enige die mij bezocht heeft in mijn gevangenis, terwijl ik zo slecht naar u ben geweest,’ zei de rijke man slaperig. ‘Alstublieft, geef mij een broodkruimel en een waterdruppel, en verlos mij uit mijn gevangenis, zodat ik u kan volgen, en u goed kan doen.’

17. Maar Lazarus keerde zich af van de rijke man, en sprak : ‘Ik heb u het Woord gegeven. Dat moet u genoeg zijn. Is daarin niet het verborgen manna en levenswater te vinden ? Gij moet er hard aan werken. Gij zult het alleen ontdekken in dat wat gij anderen hebt gegeven.’

18. ‘Maar beste heer,’ sprak de rijke man, ‘er is hier geen ziel aan wie ik iets kan geven. U bent de enige die hier is om mij te bezoeken in mijn gevangenis.

U hebt hierin welgedaan, maar ik heb niets om u te geven.'

19. En Lazarus sprak. 'Kijk om u heen. Kijk naar u zelf. U die dacht alles te hebben verloren hebt nog steeds woorden om te spreken. Lof zij aan de Heere dat uw spraak u niet is ontnomen. Maar ziet, de profeten dieper onder de aarde, dieper dan u ooit bent gegaan, hebben geen spraak. Zij leven met wildheid en woestheid, en zij kennen de weldaden van het Woord niet zoals u die kent.'

20. 'Daar had ik even niet aan gedacht,' sprak de rijke man, 'hen die het nog slechter hebben dan ik, en zij zijn des Heeren.'

21. 'Ik ga naar hen toe, om ook hen te bezoeken met het Woord,' sprak Lazarus. 'Daarom ben ik tot u gekomen op mijn doortocht.'

22. 'Ik wil met u mee. Laat mij hen ook helpen zoals u mij hebt geholpen. U bent zeer genadig geweest met mij, terwijl ik dat niet verdiende,' sprak de rijke man.

23. 'Het Woord zij u genoeg,' sprak Lazarus. 'Binnenin het Woord liggen de sleutels tot uw verlossing. Ik kan u dat niet geven.'

24. De rijke man boog zijn hoofd, en sprak : 'Ik begrijp het. Ik zal het Woord onderzoeken zoals gij sprak.'

25. En Lazarus deed zijn kleed uit, en gaf het aan hem door de tralies heen. 'Nu moet ik gaan. Ik heb u het laatste gegeven wat ik had. Ik moet nu mijn tocht voortzetten.'

26. De rijke man sprak : 'Hoe kan ik u bedanken ? Mijn ziel is ontzet over de gruwelen die ik heb bedreven, en ik ben verblijdt over de genade van God.'

27. 'Wat is de genade dan wat u zelf toont ?' sprak Lazarus. 'U was gewillig het pad te volgen en u leven te beteren. Dat zal een harde en moeilijke weg zijn waarop gij boete moet doen.'

28. 'Ik begrijp het,' zei de rijke man. 'Ik zal mijn leven beteren met het weinige dat ik heb.'

20. 'Ik moet nu echt gaan,' sprak Lazarus. 'Is er nog iets wat ik voor u kan doen ?'

21. 'U heeft mij niets dan zorg gegeven,' sprak de rijke man. 'U heeft niets dan het goede voorbeeld aan mij gegeven, terwijl ik slecht was geweest naar u, en u slechte voorbeelden had gegeven. U bent de vader en ik ben het kind dat ongehoorzaam was geweest. Ik had geen goede opvoeding gehad op aarde, maar dat heeft u mij gegeven onder de aarde.'

22. 'Wees uw eigen vader,' sprak Lazarus. En toen vertrok hij.

SLOT

1. Wij spraken over de Heere zoals u sprak over uw boten en wagens.

2. Wij spraken over de Heere en over het Woord, zoals u sprak over uw huizen en veelwijverijen.

3. Wij spraken over de Heere en over de hemelse wildernissen zoals u sprak over uw wereldse bezigheden en oppervlakkigheden.

4. Wij zijn predikers die niet voldoen aan de ijdelheden der wereld. Sommigen van u hebben geluisterd, terwijl anderen zich hebben afgekeerd.

5. De Heere zij geprezen, glorie zij aan God tot in alle eeuwigheden. God's Woord zal niet ledig wederkeren en doen waartoe het is uitgezonden.

6. Wij spraken over de Heere en de hemelse zeeën en de paden onder de aarde. Wij openden het verborgen Woord.

7. Nu gij tot deze geheimenissen zijt genaderd, wees boetvaardig, want uw boete tot de hemel is groot.

8. Het volk heeft een stem gehoord vanuit de hemelen. Als de bliksem sloeg het in. Het volk dat getrouw is met deze dingen zal een groot loon in de hemelen hebben.

9. Zij die mensen behagen hebben hun loon reeds.

1. De hemelse dochter is een beeld van de volharding in het toetsen in de vreze des Heeren waartoe zoonschap moet zijn. Toetst alles en behoud het goede. (III Kamba 7:38)

2. Men moet tot de Jabbok rivier gaan en die oversteken, als beeld van de zelftoets die aan alles vooraf gaat, en de toetskennis. Men is hiertoe op een leerschool. De dochter des hemels zal u leiden in deze dingen.

3. De droefheid tot God over de zonde is absoluut noodzaak om tot de donkere bruid van de zondekennis te gaan waardoor zij u meer zal tonen. Komt de grootte van de zonde em de doodstaat van het menselijke geslacht onder ogen, en weent, zucht en klaag erover zoals de oude profeten deden.

U weet dan dat er geen zondekennis mogelijk is zonder de grootte van het oordeel onder ogen te komen. Zij is de zuster van de donkere bruid.

Worstelt met hen beiden op Pniël, opdat gij u niet zult overgeven aan valse goden. De hemel komt hen die toetsen en worstelen tot de ochtend tegemoet.

4. De mens verdient alleen loon door boetvaardigheid, als boeteloon door boete kennis op te doen en het niet te verachten.

De mens verdient ook alleen loon in het afsterven aan het zelf, niet zomaar door goede werken op zich, maar door op de Heere afgestemd te zijn.

5. Wij kunnen de dochter des hemels alleen sober en minderend tegemoet treden tot de aflegging des vlezes en de wedergeboorte in de tent van Bilha.

6. Wij moeten langs de rivieren van tranen over de zonde komen tot de grotten van het Woord opdat we de werktuigen van het beloofde land leren kennen, in de verdieping en exegese van het Woord.

7. Wij moeten de dochter des hemels niet naar het voorwerpelijke leren kennen, als voorwerp, maar onderwerpelijk, als onderwerp. In het voorwerpelijke zal men een ‘nee’ te horen krijgen, als zijnde het verbodene, maar in het verbandelijk onderwerpelijke, het bevindelijke zal men uiteindelijk tot wedergeboorte en wederopvoeding kunnen komen tot het eeuwige touw des Heeren.

8. Zo kruist ergens in de dieptes van de grotten van het Woord de rivier van tranen met de rivier van vergetelheid, waar men ergens de tent van Bilha zal vinden.

9. We kunnen stellen dat er alleen loon is voor de hemelvrezenden en dat daarbuiten alles vals loon is.

10. Zo zijn dan deze drie in de hemelen, in Pniël : de dochter des hemels, oftewel de toetskennis, en de twee zusters, zondkennis en oordeelskennis. Zo kunt gij alleen daar gaan over de rivier van de zelftoets, de Jabbok.

11. U moet buigen tot zowel de hemelse moeder als de dochter des hemels. De hemelse moeder is een beeld van de werkoproep en het werkverbond, en de dochter des hemels is een beeld van de volharding en de studie, de goefendheid ook, warvan u niet mag afwijken.

12. Men kan alleen tot God naderen als prooi, in de zin dat God de zonde verslindt, en dat de mens aan zichzelf moet sterven. De mens moet allereerst zichzelf toetsen en zichzelf tot prooi zijn.

13. Als eerste moet men tot de loonskennis gaan, opdat men zichzelf niet teveel aanmatigd en een ander hierdoor niet te kort zal doen. (II Hermieten 2:18-22)

14. De genade is door God ingeperkt door strenge leerregels, opdat de mens de genade niet misbruikt. (II Hermieten 12:4)

15. Zonder het hongeren en minderen kan er niet getoetst worden. Het is het voorbereiden op hemelse ballingschap. Het hemels touw is vrucht van de honger.

16. De dochter des hemels is het scheppingsgeheimenis, de vrucht van het goed doen, van het afstemmen op de hemel. (Reformatoren 1:9) Zij is de volharding, de leiding des hemels.

17. De mens wordt geleid door vleesdrift. Overmoed is een weggeefsignaal aan de vijand, zelfverraad. Leer camouflage en zachtmoedigheid.

18. Tot de dochter des hemels oftewel de afstemming, moet zoonschap zijn, oftewel door het afsterven aan het zelf.

19. Ahn gebruikte de Kedarsteen van zachtmoedigheid en lieflijkheid, oftewel de exegese, om Goliath te verslaan. Dit is de steen van camouflage. Als hij overmoedig zou zijn geweest zou dat zelfverraad zijn.

Kedar is de duisternis des Heeren, het vertragend vuil des Heeren dat verbindt aan de natuur, opdat de mens niet in de snelle en valse schoonschijnendheid der mensen verstrikt raakt.

20. In de worsteling met God en zelf op Pniël komt de dochter des hemels de volhardenden tegemoet die hard aan zichzelf zijn afgestorven, als loon en als vrucht.

21. De vreze des Heeren is de afstemmer, de groeiende vreze des Heeren tot de eeuwige vreze. Er moet allereerst afstemming zijn tot de vreze des Heeren. Men moet buigen tot de vreze des Heeren als tot de dochter des hemels.

22. Er is geen Pniël zonder Leviticus. Je moet je vernederen en buigen om af te stemmen.

23. In de diepte van de rivier van vergetelheid is dat wonder van de geboorte van de dochter des hemels, de geboorte van de vreze des Heeren. (IV Martelaren 1:3)

Zij wordt geboren alleen in de vreze des Heeren. Dat is de enige door God aanvaarde geboorte.

24. De volharding is de eeuwige vreze. Als je vastloopt, wordt ingesloten : Er is geen Pniël zonder Moria. Je moet eerst dieper sterven. Er is geen Pniël zonder Leviticus. Je moet jezelf, je oude leven, geheel opofferen.

25. Ga tot de rivier van de vreze des Heeren. Ga tot de groeiende vreze des Heeren tot de eeuwige vreze. Dat begint met zelfvreze. De zelfvreze is het begin van de vreze des Heeren.

26. Ga zo tot de rivier van de eerste melk, door zelftwijfel en zelfwantrouwen. Eerst gaan tot de eerste melk om afstemming te leren.

27. Het gaat niet zomaar om zorg op zich, maar om zorgvuldigheid.

28. De zondevreze is het begin van de zelfvreze die tot de vreze des Heeren leidt. Hier behoort de droefheid over de zonde bij. Dit houdt ook in de zonde te haten. Zondevreze is sterven aan de zonde. Zonde is vrezeloosheid.

Uitgave : Rodenbergs Predikanten Fonds (RPF)
in samenwerking met de Nederduits Gereformeerde Kerk
1970-2026
2026